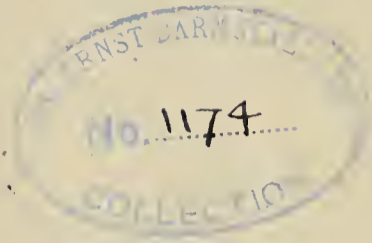








T: II  
17/p



A 1450/D vol 2

~~XIII B (2)~~

DE



Digitized by the Internet Archive  
in 2018 with funding from  
Wellcome Library

VIRIS

MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, AMPLISSI-  
MIS, *atque* CONSULTISSIMIS

D<sup>N</sup>. GERHARDO  
von MASTRICHT,

JC. Reip. Brem. Syndico.

D<sup>N</sup>. LUCÆ von BOSTEL,

JC. Reip. Hamb. Proto-Syndico.

*Itemque*

DN. BARTHOLDO

WALTHER, J. U. D.

DN. MATTHIÆ

DREYERO,

JC. Rev. Capituli Canonico.

DN. HELVICO SYLM,

JC. Reip. Patriæ Senatori,

DN. CHRISTOPHORO

WILLEHADO HILCKEN,

JC. & Infer. Judicii Assessori,

*partim*

*Testamenti Placciani Executoribus,*

*Tum*

Singulis Theatri hujus Fautoribus ac Promotoribus:

Suis verò

DOMINIS *atque* PATRONIS

Omni observantiarum genere

Colendissimis,

Hocce Venerationis perpetuæ monumen-

tum

L. M. C. D. D.

M. LUDOVICUS FRIDERICUS VISCHER,

Calva-Würtembergicus.

VERIS

WALTERS, JONATHAN, M.D., F.R.S.

DR. GEORGE BARRIE

DR. JAMES WILSON

DR. JAMES WILSON

DR. THOMAS BARRIE

(1)

DR. JAMES WILSON



DR. JAMES WILSON

DR. CHRISTOPHER WILSON

WILSON, CHRISTOPHER

WILSON, CHRISTOPHER

WILSON, CHRISTOPHER

WILSON, CHRISTOPHER





VINCENTII PLACCII

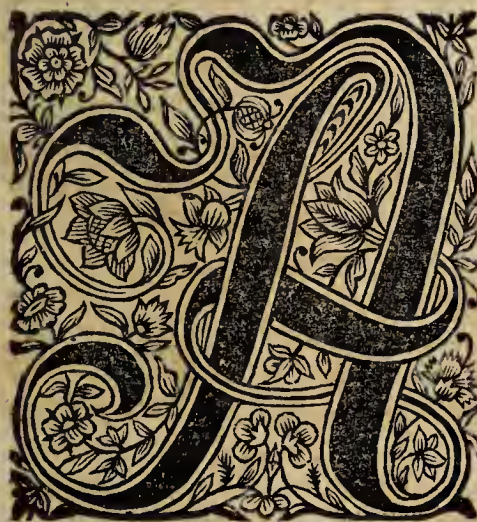
DE

SCRIPTORIBUS  
PSEUDONYMIS DETECTIS  
LIBER.



A

(1.)



**A**MMON cu-  
jus cum cogno-  
mento *Magistri*,  
sub personato  
nomine, extat  
RESPONSIO  
AD EPISTO-  
LAM, QUAM  
PORPHYRIUS  
ANEBONTI  
misit; titulum  
præferens DE  
MYSTERIIS

ÆGYPTIORUM. Ejus responsionis verum  
Auctorem, JAMBlichum Syrum, docet  
*Holstenius* in vita Porphyrii cap. IX. pag. 53. Te-  
stimonio *Prosl.* Quod confirmat etiam *Frisius*  
in Bibliothecæ Gesnerianæ voce *Abammon*. Ejus  
responsionis Inscriptio atque Principium exhibe-  
tur ex Manuscripto Cæsareo apud *Lambec.* Bibl.  
cæsar. Lib. 7. p. 123. Ubi p. 124. hunc librum  
latine solum editum quidem, sed imperfecte  
valde, & mutilum, in folio a *Marsilio Ficino* Vene-  
to ao. 1516. apud Ald. Manut. recenset, aliis-  
que additis, remittit tandem Lectorem ad supra-  
citatum *Holstenium*. Sed accuratius *Jamblichi* de  
Mysteriis librum anno 1678. edi curavit Oxonii  
e theatro Sheldoniano *Thomas Gale* Anglus,  
Græce primus omnium, cum versione Latina, &  
notis suis adjectis. Librum ipsum in Sectiones

X. distinxit: singulas in capita sua certa subdivi-  
sas. Quibus doctrinam de Diis, dæmonibus,  
Heroum animabus, divinationibus, & Theolo-  
giam Ægyptiorum Symbolicam universam com-  
plexus est. Notas suas deinde singulis sectioni-  
bus & capitibus in totum opus *Jamblichi* an-  
nectit. Liber ipse *Jamblichi* complectitur in uni-  
versum paginas 180. Quas notæ sequuntur us-  
que ad pag. 316. Adjectus est in fine Index Au-  
ctorum, Rerum & Verborum in toto Volumi-  
ne Memorabilium. Præmissa etiam *Jamblichi*  
vita Gr. L. ex *Eunapio*: ut & ipsa *Epistola* *Porphyrii*  
Gr. L. cui a *Jamblicho* respondetur, una cum testi-  
moniis de *Jamblicho*, & indice Capitum.

ABBAS v. *Authpertus*,

ABBAS v. *Guido*,

(2) ABBAS PANORMITANUS, eoti-  
tulo notior quam suo nomine, quod erat *Nicolaus*,  
ex familia *Tudeschorum*, & ex urbe Siciliae  
Cathana oriundus, Ecclesia Romanae Cardinalis,  
scripsisse fertur librum de POTESTATE PAPAE,  
IMPERATORIS, ET CONCILII, teste *Valentino For-*  
*stero* Hist. Juris. lib. 3. cap. 34. n. 1. Eum *Nicolaus*  
*SIMONIS* Batavo adscribit in apparatu suo *Posse-*  
*vinus* Tom. 2. pag. 495. & 497. Et vero *Nicolaum*  
huncce *Simonis*, Batavum Carmelitam, ejus ar-  
gumenti atque tituli libros IV. edidisse *Mediola-*  
*nicus* circa A. D. 1410. testantur *Valerius Andree* Bibl.  
Belg. pag. m. 697. & *Franciscus Sweertius* pag. 582.  
nec non *Gesnerus* p. m. 525. editionis *Simlerianæ*,

sed an iidem sint hi libri cum *Panormitani* ea de re scripto, crediderim amplius examinandum.

Hoc examen totis hisce 25. annis, ante quos hæc superiora scripsi, nec dum institutum, ne adhuc quidem instituere vacat. Quantum interim ex fortuita lectione repertis, aut subministratis per amicorum symbolas colligere nunc datur: (quoniam utriusque scripti invicem comparandi, ad iudicium hoc plene formandum, copia non datur) penè in ea sum sententia, *Confusos esse duos hosce Nicolaos, aut saltem duos libros factos ex uno*, quem Nicolaus Thudescius scripserit, quique sit editus primo Mediolani 1410. Nam a Nicolao *Simonio* id factum esse non potest. Qui obiit senex Harlemi. 1511. docente ex *Tribemio*, *Gesneriana* Bibliotheca *Simleri* atque *Frisii*. Quorum uterque docet, Commentarios illos in decretales a. 1510. non 1410. uti Valerius habet prodidisse. Unde prorsus errorem *Typographicum* suspicor in Valerio *Andrea*. *Thudescius* vero, sive ut a *Ghilino* vocatur *Thodeschi* Italice, in *Theatro d' Huomini letterati* p. 201. obiit a. 1445. Panormi. Quod & repetit *Freberus*, *Theatri sui* parte I. Sect. 2. p. 18. b. Occasionem scripti etiam videtur innuere latis *Aeneas Sylvius* *Commentar. de Gestis Basileensis Concilii* lib. I. fol. m. 2. lit. margin. F. & fol. 3. Editionis in *Fasciculo rerum Expetendarum & fugiendarum*, cujus ad lectorem epistola, per modum perorationis, præter aliam dedicatorem, nomen collectoris in titulo prætermisum indicat. Ejus collectionis obtinet primum locum hic liber. Qui exinde per errorem etiam ipsi *Aeneæ Sylvio* postea *Pio II.* Pontifici totus imputatur, ex indice *Chronologico Bucholceri* apud *Freherum* p. 3. a. Unde ob raritatem libri, (de qua vide *Hieronymi Sinceri* editionem *Dialogi Poggii Florentini*, & *Orationes Leon. Aretini* de *Hypocrisis* S. Lugd. 1679. *Gerh. Jo. Voss.* epist. 89. p. m. 147. *Sandius* ad *Vossium* de *Histor. Latin.* pag. 102. ad illius pag. 390. qui tres fasciculos temporum memorat, & hunc sibi non visum addit. Eum tamen recusum superioribus annis meminisse in aliquot *Catalogis librorum impressis* memoratum, quorum nunc non recordor titulos aut loca) loca excerpta (a) (b) (c) subjeci. *Lipenius* *Bibliothecæ Realis Juridicæ* p. 404. b. expresse confirmat *Nicolai Simonis* libros de *Potestate Papæ Imperatoris & Concilii* etiam tribui *Nicolao Thudescibus*. Monendum autem hic nobis etiam venit non immerito: quod non debeat confundi cum nostro *Nicolao Panormita*, *Antonius Panormita*, cujus extant 10. *Libri de dictis & factis Alphonsi Regis Arragon. cum Respondentibus Principum illius etatis dictis & factis similibus* ab *Aenea Pistojo* collectis, & *Scholiis Jacobi Spigeli*, cum *Davidis Chytræi* *Chronologia vitæ Alphonsi, & Ludovici XII. & Caroli V.* *Wittebergæ* 1585. in 4to. Cujus libri extat exemplar in *Bibliothecâ nostrâ Johannaâ*. De hoc Antonio v. *Gaddius* de *scriptoribus* Tom. II. p. 128. & seqq. qui & alium ejusdem nominis auctorem *Siculum* p. 130. memorat. De quo & agit *Freberus* *Theatri virorum eruditione* clarorum parte I. Sect. II. p. 18. b. & quidem separando invicem *Nicolaum Siculum* Archiepiscopum *Panormitanum*, & *Nicolaum Thudeschum* Cardina-

lem. Quorum uterque tamen *Commentarios* in *Decretales*, & consilia multa ediderit, inque eadem *Schola Senensi* docuerit. Uterque gloriam in concilio *Basileensi* assecutus fuerit. Quin & mortem utriusque biennio tantum discernit. Quæ omnia suspicionem mihi augent, hos duos *Nicolaos unum eundemque esse*, & non recte sibi invicem contra - distinguui. *Thomæ Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* *Nicolaus de Tudeschis* etiam *Siculum Thudescum* audit, Abbasque simul *Monacensis*, & *Archiepiscopus Panormitanus* appellatur; ubi & reliqua *Panormitani* scripta recensentur p. 212. b. sub lit. T. Adde *Henrici Whartoni* *appendicem ad Caveanam Historiam litterariam* p. 70. & 71. ibique contra *Bellarminum*, qui librum hunc de *Potestate Papæ* frustra negare scriptum a *Panormitano* audet. v. lit. (d) Nam *Bellarminum* quidem ipsum in omnium manu positum excerpere nil attinet. Adde saltem allata seriusscule (e) *Diecmanniana* non omittenda. Item *Mastrichtiana*, (f)

(a) Fasciculus *Rerum Expetendarum & fugiendarum*, fol. 2. col. 2.

Hujusmodi (sicuti arbitror) fuere *Conclusiones*, quibus in *Capitulo* coram patribus iterum atq; iterum lectis, rogati sunt omnes viritum sententiam dicere, pedibusq; fere omnes in *conclusiones* ibant. *Panormitanus* tamen *Archiepiscopus*, vir inter omnes scientiæ eminentissimus, plurima in adversum disputavit. Plurima etiam prælatorum decus *Burgensis episcopus*, ac *elemosynarius regis Aragonum*, non minus eloquentia quam doctrina præclarus; non tamen prioribus hi se *Conclusionibus* opponebant: sed illis tantum quibus *Eugenius* rangebatur. *Argureg*, ut est subtilissimus, adversus posteriores *Conclusiones* *Panormitanus* disseruit, ostendereq; summo studio nitebatur *Eugenium* non esse relapsum, magnaq; illi cum tribus viris, *Argensi episcopo*, *Johanni Segovio*, ac *Francisco de Fuxe Theologis*, concertatio fuit. *Articulos fidei trifariam* dividebat: stricte, ut in *symbolo*: large, ut in *declarationibus per Ecclesiam factis*: largissime autem, ut in his quæ ex prædictis resultant: *Eugeniumque* nullo istorum modorum violasse fidem in prima dissolutione quam fecit, quia nec in *symbolo*, nec in *ecclesiæ determinationibus* haberetur, papam non posse *Concilia* dissolvere: nec id sibi videri ex *determinationibus* antea factis resultare, sed potius ex *decretis Constantiensis Concilii* hunc casum tanquam omissum *disputationi papæ* reservari, cum in *capitulo* *Frequens*, locus futuri *Concilii* per papam, approbante *Concilio*, eligatur, & de hoc nihil omnino sit dictum. Quod si forsitan in prima dissolutione peccasset *Eugenius*, excusatum tamen haberi debere.

(b) Ibidem folio (3) Fuit oratio *Panormitani* apud omnes magis laudata, quam probata. Id tamen habuit efficaciam, ut postea verbum relapsum ex *Conclusionibus* tolleretur, ejusque loco poneretur prolapsum. Nec *Panormitanus* ipse omnino ab hæresi *Eugenium* audebat excusare, plusque in prima quam in secunda dissolutione vim faciebat, non tamen sine responsione recessit. *Affurgens namque Johannes Segovius Theologiæ peritissimus*, reverenter, submitteque (ut tanto prælato conveniebat) respondit: *Fateri se inquit, quod de articulis fidei trifariam divisus, Panormitanus dixisset, idque ad suam causam facere &c.*

(c)

(c) Ibidem.

Glossam autem illam singularem, qua Romanam Ecclesiam orbi præponeret, se omnino contemnere: beneque singularem esse, quæ tam fatua diceret, indignumque fore, ut illam quispiam sequeretur, mirarique se de Panormitano, & aliis nostrorum temporum doctoribus, qui dum se glossarum extollere putant auctoritatem, ipsam deprimunt, cum singularitatem adjiciunt: Singularis enim est glossa quæ sola est. Sed quis non pluri faciat glossam in omnibus locis idem sentientem, semperque constanter loquam, quam uno tantum in loco aliquid asserentem, quod sine dubio possit per errorem videri assertum: Quantum vero ad veritatem, habere se Hieronymum doctorem gravissimum glossæ illi contrarium, qui orbem etiam, quo ad auctoritatem, urbe ipsa, id est Roma, majorem esse non ambigit. Nec ista finire Segovius sine interpellatione potuit. Sæpe namque Panormitanus verba ipsius interrupit: & nunc unum, nunc aliud dictum confutare satagebat. Surrexit Argensis etiam episcopus, vir non solum eloquens, sed etiam animi plenus, acriterque Panormitani dicta & argumenta disturbavit: plus tamen inter eos processum est, quam disputandi modus exigeret, neque enim a probris abstinuerunt. Veniam tamen Argensis postea petiit, forsitan minus errasset, ut sit, quia semper inferiores oportet succumbere. Dixerat forte Argensis, Romanum pontificem ministrum ecclesiæ fore: idque ferre Panormitanus non poterat, tantumque ea die se ipsum & scientiam suam, que utique maxima est, deseruit, ut papam ecclesiæ Dominum asseverare non vereretur.

(d) Henr. Wharton in Appendice ad Caveam Histor. Litterar. Scriptorum Eccles. p. 70. 71.

Anno 1431. ab Arragonia Rege ad Concilium Basileense legatus, dicendi copia, verborum gravitate, recondita juris Canonici scientia, & nominis auctoritate principem inter omnes locum tenuit. Concilii causam edito contra Eugenium Papam commentario fortissime tutatus est; ejusque superioritatem supra Pontificem Romanum invidis argumentis adstruit; Eugenium tamen concilii auctoritatem detrectantem, & conciliabulum Ferraria celebrantem, hæreseos eo nomine damnari noluit: quin Patres anathema Pontifici communi suffragio parantes consilio abduxit: & Presbyteris atque Abbatibus non loca solum, sed & definitivas sententias in Synodo ambientibus spem decollavit; atque antiquam Episcoporum prærogativam fortiter asseruit. Anno circiter 1440. Cardinalitiam purpuram à Felice V. Papa virtutis ac laborum præmium accepit. Obiit peste correptus anno 1445. seu, ut alii habent, 1443.

(e) Margo Diecmannianus.

Ut tres diversos libros refert Possévin. Appar. S. T. 2. p. 159. ed. Col. 1608. fol. ubi de Nicolao Simonis agit; sed p. 161. Nicol. Tudeschium recensens, de potestate, inquit, Papæ Imperatoris & concilii ipsi adscribitur liber; sed & idem liber sive argumentum tribuitur Nicolao Simonis. Hæc Possévin. Unde ipsum Possévinum hæsitasse apparet, num idem liber sit, quod tamen audacter ex eo affirmat Lud. Jac. a S. Carolo Bibliotheca Pontificia p. 406.

(f) Marginalia Mastrichtiana.

Primo ad annum D. 1410. habent hæc: A. D. 1487. ita emendandus hic numerus; nam anno 1410. nondum fuit natus, denatus anno 1511. vel secundum Jac. à S. Carolo 1531. quod falsum.

Deinde pergunt hoc modo: Ex vita Panormitani apud Pancirollum lib. 3. c. 32. de claris legum interpp. patet Panormitanum in Concilio Basileensi ab Eugenio IV. indicto partes Pontificis (erat enim legatus Alphonsi Arragonii cum Tarantino Cardinali) tutatum fuisse, tibi sibusque contra Papam respondisse, uti quoque patet ex Sylvio, de gest. Bas. concil. lib. 1. Cum autem contra Panormitanum adversaria pars prævaleret, ipse questiones controversas opusculo singulari discutere studuit, quod de concilio Basileensi inscribitur: Nicolai Simonis disputatio quedam excusa est Venetiis 1487. sed num hæc sit, non possum affirmare. Meminit ejus Beughem in Incunabilis typographicis pag. 127. Ex diversitate temporis concludendum Panormitani opusculum aliud esse ab eo, quod Nicolaus Simon edidit. Nam illud fere 80. annis ante Nicolai Simonis scriptum prodiisse oportet. Jacob a S. Carolo Bibliotheca Pontificia lib. 2. pag. 406. ubi de Nicolao Simonis, & Nicolao Tudeschio Panormitano agit, ex Possévin tradit Panormitani librum a quibusdam attribui Nic. Simonis, quem erroneè dicit anno 1531. Harlemi mortuum esse, cum Valerius Andree, & Sverterius, concinant in anno 1511. Panormitanus autem obiit 1445.

(3) ABBONIS FLORIANENSIS nomine DE OBSIDIONE LUTETIARUM CARMEN: alterius ABBONIS MONACHI S. GERMANI A PRATIS, toto seculo vetustioris esse, ex Vossio de Historicis Latinis p. 334. & Seldeni indice auctorum, suo de titulo honorum libro præfixo, docet Symbola Normanniana. Cui addet ossium eundem, de Poetis Latinis p. 71. Invenio etiam in memoriis meis, ABBONIS nomine Theophili RAYNAUDI anonyma & pseudonyma quædam in operibus ejusdem conjunctim Lugduni in fol. multis Voluminibus editis extare me edoctum, a piæ & honoratæ memoriæ Scholarchæ & fautoris meo Dn. Antonio Reifero Pastore hic ad D. Jacobi a. 1679. de 17. Martii, domi meæ. De utroque Abbone vide Olearii Abacum p. 1. & 2. & ceteros Auctorum Ecclesiasticorum scriptores catervatim.

(4) Gianleffio ABBATUTIS, quod sit Johannis Baptiste BASILII, Neapolitani, dramati Poetico, cui titulus: lo conto de conti i. e. fabula fabularum, præfixum nomen fictitium, docet Personatus Gio Pietro Giacomo Villani, revera P. Aprosio Vintimiglia, in sua Vissera Alzata Hecatostes num. 50. p. 60. Cujus Excerptum hic sub lit. (a) subjicimus remittens nos ad gloriam Incognitorum Italice scriptam, de qua suo loco egimus num. 2640 a. Anon. Cujus locum itidem excerptum damus (b) verbotenus.

(a) Villani Viziera Alzata Hecatostes pag. 60.

L. GIAN ALESSIO ABBATUTIS. sotto questo nome si legge. Lo Cunto de li Cunti, ouero lo Trattenimento de Peccerille di Gian Alessio Abbatutis. In Napoli per Ottavio Beltramo M. DC. XXXVII. 12. Le Muse Napolitane. Egloche di G. A. A. Napoli per Domenico Maccarano M. DC. XXXV. 12. Per chiarirmi chi fusse il vero autore, hebbi ricorso ad alcuni letterati Amici, e furono D. Antonio Muscetola, Giuseppe Battista, Giuseppe Domenichi, Canonico Carlo Celano, Lorenzo Crasso, Gio: Giacomo Lauagna, D. Pietro Casaburi Vries Baldassar Pisani, Giouanni Canale, e mi risposero concordamente essere il Cau. Gio: Battista Basile Conte di Torone che seriamente scrisse il Teagene Poema fondato nell' Historia Etiopica d' Heliodoro. Ma doppo hauer scritto, lo ritrouai nelle Glorie de gli Incogniti p. 209.

(b) Le Glorie de Gli incogniti pag.

210.

Si compiacque per suo diporto, e per rattenimento delle conversazioni di comporre nel linguaggio materno un' Opera ripiena di facette, di motti, e di piacevolezze, che intitolò, lo Conto de' Conti, Trattenimento di Picciarilli, publicandolo col finto nome di Gio: Alessio Abbatuti Anagrammatismo tratto dal proprio nome.

(5) ABDAMIR, aut abbreviato nomine DAMIR, vere est KEMAL EDDIN MUHAMMED, filius Musæ, ingentis suo tempore famæ Scriptor: docente anonymo Auctorum dissimulatum detectore nobis detecto supra in Anonymis cap. XIV. Sect. VI. num. 2297. β. Hadriano Bailletto p. 270. des Auteurs deguifez.

ABDERITES v. Democritus.

(6) ABDIAS BABYLONICUS, editis X. de Vitis Apostolorum libris clarus, vulgo ex numero LXX. Christi discipulorum creditus, cujus propterea à Laurentio Baræo scripta inter Tomos Histor. SS. Patrum relata sunt, omnino fictitium nomen est. Quis autem præcise sub eo lateat, eruditi dubitant. Sub MELITONIS Episcopi nomine inventum in Bibliotheca Juliae Academiae hoc scriptum, memoratur in den Notatlichen Unterredungen / Ann. 1692. pag. 993. Ad JULIUM AFRICANUM referri Daenius præfatione Disputationi B. Hieronymi Græci præfixa pag. 6. notat, & ex anonymo Philaletha Eusebiano, vel exscripsisse sua, vel ab eo descriptum esse, verbis sub lit. (a) excerptis. Addatur Olearius Abaci Patrolog. p. 2. qui plures adducit ut sub lit. (b) videre est. Cui accedit Thomas Hyde Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 2. b. Certe veros ab eo esse Abdias prædictos libros, e Græco in Latinum sermonem, iudicat Gesnerus Biblioth. suæ pag. 1. b. Supposititium esse scriptum omnes uno ore fatentur, ipsi etiam Pontificii, quorum aliquos citat König, Biblioth. Veneris & Novæ p. 2. b. ubi & a Paulo IV. Pontifice

damnatum confirmat. Ut adeo frustra dubitaverit hujus scripti primus editor Wolfgangus Lazius, an Evangelista LUCAS sua, Abdias, an Abdias sua Lucæ debeat, referente Caspare Sagittario Histor. Eccles. p. 5. Verbo: Omnia, quæ de scriptis & statu Abdias circumferuntur, nugæ esse satis diserte pronunciat Cave Chartophylaxis sui Ecclesiastici pag. 5. Adde Eiusdem Historiam Litterariam Ecclesiasticam pag. 12. b. Ubi ab Eutropio ex Hebræo Græcum, inde ab Africano Latinum factum, revera nullum nec Abdiam nec illum ejus librum extitisse contendit. Adde Roberti Coci Censuram p. 89. Andreæ Riveti Criticum sacrum, lib. I. c. 6. & quem solum excerpimus lit. (c) post hos omnes de hoc libro commentatum breviter & nervose L'Ellies du Pin Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques p. 18. b. Post quos superfluum erit addere Symbolam Rauschianam, quam tamen honoris gratia sub lit. (d) representamus.

(a) Daenius in præfatione Hieronymo suo Græco præfixa p. 6.

Sed & desideratur in hac nova editione Abdias Babylonius, vulgo sic appellatus, quisquis etiam ille fuerit, sive Julius Africanus, sive quis alius: (nam nunc istud non inquiri) de Vitis Apostolorum, una cum Anonymo Philaletha Eusebiano de Passionibus Apostolorum, a Frid. Nausea, A. 1531. Colonia in quarta quam vocant, forma publici Juris facta. Ex quo aut Pseudo-Abdias ille sua exscripsit, aut ex isto ille, ut videbunt, qui utrumque inter se committent.

(b) Olearius Abaci Patrolog. pag. 2. Abdias Babylonius, Apostolorum vulgo perhibetur discipulus, primusq; Babylonicorum Episcopus, seculo post Christum natum I. Scriptor olim creditus libb. X. de hist. in certam. Apostol. ex Ebraica lingua ab Eutropio in Græcam, & inde in latinam a Julio Africano translatorum, quos Wolfgangus Lazius Basileæ 1551. primus edidit, & post eum alii, Parisiis, Colonia: Ast, tanquam supposititius merito rejectus Baronio, Possævino, Bellarmino, & aliis, vid. Labb. T. I. p. 3. & 658. Dannhau. Christeid. act. 1. pag. 886. Bebel. antiq. triseq. p. 3. conf. Gerhard. Patrolog. pag. 69. seq.

(c) Ellies du Pin Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques p. 18. b.

Il faut porter le meme jugement du Livre de Abdias, contenant des vies des Apôtres tres fabuleuses, imprimé separement en 1557. en 1560. & en 1571. à Basle en 1532. & à Paris en 1583. & inseré dans les Bibliothèques des peres. On a fait passer d'abord ce Livre pour un ouvrage composé en Hebreu par un disciple de JESUS CHRIST appelé Abdias, qui estoit de Babylone, & traduit en Grec par Eutropius & en Latin par Julius Africanus; mais presentement tout le monde est revenu de cette erreur, & l'on convient que c'est l'ouvrage d'un Imposteur, qui suppose faussement qu'il a esté Disciple de JESUS CHRIST, qui cite cependant Hegesippe, & Julius Africanus, qu'il n'auroit pu voir, s'il eut esté du temps de JESUS-CHRIST, & enfin qui raconte plusieurs Histoires fabuleuses touchant

la vie de JESUS-CHRIST, & celle des Apôtres, qu'il seroit ennuyeux de rapporter.

(d) Symbola Rauschiana.

De hoc Ib; Dempster: Paralip: ad Rosin. l. 2. antiq: Rom. C. 7. simodo Abdias Babylonæ primus Episcopus auctor est libri, qui à Julio Africano latinitate donatus, ejus nomine circumfertur. Zeilero in append. lib. de Historicis Chronol. Geogr. est scriptor Suppositivus, cujus libros de Historia certaminis Apostolici primus in lucem prostravit W: Lazius.

(7.) ABECEDARIUS detegitur esse Andreas CAROLSTADIUS à modo laudato Bailletto pag. 523. Nec tamen ejus nominis scriptum Pseudonymum indicat Melchior Adami in Vita ejus: neque Königius in Bibliotheca Veteri ac nova, neque Simlerus, aut Frisius, aut Olearius aut Hyde, in Bibliotheca Bodlejana neque Lipenius. Nam ulterius inquirere nunc non vacat.

(8.) ABELANDI Nosce te ipsum, forte tractatus est PORPHYRII ejus tituli. Ravius ad Gesnerum. Hucusque Symbola Normanniana, provocans ad MSta marginalia Raviana, Gesnero addita, & aliquoties jam in Anonymis memorata, de quo præterea nihil mihi constat nisi quod in Abelardi operibus Parisiis 1616. in 4to volumine spisso editis, nihil ejus tituli reperitur.

(9.) ABEN-BURGHIL quod sit R. ABRAHAM ABEN AZUZ; docet iterum Bailletus, Auteurs deguizez pag. 270. Cui adde Bibliothecam Bodlejanam p. 2. b.

(10.) ABEN-CHABIB triplex memoratur ab Hyde Biblioth. Bodlejanæ p. 2. b. nimirum (1) R. JACOB ABEN CHABIB alias LEO JUDA DE MODENA, de quo apud ipsum p. 368. b. ubi & JUDA LEO DE MODENA vocatur. (2) R. Levi & Benchabib. (3) R. Moses Aben-Chabib seu alias R. Moses fil. R. Schem tobh è familia Ben-Chaviv.

(11.) ABENTIBBON quod idem sit qui R. MAIMONIDES, remittendo ad hunc, indicium nobis facit Bibliotheca Bodlejana pag. 3. a. quæ tamen 423. inter R. Mosis Maimonidis scripta nihil huc pertinens adducit.

(12.) R. ABHOMERON citatur in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 3. b. ubi Auctor ejus Thomas Hyde post hoc aliaque falsa nomina, veluti ABIMERONIS, ABYMERONIS, ABIUZHAR remota, verum restituit, quod est; ABU-MERWAN. Corrigit ibidem corruptum libri titulum, qui alias legebatur Theizir vel Theicrisi dahalmodana Vahaltadabir, sive, ut latine sonat, Rectificatio Medicationis & Regiminis. Librum præterea de febribus, & adhuc alium, sub titulo: Excerpta de Balneis, sub ejus nomine extare asserit. l. c.

(13.) R. ABIAH: quod sit ELIEZER FILIUS JOSE GALILÆI docet Bailletus p. 523. Ratio notitiæ sit penes ipsum.

(14.) ABIJOBSEIBA: Mentionem facit ejus Bailletus, dans la liste d'Auteurs deguizez pag. 523. verumque Auctoris nomen intimat esse ACHMED BEN-CASEN aut ABU ELAIGHBAS ACHMED BEN-CASEM. Quo fundamento hæc ejus notitia nitatur, mihi quidem non constat, Bibliothecariis meis de eo plane silentibus.

(15.) ABRAHAMUS Patriarcha. Ejus Libri huc pertinentes sunt I. Apocalypsis (non amplius extans) quam Hæretici SETHIANI excogitaverunt, uti lib. 1. Panarii, sive adversus Hæreses, scribit Epiphanius; eum librum omni malitia refertum perhibens. Cum quo eundem esse putat librum, qui Assumptionis Abrahami titulo citatur apud Athanasium in Synopsi sacrae scripturae, permutatis tantum vocibus *δοκον αλυσιας* & *αναληψιας* Civis meus Petrus Lambecius ex Rectore & Professore Gymnasii nostri Consiliarius & Historiographus Cæsareus Historiæ Litterariæ Prodomi pag. 50. in quo facile assentio, v. Possevinum appar. sac. p. 11. II. ספר יצירה *Sepher Jezirah*, (non *Zezyrah*, ut est apud Gesner. p. m. 2. Col. a. Simleriana Epitomes Tiguri 1574. in fol. editæ: editus primo non Mantuæ; uti modo laudatus Lambecius l. c. p. 53. autumat, sed Parisiis 1552. in 8. cum Commentariis Guilielmi Postelli, de quo vid. Gesner. Simleri pag. 263. deinde Mantuæ in 4to. cum Commentariis R. Abraham Ben Deor, & aliorum, & ultimo cum notis Joannis Stephani Rittangelii Prof. Regiomontani, Amstelod. 1642. in 4. Extat etiam una cum aliis libris Cabalisticis, excusus inter *Artis Cabalisticæ scriptores*: Basil. 1587. in fol. editos pag. 869. hoc titulo: *Liber de Creatione Cabalisticæ Sepher Jezira*, auctore Abrahamo successive filiis traditus: hinc jam rebus inclinatis, ne deficeret per sapientes Hierusalem arcanis & profundissimis sensibus literis commendatus. Ipsum scriptum, uti paucissimis constat foliis, ita mirifice à Cabalisticis prædicatur, utpote cujus ope miracula quoque se facere jactitant, quod sane credat *Judeus Apella*, non Ego. Verus auctor ejusce scripti Rabbi AKIVA fuit, qui A. C. 135. floruit. Unde in Præfatione secunda Zohar Mantuani leguntur hæc verba: & c. מי התייר לר' אקיוו לכתב ספר יצירה i. e. Quis jussit R. Akiva scribere Librum Jezirah, & c. Plura vide apud Buxtorff. in Bibliotheca Rabbinnica, *Sixtum Senensem* Bibl. sanctæ lib. 2. Voss. in *Maimonidem* de Idololatria pag. 9. Kircherum in propylæo Oedipi Aegyptiaci. Ubi in Æthiopia servari libros Abrahami, quos scripsit cum in Valle Manire Philosophiam publice profiteretur, à nonnullis credi, scribit. *Possevinum* in apparatu sacro. *Histoire des Histoires du Sieur de la Popeliniere* liv. 8. pag. 446. Petr. Lambec. l. c. pag. 58. & seqq. *Lomeyerum* de Bibliothecis cap. 2. pag. 16. & seq. & Job. Heinr. Heideggerum Historiæ Patriarchar. part. 2. quosque hi plurimos iterum adducunt.

Peperit nihilominus speciosum Abrahami nomen tamen huic R. Aquilæ scripto יצירה venerationem, etiam penes Christianos, ut Rudolphus Coraducius U. I. D. illud sua manu descripsit. Quod *επογραφον* adhuc in Bibliotheca Cæsarea retineri, testatur Lambecius Comment.

in hanc Biblioth. Cæsa. lib. I. pag. 66. in margine. Et hunc in finem, istum maleferiatorum morem apud Judæos ab antiquissimis seculis inolitum, notant *Eruditorum Acta Lipsiensia*, in recensione Apologiae Thalmudicæ Henric. Mublii, quæ Cocceji *Sanhedrim*, & *Maccoth* in Editione Ffurtenfi præfixa; ut honorem & dignitatem, Patriarcharum nomina veneranda præfigendo, concilient ineptiis suis, quos passim *Mublius* in dicta Præfatione perstrinxit. (a.) Adde hic *Monatliche Unterredungen*. Anno 89. pag. 693. & seqq. Cæterum ex hoc *Aquila* libro, totam suam *Theologiam Mysticam* hausisse Judæos, tanquam ex turbido quodam fonte, adducta *Bartoloccii Bibliotheca Rabbinica Magna Romæ edita*, recenset *Morhofius Polyhistoris Literar.* Lib. I. Cap. X. pag. 93. Extat hic *de creatione liber* in *Bibliotheca Bodlejana Hebraice* cum V. expositionibus, Videlicet R. *Mosis Bar Nachman*, R. *Mosis Butrillo*, R. *Abraham Ben Dion*, R. *Saadie Gaon*, & R. *Eliezer de גרמישני* Mant. 1562. referente *Thoma Hyde* in *Catalogo dictæ Bibliothecæ* pag. 4. a. Sed multis etiam Judæorum suspectum esse hunc librum, docet *Richard Simon* dans l'*Histoire Critique du vieux Testament* liv. I. c. 7. pag. 48. b. pag. 536. a. in *Catalogo memorato libro* subnexo: inque nullo scripto tantopere variare MSta, quam in hoc ipso libro *Aquila* יצירה, contendit, imposturamque subesse, maxime ex inspersis Cabalis ab Abrahami temporibus alienis colligit. Sed *Johannes Dekberrus* de scriptis A despotis p. 23. ex *Ursino* refert quidem supposititios Abrahami libros inter eos, qui à SABÆIS, MAGIS, Hæreticis, aliisque Nugatoribus intrusi sunt, nec difficilem ait habere explicationem, sed tamen non adjectam. Memorabile est, quod hac super re notat *Symbola Normanniana*, *Ravio* in MStis ad Frisium, Abrahami inscriptionem in memoratis libris paria fecisse cum *Lælio* & *Catone Ciceroni*. Denique addo excerptum (b) ex *Popilinierio*, & notam marginalem *Normanni*, quæ ad verba R. *Akiva* citat *Wulfser* in *Sal. Zevi Ther.* pag. 20. quæ fateor me non intelligere. Clara sunt, quæ addit nota marginalis *Diecmanniana* ex *Wagenfeilio* & *Mastrichtiana Symbola* (d) citatioque *Normanniana Hottingeri Ennead. Dissert. Heidelberg.* pag. 9. & seqq. cum *Baylio Dictionaire* Tom. I. p. 44. ad E notantem libros Abrahami & 156. errorem *Lambecii* circa editionem primam hujusce.

(a) *Acta Er. Lips. Suppl. Sect. VI. pag. 322.* (In recensione Apologiae Thalmudicæ Henrici Mublii.) — — sed istum maleferiatorum morem jam inde ab antiquissimis seculis inolitum obtinuerunt, ut ineptiis suis honorem ac dignitatem conciliaturi, summorum & Patriarchalium nominum bederam suspendant. Id quod libro יצירה R. *Aquila* cujus יצירה in antiquissimo MSto membr. Noster possidet, similiter factum, quem sub specioso Abrahami Patriarchæ titulo scriptores Hebræi publice venditarunt, variisque editionibus ac commentariis ordinate recensitis variè exornarunt.

(b) Excerptum ex *Popilinierio*. Lib. VIII. pag. 446.

Il nous veut faire croire par ses écrits, avoir découvert & apporté des parties Orientales plusieurs & di-

vers bons livres Anciens. Comme celuy d' Henoc, de l' Ange d' Adam, de la lumiere tresclaire, d' Abraham & plusieurs autres, qui se fussent laissé fevilletter, s'ils eussent porté quelque apparence de Verité.

(c) *Margo Diecmannianus* hoc loco.

*Librum Jezirah, quem R. Akiva scripsit, longe diversum esse ab eo quem Job. Steph. Rittangelius cum versione & notis edidit, monet Wagenfeil, ad Sota p. 985. cui, ut viro in his litteris versatissimo, asserti sui causas, etsi nullas attulerit, constare non dubito.*

(d) *Symbola Mastrichtiana.*

*Kircherus Oedipi Ægyptiaci, Tom. II. pag. 224. & 248. quem librum Jezira, tametsi Hebrai Abrahamæ Patriarchæ perperam attribuant, Satisfiores tamen Scriptores meliori jure ejus auctorem faciunt R. Akibam, vetustissim. scriptorem. Idem testatur Job. Steph. Rittangelius ex Judæo Orient. Ling. Prof. Regiomontanus, qui librum Jezira Amstelodami Anno 1642. cum annotationibus edidit. Adde Buxtorf. de abbreviat. Hebr. pag. 353.*

Adde *Heideggeri Historiam Patriarch. diff. 3. part. 2. 2. §. 71. pag. 143. Henric. Otto hist. Doct. Misn. pag. 101. Wagenfeil Sota pag. 965. ubi controversum, Jeziram R. Akibæ, & à Rittangelio editum esse eundem librum. Adde eundem in telis igneis pag. 353.*

*M. Job. Matthæi in tractatu contra Holts-hausum pro orthodoxia Bohemiana pag. 65. librum Jezirah ab antiquis & novis Rabbiniis vult haberi pro partu Abrahamæ.*

(16) R. ABRAHAM BEN DAVID, Ejus nomine extant *Tractatus sex* citati a *Thoma Hyde* *Catalogi Biblioth. Bodlejane* p. 4. a. ablegante Lectorem ad R. MOSEN MAIMONIDEM: quod ipso indicium facit, hunc verum esse citatorum, sub nomine *Abrahami Ben-David* scriptorum Auctorem, de quo v. ipsum p. 422.

(17) Supplebitur hic nrus infra.

(18.) R. ABRAHAM ROPHE peculiari libro cui titulus: *Clypei Fortium* exponit ea, quæ pertinent ad domum Sanctuarii, de suffitu, Sacrificiis &c. verum ex collatione eorum, quæ habet *Hyde Biblioth. Bodlejane* pag. 4. a. & pag. 21. b. colligimus personatum esse Scriptorem, Abrahamum Rophe, i.e. Medicum, substituendumque pro eo potius R. ISAAC ALPHEZ I. DE PHES. i.e. Feslanum.

ABUCARA vid. *Theodorus.*

(19.) ABRUCULUS citatus *Pseudo Aristoteli* est *Proclus*, aut *PROCULUS LYGIUS*, docente

docente Ravio, in notis MStis ad Gesnerum suum, quas citat *Symbola Normanniana*.

(20.) ABYDENI CORALLI nomine laterè *Ulricum HUTTENIUM* innuit Paulus *Colomesius* *Melanges Historiques*, tit. *Auteurs desguisez decouverts* pag. 50. Bibliothecarii autem reliqui nihil de eo memorant, nec *Freberus*, quam vitam & scripta ejus peculiariter & prolixè recenseat *Theatri Virorum eruditione Clarorum Parte II. Sect. IV.* pag. 806. a. quicquam de edito ab Huttero sub falso Abydeni Coralli nomine libro addit. Extare *septem Dialogos Romæ impressos* sub *Abydeni Coralli* nomine innuit *Bibliotheca Gesneriana* pag. 1. b. ad *Huldaricum* autem *Huttenium* ubi devenit 364. libros ejus quidem magno numero citat, mentionem tamen editorum sub ficto Abydeni Coralli nomine scriptorum nullam facit. At *Symbola Sperlingiana HUTTENIUM* hoc nomen aliquando non tantum usurpasse, sed & in *Hæreticorum Catalogo Romæ 1559.* emissio, ea propter ipsum damnatum, imo reprobatorum agmen duxisse, asserit. In *Catalogo tamen librorum prohibitorum Antonii à Soto major* in tertiâ demum classe prohibendorum & expurgandorum pag. 336. a. quædam ex *Ulrico Hutteno Franco* ut Auctore damnato expungenda designantur. Adde *Baile dictionnaire*, pag. 151. Tom. II.

ACADEMICO v. *Aldeano*.

ACADEMICO v. *Expolitus*.

ACADEMICO v. *Fortunato*.

ACADEMICO INCOGNITO  
v. *Fuggitivo*.

(21.) DONATI ACCIAJOLI, Florentini *Commentaria in Ethica Nicomachia Aristotelis*, excusa sunt aliquoties in fol. & in 8. Venetiis alibi que. Ea non ipsius, sed ARGYROPYLI Byzantini prælectiones Florentiæ habitæ, à plerisque æstimantur, teste *Simone Simonio* Lucensi, in principio *Dedicatoriæ* suis in hosce libros *Commentariis* anno 1567. publicatis præfixæ. Quo nomine *Plagii* eundem accusavit *Naudæus* in *Bibliographia Politica*; sed minus bene, ceu pluribus hoc probat *Thomasius* de *Plagio Litterario* §. 347. quandoquidem ipse suæ *Dedicationis* ad *Cosmum Medicen* initium facit ea confessione: diserte se expositionem hujus Doctoris, *Argyropyli* nempe, litteris mandare, testatus.

Idem cum *Thomasio* sentit hac in parte *Conringius* dissertatione de *Civilis Prudentiæ præcipuis* *Scriptoribus* §. 83. dum *Acciajolum* non à crimine tantum, quod ei *Naudæus* intentat, se absolvere aperte pofitetur, sed insuper gratum *Argyropyli* discipulum nominat, quod observatum quia est in *Symbolis Flensburgo-Mölleriæ*, & in se notabile, nunc expressius adducere non sum pigritus. Adde *Baillet Dictionnaire* Tom. I. p. 55. b.

ACCINCTO v. C. VALERIO.

(22.) L. ACCIUS vel ATTIUS: cujus Veteris ac gravissimi Tragici nomine *Josephus Scaliger* in notis suis ad *Varronem de re Rustica* pag. 212. edit. 1573. publicavit versus aliquot ab *Antonio Mureto* ipsi transmissos. Sed postmodum cum *Muretus* inter edita *Poëmata* sua etiam hos versus tanquam suos ederet, fraudemque insuper detegeret ipse, qua hos pro *Poëmatibus* antiqui *Poëtæ* venditasset *Scaligero*: hic dolorem inde conceptum *Epigrammate* extemporaneo testatus est, uti refert *Petrus Scriverius* *animadversionum* suarum ad *Pervigilium Veneris*, de quo supra num. 1656. Anon. p. 467. editarum in *Jani Doufæ* amoribus *Amstelod.* 1638. Unde excerpta damus. (a) Hos versus aliter etiam & quidem expresso nomine *Mureti* cum declaratione de *flammarum* exprobatone *objectorum*, refert *Janus Nicius Erythræus* *Pinacothecæ* suæ part. I. *Elogio* V. pag. 13. ut sub *Litera* (b) inde exscriptos à *Bailletto* in suis *Anonymis Gallicis* *judiciis* de *Auctoribus*, vulgo *Jugemens de Savans* reformar *Menagius* *Anti Bailleti* sui part. I. pag. 311. prolixè simul *acculationis* de crimine *Sodomix* referens *historiam* (c) allegata etiam *Verdieri* *Protopographia* & *Scaligerianis secundis* &c. Quæ omitimus, ut & *Menagianâ* p. 85. *Daunius* de *causis* *Amiff. radical.* t. 27. p. 216. hæc habet: *Jul. Scaliger* in *Hypercrit.* valde commendat *Accium* fabularum *Scriptorem*; Contra tu vide *Barthium*, qui lib. 3. cap. 22. eum, sive *Accius* audit, sive *Romalius*, aut alii volunt, *Romulus* valde ineptum & barbarum judicat.

(a) *Jani Doufæ* *Amor.* pag. 466. & 467.

Tu mihi considera quæ initio *Notarum* in *Varronem de R. R.* notavit *demonium hominis* *Jos. Scaliger*: *Producam, inquit, locum veteris Comici Trabeæ* ex *fabula Harpaxæ*, tum propter *sententiæ elegantiam* tum etiam quia *versus* nondum vulgo noti sunt:

Here, si quærelis, ejulatu, fletibus,  
Medicina fieret miseris mortalium,  
Auro paranda lacrumæ contra forent:  
Nunc hæc ad minuenda mala non magis  
valent,  
Quam nenia Præfica ad excitandos mortuos  
Res turbida consilium, non fletum, expetunt.

Quis tam aversus à *Musis*, tamque *humanitatis* *expers*, qui horum *publicatione* offendatur? quod si hi *placent*, non gravabor & alios ejusdem notæ, sed alios *poëtæ*, adhibere qui tanquam *superiorum gemini* & *germani* sunt. Sunt autem *Accii*, veteris ac gravissimi *Tragici*, ex *Oenomao*:

Nam si lamentis allevaretur dolor,  
Longoque fletu minueretur miseria,

Tum turpe lacrumis indulgere non foret,  
 Tractaque voce Divum obtestari fidem,  
 Tabifica donec pectore excesset lues.  
 Nunc hæc neque hilum de dolore detrabunt,  
 Potiusque cumulum miseriis adjiciunt mali  
 Et indecoram mentis mollitiam arguunt.

Qui versus hætenus latuerunt, eosque nunc  
 primum in vulgus publicamus, quorum priores Trabeæ  
 mihi ad verbum à Philemone (vel Menandro, se-  
 cundum alios) mutuati videntur: qui eandem sententiam  
 extulit: Εἰ τὴ δάκρυ' ἤμῃν, &c. Hæc illustris heros, qui  
 postea quam dolum persentit, præ indignatione hoc disti-  
 chon, quod mihi de manu in manum vivus vidensque  
 olim tradidit, ex tempore lusit.

Qui rigida flammæ evaserat ante Tolosæ  
 Falsidico fumos vendidit ore mihi.

Virum disertum designans, cujus nomini hæc parco.  
 Heroe (æterno, heu, doctorum omnium dolore) defuncto,  
 incidi in Posthuma quedam scripta M. A. M. C. R. & inter  
 poemata repperi hæc

### AFFICTA TRABEÆ.

Here, si querelis, ejulatu, fletibus, &c.  
 Prorsus eadem cum iis quæ supra recitavi. Illud  
 alterum ex Aëtii Oenomaï fragmentum nusquam compa-  
 ret: præterquam in Rittershusii ad Appianum Com-  
 mentario: ubi Trabeæ & Aëtii hos versus, elegan-  
 tes & memoria dignissimos (ut ipse vocat) produ-  
 cit, transcriptos & mutuatos ex Notis Scaligeri.

(b) Jani Nicii Pinacothecæ part. I.  
 Elog. V. 13.

Sed tanto vir ingenio, atque facundia, Tolosæ,  
 criminis, cujus insinulatus fuerat (injuria dicitur) pa-  
 ratum sere sibi supplicium evasit. Nam; fuga sibi con-  
 sulens, ex illo periculo, Venetias evolavit, ubi cum in  
 ejusdem suspicionem criminis, post aliquanto venisset,  
 literis, ad Dionysium Lambinum datis, eam est  
 à se propulsare conatus. Verum illud ei Tolosanum in-  
 cendium, ex quo evolaverat, sive verum, sive fictum, ex-  
 probavit Joseph Scaliger, cui ille verba dederat,  
 atque epigramma recens, à se compositum, pro vetere  
 obtruserat, hoc disticho.

Qui flammæ rigida; vitaverat ante  
 Tolosæ,  
 Muretus, fumos vendidit ille mihi.

(c) Anti baillet. Tom. I. p. 313.

Mr. Baillet qui n'est qu'un Copiste de faiseurs d' Elo-  
 ges, après de l'Eloge de Muret fait par Janus Niccius  
 Erythræus ce qu'il a dit ici que ces vers de Muret étoient  
 une Epigramme. C'est aussi du même faiseur d'Eloges  
 qu'il a copié l'Epigramme de Scaliger. Car Janus Ni-  
 cius Erythræus a représenté cette Epigramme de la  
 même façon que Monsieur Baillet. Dans le Recueil des  
 poesies de Scaliger fait par Scriverius sur les Originaux  
 de Scaliger, elle est de cette façon, qui est meil-  
 eure:

Qui rigida flammæ evaserat ante Tolosæ,  
 Muretus, fumos vendidit ille mihi.

Mais Monsieur Baillet a ajouté de son chef que l'  
 allusion étoit froide. Monsieur Baillet juge des vers  
 comme un aveugle des couleurs. Et il ne peut pas en bien  
 juger, n'en ayant jamais fait. Il n'appartient qu'aux  
 Poètes de juger des Poètes. Voyez-ci dessous le chapi-  
 tre 84. de ces Remarques. Cette Epigramme est tres  
 belle: & elle a reçu une approbation universelle de tous les  
 connoisseurs. Ce que Monsieur Baillet dit ensuite, qu'on  
 préparoit à Toulouse un supplice à Muret, m' obli-  
 ge de raconter ici cette facheuse histoire de Muret.

Muret aimoit un jeune garçon de Dijon, "  
 qui avoit été son Ecolier, nomme François Menge "  
 Fremiot. C'est le nom qu'on lui donne sous "  
 l'Epigramme qu'il a faite sur le portrait de Mu- "  
 ret, inséré à la teste du Commentaire de Muret "  
 sur le premier livre des Amours de Ronsard. "  
 Dans le Delicia Poëtarum Gallorum, ou sont les "  
 Poésies de ce Fremiot, & dans le Juvenilia de Mu- "  
 ret, ou il y a deux de ses Epigrammes, il est "  
 appelé L. Memmius Fremiotus. Et il est appelé "  
 de même dans le Commentaire de Muret sur "  
 Catulle: Ac memini equidem, L. Memmium Fremio- "  
 tum, nobilissimum, summoque ingenio præditum ado- "  
 lescentem, cum hoc carmen una evolueremus, mihi "  
 dicere, &c. Ce qui me fait croire, qu'il s' ap- "  
 pelloit Louis, ou Luc., ou Lambert Menge Fremiot. "  
 Je remarquerai ici en passant que Monsieur Baillet "  
 à omis ce Fremiot dans sa Liste des Poètes de "  
 France qui ont fait des vers Latins. Je veux "  
 croire que Muret aimoit ce jeune garçon d'un "  
 amour honnête. Cependant il fut accusé de "  
 l'aimer d'un amour deshonnête. Ce qui paroît "  
 par cet Extrait du second volume des Registres "  
 journaux de la ville de Toulouse:

(Cette année (1554) Marc Antoine Muret, Li-  
 mosin, qui a laissé ses doctes livres à la posterité; &  
 du depuis à Rome Orateur du Pape, fut brûlé en  
 effigie avec un Memmius Fremiot, de Dijon, pour  
 être Huguenot & Sodomite: en la place St: Geor-  
 ge: par sentence des Capitaux, confirmée par  
 arrêt.)

(23.) ACCORDIUS Gallice DES AC-  
 CORDS. Ejus duo Scripta in Catalogo Biblio-  
 thecæ Bodlejanæ memorat Thomas Hyde p. 5. a.  
 Gallico idiomate concepta, quæ sunt (I.) Les Bi-  
 guarrures & Touches. Rouen 1616. 8vo (II.) Les  
 Escraignes dijonnaïses. Quorum scriptorum verum  
 Auctorem esse, Etienne TABOUROT, asserit  
 Bailletus Indiculi des Auteurs deguizez pag. 523.  
 Quo autem fundamento hæc ejus assertio nita-  
 tur, mihi nondum liquet.

(24.) ACCURSIUS. Glossa Corporis Juris Ci-  
 vilis universi vulgo nomine Accursii Florentini no-  
 mine præfixo habetur, isque primus in univer-  
 sum corpus legum ipsasque singulas leges Glof-  
 farum scriptor adeo celebratur, ut etiam sepul-  
 chro illius Bononiæ in Cœmiterio S. Francisci  
 hoc



hoc epitaphio inscriptum legatur apud *Boxborn*.  
Elogior. pag. 158. cui respondet e regione  
Tab. 79.

SEPULCHRUM ACCURSII  
GLOSSATORIS LEGUM  
ET FRANCISCI EJUS FILII.

Interim quomodo ex aliis repetitas quam  
infeliciter suas glossas hasce confecerit memorat  
*Oldendorpius* in suo indice Digestorum in 8. Mar-  
purgi 1541. edito, plagula D. f. 6. hisce verbis. (e)  
Unde potius HUGOLINI, PLACENTINI &  
UDALRICI glossæ illæ junctim, quam *Accursia-  
ne* sint habendæ.

(a) Doct. Joh. Oldendorpius post  
Indicem Digestor. in 8. Marpurgi 1541. plagu-  
la D. fol. 7.

§. V. *Non multis annis post Imperium  
Justiniani, cum per bellicos insultus continuos in Italiam,  
leges Romana propemodum oppressæ jacerent, regnantibus  
tum iniquissimis Langbartorum, aliarumq; gentium  
constitutionibus: Wernherus quidam in Italia apud  
Reginam Mechtildim, obsitos jam pulveribus in Biblio-  
thecis Pandectarum libros in lucem reduxit. Hos  
Lotharius II. Dux Saxonum Casar Germanicus XVIII.  
perpendens equitatem juxta & humanitatem Romanarum  
legum, jussit in scholis atq; judiciis publice tractari,  
Anno 1127.*

§. VI. *Hujus novæ rei studio (ut fieri solet)  
mirum in modum excitati sunt cum Wenero (quem  
Irnerium vocant) pleriq; alii præsertim AZO: ut illu-  
stratæ jurisprudentiæ gloriam reportarent. Paulo post  
Hugolinus, Martinus Placentinus, Joannes Ulde-  
ricus, glossas suas Pandectis adjecerunt, Anno  
1190. Idq; profecto infeliciter. Nam cum summa illo  
seculo esset Linguarum inopia: non potuit fieri, ut bar-  
bari perciperent Romanos.*

§. VII. *Tandem successit Accursius au-  
ditor Joannis & Azonis, attingens Friderici II. impe-  
rium, A. 1226. Is repetitis omnium predictorum  
glossis & opinionibus, suas adjecit mirabili quadam  
inconstantia: sicq; præclaram juris disciplinam im-  
prudens corruptit. Non enim fidem ejus & scribendi  
consilium arguo: sed culpam dantis damnum imperitia,  
probare nemo potest sane mentis. Ipse sibi placens,  
glossarum suarum mentionem facit, Novell. Ut præ-  
ponat nomen Imperator.*

(25.) ACHILLES GASSARUS vel GAS-  
SERUS, de quo n. 1096. in anonymis egi, huc  
ad Pseudonymos lectorem remittens, inter quos  
decreveram collocare illum, vigore symbolæ  
*Flensburgo-Mollerianæ*. Quæ ex Jacobi *Beckeri* Sles-  
vicensis, Advocati Hafniensis XIX. *Decadibus  
Msti Scriptorum Anonymorum & Pseudonymorum Lar-  
væ detractæ nomine* proditorum, atque postea 20.  
aliis etiam auctæ adjecit, excerptum hocce dabat.  
Dec. III. num. 5. *Achilles Gassar* seu *Matthias FLA-  
CIUS Illyricus* Glossarius ad *Ottfredum Weissenbur-  
gensem*. (NB. hic auctor nullus additur.) Huc-  
usque verba Symbolæ & excerpti, quod tamen  
alias auctores suos cujusque indicio solet assigna-  
re. Hac inquam Symbola inductus prope Pleu-  
donymum hunc fecissem Gassarum: ut sub quo

*Flacius* latitasset. Verum certi nil per hoc excer-  
ptum nec alios ob id inquisitos auctores afferre  
me posse depræhendens rem distuli, donec am-  
plius constaret. Interim apud *Usserium* de scri-  
pturis & sacris vernaculis lego (a) aliqua. Et  
*Sagittarius* recens proditæ introductionis in Hist.  
Eccles. p. 121. 122. ministrat subscripta (b) Sed  
de Augustanis annalibus, ubi debebat, una cum  
aliis agi, de hoc autore p. 529. 530. nihil. Uti  
nec p. 277. citata in Alphabetico indice ad hoc  
nomen. Inedita memorant *Monatl. Unterre-  
dungen* 1692. p. 695. At p. 253. legas de illo  
ad Flacium per scripta; sed unde firmiter satis  
haud colligas ab ipso in Flacianis aliquid extare.  
Excellens tamen *Mastrichtus* sub *Wolfgangi Theodo-  
ri* nomine, *Chronicon Augustanum* ab *Achille  
Gassaro* editum asserit, vid. infra *Wolfgangus*. De-  
nique pag. 641. not. (d) Editionem *Epitomes* su-  
pra n. 1096. memoratæ Antverpiæ 1536. factam  
lego. Hactenus ergo adhuc in obscuro versa-  
bar. Sed lucem aliquam mihi præbebat *Morbo-  
fius* tandem in *Unterricht von der Teutschen  
Sprache und Poesie*. Cap. VII. p. 317. (c) jun-  
ctus superioribus & citato ipsi *Lambecio* de  
Bibl. Cæsarea lib. II. cap. V. cujus paginam non  
designat, cum tamen illud Caput ipsum et au-  
ctore profitente in fine p. 465 in nimis enormem  
& absurdam magnitudinem excrescens abrupe-  
perit. Ubi a pag. 415. usque ad finem agit de  
evangelio *Ottfredi*, cujus prima omnium editio,  
a *Flaccio* Illyrico procurata Basileæ, multis erroribus  
annotatis repræhenditur, & ut *Hæresiarcha*  
damnatæ memoriæ citatur p. 416. Hinc ergo  
colligam aut aliquando sub *Achillis Gassari* nomi-  
ne *Flacium*, aut ipsum *Flacii* nomine designa-  
tum. Utrum magis merito, judicent, quibus  
ulterius hisce immorari, quam mihi, vacat &  
libet. Interim nec illud hic ommittere volui,  
quod *Pirminii* Doctoris alicujus ex *Munsteri* Cos-  
mographia etiam lib. 3. meminerit *Hofmannus*,  
*Lexici Universalis* Tom. I. p. 171. a. qui ex Au-  
gia majore *Insula Germaniæ* omnes venenatas  
bestias extirpavit. An forte hæc notitia etiam  
aliquid ulteriori possit indagini curiosioribus in-  
terferre. Uti nec hoc prætermittendum hic,  
quod *Mercklinius* in *Lindenio* suo renovato pag. 5.  
& 6. de vita *Achillis Pirminii* *Gassari* vel *Gasseri*  
*Lindaviani* vita breviarium, & ex scriptis Medi-  
ca sola quinque recenset, quorum tria sola *Linde-  
nius* habuerat. Sed ecce nunc rem omnem ut  
expediat *Symbola Stadana* operi toti perfecto sub-  
missa *Rostochiæ*, ubi doctissimus auctor ejus *Fri-  
dericus von Stade*, ortus *Stada*, & filius Secretarii  
*Consistorialis Stadensis*, rem totam deducit ver-  
bis (d) subnotatis. (d)

(a) Jac. Usserius de Scripturis & sa-  
cris Vernaculis, p. 121.

*Etiam Alamannica Ecclesia confessionem cum in-  
terlineari expliatione Germanica Achilles Gassarus  
una cum Otfridi Evangeliorum expositione evulgavit.*  
(Goldastus Tom. 2. *Antiqu. Alaman.* p. 165.) v. Serari-  
um de rebus *Mogunt.* p. 655. 656.

(b) *Sagittar. Introduct.* in *Histor. Eccl.*  
p. 121. 122.

b

Achilles

Achilles Pyrrhinus Gassarus, *Lindavia, patre Chirurgo, sed & experta militia viro, qui quae Maximiliano I. charus erat, anno clō 157. natus, Augustana Reip. per complures annos Medicus fuit, anno clō 1577. obiit. Epitomen is Chronicorum adornavit ab orbe condito ad annum clō 1577. Basileae excusam. De ejus Annalibus Augustanis magna cum industria confectis, alibi dicemus.*

(c) Morhofs Unterricht von der Teutschen Sprache und Poesie. c. VII. p. 317.

Hernach hat es Matthias Flacius Illyricus zu Basel herausgegeben unter dieser Überschrift; *Otfridi Evangelium, liber Veterum Germanorum Grammaticae poeseos, theologiae praeclarum monumentum. Mit dieser Edition ist der Herr Lambecius lib. 2. Comm. de Bibl. Vindobonensi c. 5. nicht zu frieden / weil er sie vor ganz unvollkommen hält / und sehr viel Fehler darinn angemercket.*

(d) Symbola Stadana.

ACHILLES GASSARUS falso pro Pseudonymo habitus. Nimirum Otfridus Monachus Weissenburgensis, qui, teste Trithemio vixit tempore Lotharii, Ludovici II. & Caroli Calvi Imperatorum sibi mutuo succedentium, regnante Ludovico II. composuit Librum suum Evangeliorum, quo Harmoniam Historiae Evangelicae, in quibus libellos secundum numerum sensuum distributam, Rythmis Francicis complexus est, eundemq; tribus singularibus dedicationibus dicavit Ludovico Orientalium Regnorum Regi, Salomoni Episcopo Constantiensi, & Luitberto Archiepiscopo Moguntino. Manuscriptus extat in Bibliotheca Vindobonensi, quem in Commentariis describit Lambecius, & ex eo Herzius in Bibliotheca Germanica. Alium codicem MStum extare in Bibliotheca Francofurtensi ad Menum, testatur Olearius in Abaco Patrologico. Hoc Otfridi opus Achillem Gassarum evulgasse, dixerat Jac. Usserius Armachanus in Historia Dogmatica controversiae de Scripturis & sacris vernaculis; Henricus Wharton vero in auctario ad Usserium notavit, Achillem Gassarum non alium fuisse quam Flacium Illyricum. v. Acta Erud. Lipsiensia. T. X. p. 295. Verum enimvero in Otfridi libro, Basileae 1571. 8. excuso, ipse Flacius nomen suum in titulo quidem non expressit, at Dedicationibus ad Ricdeselium manifesto praefixit. De Achille Gassaro autem (qui fuit Medicus Augustanus, patria Lindaviensis) vid. Zeileri Historicos &c. P. II. p. 8. & 62. Flacius commemorat, quod in paranda editione fidelem sibi navaverit operam, & parvum illud glossarium Francicum, quod libro praefixum est, & denuo Willeramii Paraphrasi in Canticum Canticorum a Merula edita subjunctum legitur, concinnaverit. Ceterum observat Whartonus l. c. rhythmicam Evangeliorum versionem, quam Waldoni Frisingensi Episcopo Armachanus Beati Rhenani ductum secutus tribuit, non aliam esse, quam ipsam Otfridi Harmoniam, quam Waldo Sigefridi Presbyteri manu describi fecit. Quod uti recte se habet, ita illud perperam asseritur, etiam a doctiss. Morhofsio in Unterrichts von der Teutschen Sprache und Poesie / p. 312. Beatum Rhenanum hanc Evangeliorum versionem Waldoni Frisingensi Episcopo adscribere. Verba Rhenani L. II. Rer. Germ. p. m. 200. ff. haec sunt: Franci Germanica usi sunt, lingua. Veteres Francos qui transito Rheno

nobilissimum istud in Gallis regnum constituerunt, & per duas familias priorem Merovingorum, posteriorem Carolingorum, non Galliam solum sed & Germaniam postea non paucis seculis rexere, Germanica usus fuisse lingua, quum innumera alia argumenta probant, tum vero manifeste convincit LIBER ille insignis EVANGELIORUM Francice, hoc est Germanice versus, quem nos nuper dum comitia, Romani Imperii Carolus Caesar celebraret apud Augustam Rheticae superioris, Fruxini in Vindelicis (quam hodie Frisingam appellant) in Bibliotheca D. Corbiniani obiter reperimus; nam Livianarum Decadum gratia fueramus illuc profecti. Ejus codicis hic est titulus: LIBER EVANGELIORUM, IN TEODISCAM LINGUAM versus. Constat autem ex Rhythmis totus. Atque ut antiquitatem ejus translationis non ignores, deprehendi librum exscriptum ab hinc annos ferme sexcentos, ut tum compositum credam quum Christo primum Franci nomen dedere. In fine enim ascriptum erat: Waldo me huius jussit. Sigefridus presbyter scripti. Numeratur autem inter Frisingenses, Episcopus VUALDO, ni fallor decimus. Haec Etenus Rhenanus, qui & deinde nonnulla allegat ex Libri illius praetatione, quae ipsius Otfridi esse, collatio docet.

(26) ACHILLES TATIANUS: Ejus nomine extat de universiorbis natura liber, Joanne Boscio Zoneo interprete ac Commentatore, editus Lovanii, anno 1554. Hoc opus, indeque excerpta Isagoge in Phaenomena Arati, à Ravio, innotis ad Gesnerum MStis, tribui OCELLO LUCANO, innuit symbola Normanniana. Cui assentitur Frisius Bibliothecae Gesnerianae p. 638. b.

(27) Philothi ACHILLINI Consiliarii Regii Somnium Viridarii, de Jurisdictione Regia, & Sacerdotali, exhibetur a Melchiore Goldasto Tom. 1. Monarchiae S. Romani Imperii p. 58. & seqq. Liber omnino lectu dignissimus, deque cujus auctore multa ipse in dissertatione, Tomo illi praefixa, postquam late differuit, tandem eundem haud infirmis conjecturis vel praesumptionibus detegit Philippum MAESERIUM, sive MACERIUM, Gallice de MAISIERES, Cancellarium Cypri, Ministrumque primum aulae Pontificiae Gregorii XI. deinde Regiae Caroli V. Galliae Regis, quem scriptorem etiam Vita Petri Thomae Carmelita, Patriarchae Constantinopolitani, laudat Gesnerus p. m. 573.

Multi ceteroquin pro auctoribus memorati somnii Viridarii, venditantur, quos citat Deckherr. de Scriptis Aespotis, p. 103. ALANIUM, CHARTARIUM, PRAELLEUM, ORESMIUM, FABRUM, DORMANTIUM denique Philippum MAESERIUM vid. (a) vel ut Whartonus add. ad Cave pag. 42. (b) de MAZERIIS. Quibus Bailletus addit adhuc Johannem DESMAREZ & Carolum de LOUVIERES junctim. Quos tamen ipse cum reliquis rejicit, indicis post Auteurs deguisez pag. 521. denique fictum esse nomen Philothei Achillini subindicat. Pro Maeserio accedit etiam Cave Chartophylacis sui Eccle-

Ecclesiastici p. 285. & Wharton append. historiae Ecclesiasticae Litterariae Caveanae pag. 42. a. ubi plura sub lit. (a) excerpta leguntur. Adde notas marginales Diecmannianas (c) hic adscriptas.

(a) Jo. Deckherrus de Scriptis Adefp. p. 102. 103.

PHILOTHEUS Achillinus, ex somnio Viridarii celebris, potuisset vere designari Philippus Mælerius, cum Goldasto, ejusq; conjecturis, nisi ipse in eruditissimo de Regno Bohem. lib. III. cap. 13. p. 355. qui & priorum mentionem & sequentium iniecit, relicta, ut videtur, prima opinione Alanum CHARTARIUM, auctorem substituisset; & ubiq; nuntum fluctuasset; ex Prælleo, Oresmio, Fabro, Dormantio, aliquem certum eligere nescius; a Dormantio non videtur abluere; num is dormiens hoc sibi somnium finxerit? Verum, si quid Conjecturis fidendum esset, non alienum esse hoc somnium a Philippo Mælerio, consideratur in calce libri verbis, de Vetulo Peregrino, sive de se jam decrepito sene scribente, compositum; proinde non absurdum esse credere ipsum in Viridario Cælestinorum hæc meditatam fuisse. Qui per me, vel sit, vel non sit: Elogia libri apud Molinæum, Flaccium, Protestantem, Massonum, Verderium, & alios eminentia leguntur. Sed autorem VIRIDARIUM dictum fuisse ut crediderant Compilatores Indicis Librorum prohibendorum Anno M DLXIV. 24. Mart. Pio IV. Pont. oblato & ab ipso postmodum confirmati, id equidem risum excutit.

(b) Whartonus Add. ad Cave, p. 42.

PHILOTHEUS ACHILLINUS, natione Gallus, & Caroli V. Regis consiliarius claruit anno 1370. Quisnam vero sub e mentito Philothei Achillini nomine delitescat, incertum est. Goldastus non inani prorsus conjectura ductus suspicatur Philippum fuisse Mælerium seu de Mazeriis, Equitem, qui primum Cypri Regni Cancellarius, dein Gregorii XI. Papæ Consiliarius, ac postremo Caroli V. Francorum Regis Domesticus & tæ nãvte fuit; ac viginti quinq; ante obitum annis aula derelicta in Cælestinorum Parisiensium Monasterium secessit, ibiq; vitam pio simul ac literato otio exegit, a Carolo tamen adhuc de rebus regni sui gravissimis assiduo consultus. Quisquis demum fuerit; scripsit Philotheus adversus iniquam Pontificis Romani ambitionem, & tyrannidem Opus insigne Somnium Viridarii dictum, seu Libros 2. de Potestate Regia & Sacerdotali, Dialogi inter Clericum & Militem forma compositos. Prodiit opus istud, sed valde mendosum, Paris. 1516. integrum vero & emendatum, apud Goldastum Monarch. Tom. I. p. 58. Caterum Philippus ille Mælerius scripsit Vitam S. Thomæ Cretensis Archiepiscopi, seu Petri Thomasi, qui obiit in eunte anno 1366. libris 2. Extat hæc Vita apud Bollandum ad diem XXIX. Januarii.

(c) Diecmannianæ notæ marginales.

Burgoldensis in prima editione Comm. in Instrumentum Pacis memorat, Carolum V. amore Evangelicæ religionis edi curasse somnium viridarii Philothei Achillini, idq; teste ac præeunte Schookio de Sedit. l. 3. C. 23. Sed sequenti id omisit: Namque scriptum illud Philothei toto

se qui seculo ante Carolum V. & A. 1374. prodiit, inscriptum quidem Carolo V. sed non Imperatori, sed Regi Gallia.

(28.) ACILLY: est le Chevalier de CAILLY, ut observat Baillet, liste des Auteurs de guisez, p. 524. qui etiam hunc Auctorem p. 437. refert inter illos Pseudonymos, qui vera Nomina solis anagrammatibus tegere voluerunt.

(29) ACTII SINCERI nomine latere frustra tentavit Jacobus SANNAZARIUS, inclutus Poeta Italus, de quo vid. Voss. p. 81. de Poetis Latinis, & alios plures: adde quæ infra in nomine Nicii monebimus. Nempe quod sub Nicii personato nomine lateat VITTORIO DE ROSSIS: quem mera imitatione hujus Sannazarii, fictum scriptis suis præfixisse nomen; non minus ac de Sannazario nostro testatur Teissier Eloges des hommes savans part. I. p. 80. quod Pontannum in hoc imitatus sit, cui in Ministerio Frederici Regis Neapolitani successit. Idem inter opera ejus eminere gloria apud alios, Eclogam de peccatoribus, refert; sed ipsi Auctori magis placuisse carmen de partu virginis, cui conficiendo & poliendo 20. annos impenderit. De quo judicium Erasmi allegat Olearius Abaci Patrologici p. 226. Decertasse quidem de perfectione poeseos sibi visum cum antiquis; sed plus tamen laudis fuisse laturum, si materiam sacram aliquanto sanctius tractasset. Prætermittere etiam hic non possum quod, occasione diei natalis, quæ nostro fuit S. Nazarii, sicut patet ex libri 2. Elegia 2. ipsum Sannazarii nomen assumptum colligit symbola Molero - Flensburgiana: familiari nempe Pontificiis sancticolis more adeo ut & fœminarum nomina viris hoc prætextu imponantur.

(30) ACTUARIUS Medicus, cujus nomen ne quidem habent indices Alphabeticæ Lindani & Mercklini, attamen scripta sedulo recensentur in Biblioth. Gesnero-Frisiana p. 4. b. Fictum illud esse nos commonefacit symbola Normanniana, quæ provocat ad Notas Ravii in Gesnerum MStas, ubi in voce Almanfor: expresse legatur, RASIM Arabem Medicum esse illum Actuarium, opusculaque sub hujus nomine extantia versionem tantum esse Græcam operum Rasis. Eorum in libro cui titulus: Medica Artis Principes post Hippocratem & Galenum in fol. per Henricum Stephanum 1567. edito pag. post 866. prima, usque ad 334. habentur Actuarii Zachariae de Spiritu animali libri duo, de differentiis Urinarum liber: Medicus seu de methodo medendi libri sex.

(31) A D'ACUTO. Ejus nomine recensentur libri, (I) Montaigne sainte de la Tribulation, qui est un traité des afflictions & de leurs remedes, Paris. 1606. 8vo. & (II.) Il Mondo al Rovercio e fossopra, in 4. dialoghi. Venet. 1602. 8vo tribuntur Jacobo AFFINATI a Thoma Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 10. a. & p. 6. a.

(32) ADAMI CHRISTIANI nomine Joannem ANASTASIUM, nescio quem, ad Principes Ordinesque Augustanæ Confessioni addictos, *Libellum contra veram presentiam Corporis & Sanguinis Christi in S. Coena* publicasse Ao. 1557. Tiguri, in 8. refert *Conradus Schlüsselburgius*, in *Theologia Calvinistica*, libr. 1. fol. 60. a. & ex eodem *Draudius* *Bibl. Classicæ* pag. m. 117.

De hoc libro nil ultra noscentem informat hic *Nota Marginalis Diecmanniana*, ex inspectoque ipso libro sibi nota perscribit hoc modo: *Titulus libelli, sine mentione anni, loci & typographi in 8. editi est:*

Vom Nachtmahl Christi. Bericht Adam Christiani/an die Stände der Augspurgischen Confession &c. fol. 53. quod ultimum est, ita *Auctor de se ipso*: Ich bin ein geringer unbekannter schlechter Kirchen-Diener / unter einer löblichen Obrigkeit der Augspurgischen Confession gefessen / dermassen bekümmert / daß ich bald meinen Dienst dran wagen / und meine Meinung mit bekanten Namen werde offenbahren müssen.

*Adeoq; ipse se Pseudonymum profiteatur.* Jo. Anastasius quis sit, ex *Hermannii Hamelmanni libro de Sacramentariorum furoribus &c.* 1581. 8. impresso videre licet; ubi eum Cap. 3. initio (nam pagina libri numerata non sunt) natione Geldrum esse dicit, qui in ministerio sub Palatinatu tempore Friderici III. prope Bacherachum oppidum vixerit, v. infra Christianus.

#### ADAMANTIUS v. Origenes.

(33.) ADAMO Patriarchæ tributum falso librum *Genealogia*, ab Hæreticis MANICHÆIS, juxta *Augustinum* contra Faustum, & a GNOTICIS, juxta *Epiphanium* in 1. Panarii & *librum revelationum* confictum, nec hodie amplius extantes, vide apud *Gelasium* Pontif. distinct. 15. cap. Sancta Romana. *Possavin.* in Apparatu Sacro p. 14. *Sixtum Senensem* lib. 2. *Bibl. Sanctæ. Lambecium* *Histor. Litterar.* c. 3. pag. 6. *Heidegger.* *Hist. Patriarchar.* part. 1. Exerc. 26. §. 41. pag. 481. & seqq. adde *Meursii* glossarium pag. & *Christoph. Arnoldi* *Spicilegium* in *Ursini* *Zoroastrem* pag. 25. & 26.

*König* *Bibliothecæ Veteris & Novæ* pag. 8. a. addit præterea librum, *Adami penitentiam*, dictum, quem idem *Gelasius* Papa dist. 15. inter damnatos retulerit. Videantur de his Adami aliorumque Patriarcharum supposititiis libris, *Motnatliche Unterredungen* / pag. 639. & *Sagittarius* *Historiæ Ecclesiasticæ.* p. 265.

(34) ADAMUS SICULUS Poeta & Orator. Hujus nomine venditur liber *de Planctu naturæ contra Sodomiam Vitium* liber, partim soluta oratione compositus, qui a *Roberto Holcoth* in cap. X. *Salomonis* lectione 129. vindicatur ALANO MAGNO DE INSULIS, ut indicat *Bibliotheca Gesnero Frisiana* p. 17. a. & inter hujus libros refertur etiam a *Cave* *Chartophyl.* *Eccles.* p. 223. & *Hist. Litter.* p. 492. qui & alium hoc seniore exhibet p. 469. a.

(34.) ADELMUS *Benedictus Monachus*: Ejus nomine extant *Gesta Francorum*, ut docet *Vossius* de *Scriptoribus Latinis* lib. 11. cap. 31. p. 294. Alius tamen & fortasse verius vocari AUTMARUM ibidem scribit, illum nempe, qui Carolo M. a sacris fuisse creditur. Indicio autem *Miræi* hic Adelmus vel ADELMARUS etiam appellandus ipse sit EGINHARDUS, *Bibliothecæ Ecclesiasticæ* p. 302. loco sub lit. (a) hic allegato. Ab hoc Adelmo distinguendus omnino alius est *Adelmus Anglus* qui & *Adelhelmus*, indicante *Thoma Hyde* *Biblioth. Bodlejanæ* p. 7. vel etiam *Aldhelmus Occidentalium Saxonum Episcopus*, cujus quinque scripta p. 17. b. refert ad nos nunc nihil pertinentia. *Anthelmum* vocitari *Labbeo* & *Gerhardo*, indicium facit *Olearius* *Abaci Patrum* p. 8. *Pitseo* de illustribus Angliæ *Scriptoribus* sive ut operi toti fecit titulum, *Relationum Historicarum de Rebus Anglicis* Tom. I. pag. 116. etiam *Aldelinus* audit, natione Anglus, & *Ivæ Occidentalium Saxonum Regis* ex fratre *Kenteno* Nepos, ubi & vitam ejus videbis & scripta. Multi sunt & *Olearius* & *Pitseus* II. cit. in extollenda præfatione, quæ libro ejus *de laude Virginum* ad Maximam Abbatissam præfixa est. Illi teste *Barthio* hanc ob causam, maximi ingenii scriptor audit, qui citat inter alios & *Canisum* Tom. V. antiq. lect. Part II. p. 793.

(a) *Miræus* *Bibl. Eccl.* p. 302. *Eginhardus*, præter ea, quæ supra p. 144. commemoravimus, scripsit *Annales Francorum* ab ao. 741. usq; ad ao. 829. qui hætenus *Adelmi* seu *Adelmari* nomine *perperam* editi fuerunt.

(35. a) ADELMO vel *Adelmaro* qui tribuuntur, præter vitam *Caroli Magni*, *Annales* ut *Eginhardus* scripserit v. *Ch. Grubelii* de lingua *German. veteri*, & ex eo *Acta Eruditorum* Lips. 1691. Febr. pag. 53. in med.

(35. β) ADEMARUS *Cabannensis*: Hujus nomine censerit *Gesta Francorum epitomata*, perhibet *Sandius* in *Vossii* *Historicos Latinos* p. 265. Cujus tamen Scripti Auctorem perantiquum *Vossius* d. l. p. 731. & concinnatum opus ex *Gregorio Turonensi* & anonymo alio vetusto autumat. v. *Cave.* *Hist. Litterar.* 419. b.

(35. γ) ADLSREITERI, *Johannis* nomine qui prostant *Annales Boici*, *Johannem FERVEAU*, *Lotharingum*, auctorem habere, ex *Christoph. Arnoldi* de vita *Marci Velseri* p. 46. observat *Bayle* *Dict. Hist. & Crit.* Tom. I. pag. 1153. Fuit alias ille *Joh. Adlzreiter* a *Tettenvveis* apud *Electorem Bavarum* arcani consilii *Cancellarius*, ex alio opere, cujus supra p. 38. lin. 6. *Cl. Dn. Placcius* meminit, notus. *Annalium* istorum, mihi aliquando tractatorum titulus generalis est: *Historiæ Bavaricæ* libri LXXII. Opus in tres partes divisum est. Prima 25. libris constans prodiit *Monachii* 1662. fol. Secunda 12. tertia 35. libros continet. Hætenus *margo Diecmannianus*.

(36.) ADO TREVIRENSIS. Hujus nomine falso venditari *Martyrologium* ab Aloysio Lipomanno & Jacobo Mosandro, monet Vossius de Historicis Latinis Lib. II. c. XXXVII. pag. 331. ut ostendunt verba ejus lit. (a) adducta. Quibus ODONI VIENNENSI libros hosce adscribendos docet; quem duobus seculis priorem vult. Cui Olearius Abac. Patrol. p. 7. ut per ea, quæ lit. (b) excerpimus, contradicit: ac nullum nisi mere fictitium Trevirensis Adonem docet ex *Sanmarthanis*. Quæ proinde loca ut a B. L. conferri eo commodius possint utraque hic exhibemus. Porro circa Adonem Viennensem Auctorem *Martyrologii* Vossius varia monet: ut circa *Chronicon*, ejus nomine emissum, quod memoratur in *Catalogo Biblioth. Bodlejane* p. 7. a. Parisiis 1522. editum, circa quem Vossium, plura observat Sandius, ad Vossium in notis pag. 63. Quæ dubios Lectores reddunt antotum illud *Chronicon* unius Auctoris sit. Contenta Operis recenset Olearius in Abaco. Opera omnia *Cave* hist. Litterar. pag. 389. 390.

(a) Vossius de Historicis Latinis.

LII. CXXXVII. p. 331.

*Scripsit Ado hic etiam Martyrologium: quod Aloysius Lipomanus, Episcopus Veronensis, primus edidit, partemque esse voluit Tomi IV. de vitis S. S. Postea quatuor MSSos codd. nactus Jacobus Mosander, Chartusianus Colonienis, aliquanto integrius exhibuit; atque addidit Tom. VII. Historiarum, quas Surius de Sanctorum vitis collegerat. Hinc Heribertus Rosvveidus, S. I. cum aliis duobus codd. MSSis tum imprimis Clarissimi & doctissimi viri, Petri Scriverii, amici nostri antiquissimis & emendatissimis membranis (quæ ab eodem Rosvveido, una cum Victoris Uticenlis de Vandolica persecutione libris, paræ bonitatis, & vetustatis, adservantur) multis partibus emendatius in lucem prodire jussit, ac subjecit utrique martyrologio Romano; puta tum nupero illi, Gregorii XIII. jussu, edito, tum veteri, quod Ado martyrologio suo præmiserat. Ceterum præter libros, quibus hi usi fuerunt, etiam MSus codex exstat in bibliotheca Lirinensi: cujus meminit Vincentius Barratus in *Chronologia virorum illustrium insule Lirinensis*. Paulo ante memorati Aloysius Lipomanus, & Jacobus Mosander, martyrologii auctorem vocant Trevirensis archipræsulem, atque eum ajunt in concilio Lateranensi cum Bernardo diacono, & altero Bernardo, abbate Massitrensi, Legatum à latere sedisse, ad dirimendam controversiam inter Henricum IV. Imp. & Rodolphum, Suevia ducem. Hujus rei auctores laudat Platinam, Nauclerum, & Carolum Sigonium: quorum Adonem primus Odonem, alter Othonem, tertius Udonem appellat. Nempe, & Aloysius, & Mosander, confundere Adonem, Chronici, & Martyrologii auctorem, cum Adone, seu Udone Trevirensi: quorum ille anno 1000 hic 1000. duobus nempe post priorem seculis, claruit.*

(b) Olearii Abac. Patrolog. pag. 7.

Ado Trevirensis, sive Udo, cui Aloysius Lipomanus, Bellarminus, & alii tribuunt *Martyrologium Sanctorum*, quod tamen sine dubio sequentis est & revera nullus fuit Adonis nomine Trevirensis Archi-Episcopus; monumentibus *Sanmarthani Fratris*, Tom. I. *Gall. Christianæ*. f. 798 & *Labbe*. pag. 10. 12. Et mox continuans

*Ibid.* Ado Viennensis in *Gallia Archiepiscopus, Præsulatum* iniit Ann. 859. obiit 874. scientia & sanctitate celebris, Autor *Breviarii Chronici ab Orig. Mundi ad sua usque tempora scripti*, inque ætates 6. distributi, quod habetur tum seorsum editum, cum *Greg. Turonensi*, Parisiis 1512. & 1567. Basilea, 1568. tum conjunctim, *Biblioth. Patr. Paris.* ed. 2. Tom. 7. fol. 1009. conf. *Gerh.* p. 519. Ejus, (non vero præcedentis, qui ætis est,) *Martyrologium Sanctorum*, extat a Lipomanno & Mosandro editum, Antverpiæ in 1613. & Parisiis, 1645. cum notis Heriberti Rosvveidi. Aliud *Martyrol. S. Desiderii*, eodem Adone auctore scriptum exhibet *H. Canis*. ant. lect. T. 6. pag. 441. Confer *Sanmarthanos*, & *Labbeum*, modo citatos.

(36.) Joan ADOLPHSZ, pictor eruditus Amstelodami quomodo credatur latere sub hoc nomine Zacharias WEBBER, qui edidit, *de waare Oorspronk, voort-en Ondergank des Satans*, tot Amsterd. 1695. in 8. continentem doctrinas D. Beckerianis nocentiores, vid. apud *Benthem Holländisch Kirch-und Schulen Staats* pag. 372.

ADORMENTATO v. Intirizzato.

ADRIANUS. v. Loo

(37.) ADRIANUS RHETOR: Ei fragmentum ab Allatio, in Excerptis Græcorum Rhetorum ac Sophistarum, adscribitur. Sed vero illud desumptum esse ex JAMBlichii *Historia Babylonica*, docent Vossius de Historicis Græcis, & addit. lin. 36. non 26. ut errore typographico scriptum, pag. 548. v. & Colomesius *Cimelior. litterar.* pag. 16. Vossii verba sub lit. (a.) allegamus, quæ fundamentum assertionis hujus liquidissimum subministrant.

(a) Vossius de Historicis Græcis. pag. 548.

P. ccccLxxxii. v. 26. post Allatius, adde: in *Græcorum Rhetorum, ac Sophistarum* b. Sed quod Adriani Rhetoris putavit, id aliter est: Neque enim hic declamationis quicquam simile est, ut in tribus prioribus, quæ vere sunt Adriani Sophistæ. Inque *bibliotheca Florentina* codice, unde exscripsit filius meus Isaacus; aperte est. ΕΚ ΤΩΝ ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΩΝ c. Inscribitur id Jamblichii fragmentum, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ &c. Utinam vero non ulterius eruditæ Hispania viri invadeant *Reip. literariæ ipsam Jamblichii historiam Babyloniam*: quam dicebam extare in *Scoria*, s. S. Laurentii Bibliotheca. Ita enim didici ex edito ejus *bibliothecæ indice*, concinnato à Martino, Abbate *Lafarina*, Philippo IV. Hispaniarum Regi à sacris domesticis, ac consiliis.

(38.) ADULFI (Leon) Quæ sub hoc personato nomine prodierunt scripta, ea illustræ Angliæ Consiliario, Mr. NOEL DU FAIL adscribit *Bailletus* anonymus des Auteurs deguisez, vel ut inscriptio paginarum habet, Deguizemens des Auteurs pag. 131. & 32. unde sequentia (a) descripsimus.

(a) Baillet Deguise mens des Auteurs. pag. 131. 132.

Il n'étoit pas de la gravité d'un Conseiller de Bretagne de paroître Auteur des Baliverneries d'Eutrapel, ni d'un autre Ouvrage intitulé les Ruses ou les Tromperies de Ragot Prince des Gueux, quoique ces Ouvrages fussent les fruits de sa jeunesse. La honte qu'il eut de les avoïer le porta à les exposer sous le nom de Leon Adulfi, afin de réserver son nom de Noel du Fail pour son Recueil d'Arrests, pour son Histoire de Bretagne, & pour d'autres Ouvrages capables de luy faire quelque honneur.

ÆGIDIUS v. Candidus.

(39.) ÆGIDIUS CARLERIUS: Auctor Operis ex epistolis Hieronymi cormpilati, decanus Cameracensis, missus Pragam, teste Cöchleao, à Patribus Concilii Basileënsis. Ejus Orationem H. Canisius frontispicio Tom. III. Antiqu. lect. Par. II. exhibet, quæ de corrigendis peccatis publicis sonat: sed tanquam alterius cujusdam Ægidii, decano Cameracensi contradistincti, ut observat Olearius Abaci Patrolog. p. 7. 8.

(39. a) ÆGIDII CORBOLIENSIS & ÆGIDII ROMANI permutata scripta, illiusque Correctorium corruptorii Doctrina S. Thomæ JOANNI PARISIENSI vindicatum, vide apud Theophil. Raynaud. de malis ac bonis libris part. I. Erotem. 10. §. 2. pag. 122. De hujusce scriptis adde Trithemio, & Sixto Senensi & Bellarmino de Script. Ecclesiast. ad A. 1290. Gesnerum pag. m. 9. & 10. Possévin. in Apparatu p. 19. & seqq. Gerardi Patrologiam pag. 617. Olearii Abacum Patrologicum p. 8.

(40.) Amplissimum librorum numerum sub nomine Ægidii de Roma s. COLUMNÆ ROMANI citat Thomas Hyde Catalog. Bibliothecæ Bodl. pag. 7. b. nec minorem Bibliotheca Gesnero-Frisiana p. 10. b. Doctoris Fundatissimi titulum ei tribuit König. Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 10. b. & Cave Chartoplylacis Ecclesiastici pag. 260. (a) ubi Raynaudi locus citatur, quem damus lit. (b) & histor. litterar. 521. 522. ubi Ægidius de Columna hic prolixè laudatur, aliique testantur de eodem. Sed horum duorum confusionem vide in Homonymoscopia p. 10. Molleri p. 531.

(a) Cave Chartoph. Eccl. p. 261. Extat ejus Correctorium corruptorii doctrinæ S. Thomæ. Sunt qui Johanni de Parisiis id tribuunt, quin non desunt, qui omnia ejus opera nunc S. Ægidio, nunc Ægidio Corboliensi adscribunt, qua de re conqueritur Th. Raynaudus de bon. & mal. libr. P. I. erosem. p. 122.

(b) Theoph. Raynaudus de malis & bonis libris pag. 122.

Ægidius Romanus, Columna Ord. Eremitarum S. Augustini, postea Archiepiscopus Bituricensis, omnino multa scripsit: Sed nomine ejus vulgatum Correctorium corruptorii doctrinæ S. Thomæ, Joan. Picus quest. 1. Apolog. & Leander lib. 4. de viris illustr. Præd.

pag. 138. tribuunt Joanni Parisiensi Ord. Prædic. Ægidii equali. Sed cum addat Leander, Richardum quoque Clapvel Anglum scripsisse eodem argumento & titulo librum, quidni Ægidius quoque ea de re scribere, & vindex pro Magistratu exsurgere potuerit? Multo ampliorem plagam Ægidio Romano infixit, qui omnia ejus opera supposuit Ægidio Corboliensi, Medico Gallo, eximie laudato ab Ægidio Parisiensi lib. 5. Carolini, quem scripsit ad instructionem illustris pueri Ludovici filii Philippi Augusti. Falsi enim sunt, Plat. lib. 2. cap. 32. qui ejus opera tribuit S. Ægidio, itemque Trithemius, & Gesnerus in suis scriptorum indicibus, & ex eorum fide Tiraquellus lib. de nobilit. cap. 31. num. 254. ac Schenckius in Biblioth. Medica, cum Ægidium illum Corboliensem Græcis & Benedictinis accensuerunt, jure rejecti à Gabriele Naudæo in Pannegyrice Scholæ Medica. Paris. pag. 36. Caterum quantum quantus fuerit hic Ægidius Corboliensis, indignum tamen est, ejus scriptiones esse arbitrari, quæ nomine Ægidii Romani circumferuntur. Quid enim Medico ad tot Ægidii Romani lucubrations Theologicas?

ÆGIDIO v. Crudelio.

ÆLIANUS v. Chreggrene.

(41.) Claudius ÆLIANUS. Ejus nomine extat Tactica seu de instruendis aciebus liber, quem edidit notisque illustravit Sixtus Sarccrius. Sed Tacticam hanc non Æliano sed ARRHIANO deberi sagaciter à Scheffero depræhensum scribit ad Arrhiani Tacticam. III. 112. Symbola Normanniana, addens sequentia mihi necdum intellecta verba, quæ ut in exemplari leguntur, ita hic adscribo. Vide an quæ Arrhiani de instruendis aciebus Venetiis extare memorat Gesnerus, in Biblioth. Arrh. sint Tactica Æliana an vero Arrhianea Scheffero publicata.

ÆLIANUS v. Matthania.

(42.) ÆLIUS. Ejus nomine extat Epistola ad Aurelium, de qua Symbola Normanniana sic habet:

Ælii Epistola ad Aurelium G. MS. ARISTIDIS. Rav. ad Hoesch. Cat. Aug. CXVIII. de qua iterum nil capio, sed explicationem Normannianam expecto.

(43.) ÆMILIUM PROBUM opinatur aliquis in Compendium rede gisse Nepotem, ast Vossius de Hist. Latinis lib. I. c. 14. pag. 71. eum refutat & CORNELIO NEPOTI opus suum asserit. Iste Aliquis autem fuit Gaspar Barthius, qui peculiari Dissertatione hoc egit, ut ipse testatur Adversarior. lib. 24. cap. 18. & lib. 25. c. 15. Æmilii nomine prodiisse Vitas illas sapius, neminem paulo rei librariæ peritiorem latere potest. Occasionem ejusce memorat modo laudato loco Vossius, quem hic exscribere nolumus.

Vid. Gaddium, de Scriptoribus, pag. 254. Æmilium Probum libro de vitis Imperatorum Aucto-

Auctorem citantem, quod & facit *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 12. b. Utrobique tamen nonnulli hunc librum Cornelii Nepoti tribuere leguntur & alii. Sed solide contrarium evincit *Vossius* loc. cit. Excusatque *Æmilium Probum* a Plagiario imputato: etiam per *Vallemontium Elementens de l'Histoire* Tom. II. pag. 139. uti refert *Symbola Schröteriana*. Addatur *Fabricii Biblioth. Latina* pag. 8. & infra in Cornelio Nepote dicenda.

ÆMILIUS v. *Macer*.

ÆNEAS. v. *Sylvius*.

(44.) ÆSCHACIUS *Major Dobreboranus*: Hujus personato nomine prodiit Lipsiæ 1622. in 8vo. *Jani Huarti Scrutinium Ingeniorum*, ex lingua Castellana Latine versum. Sed latere sub anagrammatica hac larva nempe *Æschacij Majoris*, qui *Dobreboranus* loco *Halensis* quomodo sit factus, non capio, *Joachimum CÆSAREM* ex *M. Joh. Prætorii Lustrationis Meditullii Terræ* pag. 9. & *Caspar. Posneri* *Dissert. de Manna* §. 19. docet *Symbola Mollero-Flensburgiana*, & *Konigii Bibliothec.* pag. 150. a. Ejusdem ut *Holsati* meminit; ejusque nomine extare librum, cui titulus: *Pugna rationis & appetitus*: qui contineat *Historiam Eduardi III. Angliæ Regis & Elipsiæ Comitissæ Salbericensis* innuit *Symbola Schraderiana*. Versio ipsa etiam anonyma, quantum ad auctorem versum, recusa est *Jenæ*. 1663. in 8vo pag. 743. non computato indice alphabetico materialium locuplete trium plagularum, neque dedicatoria anno *Juliano*.

*Saxonie aternent AscAnleg, DoMVs.*

i. e. A. 1616. data *Halis Saxonum ad Albertum Saxonie & Ludovicum Anhaltinum Duces*. Unde auctoris designatio etiam confirmatur, cujus ad Lectorem præfatio plagularum circiter duarum, ipsius auctoris præmio etiam est præmissa. De eodem scriptore, pergit *Symbola Schraderiana*, sequentia habet *Oldenburgerus* in indiculo scriptorum subjuncto *Notitiæ rerum imperii* in 4to Ao. 1669. editæ: *Æschacius Major*. Fictio nomine se vocat ita auctor ille per metathesin literarum, quia alias, ut observat nobilis aliquis scriptor *Holsatus*, *Joachimus Cæsar* dictus est. Scripsit hic elegantem librum, quem inscribit, *Scrutinium ingeniorum pro iis, qui excellere volunt*. (*D. Meier adl. I. Pol. Cellar. c. 4.*) *Hec ille*. Quis autem sit nobilis ille *Holsatus*, an forte *Levinus Nic. MOLTKE*, an alius, curabo inquiri ap. *D. Meierum*, qui nunc non est ad manum, uti nec *D. G. Theod. Meieri* ejusdem *Introd. ad Theolog. Moral.* fol. 2. col. 1. per aliam *Symbolam* suppeditata. Nos *Halensem* ex supradictis potius *Mollerianæ Symbolæ* accredimus. *V. Francum de Indic. libror. Expurgatoriis* pag. 178. 179. & *Meier* *introduc. in Theolog. Moral. c. VI. §. I. metathesin etiam Anagrammaticam* monentem: *Quam & notat margo Mastrichtianus ita: Auctorem habet (hoc scriptum,) ut ipse interpret in præfatione ad Lectorem prodit Janum*

*Huartum Medicum. Est Anagrammatice Joachimus Cæsar Hildesienfis. Id quod firmat Christian Grublerus Gymnasi Osnabru-brucensis Rector in exercit. de Critica Cap. I. §. 5. pag. 13. 2.*

(45.) ÆSCHINES LYSANIÆ FILIUS. Hujus nomine celebrantur *VII. dialogi Socratici*, quos tamen à nonnullis ipsi *SOCRATI* vindicari asserit *Photius Bibliothecæ* pag. 327. Edit. *Rothomag.* 1653. quod & confirmat ex *Laërtio Allatius*, dialogo de scriptis Socratis pag. 103. & ob id à *Menedemo Eretriensi*, addit, in jus vocatum sapius esse Æschinem, cui viventi legitique eos furtum objecerit *Aristippus*. At excusatur à Plagio hoc quod *Jacobus Thomasius* nec intentavit quidem illi, Æschines per *Christianum Thomasius* in *Versione Germanica Charpentierii*, de *vita Socratis*, pag. 79. itemque à *M. Gottfrido Oleario Lipsiensi* ad supra citatum *Allatii dialogum Exercitat. §. IX.* in fine, quem locum elegantem lectori commendamus. Præter hos *VII. dialogos*, (II.) adhuc alii, nomine *ἄνε-Φάλας*, huic Æschini tribuuntur, quos tamen deberi potius *PASIPHONTI Eretrico* ostendit *Bibl. Gesnero Frisiana* p. 652. a.

(46.) ÆSCHINES ORATOR GRÆCUS *Demosthenis æmulus*. Huic vulgo tribuitur oratio illa cui titulus: *ὁ δηλιακὸς νόμος*. Adscribendam autem illam potius ÆSCHINI *ATHENIENSI*, *Philosopho Socratico*, monet *Photius Bibliothec.* pag. 62. cui addit in margine *Hoeschelius* eam etiam Æschini abjudicari à *Plutarcho* lib. de decem Oratoribus. Eandem *Orationem HYPERIDI Rhetori Atheniensi* tribui memorat *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 307. b.

(47.) ÆSCULAPIUS s. ASCLEPIUS *Hermetis Trismegisti discipulus*. Hujus ad *Ammonem Regem Sermones Philosophici* tres, citantur à *Lambecio Commentarii de Bibliothec. Cæsarea* libr. VII. p. 33. Quos tamen supposititios, & à *SEMI-PLATONICO & SEMI-CHRISTIANO* homine seculo demum post Christum II. compositos judicat p. 34. ubi & *Francisci Patritii* de his libris *judicium* adducit. Plus lucis Æsculapio huic addere videtur *Alexander Bar Voëtius* in *Catalogo ineditorum Biblioth. Scorliacensis* post *Joh. Joach. Maderum* de *Bibliothecis* p. 118. & 119. Ubi hoc legitur: *Æsculapii*, seu potius (ut in aliis pluribus codicibus reperi) *Æsclepii Tralliani Philosophi enarratio Isagoges Arithmeticæ Nicomachi*. Videntur autem commentarii iidem cum iis, qui alias attribuuntur *Anatolio*, *Theoni Smyrnaeo*, *Philopono*, *Proclo Laodicensi*: sunt autem sub nomine *Asclepii Tralliani & Procli Laodicensis*.

(48.) ÆSOPUS. Ejus *Apologi* passim extantes, à *Quintiliano* *Instit. Orator.* Lib. V. c. XI. tribuuntur *HESIODO*. At in *Gesneriana Bibliotheca* sub nominibus *Æsopi & Maximi*, ut & in *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* adscribuntur *PLANUDI*, *Monacho Constantinopolitano*.

p. 14. b. collata cum pag. 598. a. ut & à *Pererio Principiorum Naturalium* IV. c. II. p. 193. auctoritate *Augustini* de Consensu Evangel. lib. I. c. VII. notante *Symbola Normanniana*. Adde les *Nouvelles de la Republique des lettres* Tom. II. anno 1624 pag. 450. lectu non indigna, quippe quæ de Planude vel certe Christiano miscente sua *Æsopicis* notabilia multum continent. Sentiunt optime igitur ii, qui non *Auctoris unius opus* credunt esse *Apologos* vulgo dictos *Æsopianos*, quod & docet *Symbola Mollero Flensburgiana*. Huic sententiæ accedit etiam *Lutherus* Tom. V. Operum à Sagittario editorum p. 403. seqq. Dignas iudicavit aliquot harum fabularum Germanica versione sua: insimul nullum unquam *Æsopum* fuisse, verisimile dicit. Integra præfatio lectu dignissima est.

(49.) *ÆTHICUS ISTER*. Ejus nomine extat *Cosmographia* cum variis lectionibus è MS. anno 1696. Lugduni Batavorum, apud *Jordanem Luchtman* una cum aliis libris ejusdem argumenti edita, quæ recensetur in *Actis Eruditorum Lips.* Ejusdem anni p. 430 431. Verum ejus Auctorem *JULIUM ORATOREM Cassiodoro* memoratum, censet *Vossius* de *Histor.* lib. III. p. 692. utpote cui in vetustis Codicibus tribuatur, versamque hanc *Cosmographiam* à *B. Hieronymo* ex Græco in Latinum Sermonem addit. Memoratu digna sunt, quæ de *Æthico* affert *Paulus Vindingus* in Epistola subjuncta *Deckherro* de scriptis *Adelpotis* à pag. 363. ad 366. (a) Unde qualiter cum alio plane *Istro* occasione suæ patriæ sit confusus *Æthicus*, qui sit *Julius Orator*, & alia, est cognoscere. Cui addenda quæ *Sandius* de hoc scriptore notis in *Vossii* *Historicos Latinos* pag. 238. affert & sub l. (b) conspiciuntur, nec non alia (c) ejusdem p. 261. & 262. v. infra in *Antonini & Constantini* nominibus. Confirmat hæc etiam *Fabricius* *Biblioth. Latinæ* p. 65.

(a) *Pauli Vindingii* de scriptis *Adelpotis* 363. De *Æthico* quædam subjungam forte aliis non observata. Omnium fere manibus teritur *Æthici* *Cosmographia* ex recensione *Simleri*: Auctorem huic cognominem, sed plane alium in MS. *Bibliothecæ Bodlejane* inveni & quidem vulgato longe antiquiorem. *Simlerianus* quidem post *CONSTANTINI M* tempora vixisse creditur quem *monstrorum Vocabulorum* auctorem vocat *Ortelius*: si *Burtono* credam comment: in *Itiner. Anton.* pag. 5 in MS. *Thuani* vocatur *Julius Orator*, cujus *Cassiodorus* meminit. Alter vero *Æthicus*, quo *Oxonii* usus sum, una cum *Solino* in optima membrana scriptus erat, & quidem sub *DOMNO THEODOSIO* ut clausula MS. indicabat. Titulus hic fuit: Incipit Liber *ÆTHICI* (al *ATHNICI*) Philosophico editus oraculo, ab *Hieronymo* presbytero translatus in latinum ex *Cosmographia* & mundi scriptura; & statim in initio: Hic *Æthicus* in *Istria* regione *Sophista* claruit, primusque Codices suos *Cosmographiam* nuncupavit. Innumeras in hoc opere fabulas deprehendi, & monstrosas voces vix ipsi *Apollini* explicandas, sed quædam exinde tamen cum fructu decerpsi. Interpolatum à monacho opus statim subolui. Quid de hujus authoris ætate senserit *Gualtherus Raleigh* in historia mun-

di Anglice conscripta, ex litteris *Cl. Dn. Ryckii Profess. Leidensis celeberr.* Amici optimi responsoriis judicare licet; cum enim ipsi indicaveram *Raleighi* sententiam, hunc *Æthicum* temporibus *Ptolomæi Philadelphii* antiquiorem statuentis rescripsit: *Æthicum* à *Vulgato* promisit olim *Salmasius* in notis ad *Histor. Aug.* 140. ex *Thuanæ Bibliothecæ*, nihil fallor, & *Danielis Schedis*. Memini etiam me vidisse Codicem *ÆTHICI* MS. in *Bibliothecæ Vossiana* à publicato diversum. Multifariam autem errat *Anglus* ille, quem adducis, in *Æthici* ætate notanda. Primo confundit *ÆTHICUM* cum *ISTRO CALLIMACHIO*, qui *Ptolomæi Evergetæ* temporibus floruit. Deinde alium adhuc antiquiorem perperam confingit. *ISTRIS* autem enumerantur à *Vossio* tres & forte aliquis istorum *Cosmographiam* scripsit *Græce*, quam *B. Hieronymus* latine vertit, quamque inepti monachi, sicut scribis interpolant, adscripseruntque *Æthico*; quoniam is & *ISTER* natione erat; & simile argumentum tractaverat.

(b) *Sandius* in not. ad *Voss.* pag. 238. Sunt qui *Æthici* *Itinerarium* ab *Itinerario Antonini* hocque ab *Itinerario Constantini* non distinguunt. De eo judicent qui utrumque viderint & contulerint. Ego olim, cum mihi talia curæ essent, memini alterum vidisse, & nisi admodum fallor, græcus textus adjunctus erat.

(c) *Sandius* in not. ad *Voss.* pag. 261. 262.

De *Æthici* historiis de græco latine reditis à *B. Hieronymo*: plane nugæ sunt, cum viri eruditissimi, qui legerunt, (nec dum prodire in lucem) plane indignas censeant *Hieronymo*, atque in iis etiam testis ipse advocetur *Æthicus*.] Penitus non capio, quid hæc sibi velint, aut quid *Æthicus* quid *Hieronymus* ad *Vibium Sequestrum*. Suspicio hæc verba misere exulare, & suo loco pag. 692. restituere optare, ubi auctor agit de *Æthico Istro* ejusque operis versione è græco in latinum ab *Hieronymo* adornata; quam quidem sententiam licet ibi amplecti videatur, his tamen verbis eandem retractare vel reclamare voluisse credendus est. Nisi mavis hæc trajicere in thecam *Hieronymi* pag. 207. Sed quorsum hæc parenthesis (nec dum prodire in lucem:) Si *Vossius* *Cosmographiam*, opera *Hieronymi* (ut fama fert:) latine versam in mente habuit, audi quæ scribat ipse pag. 693. Admodum corrupte editus est *Æthicus Ister*. Sed eum ex antiquissimis schedis auctiorem, & emendationem pollicetur *Claudius Salmasius*.

(50.) *AFRANII* nomine obtrusum nobis per fraudem à *M. Antonio MURETO* versiculum hunc (gaudebit sapiens latabuntur ceteri) appositum vocat; sed addit, *Afranii* an suum? *Lipsius* ad *Epistolas Senecæ* LIX. p. m. 387. observante quoque *Fabricio* *Biblioth. Latinæ* p. 6. in appendice.

(51.) *Sextus AFRICANUS* Philosophus Afer, Auctor creditur libri *περι κερσών*, ut monet ex *Suida* *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 15. a. At verum ejus libri Auctorem esse *JULIUM AFRICANUM*,



CANUM, Historicum Sec. p. C.N. tertii, docet *Cave Chartophylacis Ecclesiast.* p. 22. & plenius etiam *Hist. litterar.* pag. 54. col. a. nobis sub lit. (a) citatus. Eundem Julium Africanum, Auctorem esse primi libri *Collectaneorum Chronologicorum*, quorum Sex prodierunt tempore Caroli Magni, edente quodam Gallo, censet *Vossius de Historicis Latinis Lib. III. c. 3. p. 756.* & ex eo *Cave* loc. cit. Huic assentitur *Sandius* notis ad *Vossium* p. 280. 281. cujus verba sub lit. B. num. 1073. in *anonymis* fuerunt repræsentata.

(a) *Cave Hist. Litterar. Scriptor. Ecclesiast.* p. 54. a.

Τὸν Κεσῶν, Opus, Alexandro Mammææ nuncupatum. In numero librorum Veteres non conveniunt, nec de Autore Recentiores. Eusebius novem tantum fuisse dicit, Photius quatuordecim, Suidas vero viginti quatuor: adeo ut errorem alicubi latere necesse sit. Hos libros quotquot tandem fuerint, *Jos. Scaliger & Hen. Valesius* alii cuidam Africano attribuant; adeoq. duos fuisse volunt Africanos; unum Palæstinum, *Chronographum nostrum* religione Christianum; Afrum alterum, Philosophum Gentilem, Sextum dictum Κεσῶν Autorem. Aliter visum *PV. CL. Vossio, Lambecio, Wetsthenio, aliisque*; à quorum partibus stant Eusebius, Photius, Suidas, qui unum eundemq. Scriptorem diserte faciunt. Quid si media insistentes via, dicamus Africani nostri opus esse, sed ab eo antequam Christi fidem amplecteretur, scriptum? Quod in *Athenagoræ Amatoris, Julii Firmici Astronomicis* aliisque id genus scriptis concigisse verisimile est. Extant hi libri MSS. tum alibi tum in Bibliotheca clarissimi viri *I. Vossii.*

(52) Bernardino AFSCALCO: Sub eo latere *Franciscum ALIBRANDI*, innuit *Bailletus* in indice des Auteurs deguisez p. 520. De quo *Villani Visiera* Alzata Hecatostes num. XXXIIX. sequentia, quæ lit. (a) verbotenus damus, habet.

(a) *Villani Visiera* Alzata Hecat. num. XXXIIX.

XXXIIX. Francesco Alibrandi Messinese, Havena D. Vincenzo Auria Nobile Palermitano per la nascita, e Genouese per l' Origine consegnato alle stampe questo libro:

Vita B. Augustini Nouelli Nobilis Panormitani ex Familia de Thermis Or. Erem. S. Augustini. Auctore Bernardo Riera I. C. Siculo Drepanense. Cum Annotationibus P. I. D. Don Vincenti Auria Siculi Panormitani. Panormi ex Typog. Petri de Isola M. DC. LXIV. 4. nel quale con vivissime ragioni proua esser Palermitano. Dispiacque questa asserzione al maggior segno all' Alibrandi, benchè à lui nulla si togliesse, che però senza metterci, come si suol dire, ne Sale, ne Olio ipso facto s'oppose con questa produzione:

Termine rimessa in Stato, oppure Risposta ad un Scritto del Dottor D. Vincenzo Auria Cefalutano. Nel quale volendo egli levare alla Città di Termine il suo B. Agostino Novello de gli Heremitani di S. Agostino, per donarlo à Palermo: se li dimostrarà prima, che il B. fu Terminese, e poi che se voleua impiegarsi a favor di Palermo: li potea meglio stabilire quei Santi quali si ha sin adesso

usurato, che non cercarne di nuouo. Opera di Bernardino Afscalco Messinese, detto nella Fucina l' Impatiente. In Venetia per il Bertani M. DC. LXIV. 4.

Pervenuto nelle mani del Santo Tribunale del S. Officio del Regno non tardò

Nigrum libro præfigere theta, e questo fà il guadagno dell' Afscalco per essere entrato in una pugna non invitato.

(52. a) AGAMMENII NATHANAE-LIS personati Scriptiunculae contra Adamum Steuartum auctorem habent *Samuelem MARESIUM*. Prodiere 1651. & 1652. 8. Id. adscriptum meo exemplari manu nota scribit *Sym. Mastr.*

(53) AGAPETUS I. Pontifex. Illi male tribuitur (I.) AGAPETI DIACONI Epistola ad Justinianum, docente *Lud. Jacob. Biblioth. Pontific.* p. 2. Item (II.) LEONIS I. Epistola 97. docente *Cave Hist. litterar.* p. 288. a. quem & vide p. 283. de Agapeto diacono C.P. & alio Rhodiensi p. 254. cujus Epistola ad Imperatorem, de qua *Ludov. Jacob.* adscribitur.

(54.) AGGEO inscriptos Psalmos CXXXVIII. & CXXIX. DAVIDIS esse, vide asserentes cum *Augustino* de Civ. Dei lib. 17. c. 14. Patres & Commentatores plurimos apud *Bellarmin.* præfat. in Psalmos, & de script. Eccles. ad A. M. 2919. *Sixtumque Senensem* *Bibl. Sanctæ* lib. 1. pag. m. 14. & *Hottinger, Philol. Sacr. c. 1. Sect. 1.* pag. 489. 490. Adde quæ diximus in *Anonymis* c. 1. n. 6 & auctores in præfatione capitis illius memoratos.

(55.) L' AGGIRATO Academico incognito, cujus extat *Italica descriptio vite Ferrantis Palavicini*, operibus ejusdem selectis præfixa 1660. in 12. est *Girolamo BRUSSONI*, sicut ex ejus vitæ Veneta editione 1655. in 12. facta sub ipsius nomine constat.

Citatur etiam memoratus *Girolamo Brussoni* sub nomine personato: *Aggirato Academico Incogniti*, à *Bailletto*, in Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. Adde *Teiffier* *Catal. Auct. & Bibliothecarum* p. 131. ubi meis hisce addit, editam quoque hanc vitam Venetiis 1651. in 14.

(56.) AGGREGATOR LUGDUNENSIS. Ejus nomine citat *Thomas Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ, Tractatus quinque p. 155. b. nobis lit. (a) ex eo allegatos, verumque Auctoris nomen esse SYMPHORI-ANUM CHAMPERIUM, al. Campegium ibidem & p. 10. b. & p. 413. a. declarat.

(a) *Thomas Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 155. b.

*Symphorianus Champerius*, al. *Campegius*, *Aggregator Lugdunensis*. *Mirabilium Divinorum Humanorumque libri* 4. *Lugd.* 1517. 4. *Rosa Gallica scilicet liber Medicus Parisiis* 1514. 8. *Margarita pretiosa de Medici ac Egroti Officio. Practica Medicinæ; & liber de Febris.* *Ibid.* *Comm. ad Galeni Historias; item; de Clysteribus; & de Phle-*

Phlebotomia seu sanguinis Missione, libri 2. Bas. 1532.

(57.) AGGREGATOR PATAVINUS. Cognomentum est Jacobi DONDI, vel de DONDIS, ut indicat Thomas Hyde, in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 10. b. & p. 212. a. Ubi præter I. Examen Leprosorum, tractatum anonymum edit. Franc. 1610. & Tigur. 1655. adhuc II. Promptuarium Medicinæ, cum aliis aliquot memorat.

(58.) Nadab AGMONIUS: Verum ejus nomen detegitur a Bailletto in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 520. quod est: François du JON, relatus propter hanc mutationem nominis inter eos, qui sibi nomina circumposuerunt Hebræa ejusdem Significationis, loco gentilium. p. 328. Pessime ea propter audit Bailletto huic pag. 168. cujus verba, quoniam emphatica sunt, lit. (a) subjunximus. vid. scripta penes Hyde Biblioth. Bodlej. 367. 369. 370.

(a) Bailletus des Auteurs deguifez pag. 168.

Dans ces derniers temps un grave Ministre, un Theologien Reformé, non obstant les maximes d'humilité & de détachement, qu'il devoit avoir trouvées dans sa Religion, semble avoir eu honte de porter le nom de Du Jonc, qu'il avoit reçu de son pere avec les premieres teintures de la Foy Catholique. Lors qu'il se défit de ces impressions, il voulut aussi changer de nom, & se garda bien de s'appeller Juncius, de crainte de se faire reconnoître, par ceux qui auroient sçu un peu de Latin; mais il se donna celui de Junius qu'il sçavoit estre celui d'une ancienne famille Romaine. Il n'avoit pourtant pas entierement oublié son nom, lors qu'il publia son prétendu Curopalate, dont il ne sçavoit pas même le nom sous le masque d'Agmonius, qui ne veut dire autre chose, que du jonc, en langue Hebraïque.

(59.) AGNES: sive Charles de Sainte AGNEZ vero nomine appellatur Jacques DE CHEVANES, ut indicat Bailletus Catalogo des Auteurs deguifez p. 520. quem & sub persona: Charles DE SAINT AGNON latere ibidem refert, cujus indicio hæc jungimus.

(60.) AGOBARDI Lugdunensis Archiepiscopi, & Primatis Aquitanix nomine publicatam à Papyrio Massono, & ipsum sequente Melchiore Goldasto, in principio Monarchiæ S. Romani Imperii, Epistolam, de Monarchia Imperii Francici &c. tres integros tractatus continere, quorum primus solus Agobardi sit, cujus nomen præfert, medius GREGORII IV. Pontificis, Ultimus innominati, prolixè docet Petrus de Marca lib. 4. de

Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 11. quem eo nomine laudat Theoph. Raynauus de libris bonis & malis part. 1. Erotem. 10. pag. 121. qui vitam etiam illius scripsit, quam vide, cum Possev. Appar. S. Tom. p. 6. & citatis aliis Oleario, Abaci Patrum pag 10. 11.

Qui ex Sammarthanis in Agobardo repræhendit, participem fuisse dissidii Ludovici Pii Imp. & filiorum Lotharii atque Pipini. Cæterum quod Petrus de Marca & Theophilus Raynaudus locis citatis prolixè referunt, illud compendio brevissimo complectitur Cave Chartophylaxis Eccles. p. 152. & Commentatione uberiore illustrat Histor. Litterariæ suæ p. 362.

(61.) Ser AGRESTO: Ejus Commentarium in obscænum carmen Italicum, cui titulus: Capitolo delle fiche di Molza, tribuit Annibali CARO Antibailletus Tom. II. p. 110. Quanquam dubium hoc esse dicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 520. qui & Auctorem duplicem alium affert, Pierre ARETIN, & Maria MOLZA, sed ipsius proprio judicio, etiam incertum utrumque.

(62.) Christophorus AGRICOLA Rhatius: Personato ejus nomine prodiit Francofurti in 8. liber, cui titulus: Antipistorius, cujus Auctorem Bailletus in tractatu des Auteurs deguifez p. 520. nominat David SCHRAM de Nörtling. De occasione hujus scripti nos docebunt illa, quæ ex Scripto Bailleti ejusdem anonymo des Satyres Personelles sub lit. (a) excerptimus ex Tom. I. pag. 197. Meminit etiam Schramii ejusque sub fictio nomine emissi scripti Witte Biograph. Indice priori, sed in posteriori Indice, dies ejus seu annus emortualis plane omittitur. Adde etiam Wolff. Tom. II. Memorab. Lectio. p. 979. citatum in Symbola amica nescio qua: cui suam modo nunc addunt marginalia Diecmanniana (b) non omittendam.

(a) Des Satyres Personelles p. 197.

Le premier des trois, est l'Anti-Pistorius de Christoph. Agricola le Grison, qui est le masque d'un Protestant, que vous pourrez trouver levé parmi les Pseudonymes de celui qui s'est chargé du soin de nous découvrir les Auteurs deguifez. Son livre parut à Francford in VIII. sous le titre de Christophori Agricolæ Rhati Anti-Pistorius. Mais ayant remarqué le peu d'effet qu'avoit eu cette premiere attaque, il revint à la charge quelque tems après, sans néanmoins vouloir passer pour agresseur; & feignant de se mettre simplement sur la défensive contre les attaques de Pistorius, il publia à Francford l'an 1592. in 4. un nouveau Livre intitulé Anti-Pistorianum propugnaculum, sive, Exceptio posterior ad primam Theson Pistorian. Acroama Catholicum pro Tabulis Divini Juris contra Hæreticos Scripturifugas.

(b) Marginalia Diecmanniana.

Christophori Agricolæ Rhati Anti-Pistorius, id est, Exceptio prior contra primam thesin dodecamorii Symboli; quod

*Johannes Pistorius defendendum nuper suscepit Badæ Marchionum, Francof. 1590. 8. Anti-Pistorianum propugnaculum, vel Exceptio posterior ad primam theson Pistorianarum, Acroama Catholicum pro tabulis divini juris, contra Hæreticos scripturifugas, Francof. 1592. 4. Hoc scriptum posterius, ut lectu dignissimum, sed paucis notum, & lectum, Waltherus Officina Bibl. p. 203. commendat; Auctorem vero ipsum virum doctissimum vocat Affelmannus Syntagm. Exerc. Academ. Part. 1. p. 7. 8. Neuter liber Bailletto incognitus fuit, qui utriusq; titulum Lib. d' Anti Tom, I. p. 224, 225. descripsit, & Christoph. Agricola Rhætum larvam protestantis esse dixit, quæ detracta reperiri possit inter Pseudonymos illius qui curam detegendi auctores larvatos suscepit, citra dubium ad suum ipsius librum respiciens, de la decouverte des Auteurs deguisez, mihi nondum visum, ad quem alias quoq; lectores suos amandat. Sed larvam personato ante hoc fere seculum ademit Wolfius Lect. Memorabil. Tom. II. p. 980. ubi verum auctorem vocat DAVIDEM SCHRAMMUM Theologum, virum doctissimum & amicum singularem sibi, & ex Anti-Pistorio ejus quædam citat, quæ tamen non per omnia cum avtois bis imprimis impressi exemplaris, quod contuli, eadem sunt. Ex Wolfio jam Ao. 1649. Dn. D. Jo. Fechtius in Histor. Colloq. Emmending. C. 3. p. 49. hunc Pseudonymum indicavit, & Schrammum Gymnasii tum Evangelici Augustæ Vindelicorum Ephorum, plurimarum linguarum, quin & Mauritanicæ & Americanagnarum fuisse retulit. Davidem Schrammum vocat Paul Freher. Theatr. viror. Erud. clar. p. 380. b. qui in ejus biographia de scriptis plane silet, illum tamen Ao. 1615. Neoburgi Philippi Ludovici Comitum Palatini Concionatorem aulicum, & Consistorii Eccl. Assessorem factum, sede eodem adhuc anno, ætatis 56. defunctum memorat.*

(63.) AGRIPPINO PISSENI, Vegetio: sub ejus larva latere Pierre Joseph JUSTINIEN indicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. quo fundamento, adhuc me later.

(64.) Franciscus Josephus Saenz Cardinal d' AGUIRRE: Ejus prodiit an. 1683. Defensio Cathedralæ S. Petri adversus declarationem illustrissimi Cleri Gallicani editam an. 1682. d. 19. Martii. Quod scriptum Journal des Scavans an. 1693. pag. 539. sub lit. (a) excerptum doctori cuidam SALMAN-TICENSI falso imputatum, ridente ac demum minitante auctore, docet.

(a) Journal des Scavans, pag. 339. A. 1693.

*Si cet ouvrage lui donna de la consideration à la Cour de Rome, il lui fit aussi des envieux, qui durant une dangereuse maladie, qu' il eut cinq ans après, publièrent que cette défense du saint Siege n' estoit pas de luy, mais*

*d' un autre Docteur de Salamanque qui l' avoit composée au mesme temps que parut la declaration du Clergé de France.*

(65) AGUR filius Jake. Cui Proverb. Caput XXX. adscriptum legitur. Disquiritur inter Interpretes, an sit ipse SALOMO, an alius quispiam. Pro priori sententia nititur R. Salomon Comment. in L. Eccles. I. Alteram autem saniorum esse concludit Glassius Philologiæ Sacræ lib. IV. Tract. III. p. 987. quem vide: Et magis adhuc Peli Critica ad h. l. p. m. 1652. & seqq.

#### AGYMONIUS v. Nadabus.

(66) Jean AIMÉ, sive AMATUS: Hoc nomine a Thoma Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 25. a. citantur Tractatus duo: I. Jani Gallici facies prior, seu Historia Bellorum civilium ab anno 1534. ad 1589. ex Mich. Nostradami Te-trastichis, Gallice & Latine cum Comm. Lugd. 1594. II. de l' advenement à la Couronne de France, de Henry de Bourbon Roy de Navarre. Sive, Henricæ IV. Benigna fata Gallice & Latine Ibid. Addit tamen Joanni Amato, nomen CHAVIGNEUS, quod pro vero Auctoris nomine accipimus.

(67) AJORA VALMISOTO, Fernandez: Ferdin. d' AVILA & SOTO-MAYOR. Ita Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. & 521. Utrum præferat, vel an utrosque jungi velit, & qua ratione notitiæ, nunc inquirere non vacat.

(68) ALAGONA, Messire ARTELOUCHE DE: Adam FUMEE, douteux, Martin FUMEE, douteux. Verba sunt Bailleti in Catalogo des Auteurs deguisez. p. 521.

(69) ALAIN CHARTIER, Notarii & Secretarii Regum Gallorum Caroli VI. & VII. nomine, quomodo Chronicon Historie Regum illorum prodierit, quod tamen debeat alteri, cui nomen BERRY, vide in Anonymis Gallicis cap. 14. n. 428.

(70) ALANUS, AVTISIODORENSIS Episcopus: Ejus nomine extat Vita S. Bernardi, monente Val. Andrea Bibliothecæ Belg. pag. 31. Ratione patriæ, quam nactus est Insulas Flandriæ, confusus dicitur intolerabili errore, per Aubertum Miraum cum ALANO MAGNO de Insulis, qui annis 112. ante hunc Alanum Magnum obiit, referente Oleario Abaci Patrolog. p. 12. Adde Sandium ad Vossium p. 169. qui videri sibi, ait, duos fuisse Alanos de Insulis, quorum antiquior sit idem ille GUALTHERUS INSULENSIS, Auctor Alexandreidos, i. e. librorum IX. de Alexandro M. carmine Heroico editorum. Vide quæ supra in Anonymis num. 1215. & seqq. de auctore vitæ Bernardi notata dedimus, ex ipso etiam hoc Sandio & aliis.

(71) Guilielmi ALANI s. ALLENS. s. ALLYN, Cardinalis. Ejus vitam brevissimis lineis vide

vide apud *Wood, Hist. & Antiqq. Oxon. L. II. p. 108. b. seq.* Qui & per brevem ibi scriptorum ejus texuit Catalogum. V.g. *de Eucharistia. Apologia pro seminariis. Defensio & declaratio Purgatorii. Apologia pro Guilielmo Stanlejo. De Indulgentiis. De autoritate Sacerdotali ad remittenda peccata.* Qui ut autoris hujus fœtus sunt indubitati; sic reliqua autoris ejusdem silentio involvit, & cum his adeo librum sub hujus *Guilielmi Allyn Cardinalis nomine publicatum: I. Censure against Charke and defence thereof. h.e. Censura adversus Charke cum defensione ejusdem per anonymum.* Quæ ipsa censura notantur libri duo, adversus *Edmundum Campionem Jesuitam scripti, autoribus William Charke & Meredith Hammers, quos vide apud Hydeum Catal. Bibl. Bodlej. P. II. p. 156 & p. 321. a. ubi etiam videas tractatum Anonymi defensionem censuræ hujus oppositum. Quæ censura sicut Alanum falso venditat autorem: sic eam sibi vindicat vere ROBERTUS PARSONIUS Jesuita in Apologia sua Hierarchiæ Ecclesiasticalis p. 183. b. & 186. b. conf. Sutcliff. Blessings on mount Geryzim, and the courses on mount Ebal, (i.e. de felicitate Protestantium & miseria Pontificiorum) Lond. 4. 1602. p. 223. 242. 243.*

Sub eodem ALANI nomine prodiit II. *Exhortation to the Nobilitie and People of England and Ireland, h. e. Exhortatio ad Nobilitatem & populum Angliæ atq; Hiberniæ, & ipsa PARSONII, teste Sutcliffio Blessings &c. p. 242. 243. Adde Jamesii Bibl. Oxon. Catalog. p. 158. & Acta Eruditorum Lips. An. 1691. M. Januar. p. 2. ubi recensetur Anglicum memoriale Jesuitarum, ex quibus sequentia sub lit. (a) excerpere e re nostra duximus. Unde plura de hoc Personio colligas ut & ex Anonymis supra dicta ad hocce scriptum, aliudque, quod memorat Thomas Hyde Biblioth. Bodlej. pag. 109. a. prodiisse an. 1584. in 8. Ingolstadii sub titulo: *Justitia Britannica seu Papistarum Querimonia contra eam scripta per Pontificium aliquem. Ubi in parentheses additum legitur (dicitur esse Cardinalis Alani) vid. anon. n. 650. &c.**

(a) *Acta Erudit. Lips. Mensis Januarii. Ao. M. DC. XCI. p. 2.*

*Ut frudum Politicarum, hypocriseos atq; πολυπραγμοσύνης Jesuitarum societatem convinceret, hunc Roberti Personii libellum memorialem e tenebris in lucem publicam protrusit Eduardus Gee, Rector Ecclesie, quæ in S. Benedicti Pauli-Wharf colligitur, ut & utriq; Regiæ Majestati Britannicæ à sacris ordinariis. Pramisit autem ipsimet operi Introductionem de vita Personii. Natus is esse dicitur, non ut ipse ferebat, in Stokerfey, sed in Nether-Stovvey, obscuro Comitatus Sommersetensis loco. Liberaliter tamen educatus, Socius ac tutor studiose juventutis in collegio Balliolensi, quod Oxonii est evasit. Verum die 13. Febr. anno 1573. ei valedicere jussus est, ob crimen peculatus, & quæ tunc demum innotuerat, illegitimum natalium maculam. Ut igitur ignominiosa hujus expulsionis memoria eo facilius obliteraretur, Oxonio Londinum abiit, moxq; Italiam & in hac Bononiam petiit, studio Juris civilis sese additurus. Mutato tamen consilio, Anglicanam religionem ejuravit, & mense Julio 1575. in Collegium Jesuitarum Romanum receptus est. Anne*

*1580. 14. Apr. cum Edmundo Campiano in Britannium missus fuit, ut Anglis Romano-Catholicis in Elisabetham insurgendi Autor fax & tuba esset. Sed cum Campianus antequam annus in orbem redisset, machinationes suas capite lisset, Personius fugam arripuit in patriam suam reversurus, variosq; libellos contra Elisabetham Reginam ejusq; religionem procul a fulmine in Gallia, Hispania Italiave constitutus, exaravit, quorum aliqui fictitium Andreæ Philopatoris, Hovvleti, Dolemanni, aliqui verum sed commodatum Cardinalis Alani, aliqui proprium Personii nomen præferre dicuntur.*

(72) ALANI COPI, Angli *Dialogi VI. de Historia Magdeburgica, contra summi Pontificatus, Monastica Vita, Sanctorum, & sacrarum Imaginum Oppugnatores, & Pseudo-Martyres, Antvverpiæ apud Plantinum 1566. in 4. prodire. Eos esse Nicolai HARPSFELDI, Angli, cujus extat Historia Anglicana, concessos ob periculum, quod ex sui nominis confessione metuebat auctor, Alano, vide apud Th. Raynaudum part. 1. Erot. 10. §. 1. pag. 117 de libris bonis & malis, (a) & Possév. appar. Tom. 1. p. 7. & 486. Pitseum de Illustribus Angliæ scriptoribus pag. 772. 780. 781. (b) Miraculum Bibliothecæ Ecclesiasticæ part. 2. fol. 109. (c) & excusantem à plagio Alanum, Jacobum Thomasi-um de Plagio Litterario §. 186.*

Adde etiam Joh. Rainoldi *Colloq. cum Harto p. 3. & Sagittarium Histor. Eccles. pag. 359. Meminerunt aliorum scriptorum ab Harpsfeldio editorum, Wood Hist. & Antiquit. Academ. Oxoniensis p. 137. a. lib. II. & Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. p. 322. b. Et innotata marginalia Diecmanniana quæ monent, siæ editionis titulo deesse verba, de Historia Magdeburgica, addit vero & auctiores nonnullis in locis & castigatiores, ut titulus habet, reculi ib. ap. eundem Plantinum A. 1573.*

(a) *Th. Raynaud. part. I. Erotem. de bonis & malis libris 10. §. 1. p. 117.*

*Nuper qui Anglicanam historiam Nicolai Harpsfeldii ediderunt, Dialogos Alani Copi nomine editos, sane eruditos, & ad dissidia de fide perutiles, ab eodem Nicolao autore justis de causis Alano Copo amico concessos, prodiderunt.*

(b) *Pitseus de Illustr. Angl. scriptoribus. p. 772. 780. 781.*

*In carcere igitur constitutus, scripsit egregium opus sex doctissimis dialogis comprehensum, contra Magdeburgenses, & Pseudomartyrologium Joannis Foxii Angli. Quod opus quia sub nomine proprio in lucem emittere non est ausus, intimo amico suo Alano Copo, in exilio tum agenti, edendum commisit, suppresso auctoris nomine, ne captivo capitis periculum crearet. Edidit igitur Alanus hoc opus suo nomine. Tamen ne veritas posteritatem lateret, & amicus amicum debita sua laude fraudaret; in calce voluminis, id est, finito sexto dialogo, majusculas quasdam literas imprimi curavit, earumq; explicationem amico uni forsitan & alteri communicavit, in hunc modum qui sequitur.*

Majusculæ litteræ.

A. H. L. N. H. E. V. E. A. C.

Expli-

## Explicatio characterum.

Auctor hujus libri *Nicolaus Harpeshfeldus*. Edidit vero eum *Alanus Copus*.

*Igitur Alanus Copus erat qui librum sex dialogorum suo nomine edidit, sed Harpeshfeldus erat qui composuit.*

(c) *Miræus Bibl. Eccl. P. II. p. 109.* Nicolaus Harpeshfeldius, *Anglus, Archidiaconus Cantuariensis, Theologus, jure consultus & Historicus, in Vinculis pro Causa Religionis orthodoxæ, temporibus Elisabethæ Reginae.*

*Idem in carcere existens sub annum 1565. misit ad Alanum Copum, amicum suum in Belgio agentem, Dialogos sex contra summi Pontificatus, monastica vite, Sanctorum, Sacrarum imaginum oppugnatores & pseudomartyres: quos Alanus Copus suo nomine (ita volente auctore) 1566. & 1573. typis Plantiniani edendos curavit. Ne tamen veritas posteritatem lateret & amicus amicum debita laude fraudaret, in calce voluminis majusculas hasce literas Alanus subtexuit: A. H. L. N. H. E. V. E. A. C. Quarum literarum hæc est sententia: Auctor hujus libri Nicolaus Harpeshfeldius: eum vero edidit Alanus Copus.*

(73.) PARVUS AGRICOLA quid libri Chemici sub *Aperta arca arcæ arcani artificiosissimi* significet, utque sit *Johannis GRASSEI* sive *CHORTOLASSEI* v. prolixè apud *Olaum Borrichium* in *Conspectu Chemicorum illustrium* §. LIV. p. 35. & 36. (a)

(b) *Borrichius in Conspectu Chemicorum Illustrium* §. LIV. p. 35. 36.

*Parvus Agricola (Der Klein-und Groß-Bauer) Auctor Apertæ arcæ arcani artificiosissimi, plerisque æstimatur in Chemia summus Artifex; sed quæ mihi de eo dubitandi ansam præbuere hæc fere sunt:—*

*Johannes Harprecht, Professoris Tubingensis filius, (qui sub nomine filii Sendivogii latere amat) Secretarius quondam Rigæ Baronis Cronsternii mihi tota hyeme, anni MDCLVII. adfuit, atque in familiaris conversatione fassus est, sibi eadem Manu Scripta parvi Agricolæ, hoc est, Johannis Grassei sive Chortolassei ab amico Livono concessa, & sæpe lecta esse, immo descripta; neque dubitare se de processuum veritate, materiam autem Operis Chortolasseani haud aliam esse, quam mineram Saturni è Misnia aptius hauriendam, sibi autem hætenus nullam fuisse occasionem experiundi (ut erat sane id temporis in ergasterio ignium plane hospes) eoque festinare in Belgium, ut Veritatem Manu Scripti oculatis manibus periclitetur. Quid multus? venit Amstelredamum, varia ibi scripta edit tanquam germanissimus Adeptus de sale Philosophorum, item Lucernam salis Philosophici, &c. assumpto filii Sendivogii titulo; ubi quidem pie, & subinde Antiquis sapientibus convenienter incedit, verum ancum illa scripta ederet, vere fuerit Adeptus, dubitare me non dissimulo.*

AGRIGENTINUS PHILOSOPHUS,  
v. Empedodes.

ALAZONOMASTYX, v. Philaletbes.

(74.) ALBERICUS CASINENSIS Monachus & Cardinalis. Huic affingitur liber de *Visionibus à Possentino aliisque*, quos refutat *Johann Bapt. Marus* in notis ad *Petr. Diacon.* de vir. Casin. illustr. cap. 21. p. 44. cujus verba sub lit. (a) representamus.

(a) *Petr. Diac. de vir. Casin. Ill. in not. Joh. Bapt. Mari. c. 21. pag. 44. Insuper observandum nostrum Albericum Card. non scripsisse de visione sua librum, ut incogitate notarunt Arnoldus Livien, Possevinus, Torrigius aliique: quem utique indicasset noster Petrus, in Elencho lucubrationum Alberici, si literis demandasset; cum Visionem habuerit illam Albericus puer, natione Campanus, ex oppido septem Fratrum, qui postea Cænobium Casinense petiit, sub Girardo Abbate, ut dicemus infra.*

(75.) ALBERTUS MAGNUS cognomento, ex fratribus Prædicatorum Episcopus Ratisbonensis, cujus elogium vide in *Jovianis*, & apud *Sixtum Senensem* lib. 4. pag. m. 264. *Lansium* Orat. 1. pro German. p. 40. *Possevinum* in apparatu Sacro T. 1. p. 31. & *icqq. Anton. Senensem* in Bibliotheca Prædicatorum, *Bellarmin.* ad A. C. 1265. *Gerhardum* pag. 602. *Joh. Imperialem* Musei Historici part. 1. in Elogio *Arnoldi Villanovani*, ubi inter alia hæc sunt illius verba: *Notam plerique Magno inusserunt Alberto, quod in libris de Mirabilibus mundi plurima congerat, quæ vel doctissimorum captum effugiant. Ego vero multa reor opuscula præfulgidum tanti viri nomen ementiri, ad legentium gratiam, quæ nec somniavit Albertus; Nimia quippe scriptorum celsitudo, & opinionum firmitas, in abditissimo rerum omnium examine, quam ab ineptis quorundam commentis, quæ illi vulgus adscribit, abhorreant, cui libet vel oscitanter legenti perspicuum sit. Ipsa Viri scripta vide recensentem prolixo satis Catalogo *Gesnerum* p. m. 18. & 19. In quibus (I.) De laudibus *Virginis Mariæ* libri tres impressi *Colon. 1509.* quos eosdem arbitror cum eo, cui tit. *Biblia Mariæ, cum descriptione Vitæ ejus, Colon. 1625. 8vo* aut cum eo, qui *Mariæ* nomine citatur, & *Richardo à S. LAURENTIO* vindicatur per *Theoph. Raynaudum*, de libris malis ac bonis p. 121. & 235. ac in Diptychis *Marianis*; & omnino *Lambeccium* de Bibliotheca Cæsarea lib. 2. c. 8. n. 38. pag. 7776. quem vide sub lit. (f) (II.) De *Quintis Essentiis* liber, quem *Joannis de RUPE SCISSA*, qui *Gallice de ROCQVETAILLADE* vocatur, esse tra. lit *Petrus Borellus* in Bibliotheca Chymica, quem vide ad nomen utrumque scripta plurima referentem. Plura de hoc auctore vide apud nobis supra citatos, & *Olearium* pag. 16. *Abaci Patrum*, ubi (III) & libros ejus, *de Secretis Mulierum*, *Venet. 1508.* editos supposititios esse testatur: nec non (IV.) Libros de *Natura rerum* esse *THOMÆ CANTIPRATENSIS* affirmat, quos non extare putat falso *Gerhardus Patrolog.* p. 600. at ab aliis *Bartholomæo ANGLICO* adscribuntur, & de rerum proprietatibus inscribuntur, teste *Posssev. Appar. S. Tom. 2. p. 484.* ubi & *Thomam* hunc de *Barbansano* cognominatum refert.*

Editi sunt sub hoc nomine *Bartholomæi Anglici* diserte præfixo, de *Rerum proprietatibus* libri XIX. *Norimb. 1519.* in fol. Libro I. à Deo incipiente primi primo, inque tintinnabula de-

finente ultimo capite libri ultimi. Qui an idem fit cum eo, quem *Alberti Magni* vult esse *Possevinus*, inquirat ulterius, cui vacat. Interim librum de *Mirabilibus* falso tribui *Alberto Magno*, docet etiam *Naudé*, Apologie pour tous les grans hommes, qui ont été accusez de Magie, p. 378. cujus verba sub lit. (a) excerpta Lectori conspicienda damus. Observat quoque *Symbola Rauschiana* ex *Joh. Pici Mirandulani* lib. I. adversus Astrologos *Alberto M.* falso attributum (IV.) libellum de *Erroribus Studentium Theologiae*, cujus verba sub lit. (b) allegamus, quibus à *ROGERIO BACONO* scriptus indicatur. Præterea notatu digna quoque credimus esse, quæ de *Opere de laudibus B. Mariæ virginis* afferit *Lambecius* Comment. de Bibliotheca Cæsarea lib. II. c. VIII. num. XXXVIII. p. 776. cujus verba sub lit. (c) citamus. Jungenda cum *Cave* Hist. Litt. pag. 507. b. Quorum uterque de *RICHARDO* à *S. LAURENZIO* auctore memorat. Porro de libello (V.) qui de *Secretis mulierum* circumfertur, sub nomine *Alberti Magni*, Medici Lovanienses judicarunt, nec ejus, nec cujuspiam docti esse. Ita *Molanus* in Bibliotheca sacra, & ex eo *Miræus* de scriptoribus Ecclesiasticis pag. 171. Addit *Symbola Rauschiana* damnatum pag. 36. verbis excerptis. Denique *Symbola Normanniana* huic addit: *Alberti Magni de secretis mulierum, de virtutibus herbarum, lapidum, animalium* in editione *Francofurtensi* 1618. in 12. asseritur. *HENRICO DE SAXONIA* Catal. Bibl. *Ihuanæ* II. part. pag. 156. Editio mea plagulis 26. in 12. minori sic inscribitur. (d.) Tandem adhuc (VI.) *Alberti Magni Compendium Theologicae veritatis*, quomodo *BONAVENTURÆ* dein & *Johannis DE COMBIS* evaserit lit. (e) excerpta ex *Joanne Prideaux* Oratione IX. de Pseudepigraphis inscripta testantur. Plura v. de *Alberto M.* apud alios tum imprimis apud *Cave* Hist. Litter. p. 507. b. *Baile* dictionaire. Tom. I. p. 164. & citatam hic in margine *Diecmanniano* Biblioth. Dominican. Romæ A. 1677. fol. ed. pag. 49. & Append. pag. 447. 448. *Bayle* Diction. Hist. & Crit. Tom. I. p. 164. seqq. & speciatim ad num. (I.) vid. *Glassius* in Exeg. Evang. & Epist. p. 747. ubi hunc titulum exhibet: *Biblia Mariæ* opus à *B. Alberto* ex ord. Præd. olim Episcopo Ratisb. conscriptum, in quo omnia fere, quæ in S. Bibliis continentur *Beatissimæ DEIPARÆ* matri adaptantur. Colon. ap. Anton. Boetzerum in 8vo: num. (II.) *Nicol. Gudberti Alchymiam* l. 2. c. 7. pag. 66. 67. ubi librum hunc ex libro *Joannis DE RUPE SCISSA* ab impostore aliquo consarcinatum scribit. Et (III.) *Librum de herbarum mysteriis*, uti & *librum de morbis mulierum* ab *Alberto M.* scriptum esse negat, & ex superstitiona *Arabum officina* prodiisse sentit *Kircher*. *Mundi subterr. T. II. lin. 12. sect. 4. c. 5. pag. 413. b. Phil. Labbeus* Tom. I. de script. Eccl. p. 26. 27. de editione operum *Alberti M.* agens, quæ XXI. Tomis *Lugduni* in folio, studio & labore *Petri Jamny* A. 1651. prodiit, conqueritur, ei editioni nullam adjectam censuram operum *Alberti* vel spuriorum, vel genuinorum; & Tom. II. pag. 432. hanc editionem à plerisque mancam, criticam eruditi scriptoris discussionem adhuc expectare monet. Ad (IV.) existimo, *Gerhardum* negare tantum, quod ty-

pis excusi non extent. Nec enim ullam eorum editionem, ut alias diligenter solet, refert *Valler. Andreae* Bibl. Belg. pag. 833. sed. MSS. apud *Georg. Colvenerium* extare tantum dicit. *Hact. Diecm.* Adde quæ *Dnus à Mastricht* ad n. 1. verba hæc: quos eosdem arbitror, annotavit sub lit (g.)

(a) *Naudé*, Apologie pour tous les Grands Hommes qui ont esté accusez de Magie. pag. 378. Pour ce qui est de ces deux livres, François Pic & Délrio s'accordent en ce point, que c'est faire un grand tort à ce saint personnage de le croire Auteur de celuy de mirabilibus; & qu'ainsi ne soit, le dernier se descharge en ces propres termes, *Alberto Magno* tributus liber de mirabilibus, vanitate & superstitione refertus est, sed magno Doctore parvus suppositivus: & François Pic adiouste qu'il luy est faussement attribué, avec beaucoup d'autres, entre lesquels ie conjecture que celuy de secretis mulierum peut estre mis legitimelement, veu qu'Albert ne se nomme point au commencement d'iceluy, comme nous veu faire croire celuy qui l'a commenté, & que quiconque en ait esté l'Auteur on doit iuger qu'il a vescu quelque temps apres luy, en ce qu'il se sert fort souvent de son auctorité: De sorte que toute la difficulté reste maintenant sur celuy qui est intitulé Miroir d'Astrologie où il est traité des Auteurs licites & defendus qui ont escrit d'icelle, d'autant qu'il a esté condamné par *Gerson* & *Agrippa* comme superstitieux au possible, & par François Picus & beaucoup d'autres, à cause que son Auteur maintient en iceluy une opinion grandement erronée en faveur des livres de Magie, qu'il soustient, sauf un meilleur advis, devoir estre conservez soigneusement, parce que le temps approche que pour certaines causes, lesquelles il ne spécifie, l'on sera contraint de les feuilletter & s'en servir en quelques occasions. A quoy toutes fois si nous voulons satisfaire & monstrer qu'Albert le Grand ne peut estre soupçonné qu'à tort de Magie à l'occasion de ce livre, ie ne produiray point de meilleure preuve & caution plus suffisante que *Jean Pic*, plus capable de juger de cette difficulté qu'aucun autre, lequel maintient en son premier livre contre les Astrologues, que ce traité de libris licitis & illicitis, a esté assurement composé par *Roger Bacon* qui a toujours gardé cette costume de citer & se servir de tels Auteurs dans tous ses livres, ce que l'on ne peut remarquer d'Albert le Grand: joint qu'il est uray que ledit *Roger Bacon* estoit tellement adonné à l'Astrologie judiciaire que *Henry de Hassia*, *Guillaume de Paris* & *Nicolas Oresme*, qui ont esté des Docteurs tres-savans & celebres, furent contraints de declamer asprement contre ses escrits & toutes les vanites des Astrologues.

(b) *Symbola Rauschiana.*

*Alberto Magno*, Doctore egregio, falso, adscriptus libellus de Secretis Mulierum, omnino damnatur, Decreto Magistri S. Palatii 16. Dec. 1605. subjuncto Indici librorum prohibitor.

De erroribus studentium Theologiae falso *Alberto M.* attributum libellum notat *Joann. Picus Mirandulanus* l. 1. adversus Astrologos: his verbis: Ferme adducor ut à *Rogerico Bacono* compositum credam libellum cui titulus: De Erroribus Studentium Theologiae, quo imprimis volumine erroris accusantur, quod Theologi nostri mysteria Religionis magis ex *Aristotele*

stotele ceterisque Philosophis confirmant, quam ex Auctoribus fabulosis Æthico, Artephio, Ortidio de Vetula, poetisque similibus. Prescribitur vero liber Alberto, sed mendosissime, cum nunquam in Theologicis suis Scriptis hac ille somnia memorarit: sed merito ad Baconem videtur referendus, cujus alia scripta in ea eum fuisse sententia facile declarant, illorum Auctorum testimoniis oraculisque perscatentia.

(c) Cave Historiæ Litterariæ Script. Ecclesiast. p. 507. b.

De laudibus B. Virginis libri XII. quos natusiores Critici Alberto abjudicant, & Richardo à S. Laurentio, Pœnitentiario Rothomagensi, tribuunt. Prodiit Argent. 1493. folio Duaci 1625. 8vo.

(d) Alberti cognomento Magni de secretis Mulierum, Libellus scholiis auctus, & à mendis repurgatus. Ejusdem de Virtutibus Herbarum, Lapidum, & Animalium quorundam libellus. Item de mirabilibus mundi, ac de quibusdam effectibus caussatis à quibusdam animalibus, &c. 1566. in 12. minori.

(e) Prideaux Oratione IX. quæ de Pseudoëpigraphis est.

Compendium Theologicæ veritatis, quod primum sub Alberti Magni, deinde sub Bonaventuræ, tandem sub Johannis de Combis prodiit auspiciis; Ante decennium, & novum ascivit Dominum & titulum; Compendium de Combis, R. D. Sebastiani Vischeri fit systema Theologicum; ut novo titulo, rubris characteribus conspicuo, novum acquiratur pretium. Turpissimum hunc Balatronum questum, non parum promovit Sectarum & factionum κακογλία, qui nil pensi habent, quid fiat de nominibus aut fama, modo id quod volunt propagetur.

(f) Petri Lambecii Comment. de Bibliotheca Cæs. Lib. II. Cap. VIII. pag. 776. 777.

Volumen Latinum chartaceum in folio, continens magnum aliquod Opus de Laudibus Beatæ Mariæ Virginis, in duodecim libros divisum, cujus absque ullo titulo ullaque Autoris mentione hoc est principium: Nota prudens Lector & acquiesce obsecro his, quæ tibi dicturus sum ad honorem Dei & beatissimæ Matris ejus. Librum istum &c. Nec multo post sequitur: Liber iste, qui intitulatur: De Laudibus Beatæ Mariæ distinctus est & partitus in duodecim Libros, &c. Quod autem Autor hujus operis nomen suum de industria cæla verit, indicat ipse in fine Prologi secundi his verbis: Nomen vero meum malui subticere, ne Tractatus forte vilesceret cognito tractatore. In fine totius Codicis legitur, descriptionem istius Operis absolutam esse anno Domini MCCCCXXXVIII. ante Festum omnium Sanctorum. Attribuitur illud à nonnullis Alberto Magno, ut videre est Tomo vigesimo Operum ipsius, Petro Jammio, S. Theologiae Doctore, Ordinis Prædicatorum, Lugduni Anno 1651. Tomis XXI. editorum in folio; ab Hippolyto autem Maraccio Lucensi in Parte secunda Bibliothecæ Mariana, & plerisque aliis, tribuitur Richardo de S. Laurentio, natione Gallo, Pœni-

tentiario Rothomagensi. Meminit hujus. Controversiæ etiam R. P. Philippus Labbe, Tomo primo doctissimæ Dissertationis suæ ad Card. Bellarmini Librum de Scriptoribus Ecclesiasticis, ipsumque Opus refert Ao. 1625. ex antiquis exemplaribus Duaci primo editum esse in quarto apud Joannem Bogardum. Quam editionem ego hætenus nunquam vidi: reperti autem in Augustissima Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi aliam multo antiquiorem in folio, absque nomine illius auctoris publicatam sub hoc Titulo: Opus insigne de laudibus Beatæ Mariæ Virginis, alias *Mariale* appellatum.

(g) Notæ marginales Mastrichtianæ.

Error. *Mariale* continet quæstiones CXXX. & prodiit primum Mediolani 1489. De Laudibus B. Mariæ V. Lib. XII. Argentorati 1493. fol. quem librum male quidam, ut observat quoque Cave, Richardo à S. Laurentio adjudicant pœnitentiario Rhotomagensi. Biblia Mariæ, scriptum in sulcissimum, primum, uti & titulus prodiit in meo exemplari æmum prodire Colonia Agrippina 1625 8vo. ubi edita opera & studio R. P. F. Vincentii Justiniani Ord. Prædicatorum & Theologiæ Professoris. Cui potius futile hoc & blasphemum scriptum adscriberem, quam Alberto Magno. Sunt itaque tria hæc scripta non unum idemque. Biblia Mariæ incipiunt à primo capite Geneseos ad Apocalypsin, pag. 205. Satis patet, Biblia hæc esse diversa ab opere de Laudibus DEIPARÆ, ex quo locus mutilus horum Bibliorum suppletur.

(76.) ALBERTUS PISIPHILUS: Sub ejus personato nomine latere *Hermannum BULLSCHUUM*, indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguizez pag. 521.

(77.) ALBERTUS DE SAXONIA, Augustinianus, quod falso Grammaticæ Speculatione JOANNIS DUNS SCOTI, notissimi illius Doctoris Angli, subtilis cognominati, auctor jactetur, legere est apud *Wharton* app. Hist. Litter. Caveanæ p. 36.

(78.) ABBAS ALBIGENSIS, nomine vero Mr. TOINAT, est: ut ostendunt verba de l' *Histoire des Ouvrages des Scavans* Novembre 1694. p. 133.

(79.) EX ALBIIS. v. *Albius*, & Anon. 1977.

(80.) ALBINI JOANNIS SCOTI ALCUINUM nomine latere voluisse indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguizez p. 524.

(81.) THOMAS ALBIUS, seu EX ALBIIS, de ALBIORUM familia, ANGLUS. Ejus nomine recenset aliquot scripta *Thomas Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. pag. 31. a. quæ lit. (a) conspiciuntur. Verum Auctoris nomen ibidem asserit esse *Thomam WHITE*. v. supra in *Anonymis Cap. VIII* dicta nobis de alio *Thoma Anglo* ex Albiis East Saxonum, auctore *Statereæ morum*.

(a) Hyde

(a) Hyde Bibliotheca Bodlejana pag.

31. a.

Tho. ANGLUS ex Albiis, seu de Albiorum familia, cujus verum nomen est Tho. White.

De Mundo Dialogitres. Par. 1642.

Ratio Villicationis suæ, de medio Animarum statu. Par. 1653. 8. Et Colon. Agr. Anno 1659. 8.

Institutiones Theologicæ, super fundamentis in Peripatetica Digbæana jactis, extractæ; 2. Tomis 1652. 8.

Institutiones Peripateticæ, ad mentem K. Digbæi. Lond. 1647. 8.

Appendix Theologica, de Origine Mundi. ibid.

Sonus Buccinæ seu de Virtutibus fidei & Theologia de Gratia, & Libero Arbitrio. Col. Agr. 1659. 8.

Euclides Physicus, seu de Principiis naturæ, s. Stoecheiæ. Lond. 1657. 8.

ALBOHAZEN v. Hali.

ALBONESIUS v. Regulus.

(82) (83) ALCABATS seu ALCABETS: Is est R. SALOMON LEVITA, filius Alcabets: cujus nomine citatur a Thoma Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 130. 1. Portiones Levi s. Commentarius in libellum Esther Ven. 1590. 2. Radices Jesse, seu Commentarius in Ruth. 1566. 4to.

(84) ALCANDRO ou plutôt ALEANDRO Pisano, Giovanni: Jean André SPINOLA. Ita Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 521.

ALCASAR v. Gongora.

(85) ALCASIRN: ZACHAR. f. de Mab. Palea: Verba sunt Bailleti Catal. des auteurs deguifez p. 521.

(86) Andreas ALCIATUS: Ejus nomine venditur Practica sive Speculatoris Epitome Anno 1537. edita. Cujusmodi librum nec somniasse se unquam, nedum composuisse, idque vel stylum indicare, ait Alciatus præfat. Commentariorum ad Titulum: Si Certum petatur: uti monet Symbola Normanniana, semidetectis Pseudonymis hunc accensere librum hoc ipso jubens.

(87) Sotto nome finto D' ALCINIO Lu-pa, si truova L' Ambasciatore Invidiato di Ferrante PALLAVICINO di Piacenza, il quale fu decapitato in Avignone, per haver dato alle stampe alcuni scritti contro l' Autorità del Pontifice Urbano VIII. de' quali habbiamo fatta mentione alcune negl' Anonymi cap. 16. Della presente operetta rendono testimonianza, il Ghilino, il Bruffoni, & l'autore dell' Academia de gli Incogniti di Venetia, alcrivendolo concordemente al detto autore.

(87. a) ALCINOUS. Librum de doctrina Platonis, quem Commentariis illustravit Jac. Carpentarius, perperam Alcinoo tribui suspicio est. Longam enim sententiam ex capite ejus 10. citat Eusebius l. 11. Præp. Evang. C. 23. sub nomine cujusdam DIDYMI, quem infra l. 15. c. 13. Arium prænominat. Nisi forte hic Didymus ab Alcinoo accepit. Joh. Bonn, Card. Norit. Auctor, quam præfixit Divinæ Psalmodiæ. Symbola h. e. Diecmanniana.

(88) Flaccius ALCUINUS Albinus Anglus, Caroli M. Præceptor. De eo ita scribit Th. Raynaudus de libris malis & bonis, loco superius citato, p. 122. Alcuino (ut refert Christophorus Madridius lib. de freq. Commun. cap. 3.) multi doctissimi Viri supposuerunt librum de Ecclesiasticis dogmatibus, quem Gregorius Arimensis ex rubricis antiquis, (ut ait) adscribit Divo AUGUSTINO; sed liber ille neque Augustini, neque Alcuini est, at GENNADII, qua de re vide infra in scriptis Augustini. De hoc auctore scriptisque illius variis bene multa vide apud Sigebertum, de Script. ill. cap. 82. Bellarm. ad A. D. 780. Tritthemium de script. Eccles. fol. 250. Gesner. pag. m. 196. 197. Voss. de Hist. Lat. lib. 2. c. 30. pag. 280. 290. ex eoque Zeiler. part. 2. p. 4. de Historicis Chronol. & c. Gerhard. Patrolog. p. 506. Olearium Abaci Patrum p. 17. 18. Ejusdem scriptum Caroli M. nomine, de Imaginibus editum, vide infra ad nomina Caroli Magni & Eli, PHILI. Ejusdem nomine scriptum editum (II) ad Carolum Magnum, tanquam a Joanne CALVINO confictum refert in præfatione sui apparatus Possesivus, idque illo nomine confixum per indicem Romanum memorat Th. Raynaudus de malis & bonis libris part. 1. Erot. 10. §. 3. n. 267. p. 163. Sed an recte Calvino tributum hoc opus sit a Papa, viderint alii. (Dnus a Mastricht addit in margine: Vidit Clariss. & Doctiss. Daleus in scripto de imaginibus sacris) Suspicionem enim merito nobis hic quoque movent exempla notissima & recentiora alia, quæ facile nos erudiunt hac in parte de technis Curia Romanæ, modo affingentis opiniones certas certis scriptoribus, quas iidem nunquam habuere, ceu Defensores Jansenianorum Manium, inter alios Jansenio factum publicis scriptis abunde probaverunt: modo auctorem alium ipsi scripto affingentis, in quem liberius sævire possit. Cujus posterioris facti exemplum illustre recensque videre est, in Inclyti Scriptoris Petri de Marca, Archiepiscopi, Libro de Concordia Sacerdotii & Imperii, seu De Libertate Ecclesie Gallicanæ, Parisiis, 1641. in 4. & rursus 1663. impresso, laudatoque ante sæpius catholicorum plurimis atque doctissimis, qui per Decretum sacrae (quemadmodum auri Sacra fames) Indicis Congregationis Romæ die 17. Novembris Anno 1664. promulgatum, confixus est hoc modo: De Concordia Sacerdotii & Imperii, seu de libertate Ecclesie Gallicanæ liber a Stephano Baluzio impressus, Parisiis anno 1663. perperam adscriptus Petro de Marca, ex cuius retractatis scriptis, aliorumq; erroneis sententiis opera præfati Baluzii editus est, de quo decreto ita prudenter judicavit Diarium Eruditorum Gallorum, Anno



Anno 1665. die 12. Januarii. *La Cour de Rome ayant toujours ses visées, il n'est pas trop seur de s'attacher scrupuleusement à ces Censures. C'est pour quoy ce Decret ne doit pas empescher, qu'on ne fasse tousjours autant d'estime qu'on faisoit du livre des Libertez de l'Eglise Gallicane, composé par feu M. de Marca; En effet il ne contient que des Maximes tres-constantes, & qui peuvent passer pour des loix fondamentales de cette Monarchie. De mesme on n'aura pas moins bonne opinion de la sincerité de M. Baluse, quoy qu'on l'accuse dans ce Decret d'avoir faussement attribué ce livre à M. de Marca. Car il est visible que la Congregation n'a usé de cette adresse, que parce qu'elle s'est imaginée qu'il seroit plus facile de descrier son livre, en substituant à sa place une personne d'une dignité moins relevée dans l'Eglise, i.e. Curia Romana, cum perpetuo suos habeat peculiare scopos, ad quos collimet: tutum satis haud est, ipsorum Censuris scrupulosius inherere. Quam ob rem etiam hocce Decretum impedire non debet, quin pretium fiat idem impostum, ac olim Libro De Libertate Ecclesie Gallicanæ, composito à pia memoria Domino de Marca. Et sanè non continet ille, nisi propositiones certissimas, quæque pro Legibus hujusce Monarchiæ fundamentalibus haberi mereantur. Similiter non minus bene sentiemus impostum de sinceritate Domini Balusii, quamlibet accusetur in hoc ipso Decreto, quasi falso attribuerit librum hunc Domino de Marca. Etenim manifestum est, Congregationem non alio sine hac usam esse dexteritate, nisi quod ausa non est directe invadere memoriam Magni hujusce Archi-Episcopi: quodq; sibi persuasit, facilius fore librum hunc ipsum infamare, supponendo eidem auctorem alium, cujus persona minus excelsam in Ecclesia dignitatem obtineret. Si taliter habet Congregatio Archi-Episcopos suos, quid non audebit erga inimicos Capitales? quos hæreticos vocat, & anathemate prout lubet ferendos sibi sumit? v. plura de hoc Alcuino ll. cc. infra ad nomen Caroli M. Eliphili, & Calliopii.*

III. Eidem falso hætenus suppositum librum de S. Baptismate ad Carolum M. AMALARIUM Fortunatum Trevirensis, Alcuini discipulum auctorem habere Sirmundus docet, & ex eo Labbeus apud Olearium Abaci Patrum pag. 24. IV. De Homiliis ejusdem cum alieni Interpolatoris opere confusis vide C. Barthium Adversarior. lib. 43. cap. 26. (a) Possess. Appar. sacri Tom. I. p. 37. & 298.

De occasione scripti vero modo memorati, quod Alcuini nomine extat, ad Carolum M. de Baptismate, nos admonet Journal des Scavans an. 1676. p. 75. sub lit. (aa) in recensione Analectorum veterum Mabillonii. Quibus jungi potest Cave Chartophylacis Eccles. pag. 149 & histor. litter. 350. a. (V.) A nonnullis Alcuino nostro etiam tribui scriptum, cui titulus: Vita Caroli M. monet Vossius: sed illud potius adscribi debere EGINHARDO censet, de Historic. Latin.

Lib. II. c. XXX. p. 289. 290. Caterum VI. Alcuini personato nomine prodiisse, primum solis octo capitibus, Institutiones CALVINI, vide memorantem Prideaux Orat. IX. pag. 85. insectantem vero etiam Cornelium Schaltingum Bibliothecæ Catholicæ contra Calvinum & Martyrem part. I. cap. 28. p. 19. (b) Ubi de Institutionum Calvinii editionibus agit. Sub Alcuini nomine latere Calvinum notans etiam Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. aliquando Johannem Scotum monet sibi fictitium Alcuini nomen circumposuisse: uti supra num. 80. jam indicavimus. VI. Homiliarium quod PAULO DIACONO debeatur, etiam Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 350. b. huic Alcuino suppositum memorat verbis sub lit. (c) a nobis excerptis. Quibus adde notas Diecmannianas (d) ferius allatas: itidem & Mastrichtiana (e)

(a) Barthius ad verlar. lib. 43. Cap. 26. Porro Imperante Carolo M. Alcuinus Albinus Flaccus, homo suorum temporum sine controversia eruditissimus, opus nobis ex omnibus fere Homiliarum scriptoribus concinnatum ad tempora dedit, in quod tamen & suorum nonnullas Tractationes admisit. Atq; id ipsum deniq; opus ab alio interpolatum est, quod parum hætenus animadversum est. Nam conciones in eo volumine deprehendantur, diutino, post Carolum M. tempore scriptæ. Sed compositione accurate instituta, utrumque opus ad nos pervenisse comperimus, & Alcuini legitimum prius, & interpolatoris eum sequentis. Quæ de re alibi. &c.

(aa) Journal de Scav. anno 1676. pag. 75.

Entre les pieces les plus considerables, on trouve la lettre circulaire que Charlemagne écrivit à tous les Archevesques & Evêques, qui étoient dans la dependance de son Empire, pour les obliger de reduire par écrit les Instructions qu'ils avoient coutume de faire dans l'administration du Baptême, & la maniere avec laquelle ils expliquoient toutes les ceremonies qui s'y pratiquent. On exécuta fidelement ce que ce Prince Religieux avoit ordonné, & nous avons encore quelques uns des ouvrages, qui furent faits sur cette matiere qui sont venus jusqu'à nous; comme celui de Theodulphe Evêque d'Orleans, qu'il composa par l'ordre de Magnus Archevesque de Sens & celui d'Amalarius Archevesque de Treves quel'on attribue à Alcuin.

La Confession de foy que le P. Chifflet a fait imprimer sous le nom du même Alcuin, a donné lieu à cet Auteur de faire une Dissertation sur ce sujet. Ce luy qui nous a donné l'office du S. Sacrement pour toute l'année, en a tiré un tres bel endroit pour prouver la realité du corps de Jesus-Christ dans l'Eucharistie: mais il a temoigné à même temps, qu'il y avoit sujet de douter si Alcuin estoit Auteur de cette Confession. M. Daillé a poussé plus loin cette difficulté, & dans une de ses dissertations il a prétendu prouver qu'Alcuin n'est nullement auteur de cette Confession, mais quelque autre qui vivoit après S. Anselme. Le P. D. Mabillon s'est principalement attaché aux arguments de M. Daillé, & après y avoir répondu & examiné l'antiquité du M. auquel celle Confession a esté tirée, qu'il prouve avoir esté faite il y a plus de 800. ans, il

apporte plusieurs raisons tres fortes pour prouver que cette piece est veritablement d'Alcuin.

(b) Schultingi Biblioth. Cathol. contra Calvinum & Martyrem part. I. c. 28. p. 19.

Reprehensio tituli sive Epigraphes confictæ ac commentitiæ ad decipiendum simplicem Lectorem excogitata editionis Argentoratensis anni M. D. XXXIX. Cap. XXVII.

Hujus editionis ementiti tituli talis est inscriptio: Institutio Christianæ religionis, nunc vero demum suo titulo respondens, auctore Alcuino, Argentorati apud Wendelinum mense Augusto, anno Domini 1539. & ad initium perfectionis, ut putes eum cum Carolo Magno loqui. Potentissimo, ait, Illustrissimoque Monarchæ, magno Francorum Regi, Principi ac Domino suo Alcuinus. Illud aut maxime falsitatem harum Institutionum & fraudulentum Calvinum Joannis Calvinii redarguit, quod in prima editione proprium suum nomen reticuit, & sub nomine & auctoritate Alcuini præceptoris Caroli Magni invulgus sparsit, ut & Alcuini nominis celebritas ac fama, vitæq; sanctitas & summa doctrinæ majorem his Institutionibus auctoritatem conciliaret. Tametsi in versis & immutatis literis Alcuinus Calvinum designet, tamen cum hoc statim rudioribus non suboleat, voluit simplicioribus hac nominis mutatione imponere, ut cum Alcuinus tempore Caroli Magni, ante annos octingentos floruerit, videatur hic liber non primo nunc natus, sed antiquitatis nomine sub titulo Alcuini delitescens plurimum commendatus, aut saltem eò alludere voluit, ut quantam auctoritatem apud Carolum Magnum Alcuinus, (quæ sane, præsertim in rebus Ecclesiasticis summa fuit) obtinuit, eandem auctoritatem hic novus & fictus Alcuinus Calvinus scilicet apud Franciscum, Regem Galliarum sibi comparare posset.

(c) Cave Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. p. 350. b.

Denique Homiliarium Pauli Diaconi in plerisque codicibus Alcuino male inscribitur, & sub illius nomine typis excusum aliquoties prodit: sub ejusdem subinde nomine a nobis in hoc opere non raro citatum.

(d) Notæ Diecmannianæ Marginales.

Andreas Du Chesnius vitam Alcuini per annos digessit, & editioni operum ejus a. 1617. Paris fol. editorum præmisit. Alcuini seu potius Calvinii commentarii in libros de Trinitate, lego in Ind. libr. prohib. Clementis X. pag. 6. & Innocentii XI. itidem pag. 6. Pontificiis respondet Prideaux Orat. de Pseudepigr. Operum ejus Theol. p. 398. et de Calvino convicto: ita & Claudius Clemens Museil. 2. sect. 3. c. 3. p. 399. Denique quam Alcuini nomine confessionem fidei Franc. Chiffletius edidit, singulari Dissertatione postuma, Rotomagi in 4. edita Jo. Dallæus Alcuini non esse ostendere conatus est. Et tamen Jo. Mabillon. 1. Veter. Analect. asseruit. v. Journal des Scav. A. 1676. p. 76. Et qui Alcuino a Bellarm. de Script. Eccl. aliisque tribuitur liber de divinis officiis, ejus esse negatur ab ipso Card. Bo-

na in Notitia Auctorum, quam sua Psalmidia præmisit: & ante eum a Quercetano, cujus verba exhibet Matth. Larroque dans l' Histoire d' Eucharistie P. 2. Ch. 12. p. 567. ed. Ambst. 1671. 8. Plures ex Pontificiis citat Tentzel. Exerc. select. P. I. p. 356. Ac de Calvinii Institutionibus: Alcuini nomine ipsas Calvinii Institutiones editas esse, ex Reformatis scribit William Jenkyn in Exposition of the Epistle of Jude, P. I. pag. 7. ed. Lond. 1652. 4. Verba Jenkyni hæc sunt: Calvin's Institutions vvere printed under the name of Alcuinus. Quod alibi legisse non recordor.

(e) Mastrichtiana Symbola. ALCUINUS.

Putat dubitanter eum auctorem Carminis de Congressu Caroli & Leonis, Reinesius de Pallat. Lat. pag. 35. quod Bartius adscribit Ferio Helerico, cujus elogia vide, ubi locus Reinesii. Quo factum, ut secundum sacramentorum librum, Grinoldo potius Abbati, juxta manuscriptorum codicum fidem, quam Alcuino secundum Micrologi sententiam adscripserim. Jacob Pamelius, in præfatione in primum tomum Liturgicor.

Passim a Joh. Dalæo in opere de confirmatione vocatur pseudo-Alcuinus, vid. & lib. 2. cap. 25. pag. 239. sine. Item de jejun. & quadragesima, aliisque operibus.

ALCUINUS.

Scriptor de divinis officiis, qui Alcuini nomine sed falso circumfertur (est enim auctoris, ut eruditi observarunt, multo recentioris) Dalæus de cultib. Relig. lib. 5. cap. 4. pag. 591. pr. Idem cap. 25. p. 705. Blondellus libro Gallico de Eucharistia docuit multis argumentis, id opus longe Alcuini ævo esse recentius; postea seculo XI. extremo scriptum dicit.

Larroquæus in advers. lib. I. pag. 160. Alcuinus vel potius Larvatus auctor de divinis officiis.

Alcuinus de officiis.

Non est Alcuinus, sed ut videtur Seculi XI. Scriptor. vid. Dalæum de cult. lat. Relig. lib. 8. cap. 5. p. 1039. med.

Remigium Antifiodorensem auctorem esse libri de divinis officiis sub Alcuini nomine male editi, probat Albertinus de Eucharistia, lib. tertio, p. 937. in fin. & seq.

ALCUINUS.

Ejus esse libros septem contra Felicem Origelitanum, non cui adscribuntur Paulini Aquilegensis, vid. apud Raynaud. de mal. & bon. libr. 8. 243. fin.

Apud eum legitur Carmen quod in ramis palmarum in Ecclesia concinitur, & tribuitur vel Thedulpho Episcopo Aurelianensi vel Renaldo Episcopo Lingonensi: vid. eund. §. 251.

(89) Petrus ALCYONIUS. Ejus duo prodiere libri de Exilio, Venet. 1522. in Genev. 1624. in 4to. quos ex opere M. Tullii Ciceronis de Gloria transtulisse, hoc abolito, indicat Fabricius Biblioth. Latin. p. 17. quod & ante me docuerat Colomesius in Kenyrdiois literariis c. XV. pag. 31. & König. Bibliothecæ Veter. & Nov. p. 24. ubi allegat

legat locum ex P. Manut. Comm. in Cicer. Epist. ad Atticum l. 15. ep. 29. Repetiit Bayle Dictionnaire Tom. I. p. 183. additis ut ubique alias aliquibus valde notatu dignis.

(90) ALDEANO *Academico*: fictitium hoc esse nomen, quo latere voluerit Nicolaus VILLANI, indicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. & *Antibailletus* Tom. II. p. 107. At Gjev. Pietro Giacomo Villani, qui est personatus Pater Vintimiglia, in sua Visiera Alzata Hecatostes num. XXXVI. p. 50. da Pistoja Nicolaum Villani scribit esse, librum vero illius *Discorso Academico sopra la Poësia Giocosa in proposito della Pedantesca*. Adde Cinelli Bibliotheca volante Scanzia I. p. 33. unde (a) excerpta. Ubi citatus ex P. Vintimiglia Bibliotheca Aprosiana locus nihil, quod huc pertineat habet. Idem confirmat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 521. ut & *Acta Eruditorum Lips.* Anni 1682. p. 11. in Anatomies Animalium Blasianæ recensione, cujus primæ parti aliqua ex memorato Aldes tractatulo inserta observant.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia I. p. 33.

Cantici di Fidenzio a' quali con l' auxilio del prelo si sono aggiunti altri cantici e Ritmi di molti celeberrimi Ludimagistri, e Professori della prisca fauella. Vicenza, per Giorgio Grcco in 12. Furno piu volte stampati in Firenze. Perche corre una strana voce circa l' autor vero: Veggosi Niccola Villani à 85. del suo discorso della Poësia giocosa stampato sotto nome dell' Accademico Aldeano, e' l' P. Angelico Aprosio Ventimiglia à 630. della prima parte della Bibliotheca Aprosiana.

(91.) ALDES *Dissertatio Epistolica contra Guilielmum Harvæum* Amstelodami 1666. in 12. paucissimis foliis constans prodiit, auctore, (ut habet inscriptio Epistolæ,) Theodoro ALDES Anglo, ad *Amicum Batavum* scripta, quædam in anatomicis ab Harvæo minus accuratè observata, melius exponens, causasque errorum Harvæanorum indicans. Eam esse Matthæi SLADI, Medici Amstelodami, ni fallor adhuc degentis, ex nominis similitudine, aliisque nonnullis argumentis, collegisse se satis probabiliter indicavit *Amicus quidam*, & ipse Medicorum haudquam infimus.

Addit hic Symbola Mastrichtiana. Theod. Aldes personatus scripsit dissertationem Epistolicam contra Guilielmum Harvæum, tribus observationibus anatomicis in vitulis & vaccino utero factis, quæ auctior postea edita. Dein Anno 1668. observationes in ovibus institutas. Est Matthæus Sladus, Medicus Amstelodamensis, vid. le Clerc & Manguetti Bibliothecam anatomicam, ubi hi tractatus Slado, adscribuntur.

Dedit idem sub nomine Aldis Sciagraphiam nutritionis pulli in ovo, foetus vaccini in utero & foetus humani in utero suo, ib. & de urina.

(92) Vittorio ALDIBERTI: de hoc auctore Villani *Visiera Alzata* Hecatostes num. XCIX. p. 90. sequentia (a) affert: quæ declarare cum nequeam nescius nominis illius, cui dedicatus est liber ille Marchionis, ulteriori aliorum indagini hunc *semidetectum* hic relinquo. Verba sic habent.

XCIX. Compendio Istorico della Nobiliss. Antichità di Casa CEVOLI del Conte VITTORIO ALDIBERTI. In Fir. nella st. di S. A. S. M. DC. LXXI. 12.

Mi si dice essere l' Autore finto, sospettandosi essere opera dello stesso Marchese à cui è dedicata. Ne l' affermo, ne lo nego, rimettendomi a chi sia miglior segugio. Non posso però tacere d' essermi maravigliato, che in Firenze dal reuisore per gl' interessi politici si sia permesso un libro in cui al maggior segno viene oltraggiato l' all' hora Eminentissimo Cardinal Crescentio.

(93) CINTHIO ALDIMACHIO: Personatum esse nomen indicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. sub quo lateat Franciscus MAIDALCHINI. Quod & confirmat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XLI. p. 53. ubi aliqua sub ficto hoc nomine edita scripta memorantur, ut ex eis, quæ hinc sub lit. (a) excerptissimus, ad oculum patebit.

(a) Villani *Visiera alzata* num.

XLI. Francesco MAIDALCHINI. da Viterbo del Ordine de Predicatori, Figliuolo del Marchese Fratello di D. Olimpia, Soggetto di vaglia, à cui morte invidiò la Porpora, perche in sua vece ne fuisse ornato il Fratello, stampò in Venetia diversi Opuscoli sotto il proprio, che sono un Panegirico in lode di quella Republica, e Discorso sopra l' Auuento del Signore: ed altri sotto quello del Conte Cinthio Aldimachio. A me souuicene sol di questo.

Filimanto Prencipe di Cipro I. C. di Cinthio Aldimachio *Accademico Eterolito*, tradotto nella lingua Italiana da Acadio Berlinzi da Citta di Castello. In Braciano per Andrea Fei M. DC. XXXVIII. 12.

(94) Tobias ALDINUS Cœsenas, Botanicus Pontificius. Ejus extat *Hortus Farnesianus*: sive exactissima descriptio variorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farnesiano: Romæ typis Jacobi Mascali. anno. 1625. in folio. Quem magnam partem deberi Petro CASTELLO, Medico Messanenſi, docent verba Bartholini, a nobis sub lit. (a) ex ejus dissertatione II. de legendis libris p. 45. excerpta. Quibus adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 521. Fuit hic auctor Professor primo Romæ publicus: Deinde vero Professor Medicinæ Theoreticæ primarius Messanæ. Uti apparet ex libro Italico de *Theriaca* edito à Joh. Domenico Cordulluccio Pharmacopola Messanenſi, Messinæ 1637. in 4. qui pag. 3: hæc habet: *Massimo confidato nel valore & benignità del dottor Pietro*  
d 2 Castelli

Castelli Rom : fatto nostro nobile Messinese Lettore ordinario della prima cathedra di Medicina Theorica, e già in Roma Lettore de Semplici e cose naturali, nella cognitione de quali tra semplicità de nostri tempi tiene il primo luogo, come testimonio ne fa il dotto libro de Semplici più rari dell' Horto Farnesiano, sotto nome altrui divulgato, oue si leggono materie da Semplicità Philosopho. Ultimamente hà in questa nostra città dato alle stampe, l'Annotationi sopra l' Antidotario Romano, opera in vero degna d'un tanto nome che si come Roma è la Regina delle Città così questo erudito Antidotario si deve stimare il Rè delli Antidotarii.

(a) Bartholini de legendis libris Difert. II. pag. 45.

Tobiæ Aldini Botanici Pontificii Hortus Farnesianus, qui Petri Castelli opera concinnatus fertur (nec etiam id ipse Castellus, quem Messana in Sicilia conveni, diffitebatur, taciteque in Prefatione operis indicavit) autorem cujus nomen gerit, facile prodiit, in re herbaria versatissimum, licet ad formam conciliandam & illustrandum textum opera amici Castelli usus sit.

(95.) Ludovicus ALECTORIUS, à quibusdam creditur esse Theodorus de BÉZA, ut indicium nobis facit Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez p. 521. addit tamen se dubitare.

(96.) Christianus ALEMANNUS, quod sit fictitium nomen, æque ac Regius Selenus & Christ. Thrasibulus, occultans unum Basilium MONNERUM, indicat Limnæus Jurispublici l. 1. c. 11. §. 72. non addens, quidnam librorum sub hisce nominibus prodierit. Basili Monneri nomine extant de Matrimonio, deque Clandestinis Conjugiis Tractatus. Francof. 1561. & Jenæ 1603. utrobique in 4to excusi, nec non Orationes Francof. 1560. 4to. De fictis vero nominibus tribus cunctis omnes mei Bibliothecarii muti sunt. Ad tamen Thomasmus Epist. I. de Certamine Interimistico, ubi Melanchthonis Epistolarum lib. 2. p. 20. citat. Præterea Joh. Christoph. Becmannus memorat, in Catalogo Bibliothecæ Francofurtanæ p. 11. prodierit sub Christiani Alemanni Nomine Basileæ 1547. in 4to. Gedancken vom Kriege Anno 1546. und 1547. in Meissen und Sachsen geführet. At Symbola Jacobi Thomasi Anno 1674. d. 14. May. Lipsia missa non potest non (a) verbotenus hic adscribi. Ut nec Diecmanniana, que sic habet: Basilius Monnerus sub Regii Selini nomine Tract. scripsit von der Defension und Gegen-Wehr / ob man sich wieder der Obrigkeit unrechte Gewalt wehren möge? Quem librum cum pluribus aliis anonymis Hortlederus Parti Secundæ libri secundi von Rechtmaßigkeit / Anfang / Sort und Ausgang des teutschen Krieges inseruit.

(a) Symbola Jacobi Thomasi Epistolica 1674. d. 14. May.

In Pseudonymis pag. 140. mones de Basilio Monnero sub Christiani Alemanni, Regii Selini (sic enim legendum,) & Christoph. Thrasibuli nominibus suum occultante. Quibus in scriptis hoc fecerit, nec Limnæus prodiit, nec ego desinire accurate possum. Certum tamen habeo, unum alterumve ex istis

nominibus usurpasse Monnerum in causa certaminis Interimistici & Adiaphoristici, in qua stetit ipse à partibus Flacii adversus Melanchthonem. Ita sentire me faciunt, quæ Philippus ipse Melanchthon ad Matthesium scribit (libell. Epist. II p. 70.) dum scripta Regii Selini Sycophantica vocat, ipsum Empæctam; quibus addit: Tempore belli Regius erat Selinus, nunc est Christian Aleman. Auctor est Basilius Monnerus. E quibus lucem simul accendens his verbis, quæ leguntur in scripto Scholasticorum Witebergensium ad criminationes Flacii Ao. 1558. edito lit. H. pag. 4. Tuus vero ille Basiliscus, (alludunt ad prenomen Basili,) qui ceu Proteus aliquis & Vertumnus nomina ex occasionibus mutat, & alias Regii Selini, alias Christophori Thrasibuli, alias Christiani Alemanni nomine velut histrio in scenam personatus prodiit. Huc & illa pertinent iterum Philippi Anno 1557. è Conventu Wormaciensi scribentis ad Camerarium (p. 725. epist. ejus ad Camerar.) Congruere sententias & voluntates omnium intelligo  $\omega\lambda\eta\nu\tau\omega\nu$   $\text{Μεθωναιων}$  (Weimarienses intelligi discas è Peuceri tractatu Historico de Phil. Melanch. sententia pag. 91. & Dressero Part. I. Isag. Histor. pag. 80.) discurret at Furca is, qui se recte nominat  $\text{Σεραύβελον}$ , & petit audire suorum  $\omega\epsilon\beta\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\mu\alpha\tau\epsilon$ . Hinc & illud Camerarii in vita Philipp. Melanch. eundem Conventum describentis p. m 366. Erat additus Theologis istis quidam ex scriba Ludimagister, ex Ludimagistro factus Jurisconsultus, tanquam vel custos vel emissarius, quem animadversum est & loquendo & scribendo quasi stabello seditionis Flacianas conspirationes ventilare atque insuper conflare, & furia instar volitantem ubique odia atque discordias excitare.

#### ALESSIO v. Abbatutis.

(97.) Theophilus ALETHEUS: Hujus personato nomine prodiit Amstelodami primum Polygamia triumphatrix i. e. discursus Politicus de Polygamia. Qui liber recusatus est anno 1682. Londini Scanorum, adjectæque ei notæ Athanasii Vincentii, ut indicant Nouvelles de la Republique des Lettres, du mois d' Avril 1685. p. 339. ubi adjectam videbis & ipsius tractatus, & notarum ei additarum epicrisin. Subjungitur deinde p. 358. Epistola D. Masii ad Alixium, unde colligere licet verum Auctoris de Polygamia libri nomen esse Johannem LYSERUM, cujus genus, vita, & mors ibidem prolixè explicantur. Quemque afferunt etiam Bailletus, in Catalogo des Auteurs deguifez p. 521. & ex Heisigii amici epistola, Symbola Normanniana. Liber ipse famosissimus est & sæpius recusatus atque refutatus à quam plurimis partim etiam Pseudonymis. De quibus suo loco. Germanice quoque prodiit titulo das Königlische Marck aller Landen v. Joh. Brunsmann. Nupt. prohibit. c. 1. pag. 2. & seqq. Editio mea est in 12. hac inscriptione Discursus Politicus de Polygamia, Auctore Theophilo Alethæo (Salomon. Eme veritatem nec vende illam. Johannes. Si male locutus sum proba, si vero bene, quare verberas me) Friburgi, Apud Henricum Cunrath. 1674. pp. 96. v. infra Vincentius ATHANASIIUS, & Daphnæus ARCUARIUS.

(97. a) Christianus ALETHINUS Est *Jodocus* à LODENSTEIN. Scripsit personatus sub hoc nomine Belgicæ *Een t' Sacmen sprack noopende de formulieren van gebeden en onderrichtingen door Jacobus à Lodenstein*, onder de naem van *Christianus Alethinus* 1675. 8. vide indicem operum Jacobi *Koltmanni* post *Commentarios Durhammi*, in *Canticum Canticor. belgice* ab eo versos, qui hoc opusculum edidit. Symbola est *Mastrichtiana*.

(97. β) Christianus ALETHOCRITUS personatus dedit *STRICTURAS IN NOTAS VOGELSANGII AD PAPAM ULTRAJECTIVUM Ludovici Molinæ Londini* 1670. in 4to qui non alius esse potest, quam *Ludovicus MOLINÆUS*, qui personatus sub nomine *Labomæi Colvini* dedit *Papam Ultrajectivum*, quem vult esse *Gisbertum Poetium* in *Politica Ecclesiastica. Symbola* iterum est *Mastrichtiana*.

(98.) ALETHOPHANES: Fictum esse nomen hoc, assumptumque à *Francisco BLONDELLO*, Medico quodam Parisiensi, docet *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 521.

(99.) ALETHOPHILUS: Ejus nomen præfixum habet epistola quædam, impressa Jenæ 1678. in 4to, sub titulo (I) *Eilfertig Send-Schreiben an Theophilum*, daß die neulich von den Erfurtischen Jesuiten ausgegebene Zerstorung des Päbstlichen Kind-Bettes / von Wort zu Wort aus dem alten Jesuiten Scherer ausgeschrieben sey. Hanc autem epistolam agnoscere Autorem D. *Johannem Friedericum MAYERUM* tunc Professore Wittebergensem, nunc *Consiliarium Regium Svecicum &c.* docet *Symbola Mullero-Flensburgiana*, simulque addit, eam recusam esse additamque Ejusdem D. *Mayeri Kriegen des Herrn vor die Evangelische Kirche. Witteberg.* 1685. in 4to.

(100.) ALETHOPHILUS CHARITOPOLITANUS: *Jean COURTOT*. Uti monet *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 521.

### ALETOPHILUS v. Christianus.

(101.) ALETHOPHILUS *Curiosus*: Fictum hoc nomen est, sub quo prodiit *Cosmopoli* in 12. 1687. *Tractatus Politico-Historicus de Moribus, ritibus ac Ceremoniis, in Aulis Regum & Principum, Legationibus, Congressibus & Conventibus Magnatum usitatis &c.*

Quem factum esse *Celeberrimi Professoris Altorfni WAGENSEILII*, pervasere mihi plures, qui ex nostris *Altorffii* studiis per aliquot annos operam dedere v. n. 1391. de *directorio Aulico* eidem attributo dicta in *Anon.*

(102.) *Sebastiani ALETHOPHILI Epistola*, inter adjunctas alias *Experimentis Anatomicis Joannis Pecqueti*, Paris. 1654. in 4to editis

pag. 164. legitur. Eam esse *Domini de SORBIERE*, cujus *Epistolas Gallicas* varia doctrina referatas, Parisiis 1660. in 4to editas; aliaque nonnulla habemus, ex relatione *Domini Jacobi Mentelii*, de quo vide infra; ad nomen *Tilebomeni*, margini exemplaris sui adnotavit laudatus aliquoties mihi; laudandusque iterum *Civis & Amicus meus Dom. Martinus Fogelius Ph. & Med. D.*

Vide etiam *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 521. & *l' Histoire des Ouvrages des sçavans* du fevrier 1692. p. 275. unde ea, quæ sub lit (a) conspiciuntur, excerptimus. Quibus addenda etiam sunt illa, quæ sub litera (b) supeditat *Sorberianis* præfixa vita de *Mr. Sorbriere*.

(a) *Histoire des Ouvr. des Sçav. Fevr. 1692. pag. 275. C'est Mr. de Sorbriere, qui avoit fait sous le nom de Sebastianus Aletophilus la lettre latine contre Riolan sur les veines lactées, qui se trouve inserée dans le livre des Observations anatomiques du Pecquet.*

(b) *Sorberiana dans la Vie de Mr. Sorbriere. Il revint encore à Paris ou il fit imprimer une autre Lettre Latine contre Mr. Riolan sur l'opinion des Veines Lactées que Gaspard Asellius de Cremona, & celebre Anatomiste de Pavie avoient decouvertes. Elle se trouve inserée dans le livre des Observations Anatomiques de Mr. Pecquet à qui elle est adressée. J'avance cela sur la foi de ceux qui m'ont assuré, que Sorbriere est ce Sebastianus Aletophilus, sous le nom du quel cette lettre fut publiée, de meme que celle, qui en l'année 1657. c'est à dire deux ou 3. ans apres fut adressée ad Lignerium de vitanda inscribendo acerbitate.*

(103.) ALETHOPHILUS VON SELENEN nomen præfixum scripto, quod prodiit 1682. cum titulo: *Hochgräffliche Stammbaums-Betrachtung*. Ejus verus Auctor est D. *Caspar SAGITTARIUS*, uti patet ex *Catalogo Scriptorum* ejus, qui editus est an. 1694. in 12. p. 7. Confirmante *Symbola Junckeriana. v. von Selenen*.

(104.) ALEXANDER APHRODISIENSIS. Hujus nomine vulgata *Problemata* Auctorem habuisse *ALEXANDRUM TRALLIANUM*, & non *Aphrodisiensem*, multa sunt rationes, quæ persuadere poterunt, uti vult *Hieronymus Mercurialis* lib. I. *variarum Lectionum* c. 2. & 10. Idem scribit *Petrus Victorius* l. 25. *variarum Lectionum* cap. 22. *Interpres* librorum *de Rebus superis*, sive *Paraphrastes*, qui nunc vulgo *Alexander Aphrodisiensis* fuisse putatur. Falso! ut multis conjecturis intelligere licet. Mox *Pseudo Alexandrum* vocat. Hæc supeditavit nobis *Symbola Rauschiana*. Cui addit *Normanniana: Alexandri Aphrodisiensis de Figuris sensus & dictionis* G. ap. *Aldum* 1520. fol. *NUMENII ALEXANDRI*, ut putat *Ravius ad Gesnerum*.

ALEXANDER v. *Carriero*,

ALEXANDRINUS v. *Cyrillus*,

(105, 106.) ALEXANDER DE HALENS seu HALENSIS vel ALENSIS, aut GALENSIS. Communi nomine solitus appellari Doctor irrefragabilis: v. *Königius* Bibliotheca Vet & Nov. pag. 25. b. Ei à nonnullis etiam cognomen attribui CARPENTER seu FABRICIUM, docet Thomas *Hyde* Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 18. b. Vitam ejus & scripta prolixè recenset *Pitfeus* de illustribus Angliæ Scriptoribus Tom. I. pag. 315. inter quæ recensentur etiam bini *Commentarii*, I. in *Psalms*. II. in *Metaphysicam Aristotelis*. Hunc *Olearius* Abaci Patrol. pag. 18. ALEXANDRI AB ALEXANDRO Minoritæ adjudicat auctoribus nominatis sub lit. (a) *Commentarios* in *Psalms* HUGONI DE S. CARO tributos *Cave* Chartophylacis *Ecclesiast.* pag. 243. monet: idque repetit *Histor. Litterar.* pag. 495. b. & sequentibus paginis 496. a. ita pergit (III.) *Destructorium vitiorum*, quod prodiit Nurembergæ, 1496. fol. & Venet. 1582. Alexandro Alensi constanti Codicum MSS. fide malunt abjudicare nonnulli; eo quod in fine editionis Nurembergensis legatur, Opus istud compositum fuisse à quodam FABRI LIGNARIJ FILIO, qui ob humilitatem nomen suum latere voluit: remittens nos ad Anno 1429. quem locum ex pag. 71. a. exhibemus (b) verbotenus è *Whartoni* appendice.

(a) *Olearius* Abac. *Patrolog.* pag. 18. *Comment.* in *Psalms*, (quem alii Hugoni de S. Caro tribuunt,) *Venetis* 1546. *Comment.* in *metaphysicam Arist.* (quem alii malunt Alexandro ab Alexandro, Minoritæ, juxta *Willotum* ann. 1130. clarenti, adjudicare, & merito, judice *Labbeo*, *append.* Tom. I. p. 686.) *Venetis*, 1572.

(b) *Wharton* in appendice ad *Cavei* *Historiam Litterariam Scriptorum Ecclesiast.* pag. 71.

Alexander Carpentarius, natione Anglus claruit anno 1429. quo *Destructorium vitiorum* condere incæpit. Isti enim debetur opus illud, quod *Venetis* 1582. 4to. *Norimbergæ* 1496. & alibi sæpius, sine Authoris cognomine, Alexandro Anglo inscriptum, prodiit. Sic enim ad calcem codicis MS. in *Bibliotheca Poloniensi Oxon.* notatum legitur. Auferent augustias tenebrarum. cujusdam fabri lignarii filius hæc notabilia supra dicta ex SS. Doctorum sententiis & S. Scripturæ documentis collegit; & ad honorem DEI scribere ac Ecclesiæ utilitatem decrevit, &c. *Codex vero* in fronte Alexandri nostri nomen fert. Hæc ἀνοήτως *Cl. Usserius* in *Bibliotheca sua Theologica* MS. prodit. Porro *Destructorium* illud habetur etiam MS. sub Alexandri nostri nomine in *Bibliotheca S. Petri. Cantab. cod.* 115.

ALEXANDER v. *Maffæus*,

(107.) ALEXANDER NECKAM: Hujus nomine recenset *Thomas Hyde* in *Catalogo*

*Bibliothecæ Bodlejanæ* p. 19. a. *doctrinale Grammatices metricæ* cum explanatione *Lud. de Guaschis*. Sed illud deberi ALEXANDRO GRAMMATICO DOLENSI, quem *Hyde* l. c. confundit cum Alexandro Neckam, ostendunt *König. Bibliotheca vet. & Nov.* 26. b. & *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* pag. 29. a. & 27. b. quæ tertium adhuc addit, Alexandrum Nequam. Sed hunc eundem esse, qui *Alexander Neckam Anglus*, colligere licet ex verbis *Pitfei* de illustribus Angliæ Scriptoribus pag. 298. nobis sub lit. (a) allegatis. Nec in *Catalogo*, *librorum Neckami*, quem *Pitfeus* l. c. nectit, ulla memorati *doctrinalis puerorum mentio* fit.

(a) *Pitfeus* de illustribus Angliæ Scriptoribus p. 298.

*Jucundum quid de homine aliquando legi, quod hic referri opera precium judicavi. In ætatis flore constitutus, etiam litteris non mediocriter instructus, ad ordinem S. Benedicti aspiravit, suumque desiderium Abbati S. Albani jam non semel intimaverat: Abbate autem (ut Alexandro videbatur) nimis longas moras faciente impatiens tam diuturnæ dilationis Alexander, tandem ad Abbatem scripsit in hunc modum. Si vis, veniam. Sin autem, tu autem. Quibus verbis brevissimis, finali lectionum omnium conclusione intimata voluit Abbati significare, se libenter post longam expectationem, velle brevem & finalem petitionis suæ responsionem. Abbas itaque breviter & acute respondit sic: Si bonus es venias; si nequam, nequaquam. Quod responsum, non solum ut acutum, sed etiam ut allusionem ad suum nomen nimis acerbam, in malam partem accipiens Neckam, patriam Verolanium reliquit, ab ordine S. Benedicti animum auertit, in Devoniam se contulit, Exoniam petiit, & ibi in celebri cænobio Canonorum regularium S. Augustini habitum suscepit, ubi anno Domini 1215. à suis Abbas electus, reliquos vitæ dies exegit; nisi quod in itinere constitutus alibi obierit.*

(108.) ALEXANDRI III. Papæ nomine, egregiam ad Iconit Soldanum paranesin prodiere voluit BLESENSIS, verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. libr. part. 1. erot. 10. §. 1. pag. 120. Ea de re ad A. C. 1177. *Bellarminus* ita commentatur p. m. 239. postquam scripta *Petri BLESENSIS* enumeravit. *Instructio fidei ad Soldanum*, invenitur etiam apud *Matthæum Parisiensem* ad ann. Dom. 1169. sub nomine Alexandri tertii Pontificis, Pontifex enim eam direxit nomine suo, quamvis à Petro Blesensi conscriptam. Adde ejusdem præfationem circa f. Plura de scriptis illius, vide apud *Gesner.* p. m. 554. *Possevin.* in Apparatu, Tom. I. p. 38. & Tom. 3. p. 41. *Gerhardum* p. 585. *Olearium* p. 367. ibique citatos.

Nil hac de re habet *Ludovicus à Carolo* *Bibliothecæ Pontificiæ* pag. 8. nec in præfat. pag. 28. Tacet etiam plane *Sixti Senensis* *Bibliotheca sancta*. Vitam Alexandri Tertii Pontificis resque gestas breviter qui recenset *Cave* *Histor. Litterar. Scriptorum Ecclesiastic.* p. 470. b. 471. a. prolixius *Hist. Litt.* pag. 470. 471. Sed nihil utrobique de hisce libris ejus Pseudonymis. Addit hic *Symbola Maffæiana*:

De tribus epistolis ei affectis à Peccatore Mercatore, seu Pseudo-Isidoro, præter alios Criticos Scriptorum Ecclesiast. Bell. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerh. &c. vid. Clariss. Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulante ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & Gerh. von Mastricht in histor. juris Ecclesiastici à num. 220, ad 233. seu à pag. 232. usque ad pag. 268.

ALEXANDER PATRITIUS v. infra.

(109.) ALEXANDRI Severi nomine, de B. V. Mariæ Annuntiatione Carmen, Veronæ 1613. in 4to editum laudat inter scripta Hieronymi TOR-TOLETTI Veronensis, Leo Allatius pag. 133. Apum Urbanarum.

ALEXANDRINUS v. Ammonius.

ALEXANDRINUS v. Clemens.

ALEXANDRINUS v. Hero.

ALEXIUS v. Philo Romanus.

(110.) ALEXII à Massalia Diatriba, de Mutui alienatione contra Coprianum in 8vo 1640. Leidæ edita, opponitur Job. Jacobi Wissebacchii J. U. D. & Professoris Franekerani primarii Con-*fulatationi Diatribæ Salmasianæ, de Mutuo* (corrigit hoc margo Mastrichtianus ita, non, sed Cypriani Regneri ab Ostergo scripto:) ibidem excusæ, habetque auctorem Claudium SALMASIUM, ut ex ipso patet opere, plurimique scriptores alii testantur, v. gr. Clementius Zirizæus in Catalogo operum, ipsius Vitæ ac Epistolis juncto. Lorenzo Grassi in Italicis Elogiis Litteratorum part. 2. pag. 209. Vide quæ de eodem supra diximus cap. 3. præ. adde Scaven. num. 97.

Adde Bartholinum de legendis libris dissertat. II. pag. 39. Colomesii Melanges Historiques p. 50. & Thomam Hyde in Catalog. Bibliothecæ Bodlejanæ p. 438. a. Nec ipse Salmasius diffusus est; ut patet ex disquisitionis de Mutuo p. 2. ejusdemque Elencho in *Ἐλέγχω* p. 307. conf. Thes. 278. Occasionem mutationi nominis dedit Patria Auctoris Salmasia, quæ pagus est in Burgundiæ Balthivatu s. Præfectura & vulgo vocatur Auxois, cujus Metropolis Autissiodorum, vulgo Auxerre, à quo gens Salmasia nobilissima originem ducit: momente hoc ipsum *Symbola Rauschiana* ex Claud. Sar-ravii epist. ad Frider. Gronovium Non. May. 1640. Adde Sorberiana p. 199. & pag. 203. & notam Dic-mannianam marginalem quæ tardius allata talis est: Si adversarium suum false Salmasius Copri-anum, ex allusione *κοπρία*, Stercus, vocavit (quo de adi Casaubon. Animadvers. ad Suetonium p. 381.) emendandus erit error Anton. Clementii, qui hunc librum recensens in Prolegom. Epist. Salm. de ejus laudibus vita & scriptis, bis, pag. 56. & 65. Cyprianus scripsit.

(111.) ALHAZENUS. Ejus nomine citantur duo scripta à Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 20. a. (1) *Opticæ Thesaurus* Lat. cum Commentario F. Risneri. Bas. 1572. (II) *de Crepusculis, & Nubium adscensionibus.* ibid. & Olyssipone 1542. in IV. Verum horum operum Auctorem esse AVICENNAM, asserit *Symbola Normanniana*, ex Ravianis ad Gesnerum MStis.

ALIGHERIUS v. Dantes.

(112.) ALIPIUS. Ejus credit esse Gothofredus *Veterem Orbis descriptionem Græci scriptoris* sub Constantio & Constante Imp. ; quam edidit cum duplici versione notisque adjectis Genev. 1620. in 4to ut refert Paulus Vindingius Epistola quæ Deckherro de scriptis Adespotis adjuncta est, p. 362. Ubi Ipsius Gothofredi verba adducit, quæ subjungimus lit. (a) una cum Vindingianis, quibus verum Auctorem ipsum PTOLO-MÆUM declarat.

(a) Pauli Vindingii Epistola de scriptis Adespotis. p. 363.

Vetus Orbis descriptio græci Scriptoris, sub Constantio & Constante Imp. cum duplici versione & notis Jac. Gothofredi, Genevæ 1620. in 4to; Authorem meruit Alipium de quo in præfat. ita Gothfr. Geographia hæc non est nisi alicujus operis historici *ἱστορίας* & Ecloga. Auctor videtur Alipius quidam, de cujus Geographia Julianus Epist. XXX. qui Antiochenus erat, teste Ammiano lib. XXII. at aliter quibusdam videtur, quod cum ille vicarius Britanniarum fuerit, de Britannia ut sibi ignota loquitur, cum tamen potuit scribere Geographia & jam antem præfecturam suam. Auctorem religione paganum fuisse ubique constat &c.

Eundem esse Ptolomæum qui Geographiam & Almagestum consignavit, à Job. Bapt. Ricciolo probatum est Lib. VII. cap. X. quicquid contrarietur Barocius Lib. III. Ipse quippe in *Almagesti* lib. II. ult. pollicetur se opus Geographicum constructurum & locorum longitudes computaturum à Meridiano, qui transit per Alexandriam, quoa etiam in Geographia sua executus est.

(113.) ALITOPHILUS, *Veritatis La-crumæ*, sive Euphormionis Lusinini continuatio juncta Joannis Barclaji Satyrico, tanquam ejusdem pars V. cum in aliis editionibus, tum in Amstelodamensi a. 1664. in 12. publicata, quod sit Claudii Bartholomæi MORISOTI Divionensis, cujus ad Ludovicum XIII. opus doctissimum habemus, titulo *Orbis Maritimi seu rerum mari & littoribus gestarum Generalem Historiam*, in qua Inventiones navium, partes, armamenta, Historiam Classium &c. refert impressam, Divione 1643. in fol. Item Vitam Henrici IV. Genev. 1629. in 12. Christophori Forstneri testimonio docet D. Geislerus dec 4. n. 7.

Extat hoc Forstneri Testimonium in ejus epistol. p. 131. quam citat quoque Joan. Deckher. de scriptis adespotis p. 249. qui simul notat male ibi auctorem vocari *Morisetum*; verum enim nomen

nomen esse *Morisoti*, ut monstrant verba ejus clara. Quæ confirmantur a *Bailletto* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 526. eum appellante Claude Barthelemi *Morisot*. Adde Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 20. a. & 64. b.

Aliam hujus Tituli Satyram, vide infra in *Escarbotus & Philalethes*.

(114) ALLANCEE, le Seigneur DE ALAIN CHARTIER. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 526.

(114. a) ALLENS v. ALANUS supra.

(115) ALLISUS, PHOEBUS: Joseph BALLI, in *Bailleti* Catalogo des Auteurs deguifez p. 526.

ALMACHANUS v. *Beraquem*.

(116) ALMANSOR. Illud nomen præfixum habent duo scripta, alterum (1) *de curandis infirmitatibus humani corporis*: alterum (2) quod continet *Astrologicas Propositiones* 150. Sarcenorum Regi inscriptas & dedicatas, recensente ea Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 21. a.

Ubi innuit priorem librum esse nonam partem libri RASIS propterea sic appellatam, quod *Almansuri* *Ibu ishac ibn Ismael Ibu Ahmed*; Dno seu Principi *Chorasaniæ*, dedicata fuerit, ac inde judicat, posterioris eandem rationem esse, quæ prioris. Reliqua memorati Arabis *Abubetri Rasis* scripta edita latine Basileæ apud *Henricum Petri* 1544. in fol. exhibet *Merculin* in *Lindeno Renovato* p. 4.

(117) ALOPECIUS DESIDERIUS. Fictum nomen est *Gerardi VOSSII*, indicante *Bailletto* Catalogo des Auteurs deguifez pag. 526. Cui suffragatur *Colomesius* dans ses *Melanges Historiques* p. 65. Verba ejus sub lit. (a) conspiciuntur. Unde illum *Tungrensem*, & propinquum Celebrissimi *Gerhardi Joh. Vossii*, apud cujus se fuisse memorat filium *Isaacum nempè*, intelligas.

(a) *Colomesius Melanges Historiques*, pag. 65.

*Gérard Vossius Père de M. Vossius chez qui j'étois en Hollande, & Gérard Vossius de Tungren, qui a donné au public les Ouvrages de quelques Pères de l'Eglise, estoient proches parens. Leur nom est Vos, qui en Flamand signifie la mesme chose que Suchs en Alleman, c'est à dire Renard. Aussi estoient-ils parens de Leonard Fuchsius, savant Medecin & Botaniste, qui mourut à Tubinge l'an 1566. Lors que Gérard Vossius Père de M. Vossius écrivoit certaines Lettres, ou il ne vouloit pas que son nom parust, au lieu de Vossius, il signoit Alopekios; Comme je le puis justifier par une que je garde écrite à un Théologien de Brème, nommé Matthias Martinus.*

(118) ALOPECIUS JOANNES Larva JOHANNIS VOSSII fuit, ut judicium nobis fa-

cit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 526. cui adde pag. 330. ubi hanc nominis mutationem inter eas refert, quæ ad tempus certo cuidam operi (non personæ aut familiis) præfiguntur.

(119) FABRICIO ALODNARIM: Personatum nomen est *Antonii MIRANDULANI*: ut ostendunt præter Auteurs deguifez *Bailleti* p. 526. quæ lit. (a) excerpta suppeditat *l'avisera Alzata*, *Hecatostes* Num. XII. p. 32.

XII. ANTONIO MIRANDOLA de Canonici Regolari di S. Saluadore Bolognese di cui s'hanno alcune opere alle Stampe, e molte ne lasciò MSS. che si conseruano nella loro Libreria. Hauendo Gio: Francesco Negri Pittore, e Poeta Bolognese voltata la *Gerusalemme de' Tasso* in lingua popolare di Bologna, il *Mirandola* à questa fecè *Annotationi* sotto il nome di

FABRICIO ALODNARIM.

(120) ALOYSII Siderei nomine Italicum Libellum titulo *Fasciculi Myrrhæ*, sive *Considerationum de plagis Christi*, prodiisse Romæ 1635. qui biennio post vero auctoris *Vincentii CARAFFÆ*, Jesuitæ Neapolitani, nomine præscripto, Viennæ Austriæ in 12. sit recusatus & Gallice quoque à Jesuita quodam versus, auctor est *Alegambe* scriptorum Jesuiticorum Collector diligentissimus, pag. 15. & 442.

Verum Auctoris nomen innotuit ex editione Viennensi anno 1638. tribus post primam editionem annis. v. *Sotvell*, 781. a.

Addit hic *margo Diecmannianus*: Habeo ejus Theologiam mysticam: ac inde ao. 1638. primum potestas imprimendi Fasciculum *Myrrhæ* a *Murio Vitellesco* data est, ut ed. Col. ostendit. Etiam *Camino del Cielo* sub *Siderei* nomine edidit ut præmissa facultas imprimendi docet, ut & alia opuscula: v. *Typographi Itali* præf.

(121) ALOYSIA *Sygaæ*. Hujus Eruditæ foeminae nomen, mentitur *Satyræ* quædam *Sotadica*, uti prolixè ostendit *Morhofius* *Polyhistor*. lib. I. cap. VIII. p. 76. vero libelli auctore non ad aperto. Illum *Isaaco Vossio* postmodum in privato colloquio tribuisse *Morhofium*, innuit *Junckberi* foemin. *Erudit.* p. 126. Qui & ibidem refert, *Thomasium* in *Monathlichen Gedanken* / Auctorem nuncupasse quidem, sed non nisi primoribus nominis literis. Part. II. p. 586. Quæ tamen literæ, der S. W. satis aperte explicantur, verumque auctoris nomen inde *D Job. WESTRENE*, eruitur in den *Monathlichen Unterredungen*, ann. 1693. p. 167. uti docebunt ea, quæ sub lit. (a) inde excerpta subjunximus. Ut & ex *Teiffierio Elogior. Thueanor.* part. I. p. 183. (b) *Deilla* prolixè *Nicolaus Antonius* *Biblioth. Hispanicæ* p. 57.

(a) *Monatl. Unterred.* A. 1693. pag. 167. *Christianus Thomasius* hat in seinen *Monathlichen Gedanken* an. 88. p. 586. folgendes geschrieben: Es hat sich ein gelehrter Mann / der sich in Spanien



nien bey dem Holländischen Gesandten aufgehalten / mit grosser Mühe nach der Spanischen Edition dieses Buchs umgethan / aber nicht das Geringste davon erfahren / oder einige Muthmassung kriegen können / daß Aloysia Sigæa dergleichen etwas jemahlen geschrieben. Man hat mich aber berichtet / daß der Sr. W. ein gelehrter *Œtus* im Haag dasselbige soll verfertigt haben. Er soll der Spanischen / Französischen und Italiänischen Sprachen / Sitten und Gebräuche überaus kündig seyn / und über die genaue Wissenschaft freyer und artiger Künste / eine vortrefliche *Bibliothec* haben / in welcher unter andern Büchern fast alle *Scripta Soradica* der Spanier / Italiäner und Frankosen vorhanden seyn sollen / woraus er dieses sauber Buch verfertigt / von welchem daß er *Auctor* sey / er nunmehr eben nicht gar zu ein groß Geheimniß machen soll. Daß er aber die gelehrte Welt erst mit dem Namen der *Aloysia Sigæa* hingerhehen / und auf diese todten Leute den Schandstreck von dieser unflätigen Schrift werthen wollen / soll deshalb geschehen seyn / weil er seine Satyre nach denen Hispanischen Laster-Gebräuchen eingerichtet / auch die Ausarbeitung derselben ein allerdings fähiges *Ingenium* anzeigt / habe vermeinet / der Welt gar wahrscheinlich eine Nase zu drehen / wenn er das Buch einer Spanischen gelehrten Dame zuschriebe. Daß er aber die Lateinische *Versio* davon für des *Meursii* sein Werk ausgegeben / habe er damit zu beinamteln gesucht / weil der jüngere *Meursius*, der in seiner Jugend gestorben / ein *arborum sacrum* geschrieben / welches bey der Utrechtschen Edition des *Rapini* seiner Bücher *de hortis* beygedruckt ist / und in diesem Buch / fürnehmlich / wenn er etliche Fabeln erkläret / eines solchen Styls sich bedient / der des *W.* seinem sehr nahe kömmt. Manche Leute / die in *notitia auctorum courieux* sind / haben die Köpffe drüber zubrochen / wer doch dieser Herr *W.* seyn müsse / und hat bald dieser / bald jener eine *Conjectur* hervor gebracht / biß endlich ein guter Freund bey dem bekandten *Hadriano Beverlando* in Engelland ein Exemplar von der *Satyra* gefunden / dem dieser mit eigener Hand beygeschrieben hatte: *D. Joh. Westrene Eroticon de Prostibulis modernis sub persona larvata Aloysiæ Sigææ Joh. Meursii composuit.* Und bald darunter stunden diese Worte: *Hadrianus Beverland Auctor libelli de Peccato Originali, in quo citatur ejusdem opus de P. V. soll ohne Zweifel heißen: de Prostibulis Veterum.* Nach dem nun *Westrene* gestorben / ist seine *Bibliothec* zu Leyden verauktioniret / und der *Catalogus* zuvor gedruckt worden / von welchem Beverland geurtheilet / daß dergleichen *exquisita librorum collectio* in einem *Catalogo auctionis* in vielen Jahren nicht gesehen worden. Ist demnach die *Opinion* falsch / da etliche vermeinen *Isaac Vossius* sey *Auctor* von der *Aloysia*. *Vossius* hat mit seinem *Catullo* und dergleichen Büchern Ursach dazu gegeben / urtheilte *Antonio*, daß man ihm andere von gleichem Schrot und Korn auch *attribuiret*.

(b) Teiffier *Eloges des Scavans Pars. I.* pag. 183.

*Au reste il n'est pas necessaire de s'arrêter à faire voir que Louise Sigonia n'a pas composé un Livre abominable qui a paru en ce siècle sous son nom. Car il est constant qu'elle n'a donné au public aucun Ouvrage, & que celui qu'on lui veut attribuer est entierement indigne de cette illustre femme, qui ne fut pas moins recom-*

*mendable par sa chasteté & par sa vertu, que par son erudition.*

(122) ALPATRAGIUS Astrologus, ALPETRAGIUS Alberto M. Hunc esse ALPHARABIUM, conjecit Ravius ad Gesner. in notis suis MStis indicante *Symbola Normanniana*.

(123) ALPESEI Londino: Daniel SPINOLA: verba sunt *Bailleti* in *Catalogo des Auteurs deguizez* p. 526.

(124) ALPHARABIUS, vero nomine est MUHAMMED ABUNASR, aut ABUNASRA, à patria urbe Farab sic dictus, uti monet *Bailletus* des *Auteurs deguizez* p. 221. & in *catalogo* pag. 526. Aliquot ejus scripta recenset *Thomas Hyde* *Biblioth. Bodlejanæ* p. 21. b.

(124. a) ALPHONSUS ANTONIUS. Ejus nomine extant Italice scripti *quinq;* sequentes sub lit. (a) docente *Sotvello* p. 35. b. & ex eo *Witte* *Diarii Bigraph.* an. 1649. qui simul verum horum librorum Auctorem detegit *Alphonsum GAINOTTUM* natione Italum, patria *Corrigiensem Diocesis Regiensis* in *Gallia Cisalpina*.

(a) *Sotvell.* p. 35. b. *Edidit vernacule sub nomine Alphonsi Antonii 1. Mysticum Heliotropium, seu Industrias animæ amantis, ad se unendum DEO. Bononiæ per Bonavium 1641. in 24. reculam postea sub nomine Auctoris. 1646. 2. Modum bene communicandi. Bononiæ 1644. in 24. 3. Bellum Christianum. Ibidem 1646. in 24. Praxes morales virtutum ex doctrina & exemplis Societatis Jesu. Qui liber multo piorum usu & fructu varitur. Bononiæ apud Heredes Bonavi. 1648. in 12. 4. Spirituales modos se habendi cum infante Jesu, & coram sancto Sacramento. Bononiæ typis eisdem in 16. 5. Diarium religiosum. Bononiæ in 16.*

ALPHONSUS, v. *Ciaconius*.

(125) ALPHRAGANUS, aut FERGANIUS, est MUHMAMED IBN COTHAIR aut Ketir, judicante *Bailleto* des *Auteurs deguizez*. p. 222. sic dictus ab urbe *Fergau*, natali loco. Ejus *Elementa Chronologica & Astronomica* memorantur apud *Thomam Hyde* *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ*. p. 19. b.

(126) D' ALPINO: Eum esse *Thomaso SPINOLA MARINI* monet *La Vissera* alzata, *Hecatostes* num. XCVII. p. 90. uti ostendunt verba subjuncta.

XCVII. *TOMASO SPINOLA* Marini esiliato suo Padre d' *Ostracismo* dalla Patria, scriffe, e pubblicò sotto nome anagrammatico Il *Giuditio* appassionato. *Cicaleccio* d' *Alpino Sammosto* Rima. In *Fastenberg.* presso gl' *H.H. del Voormi* M. DC. XXXIV. 12.

ALPINO v. *Sammosto*.

(126. a) ALSINOIS, le Comte Nicolas DENISOT, ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 526.

(126. β) ALSTEDIUS. Huic suppositos esse Tractatus duos, qui in *Encyclopædia* ejus extant, quorum alter (I.) *de pane*, alter (II.) *de optica*, inscriptus est, indicante *Symbola Schröteringiana ex Collegio Becmanniano MSto*, quæ & addit, Prioris libri Auctorem esse *Theophilum* de PEJA, Patrem Becmanni Francofurtani; posterioris autem *Ambrosium* RHODIUM: subjungens hæc verba adducta ex eodem collegio quæ (a) sub jicio.

(a) *Symbolæ Schröteringianæ* excerpta ex MSto.

De Supposititiis autoribus egit *Joh. Rhodius*, *Danus*, quorum *Pleriq;* tamen sunt *Scriptores Pseudonymi*. *Opusculum editum est à V. Placcio*, qui & ipse *Tractatus duos emisit*, *Rhodiiq;* *Libello subjecit de Scriptoribus occultis detectis*, quorum prior *anonymos*, posterior *Pseudonymos detectos exhibet*. In utroque tamen *deprebendes*, *Auctorem multa alienis oculis vidisse*, *multa quoque egregia præsentis ac præteriti Seculi prætermisisse*.

ALPHONSUS VARGA, v. *infra*.

(127) Romani ALTGLAUB, Philo Christiani nomine, *Defensionem trium Causarum, quas pro sua conversione (imo perversione) ad Religionem Pontificiam a nostra, statuarius quidam Osnabrugensis adduxerat*, contra *Refutationem Wölgangi Helvici Lutherani*, Superintendentis Osnabrugensis edidit *Guilielmus ASCHENDORF*, Jesuita Westphalus, docente *Alegambe* *Bibl. Jesuiticæ* pag. 167.

Adde *Sorwel* p. 311. & *Witt*. *Diarium Biographicum* sub an. 1633. & *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 526. & p. 308. ubi hunc Auctorem collocat in ordine eorum, qui sibi nomen substratæ materiæ congruum adsciscunt, sub quo lateant.

(128) THEODORUS ALTHUSIUS. Sub Personato hoc nomine prodiit Lipsiæ anno 1659. *Historia Eutychniana, quæ Hereseos hujus ortum, progressum, propagationem, errorum enarrationem & refutationem cum consecratio*, Lutheranos non esse Eutychnianos, sistit, monente *Sagittario* *Histor. Eccl.* p. 853. ubi etiam verum Auctorem hujus scripti asserit esse *Matthiam* ZIMMERMANNUM, Superintendentem Misniensem &, ut addit *Symbola Rauschiana*, natione Hungarum Epperiessinum.

Rationem insuper notitiæ exprimit *Symbola Diecmanniana*, quæ fundata est in ipsius auctoris confessione, petita ex Ejusdem *Zimmermanni* dissertatione *Historico Theol. ad dictum Tertuliani: Fiunt nan nascuntur Christiani* p. 37. & 349.

ubi supra memoratam *Historiam Eutychniam*, tanquam suam citare perhibetur.

(129) *Eusebius* ALTKIRCHERUS: Fictum nomen hoc esse, sub quo latere voluerit *Christophorus* HERDESIANUS edito scripto *de Mystico & incruento sacrificio adversus abominandam Pontificiæ Missæ Idololatriam* refert *Freherus* in *Theatro viro- rum eruditione clarorum* p. 839. Confirmatque citatus hic in *marginè Diecmanniano Voetius Asceticor.* p. 843.

(130.) ALVARI Cordubensis creditum librum, qui *Scintilla vel Indiculus Luminosus* dicitur, non ipsius, sed BONITI, ex *Archi-Diacono Episcopi Toletani* esse, vide ex *Luitprandi Chronico* ad ao. 869. probantem cum *Ramiresio*, *Haller-vordium*, *Spicilegii de Historicis Latinis* pag. 15. adde *Voss. de Hist. Lat.* l. 3. c. 4. p. 759.

Alius liber *Petri Alvarezii* nomine (II) *Itinerarium* nempe descripsit: & non esse opus ipsius, cujus inscribitur, auctoris sed *breviarium alterius imperitioris*, docet *Sagittarius* *Introd. in Histor. Ecclesiast.* p. 385.

ALYPIUS v. à *S. Cruce*.

(131) AMADEUS à FRIEDLEBEN: est *Abrahamus* à FALCKENBERG, *Eques Silesius*, cujus prodiit anno 1647. in 12. *Amstelodami* scriptum fanaticum, de quo *Symbola Flensburgo-Molleriana* nobis suggestit ea quæ sub lit. (a) excerptimus. Meminit etiam *Falckenbergeri* inter fanaticos & *assecclas Böhmi Sagittarius*, ubi multorum ejus tam vero, quam ficto nomine *emissorum scriptorum* mentionem simul facit, eo tamen, quod mirere, de quo loquitur *Mollerus*, penitus omisso. v. *Friedleben*.

(a) *Symbola Flensburgo-Molleriana*. Sub *Amadei à Friedleben nomine fictitio scriptum quoddam publicasse Abraham a Franckenberg Equitem Silesium, Fanaticis Erroribus addictum testatur* *Abrah. Calovius* in *Catalogo Autorum*, quem *Anti Böhmi* suo subjecit. Ipse possideo *opusculum Vernaculum Amstelodami A. 1647. in 120. hoc Titulo excusum: Christfürstliches Bedencken und Außschreiben Johannis Christiani Herzogen in Schlesien / Liegnitz und Brieg / von nothwendiger Ergreifung derjenigen Mittel / Wodurch Gottes gerechtes Gericht / gefasseter Zorn und endliche Straffe über die jetzige Welt / recht erkennet / und / wo nicht abgewendet / doch gemiltet werden möge / zu Brieg Ao. 1627. d. 22. Aug. publiciret / Jetzt aus dem Original mit einer Vorrede ausgegeben durch Amadeum von Friedleben. Præfationi subjunctum est Symb. Franckenbergii: Antiqua virtute Fideq;*

(132) *Amadei* GUIMENII, olim *primarii S. Theologiæ Professoris*, *Opusculum Singulare universæ fere Theologiæ Moralis completens, adversus quorundam Expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales*,

*Præfixa Approbatione R. P. Francisci Luyssii à Valentia Capuccinorum Provincia Sanguinis Christi*

sti in regnis Valentia & Murcia Provincialis, & apud fidei Judices sacros in utriusq; Coronæ Senatibus Consiliarii Qualificatoris.

Hucusque libri titulus: in quo omnia personata esse ostendunt Acta Eruditorum Lips. anni 1690. p. 313. sub lit. (a & aa) excerptis. De vero quidem auctore dubitaverunt, an Theophilus RAYNAUDUS esset, Acta eadem Er. Lips. an. 1688. p. 430. uti indicant illa, quæ sub lit. (b) allegamus. Sed in Actis 1690. pag. 313. 314. 315. P. Matthæum de MOYA, e societate Jesu, verum ejus esse Auctorem, extra dubium ponunt, ut patet ex iis, quæ sub lit. (c) adjecta sunt ex iisdem Actis Eruditorum. Confirmat hoc la Bibliothèque universelle Tom. XI. p. 387. & tom. XVIII. p. 177. Ex quo loco posteriori quædam sub lit. (d) repræsentamus. Opposita huic libro est non solum ab Oger Liban Erberg, Defensio censurarum Papæ Innocentii XI. ac Sorbonæ adversus Apologeticos Moralis Jesuitarum disciplinæ; de quo Acta Erud. Lips. 1690. p. 313. sed aliud adhuc scriptum, sub titulo la Morale des Jesuites justement condamnée, de quo vide allegata sub lit. (e) quæ l' Histoire des Ouvrages des Scavans du Fevrier 1689. p. 609. nobis suppeditat (de quo suo loco plura). Quæ & adde ex 1690. eodem mense p. 282. Cæterum Amadæi Guimenii librum hunc etiam Pontifex Innocentius XI. anno 1680. ut damnarit, refert Seckendorff. in Historia Lutheranismi, lib. III. Section. XXI. 84. p. 335. Adde etiam ex Villani Viziera alzata Hecatost. p. 29. num. VIII. quæ sub lit. (f) conspiciuntur, & imprimis Nicolai Antonii Bibliothec. Hispan. tom. 2. p. 93. (g) Acta Erud. Lipsiens. 1683. p. 394. le Journal des Scavans 1666. pag. 209. (h) Histoire des Ouvrages des Scavans Janvier 1688. tom. I. p. 139. vide ESCLAPEZ & Symbolam Diecmannianam (i) atque Mastrichtianam. (k)

(a) Act. Erud. Lips. A. 1690. p. 313. Constat esse Auctoris, quod in frontispicio libelli legitur nomen, quivis facile deprehendit; etsi Jansenistam quendam sub eo latere voluisse, dubitari nequit. Personatum & typographum esse, Petriq; Mallei (Pierre Marteau) nullibi terrarum inveniendi nomen satyricis libris aliisq; quorum editores pariter ac auctores ignorari volunt, præscribi solere notissimum est.

(aa) Acta Erud. Lips. ao. & pag. ead. Inter eos qui novorum in Ecclesia Romana Casuistarum, quos vocant, & Jesuitarum imprimis licentia, qua Moralem disciplinam misere depravabant, primi sese opposuerunt, quidam fuit, Anonymus tum quidem, sed quem Esclapezium natione Hispanum fuisse libelli nostri (Defensio des Censures du Pape Innocent XI. & de la Sorbonne &c.) Auctor (Oger Liban Erberg) nos docet, evulgato Lovanii ao. 1646. opusculo, quo Jesuitarum illa moralis doctrina improbabilitatis, temeritatis & erroris publice arguebatur.

(b) Acta Erud. Lips. ao. 1688. p. 430. Exemplum affert (Auctor Recueil de diverses Pieces, concernant le Quietisme, & les Quietistes &c.) libelli horridis opinionibus repleti, & sub nomine Amadæi Guimenii anno 1660. Parisiis editi,

quem alii Mojæ, Jesuitæ Hispano, alii Teophilo Raynaldo adscribunt.

(a) Acta Erud. Lips. A. 1690. p. 313. Defensio Censurarum Papæ Innocentii XI. ac Sorbonæ adversus Apologeticos Moralis Jesuitarum Disciplinæ, a P. Moya ejusdem Societatis sub nomine Amadæi Guimenii propugnata: auctore Oger Liban Erberg.

Ibid. p. 314. Præfixa libro conspiciebatur luculenta Approbatio R. P. Francisci Luyssii a Valentia, Cappuccinorum Provincia Sanguinis Christi in regnis Valentia & Murcia Provincialis, & apud Fidei Judices sacros in utriusq; Coronæ Senatibus Consiliarii Qualificatoris; nimirum ut tanti ex alieno Ordine viri auctoritate eo majus isti Amadæi Guimenii, seu P. Moya e Societate Jesu (hunc enim genuinum fuisse illius auctorem, nunc quidem extra dubium est) libro decus ac existimatio conciliaretur.

Ibid. p. 315. Atq; una cum illa Sorbonæ seu Facultatis Theologicæ Parisiensis censura (libri Guimenii,) publicatum eodem tempore fuit P. Nicolai Cappuccinorum in provincia Parisiensi Provincialis testimonium, quo nomine Generalis istius Ordinis asseverabatur, nullum esse inter Capuccinos Luyssium de Valentia, nec provinciam Capuccinorum, cui nomen sit Sanguinis Christi; adeoque Approbationem illam sub Luyssii Capuccini nomine Amadæi libro præfixam, ipso Amadæo, i. e. P. Moya confictam ac suppositam fuisse.

(d) Biblioth. Univ. Tom. 18. p. 177. La defense des Censures du Pape Innocent XI. & de la Sorbonne contre les Apologistes de la Morale des Jesuites soutenus par le P. Moya Jesuite sous le nom d' Amadæus Guimenius Par le Sr. Oger Liban Erberg. 1690. in 12. p. 176.

(e) Histoire des Ouvr. des Scavans Fevr. 1689. p. 609. Je vous prie Mr. d'annoncer par avance une petite piece qui a pour titre: Avis a l'auteur d' un libelle intitulé la Morale des Jesuites justement condamnée sur une retractation inserée dans l' Histoire des Ouvrages des Scavans du mois de Janvier 1688. sous le nom de N. Philalethes & sur la pretendue attestation du R. P. Nicola Provincial des Capucins de la Province de Paris contre l' Auteur nommé Amadeus Guimenius.

(f) Villani Viziera alzata Hecatost. num VIII. p. 29.

VIII. AMADEO GVIMENIO Lomarense diede alle stampe un libro: Adversus quorundam exostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones Morales Panhormi, apud Nicolaum Buà M. D. LVII. Hebbe diverse editioni, e fù abbracciato da Curiosi, come che in esso si allentassero le redini al senso. Io vidi quella di Palermo nelle mani del P. D. Gio: Francesco Saoli C. R. Teatino Fratello di Giulio Saoli q. Bendingelli, all' hora Duce del la Serenissima Repub. della quale egli era Teologo: e lo credei libro con nome, e cognome legitimo, ma stampatosi poscia la Biblioteca de gli Scrittori Spagnuoli dell' eruditiss. D. Nicolas Antonio Canonico Sinigliano, mi potei accorgere esser libro pseudonimo, essendo il

vero Autore Matteo de Moia, conforme si può vedere a pag. 93. del To. II. Contro di esso uscì una Censura dell' Accademia della Sorbona, quale venne dannata da Papa Alessandro VII. con una Bolla pubblicata & spedita il primo di Luglio M. DC. LXX. ingannato da false relationi: quale non tardò à supprimere meglio informato, come si può vedere nel libro Juris Canonici Teorica, & Praxis di Gio: Cabassutio pag. 92. oue lo chiama pernitiosum Amadei Guimenii librum de quaestionibus circa mores, che però venne vietato dalla Sacra Congregatione dell' Indice. Di questo non si parla dal Sotuello: e questo mi fa credere libro tale essere stato disapprovato dalla Religione.

(g) Nicol. Anton. Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 93.

Matthæus de Moja, in oppido El Moral Castellæ novæ editus, Jesuita, Compluti primariam Theologiæ cathedram in collegio administravit, ibiq; diligenter annotatis morum doctrinæ articulis, in quibus recessisse Societatis Jesu Doctores ab antiquorum sententiâ, districtoque rigore, conscientisq; habenas relaxasse vulgo ferebatur, adscititio usus nomine Amadæi Guimenii Lomiarenis, elucubravît opus satisfactorium pro sodalium doctrinâ, quam in omnibus suis partibus assertorem ex antiquis, maxime Dominicanis, non unum aut alterum habere, adductis eorum testimoniis, ostendere conatur. Libri titulus: Adversus quorundam expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales. Bambergæ, ut sonat, atq; iterum Panhormi apud Nicol. Bua. anno 1657. in 4to. Sed hunc librum primum excudit Panhormi in Sicilia, cum eo venisset Proregi Ursanensi Duci a confessionibus sacramentalibus minister: Hinc Valentia prodiit, tertioque Matriti, quartum demum Lugduni. Vivit etiam nunc auctor Matriti cum fama non vulgaris Theologi.

(h) Le Journal des Scavans. ao. 1666. pag. 207. seq.

Manuductionis ad Moralem Theologiam pars altera, contra Amadæum Geumenium & Wendrochium, Auctore R. P. Vinc. Baronio Ord. Præd. Parisiis, apud Simeonem Piget. in 8.

Comme le dessein d' Amadæus Guimenius estoit de monstrer que les propositions qu' il rapporte & qu' on impute aux Casuistes modernes, ont esté avancées par d' autres Auteurs celebres, & particulièrement par S. Thomas & par ses Disciples: An contraire la fin que le P. Baron se propose, est de faire voir que l' Ecole de S. Thomas n' a jamais eu de part à la doctrine qu' Amadæus luy veut attribuer.

Toute cette contestation, qui a fait tant de bruit dans le monde, a pris son origine d' un livre composé en Espagnol, qui fut imprimé il y a environ quinze ans sous le nom d' Esclapez. Cet auteur y avoit fait un recueil de plusieurs propositions qu' il avoit tirées des Casuistes modernes, & qu' il pretendoit estre contraires aux preceptes du decalogue. Un autre auteur Espagnol nommé Aquila, del' Ordre de S. Francois; luy respondi pour les casuistes modernes, & parce qu' il crut que le livre d' Esclapez avoit esté fait par un Jacobin, & que

mesme le bruit couroit qu' on l' avoit secretement imprimé dans le Couvent de la Minerve à Rome, il détourna adroitement l' orage sur les Jacobins, & tascha de faire voir que la plupart des propositions qu' Esclapez blasmoit, avoient esté soustenuës par les plus celebres de leurs Theologiens. Mais le livre d' Aquila ne demeura pas long-temps sans replique. Car peu de temps apres on vit paroître un autre livre sous le nom de Francois de la Pieté, pour soustenir le livre d' Esclapez contre celui d' Aquila.

Là dessus est intervenu Amadæus Guimenius qui a pris le party d' Aquila, & ayant transcrit de son livre toutes les propositions qui estoient en contestation, il a maintenu que les unes sont faussement imputées à quelques Auteurs par Esclapez, qu' il nomme tousjours l' Anonyme; & que les autres ont esté auparavant enseignées par les plus celebres disciples de S. Thomas. D' un autre costé le P. Baron est aussi venu au secours de Francois de la Pieté Contre Guimenius, & il a fait ce livre pour prouver que toutes les citations que son adversaire allegue, sont ou fausses ou mal entendues.

Ce pere suppose dans tout cet ouvrage, que le P. Theophile Raynaud est l' auteur véritable du livre qui a esté imprimé sous le nom de Guimenius. Mais ayant depuis reconnu que ce livre a esté composé par un auteur Espagnol, il se retracte dans sa preface. Et certainement le livre de Guimenius n' a gueres de rapport avec le style & la maniere du P. Theophile Raynaud.

(i) Symbola Diecmanniana.

Amadæi GUIMENII, Lomarenis, olim primarii S. Theol. Professoris opusculum, singularia universæ fere Theologiæ moralis complectens, adversus quorundam expostulationes, contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales ad Tractatus de peccatis; de opinione probabili; de fide; de charitate; de justitia & jure; de horis Canonicis; de sacrificio Missæ; de Jejunio; de Simonia; de Usuris; de Baptismo; de pœnitentia; de Eucharistia; de Matrimonio; de censuris. Editio novissima, ab Auctore correctâ & locupletata, nec non suis indicibus illustrata, juxta exemplar, Valentia. Extypogr. Jo. Bapt. Marfai, cum approb. & permisso ao. 1665. 12. Hoc scriptum quia ad defendendas scandalosas Theologiæ moralis, qualem Jesuitæ inculcant, propositiones compositum erat, & acres Theologorum Pontificiorum censuras ejus auctor facile prævidebat, hinc alieni nominis larvam sibi aptandam duxit, sub qua tamen ita latere non potuit; quin ei à Jansenistis detraheretur. Hi enim Dial. I. contra decretum Pærefixii ArchiEpiscopi Parisi, pag. 47. (editionis, quæ extat part. I. scriptorum Gallic. Colon. 1669. 8. hoc tit. impressorum: Recueil de diverses pieces publiées pour la traduction du N. T. imprimé a Mons) hunc in modum differunt: On a sçeu de puis peu à Paris, que cet Amadæus Guimenius, qui a fait de bruit tant pour avoir entrepris de deffendre les plus mechantes maximes des Casuistes, contre tant de condamnations d' universitez, des prelates & des

& des Papes; qui a pareillement esté censuré comé plein d'erreurs, d'ordures & d'abominations, avec tant de diligence & de soin par nos Theologiens de Paris n'est autre qu'un Jesuite Espagnol resident à Madrit, qui se nomme MOYA.

*Quem verum auctorem denuo part. II. istorum script. Gall. pag. 154. indicant. Quantopere hic Moya infelix abortus Theologis Parisiensibus displicuerit, etsi ex jam dictis constet, ostendere tamen porro ex Ludovici Marais, Theologi Parisiensis dissertatione Gallica lubet, quæ inscribitur: Discours de la Hierarchie & des Moeurs de l'Eglise, cujus p. 40. hæc de personato Guimenio legas: On a veu encore depuis peu au grand scandale de l'Eglise un malheureux livre, dont le dessein n'est pas seulement de renouveler toutes les erreurs, & toutes les impietez du premier (Jac. Vernantium innuit, contra quem disputaverat) mais il encherit encore par dessus d'une maniere si horrible, que l'on le peut appeller le cloaque de toutes les ordures, & des toutes les impietez, dont l'esprit humain est capable, quand il est abandonné au sens reprouvé. Je ne vous en diray rien d'avantage, de crainte d'offenser les oreilles chastes. Idem alia dissert. cujus ἐμπερασμα est Discours de la defense de la verité p. 35. Rappellez, inquit dans votre memoire les impietez & les ordures d'un Guimenius, l'Auteur le plus impur qui fut jamais.*

(K) Symbola Mastrichtiana.

Guimenius Amadeus, dedit personatus: Singularia universæ fere Theologiæ moralis adversus quorundam expositationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales, addita approbatione R. P. Francisci Luyssii à Valentia, Capucinatorum provincie Sanguinis Christi in regnis Valentie & Murciae Prov. & c. Auctorem facit Pet von Mastricht, in Theolog. Theor. pract. lib. 8. pag. 1077. b. eum qui edidit, P. Moya Jesuitam. Addit, Sorbonam Parisiensem libellum istum per. XXX. Doctores examinatum condemnasse tanquam anti-Evangelicum & approbationem Luyssii per testimonium P. Nicolai in provincia Parisiensi Capucinatorum generalis falsi redarguisse, quod hujusmodi Luyssius de Valentia nec provincialis Sanguinis Christi, in rerum natura nunquam fuerunt, censuram istam ab Alexandro VIII. Papa condemnatam, nihil ominis ao. 1666. ab inquisitione satis approbatam fuisse.

De eo & ejus opusculo, singularia universæ Theologiæ Moralitatis 1664. Lugd. in 12. edito & censuram Impiarum propositionum Theolog. Facultatis Parisiens. vide Hotting hist. Eccles. part. 8. p. 535. & ipsam censuram p. 577. & seq.

Honoratus Faber Jesuita. In Apologetico doctrinae Moralitatis, societatis Jesu, part. 2. edit. Colon. Tract. 4. exhibet R. P. Matthæi de Moya S. Jes. in Complutensi collegio quondam Sac Theolog. Schol. & inde in imperiali Metritensi pro scholis regalibus, Fac. Moral. primarii Prof. Selectas quæstiones, expræcipuis Theol. Moralitatis tractatibus: de opinione probabili, de Religione & c. Præmiserat tractatu III. Supplicem libellum Amadæi Guimenii ad S. congregationis indicis Eminentiss. ac R. R. S. R. E. Cardinales: in quo capita censurae Sorbonicæ diluere conatur, & in præfat. alterius opusculi crimen falsi a se amoliri. Sed

*sunt hæc omnes nugæ. Qui conscientiam hominis novie subesse judicio Dei, satis convictus est, si Jesuitarum laxam casuisticam legerit.*

AMADEUS v. Curtius.

(133.) AMADIO NICOLVCCI est Nicolo MACHIAVELLO. Sub hoc nomine prodire Discorsi politici & militari di Amadio Nicolucci Venet. 1648. vid. Rhodiana num. 27. Scav. num. 62.

(134.) AMADIS ORIANÆ: Gerard DE SPES. Ut habet Bailletus in Catalogo des Auteurs deguizez pag. 526. putans Pseudonymi hoc esse nomen. At ego Elisabetham Reginam Angliæ perstringi eodem ex Cambdeno in anonymis n. 1023. indicavi.

(135.) AMALARIUM Fortunati, Treverensis, quem Sigebertus de Viris Ill. c. 87. AMULARIUM, AMILARIUM, HAMULARIUM & ATTULARIUM vocari in Codd. Mss. testatur, Alcuini, de quo superius egimus, Discipuli nomine, qui circumferuntur libri IV. de divinis officiis, quod AMILARIUM Metensis Diaconi sint, vide contra Possevinum T. 1. pag. 56. Bellarminum, Gerhard. pag. 511. aliosque asserentes plurimos, apud Olearium Abaci Patrum, pag. 24. quibus adde Tb. Raynaudum de mal. & bon. libris part. 1. Erot. 10. §. 2. p. 122. 123.

Cujus verba nobis sub lit. (a) excerpta sunt. Plenius hæc exsequitur Aubertus Miræus Biblioth. Ecclesiasticæ p. 128. cujus verba sub lit. (b) representamus, addimusque, (d) notas Marginales Dieckmannianas ad Sigebertum notatas; & Mastrichtianas Symbolas (e) Vide & Cave Hist. Litter. Script. Ecclesiast. qui Metensi adscribit, præter duo extrema capita lib. IV. addita.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris part. 1. Erot. 10. §. 2. p. 122. 123.

Amalarium Treverensis Antistes. Huic passim supponitur lib. de divinis officiis; Non esse tamen hunc Amalarium libri verum parentem, sed alium Amalarium non nisi Diaconum, & Episcopo ætate supparum, qui jussu Ludovici Imperatoris opus illud contextuerit, annotat Sirmondus ad Ennodii opusculum de cerei benedictione.

Amalarium, Metensis diaconus, Ludovici pii jussu, libros quatuor de divinis officiis contexuit. Quos quidem libros Amalario Fortunato, Treverensi Episcopo, hætenus falso typographi attribuerunt. Amalarium porro Metensis, ut dixi, diaconus (quem Honorius hoc capite Episcopum Metensem non recte appellat.) Amalario Treverensi Episcopo ætate suppar, vir fuit longe eruditissimus. Ab isto Amalario Metensi (facta è Palatio Aquisgranensi librorum copia) Forma institutionis Canonicorum & Sanctimonialium canonicè viventium, ex diversis veterum Patrum ac doctorum sententiis concinnata, Concilio Aquisgranensi judicio & auctoritate, anno Christi octingentesimo decimo sexto, comprobata fuit: quod ex Admari Chronico Engolismensi Sirmondus observavit. Diotari porro Formam institutionis canonicæ, Notis à me illustratam, Antuerpiæ 1638. cum codice Regularum & Constitutionum clericalium, edendam curavi. Quod ad Amalarium Fortunatum

tunatum, Episcopum Treverensem, attinet; is à Carolo Magno Constantinopolim ad Imp. Michaëlem Balbum, cum Petro Abbate Nonantula, diœcesis Mutinensis, missus fuit. Successorem in cathedra habuit Hettum, cujus Epistolam ad Frôtarium Tullensem Episcopum citat Sirmondus in notis ad Tom. 2. Conciliorum Gallie.

(d) Notæ Marginales Diecman-nianæ.

Non Sigebertus, qui eum tantum Attularium vocat, sed Suffridus Petri in Annot. ad l. c. Sigeb. p. 352. 353. diversam illam nominis scripturam refert. Quam varietatem quoque legas apud Petrum Blanchot in Elencho Auctorum Biblioth. P. P. Concionat. Paris. ao. 1643. 4to editæ. Junge Uffer. Histor. Götteschalci c. 8. p. 128. Et mox: Lege omnino Sirmondi Epistolam de Amalaris, quam Labbe in Addend. T. 1. de Script. Eccl. a. 1692. ad 702. exhibet, ubi librorum auctorem esse probat Amalarium, non Trevirensis, sed alium Metensis Ecclesie Diaconum, Trevirensi paulo Juniorem, licet per aliquot annos una vixerint.

(e) Mastrichtiana Symbola.  
AMALARIUS.

Quem Trevirensis Ufferius, Metensem postea Lugdunensem Episcopum facit: Scripsit de Ecclesiasticis officiis. Transsubstantionis cum Paschasio Ratberto auctor. De eo Judicium Ecclesie Lugdunensis ex libro de tribus epistolis qui in Tom. 4to Biblioth. Patr. edit. 4. Col. 391. habetur exhibet Forbes in instit. Hist. Theolog. lib. XI. Cap. 18. pag. 604. a.

AMANDUS v. Flavianus.

(136.) AMANDUS v. Rosach.

(137.) AMANDI ROSARII nomine extare Epistolam Eliæ PUTSCHII Antverpiensis, docet Teissier Elogior. Thuaneor. part. II. pag. 391.

(138.) AMANDUS Verus. Ejus sub nomine prodire Imperium Politicum ex sacra Regum Historia descriptum; ad Christianum Ludovicum Magnanimum, Ducem Megapolitanum Anno 1661.

Triumphans Anima, sive Philosophica demonstratio Immortalitatis Animæ.

Nova detecta Veritas, sive Animadversio in veterem ratiocinandi artem Aristotelis, omnia in 12. quæ profecta esse à Chrysofomo EGGENFELD J. U. D. & tum temporis Consiliario intimo Ducis Megapolitani, non æque reliquis ac ingenio felici, memorant qui & Virum & scripta ejus noverunt, de quibus judicium ferre, nobis nunc non arrogamus, at quod ab omnibus æque non probentur, haud sine causa fieri credimus.

Horum trium librorum in 12. primum paginis 696. constat, cui subjungitur Epitome sive capitum & Quæstionum index plagularum circiter 6. Secundum paginis 522. & indice rerum completo. Tertium paginis 232. Capitibus XXI. cum præfatione dedicatoria Principis Megapolitani Christiani Aulæ Mareschallo, Cancellario, Procellario Consultissimo &c. inscripta cui subjecit lit. I. C. E. Unde prænomen Joannis aut Joachimi Christophori præsumo. Königius tamen p. 269. a. posterius prænomen solum habet, forte nec nisi me solo, quem allegat, hic usus. Addit hic nota Marginalis Diecmanniana sequentia: Hunc D. Eggenfeld, mortuo ante aliquot annos Duce Meclenburgico libertati restitutum in Belgium abiisse, Ultrajecti fama humilitatis & acquisitæ Divinæ sapientiæ vivere, & quorundam scriptorum, quæ cum nonnullis eruditis contulerit, editio-nem meditari, ex litteris jam ante quadren-nium scriptis me accepisse recordor. Nec omit-tenda sunt, quæ habet Margo Mastrichtianus: Chrysofomi hujus Egenfeldii fata durissima ipse post tot annorum toleratos carceris squalores mihi nar-ravit, suaq; quæ post liberio rem carcerem scripsit Theologica, idque de generali quadam religio-ne, omniumque aliarum cum ea conciliatione, mihi ipse retulit, liberatus ex carcere. Reli-quitque scripta quædam, in quibus abstrusa mi-ra & inaudita In Belgium, postea Viennam, & Brinnum in Moravia abiit. Unde litterarium commercium senex & valetudinarius mecum habuit, quod per triennium & quod excurrit, cessavit, ex quo obiisse & scripta ejus multa in manus, aliorum incidisse, conjicio. Porro addit idem Excellmus Syndicus von Mastricht etiam hæc memorabilia.

Johannes Chrysofomus. EGGENFELD.

Austriacus vel Bavarus.

Consiliarius Ducis Christiani Megalopolitani, incarceratus ao. 1666. hæsit in duro carcere usque ad 1672. postea liberiori gavissus de-tentione ad lectionem Patrum, scripturæ meditationem se accinxit & multa abdita & abstrusa invenit & scripsit. Quæ hoc folio continetur, Parietibus inscripsit carbone, & ex MS. ipsius vidi & legi.

Chronographica & Epigrammata.

Anno à Christo nato 1666. Mense Octobris Carceris parietibus Carbone inscripta.

1. in latere dextro versus Solis ortum æstivum:

fVI

qVI.

graves Carcere hoc sibi InFLICTas MoLestlas æternitatIs CogItat lone sVstInIt.

vii

IVstItIa regnat

InIqVltas patItVr.

infra.

Septima lux Junii dicti mirabilis anni

Claret, & invisas carceris intro fores.

Carceris arcanum Sextus tibi detegit annus.

Est homo per Christum conditus, ecce novus.

2. in latere opposito.

se ChrIstIanVM profItetIs :

patere.

patere.

*sChola Christi sChola passionis & afflictionis.*3. Ortum æquinoctialem versus a dextris.  
*aterrVMerIt qVoD IbI LatIfICabIt*  
à Sinistris.*Vere breVe, qVoD hIC MoLest*  
in superiore fornice:*hIC IgItVr fLebo:**Vt IbI rIDEaM.*

4. Versus solis ortum hibernum à dextris.

*SerVItVtIs CarCer*

est

*SapientI Libertas.**CorpVs**InCarCerarI potest*

non Mens:

*qVaserVire Ignora**phIlosofhatVr**VbIqVe.**ea prerogatiVa VIrI SapientIs.*

in

latere adverso

*Carcere in hoc conclusus inops, nec sufficit: ultra**Subtrahitur calamus, candida charta, liber.**Improbane misero noceat molitio quicquam:**Insolitas genius suggerit ecce modos.**Pro Calamo seruit mens: chartam vis memorandi**Supplet: tum Christus sit Liber ipse mihi**Perlego nunc Librum, cuius nova dogmata scribam:**Quilibet ut Verbum predicet esse Dei.*

in medio.

*gaVDia, terra qVbVs VIVIt MIbl sterCorIs**Instar:**est qVla Sors IesVs VIVo beatVs oVans.*

5. in latere parietis ad Austrum.

*Iras Splras?**absIt:**ConsVLe, qVaso, te, InratIone tVa, Ipse**& InVenIes.**præstantIVs patI, atqVe facere MaLa**bonestIVs, affLIgI, atqVe affLIgere**beatIVs, neCarI atqVe neCare.*

6. in Latere occasum versus

LVX

est

*qVâ aLLVCente*

Mens

*VItIeXpers**InteLLIgit InteLLIgitIbILIA**& fte**SClens**totIVs VerItatIs.*

logo de Patriis virorum doctorum. p. 17. addit esse Johannem RODERICUM CASTELLI ALBI, Philosophum & Medicum præstantissimum, qui se postea appellavit Amatam Lusitanum, ut notat Mercklinus Lindenii renovati p. 672. a. qui & p. 34. & 35. Amati Lusitani Scripta multo numero recenset.

(141.) Levinus von AMBEER: Edidit tractatum Germanicum, cui titulus; Der vernichtete Französische Religions Poppanz &c. Anagrammaticum hoc nomen esse Immanuelis WEBER, multis scriptis super successionem Lauenburgicam inclyti, docet Symbola Junckeriana; cui addenda sunt illa, quæ aus denen Monatlichen Unterredungen ao. 1692. pag. 245. sub lit. (a) subjunximus.

(a) Monatliche Unterredungen anno 1692. p. 245. Constantino nahm deswegen das vorhin promittirte Tractätlein von einer beständigen Reichs-Armee zur Hand / dessen Titel sich also anhebet: Der vernichtete Französische Religions-Poppans &c. Durch Levinum von Ambeer. Dieser Auctor liegt unter dem anagrammate seines Namens verborgen / (redete Antonio da. zwischen) und ist schon wegen am Kayserslichen und andern Höfen wohl auffgenommnen Tractätlein von der Lauenburgischen Sache / allenthalben in Teutschland bekant.

(142) AMBROSIASTES: Hujus nomine veniunt Eruditis plerumque Commentarii in Epistolas Paulinas: ut notant Monatliche Unterredungen. 1690. pag. 985. quorum verum Auctorem alii REMIGIUM credunt, alii OPTATUM, alii PELAGIUM Hæreticum, alii HILARIUM DIACONUM, quos omnes falsos aut dubios perhibet Bailletus in Catalogo des Auteurs deguizez p. 526. tandemque addit: C'est selon d'autres UN PELAGIEN, dont le nom s'est perdu.

(143.) AMBROSIUS Ansbertus, Monachus, refertur ad annum 890. a Bellarm. pag. m. 197. Trittbemio, Possentino & Gerh. p. 523. & inter alia in Apocalypsin scripsisse dicitur, & quidem libris X. editis Col. 1539. ut est apud Sixtum Senensem lib. 4. p. m. 238. Eos libros non huic, sed AUTHPERTO Abbati S. Vincentii ad Vulturum annem deberi, scribit Theoph. Raynaudus pag. 125. de mal. & bon. libris, quos duos confundere videtur Olearius Abaci patrum pag. 25. quem vide.

Inprimis autem Miræum Auctar. de scriptoribus Ecclesiast p. 230. sub lit. (a) excerptum, & Cave Hist. Litterar. pag. 345. a. Ubi duos Authertos sive Ausbertos (quæ nomina Gallica in Latinam dialectum mutata facile confusa sunt) arbitratur. Eum locum v. mox infra ad S. Ambrosium lit. (c) & Authpertum quos non male confundi notat Molleerus Homonymoscopiae pag. 538. post Fabrum revera Fabricium Decadis Decadum num. 33. & Cavicum, omnes tres amicos meos plane singulares, quibus

(139.) AMATOR ouï AMADEUS: Jean MEUDEZ: ita Bailletus in Catalogo des Auteurs deguizez. p. 526.

(140.) AMATUS LUSITANUS. Ejus nomine editæ sunt Curationum Medicinalium Centuriæ VII, quibus præmittitur Commentatio de Introitu Medici ad ægotantem, docente Frehero in Theatro Virorum eruditione clarorum p. 1230. ex vitis Medicorum illustrium Petri Castellani. Verum deinde libri Auctorem, ex Quenstedii Dia-

quibus de hoc nœvo liberis meis chartaceis demto, gratias, ut debeo, hic ago.

(a.) Miræus Auctar. de Scriptoribus Ecclesiast. p. 230.

Ambrosius Ansbertus, *Sigeberto in catalogo c. 91. Autbertus, scripsit libros decem in Apocalypsim, qui tomo 9. Bibliotheca Patrum, editionis Colonienfis, leguntur. Ad calcem libri decimi hæc ipse attexuit: Ambrosius, qui & Ansbertus, ex Galliarum Provincia ortus, intra Samnii regionem apud monasterium martyris Christi Vincentii maxima ex parte divinis rebus imbutus, temporibus Pauli Pontificis Romani, nec non & Desiderii Regis Longobardorum, sed & Arrochisi Ducis ejusdem provinciæ, quam incolit, hoc opus confeci atque complevi: quod propter facilitatem ipsum intelligendi, Speculum parvulorum vocavi.*

### AMBROSIUS v. Catharinus.

(144.) S. AMBROSII Mediolanensis Episcopi scripta supposititia plurima, recensentur ab iis, qui opera ejusdem edidit in præfationibus eorundem: tum etiam à Bellarmino de script. Eccles. ad 40. C. 347. Sixto Senensi Bibl. sanctæ lib. 4. pag. m. 229. seqq. Posslevino in Appar. S. Tom. I. pag. m. 257. usque ad 277. Andrea Riveto Critici sacri lib. 3. cap. 16. & seqq. Theophilo Raynaudo de mal. & bon. lib. pag. 123, 124. citatosque plurimos alios ab hisce partim, & Oleario Abaci Patrum p. 26. & seqq. Ex hisce pleraque ad εὐνοίαν mansere, auctoris tamen suis aliqua, licet haud æque certis semper argumentis restitui caperunt. Quæ Alphabetico nunc ordine breviter recensere hujus instituti ratio jubet. Sunt itaque sequentia.

I. Apologia pro Davide utraque per Erasmus eidem auctori, cujus sunt de Vocatione gentium Ambrosio suppositi libri, quos vel ELLCHERIO vel PROSPERO adjudicari mox videbimus: qua de re imprimis lege Rivetum Critici sacri l. 3. c. 18. pag. 320. Et de posteriori quidem ipsi Pontificii, quod sit supposititia, magno numero consentiunt apud Bellarminum, Posslevinum, Cocum, & c. supra laudatos: priorem vero plerique eorum genuinam volunt, duorum aliqui posteriorem etiam defendunt, uti videre est apud Ib. Raynaud. p. 123.

Cujus verba sub lit. (a) repræsentamus: utramque inter genuinas refert etiam Cave, in Historia Litteraria Scriptorum Ecclesiasticorum. p. 149. *Elies du Pin* Bibliothecæ Tom. 3. p. 256. v. Monachos Benedictinos recensitos *Actis Eruditor. Lips. 1688.* p. 67.

II. Commentarius sive Expositio in in Apocalypsin supposititius agnoscitur à Doctores Pontificiorum, adductis apud supra laudatos. Verum operis auctorem autem esse BEREGANDUM, quem laudat Dionysius Carthusianus cap. 10. in Apocalypsin ex Manuscripto Oxoniensi docet Joannes Raynoldus de libris Apocryphis prælect. 74. & cum eo Joh. Pitseus de Rebus

Anglicis, aliique citati Rob. Cocop. 275. Riveto pag. 325. Gerardo p. 288. ubi Salmeronis conjecturam de AMBROSIO Monacho frustaneam, ut ex hisce patet, vide.

BERENGAUDO Commentarium in Apocalypsin tribuunt etiam Supplementa ad Acta Eruditorum Lips. Tom. II. p. 221. Quem eundem plane esse, cum BERENGARIO, Archidiacono Andegavensi, evincit Henricus Wharton, Auctarii Historiæ dogmaticæ Jacobi Usserii de Scripturis & sacris vernaculis pag. 391. & seq. sub lit. (b) Adde Hotting. Scriptor. Supposititior. pag. 86. citante hic nota marginali *Normanniana MSta.*

III. Commentaria in Epistolas Paulinas omnes, etsi multis se genuina venditaverint, attamen à pluribus doctiorum supposititia judicantur; adjudicantur autem diversis auctoribus à diversis. Nimirum HILARIO Diacono Romano, qui Luciferi schisma propagavit. v. Bellarminus p. 97, 98. Franciscus Lucas, Brugensis apud Cocum pag. 271. & alii apud Rivetum l. 3. c. 18. & l. 4. c. 13. Theoph. Raynaud. pag. 124. Cum OPTATO convenire partim & disconvenire notat Joh. Gerhard Voff. de Baptismo disp. 8. thes. 28. pag. 120. & Disp. Historico-Theolog. 26. th. 8. p. 390. REMIGIO Lugdunensi tribuit Maldonatus apud Cocum p. 271. & Posslevinum, ac Gerhard. p. 285. Sed de Hilario videtur esse potior sententia, de qua re vide plura inferius, ubi & de scripto Augustini supposititio, cui Quæstionum in V. & N. Testamentum est titulus, sermonem faciemus.

Vide etiam Olear. Abacum Patrologicum p. 214. & (c) Cave Histor. Litt. pag. 150. b. quibus addi possunt Monatliche Unterredungen anni 1690. p. 986. Acta Erudit. Lips. 1689. p. 168. & imprimis Usserii de Scripturis & sacris vernaculis pag. 63. & 370. sub lit. (d) Singularis est sententia Benedictinorum nuperorum editorum Ambrosiani operis. Qui non unius, sed multorum opus esse hos commentarios asserunt, ut patet ex Supplem. Act. Erud. Lips. Tom. II. Sect. V. p. 220. sub lit. (e) excerptis, v. Richard Simon. Histoire Critique du N. T. c. IX. p. 133.

IV. Commentarius in Epistolam ad Hebræos, licet ipse multis probatus, attamen improbat magno Erasmo, potius ANSHELMI vel REMIGII modo memorati creditus in præfatione Tom. 1. Operum Ambrosii, v. Cocum pag. 273. Rivet, p. 324. & Posslev. ac Gerhard. p. 288.

Tribui etiam hunc Commentarium CLAUDIO AUTISSIODORENSI vel TAURINENSI colligi potest ex iis, quæ hanc in rem afferunt de Monatlichen Unterredungen 1693. pag. 292. in recensione operis Richardi Simonis quod prodiit 1693. in 4to chez Reinier Leers sub titulo: Histoire critique des principaux Commentateurs du nouveau Testament, depuis le commencement du Christianisme jusques à notre siècle. Dubitare tamen ipsum Simonem περί γνησιότητος memorati commentarii vide loc. cit. ubi tamen & frustra Ambrosio adscribi, expresse affirmatur.



V. Epistola 79. ad Theophilum & Anysum. *DAMASI Pontificis esse dicitur à Riveto l. 3. c. 14. p. 306.* VI. Epistola ad Demetriadem Virginem legitur diversa ab ea, quæ in Hieronymi operibus ab Erasmo editis Tom. 3. Epist. 84. exhibetur; eam *COELESII* aut *PELAGII Hereticorum* dicit Baronius, *Pelagii Augustinus* etiam esse scribit apud Rivet. l. 3. c. 7. pag. 405. & *Erasmum* in præfatione ejus pag. m. 12. ubi à *Beda JULIANO heretico* tribui dicit: confutans illam. Hieronymi credita, revera est *PROSPERIA* Aquitanici, docente Joanne Costero, Suarezio & aliis apud Rob. Cocum pag. 261. & 263. Rivet. & Possev. Appar. S. Tom. 1. pag. 68. & Gerhard. pag. 277.

*PROSPERO* etiam tribuitur à *Guilielmo Cave* Histor. lit. p. 148. a. & inter *Prosperi* opera, imo etiam in *Quesneliana* Leonis M. editione, epistolam ad Demetriadem legi, testantur *Benedictini*, in *Supplement. Act. Erudit. Lips.* Tom. II. Sect. V. p. 221. Leoni hanc epistolam asserit *Quesnel*, *Journal des sçavans* du 17. fevrier 1676. p. 44. Adde *Voss. Histor. Pelagianæ* p. 67.

VII. Conciones ad populum breves Tomo tertio *Ambrosianorum* operum extantes, omnes *Ambrosio* abjudicat *Erasinus*. Et sane quomodo earum alie in *AUGUSTINI*, alie in *MAXIMI Taurinensis* sermonibus legantur, vide apud *Bellarminum* pag. 95. *Richard. Montacu. Orig. Eccles.* part. 1. §. 137. p. 130. *Cocum* p. 263. & seqq. & *Rivetum* l. 3. cap. 17. pag. 314. 315. 316. *Possevin.* & *Gerhard.* p. 277.

His jungi merito debet *Guilielmus Cave* Historiæ literariæ *Scriptorum Ecclesiasticorum* p. 223. b. & ea, quæ de *Sermonibus* sub *Ambrosii* nomine divulgatis censuerunt *Benedictini*, ut referunt *Acta Erud. Lips. suppl.* Tom. II. Sect. V. pag. 221. nobis sub lit. (f) excerpta. Adde etiam pag. 423. & *Mabillon.* part. 2. *Mus. Italic.* in præf. nobis sub lit. (g) excerpta.

VIII. Liber de Fide contra *Arrianos*, *GREGORIO Nazianzeno* tribuitur, in *Latina operum* ejus interpretatione, per *Ruffinum* facta. *Gerhard.* pag. 275. *Compendium* ejus argumenti genuini ab alio factum, pro *Ambrosiano* venditatum, memorat *Rivetus* l. 3. c. 19. p. 326.

Hunc librum, qui etiam de *Filiis dei divinitate* & *consubstantialitate* inscribitur, non inter *Gregorii Nazianzeni* tantum sed & *VIGILII TAPSENSIS* opera *Chifletius* refert. At *Hermannus* in *Vita Ambrosii*, & *Quesnelius* in appendice ad *Opera Leonis M.* hanc lucubrationem *GREGORIO Eliberytanae sedis* in *Provincia Bætica Episcopo* adscribere maluerunt. Quorum conjecturis si quis acquiescere nolit; eum *Benedictini* movent ut saltem tractatum hunc antiquum esse agnoscat cum ab *Augustino* allegatus fuerit. v. *Supplem. Act. Erudit. Lips.* Tom. II. Sect. V. p. 223. quibus junge *Journal des sçavans*, 1676. pag. 44. ubi *Vigilius Tapsensis à Vigilio Episcopo Tridentino*, distinguitur, *Auctoritate Chifletii.*

IX. *Hymnus*, *Vexilla Regis* prodeunt. *FORTUNATI* est. *Bellarmin.* p. 98.

*Fortunato* adscribit *Cave* *Histor. liter. Scriptor. Eccles.* pag. 150. b. saltem certo certius *Ambrosii* non esse ibidem judicat. De hoc hymno accuratissime & ex professo *Clariss. Tenzelius* in *Exerc. part. 1. Ex. 10.* pag. 393. & seqq.

X. Alius, Te Deum laudamus, etsi *AMBROSIO* & *Augustino* communis per miraculum factus memoretur, ex *Dacii Chronico*, tamen ut *supposititium* hunc hymnum, utriusque abjudicat *Th. Rayn.* p. 124. 125.

Quæ supra c. X. n. 1644. in *Anonymis* fusc dicta jam habemus & excerpta partim, ut hic superfluum jam sit adducere ulterius, quæ habet *M. Andreas Christianus Eschenbach* / *Exercitatione de Poëtis Christianis sacris*, *Græcis & Latinis* p. 15. & 16. Quique nihilominus inter genuina *Ambrosii* opera hymnum hunc collocavit *Cave* *Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 150. a. ut ostendunt excerpta sub lit. (h) & *Olear.* *Abacii* pag. 28.

XI. Liber unicus de *Pœnitentia*, sub titulo *Exhortationis ad pœnitentiam*, à nonnullis *Ambrosio* quoque tribuitur: à quo libri *bini* de *pœnitentia* soli scripti quod sint, constat ex ipsius testimonio in *Ps. 37.* quique genuini creduntur & defenduntur, post alios contra *Petrum Soto* à *Theoph. Raynaud.* pag. 123. 124. Eum librum *suppositum* *Ambrosio docti* censent tantum non omnes: at non modo *suppositum* esse, sed & *AUGUSTINI* genuinum esse, vult *Jo. Costerius* in *Catalogo scriptorum*, post *Vitam Ambrosii* Tom. 1. præfixam subjuncto. *Rivetus* l. 3. c. 19. pag. 327. ex *stylo Africanum* collegit, & *VIGIOREM*, *Castenne Episcopum* in *Mauritania*, ei auctorem assignat. Quod ad summam rei attinet, idem omnino est hic tractatus cum *Homilia 39.* quæ *CÆSARIO Arelatenfi* tribuitur, inquit *Cocus* p. 277.

Imo etiam fere totidem verbis in sermone 313. inter *AUGUSTIANOS* reperiri, contendunt *Benedictini*. Vid. *Act. Erud. Lips. Suppl.* Tom. 1. Sect. V. pag. 122. *Victori* tribuit & *du Pin* l. cap. 291. b. & quidem *Tunnenses* potius quam *Castensi* p. 180. Tom. IV.

XII. Liber de *Dignitate Sacerdotali* *ANSELMUM* potius redolet, quam *Ambrosium*, nihil tamen desinio, inquit *Theoph. Raynaud.* p. 124.

*Cave* lib. cit p. 150. a. inter genuina *Ambrosii* scripta refertur.

XIII. Liber ad *Virginem lapsam*, à *Bellarmino*, *Possevino*, aliisque *Pontificiis* plurimis *Ambrosio* quidem abjudicatur, at auctori certo nulli adjudicatur. Eundem hunc librum esse paucissimis excerptis, cum *Ep. 22. tomi 9. operum HIERONYMI*, quæ nunc titulum gerit in *Sufannam lapsam* *Exhortatio*, testatur *Cocus* p. 257. neque *Augustini* vel hoc, vel illud esse scriptum, alio-

rum testimoniis probans: adde Rivet. l. 3. c. 16, p. 311, 312.

NICÆÆ Aquileensi Episcopo dubitanter tribuit *Cave Histor. Litterariæ Scriptor. Ecclesiast.* pag. 150. b. citatque *Gennadium* de Scriptoribus cap. 22.

XIV. De Virtutum & vitiorum conflictu liber, inter Opera AUGUSTINI uberior etiam extat, & a nonnullis LEONI Papæ, licet haud ad stipulante Possævino, ab aliis GREGORIO Magno Pontifici tribuitur, teste Riveto l. 3. c. 19, p. 326.

Adde *Cave Hist. Litterar.* pag. 345. hunc cum aliis pluribus scriptis AMBROSIO AUTPERTO vel ANSBERTO tribuentem loco (h) quem dare hic modo præcedente numero promittebamus. Idem ex Benedictini editione firmat *du Pin* l. c. p. 291. b.

XV. De Vocatione Gentium libri, Tomo secundo Ambrosianorum operum inserti, eisdem communi ferme doctiorum Theologorum consensu abjudicantur, & assignantur ab aliis EUCHERIO Lugdunensi: quos inter est præcipuus Erasmus. A plerisque vero cum PROSPERI Aquitanici lib. 1. cap. 7. & lib. 2. c. 8. iidem esse manifesto deprehensi sunt, ut est apud Bellarm. p. 95. Rivet. l. c. Possæv. & Gerhard. p. 275. ubi Erasmo, Salmerone & aliis adductis, Perkinium Prospero eas adimere conantem refutari legas. Plura vide infra, ubi de Augustino & Hieronymo sermo incidet.

Gerh. Joh. Vossius vel ARELATENSEM ARLANUM vel PROSPERUM AURELIANENSEM auctorem esse non dubitat referente Jo. Conrado Dürrio Disp. Jenæ 1673. habita, quod Ethnici inexcusabiles sint Th. 60. Militat pro Prospero Antelmius, quem tamen prolixè refellere nititur *du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques. Quod & in hujus libri recensione observant *Acta Erudit. Lipsiens.* Supplem. tom. II. Sect. IX. p. 423. Quemque asserunt tueri partes Pascasii Quesnellii hunc ipsum librum vindicantis LEONI PAPÆ. Contra Vossius *Historia Pelag.* lib. I. c. XX. mavult adscribere HILARIO ARELATENSI aut PROSPERO AUKELIANENSI aliquanto JUNIORI (quam quidem Prosper Aquitanicus) ut monet *Symbola Normannia.* Et Prosperi cujusdam esse jam omnibus notum est, ait *Cave Hist. Litt.* p. 150. b. cui adde *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 68. & *Acta Erud. Lips.* Tom. I. Supplementorum Sect. VIII. p. 431. lit. (i) & Josephi Antelmi diff. Criticas ibi recensitas. Hic vero nunc addi olim recensitis etiam debent:

XVI. Confessio Fidei Catholica: Illam Jacobus Hommen in Supplemento Patrum, sub Ambrosii: Sed Pascasius Quesnellius sub FAUSTINI nomine vulgavit, ut notant *Acta Erud. Lipsiens.* in tom. II. Supplement. Sect. V. p. 123. Cave autem in *Historiæ literariæ Scriptorum Ecclesiasticorum* p. 150. b. sub titulo: *Expositio fidei secundum Symbolum Nicænum*: ex libro primo de fide ad Gratianum excerptum esse asserit. Invenitur hæc

Confessio annexa Actis Theodoretii Martyris & Philippi Hadrianapoleos Tom. IV. Veterum Analectorum Joh. Mabillon, uti indicant *Acta Erud. Lips.* anni 1686. Januar. p. 19. sub lit. (k) excerpta.

XVII. Sermo de Purificatione B. Virginis hætenus Ambrosio tributus est; at inter Spuria ejus scripta refertur à *Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 150. b. ALCUINO illum tribuit *Journal des Savans* de l'an: 1679. pag. 94. sub lit. (l) Adde quæ ex *du Pin* sub lit. (m) excerpta generatim exhibemus & prolixiora Tom. IV. p. 90. quam ut excerpti potuerint. Plura vide infra de Antonii Democharis nomine in Ambrosii operibus collocatis: & nunc allatas notas marginales Diecmannianas (n) non omittendas, uti neque *Mastrichtianas Symbolas* adhuc superiores sub lit. (o) communicatas. (NB. literas Excerptorum hujus numeri B. L. ipse melius locabit.)

(a) Raynaudus de malis ac bonis libris p. 123.

S. Ambrosio suppositam esse posteriorem pro Davide Apologiam, contendit Nicolaus Faber opusculo ultimo, quod est ad Frontonem Ducæum. Et idem habet Bellarminus lib. de Scriptor. in Ambrosio: qui argumentum ducit ex styli diversitate, & ex eo quod alia extet apud eundem Ambrosium pro Davide Apologia. Sed maxime ex eo quod autor posterioris Apologia negat Davidis cum Bersabea adulterium fuisse verum adulterium, illudque censcat allegorice interpretandum, quod S. Ambrosius nunquam diceret. Hinc Nicolaus Faber colligit id opus esse alicujus Origenistarum omnia ad allegorias vertentium: & miratur in editione Romana expunctas esse ex cap. 8. aliquot lineas, quibus ea probrositas indigne Ambrosio affricabatur, quamvis non sint crasa ex cap. 11. illa idem ferentia. (In illo invidioso David adulterio inveniri non solum quod non reprehendatur, sed etiam quod laudetur.) Hinc tamen minus perspicue habetur quod bi Autores intendunt de supposita S. Ambrosio ea lucubratione. Nam stylus haud abhorret a S. Ambrosio, imo plerique modi loquendi S. Ambrosio familiares, hic passim occurrunt. Quod autem alia extet ejusdem tituli lucubratio, non urget. Nam hæc posterior Apologia, est commentarius in titulum Psal. 50. & in ipsum Psalmum. Prior autem Apologia est eo nexu soluta. Quod autem adulterium Davidis in posteriore Apologia dicatur abdere mysteria Christiana, non pertinet ad laudationem adulterii. (Absit;) sed ad utilem allegoriam qualem alii quoque patres factis quibusdam turpibus substraverunt. Videndi S. Augustinus 22. contra Faustum cap. 83. S. Gregor. 3. moral. cap. 21. Beda lib. 2. in Samuelem cap. 3. & quest. 6. ex variis Bernardus serm. 2. de Domin. infra octavam Epiphania, qui ait hanc esse tenebrosam aquam in nubibus aeris. Rupertus lib. 5. in Genes. cap. 9. Blesensis in calce Invecti. & ex recentioribus Sanctius in cap. 1. Osee a num. 18. qui fatetur S. Hieronymum aliquando aliud sensisse, nimirum in cap. 45. Esaie, & in cap. 12. Ezech. & in cap. 10. Osee. Sed notat mutasse postea sententiam epist. 131. ad Ruffinum. Multo minus est operæ in retinendo libro altero de interpellatione David, quem æque S. Ambrosio suppositum asserit Bellarminus. Sed quæ adducit, debilia videntur, ut attendenti liquebit. Itaque scetus illos esse

esse S. Ambrosii genuinos, nec illi fuisse suppositos, verisimilius censeo.

(b) Henricus Wharton Auctarii Historiæ Dogmaticæ Jac. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis, p. 391. & seq. Berengarius, Archidiaconus Andegavensis, Exposit. super Apocalypsin MS. in Bibliotheca Lambethana — — Expositio ista Ambrosio supposita, inter Opera illius excusa reperitur, demptis præfatione, & Introductione, qua in excusis frustra quaruntur. Ambrosio autem illum minime deberi nullus non novit. Restat igitur, ut de auctore genuino nonnulla dispiciamus. Duplex ejus Exemplar

MS. in Bibliotheca Lambethana habetur; alterum vetustius (quod quidem Berengarii ætate haud multo inferius videtur) in principio mutilum, titulo & præfatione caret: alterum recentius Beringuedis cujusdam nomen inscriptum præ se fert. Aliud exemplar vidi MS. in Bibliotheca Collegii Gonvillii & Caji apud Cantabrigienses, Berengario inscriptum. De eo certior à me factus, uti & de codicibus Lambethanis ab amico quodam doctissimo, Vir Cl. Guilielmus Cave, librum Berengario abjudicandum, Beringuedi tribuendum, conjecit. Vereor autem ne infelici conjectura. Plurimi quidem Codices MSS. a Jamesio memorati, Beringuedis nomen præferunt. Id tamen aut ignorantia

aut fraude Monachorum librorum, quibus invisum erat Berengarii nomen, factum videtur. Neque enim Scriptor ullus Beringuedem memoravit, aut de istiusmodi Scriptorum vel inauditum. Pitæus equidem illum in Appendicem suam rejecit; nihil aliud autem de illo dicendum habuit, quam se nomen ejus in fronte Expositionis in Apocalypsin reperisse. Neque certius aliquid novit Bostonus Buriensis, qui in Catalogo suo Scriptorum Eccles. (cujus exemplar MS. imperfectum penes Archiepiscopum Cantuariensem manet) Berengaudi quidem Opera, & in his Expositionem Apocalypseos enumerat, quod tamen Bostono solenne est, e sola fide titulorum, quos Codicibus MSS. affixos deprehenderat. Quin & inter ipsos Codices de nomine nequaquam convenit. Alii Bringuedim, alii Berengviddin, alii denique Berengaudum vocant. Verum enim vero ut quod sentio dicam: infæti quidam tenebriones, quibus aut Berengarii nomen, abbreviate scriptum, ignotum erat, aut ob dogma de Eucharistia invisum: Auctoris nomen sibi pro lubitu cudendum aut immutandum susceperunt. En præclarum igitur commentum, quod in fronte recentioris Codicis Lambethani comparet. Quisquis auctoris nomen scire desideras, literas Expositionum in Capitibus septem Visionum primas attende. Numerus quatuor vocalium quæ desunt si Græca posueris est 81. Literæ Expositionum septem primæ hæ sunt B. R. N. G. V. D. S. verò vocales secundum præfixum numerum

5 5 1 70.  
quæ desunt hæ videntur. e. e. i. o. Præfationi succedit carmen, quod incipit:

Hunc qui composuit librum, plerique  
vocatam

Dant Berengaudum; verumque velut reor, ajunt.

Ipsi igitur, qui calculum tam præclare subdixerunt nebulones, de commenti sui veritate subdubitarunt. Neque Berengarium enim neque Berengaudum de istiusmo-

di artificio somniasse arguit error ejus manifestus. Inter consonas enim antepenultima, inter vocales ultima, otiosa sunt. Incredibile autem est, Autorem si istiusmodi quid in animo habuisset, artificium quod nomini suo ad amissim congrueret, excogitare non potuisse. Berengario igitur potius, quam Berengaudum isti fictitio, Opus est relinquendum. Rem extra omne dubium ponet Johannes Supprior, qui prolixum in Apocalypsin conscripsit commentarium, MS. in Bibliotheca Lambethana asservatum. In prologo enim Expositores Apocalypseos recensens, post Jeronymum, Augustinum, Primasium, Victorinum & Bedam memoratos, hæc habet: Nostri quoque temporis Magister Berengarius & Robertus Prior; qui quanto sunt tempore posteriores, tanto sunt per experientiam & manifestationem ipsius prophetiæ ad exponendum certiores; totum librum ex ordine pleniter exposuerunt; & expositiones suas ex locis sanctarum Scripturarum fortiter munierunt. Ex horum pariter ac priorum Expositionibus Commentarium suum Johannes conflavit, paucis de suo additis. In eo igitur reperiuntur continua fere & ampla Berengarii Excerpta, quæ in Codicibus nostris MSS. totidem verbis comparent. Atque has quidem Berengarii vindicias me egisse, Eruditos, spero non pigebit.

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 150. b.

Commentarii in Epistolas D. Pauli. Scripsit quidem in Apostolum Ambrosius; sed opus istud interit. Hoc de quo agimus, Hilarii Diaconi est, in quo notandum tamen est Commentarium in X. priora Epistole ad Hebræos Capita, Hilarii non esse (nec enim Hilarius aut ullus alius Latinorum ejusdem ætatis aliquid in Epistolam eam scripsit) sed a falsario quodam assumtum esse partim, ex Chrysostomo, partim ex Hieronymo contextum.

(d) Usserius de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 63. §. 370. Hilarius Romanus Diaconus, vel quicumque autor fuit Commentariorum, qui Ambrosii nomine feruntur in Pauli Epistolas. Autorem hunc sancti Hilarii nomine citat Augustinus lib. 4. contra 2. epist. Pelagian. cap. 4. Alii Hilarium, qui Romæ Diaconus fuit temporibus Damasi, esse suspicantur. In Commentariis ad 1. Tim. III. mentionem factam legimus Damasi, Rectoris Ecclesiæ; quem locum cum Pontificii Doctores, Hardingus, Sanderus, Bellarminus, Stapletonus, & alii passim ad Primum Pontificium stabiliendum citare soleant; ejusdem autoris explicationem 14. Capitis prioris Epistole ad Corinthios aspernari non debeant. Hinc autem sententiæ sequentes deductæ sunt.

(e) Actorum Erudit. Lipsiensium Suppl. Tom. II. sect. 5. p. 220.

Sequuntur hunc tractatum commentaria in Epistolas Paulinas, quæ nec ab Ambrosio, nec ab Hilario Sardo, quæ plurimorum hodie est sententiæ, scripta esse probant Benedictini, in eam potius inclinantes sententiæ, quod hic commentarius non tam ab uno autore scriptus, quam a quodam compilatore e variis commentariis corrasus fuerit. Quam sententiæ ex eo confirmant, quod in his commentariis magna & dictionum & sententiarum super eadem materia diversitas oc-

currat, & non minus quadam sequioris ævi indicia, quam antiquitatis vestigia in istis deprehendantur.

(f) Actorum Erudit. Suppl. Tom. II. Sect. 5. p. 221.

De sermonibus Ambrosii observant, neminem ignorare, quod magna pars sermonum, qui in antiquioribus editionibus Ambrosii nomen præ se ferunt, perperam Ambrosio tribuatur, & inter aliorum patrum opera circumferatur: deinde accusant Romanæ editionis Autores, quod huic malo non solum medicam manum non adhibuerint, sed etiam multos alios sermones ab Ambrosii stylo & ingenio magis alienos adjecerint. At Benedictini è tot Ambrosii sermonibus, exceptis paucissimis quos cum genuinis Ambrosii operibus ediderunt nullum deprehenderunt, quem probabili aliqua specie Ambrosio tribui posse arbitrarentur. Cum autem in ista Ambrosianorum sermonum farragine nonnulli tantum apud Ambrosium, alii alibi etiam & imprimis cum maximi sermonibus vulgati fuerint, priores tantum in hac appendice Benedictini exhibere voluerunt, reliquorum, quos omiserunt, indicem attexuisse contenti. Præterea in fronte singulorum sermonum, quibus in hac appendice locum reliquerunt, rationes indicarunt, quarum intuitu sermones illos Ambrosii titulo indignos censuerint.

(g) Mabillon p. II. Mus. Ital. præf. Homilia S. Maximi, Episcopi Laurinensis, ita distracta, & alienis coloribus infuscata sunt, ut quis sit earum legitimus parens, apud viros Doctos dubitetur: dum hi alias Ambrosio, illi alias Augustino tribuunt.

Vid. totam illam præf.

(h) Cave histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 350. b. 119.

Sunt qui librum de Conflictu vitiorum & virtutum, inter Ambrosii & Augustini Opera reperitum, & Sermonem in Assumptionem B. Mariæ (qui 18us est inter Sermones Augustinianos de Sanctis) ac Sermonem de Lectione S. Evangelii, (qui ad calcem Operum S. Ambrosii in editionibus Paris. 1642. 1655. reperitur, & à Baluzio sub Alcuini nomine editus & Miscellan. Tom. 2. pag. 382.) quin & alias nonnullas Homilias, quæ MSS. hinc inde asservantur, ac vitam SS. Paldonis, Tutonis & Vasonis, una cum historica Monasterii sui relatione, à Mabilonio editam Sac. Benedic. III. part. 1. p. 423. ei ascribant. Verum ea omnia adeò incerta sunt, ut uberiores disquisitionem nequaquam mereantur. Certe Authperto, vel Ansberto cuidam juniori tribuenda videntur.

(i) Actorum Erudit. Supplem. Tom. I. Sect. VIII. p. 431.

Patchasius Quesnellus, cum a. 1675. Leonis Magni Opera Parisiis recenseret, tria scripta, de quorum vero auctore inter eruditos nondum convenerat, nempe capitula de gratia Dei, Epistolam ad Demetriadem virginem, & Libros de Vocatione omnium Gentium, Leoni suo attribuit. Illi autem se opponens Antelmus, tanto apparatu Prospero Aquitano ea vindicavit, ut luculentissime, cum cæteris Prosperi scriptis, qua res & stylum congruere videntur.

(m) Du Pin. Nouv. Biblioth. des Auteurs Eccles. Tom. II. p. 290. 291.

Mais si l'on a perdu quelques Oeuvres de saint Ambroise, il faut avouer qu'on lui en a donné plusieurs qui ne lui appartiennent point.

Premièrement, on a mis sous son nom quantité de Sermons: il n'y en a pas un seul qui soit de lui. Il y en a trente-six imprimez parmi ceux de Saint Maxime, quatorze dans l'appendix des sermons de Saint Augustin, deux qui sont en ces deux endroits. Celui qui étoit le 64. est la traduction du Discours de Saint Basile, sur ces paroles du Riche: Je démolirai mes greniers. L'explication sur le Chap. 31. des Proverbes est le Sermon 37. de S. Augustin. Le discours de la Dignité de la nature humaine, qui a aussi été attribué à Saint Augustin, sous le titre de Discours sur la Creation du premier homme, qu'Alcuin cite sous le nom d'Albin, & qui a été inséré tout entier dans le Livre de l'Esprit & de l'Ame. Te est encore le Discours, de l'Arbre défendu, qui est entre les Sermons de Saint Augustin. Les Discours sur Elie & sur Elisée sont des sermons de Saint Maxime.

Je ne dis rien ici d'un Commentaire sur les Epîtres de Saint Paul, que l'on croit être d'Hilaire Diacre, parceque j'en parle en un autre endroit.

(vid. Hilarius)

Le Commentaire sur l'Apocalypse est d'un Auteur fort récent. Il parle des Lombards & il cite Saint Gregoire. On a trouvé le nom du véritable auteur de ce Commentaire, à la fin du Manuscrit d'Oxford, où il est attribué à Berengaudus, que Denys le Chartreux cite avec Bede & Haimon, dans son Commentaire sur le Chapitre 10. de l'Apocalypse.

Le Livre de la Divinité du Fils est vraisemblablement de Gregoire de Betique, comme nous l'avons prouvé en traitant des Oeuvres de S. Gregoire de Nazianze.

Le Traité intitulé, des Mysteres de la Pâque, est un Sermon que l'on distingue mal à propos par chapitres. Il est plutôt du style de Saint Maxime que de celui de Saint Ambroise.

Le Livre de la Dignité Sacerdotale est de Gerbert, sous le nom duquel il a été donné par le P. Mabillon dans ses Analectes, où il porte le titre de Livre Pastoral.

Le Livre du Combat des Vertus & des Vices, qui est aussi attribué à saint Augustin & à saint Leon, est d' Ambroise Autpert, comme il est marqué dans la Préface de cet ouvrage, qui est dans l'Appendix du sixième Livre de la nouvelle Edition de saint Augustin, p. 219.

Le Livre de la Penitence est d'un Victor, comme ces derniers mots le prouvent invinciblement, nulla capiaris oblivione Victoris. Le nom même de Victor est à la tête de deux anciens Manuscrits. Nous examinerons dans la suite s'il est de Victor de Cartenone, ou de Victor de Tunone.

(n) Acta Erud. Lips. Ao. 1686. Jan. p. 19. Annectuntur his (Actis Theodorici Martiris, & Philippi Hadrianopoleos, Tomo IV. Veterum Analectorum Johannis Mabillon) varia opuscula — — — — deinde Diligentia Beatorum Monachorum Armenii, sive ut legendum Mabilonii censet, Ammonii & Honorii de libris Canonicis ve-

teris & novi Testamenti, & Confessio Fidei Catholica, quam breviter viro illustri Theophilo direxerunt, qua confessio fere integra sub nomine Ambrosii reperitur apud Vigilium Tapsensem in lib. 2. contra Palladium cap. 6.

(l) Journal des Scavans 1679. Mart. pag. 94.

Le Sermon d'Alcuin sur la feste de l'Hypapante avoit esté attribué jusqu' icy a saint Ambroise & inseré parmi ses oeuvres: ce qui paroist évidemment faux tant par le Manuscrit sur lequel Mr. Baluze nous le donne, qu'il l'attribue à Alcuin, que parce qu'il est porté en deux differens endroits que ce Sermon fut fait en presence de Charlemagne & le jour de la Purification; ce qui ne scauroit convenir à saint Ambroise puis que de son temps la feste de l'Hypapante n'estoit pas encore instituée comme l'a fort bien remarqué le Cardinal Baronius.

(n) *Notæ Marginales Diecmannianæ* h.l. Ad (III.) v. omnino ex Reformatis Dalleum de usu Patr. L. 1. c. 3. p. 55. Ejusd. Apolog. pro Synodo Alenfi & Carent. Part. 4. pag. 786. 787. & l. 2. de Confirm. c. 18. p. 218. 219. Blondell. Apol. pro sent. Hieronymi de Episc. & Presb. p. 47. 48. Rainold. Prælect. in libr. Apocr. Præl. 85. p. 1034. 1035. Uedel. Exerc. in Ep. Ignat. ad Smyrn. cap. 4. p. 194. Ex Pontificiis Corn. à Lap. in Epist. Paul. p. 24. Card. Baronius singul. libro, cujus meminerunt Lorenzo Crasso Elogii d'huomini letterati part. 1. pag. 134. & Girolamo Gbilini Teatro d'huomini letterati parte 1. p. 37 Dion. Petav. T. 1. Dogm. Theol. 1. 10. c. 4. n. 5. p. 686. & T. 3. l. 3. c. 7. num. 12. pag. 210, ubi Hilarium Placonum Luciferianum auctorem non esse probat. Petr. Arcadius de Concord. Eccles. Orientalis & Occid. in septem sacram. administ. l. 7. c. 26. pag. 535. 536. Henr. de Noris Vindic. Augustin. C. 3. p. 50. ex nostris Dorschei Theol. latron. pag. 284. ff. & Pentadec. Diff. Theol. pag. 164. 223. 224. Ziegler. de Diacon. & Diaconis. fis vet. Eccl. cap. 8. pag. 103. plures alios citans.

Ad (III.) v. Perroniana p. 10. Matth. Larroque Hist. de l'Eucharistie. part. 1. C. 8. p. 170. qui non Remigio, sed Anselmo Archiepiscopo Cantuariensi tribui vult.

(o) *Mastrichtianæ Symbolæ.*

Ambrosius.

Partim cum Optato convenit Scriptor commentariorum in Epistolas Pauli qui Ambrosio tribuuntur. Joh. Gerhard. Vossius de Baptism. disp. 8. thes. 28. p. 120. & disput. hist. Theol. 26. de virtut. Gent. thes. 8. fin. pag. 398.

Ambrosius.

Scriptor Commentariorum in epistolas Pauli, Ambrosio vel etiam Athanasio tributorum Gelasii Episcopi Casariensis, aut Hilarii urbis Romæ Diaconi eos esse arbitratur. in cap. 5. ad Rom. Gerb. Job.

Vossius disput. histor. Theol. Sexta in prima questione pag. 90. & Disputat. 7. thes. 37. pag. 115. & disput. 23. thes. pag. 328. ex Ambrosio sive alio sub Ambrosii nomine qui in Paulinas epistolas scripsit.

Ambrosius sive quis alius antiquus auctor, fortassis Hilarius Diaconus Damasi Romani Episcopi, com. in Epistol. ad Ephes. 4. Herm. Conring. Exercit. Septima Acad. de Episc. Const. Germ. thes. XI. p. 339. pr.

Ambrosius Mediolan. Episcopus auctor Comment. in epistolam ad Ephes. qui Ambrosius vulgo audit. Est autem forte S. Hilarius Rom. Ecclesia sub Tiberio Papa Diaconus, Hotting. hist. Eccles. parte VIII. pag. 7.

Ambrosius in Oratione preparatoria ad Missam, inter genuinos ejus partus agnita à Casaubono, Anselmo autem contra fidem veterum Codicum a nupero Scriptorum perperam tributa. Bona l. Liturg. 3. S. 1. pag. 13. med.

(145) AMBROSII AD ORIGENEM EPISTOLA prodiit Ultrajecti an. 1686. de novis Bibliis Polyglottis. Hujus epistolæ, & alterius cujusdam opusculi, cui titulus: *Novorum Bibliorum Synopsis*: Auctorem esse SIMONEM ex urbe DIEPPA oriundum, docent Menagiana T. II. p. 138.

(146) AMBROSIUS WOLFFIUS i. e. Christianus HERDESIANUS. vide infra.

(147) Petrus AMBRUNUS: Hunc esse Richardum SIMONEM indicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguizez pag. 526. & la Bibliothèque Universelle & Historique de l'année 1689. Tom. 12. p. 405. cujus sub lit. (a) Prolixius autem etiam Acta Eruditorum Lipsanni 1687. p. 366. & p. 372 sub lit. (b) (c) excerpta.

(a) Bibliothèque Universelle & Historique de l'année 1689. Tom. 12. p. 405.

Ainsi on doit s'attendre à voir paroître encore deux livres de cet Ouvrage, dans l'un desquels M. Simon doit, selon la menace qu'il en faite dans un petit livre qu'il a publié sous le nom de Pierre Ambrun, maltraiter la Version de Mons, & dans l'autre rompre bras & jambes à S. Augustin. On verra quand ils paroîtront, s'il aura tenu sa parole.

(b) Acta Erudit. Lips. Anno 1687. pag. 366. (Auctor Defensionis Judiciorum contra Responsum Bollevillani,) Epistola 16. ex styli præprimis convenientia prolixè probat, Petrum illum Ambrunum, qui antagonistam Simonis se credi cupiat, ipsummet esse Simonem.

(c) Ibid. pag. 372. (Bollevillanus in Responso ad Defensionem Judiciorum de Histor. Critic. Vet. Testament.) Cap. XIV. negat sibi cum Petro Ambruno quicquam commune esse, nisi aliquam forsitan paritatem styli, que tamen a personato illo autore affectata videatur, ut eo tutius lateret.

(148.) AMESIUS. (Inter opera Guilielmi Amesii, est Tractatio unius folii quantitatis pretii, cui titulus de *Traductione Peccatoris ad vitam*, cujus Auctor est Thomas PARKHERUS Anglus. De quo tractatulo, & quas ille turbas dederit, vide Præfationem *Netheni*, operibus Amesii præfixam. *Richardus Baxter* in libro *Anglico*, quem *requiem Sanctorum* appellat, hanc tractationem quoque adserit *Thomæ Parkhero*, sed vulgatæ in operibus *Amesii* editioni deesse in fine theses quindecim dicit. Vellem folium istud attente legeres, nil in hac materia elegantius & concisus legisti unquam. Dedit idem auctor; ni fallor & alia: *Politiam* nimirum *Ecclesiasticam*, de cujus mutilata editione anni 1638. vid. *Hoornbeckii* summam contro. lib. 10. pag. 762.) verba sunt laudati aliquoties Domini *Gerhardi von Mastricht*, in excerptis hujus argumenti ad me missis.

(149.) AMIANTATUS. Sub hoc nomine dicitur in Academia de Ricourati di Padoua *Jacobus ZABARELLA* recitasse: *Gli Aronzii*, vero de *Marmi Antichi*, itemque *Il Magnifico*, ovvero la virtu Mascherata. vide *Leti Italia* regnante Part. III. l. 3. p. 269. 273. an editi discursus sub ficto hoc nomine quoque sint, mihi non constat, nec sine suo nomine prodiisse, adeoque huc minus pertinere videtur.

(150.) *Jacques AMIOT*, vel potius *AMYOT*, ut ipse se nominat sub dedicatione Regi suo inscripta, *versionis operum moralium Gallicæ Plutarchi*, quæ penes me hoc est titulo, quem sub lit. (a) repræsento Tomis duobis spissis in 8vo Parisiis 1616. neque non *Vitarum illius* nomine præfixo *Interpretationi* totidem tomis in 8vo ut est sub lit. (b) Parisiis 1587. qualiter *Adriano TURNEBO*, præceptoris Amioti sint imputandæ bonam partem versiones v. *Colomesii Bibliothecæ Selectæ Gallicæ* pag. 40. 41. verbis (c) excerptis. Eum an plagiariis eapropter annumerabimus? Certe non facit *Thomasius* exacte satis plerosque hujus etiam generis colligens. Quem tamen altero tanto augere, sit in proclivi & aliquando etiam mihi cœptum opus. De versionibus *Plutarchi* v. *Bayle Dictionaire* Tom. I. p. 235.

(a) *Les Oeuvres Morales de Plutarque translatees* de grec en françois, reveüs & corrigees en plusieurs passages par le Traducteur. Comprises en deux Tomes, & enrichies en cette dernière édition de Prefaces generales, d'amples Summaires au commencement des Traitez, & d'Annotations en marge revevës, & de nouveau augmentees de moitié, lesquelles monstrent l'artifice, & la fuite des discours de l'Auteur.

(b) *Les Vies des Hommes illustres*, grecs & Romains, comparées l'une à autre par *Plutarque de Cheronée*. Translatees de de grec en François, par M. I. Amyot, Conseiller du Roy & Grand Aumosnier de Fran-

ce. Ausquelles sont adioustees les Vies d' Hannibal & Scipion l'Africain, Traduites par Charles de l'Ecluse. Les Vies d' Epaminondas, de Philippes de Macedoine, de Dionysius l'aisné, d' Octavius Cæsar Auguste. Et celles de neuf Excellens chefs de guerre, prises du Latin d'Æmilius Probus. Nouvellement mises en lumiere par S. G. S.

(c) *Colomesii Bibliothecæ selectæ Gallicæ* p. 40. & seqq.

Il s'attacha à la traduction de Plutarque, de laquelle Messire Pierre de Bourdeille, Seigneur de Brantome, au quatriesme volume de ses Memoires, fait l'eloge en ces termes: M. Amiot estoit un grand & scavant personnage en Grec & en Latin, tesmoin les belles & eloquentes traductions qu'il a faites de Plutarque, qu'aucuns pourtant des ses envieux ont voulu dire qu'il ne les avoit pas faites, mais un certain grand personnage & fort scavant en Grec, qui se trouva par bon cas pour luy prisonnier dans la Conciergerie du Palais de Paris & en necessité; il le sceut là, le retira & le prit à son service, & eux deux en cachette firent ces Livres, & puis luy les mit en lumiere en son nom. Mais c'est une pure menterie, disoit-on, que les envieux luy ont presté; car c'est un seul qui les a faits; & qui l'a connu de son scavoir, & discouru avec luy, dira bien qu'il n'a rien emprunté d'ailleurs du sien. Il faut avouer en effet qu'Amiot estoit un grand personnage, & que la Republique des Lettres luy a une extreme obligation de sa traduction de Plutarque, qui est comme la source & le magasin de nos plus riches facons de parler. Mais qui peut avoir este ce scavant prisonnier dont parle M. de Brantome? Lancelot du Voefin, Seigneur de la Popelinere, nous apprend bien dans son Histoire des Histoires pag. 359. qu'Adrien Turnebe, son Precepteur, qui estoit tres docte dans la langue Greque, envoioit de tems en tems à Amiot les passages difficiles de Plutarque tout tourne. Il repete la même chose dans son Idée de l'Histoire accomplie pag. 259. M. Jacques Amiot, dit il, est renommée en la connoissance de la langue Greque pour ses louables versions des Oeuvres de Plutarque de Grec en François. Encore qu'il n'y aye du tout satisfait à l'obligation qu'entr'autres Tournebus y avoit acquise, luy envoyant les passages tous entiers tourne en François desquels il doutoit. Mais je ne saurois me persuader que ce soit Turnebe qu'entende M. de Brantome, un de ceux qui ont parlé de ce grand Critique, ne remarquant qu'il ait esté jamais prisonnier. Apres Amiot, est venu Claude Galpar Bachet, Seigneur de Meziriac, de l'Académie Françoise, qui estoit estimé très savant aux belles Lettres; & le premier homme de son tems pour la connoissance de la Fable. Ce Gentilhomme ayant envoyé à l'Académie un Discours de la Traduction, après y avoir loué l'esprit, le travail & le stile d'Amiot, pretend montrer qu'en divers passages, jusqu'au nombre de deux mille, ce grand Traducteur a fait des fautes tres grossieres, dont il donne plusieurs exemples. Ce Discours n'est pas imprimé; mais par les Commentaires de M. de Meziriac sur les Epitres

Epitres d' Ovide , l'on void bien qu'il n' accuse pas Amiot sans fondement.

(151.) AMMIANUS *Marcellinus*. Hic liberum de vita Thucydidis tribuit Gesnerus Bibliothecæ universalis fol. 35. b. qui alias sub Ammiani Græci, vel Marcellini Græci nomine extat, idque ex *Svida* verbis colligere nititur. At illos distinguit *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. Cap. XVIII. pag. 253. Græce tamen asserit Commentarios in Hermogenem de statibus, quos cum Syriano & Sopatro excudit *Aldus*. Pro Gesnero tamen militare Ravium ad Gesnerum monet *Symbola Normanniana*, quæ sic habet:

Hoc, inquit *Ravius*, vult negare *Vossius*, sed nullis certis argumentis, potius ex obliquo comprobat. Verba, quæ ibidem de *Svida* citat *Gesnerus*: vaticinandi peritissimum Marcellinum fuisse plane ἀνισορήτως notant Theologum sive Bibliorum peritissimum.

(152.) AMMONIUS Alexandrinus, de quo vid. *Hieron. & Sophron.* in *Vitis Ecclesiasticor.* pag. m. 114. 115. *Bellarmin.* ad A. C. 226. *Sext. Senens.* l. 4. p. m. 242. *Baron.* ad A. C. 147. n. 5. & seq. *Posssev.* in Apparatu, *Gerhard.* p. 157. &c. Ei tributos I. *Canones X.* in *Orthodox. Patr.* lat. Tom. 1. fol. 747. EUSEBIO vindicat *Balth. Bebelius*, *Antiq. Eccles. sec. 3.* fol. 477. 478. apud *Olear.* Abaci *Patrum.* p. 29. TATIANI SYRI, ab aliis, imo & THEOPHYLACTI frustra creditos, docet *Posssev.* *Apparat. sacr.* Tom. 1. pag. 75. 76. II. *Diatefferon* vero, sive *Harmonia Evangelica*, perperam VICTORI Capuano, & aliis cum libris de Consonantia Mosis & Jesu, genuinis ejusdem confusa TATIANO Syro, Justini Martyris auditori, de quo *S. Hieron. & Sophron.* pag. m. 91. 95. recte asseritur ab eodem *Bebelio* l. c. & *Raynaudio* p. 125. v. *Baron.* ad A. C. 174. n. 9. & *Monumenta Orthodoxographica Patrum.* Ubi quemadmodum & apud *Gesnerum* p. m. 32. de aliis Ammonii vide, à quibus omnibus diversi sunt illi, de quibus egimus in *Anonymis* n. 157. De quorum posteriori v. etiam *Popeliniere*, *Histoire des Histories* lib. 8. p. 431.

Hunc Amonium rectius à Victore Capuano AIMONIUM scribi, credit *Cave* *Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 53. a. *Canones* hos ab Ammonio mirabili studio repertos, & ab *Eusebio* deinde diligenter excultos, peculiarem etiam de illo nomine dissertationem à *Labbeo* Dissertationi de Scriptoribus Ecclesiasticis additam, quæ legi mereatur, indicium facit *Symbola Tenzeliana*.

AMMONIO ALEXANDRINO tribuitur (II.) HARMONIA IV. EVANGELIORUM & in *Bibliotheca veterum Patrum*, interprete *Orthomaro Luscinio* ut refert *Miræus* in *Biblioth. Ecclesiast.* ad *S. Hieronymum* p. 19. (a) *Olearius* in *Abaco Patrolog.* p. 29. pariter quidem recenset hanc ipsi harmoniam *Diatefferon* dictam adscribi in *Orthodox. Patr.* lat. 1. f. 747. 763. canonibus præmissa, sed addit ex *Bebelio* id perperam fieri (b) Adde, quæ in *Anonymis* num. 708. ex *Strauchio* de hoc libro monuimus *Tatiano* debito.

Quem cum eo, qui *Ammonii* nomine extat, huncque cum *Tatiani* opere ejusdem nominis confundi per *Victorem Capuanum* notat *Calixtus*

*Concord. prolegom.* pag. 5. quod & observat *Cave* loc. citato, ubi *Ammonio* ante 500. annos adscriptam esse hanc *Harmoniam*, à *Zacharia Chrysopolitano*, qui eam *Commentariis* illustravit, simul indicat. De libello (III.) περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων: *Ammonio* tributo, sed *HERENNIO PHILONI* assignando, vide *Colomesii* dissertationem de dubiis aliquot Scriptoribus, num. XX. *Baile Dictionaire T. I.* p. 244. ex *Menagii* notis ad *Laertium* lib. 2. n. 5. (IV.) *Commentarius* etiam in *librum Aristotelis Stagiritæ* vulgo creditum de *interpretatione*, quo nil eo indignius, ut alias docebimus, non esse nobilis illius *Philosophi*, sed multo junioris, *Hermiam* patrem habentes docet *Vossius* de *Nat. & Constit. Rhet.* c. IX. pag. 612. Adde notas *Diecmannianas* (c) serotinas, & nunc primum editam *Homonymoscopiam* operosissimam amici mei *Mollerii* pag. 531. & seq. & Amplissimi tandem *Syndici Mastrichti* sub lit. (d) annexa.

(a) *Miræus* *Biblioth. Ecclesiast.* p. 19. *Ammonius*.

*Alexandrinus*, *Origenis* in *Philosophia* præceptor, -- in *Bibliotheca veterum Patrum* ipsi attribuitur *Harmonia* quatuor *Evangeliorum* interprete *Orthomaro Luscinio*. In eadem *Bibliotheca* extat alia *Harmonia*, *Tatiano Alexandrino* inscripta. *Ejus tamen* interpret. *Victor* *Episcopus Capuanus*, in præfatione dubitat, sitne *Tatiani* an *Ammonii* & rem in dubio relinquit: etsi magis arbitretur *Tatiani* hunc laborem esse; verum recentiores plerique *Ammonio* tribuunt. Sic fere *Joannes Molanus Doctor Theologus Lovaniensis* in *sua Bibliotheca sacra*, quæ apud me extat manuscripta typis hæcenus non edita. *Baronium* ad annum 174. & *Bellarminum* in *Catalogo* consule.

(b) *Olearius* in *Abaco Patrolog.* pag. 29. *Eidemque* tribuitur *Harmonia Evangelica* in *Orthodox. Patrolog. Lat. I.* fol. 747. 763. canonibus præmissa. Sed neque decem *Canones* in ista *Orthodox. sunt Ammonii*, verum *Eusebii*, neque *Harmonia* ejus est, *diatefferon* dicta. Vide prolixè *Bebel.* l. c. *Antiqu. sec. 3.* f. 478. & quæ in contrarium moveantur à *Baron. Bellarm. &c.* contra *Victorem Capuanum*, inde arbitrare.

(c) *Marginalia Diecmanniana*.

Non memini me quenquam ex *Patrologis* legisse, qui *Victorem Capuanum Ammonii Harmoniam*, cum ejusdem consonantia Mosis & Jesu confudisse notarverit. Quin potius eum ob hanc *Harmoniam Ammonio* abjudicatam *Bebelius* I. C. contra *Baron. Bellarm. & Posssev.* defendit. Si quid hic erravit *Victor*, in eo erravit, quod *Tatiano* hanc *Harmoniam* adscripserit, cujus eam esse non posse *Du Pin Nouv. Bibl. des Aut. Eccles. Tom. I.* pag. 120. fin. inde probat quod *Tatianus* à suo opere *Genealogiam Christi* resecurit, quæ in *Harmonia* extat. Quod & observavit *Cave* l. c. p. 53. a. Neque etiam *Bebelius*, licet *Harmoniam* à *Luscinio* interprete *Ammonio* adscriptam *Ammonii* esse neget, eam *Tatiano* tribuit, ut *Cl. Dn. Placcius* refert. [Ac paulo inferius.] In *Catalogo* libror. Chal-

*Chaldaeorum* Hebed Jesu *Metropolitae Sobensis*, quem *Syriace & Latine cum Notis Abrahamus Ecchellensis Syr. linguae in Gymnasio Romano Lector*, Roma Ao. 1653. 8vo typis *Sacrae Congr. de propag. fide* edidit, p. 15. hac in *versione latina* lego: Extat *Evangelium*, quod compilavit vir quidam *Alexandrinus Ammonius*, qui est *Titianus*, quod vocavit *Diatassaron*. Ubi duplex error est, alter interpretis, qui *Titianum* hic & in indice vocavit, quem *Tatianum* vocare debeat, quam *posteriorem lectionem Syriaca vox Auctoris*, punctis destituta, utique admittit; alter *ipsius Auctoris* qui *Ammonium & Titianum* confudit. Nisi forte & hic errorem interpretis agnoscat, qui *Syriaca auctoris* (quae *Hebraicis literis de industria describo*) *הוה טיטיוס* male verterit, qui est *Titianus*, cum reddere debuisset, quod (scilicet *Evangelium*) est *Tatiani*. Ut ita *Tatiani Harmoniam Ammonium* suam fecisse, dicere voluerit *Hebed Jesu*, in quo tamen etiam lapsus fuisset.

(d) *Mastrichtiana Symbola.*

*Ammonius & Honorius vel Armenius Monachorum de libris Canonicis Vet. & Nov. Testam. & confessio fidei Catholicae ad Theodorum V. illustrem. Hanc edidit Mabillon in itinere German. integra vero sub nomine Ambrosii reperitur; apud Vigilium Tapsensem libr. 2. contra Palladium. vid. Act. Lips. 1688. p. 19.*

(153.) *AMOENUS* in Codd. Mss. vocatur auctor *Enchiridii Veteris & N. T.* quod in *Prudentii* operibus legi solet. *Joannes Sicardus SEDULII* esse existimabat. *Amœnum* vocat & *Fabricius*, in editione *Christianorum Poetarum*: Item *Margarinus Bigneus* Tom. VIII. *Bibliothecae Sanctorum Patrum*: verba sunt *Vossii* de *Poët. Lat. cap. 8. pr. ad quem locum nos remiserat jam cap. 4. 57.* Sed de *SEDULIO* quidem non video, quid assensum nostrum provocare debeat. De *PRUDENTIO* vero videtur res pene certa esse ex iis, quæ habent *Andr. Rivetus Critici sacri lib. 3. cap. 26. circa finem*, & *Cass. Barthius Adversarior. lib. 6. c. 1. & l. 8. c. 11.* ubi postquam plurima *Exempla cognominum*, in ipsa *Scriptorum nomina* per *librarios commutatorum*, satis notabilia notasset, etiam *Prudentium Amœnum*, ab *amœnitate* sua nominatum, & hocce carmen illius esse, multis argumentis probat, quæ huc singula transcribere nimis foret prolixum. Adde citatos *Oleario Abaci p. 29. 30.*

Larvam *Amœni cognomen* non esse asserit *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguizez* p. 52. 6. forte quia idem cum *Barthio* sensit; cui adstipulatur quoque *Fabricius* in *Appendice Bibliothecae Latinae* pag. 207. a. & *M. Christiani Andreae ab Eschenbach Exercitationis de Poëtis Christianis Sacris, Græcis & Latinis §. X. p. 17. §. XXVI. p. 23.* Inter *Aurelii Prudentii Clementis Opera* jam olim quoque *ENCHIRIDION* hocce veteris & novi Testamenti prodiit sæpius: cui *librum hunc* vindicat *Steph. Chamillard S. J. commentator illius. Vid. Acta Erud. Lips. Sect. III. Suppl. p. 126. & 127.* ubi recensentur (a) Editio quæ prodiit *Amstelodami* apud *Dan. Elzevirium* 1667. in 12. cum *Nicolai Heinsii animadversionibus* hoc

*Enchiridion* non complectitur. Quod tamen & *Josias Simlerus* in *Biblioth. Gesneri* p. 87. & *Frisius* pag. 97. *Clementi* tribuit illudque carmine *Heroico* conscriptum esse & à quibusdam *Distochæum* vocari scribit. Sed idem sub nomine *Amœni* contrarium habet, atque huic adscribit pag. 32. Adstipulatur *Olearius* in *Abaco Patrol. p. 29.* & *Hyde* in *Biblioth. Oxon. pag. 26. col. b.* editionem habet *Par. 1589.* excusam præfixo *Amœni* nomine. *Margo Diecmannianus* hæc addit (b) hoc loco.

(a) *Acta Er. Lips. Supplem. Sect. III. pag. 127. Tom. I.* Hac ratione *librum Cathemerion*, hymnos *ᾠδὴς Στεφάνου*, *Apotheosin* ceteraque *Prudentii opera* exponit (*Stephanus Chamillard* in *editione illorum*, ab ipso *interpretatione & notis illustratorum*) in quibus *ultimum locum* occupat *Enchiridion Veteris & novi Testamenti*, quod et si nonnulli *Prudentio cuidam Amœno* tribuere maluerint, *Chamillardus tamen noster*, cum aliis quibusdam *Aurelio Prudentio vindicandum* censuit.

(b) *Marginalia Diecmanniana b. l. V. Molleri Hormonymoscop. p. 610.* qui tamen *Goldasti sententiam* non recte recenset. Neque enim ille uni ex quatuor à se enumeratis *Prudentiis* hoc *Enchiridion* adscribit, sed plane *quintum Prudentium Amœnum* cudit. Inspice ipsa *Goldasti verba* in *Prudentio Weitzii, Hannoveriæ Ao. 1613. 8. excuso p. 319. 320.*

(154.) *AMPHILOCHIUS, EPISCOPUS ICONII.* Ejus nomine extat (I) *de Vita & miraculis Basilii M. libellus*, referente *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. -- sed suppositum esse hunc *Amphilochio* factum, docet *Miræus* *Biblioth. Ecclesiasticæ lit. (a) pag. 36.* itemque *Cave* *Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 143. a.* qui *Nugivenduli* cujusdam opus esse dicit. *Quensted* etiam de *Patriis illustrium Doctrina & Scriptis virorum* p. 462. scaterere mendis, fabulis, somniis perhibet. Cui autem præcise *Auctori* adscribendum sit, eorum nemo determinat. (II.) *Homilia de Penitentia*, & quod non sit desperandum: de qua *Cave* loc. citato ait quod spuria, si quæ ulla, sit. Utpote quæ *iconoclastas* nominatim refellat, & *putidissimis fabulis* scateat. (III.) *Epistola ad Seleucum*, quam *NAZIANZENO* tribuit *Cave* loc. citato cum *Billio*; prolixè autem vindicat *Lambecius* *Commentar. de Bibliotheca Casarea*, lib. IV. p. 8. num. 99. sub lit. (b). cum quo sentit etiam *Georgius Calixtus*. (IV.) *Oratio in SDeiparam & Simeonem*. Cujus verum *Auctorem* esse *AMPHILOCHIUM SIDÆ EPISCOPUM*, qui *Concilio Ephesino* interfuit, credit *Labbeus* *Tom. I. pag. 6.* citante *Oleario Abaci Patrologici pag. 30.* (c) & *König. Biblioth. Vet. & Nov. pag. 34. b.* Rectius tamen facere contendit *Cave* loc. cit. qui freti *Auctoritate Nicephori Constantinopolitani* eam *THEODOTO ANCYRANO* adscribant.

(V.) *de Spiritu Sancto*, quod *Deus & quod adorandus, quodque omnipotens* sit. *Liber ille Amphilo- chii*



lochii lectus est est S. Hieronymo, uti asserit Carve loc. cit. imo potius S. Hieronymo prælectus ab Amphilochio, ad quem eum miserat Basilius M. ut ad Gesnerum notat Ravius, monente Symbola Normanniana.

(VI.) de agricultura librum Amphilochio tribuit S. Possinus qui est numero decimus in ejus Thesauro Ascetico seu Syntagmate Opusculorum 18. à Græcis olim Patribus de re Ascetica scriptorum edito Paris. in 4to chez Ant. Dezallier 1685. quem tamen alii deberi, qui sec. VII. demum vixerit, censet *Journal des Sçavans de l'année 1685. p. 13. sub lit. (d) Illum AMPHILOCHUM, ATHENIENSEM* vocat König. *Biblioth. Vet. & Nov. p. 34. b. & Bibliotheca Gesnero Frisiana p. 83. a.*

(a) Miræus *Ribl. Eccl. p. 36. In vitis Patrum lib. I. & alibi, sub nomine Amphiloerii, legitur vita S. Basili Magni: sed eam esse suppositiciam & in multis falsam, Baronius in gestis anni 378. & Bellarminus in Catalogo prorsus convincunt.*

(b) Petri Lambecii *Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. IV. p. 8. 9.*

*Ἀμφιλοχίης, Ἐπισκόπου Ἰκονίης, Ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον* sive, Amphiloerii, Episcopi Iconii, Epistola ad Seleucum; *cujus principium: χαίρειν κελεύω τὸν καλὸν τε καὶ γαρόν &c. finis autem Ἐρῶσο τῶν γεγενημένων. In margine vero ibidem adscriptum est recentiori manu: ὡς δὲ τινες & Θεολόγος καὶ αὐτὸ hoc est: Secundum nonnullos autem hoc Carmen est S. Gregorii Nazianzenii cognomine Theologi. Extat quoque ibidem in margine alterum hoc ejusdem argumenti Scholion, itidem recentiori manuscriptum: καὶ ταῦτα δοκεῖ τῆς Θεολόγος τυγχαιεῖν Φρενός, ὡς περὶ Ἀμφιλοχίης γεγράφει. Hoc est: Etiam hæc videntur factus esse ingenii S. Gregorii Nazianzeni, per excellentiam appellati Theologi, tanquam ab eodem composita sub nomine Amphiloerii. Idem marginale Scholium reperit olim etiam Vir doctissimus Jacobus Billius in Codice quodam manuscripto Bibliothecæ Regiæ Parisinæ, ut ipse in Notis suis ad illud Carmen approbative refert his verbis: Etsi hoc Carmen Amphilochio Iconii Episcopo tribuitur, ipsa tamen phrasis Gregorii cothurnum plane resipit; ut etiam in Græco Codice quidam verbis Græcis annotavit. Nam quod aliorum nomine ad quosdam scribat, nemini mirum id videri debet, cum in Heroicis Carminibus id aliquoties usurparit. Hæc Billius. Mibi autem nec conjector ille recens atque anonymus, nec ipsa conjectura ratio, tantum videntur habere ponderis & monumenti, ut propterea illud Carmen indubitanter & præfractè vel Amphilochio abjudicandum, vel S. Gregorio Nazianzeno adjudicandum sit. Extant enim in Augustissima Bibliothecâ Cæsareâ etiam alii nonnulli antiqui Codices manuscripti Græci, in quibus idem Carmen, æque ut in illo Codice, de quo in præsens agitur, Amphilochio Episcopo Iconii nominatim & expresse attribuitur; quemadmodum post hæc, cum eo perventum fuerit, accuratius indicabo.*

(c) Olear. *Abac. Patrolog. pag. 30. Homil. de occurso Domini nostri J. C. & de Deipara atque Simeone, quam tamen cum non-*

*nullis aliis Amphilochio Sidæ Episcopo, qui an. 431. Conc. Ephesino contra Nestor. interfuit, tribuendam censet Labbeus, T. I. p. 60.*

(d) *Journal des Sçavans pag. 13. 14. Janv. Ao. 1685.*

*Attribué à St. Amphiloque ami de St. Basile, qui a vécu dans le 4. Siècle. La chose seroit remarquable si cette piece estoit de ce temps-la, puisqu'il y est parlé de la Feste de l'Annonciation; mais il pourroit bien se faire que ce fut d'un Auteur postérieur qui a vécu après l'an 600. Le ravage des Perses qui obligea Paul de Cappadoce à s'enfuir, semble en effet estre l'invasion de l'an 608. Lorsque les Perses pillèrent la Cappadoce du temps de l'Empereur Phocas. Ce Sçavant Jesuite peut nous tirer sans peine de tous ces doutes.*

(155) *Liberius de S. AMORE. Ejus extant Epistola Theologica, quas Principiis & stylo Auctoris Bibliothecæ Universalis convenire, ac rumore & voce publica eidem imputari monstrat Poiret in Epistola ad hunc auctorem subnexa Libris III. de Eruditione solida &c. p. 407. 408. Ubi styli puritatem Auctorem epistolæ sectatum quidem materiarum non item, ei objicit. Plenius Personatum Liberium de S. Amore detegit larvamque ei detrahit Magnificus D. Joh. Fridericus MAYER, de Incarnatione verbi §. IV. dissert. hab. Hamburg. d. 22. Decembr. 1692. Johannem CLERICUM ex propria ejus confessione a se audita, publice nominans, quibusdam in ejus epistola 76. improbatis. Confirmat Bailletus, catal. des Aut. deguisez p. 526.*

(156) *Antonius AMPIGOLLUS: Ejus nomine editæ sunt an. 1511. Parisiis in 4. a Badio Figure Bibliorum. Verum hujus operis auctorem esse Antonium RAMPELOGUM, Genuensem Eremitam Augustinianum, qui disputavit contra Hussitas in Concilio Constantiensi, judicat Miræus Auctarii de Scriptoribus Ecclesiasticis p. 272. (a) verbis subscriptis.*

(a) *Miræus, Bibl. Eccl. p. 272. Antonius Rampelogus, Genuensis, Augustinianus eremita, in Concilio Constantiensi adversus Hussitas disputavit, & scripsit figuras Bibliorum; 1516. Argentorati 1558. 1570. Lugduni, & sub nomine Antonii Ampigolli 1511. Parisiis in 4to. à Badio editus.*

(157) *Peregrinus AMSTELIUS: Sub personato hoc nomine latere Patrem Augustinum van Teilingen asserit Bailletus auteurs deguisez pag. 224. & in Catalogo subnexo pag. 527. post Sorvell. Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu p. 97. a. ubi librum ejus hac larva tectum Pharum fidei, Antvverpiæ. 1660. memorat editum.*

(158) *AMSTELODAMENSES RABBINI. De his vide in Anonymis num. 2236. & quæ ibi sub lit. B. adjecimus, quæ clare eum indicabunt, qui sub larva Rabbiorum Amstelodamsium latere voluit, Noel Aubert de VERSE Doctorem Medicinæ, & antea Reformatæ Religionis apud Amstelodamenses Ministrum.*

(159) AMY ou l'AMY: Antoine le MAITRE. Hæc habet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 527. cui adde p. 292.

(160) AMYNTAS Jean Loys GUEZ DE BALZAC. Ita *Bailletus* in Catalogo des auteurs deguifez.

(161) ANACLETI antiquissimi Pontificis, qui Petrum Apostolum viderit, *Epistolas* 3. spurias probantem vide *Cocum*, *Censuræ* pag. 53 & seqq. De eo *Vossius* *Disp. historico-Theolog.* XI. thes. I. pag. 147. *Adversus hæc*, inquit, *Pamelius* obtendit *Anacleti Decretalem tertiam*. Quasi non etiam *Nicolai Cardinalis de Concord. Cathol. lib. 2. cap. 34. p. 771.* *Antonii Contii, Feti, aliorumque confessione. Epistolas ejus supposititias esse, jam olim constaret.* Vide has ISIDORO MERCATORI, vel PSEUD-ISIDORO vendicantem *Davidem Blondellum* in *Pseud-Isidoro & Turriano vapulante*, & ipsum contra defensorem *Fr. Turrianum* de *Epistolis Pontificiis*, de que hujus *Anacleti Decretis*, impressis *Florentiæ 1572. in fol. & Colon. v. Gesner. p. m. 33. Possen. appar. S. Tom. 1. p. 78.*

Adde *Ludov. Jac. à S. Carolo* *Biblioth. Pontif. p. 14. 15.* ubi contra *Rivetum* innumeros Auctores de his *epistolis* citat. Spurias etiam vocat *Chemnitius* *Locor. Theologicor. part. 3. p. 127. col. 1.* Vid. & latè de his aliisque primorum *Episcoporum urbis Romæ* *Epistolis Dni Gerhardi a Maastricht* *Historiam Juris Ecclesiastici §. 220. ad p. 232. & multis seqq.*

ANALYTICOPHILUS v. *Nomicus.*

ANASSARIDE v. *Clorio.*

(162) ANASTASII plures videantur apud *Bellarminum, Baronium, Sixtum, Possevinum, Gerhardum, Olearium, Maresiam* *disp. Theolog. de vocibus Trinitatis thes. 48. & eundem de Papisia Joanna* pag. 28. 174. & 217. *Delrio* in *vindiciis Areopagiticis* cap. 4. p. 55. aliosque. Eorum unus Pontifex, qui *Siricio* successit, fertur auctor *Decreti*, cujus est *Exordium*: *Sane Theſſalonicenses Episcopi &c. quod non illius esse, verum HORMISDÆ, Pontificis* itidem *Maximi*, docet *Possevinus* in *apparatu sacro* *Tom. 1. pag. 78. & T. 2. p. 60.*

*Decretum* hoc tribui quoque sed falso *GELASIO* Pontifici prolixè docet *Cave* *Histor. Litt. Ecclesiast. p. 264. b. & 65.* Qui tandem in *Seculum IX.* illud rejici debere, ac forte ex *ISIDORI MERCATORIS* officina prodiisse probabiliter concludit: de quo vide *Bellarminum* & *Cocum* ac *Rivetum* & ejus generis alios cum *Du Pin* & *Cave* quem excerptimus sub lit. (a) & vel maxime *Blondellum* in *Turriano vapulante*. Quibus adde *Maastricht* *histor. Juris Ecclesiast. a num. 220. ad 233.* Caterum *Anastasio* quoque nomine latere *Ferome* *GRACIAN DE LA MERE DE DIEU*, indicat *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 527. cui adde p. 313. sub lit. (b) excerptum & *Moller. Homonomoscopia* p. 414. & seqq. omnino hic conferendam.

(a) *Cave* *Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 264.*

*Decretum* in *Concilio Romano LXX. Episcoporum an. 494* de *Libris Canonicis Ecclesiasticis, & Apocryphis. Decantatissimum hoc* *Gelasii decretum* in omnium ore & manibus habetur. *Ejus vero esse, eamque quam præ se fert, aatem & auctoritatem habere, agre mihi persuadeo his ductus argumentis. 1. Vetustiores Codices id nulli certo auctori tribuunt. Hinc notante Cl. Baluzio in antiquis Codd. iisq. melioris notæ nunc Damaso, nunc Gelasio, quandoq. Hormisdæ Papæ ascribitur: certissimo indicio, genuinum hujus Decreti Auctorem olim ignotum fuisse.*

p. 265. *His rite perpensis, optimo iure concludo fictum aut suppositum esse hoc Gelasii Decretum, ac ejusdem esse cum Epistolis primorum Pontificum Decretalibus farina, ex eademque Isidori Mercatoris officina prodiisse.*

(b) *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez. p. 313.*

*Le pere Jérôme, Gracian de la Mere de Dieu, fameux par ses disgraces, après le nom d' Anastasio pour faire la description de son rétablissement comme s' il avoit voulu paroître ressuscité.*

(163) ANASTASIUS BIBLIOTHECARIUS: Huic adscribitur *Pontificale sive Historia de vitis Romanorum Pontificum*. Prodiit illa, monente *Sagittario* *Historiæ Ecclesiast. p. 653.* cura *Joa. Busæi* e *S. J. Moguntia* 1602. item studio *Jacobi Sirmondi senioris*, *Parisiis* 1620. & 1649. ad calcem *Historiæ Ecclesiasticæ cum notis Caroli Annibalis Fabroti*, ac iterum ibidem 1680. cum notis & observationibus *Antonii Dadini* *Alteserræ U. J. D. Profess. & Decani Tolesani*. Verum Pontificalis hujus autorem, docet *Johannes Ciampinus* *Romanus* in examine libri *Pontificalis*, edit. 1688. In cujus recensione *Acta Eruditorum Lipsiensium* *Supplem. Sect. IV. p. 167.* octo diversas de compositione *Pontificalis* hujus sententias memorant, ut patebit ex allegatis sub lit. (a) cum quibus plane coincidunt ea, quæ circa hunc librum monentur in *Monatlichen Unterredungen* 1695. p. 139. seqq. Nec multum abluunt, quæ sub lit. (b) suppeditat *le Journal des sçavans* *Tom. 18. p. 379. seqq.* At omnium accuratissimè censuisse *Pearsonum* & *Dodwellum*, judicat *Cave* *Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 129.* Illi vero *Operibus Pearsonii* *Posthumis Chronologicis, &c.* quæ prodierunt *Londini* 1688. cum additionibus *Dodwelli*, *Pontificale* hoc idem censent esse cum *Henschenii* *secundo Catalogo Episcoporum Romæ* *publicato, cujus primam partem DAMASO, Continuationem ANASTASIO* adjudicant, ut ex iis notat *Bibliothèque Universelle & Historique de l'année* 1688. p. 162. *Tom. 9.* sub lit. (c) Observat tamen *Cavel. c.* *Pontificale* hoc a diversis, diversis temporibus scriptum, denique nonnullis adjectis ab *Anastasio* totum recensitum fuisse, ac proinde sub ejus nomine editum. Quæ sententia quidem ferme eadem est cum ea quam ex *Lambecio* supra affert *Ciampinus* l. c. quæque sub lit. (d) a nobis ex *Biblioth. Cæsareæ. lib. II. p. 917.* repræsentatur.

In illis plurimum laborat Ciampinus, contra Bellarminum, evincendis, ab Anastasio Vitas Adriani II. & Stephani VI. scriptas non esse, ut notant *Acta Erud. Lips. Suppl. Sect. IV. p. 169.* sub lit. (e) Illas GUILIELMO Bibliothecario tribuit Vossius de Historicis Latinis lib. II. Cap. XXXV. 319. Nec prioris Pontificalis partis auctorem esse posse, ex Labbeo solide demonstrat Cave, Chartophyl. Ecclesiast. p. 166. sub lit. (f)

(a) *Acta Erud. Lips. Suppl. Sect. IV. p. 167.* In Autorem libri Pontificalis, quo vitæ Romanorum Pontificum continentur, inquisiturus celeberrimus Ciampinus (in Examine Libri Pontificalis, seu Vitarum Romanorum Pontificum,) diversas opiniones enumerat. Primam, quam Ptolomæo Lucensi, Lando de Columna & pluribus aliis adscribit, iis tribuit, qui vitas Romanorum Pontificum a Petro usq; ad Liberium Damasi, reliquas usque ad Nicolaum I. Anastasii opus esse statuunt. Secundam adeos spectare ait, qui gesta Pontificum a Petro ad Liberium non ad Damasum, sed ad incertum Autorem referunt, in qua classe Baronium & Labbeum collocat. Tertiam assignat Tortelio & Sylvagio, quos Damaso & Anastasio prætermisiss, vitas Pontificum Gulielmo Bibliothecario, sive Pandulpho Ostiario, vel etiam cuidam Petro Lateranensis ecclesiæ Bibliothecario adscribere memorat. Quarta est Panvini, Ludovici Jacobi à S. Carolo, Teisserii & aliorum, qui integram historiam Romanorum Pontificum saltem usq; ad Benedictum III. vel Nicolaum I. Anastasio Bibliothecario acceptam referunt. Quinta Henschenii & Papebrochii, qui ex vetustis quibusdam Romanorum Pontificum catalogis, quorum ratio in actis Sanctorum Aprilis prolixè recensetur, vitas illas depromptas arbitratur. Sexta Petri Lambecii, qui Tom. 2. Bibliothec. Vind. statuit, primam historiam de vitis Romanorum Pontificum originem non tantum S. Damaso multo antiquiorem esse verum etiam inde a prima Notariorum Romanæ sedis institutione, quæ per Clementem I. facta sit, derivandam esse. Tunc enim vitas Romanorum Pontificum scribi cœpisse ait instar simplicis alicujus catalogi, quo compendiose indicarentur cujusq; nomen, patria, parentes, tempus Pontificatus, ordinationes, constitutiones, obitus deniq; & sepultura; quibus postea, cum ecclesiæ splendor & opulentia succrevit, extructiones, instaurationes, & exarnationes templorum, cum speciali recensione sacræ supellectilis, & variarum donationum accesserint. Ejusmodi catalogum diversis temporibus & a diversis Autoribus compositum, ordine tamen & stylo sibi haud dissimilem, Lambecius in tabulario Basilicæ Vaticanæ — — — Quantum autem historia illius continuationem post mortem Damasi attinet, eam Lambecius a diversis Romanæ Ecclesiæ Bibliothecariis, inter quos omnium celeberrimus Anastasius fuerit, compositam judicat. (Et post aliquot lineas.) Octavo & ultimo loco producit sententia Fioravantis Martinelli, qui in Roma sua ex ethnica sacra p. 409. secundæ editionis pluribus argumentis probat, Anastasium non esse libri Pontificalis autorem, asserens, priorem libri Pontificalis partem Damasi jussu consarcinatam, sed Amanuensium inscitia vel malitia passim interpolatam, cum Pontificibus Damasi prædecessoribus multa tribuantur, quæ quadragesimo demum post Damasum annis conficta sunt; post

Damasi autem tempora neminem præter Petrum Gulielmum Bibliothecarium, & Pandulphum Lateranensem Ostiarium, Pontificum rebus gestis consignandis operam dedisse. Varia autem in Martinelli sententia Ciampinus reprehendit. — — — Dixerat insuper Martinellus, libro Pontificali Damasi nomen inditum fuisse, etsi non ab ipso Damaso, sed a ministris Romanæ sedis compilatus fuerit, sicut Bullæ ab ipsis Pontificibus, non a Datario compilatore nomen accipiant. Ad hoc respondet Ciampinus, quod Datarus Bullas non compilet, sed Abbreviator de Parco Majori, & Præsumptor litterarum Apostolicarum, quæ duo munera se jam multis ab annis exercere scribit. &c.

(b) Journal des Sçavans Tom. 18. pag. 379.

Examen Libri Pontificalis s. vitarum Romanorum Pontificum, quæ sub nomine Anastasii Bibliothecarii circumferuntur. Les Sçavans sont extrêmement partagés au sujet de l' auteur de l' Histoire des anciens Papes publiée sous le nom d' Anastase le Bibliothecaire. Ptolomée de Luques Religieux de l' Ordre de S. Dominique & quelques autres croient que le commencement depuis S. Pere jusques à Damase est de Damase même & que la reste jusques à Nicolas l' est d' Anastase le Bibliothecaire.

Ibid. p. 380. Tortelius s' est imaginé que toutes ces vies ont été écrites par Guillaume Bibliothecaire qui vivoit en 1142. Onuphre les a toutes données à Anastase.

Pag. 381. Al' egard du premier Catalogue les Peres Henschenius & Papebroch tiennent, que la premiere partie depuis S. Pierre jusques à S. Urbain Pape & Martyr a été composée par S. Anthere qui avant son Pontificat avoit pris un soin particulier de recueillir les actes des Martyres & que la seconde l' a été par S. Jules predecesseur immediat de Libere.

Ibid. Lambecius Bibliothecaire de l' Empereur bien loin de croire qu' Anastase ait écrit toutes les vies des Papes qui paroissent sous son nom, tient que plusieurs d' entre elles sont plus anciennes que Damase.

Ibid. p. 383. Floravante Martinelle homme d' Erudition, qui a long temps travaillé dans la Bibliothèque du Vatican dans un livre qui a pour titre: Rome devenue Sainte de profane & de payenne — — — y propose des nouvelles pensées qui consistent à dire que le livre de la vie des Papes a été compilé par l' ordre de Damase des trois catalogues dont il a été parlé qu' il a été alteré en plusieurs endroits par l' ignorance des Copistes & continué par differens des auteurs.

Ces différentes opinions ont servi à Mr. Ciampini à former la sienne qui consistent principalement en deux points, l' un que les vies attribuées à Anastase ne sont pas d' un seul Auteur mais de Plusieurs. L' autre qu' entre toutes les vies des Papes, il n' y a que celles de Gregoire IV. qui fut élu en 827. de Serge II. de Leon IV. de Benoit III. & de Nicolas I. qui ayent été écrites par Anastase.

Ibid. p. 385. Qui est donc l' Auteur de la vie du Pape Adrien si ce n' est pas Anastase? Onuphre a pensé que c' estoit Guillaume Bibliothecaire. La Conjecture de Mr. Ciampini est que c' est Zacarie Eveque d' Agnani de même qui fut envoyé à Constantinople par Nicolas l' en 860. avec l' Eveque de Porte, & qui trahissant avec lui son devoir consentit la-

chernent à la de deposition d' Ignace & communia avec Photius , pour raison de quoi il fut depofé.

(c) Bibliothéque Univerfelle de l'année 1688. T. 9. p. 162.

Notre auteur rapporte enfuite les divers fentimens quel' on a eû, touchant celui qui a écrit le Pontifical, & réduit ce qu' il en penfe à ces cinq chofes : 1. Que Damafe n' est point auteur de la premiere partie : 2. Que l' auteur, quelqu' il foit , n' a pas vécu avant le fixieme fiecle : 3. Que la premiere copie de cet ouvrage est la meme, que le Jefuite Henfchenius a publiée fous le nom de fecond Catalogue des Eveques de Rome ; mais qu' elle a été retouchée depuis, & continuée avant le temps d' Anastafe le Bibliothecaire , à qui quelques uns en ont attribué la continuation : 4. Que l' on ne peut favoir, fi Anastafe y a encore changé ou ajouté quelque chofe : 5. Que s' il y a quelque chofe de bon , concernant les premiers Evêques de Rome, cela est tiré d' un Catalogue plus ancien, que Cufpinien a inféré dans fes Faftes , & duquel il parle fur l' année de Rome DCCLXXXI. Le Jefuite Bollandus l' aiant communiqué à Gilles Bucherius , il le publia dans fon Commentaire fur le Canon Paschal de Victorius. Enfin le Jefuite Henfchenius l' a publié une troifieme fois dans fa Differtation Préliminaire fur les Saints du mois d' Avril.

(d) Petri Lambecii Biblioth. Cæfar. Lib. II. c. 8. p. 927.

Cæterum quod ad ejusdem Historiæ continuationem post tempora S. Damasi attinet, ea quidem paulatim a diverfis S. R. E. Bibliothecariis, tanquam Tabularii feu (1) Archivi Vaticani Præfectis, prout quisq; sub uno vel pluribus Summis Pontificibus vixit, composita est, observata tamen, quantum fieri potuit, similitudine ordinis & styli, quibus antiquiores ejusdem Scriptores ante S. Damasi ætatem usi fuerant. Celeberrimus autem omnium jam memoratorum Continuatorum est Anastasius S. R. E. Bibliothecarius, qui Seculo post Christum nono floruit sub Papa Nicolao I. Hadriano II. & Joanne VIII. & secundum Card. Baronii Chronologiam vitam produxit usq; ad annum fere 886. Quod enim solus Anastasius non sit autor totius istius Continuationis, satis patet ex antiquis illis Codicibus, qui sine ulla Controversia ante ipsius ætatem scripti sunt. Cujusmodi fuit ille codex, quem R. P. Philippus Labbæus in Differtatione de Scriptoribus Ecclesiasticis (2) testatur se vidisse, tempore Imp. Caroli Magni exaratum in quo vitæ illæ Romanorum Pontificum S. DAMASO Papæ jam tum tribuebantur, antequam aut natus esset Anastasius aut saltem ex primæ infantie crepundiis emerfisset. Ejusdem generis est etiam præstantissimus ille & collatu dignissimus codex MStus Ambrasianus, de quo in præfens agitur; ut pote cum tam ex scriptura, quam aliis circumstantiis certo constet, eum ad Imp. Ludovici Pii tempora pertinere. Pertingit autem ibi Historia Pontificum Romanorum tantum usq; ad Papam Stephanum Secundum, velut alii supputant, Tertium, qui A. C. 752. electus est, & 757. obiit.

(e) Acta Erud. Lips. Suppl. Sect. IV. p. 169.

Postea Nicolai vitam cum Hadriani II. & Stephani VI. vitis conferens (Johannes Ciampinus in Examine Vitarum Pontificum) etsi has Baronius ab Anastasio concinnatas judicaverit, contrariam tamen

sententiam tueri minime dubitat, cum styli diverfitas alium autorem probet,

Causam vero, cur Anastasius Bibliothecarius Hadriani II. & Stephani VI. vitas non scripserit, hanc esse putat Autor noster, quod sub Hadriani Pontificatu Constantinopolim ad octavam Synodum generalem missus, & post reditum suum, ut acta Synodi e Græco in Latinum sermonem convertereret, compulsus fuerit, hisq; & aliis occupationibus detentus, ad vitam Hadriani aliorumque ipsi succedentium Pontificum vitas posteritati tradendas animum applicare non potuerit.

(f) Cave Cartoph. Eccles. pag. 166.

Libri de Vitis Pontificum priorem partem Anastasium parentem non agnoscere inde probat Labbeus, T. I. p. 252. quod viderat MS. Codicem optime notæ tempore Caroli M. exaratum, in quo vitæ illæ Damaso jam tum tribuebantur, antequam aut natus esset Anastasius, aut saltem ex primis infantia crepundiis emerfisset.

(163. a) ANASTASIO SINAITÆ Patriarchæ Antiocheno, quædam tribuuntur, quæ sunt alterius ANASTASII PATRIARCHÆ itidem ANTIOCHENI, RECENTIORIS. Hæc Joh. Bona Cardinalis in Notitia Auctorum, quam præmisit Psalmodiæ. Symbola est Diecmaniana, cum qua superiora, & sequentia & Molle-ri Homonymoscopiam omnino confer.

(164) ANASTASIUS SIONITA. Ejus nomine extat (I.) Hodegus, editus anno 1606. Ingolstadii à Jacobo Gretsero; At illud scriptum Anastasio hujus Sionitæ successoris tribuendum, monente Sagittario Hist. Ecclesiast. pag. 803. Et omnino non esse hujus Anastasii Sionitæ opus, multis rationibus evincit Cave Hist. liter. Script. Ecclesiasticorum p. 296. b. sub lit. (a) citatus. Junio-rem etiam Anastasii Antiocheni temporibus asserit Sagittarius l. c. sub lit. (b) Ubi ad ISIDORUM HISPALENSEM auctoritate Itigii inclinatur. (II.) Quæstiones & Responfiones de variis argumentis in S. Scripturam numero CLIV. quas citat Bibliotheca Gesnero - Frisiana p. 39. a. sub titulo: ἐκλογὴ τῶν ἐρωτῶν καὶ ἀποκρίσεων τοῦ ἁγίου ἱεροῦ ἀποστόλου καὶ μαρτύρου ἁγίου Ἰσιδώρου τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας: Quas tamen easdem esse conjicit cum definitionibus ANASTASII ANTIOCHENI ejus Successoris; vide & Cave l. c. qui Anastasii Sionitæ hunc tractatum esse non posse prolixè probat. (III.) Compendiaria Fidei institutio: quam cum quinque Dialogis de Trinitate sub S. Anastasii nomine Gr. Lat. edidit Theodorus Beza, Vezeliacensis 1570. in 8vo. Sed illam sub Cyrilli nomine reperiri ait Cave l. c. p. 297. a. Neutri tamen deberi, sed fœtum potius esse S. MAXIMI, docet p. 308. (IV.) Anagogicarum Contemplationum in Hexæmeron libri XI. latine editi Paris. 1609. Quibus duodecimum librum sive exemplarium Manuscriptorum raritate, sive Pontificiorum fraude hætenus suppressum addidit, & Græce latineque edendum curavit Cl. Alix, Londini 1682. 5. Hos libros ANASTASIO JUNIORI quoque asserit Sixtus Senensis Biblioth. Sanctæ pag. 243. a. Quo nomine tamen carpitur à Miræo Auctar. de Scriptoribus Ecclesiasticis pag. 213. Et TERTIO cuidam ANA-

ANASTASIO, ANTIOCHENIS, imo etiam ANASTASIO MONACHO, contradistincto tribuit etiam *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 39. a. cui adde ea, quæ sub lit. (b) ex Act. Eruditorum Lips. Supplem. Sect. I. p. 17. adducimus.

(a) Cave Histor. Litter. Script. Ecclesiast. p. 296. b.

Ὁδηγὸς ἢ Dux viæ adversus Acephalos: Videtur istud opus cum ex variis ipsius Anastasii; cum ex nonnullis Veterum Opusculis consarcinatum; ut cuius constabit, qui quatuor priora præsertim capita attente perlegerit: nec id modo, sed & à recentiore quadam manu haud leviter interpolatum est. Capite enim 10. pag. 178. meminit Evlogii Alexandrini jam mortui, qui nonnisi 20. 608. diem obiit. Cap. 5. init. sex Concilia Oecumenica memorat: sed forsitan menda cubat in numero, cum in eodem capite quinque solummodo enumeret. Opus certe nulla diligentia, nullo ordine conscriptum esse ipse Anastasius in Proæmio agnoscit: ubi veniam à Lectōribus petit ob varias correctiones passim adhibitās, & propter ταυτολογίας sæpius commissas; cum ægritudinum frequentia non ferebat, ut in iis pro animi sui sententia versaretur. Edidit hunc librum Gr. Lat. Jac. Gretserus Ingolstadt 1606. 4to.

(b) Sagittarius Histor. Ecclesiast. pag. 803.

§. XIII. Isidoro Hispalensi, Ittigium nostrum secuti, jungimus Anastasii Hodegum, cuius caput IV. in præfatione & subjuncto indice, hoc titulo signatur: ἐξηγησις καὶ ἐπιτομὴν περὶ τῶν αἰρετικῶν τῆς ἀρχῆς ἕως Νεστορίου καὶ Σεβήρου: hoc est: Brevis Expositio omnium qui hæreses introduxerunt, usque ad Nestorium & Severum. Etsi autem plerique hoc scriptum ab Anastasio Sinaita, Antiocheno Episcopo qui seculo VI. finire demortuus, elaboratum esse, asserunt; haut spernenda tamen videntur argumenta, quibus Johannes Dallæus, & Edmundus Albertinus Hodegi auctorem, & ab Anastasio Sinaita, & ab altero Anastasio Sinaitæ successore, ac itidem Episcopo Antiocheno distinguendum, & utroque juniorem, probant. Anastasii Hodegum edidit Jacobus Gretserus Ingolstadii anno 1606. VI. Opusculum hoc nulla diligentia, nullo ordine conscriptum esse, ipse Anastasius in Proæmio agnoscit. Ubi veniam à lectōribus petit, ob varias correctiones passim adhibitās, & propter ταυτολογίας sæpius commissas; cum ægritudinum frequentia non ferret, ut in iis pro animi sui sententia versaretur. Tum, quod ad hereticorum recensum attinet, plerique tantum nomine tenus indicantur: quod curiosum Lectorem parum juverit.

(c) Acta Erud. Lips. Supplem. Sect. I. pag. 17.

Anastasii quoque Sinaitæ testimonium, in quo maximam vim Schelltratenus fecerat, non Patriarcham Antiochenum sed alium Anastasium, Maximi discipulum, auctorem habere opinatur (Wilhelmus Ernestus Tentzelius in Epistola ad Amicum, qua Responsio ad Clarissimi Viri Emanuelis ad Schellstrate Dissertationem Apologeticam de Disciplina Arcani summam continetur.)

ANASTIUS v. Philareta.

(165.) Franciscus Juniperus de ANCONA: Ejus nomine Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 369. b. citat consultationem de *Causis & modis Religiosæ disciplinæ in Societate Jesu instaurandæ*, editam 1634. Cujus auctoritatem esse perhibet Bailletus in Catalogo des Auteurs deguizez p. 567. Casparem SCIOPIUM. V. num. 1498. in Anonymis & Juniperus infra.

(166.) Jacob Undersohn Hollatus. Ejus nomine prodiit ein Sendschreiben aus Hamburg an einen vornehmen Freund von den Leipzigschen Collegiis Pietatis. Latere sub hac persona D. Christianum THOMASIIUM, docet Symbola Normanniana ex p. 19. Ausföhrung des Pietistischen Unfugs. De cujus tamen asserti veritate multum adhuc dubito.

(166. a) Petri ab ANDLO nomen supposititium esse scriptoris Cartesiani in Belgio, notat Bayle Dict. Hist. & Crit. Tom. I. p. 259. ubi scripta eristica hujus Petri ab Andlo & Maresii recenset, & in Notis refert, Maresium nulla, nec sua nec amicorum, industria hunc larvatum ab Andlo detegere potuisse. Nous verrons, deinde Bayle addit, si Mr. Placcius ou Mr. Baillet seront plus heureux que moy à demasquer ce Pseudonyme, que je crois etre Regnier DE MANSVELT, professeur en Philosophie à Utrecht. Hæc Bayle. Innotuit maxime hic Regnerus à Mansvelt ex opere postumo contra *Spinosæ* Tr. Theol. polit. de libert. Philos. Ambst. 1674. 4to edito. Fœcundus fuit iste, quisquis est Petrus ab Andlo, nam Daniel ab Andlo Petri filius Ambstel. 20. 1673 4to emisit Notas breves ad Maresii Tractatum brevem de stud. Theol. De quo novo Pseudonymo itidem dispiciendum erit. Hæc Dnus Diecmannus.

(167.) ANDREÆ APOSTOLI ACTA vide infra Acta Apostolorum.

(167. a) ANDREÆ Apostoli liber Passionis, qui extat in *Historia Sanctorum Surii*, Tom. 6. quod à NEOCHARIDE & LEONE Philosophis, una cum aliis scriptis, suppositis aliorum Apostolorum nominibus, malitiosè confictus fuerit, vide probantes Rivet. lib. 1. Crit. sacri c. 4. pag. 123. Cocum pag. 102. & seqq. & Possev. Tom. 1. appar. pag. 81. ad Acta illius hoc restringentem, & Passionem pro legitima defendentem. Addit Olear. Abaci Patrologici pag. 3. AHAJÆ PRESBYTERI, Putatitii PASSIONIS. D. ANDREÆ APOSTOLI scriptores, expuncti Baronio anno 44. 42. eveci contra Bellarmino, & maximè Labbeo Tom. 1. dissert. ad Bellarm. pag. 4. seqq. ejusque app. pag. 677. seq. Sed confer Dannb. Christeid. art. 1. pag. 886. & Bebel l. c. antiq. trisec. Adde omnino Diecmannianas notas hic de crassissimo errore meo monentes (a) de quo emendato gratias ago, uti par erat. p. 3.

(a) Nota Diecmanniana Marginalis.

Non videtur Andreæ passio hic recte inter Pseudonymos collocari, neque enim ab ullo unquam, quod Andreæ auctoris sit, proditum est, vel etiam prodipotuit, nisi Andream martyrio jam affectum eum consignasse somniet; sed Andreæ vocatur, quod de Andrea agat. Est tamen revera ψευδώνυμ in quantum a Presbyteris & Diaconis Achajæ scriptus fertur & defenditur à Bellarm. de scr. Eccl. pag. 46. & Labbeo Tom. 1. pag. 45. ubi & ad Andr. Sauffagi ingens volumen de Laudibus S. Andreæ provocat. Quibus appones ea, quæ habent Vossius l. 2. de Hist. Græc. C. 9. pag. 201. 202. Brochmand Lych-niprophet. pag. 19. 20. Quod cetera Neocharides & Leo hujus libri passionis auctores sint, istud neque Rivetus, neque Possévinus, a Cl. Dn. Placcio citati docent. Cocus plane nullam horum nominum mentionem facit. Rivetus quidem ex Baronio à Neocharide & Leonide, (ita enim scribit) Acta Andreæ scripta refert, quod & facit Possévin, Tom. I. Appar. S. pag. 72. sed tam Baronius, quam Possévinus istos Actus vel Acta Andreæ a libro passionis Andreæ de quo hic Dn. Placcius agit, sollicitè distinguit, & duos istos Philosophos non posterioris (quem presbyteris & Diaconis Achajæ tribuunt) sed prioris, à Gelasio damnati, auctores faciunt. Nisi igitur ostendatur, utrumque istum librum unum eundemque esse, non possunt, quæ de priori dicta sunt, in posteriorem transferri.

(168) Conradi ANDREÆ, legitimi Jacobi Andreæ fratris nomine Jesuitam Conradum VETTER latitare, docet Ludov. Lucius Historiæ Jesuiticæ lib. 2. cap. 4. pag. 203. edit. Basil. 1627. in 4to quod Alegambe dissimulans, sub eo nomine nihil recenset, inter illius scripta p. 83. enumerata.

Sorvel etiam ejus Continuator de personato hoc nomine plane silet, ubi de Conrado Vetter agit, pag. 156. b. Bibliothec. scriptorum Societate Jesu. Meminit tamen scripti, cui titulus: Lutherus innocens aliorumque, quæ sub hoc personato Conradi Andreæ nomine prodierunt ostendit Symbola Flensburgo Molleriana, sub lit. (a) repræsentata. Et latuisse quidem sub Andreæ Conradi nomine, Conradum Vetterum agnoscit quoque Bailletus in Catalogo des Auteurs deguizez p. 527. Adde quæ sub lit. (b) ex Deckherro de Scriptis adespotis pag. 346. excerptimus. Glassius Philologiæ S. pag. 196. eum vocat CONRADUM ANDREÆ & Specimen Sycophantiæ ejus ibidem adjungit. Eundem detegit quoque Petrus Aurelius (i. e. Sancyranus Abbas) Tomo III. suorum operum præfixi indicis Jesuitarum, qui in certamen Theologicum Larvati prodierunt num. 16. Adde notas Diecmannianas (c) ad hunc locum.

(a) Symbola Flensburgo - Molleriana.

Scripta, quæ Conr. Vetterus sub Conradi

Andreæ nomine edidit hæc recenset J. C. Becmannus in Catal. modo laudato pag. 17. Heilbrunnischer Triumpf in Ott 1604. 4to Unschuldiger demühtiger re. Luther. 1600. 12. Es müste wol eine Ruhe lachen daß durch den Tractat wer hat das Kalb ins Auge geschlagen? Niemand an seinen Ehren angetastet durch Conradi Andreæ Jüngern Bruder. Dilingæ 1630. 4to Ullimum scriptum non credo esse Vetteri, qui (testibus Alegambio & Sottivello) jam ao. 1622. obiit. Dum hæc scribo, recordor, possidere me Heilbrunneri Th. D. ac PP. Lavingani Historiam Vernaculam Post-colloquii Ratisbonensis d. 29. Nov. ao. 1601. de Pseudonymis hisce Vetteri Scriptis habiti Witteb. ao. 1602. in 4to excusam. Ex eo hæc de iis Relationem tibi communico. Vetterus Lutherum ex suis ipsius scriptis & verbis Hæreseos, Mendaciorum, Inconstantie, seditionum excitatarum, Corruptionis scripturæ, impudicitie, ebrietatis aliorumque criminum, prout putabat, convicturus, loca huc facientia ex Opp. ejus collegit. Quæ postquam in certas classes digessisset, ut eo commodius Lutheranis imponeret, sub ficto nomine M. Conradi Andreæ, Jacobi Andreæ seeliger Gedächtnis leiblichem Bruder / publicavit seorsim initio, deinde autem junctim recudi curavit, XII. Tractatus Vernaculos, Ironiciis bis & per Antiphrasin explicandis Titulis Lectores Lutheranos allicientes: Der unschuldige/demühtige/warhafftige / christliche/ andächtige / gläubige / englische / biblische/ gravitatische / keusche / nüchterne / beständige / fried-sahme / re. Luther. Plerisque horum Opusculorum Heilbrunnerus alia pro Luthero Apologetica sub iisdem fere titulis (Der unschuldige/demühtige/warhafftige re.) Luther opposuit, quæ excusa sunt Lavingæ ao. 1599. in 4to. In his plurima crimina falsi in allegandis Lutheri scriptis commissa ei objecit, & pauli post Retorsione utens den Römischen Pabst edidit. Cum autem ao. 1601. famoso illi Colloquio Ratisbonensi & Vetterus & Heilbrunnerus interessent, iste in Maximiliani Ducis Bavarie, hic in Philippi Ludovici Neoburgo Palatini Principis Comitatu, hujus petitu post abruptum Colloquium Principale d. 29. Nov. in Palatio Elect. Bavarie, presentibus IV. Principibus & eorum Consiliariis eisdem, duo hi Antagonistæ sunt commissi: Et quoniam angustum unius diei Spatium prolixiorum inquisitionem non admittebat, 12 tantum loca Lutheri à Vettero falso ac male fide allegata, cum ipsis Tomorum ejus Editionibus sunt collata, ac fraudes ejus evidentè ostensa. Ille autem, sicut erat perfriete frontis, mox de hoc Postcolloquio Relationem edidit, in qua excusare & defendere Allegationes suas incassum conatus, insuper promisit, se Pseudonyma illa de Luthero Opuscula eo usque continuaturum, donec integra eorum Centuria prodieret. Relationi isti Vetterianæ oppositum est scriptum, è quo hæc excerpti, Vernaculum Heilbrunneri. Conferri potest Dannhaueri Memoria Thaumasiandri Lutheri p. 51. ubi obiter Pseudonymorum Vetteri Libellorum & Postcolloquii hujus meminit.

(b) Deckherrus de scriptis Adespotis pag. 346.

Alterum Conradi Vetteri, qui M. Conradi Andreæ nomine adsumto, celeberrimo P. Jacobo Andreæ Theologo, ut fratri, illisurus, libros convitiis refertissimos in auram lucemque publicam trussit, dignus, cum averfatione, ad L. Rhemmiam remissus.

(c) Sym-

(c) Symbola Diecmanniana Marginalis.

*Id citra dubium Lucius accepit à Consistorio Ducali Neoburgensi, quod Praef. in Post Colloq. Ratisbon. Laugingæ ao. 1602, 4to editum pag. 8. 10. id Conr. Vettero exprobrat, V. S. deinde ipsum Heilbrunner, qui id. ib. pag. 25. S. alias repetit, Conf. Theol. Saxon. Haupt-Vertheidigung des Aug-Appfels C. 16. pag. 124. 125.*

(169.) Johannes ANDREÆ. Ejus nomine prodiit Oppenheimii ao. 1611. in 8vo liber, de probrosis Calvinistarum titulis. Eum esse HAINRICI SALCOLBRUGIENSIS cui appenditur, probabile videri sibi asserit *Symbola Normanniana.*

(170.) D. Joa. Valentini ANDREÆ Freye Seder edit. Franc. 1678. in 12. ab Antonio REISERO, ut ex Relatione D. Speneri d. 1. Junii 1678. per litteras Dn. Casparus Thurman J. U. D. certum me fecit: at certiorum ipsius Dni auctoris testimonium professum de se, dum viveret, ac per familiariter mecum ageret honoratissimus meus & nunc eo magis legendus longiori vita dignus Scholarcha.

(171.) ANDREAS Säuberlich. Ejus nomine extat Tractatus Germanicus, cui titulus: *Heimischer Prüfung Vortrag* contra librum Heimii, qui appellatur: *Vinculum Gratiae*. Hunc Andream Säuberlich/ vero nomine esse Christianum HOBURG, ex vitæ hujus Hoburgi descriptione pag. 7. constat. *Examen Heimianum* ejusdem extat, contra librum Guilielmi Christiani Heimii cui titulus: *Vinculum Gratiae*, imputaturque à Wittenio Diar. Biograph. ao. 1675. ad d. 29. Octob. Christiano etiam HOBURG, de quo scriptore pluribus egimus supra in *Baumanno & Pratorio*. Adde *Deckberrum* pag. 115. *Moller Isagog. Histor. Chersoneso Cimbr. part. 2. p. 146.*

(172.) ANDREAS TAXANDER, VALERIUS: sub eo latere Andream SCHOTTUM, monet Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 527. de quo prolixè (a) pag. 12 ma à fine *Nicolaus Antonius præfationis ad Bibliothecam Hispanam.*

(a) Nicolaus Antonius præfationis ad Biblioth. Hispanam p. 12. à fine.

Andreas Schotus, Antverpiensis, vir præstantis altero seculo eruditionis, dum apud nos peregrinaretur doluit nostram vicem, & ne ultra ignoraremus, quos literarum omnium Professores & Magistros procreaverit omni tempore Hispania, & ob lucubrationes in publicum editas posteritati famæque tradiderit, subducto proprio, assumptoque Andreæ Peregrini nomine foras emisit Bibliothecam primus Hispaniæ tomis, dictis causa, tribus Francofurti apud Claudium Marnium & heredes Joannis Aubry anno M. DC. VIII. Præcesserat quidem anno uno hanc Schotiprolem Valerii Andreæ Taxandri Catalogus Clarorum Hispaniæ Scriptorum ex Moguntino Balthasaris Lippii typographejo emissus. *Qui ut suspicor, idem ipse est Valerius Andreas Des-*

*selius Belgicæ Bibliothecæ author, quantum vis nec in Catalogi editione usus sit Desselii ea nota, nec in Bibliothecæ sine, ubi operum à se confectorum habet mentionem hujus Catalogi alia inter opera sua meminerit. Convenit quippe ultra nomen ipsum patriâ; Desselius enim pagus, à quo is appellari voluit, Brabantie Provinciæ est quæ apud veteres Texandria sive Taxandria, de quo à Geographis monemur, appellabatur. Deinde author Bibliothecæ fatetur se Antverpiæ triennium totum Andreæ Schoto jam Jesuitæ à manibus ac studiis fuisse, at ipsum de Taxandro Catalogi confectore ex literis ejusdem Andreæ Schoti ad Ioannem Marianam anno M. DC. IX. directis constat, cujus verba transcriptimus. Misi & duplex exemplar per Bibliopolas Catalogi clarorum Hispaniæ Scriptorum, qui latine disciplinas omnes illustrarunt, quem hic (Antverpiæ) familiaris noster, me adjuvante, Valerius Andreas continuavit, rogatque majorem in modum, ut istic aliquot focii, qui Bibliothecis nostris præstant, dignentur augere iis, quæ nondum absentes vidimus, idque seorsim in charta &c.) Ejus ergo Bibliotheca, quam adhuc eo tempore premebat, atque alia quavis forma, quam Alphabetica, digesserat, Indicem sive compendiarium notitiam publicare cum decrevisset Schotus, sub amanuensis sui Valerii Andreæ nomine in publicum exire fecit, forte ut Hispanos provocaret, (quod Mariane innuit) ad augendum catalogum, sequæ de præmissis monendum, priusquam Bibliothecam elabi è manibus permisisset.*

(172. α) ANDRÉ, ANTOINE DE SAINT: Antoine VERJUS. Hæc habet Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez p. 527.

(173.) ANDRONICUS Constantinopolitanus è familia Comnenorum imperatoria oriundus: Ejus extat *Dialogus adversus Judæos* emissus 1327. ut volunt König Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 39. a & Olearius Abac. Patrolog. p. 34. sine dubio freti Auctoritate & judicio Johannis Livincii, qui eum edidit latine versum, Ingolstadii 1616. Sed hunc dialogum ad Imperatorem Constantinopolitanum ANDRONICUM COMNENUM, qui 1185. à plebe occisus est, refert Lambecius Biblioth. Cæsar. lib. V. pag. 169. sequenti sub lit. (a) ubi simul ab ipso Imperatore confectum, & hætenus falso EUTHYMIO ZIGABENO adscriptum esse demonstrat. Alios adhuc tractatus duos huic Andronico adscribit Cave Append. ad Histor. lit. scriptor. Ecclesiasticorum p. 17. sub lit. (b)

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæsar. Lib. V. pag. 169.

*Dogmatica horum sermonum gratia, Hebræorum refutans errorem, pius fidelibus demonstrat semitas: Scripsi autem illam amore Christi ego Andronicus, filius fratris Imperatoris Romanorum genere Comneni, patre Sebastocratore natus, & in dulcem hanc vitam lucem editus.*

(b) Whartoni Append. ad Cave Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 17.

*Eundem Andronicum Autorem habere videntur, Dialogus adversus Latinos de Processione Spiritus*

Spiritus S. Disputatio Imperatoris cum Doctore Armeniorum Petro de duabus in Christo naturis, & aliis Capitibus, & Scriptum contra Joannem Veccum, quæ MSS. in Bibliotheca Bavarica Cod. 120. asservantur, teste Possevino in Catalogo pag. 62.

ANDROVINCI v. *Melitone.*

ANELLO v. *Triacaro.*

ANEVO v. *zu Sorstrowey.*

(174.) *Le Pere* ANGE DE SAINT JOSEPH, Carme dechauffé: est accusé (par Abraham Peritfol, Juif d'Avignon) d'avoir fait imprimer à Paris sous son nom un traité, qui a pour titre: *Pharmacopœa Persica*, bien que ce soit une traduction, qui est d'un autre Ecrivain: *Journal des Scavans* pour l'année 1692, pag. 24.

ANGELO v. *Flavio.*

(175.) *Hieronymus ab* ANGELOFORTI: est Godefroy HERMANT, indicio Baillei in Catalogo des Auteurs deguifez p. 527.

ANGELUS v. { *Marianus.*  
*Masarellus.*

ANGELUS BASSUS v. *Politianus.*

(176.) *Theodorus* ANGELUCCIUS. Ejus nomine prodiit Neapoli apud Hectorem Ciconium *Versio Heroicorum Virgilio metro Italico absoluta*, quam Ignatio ANGELUCCIO natione Italo, patria Belfortensi in Piceno *Societatis Jesu*, asserit *Sorwell*. Bibliothecæ Scriptorum Soc. Jesu pag. 392. a.

ANGLICANUM COLLEGIUM  
*Jesuiticum* v. *Anonymor.* num.  
1994. a

(177.) ANGLOIS BANNI, *Catholique*. Louis d'ORLEANS. Verba sunt Baillei in Catalogo des Auteurs deguifez.

*Anglicus* v. CATHOLICUS.

(178.) *Michaël* ANGRIANUS. Ejus extant *Questiones in IV. libros sententiarum*, estque vero nomine MICH. DE BONONIA L'AYGUANUS, ut docet Thomas Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 99. b. & p. 31. a.

(179.) ANHALTINI Ducatus Ecclesiæ Ministrorum nomine, *Confessio de quibusdam Controversis Articulis fidei*, & *Refutatio præfationis libri Concordiæ* prodierunt A. D. 1581. & 1582, quæ

scripta auctorem habent *Georgium* AMELING, ut ex *Conradi Schlüsselburgii* Theologia Calvinistarum refert *Draudius* Biblioth. Class. Theolog. pag. 142. Eorum posterius solum mihi videre contigit *Germanice* scriptum, & hoc titulo editum: *Neustadt* 1581. in 4to. *Der Anhaltinischen Theologen Bedencken über die præfation des neulich ausgegangenen Concordien-Buchs / sampt Refutation-Schrifft der dreyen weltlichen Churfürsten Theologen wider gemeldetes Bedencken / und Apologia der Anhaltinischen Theologen / wider gemeldete Refutation*, liber operosus, & quaternionibus ad minimum 60. constans, variaque religionis controversæ capita examinans.

*Wolfgangus* AMLINGUS, non *Georgius Superintendens Servestanus* fuit hic: cujus vitam recensuit *Melchior Adami* inter vitas aliorum Theologorum Germanorum pag. 748. seqq. nullam tamen horum scriptorum mentionem facit, quam *Colloquio Herzbergensi* interfuisse dicat, veritatemque doctrinæ Evangelicæ viriliter & intrepide propugnasse. Addit *Margo Diecmannianus* hic: *Wolfgangum Amlingum recte vocat Schlüsselburg. Theol. Calvin. l. 2. fol. 61. b. Hunc librum Germ. in duo scripta hic divisum, tanquam unicum scriptum exhibet editio Servestana anni 1589. 4to quam habeo.*

(180.) ANICETI, Papæ Romani *Epistolam decretalem supposititiam*, probat *Cocus* p. 62. ab ISIDORO vel PSEUD-ISIDORO MERCATORE confictam, demonstrat in *Pseud-Isidoro suo David Blondellus*: de eo vide plura apud *Salmasium* de *Coma* pag. 186. & seqq. *Voss*. de *Historicis Lat.* lib. 3. p. 710. ubi *Peccatoris* ei cognomen loco Mercatoris tribuit.

*Peccatoris* nomen *Isidoro* tribuit etiam *Cave* *Histor. liter. scriptor. Ecclesiast.* pag. 369. b. Auctoritate quorundam MSt. & ex more sequiorum seculorum. *Hispalensi* tamen *Isidoro*, *Anacleti* & aliorum Pontificum suppositarum *Epistolarum Collectionem*, attribui non posse cum *Blondello* statuit. Utpote cui temporis ratio repugnet. Quæ & obstet, quo minus RICULPHO Præsuli Moguntino, qui obiit anno 814. adjudicari possint omnes. Quanquam circa hoc tempus enata fuerint hæ epistolæ. Denique verisimile esse sibi ait, *Epistolas à Riculpho* quidem confictas, aut Collectas, à BENEDICTO autem LEVITA postea recognitas, auctas, ac in eam formam, qua nunc conspiciuntur, redactas fuisse. Quare autem *Isidori* nomen sibi sumserit Auctor, aut Compiler, rationes dat *Cave* p. 370. quas sub lit. (a) excerptimus. Memoratu digna etiam nobis videntur illa, quæ ex *Stephani Baluzii præf. ad Ant. August. de emendatione Gratiani* pag. 1. & 2. allegat *Cave* l. c. de causis suppositarum Pontificibus epistolarum & decretorum, Cujus verba sub lit. (b) repræsentamus, cum prolixior sit dissertatio ipsius *Baluzii*, quam ut hic verbotenus inferi possit. Plura tamen vide in *Isidoro*. Genuinas defendit *Ludov. à S. Carolo* cui vide in hunc finem citatos, & prolixè *Mastricht* *hist. Juris Ecclesiastici* à pag. 232. ad 268. ubi & de *Aniceto II.*



(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 370. a.

Quod Isidori Mercatoris nomen sibi sumserit impostor, nescio an proferenda sit D. Blondelli conjectura, ingeniosa utiq; si satis solida, nempe fuisse Isidorum quendam gente Hispanum, Evlogii Cordubensis fratrem, qui ob motus civiles patriæ exul hoc ipso tempore Moguntia habitaverit, ubi mercatorem strenue exercuit. Hujus, ut videtur, nomine abusus est Epistolaris Impostor, ut scilicet crederent imperiti Epistolas de Hispaniis fuisse allatas à Mercatore nostro, qui pietatis causa profugus pretiosissimum hunc thesaurum barbaricæ libidini subdolum, secum in Germaniam attulerit. Quicquid sit, mirari licet, cur ultra DEUS dedit Pontificis tempora, seu annum DCXIV. Epistolas suas non produxerit compiler, quod duplici de causa mihi factum videtur; primo, ut speciosius collectæ crederentur ab Isidoro Hispanensi, qui obiit anno 636. Secundo, ne si sua propius tempora pertingeret, impostura larva facilius detraheretur. Deniq; notandum, integram Isidori collectionem præter Epistolas Pontificias, ordinem celebrandi Concilii, Apostolicorum Canonum versionem, & plurimarum synodorum tum Græcarum tum Latinarum Decreta continere, quæ in omnibus fere Conciliorum editionibus reperiuntur.

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccles. p. 369. b.

Isidorus Mercator, seu (ut in Codd. quibusdam MSS. juxta sequiorum Seculorum morem vocatur) Peccator, Epistolarum decretalium Confarcinator vixisse videtur circa annum 830. sub Pontificum Romanorum nomine, à Clemente Romano usq; ad Deum dedit qui Pontificatum tenuit anno 64. plusquam LXXX. Epistolas partim ab aliis compositas (quæ tamen pauca sunt) partim a se compilatas, adjectis aliquot Episcoporum Synodorumq; literis in lucem protrusit. Spurias esse, & non tam pia fraude, quod vult Cardinalis Bona, quam stupenda plane impostura confictas longo argumentorum agmine & rationibus invictis ex imis antiquitatis, Chronologie, criticisq; sacre fundamentis, adversus Turrianum demonstravit D. Blondellus in Pseudo-Isidoro; adeo ut aliquid hac de re addere, esset post Homerum Iliadem scribere. Et ita quidem esse, uno fere ore jam agnoscunt cordatiores Pontificii. Testem dabo è multis unum Steph. Baluzium, ingens Ecclesie Gallicane ornamentum. Antiquo juri, quod per septingentos & amplius annos valuerat, successit jus novum ex supposititiis sanctissimorum Romane urbis Episcoporum Epistolis ab impudentissimo illo nebulone Pseudo-Isidoro prolatis compactum, & ex novellis eorum constitutionibus, qui post Caroli tempora sedem Apostolicam occuparunt. — Introdudum igitur fuit ævo Caroli Magni favorabili videlicet, si unquam alias tempore, ob magnam confusionem, quæ in Politiam Ecclesiasticam inventa erat ex stupenda ac miserabili Episcoporum reliquorumq; Clericorum inscitia, & vetustorum Canonum ignorantia. In hac igitur rerum perturbatione, emerere famosæ illæ ac nobiles Epistolæ, quæ priscis Pontificibus Romanis tribuuntur. Perculerunt illæ omnium animos sua nova antiquitate, & quia sanctorum Episcoporum nomine præferebant. Hinc suborta in animis hominum religio, fas non esse, dubitare de jure quod in his sacris Antiquitatis monumentis continebatur. Hæc illæ, atq; plura Præfat. ad Ant. Augustin. de Emendatione Gratiani §. 1.2. Eademq; fere ante annotaverat

Præfat. ad Reginon. de Ecclesiast. Disciplinis §. 3. 8.

(181) ANICIUS. Prodiit anno 1681. Mediolani Opus Anicianum Austriacum, cujus Auctorem esse Patrem Girolamo BOSELLI docet Cinelli Bibliotheca Volante, Scanzia Quinta p. 47. & 48. sub lit. (a)

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia quinta p. 47. 48.

Notizia del Volume Aniciano Austriaco, ch' esce alla luce in Milano nell' anno presente 1681. data dal Conte Girolamo Boselli: Il titolo considerabile dell' opera è il seguente; L' Austria Anicia nella Maestà Cattolica dell' Ibero Monarca Carlo II. con la maggioranza della gloria derivata Libri quattro di D. Cipriano de' Conti Boselli di Bergamo nobile Aretino &c. Superiore Mont' Vliuetano della Badia di S. Bernardo d' Arezzo, primo Istoric, Antiquario, Cronografico &c. dell' Accademia de gli Spassionati di Fiorenza: Volumi due Critici, d' immensa erudizione, di perpetuo combattimento pacifico, e di continoue Vittorie contro falangi di Scrittori, in nuoua guisa da niuno Istoric, e Antiquario &c. attentata. In Milano 1680. nella Regia Ducal corte per Marc Antonio Pandolfo Malatesta Stampator Regio Camerale con licenza de Superiori: con privilegio di S. Maestà Volume 1. Parte. 1. Libro. 1.

La dedicatoria alla medesima Maestà con i sequenti attributi che ne libri sopradetti prova, così è scritta.

Alla Sagratissima Maestà Cattolica, ed Apostolica Indica dell' Augustissimo Monarca Carlo II. Hispanico, Burgundico, Austriaco, Hasburgese, Pierleone Olibrio, Petronio, Probo, Flavio, Anicio, Giulio, Romuleo, Eneada, Eroico &c. Primogenito dell' Imperio Romano, Gentile, e Christiano: dell' Evangelo, e della grandezza tra la nobiltà Patrizia, ed Augusta Romana, e della gloria nell' Universo I. 4.

A si copioso titolo, di tante prerogative ripieno, molte cose potrebbero scriversi, si intorno ad esso, come all' Opuscolo, che per esser breve tralascio, credendomi che a' giudiziosi ed amorevoli Lettori servirà, ch' io gli abbia registrato il titolo di esso intero: Si credo però communemente, e lo style il conferma, che questo Opuscolo sia del medesimo Padre Annicio: Ha 77. anni come si vede dalla pagina 10. del medesimo opuscolo, e seguita ancora ad affaticarsi intorno à queste materie.

ANICIUS v. Boethius.

(182) Orosius ANILO. Ejus nomine extat Dissertatio de Bello Dano-Anglico, deq; dissensionum inter geminos populos & contentionum causis in 4to. Verum auctorem esse Vitum BERINGIUM, Regis Daniæ Historiographum, notat Deckherr. de scriptis adespotis p. 174. sub lit. (a) Adde Bailleum Catal. des Auteurs deguisez. p. 527. Inscrita est hæc dissertatio appendici Tomi XVI. diarii Europæi. In Aliberti tamen Bartholini de scriptis Danorum etiam auctius a fratre Thoma editis p. 49. inter Beringiana scripta hoc non apparet. At Thomas Bartholinus de legendis li-

bris Differt. II. p. 40. differte ideivindicat, ubi *Annulone* pro *Anilone* scriptum, nec in erratis typographicis post p. 305. adjectis emendatum legas.

(a) Jo. Deckherrus de scriptis adespotis p. 174. 175.

*Eosdem Danicos motus, Arctoaque Regna, vicinag, quorum inimicitia fatales aliquibus credita concernit* Differtatio de Bello Dano-Anglico, deque dissensionum inter geminos populos & contentionum causis Orosii Anilonis, in 4to edita: quæ *Historiographi Regii Viti Beringii*; cui præter alia *historica & Panegyrica à laudatiff.* Vindingio d.l. p. 396. & 397. numerata, Olidio Hafniæ, & quæ ea durante illustria per Septentrionem contigere, Regi oblata, tum nondum typis prodita, paucis autem, antequam mori desisset, annis, publico concredita dicta.

### ANNIBAL v. Corradinus.

(183) ANNOSI Fidelis Verimontani nomine, (I.) *Synopsin Apostasie Marci Antonii de Dominis, ex ipsiusmet libro delineatam*, Antvverpiæ typis Nutii 1617. Item (II.) *Detectionem Hypocriſis M. Ant. de Dominis*. Antvverpiæ 1619. in 8. typis Plantinianis Moreti: nec non (III.) *Censuram X. librorum de Republica Ecclesiastica M. Antonii de Dominis*. Coloniae 1621. in 8. scripsisse Joannem FLOYDUM, Jesuitam Anglum, testatur *Alegambe* p. 242. Bibliothecæ Jesuiticæ.

Et ejus continuator P. Nathanael *Sorvell.* p. 449. b. adde Thomam *Hyde* in Catalogo *Bodlejanae* Bibl. p. 32. a.

### ANOCOPOTA v. Spica.

### ANONYMUS v. de Arincinis.

(183. a) ANONYMUS UTOPICUS. Ejus duo extant in 8vo scripta, opposita D: *Eliæ Grebenizen.* Quorum alteri titulus est (1) *Nucleus Inviçtæ demonstrationis in aureo libello* P. C. E. A. edit. 1679. Alteri (II.) *Triumph ohne Sieg. Sieg ohne Kampff: Kampff ohne Streit.* Ist das nicht ein obernatürliches / überwarhaftiges Myſterium? edit. Francof. 1679. Verum horum scriptorum auctorem esse *Fridericum GESENIUM*, Superintendentem *Garlebiensem*, in *Anonymis* num. 1745. jam innuimus, ubi de horum scriptorum occasione plura legi poterunt.

### ANSBERTUS v. AMBROSIUS.

(184) ANSELMUS plus quam unus inter scriptores Ecclesiasticos memoratur à *Bellarmino*, *Sixto Senensi*, *Possevino*, *Baleo* in vita Thomæ Cantuariensis, *Gerhardo*, & *Oleario*; sed eorum facile celeberrimus Cantuarensis ille Archiepiscopus est, cujus opera supposititia plurima, præter memoratos, etiam censet *Cocus* pag. 432. & seqq. Exiis auctores certos invenerunt I. *Commentaria in Matthaum*, quæ ut alii mulii supposititia probaverunt, ita *Petro BABIONI* primus vindicavit *Theophilus Raynaudus* de lib. mal. & bon. pag.

126. ubi imprimis erit videndus, nam in Syntaxi operum ipsius editorum, nondum auctorem detexerat quod ipse I. c. testatur, ut patet ex iis, quæ sub lit. (a) adducuntur. At illum *Commentarium in Matthaum* *Guilielmo Parisiensi* tribuendum existimat *Miræus* *Biblioth. Eccles.* part. I. p. 302. b. Hujus *Petri Babionis* habeo sermones LXX. in pergamena nitidissime scriptos, satis Latinos, & elegantes ultra sectam istorum temporum. Vixit enim anno 1317. vid. *Pitseaum*. Ita scribit in margine *Dnus à Mastricht.* Adde *Vossii* *Disp. Theol. & Histor. Disp. 24. thes. 8. pag. 354.*

(II.) *Commentaria in Epistolas Pauli*; *HERVÆO Monacho* inscripta in vetustis exemplaribus invenisse se testatur *Sixtus* lib. 4. p. m. 244. Adde *Possevinum* in *Apparatu* T. 1. pag. 94. & *Cocus* p. m. 433.

(III.) De confusis etiam operibus hujus *Anselmi*, cum operibus *Anselmi Laudensis*, vide auctores eosdem.

*Hervæo* etiam tribuit *Cave* *Histor. liter. Scriptorum Ecclesiasticorum* p. 459. item *Monatlische Unterredungen* an. 1693. pag. 317. *judicio Sixti Senensis, Labbei & P. Gerberonis*, qui opera *Anselmi Cantuariensis* accuratissime edidit, ut censet *Journal des Scavans* de l'annee 1676. p. 17. Adde *Richard. Simon* *Hist. Critique du Nouveau T. c. XXVII. p. m. 386.* Præter *Hervæum* adhuc nominat *GUILIELMUM PARISIENSEM & ANSELMUM LAUDUNENSEM*: quorum uni hos *Commentarios* adscribi debere opinatur *Usserius* de *Scripturis Sacris vernaculis* pag. 136. Hi præter memoratos duos *Commentarios* hosce utrique *Anselmo* tributos, meminere adhuc tertii (III.) in *Canticum Canticorum* quem tamen *Laudunensi* rectius adscribi judicant *Beso* V. 3. p. 2. *Bibl. Theol. & Crouæus* *Elench. script. in S. Script.* p. 59. (b)

IV. *Liber de excellentia virginis Mariæ* venditatur sub nomine *Anselmi Cantuariensis*, abjudicatus ipsi à *Bellarmino*, *EADMERO* vindicatur à *Gab. Gerberonio*.

V. Extat sub *Anselmi* nomine *Liber de conceptu Virginali* quem ex *Natali Alexandro* ei abjudicant *Acta Erud. Lipsensium* an. 1684. p. 223. quod & facit *Journal des Scavans* de l'annee 1676 p. 17. argumentis *Gerberonii*.

VI. *Collatio Canonum Anselmi*, *HILDEBERTO CENAMENSI* tribuitur a *Strauchio* *Amoen. Jur. Eccl. I. c. 6. in fin.*

VII. *Elucidarium seu Dialogus summam totius Christianæ Religionis complectens* opus *Anselmo indignum*, à *Trithemio* *Hist. litterariæ* pag. 439. a. *HONORIO AUGUSTODUNENSI* assignatum esse ait *Cave* I. c. qui & a *Codicibus* nonnullis id *GUIBERTO NOVIGENTINO* *Abbati* tribui asserit. Sed *Raynaudus* I. c. cum *Lalando*, *Gesnero*, *Baleo*, hoc opus vindicat *GUILIELMO COVENTRIENSI* *Carmelitano*, *filus Pitseo*, qui hunc *Guilielmum* sæpius a *Condiscipulis* rogatum edidisse tandem *Elucidarium Fidei* testatur de *Illustribus Angliæ Scriptoribus* p. 493. Eundem initialibus litteris solis nomen orbi notum fecisse docet

docet Sandius ad Vossium de Historicis Lat. p. 203. adde Mastrichtiana sub (c) excerpta.

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 126.

Commentarium in Matthæum, annotabam in Syntaxi suppositivum esse, tametsi verum ejus parentem nondum compereram. Postea vero deprehendi, auctorem illius commentarii esse Petrum Babionem. Nam indices Anglicani, librum unum commentariorum in Matthæum Petro illi Babioni tribuunt, ejusque hoc referunt initium: Dominus ac Redemptor noster. Quamvis autem hoc initium non habeatur in eo commentario, qui nomen S. Anselmi præfert, tamen ita plane inchoatur Præfatio ad eum commentarium, quam ex MS. codice commentarii prædicti, asservato in Bibliotheca nostri Lugdunensis Collegii, representavimus in calce Syntaxeos. Ubi tamen per librarii oscitantiam, quam a nobis admonitus recognovit, vox prima Dominus, mutata est in vocem Christus, modo loquendi prorsus inusitato, & absono. Quis enim aliquando dixit, Christus, & Redemptor noster? Christus enim, est Christus DEI (unctus quippe a Deo Patre;) non autem Christus noster, vere autem est Dominus & Redemptor noster; & ita plane scripsit Auctor in ea præfatione. Sed librarius, ad vocem initialem cecurrit, quia tribus litteris majusculis compendio vocem integram Dominus representantibus, ob configurationem non nihil extraordinariam, variosq; ac implexos calami ductus, censuit exhiberi vocem Christus, qui error in nostram editionem ejusdem præfationis manavit. Quare Auctor commentarii, ex præfatione prædicta, tenetur manifeste Petrus Babion, de cujus præstanti ingenio, ac dotibus plura Pitæus in Scriptorum Anglicanorum elencho.

(b) Crovæi Elench. Script. in S. Script. p. 59. Anselmus. Ejus in Cant. Cant. Commentarius sub nomine Anselmi Lauduhensis Paris. 1550. cui solet attribui Tirin. in Ind. Auct. ut & in Apoc. Bell. Vid. Cave Chartoph. Eccl. p. 206.

(c) Symbolæ Mastrichtianæ.  
Anselmus Cantuariensis.

Daniel Cramerus etiam laudat Anselmum Cantuariensem in Epist. ad Ephes. cap. 6. sed Commentarii isti sunt Hervei Natalis, Britonis, qui Ducentis quinquaginta annis post Anselmum vixit, equalis Durandi adversus quem ea defendit, in quibus a Thoma Aquinate Meldensis hic Episcopus discesserat. Gerb. Job. Vossius disput. 24. Theol. & histor. thes. 8. pag. 354. fin.

Liber de cognitione veræ vitæ, inter opera Augustini, tribuitur Anselmo ab Argent. n. 2. dist. 37. quæst. I. art. 2. & ex eo a Raynaud de malis & bon. libris §. 197.

Auctorem opella pro incipiente quæ Anselmi opusculo contra insipientem annectitur, non esse Holkotum, sed aliquem Anselmo Coævum, vult Raynaud de mal. & bonis libris §. 226. Anselmo illi revelationem arcanorum cordis adscribit Cardin. Bona de probat. Spir. t. 2. §. 3. p. 15.

ANSHELMUS v. Janssonius.

ANSHELMUS v. Solerius.

(185) Joannes ANTARVETUS: Hujus nomine extat Apologia pro Judicio Scholæ Parisiensis de Alchymia contra Harvetum & Baucynetum, quæ prodiit Paris. 1604. ut monet Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 108. a. coll. cum p. 32. Eam esse Johannis RIOLANI JUNIORIS, indicant post Hyde l. c. Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 527. & Witte Biogr. anno 1657. sub 17. Februar. Plura scripta contra Harvetum a Riolano edita recentet Mercklin Linden. Renov. p. 669.

(186) ANTENOR, Ein Liebhaber der heiligen Schrift/ sub cujus nomine prodierunt: Der æplagte Siob/ das ist/ Fürstellung des grossen Creuchträgers Siobs/ 2c. 1660. in 12. Der rache gierige und unversöhnliche Lucidor, erinnert/ und vermahnet durch Antenorem &c. 1658. in 12. Misivitischer Buß Spiegel/ über den Propheten Jonam, quod sit p. m. Vir laudatissimus Job. Balthasar SCHUPPIUS, SS. Theol. Dr. & fama notoria, & editio librorum ipsius conjunctim in 8. recursorum abundè probat, quam v. p. 129. & 169. & in iis ejusdem Ehrenrettung/p. 625.

(187) Di Timauro ANTIATIS Lettera a Filaleti, della vera storia della Cicloide, e della famosissima Esperienza dell' Argento vivo, in Firenze 1663. in 4 Italice Idiomate impressa. Epistola paucorum foliorum, sed eleganter atque docte scripta: qua prima lineæ trochoidis sive Cycloidis antiquis Geometris, non sine dispendio artis suæ neglectæ, Consideratio Mathematica, & adeo Inventio Marino Mersenne (cujus habemus cogitata Physico Mathematica Tomis aliquot Paris. 1644. & 1647. in 4.) falso adscripta (ab auctore libelli Gallici, cui titulus, Histoire de la Roulette, postea latine quoque excusi) Galilæi de Galilæis esse, documentis certissimis liquido probatur, Torricellius etiam, illius discipulus, a plagii litterarii accusatione defenditur, & Inventio de pressione aëris per argentum vivum examinata eidem asseritur. Ea Epistola quod sit CAROLI DATI, Nobilis Florentini, litterarum Latinarum & Græcarum in Academia Florentina Professoris publici, patet ex ejusdem Epistolæ pag. 26. De cujus viri multa doctrina indignum hic arbitrator pauca dicere: humanitatis vero mihi præsentis ante decennium Florentiæ, ab eodem & a Domino Antonio Magliabecchi eundem ad me ignotum, adducente, mihi præstitæ dememinisse nec debeo nec possum.

Bibliotheca Aprosiana pag. 567. & seqq. prolixè recenset laudes hujus viri, ut & scripta, ac inter hæc illud nobis memoratum, pag. 571. n. 3. aliaque solis initialibus litteris præfixis, quæ vide; ut & Leti Italia regnante p. 346. ubi citatis meis, additur, patere hoc ex ejusdem epistola 26.

(187. a) ANTI - CHOPPIN, ANTI-COLAZON: Jean Hotman de VILLIERS à Bailleto in catalogo des Auteurs deguifez p. 527. adducuntur

cuntur ut *Pseudonymi* cum sint tituli librorum, de quibus ipse prolixè agit in suo libro anonymo *des Satyres Personnelles*.

(187. β) ANTI-COTTON : pro *Pseudonymo* est apud *Bailletum*, cum sit titulus scripti contra Cottonum de quo in *Anonymis* fule quoque ex ipsa dictione noto num. 2091.

(187. γ) ANTI-GARASSE. *Etienne PASQUIER*, douteux. *Theophile VIAUT*, douteux : vid. *Bailletum* in *Catalogo de Auteurs deguisez* pag. 527. & pag. 324. ubi scriptum *Anti Garassi* inter *Satyrica* collocat, argumento ejus in *Satyris* personalibus prolixè, ut appareat *titulum libri pro auctore Pseudonymo* nobis dari.

(187. δ) ANTI-GASTORELLO: *Jean Baptiste NOCETO* indicatur à *Baillet* ut *Pseudonymus* auctor, cum sit *libri titulus* ab ipso in suis *Satyris Personalibus Gallicis*, sive *Tr. des Satyres Personnelles* prolixè considerati.

(187. ε) ANTI MACHIAVELLUS : sub personato nomine latere *Innocentium GENTILLET*, indicat *Bailletus* idem, *Auteurs deguisez* pag. 823. & in subnexo *Catalogo* pag. 528. vide in *Anonymis* prolixè num. 1389. α.

(188.) CONCILIUM ANTIOCHENUM. Ejus venditatur à *Baronio* *Formulare* quoddam, quod tamen in *Patres Concilii Niceni* ut auctores rejiciendum credit *Matthæus Larroquanus*; ut in recensione ejus *Adversariorum Sacrorum* observat *Histoire des Ouvrages des Scavans* Avril 1688. pag. 516. & 517. Assertionis hujus fundamenta ex eodem subjungens sub lit. (a)

(a) *Histoire des Ourages des Scavans*. Avril 1688. p. 516.

*Baronius* reproche fort aigrement à *Eusebe* d' avoir supprimé le formulaire du Concile d' Antioche, parce qu'il donnoit atteinte à l' heresie d' Arius qui luy tenoit toujours au cœur. On remarque pourtant icy, que ce formulaire, que *Baronius* attribue au Concile d' Antioche, ne fut dressé, selon toutes les apparences, que par les Peres de Nicee. Ensuite l' Auteur fait observer deux choses sur la maniere dont on convoquoit les Conciles dans la premiere & la plus pure Antiquité —

(189.) *Theophilus ANTI-SCEPTICUS*. Ejus prodiit nomine 1681. in 4to *Tractatus Germanicus* sub titulo : *Verwerffung des Cometen-Gespöchts*. Illum à se compositum fateatur *Erasmus FRANCISCI*, in *Verzeichniß seiner gedruckten Schrifften* 1691. num. 36. p. 14.

(189. α) ANTI-ESPAGNOL. *N. DU FAY*. Verba sunt *Bailleti* in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 528. Editam esse hoc titulo *Invektivam Londini* 1590. in *Sixtum V Papam*, docet *Biblioth. Bodlej.* pag. 167. a sub lit. S. ut adeo

iterum hic *Pseudonymus* auctor fiat ex anonymo scripto.

(190.) *L. ANTISTIUS CONSTANS*. Ejus prodiit *de Jure Ecclesiasticorum liber singularis*; cujus Auctorem verum esse *Benedictum SPINOSAM* ostendit *Journal de Hamburg* 26. Octob. pag. 133. 134. 135. sub lit. (a) Pro hujus operis Auctore habitum esse etiam *Ludovicum DU MOULIN*, notat *Bailletus* loc. cit. sed & dubium illud aut plane falsum esse subjudicat.

(a) *Journal de Hamb.* 26. Octobr. pag. 133. 134. 135.

*Je parle en general de la methode de ceux qui abaissent l' autorité Ecclesiastique, & qui elevent en même tems d' autant plus l' autorité temporelle. Ceux qui la suivent de bonne foi, comme a fait sans doute l' auteur dont il s' agit, ne prennent pas garde qu' ils donnent en cela dans le premier panneau que Spinosa a tendu pour ouvrir la porte à ses impietez. Cette conjecture est fondée sur la date de deux ouvrages, que cet homme pernicieux mit au jour, l' un en 1665, & l' autre en 1670. Le premier a pour titre Lucii Antistii Constantis de jure Ecclesiasticorum liber singularis, quo docetur: Quodcunque Divini humanique juris Ecclesiasticis tribuitur, vel ipsi sibi tribuunt, hoc aut falso impieque illis tribui, aut non aliunde quam a suis, hoc est, ejus Reipublicæ sive Civitatis Prodiis, in qua sunt constituti, accepisse. Le second est son Tractatus Theologico Politicus qui a fait beaucoup plus de bruit que le premier. Le stile & les principes de ces deux ouvrages sont si uniformes, qu' il n' y a qu' à les confronter pour être pleinement convaincu, qu' ils sont du même Auteur. Et il ne faut aussi que les lire l' un aprez l' autre, pour voir qu' il n' a decrié les droits & l' autorité des Ecclesiastiques dans le premier, & qu' il n' a élevé en même tems celle des Rois & des Magistrats, que pour faire une planche aux impietez qu' il a debitées dans le second. Ses sectateurs font depuis tout ce qui leur est possible, pour ruiner le credit & l' autorité des Ecclesiastiques, & ils y ont si bien reussi en quelques endroits; qu' il n' y a pas de condition plus meprisée que la leur, & qu' on s' y fait une politique de les mortifier & de les tenir bas. C' est donc leur prester la main en quelque maniere, que de mettre une si grande diference entre l' étendue de l' autorité des Ecclesiastiques, que les Spinosistes veulent ruiner, & celle des Rois qu' ils n' elevent que pour la faire tomber de plus haut, aprez qu' ils auront sapé ses veritables fondemens ens ruinant ceux de la Religion.*

(190. α) ANTI-STURMIUS à STURMENECK. Hunc esse *Lucam OSIANDRIUM* docet *Bailletus*, iterum ex titulo libri auctorem *Pseudonymum* nobis formans, in suo indiculo des *Auteurs deguisez*. Adde *Thomam Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* pag. 22. b. sub lit. O. & ipsum *Bailletum* in *Tr. Satyres personnelles*.

(190. β) ANTI-THEOPHILE. *Henri ALBY*. *Bailletus* loc. cit. *Pseudonymos* iterum augens scriptore libri vicem nobis obtruso, v. *Ejusdem Satyres personnelles*,

(190. γ) ANTI-TRIBONIEN: *François HOTTMAN*. *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 528. *Anonymum* (de quo loco num. 921. etiam ex ipso *Bailletto* prolixè dictum) in *Pseudonymum transformans*.

“(191.) Cornelio Aspasio ANTIVIGILMI tra i vagabondi di Tabbia detto L' Aggirato. Sub hocce nomine fictitio quod sit edita ab Angelico APROSIO *Vintimigliense*, cujus in *Rhodianis* num. 40. 41. meminimus, *Bibliotheca Aprofiana passatempo autonnale*, in 12. 1673. paucis abhinc mensibus ex litteris Domini Antonii Magliabecci, *Bibliothecarii Eminentissimi Cardinalis Medicæi*, ad Dn. *Martinum Vogelium Ph. & Med. Dr.* scriptis cognovi: quem precatus etiam sum, ut de argumento scripti illius, nondum ad hæc nostras oras delati, certiora scire, vel in hujusce opusculi mei gratiam, salute multa Domino Magliabecchio nomine meo nunciata, laboraret. Sed ad eas ipsius litteras responsum adhuc expectamus: & tanto quidem avidius, quanto plenius illud mihi promitto a summa Viri humanitate, quam ipso compertam opere in Carminibus meis *Juvenilibus* lib. 4. p. 363. laudibus, etsi valde imparibus sum prosecutus, animo vero etiamnum memori, ceu par est, prosequor.

Hunc librum mortuo demum p. m. Collega meo Martino *Fogelio* Phil. & Med. Dr. Logicesque hic P. P. nactus ex Bibliotheca ipsius, quinec dum ejus lectionem totam absolverat, alioqui vivus adhuc mecum eundem communicaturus, demum ex Italia proprium allatum accepi, per amicum. Unde cognovi auctorem Patrem de *Vintimiglia* passim se prodentem, & p. 20. de operis idea ex mente *Vintimigliensis* referentem: Quod nempe alphabeticum Catalogum lxx X. aut XII. millia librorum habentis Bibliothecæ voluerit dare: cum hæc donaria sola secundum donatorum nomina ordine alphabetico digesta repræsentet, & quidem usque ad lit. C. medium hic quem inde habui tomus. Ipsius operis pars 1. usque ad pag. 261. habet *vitam Aprofii*, minutis etiam cœnarum & prandiorum, & aliis itinerum extensum, ut & putidissimis maledictis in nostros Theologos, occasione qualibet inspersis, digressionibus multis & longis, ac sæpissime non tempestivis, certe non necessariis tœdiosa: formulis loquendi sæpe servilibus. Ut subinde legens illam obiter, & desultorie; optaverim Aprofio alium adiutorem. Inde sequuntur donatorum nomina cum donariis a p. 262. usque ad finem. Ubi littera C. finita tantum additur, *Gio. Nicolo Cavana*, cui dedicatus erat liber. De quo interim illud mirere merito, quod cum hic liber, ut *supra* memoravimus, jam prodierit in lucem publicam in Bologna 1673. *Morbosius* tamen in *Polyhistore*, ed. 1688. & ita 15. integris annis post etiam hanc *Bibliothecam Aprofianam*, nihil ejus libri editum esse sciat, p. 59. cum tamen ejus invidenda *elogia* apud alios, p. 38. & expectationem eruditorum non amplius tolerandam asserat, p. 144. Sed & *Labbei* Bibliotheca *Bibliothecarum* in 8. 1672. Rotomagi re-

cusap. 11. ex *Philippi Elfsii* *Encomiastico Augustiniano* eam citat *Bibliothecam*, sed queritur, quod non explicet, quid sit libri. *Teiffertius* pag. 18. hic remisit nos ad *Joh. Rhodii* *Catalogum Suppositorum*, id est ad meam super indiculum ejusdem commentationem. Ubi pag. 27. & 28. ad num. *Rhodianum* 40. & 41. ita scripseram.

Hunc Autorem Scavenius *Bibliothecam Apocryphorum contexuisse*, in qua scripta quam plurima suis Auctoribus asseruit, auctor est in *Catalogo suo quem subjiciam*. Eum librum videre mihi nunquam contigit etsi sedulo inquirenti. Neque in *Catalogo vel editorum vel edendorum ab ipso voluminum*, quem *Italus Autor Elogiorum modo citatus commemorat*, talem invenies. Equidem inter ea quæ prelo parantur lego, *La Bibliotheca Aprofia*, quæ num forte debeat esse *Apocrypha illa nescio*. Certe maximopere desidero videre hoc scriptum, si tale est quale Scavenius illud describit. Fortassis enim augendis hisce nostris haud parum conferret. Verum enim vero male metuo ne pro *Bibliotheca Aprofia nobis Apocrypham fecerit Scavenius*, facili ob vocum affinitatem errore. Quamvis enim *Academiæ Incognitorum Scriptorem hujusce libri non meminisse propterea non fortassis inepte suspiceris*, quod tum adhuc, anno videlicet hujus seculi quadragesimo septimo, vixit *Autor ille quadragenarius primum*, adeoque multa posthinc edere potuerit: attamen accedit hoc, quod neque *Lorenzo Grassi* *Elogia sua Italica litteratorum integris annis decem & novem postea in ipsa Venetorum urbe typis committens*, usquam hujus *Apocryphorum Bibliothecæ*, sed *Aprofianæ solius meminere*, quæ forte libros scriptos, lectos aut possessos *Aprofii continere potuit*; & de qua quantum novi, inter pseudonymos sub nomine *Antivigilmi*, reperias. Idem facit *Philippus Elfsius Bruxellensis* in *Encomiastico suo Eremitarum S. Augustini*, *Bruxellis* 1654. edito, cujus negligentiam ut alias (nec injuria fortassis) in *Bibliotheca sua Bibliothecarum hic*, & ad *Angelici Aprofii nomen carpit Philippus Labbeus Jesuita*, apud quem pag. m. 8. sic legitur. [*Angelicus Aprofius Ventimiliensis Augustinus*. Athenas Italicas eum parare anno 1647. assererat *Jacobus Philippus Tomafinus*, in suo *Parnasso Euganeo*: (pag. m. 37. quem librum nec ipsum lucem publicam hæctenus vidisse quisquam auctorum superius memoratorum indicat) An perfecerit aut etiam typis commiserit nescio: nec id malo suo more non distinguendi inedita ab editis, indicavit *Philippus Elfsius* in *Encomiastico Augustiniano*, ubi addit *Bibliothecam Aprofiam*, sed quid sit non explicat.] Nimirum ille suo more *Catalogum alienum aliquem*, & fortassis hoc loco nobis modo citatum *Anonymi de Incognitis* secutus est: ut adeo non sit quod illius testimonium valde curemus.

Hæc id temporis ibi scripsi, quando nec ipse adhuc quidquam ejus libri viderim. At postea ejus operis vidi legique Tomum primum paginis 733. in 8. ita inscriptum: *La Bibliotheca Aprosiana Passatempo Autumnale di Cornelio Aspasio Antivigilmi Tra vagabondi di Tabbia dettol' Aggirato.* Bologna 1673. 12. Ejus priores paginae 261. continent *vitam Aprosi*; descriptam à quodam, de quo tum alias, tum pag. 26. agitur, ut nomine suo celato, suum auxilium 64. annos nato auctori commodante, tam misere ut ante dictum. Sequentia folia continent *Indicem eorum, qui Patris Aprosi Bibliothecæ libros donaverunt*, una cum librorum satis accurata indicatione, vel nimia etiam, additis nempe non locis modo editionum, sed editorum quoque nominibus & circumstantiis, & illorum, quibus dedicatur libellus titulis; imo encomiis. Interim non ultra lit. C. perventum in meo volumine, cujus sequentia, quod scio necdum ulla postea prodire. Adde *Bayle Dictionaire Tom. I. pag. 313. 314.*

(191. a) ANTONIATUS *Janus*: est J. GVINTHER DE ANDERNACH, indicante *Baillet* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 528.

(192.) M. Aurelius ANTONINUS PHILOSOPHUS: Ejus vita edita est Hispanice ab Antonio Guevarra, Mendonensi Episcopo, & Carolo V. Imper. à consiliis. Sed illam nihil Antonini habere, factumque ipsius Guevarræ genuinum esse docet *Vossius* de *Historicis Græcis* lib. II. c. 14. & ex eo *Zeilerus* de *Historicis Chronologis & Geographis celebribus* Part. I. p. 8.

Is liber *Horologium Principum* postea inscriptus ipsius nomine toties recusus, Latine & à Joh. *Wanckelio* centuriis ultra myriadem aliquot sententiarum instructus prodit in 4. & folio.

(193.) ANTONINI Pii, Imperatoris *Itinerarium* supposititium ab ANNIO Viterbiensi profectum in *Rhodianis* num. 18. vidimus. Genuinum extare docet *Vossius* de *Histor. Lat.* I. 3. pag. 695. ubi, ut & pag. 693. vide ipsum eundem nunc cum ÆTHICO *Cosmographiæ* auctore (quem JULIUM Oratorem in nonnullis Codd. esse, ac inepte hinc *Julium Casarem* quibusdam creditum, docet) arbitrantem, in quo consentientes habet inter alios magnum *Cass. Barthium* *Adversarior.* lib. 45. c. 13. pr. & pag. 2086. & 2088. ubi legi imprimis meretur. (c) (d) (e) MARTIANI cujusdam illa esse putavit, nescio quibus rationibus adductis, *Naudæus* *Bibliographiæ*, mihi p. 49.

Plura de Æthico v. supra. Dicta Rhodianna olim data sic habent:

XVIII. *Scav. num. 56. Fabius Pictor* & reliqui JO. ANNII VITERBIENSIS.

Ut scias quinam illi sint Reliqui, *Eccetotum Catalogum Supposititiorum hujus Annii figmentorum ex Editione Antverpiensi 1545. in 8vo (præterquam & Commelinianam extat quoque Witteber-*

*gensis editio anno 1612.) excerptum, qui ita se habet.*

1. BEROSI Sacerdotis Chaldaici antiquitatum totius Orbis Libri V.
2. MANETHONIS supplementa ad Berofum lib. I.
3. XENOPHONTIS Æquivoca.
4. FABII Pictoris de Aureo Seculo & Origine Urbis Romæ Lib. II.
5. MTRSILI Lesbii de Bello Pelasgico.
6. M. CAIONIS Fragmenta de Originibus.
7. ANTONINI PII CÆSARIS AUGUSTI Itinerarium.
8. C. SEMPRONII de Divisione Italiae.
9. ARCHILOCHUS de Temporibus.
10. METASTHENES de Judicio Temporum & Annalium Persarum.
11. PHILONIS Historici Hebræi Breviarium de Temporibus.
12. CL. MARIÆ ARETII Viri Patricii Syracusani de situ Siciliae.

*Ejusdem* Dialogus in quo Hispania describitur.

*Hæc sua ipsius figmenta commentariis & annotationibus ipse illustravit, inepta spe sibimet ipsi blandiens, fore ut nemo tam putida commenta in omni secura posteritate detegeret, & hac ratione gloria sibi maneret extractorum & ab interitu vindicatorum tot illustrium scriptorum. Sed quantum per falsus fuerit, ex innumeris eruditissimorum Virorum testimoniis, adversus hunc falsarium, ejusque defensores aliquos, aut rudiores aut Veritatis minus quam ordinis sui religiosi cultores, variis argumentis atque probationibus pugnantium patet, quæ singillatim huc transcribere modus operis nobis propositi non permittit. Neque vel notorium amplius probare, vel toties scripta repetere necessarium autumo. Videatur ea de re Gasparis Varrerii Lusitani Censura peculiaris de Pseudo Beroso, Manethone Ægyptio, aliisque ab Annio editis, ex Lusitanico Latine reddita, cum Jo. Goropii Becani ex libro illius Originum quarto de iisdem auctoribus supposititiis excerpto judicio, in Tomo secundo Bibliothecæ Hispanicæ ab Andrea Schotto adornatae pag. 256. & seqq. ubi solidissimis argumentis impostura tanta probatur, & ex veris genuinisque reliquiis assumenta falsa reprobantur. Excusa est etiam hæc dissertatio una cum ipsis Auctoribus hisce apud Commelin. 1599. in 8vo Vide Scalig. de emend. temp. lib. 1. pag. m. 3. Usserii annales ad A. M. 3335. Keckerm. de nat. & propr. hist. auctar. c. 7. p. m. 1879. Adde Hispaniam Nonii cap. 3. & Jo. Gerard. Voss. de Historicis Latinis lib. 3. c. 8. p. m. 609. & seqq. ibique citatos Auctores summos complures; neque pauciores hisce vel ignobiliores recensitos à Theophilo Raynaudo, Erotematum de bonis ac malis libris partit. 1. Erotem. 10. §. 3. num. 269. pag. m. 164.*

Ubi

Ubi caussam legas cur multi Pontificiorum parcius & non sine pravaricatione aliqua falsarium hunc accusaverint. Ea hac est. Fortassis tamen ab alio quopiam impositum est ipsi Annio, quem doli expertem fuisse malo existimare, cum religiosum institutum Prædicatorum sit professus. Verum enim vero quod hac professione sua se deterreri à tam nefario crimine passus baud sit, vel illa quam de lapide fictis inscriptionibus ornato ac in vineam suam defosso, posteaque publice Viterbiensium Senatui pro antiquo venditato, non illepida historiola evincit, quam apud Anton. Augustin. Dialog. X. Antiquitat. Romanarum & Hispanarum, ex eoque excerptam apud Joh. Ger. Vossium loco modo citato pag. 610. lectitare licet. Mons. de Popeliniere, in Gallico suo libro doctissimo, cui titulum fecit Histoire des Histoires lib. 4. pag. 209. testatur etiam peculiarem à se dissertationem conscriptam adversus basce Annii Suppositiones, quam tamen hætenus videre mihi non contigit. Isaacus Casaubonus in Apparatu Exercitationum ad Baronium num. 5. Diatribel. p. m. 20. spurcissimas Annianarum fabularum lacunas & fœdissima mendacia vocat, ipsum vero improbissimum fabularum concinnatorem, Exercitat. 1. Diatribe 32. pag. m. 145. adde ejusdem Exercitat. 3. pag. 204. 205. & Exercit. 13. Diatr. 5. pag. 244. ubi Baronium Pseudophilonem sequentem aliquoties refutat. In Scaligerianis sermonibus familiaribus quos fratres Puteani conservaverunt, ista lego pag. m. 6. Annius Viterbiensis a estè veu par un homme qui me l'a dit; il estoit fou, & talis habebatur. Neque id mirum. Ejusmodi enim mirifica ingenii scabies, & inde natus omnem orbem litterarium impudenter adeo decipiendi nefarius pruritus, absque mentis aliqua insigni stultitia fuisse qui possit? Quamobrem Franciscum Sansovinum hosce libros, in Italicum sermonem transferre non dedignatum fuisse tanto miror impensius. Ejus tamen facti testis est Ghilinus in Theatri litteratorum Italici parte I. pag. m. 64. ubi vitam hujusce doctissimi Veneti enarrat atque scripta. Particulatim de singulis hisce scriptoribus vide cum aliis Vossium de Historicis Latinis atque Græcis & Gesnerum suis in locis cuiq; Scriptori, convenientibus v. gr.

1. de Berofo *Hist. Græc.* l. 1. c. 13.
2. Manethone *Hist. Græc.* l. c. 14.
3. Xenophonte *Hist. Græc.* l. 1. c. 3. p. 21.
4. Fabio Pictore *Hist. Lat.* l. 1. c. 3.
5. Myrsilo Lesbio *Hist. Græc.* l. 3. pag. 391. ubi etiam MYRTILUM vocari eundem docet.
6. M. Catone *Hist. Lat.* l. 1. c. 5.
7. Antonini Pij Cæsaris Itinerario

*Hist. Lat.* l. 3. part. 2. pag. m. 695. ubi de veris hujus Scriptoris Manuscriptis ac editionibus. Adde Joannis Hallervordi nuper editum *Spicilegium de Historicis Latinis* p. 3.

8. C. Sempronio *Hist. Lat.* l. 1. c. 8.
9. Archilocho *Hist. Græc.* l. 1. c. 1. p. 5.
10. Metasthene, qui ne nomine quidem huic falsario notus fuit, & MEGASTHENES dici debuisse *Hist. Gr.* l. 1. c. 12. p. 76 77. & c.
11. Philone *Hist. Græc.* l. 2. c. 7. p. 191. 192. & Casaub. *exercitat. Baron.* 3. pag. 204. 205. & *Excerc.* 13. diatr. 5. p. 144.

Plura de fraudibus hujus Annii v. supra *anonymor.* num. 1509. & infra in singulis hic nominatis suo loco supposititiis ejus scriptoribus; de quorum hocce Paulus Vindingius in Epistola, quæ Deckherro de scriptis Adespotis subjuncta est p. 361. OROSIO cuidam, qui sub Constantino M. floruit, tribui memoratum itinerarium à nonnullis indicat; & ANTONINI hoc itinerarium dici posse autumat, eo quod auctoritate & auspiciis ejus Imperatoris compositum sit. Addit hic margo Normannianus citatum Isaacum Vossium in Melam p. 302. Joh. Gregorii posthumor. in 8vo Londini edito. Ao. 1650. p. 4. Mendosissimum plane libellum istum Andreæ Masio commentarii in Josuam p. 331. & incuria librariorum pene perditum, recte dici asserit Fabricius *Biblioth. Lat.* p. 22. Qui & eundem sine centura à Gothofredo in Corpus antiquæ Historiæ admissum, conqueritur p. 64. Appendicis, Annianumque commentum appellat. Nihilominus Itinerarium hoc, utut mancum atque mutilum multum conferre Geographiæ, judicat Cluverius in præfatione Germaniæ antiquæ. Cujus ut & alia loca congesta bene multa non possum quin verbotenus hic addantur sub lit. (a) ex scheda per Dr. Schröderum A. 1689. 3. Martii mihi communicata. Addatur Symbola Mollero Flensburgensis hujus (b) tenoris. Et quæ Excellmus Syndicus à Mastricht præter citationem Vossi lib. de Philologia Cap. XI. §. 16. per tot. pag. 59. habet & sub lit. (f) notata in margine.

(a) Antonini Augusti Itinerarium; Utrum Antonini Pii an Philosophi, an alius Marc. Antonini Philosophi esse Clarissim. Gevartius neminem dubitaturum putat, qui apud P. Victorem ab Onuphrio Panvinio editam lib. de regionibus Urbis reg. 9. hæc verba legat.

BASILICA ANTONINIANA, ubi est (Rolinus erat) provinciarum memoria, & plura cum Antonini τὸν εἰς εἰαυτὸν ad hoc argumentum facientia promisit, apud Gothofred. Wendelin. præf. in Eclipses.

In plerisque libris præfigitur Antonii Nomen, scilicet Antonii & Antonini nomen sæpius confunduntur.

Juvat audire iterum hic Cluverium in præf. Germ. antiq. ita de hoc Itinerario judicantem.

„Ingentis, inquit, usus opus, si barbarum illud seculum, quo librariorum incredibili imperitia incuriaque corruptum fuit, salvum ad nos sanumque transmisisset, nunc mutilum, mancum, detortum, ac plurima ex parte depravatum, nil nisi meras tenebras Geographiæ antiquæ ignaris offundit. Multa apud Melam, multa apud Scrabonem; Plura apud Plinium reperias, quorum situm facile haud unquam perspexeris, nisi monstrante prædicto Itinerario &c. Ac vicissim in his pleraque per-obscura & plane cæca nisi ab illis illustrentur. Hæc Cluv.

In emendando hoc Itinerario egregiam posuit operam Hieronymus Surita, Cæsar Augustanus regni Aragoniæ historicus; qui in Itinerarium hoc Scholia scripsit, quæ Andreas Schottus typis Arnoldi Mylii edidit. Colon. Agripp. 1600. 8vo.

Præterea hunc nitore suo restituit Abrahamus Orthelius.

Denique Josias Simlerus Scholia in idem Itinerarium edidit, quæ cum itinerario hoc & Æthici Cosmographia prodire. Basileæ 1575. 12mo.

Ceterum Itinerarium hoc prodit ex Aldi officina. Postea Lugduni. Ab Henrico Stephano Parisiis cum fragmento ejusdem & indice. Præterea Antverpiæ 1545. cum Berofo & aliis Auctoribus & Joak. Annii Viterbiensis explicationibus. In Collegio S. Benedicti MSum Itinerarium ex stare Cantabrigiæ Gerb. Joan. Vossius L. 3. de histor. Lat. notat.

De cætero optamus ut aliquando hoc Itinerarium in mappa à Nic. Samson. Regis Galliæ præclarissimo Geographo exhibitum, publicam lucem videat.

### (b) Symbola Mollero-Flensburgensis.

Nescio an omnia à Job. Annio publicata sine ullo discrimine sint repudianda & pro figmentis habenda. Aurum forte ex stercore isto Antiquariis peritioribus colligere non erit difficile. Hujus sententiæ jam olim fuit Seb. Münsterus, Vir Doctiss. cujus judicium de Annio in Cosmographicis olim legisse memini, & alicubi, nisi fallor, annotavi. Merentur autem omnino accuratius considerari, quæ Vir acerrimi in talibus judicii Thom. Reinesius 40. 1646. ad Josephum Clauderum perscripsit, ac in Frontispicio Epistolarum ejus ad Joh. Vorstium inveniuntur. De nuperis Annii Hyperaspistis Th. Mazza & Fr. Macedo-V. Morhofii Polyhistor. Litterar. c. 6.

### (c) Casp. Barthius. Adversarior. Libr. XLV. c. 13. principio.

Egregie interpolatum & longe alio quam nativo suo ad nos habitu pervenisse Æthicum Cosmographum, quivis ejus saltem inspector judicare facile poterit. Multa enim Christiana in eo fragmento ætatis indicia sunt; multa prioris, multa etiam seculorum abhinc paucorum. Neque illud dubitare non sinunt Viri doctissimi, qui in eam opinionem ante nos non futilibus argumentis venerunt, Antonini, quod inscribitur itinerarium ad eundem hunc scriptorem pertinere neque divellendum ab eo esse, si accuratius jus suum huic adscribere voluerimus.

(d) Idem p. 2086. Est vero idem sine dubio Autor hic Æthicus qui & Antoninus Itinerarii conditor appellatur, nam & præfatio olim Antonino præfixa reperta est, & alia documenta jam doctis prodita quæ manu velut nos eodem ducunt, & quæ Flodoardus ex Æthico Annis abhinc septingentis amplius citat, nunc apud An-

toninum reperiuntur. Videtur itaque subjiciendus hujus Cosmographiæ fini Antoninus ille & continuato ordine ex male disjunctis nominibus unus porro scriptor concinnandus, cujus titulus sit: Antoninus Æthicus, aut Æthicus Antoninus, quanquam prius nomen corruptum videatur, fortassis & posterius.

### (e) Idem pag. 2088.

Cosmographiæ autem liber hujus ab his Geographis vel Geometris potius, conceptus haud dubio is est, velexinde concinnatus iste, quem Cosmographiam quicumque tandem fuerit hic Æthicus noster nominavit, complexus & hunc præsentem nostrum Commentarium, & eum qui Antonini Itinerarium inscribitur, qui, ut dixi, vel ex fine hujus nostri ad hunc eundem pertinere noscitur. Cosmographiam ergo non Æthici, non Antonini ab excerptoribus & coacervatoribus, auctoribusque qui interpolaverunt & auxerunt ad sequentium etiam seculorum commodiorem usum, sed Julii Cæsaris, ab Imperatore sub quo dimensio orbis instituta, citant nonnulli veterum scriptorum sapientius quidem quam cæteri, uti existimo. Et sic Baldericus libro Chronici Cameracensis cap. 3. Cameracæ urbis licet auctor & ætas, inquit, certa non pateat, inter antiquiores tamen nomen & famam obtinere illam res ipsa indicat, quod in digestis aliquorum scripta sæpe memoratur. Liber namque qui jubente Julio Cæsare ex Senatus Consulto à prudentissimis Viris de Cosmographia inscribitur, ubique totius orbis Romani universa famosa loca distinguit, Cameracum etiam intromittit & quanto à Bagaco Castro distet, id est XVIII. milibus evidenter ostendit. Frustra eruditissimus Vir Georgius Colvenerius optat extare illum librum; cum extet utique nec alius Balderico in manibus fuerit, quam qui conscribendus est ex Æthico & Antonino conjunctis. Nam quæ citat exinde Baldericus manifesto hodie in Itinerario Antonini reperiuntur pag. LXXXV. novissimæ Editionis. Est igitur idem liber, Æthicus Antoninus, Augustus, Itinerarium, Cosmographia Julii Cæsaris. Et fortassis ut hinc conjici potest, Antonii, Antonini & Augusti nomina ex præfatione hujus libri petita sunt, ubi Consulatus Antonii & Augusti memorantur; Æthicus autem verum publicatoris primi nomen, cum præcipue ultra DCCmum abhinc annum eo citetur à Flodoardo; Illud autem simul attendendum pro seculorum variorum auctoritate & usu interpolatam hanc esse & auctam Cosmographiam istam, donec ad id Volumen venerit quod nunc in manibus habemus; nec sine Principis alicujus aut Magnatis jussu, cum privato alicui minus auctoritatis, plus laboris fuerit, quam ut ab eo profectum tale quod posteritas credere debeat.

### (f) Notæ marginales Mastrichtianæ.

Julio oratori ipsius Æthici quæ habemus adscribunt elogia præmissa editioni Melæ & Æthici a. 1685. a Jacobo Gronovio procurata, ubi & Æthicum transtulisse in Latinum dicunt Salmasius, Optius &c. Multum etiam differunt editiones Itinerarii Antoniani quas habemus ab Annio &

quæ



quæ apud Aldum, 1518. Lugduni apud Vincentium  
& alibi sunt edita.

ANTONIUS v. ALPHONSUS,

ANTONIUS v. à Conceptione.

--- v. *Musa*.

(194) ANTONIUS DEMOCHARES: Sub ejus nomine invenitur inter *Ambrosii Opera* in multis editionibus, *Commentarius in Cantica Cantecorum*. Verum hunc deberi GUILHELMO, primum Monacho CLARÆ - VALLENSI (sub Bernardo Abbate) deinde Abbati S. Theodorici prope Rhemos, ac postea S. Nicasii Rhemensis, qui claruit seculo XII. docet *Cave*, Script. Ecclesiast. Histor. Liter. p. 463. a.

(195) ANTONIUS MAGNUS seu *Monachus & Abbas Aegyptius*, claruit temporibus Constantini M. Ei *Loci Communes*, aut *sermones, Melissa dicti* tribuuntur a *Frisio Biblioth. Gesner*. pag. 65. a. quos tamen alteri ANTONIO, *Damasceno* nominato (vulgo *Melissam* vocant sed falso) & Octavo demum seculo viventi asserit *Olearius Abac. Patrolog.* pag. 43. Extant illi *Loci Communes* num. CLXXV. Tom. V. *Biblioth. Patrum* edit. Paris. 2. fol. 878. MELISSÆ tribuit tamen *Cave* *Histor. liter. Script. Ecclesiasticor.* p. 463. *Loci Communes*, aut sententias ex *Patrum* scriptis excerptas.

(196.) Ab ANTONIO conscriptum *Vitam Simeonis*, susceptoris Christi, tribui a nonnullis antiquis codicibus, METAPHRASTÆ SINEONI, sed frustra, notat *Leo Allatius de Scriptis Simeonis* pag. 9.

(197) ANTONIUS MERCATOR: Sub personato hoc nomine prodierunt. (I.) *Nota ad libros Joannis Roberti Animadversionum Juris*. Sed illas vindicat *Jacobo AUJATIO Tholosano, Teiffier*, *Eloges des hommes scavans* tomo II. p. 147. Ubi ingentem numerum librorum recenset, quos laudatus *Jacobus Cujas* in lucem emisit: v. supra in anonymis dicta de *Judicio Keckermanni* *Consilior. Logic. de Locis Commun. faciendis* c. 3. Auctorem esse credentis hunc *Jacobum Cujatem* libri, qui inscribitur: *Locorum Communium typus*. Addit *Teiffier*, l. c. adscribi à nonnullis huic (II.) *versionem Latinam sexaginta librorum Operum*, quæ veniunt nomine, *Basilicorum*. Rectius tamen ab aliis hanc quorundam opinionem rejici docet, credendumque, hanc versionem factam esse a quodam Germano, qui ad majorem operi Auctoritatem & splendorem conciliandum, tam illustris viri nomen ei præscripserit. De Notis autem supra memoratis, quæ sub Antonii Mercatoris larva editæ sunt, non dubitandum est deberi *Jacobo Cujatio*; Quando confirmat id etiam *Salmuth ad Pancirolum* *Rer. Memorab. lib. II. cap. X. pag. 188. b.*

indicante *Symbola Posteliana*. Adde *anonymorum*. 915.

ANTONIUS v. *Panormitanus*.

(198) ANTONIUS RICHARDUS. Eo nomine aliquoties excusus liber, BELGÆ CUIDAM S. J. à nonnullis tribuitur, quo *Jansenius*, occasione Martis Gallici publicati, supraque in anonymis fortasse præcociter memorati, vehementer perstringitur. Ejus prostræ editioni adjecta est ad Principem *Condeum*, maximum temporis in Gallia Mecanatem epistola, adulationis plena, & de *Jansenio* parum honorifice loquens, cujus contenta subministrat *Sagittarius* *Histor. Eccles. p. 1005.* & sequenti: & *Leydekerus* *Historiæ Jansenismi lib. 2. c. 4.*

PIER ANTONIO v. *Salmone*.

(199) ANTYMUS *Coningius*. Sub personato hoc nomine prodiit Romæ anno 1655. in 8vo. Typis *Hæredum Corbeletti* scriptum, quod *Pulverem Peruvianum Febrifugum* vindicabat. Hujus Auctorem esse *Honoratum FABRUM*, e *Societate Jesu*, natione Gallum *Bressæum*, (de la *Bresse*) indicium facit la *Visiera alzata Hecatostes* num. LXVI. p. 69. cujus verba exhibemus infra in *Coningio*. Idem sentit *Beughemius* in *Bibliograph. Medico-Physic.* p. 63: 83. Qui præterea addit p. 213. contra hunc insurrexisse Scriptorem, alium Pseudonymum, qui sub larva *Philippi Protimi* ediderit: *Antymum Conigium Pulveris Febrifugi defensorum repulsum*, citante *Symbola Flensburgo Molleriana*. *Sorvellus* *Biblioth. Scriptorum Societat. Jesu* meminit etiam opusculi *Geometrici de linea sinuum* ab *Honorato Fabri*, emissi sub ficto nomine

(199 a) ANTIMI FARBII. p. 350. cui subnectit post illud de *Pulvere Peruviano* quod sub larva *Antymi Coningii* prodiit. Posteriores tantum citat *Mercklin. Lindenii Renov.* p. 467.

ANUCIUS v. *Foes*.

(200) ANYTES: ANYTHES, οἱ ἴ, ΛΕΩΝΙΔΟΥ. Titulus est Epigrammatis *eis aneida* falsissimus, ut ex *Plinio* notat *Paulus Colomesius* dissertatione de dubiis aliquot Scriptoribus, n. XXVI. Debetur enim hoc carmen, à *Colomesio* & *Grace* & Latine citatum, ERIUNÆ.

(201) APELLIS post *Tabulam latentis* nomine extat epistola de *Maculis Solaribus, & Stellis circa Jovem errantibus*, impressa *August. Vindel. 1612.* in 4to Fictum hoc esse Apellis nomen, indicat *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguilez* p. 528. assumptum a *Christophoro SCHEINERO*. Addit *M. Augustinus Vagerius* in præfatione disput. de *Maculis in Sole visis* habitæ *Wittebergæ 1693.* prohibitum fuisse memoratum, *Scheinerum* a Provinciali suo *P. Busæo* suo nomine evulgare, quas tamen postea anno 1611. ad *Velferum* scriptas in publicam lucem emisit. De Apelle vide

vide plura in *Anonymis* num. CCV. olim, nunc 1317. a.

(202) APHEMUS est *Bertillus* CANUTIUS. Ut ex amica *Symbola Dana* comperi.

APHRODISIENSIS v. *Alexander*.

(202. a) APIARIUS dictus est THOMAS CANTIPRATENSIS, a libro *de Apibus Mysticis*, de quo in *Anonymis* c. 2. n. 19. egimus, v. infra *Brabantini* nomen.

Hoc libro *de Apibus Mysticis*, quem *Bonum Universale* nominavit, monente *Vossio* de *Histor. Latinis* lib. LXI. p. 487. non tantum auctor miracula & exempla sui temporis exponit; sed etiam in primis ex moribus & oeconomia apium Christianos cujuscunque ordinis & conditionis solertes & prudentes reddere laborat, ut judicat *Bailletus Auteurs deguisez* p. 322. cui adde indicem ibidem p. 528.

(203) COELIUS APICIUS: Ejus nomine venditantur *de re Culinaria* libri decem inventi sub Nicolao V. Pontifice in Insula Megalona, ab Enocho Asculano, editi autem ex Megalonensi & Veneto Codice Basileæ 1541. in 4to ab Albano Torino, referente *Fabricio* *Biblioth. Latinæ* p. 129. seqq. Ubi in verum librorum auctorem inquirens, QUATUOR APICIOS memorat I. Varronis æqualem II. Augusto & Tiberio, omnium nepotum altissimum gurgitem. III. Sub Trajano famosum, & IV. denique illum, quem auctorem horum librorum credit *Casaubonus*, ad *Lampridium* p. 333. Ipse *Fabricius* in *TERTIUM* propensior videretur, nisi mallet cum *Barthio*, aut *Vossio*, libros hoc *de Culinaria*, *Apicii* nomen gerere præfixum ab argumento potius, quam ab auctore. Quæ sententia quoque est *Königii* *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 46. b. 47. a. Hoc modo verum auctoris nomen foret *M. Coelius* aut *Coecilius*. Ceterum singulorum librorum nomina recensita vide apud *Fabricium* loc. cit. p. 130. Inter quæ decimi occurrit ἀλιεύς sive *Piscator*, quem esse eundem, qui apud *Hermolaum* citatur ἀλιεύσεως nomine, verisimile est, *Biblioth. Gesnero-Frisiana* p. 127. a.

(204) DIDACUS APOLEPHTES edidit *historischer Erquickstunden* 5. Theile Lipsiæ ab a. 1609. ad a. 1628. in 8vo. Auctor est, non Abraham HOSEMANNUS, prout *Cl. Schurtz* *zfleischius* in *dissert. de Rebus Badensibus* §. 6. (teste *Christ. Wilh. Eybenio* in *Eponymologico Magiri* aucto p. 56.) opinatur; sed *Jacobus ZANNACHIUS* Lusatus, Bibliopola *Servestanus* (qui *Elenchum* etiam *Commentatorum Biblicorum* edidit) vid. *Præf. Partis I. Hactenus* *Symbola Flensburgo-Molleriana*, v. *Didacus*.

(205) Sidonius APOLLINARIS: Huic in nonnullis *MStis* tribuitur *Romana Curia descriptio*, quam tamen deberi *HILDEBERTO*, *CENOMANENSI* & postea *TURONENSI* Episcopo, notant *Acta Eruditor. Lips.* mensis Martii 1691, in

recensione fasciculi *Rerum Expetendarum* editi ab *Orthwino Gratia* Colon. 1535. & recusi Londini 1690. in fol. opera & studio *Edvardi Brown*, *Parochi Sandrigiæ* in Agro *Cantiano*.

(206) APOLLINIS *Dentsprüche über eilige hohe Haupter unserer Zeit* / edit. 1693. 4to. Auctorem habere Celeberrimum virum Christianum GRYPHIUM, ex relatione amici cujusd. *Uratravienensis* observat *Symbola Junckeriana*.

APOLLO v. *Horus*.

(207) APOLLONII quomodo habeantur, qui sint ARCHIMEDIS, v. *Journal des Scav.* 1676. Mense Martio p. m. 62. ubi Apollonii *Conica* per *Isaac Barrovv* illustrata recensentur. vid. sub lit. (a) excerpta.

(a) *Journal des Scavans* 1676. Mart. p. m. 62. Il ne prend point party dans la dispute qui est entre ceux qui attribuent ces livres à Archimede & ceux qui en font Apollonius auteur. Il soupçonne seulement qu' Apollonius, a trouvé quelques écrits imparfaits d' Archimede & qu' il les a perfectionnez. Ce sentiment s' accorde assez bien avec celui de quelques anciens auteurs, qui conviennent qu' avant Apollonius on ne connoissoit qu' imparfaitement les sciences Coniques. Ce qui paroist par le témoignage d' Eurocius & d' Aristæus. Ce dernier dit même que c' estoit le sentiment de Pappus.

(207. a) APOLLONIUS TYRIUS. Ejus historiam edidit *Hæschelius*. Lat. puto sine nomine suo addito, *Augustæ Vindel.* Anno 1595. in 4. ubi in editoris censura (quem *Petrus Schriverius*, cujus meum exemplar fuit, adscribit se conjicere *Hæschelium* esse) habetur, se putare Græcum exemplar extare *Constantinopoli* inter libros *Manuelis Eugenici*. *Interpretem Latinum* conjicit in meo codice *Schrivierius* esse SYMPOSIUM, quod meo codici adscripsit, ex eo conjecturam suam probans quod eadem ænigmata tria, quæ *Tarsia Apollonio* proposuit, & in hac *Apollonii Tyrii* historia extant, legantur quoque in editis *Symposii ænigmatibus*. Credibile sane est inquit *Schrivierius* in margine mei codicis, cum de Græco Latinos versus hos fecisset *Symposius*, & farragini ænigmatum suorum inseruisse. Hoc meum somnium, si melius quis conjexit vatem perhibebo optimum. *Judicium Hæschelii* de hac historia ex *Hæschelii* editoris censura hoc est. — *Symbola est Mastrichtiana* anon. inferi debita.

(208) APOLO *Stenonio Gorago*. Ejus nomine extat M. S. in 8vo *La Musa Vintimigliese*, *Centuria di Sonetti nella volgare favella del paese*, *Scherzi Poëtici*. Nomen supposititium hoc esse, Auctoremque operis verum, *Agostino ARENGO*, F. di Paolo *Girolamo Gentilhuomo* di *Vintimiglia*, notat la *visseraalzata* pentacostes num. XVI. pag. 34. hisce verbis: XVI. APOLO STENONIO GORAGO. Tra gli aneddoti dell' *Aprosiana*, hõ ritrouato questo.

*La Musa Vintimigliese* Centuria di Sonetti nella volgare fauella del Paese, Scherzi Poetici di Apolo di Stenonio Gorago. M. S. in 8.

Il nome è supposto, e l'Autore è *Agostino Orengo F. di Paolo Girolamo Gentilhuomo* di Vintimiglia.

(209) APOMASARIS nomine, quod extat *Oneirocriticon*, de ejus auctore sic *Cass. Barthius* scribit ad verbar. lib. 3. cap. 14. in principio: ACHMETIS Sereimi filii Oneirocriticus Commentarius ex *Aegyptiorum, Indorum, Persarum* opinionibus conflatus, ut præfert titulus, non ingratus doctis, Græca lingua non ita olim ex Regia Franciæ Bibliotheca produit. Eum Apomasaris nomine perperam ediderat Latinum, ex *Sambuci Cimeliis, Leunclavius*. Exstat Leonis Tusci ad Hugonem Eteriarium, scriptorem ævo suo luculentum, ejus operis ad nos Latina interpretatio non contemnenda. Denique concludit illud caput hisce verbis: Auctorem vero hujus collectionis Græcum quem dicam, sane dubium & invenio & relinquo, secundo capiti auctor laudatur *Sirbacham, Tertio Baram, Quarto Tarphan*. Nomina Orientalium linguarum peritis adgnosenda. In superscriptione vero Leonis nostri, illis nominibus junguntur *Serim & Achmeth*: ut, indicibus etiam vocabulis, Interpretes & illi Barbarici somniorum fuerint. Inscriptio hæc est: *Syrnachan Indorum, Baram Persarum, Tarphan Aegyptiorum, Serim & Filius suus Achmet*. Quæ ne quis temere adscripta putet ab librario etiam versui inclusa sunt hoc pacto:

SYRNACHAN ATQUE BARAM, TARPAN, SERIM PATER ACHMET.

Cryptonymus quidam nunc tandem mihi detectus *Peganius*, cujus habemus Anno 1670. in 12. editam declarationem Germanicam Apocalypsi, certe lectu dignissimam, etsi non ubique fortassis probandam pag. 218. laudat hunc librum ad interpretationem imaginum Apocalypicarum.

His addit *Normanniana* nota *MSta marginalis* citatione *Seldeni* de Titulis honor. in indice auctorum pag. 23. & quod sua sumsisse videtur *Barthius* è præfatione Editionis Græco-Latinæ *Rigaltii*, nisi quod omittit idem postea *Leunclavio* ipsi observatum, inque *Annalibus Turcicis* monitum fuisse. At editionem hujus oneiro Critici *Leunclavianam* mutilam ac imperfectam, falsoque hoc nomine pro *Achmetis* inscriptam docet quoque *Lambecius* *Biblioth. Cæsareæ* lib. VII. pag. 264. vide sub lit. (a) excerptum. Addit & *Margo Diecmannianus*: Idem ad interpretationem *Joh. Gezelii* in אפרני אהלי c. 2. §. 26. p. 511. 52. ubi & quædam verba *Achmed. Ebn. Seirim.* & c. 151. adducit. v. prolixè *Bayle Dictionaire* Tom I. p. 83. Et marginalia *Mastrichtiana* sequentia. Haussit autem sua omnia Personatus ille *Peganius* (qui est *Knor von Rosenroth*) ex *Josephi Medi Clave Apocalypica*; qui in *Commentat. Apocalypicis* part. I. pag. mihi 44. hæc habet: Ex vetustis *Aegyptiorum, Persarum, Indorum* monumentis, auctoribus *Tarphane, Interprete Pharaonis; Baramo Saginssæ Persarum Regis (Diocletiani συγγράμια)* *Syrbachamo*

*Regis Indorum Ονειροκριτικά* seu *Apotelesmata*, insomniorum collegit *Apomasar*, vel secundum, alios *Achmetis filius Seerim Arabs*: ut fuit illa gens, cum istiusmodi artium aliarumque jam, ab ultima antiquitate studiosissima, tum florentium scripta in Arabismum transferendi avida, Hunc libellum jam olim Græce, incertum, quo, auctore, loquente, ex *Joh. Sambuci Bibliotheca Latine* à se versum superiori seculo in lucem, dedit *Joh. Leunclavius*. Eundem postea a. 1603, ex *Bibliotheca Regis Christianissimi Græcum* communicavit *Nicolaus Rigaltius* in *oneirocriticis*; suppletis, quæ in Exemplari *Sambucino* deerant. In hoc libello videre est plerasque, imagines propheticas quæ nostris hominibus, tantum negotii facebant; gentibus *Orientalibus* familiares, certe in *divinationibus* non infuetas extitisse &c.

(a) *Lamb. Biblioth. Cæs. lib. VII. p. 264. Primus hoc Oneirocriticon (Achmetis filii Seerim, qui Mamunis vel Mammunis, Calipha Babylonii, Oneirocritis sive somniorum Interpres fuit, ex Joannis Sambuci antiquo Codice manuscripto Græco, de quo non multo post separatim agitur, latine vertit, & tantum latine edidit Joannes Leunclavius, Francofurti, typis Andreae Wechelii a. 1577. in 8. sed adeo imperfecte ac mutilè, ut statim in principio integra fere quatuor, & ibidem alias plura etiam desint Capita; nec sub vero Achmetis nomine, sed sub falso Apomasaris.*

(209. a) ACTA APOSTOLORUM. Ea sub variis titulis varie supposititia sunt. Inter, Apocrypha imprimis numerandum est ITINERARIUM PETRI APOSTOLI, quod appellatur CLEMENTIS, item quod RECOGNITIONUM, aut alio titulo inscribi solet. Rursus exstabant diversi Actus nomine ANDRÆ, & THOMÆ & PHILIPPI & PAULI simul & THECLÆ: quos omnes *Gelasii* Censura proscripti. Addit *Athanasius* CIRCUITUS JOHANNIS. *Innocentius* Epist. 3. ad Exsuperantium tradit ACTA falsa APOSTOLORUM sub nomine MATTHIÆ, sive JACOBI MINORIS, vel PETRI & JOHANNIS à quodam LEUCIO, scripta esse: sub nomine vero ANDRÆ, à NEXOCHARIDE, & LEONIDE Philosophis. Porro hunc *Leucium* fuisse secta *Manichæum*, & Actus Apostolorum scripsisse testatur *Augustinus* c. 4. & 38. de fid. contra *Manichæos*. VITÆ APOSTOLORUM quædam sub nomine ABDIÆ BABYLONII, & Actus JOANNIS EVANGELISTÆ sub nomine PROCHORI sunt, supposititii foetus. PASSIONES APOSTOLORUM sunt incerti auctoris, tribuuntur tamen SELEUCO cuidam, vel forte LEVEJO, *Manichæo*. *Spondanus* ann. 44. n. 24.

*Acta Passionis Apostolorum*. Ea feruntur à LIANO Pontifice conscripta, quæ fuerunt aliquo modo sincera forte, sed quæ modo extant, reperiuntur tincta *Manichæorum* fuligine: ita ait, *Spondan.* in *Annal.* 68. n. 9.

(210) SYMBOLUM APOSTOLICUM; ex XII. APOSTOLORUM fragmentis sententiarum

tiarum viritum collatarum coaluisse Pontificii sustinent. Vide *Lambecii* lib. V. p. 151. de *Bibl. Cæsarea* sub lit. (a) cum adducto loco *Leonis Magni*. Ut adeo constitutiones Apostolorum cognominentur. vid. *Varenii* Rationarium Theologicum de Scriptoribus Ecclesiasticis (b) & ex professo id argumentum tractantem *Kilianum Rudrauff*, P. P. Giessensem, habita Disputatione publica Giessæ, de Libris Symbolicis Ecclesiæ Lutheranae, cujus excerpta damus sub lit. (c) allegatis: & quidem affirmantibus §. 1. & negantibus §. 5. at dubitantibus §. 18. Ubi concludit tandem, salva sententia aliorum, Apostolica omnino auctoritate verba potius sibi credi ab EPISCOPO QUODAM ROMANÆ ECCLESIAE concepta, quem tamen nominare non audeat. Ut adeo *Semidetectis* annumerandus maneat. Ex nostratibus Theologis maxime Apostolicum hoc scriptum affirmantibus, & *Rudrauffio* citatis addendus *Brochmandus* (b) Cujus an rationes satisfacere possint Lectori, multum tamen adhuc ambigo. Interim ab *Arriano* in SYNODO NICENA confecti Symboli Apostolici commentum Auctore suo dignum *Sandio*, dictum, improbat *Tenzelio*: cujus vide enarratum librum in *Colloquiis* mensuris. 1692 Ubi multa notabilia valde præterea leguntur, partim & hic excerpti visa (e) omnino digna. Quod & observat *Bibliothèque Universelle de l'année 1693*. Juillet p. 37. Tomi XXV. Porro Symbolum Apostolicum Apostolis abjudicatum à *Mr. Du Pin* dans la *Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques*, vindicatur & tribuitur iisdem dans les remarques sur cette Bibliothèque, par un *Scavant Benedictin*. des l'entrée du second Chapitre ut scribit *Journ. des ouvrages des sçavans de l'an. 1692*. p. 58. ita pergens: mais dans la réponse *Mr. Du Pin* n'oublie rien, qui se peut appor- ter, pour établir son sentiment p. 76. Adde *Suppl. ad Acta Erud. Lips.* tom. II. p. 480. *Sagittarium* *Histor. Ecclesiast.* p. 366. *Georgius Calixtus* (f) ad ipsa Ecclesiæ Christianæ initia referre Symbolum Apostolorum haud dubitavit, ut adeo neque suam sententiam adeo facile probaturus fuisset *Laurentius Valla* de Patribus Nicenis lingua Græca complectentibus illos quam ut periculo suo satis grandi fuerit, refert *Janus Philadelphus* (g) citatus.

(a) *Lambec. Biblioth. Cæl. lib. V. pag. 151.* (Ducentesimo quinquagesimo Codice manuscripto Theologico Græco, chartaceo, mediocriter antiquo, & bonæ notæ in quarto continetur) Decimo septimo, & quidem fol. 302. p. 2. Symbolum Sanctorum Apostolorum, divisum in Duodecim sententias, quarum unicuique in margine adpositum est nomen Apostoli, qui illam Symbolo contulit. Ordo autem sanctorum Apostolorum est ibi talis: Petrus, Andreas, Jacobus major, Joannes, Thomas, Jacobus minor, Philippus, Bartholomæus, Matthæus, Simon, Thaddæus, Matthias. Huc ergo pertinet insignis ille locus ex *S. Leonis Magni* Epistola nonagesima sexta ad *Pulcheriam Augustam*: *Ipsius Catholici Symboli brevis & perfecta Confessio, quæ duodecim Apostolorum totidem est signata sententiis, tam instructa sit in muni-*

*tione cælesti, ut omnes hereticorum opiniones solo hoc possint gladio detruncari.*

(b) *Rationarii Theologici Varenii pag. 58.*

§. 2. *Igitur 1. De nomine ipso pariter haud abs re monuit Chemnitius: Notum est, quo consilio Symbolum sit conditum ab Apostolis, & quare ita appellatum: Secuti sunt igitur homines, qui alia quædam consinxerunt, & ut plausible specie ea Ecclesiæ obruderunt, Canones Apostolorum appellaverunt. Quin ut ne titulus quidem deesset ex Apostolo desumptus, Canonis vocabulum ex Epistola ad Philipp. c. 3. 16. Gal. 6, 16. & alterum: Constitutionum Ἀποστολικῶν ex Epist. 1. ad Cor. c. 11. 34. desumerunt, ubi Apostolus: Cætera inquit, ubi venero Ἀποστολικῶν, constituam. Ut tamen dispar ratio nominis Apostolici quando Canonibus his apponitur, & quando Symbolo, Hoc enim, licet non fuerit Apostolicum ipsa formali compositione, nedum fictitia illa 12. Symbolarum, a 12. Apostolis facta collatione quam sive ex vocis Symboli etymologia, sive Homonymia vel etiam vocum distinctarum Symboli & Symbolæ suppositione confusa, otiosus aliquis Grammaticus abortavit, (ut frustra Pontificii postulent, vel verborum sic compactorum seriem, qualis est in Symbolo apostolico ex scripturis probari, vel harum imperfectionem agnoscere, cum antiquissima Symbola, quæ quæ tribus in locis extant, ap. *Irenæum* l. 1. c. 2. l. 3. c. 4. & apud *Tertull.* L. de præscriptione, aliam verborum & articulorum compositionem habuerint, quam, qualis nunc in Symbolo Apostolico, quod, quoad præsentem verborum ordinationem & articulorum præpositionem ipso Symbolo Nicæno posterius extitit) fuit tamen, & est illud Symbolum, Apostolicum materiali doctrinæ fidei propositione s. doctrinæ, & res ibi contenta, vere Apostolica, prædicationis & scriptionis Apostolicæ fundamentalis summa, quale neutrum dici potest de Canonibus Apostolicis.*

(c) *Kilian Rudrauffus* *Disp. Giessæ 1686. habita de libris Symbolicis Ecclesiæ Lutheranae. Cap. II. §. 1. Num secundum verba & formaliter spectatum (hoc Symbolum) ab ipsis Apostolis sit profectum, de eo admodum variant Eruditorum Judicia. Ruffinus in Expositione Symb. Apost. quæ inter Opera S. Cypriani Martyris fol. 249. reperitur, Genebrardus lib. 3. de Trinit. pag. 204. Edit. Paris. anno 1585. Gilbertus Commentar. in Symbol. Apostol. pag. 10 Sixtus Senens. Biblioth. sacr. lib. 2. Voce Apostol. Baron. ad annum Christi 44. aliq; quam plurimi nullatenus dubitant, quin & secundum rem & secundum verba, ipsis Apostolis suam debeat originem.*

Idem §. 2. Argumenta quibus innituntur partim a Symboli hujus appellatione, dum Apostolicum dicitur partim a Majorum & nonnullerum Patrum traditione sunt deducta, recenset.

§. 3tia ea argumenta breviter refutat.

§. 4ta, quid præterea illorum sententia contrarietur, enarrat. Citato in fine *Gerh. Job. Vosio* de Tribus Symb. *Disp. 1. pag. 3. seq.* Ubi maxime notabile est quod Symbolum hoc aliis verbis recitatum, fuerit ab *Irenæo*, aliis a *Tertulliano*, aliis in Ecclesia Romana, aliis etiam in Ecclesia Orientali Græca; quod sane factum non fuisset, si ipsos Apostolos Auctores agnosceret.

§. 5. Citantur qui id ab Apostolis adornatum negarunt, Job. Brentius in *Exposit. Catechism.* Daniel Chamierus in *Opere de Controversiis religionis* lib. 9. de *Canone* cap. 10. & Job. Calvinus lib. 2. *Instit.* cap. 16. §. 18. Qui dubitarunt de eo Erasmus Roterod. in *præf. ad Lector. paraphras. Matth.* & Polydorus Virgilius lib. 5. de *rerum Invent.* c. 13. Demum

§. 6. Ita auctor concludit. Id autem, si quod res est dicendum fuerit, videtur valde probabile, quod Episcopo cuidam ex Clero Romano suam debeat originem, imprimis cum neque in Hierosolymitana neque in Constantinopolitana, neque in Antiochena, neque in Alexandrina (Hæ enim sua peculiariter habuerunt Symbola) sed in sola & unica Romana Ecclesia antiquitus obtinuerit; ex qua subsequens demum seculis ad alias Occidentis Ecclesias est derivatum, ut bene notat laudatus Vossius *loc. cit.* pag. 20. th. 24.

(d) Brochmand Specim. Scriptor. Eccl. I. Seculi. §. 4.

Ut vero datam fidem liberemus, hoc est, certo evincamus Symbolum Apostolicum vere conscriptum esse ab Apostolis: Duo producimus firmamenta quibus velut columnis sententiam nostram superstruimus. Prius assertionis nostræ firmamentum est Nihil contineri Apostolico symbolo quod cum scriptis Apostolicis, quæ in N. T. consignata inveniuntur, exacte non conveniat. Posterius nostræ asserationis fundamentum est veneranda antiquitas.

(e) Monatl. Unterred. Ann. 1692.

p. 286. In der ersten (Exercitatione selecta) de Symbolo Apostolico hält er (Wilhelmus Ernestus Tenzelius) gegen einander/was Natalis Alexander in selectis *Historia Ecclesiastica capitibus de Symbolo Apostolico & Athanasiano* gesetzt/ und zeigt/ daß beyde Symbola von denen Auctoribus, welchen sie zugeschrieben werden/den Worten nach nicht herkommen/indem eben die ratio probandi, so Alexander bey Asserirung des ersten gebraucht/ bey Negirung des andern von ihm selbst umgestossen wird. Hernach verwirfft er Sandii hypothesis; num. 10. 11. als ob das Symbolum Apostolicum in Synodo Nycena von denen Arianern gemacht worden; referiret num. 12. wie übel es dem Valla gegangen/ da er die Apostel des Symboli auctores zu seyn geläugnet; und wie ein Jesuit eine gottlose Censur über dieses Symbolum geschrieben/ welche Raynaudus seinen *Erotematibus de bonis & malis libris* in der ersten Edition einverleibet/ darüber aber in den *Indicem librorum prohibitorum* zu Rom gerathen/ und verordnet/ daß in der andern Edition seiner *Erotematum* alles was er von dieser censura Cavillatoria geschrieben/ solte aussen gelassen werden: Welches auch in der grossen Edition aller seiner *Operum* geschehen/ nachdem sie zu Lyon in 19. Voluminibus in folio herauskommen. Was aber Tenzelii Meinung vom Symbolo Apostolico sey/ wird man innen/ wenn man die folgende Paragraphos mit denen Addendis des ersten Tomi conferiret.

(f) Georgius Calixtus §. XXXVII. pag. 97.

Nec juvat Canonibus, qui Apostolorum nomen præferunt, inherere. Existimo autem, sicut sub ipsa Ecclesie Christiane initia Apostolorum doctrina ad salutem necessaria brevi Symbolo, Apostolico appellato, fuit comprehensa, & passim inculcata: ita quæ discipuli-

nam Apostolorum temporibus usitatam concernerent, canonibus nonnullis fuisse inclusa, quibus lapsu temporum alia atq; alia accesserint, pristino quidem titulo retento, sed non puritate.

(g) Jani Philadelphi de opt. Christianorum Secta p. 98. & 99.

Et ut manifesti criminis exemplum e plurimis prodam, memorabile est, quod centum fere ante Luthe- rum annis Laurentio Valle, illi literarum instauratori, contigit. Audiverat is pro concione licentissime de omnibus, tum maxime de Symbolo Apostolico, decernentem Monachum. Contendebat namq; ille, ut erat seculum ineptissimum, Apostolici Symboli nomen inde profectum esse; quod omnes & singuli Apostoli ea formula & tenore, quin & lingua, qua hodie & credo legitur, illud concinnassent, singulis Symboli pericopis ad singulos nominatim Apostolos relatis. Id cum audiret Valla, ad amicam virum eumq; doctum conversus, quæ, inquit, illa Monachi intemperies jactantis Symbolum Apostolicum inde appellari, quod suum quisq; & sensum & vocem illi commodassent, cum ego luculentissimis testimoniis probare possim, non ab apostolis illud Symbolum, sed patribus Concilii Niceni illa forma & lingua Græca, ex Apostolorum scriptis collectum dispositumq; profluxisse. Quæ viri docti crisis cum tandem ad Monachi & universi Cleri aures dimanaret, tanta in eum coorta est tempestas, ut nisi in examine, ubi de universo religionis & philosophiæ negotio, etiam num quid de decem prædicamentis crederet, rationem reddere debuit, ambiguo sophismate & responso, credo quod credit Ecclesia mater, capiti suo cavisset, utiq; perierat Valla, exinde tamen semper ob reformatos ex historia sacra Evangelii sensus in suspicionem Atheismi adductus.

(211) APRIGIUS alias APRINGIUS. Ejus nomine extat (inquit Loaisa in suis notis ad Isidori Catalogum) opus ingens Manuscriptum in Apocalypsin. Sed ego, cum vidissem Codicem Gothicum Legionensem, scriptum æra millesima octava, animadverti de Auctoris nomine inde non constare, sed editum opus in gratiam cujusdam Aeteri. Quin & in præfatione Auctor ille ait, se collegisse sua, ex libris VICTORINI, ISIDORI & APRIGII. Ex quo manifesto constat, non esse illum Aprigium, cujus Isidorus meminit. Verba illa ex Loaisa allegat Miræus de Scriptor. Eccles. pag. 85.

(212) APULEJUS. Ejus nomine extat (1) *Ἀπολόγητος*, qui in libro, qui inscribitur *Baudii amores*, notis P. Scriverii illustratus legitur, qui vel supposititium vel infimæ vetustatis esse censet. At Elmenborstius credit, recentioris Itali factum esse, perhibente Fabricio Append. ad Biblioth. Latin. p. 26. qui & asserit, quod Gabema & Hadrianides exhibeant Jambos non minus lascivos Jacobi Durantii, quibus illis Apulejanis contradicit. (II. de Herbis. Qui cujusnam Apuleji sit, Scriptores ambigunt. Paulus Colomesius dissertat. de dubiis aliquot scriptoribus num. VI. CELSO tribuit, qui sub Augusto vixit Centuripinus Sículus; quod non admittit Fabricius Bibliothecæ latinæ p. 139. sqq. eo quod nusquam ejus nomine extat, sed potius APULEJI PLATONICI. Quanquam deinde hunc librum ex aliis congestum conflatumque

tumque esse apertè colligit, quicquid in contrarium sentiat *Hummelsbergius*, qui hoc genuinum Apulei scriptum esse admittit, sed quod multo cum defectu, mancum mutilumque ad nos pervenerit.

(213.) *Franciscus* APULIUS. Hoc personato editore prodiit ao. 1499. *Hieronymi Savonarole*, Florentini, Monachi Dominicani, Prophetæ, ut sua ætate esse & æstimari voluit, vel fuit! *Processus inquisitionis & Examinationis*, cum refutatione errorum ejus. Quem scriptum esse à *Simone* RUCCELLANO, Canonico Florentino asserit *Deckber.* de scriptis Adespotis pag. 125. seq. quod etiam confirmat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

(214.) *Albertus* AQUENSIS, scriptor *Historiæ Hierosolymitanæ*, expeditionis Godofredi. Eum edidit Hanoviæ in fol. 1611. *Reineccius*. Hunc Scriptorem eundem credit *Ravius* ad *James* 33. cum ALBERTO MAGNO, ut docet *Symbola Normanniana*.

(215.) *Johannes* AQUÆPONTANUS seu AQUIPONTANUS Anglus: Hujus duo refert scripta *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 56. b. (I.) *Concertationem Ecclesiæ Catholicæ in Anglia*, contra *Calvino-Papistas & Puritanos* sub *Elisabetha Regina*, Aug. Trevir. 1594. in IV. (II) *Pontificem Romanum non esse Anti-Christum* contra *Georgium Sohn*. ibid. 1589. verumque Auctoris nomen addit esse *Johannes BRIDGEWATER*.

(216.) *Franciscus* de AQUIFOLIO: *Francisco* DE ENCINAS. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

(217.) *Cæsar* AQUILINIUS: SALLÉ où plutôt SALLO, faux. *Fabieu SCOTTI*. Dou-teux. *Scipion ERRICO*, où *Henry*, vray-semblable. Verba sunt itidem *Bailleti*, liste des Auteurs deguisez p. 528. Unde colligo defuisse illi tunc rarissimum libellum *Vissiera Alzata* cujus Hecatostes n. 92. confirmatur disertis verbis. *Aquilinii* librum memorat le journal des savans du Lundy 23. May 1665. editum Amstelod. p. 1118. præferre titulum: *de tribus Concilii Tridentini Historicis*. At verum Auctorem non detegit, nisi quod *Calvinistam* appellat. Occasionem scripto dedit *Istoria del Concilio di Tridento*, scritta dal *Padre Sforza Palavicino* della Compagnia di Giesu, ora Cardinale della santa Romana Chiesa in Roma. in 4to trois Volum. Comparatur enim in illo Historia modo memorati *Pallavicini*, cum alia *Sergii Henrici*, & cum *Fratris Pauli Servita*, de quo alibi diximus *Anonymor.* puta Cap. XV. Hanc ultimam reliquis præfert *Aquilinius*, *Pallavicini* autem perstringit, vindicatam per Auctorem du *Journal des savans* loc. cit.

SCIPPIONE HERRICO MESSI-NENSI asserit la *Vissiera Alzata* Hecatoste num. XCII. pag. 87. sic scribens.

XCII. SCIPPIONE HERRICO *Messinese Incognito di Venetia Humorista di Roma*, e Fucinate della Patria, oltre le produzioni col vero, diede queste pseudonime.

De *Tribus Scriptoribus Hist. Con. Trid.* Auctore *Cæsare Aquilino* Amstelodami, & Antuerpiæ M. DC. LVI. 8. Che fù immediatamente vietata per censurarsi in essa quella del *Card. Pallavicino*.

De *scientia Media*, & *ejus Origine* Opusculum Antonio QUIRINGO Auctore Genuæ ap. *Jacobum Guasco*. M. DC. LXVIII. 12.

(218.) *Claudius* DE AQUIS, *Claude* nè SEYSSEL. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

AQUIBONIUS v. alibi.

(219.) *Petri* ARATORIS *Visio*. Auctor est *Johannes MALVERNE*. vid. *Bentham*. *Engel. Kirch-und Schulen. Staat* p. 308.

(220.) *Robertus* de ARBRISSELLO. Ejus extat *Epistola contra nascentem Fontebraldensem ordinem*, quam confictam à *ROSCELINO* Hæretico (damnato in Concilio Sveffionensi ob tres Deos assertos) asserunt dissertationes in *Epistolam* contra *Robertum* de *Arbrissello*, editæ 1682. à *P. de la Main ferme*. Confer *Nouvelles de la Republique des lettres* Avril 1686. p. 384. & 393.

(221.) *Sillac* DE ARBOIS. *Jean Francois* SARRAZIN. *Bailletus*, liste des Auteurs deguisez p. 528.

(222.) ARBUSSI *Vera idea gratiæ* immediatæ, in *Actis Eruditorum* L. 1689. p. 519. recensita, nobisque in *Anonymis* num. 2183. memorata est, deberi *DOMINO JURIEU* quo Lectorem nunc remittimus.

(223.) *Andræ* del ARCA, Comitibus nomine, prodiisse scriptum Italicum Bononiæ 1614 in. 4to hoc titulo: *Esamina sopra le ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa d'un sonetto del Cavalier Marini*: auctore *Hieronymo TORTOLETTO* Veronense, testis est *Leo Allatius* Apum Urbanar. pag. 133.

Hic quidem nihil ad *Andream* de l' Arca pertinens legitur, attamen *Tortolleti* fratris utriusque scriptorum fit enumeratio. Unde nescio quomodo à me ex præcipitantia (urgente & me, & amanuensem, id temporis typographo ad nudinas festinante, postquam diu operis impressionem distulisset, unde alia multa etiam priori opusculo labes illata) commissus satis enormis ab habente *Allatium* & quidem totum excerptum, hic error est. *Leo* enim *Allatius* pag. 93. Apum Urb. *Ferdinando* CAROLO memoratum scriptum expresse tribuit. Quod observat la *Vissiera Alzata* Hecatostes num. XXXV. p. 48. quæ & alia sub lit. (a) huc facientia suppeditat. Addatur *Toppii* Bibliotheca Neapolitana pag. 114. sub lit. (b) itemque *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia

Scanzia Quinta p.67. quæ est (c) v. *Monatliche Unterredungen* (d) 1690. p. 344. & in voce *Ardelio* vel *Ardesio*.

(a) Villani Visiera Alzata p.48.49.

XXXV. FERRANTE CARLI Parmegiano le di cui odi possono ammirarsi nella Pinacoteca I. de Giano Nicio Eritreo p. 240. Num. CXXXIII.

Consumando in describer le tré intere Cartelle. Haveva Raeffale Rabbia composto un Poematio in ottava Rima sopra S. Maria Egittiacca. Il Cavalier Marini volse honorar l' Amico con un Sonetto che comincia

Obeleschi pomposi all' Ossa alzarò.

Hor dicendo nel primo ternario.

al bel Giardino in riva

Diè la Fera magnanima di Lerna.

Si lasciò intendere, che l' Marino hauesse preso un Solennissimo granchio. Essendone stato auuisato il Poeta, il Conte Lodovico Tesauro da Fossano, mandò fori questo libretto di due Fogli.

Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in Difesa d' un Son. del Cav. Marino. In Ven. app. G. B. Ciotti M. DC. XIV. 12.

Alle quali il Carle s'oppose con nome fittitio per non esser conosciuto.

Essamina del Conte Andrea dell' Arca intorno alle Ragioni del Conte Lodouico Tesauro in difesa d' un Sonetto del Cav. Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. M. DC. XIV. 4.

A questa furono date varie risposte, e con nomi veri, e con finti.

Giudicio di Francesco Dolci da Spoleto intorno alle Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa &c. & intorno all' Essamina del Conte Andrea dell' Arca in risposta di quelle. In Bologna come sopra 12.

Lettera del Sig. Girolamo Clavigero scritta ad un suo Amico à Bologna in materia dell' Essamina del Conte A. dell' Arca &c. come sopra 12.

Parere dell' Instabile Accademico Incaminato intorno ad una

Postilla del Conte Andrea dell' Arca, contra una particella che tratta della Pittura, nelle Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa &c. come sopra, 12.

Questi è Gio: Luigi Valesio Pittore, e Poeta Bolognese, ma figliuolo di Padre Spagnuolo per quanto m' insegna Felsina Pittrice eruditissima productione dell' aurea penna del Conte Carlo Cesare Canonico Maluasìa Par. IV. pag. 139. e per il mio proposito à p. 146.

Si come il Clauigero fu il Medico, e Poeta Giovanni Capponi.

Lettera del Signor Sulpitio Tanaglia in materia dell' Essamina del Conte A. dell' Arca intorno &c. in difesa &c. come sopra 12.

Il Tanaglia, è Sebastiano Forteguerra da Pistoia. Ne il Tesauro ancor che da tanti assalito, volse la spada del suo sapere s'irruginesse nel fodero che però habbiamo.

Annotationi di Lodouico Tesauro intorno alla Essamina di Ferrante Carli publicato sotto nome del Conte Andrea dell' Arca. In Torino M. DC. XIV. 12.

In questo il dottissimo Placcio hà preso un Equiuoco più che solenne, mentre scriue nel Catalogo à p. 151. *Andrea del' ARCA* Comitibus nomine produisse scriptum Italicum Bononiae M. DC. XIV. 4. hoc titulo *Esamina &c.* auctore Hieronymo TORTOLETTO Veronense, Testis est *Lco Allatius Apum Urbanarum* p. 133. Questo mi fa credere non haue egli lette le Api Urbane imperciocche iui ben si è nominato con altre sue opere non con questa. Che se le hà le legga à pag. 93. in *Ferdinandus Carolus* che al num. 5. dell' Opere ritrouerà *Esamina &c.* Lo compatisco, per essere stato sinistramente informato. È veramente disgratia del Letterato, quando mancano i libri necessari. Ho citata in principio la Pinacoteca dell' Eritreo Num. CXXXIII. p. 240. Chiunque l' offeruerà, ne vi ritrouera il nome FERDINANDUS CAROLUS, si crederà che mi sia ingannato, mentre ne men si legge nell' altra. Hor sia smascherato ZOILUS ARDELIO, che si conoscerà esser Ferrante Carli.

(b) Additiones ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam p. 113. 114.

Circa alla prima, à dirne il vero, par c' hauessero avuto ragione i Censori del Cavalier Marino, onde Scipione Errico fa dire à Calliope, a carte 94. delle *Rivolte di Parnaso*. Foste giustamente ripreso di quell' inescusabile errore di aver chiamato il Leone Nemeo, la Fera di Lerna: doletevi dell' innauertenza, e non parlate contra i Censori. Aveva detto il Marino, nel sonnetto al Rabbia in lode del suo Poemetto, di S. Egiziaca, nel modo che siegue.

La santa spoglia, a cui strania caverna  
Di tomba in vece, al bel Giordano in riva,  
Die la Fera magnanima di Lerna.

Par che l' errore sia troppo chiaro, e con tutto ciò contro Ferrante Carli, che stampò sotto nome del Conte Andrea dell' Arca l' Essamina sopra le ragioni dell' Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino &c. uscirono in difesa del Marino diversi Opuscoli, de' quali qui se ne registreranno alcuni.

Annotaz. di Lodovico Tesauro intorno all' Essamina di Ferrante Carlo publicata sotto il nome del Conte Andrea dell' Arca. In Torino 1614. in 12mo.

Giudizio di Francesco Dolci da Spoleto intorno alle ragioni del Conte Ludovico Tesauro in difesa d' un sonetto del Cavalier Marino. E intorno all' Essamina del Conte Andrea dell' Arca in risposta di quelle. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

Lettera del signor Girolamo Clavigero scritta ad un suo Amico a Bologna in materia dell' Essamina del Conte Andrea dell' Arca, intorno alle ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

La detta Lettera è del Dottor Gio: Capponi.

Parere dell' Instabile Accademico Incaminato, intorno ad una Postilla del Conte Andrea

drea dell' Arca. Contra una particella, che tratta della Pittura, nelle ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

Lettera del Signor *Sulpitio* Tanaglia in materia dell' Effamina del Conte Andrea dell' Arca, intorno alle ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa d' un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

*L' istesso Marino nella Lettera all' Achillini ch' è in principio della Sampogna scrive:*

*Più mi giova, che prima dal Conte Lodovico Tesauro, tesoro veramente non meno d' incomparabil gentilezza, che di scelta, e peregrina erudizione; e poi dal Capponi, dal Dolci, dal Forteguerra, e dal Valesio, cime, e fiori degl' ingegni elevati, sia stata abbracciata la mia difesa contro l' altrui opposizioni, con sì dotte risposte, che non mi nuoce l' essere stato sindacato con oltraggiose, e mordaci Effamine, dai Fiscali della Poesia.*

(c) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia V. p. 67.

*Fu da Ferrante Carli censurato, come che il Marino auesse preso un grandissimo errore nè predetti versi, ponendo l' Idra in Cambio del leone; Fu celebre in que' tempi questa disputa, e n' escirono in luce diversi Opuscoli, frà quali uno non molto dopo un' esame di Zoilo Ardesio, che così chiama l' Autor di questa da Giano Nicio Eritreo, o sia Gio - Vittorio de Rossi nella I. parte di sua Pinacoteca c. 133. p. 240. alla quale replicò il Tesauro con quest' altro Opuscolo.*

Annotationi di Lodovico Tesauro intorno all' Effamine di Ferrante Carlo, Publicata sotto nome del Co: Andrea dell' Arca. In Torino 1614. in 12. e dopo molti altri de' quali tutti darò piena notizia in un'altra Scanzia.

(d) Monatliche Unterredungen. 1690. pag. 344.

*Unter denen oben anzusehen / wo er den Placcium corrigiret: Als pag. 25. 26. von dem Buche / delle belle Creanze delle Donne, das ist / vom höflichen Grauen Zimmer / welches nicht Pabst Paulus V. wie Placcius pag. 119. vorgegeben / sondern Alexander Piccolomini gemacht. Imgleichen pag. 47. 48. von dem Buche Effamina &c. welches nicht Tortollettus, wie Placcius pag. 151. gesehet / sondern Ferdinandus Carolus gemacht.*

### AQUITANICO v. Prospero.

(224.) *Baccalaurus* ARCAS: Hunc esse *Didacum* Hurtado de MENDOZA innuit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 528. At ficti hujus nominis, non meminit *Antonius* in Bibliotheca Hispanica, quanquam aliqua, quæ verum ejus nomen præfixum non gerunt, scripta ei imputari fateatur p. 225. ubi alia quædam citat.

Frater ARCHANGELI v. de Parma.

(225.) ARCHILOCHUS, quod sit ANNII *Viterbiensis* v. in *Rhodianis* n. 18. data supra n. 193. Quibus adde *Aubertum Miræum* Auctorem de scriptoribus Ecclesiasticis c. 3. & seqq. pag. m. 178. & p. 278. 279. quod excerptum sub lit. (a) & (b) damus: addimusque etiam hic editiones vetustiores eis, quæ initio sunt memoratae laudatas *Beughemio*. Incunabulor. typographiæ pag. 29. nempe Venetam & Romanam. 1494. in 4to.

(a) *Miræus* de scriptoribus Ecclesiasticis. pag. 178.

pag. 178. *MEGASTHENES* (non, ut *Annius Viterbiensis* nominat, *Metasthenes*) *historicus celebris*, scripsit *Indica*, apud *Reges Indorum* idcirco versatus, ut omnia fideliter traderet: quod *Plinius* lib. 6. c. 17. & *Solinus*. c. 49. produnt. *Ejusdem* meminit *Strabo* lib. 1. *Geograph.* & *Clemens Alexandrinus* lib. 1. *Stromatum*, & *Eusebius* in *libris Præparat. Evangelicæ*. Sed cave, genuina esse putes, quæ sub hujus nomine edita sunt ab *Annio Viterbiensi*. Nam cuncta ista ab ipso aut alio quopiam sunt conficta: adeo ut ne verum quidem *Historici* nomen *Annius* sciverit. *Megasthenis Athenæus*, *Arianus*, *Cicero* & alii veteres meminerunt: cujus si germana aliqua legere lubet, *Strabonem* lib. 15. *Josephum* lib. 1. contra *Apionem*, & *Eusebium* lib. citato consule.

(b) Idem.

p. 278. 279. *Joannes Annus*, *Viterbiensis*, ordinis *Prædicatorum*, *sacri palatii Magister*, reliquit *Antiquitatum* libros viginti septem, sæpius reculos; sed nugis mendacibus plenos. Nam *Berosus*, *Manetho*, & alii scriptores veteres, quos se producere dicit, prorsus sunt supposititii: ut supra cap. 3. & sequentibus docui. Suis porro nugis *Annius* in errorem traxit *Joh. Nauclerum*, *Sixtum Senensem*, & alios. Quod monere visum fuit, ne quis errantium vestigiis insistat. *Annius* porro obiit *Romæ* sub initium sæculi decimi sexti; conditus apud suos in aede supra *Minervam*.

(225. a) *Joannes* ARCHITRENIUS. Eum esse *Johannem* de HANTWILE, indicat *Bailletus*, liste des Auteurs deguifez pag. 529. narratque prodidisse hoc nomine *Carmina de mundi miseries & calamitatibus*: vid. pag. 321. Sed jam sæpius titulum libri vel cognomen auctoris aut operis pro Pseudonymo scriptore nobis dedit *Bailletus*. Quod quousque hic factum, v. in anonymis num. 1601.

(226.) *Julianus* ARCHYNTAS *Antverpian.* Hujus *Prologiæ Tyrunculi* ad virum doctissimum *Michaëlem* Abb. *Cappellarium* *Antverp.* typ. *Frid. Ægimontani* in 4to citantur in *Cinelli Bibliotheca volante* pag. 72. ubi fictum nomen hoc asserit, verum tamen Auctorem non detegit, nisi quod *Cappellarii* amicum judicat. Pertinet Ergo hic ad semidetectos, & ulterius inquirendos.

(227.) *Daphneus* ARCUARIUS: Ejus prodit anno 1679. tractatus von *The. Sacken* / & quidem ut notat *Seckendorffius* *Comment. de Luther.*



Luther. lib. III. Sect. XXI. §. 79. p. 277. a. jussu Caroli Ludovici, Electoris Palatini. Ipse liber Germanico Idiomate scriptus constat in univ-  
sum 250. paginis distinctus in IV. Sectiones qua-  
rum singulæ sua Capita, & hæc suas Paragraphos  
continent. Addita sunt documenta, potissi-  
mum Landgravii Philippi Hassi & Margarethæ  
Salanæ amores tangentia. Adjectum est quo-  
que Exemplari meo *Programma* quo declarant  
Professores Academiae Heidelbergenses, hoc  
scriptum a nemine sui ordinis scriptum nec edi-  
tum nec quocunque modo promotum fuisse, de  
5. Novemb. 1680. Immanuel Weber in *Beurthei-  
lung der Aheisterey* nuper 1697. in 8. edito scripto  
*Arcularium* vocat. Rationem assumpti nominis  
ex Græco ἀρκῦν, quæ laurum, & arcu, quæ einen  
Bogen significat, docet M. Juncker epist. d. 17.  
August. 95. elicitque inde *Laurentium BÖGERUM*,  
Electori Palatino olim nunc Brandenburgico a.  
Bibliotheca, gaza & Antiquitatibus. v. supra  
ALETHÆUS, & infra Vincentius ATHANA-  
SIUS.

(228) *Scribanus* ARCULARIUS. Hujus  
prodiit dissertatio de *Abusu circumforaneæ Processio-  
nis, circa Feras Jesu Christi natalitias*. Jenæ Typis  
& sumtibus Johannis Jacobi Bauhoferi; Anno  
1674. Tribus foliis absolvitur dissertatio hæc,  
debeturque *Caspari SAGITTARIO*, Professori  
Historiarum p. m. in Academia Jenensi. Quod  
ex propria ejus confessione se scire mihi persuasit  
D. *Thurmann*, literis, quas hac de re ad me per-  
scripsit. At M. *Juncker* ex relatione amicorum  
suorum Jenensium antea mihi nominaverat D.  
*Abasverum FRITSCHIUM* ejusdem Dissertatio-  
nis Auctorem.

(229) *Zoilus* ARDELIO: *Ferdinand* ou  
*Ferrante* CARLI: v. supra 223. excerpta loca ad  
*Andream de l'Arca*.

(230) *Augustinus* ARDINGHELLUS: *Ca-  
spar* SCIOPPIUS. douteux *Baillet*. p. 529. indicu-  
li des Auteurs deguisez.

(231) ARDO: SMARAGDUS *Bailletus*  
loc. cit.

ARELATENSIS v. *Hilarius*.

ARENIF v. *Otonali*.

AREOPAGITA v. *Dionysius*.

(232) *Leonhardus* ARETINUS, vero no-  
mine BRUNUS, quomodo *Gothicam Historiam*  
PROCOPII latine, quasi ex multis aliis colle-  
ctam, suo nomine publicaverit, vide ex *Jovio* &  
*Cuspiniano* referentes *Bayerlingium* in *Theatro Zwin-  
geri* a se aucto, *Voss*. de *Histor. Lat.* lib. 3. c. 5. p.  
558. *Lomeyerum* de *Bibliothecis* pag. 203. & *Tho-  
masium* de *plagio litterario* §. 361. qui furti da-  
mnatum eum asserit; quod confirmat *Freberus*,  
in *Theatro Virorum eruditione clarorum* pag.  
1426. a. *Fraudem detectam esse a Christopho-*

*ro Persona*, qui non dubia Aretini æmulatione  
(ut ex *Jovio* monet *Vossius* l. c.) *Agathiam* vertit,  
indicat *Symbola Normanniana*, ex *Tilem. disc. Philol.*  
41. & *Nicol. Alemanni Prolegom.* ἀνεδόται Pro-  
copii 13. quibus addi poterunt *Abercrombii Fur*  
*Academ.* p. 85. & *Menagiana* Tom. II. 95. sub lit.  
(a) cæterum Alemanni Prolegomena, a Nor-  
manno supra citata in editione Procopii Eiche-  
liana *Helmst.* 54. non extant.

(a) *Menagiana* pag. 95. & 96.

*Leonard Aretin* étoit un des Scavans qui se  
sont le plus distinguez dans le temps du renouvellement des  
Lettres; mais il a fait une chose qui ne lui est pas hono-  
rable. Il trouva un Manuscrit grec de Procope, de  
bello Gothico. Il le traduisit en Latin, & fit passer  
cet Ouvrage comme s'il eut été de lui; mais depuis on  
trouva d'autres Manuscrits du meme Ouvrage de Proco-  
pe, & la supercherie de Leonard Aretin fut découverte.  
*Machiavel* s'y prit plus adroitement dans une semblable  
affaire. Un Manuscrit des Apophtegmes des Anciens de  
Plutarque, lui étant tombé entre les mains, il en prit  
ce qui lui plut davantage, & ne croyant pas qu'une sim-  
ple traduction lui fist assez d'honneur dans le monde, & ne  
s'accommodant pas d'ailleurs d'une imposture aussi gros-  
siere & aussi facile à decouvrir que celle de Leonard Aretin;  
il agit à la verité plus finement que lui, mais non plus  
consciencieusement. Il entreprit la vie de *Castrucio Ca-  
stracani*, & là il mit dans la bouche de son Heros la plus-  
part des bonnes choses que *Plutarque* rapporte des Anciens;  
encore a-t-il deguisé sa mauvaise foy, & n'en a pas pou-  
sée l'impudence si loin que Leonard Aretin l'a poussée.

(233) *Scipio* ARETINUS: Ejus nomine  
prodiit gründliche Deduction wie es mit dem Käyserl.  
Religions Edict, und dem geistlichen vermeinten  
Vorbehalt eigentlich bewandt / und was dieselbe bee-  
dersseits vor Kraft und Wirkung haben; Neben an-  
gehängter Relation eines Chur-Sächsischen Schreibens  
so den 28. Apr. 20. 1629. wegen des publicirten  
Religion Edicts an die Röm. Käyserl. Mayestät ab-  
gangen / und von einem vornehmen Reichs-Hof-Rath  
verfertigt und abgeleget etc. Alles aus des Heil.  
Röm. Reichs Fundamental-Sakungen / Käyserl. Re-  
solutionsen, actis publicis und andern bewehrten  
Urkunden gezogen / erörtert und deduciret / durch  
*Scipionem Aretinum*. *Frankfurt* 1633. 4to.  
Hunc vero *Scipionem Aretinum* esse *Jac. LAMPADIIUM*,  
docuit nos *Conringius* in *Lectioibus*  
ad *Lampadii libellum de Imperio Romano-Ger-  
manico*. Hactenus *Symbola Schraderiana*. Idem  
docet *Deckherr*. in peculiari Epistola *Spira* ad me  
missa d. 10. Decembr. 1676. quem & consule-  
tract. de *Scriptis Adespotis* p. 146. Itemque  
*Obrecht* ad *Recess. Nov. Articul. V.* p. 147. qui hoc  
scriptum maxime commendat, multa que alia  
notabilia de Reservato Catholicorum statuum  
subnectit, sub lit. (a)

(a) *D. Ulrici Obrechtii* Expositio In-  
strumenti Pacis pag. 147.

Nullus autem melius de hoc Reservato egisse  
videtur *Scipione Aretino* (sub quo ficto nomine *Lampadium*  
latitare, quidam autumant) in seinem gründ-  
lichen Bericht von dem geistlichen Vorbehalt. Quod  
scriptum tunc in lucem prodiit, cum de hoc Reservato in

in *Traſſatibus Pacis* ageretur. *Quomodo tandem res hæc ut hic habetur, quoad hoc Reservatum fuerit deducta, videri poteſt apud Auth. Hiſt. Pac. pag. 183. 209. 275. 295. 363.*

(234) ARETIUS *Felinus*. Hoc nomen præfixum gerunt *Commentarii in Pſalmos* editi Argentorati an. 1529. in 4to. Iſtos eſſe *Martini BUCERI* notat *Schultingius* *Biblioth. Orthod. & Cathol. contra Calvinum & Martyrem Tom. I. p. 20.* itemque *Colomeſius Melanges Historiques p. 50.* *Kortholt. de variis Scripturæ Editionibus p. 281.* Quibus addit adſtipulantem *Symbola Flensburgo Molleriana, Indicem librorum Prohibitorum & expurgandorum p. 28.* *Tenzeliana etiam Reineſium, Bangium, Crowæum, & inprimis Hottingerum, qui Hiſtor. Eccleſ. Sec. XVI. Part. IV. p. 232.* hoc doceat ex ipſa *Buceri ad Zvvinglium Epistoſa* iis verbis: *Aretii Felini, quod meum nomen & cognomen eſt; Sed illud Græce, hoc latine: librum, niſi conſilium mutavero faciam &c.* Vide *Sturmi* *Anti-Pappum* (a) excerptum. Addit *Simlerum* in *vita Petri Martyris* ejus *Comm. in Genes. præmiſſa lit. a. 4. col. 2. post princ. Symbola Maſtrichtiana.*

(a) Jo. *Sturmius* *Anti-Pappi* quarti part. I. p. 11.

*Bucerus in Pſalmis explicandis verſabatur: neq; quisquam omnium eſt, qui plura tum ſcripſerat, quam Bucerus. Capito quædam in lucem ediderat, non tam ſuo iudicio, quam amicorum ſtudio divulgata. Habebat autem tum Bucerus commentarios Pſalmorum: quos Aretii Felini nomine inſcripſit: Opus valde vendibile: etiam Cardinalibus & Episcopis laudatum: dum verus autor ignorabatur.*

(235) Cl. *Marius* ARETIUS, vir *Patricius Syracuſanus*. Ejus de *Situ Siciliae* liber inter eos qui ab ANNIO VITERBIENSI ſuppoſiti ſunt, refertur in *Rhodianis* num. XVIII. 12. v. ſupra. *Archilocheus: ut & Marius.*

(236) *Thomas* de ARGENTINA: Ejus credunt nonnulli eſſe *Compendium Theologicae Facultatis*, quod tamen alios rectius tribuere HUGONI RUPELIN ordinis prædicatorum, docet *Wimpheling. Catalogo Episcop. Argent. n. LXV. p. 71. sub lit. (a)*

(a) *Wimpheling* in *Catal. Argent. n. LXV. p. 71.*

*Fuit in eorum monaſterio Thomas de Argentina qui exactiſſime ſcripſit in quatuor ſententiarum libros. Laus hæc patriæ noſtræ & ordinis ſempiterna. Sunt qui putant ipſum etiam Compendium Theologicae facultatis comportaſſe: Licet alii ſcribant librum illum a quodam Hugone Rupelin ordinis Prædicatorum conventus Argentinensis eſſe compoſitum.*

(237) DISCIPULUS ARIANUS aut ARIANUS: *Fauſte* SOCIN, douteux, *Pierre* STATORIUS aut STOINSKY; vray - ſemblable. Ita *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguiſez* p. 529. *Sandii* *Bibliotheca Anti-Trinitariorum* de

hoc nihil huc pertinens habet ad nomen utrumque.

(238) *Petrus* ARIDIENSIS. *Pierre* SECHESPEE *Baillet. loc. cit.*

(238. a) *Antonii* ARIMATHÆENSIS, *Studioſi ſinceræ Theologiæ nomine Neuſtadii, A. 1586. 4.* edita eſt *Iſagoge brevis & perſpicua, monſtrans uſum atq; vim veræ ſalutaris & immotæ doctrinæ de Invocatione DEI & Filii DEI Domini noſtri Jeſu Chriſti &c.* *Ægidio Hunnio* oppoſita. Verus auctor eſt *Joſephus* GRABIUS, *Auerbacenſis, Gymnaſii Bremeniſis Profeſſor*, ut *Gerh. Mejerus* *Orat. de ſchol. Brem. progreſſu & incremento* Ao. 1684. habita, & eodem anno *Bremæ* 4. cum duabus aliis orationibus impreſſa, p. 102. refert. Sed quid ad recentiora provoco? *Jam* ao. 1587. ipſe *Chriſtoph. Pezelius, Bremeniſis Theologus* pagina ultima præfationis, quam libro alii ejusdem *Grabii* contra *Hunnium*, cui tit. *Refutatio neceſſaria errorum & Sophiſticæ &c.* præfixit, hunc *Pſeudonymum* detexit. Hactenus *Symbola Diecmanniana* marginalis.

(239) *Anonymus* de ARIMINIS. Ejus prodierunt anno 1656. *Observationes ad Annales Eccleſiaſticos Spondani*; quos deberi *Equiti Genuenſis, Girolamo* de MARINI docet *la Viſiera Alzata* *Hecatoſtes* p. 64. num. LIX. ſub lit. (a) & ex ea *Monatliche Unterredungen* p. 344. 1690. ac ſine dubio etiam *Bailletus* pag. 529. indicis ſui *des auteurs deguiſez*; Qui uterque nescio quo fato ARIMINIS hic pro ARMINIS legere. v. infra *Hieronymum* de *Arminis*.

(a) LIX. GIROLAMO DE MARINI *Cavaliere Genoveſe, che non andò lontano dal vederſi ornate le tempie dalla Regal Corona della Liguria.* *Soggetto molto caro alla immortal ricordanza di PAPA ALESSANDRO VII.*

*Observationes Anonymi de Arminis ad Annales Eccleſiaſticos Henrici Spondanis* *Apmiarum in Gallia Episcop.* Quibus expenduntur nonnulla ejusdem *Spondani* de aliquibus Principibus nationibusque *Elogia, quæ ſequens pagina demonſtrabit.* Ad *Joannem Paulum Olivam, è Soc. Jeſu, dudum INNOCENTII X. nunc ALEXANDRI VII. Pont. Max. Eccleſiaſten.* A. M. DC. LVI.

*Furono ſtampate in Genova da Benedetto Guaſco, ſiccome queſt' altra lettera di N. N. concernente la materia della Controuerſia del Finale. All' Illuſtriſſimo Sig. N. N. M. DC. LV. in fol.*

*Vedi il Soprani negli Scrittori Liguri pag. 117. el' Abbate Giuſtiniani pag. 443.*

(239. a) ARISTÆNETI *Interpretatio. 1595.* quod eſſet *Joſiæ* MERCERI, conje- cit *Iſaacus Cauſabonus* *Epist. 403.* poſtea confir- matus

matus in sententia à Bongarsio 406. 407. *Symbola est Normanniana.*

(240) ARISTARQUE. Sous ce nom Monf. Sorell dans sa Bibliotheque Françoise, nous raconte pag. m. 132. avoir été publié un livre contre Nicandre exerçant sa Critique, & contre Phylarque c'est à dire le Pere Goulu, & contre Narcisse ou Monf. Balzac tout ensemble; par le Sieur de JAVERSAC: dont les aventures ont été bien ridicules. On en voit comme les Critiques s'attachent à leurs mots & phrases tout de même, comme les enfants à leur jouets à s'en facher & entrebattre, comme si c'étoient de choses de consequence.

(241) ARISTARCHUS SAMIUS. Huic quomodo male tributa sint à Sambuco & Tegnagelio duo capita ex Hypotyposi PROCLI LYCII, quæ revera hujus Autoris sint, docet Lambecius Comment. de Biblioth. cæsar. lib. VII. p. 229. sub lit. (a)

(a) Lamb. Bibl. Cæs. lib. VII. p. 229. *Inter cætera præstantissimi hujus, & hætenus quod ego sciam, nondum editi libri (Procli Lycii, Diadochi Platonicæ, Hypotyposeos Astronomicarum, Hypothesium) Capita sunt etiam illa duo, αὐτοβιβλικὸν ὄργανον, & Ἐπιναλτικὸν καὶ ἰσχυρὸν πραγματικόν, inscripta, quæ extant in proxime præcedenti Codice CXXVto, num. 1. sed absque nomine Autoris; ideò, Joannes Sambucus & Sebastianus Tegnagelius perperam ibi in margine adnotarunt ea esse Aristarchi Samii, cum tamen Claudius Ptolemæus, cujus in iisdem Capitibus expressa sit mentio, integris fere quatuor seculis Aristarcho Samio sit junior. Aristarchus enim floruit seculo ante Christum tertio, & fuit Archimedi Syracusano Synchronus; at Claudius Ptolemæus floruit seculo post Christum secundo sub Imp. M. Aurelio Antonino Philosopho.*

(242) ARISTARCHI SAMII nomine latere quoque voluisse Gilles PERSONNE DE ROBERVAL, indicium nobis facit Bailletus, liste des Auteurs deguizez p. 529.

(243) ARISTEAS: Hujus de LXXII. S. Scriptura Interpretibus ad Philocratem fratrem extat Historia. Quæ an genuinus Aristææ factus sit, Auctores ambigunt, ut docet Olearius Abac. Patrol. p. 27. lit. (a) Bellarminus & Baronius genuinum dicunt, Scaliger cum aliis ibidem allegatis, supposititium, ut notat Varenius, Rationarii Theol. de Script. Ecclesiast. p. 18. §. 18. lit. (b) Scaligero accedit Wharton Auctario Historiæ dogmaticæ J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 317. adjectis aliis quibusdam observationibus non inutilibus lit. (c) At P. Nicolaus le Nourri in apparat. ad Bibliothecam Maximam Veterum Patrum edit. 1694. à Paris chez Jean Anisson, nec à Judæo brevi ante Christum nec a Græco brevi post Christum natum compositam hanc Aristææ Historiam contra Hodium propugnat; dubius tamen in vera ætate Auctoris assignanda, ut observant Acta Erud. Lipsiens. Tom. II. Supplem. Sect. XI. p. 538. & Journal des Scavans du 15. fevrier

1694. p. 169. 170. unde quædam sub lit. (d) excerptenda duximus. Neque tacendum etiam hic, quod ao. 1685. Oxonii in 8. prodiit, contra historiam Aristææ de LXX. Interpretibus dissertatio, in qua probatur illam a Judæo aliquo confictam fuisse ad conciliandam auctoritatem Versioni Græcæ: Et Clariss. Doctissimique Viri D. Isaaci Vossii, aliorumque, Defensiones ejusdem, examini subjiciuntur. Per Humfredum HODDY, A.M. Coll. Wadhami Oxon. Soc. Probat. in 8. paginis 312. Capitibus XXI. comprehensa sane quam erudita. Plura v. titulo *Septuaginta Interpretes & quæ de Historia van de walselyk versierde Aristæus de gepretendeerde Schryver der Historie van de 70. Overzetters, ex Vermakelykheeden der Taalkunde door Pieter Rabus p. 12. der Aanmerkinge over Josephus allegat Symbola Schröteriana. Adde Richard Simon. Histoire Critique du Vieux Testament lib. 2. C. 2. p. 187. ubi JUDÆUM aliquem HELLENISTAM in gratiam suæ nationis sub Aristææ nomine librum eum scripsisse arbitratur, adde p. 189. 191.*

(a) Olear. Abac. Patrol. pag. 47. *Aristæas circa annum urbis conditæ 470. adeoque ante Christum natum vixit; huic Abaco tamen insertus, quia ejus Historia de LXX. interpr. Bibliothecis Patrum junctæ, vid. T. VII. Paris. edit. 2. f. 1. quanquam, an Germanus Aristææ factus sit, ambigant alii inter eruditos, alii plane, ceu spurium rejiciant. vide citatos Dannhae-ro Christeid. p. 886. & Labbeo T. 1. diss. p. 104. & tamen illum evehere ausi Bellarminus atq; Baronius, de quibus B. Gamaliel. Dannh. l. c.*

(b) Augusti Varenii Rationar. Theol. de Scriptor. Eccles. p. 18. §. 18. *In Bibliotheca Patrum tom. 7. edit. 3. habetur liber inscriptus: Aristææ de 72. sacra scripturæ interpretibus ad Philocratem fratrem historia, qui non solum citatur à Baronio Annal. tom. 1. ad a. 57. n. 107. ut probet: Judæos non nisi manibus lotis adorare consuevisse, & a Bell. l. 2. d. V. D. c. 6. ut probet, LXX. Interpp. peculiari modo assistentem sibi S. Spiritum habuisse, ne qua in re errarent: Sed & tum ibidem, tum in libro de Script. Eccles. a Bellarm. defenditur fuisse illius Aristææ, qui tempore translationis illius celeberrimæ in aula Pt. Philadelphæ vixerit, & negotio translationis interfuerit. Contra Leo a Castro præf. in comm. Es. c. 35. Lud. Viv. in c. 42. L. 18. de Civ. Dei, Salmeron Jesuita in proleg. 6. in Evang. tom. 1. Scalig. in animadv. Euseb. p. 123. & seq. librum hunc non esse veri Aristææ sed confictum ab Hebræis vel Hellenistis, vel ab aliquo ex Josepho & Aristææ vero, & aliis quibusdam compilatum, esse adeo falsum & supposititium statuunt, & pluribus argumentis deducunt, quæ apud Salmeronem & Scaligerum curiosus lector reperiet.*

Pag. 20. §. 20. *Juxta Scaligerum, is qui hodie in manibus omnium est, Aristæus, fuerit quidem idem, quo usus Josephus & post Josephum forte Epiphanius, sed uterq; supposititius, à Judæis Hellenistis convictus, ex quo hoc negotium hausert Josephus, & quotquot hac de re post Josephum Patres magno numero tractarunt, addito etiam LXXII. cellarum commento, quas ignoratas Aristææ, tradiderit Justinus, post hunc Epiphanius, risit autem, & merito, Hieronymus.*

(c) *Heinricus Wharton Auctario Historie Dogmaticæ J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis*, p. 317. Non illubens equidem concedo *Aristæ Historiam* ab impostore quodam judæo longè post Philadelphi tempora confictam esse; *ante Philonis tamen & Josephi tempora*, a quibus laudatur, emissam constat. Forsitan nec melioris census, antiquior tamen est *Aristobuli liber de rebus Judaicis*, *Ptolomæo Philometori* nuncupatus, qui apud *Josephum*, *Clementem Alex.* & *Eusebium* passim citatur, eandemque historiam narrat.

Tanto quidem rerum apparatu, tam magnificis ceremoniis procuratam esse à *Philadelpho τῶν ὀψών* versionem, fabulam sapit Judaicam. Incredibile tamen prorsus videtur, aut *Pseudo-Aristobulum* & *Pseudo-Aristeam* id historię commisionis ausos esse, aut *Philonem*, qui Alexandrię verus satus est, & *Josephum*, qui in Græcorum usum scripserit, utrumque notæ gravitatis Scriptorem, eandem Scriptis suis divulgare voluisse; nisi id inter Græcos etiam, præsertim Alexandrinos, traditione constaret, ejusmodi translationem procurante *Philadelpho* olim factam fuisse; licet temporis distantia & Historicorum silentium *Aristæ* fabulandi ansam dedisset. Certe *Justinus Martyr*, testis oculatus, id se Alexandrię positum ex constanti incolarum traditione didicisse disertè affirmat.

(d) *Journal des Scavans* du 15. Feurier 1694. p. 169. 170.

*Le premier traité de l'histoire d'Aristée, dont l'analyse remplit tout le premier paragraphe. Le second paragraphe contient les différentes opinions qui ont partagé les scavans sur ce sujet. Les uns ont cru que la relation de la version des Septante estoit l'ouvrage d'Aristée. Les autres sont demeurez d'accord qu'Aristée avoit autre fois composé cette relation; mais qu'elle avoit esté perdue, & que celle que nous avons est une pièce supposée. D'Auteurs enfin, comme Vives & Scaliger, ont soutenu qu'Aristée n'avoit jamais fait de relation de cette version.*

*La Première opinion semble fondée sur l'autorité de Joseph, de Philon, de saint Justin, de saint Irénée, de Clement d'Alexandrie, dont les uns ont parlé précisément de l'histoire d'Aristée, & les autres sans faire mention d'Aristée ont raconté de quelle manière Ptolémée avoit fait traduire les livres sacrez en langue Greque. Scaliger & les autres modernes qui soutiennent la seconde opinion, s'appuyent principalement sur le témoignage d'Hermippe de Smirne qui vivoit sous le regne de Ptolémée Evergete, & qui au rapport de Diogene Laerce, a assuré que Demetrius de Phalere devint suspect & odieux à Ptolémée Philadelfe, & mourut au commencement de son regne: d'où il s'infere qu'il y a peu d'apparence qu'il lui ait jamais conseillé de procurer une traduction de l'Ecriture sainte pour en enrichir sa bibliothèque. Le P. le Nourry pese exactement toutes ces raisons & plusieurs autres, & réduisant la principale difficulté à l'opposition qui paroît entre Hermippe & Aristobule, il declare que le témoignage de ce dernier lui semble plus fort que celui de l'autre.*

(244) *Janus ARISTOPHILUS*. Personatum hoc nomen est, sub quo, monente M.

*Christiano Junkero*, *Ephemer. Erudit.* pag. 260 contra se prodito scripto, cui titulus *eines Anonymi freymühtigen Gedancken* edito Halle 1690 in 8. opposuit *D. Andreas PETERMANNUS* *Eine gründliche Beantwortung.*

(245) *ARISTOTELIS* Stagiritæ, qui leguntur in Scholis (I.) *Categoriarum* libri non illius esse, sed *ARCHYTÆ Tarentini*, quod a philosophis plurimis credantur, scribit *Sixtus Senensis* *Bibl. sanctæ* l. 4. conclusionè p. m. 416. sed nominat nullum: Et vero vetustissimos Aristotelis Interpretes, *Theophrastum*, *Eudemum*, *Alexandrum* & *Simplicium* hosce libros pro Aristotelicis habere, nec sine causa, docet pluribus *Piccartus* p. 14. in *Synopsi Organica* Aristotelis. Adde Commentatores alios in hosce libros bene multos, in quibus exscribendis nunc non vacat operam abuti. De ejusdem libris (II.) *Ethicorum Nicomachiis* a Cicerone *NICOMACHO*, filio Aristotelis, adscriptis l. 5. de finibus, ut & (III.) *ἠθικῶν ἀπομυω γραμμῶν*, seu *de lineis infecabilibus* *THEOPHRASTO* apud *Simplicium* l. 3. de Cælo assignatis, ac (IV.) *Rhetoricorum* per *Quintilianum* *THEODECTO* tributis libris, alios multos de vita ejus, & in scripta ista commentantes disputare videas, quibus examinandis nunc insudare non licet.

(II.) Vid. *Lambecium* *Comment. de libris Ethicorum Nicomachiis* de *Biblioth. Cæsarea*. lib. VII. §. 59. p. 104. sub lit. (a) ubi Aristoteli asserit eosdem cum eruditioribus plerisque.

(III.) *Librum ἠθικῶν ἀπομυω γραμμῶν* seu *de lineis infecabilibus* *THEOPHRASTO* apud *Simplicium* lib. 3. de Cælo assignatum *Georgio PACHIMERIO* restituit interpres *Julius Martianus Rota*, notante *Frisio* in *Bibliotheca Gesneriana*. p. 526. a. De *Theophrasto* vid. *Rav. ad Gesn. Bibl.* 866. idem ex *Philocono* in de ortu & interitu statuentem ut habent *Marginalia Normanniana* MSta.

(IV.) *Libros Rhetoricorum* per *Quintilianum* *THEODECTO* tributos deberi *ANAXIMENILAMPACENO* seniori sentit *Victorius* præ in genuina Aristotelis, docente *Symbola Normanniana*, quæ & post *Robertellium*, *Simlerum*, idem ait opinari *Nunnesium* notis in *Phrynich* p. 56. Multis hoc argumentis probat *Vossius* de *Natur. & Const. Rhetor.* c. IX. p. 63. Certe Aristotelem Auctorem eorum non esse, ex innumeris Contradictionibus patere; per *HERMOGENIANUM* etiam aut illo juniorem videri posse esse scriptos, affirmat. Vide notata ad eum, & Confusionem illi perpetuam. Fuit autem is *Anaximenes* cum *Alexandro M.* in bello; v. *Corradum* in *Brut. Cicer.* p. 84. Pro *Anaximene Lampaceno* citant & *Frisii* *Bibl. Riccob. Conf. Cic.* 50. b. *Sigon.* ibid. 95. *Voss. Rhet. Const.* 63. & qui *Coraci* librum unum tribuat *Gesnerus* *Pand.* 51: *Marginalia Normanniana*. Et *Rhetorica* ad *Alexandrum Anaximeni* probabili conjectura tribui à *Victorio*, *Robertello*, *Nunnesio*, *Aldobrando* & *Vossio* scribit *Menage* *Observat. ad Laërt.* p. 710.

(V.) *Metallicon Aristotelis* aut *THEOPHRASTI* est, ut habet *Pollux* VII. XXIII. pag. 340. 17. sed idem p. 492. 21. soli *Theophrasto* adscribit: & licet *Hesychius* in *μεσοφαιή*, & ex eo

*Symbola Normanniana*, unde proximè sequentia etiam aliquot damus opera Aristoteli abjudicata.

(VI.) *De Proprietatibus Elementorum* librum in quo de magnis agitur conjunctionibus, & de Secretis ad Alexandrum, Aristoteli nulla culpa boni Philosophi nullo demerito, tributum, ex genere fictorum & fabulorum scriptorum, judicat Jo. Pictus *Mirandula* lib. 1. adversus Astrologos.

(VII.) Libellus *de Spiritu*, Aristoteli falso adscriptus, eosolo, quod pulsuum nulla in eo fiat mentio, præter alia, genuinum non esse Aristotelis scriptum se proderet eruditis, ut credit Hier. *Mercurialis* lib. 2. Var. Lect. c. 12.

(VIII.) *Σαυμάσια ἀξίωματα* s. *de admirandis Auscultationibus* liber non est Aristotelis, ut ex citatione Plinii deprehendit J. Camer. ad *Florum* III. 66. JUNIORIS ARISTOTELIS credit esse *Vossius* de *Historicis Græcis*. 514. aut potius TROPHILI sunt, cujus nomine *Stobæus* sermone XCVIII. in MSS. locos quatuor citat iisdem verbis & ordine, quo heic (in Aristotele) leguntur. *Gesner*. *Biblioth.* pag. 86. in voc. Aristotel. & Trophil.

(IX.) *De Ingenuitate*. De hoc libro dubitat *Plutarchus* in *vita Aristidis*, si tamen, inquam, inter Aristotelis genuinos libros haberi debet.

(X.) *De Mundo* liber ad Alexandrum, Aristotelis quoque nomine venditur, qui tamen creditur à multis esse PHILONIS JUDÆI, inter quos est *Moyse Amiraldu* de *la Religion* p. II. versionis Germanicæ *Adriani Stegers* C. IV. pag. 357. Esse forte NICOLAI DAMASCENI PERIPATETICI colligit ex *Danei Phys. Christ.* part. II. præf. *Symbola Normanniana*. THEOPHRASTI vel certe Aristotelis non esse judicat *Hieronym.* *Magius Variar. Lectiõn.* lib. I. Cap. IV. pag. 21. Aristoteli abjudicat etiam *Thomasius* in *Exercitationibus ad Philosophiam Stoicam* differt. XIV. num. 8vo & 150. 152. Contra *vindecant Aristoteli* librum hunc *Petrus Petit.* lib. II. *Miscell. Observ.* CXIX. & *Scheurlinus* *Biblioth. Moral.* §. 53. & in primis *Bonavent. Vulcanius* *Epistola* dedicatoria scholis in eum librum præmissa, qui argumenta *Victorii*, Aristoteli librum hunc abjudicantis, ut plumbea rejicit. Ante istum jam Jo. Pico *Mirandula* lib. IV. adv. Astrolog. c. 3. Aristotelis sapientia dignus is liber visus est, ut notat *Symbola Rauschiana*, quæ & *Cœl. Rhodiginum* l. 8. *Antiqv. lect.* c. 16. & alibi sæpe ut lib. III. 10. XI. 17. XV. 20. XVIII. inter Aristotelem & THEOPHRASTUM nutare refert, à *Vossio* autem *Aristoteli abjudicatum* IV. de *Vitiis* lat. *Serm.* cap. 17. innuit. Ad NICOLAUM, quem DAMASCENUM appellat, inclinare videtur Auctor *des nouvelles de la Republique des lettres du Septembr.* 1684. p. 292. Addit hic *Margo Diecmani*:

Liber de mundo *Aristoteli* tributus, non est ejus. V. omnino *Naudæum* de *fato & vita term.* ap. *Beverovie Part 3. Quæst. Epistol.* a pag. 25. ad 37. & *Heinsium.* *Dissert. annex. Orationibus* pag. 471. s. *Cum Franc. Patritio* tamen &

*Olao Wormio* hunc librum *Aristoteli* vindicat *Simon Bormeisterus* de *error. Histor. Gentil. in rebus Sacr. recensens* pag. 6. Adde *Fabri Dec. Decad. num.* 58. *Menage ad Laert.* pag. 203. qui pag. 324. *Posidonium Stoicum pro auctore hujus libelli ab Aldobrandino haberi* notat.

(XI.) *De Plantis*. Falso hunc librum Aristoteli tribui, asserit *Scaliger* præfat. in eosdem libros, ut notat *Symbola Rauschiana*, cui adde Jo. *Blomii* de *Baculo* c. 2. qui MSSus autographus Auctoris apud me liber editioni aptus & paratus servatur.

XII. *Aristotelis de Interpretatione* liber, tantopere *Symphicio* laudatus, ut Aristotelem eum scribentem, non in atramentum sed mentem, calamum intinxisse dicat, eo indignissimus judicatur à *Feld.* *Mss. interpr.* p. 1208. 1209. 1229. 1232. 1276. impressi vero p. 470. 471.

XIII. *Libri SALOMONIS ab Aristotele*, cum ab *Alexandro thesauris* ejus præfectus esset, suo nomine, sed & suis erroribus infecti traduntur editi judaica quidem atque ita sublesta fide ap. *Rabbi Meir Aldabi* *Emiena Sect. VIII.* ut ex *Buxtorf. Cosri* p. 30. docet *Symbola Normanniana*.

Sed hætenus de quibusdam libris in specie egimus: restat ut ex *Pico Mirandula* & *Nizolio* plerosque Aristotelis libros, qui extant, dubios, incertosque asserentem repræsentemus *Naudæum*, *Apologie pour tous les grans hommes*, qui ont été accusez de *Magie* p. 74. & 75. sub lit. (b) cui opponemus *Leibnizium* in præfatione, quæ *Nizolii* *Anti barbaro Philosophico* Edit. *Francof.* 1674. præfixa est, p. 33. ubi ex *Harmonia Operum*, quæ extant Aristotelicorum, de eorum ingenuitate simul firmiter colligit vid. lit. (c) Adde *Moller.* *Homonymoscopia* p. 287. & de summulis Aristotelis locum ex *Antonio Senensi* *Chronici Fratrum ordinis Prædicantium* pag. 91. aliquando excerptum at nescio an deperditum, vel aliquo translocatum, qui nunc amplius liber non est ad manum, ab amico quondam commodatus.

(a) *Lambecii* *Biblioth. Cæsar.* pag. 104. L. VII.

Quod restat, quamvis (I) *Cicero* libro quinto de *Finibus bonorum & malorum ad Brutum*, cap. 5. pag. 70. editionis *Gruterianæ Hamburgensis* in folio, certo videatur affirmare supra memoratos decem *Libros Ethicorum non ab ipso Aristotele, sed ab ejus filio Nicomacho fuisse conscriptos; attamen non solum ipsa inventio, methodus, tractatio, phrasis, ac probandi ratio, Aristotelicum ingenium & acumen repræsentant, verum etiam ipse Aristoteles illos libros pro suis haud obscure agnoscit: nam & in aliis suis scriptis etiam istorum Librorum facit mentionem, & in his ipsis Libris lectorem remittit ad posteriora Analytica; ac demum in fine hos Libros connectit cum Politicis; quos ab Aristotele conscriptos esse, extra controversiam est. Qua de re vide plura apud Theophilum Golium in Prolegomenis Epitomes Doctrinæ moralium ex decem libris Ethicorum Aristotelis ad Nicomachum collectæ, & per Quæstiones atque Responiones dispositæ.*

(b) Naudé Apologie pour tous les Grands Hommes qui ont esté accusez de Magie, p. 74. & 75.

Francois Picus qui succeda tant à la doctrine qu'à la Principauté de son oncle ce grand Picus le Phœnix de son siècle, s'est efforcé de montrer par une longue suite de raisons, qu'il est du tout incertain si Aristote a composé aucun liure de tous ceux qui sont aujourd' huy compris dans le Catalogue de ses Oeuvres : ce qui a neantmoins esté par apres confirmé par Nizolius, & tellement examiné par Patrice, qu' apres avoir fait remarquer son admirable diligence à bien rechercher la vérité de cette proposition, il conclut en fin que de tous les liures de ce Demon de la Nature il n'y en a que 4. fort petits & quasi de nulle consequence au prix des autres qui soient paruenus iusques à nous hors de doute & de controverse, sçavoir celui des Méchaniques, & trois autres qu'il composa contre Zenon, Gorgias & Xenophane : où au contraire Ammonius tesmoigne en son commentaire sur les Categories, que l'on trouva dans cette somptueuse Bibliothèque de la ville d' Alexandrie quarante liures des Analytiques qui tous portoient le nom d' Aristote, combien qu'il n'en eust composé que quatre, desquels les deux premiers respondent aux neuf qui sont citez par Diogenes Laerte.

(c) Leibnizius in præfat. Nizolii Antibarbaro Philosoph. præfixa p. 33.

Mibi genuitatem Operum Aristoteleorum, quicquid dicant Job. Franciscus Picus in Examine Vanitatis doctrine gentium, quicquid Nizolius, quicquid Petrus Ramus, quicquid Patricius, quicquid in Apologia magnorum Virorum Magia suspectorum, ubi & hunc Nizolius librum citat, Naudæus; satis superque persuadet perspecta hypothesium inter se Harmonia, & æqualis ubique methodus felicissima subtilitatis.

(246.) ARISTOTELIS de Benedictis, qui Nomina Sanctorum ex Martyrologio Romano collecta edidit, est Petrus Antonius SPINELLUS, Jesuita Neapolitanus, docente Alegambe p. 372.

Cui adde Sorwel ejus Continuatore Bibliothecæ scriptorum Societatis Jesu p. 659. b. & Colomesium Melanges Historiques p. 51.

(247.) Baptista ARMATUS Vates Thalofus. Ejus nomine prodiit Hamburgi anno 1642. in 8. Rettung der teutschen Haupt-Sprach. Designant autem hæc nomina Personata tum significatu vocum, tum Anagrammatismo, Joannem RISTUUM, Poëtam notissimum & Pastorem olim Wedeliae Holsatum, ut monet Symbola Rauschiana: cui adde Habbichhorst Bedencken von der Jesischen Redens-Art p. 77.

(248.) Jacobus ARMINIUS. Verum huic auctori nomen fuisse Jacobo HERMANNI, certum me reddidit Olearius peculiari epistola sub dato Halæ Sax. d. 26. Junii 1676.

(249.) Hieronymus DE ARMINIS, quod sit paucis transpositis literis Jerome DE MARINIS Genuensis, docet Baillet des Auteurs deguifez p. 437. & in subnexo Catalogo p. 529. sine dubio

ex Villani Visiera Alzata p. 46. num. LIX. Hecates cujus legas verba num 239. supra in Anonymo de Ariminis, facile cum Anonymo de ARIMINIS confundendo. Et sane non Ariminis sed ARMINIS in Villani lego.

(250.) Antonius ARNALDUS, Theologus Sorbonicus. Ejus nomine editæ sunt epistolæ quædam falsa, quibus diu Theologi Duacenses decepti sunt, ut conqueritur dictus Arnaldus epistola ad Dominum Episcopum Atrebatensem, quam recensent Acta Eruditorum Lips. p. 535. mens. Novemb. 1691. sub lit. (a) & l' Histoire des Ouvrages des sçavans du Juillet 1691. pag. 486. sub lit. (b) Auctor detectus quidem quod sciamus, nondum est; esse tamen non contemnendas de eo conjecturas, ex allegatis lit. (a) apparet. Ut adeo semidetectis, perque curiosos facile plenius detegendis, accenseri hic mereatur.

(a) Acta Erudit. Mensis Novembris Ao. 1691. p. 534. 535.

Impostura, de qua queritur Auctor, tam atrox est, ut propemodum, ob imitationis metum, periculosum videri possit, eam liquide exponere. Quoniam tamen evulgata est, & cautulam aliquam noticia ejus afferre etiam prudentissimis potest, dissimulandam omnino aut silentio prætereundam non putavimus. Tanto vero magis detestanda est fraus ista, quod a viris literatis & sacri ordinis commissa esse videatur. Ansam enim habuit ex diuturna illa & acri disceptatione, quæ Arnaldo & sociis cum sectatoribus Molinae intercedit. Qui illius fuerint architecti, Arnaldus affirmare non audeat; suspensiones tamen detegit, & investigationem atque vindictam criminis ab Episcopo expectat. Antequam igitur innotescat, quid Episcopus præstiterit, nemo præjudicio gravandus est. Summa querela, ut eam paucissimis proponamus, hæc est: Cum in Academia Duacena, ex professoribus Philosophiæ junior quidam, Lignius, orationem & sententiam Jesuitæ cujusdam in publica declamatione refutasset, & famosas illas quinque propositiones (quas Jan- senianas vocant) defendisset, mirum in modum adversarios offendit. In hujus igitur perniciem literæ confictæ ad illum aliosque Arnoldi nomine missæ esse dicuntur, quæ illos in fraudem induxerunt, ut Arnaldo illi personato respondentes, animi sui sensa simpliciter & aperte indicarent. Lignius ipse & libros & manuscripta quædam secretiora impostori misit, reculas suas vendidit & statione sua deserta in extremos Galliæ fines Carcassonam usque, Galliæ Narbonensis urbem ducentis à patria milliaribus distitam, profectus est, mendacibus promissis illectus, fore, ut a pio quodam Episcopo susciperetur & optime haberetur. Sed miser delusum se esse cum damno & dedecore expertus est. Alius Duacensium Arnaldo fictitio, quem pro patre spirituali elegerat, arcana conscientiæ suæ in literis relevavit. Ut vero literæ hæc Duacensium, in damnum eorum & sine suspicione stellionis, qui eas ab incautis elicuerat, publicari possent, alio figmento suppositæ sunt Arnaldi literæ, quibus vehementer la-

mentatur, literas illas ab infido & profugo famulo, ægrotanti sibi surreptas esse; quam ipse in hac Querela sua affirmet, se neque ægrotasse, neque ac multis annis famulum habuisse. Interim in fine libelli ad Episcopum significat, epistolas illas Duacensium a Rectore collegii Jesuitarum illius loci asservari, & cu- pientibus ostendi. *Hac de ludo hoc minime liberali & faceto sufficiant, de quo fortasse tempus plura docebit, cum nec Arnaldus à prosecutione causa cessaturus esse videatur, nec fortassis etiam Jesuitis defutura sint, quæ pro se allegent.*

(b) Histoire des Ouvrages des Sçavans Juillet, 1691. p. 486.

*Plainte de Mr. Arnould Docteur de Sorbonne à Mr. l' Eveque d' Arras contre des Imposteurs qui écrivent sous son nom, 1691. in 4to p. 28.*

(251.) D. Johannes ARNDS. Notus in vulgus ejus liber est, cui titulus: wahres Christenthum. Extant autem in libro hujus scripti tertio, à c. 34. duodecim alia capita, vom Gebet quæ revera sunt WEIGELII, ut docet Lucas Osiander in seinem Theologischen Bedencken und Christlichen treuherzigen Erinnerung von Joh. Arnds wahrem Christenthum. Tübing. 1624. in 8. cap. 4. p. 118. hisce verbis. Im andern Buch im 7. Cap. des Büchleins Weigeli vom Gebet/ welches Joh. Arnd, (als eines edlen finstern Apostels Arbeit) ganz in sein Christenthumb eingeselet/ steht also &c. Adde Varenii Rettung der 4. Bücher Joh. Arnds part. 1. c. 1. p. 85, & seqq. ubi post adducta verba Arndtii ea de re, ex Repetit. Apologetica p. 77-78. docet Weigeli ea quidem esse, sed inscium Arndtium ejus rei accepta ab amico, cum inedita essent sub Weigeli nomine, probasse ut congrua fidei capita inserta, XVto anno post AO. 1612. nempe prodiisse demum ea sub Weigeli nomine, sed mutata varie. v. eund. ibid. pag. 90. & ubi laudatur Hr. Dilgeri Repetitio und Verantwortung der Christlichen Lehre in Johann Arnds Christenthumb c. 5. p. 12. da er durch viel Blätter Arnds und Weigels ihrer Lehre Unterscheid gründlich bewiesen. Adde part. 2. c. 1. pag. 78. de differentia Weigeli Beht. Büchleins / & horum 12. Capitum.

(252.) ARNOBII Afrinomen, quo pacto MINUTII FELICIS Caussidici Octavius diu gesserit, & malè, vide apud Franciscum Balduinum in Prolegomenis ad hunc auctorem, editioni Elmenhorstianæ, Hamb. 1610. in fol. publicatæ præfixis, nec non apud Rivetum Critici sacri lib. 2. c. 17. pag. m. 240. Possevin. apparatus sacri pag. 130. & alios ipsis citatos. Gesner. pag. 508. edit. Simleri &c.

Ex Octavio nempe, qui dialogi titulus fuit, factus est Octavus liber Arnobii, qui tamen septem tantum composuit adversus Gentes libros, teste Hieronymo apud Miræum Biblioth. Ecclesiast. p. 19.

(a) cui adde Nouvelles des lettres May 1685. pag. 309. Supponuntur præterea Arnobio Seniori Commentarii in Psalmos, quos JUNIORIS cujusdam ARNOBII esse docet Joh. Prideaux Orat.

IX. p. 84. §. IV. & Scultetus Medull. Theol. Patr. part. 1. Lib. IX. C. 1. p. 341. sub lit. (b) ubi etiam memorantur fragmenta notationum in Johannem & Lucam Arnobio supposita. Addit Miræ. lib. cit. p. 15. Conflictum Arnobii & Seraphionis cum operibus Irenæi demum 1596. à Feu-Ardentio editum: vid. Olear. Abaci Patr. pag. 49. & Joh. Deckherr. de scriptis Adespotis p. 65. 66. Mehsibr. Cor. p. 92. &, qui unus omnium instar esse potest, Cave Histor. lit. scriptor. Ecclesiast. pag. 255. b. nobis sub lit. (c) excerptus. Adde du Pin Bibliothec. Tom. I. p. 119.

(a) Miræus, Biblioth. Ecclesiast. pag. 19. Marci Minucii Felicis, caussidici olim Romani, teste Lactantio, Dialogus est in omnium manibus, qui à principe persona inducta Octavius inscribitur; falso hætenus liber Octavus Arnobii habitus, qui teste Hieronymo, septem duntaxat libros adversus gentes, plenos eruditionis reliquit.

Et paulò antè:

Minucius Felix, Romæ insignis Caussidicus, scripsit Dialogum Christiani & Ethnici disputantium, qui Octavius inscribitur. Sed & alius sub nomine ejus fertur de Fato, vel contra Mathematicos: qui cum sit & ipse disertus hominis, non mihi videtur cum superioris libristilo convenire.

pag. 25: Commentarii in Psalmos à Trithemio & Erasmo non rectè huic Arnobio attribuuntur; sunt tamen alicujus Arnobii junioris, sed Pelagianismum sapientis: ut Bartholomæus Petrus Lintrensis, Doct. Theol. Duacensis, notavit.

(b) Scultetus Medull. Theol. Patr. part. 1. Lib. IX. C. 1. p. 341.

Circumferuntur ejus nomine & Psalmorum explicationes, quas adduci non possum, ut credam ab hoc Arnobio nostro Lactantii præceptore conscriptas. Stylus enim toto genere diversus est ab eo, qui in septem libris adversus gentes viget floretque; imo solæcos & barbarismos sæpenumero sapiunt explicationes istæ: nec vèro simile est, Arnobium, quod Erasmus putavit, de industria barbære fuisse loquutum. Deinde nec tantos in Religione profectus habuit Arnobius, quantos interpres ille Psalmorum. Nec dubito, si vidisset septem libros adversus gentes Erasmus, quin pedibus in sententiam banc meam fuisset iturus.

pag. 342. Præterea exstant inter Orthodoxographæ & fragmenta quedam notationum in Johannem & Lucam, quæ & ipsa a suppositio quodam Arnobio fuisse composita existimo.

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 255. b.

Arnobius, Junior vulgo dictus, ut ab Arnobio Afro distinguatur; gente, ut videtur, Gallus claruit circa ao. 460. ut ex inscriptione Commentarii in Psalmos Leontio Arelatensi & Rustico Narbonensi Episcopis nuncupati colligitur: Leone certe aliquantulum posterior, quem passim laudat. Extant sub illius nomine

Commentarius in Psalmos Davidis CL. Arnobio Afro male ascriptus.

Prodiit seorsim Basil. 1522. deinde ab Erasmo editus Colon. 1532. denique à Laurentio de la Barre emendatus Paris. 1639. Extat

Extat & in Bibliothecâ Patr. Tom. VIII. pag. 203.

*Annotationes ad quadam loca Evangelistarum,*

quæ habentur editæ Basil. 1543. & a Schotto recognitæ. Paris. 1639.

*Altercatio seu conflictus cum Serapione Aegyptio de Deo trino & uno, de duabus in Christo substantiis & unicâ Personâ, & de gratia ac liberi arbitrii concordia, in duos libros divisa.*

*Opusculum istud nescio qua autoritate ductus inter Vigilii Tapsensis Opera reponit Casimirus Oudin. Certè præter Codicum MSS. fidem illud sub Arnobii nomine ante annos octingentos citavit Alcuinus. Primus edidit Franciscus Feuarentius ad calcem Irenæi Colon. 1596 Habetur in sequentibus omnibus Irenæi editionibus, & in Biblioth. Patr. Tom. VIII. p. 236.*

### ARNOLDUS v. Ernoldus.

(253.) *ARNOLDUS (Simon Joannes) Interpres creditus omnium Operum Franc. Baconis de Verulamio, quæ & ejus nomen præferunt in editione Lipsiensi. Ao. 1694. in fol. Quomodo tamen aliquot horum operum partes versæ sint, ex Anglico in Latinum sermonem, abs RAWLEY & GRUTERO, vide præfationes in Sylvam Sylvarum edit. Amstelod. 1648. & præcipue præfat. in lib. de dignitate & augmentis scientiarum, ubi libri hujus à multis insignioris Eloquentiæ viris elaboratam translationem & propria Auctoris recensione castigatam dicit Ravley: edit. Lugduno Batavæ in 12. 1645.*

(254.) *ARRIANUS. Hujus nomen præfert liber de Venatione editus 1644. Græce & latine ex Typographia Cremosiana, qui tamen JUNIORIS XENOPHONTIS est, judicante Colomesto, dissert. de dubiis aliquot scriptoribus, num. XII.*

(255.) *ARSENIUS: WALA; ita Bailletus liste des Auteurs deguifez. p. 529.*

(256.) *Fortunius de ARTEAGA: Fort. GARZIA De ERZILLA. Baillet. loc. cit.*

### MESSIRE ARTELOCHE v. Alagona.

(257.) *Felix de ARTIAGA: Hortense Felix PARAVICINO indicante Baillet in Catalogo des Auteurs deguifez p. 530.*

(358.) *ARTEMIDORUS. Extat ejus de Somniorum Conjecturis liber, ut ex Angeli Politiani Opp. pag. 252. monet Symbola amica, additque, Auctorem dici malle DALDIANUM. Bailletus in tractatu des auteurs deguifez Part. III. c. XVII. p. 438. meminit Hispani, dicti: Andre REY DE ARTIEDA, qui librum ediderit sub nomine Artemidori, vero nomine suo sub imperfecto, ut ille loquitur, anagrammate occultato; ubi & p. 530. liste des Auteurs ita lego. ARTEMIDORUS ONEIRO-*

*CRITICUS: Libert. FROMOND, douteux. Libri, qui hujus Artemidori nomine extat, sub titulo: Oneirocritici, meminerunt Thom. Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 45. b & König. Bibl. Vet. & Nov. p. 65. a. ubi ex Vossio hunc librum vanissimum dicit. Fictum tamen non indicant esse Artemidori vocabulum. Antonii Bibliotheca Hispanica plane de eo fileat.*

(259.) *ARTICULUS ASMALCALDUS fictus ex Articulis Smalcaldicis & execratus auctor à Ludovico à S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, toties risum & fannos excussit bene multis. Ego fragilitati humanæ hic etiam ignosco potius, condoleoque libens, quando mecum cogito, quam parum abfuerit quin culpa concipientis aliqua meorum anonymorum Wirkeri Brunellus à colore, sicuti mos est Germanis (mein Brünecke/ Schimmel/ Boff etc.) dictus mulus, aut asinus, transmutatus pari metamorphosi in hominem, scriptoribus Pseudonymis hisce meis sese inferret, supra inter Anonymos Poëtas inserto scripto. Interim hæc sunt illius verba Ludov. Jac. à S. Carolo. Bibliotheca Pontificia lib. 2. in Catalogo hæreticorum, qui adversus Romanum Pontificem malo animo scripserunt, p. 455. & 456.*

*Articulus Asmacaldus, Germanus Lutheranus, edidit de primatu & potestate Papæ librum. Ridiculum hunc Pseudonymi scripti fabrum vel joci causa hic inferere non piguit, exagiatum merito plurimis. Inter quos mihi conspecti -----*

(260.) *Johannes ARTISIUS. Hunc esse Johannem DE MANIBUS testantur Thomas Hyde Catalag. Biblioth. Bodlejan. p. 36. a & 242 b sub lit. u. & Lipenius Biblioth. Jurid. p. 508. a. ubi utrumque scripti contra eum editi Argentorat. 1620. in 8vo mentio fit.*

(261.) *ASCANIUS PERSIUS. Personam hanc esse Jacobi ZABARELLÆ ex Prodomo Apologia Fratrum Rosæ Crucis per Irenecum Agnoscum 1620. 8vo. C. b. b. indicat Symbola Junckeriana.*

(262.) *ASCANII Torri nomine Benedictus JUSTINIANUS, Jesuita Genuensis, scripsit Apologiam pro libertate Ecclesiastica ad Gallo-Francos Romæ 1607. in 4. editam, memorante Alegambe p. 59. & post eum Sorvel Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 111. b. quos citat la Visera Alzata Hecatostes num. XXII. pag. 40. hisce verbis.*

*XXII. BENEDETTO GIUSTINIANI Gesuita di gran sapere, sotto altro nome comunicato questi Libri.*

*Ascanij Torrij Theolog. Romani pro libertate Ecclesiastica ad Gallofrancum Apologia. Romæ app. Barthol. Zanettum M. DC. VII. 4.*

*Risposta di Giulio Roffo Theologo da Valditaro al parere di F. Marc' Antonio Capello Min. Confoprole Controversie tra'l S. P. e la Rep. di Venetia. In Roma, apresso Guglielmo Facciotto M. DC. VII. 4.*

*Ducente, e piu Calonnie opposte da Gio: Marsilio all' Illustrissimo, e Reverendissimo Cardinale Bellarmine*



mino confusate dal Dottor Ottavio de Francesci Theologo Messinese. In Macerata apresso Sebastiano Martellini 4.

Veggansi l' Alegambe pag. 59. e l' Sotuello pag. 110. della Bibl. degli Scrittori Giesuiti ; il Soprani pag. 58. e l' Abb. Giustiniani pag. 134.

(263.) ASCANIUS : JOSSE: Badius ASCENSIUS ita Baillet. liste des Auteurs deguizez p. 530.

ASCETA Carthusiensis vid. Humbertus.

(264.) DOROTHEUS ASCIANUS. Ejus editus est Lipsiæ 1670. Tractatus de nervis rerum gerendarum Curia Romanæ, præfixus libro de Montibus Pietatis) qui debetur D. Matthia ZIMMERMANNO, Superintendenti Misniensi; ut ex utriusque nominis *ωνυμολογ* colligit Symbola Diecmanniana, & a fabricorum Ascia personatum. Asciani nomen a Zimmermanno assumptum scribit D. Thürman. m. Jun. 1693. v. Dorotheus.

(265) ASCELLINUS : ADALBERON: verba sunt Bailleti in Catalogo des Auteurs deguizez p. 530.

(266) ASCONIUS PEDIANUS Patavinus. Ejus nomine extant Commentarii mutili in Orationes quasdam Ciceronis, in lucem protracti primum a Poggio, emendati deinde a Manutio, Hottomanno & Frisio; accuratissime autem editi a Gronovio. Has illi tribuit Scaliger ad Eusebium p. 184. edit. priori. v. Fabriicii Biblioth. latin. p. 61. Quanquam duos Asconios faciat Scaliger, ut D. Hieronymi Chronologiam salvet: Invito Fabricio, loc. cit. sub lit. (a) Admittit tamen duos Asconios Vossius, & posteriori, qui Vespasiani tempore vixit, non Historias tantum cum Scaligero, sed & hos ipsos Commentarios in Ciceronem assignat, de Histor. Latin. lib. I. c. XXVII. pag. 144. Qui & animadvertit, pro Asconii hujus opere habitos fuisse (II.) *Elegantiarum libros*, qui tamen LAURENTII VALLENSIS sint indubitato lit. (b) de quo & Anonymus Baillet Jugemens des Scavans part. 3. part. 76. (c)

(a) Fabricius Bibliothec. Latinæ pag. 61.

Asconius Pedianus Patavinus, cum Virgilio familiariter versatus, si Servium & Philargyrum in Eclogam IV. audiamus, & tamen ab Hieronymo in Chron. dicitur adhuc sub Vespasianis floruisse. Quamquam vero addit Hieronymus, eum anno ætatis 73. oculis captum super vixisse 12. annos; majus tamen est intervalum temporis ad Virgilium usq., quam ut de uno homine dici possit, eundem septimo Domitiani anno obiisse. Itaq., duos Asconios commentus est Scaliger ad Eusebium pag. 184. prioris edit. cum longè rectius Hieronymum metachronismi arguisset, quod etiam fecit nuper Job. Harduinus ad Plinium, & pridem Scaliger ipse in secunda Eusebii editione pag. 209.

Extant Asconii Commentarii mutili in Orationes quasdam Ciceronis (supra p. 11. sqq. a nobis recensiti. Videntur autem scripti sub Claudio Imp. uti Lipsius in Satyra Menippea & post eum alii colligunt ex eo loco commentarii in Orationem pro M. Scaurio, ubi meminit Longi Cæcina, qui cum Claudio Cos. fuit. Hujus longinomen à Vossio frustra sollicitatum Claudio adjungitur fastus Consularibus optimis ante paucos annos editis ab Henrico Norisio post commentarium insignem de Epochis Syro Macedonum.

Asconii Commentarii Poggio lucem debent, emendati postea a Paulo Manutio, Francisco, Hottomanno & Tito Popma Frisio.

Aliis editionibus in quibus seorsim isti vulgati sunt præferenda Gronoviana, in qua Ciceronis verbis subjecti utilius jucundiusq., leguntur, uti in Cicerone supra diximus.

(b) Vosius de Histor. Latin. Lib. I. c. XXVII. p. 544.

Itaq., cum extra controversiam sit, Livium esse Patavinum, & vel ex istis Sillii versibus, Patavinum etiam Pedianum esse, videamus: ne illud quidem dubium erit, quin cum Asconius dicit; Livius noster, communem, ut a jebam patriam respexerit. Quare nunc sic statuere malo, duos quidem fuisse Asconios Pedianos, ut bene observat Scaliger: unum, qui Virgilio ætate vixerit: alterum qui sub Nerone, & Vespasiano claruerit: at posteriorem hunc, contra quam Scaliger opinabatur, non tantum Historias condidisse: sed & commentariorum in Ciceronis orationes esse auctorem. Admodum autem perfrictæ frontis fuisse necesse est, qui cum Laurentii Vallensis *Elegantiarum libros* in honore esse dolerent, in vulgus sparsere, eos jam olim in Germania fuisse repertos, quodque scripti essent literis fugientibus ac fatiscentibus, vix certis cognitum indicibus tandem fuisse, Asconii Pediani esse opus: cujus calumnia meminit Mariangelus Accursius in diatribarum suarum defensione, cui testudo nomen fecit.

(c) Jugemens des Scavans Tom. 3. pag. 76.

Laur. Valla mort en 1457.

Il a fait un petit ouvrage des Élegances Latines. Alexandre ab Alexandro (1) dit que c'est le fruit d'un hardi Grammarien, mais habile d'ailleurs, & qui a recueilli ce qu'il y avoit de meilleur dans les Auteurs, ajoutant que l'employ qu'il en a fait, est souvent assez exquis & agreablement tourné.

Vosius rapporte de Mariange Accursius, que cet ouvrage fit tant de bruit, que quelques-uns de ses envieux ne pouvant rien diminuer de l'opinion avantageuse qu'on en avoit, s'aviserent de publier qu'il n'en étoit pas le véritable Auteur. Pour colorer cette impertinente accusation, ils firent courir le bruit qu'on en avoit trouvé dans l'Allemagne un exemplaire sur un parchemin tout rongé de vicillesse; & que bien que les lettres fussent effacées en plusieurs endroits; on n'avoit pas laissé de reconnoître que l'ouvrage étoit d'Asconius Pedianus.

(1) Alex ab Alex. Genial. dier. l. 6. cap. 9.

(2) Mar. Accurs. in Diatribar. Suar. defensione, cui nomen Testudo.

(3) Voss, de hist. Lat. Lib. 1. cap. 27. p. 144.

(267) C. *Sempronius* ASELLIO. Ejusdem nomen præ se fert *Chorographicus de Italia libellus*, quem primus in lucem protulit, & commentario explicuit Joannes ANNIUS Viterbiensis. Prodiit ita Romæ 1498. f. & Paris. 1515. f. Witteb. 1512. in 8. & inter antiquæ Historiæ Auctores, post alias editiones, etiam in editione Dionysii *Gothofredi* Lugduni 1521. 16. ut notat Martinus *Hanckius*, de Romanarum rerum Scrip- toribus Par. I. c. 3. art. 11. p. 30. 31. Sed hunc foetum esse ipsius Annii, post *Possevinum* & alios ab *Hanckio* citatos, diserte affirmat *Vossius* de Historicis Latinis Lib. I. c. VIII. p. 33. ubi de Asellionis libris idem censendum docet, quod de Berolo, Catone, atque aliis Annii figmentis, de quibus supra in *Archilocho*, & infra iterum suis ubique locis dicendum.

### ASMALGALDUS v. *Articulus.*

(268) ASPASIUS *Grosippus*. Ejus prodiit anno 1612. in 4to Friburgi Brisgovix apud Joannem Strasserum, *Pedagogus Pedagogorum*, sive *Parænesis ad assiduam veram ac fructuosam S.S. Bibliorum Lectiorem*. Hic tractatus inter Scripta Pseudonyma *Casparis* SCIOPPII recensetur in la *Vifera* Alzata Hecatostes num. XLVII. p. 57. v. infra *Pascasius Grosippus*.

### ASPASIO v. *Antivigilmi.*

(269) Jo. Francisci ASPASTIS Salasii U. D. M. in *virulentam planeq; sophisticam Andreæ Pouchenii criminationem, quam adversus Joannis Palmerii justas & necessarias protestationes conscripsit, pro eodem Palmerio vera atq; modesta Defensio* Genevæ 1580. in 8. prodiit. Eam Fr. HOTOMANNO tribuit *Conradus Schlüsselburgius*, in *Theologia Calvinistica* lib. 1. fol. 61. b. cum *Huttero* Concordiæ concordis cap. 32. olim 2461. b. ubi commendat librum *Andreæ Pouchenii*, Superintendentis Lubecensis, cui titulus est: *Responsio ad Jo. Palmerii, Sacramentarii, protestationes, oppositas formulæ Concordiæ, Lubecæ 1579. in 4to. vide infra Palmerius.*

Francisco *Hottomanno*, tractatum *Aspastis* Pseudonymum etiam tribuunt *Draudius* Biblioth. *Clasfic.* p. 117. & *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 530. vid. etiam *Teissier* *Eloges des hommes sçavans* Tom. II. p. 146.

(270) ASSAPH adscriptos *Psalms* DAVIDIS esse, vide apud *Sixtum Senensem* lib. 1. pag. 12. *Bellarmin.* ad A. M. 2919. *Possevin.* appar. sacr. & alios notatos in *Anonym.* c. 1. n. 6.

*Sixti Senensis* verba sub lit. (a) excerptimus. At *Contra Hottingerus* tutius existimat *Psalms* adscribi posse iis, quorum nomina præferunt, *Thef. Philolog.* 496. allegante eas *Symbola Normanniana*. Quibus addit nota *Dieckmanniana* quæ sequuntur:

Imo revera *Assaphi* sunt isti *Psalms*, qui ejus nomen præferunt, quod inter alia ex II, *Paral.* XXIX. p. 12. v. 30. ostendi potest. V. quæ hanc in rem dixi in *Notis Concioni fynebri in*

*B. Cancellar. ab Ehrenburg habita, & Ao. 1695. fol. excusa adjectis pag. 54. & quæ novissime dixit Job. Marckius, Exeget. Exerc. 17. p. 263. 264. Adde Witsium Miscell. sacr. l. 1. c. 18. p. 212. 213.*

(a) *Sixti Senensis* Bibliothecæ sanctæ Lib. I. p. 12.

De autore voluminis *Psalms* (quod *Hebraice* ספר תהלים *Sepher thehillim*. Lib. *Hymnorum*; *Græce* vero Ψαλμῶν dicitur) duplex est opinio. *Chryso.* & *August.* censent, *Davidem Regem ac Prophetam auctorem fuisse omnium Psalmorum*, ex quibus ipse quosdam ore proprio cecinit, ceterorum vero *Psalms* sola argumenta edidit: eaq; tradidit cantoribus, in templo Dei ab ipso ordinatis: qui accepta argumenta carminibus descripserunt, & ad varios cantus & organa musica accommodarunt, eaq; propriis nominibus inscripserunt. *Deducta* videtur hæc sententia ex libris *Regum*, & *Paralipomenon*; in quibus legitur *Davidem fuisse egregium psalterem Israel*, qui ore proprio cecinit *Domino Psalmos aliquot veluti Psal. 17. cum liberasset eum Dominus de manu Saul, & omnium inimicorum suorum; & Psal. 104. cum reduceretur Arca Domini. Idemque constituit in templo quatuor mille psalteres, canentes Domino in organis; inter quos præcipui erant tres, qui juxta eum in templo canerent cantica in citharis, Psalteriis, & Cymbalis, videlicet Eman, Idithum, & Asaph; quem Esdras testatur laudasse Deum per manus Davidis Regis, hoc est, *Psalms* manu David Regis conscriptis. At *Hieronymus* in epistolis ad *Sophronium* & *Cyprianum*, sequens *Athanasii* sententiam, decernit errare eos, qui omnes *Psalms* *Davidis* esse arbitrantur, & non eorum, quorum nominibus inscripti sunt, scilicet *Asaph*, *Idithum*, filiorum *Cohre*, *Eman*, *Ezraithæ*, *Mosis*, & *Salomonis* & reliquorum, quos *Esdras* primo volumine *Paralipomenon* comprehendit. Erunt itaq; juxta hanc sententiam decem hujus voluminis autores: quorum nomina in titulis *Psalms* ponuntur, videlicet *David*, *Salomon*, *Moyfes*, *Asaph*, *Ethan*, *Ezrachi*, *Eman*, *Ezraita*, *Idithum*, & tres filii *Cohre*, ---*

(271) *Justi Asterii* Jcti nomine prodiere *Tractatus* duo, quorum primus *Deploratio Pacis Germanicæ, sive Dissertatio de Pace Pragensi, tam infaustæ, quam injustè inita; Pragæ Bohemorum* 20. Martii 1637. Paris 1639. quam *Suecarum* esse partium liquido constat, inquit ex vero *Geisler.* dec. 5. n. 2. Idem scriptum Germanice sed mutilatum 1669. in 8. recusum docens. Ei opponitur *der Schwedische Störenfriede/ oder gewisser Grund und Beweis/ daß die Schwedische Woffen nach geschlossenen Pragischen Frieden in Teutschland unrecht/ &c.* Durch *Innocentium Ehrenfried* vom *Creuzlag/ 1637.* in 4. cui addet. *Vindicias Pacificationis Pragensis Germanicæ, aufgesetzt durch einen getreuen Ehr- Sächsischen Patriotem* 1635. 4. Item, *Begründete Ablehnung etlicher wider den Pragischen Friedens-Schluß movirten dubiorum, von einem Liebhaber des Friedens* 1636. 4. aliaque hinc inde vulgata scripta plura. Secundus, *Examen Comitiorum Ratisbonensium, sive Disquisitio Politica, de nupera Electione novissimi Regis Romanorum: in qua perspicue ostenditur, neq; Conventum Electoralem Ratisbonæ rite institutum, neq; Designationem*

nem Regis Romanorum legitime celebratam esse. Juxta Exemplar Hanoviæ 1637. cum Privilegio Veritatis. in 4. Horum duorum scriptorum prius HUGONI GROTIUS adscribitur a *Georgio Hornio*, in orbe Politico part. 2. pag. m. 38. An etiam posterius eidem adscribi debeat, Lector viderit. Ego vix ea de re dubitaverim.

Sed nunc ab *Hornio* discedere me jubent & *Grotius* ipse in epistolis, & *Pufendorffius* in Commentariis rerum Suecicarum, qui Auctorem Scriptorum horum faciunt quendam *Jobannem STELLAM* Bipontinum; Gallorum stipendiis illigatum. Quod me monuit ex *Dn. Franckensteinii* MSto *Stampelius* Auditor olim meus nunc Lipsiæ agens J. U. C. doctissimus in litteris 1696. scriptis & *Jo. Deckherrus* non in epistola tantum peculiari de 4. dec. 1676. sed & de Scriptis Adespotis p. 140. seqq. Quibus adde *Boeclerum* in notis ad *Ottonis Jus publicum* p. 59. De Posteriori Asterii scripto *Pufendorf.* lib. IX. p. 302. b. judicasse indicat cordatos, id genus libris hostem irritari, vires ejus non minui; quare & Stellam admonitum, ne operi suum nomen aut aliquam Gallia urbem adscriberet. Addit hic *margo Dieckmannianus* ex *Vitriario*:

„ Idem argumentum tractavit nuper *Justus*  
„ *ASTERIUS*, vel ut verius loquar, *Johannes*  
„ *STELLA*, Residens Christianissimi Galliarum  
„ Regis Argentinae: tempore *Ferdinandi III.* in  
„ Regem Roman. eligendi, quum ad electionem  
„ Elector Trevirensis non vocabatur, in cujus fa-  
„ vorem edidit Examen Comitiorum Ratisbo-  
„ nensium, quo ostendere conatus est, electio-  
„ nem illam esse irritam, quia non convocatis  
„ omnibus Electoribus, adeoque contra A. B. fa-  
„ cta; Huic se opponebat *Joh. Osterman*, Electori  
„ Colon. a Consiliis, docendo electionem rite  
„ factam esse. Hæc *Vitriarius illustratus* ed. *Friburg.*  
1691. 8. p. 220.

(222) *TURCIUS RUFUS ASTERIUS.* Sub Hujus nomine extat Collatio V. & N. Testamenti, quæ tamen ab aliis *MAMERTO CLAUDIANO*, ab aliis *SEDULIO* Poetæ adscribitur, ut observat *Miræus* *Bibl. Ecclesiast.* p. 191. adde pag. 82. itemque *Thomas Hyde* in Catalogo *Biblioth. Bodlej.* pag. 48. col. b. cui tamen *TURCUS Ruffus Asterius* nuncupatur. Ad *Sedulium* potius referenda videtur *Bailletto* in *indiculo des Auteurs deguizez* p. 530.

(273) *ASTERIUS URBANUS.* Scripsit adversus *Cataphrygas* libros tres, docente *Guil. Cave* (a) ex *Eusebio*: quos alii *APOLLINARI*, alii *RHODONI* tribuunt, de quorum posteriori immediate post illum Asterium ibidem agit *Cave*, l. c. & *fufius* *Histor. liter. Script. Eccles.* pag. 32. 35.

(a) *Cave* *Cartophyl. Eccl.* pag. 14. *Asterius Urbanus Episcopus an Presbyter, incertum.* Claruit circa ann. 188. Scripsit ad *Abricium Marcellum* (an idem sit cum *Abercio Hierapolitano*, de quo supra, viderint eruditi) adv. *Cataphrygas* libros III. *Hos Rufinus* & ex eo alii *Apollinari Hierapolitano*, *Hieronymus Rhodoni*, aliquando etiam *Apollonio* tri-

buunt, cum ex *Eusebii* nota constat Asterium quendam Urbanum autorem esse.

(274) *ASTORO Grifagni.* Personatum nomen est, sub quo extat in *Bibliotheca Aprosiana* tractatus Italicus MStus: *difesa della Salmace del Preti di Astoro Grifani* in 4to. Auctor est *Guid. Ubaldo BENAMATI*, Gentilhuomo di *Gubbio*, ut docet la *Visiera Alzata Hecatost.* num. LXV. p. 69. sub lit. (a) exscripta.

(a) *Villani Visiera Alzata Hecatost.* num. LXV. p. 69.

LXV. *GUID. UBALDO BENAMATI*, Gentilhuomo di *Gubbio* hauenda letto nelle Considerationi di *Messer Pagiano* pag. 725. e segu. una fieri censura alla *Salmace famosissimo Idillio di Girolamo Preti Soauissimo Cigno del picciol Reno; per non lassar l' Amico indifeso scrisse non però si stampò.*

*Difesa della Salmace del Preti di Astoro Grifagni* 4.

*Si conserva il M. S. Originale dell' Autore nella Biblioteca Aprosiana.*

(274) *D. Bernardi de ATAYDE*, illustrissimi Episcopi sui nomine & jussu, utpote cui ægrotanti apud *Metinam Campi* diu astitit, edidit *Gabriel de HENAO* Hispanus, *Vallisoletanus*, S. J. Epistolam Pastoralem ad Clerum suæ diocesis, impressam *Matriti*, typis *Didaci diaz à Camera.* 1655. vide *Sorwell.* *Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu* p. 271. a. Scripti hujus inter reliqua *Gabrielis de Henao* Opera, p. 387. recensita non meminit *Nicolaus Antonius.*

#### ATEGA v. Onantio.

(275) *ATHANASIVS* Episcopus *Alexandrinus* quænam scripserit, vide apud *Hieronym.* & *Sophronium* pag. m. 137. *Sixtum Senensem* l. 4. p. m. 250. *Bellarmin.* ad A. C. 340. *Possevinum* T. 1. pag. 125. & seqq. *Gerhardum*, *Gesnerum* aliosque. Suspecta & supposititia illius præter horum aliquos, & editores varios operum ejus, recensent *Bellarminus*, *Cocus*, *Rivetus*, & vel maxime du *Pin Nouvelle* *Bibliothèque* Tom. 2. pag. 40. seqq. cujus excerpta habes sub lit. (a) quibus adde alia Tom. IV. p. 55. ubi *VIGILIUM TAPSENSEM XII.* libros de *Trinitate* ejus nomine scripserit refert: aliaque certis auctoribus vindicantur.

I. *Commentarius in Epistolas omnes Paulinas*, *THEOPHYLACTI Bulgariæ Episcopi* postea deprehensus, docente *Possevino*, & *Riveto* *Crit. Jacr. lib. 3. cap. 6. in fol.* pag. m. 227.

Adde *Cave* *Hist. lit. Script. Ecclesiast.* pag. 105. a. qui itidem *Theophylacto* tribuit.

II. *De Vera & pura Ecclesia, quem contra visibilem Ecclesiam ab Henrico BULLINGERO conscriptum, & sub hujusce Patris nomine divulgatum asserunt Pontificii*, *Th Raynaud, de mal. & bon. lib. pag. m. 163.* *Possevinus* in

*præfat. apparatus sacri. Quo jure hæc dicantur, & quomodo probari possint ejusmodi traditiones, ipsi viderint. Vide quæ supra ad Alcuinum diximus.*

Constare dicit inter Bullingeri & Athanasii Opera de tali libro & titulo ait *Prideaux Orat.* IX. p. 85. Adde *Baillet* liste des Auteurs deguizez p. 530.

III. Epistolas ad Constantinum Imperatorem ab *Arrianis* scriptas prætereo, quia non extant amplius.

IV. De Incarnatione, Cumulus opusculorum, quem *MAXIMI* cujusdam multo recentioris esse vult *Schultetus* in *Analyse Patrum* part. 2. c. 42. cui adde *Bezam* apud *Maresium* in *disp. de vocab. Trinitatis: thes.* 43. *THEODORETI* esse *Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 127. ex *Photio* probat, & *Dalæus* de *Demonstrat. fidei* ex scriptis PP. part. 1. c. 8. p. 40. & seqq.

*Theodoreto* adscribi confirmat *Cave* l. c. qui tamen contra *D. Alixium*, scriptum hoc *Athanasii* Genuinum esse videtur probare velle. At *Athanasii* non esse contendit *du Pin* Nouvelle Bibliothéque. Quod & ex ea observat *Journal des Sçavans* du 4. fevr. 1692.

V. Disputatio *Laodiceæ* habita contra *Arrium*, *VIGILII* *Tapsensis* ex propria illius confessione probatur. *Bellarmin.* p. m. 78. *Rivet.* l. 3. c. 6. p. 275. *Raynaud.* pag. 117. 118. & 235.

Confirmat *Cave* l. c. qui hoc omnibus notum esse, adeoque extra omne dubium ponit. *Raynandi* Censur. Apocryphor. l. 11. *Tenzel.* de Symb. p. 253.

VI. Quæstiones ad *Antiochum* ex V. & N. Testamento, communiter *Athanasio* nostro abjudicantur. *Collectanea* cujusdam *Studio* ex *Patribus* variis putat *Sixtus*, alterius vero cujusdam *ATHANASII* quod sint, docere conatur *Raynaud.* l. c. p. 127.

Consentit *Cave* l. c. qui rationem assensus exprimit, eo quod Occidentales omnes Francorum nomine insigniantur. *ATHANASIO* *MINORI* tribuit *Lambec.* Biblioth. Cæsar. lib. V. pag. 98. sub lit. (a) vid. & lib. III. p. 97. & lib. I. p. 125. seqq. Accedunt his olim mihi adhuc intacti libri *Pseudo-Athanasiani* sequentes.

VII. *Vita* *St. Antonii* falso *Athanasio* adscribitur, ut ex *Basnagio* notant *Acta Eruditor.* Lips. An. 1687. pag. 567. & *Deckherr.* de Script. Adesp. p. 77. & *Cave* l. c. quibus adde *M. Goesium*, de dubiis *Athanasii* scriptis Lips. 1689. §. XII.

VIII. *Historia Miraculi* *Athanasio* tributa, quod *ATHANASII* quoque cujusdam *JUNIORIS* sit, evincitur à *Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. 8. p. 325. sub lit. (b) Adde eund. lib. I. pag. 125. seqq.

IX. *De Deipara Virgine*, qui extat Tomo II. inter *Basileæ* a *Frobenio* edita opera *Athanasii* liber, ut docet *Simler.* Biblioth. Gesneri p. 72. b. non est *Athanasii*; sed scriptus post exortum. *Hæreseos Monotheiticæ*, judicante *Cave* l. c. tributus *Athanasio* ab *Ecstaticis*, ad conciliandam *Ecstasibus* suis fidem, ut vult *Oudin*, citantibus *Actis Erudit.* Lips. 1686. p. 397. (c) *CYRILLO* tamen *ALEXANDRINO* assignatur a *Baronio* & *Bellarmino*, ut habet *Lambecias* diar. Sacri Itin. celsens. p. 116. sub lit. (d)

X. *Syntagmata Doctrina ad Clericos & Laicos* ex Cl. *Isa. Vossii* Bibliotheca primum edita. Paris. 1685. Gr. & Lat. *ATHANASII JUNIORIS* est judicio *Vossii*, monente *Cave* l. c. Ubi simul de syntagmatis hujus Auctore disceptantes indicat Cl. *Arnoldum* & Theologum quendam *Rothomagensem*, de quibus plura monent *Acta Erud.* Lips. an. 1687. p. 564. & an. 1685. pag. 510. 511. ex iis, quæ hac de re notant *Nouvell. de la Republique des Lettres* Guil. 1685. p. 744. lit. (e) vid. etiam *Goez* §. XIV. de dubiis *Athanasii* scriptis: & quæ asserunt *Nouvelles de la Rep. de lett.* an. 1687. pag. 271.

XI. *De Virginitate seu de Meditatione* liber qui extat *Athanasii* nomine, non est *Athanasii*, ut docet ex *Sculteto* & *Riveto* contra *Natalem Alexandrum* *Goezius* disp. supra cit. §. VII. Scriptum esse tamen ab *Athanasio* *Ejusdem* argumenti librum observat *Cave* *Histor. Liter. Script. Eccles.* p. 103. b.

XII. *Dialogi septem* Contra *Arrianos*, *Apollinaristas* & *Macedonianos*; in editione *Heidelbergen* bifariam dividuntur. V. priores de *Trinitate*, reliqui II. inter *Orthodoxum* & *Macedonianum*. Hi ab aliis *MAXIMO* *MONACHO*, ab aliis *ETHERIO* *THYANENSI* adscribuntur: revera tamen sunt *THEODORITI* *SYRI*, *Antiocheni*, ut evincit *Garnerius*, testante *Cave* loc. cit. pag. 104. b. Adde *Morbof.* *Polyhist.* lib. I. c. XXIV. p. 291. *Maximo* attribuit *Hoefchel.* *Polyhist.* August. XX. p. 18. *Phot.* 968. indicante *Symbola Normanniæ*, quæ ex *Beza* citat *Sequentia* sub lit. (f) adjecta. Vide *Theodoritus*.

XIII. *Orationes in Assumptionem Domini*. Quatuor illarum citat *Cave*, quarum prima manifeste non sit *Athanasii*, utpote *Nestorianam* & *Eutyrianam* hæresin respiciens; *Posteriores* autem duas videri esse *BASILII* *SELEUCENSIS*, *NESTORIO* tamen à *Garnerio* tribui.

XIV. *S. Syncretica Vita*, quæ inter opera quoque *Athanasii* extat in MS. nonnullis *POLYCARPO* *Monacho* cuidam adscribitur, ut notat *Cave* loc. cit. At *Miræus* & hanc & *Antonii* *Vitam* pro genuinis *Athanasii* *Scriptis* agnoscit, non itidem *Theclæ*, ut observare licet de *Scriptoribus Ecclesiast.* p. 17. & 184.

XV. *Nec Liberii* nomine quæ extat ad *Athanasium*, *epistola*, *Liberii* est, nec quod *Athanasii*

nassii nomine circumfertur ad *Liberium responsum* Athanasii esse potest, ut indubiis rationibus ostendit *Goezius* dissert. supp. memor. §. V. & VI.

XVI. *Sermones XX. contra diversas Hæreses*, quæ Athanasio vulgo adscribuntur, vindicantur cum dialogis V. de Trinitate, MAXIMO MONACHO CONSTANTINOPOLITANO, qui obiit 657. per *Abrah. Scultetum* p. 483. & *Rivetum* Crit. Sac. 276 277. notante *Symbola Normanniana*: adde *Deckher.* de scriptis adesp. p. 76. vide Theodoritus infra.

XVII. *Symbolum Athanasii*, Hujus Autoris non esse, facile inde apparere colligit *Cavel.* c. quod demum ao. 1233. à Gregorii IX. legatis in disputatione Constantinopoli habita testimonii loco citatum fuerit. VIGILIO TAPSENSI adscribi debere autumat. Quem eundem Auctorem constituit cum *Quesnellio, du Pin*, ut & ex eo observant *Acta Erud. Lips.* ao. 1693. pag. 49. Sed multis contra Vigilium argumentis militat *Jos. Antelmus* disquisitione de Symbolo Athanasii, quam recenset *Journal des Savans* du 2 fevr. 1693. pag. 71. seqq. tandemque VINCENTIUM LIRINENSEM, pro Auctore hujus Symboli venditat, p. 74. Quod iterum repetunt *Acta Eruditorum* ao. 1695. p. 412. seqq. At denique Vigilio Tapsensi vindicat *Tenzelius* in *Judiciis* de hoc Symbolo, p. 242. seqq. cui adde *Journal des Savans* 1682. pag. 282. & *Biblioth. Univers.* 1689. Tom. 15. pag. 314. lit. (g) Quæ Anglici quidam Theologi in hoc Symbolo desiderant vide *Barrocco* citata, in *Biblioth. Universel.* de l'année 1688. p. 39. seqq. Tom. X. Ut autem eò melius distinguantur Athanasii vera scripta à fictitiis, observandum est (l.) à Vigilio Tapsensi multa ejus nomina edita esse, quæ ipsius non sunt. (2.) duos fuisse Athanasios in Ecclesia Orientali celebres; quos male confundi observat *Lambecius* lib. III. *Biblioth. Cæsar.* p. 97. & lib. I. 124. seqq. & lib. V. p. 98. & 229. (3.) omnes ferme Papicolos pro genuino Athanasii opere agnoscere Symbolum ejus nomine venditatum, ut notat *Rudrauffius* disput. *Gießæ* 1686. habita, de libris Symbolicis Cap. II. §. 10. Cujus modestum de hoc argumento iudicium sub lit. (h) repræsentamus. Ceterum quam multi pro Auctore Symboli Athanasiani habiti sint, quamque varie hoc argumentum ab eruditis disputatum sit vid. apud *Tenzelium* lib. supra memorato de *Judiciis* &c. quem breviter excerpserunt *Acta Erud. Lips.* 1687. p. 543. sub lit. (l.) quæ & 1685. p. 509. & seqq. jam in eo fuerant. v. infra *Glencherum Pseudonymum*.

XVIII. ΒΘ καὶ πολιτεία τῶ ὁσίας (ἐγκλητικῆς) exstat Græcè & Latinè apud *Cotelierum* T. I. *Monum. Eccl. Græcæ* p. 201. ad 277. qui in notis p. 745. in suis codicibus ἀδῆσ' ὡρον ferri, in aliis ATHANASIO, aut POLYCARPO Ascetæ tribui observat. Ipse in *Athanasium* prior videtur, adducta & *Nicephori* auctoritate ex *Hist. Eccl. VIII. XL.* Eadem, ut arbitror, eidem Athanasio tribuitur à *Barvoetio* ap. *Labbeum*

*Biblioth. MSS.* pag. 183. *Symbola* est *Normanniana*. Adde *Diecmanniana Marginalia* sequentia.

Auctor opusculorum quorundam adversus *Eytychianos* & *Apollinaristas*, qui inter Athanasii opera leguntur, Theodoretum esse videntur, ut alibi dixi, ait *Petavius* Tom. IV. *Theol. Dogm.* P. 1. l. 3. C. 1. §. 2. pag. 205. Athanasio attributi sermones in varias hæreses, sunt *Etherii* hominis Nestoriani, ut ex *Marii Mercatoris* operibus nuper editis discimus. V. *Journal des Savans* A 1674. pag. 155. Athanasii sermonem de Deipara, quem ejus non esse variis indicibus constat, sunt qui *Cyrillo Alex.* tribuant, teste *Labbeo.* Tom. 1. de *scr. Eccl.* p. 115.

Et ad num. (III.) Idem quod hic *Rayn.* & *Possevinus* agunt *Gretser.* l. 2. de *jur. & mor. prohib. libr. mal.* C. 5. pag. 280. 281. *Claud. Clemens* *Museil.* 2. sect. 3. C. 3. p. 399.

Ad num. (IV.) Qui operum Athanasii Tomo II. extant Dialogi, non illius sunt, sed *Maximi.* V. *Petavium* Tom. I. *Dogm. Theol.* l. 2. C. 3. num. 2. pag. 117. 118. Adde 226. & Tom. 2. pag. 316. 369.

Ad num. (XVII.) Athanasii nomine celebre Symbolum, quod ejus esse, idoneis satis argumentis, fatente ex nostris inter alios *Carpzovio* *Isagog.* in *libr. Symbol.* p. 72. 73. adstruunt; imo non levibus rationibus impugnari potest. Alibi *Eusebio Vercellensi*, alii cuidam *Anastasio*, *Sandius* Athanasio Episcopo Nemetum qui seculo septimo vixit, *Quesnellius* *Vigilio Tapsensi* tribuunt. Quod argumentum late & erudite profectur *Wilb. Ern. Tenzelius* in *Judiciis de Symb. Athanas.* studiose collectis & inter se collatis ed. *Gotthæ* 1687. 12. Post quem *librum editum in Nova de Symb. Athanas.* *Disquisitione*, *Paris.* 1693. 8. emissa nova de ejus auctore *Josephi Antelmii* sententia accessit, qui *Vincentium Lirinensem*, facit. V. l. *Acta Erud. Lips.* ao. 1695. pag. 412. ff. Tandem videatur & *Homonymoscopia* *Molleri* p. 419.

(a) *Du Pin* *Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques* Tom. II. pag. 40. b.

La refutation de l'Hypocrisie de Melece est plutôt un Ouvrage de *Paulin d'Antioche*, ou de quelq' un de son parti que de saint Athanase: qui n' étoit pas si entêté sur le fait des trois hypostases, ni si emporté contre Melece, que l'Auteur de ce Traité.

La vie de saint Syncretique donnée en Latin par *Bollandus*, & en Grec par le Savant *M. Cotelier*, dans son premier volume des *Monumens de l'Eglise Grecque*, est soupçonnée de fausseté: parce que personne n'en parle avant *Nicephore*, & que dans quelques *Manuscrits* elle est attribuée à un Moine nommé *Polycarpe* outre qu'elle n'est point du stile de saint Athanase.

Ib. col. b. Le Symbole, qui porte le nom de saint Athanase, a long-temps passé sans contredit comme un Ouvrage, dont ce Pere étoit véritablement l'Auteur. Néanmoins présentement tout le monde convient qu'il n'est point de lui, mais de quelque Auteur qu'à véculong-

tems après lui. L'on ne sait qui ce peut-être : quelques-uns l'attribuent à quelque François ; d'autres comme le Pere Quesnel , prétendent qu'il est de Vigile de Tapse , qui vivoit vers la fin du cinquième siècle de l'Eclise.

Les autres Ouvrages attribuez à saint Athanase sont encore plus manifestement supposés , & presque personne ne les a reconnus pour véritables. La Dispute contre Arius , qui est dans le premier volume , est un Dialogue composé sous le nom de saint Athanase & d'Arius , par quelq' un qui a vécu bien depuis saint Athanase. Cela est visible , & tout le monde en convient ; mais on ne sait pas qui en est l'Auteur. Quelques-uns l'attribuent à Vigile de Tapse : pour moi je croi que c'est plutôt l'Ouvrage d'un Grec que d'un Latin , & qu'on pourroit bien l'attribuer à Maxime.

Ib. pag. 42. La Lettre de Jovien à S. Athanase , & celle de S. Athanase à Jovien , qui sont dans le second volume , doivent passer pour tres-suspectes. Celle de S. Athanase en fait voir la fausseté , parce qu'elle contient une Confession de Foi différente de celle du Concile de Nicée ; & il est certain que ce Saint n'en a point envoyé d'autre à cet Empereur. L'Auteur de cette Lettre parle en des termes , qui font voir que ce n'est point Saint Athanase , mais plutôt Apollinaire qui l'a écrite , puisqu'il ne reconnoît qu'un nature en JESUS CHRIST. Et certes Leonce est témoin qu'Apollinaire avoit inseré cette doctrine dans un Ecrit à l'Empereur Jovien. &c. Une bonne partie de ce livre est tirée du Livre d'Athanase Sinaïte , intitulé ὁδηγός ; & dans quelques Manuscrits ces Définitions sont attribuées à Maxime , sous le nom duquel le Pere Combefis les a données au Public.

Tous les Sçavans conviennent que les sept Dialogues de la Trinité ne sont point de saint Athanase : la différence du stile , des termes , & de la doctrine en sont des preuves convaincantes ; & il est visible que l'Auteur de ce Traité a vécu depuis le Concile de Constantinople , dans le tems qu'il y avoit dans l'Eglise des disputes sur l'incarnation de Jesus-Christ. Le Pere Combefis les a restitués à Maxime , sur l'autorité de quelques Manuscrits ; & sur le temoignage des nouveaux Grecs qui les citent le plus souvent sous le nom de cet Auteur. Le Pere Garniere tres-habile Jesuite les attribua à Theodoret , & les a fait imprimer sous son nom dans un prétendu Supplément des Ouvrages de ce Pere. Mais il n'a pour défendre son sentiment , que des conjectures assez legeres & il ne refute pas assez solidement l'opinion du Pere Combefis.

Col. b. Le Livre suivant , intitulé Tragedie , porte faussement le nom de S. Athanase. Photius au code 46. rapporte tous les titres des questions traitées dans ce Livre avec quelques autres qui ne s'y trouvent plus , & les attribua à Theodoret. Le Pere Garnier les donne sur la Foi de Marius Mercator , à Etheirus de Tyane , disciple de Theodoret.

Ibid. p. 43. Les onze Livres de l'unité de la divinité dans la Trinité , sont de Vigile Diacre d'Afrique , & depuis Evêque de Tapse , aussi bien que le Dialogue , ou conférence d'Arius & de S. Athanase , qui suit ses onze Livres.

Col. b. Les deux derniers sur la Pâque & sur l'Ascension sont attribuez dans quelques Manuscrits à S. Basile de Seleucie , & il y a apparence qu'ils sont tous quatre de cet Auteur. &c. Je ne parle point du Commentaire sur les Pseaumes , qui porte dans

les premières éditions le nom de S. Athanase , parce qu'il est constant que c'est celui de Theophylacte.

(aa) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. V. p. 98.

Decimo quarto , & quidem à fol. 242. pag. 2. usque ad fol. 246. pag. 1. ex Athanasii Minoris seu Junioris Quaestionibus & Responsonibus sacris ad Antiochum Quaestiones sex , quarum prima de multiplici differentiâ peccati fornicationis inscribitur atque incipit hoc modo : Ἀθανασίῃ τῆ ψιλῆ ἐρμηνείαι. Ἐρωτησὶς ; πῶσα κριματι καὶ πῶσου ἀμαρτήματα , πορνεία εἰσι ; πολλὰ καὶ διάφορα μέζονι γὰρ κριματι ὑπὸκεῖται &c. Notabile autem est , Athanasium illum in hoc codice MSto Casareo expressè cognominari τὸν ψιλόν , hoc est , Parvum , nempe respectu S. Athanasii Magni, Casareæ Cappadociae Archiepiscopi , cui , ut alias jam indicavi , eadem Quaestiones perperam attribuuntur , idemque etiam Operum ipsius , græcè & latine Parisiis Ao. 1627. editorum , Tomo secundo insertæ sunt. Ibi enim jam memorata prima Quaestio est nonagesima sexta , pag. 368. secunda autem est centesima sexta , pag. 373. tertia est decima octava , pag. 337. quarta est sexagesima octava , pag. 354. quinta est septuagesima quarta , pag. 360. sexta denique est septuagesima quinta p. 361.

(b) Lamb. Biblioth. Cæsar. lib. 8. p. 325. Duodecimo , & quidem a fol. 108. pag. 1. usque ad fol. 111. pag. 2. Historia Miraculi , quod Ao. C. 765. sub Imp. Constantino Copronymo , cum quaestio de sacrarum imaginum cultu quam maxime ageretur , opportunissime contigit Beryti per Imaginem Christi , qua cum a Judæis ad imitationem Passionis Dominicae per ludibrium crucifixæ esset , verum ex latere suo emisit sanguinem & aquam. Attribuitur quidem ea in hoc Codice S. Athanasio Archiepiscopo Alexandrino , sed perperam ; verusque Historiæ istius autor est Athanasius aliquis , Magno illo Athanasio integris fere quadringentis annis junior , utpote qui ipse expressè indicat , se eodem tempore vixisse , quo Miraculum illud contigit.

(c) Acta Erud. Lips. Ao. 1686. pag. 397. F. Casimirus Oudin in Supplemento de Scriptoribus , vel Scriptis Ecclesiasticis a Bellarmino omissis , Maraccium , & Spinellum perstringit , devotos , ut appellat , Marianos , qui inter ecstases suas nullum antiquitatis gustum habeant , & nulla alia de causa Opus de Deipara Virgine Athanasio vindicent , quam ut ecstasibus suis excessibus satisfaciant.

(d) Petrus Lambecius Diario Sacri Itin. Cellens. p. 116.

In vetustissimo illo sermone de sanctissima Deiparâ , qui S. Athanasii Archiepiscopi Alexandrini Operibus insertus est , sed ab Eminentiss. Cardinalibus Bellarmino ac Baronio propter refutationem Nestorianismi S. Cyrillo Alexandrino potius , quam ipsi S. Athanasio attribuitur.

(e) Nouvelles de la Republique des Lettres. Juillet. 1685. p. 744. & seqq.

Ce qui fait croire à M. Arnold que c'est un Ouvrage de S. Athanase , est I. que le titre le lui attribue. 2. qu'il a trouvé un MS. dans la Bibliothèque Royale , intitulé : Questions Canoniques & réponses du S. Synode,

node, où l'on cite deux endroits de cette Piece, comme étant de S. Athanase. 3. qu'il y a diverses choses dans cet Ecrit entierement conformes à celles qu'on voit dans S. Athanase au Traité de la Virginité.

Mais on peut répondre 1. que le titre a été mis par un Copiste, comme lors qu'un Libraire ayant trouvé le nom de Novatien à la tête d'un livre, y mit celui de Tertullien, qui étoit plus celebre & moins odieux. 2. que le Synode, qui attribue cet Ouvrage à S. Athanase, selon M. Arnold, ne s'est tenu qu'au IX. siècle, temps d'ignorance où il a été aisé de meconnoître l'Auteur d'un Manuscrit. 3. que S. Athanase ne dit en aucun endroit de ses Oeuvres qu'il a fait ce livre-ci, & qu'aucun des Peres ne le lui attribue. 4. qu'il est constant que du temps de S. Athanase les Moines n'avoient point encore des Communautés ni de Règle, comme ce livre-ci le suppose. Il ordonne aux Moines 1. de renoncer à leurs biens; du moins c'est ainsi que M. Arnold explique ces termes de la page 22. εὐν χωρίον κέρησαι ἐν μονασιῶν ἀναχωρῶν ἐκ ἀνεχώρησέν σοι. Or du temps de S. Athanase les Moines pouvoient encore posséder en propre. Le Code Theodosien l. 5. t. 3. cum not. Gothofred. leur permet de tester. Le Pape Gregoire le Grand. l. 1. epist. 42. ordonne qu'on livre à Faustin la part que le Moine Jean lui avoit laissée en mourant. Il semble que le Scavant P. Mabillon rapporte la defense de posséder aucune chose en propre à S. Benoit. Mais il avouë que le Maître dans sa Règle c. 89. veut que l'Abbé insere dans son Testament les brefs des Donations qui ont été faites par les Moines, & il rapporte les exemples de divers Abbez & Abbeses comme celui de la Reine Radegunde & de Fulrad Abbe de S. Denys qui ont fait de semblables donations: De re diplomat. l. c. 2. En 2. lieu de payer les dimes, ce qui est non seulement contraire à l'explication que M. Arnold donne au passage ci-dessus allegué, mais montre aussi que S. Athanase n'est pas l'Auteur de cette Piece, parce que les dimes n'ont commencé à être payées que longtemps apres lui. On n'en payoit point sans doute pendant les 10. persecutions, & si S. Cyprien employe ce terme c'est par égard aux dimes du Vieux Testament. Constantin ordonna que l'on donnât aux Pasteurs une Certaine portion de bled. Cette Ordonnance subsista jusqu'à Julien l'Apostat, & fut retablie par son Successeur Jovien. Celui qui a fait l'Histoire des Benefices rapporte l'origine des dimes à l'avarice de quelques Eveques de Cour qui ne se contentant pas du quart de la masse qui leur avoit été assigné, la prirent toute entière, si bien qu'on fut obligé de lever des dimes pour l'entretien des Pretres, & ce fut Charlemagne qui porta cette coutume en Italie. 3. d'observer le Carême de l'Eglise. M. Arnold prend cette expression à la rigueur pour le jeûne qui s'observe depuis le Mercredi des cendres jusqu'au Dimanche de Pâques Fleuries. Cependant s'il paroît par le temoignage de Socrate Hist. l. 5. c. 22. que ceux d'Alexandrie jeûnoient pendant 6. semaines, ce n'a été que sous l'Empire de Valentinien & de Theodose. 4. de ne se pas marier. Il n'y a nulle apparence que S. Athanase qui avoit assisté au Concile de Nicée, ou le sentiment contraire avoit prévalu, soit l'Auteur d'une defense qui s'étend sur tous les Pretres. J'oubliois à vous dire que cet Ouvrage est appelé le troisième à Quirinus, qu'il est bien vrai qu'on trouve deux livres à Quirinus parmi ceux de S. Athanase, mais ils sont écrits contre les Juifs, & que l'Illustre M. Bigot ne croit point que celui-ci soit de S. Athanase, mais de quelque ancien Auteur, & qu'il étoit utile de le publier.

(f) Symbola Normanniana.

Athanasii Dialogi Quinque περὶ τῆς αἰτίας τριῶν Gr. & Lat. per Theodorum Beza ap. H. Steph. 1570. 8vo. Ejusdem Sermones XX. contra diversas hereses per Abr. Scultetum; qui & Dialogos, & Sermones, Maximo Monacho, Constantinopolitano qui obiit A.D. 657. vindicat.

(g) Biblioth. Univ. Tom. 15. pag. 314. On peut trouver ici La refutation de ceux qui veulent que le Symbole qui porte le nom de S. Athanase soit véritablement de lui. L'Auteur croit apres quelques Savans, qu'il est de Vigile, Eveque de Thapse qui vivoit sur la fin du cinquieme siecle; temps auquel les Vandales qui étoient Ariens persecutoient violemment les Orthodoxes. Dans la Critica Historico Chronologica in Annales Ecclesiasticos Eminentiss. & Reverendiss. Casaris Cardinalis Baronii &c. R. P. Antonii Pagi Doctoris Theologi.

(h) Kilian Rudrauffius Disp. Giesæ 1686. habita de Libris Symbolicis, Cap. II. §. 10. Sequitur Symbolum Athanasianum, de quo maxima inter Eruditos est controversia, cuinam sua debeat primordia? Communiter quidem Athanasianum appellari putant ab Athanasio Alexandrinæ Ecclesiæ Patriarcha, qui omni nisu Arianis sese opponens maximas perpeffus est persecuciones, easque propter per universum Christianum orbem quam maximum comparavit nomen. Statuunt hoc Suaretz. de Fide Disput. 2. Sect. 5. num. 5. Possevinus in Apparatu in Vocab. Athanasius fol. 125. Bellarm. in lib. de Scriptoribus Ecclesiast. Baronius in Annalib. ad annum Christi 340. & ad unum omnes ferme Papicolæ, quorum constans sententia eo collimat, Symbolum hoc lingua Latina ab Athanasio esse confectum, quando Romam a Julio Papa fuerat citatus, ut Papa seu Universali & Oecumenico Episcopo, sese submitteret, prout etiam ex nostratibus D. Christianus Matthias lib. 4. de Monarch. p. 318. idrecitat.

§. 11. Ast suspectam nonnullis reddiderunt hanc sententiam (1) quod in antiquis operibus Athanasii manuscriptis Symbolum hoc plane non reperitur. Excipit quidem B. Carpov. in Isagog. Lib. Symbol. p. 73. unicum exemplar, sed illud autoris nomen non habuisse adscriptum, ex Sculteti Medulla Patrum statim addit. Meminit etiam Petrus Feltmannus Coronæus in variantibus Athanas. Lectionibus, Commelianæ Editioni subiectis, se incidisse in Codicem quendam Bibliothecæ Palatinæ, ubi illud cum præfixo Athanasii nomine invenerit. Verum, quemadmodum una Hirundo non facit ver; ita neque unum Codicem, manu forte an recentiori descriptum, satis persuadere posse illud ipsum in vetustissimis etiam Codicibus reperiri putat Joh. Gerard. Voss. loc. cit. (in Dissert. de Symbol. pag. 82.) (2) Quod neque Athanasius ipse in Epistolis de fuga sua contextis, neque Gregorius Nazianzenus, qui eodem vixit seculo, ac in laudem Athanasii insignem conscripsit Orationem, neque ullus alius scriptor coætaneus hujus Symboli faciat mentionem. (3) quod Symbolum hoc primitus Latine videatur conscriptum, id quod inde patet, quia Latine editiones exactissime conveniunt; Græcæ vero admodum inter se discrepantiæ causam vix aliam dari posse autumant, quam quia Græcæ a variis esset translaturum.

§. 12. *Quibus omnibus accuratius paulo confidemus, non pauci Symbolum hoc Athanasianum vocari statuunt, non quod ab Athanasio vere fuerit conscriptum, sed quia summam fidei Athanasiana complectatur, & ex illius scriptis sit concinnatum, non secus ac Symbolum Apostolicum ita nuncupari diximus, quia summam fidei Apostolica continet. Cui sententia e calculum suum adjecisse videtur B. D. Musæus in Colleg. Manuscript. super Formul. Concord. Joachim. Camerar. in Catena Græc. p. 297. Meisner. Disput. 3. Præcognitor. Theolog. Theorem. 20. Pelargus in Schola fidei, & ipse denique Genebrardus Papiſta in Præfatione Commentarii sui in Symbol. hoc. Cujus verba Auctor adſcribit.*

§. 13. *Nos in præſentiarum hanc litem non faciemus noſtram, moti quod unicum testimonium affirmativum plus ponderis habeat, quam negativa infinita, factum enim omnino est quod vidit unus, non autem indubitato non factum quod vel infiniti non viderunt, unde dubium adhuc videtur, annon potius laudati Symboli omiſſio, quam ejusdem expressio corruptela sit veterum exemplarium.*

(I) Acta Erud. Lips. ao. 1687. pag. 543. (*Wilh. Ern. Tentzelius in Judiciis Eruditorum de Symbolo Athanasii*) varias de Symboli Auctore illorum conjecturas explorat. Quorum alii qui Athanasio id abjudicant; alii Eusebium Vercellensem, alii Anastasium, alii Athanasium Spirenses, alii hominem Gallum, vel Hispanum, alii Vigilium Tapsensem substituunt.

(276.) ATHANASIUS alius, cujus nomine prodierunt 1554. in 4to Scholia ad Reg. Poli Orationem contra Evangelicos. Horum Auctorem verum esse Petrum Paulum VERGERIUM, docent Thomas Hyde. In Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 486. & Baillet. Liste des Auteurs deguizez, pag. 530. Idem Vergerius sub Athanasii nomine edidit Fasciculum rerum expetendarum & fugiendarum, ut notat Simler. Biblioth. Frif. 679. b.

(277.) VINCENTIUS ATHANASIUS. Larva est Johannis LYSERI, quam induit in editione libelli, cui titulus: Polygamia Triumphatrix, ut monet Severinus Waltherus Sluterus Propylæi Histor. Christ. Sect. II. pag. 230. num. 7. 8. nobis sub lit. (a) excerptus: adde Diecmanni Natural. Bodini pag. 12. v. supra Alethæus & Arcuarius, & nuperrima suppeditata Diecmanniana sequentia:

*Athanasium Vincentium, qui ad Theophili Alethæi (de quo V. infra) Discursum Politicum de polygamia prolixissimas, & maximam partem extra oleam vagantes Notas adjecit, atque toti operi sic suffarcinato superbum Polygamie Triumphatricis nomen imposuit, eundem ipsum Johannem Lyserum esse, qui duplici illa Athan. Vincentii, & Theoph. Alethæi appellatione majorem sui famam excitare voluerit, mihi aliisque, qui homi-*

num propius noverunt, abunde constat. Cum hic Stadæ ao. 1677. aliquandiu degeret, & mihi non raro adesset, (qua occasione inter me & ipsum tunc certamen literarium, typis excusum, nascebatur) jam istud vægrande opus cum Notis minabatur. Unde frustra duos sibi hostes, quibuscum pugnaret, pro uno, Joh. Meyerus, Professor Harderovicenus, in Uxore Christiana, Amstel. 1688. 4. excusa Differtat. finxit, dum sollicitè semper Vincentium ab Aletheo distinguit. In quem errorem etiam Jo. Clericum Biblioth. univ. & Histor. Tom. VII. p. 476. induxit.

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum Hist. Christ. Sect. II. p. 230. n. 7. & 8.

Johannes Brunsmannus in Monogamia Vitricæ, ed. Francof. an. 1679. in 8vo. cujus Defensionem adversus Athanasii Vincentii (Johannis Lyseri) Polygamiam triumphatricem cum aliis, tum Brunsmanno inprimis an. 1682. in 4to Londini Scanorum (quod tamen falso pretenditur) oppositam, quondam mihi ab autore Hafniæ monstratam memini, sed an typis jam tum exscripta sit nescio.

n. 8. Johannes Meyerus in Uxore Christiana, sive de Conjugio inter duos, deg. incestu & divortis, Amstel. an. 1688. in 4to. Sed & me ipsum, cum in Dania adhuc agerem, hos tales aggredi iussit importunitas Johannis Lyseri sub Theophili Alethæi nomine publico sese cum impudenti propugnatione polygynie sistentis, & cum alibi tum in Suecia maximè ob id (ceupræter Relationes publicas, viri illustris, Samuelis Pufendorffii epistola Holmiæ Svecorum ad me Hafniam olim perscripta luculenter me docuit) severe tractati. Feci hoc, antequam Feltmanni, Diecmanni atq; Brunsmanni contra eundem scripta prodirent, in libello, cujus titulus: Theologische Gedancken von der Polygynia, ed. Rost. an. 1677. in 8. Cum autem nonnulla hujus libelli quidam sub nomine Daphnæi Arcuarii, in der Betrachtung des in dem Natur- und göttlichen Recht gegründeten Heiligen Ehestandes / ed. an. 1679. in 4to adoriri sustinisset, respondi huic ipsi in libello anno 1680. Hamburgi impresso cujus titulus: Pyrrhonii und Orthopili Unterredung von der in nechsten Jahre unter dem Namen Daphnæi Arcuarii ans Licht gekommenen Betrachtung &c. Cum Athanasio Vincentio, qui & ipse postea primum meum libellum in Polygamia Triumphatrice (Scripti mei Daphnæo Arcuario oppositi editionem, jam tum ante biennium tunc procuratam, plane dissimulante) aliquibus locis vellicare ausus est, ceu levis armature militæ, congregi in glorium duxi, maxime quod malitia ipsius cum pudenda inscitia conjuncta ubiq; sese prodar, & res ipsæ in Vindictis adversus Daphnæum Arcuarium, Athanasio Vincentio multo ingeniosiores, sic satis discussæ sint.

(278) ATHENAGORAS. Ejus nomine prodit Parisiis. 1612. de vero & perfecto amore liber Gallice versus à Martino Fumejo, editus autem a Bernardo de Sant-Jorry. Hujus auctorem esse suspicatur Huetium PHILANDRUM Vitruvii Commentatorem, ut observat Cave Hist. liter. Scriptor. Eccles. p. 36. b. Cujus verba me-



memorabilia sub lit. (a) repræsentamus. Baronium, qui S. Athenogeni tribuit hoc opusculum, castigat *Colomesius* Paralipom. ad *Chartoph. Guil. Cave* p. 3. sub lit. (b)

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 36. b.

*Extant sub Athenagoræ nomine Amatoria, seu de vero & perfecto Amore: Opus historicum, ex eorum librorum genere, quos Romanenses hodie vocant. Librum (ni fallor) ex Oriente olim allatum Gallice vertit, & ad Dominum de Lamane, Cardinalis de Armagnaco Secretarium, an. 1569. misit Martinus Fumejus, Dominus de Genille.*

(b) Colomesii Paralipomena ad *Chartoph. Guil. Cave*, p. 3. *Non est proinde cur dubitet Baronius notis ad diem 18. Januarii, an opera tributa Athenagoræ sint S. Martyris Athenogenis. An Amatoria Gallice versa ac edita sub nomine Athenagoræ, hujus nostri sint plane nescio. Huic adjudicat clarissimus Huetius. Ego ampliandum censeo.*

ATTICUS v. *Secundus.*

(279) *ATTILÆ Friederich Grommholtz* Rechtsgegründeter Bericht / wie sich ein Ehrliebender Scribent zu verhalten habe / wenn eine auswärtige Herrschaft seine sonst approbirte Schriften durch den Sencker verbrennen zu lassen / von einem passionirten verleitet wäre. *Greyburg 1691.* trium plagularum liber in 4to non male scriptus Germanicus diu mihi ignoratus cujus esset tandem comparuit inter libros *Christiani THOMASII* ab ipsomet Catalogo scriptorum aliquoties edito & confessione sua agnito insertum n. 13. in quarto; sed sine nomine auctoris, vel hujus supposititii, hisce plagulis præfixi.

(279) *ATTIZATO* Acad. *Baptiste GUARINI, Daniel SPINOLA* &c. Verba sunt *Bailletii* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 530.

(279. a) *AVANTIUS Hieronymus.* Inter Poetas Veronenses, eadem ætate (*Bernardi nempe Palponista*) notos reperio *Hieronym. VERITATIUM & Hieron. AVANTIUM*: vide an non unus sit. *Leonander* illum laudat, hunc non item, & hujus tamen celebre nomen est, ob editum *Catullum*. *Scaliger* tamen aliud de eo judicat, *Priapeja & Senecam Tragœdum*, *Reines. ad Daumium Epist. 265. pag. 265. media*, edidisse quoque *Lucretium* apud *Aldum 1500.* in 4. excusum testatur *Daumius* ad *Reines. Epistola 106. p. 270. med. Symbola est Mastrichtiana.*

(280) *Loys de SAINT AUBIN: Isaac le MAITRE de SACY.* Hæc *Bailletus* p. 530. indicis auctorum sui, & *Cabale Chimerique* p. 172.

(281) *AVEMPACE Hispanus*: Ei tribuitur liber, qui extat Hebraice, de causis, qui tamen ab aliis iterum *ARISTOTELI*, vel *ALPHARABIO* aut *PROCLO* adscribitur, ut notat *Frisius* Bibliothecæ *Gesnerianæ* p. 88. b. Idem

& *Arabs* dicitur, ut credit *Ravius*, qui non obscure innuit quoque, sibi eundem hunc esse cum *AVERROE*, qui & *Arabs & Hispanus & Philosophus & Commentator* audit: indicante *Symbola Normanniana.*

(282) *Johannes AVENTINUS*: Ejus *Annales Bojorum* libris VII. ad annum 1533. usque restituti sunt è MSS. & aucti à *Nicolao Cifnero Basileæ* an. 1615. in fol. Verum Auctoris (*Aventini*) nomen esse *THURNMEIR*, qui natus sit *Avensbergi* in *Bavaria superiori* 1466. docet *Hallervordius* *Bibliothec. Curios.* p. 162. a.

AVITUS v. *Aurelius.*

AUGIENSIS v. *Berno.*

(283) *Collegium AUGUSTANUM.* Ejus nomine emisit *Senecam Christianum, & Vitam S. Noberti*, *Joh. Baptista SCHELLEMBERGH* Germanus, *Augustanus*, ut testatur *Witte Diarii Biographici* an. 1645. 23. *Januar.* vide *Sorvell. Biblioth. Scriptor. Societ. Jes.* p. 418. b. qui addit, priorem librum constare collectis è *Seneca* sententiis, ad mores instituto *Christianæ perfectionis* formandos, recusumque esse *Romæ* 1648. Editum autem *August.* 1637. in 24.

AUGUSTINUS v. *Ardingbellus.*

(284) *Aurelius AUGUSTINUS Hipponensis*, quam multa scripserit egregia, vide apud auctores modo laudatos, quorum etiam plerique supposita eidem multa recensent, una cum illius editoribus. Nobis ea sola, que verum auctorem certum aut probabilem invenisse creduntur, alphabetica serie nunc recensere instituti ratio mandat. Ea igitur hæc sunt. I. De *Spiritu & Anima HUGONI VICTORINO* secundum *Trithemium & Vincentium Bellovacensem*, vel *ETHERIANO*, sec. alios: *CISTERCIENSI* cuidam, sec. *Thomam Aquinatem* attribuitur. v. *Cocum* p. 339. & *Raynaud*, p. 128. *Rivet.* l. 4. c. 12. 422.

Ubi ex verbis *Boethii* citatis colligit hunc tractatum non esse *Augustini*. Extant autem verba illa in *Boethii* lib. V. *Consolationis Philosophiæ* p. 255. edit. *Hanckianæ*, *Lugdun. Batavorum* 1671. cum notis *Berarrii Sitzmani & Vallini*. *CISTERCIENSI* tribuit etiam cum *Benedictinis Parisiensibus* *Cave* *Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 173. b. ubi simul *ALCHERO* ei nomen fuisse indicium facit.

II. *Explicatio in Apocalypsin TYCHONII* dicitur *Gretsero* in *Mystæ Salmurienfis* proleg. c. 6. p. 47. & *Raynaudus* illud evicisse *Franciscum Riberam* in *Anacrisi Interpretum Apocalypseos* docet p. 128. v. *Coc.* 356. & *Rivetum*.

Vide *Symbolam Flensburgo-Mollerianam* sub lit. (f) exhibitam.

Non esse Tychonis judicant tamen *Benedictini*, sed has expositiones ex *BEDÆ*, *VICTORINI* & *TYCHONII* operibus esse collectas, & in Homiliarum formas redactas, vide *Cave* loc. cit.

III. De Clericorum singularitate liber *CYPRIANI* modo, modo *HIERONYMI* nomine excusus est, cum sit neutrius: *Verum ORIGENSIS*, si *Pamelio* credimus, cui tamen ipsi multum repugnat *Erasmus*: v. *Cocum* p. 149, & seqq. *Rivetum* l. 2. c. 13. p. 225. plura v. infra in *Cypriano*.

Circa *Beda* tempora scriptum esse hunc de singularitate *Ccell.* librum judicant Curatores Editionis *Oxonienfis* scriptorum *Cypriani* apud *Cave* loc. cit. p. 65. a. ipsi tamen *Hieronymi* ævo non videtur posterior p. 61. b.

IV. De Continentia *HUGONIS* a *S. VICTORE* putat *Erasmus* apud *Rivet*, p. 426. contradicentibus aliis.

At contra *Erasmum* defendi ingenuitatem hujus scripti a *Benedictinis*, memorat *Journal des Savans* du 17. Decemb. 1685. p. 547.

V. De Rectitudine Conversationis Catholicæ, *S. ELIGII* *Episcopi Noviomensis*, ex *Audoeno* in vita ejus l. 2. c. 16. probatur à *Raynaudo* l. c.

VI. De Divinitatis Essentia, *ANSELMI* judicatur a *Possevino* appar. sacr. p. 94.

*Cave* autem *Histor. liter. Scriptor. Eccles.* p. 173. b. asserit, sibi hunc tractatum videri excerptum ex *EUCHERIO* *Lugdunensi*. Idem volunt *Benedictini*, indicio *Act. Lips.* an. 1688. p. 622. lit. (a)

Addit hic *Margo Diecmannianus*: *Mihi* pag. 85. *Conf. Bellarm.* de scr. Eccl. in *Anselmo* p. m. 210. *Lovanenses* in *Censura* T. 4. Oper. *August.* hunc librum dicunt esse duo prima capita libri, quem *EUCHERIUS* *Lugdunensis* scripsit de formulis spiritualis intelligentiæ.

VII. De Bono Disciplinæ: ex fide *Codicis* *Mss. S. VALERIONI* *Cimelensi* *Episcopo* tribuitur a *Goldasto* apud *Rivet*, l. 4. c. 15. p. m. 432.

*VALERIANUM* *CEMELIENSEM* vocat *Cave* loc. cit.

VIII. De Ecclesiæ Dogmatibus *ALCUINO* etiam à *Trithemio* aliisque tributo scripto, supra egimus: illudque non minus male *FULGENTIO*, ut & *B. ISIDORO*, aut *Gregorio* *Pape* tribui docet *Cocus* p. 131. *GENNADIO* illud *Bellarm.* p. m. 124. vindicat, & plerisque melioribus fundamentis nixi v. *Coc.* p. 340. 341. *Raynaud.* p. 122. *Rivet.* l. 3. c. 2. p. m. 421. Imo &

*Tertulliani* operibus insertum prodiit, æque male. Vide imprimis editionem *Elmenhorstii* 1614. publicatam, ubi testimoniis auctorum & *MSti* cuiusdam probat esse *GENNADII*, sed capita quedam ex *Epistolis* *COELESTINI* & *CONCILIORUM* quorundam esse desumpta, cum in *MSto* deessent.

*Gennadio* etiam tribuit *Mirans* *Biblioth. Eccles.* p. 74. sub lit. (b) & *Benedictini* ex recensione *Act. Erudit. Lips.* an. 1688. p. 622. 623. sub lit. (c) & an. 1689. p. 230. ubi ex *Apologia Historica* de *Mr. Gery* *Gennadium* hunc *Semi-Pelagianum* vocant. Et omnino Auctorem hujus libri de *Ecclesiasticis dogmatibus* c. 53. de quotidiana *Communione* repugnare *Augustino* e diametro, nec proinde *Augustinum* ipsum esse putandum; sed potius *GENNADIUM* observat *Bernardus Vindingus* *Theologus Augustinianus* *Hispanus* in *Critico Augustiniano Castigato* p. 58. ubi etiam librum de *Fide ad Petrum Fulgentio* abjudicat, citante *Symbola Flensburgo Molleriana*. Legendam de hoc libro præfationem *Erasmi* commendat *Dannhaverus* *Hodosophiæ* pag. 1080. & 1217. ubi dubitare de illo eundem addit.

IX. De Fide contra *Manichæos*, liberum esse *EVODII* *Uzalensis*, ex *MSto* *Corbejensi*, & *Sirmondi Histor. prædest.* c. 1. probat *Rainaud.* p. 128.

Cum eo faciunt quoque *Cave* loc. cit. & *Oudin* in *Actis Erud.* *Lips.* 1686. p. 398. lit. (d) & *Benedictini* ib. 1688. p. 622. (e) Addit *Margo Diecmann*.

*Augustino* tamen eum adhuc vindicant *Lovanenses* in *Censura* T. 6. Oper. ejus p. 207. "

X. De Fide ad *Petrum* *Diaconum* liber, *S. FULGENTII* probatur à *Raynaudo*, l. c. *Bellarm.* p. 125. Maxime vero fide *MSti* cuiusdam, a *Thoma Jamesio* in *Ecloga Oxonio-Cantabrigiensi* ad finem libri secundi, ubi *Censura* talis hujusce libri extat: *Librum de Fide ad Petrum Diaconum* non fuisse scriptum ab *Augustino*, scribunt cum *Erasmo* *Lovanenses*, & ego facile inducor ut credam, tum ob rationes a *Viris doctissimis* allatas, tum vel maxime quod in celeberrima *Bibliotheca Collegii Meritanensis* invenitur scriptum sub hoc titulo: *Fulgentii ad Petrum Diaconum de Fide* & c. v. *Gerh.* p. 462. & *Coc.* p. 341. nec non *Rivet.* lib. 4. c. 12. p. 419. & cap. 25. p. 470. prolixè hac de re docentem.

XI. De Triplici *Habitaculo*, *FULGENTIO* ex auctoritate *Bonaventuræ* tribuitur a *Raynaudo*, l. c. ab aliis *S. BERNARDO*, ut habet *Angelus Rocca* apud *Cocum* pag. 35. Quod *Augustini* non sit, omnes fere affirmant.

XII. De V. Hæresibus liber, *PETRO CHRYSOLOGO* adscribitur a *S. Hildephonso* lib. de per. *Virginitate* & partu *S. Mariæ*, inquit *Raynaud.* l. c. *Beda* tamen *Augustinianum* agnoscit.

XIII. De Mirabilibus S. Scripturæ tripartitum opus, perperam Augustino tribui, jam olim monuit Thomas Aquinas 3. part. pag. 45. art. 3. ad 2. Vide in eandem sententiam euntes plurimos apud Cocum pag. 337. & seq. Verum ejus auctorem esse quendam Sanctum Hibernum, MARCHIANUM, Henricus Firtzesimon (Addit Margo Diecmannianus: Firtzesimon scribit Labbe T. 1. de Scr. Eccl. p. 133, sed scribendum est Fitzsimon v. Alegambe p. 172.) in libro de Sanctis Hiberniæ scriptum reliquit.

XIV. De benedictionibus Patriarcharum liber, excerptus videtur ex S. HIERONYMI Q. Q. Hebraicis, Bellarm. p. m. 125. quod approbant Possevinus & Rivetus pag. 419. lib. 3. c. 12.

Additamen Vinding. l. c. p. 58. non tantum maximam partem esse desumptam ex Quæstionibus Hieronymi libellum, sed ad finem etiam sat multos versus esse e S. GREGORII lib. I. Moralium c. 7. & lib. XXXI. c. 10. Abbatis Hiberni MANCHINI qui claruit 651. voluit Henr. Fitz Simonis, reclamante Warao de Scriptor. Hiberniæ l. 1. c. 3. p. 26. qui posteriorem eo conjicit, docente Symbola Islingtoniana Cavei MSta. Is dein ALCUINUM Auctorem substituit Histor. lit. Scriptor. Eccles. p. 173. b. Augustini quidem ingenio & eruditione inferiores; antiquos tamen judicat hosce libros negari non posse Georg. Calixtus de numero libror. V. T. §. 33. p. 89.

XI. De Prædestinatione & Gratia liber esse FULGENTII, scripto peculiari probaverunt Theoph. Raynaudus cui titulus: Censura in officiosæ censuræ, & Sirmondus editioni libri illius a. 1623. facta præfixa peculiari præfatione v. Rivetum l. 4. c. 14. p. 430. & c. 25. pag. 471. 472.

XVI. Quæstiones in V. & N. Testamentum, quod non sint Augustini, fere omnes animadvertunt eruditi, cujus autem sint auctoris, strenue controvertitur: vide quæ in Ambrosio de Comm. in Epistolas Paulinas diximus. Unde ut & aliis Joh. Gerhard. pag. 282. & 285. HILARIUM Diaconum auctorem earum credi notat, adde Rivetum l. 3. c. 13. p. 423.

Hilario asserit tractatum hunc Garnerius in Append. ad Part. I. oper. Marii Merc. Dissert. I. c. 8. §. 1. 2. 3. 4. qui & Pelagianismi crimen ibidem fuisse Auctori a multis impactum diluit, momente Guiljelmo Cave loc. cit. Adde Hottinger. de Script. supposititiis pag. 86. citatum hic in margine Normanni & p. 85. ad n. seq. XVII. XIX. du Pin Biblioth. Tom. 2. p. 239.

XVII. Responsio Augustini ad articulos sibi propositos, quomodo a S. PROSPERO conscripta sit, & Augustini nomine publicata, vide prolixè Raynaud. de mal. & bon. lib. p. 117.

Raynaudii verba sub lit. (g) excerptimus, Vossii Historia Pelagiana citatur hic etiam in margine Normanni.

XVIII. Sententiæ Augustini, quod sint a PROSPERO collectæ, potissimum tamen ex ipso Augustino, testantur fere omnes, v. Bellarm. p. 125. Rivetum p. 419. 424. 425.

XIX. Sermones ejusdem multi suspecti sunt. v. gr. De Absolone, quem ei tribui a nonnullis, revera autem esse CHRYSOSTOMI, docet Th. Raynaudus p. 148.

XX. De Cathedra Petri, quod sit AMBROSII, multis probare laborat If. Casaubonus in Baronium, Exercit. 13. Diatribe 17. p. m. 267.

XXI. De Epiphania, LEONIS Pontificis esse, docet Th. Raynaudus p. 148. v. Rivet. l. 4. c. 22. p. 458. Coc. p. 398.

XXII. De Laudibus Mariæ ex partu Salvatoris, cujus initium: Nativitas Domini &c. & est v. de tempore in quibusdam MSS. Teste Perkinso, tribuitur SEVERIANO. Rivet. l. 4. c. 25. p. 470. Raynaud. p. 128. vult esse FULGENTII.

XXIII. De Quadragesima, LEONIS I. Pontificis est, docente eodem Raynaudol. c.

XXIV. Sermo I. de Feste omnium Sanctorum, quem Lovanienses volunt potius esse ALCUINI, tribuitur ODONI Cluniacensi in Mss. Codice Ecclesie S. Mariæ ad Martyres Romæ, teste Baronio in Martyrolog. 1. Novemb.

Ut eo aptius videri queat, quinam inter Sermones Augustini, dubii aut supposititii habeantur, Catalogum eorum ex Mente Benedictinorum subnectit Guiljelmus Cave Historiæ literariæ Scriptor. Ecclesiast. pag. 172. b. Postquam genuinos Augustini libros recensuit; quem nos sub lit. (h) excerptum subjecimus. v. Journal des Scavans an. 1684. p. 47. 49. 50.

XXV. De Bono Viduitatis liber JULIANI Pelagiani creditur multis, tam Catholicis, quam Reformatis, aliisque, vide Rivet. l. 4. c. 13. p. 426. 427. Possevin. Tom. 1. appar. Sacr. Raynaud. p. 147. qui duo posteriores tamen reclamant huic sententiæ, una cum Bellarmino.

XXVI. Liber de Vita Christiana, ad Sororem viduam, id est, piam Matronam orbam conjugem, FASTIDIUM Episcopi Britanni esse perhibetur, nulla ratione addita, Raynaudo pag. 127. non esse Augustini v. apud Cocum p. 357. 358.

Vindicatur autem ei data opera per Lucam Holstenium, qui & singularem illius editionem

nem Romæ 1663. testante Guilielmo Cave loc. c. p. 174. a. dedit.

XXVII. De Cognitione Veræ vitæ liber, ANSELMO vindicatur ab eodem pag. 128. v. Cocum p. 358.

Rectius tamen adscribi à Benedictinis HONORIO AUGUSTODUNENSI, judicat Cave loc. cit.

XXVIII. De Virtutum & Vitiorum Conflictu, in Ambrosii operibus supra jam memoratus liber, LEONI Papæ tribuitur, sed male, secundum Bellarm. p. 134. & 150. & Possevinum. Alios GREGORIO MAGNO eum tribuere docet Rivet. p. 326. adde p. 431. & l. 4. c. 22. p. 462. Plura lege apud editores operum Augustini, quos nunc exscribere, comparare, examinare, moles operis, otiumque, & instituti ratio non patitur.

ISIDORI HISPALENSIS esse Labbeus conjicit. AMBROSIO AUBERTO adjudicant Benedictini Parisienses; Quorum quale iudicium de aliis aliquot scriptis, quæ Augustini nomine vulgo veniunt, sit, ostendent ea, quæ Acta Eruditorum Lips. an. 1688. p. 619. 622. 623. nobis hanc in rem suppeditant sub lit. (i) quibus adde Jo. de Croi Augustin Supposé p. 9. 10. 71. 72. lit. (k)

His addimus, nunc olim datis ulteriora quædam. Videlicet:

XXIX. Librum de gratia & Libero arbitrio, quem Cave Histor. lit. Script. Eccles. pag. 171. b. anno 424. scriptum testatur, adeoque Augustini esse non potest. FAUSTI ESSE ex Gery notant Acta Erudit. Lips. A. 1689. pag. 230. sub lit. (l)

XXX. De Hæresibus ad Quod vult DEUM librum, non diu ante mortem scriptum ab Augustino monet Cave lib. cit. p. 170. sed Adjectam esse Appendicem de hæresibus: Nestoriana, Eutychiana, & Trinotæana, per GENNADIUM MASILIENSEM, quibus in codice S. Victoris Parisiensis MS. adjungitur hæresis Prædestinatiana, testante Sirmondo, in Actis Erud. Lips. an. 1687. pag. 271. 272. lit. (m) Cujus Autor à Patre Piccinardi creditur EVODIUS Episcopus Uzalensis. Huic a Vincentio Victore oppositus est liber quidam sub titulo: PRÆDESTINATUS, editus primum ab Anonymo Paris. 1643. in octavo, vid. Bibliothéque Universelle & Historique de l'année 1686. p. 259. Hunc sine censura prætermissum dolet Piccinardi sed inique, ut testantur Acta Erud. Lips. an. 1687 pag. 272. Lit. (n) Cum refurata sit primo ab editore anno ab Arwæo, doctore Sorbonico & postea Maguino & aliis, ut notant Ephemerides Literariæ Hamburgenses plagul. 4. Patavio. lit. (o) Multus & in hoc scripto sub PRIMASII nomine, Cave histor. lit. p. 221. 292. (p) Interim mirandum videtur Erud. Lips. Actis 1688. p. 621. lit. (pp) quod Patres Benedictini, qui tamen Codice Victoris usi sunt, in editione sua nullam ne-

que Gennadii, neque Prædestinatiana hæreseos mentionem fecerint, sicut neque Theologi Lovanienses. Ceterum nihil in hoc libro de hæresibus inveniri, quod non ex EPIPHANIO & PHILASTRIO haustum sit, credit Vallemont Elem. de l'Hist. Tom. II. pag. 83. v. Arwæus infra n. 304. Add. 122. Inter Spuria Augustini Opera censendus venit quoque

XXXI. Liber Soliloquiorum animæ ad Deum, qui HUGONIS VICTORINI videtur esse Gevilielmo Cave Histor. Lit. Scriptor. Ecclesiast. pag. 173. a. Utpote cujus scrinia affatim expilata scribit, additque recentiorum Augustino videri etiam Benedictinis, qui tamen & hunc librum & Manuale, quod sub Augustini nomine venditur, ANSELMO tribuunt: vid. etiam Journ. des Savans 1685. p. 547.

Addit Margo Diecmannianus: Manuale & Soliloquia Augustini non esse, sed Petri DAMIANI, Cardinalis, ait Hulfeman in Method. Stud. Theol. pag. 305. qui tamen in Patrologia sua, quæ operibus ejus postumis. Ao. 1679. a B. D. Scherzero editis inserta est. pag. 1062. Spuriis quidem utrumque librum istum adnumerat & de soliloquiis addit; Quamquam Hieronymus quoque soliloquia Augustini pag. 244. se legisse testetur, manifesti tamen & solidi errores his, quæ nunc supersunt irreperunt. Ast de Petro DAMIANO, utriusque libri auctore, & δὲ γὰρ. Neque memini me in Operibus Petri Damiani, quæ ante aliquot annos ex editione Parisiensi, ao. 1642. IV. Tomis. fol. nonnulla cum cura tractavi, Manuale istud & soliloquia reperisse.

XXXII. Sermo in Natali S. Vincentii Martyris Augustino falso tributus, scriptus est judicante Quésnello, ab Hispano quodam, forsan LEANDRO HISPALENSI. Habetur inter Augustini Sermones de Sanctis num. 13. indicante Cave l. c.

XXXIII. Sermones ad fratres in Eremito Augustini non sunt, sed insulsi cujusdam impostoris, ut censet Cave l. c. pag. 174. b. Auctorem eorum esse le B. JOURDAIN DE SAXE Augustin. ex P. Jacob. Hommen supplemento Patrum refert Journal des Savans d. 21. Amstelod. 1684. pag. 345.

XXXIV. Prologus Enarrationibus Augustini in Psalmos præfixus initio Tom. 8. operum ejus, idem censetur esse Usserio, cum Proæmio BASILII M. Cæsareæ in Cappadocia Episcopi in Psalmos, & revera Basilium auctorem habere, de script. & Sacris vernacul. pag. 25.

XXXV. Epistola ad Demetriadem Virginem, quæ inter Augustinianos extat, ab ipso Augustino lib. I. de gratia Christi c. 36. tribuitur PELAGIO & ab Orosio Orebestra Scriptorum in Apologetico. Alii JULIANUM CELANENSEM Episcopum auctorem faciunt, ut notat Colomesius diff. de dubiis aliquot Scriptor. num. XXIV. Hanc & alias Augustini Epistolas Gallice vertit Mons du Bois, Præ-

Præcepteur du dernier Duc de Guise *Journal des Savans* 1685. pag. 21. Epistolam ad Demetriadem LEONI M. Quesnellum, PROSPERO AQUITANICO Antelmium, vindicantes vid. *Supplem. Act. Erudit. Lips. Tom. I. Sect. VIII. p. 431.*

XXXVI. *Exhortatio de salutaribus documentis ad quendam Comitum*, Augustino tributa, est PAULINI Patriarchæ AQUILEJENSIS, ut ex relatione codicis MSti quo usi Benedictini Parisienses evincit *Usserius de script. & Sacris Vernaculis* pag. 84. & Cave l. c.

XXXVII. *De Scalis Paradisi* liber Augustino tributus, qui extat quoque sub titulo *Scala Claustralium* inter opera B. BERNARDI, GVIGONEM Carthusiæ Majoris Priorem, qui obiit a. 1137. Auctorem habet: ut docent *Usserius* p. 144. Cave. p. 450. a. ll. citt.

XXXIX. *Hypognoſticôn contra Pelagianos* libri VI, qui extant, Augustini non sunt. SIXTO Presbytero Romano eos tribuit *Garnerius*, Piccinardus autem MARIO MERCATORI vindicat, Cave l. c. & *Acta Erud. Lips. 1687. p. 275. Lit. (Q)* His addit *Margo Diecmanni*:

*Hypognoſticôn sex libros contra Pelagianos in Augustini Operibus extantes, quos dudum Ecclesia Lugdunensis apud Raynaud. Erotem. p. 127. v. d. e. a. s. postularit*, SIXTO III. Papæ Jo. Cornelius, Mario Mercatori autem Seraphinus Piccinardus tribuit. *Utriusque sententiarationes verisimiles ipse producit Piccinardus Quest. Hist. Theol. de novitio opere Prædestinati Sect. 1. p. 72. ff. ed. Patav. 1686. 4.*

XXXIX. *De fide rerum invisibilium Tractatus à Lovaniensibus Augustino abjudicatus*, ab Erasmo HUGONI assertus, à Benedictinis magno conatu vendicatur, vid. *Acta Erud. Lipsiens. a. 1688. pag. 620. (r)* Cave *Histor. lit. Script. Eccles. pag. 173. a.* hunc tractatum ex Augustini operibus consarcinatum, verisimile facit. Augustino vindicat etiam Mericus Casaubonus of credulity and incredulity pag. 7.

XL. *De Antichristo* liber Augustino vulgo attributus RABANI MAURI est, docente Cave l. cit. & *Schiltero de fati Ecclesiast. §. 98.*

XLI. *Vita Senecæ*, quæ circumfertur Augustini nomine, est XYCHONIS POLETONI s. POLENTINI, ut ex *Gyraldi dial. 9. de Poëtis* docet *Fabricius Biblioth. Latin. p. 74.*

XLII. *Sermo de Annuntiatione & assumptione B. Virginis*, Augustino tributus, FULBERTO Episcopo Carnotensi assertitur apud Morn. Any. 637. *White defence of the Way* p. 123. At Lambecius diario S. Itin. Cellens. pag. 119. Auctorem hujus opusculi dicit *Joan. Teutonicum* ex Friburgo oriundum, Episcopum Bossinensem, & Generalem sui ordinis quartum, ut patet ex eis,

quæ lit. (s) adduximus. Adde, quæ idem Auctor *Biblioth. Casar. lib. VIII. pag. 158. prolixè differit.*

LXIII. *Regula ad inclusas seu moniales*, quæ perperam inter Augustini opera habentur ALFREDI nomine in *Collectione Regularum Holsteniana part. 3. pag. 109. collocantur: docente Cave, Histor. Litterar. p. 468. a. & Pin. Biblioth. Tom. III. p. 171. a.*

Vide plura in *Ambrosio Ansberto, Autperto Ambrosio Mediolanensi & aliis*, qui nominati fuere *supra*, eo nomine quod Augustini opera cum ipsorum operibus fuere commutata. Denique addantur excerpta (t) *du Pinii Biblioth. des Auteurs Ecclesiast. Tom. III. pag. 217. 218. 219.*

Adde *Mastrichianas (u) Symbolas.*

(a) *Acta Erud. Lips. a. 1688. p. 622. Rejetti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Augustini a Monachis Benedictinis editorum) appendicem --- tractatus de essentia divinitatis, cujus prima & maxima pars ex Eucherii Lugdunensis opere de formula spiritualis intelligentiæ deprompta est.*

(b) *Miræus Biblioth. Eccles. pag. 74. Ex variis Gennadii scriptis præter librum De illustribus Ecclesiæ scriptoribus, extat liber De dogmatibus Ecclesiasticis, quem Gelasio Papæ dicavit. Hunc librum falso tribui S. Augustino, jam ante 800 amplius annos monuit Clerus Lugdunensis, de Godeſcalci causa, adversus joannem Erigenam Scotum, scribens.*

(c) *Acta Erud. Lips. a. 1688. § 623. Rejetti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Augustini a Monachis Benedictinis recognitorum) appendicem --- liber de ecclesiasticis dogmatibus, quem Gennadio Massiliensi inter eruditos plerique tribuunt.*

(d) *Acta Erud. Lips. 1686. Aug. pag. 398. Ex iis, quos Bellarminus prætermisit, antiquiores sunt (in supplemento de Scriptoribus vel scriptis ecclesiasticis a Bellarmino omissis ad a. 1460. Collectore F. Casimiro Oudin) --- Evodius Uzalensis, cui librum de fide seu unitate Trinitatis contra Manichæos, inter Augustini opera tomo sexto editum, deberi Sirmondus statuit.*

(e) *Acta Erud. Lips. a. 1688. pag. 622. Rejetti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Augustini a Monachis Benedictinis editorum) appendicem --- liber de altercatione ecclesiæ & Synagogæ --- liber de fide contra Manichæos Evodio tributus.*

(f) *Bernb. Vindingius Theol. Hispanus Augustinianus, in Critico Augustiniano Castigato, Valanzeria A. 1621. in 8vo edito, de plerisque scriptis D. Augustino suppositis erudite & judiciose differuit. Ex eo habet sequentia, de scriptis Augustini Pseudonymis detectis, quorum in tuo synt. nulla mentio facta.*

pag. 83. *Liber Meditationum pius utilisque, non item Augustinianus est (quod agnovit Gabr. Vasquez Tomo 1. Diss. 52. num. 18.) nec absurdum suspicari,*

- suspicari, ab Anselmo Cantuariensi profectum. Legitur certe ejus nomine Bona pars istarum, ut ostendit Fasciculus Devotionis ab Henrico Sommalio G. J. Lovanii ao. 1607. & 1616. editus. (Affert ibidem V. rationes, quibus probat non esse eas Augustini.)
- pag. 86. Scala Paradisi non magis est S. Augustini, quam Bernhardi, cujus inter opera similiter vagatur.
- pag. 86. Duodecim Gradus Abusconum nonnusquam ascribuntur cuidam Ebrado, ut testatur Pamelius in suo Cypriano. Apparet hominem fuisse non valde doctum & bene dividendi ignarum.
- pag. 93. Libellus de Antichristo legitur etiam apud Alcuinum (quamvis Rupertus citet nomine Rabani), verbis passim variatis, & Textu in fine aucto.
- pag. 95. Sermonem tertium de Verbis Domini Codices. Antiqui tribuunt Eradio Presbytero, S. Augustini designato successori. Sermo XIX. est S. Maximi Taurinensis; Exstat etiam inter Ambrosianos.
- pag. 98. Serm. 28. esse partem libri Vti S. Ambrosii de Sacramentis observarunt Lovanienses.
- pag. 100. Sermo XXV. de Verbis Apostoli est S. Maximi Episcopi.
- pag. 101. Ex Homiliis Quinquaginta Vta est Auctoris disertus. Itaque ejus nomen tam inique suppressum, quam falso Augustini olim prefixum. Fuerunt, qui aliquid odorarentur Ambrosianum. Quid si ego Chrysologum? Quamquam nihil affirmo.
- pag. 111. Homilia XLI. πολυδυσπορία est, nec solum Augustino & Ambrosio, sed etiam Casario Tomo V. Biblioth. PP. parte 3.) adscribitur. Mihi videtur cento male confusus.
- pag. 118. Sermo X. de Tempore est S. Ambrosii, teste Cassiano l. 7. de Incarnat. cap. 25. Sermo XI. S. Maximi, cujus & inter Sermones legitur.
- pag. 120. Sermo XV. de Tempore haud est contemnendus. Severianine sit, an Fulgentii (uterque enim secundum Lovanienses, Astipulatores habet MSS. Codices), non facile judicavim.
- pag. 126. Sermo 33. de Tempore est Leonis Magni.
- pag. 127. Sermo 37. de Tempore debetur S. Maximo. Sermo 38. est totus liber 1. Alcuini de Trinitate, cum parte secundi.
- pag. 133. Sermo 58. de Tempore est 14tus inter adscriptos Casario. Cujuscunque autem sit, Augustini non esse, loquela ejus manifestum facit.
- pag. 135. Sermo 63. de Tempore est S. Leonis Papæ. Sermo 66. constat ex c. 12. & 13. Alcuini de Virtutibus & Vitiis.
- pag. 136. Sermo 68. de Tempore Lovaniensibus Ambrosianum quid visus est sapere.
- pag. 139. Sermo 77. de Tempore inter Ambrosianos militat, sed forte est S. Maximi.
- pag. 152 153. Sermo 98 & 99. de Tempore descripti sunt ex Origenis Homilia 9. super Numer.
- pag. 160. Sermo 112. de Tempore descriptus est ex Alcuini libello de Virtutibus & Vitiis cap. 1. & 5.
- pag. 162. Sermonem 117. de tempore ex Ambrosio in Lucam decerptum Lovanienses indicant. Sermo 118. ab iisdem S. Maximo tanquam Possessori legitimo restitutus est.
- pag. 163. Sermo CXX. de tempore numeratur in Sermonibus Eusebii Emiffeni, Tomo V. Biblioth. pp. parte 1.
- pag. 165. Sermo 125. de tempore non est Sermo, sed Damasi Papæ Symbolum, ut observarunt Lovanienses.
- pag. 166. Sermo 128. de Tempore est S. Maximi Taurinensis.
- pag. 167. Sermonem 130. de Tempore Lovanienses ex Libb. MSS. & nonnullis excusis restituerunt Joh. Chrysostomo.
- pag. 168. Sermonis 133. de Tempore Initium est Pars posterior Sermonis 48. ap. S. Ambrosium, quod autem sequitur, est integer Sermo 57. apud eundem.
- pag. 169. Sermonem 136. de Tempore Eusebius Emiffenus sibi vindicat. Sermo 137. ex Eusebio & Homilia S. Gregorii 22. in Evang. congestus. Sermo 138. itidem Eusebianus est.
- pag. 170. Sermo 156. de Tempore inter Eusebianos militat.
- pag. 171. Sermo 162. de Tempore in Bibliotheca Cluniacensi Col. 383. adscribitur etiam S. Odiloni, sed eodem ni fallor jure, quo Augustino: Eodem, inquam, Jure, quo eidem S. Odiloni col. 407. tribuitur Fragmentum libri de V. Hæresibus, & col. 127. S. Odoni Sermo Leonis Papæ.
- pag. 173. Sermo 168. de Tempore est XI mus inter S. Casario adscriptos.
- pag. 176. Sermo 176. de Tempore Eusebianus est, & impugnat Errorem Eutychetis, non ortum nisi Augustino mortuo.
- pag. 185. Sermo 203. de Tempore compositus ex Cap. 7. & 8. Alcuini de Virtutibus & Vitiis.
- pag. 188. Sermo 213. confusus est ex Cap. 10. & 15. Alcuini de Virt. & Vitiis.
- pag. 194. Sermonem 226. de Tempore Lovanienses notant haustum ex Ambrosio.
- pag. 203. Sermo 246. de Tempore Auctoris est neque indocti, neque indiserti. Quid si Ambrosii? Ab ejus sane stylo non abhorret, licet in Opp. ejus non inveniatur.
- pag. 207. Serm. 253. de Tempore locum habet inter Homilias Eusebii Gallicani, Tomo V. Bibl. Pp. parte I. p. 596. Edit. Noviss. ao. 1618.
- pag. 210. Sermonem 1. de Sanctis Msta quadam Fulgentio Episcopo adscribere inquit Lovanienses. Ego fateor, nihil habere ab Augustino alienum.
- pag. 211. Sermo V. de SS. est Maximi Taurinensis.
- pag. 212. Sermo XIII. de SS. est Ante penultimus Leonis Papæ.
- pag. 215. Sermo XVI. de SS. est XLVII mus apud S. Ambrosium.
- pag. 219. Sermo XXII. de SS. est S. Petri Episcopi Ravennatis: Vigessimus sextus est inter Ambrosianos LXIII. XXVII mus est Maximi Taurinensis.

pag. 221. Sermo XXX. de SS. uti & XXXI. & XXXIII. exstant inter Ambrosianos.

pag. 222. Sermo XXXV. de SS. citat fidorum de vita & Obitu Sanctorum, & a MSS. tribuitur Fulberto Carnotensi. Sermo XXXVI. Eusebianus est. XXXVII. alibi Alcuino, alibi Bedæ tribuitur; sed pro Beda facit Autoritas Romani Breviarii.

pag. 223. Sermo XLI. de SS. adscribitur etiam S. Casario, apud quem numero Octavus est. Hactenus Excerpta ex Vindingio.

(g) Raynaudus de libris malis & bonis. pag. 117.

Non desunt apud ipsos Patres, exempla. Opus S. Prosperi ad objectiones Vincentianas, ab ipso met Prospero, nomine S. Augustini editum, eo titulo; Augustini, ad Articulos sibi falso impositos, responsio; olim invaluit opinio, que tam-etsi nunc craso eo titulo prope exolevit, videtur tamen esse vere antiqua. Nam S. Fulgentius lib. I. ad Monimum, Cap. ult. illum librum citans tanquam Prosperi, ait in eo depelli, que fuerant S. Augustino male imposita: & tamen constat, Prosperum neque in prefatione illius libri, neque in responsione ad singula objecta, meminisse depulsionis calumniarum circa ea puncta irrogatarum D. Augustino. Videtur ergo Prosper D. Augustini nomine librum conscripsisse, ut ferebat vetus inscriptio, nomine Augustini ad Articulos sibi falso impositos.

(h) Cave Histor. Litterar. de Scriptoribus Ecclesiast. p. 172. b.

Sermones ex hisce aliquot spurios nos in transitu notavimus. Verum cum accuratius longe id præstiterint Benedictini Parisienses in editione sua nupera; nos censuram Sermonum ab iis latam compendio exhibere, è re fore arbitramur. Sermones itaque omnes (quibus Tomus IV. absolvitur) in quatuor classes redegerunt, de Scripturis, de Tempore, de Sanctis & de Diversis, quibus accessit quintus Ordo Sermonum Dubiorum; cum non nisi aperte supposititii in Appendicem rejecti sint. Classes istæ quinque Sermones complectuntur cccxv. præter Fragmenta. In Appendicem rejiciuntur, tanquam certo certius spurii, Sermones cccxvii. ex Collectionibus supra memoratis hinc inde selecti, nimirum ex vulgari Collectione Sermonum de Verbis Domini Serm. 3us 4us. 19. 20. 22. 28. 34. 47. 52. 54. 56. 57. 58. De verbis Apostoli Serm. 2ius. 25. 26. 34. 35. Homiliarum I. Serm. 2us 3. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. 21. 22. 26. 30. 31. 33. 35. 39. 45. 46. 47. 48. De Tempore Serm. 1us 2us 3. & omnes reliqui præter 5m. 12. 16. 19. 20. 23. 25. 27. 28. 30. 31. 32. 34. 39. 42. 45. 49. 50. 52. 72. 74. 94. 96. 107. 09. 110. 113. 119. 135. 139. 140. 141. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 151. 155. 160. 164. 165. 170. 174. 186. 187. 196. 205. 212. 214. 220. 234. 235. 236. 237. 245. 254. 256. Sermones de Sanctis omnes spurii sunt præter 4m. 12. 17. 23. 24. 42. 45. 48. 50. 51. Inter Sermones XVII. Paris. 1531. additos, spurii sunt 1us. 2. (qui pars est Sermonis 51. in hac Collectione nova Benedictinorum) 7. (pars Sermonis 88.) 15. (pars Sermonis 150.) Inter Sermones de diversis spurii sunt 7us (pars Sermonis 361.) 35. 36. (pars Sermonis 279.) 38. 65. 96. 97. 98. 99. 118. (pars Sermonis 325.) Ex Sermonibus ad Fratres in Eremito non nisi sex in hoc Tomo exhibentur, reliqui in Tomo sequente. Ex his sex spurii sunt, tres, qui in vulgari Sermonum istorum Collectione locum obtinent 56. 70. & 72. Ex Sermonibus ad Hieron. Vignario editis, in parte I,

Supplementi spurii sunt 3us 4. 5. 13. 14. 15. 17. 18. In parte II. Supplementi spurii sunt 1us. 2. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 20. 23. 25. 26. 27. 29. 34. 36. 37. 38. 39. Atq; hæc tenus quidem Benedictini.

(i) Act. Erud. Lips. Ao. 1688. p. 619.

In appendicem (Tom. Operum S. Aurelii Augustini, operum & studio Monachorum Ord. S. Benedicti editorum) rejecti sunt sermones supposititii totidem, & iisdem, quibus genuini, classibus dispositi, e quibus haud pauci Casario Arelatensi vindicantur. Ibid. p. 621. In appendice (Tom. VI. Operum Augustini) leguntur quedam opuscula Augustini nomine perperam inscripta, e quibus libellus de substantia dilectionis Hugoni Victorino, liber de scala paradisi Guigoni Carthusiano, tractatus de fide ad Petrum Fulgentio, liber de cognitione vere vite Honorio Augustodunensi, liber de vita Christiana Fastidio Britanno, liber de salutaribus documentis Paulino Aquilegiensi, tractatus de conflictu virtutum & vitiorum Ambrosio Autperto, tractatus de rectitudine catholice conversationis Eligio Noviomensi, tractatus de bono Disciplina Valeriano Cemeliensi; alii aliis asseruntur. Neque hic silentio præmittendi sermones ad fratres in eremo, quos Augustini nomine plane indignos esse, plurimum eruditorum testimoniis confirmatur.

Ibid. pag. 622. In appendice hujus Tomi (IIX) nonnulla occurrunt, que a Lovaniensibus inter genuina Augustini opera relata fuerant, ut liber adversus 5 hæreses, sermo de Symbolo contra Judeos, Paganos & Arianos, & tractatus de unitate Trinitatis contra Felicianum, qui jam pridem a Chiffletio Vigilio Tapsensi restitutus est.

Ibid. pag. 623. In appendice hujus Tomi (IX. Operum Augustini a Monachis Benedictinis recognitorum) legitur tractatus contra Fulgentium Donatistam quem factum Augustino suppositum esse cum Lovaniensibus & Vindingo variis rationibus persvadent.

(k) Jean de Croi Augustin Supposé pag. 9.

Il n'a pas remarqué, que la seconde préface sur les Pseaumes, qui commence par ces paroles, omnis scriptura divinitus inspirata, Toute l'Escriture diuinement inspirée, n'est pas d'Augustin. Il n'a pas remarqué, que le CXXX. sermon de Tempore, n'est pas d'Augustin, s'ensuit-il pourtant, que cette préface, & que ce sermon soit d'Augustin? J'avois enuoyé au Sieur Moynier un billet, où j'assuray, que ces deux pièces estoient des pièces étrangères, & où je le priay de m'en dire son opinion. Mais il n'y a pas voulu répondre, de peur de s'engager dans quelque mauvais pas. La préface est une version de la préface de Basile sur les Pseaumes. Et ce sermon est une version d'un sermon du Jean Chrysostome, que Gretser a mis au jour; qui se trouve dans le cinquième, des oeuvres de Chrysostome imprimées à Paris. -----

Pag. 10. Erasme dit, que les livres de la continence, de la patience, & du bien du veuvage ne sont pas d'Augustin. Il donne les deux premiers à Hugues de S. Victor. Et le troisième, il attribue à Julie le Pelagien. Il dit que le livre des cinq heresies n'est pas d'Augustin. Il dit la même chose du livre contre Felicien. Et toutes fois tous ces livres sont marquez dans le catalogue de Polide, & Bede les allegue en divers endroits de ses commentaires

taires sur les lettres de Saint Paul aux Romains, aux Corinthiens, aux Philippiens, & à Timothée, ainsi que Bellarmin mesme l'a remarqué. -----

Pag. 71. & 72. Voicy les livres, qui sont dans ce tome, des auteurs desquels je sai les noms. Tyconius est l'auteur de l'exposition de l'Apocalypse. Et Blaise Vieux jésuite l'allegue souvent dans ses commentaires sur l'Apocalypse. Les soliloques ont été pris d'Anselme. Le manuel est d'Anselme. Thomas d'Argentina dit, que le livre de la connaissance de la vraie vie est d'Anselme. ---

(l) Acta Erud. Lips. AO. 1689. p. 230.

Hac occasione insignem addit (M. Gery Bach. en Theol. en Apologie Historique de deux censures de Louvain & de Douay, sur la matiere de la Grace) annotationem, quam adscribere non piget. Ait enim: Quod posterioribus seculis multi doctores errarunt, non levem causam dedit confusio operum a Sanctis Patribus scriptorum, que tanta fuit, ut Gennadii Semipelagiani scriptum, pro Augustini legeretur; commentarius Pelagii in Paulum, & epistola ejus ad Demetriadem, Hieronymo tribueretur; libri Faustii de gratia & libero arbitrio, sancti cujusdam Ecclesie Patris opus esse crederentur, adeo ut Tapperus hunc autorem, dum citat, venerabilem vocarit, vehementer territus, cum a collega aliquo de errore admoneretur; ut Estius refert in sermone quodam anno 1609. Duaci habito. Hac Auctor.

(m) Acta Erud. Mensis May. Anno 1687. p. 271. & 272.

Augustinus.

Quatuor supra quadraginta elapsi sunt anni, ex quo Jacobus Sirmondus, Jesuitica Societatis Presbyter jam senex, post plurima alia novum aliquod antiquitatis ecclesiastica monumentum, in Maria Remensis Bibliotheca sine auctoris nomine repertum, e tenebris produxit. Quod etsi Hincmarus Remensis Hygino, alii Primatio tribuissent, & ipse ex styli & sententiarum affinitate autorem ejus Arnobium juniorem deprehendisse sibi videretur; nihilominus tamen, cum & sua ipsius divinationi minus fideret, & aliorum judicia falsis presumptionibus inniti crederet, Prædestinati titulo signare maluit. Prædestinatorum enim hæresin Auctor ille, quisquis fuerit tripartito hoc opusculo quantis potest viribus impugnat, ac primum quidem 90 hæreses recenset, in quo catalogo cum Pelagiana, Nestoriana, & Prædestiniana, ultimo compareant loco, Autorem hunc nondum exorto Eutyche, & ante Gennadium Massiliense scripsisse, Sirmondus conjicit. Deinde vero libellum prædestinarianis erroribus confectum, & à prædestinatis sub Augustini, ut inscriptio habet, nomine confectum exhibet, quem postea tertia opusculi parte non sine magna verborum acrimonia confutat.

(n) Acta Erud. Lips. A. 1687. p. 272. (Seraphinus Piccinardus in Quæstione Historico-Theologica de Opere, quod inscribitur Prædestinatus,) libellum prædestinarianis erroribus, confectum & a Prædestinatis sub Augustini, ut inscriptio habet, nomine confectum exhibet, quem postea tertia opusculi parte non sine magna verborum acrimonia confutat.

Ibid. Johannis Avvraï Doctoris Sorbonici cenzuræ, altero statim post Prædestinatum anno edita, Autorem hunc anonymum (Prædestinati) plurimorum erro-

rum Pelagianismi, aliarumque hæresium, mendaciorum, fabularum, crasse ignorantie, & fœdissima impostura arguit, quod librum, quem sub Augustini nomine confectum asserit, ipse finxerit; cum ex omnibus styli lineamentis, una & confutantis, & confutati appareat facies.

Ibid. pag. 275. Quantum autem ad secundum Prædestinati librum attinet, qui sub Augustini nomine confectus inscribitur, ejus Autorem Piccinardus Evodius Uzalensem esse pronunciat, qui cum apud Adrumetinos monachos Prædestinatorum hæresis exorta jam fuisset, a Valentino Abbate rogatus, sententiam suam, & alia quadam epistola, & hoc ipso libello indicaverit.

(o) Ephemerides Literariæ Hamburgenses, plagula 4. Patavio: Edidit inibi P. Seraphinus Piccinardus Brixienfis Ord. Prædic. Provinc. Magist. ac Theologus Primar. Novam Quæstionem Historico-Theologicam ad Novitium opus, quod Auctor Anonymus Semipelagianus sub titulo Prædestinatus & horum quidem nomine adversus Sancti Patris Augustini discipulos consarcinavit, anno, ut supponitur 434. tempore Prosperi. Illud nuper repertum & in Gallia impressum cum juxta Piccinardum nemo revocaverit ad examen, censura subjecit, & præter alia simul elucidare studet historiam de Prædestinatorum hæresi. Quæ nunc publica luci commissa Patavii in via S. Thomæ apud Frambottum 1686. in 4to invenitur. Circa quam Polyhistor quidam Florentinus admodum miratur Patrem Piccinardum scripsisse ac si opus Anonymi hætenus nemo revocasset ad examen, cum tamen P. Maguino & plures alii jam dudum illud non minus accurate præstiterint.

(p) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 291. 292.

Extant hodie sub Prædestinati nomine editi, de Hæresibus, præcipue Prædestinatorum hæresi, libri tres. In prima parte agit Auctor quisquis sit, de Hæresibus quibuscunque numero XC. à Simone usque Mago ad Hæresin Prædestinarianam, earumque autores, placita, mores breviter recenset. Secundam partem constituit liber de prædestinatione sub Augustini nomine olim confectus: in tertia parte libri hujusce Augustiniani refutationem instituit. Quis fuerit verus horum librorum parens eruditis inter se haud satis convenit: Hincmaro Remensi sub Hygini nomine citantur; errore satis manifesto, nec forsan aliunde orto, quam quod in indice Auctorum operi præfixo Hygini nomen repererat. Sirmondus ob styli sententiarumque affinitatem Arnobio juniore ad judicandos esse suspicatus est. Nuper Piccinardus Theologus Brixienfis Vincentium quendam nescio quem Autorem statuit, illum nempe cujus XVII. objectionibus totidem responsiones opposuit Prosper Aquitanicus. Quis vero sit iste Vincentius an Presbyter ille natione Gallus qui in Psalmos commentatus est, de quo Gennadius c. 80. an Vincentius Victor, adversus quem de origine animæ, scripsit Augustinus, haud satis novit; Lirinensem enim prorsus rejicit: librum sub Augustini nomine confectum Evodio Uzalensi tribuit, quem suspicatur libello suo hunc titulum præfixisse, Expositio

doctri-



doctrina Augustini, indeque pro ipsius Augustini fœtu habitum esse: verum quæ de tota hac re habet Piccinardus, adeo incertis & levibus nituntur conjecturis, ut paucos fortasse in sententiam suam pertracturus sit. Longe potiori jure tribuendi videntur *Primasio* nostro, idque fide vetusti codicis MS. ante annos octingentos exarati, quem in Bibliotheca Augiensi vidit CL. (Anal. Tom. IV p. 84.) *Mabillonius*, in quo comparuit hic titulus dilutiori quidem atramento scriptus, sed antiqua manu, *Opus Sancti Primasii Discipuli Augustini de Hæresibus numero XC.* Certe Autor non uno in loco se Afrum esse innuere videtur; sed ut quod suspicor libere proferam, quisquis hanc notulam Codici Augiensi apposuit, forsan hallucinatus sit, & cum apud Isidorum legerat *Primasium* tres de Hæresibus libros scripsisse, hosque tres Anonymos repererat, mox *Primasii* nomen indidit. Adde quod cum Autor noster nullam fere Hæresin Nestoriana recentiore memoravit, *Primasius* tot exinde natas & damnatas hæreses haud omissurus erat. Sed totam hanc rem eruditis discutiendam relinquimus. Primus hos libros ex *Hincmari Remensis* codice extulit *Jac. Sirmondus* Paril. 1643. Anno sequenti acrem satis totius operis censuram gallice edidit *Joan. Avvraeus* Theologus Sorbonicus qua autorem hominem fuisse Pelagianum contendit, eique errores, hæreses, mendacia, fabulas, fœdamque ignorantiam objicit. Mox opus in Hollandia recusum Amstelodami, ni fallor, 1645. cui *Avvraei* censuram latine versam subjecit editor. Anno 1677. in Bibliotheca Patrum Lugdunensi Tom. XXVII locum invenit. Demum *Seraphinus Piccinardus* ex Ord. Prædic. in Academia Patavina Theologus additis variis de Autore, Opere, totaque controversia dissertationibus de novo in lucem protulit Patav. 1686.

(pp) Acta Erud. Lips. Ao. 1688. pag. 621. Tomum octavum (operum S. Augustini a Monachis Benedictinis editorum) auspiciatur Augustini liber de hæresibus, ad cujus calcem in subjectis Notis Nestoriana, Eutyriana & Timotheana hæresis additur, quam appendicem etiam in aliis Augustini editionibus legere est. Cum vero jampridem *Jacobus Sirmondus* in historia hæreseos Prædestinatiana c. 6. prodiderit, in codice MS. S. Victoris Parisiensis tribus illis hæresibus etiam Prædestinatianam addi, illudque additamentum *Gennadio Massiliensi* tribui, & satis mirari non possit, quo casu vel Consilio factum sit, ut in celeberrima S. Augustini operum editione a Lovaniensibus Theologis procurata, cum ex Codice Gemblacensi Gennadiana hæc appendix tacito licet auctoris nomine proferretur, omissa Prædestinatiana tres tantum reliquæ expressæ fuerint; nobis multo magis mirandum videtur, quod Benedictini Fratres, qui in recognitione hujus libri se Codice S. Victoris usos profiterentur, nullam neque Gennadii, neque hæreseos Prædestinatianæ, in variis suis lectionibus mentionem fecerint.

(q) Acta Erud. Lips. Ao. 1687. pag. 275. (F. Seraphinus Piccinardus in *Questione Historico-Theologica de novitio opere*, quod inscribitur Prædestinatus, de Autore *Πρωτοπλάτων*, (quæ Augustini Tomo 7. leguntur) disquirat; & quamvis *Johannis Garnerii* rationes pro Sixto, seu *Xysto III.* proba-

biles censeat, easque contra *Natalis Alexandri* objecta dubia defendat, verisimilius tamen ipsi videtur, libros istos a *Mario Mercatore* compositos fuisse, qui post subnotationes in *Julianum* plenius hoc opus, jam in subnotationibus promissum elucubraverit, & Græcæ linguæ non imperitus Græco hoc titulo insigniverit.

(r) Acta Erud. Lips. Ao. 1688. p. 620. Ex his tractatum de fide rerum falso ab *Erasmio Hugoni* tribui, ex eo arguunt *Benedictini nostri*, editores operum S. Augustini, quod in codice antiquo ante *Hugonis* aetatem exarato Augustino tribuatur, & ipse Augustinus in epistola ad *Darium Comitem* hunc tractatum pro suo agnoscat, quæ epistola post *Frobenianam* editionem demum reperta, & in *Plantiniana Lovaniensium* primum vulgata fuit, qui tamen hunc de fide rerum tractatum pro genuino Augustini fœtu minime agnoverunt.

(s) *Petrus Lambecius* Diario Sacri Itin. Cellens. p. 119.

Cui insigni testimonio Græco aliud addam Latinum, quod extat in appendice Tomi noni Operum S. Augustini Tractatu octavo, cujus principium: Ad inter-rogata de virginis & Matris Domini resolutione temporali & assumptione perenni, quid intelligam, respondurus &c.

p. 121. Ubi notandum est, Tractatum hunc vulgo quidem attribui S. Augustino, eamque opinionem etiam a *Laurentio Surio Carthusiano*, qui illum *Albini Flacci Alcuini* *H. miliaris* primus inseruit, probari, rectius autem a Theologis Lovaniensibus in editione sua Operum S. Augustini, nec non ab *Em. Car. d. Baronio* eidem abjudicari. Cui posteriori sententiæ ipse accedo; utpote qui persuasissimum habeo, scriptum esse hunc Tractatum sub finem seculi post Christum octavi; nempe eodem circiter tempore, quo *Carolus Magnus*, nondum Imperator, sed tantum ut ipse loqui amat, Rex & Rector regni Francorum, Capitulum suorum, sive Regum Ecclesiasticarum & Civilium librum, primum edidit.

Verisimilimum itaque est, *Carolus Magnus* interrogationem hanc primo omnium ac præ cæteris Præceptorum suo *Albino Flacco Alcuino* qui A. C. 804 obiit, privatim proposuisse, responsi autem loco hunc ab *Alcuino* compositum esse Tractatum, in cujus principio, tanquam ad jam citata *Caroli Magni* verba respiciens ac alludens, expresse testatur, se, quid de virginis ac Matris Domini resolutione temporali & assumptione perenni intelligat, non scribere proprio intellectu, sed ad interrogata respondere. Confirmant enim hanc conjecturam supra citata *Caroli M.* verba, & principium hujus Tractatus *Caroli M.* verbis respondens. Confirmant eandem stylus *Alcuini*, & quæstiones sacræ a *Carolo M.* eidem - - - & index scriptorum *Alcuini* apud *Joannem Baleum* *Centuria secunda* *Scriptorum Britanniae*, in quo per librum, cui titulus *Responsiones ad interrogata*, hunc ipsum de assumptione B. Virginis tractatum significari existimo. Confirmat denique conjecturam istam *Homiliarium* ab *Alcuino* jussu *Caroli M.* collectum, cui tractatum illum sive Sermonem de assumptione sine dubio inseruisset *Alcuinus*, si S. Augustini is fuisset, non autem proprius. Primus enim *Homiliarium Alcuini* Sermonem isto auxit *F. Laurentius Surius Carthusianus* in editione *Colonensi* in fol. quæ typis *Martini Choloni* Ao. 1576. in lucem prodit. In omnibus enim antiquioribus ejusdem *Homiliarii* editionibus, nempe in prima & antiquissima *Lugdunensi* typis *Joannis*

*Clein, ao. 1520. in fol. in fol. in Coloniensi typis Eucharri Cervicorni, A. 1539. in fol. & in duabus Coloniensibus Materni Cbolini ao. 1557. & ao. 1569. in folio, tractatus hic, qui perperam S. Augustino attribuitur, non reperitur. Suppositivus autem ille S. Hieronymi vel Sopronii sermo de Assumptione in omnibus Homiliarii istius extat editionibus: quem profecto ipse Alcuinus ei inseruit; nec inseruisset, nisi & ipse speciosus Pauli & Eustochii nominibus deceptus, spurium hoc scriptum pro genuino habuisset.*

(t) Du Pin Nouv. Biblioth. des Auteurs Ecclesiast. Tom. III. pag. 217. 218. 219.

Le petit Ecrit des Benedictions du Patriarche Jacob, n'est pas un ouvrage de saint Augustin, mais un Fragment des questions d'Alcuin sur la Genese, qui en a pris une partie des questions sur la Genese, & l'autre partie des Morales de saint Gregoire. Ce meme Ecrit se trouve encore dans le troisieme Livre du Commentaire sur la Genese attribué à saint Eucher Eveque de Lyon.

Nous avons déjà remarqué en parlant des Oeuvres d'Hilaire Diacre, dans le second Tome de cette Bibliotheque, que les questions sur l'Ancien & le Nouveau Testament ne sont point de saint Augustin. Nous avons aussi rapporté les Conjectures que l'on a pour les attribuer à Hilaire Diacre.

*Ibid. p. 219.* L'Addition contient trois cens dix-sept Sermons suppozez, divisez en quatre Classes, suivant l'ordre observé dans les veritables. On a mis à la tête de chacun une Critique tresjuste. Il y en a plusieurs que l'on restituë a Cesarius leur veritable Auteur. L'on en trouve quelques-uns de Raban, & quelques autres, qui sont tirez des Homilies d'Origenes ou des Oeuvres de saint Cyprien, de saint Ambroise, de saint Maxime, de saint Leon, de Fauste, de saint Gregoire, d'Alcuin, & d'Ives de Chartres.

*Ibid. p. 230. b.* Les soixante-cinq Questions & Réponses suivantes qui se trouvent dans quelques MSS. sous le nom d'Orose & de S. Augustin sont dans un meilleur ordre que les précédentes, & sur des matières plus Theologiques. Mais elles sont tirées de divers endroits. Les douze premières sont prises d'un Traité faussement attribué à S. Augustin touchant la Trinité & l'Unité de Dieu. La plupart de suivantes sont extraites de S. Eucher. Il y en a quelques-unes du Traité de S. Augustin sur la Genese.

Le livre de la Foi à Pierre & de S. Fulgence, à qui il est attribué dans un MS. de Corbie, ancien de plus de mille ans, aussi bien que dans un autre plus récent. Il est cité sous son nom par Rattranne dans le Traité du Corps & du Sang du Seigneur. Isidore & Honoré d'Autun font aussi mention d'un Traité de S. Fulgence, qui contenoit la regle de la Foi, qui n'est pas different de celui-ci.

*Ibid. p. 231. a.* Le livre de l'Esprit & de l'Ame, qui est un Recueil de passages de plusieurs Auteurs, est attribué à Hugues de Saint Victor par Tribeme, par Vincent de Beauvois, & imprimé parmi les Oeuvres de cet Auteur. Cependant le grand nombre d'extraits tirez des Oeuvres même de Hugues de Saint Victor font douter qu'ils soient

de lui. S. Thomas l'attribué à un Moine de l'ordre de Cîteaux. Les Benedictins croient que c'est Alkher ami de l'Abbé Isaac Abbé de l'Etoile à qui celui-ci adressa un lettre de l'Ame. Dans la Bibliotheque de Cîteaux on l'attribué à Isaac, & l'on y remarque qu'il l'a mis sous le nom d'Alkher; mais il n'y a pas d'apparence que l'Abbé Isaac eut inféré une partie de sa lettre dans ce Traité.

Le Traité de l'Amitié est l'abregé, on plutôt un extrait du Traité d'Alfred Abbé de Revesby en Angleterre, qui se trouve parmi les Oeuvres de cet Auteur.

Le livre de la Substance de l'Amour est composez de deux petits Traitez qui se trouvent parmi les Oeuvres de Hugues de Saint Victor. Celui de l'Amour de Dieu est un recueil de passages de ce même Auteur, de S. Bernard & de S. Anselme: Vincent de Beauvais le cite sous le nom de Pierre Comestor.

Le Soliloques qui sont ici, ne sont pas ceux de S. Augustin, dont nous avons parlé sur premier Volume: ceux-ci sont composez de passages des Soliloques & des Confessions de S. Augustin, & des Livres de Hugues de S. Victor. L'on y trouve le chapitre I. du Concile IV. de Latran tenu l'an 1178.

Il est prouvé dans la Préface du livre des Méditations, qu'elles ne peuvent être de Saint Augustin. Il y en a plusieurs qui sont aussi attribuées à Saint Anselme; mais on fait voir qu'elles sont plus vrai-semblablement de Jean Abbé de Fescamp, qui vivoit du temps de l'Empereur Henri III à la Veuve duquel il adresse une lettre donnée par le Pere Mabillon, dans le premier de ses Analecés, sur un autre MS. de l'Abbaye de S. Arnoul de Metz, où il est fait mention de ce Traité de Méditations, dont une partie se trouve dans ce même MS. Le Traité suivant de la Contrition du coeur est tiré des Méditations attribuées à saint Anselme.

*col. b.* Le Manuel est aussi composé des extraits des Oeuvres de Saint Anselme, de Saint Bernard, de Hugues de Saint Victor, & d'Alcuin. On y trouve aussi quelques passages de Saint Augustin, de Saint Cyprien, de Saint Gregoire, & d'Isidore de Seville. Il y a une partie de ce livre dans le livre suivant intitulé le Miroir. Une autre partie est un extrait d'une Oraison qui est dans le MS. de Corbie, qui contient les Oeuvres de l'Abbé Jean.

Le Miroir fait partie de la Confession de Foi que le P. Chifflet a publié sous le nom d'Alcuin; elle est néanmoins composée de passages des Oeuvres d'Alcuin même.

Le livre suivant est intitulé le Miroir du Pecheur. L'Auteur cite un mot d'Eudes Abbé de Cluni, à la louange de Saint Martin: il se sert du terme de Prébende, & il a tiré quelques endroits du Traité de l'Oraison de Hugues de Saint Victor, du livre de l'Esprit & de l'Ame, dont nous avons parlé, & du livre de la Conscience attribué à saint Bernard.

Le Livre des trois Habitacles est encore de même, & l'on y trouve les mêmes pensées. Il y a apparence, que tous ces Traitez de Pierre sont d'un même Auteur.

Le livre intitulé l'*Echelle du Paradis*, attribué à Saint Bernard, & intitulé parmi ses Oeuvres l'*Echelle du Cloître*, ou *Traité de la Maniere de prier*, est de *Guiges le Chartreux*, comme il paroît par la lettre qui sert de Préface, tirée d'un MS. de la Chartreuse de Cologne.

Honoré d'Autun dans son livre des *Luminaires* fait mention d'un livre qu'il avoit composé, intitulé *la connoissance de la Vie*. Celui que l'on trouve ici, porte le meme titre, & est du stile & du génie de cet Auteur, comme on le fait voir dans la Préface.

Le Livre de la *vie Chretienne* avoit été déjà restitué par *Holstenius* à un Anglois nommé *Fastidius*, qui est son véritable Auteur, comme nous l'apprenons non seulement par l'ancien MS. du Mont Cassin, sur lequel *Holstenius* l'a fait imprimer à Rome en 1633. mais aussi par le témoignage de *Gennade* qui le lui attribue, & qui remarque que cet Auteur étoit Anglois.

L'on trouve dans ce livre quelques traces des erreurs de *Pelage*: il vivoit à peu près de son temps.

Le livre des *Enseignemens Salutaires* est ici restitué sur la foi d'un ancien MS. de la Bibliothèque de Monsieur Colbert, à *Paul Evêque de Frejus*, qui vivoit sur la fin du neuvième siècle.

*Ibid.* p. 232. a. L'on ne sçait point l'Auteur du livre des *douze Abus du siècle*, qui est aussi faussement attribué à Saint *Augustin* qu'à Saint *Cyprien*: il est seulement remarqué dans la Préface, que ce livre est cité par *Jonas Evêque d'Orleans*, plus ancien qu'*Hincmar*, qui avoit écrit un livre, qui portoit le même titre, différent de celui dont *Flodoard* fait mention. *Pamelius* a trouvé un MS. où l'on avoit marqué à la marge le nom d'*Evrard* à la place de Saint *Augustin*; mais cet *Evrard* est entièrement inconnu.

L'on n'a point imprimé les deux *Traitez des sept péchez mortels*, & des *sept dons du S. Esprit*, que le *Vignier* avoit publié sous le nom de Saint *Augustin* dans la première partie de son Supplément; parce qu'ils sont parmi les Oeuvres d'*Hugues de S. Victor*.

Le *Traité du Combat des Vertus & des Vices* a été attribué d'abord à *S. Augustin*, puis à *S. Leon*, & ensuite à *S. Ambroise*, & en fin à *Isidore de Seville*. Mais il est ici restitué à son véritable Auteur, qui est *Ambroise Autpert*, Moine de Saint Benoît sur le *Vulture* proche *Benevent*. Il est fait mention de ce *Traité* dans sa vie rapportée dans le troisième *Siecle Benedictin* sur l'an 778. & le stile est assez conforme à celui du *Commentaire* de cet Auteur sur l'*Apocalypse*.

Le *Traité de l'Ante-Christ* est aussi parmi les Oeuvres d'*Alcuin* & de *Raban*. *Rupert* le cite sans en nommer l'Auteur. Les MSS. l'attribuent à *Alcuin*, & il est assez conforme à ses autres Ecrits.

Ce *Traité* est suivi d'une prière, où plutôt d'une imprécation tirée de plusieurs versets des *Pseaumes*. Elle est intitulée dans un MS. de la Bibliothèque du Roy, le *Pleaustier du Pape Jean*, fait à Vienne. On croit que c'est *Jean XXII.* qui est désignée dans ce titre.

Le *Traité* suivant sur le *Magnificat* est un

Fragment du *Traité* de *Hugues de Saint Victor* sur ce *Cantique* col. b.

Le *Traité de la Conduite Chrétienne* est un Recueil de pensées tirées de *S. Eloi Evêque de Noyon*, & de *Cesarius*. Le *discours sur le Symbole* est aussi Recueil de Remarques tirées de *Ruffin*, de *Cesarius*, de *S. Gregoire*, d'*Ives de Chartres* & d'autres. Le *Sermon sur la Veille de Pâques* touchant l'*Agneau Paschal*, & celui qui est sur le *Sermon 41.* sont parmi les Oeuvres faussement attribuées à Saint *Jerôme*.

Le *Traité de la Création du premier homme*, a été inséré tout entier dans le livre de l'*Esprit & de l'Ame*. Il est parmi les Oeuvres de Saint *Ambroise*, intitulé *Traité de la Dignité du premier homme*, & parmi celles d'*Alcuin*, où il porte pour titre, *Pensées du Bienheureux Albin Levit, sur ces paroles de la Genese, Faisons l'homme à notre image.*

Le *Sermon de la Vanité du Siècle*, est inséré dans le *Traité de la Conduite Chrétienne*. On ne sçait point l'Auteur du *Sermon du Mepris du Monde*. Celui du bien de la *Discipline* est de la *Valerien*. L'on ne sçait pas de qui sont les *Sermons de l'Obeissance*, & de l'*Humilité de la Priere* & de l'*Aumône*, & celui de la *Generalité des Aumônes*. Le petit *Ecrit de douze pierres* dont il est parlé dans le chapitre 21. de l'*Apocalypse*, est peutêtre d'*Amatus Moine de Mont-Cassin*, où plutôt un extrait du *Commentaire* de *Bede* sur cet endroit de l'*Apocalypse*. Enfin les *Sermons aux Freres Hermites* sont l'Ouvrage de quelque nouveau Moine, qui a été assez imprudent pour les faire passer sous le nom de *S. Augustin*, quoi qu'il soit plus claire que le jour, qu'ils ne sont nullement de ce Pere. *Baronius* remarque qu'ils ont été composés par un *Impositeur*, & qu'ils sont pleins de fables, de faussetez & de men songes. *Bellarmin*. dit que le stile en est puerile, barbare & grossier. L'on y trouve quantité d'endroits comme de saint *Augustin*, de *Cesarius* & de saint *Gregoire*. Il y a apparence que l'Auteur étoit *Flamand*.

*Ibid.* p. 242. a. Le *procès de l'Eglise & de la Synagogue*, est l'Ouvrage de quelque *Juriconsulte*, qui a voulu s'exercer, en faisant faire le procès par l'Eglise à la Synagogue, de la même manière que les Juges faisoient le proces aux accusés.

Le livre de la *Foi contre les Manichéens* est restitué à *Evode d'Uzale* de la *Maniere dont il faut recevoir les Manichéens*, qui se convertissent, est fort ancien. C'est suivant toute sorte d'apparence un *Reglement* de quelque *Concile d'Afrique*.

Le livre de l'*Unité de la Trinité* est ici restitué à *Vigile de Tapse* son véritable Auteur, qui le cite lui-même dans la Préface de ces Livres contre *Varimadus*, & à qui il est attribué dans un ancien Manuscrit.

Les deux Livres de l'*Incarnation du Verbe* sont tirés, comme il est remarqué, de la Version des Livres de *Principes* d'*Origenes* faite par *Ruffin*.

Le *Traité de l'Unité & de la Trinité de Dieu* est composé d'extraits tirés de plusieurs endroits des Oeuvres de saint *Augustin* véritables & supposés.

Le Livre de l'Essence de la Divinité, qui est aussi attribué à saint Ambroise, à saint Jerome, à saint Anselme, & à saint Bonaventure est tiré en partie d'un Livre de saint Eucher.

Le Livre des Dogmes Ecclesiastiques devoit être entièrement retranché des Oeuvres de saint Augustin, avec lesquels il n'a point de rapport. Il est néanmoins cité sous le nom de ce saint Pere par le Maître des Sentences, & il porte son nom dans plusieurs Manuscrits. Tritheme l'attribue à Alcuin, & Gratien le cite sous le nom de Paterus. Mais la plus commun opinion est, qu'il est de Gennade, à qui il est attribué par Ratramne, par Alger, par Valafride, par le Maître des Sentences, & par Saint Thomas en quelques endroits. Il est aussi cité sous son nom dans plusieurs Manuscrits. Ce Livre contient un abrégé des principaux dogmes de la Religion. Il est visible que celui qui l'a fait, étoit dans des Principes opposés à ceux de saint Augustin, sur la Grace & sur le libre Arbitre. On en a retranché quelques Articles que l'on avoit inserez après le 21. qui étoient tirez de l'Epitre de saint Celestin aux Evêques de Gaule, du Concile de Carthage & du Concil d'Orange.

Pag. 256. Le premier est un Traité assez considerable divisé en six Livres, intitulé Hypognosticon, ou reflexions & Notes contre les Pelagiens & les Celestiens.

L'Auteur y rapporte les principaux dogmes des Pelagiens dans leurs mêmes termes & les réfute. Quoi que cet Ouvrage soit conforme à la doctrine de Saint Augustin, il n'est point de son stile. Celui des PP. Benedictins qui a le principal soin de la nouvelle edition de saint Augustin, m'ayant averti qu'il avoit quelque soupçon qu'il pouvoit être de Marius Mercator, après l'avoir examiné, j'ai trouvé sa conjecture bien fondée. Car premierement cet ouvrage est d'un Auteur ancien - - -

(11) Symbolæ Maftrichtianæ.

Auctor tractatus de antichristo, qui Augustino tribuitur. Cum Rupertus Tuicensis eum Rabanum Maurum Archiepisc. Moguntinum Imperante Lothario, fuisse doceat. Schilter de fatis Ecclesiarum Divin. revelat. §. 98. p. 83.

Sermo sub ejus nomine 191. de tempore, est Pelagii liber fidei ad Innocentium, quod Vossius non observavit. vide Usserium in histor. Pelag. cap. 1. fin. pag. 19.

Augustinus.

Nec ab hac sententia abhorret auctor homiliarum in Apocalypsin, ex Tychonii scriptis quæ Compilata sunt, sed quæ Augustino tributa, inserta sunt operum tom. 9. Peterf. in Nub. Test. lib. pag. 147.

(285) Franciscus à S. AUGUSTINO: François MACEDO. Ita Baillet. in Catalogo des Auteurs deguilez p. 530.

AUGUSTINUS v. Lercheimer.

(286) P. a sancto AUGUSTINO, MACEDO: Henry NORIS. Idem ibidem.

(287) Thomas AUGUSTINUS. Ejus nomine extat Defensio de la liberté, & de la grace. Auctoris verum nomen est: Jean BAGOT, qui personam hanc induit ut persuaderet lectori, nihil eum reperturum in tractatu suo, quod non cum doctrina D. Thomæ & D. Augustini conveniret, ut docet Bailletus, Auteurs deguilez pag. 311.

(288) AVENARIUS. ABEN-ESRA. Baillet. liste des Auteurs deguilez, p. 531.

(289) AVIANUS. Huic adscribuntur a nonnullis Fabulæ Æsopi XLII. elegiaco carmine conscriptæ, & Theodosio (non Imperatori sed Macrobio Ambrosio, Aurelio Theodosio) dicatæ. Sed illas deberi SEXTO RUFFO FESTO AVIENO Consulari, evincit Fabricius Bibliothecæ latinæ p. 193.

(290) AVICENNA: famosus scriptor Medicus, cujus nomen multa scripta præferunt, quorum omnium tamen Auctorem eum non esse notat Gabriel Sionita tract. de Oriental. Urbib. c. 3. sed quædam a summo quodam Medico, cui ipse Avicenna famulabatur, ita digesta, ac postea ab Avicenna exscripta ac vulgata, ut observat Symbola Schraderiana. Furti hujus quidem non meminit Mercklin. in Lindenio renovato, Triam tamen Avicennæ scripta, nonnullis supposititia visa, docet p. 100. a. videlicet est I. de Tinctura Metallorum Tractatus. Francof. apud Cyriacum Jacobum 1550. in 4to. (II.) Chymicus liber, Porta Elementorum, dictus, Basil. apud Petr. Pernam. 1572. in 8. III. Lapidis Philosophici declaratio filio suo Alboali. Argentorat. apud Lazarum Zetznerum 1613 in 8vo. Scriptorum horum meminit etiam Thomas Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 52. sed non tanquam fictorum. Verum addit tantummodo nomen Avicennæ esse ABUALI ALSHEICH AL RAIS IBN SINA. De Encomio Avicennæ vide König. Biblioth. vet. & nov. p. 73.

(291) Joannes de AVILA: Ejus extat liber elegantibus versibus Hispanicis scriptus. Verum Autoris nomen est: Johannes Baptista D' AVILA Sorvel. Bibl. Scriptorum Soc. J. p. 411. a. Quod vix tanti sit monuisse.

(291) Jean AVIS. Jean LOYSEL. Baillet. teste des Auteurs deguilez p. 531

(292) Jacques AVIS, Jacques LOYSEL. Idem.

AULUS v. Hirtius.

D' AURANCHES v. Pacifique.

(293) Cælius AURELIANUS, Medicus antiquus, si tamen is est auctor, & non Julius Cælius ARRIANUS. Chimentell. de Honore Biselli p. 124. ita Symbola Normanniana.

(294.) AURELIANUS *Pierius*. Ejus nomine Notas in *Petronium* vulgavit Petrus DANIELIS, Indicante *Symbola Diecmanniana*. Petri Danielis Notas in *Petronium* extare in Edit. Francofurt Aubrio-Schleichiana, indicat Catalogus Interpretum Notis Universalibus *Lotrichii* in *Petron.* subjunctus, nulla Aureliani Pierii facta mentione.

AURELIUS v. *Antoninus Philosophus*.

(295.) *Avitus* AURELIUS: *Jean Baptiste SINNIGH*. Hæc *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 531.

(296.) Carlo AURELIO: Lelio GUIDICIONI. Idem.

(297.) *Cornelius* AURELIUS: Cornelis VAN DEN GOUDE. Baill. l. c. p. 531.

(298.) *Petrus* AURELIUS. Ejus nomine extat de *Jure Episcoporum* libellus, contra *Syrmondum* Jesuitam consentiente Clero Gallicano editus. Incertus diu Auctor hujus operis fuit, mox in hunc mox in illum inclinantibus Eruditorum Judiciis, v. *Cabale Chimerique*, de qua in Anonymis pag. 177. fluctuantem. Quod & aliis contigit ex professo inquiringibus. Ita ut eorum novem indicet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 531. (a) Quam contentus fuerit Clerus hoc scripto Gallicus, ex eis patet, quæ Magnificus Dominus D. Maier Theologus Hamburgensis in epistola ad me data fere in fine de deputatione duorum illustrium virorum ad inquirendum Auctorem affert. Inclinat tamen ille cum præcipuis eruditis in *Joannem VERGERIUM HAURANNIUM* Abbatem SAN CYRANUM, quem adversarius ejus *Syrmondus* indicaverit. Hunc *Vergerium* pro vero Auctore habent præter alios plurimos *Paulus Colomesius*, in *Paralipom.* ad *Chartophyi.* Cave pag. 12. & in *Vita Syrmondi* pag. 15. *Maresius* de gratia. p. 2. *Acta Erud. Lipsiens.* AO. 1683. pag. 478. AO. 1692. pag. 102. *Witte* Biograph. part. II. 1643. *Seckendorff* Lutheranismi lib. III. p. 334. b. ubi Petri Aurelii Theologiam damnatam refert, de Auctore nihil amplius addens. *San-Cyranum* nominat *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'année 1686. p. 125. ubi & *Grotii* judicium de hac lite legi potest, sub lit. (aa) Breviter totam rem exequitur *Symbola Diecmanniana* ex *Dalleo*, *Maresio*, aliisque sequentia sub lit. (b) subministrans. Quibus jungi meretur *Bibliothèque Universelle* Tom. 14. pag. 253. & Tom. 16. pag. 56. sub lit. (c) (d) excerpta. Multi opinati sunt, non unius sed plurimum opus esse, quod Aurelii nomine editum est: Inter quos est & *Grotius*, ut observat *Baillet*, Auteurs deguifez pag. 292. adde pag. 235. ubi à *Sirmondo* AUBERTO cuidam tributum fuisse memorat, qui tamen idem opus *Vergerio* postmodum asseruit, ut supra memoravimus. Eodem inclinat *Symbola Leibnitziana*, cujus beneficio toties allegatum indicem initio Tomi III. hujus Petri Aurelii præfixum Jesuitarum, qui in certa-

men Theologicum (ut Auctor exemplo *Syrmondi* se loqui ait) larvati prodierant habes; de quo & aliis etiam huc pertinentibus legi merentur verba (e) excerpta ex beati tum temporis Magistri post Licentiatique hic Pastoris Dni Antonii *Reiseri* Scholarchæ mihi venerandæ dum vivam memoria: Uhrsachen ohne Uhrsachen / oder obermahlige Erinnerung an Pater Otto. Ulm 1666. in 8vo in der Voreinerung v. & supra in Anonymis num. 2114. in *Anti-Aurelius*. & *Mastrichtiana* sub lit. (f.)

(a) *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez. p. 531.

*Auratus*, *Joannes*: *Jean Disnemandi*. Ce n'est pas un masque. *Aurelio*, *Carlo*: *Lelio Guidiccioni*. *Aurelius Corn*: *Cornelius van den Goude*. *Aurelius Petrus*: *Jean de Cordes*, faux. *N. de saint Germain*, faux, *Jean d'Artis*, faux. *Nicolas le Maître*, faux. *François du Moutier*, faux. *Jean Tarin*, douteux. *Jean Aubert*, douteux. *Jean du Verger de Hauranne*, douteux. *Martin de Barcos*, douteux. *Auvray Docteur*, *Le fleur*: *Martin de Barcos*. *Avenarius*: *Aben Ezra*, v. parmi les corrupt. *Avis Jean*: *Avis Jacques*: *Jean Loysel*, *Jacques Loysel*. *Avitus*, *Aurelius*: *Jean Baptiste Sinnigh*. *Axiane*: *Charlotte des Ursins*.

(aa) *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'Année 1686. pag. 125.

On trouve dans la Lettre 329. la solution d'une Autre question, qui appartient au Droit Canonique. Il s'agissoit de sçavoir si les Religieux auxquels le Pape a permis de prêcher & de Confesser, peuvent le faire sans consulter les Evêques, & sans leur en demander permission? M. de S. Cyran. sous le nom de *Petrus Aurelius*, soutenoit que non, & les Jesuites prétendoient que ces Religieux privilégiés n'avoient que faire de la permission de l'Evêque. M. des Cordes Chanoine de Limoges, & grand ami de *Grotius* luy en avoit demandé son sentiment. Il répond que si l'on s'en tient à l'Antiquité M. de S. Cyran avoit sans doute raison, & que même où ces concessions sont reçues, on les doit interpreter en sorte qu'elles fassent le moins de préjudice qu'il se peut aux Canons & aux usages reçus. Mais il ajoute qu'il ne voit pas comment M. de S. Cyran, attribuant au Pape, aussi bien que les Jesuites, une Autorité presque sans bornes, peut soutenir qu'il n'a pas le pouvoir de faire ce que les Evêques font tous les jours, savoir de donner la permission de prêcher & de confesser. Il dit que donnant au Pape le pouvoir qu'on luy donne, on doit tomber dans le même inconvenient où étoient les Romains sous un Empereur, qui vouloit qu'on renvoiat toutes les questions à son Oracle.

(b) *Symbola Diecmanniana*.

*Petrus AURELIUS*. Opera Petri Aurelii jussu & impensis Cleri Gallicani in tres tomos distributa Paris. AO. 1646. fol. denno prodierunt, cum jam quinquennio ante ibidem iisdem sumtibus excusa fuissent. Nomen fictum esse, facile eruditis in Gallia ipsa suboluit. Sed quis subeolateret, & ex *Job. Cordesio* *Grotius* Epistola AO. 1633. ad cum scripta, quæ Gallicarum est 148. pag. m. 318. 319. & ex *Sarravio Salmasius*, ut *Sarraviana* Epistola p. 211. testantur, discere concupivit. Quod desiderium tanto fuit ardentius, quo vehementior huic Aurelio cum *Sirmondo*, *Cellotio*, aliisque Jesuitis contra quos Episcopus Gallos & Sorbonam defendit, super variis Theologicis

*logia Dogmatica & moralis capitibus concertatio fuit. Viri hujus personati eruditio tanta, ut Grotius Ep. ad Gall. 155. pag. 333. Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurimum contributa opera constare crederet, alio forte bonarum liberarum & eloquentiæ subsidia, alio Ecclesiasticæ notitiam historiæ, alio spinosam de Schola Theologiam conferente; Sed communis fama sub hoc nomine se Joh. Vergerium Haurannium S. Sigiramni, vel Cygiranni Abbatem (Jean du Verger d' Hauranne, Abbe de S. Cyran) occultare tulit, ut refert Joh. Dallæus. l. 2. de confirm. C. I. pag. 105. Et Auctor operis Gallici Les imaginaires Vol. I. pag. 72. 73. Maresius Anti Tirini Tom. II. pag. 864. reverentia esse dicit. Præclarum hujus Vergerii elogium dedit I. G. (qui, quis integro nomine sit, mihi nondum innotuit) in the true Idea of Jansenisme both Historick and Dogmatick. ed. Londin 1669. 8vo p. 13. ff. qui imprimis ejus Epistolas, quarum maximam partem quinquennio isto, quo à Jesuitis in sylva Vincennensi (Bois de Vincennes) captivus tenebatur, scripsit, laudat, quod & à Sorello factum Bibl. Franc. p. 108.*

(c) Bibliothèque Univers. Tom. 14. pag. 253.

*Les Jesuites missionnaires en Angleterre s' etant brouillez avec celui que le Pape y envoioit en qualité d' Eveque & aiant fait quelques Ouvrages contre l' autorité Episcopale: Jean du Verger de Hauranne y repondit sous le nom de Petrus Aurelius sans se vouloir declarer.*

(d) Ibid. Tom. 16. p. 56.

*Pour faire voir de quelle importance il est d' entendre la Critique si l' on veut se meler de parler des sentiments de l' antiquité M. Simon remarque que l' Abbé de S. Cyran qui a écrit sous le nom de P. Aurelius contre le P. Sirmond a commis de grandes fautes pour avoir jugé de certains faits de Critique par des idées de Theologie.*

(e) Anton Reiser Ursachen ohne Ursachen ad P. Ottonem in der Vorerrinerung.

*Als vor ohngefähr dreißig Jahren der gelehrte Sorbonist zu Paris in Frankreich, Johannes Vergerius Haurannius gewisser Ursachen halber, wieder den auch gelehrten Jesuiten, Jacobum Sirmondum, unter dem verdeckten Nahmen Petri Aurelii geschrieben, und ihme solches von gedachten seinem Widerpart, als ein verdächtiger Handel, und Anzeigen einer bösen Sache, vorgeworffen worden, hat er sich folgender Gestalt Prefat. ad Aneret. Oper. T. III. p. 317. wieder ihne verantwortet: Quid minus tolerandum, quam nominis suppressionem obicere hominem Jesuitam, cujus ex societate torstragematis hujus exempla exierint per omnes gentes & quotidie exeant, ut in ea primo natum videatur; das ist, was ist wol unleidlicher als daß einem die Verbergung seines Nahmens sol vorgeworffen werden! von einem Jesuiten, in dessen Gesellschaft doch durch alle Landschaften, so viel dergleichen Exempel auch noch täglich sich finden, daß es scheint als wann diese Gewohnheit erstlich von derselben herkommen, welches zu beweisen, er auch ein ziemliches Register mit anhängen, derjenigen Jesuitischen Bücher-Schreiber, die unter frembden*

Nahmen ihre Schrifften an den Tag gegeben haben.

(f) Symbola Mastrichtiana.

Aurelii Petri

*Personati vindiciæ Censuræ facultatis Theologicæ Parisiensis, sive responsio ad libellum Herm. Comelii Antverpiensis, cui Spongia titulus adversus Pseudonymi Danielis à Jesu librum de Regimine Ecclesiæ Anglicanæ Paris. 1634. 4to. Bailletus novem recenset quibus hic liber adscribitur, tamen verum auctorem Demonstrari non posse refert ex eo Bayle dans son Cabale Chimerique vid. Act. Lips. mens. Mart. 92. pag. 120. Mais l' Abbé de St. Cyran, sous le nom de Petrus Aurelius, prit en main la cause des Eveques, & la defendit avec tant de succes, que la Clergé de France adopta cet ouvrage, le fit imprimer à ses dépenses, y mis une Magnifique preface à la teste &c. add. ex auctore du Calvinisme & papisme mis en parallele part. I. Chap. 5. pag. 218. &c. edit. in 12.*

L' Abbe de S. Cyran, Joh. Vergerius Abbas Cyranus in Gallia.

*Auctor libri contra auctoritatem Papæ, vide auctorem libri Gallici, L' Esprit de M. Arnaud. p. 217. part. I. & seq. ubi hujus Abbatis historia habetur.*

*Sub hoc nomine prodire Vindiciæ Censuræ Facultatis Theologicæ Parisiensis, seu Responsio disjunctoria, ad libellum cui titulus Hermannii Comelii, Antverpiensis &c. Spongia, cujus mendacia, contumelia, ignorantia & hæreses in censuram Facult. Theol. adversus librum Pseudonymum Danielis à Jesu de Regimine Ecclesiæ Anglicanæ, eruuntur, reselluntur ad verbum inserto ipso textu Auctoris. Paris. apud Car. Morel 1634. cum privilegio Regis & approbatione Doctorum. Jesuitæ Vergerii persecutores, personatum hunc Aurelium faciunt abbatem S. Cyrani Joh. Vergerum. Videatur Colomesius in Paralip. ad Cave Cartophyl. in voce Pacianus. p. 11.*

Spongiæ Auctorem ubique Aurelius facit Jesuitam.

(299) Sextus AURELIUS Victor. Prodiit ejus nomine libellus cum epigraphe: Origo gentis Romana à Jano & Saturno conditoribus, per succedentes sibimet Reges, usq; ad Consulatum decimum Constantii. Dubitat tamen an hujus Victoris sit, Hanckius de Romanarum Rerum Scriptoribus Part. I. cap. XXIX. Artic. II. p. 150. eò quod ex Afri Scriptis plurima se desumpsisse testetur Auctor, Aurelium autem Victorem Afrum fuisse probabile sit, Addit Schott. not. Orig. Orig. 17. a. & Bochart. num Æneas fuerit in Italia p. 61. margo Normanni. II. Sexti Aurelii Victoris nomen præfixum habet liber; de Urbis Romæ Viris illustribus. Hujus Auctorem aut Cornelium NEPOTEM, aut PLINIUM Novocomensem, aut SUETONIUM Tranquillum à multis constitui innuit idem Hanckius l. c. ubi tamen multis argumentis eum Aurelio Victori asserere annititur, uti ex eis, quæ sub lit. (a) inde excerptimus, palam fiet. Hanckium hac parte sequitur Journal des savans de l' année 1684. p. 23. in recensione Bibliothecæ Romanæ, seu Romanorum Scriptorum Centuriæ, Auctore Prosp. Mandosio Nob. Rom. Ordin. S. Stephani Equ. in IV. Romæ editæ. Dubitat de Victo-

Victore an libri de origine gentis Romanæ Auctor sit, *Vossius* de Historicis Latin. lib. I. cap. XVII pag. 114. 115. & 196. quem corrigit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 167. sq. ubi alterum librum de illustribus viris urbis Romæ recte Aurelio Victori ab *Hanckio* vindicari notat, quod & de *Mandosio* observant *Acta Erud. Lips.* 1683. p. 237. Addit tertium *Sexti Aurelii Victoris* librum: de Cæsaribus ab Imp. Augusto usque ad Constantium Constantini M. filium, qui editus primum ab *Andrea Scotto* Antvverp. 1579. in 8vo. At quæ *Quarti Sexti Aurelii Victoris* nomine edita est de vita & moribus Imperatorum Romanorum epitome juniorem Auctorem habet judicante *Fabricio* loc. cit. sub lit. B. cui adde *Vossium* de Historic. Latin. p. 221. Extant autem Quatuor hæc scripta inter Scriptores Historiæ Augustæ Jani *Gruteri* Edit. Hanov. 1611. fol. a pag. 704. & inter Epitomas Historiæ Romanæ, quæ editæ sunt Amstelod. apud *Joan. Jansson* 1647. in 16to. a pag. 157. ad 263.

(a) *Hanckius* de Romanarum Rerum Scriptoribus. Part. I. cap. XXIX. Art. II. p. 150.

Certe omnes illos, quibus adscribitur, de viris illustribus aliquid reliquisse contendunt. Id *Nepotem* A. *Gellius* lib. XI. cap. VIII. *Suetonium* fecisse, *Hieronymus* de Scriptoribus Ecclesiasticis cap. I. tradit. De *Plinio*, ne istud quidem, unde possint ostendere, video. Neq; enim, cum lib. VI. epist. XX. ad *Cornelium* tacitum scribit: Posco librum *Titi Livii*, & quasi per otium lego, atq; etiam ut cæperam excerpto: inde quisquam paulo solertior collegerit, illustrium virorum vitas illum excerptisse.

Sed demus, à *Plinio* perinde, ut a *Nepote* *Suetonio*que compositas clarorum virorum vitas; an propterea de simili materia liber, cujus autor non satis certus sit, illorum uni tribuendus erit? Ut nihil de styli differentia, quæ inter nostrum, & laudatos autores intercedit, dicam; *Nepotis* cur hoc opusculum habendum non sit, subjiciam. De M. *Manlio* A. *Gellius* lib. XVII. cap. XXI. Qui *Gallos* inquit, in obsidione *Capitolii* obrepentes per ardua depulerat, convictus est, consilium de regno occupando iniisse: damnatusq; capitis, è saxo *Tarpejo*, ut *M. Varro* ait, præceps datus est: ut *Cornelius* autem *Nepos* scriptum reliquit, verberando necatus est. At *Victor* ait cap. XXIV. damnatus & de Saxo *Tarpejo* præcipitatus. Hæc inter se pugnantia *Nepotem*, nobilem Historicum asseruisse, non est vero simile.

Quæcum ita sint; præstiterit, meliorum Codicum, præsertim ex ipsis *MStis* publicatorum, in quibus liber hic *Aurelii Victoris* nomen præfixum habet, auctoritatem sequi. Solicitos vero, cujus *Aurelii Victoris* hoc de viris illustribus opusculum sit, certiores facit, qui de Cæsaribus sequenti libro præmittitur titulus: *Aurelii Victoris* historiæ abbreviatæ pars altera. Nam inde probabiliter colligere licet, cujus posterior est, ejusdem *Victoris* priorem esse partem.

#### AURICULARIUS v. *Homerus*.

(300) *Joh. AURIFABER* personatus Præses *Sambien*sis aut *D. Jo. FUNCCIUS* celebris ille *Chronologus*, at infelix & decollatus, auctor habetur *Agendæ Ecclesiasticæ Prutenicæ* sive *der Preuss-*

*sischen Kirchen-Ordnung* (ergo potius *Ordinationis Ecclesiasticæ*.) Quod ex *Myslenta*, omnino videndo, ut habet *Symbola Diecmanniana* in *Manuali Prutenico* Disp. 1. lit. l. 5. docetur: v. *Corpus Prutenicum in Anonymis*.

(300. a) *Jacobus AURIMONTIUS*: Ejus nomine prodiit an. 1610. in 4to *Ingolsta.* *Ser-tum Hunnianum ex Absurditatum floribus*, quos in *Colloquio Ratisbonensi* effudit *Aegid. Hunnius*. Verum hujus scripti Auctorem esse *Jacobum KELLERUM*, *Jesuitam Collegii Monachiensis Regentem*; constare sibi ex certissimis indiciis, & ex fide dignissimorum Virorum testimoniis, asserit *Symbola Normanniana*, quæ etiam addit, mutuatum sibi hoc fictitium nomen esse *Kellerum* a matre sua *Goldbergera*. Scripti hujus non meminit *Sorvel. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesup.* 374. alia tamen *Kelleri*, & ficto & suppresso nomine edita recenset.

(301) *AUSONII* nomine *Satyram SULPITIÆ* male insignitam, docet *Barthius* *Advers.* l. 19. c. 16. ipsa v. *infra* in *Tibullo*.

Hujus Suppositionis meminit etiam *Julius Cæsar Scaliger* in *Hypercritico* p. 838. & *Boxhornius* sub initium animadversionum suarum in hanc *Satyram*. Ut monet *Symbola Flensburgo-Molleriana*. Et *Scaliger* quidem ex ipsa *Satyra*, eam *SULPICIÆ* vindicat, eo quod statim ab initio *Musa cultricem* appellat suam. Extat præterea inter *Ausoniana Carmina* (II) *tetrastichon*, quoddam *Ciceronis*, quod *PETRONIO* inscribitur ab aliis; sed *PORPHYRIO* *Poetæ*, illi qui sub *Constantino* in exilium missus est, deberi, colligit *Petrus Scriverius* in *Epistola* ad *Boxhornium* *Baudii* amoris subjuncta p. 244. sub lit. (a) De *Sulpiciæ Satyra*, vide etiam *Fabricium* *Append.* ad *Bibl. lat.* p. 12. & adde *Mastrichtiana*. (b)

(a) *Petrus Scriverius* in *Epistola* ad *Boxhornium* *Baudii* amoribus subjuncta. pag. 244.

Crede ratem ventis, animum ne crede puellis,

Namque est fœminea tutior unda fide.

Fœmina nulla bona est; & si bona contigit ulla,

Nescio, quo fata res mala facta bona est.

Hoc *tetrastichon* in antiquo *Simeonis Bosii* libro *Defloratorum*, inter *Ausoniana* quedam & aliorum veterum carmina legitur, non alium titulum præferens quam solum hunc *Ciceronis*, quisquis hic fuerit *Ciceronum*: Vide *Eliam Vinetum* sub finem *Commentariorum* in *Ausonium*. Alii *Petronio* inscribunt: nisi forte sit potius *Porphyrii* *poetæ* sub *Constantino* in exilium missi, cujus plerq; perperam *Petronio* ab insulsis Criticis tribuuntur.

(b) *Symbola Mastrichtiana*.

Porro patet ex hoc loco magnum *Sulpiciæ ingenium*

nium fuisse, quod non in Lyricis tantum, sed in Heroico scribendi carminis genere excelluerit. Raro enim fit ut in omnibus quis excellat. Sic Virgilius melior est in Heroico. Horatius gravis & elegans in odis Heroicis subinde jacet atq; languet. Boxhornius in Comment. ad Sulpit. Satyr. illa verba: fortiter irasci didicit.

Porro non omittendum est Sulpitiæ poemata fere Aufonio, Tibullo & Juvenali in veteribus libris a Philologis subjecta fuisse, unde non levis conjectura desumi posset, deleta Sulpitiæ nomine plurima ejus poemata Aufonio atq; Tibullo adscripta esse. Sane in MSt. Tibulli codicibus epigramma cujus initium, parce meo Juveni Sulpitiæ clare adscribitur his verbis. Sulpitiæ ad Cherintum de Venatione permittenda. Boxhorn. in Comment. ad Sulp. Satyr. verba: Cætera quin etiam.

#### AUSONIO v. Fedele.

(302) Johannes AUSTRIACUS. Extat sub ejus nomine liber de memoria artificiosa, sed revera est Johannis MAGIRI, sub cujus nomine quoque ex officina Paltheniana prodiit. Sed Antonius Bertramus Academia Argentinensis Typographus recudit in 1603. sub nomine Auftriaci, specioso titulo præfixo. Vid. *Alsted. System. Mnemon. lib. I. cap. 30. pag. 430. Symbola est Discmanniana.*

#### AVTISIODORENSIS v. Alanus.

(303) Janus AUTONIACUS. Assumpta persona fuit Joannis GUNTERII sub qua edidit aliquot ex opusculis suis, uti indicat *Teiffier, Eloges des hommes Sçavans p. 419. 420.* Quænam autem illa fuerint, non addit.

(304) AUTHPERTUS ABBAS, quomodo confusus cum AMBROSIO APTERTO, illique tributa, quæ sunt hujus, & vice versa: partim jam *supra num. 145.* indicatum, & ultra patet ex (a) adjectis hisce verbis:

(a) In Petri Diaconi & Viris Illustr. Casinens. c. 13. notæ Bapt. Mari p. 25. *Circumferuntur sub nomine nostri Authperti Abbatis sed perperam infra scripta MStæ opuscula: videlicet.*

(I.) Sermo de cupiditate, *viris secularibus valde utilis, habens scripturarum testimonia octoginta, Incipit: Sanctorum Ecclesiam.*

(II.) Sermo in Purificatione B. Mariæ Virginis, *qui extat impressus quoq; in Alcuini Homiliario. Si subtiliter à fidelibus.*

(III.) Sermo in dedicatione Ecclesiæ. *Vidi Civitatem Sanctam Hierusalem.*

(IV.) Oratio contra septies septena vitia. *Summa & incomprehensibilis natura.*

(V.) Homilia in illud Evangelii S. Marci: *Assumpsit Jesus Petrum & Jacobum & Johannem. Quæ in Breviario Ecclesiæ Atinensis lite-*

*ris Longobard. in tres lectiones distincta habetur sub die sexta Augusti. Solet nonnunquam evenire.*

(VI.) Vita Sanctorum Patrum Paldonis, Tatonis & Tasonis Monasterii S. Vincentii de Vulturno abbatum. Humani generis primus parens. De qua vid. *Catal. Sanct. Ferrarii ad d. 11. Octobr. 11. Jan. 11. Dec. & Bollandum sub die 11. Jan. Quæ præfata opuscula male nostro Authperto attribuitur cum suum agnoscant auctorem Ambrosium Authbertum, alias Ansbertum Monachum & Abbatem S. Vincentii de Vulturno prope Capuam fluvio qui claruit anno Domini 890. Fuitque Magister in humanioribus Caroli M. de quo Sigebertus de Script. Eccles. c. 91. & Aubertus Miræus in auct. de Script. c. 257. cujusq; m. extant lucubrationes nonnullæ impressæ Colonia Ao. 1536. in fol. Certe quod supramemorata opuscula quæ nos manu exarata etiam asservamus; præferunt nomen Ambrosii Authperti Abbatis S. Vincentii non Casinensis.*

(305) Johannes AWRÆUS. Editus est ejus nomine & cum censuræ illius liber, cui titulus: *Prædestinatus.* Sub hoc Auræo, alii ARNALDUM, alii BLONDELLUM latere existimant, uti ex *Grotii Epist. 609. Part. II.* notat Thomas Ittigius in dissertat. de Hæresiarchis Apostolicæ, & Apostolis proximæ ætatis; ubi diligenter agit de Auctore Prædestinati, quem Hincmarus falso HYGINUM, alii verisimilioribus conjecturis PRIMASIVM Episcopum Adrumetinum, alii ARNOBIUM JUNIOREM, alii VINCENTIVM PRESBYTERUM vel VICTOREM esse ariolati sunt, tametsi nihil omnino certi affirmari posse videatur. Sub Auræo credit latere *Martinum de BARCOS Baillet. Auteurs deguizez p. 309. 531.*

(305. a) AXIANE: *Charlotte des URSINS: Baillet, teste des Aut. deguizez p. 531.*

#### AZARIA v. Menachem.

(306) AZON, non est Auctor *Summa*, in tres ultimos Codicis libros. X. XI. & XII. quæ tamen ejus nomine vulgo venditatur, sed illa debetur potius PLACENTINO veteri legum in Monte pessulano Professori, ut ex *Alciati Parerg. Jur. IX. XXVI.* notat *Symbola Normanniana.*

(306. a.) XXXVII. PIETRO AZNAR CARDONA publicò sotto il proprio nome *Expulsion justificanda de los Moriscos Espannoles 9.*

*Summa de los Excelencias del Roy D. Philippe III.* In *Osia M. DC. XI. 8.* L'Opera però è di Frà GIROLAMO AZNAR, conforme auverte il *Cau. Nicolas Antonio To. 1. p. 434.*

Verba sunt Villani Viziera Alzata Pentecostes n. XXXII.



## B.



BACCAL v. *Phyletymus*.

BACCALURUS v. *Arca*.

(307.) BACHELIER, Le Sieur de: N. GUYOT, notante *Baillet*, liste des Auteurs deguifez pag. 531.

BACMANNUS v. *Rivinus*.

BADENSIS Marchio v. *Ernestus Fredericus*.

BADONICUS v. *Gildas*.

BÆTICUS v. *Gregorius*.

(308.) *Ludovicus Baili* (BAYLY, Episcopus Bangorensis. Ejus nomine extat liber, cui titulus: *Praxis Pietatis*, qui quidem *quadragies* jam, vel etiam *sæpius excusus* comparet, Gallice autem apud Genevenses ao. 1625. ac Wallice Lond. 1629. editus est. Cæterum Tractatus iste obscurioris notæ Parocho tribuitur, quo diem obeunte, in Episcopi manus devenisse fertur, notante *Wood Historiæ & Antiquit. Universit. Oxoniens. lib. II. pag. 97. a. qui quidem judicium suum super ista re suspendit: v. supra Anonymor. num. 2039.*

(309.) *Balbino* BALBUCER. Ejus extat *Antiochiale*, ovvero *Risposta in difesa del Cavaliere Marini intorno all' Adone*, a Momo. MS. Originale nell' Aprosiana in 4to ut monet *La Visiera Alzata Hecatostes num. III. p. 24. ubi verus hujus scripti Auctor detegitur, Agostino LAMPOGNANI, Abbate Casinense. vid. n. 1121.*

(310.) *Guilielmi* BALDESANI nomen præfert liber. perutilis, cui titulus est: *Stimuli virtutum Adolescentiæ Christianæ*, quem conscriptum esse à *Bernardino ROSSIGNOLIO*, Rectore tunc Taurinensi, compertum habeo testimonio ejus, cui ipse *Rossignolius* rem aperuit, & quo consilio sub alieno nomine vulgasset, exposuit. Ejusdem *Rossignolii* est, *Historia SS. Martyrum Thebæorum*, eidem *Baldesano* supposita, verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. m. 141. vide confirmantem idem *Alegamben. p. 63. Bibliothecæ Jesuiticæ. Et Sorvel. Bibliothec. scriptor. Societ. Jesu p. 116. b. quibus adde & Thomam Hyde Cat. Bibl. Bodl. p. 6c. b. & Possevinum lib. IV. C. 22. p. 183. qui contenta Raynaudi. l. c. refert, nobis parcendæ chartæ haud excerpta.*

(311.) *Franciscus* BALDUINUS. Ei tribuuntur Annotationes in officia *Ciceronis*, à

*Frisio* in *Biblioth. Gesnerian. pag. 236. a. Sed illas non esse, Francisci, sed PETRI BALDUINI* observat *Valerius Anarcas Desselius* *ICtus Bibl. Belg. p. 225.*

BALDUINUS v. *Helenoœus*.

BAMLERS v. *Famlerus*.

(312.) BANNY DE LIESSE: *François* HABERT D' ISSOUDUN. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 532.

BARABRANTO de monte oro v. *Benedictus*.

(312. β) *Galerana* BARATTOTI, quomodo sit *Arcangela* TARABOTTI docet *Villani* *Visiera Alzata Hecatostes num. XVII. hoc modo:*

XVII. GALERANA BARATTOTI. *Dal suo secondo ingegno produsse questo opuscolo.*

La Semplicita ingannata di GALERANA BARATTOTI. *La cognitione, ch' io n' hebbi me la somministrò l' indice de Libri proscritti. Fù stampata Postuma ne è difficile che uscisse da Torchii di Ginevra, da quali mi sarei creduto poter si aspettare la Tirannia Paterna, e il Purgatorio delle mal Maritate, & altre produzioni di simil farina. Ma non essendosi vedute in tanti anni, che saranno non meno di sei lustri, in vano si possono aspettare Autore di essa [ch' auerei anche potuto dire senza tema d' errare; mà non piace al mio udito Autora, essendo Autore di quei nomi, che servono all' uno, e l' altro genere] fù D. ARCAN-GELA TARABOTTI Monaca in S. Anna di Venetia, quella che sotto nome D. A. T. scrisse contro la Satira Menippea del lusso Donnesco di Francesco Buoninsegni, e con le stampe di Guglielmo Odone, pubblicò il Paradiso Monacale.*

(313.) *Andr.* BARBATIA Siculus. Ejus citat *Thomas Hyde* in *Catal. Biblioth. Bodlej. pag. 63. b. Additamenta ad Baldum Ubaldum in Cod. dig. Feud. & Infortiatum Lugd. 1545. cum aliis aliquot scripti, additque. Huic Auctori nomen alias esse *And. DE BARTHOLOMÆO; MASTA-NENSI de Sicilia.**

BARCINONENSIS v. *Dexter*.

(313.) *Petri* BARCINONENSIS *Pugio Fidei contra Judeos vel potius Martini RAYMUNDI* inter *Anonymos* ferme nedum *Pseudonymos* referatur a *Carolo Josepho Imbonati* *Biblioth. Latino Hebraicæ pag. 190. His verbis: PETRUS BARCINONENSIS, Hispanus Ord. Prædicato- rum,*

rum, vir pius & doctus Zelofidei dictus, ut de erroribus Judæos traheret ad Ecclesiam, acriter in eos stylum acuendo, scripsit notabilem librum, quem ut terrefaceret inimicos, prænotavit: Pugionem contra Hebræos. Vivebat Ao. 1306. Hæc refert *autor Bibliothecæ* (is est Antonius Senensis, citatus & Bailio) ord. Prædicatorum, qui ignorat, an hic idem cum illo qui vocatur *Raymundus MARTINI Barcinonensis*, an vero alius ab eo in solo operis titulo conveniens. De eo agunt *Lufitanus, Castillus, Plodius, Possevinus, Antonius Senensis* & alii. Sed ex *Baylii* nupero *Lexico Historico critico* p. 572. satis patet eundem esse Martinum Raymundum plane & Barcinonensem etsi non Barcinone natum, sed veste Dominicana indutum: ubi & alia de Petri *Galatini* plagio erronea, & pluscula notatu curiosa de hoc libro adfert omnino legenda.

(315.) *Francesco BARDI*: Larva est *Joannis PALAZZI* aut *DE PALATIIS*, indicante *Bailletto* in *Catalogo des Auteurs deguifez*. pag. 532.

(316.) *Justi BARÆNI*, quem vitiose exhibebat editio prior *BARRÆI*, Antverpiani nomine, ad *Abrahamum Schultatum scripta Epistola, Majestatem Omnipresentiæ Carnis Christi defendens*, *Joannis SAUBERTI* Theologi summi esse, ex *Jo. Micralii* histor. Eccles. lib. 3. Sect. 2. q. 48. pag. 540. docetur à *Dn. Geislero*, dec. 4. num. 3.

Quod corrigendum monuit & *Justum Barænum* nominandum *M. Wgner* epist. sub dato 26. May. 1690. additque Auctorum in Epistola hac dissensus sui causam modeste amiceque exposuisse, & rogasse, ut Regiæ Majestati fides Lutheranorum candide commendaretur. Addit hic *Margo Diecmannianus*: *Justus Barænus* per metathesin est *Janus Saubertus*. Et sane non *Baræus*, sed *Barænus* in exemplari primæ editionis, Ao. 1620. 4to. Antverpiæ, quam præfert titulus, excuso, quod habeo, ut & apud *Dedekennum*, scribitur. Extat hæc Epistola apud *Dedekennum* *Consil.* Tom. I. pag. 119. & seqq. editionis novissimæ. Denique ad *Micralii* locum additur, ubi *Baræus* scribitur sed male. Et post *Geisleri* locum additur: Qui *Baræus* scribit, *Micrælum* secutus.

(317.) *BARLAAMUS HIERACENSIS*. Ejus liber qui extat, de *Primatu Papæ*, editus primo in Anglia ex versione *Joa. Lhuidi*, deinde Græce & Latine, edente & notis illustrante *Salmasio*, una cum *Nili* libro de *Primatu Papæ*, ei tribuitur à *Blondello* tract. de *Papa fœmina*. Sed illum hac in parte erroris arguit *Olearius Abaci* *Patrolog.* pag. 65. 66. librumque hunc asserit *BARLAAMO MONACHO* quem simul cum illo circa Ao. 1350. vixisse; ex *Labbeo* *Tom. I. diff. append.* pag. 736. seq. contra *Salmasium* & *Goldastum* probat.

(318.) *Gabriel BARLIETUS*: Persona est *Bartholomæi GEURICKII* *ICTi* *Magdeburgensis*,

sub qua edidit *Suspiciones de quatuor Monarchiis, & de Anti-Christo*, ut not *Deckher.* de *scriptis Adespotis* p. 114. ex *Goldast.* lib. III. de *Regn. Bohem.* c. 13. pag. 363.

(319.) *Basilus DE BARNA*, aut *DE VARNA*: Hunc esse *andream LIBAVIUM*, docet *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 532. Nominis Ficti hujus non meminit in recensione scriptorum ejus alias sat proluxa *Mercklinus Lindenii* *Renovati* pag. 47. 48. 49. 50. 51.

(320.) *BARNABAS*. Epistola, quæ hujus nomen gerit, quod ejus non sit, observatum est à *Stephano le Moine*; ut ex variis ejus sacris, notant *Nouvelles de la Republique des lettres.* Mars 1685. p. 312; dubitanter tamen *POLYCARPO* adscribi ab eo, ibidem innuunt. *Polycarpo* adjudicat *Tenzelius* in *Exercitationibus selectis*, ut in earum recensione monet *Bibliothèque universelle & Historique* de l'année 1693. Tom. XXV. pag. 47. Exacte in hanc epistolam inquiri à *Patre le Nourry*, judicat *Journal des Savans* 1694. pag. 162. in recensione *Apparatus* ejus ad *Bibliothecam maximam Veterum Patrum*. Dignam eam censet *D. Guilielmus Wackæus* quæ inter genuina *Antiquitatis Apostolicæ monumenta* referatur, vid. *Acta Erud. Lips.* Supplement. Tom. II. Sect. XI. p. 505. 506. Contrarium sentit *Paulus Vindingius* in epist. quæ *Deckher.* de *Script. Adespotis* subjuncta est pag. 351. ubi stylum vix genium *Apostolici avi* sapere pronunciat.

(321.) *Le Sieur BARNABE*: *Antoine ARNAUD*, douteux. *Baillet.* liste des *Auteurs deguifez* p. 532.

(322.) *BARNIMUS Hagijs* edidit *Orationis Dominicæ*, præter *Authenticam*, *Versiones centum*. Berolini 1680. in 4to. Verum Auctoris nomen esse *Andrea Mulleri GRIFFENHAGII* docet *Symbola Potzerniana*.

(323.) *Cæsar BARONIUS*. Ei suppositos esse duos tractatus (I.) *Epitomen nempe The-sauri Antiquitatum Ecclesiasticarum* & (II.) *Contra quatuor Calvinii institutionum libros*, quorum prior *Scultingio*, posterior vero *Justo BARONIO* debeatur; ostendunt ea, quæ ex addition. ad *Toppii* *Biblioth. Neapolitanam* pag. 60. a. sub (a) representamus.

(a) *Conradi Nicodemi Additionum ad Toppii Biblioth. Neapolitanam.* p. 60.

*Cesare Baronio Cardinale, di cui si parla a carte 62, non compose le due Opere, che quivi si registrano per sue, ne mai furono stampate per sue. La prima di esse è la seguente:*

*Epitom. The-sauri Antiquitat. Ecclesiast.*

*Stimasi, che sia dello Scultingio, il quale si protesta d'aver cavata quell'Opera dagli Annali del Cardinal Baronio. La seconda:*

*Tractatus contra quatuor libros Institutionum Calvinii.*

*Si iudica, chesse di Giusto Baronio, il quale in piu sue Opere, è particolarmente nelle Epistole Sacre, promette di voler dare in luce un suo libro l' Inistituzioni di Calvino.*

(324.) *François de la BARONNIE.* Persona est *Quinti SEPTIMII FLORENTIS* Christiani, sub qua scripsit *adversus Ronsardum*, ut docet *Bibliothèque Choisie de Mr. Colomies.* p. 202. sub lit. (a)

(a) *Colomesii, Bibliothèque Choisie.* pag. 202.

*Quintus Septimius Florens Christianus. Il se nommoit Quintus, parce qu'il estoit le cinquième de sa famille, & septimius, pour estre venu à sept mois. Voici de jolis Vers ou il nous decouvre lui même ce mystère:*

Ne quis miretur prænomen nostra:  
nempè Quintum est

Enixa mater, Septimoque mense,  
Quod si lingua fuisset ter mea Tulliana, possem

Tertullianus esse Christianus.  
Verum ter valeat mihi Tullius atque  
Tullianus,

Dum Christiani floreat stolones.

*Oltre les Notes sur Aristophane, Florent Chrestien a fait plusieurs autres Ouvrages, dont de Catalogue se void dans une Lettre de Claude Chrestien à Scaliger, & à la fin du Traité de Casaubon de Satyricæ Træcorum poësi. Il en aussi écrit contre Ronsard sous le nom de François de la Baronnie; ce que n'a pas su la Croix du Maine dans sa Bibliothèque page 88.*

(325) *Justus BARONIUS.* Ejus nomine Editi sunt Moguntia 1605. in 8vo. *libri VI. Epistolarum circa causam abjectæ a se Hæreseos Calvinianæ.* Earum Auctor est *Justus CALVINUS* Scholæ Heidelbergensis olim Præceptor, post, cum ad Pontificios transfisset, Juris & Theologiæ Doctor, & ab Electore Moguntino in Assessorem Consistorii adscitus. Baronii nomen mutuatus est, sibi que adsumpsit, à Cardinali Baronio, qui hospitio eum excepit, cum Romæ die 1. Septembris Sacris Pontificiis initiaretur, notante *Symbola Flensburgo Molleriana*, ex Jacobi Beckeri Schlesvicensis Advocati Hafniensis XIX. *Decadibus Mstis Anonymorum & Pseudonymorum*, quas tribus *Geislerianis* (in Larva detracta exhibitis) adjecit loco Appendicis.

BARRAGAN v. Botero.

(326) *Gabriel BANIUS.* Ejus de *Situ & Antiquitate Calabriae* liber, *Guilielmo SIRLETO* asseritur apud Paulum Æmilium *Sanctorium* Histor. Carbonens. Monasterii pag. 14. ut ex *Colomesii Keimhlois* observat *Symbola Normanniana.* Confirmat *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 532. *SANTORIO* tribuitur in additionibus ad *Toppii* Biblioth. Neapolit. p. 82. & 83. a. in princip.

Querentem de hoc plagio Barrii Sirletum introducit *Abercrombe Furis Academicis* sui p. 90.

(327) *Lucius BARRETTUS.* Ejus prodiit an. 1666. in fol. August. *Vindelicorum* ap. Simon. *Utzchneiderum Historia Cælestis:* hoc est, *observationes Astronomicæ ex Commentariis Mstis Observationum Vicennialium Tychois Brahei.* Meminit hujus scripti inter opera *Alberti CURTII Germani Sorwell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 17. sed de fictitio Baretti nomine plane silet, quod veri nominis, *Alberti Curtii involucrum Anagrammaticum* fuisse, observat *Symbola Rauschiana;* quæ simul docet, oppositum esse huic scripto statim sequenti anno ab *Erasmio Bartholino, Specimen Recognitionis* editarum Augustæ *Observationum Braheanarum* in quo insignes errores memoratæ *Historiæ cælestis* detexit.

BARTH v. de Escobar.

(328) *CASPARUS BARTHOLINUS* quomodo factus sit aliquis impostor adjectis *duobus* libris ejus nomine impresso *Enchiridio Physico,* vide conquerentem ipsum hisce verbis, quæ et si auctorem nondum detegunt, attamen detegendo inservire fortassis aliquando possunt. Verba ejus hæc sunt: *Unum sicco pede præterire non possum: Enchiridion Physicum Argentinae editum sub meo nomine me inscio atque invito: & quod iniquissimum, libros 2. posteriores adjectos a quo nescio, meo præfixo nomine; qui tamen mei non sunt aut fuerunt unquam. Itane mei calumniandi ansam dederunt: Cum in aliis meis scriptis reperiantur plurima, quæ e diametro cum duobus libris dissident. Inspeci primum Wittebergæ in transitu ex Bohemiam redux Ao. 1624. in Octobr. adstantibus quibusdam meis popularibus: quibus statim de hac mihi illata injuria conquestus sum & paulo post amico meo veteri BARTHOL. CIST. MED. p. 265.*

(328. a) *BARTHELEMI,* le Sieur de *Pierre NICOLE.* *Baillet* liste des Aut. deguisez p. 532. De hoc *Petro Nicolio* v. jam alias in *Anonymis* dicta aliquoties.

(329) *BALDUS NOVELLUS,* est *BALDUS BARTOLINUS DE PERUSIO,* seu *DE BARTOLINIS,* ut judicat *Thomas Hyde* in *Catalog. Biblioth. Bodlej.* p. 68. b. ubi duos tractatus ejus nomine citat. (I.) de *Dotibus & earum viribus ac Privilegiis* Venet. 1584. (II.) *Repetitiones in Jus Civile.* Lugdun 1553. quos & memorat *Bibliotheca Frisio-Gesneriana.*

(330) *BARTOLOMÆUS Anglicus.* Ejus nomine circumfertur liber *de naturis & Proprietatibus rerum,* quem tamen *Guilielmo BRABANTINO* tribuit *Antho. Senensis* Chron. Frat. Ordin. Prædic. Biblioth. p. 99. Idem tamen illum quoque adscribit *THOMÆ TEUTONICO,* si alias hic idem est, cum eis qui de *origine rerum* inscribuntur. Vid. ea quæ sub lit. (a) (b) excerpsumus, quæque supra jam dedimus num. 75

de hoc scripto ibidem aliquomodo descripto quale sit, sub nomine *Alberti Magni*.

(a) Anton. Senenf. Chron. frat. ord. prædicatorum annexæ Bibliothecæ. p. 99.

*Frater Guilielmus Brabantinus, sacra Theol. Baccalaureus, Vir ingeniosus, lingue latine & Græca notitia clarus, Philosophus eximius, & Theologus non ignobilis, ad instantiam D. Thomæ dicitur ex Græco in Latinum transtulisse textum Aristot. Composuit etiam librum de naturis & proprietatibus rerum, quem quidam perperam & falso tribuunt fratri Bartholomæo Angelico ordinis minorum. Composuit etiam librum 1. de Apibus. Claruit anno 1262. Citatur etiam frater Guilielmus Corinthiensis vir pius & doctus, tanquam auctor libelli de Apibus. Sed an diversi sint libri de eodem argumento tractantes, scilicet de Apibus, an unus tantum, vel etiam unus & idem auctor sit hic & illi, me fugit.*

(b) Idem pag. 242. habet. *Frater Thomas de Cantiprato, natione Brabantinus, Alberti Magni quondam discipulus, qui sui Magistri doctrinam & regularem observantiam emulatus, evasit, quoque magnus, scripsit opus de apibus mysticis, quod vocavit bonum universale. Vitam quoque D. Christina Lib. I. de naturis rerum, cujus ipsemet meminit in præfato libro de apibus. Hunc Lib. de naturis rerum putant aliqui esse illum, qui de proprietatibus rerum inscribitur, & Bartholomæo Anglico ord. minorum supponitur. Aliqui etiam scribunt hunc Thomam cognomento dictum de Barbanfane, & fuisse natione Gallicum & Episcopum Lusentinum, & Patriarcham Hierosolymitanum. Sic enim legi Toleti in conventu nostro D. Petri Mart. in libro antiquo manuscripto, coniuncto Summæ Alberti Brixienfis. Sunt & qui scriptum reliquerit, quod idem Thomas jussu D. Thomæ vel suis libris Aristot. ex Græca lingua in Latinam transtulerit. Claruit anno 1620. Epit. Gesn.*

(c) Idem p. 250.

*Frater Thomas natione Teuto, magister in Theol. Vir eruditionis non vulgaris, & multarum scientiarum officina locuples, nomen suum immortalitati consecravit, scribendo libros multos de origine rerum. Quos aliqui arbitrantur esse, qui de proprietatibus rerum inscribuntur, & sub tit. Bartholomæi Anglici circumferuntur.*

(331) BARTHOLOMÆUS. Ejus consilium 236. in *Friderici de SENIS* Consiliis esse 122. & Joanni PALIANENSI adscriptum, testis Ernest. Cothman Consil. num. 15.

BARTHOLOMÆUS v. ab Hartwis.

(332) BARTHOLOMÆUS PISANUS, à S. CONCORDIO, Ordin. Prædicat. Ei tribuit *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 105. b. librum *Conformitatum B. Virgin. cum Christo Mediolan.* 1510. excusum, quem tamen vindicatum a *Labbeo*, alii cuidam BARTHOLOMÆO ALBICIO, patria similiter Pisano, Ordin. Min. circa an. 1380. claro vid. apud *Olearium* Abac. Patrol. pag. 67. 68.

Sed & hic tamen hanc rem nondum in vado esse, apertè pronunciat.

(333) BARTOLI Jcti famigeratissimi *Lectura* multæ alienæ plane sunt, ut apparet ex *Francisci Zoanetta* repetitione super rubricam ff. de *Justit. & Jure*, quæ est repetitionum in varias *Juris Civilis* leges editarum Venetiis 1608. tomis aliquot Tom. I. fol. 45. col. 4. in fine ubi Dn. de PERUSIO pro ipso aliqua addidisse ab *Alexandro Jcto* refertur. vide excerpta (a) ob libri raritatem & molem fusius data.

(a) *Francisci Zoanetta* Repetit. super Rubr. ff. de *Justitia & Jure* Tom. Fol. 45. col. 4.

*Postremo, quia Bartolus in hac lege contradicit in aliquibus his, quæ dixit in aliis locis: ut apparet ex prædictis, quod est contra morem Barto. potest dici, quod ista proprie non est lectura Bart. qui non legit super hoc primo libro, ff. præter quam, l. omnes populi, inf. eo. quod potest percipi ex eo, quod diverso stylo utitur, quam utatur in aliis lecturis, & etiam in repetitione: d. l. omnes populi. Et quia in hoc primo libro in multis contradicit his, quæ dicit in aliis locis contra morem suum. Sed fuit lectura alicujus Doctoris, qui pro eo legebat, ita dicit Io. de Imo. in l. is qui reus, in 26. colum. infra de pub. refert & sequitur Doc. Alexan. in rub. infra de acquir. hered. circa princip. ubi hoc colligit ex dictis Barto. ibi idem Alexan. in l. diem functo: in 11. colum. inf. de offic. assesso & in l. Pomponius. §. si iussu in 7. colum. de acquir. poss. & in l. qui tale, circa medium, infra soluto matrim. & in rubrica, eo. tit. in 5. colum. & in primo volum. Consil. 138. incipien. oportune consideratis, in 9. colum. in secundo volum. consil. 206. incip. viso themate in 5. colum. inf. tamen ego considero contra prædicta, quod Barto. in l. prima. C. de sal. hosp. non præstan. li. 12. alleg. no. per sc. in l. 1. supra eo & Doct. communiter etiam antiqui maxime Bal. & Ang. semper allegant, Barto. hic: unde vere non crederem in hoc Imo. & Alexan. & hoc est magnæ importantiæ, quia summa est autoritas Bar. in judicando. in quo solet esse semper substantia veritatis: ut dicit Ro. consil. 469. in si primi dubii, Et dicit Do. Fran. de Are. in consil. 155. ad si. quod Bart. fuit pater juris. & Do. Andr. Barb. in c. Raynutius, in 39. col. dicit, quod Bar. est juris humani lumen ardentissimum, & ibidem in 42. col. dicit, quod est Doctor supremus. Ipse etiam in quodam suo consil. quod est insertum inter consilia Alex. in 4. volum. consil. 55. & incipit: perspectis his, quæ in themate. in 18. col. refert, quod etiam Bal. in l. rationes, C. he. proba. appellat Bar. doctorem supremum, & quod Ang. in consiliis suis circa prin. appellat illam Lucernam juris, & ideo magni interest, an sit ejus lectura, an ne 134. sicut etiam in lectura trium librorum, C. nam quidam voluerunt dicere, quod ipse non legit nisi usque ad titulum de periculo eorum qui pro magi 5. inter lib. II. & ita attestatur Ang. & reliquum quod sequitur usque in si. 12. fuit additum per quendam dominum Contem de Perusio ut asseverat Alex. in l. divortio, §. interdum, in pen. col. inf. solu. Mat. & in rubri. ejusdem tituli, inulti. col. in rubrica, inf. de acquir. here. & in l. 1. inf. qui satisd., cogan. & in rubrica, inf. de no. operum. in 13. col. & in l. Gallus, §. ille casus. in 5. colum. inf. de liberis & posthu. & in 2. volu. in consil. hinc cip. visis actis, in ult. col. & hoc confirmari potest,*

potest, quia Bac. in l. I. C. ut nullus ex vicar. pro ali. vica. lib. II. & tamen ibidem in lectionibus, quae communiter habentur, nihil dicit in illa. l. quia illam non legit, & eodem modo in l. probatoris. C. d. diver. offi. lib. 12. se remittit de quadam quaestione ad dicta per se in authen. si quis in aliquo, C. de eden. & tamen ibi de eo nihil dicit. Item in l. I. C. de strato. lib. 12. se remittit de alia quaestione adnotata per se in l. 1. inf. qui satisd. cog. ubi tamen nihil ad illud propositum. Et licet praedicta sint magna arg. quod non sit lectura Bar. tamen in contrarium multum me movet: quia ipse Bart. in l. I. C. de infra. lib. 11. alleg. no. perse in l. I. C. de digni. lib. 12. item in illa. l. I. C. de dignitat. in 15. col. multum pertinenter allegat, not. perse in l. Labeo. inf. de suppl. leg. item Bal. in c. olim ex litteris, rescrip. cui non minus crederem, quam Angel. allegat. not. per Bar. in l. litibus, C. de agri. & censi. lib. II. qui tamen titulus est post illum titulum. de peric. & com. & illum etiam allegant. Imo. & Ang. Aret. in l. imperatores, §. fi. inf. de appel. & Panor. in c. 2. de sequestr. pos. & fruc. 135. Similiter etiam est magnum dubium, an lectura super authenticis quae attribuitur, Bar. fuerit ipsius Bar. quia multum est aliena a stylo suo, & ideo dicit Alex. in d. rubrica soluto matrim. in septima colum. quod nunquam fuit sibi visum, quod fuerit Bar. licet ipse Barto. in authen. hoc si debitor. C. de pign. ad finem, remittat se ad dicta per se in §. sed neque in authen. de fideius. Hac licet non sint de materia hujus legis, tamen quia non sunt omnino extra propositum: nec etiam sunt inutilia ad majus ipsius legis ornamentum, interserere volui.

(334.) BARUCH. Ejus liber sive Vaticinia à nonnullis JEREMIÆ tributa, & tanquam hujus citata in testimonium, Barucho iterum vindicantur prolixè ab Huetio Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. pag. 389. 390. sqq. Quamquam ejus non esse asserat Capellus, nec translationem Latinam S. Hieronymi Biblioth. Univers. Tom. XII. 1689. p. 31. sub lit. (a) At Epistola Syriaca, quae Baruchi nomine extat, ei abjudicatur ab Huetio lib. cit. p. 390. CHRISTIANOQUE CUIDAM MONACHO in Syria probabiliter asseritur. Prophetiam vero memoratam Barucho cuidam juniore cum Kippingio exercit. de S. Script. XXIII. p. 257. & seqq. imputare mavult Joh. Mollerus in sua Homonomoscopia doctissima pag. 158. Sect. II. Cap. 1.

(a) Bibl. Univers. Tom. XII. pag. 31. Ludovicus Capellus in Comment. & notis Criticis in V. Testamentum compare le Græc & le Latin du livre de Baruch, d'ou il conclut, que ce dernier n'est pas de S. Jerome. Il fait voir que cette Histoire n'est point de Baruch & qu'elle n'est point divinement inspirée.

### BARUCHUS v. Canephius.

(334. a) Gabriel BARULUS. Ejus nomine edidit Conciones imperitus quidam, quem notum sibi esse quidem dicit Miræus Biblioth. Eccles. part II. pag. 9. in fine, sed nomen ejus non indicat.

(334. β) BAS-BRETON, Gentilhomme de Province: Dominique BOUHOURS. Baillet. Liste des Auteurs deguizez p. 532.

### BASILIVS v. de Barna.

(335.) Thalassius BASILIDES: Ex Græco illud nomen sibi assumpsit Marin LE ROY de Gomberville, significatione vocum retenta. Marin enim Græce Thalassium, & le Roy Basilidem innuit, ut observat Menage Antibaillet. Tom. I. p. 36. adde Colomesii Melanges Historiques pag. 53. & Baillet, liste des Auteurs deguizez pag. 532. & 330.

(336.) Cyriacus BASILICUS. Personatum nomen est Dominici REGII, ut in recensione Bibliothecæ Romanæ Prosperi Medansii Volum. II. ex eadem observant Acta Eruditor. Lipsiensia ao. 1693. p. 308.

### BASILIO v. Pica.

(337.) BASILIUS Gröningensis. Ejus nomine quinque recenset scripta, Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 252. a. sub lit. W. verumque Auctoris nomen aperit, WESSELUM Phrysiū Gröningensem. Ejus Farrago, quæ ultimo loco ab Hyde memoratur, extat in Bibliotheca nostra, sex capitibus distincta constans; ceterum nec locus nec annus quibus impressa sit, memoratur. Titulus totus libri sub (a) repræsentatur, ob ravitatem exscriptus.

(a) Farrago Wesseli: M. Wesseli Groningen. LVX. Mundi olim vulgo dicti rara & recondita doctrina, Notule aliquot & propositiones, quarum series & materia latius versa pagina conspicitur. In hoc libello tractatur. I. De benignissima Dei providentia omnia suaviter disponente. II. De causis, mysteriis & effectibus dominicae incarnationis & Passionis. III. De dignitate & potestate ecclesiastica. De vera & recta obedientia. Et quantum obligent subditos mandata & statuta praelatorum. IV. De Sacramento penitentiae, & quæ sint claves ecclesie. De potestate ligandi & solvendi. V. Quæ sit vera communio Sanctorum. De thesauro ecclesie. De participatione & dispensatione hujus thesauri. De fraternitatibus. &c. VI. De Purgatorio, quis & qualis sit ignis purgatorius. De statu & profectu animarum post hanc vitam, &c. Decessit ex hac luce M. Wesselus, Ao. M. CCCC. LXXXIX. in die sancti Francisci. Sepultus Groningæ in monasterio quod dicitur Spumalium virginum.

(337. a) BASILIUS HYPERETA. Eo nomine prodiit Hamburgi ao. 1679. in 12mo typis Arnoldi Lichtensteinii Historische und Politische Beschreibung der Geistl. Monarchie des Stuhls zu Rom. Auctor scripti est Samuel PUFFENDORF, cujus introductioni oder Einleitung zu den vornehmsten Staaten in Europa in sertum est, facitque ejus Caput XII. in Parte prima. vid. Benzens Ebenbild Thomasi pag. 215. in fin. Editio Hyperetæ nomine facta hujus scripti complectitur paginas in universum 258. præfixaque ei est præfatio ad lectorem, & subjectus contentorum index.

(338.) BASILII Magni operum editiones varias, vide apud *Gerhard.* pag. 248. 249, & *Olear.* pag. 71. quorum Concinnatores de operibus tum genuinis, cum supposititiis ejus diversimode agunt, quæ curioso lectori examinanda relinquimus. Nobis hinc inde sparsim collecta, de operibus ad alios auctores relatis, pro instituto nostro breviter referre suffecerit; plura qui volet, *Bellarminum*, *Sixtum Senensem*, *Tritheimium*, *Possevinum*, *Baronium* ad Ao. C. 361. *Labbeum*, aliosque de scriptoribus Ecclesiasticis fusius commentantes adeat. Itaque

I. *Asceticorum præfatio*, cujus initium: *Etsi præclare sunt illæ legum sanctiones*, eadem cum CHRISOSTOMI *Homilia de Militia Spirituali* Tom. 3. operum ejus excusa, notatur *Riveto Critici sacri* lib. 3. c. 20. p. m. 330.

II. *Ascetica* vero ipsa EUSTHATIO *Sebasteno heretico* adscribuntur, auctoritate *Nicephori*, & *Sozomeni*, & aliorum, ab eodem *Riveto* l. c. Coc, pag. 251. & *Gerardo* pag. 252.

Irrepsisse quædam in Basilii *Ascetica*, aliena, quæ tamen qualia aut cujus sint non dignoscantur, agnoscit *Cave* *Histor. lit. script. Ecclesiast.* pag. 136. b. ubi simul addit veri non absimile esse, nonnulla ex illis deberi EUSTHATIO, quod notavit etiam ex *Nicephori* IX. XVI. XIII. XIX. & *Gatak. Anton.* 188. 50. *Marginalia Normanniana* MScta hoc loco. *Addé du Pin* *Biblioth.* Tom. 2. p. 182. 183.

III. *Epistola* 80, eadem cum GREGORII NYSSENI *de Trinitate ad Eusthatium* tractatu deprehensa *Theoph. Raynaudo* de mal. & bon. lib. pag. 128. videtur *Gregorio* adjudicari, sed *Basilii* malunt esse *Rivetus* l. 3. c. 20. & c. 23. p. 350. *Bellarminus* aliique.

IV. *De Eremita laudibus* opusculum, contineri capite ultimo operis *de Dominus Vobiscum*, a Petro DAMIANO conscripti, monet idem p. 129.

V. *Grammaticas Exercitationes*, libellum *Basilio* male tributum, recte à *Parisiensibus*, *Manuelis MOSCHOPULI* nomine recusum esse, docet ibidem cum aliis. Editio illa facta 1545 in 4to ex Officina *Roberti Stephani*, nitidissima, cum inscriptione libri Græca tali: Τῆς Σοφωδίας καὶ λογικῆς μαθητικῆς ἔμοσχόπουλος ἐπίσχεδῶν. Latina vero ista: *Manuelis Moschopuli de ratione examinanda orationis libellus*, ex *Bibliotheca Regia*.

*Raynaudus* de Malis & bonis libris part. I. *Erotem.* X. pag. 129. *Moschopulo* *Exercitationes*

*Grammaticales* adscribit lit. (a) Auctoritate *Crusii*, de quo *Marginalia Normanniana* sequentia notant: *Ἐπί τῆς γραμματικῆς γυμνασίας* Basil. 1553. MOSCHOPULI esse fide sui MSti asseverat *Crusius* *Turco-Gr.* p. 45. Conferatur *Labbe* Tom. I. de *Scriptor. Ecclesiast.* pag. 177. 397. monente hic nota *Marginali Diecmanniana*.

VI. *Homiliam* X. & XI. idem p. 129. adjudicat dubie GREGORIO NYSSENO, quod plenius probat *Rivetus* l. c. pag. 328. & *Possev.* Tom. I. p. 192. appar. sacri.

VII. *Monasticas Constitutiones*, ab ipso *Basilio* & GREGORIO NAZIANZENO conscriptas, ex *Georgio Presbytero* idem *Raynaudus* l. c. docet: verum *Nicetas* *Commentator* *Nazianzeni*, *Monasticam* *Institutionem* non *Basilio*, sed *EUSTHATIO Sebasteno* expressè tributam a *Nicephoro* in *Ecclesiastica Historia* testatur. Vid. *Gerhard.* p. 253.

VIII. *Præfatio Psalmorum*, eadem cum *AUGUSTINI* *Præfatione* in eosdem esse, adeoque Græce, & ab eodem iterum Latine dein reddita creditur, *Frontoni Ducæo* & *Riveto* l. c. p. 329.

IX. *Commentarius* autem in *Psalms*. *Cinnus* *Commentariorum* *CHRYSOSTOMI* & *THEODORETI*, docetur ab eodem *Riveto* p. 333.

X. *Quæstiones Compendio tractate*, *EUSTHATIO Sebastiano* tribuuntur a *Sozomeno* *Hist. lib.* 3. c. 15 & *Niceph.* lib. 9. c. 16. & l. 13. c. 9. teste *Bellarmin.* de amiss. gratiæ lib. 1. c. 13 apud *Gerhard.* pag. 26. 33. & *Possev.* Tom. I. apparat. pag. 192.

XI. *Regule breviores* ejusdem *EUSTHATII*, ex *Nicephori* l. 9. c. 16. & l. 13. c. 19. judicantur *Pontificiis* quibusdam, a quibus alii iterum, *Photii* auctoritate moti, dissentiunt: qua de re vide *fibimetipsi* fere contrarium *Ib. Raynaud.* l. c. p. 128 (b) & 139. (c) & *Cocum* pag. 251.

Adde quod præterea in nunquam satis laudandis *Actis Erud. Lips.* 20. 1686. (F. *Casimirus Oudin* in *Supplem.* de *Scriptor.* & *scriptis Ecclesiasticis*,) librum *Victoris Africani* de *Consolatione* in adversis inter *Basilii* etiam opera haberi, a nemine hætenus observatum asserit: quodque *Gvil. Cave* *Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiasticor.* pag. a. scribit de *supposititiis Basilii* *scriptis* hoc modo: *Homilia decima & undecima* in *Hexaëmeron*, quas a *Gregorio Nysseno* additas fuisse *Socrates* l-4. cap. 26. atque ipse *Nyssenus* *Hexaem.* in fin. fidem faciunt.

De *Grammatica* *exercitatione* *libellus*, qui est *Joannis Moschopuli*.

De consolatione in adversis Epistola lat. quæ VICTORIS CARTENNENSIS est.

De laudibus Eremitæ, seu vitæ solitariæ Lat. fragmentum est ex opere PETRI DAMIANI. Adde du Pin Bibliothec. Nouv. (d) Tom. IV. pag. 180.

(a) Raynaud. de mal. & bonis libr. pag. 129.

*Ægre adducor ut moneam libellum de Grammatica exercitatione absurde adscribi S. Basilio Magno, ut habet titulus. Sed sive eum titulum apposuit Gilbertus Cognatus interpres, sive quisquam alius, ut accessu illius lucubrationis, editio operum S. Basilii videretur plenior prodire, impositum est manifeste lectoribus. Nam ipsummet initium, satis superq; docere poterat hallucinationem. Siquidem in eo initio ponitur oratio ad Deum, qua rogatur, ut meritis S. Johannis Chrysostomi, Sancti, parvulum rudem literarum, & primis Grammaticæ notionibus imbuendum, dignetur ad profectum juvare. Hæc quis fingat a Magno Basilio, qui Chrysostomum antecessit, esse conscripta? Itaq; absurde omnino, ea scriptio S. Basilii est attributa, quam auctorem, nomine Manuelis Moschopuli, qui sub annum Domini 1300. scribebat, emisere jam olim Parisenses. Notavit quoq; Moschopulum, non S. Basilium esse libri hujus Grammaticalis autorem, Martinus Crusius, in Notis ad Historiam Politicam Constantinopoleos, insertam libro I. Turco-Græcia.*

(b) Ibidem p. 128.

*Regulas breviores, suppositas esse S. Basilio, esse autem revera Eustathii Sebasteni monuit Garetius præfatione ad opus suum de Eucharistia, allegato Nicephoro lib. 9. Histor. c. 16. & lib. 13. c. 29. fateor tamen Photium esse in contrarium, & eas regulas tanquam genuinum S. Basilii opus agnoscere.*

(c) Ibidem p. 139.

*Eustathio quidam supposuere regulas apud S. Basilium fustius disputatas. Ita constanter asseruisse aliquos, testatur Sozomenus lib. 3. histor. c. 13. & Nicephorus lib. 9. c. 16. ac lib. 13. cap. 29. Fuit hic Eustathius, Episcopus Sebastenus, Arrianorum gregalis, & plenus nequitia homo, ut intelligitur ex iis quæ de eo tradit S. Basilius binis epistolis, altera ad Occidentales Episcopos, ad Patrophilum altera. Itaq; minus verisimile est, tanta perfectionis lucubrationem ad perditum Arrianum esse referendam: ac proinde S. Basilio eam abjudicant Justinianus Imperator tract. pro V. Synodo Oecumenica; tom. 2. Conciliorum editionis Romanæ p. 267. & Photius cod. 144 ac codice 191.*

(d) Du Pin Nouv. Biblioth. des Auteurs Ecclesiast. Tom. IV. p. 18.

*Nous n' avons aucun de ses Ouvrages sous son nom; mais il y a parmi les Oeuvres de saint Basile un Traité Latin intitulé Consolation dans l'adversité, qui avoit aussi été mis avec les Oeuvres de Saint Eucher, qui est selon toutes les apparences celui dont parle ici Gennade. Comme il estoit adressé à Basile, on a crû qu'il estoit de Saint Basile; il est visible qu'il est d'un Auteur Latin, & ce que Gennade dit du Traité du Victor, convient à celui-ci: car il y est parlé de la Resurrection, & l'Ouvrage est plein d'autoritez & d'exemples, tires de l'Ecriture Sainte.*

(339) BASILE DE ROUEU : François CLOUET. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 532.

(340) BASILIUS Valentinus, Monachus Benedictinus (cujus libri Chymici plurimi recensentur apud *Borellum*, Biblioth. Chymicæ p. 212. & seqq. nec non apud *Draudium*, titulis variis, *Lindanum* pag. 93. & jeune apud *Schenck* pag. 43. Biblioth. Med.) nullus unquam in rerum natura fuisse quibusdam creditur. *Morhofius* sane in Epistola elegantissima de Metallorum transmutatione, hic Hamburgi anno superiori edita, p. m. 133. omnia de ipso incerta esse testatur, quam diligentissime in ejus Historiam inquitum fuerit ab Imperatoribus Germanicis. Certe Dominus *Martinus Fogelius* Ph. & Med. Dr. aliquoties mihi, sed pro merito nunquam digne laudatus, ex Domino *Raschio*, Med. olim Doctore, se plus semel audivisse, mihi confirmavit, nullum ejus nominis Monachum Benedictinum fuisse. Quandoquidem nec in Catalogo Benedictinorum Provinciali Erfurti, neque in Generali Romæ nomen hoc a se fuerit inventum. Arbitrari vero se, quendam hoc nomine latitare voluisse ex familia Johann. Tholdeni Hessi, cujus *Halographia Germanica*, sive *Beschreibung aller Saltz-Mineralien* Erfurti 1612. in 8 edita Chymicæ notitiam non proletariam arguit. Quicquid autem ejus sit, certe librum illius *Basilii* nomine venditatum de *incrementis & decrementis Metallorum & cum clavibus* 12. impressum, *Andrea* de SOLEA seculo integro antiquiori deberi, docet modo laudatus *Morhofius* p. m. 9.

Idem repetit *Morhofius* Polyhistoris liter. lib. I. c. IX. p. 85. 86. Sed in tantum mutata sententia, ut credat *A. de Solea* Nomen esse Anagramma Joannis *Toldeni*, veri scripti hujus Auctoris; vid. allegat. sub lit. (a) Sed *Leibnuz*. Epistola quadam data Hannov. 1690. d. 27. Junii, interpolata tantum à *Tholdio* credit Personati Valentini *Basilii* scripta, quanquam non tam Veterum auctorem esse largitur; quam quidem ille videri vult. vid. lit. (b) Et extitisse omnino *Basilium Valentinum* ex Curiosorum quorundam relatione, per *D. Wäizium* certus factus *Reiherus* docet, ut in recensione dissertationis *Reiherianæ* de Nummis Chymicis animadvertunt, *Monatliche Unterredungen* 1693. p. 617. sub lit. (c) & 1689. p. 36. 37. 44. Cum *Leibnuzio* facit *Bibliothèque Universelle* Tom. 13. de l'ann. 1689. p. 206. sub lit. (d) itemque *Nouvelles de la Rep. des Lettres*, du Fevrier. 1689. p. 176. ex *Tollio* sub lit. (e) Scripta hujus *Basilii* Valentini vide apud *Mercklin*. in *Linden*. renov. lib. I. p. 120. qui Monachum Benedictinum appellando indicat satis, ipsi hunc scriptorem non personatum, sed verum videri: æque ac *Olao Borrichio* *Conspectus Chemicor. Illustr.* §. XLIV. p. 30. qui notabilia refert, & castratum ejus artificis scriptum suspicatur De quo mirabilem historiam probat *Sam. Reyherus* Tr. de nummis ex Chymico metallo factis cap. XXXVI. p. 136. § 22. & sequentibus, qui legi meretur.

(a)

(a) Morhof. Polyhist. literar. Lib. I. Cap. IX. p. 85. 86.

In his (Pseudonymis) *Basilii Valentini*, magnus hujus artis antistes, (ut hoc  $\omega\varsigma$   $\epsilon\upsilon$   $\pi\alpha\rho\acute{o}\delta\omega$  *monenam*) quibusdam numeratur. Ego ipse quondam in illa fui sententia, ac confirmat *Raschii* testimonio *Placcius* in *Pseudonymorum Catalogo* p. 159. qui nec in *Catalogo Benedictinorum Provinciali Erfurti*, neque in *Generali Romae* nomen hoc invenerit. *Raschius* aliquem ex familia *Johann Tholdenii Hessi* sub hoc nomine latitare voluisse existimavit. Sed in aliam nunc sententiam pene impellit *Gudenus* ipse *Erfurdiensis*, qui in *Histor. Erfurdeni* lib. 2. p. 129. ita scribit: *Eadem etate, sc. An. 1413. Basilii Valentini in Divi Petri monasterio vixit, arte medica & naturali indagatione admirabilis. Addit quidem Gudenus ipse ab his sacris alienior: Insuper iis accensetur, quos in augmentum spei nominant aurum consecisse. Sic aliena dementia post secula fallit, ideo minus culpabilis, quod non nisi decipi amantes facultatibus exuat. Verum ut iis verbis demonstrat, illum rerum, quas proponit Basilii, notitiam non habuisse, ita suffragium tamen idoneum praeber, quendam ejus nominis vixisse in Divi Petri monasterio. Librum tamen illum de incrementis & Decrementis metallorum, qui Basilio Valentino vulgo tribuitur, sed cujusdam de Solea nomine apud amicum editum vidi, & quidem in 4to. — Suspicionem hoc de Solea nomen mihi movit, quoniam de Tholdeno aliorum opinio est annon forte in illo *Johannis Tholdeni* nomine lateat: Et sane integrum illud nomen de Solea in nomine *Joannes Tholdenus* occultatur: quae vero supersunt literae, nullum formare praenomen possunt, atq; nunc memoria excidit, quale in libro illo edito fuerit. Fortassis aliud quoddam assumpsit, eo contentus, quod nomen quodcumq; e suo extruxerit.*

(a) Leibniz Epist. data Hannov. 1690. d. 27. Jun.

*Basilii Valentini* nomen esse fictitium & a duobus effectibus primariis lapidis Philosophorum jactati sumtum divitiis Regiis, & perfecta valetudine, dudum suspicatus sum, & *Clmo Tollio* sententiam meam aperii; qui ab ea non videbatur abhorrere, idq; nuper indicavit in libello edito titulo sapientiae insanientis. Nescio an *Rudolphus Imperator* ut narrat *Tollius* in *Monadii* hujus crediti res inquisierit, illud scio *Joh. Philippum Electorem Moguntinum Erfordia* potitum investigari jussisse apud *Benedictinos* ejus civitatis sed frustra. Ego ut verum fatear, an scriptor sit tam antiquus, qui ut ipsi videri vult, libros suos composuerit eo tempore, quo lues venera innotuit, dictio enim Germanica recentius aliquid spirat, nisi dicere malimus fuisse scripta *Basilii* a *Johanne Tholdio* interpolata. Hic enim quorundam editor habetur. Et sunt qui credunt *Tholdium* cognatione junctum auctori, quaedam ex ejus schedis in *Haligraphiam* suam transtulisse.

(c) Monatliche Unterredungen/ 1693. pag. 617. 618.

Wir lassen demnach diese ungewisse und betriegliche Dinge fahren / und kommen mit dem Herrn *Neyher* auf den *Basilium Valentinum*, welchen etliche gar nicht auf der Welt gewesen zu seyn glauben. Herr *Dr. Wais* aber hat an ihn überschrieben / daß er von alten *Curiosis* versichert worden / *Basilii* habe sich eine geraume Zeit würcklich zu *Walckenrieth* aufgehalten / und bey damahligen *Cinnober Bergwerck* Bau zu der

*via humida* gute Gelegenheit bekommen; von welchen allen Herr *D. Wais* viel *singularia* beygefüget / und mit einem alten Gemählde zu *Walckenrieth* im *Creutzgange* nach der Kirchen beschleußt / darinnen der Meister der erstmahligen *Tinctur* mit allen *Figuris* in kleinen Thieren / als Tauben / Löwen / und dergleichen / unter fünf Bögen zusehen / so sehr rar ist / und weil es noch in seiner natürlichen Farbe stehet / da das andere fast alles ruiniret ist / so ist es bis dato recht fatal. Wir haben auch einmahl vom *Basilio Valentino* gehandelt / sub *Leonardo* fort / im ersten *Januario* p. 36. 37. & 44. und im Zweifel gestellt / ob er zu *Erfurt* im *Peters-Kloster* gelebet / weil *Raschius* im *Catalogo* der *Benedictiner* daselbst seinen Namen nicht finden können. Nach der Zeit aber bin ich dessen abermahl versichert worden / und als ich die *Exception* mit dem *Catalogo* machte / ward mir zur Antwort / die *Schweden* / als sie im 30jährigen Kriege *Erfurt* inne gehabt / hätten den *Catalogum* mitgenommen: Doch wäre vor wenig Jahren noch ein *Manuscript* von ihm auf dem *Peters-Berge* vorhanden gewesen / welches die *Capuciner* einmahl geborget / aber man wüßte nicht / wo es hernach weiter hinkommen. Ob aber *Basilii Valentini* in dem *Walckenriethischen* Kloster sich jemahls aufgehalten / lasse ich dahin gestellt seyn: Im *Eckstormio* kan ich nichts finden. Ja derselbe setzet die Erfindung der *Cinnober-Minen* erst um das Jahr *Christi 1569*. da doch *Basilii Valentini*, nach *Gudeni* Rechnung / schon *an. 1413.* zu *Erfurt* floriret.

(d) Bibliothec. Univ. Tom. 13. de l' an. 1689. p. 206.

La plus part de ceux qui ont lu les livres de *Basile Valentin* ont cru que c' estoit un Moine de l' ordre des *Benedictins*, qui condamne l' ignorance des *Ennemis* des *Chimistes*: Mais *M. Tollius* fait voir qu'il estoit inutile à l' *Empereur Maximilien* de faire chercher ce pretendu Moine & son Couvent dans ses etats; Cet Auteur introduit souvent le *Mercur* Philosophique, que les Philosophes appellent *Basilii* ou *Regalis*, fils de *Regale* parlant sous ce nom. Il ne s' appelle pas *Valentin* de la Ville de *Valence* comme on se l' est imaginé, mais du Verbe Latin *Valere* qui signifie estre puissant parce que ce *Mercur* penetre, engendre, nourrit, augmente, change & renouvelle toutes choses.

(e) *Nouv. de la Rep. des Lettres* Fevrier 1689 p. 176. *M. Tollius* pretend neantmoins que tout y est allégorique jusqu' au Nom de *Basilii Valentinus*, que tout le monde prenoit bonnement pour le Nom de l' Auteur; au lieu que selon *Mr. Tollius*, c' est le Nom qui donne au *Mercur* Philosophique dont la Nature & l' Excellence se trouve exprimé par l' *Etymologie* de ces deux mots.

Vid. *Monatl. Unterred.* 20. 1693. p. 617. & 20. 1689. p. 36. 37. & 44.

(341) *BASSARIUS, VULTURIUS GRATIANUS*: Hunc esse *Gerardum Joannem VOSSILUM* docet *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 532. & 330. v. *Gratianus*.

(343) *BASSEANUS* ou *DE LA BASSEE*, *Bonaventura, Louys le PIPPRE*. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 532. liber est anonymus pro



pro Pseudonymo venditatus ut apparet *Pseudonymor.* num. 818. a. 898. a

(343.) BASTONE, *Scipione*: Jean CAP-  
PONI. *Baillet.* liste des Auteurs deguifez  
pag. 532.

(344.) BATAVI THEOLOGI. Eo-  
rum editum est *Judicium super Simonis Historia Cri-  
tica*, Gallico idiomate, cujus auctorem ex fa-  
ma publica facit Joannem CLERICUM Herman-  
nus *Witsius* in *Miscellaneis Sacris*, uti in eorum  
recensione annotant *Acta Eruditorum Lipsiensium*  
ao. 1695. pag. 513. Et ipse *Richard Simon* in Re-  
sponsione ad hoc iudicium facit libri auctorem  
Johannem *Clericum* Professore linguæ Hebrææ  
Amstelodamensem c. 1. p. 1. Adjuncta est hæc re-  
sponsio Criticæ V. T. in edit. Rotterdam. 1685.  
chez Reinier Leers.

(345.) D. Rudolphus BATTERMANN.  
Ejus nomine prodit Colonia typis Wilhelmi  
Freiffem. 1649. in 8vo *Instructio Theologica contra  
Scheiblerum & Tremolienses*. Verus auctor est Jo-  
annes SCHUCKING, natione Germanus, pa-  
tria Darubdiensis in Westphalia: notante *Sorwell*,  
*Biblioth. Societ. Jesu* p. 501. b. 502. a.

(346.) Joannes BATRACHUS. Sub  
ejus nomine recenset Thomas Hyde in *Catalogo  
Biblioth. Bodlejan.* p. 70. b. librum: *De origine  
& Principiis naturalibus impressionum in aëre, & come-  
tarum, deque eorum significationibus* Arg. 1532. in 4.  
additque insuper, *Batrachum* hunc esse FRO-  
SCHIUM.

(347.) BAVARIÆ Theologorum no-  
mine librum, *De Communione sub utraque specie*,  
publicatum, à Jesuita Germano Paulo HOFFÆO  
ex *Alegambe* pag. 365. memoratum est, in ano-  
nymis c. 11. num. 327.

Addatur *Sorwell.* *Biblioth. Scriptorum  
Societ. Jesu* pag. 649. b. *Miræus* *Bibl. Ecclesiast.*  
part. II. pag. 180. a *Witte* *Diar. Biograph.* anno  
1608. 17. Decembr. quitamen omnes titulum  
libri formant: *De Communione sub una tantum  
specie*.

(348.) Conradus Bavarus, seu BOJUS.  
Editum est ejus nomine Viennæ 1524. in 8vo.  
*Memoriale Biblicum, Carmine*, Sed verus Auctor di-  
citur fuisse Petrus ROSENHAJUS, Monachus  
in Melck, Cœnobio Austriæ, ut monet ex  
*Molano*, *Miræus* *Bibliothec. Ecclesiast.* Part. II.  
pag. 18. lit. (a)

(a) *Miræus*, *Biblioth. Part. II.* p. 18.  
Conradi Bavari, seu Boy, *Memoriale  
Biblicum carmine 1524. in 8vo.* Viennæ editum fuit.  
Sed verus auctor dicitur fuisse Petrus Rosenhajus,  
monachus in Melck, Cœnobio Austriæ, Ita *Mo-  
lanus*.

(349.) Germani BAVARI Hallensis  
nomine, scriptum investivum contra Dr. Nicolaum

*Selneccerum* ao. 1579. à Joanne LAGO, Pomerano  
editum fuisse, ex *Conr. Schlüsselburgii* Theologia  
Calvinistica refert *Draudius* *Bibl. Class. Theol.*  
pag. 142.

Verum Auctoris est JOSUÆ (non Joannis)  
*Lagi* nomen, animadvertente *Symbola Flensburgo-  
Molleriana*, addente ex *Conradi Schlüsselburgii* Lib.  
3. Theologiæ Calvinistarum p. 297. titulum li-  
bro fuisse: *Examen contra Nicol. Selnecceri Repeti-  
tionem doctrinæ de Idiomatum Communicatione.* Neu-  
stad. ao. 1579. Nota *Marginalis Diecmanniana*  
hæc addit: Non Johannem sed Josuam Lagum vo-  
cat Schlüsselburg Theol. Calv. l. 2. Art. 7. fol. 61.  
a. Verba hæc sunt: ao. 79. Josua Lagus Pome-  
ranus, profugus & clandestinus Dantisci Sacra-  
mentarius contumeliosissimum & atramento  
Diabolico tinctum scriptum edidit, contra D.  
Nicol. Selneccerum sub nomine Germani Bavari  
Hallensis. Hæc Schlüsselb.

Germani BAYER nomine provocationem ad Ni-  
colaum Selneccerum ao. 1582. scripsisse *Christophorum  
HERDESIANUM* J. C. lege apud Paul. *Freherum*  
*Theatr. Vir. erud. clar.* pag. 899. a. Non dubito  
hunc ipsum illum librum esse quem Josua LAGO  
Schlüsselburgius asserit & tanto magis Frehero  
fidendum arbitror, quod ipse Noribergæ, ubi  
Herdesianus quondam Consiliarius fuerat, vixe-  
rit. Hæc *Symbola* est *Diecmanniana*.

(350.) Bernhardus BAUMAN: Ejus no-  
mine prodierunt (1) *Medulla Tauleri.* (2) *Uergera-  
liches Christenthumb.* Quorum Scriptorum au-  
ctorem esse Christianum HOBURGH docet nos  
filius ejus in *Vita Parentis*, quam addidit Parti  
2dæ der abgenöthigten Lehr- und Schuß-Schrift wi-  
der den Guttmannischen Offenbahrungs-Patron durch  
das Predig-Ampt zu Lübeck / Hamburg und Lüneburg.  
edit. Hamburg. 1674. in 8. pag. 38. der Vorrede ad-  
dep. 52. ubi refertur, quomodo ipse Christia-  
nus Hoburgh se sub hoc Baumanni nomine la-  
tentem in Postilla Mystica sua & Apologia non  
vulgaribus laudibus impertiverit. Citat hanc in  
rem testimonium filii ex additionibus in Paren-  
tis Hoburgi Commentationem in Canticum:  
*HER Christ der einig Gottes Sohn / Joa. Deckber.*  
de scriptis Adespotis pag. 114. 115. qui hunc Ho-  
burgum sat honorificis elogiis ornat: quod notat  
quoque *Mollerus Flensburgensis* *Isagoges ad Histo-  
riam Chersonesi Cimbricæ Ecclesiasticam & Li-  
terariam universalem* Part. II. p. 146.

BEAUCHATEAU v. *Lufancy.*

(351.) BEAUME, *Denis de la sainte*: Jean  
*Baptiste* GUESNAY. *Baillet*, liste des Auteurs de-  
guifez p. 533.

(352.) BAYS & DRAWCANSIR: N.  
DRYDEN & Samuel PARKER. *Baillet*. liste des  
Aut. deguif. p. 533.

(353.) Claude de BEAUBOURG: Antoine  
ARNAUD. *Baillet*. Liste des Auteurs deguifez.  
pag. 533.

(354.)

(354.) BEAULIEU, le Sieur de : Pierre Thomas DU FOSSE. *Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 533.*

(355.) Ludovici de BEAUMANOIR nomine contra *Servinum, Advocatum Regum, Apologiam, pro Societate Jesu Gallicam* prodiisse, conscriptam à Ludovico RICHEOMO vel RICHELMIO, vid. apud *Alegamben p. 318.* & apud ejus Continuatore *Sorvel. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 573. b.* qui Ludovicum de BEAUMONT, & *Witte Diar. Biograph. 1625. 15. Septembr.* qui Ludovicum de BEAUMANTIR nominant, inventum hujus pro Jesuitis Apologiae auctorem. At Beaumanoir legas apud *Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 532.*

(356.) BEAUMONT Jesuita. Verum ejus nomen est ROOKWOOD, illius Rookvoodi frater, qui ob sulphuream Conjuratiorem poenas luit, ut testatur *Bates in vita Jacobi Usserii Archiepiscopi Armachani pag. 741.* ex Nicolao Bernardo. Sed quid sub hoc persona scripti ediderit, ibidem non indicat. Etiam *Sorvel* nec de Beaumontio nec de Rookvoodo quicquam memorat.

(356. a) Jo. G. BECHTIUS: Balthasar VENTOR, AVEC D' AUTRES. *Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 533.*

(357.) Georgii BECKERI Elbingensis nomine, prodiit aliquoties libellus Rhetoricus, cui titulus: *Orator Extemporaneus, sive Oratoris breviarium bipartitum.* In eo sibi adscribendo, cum à *Michaeli RADAU, Jesuita dictatus* Regiomonti esset publice, plagium ipsum admisisse, per praefationem editioni Amstelodamensi 1655. in 2mo praefixam docuit *Adamus Motkoveski*; unde factum, ut postea vel sub utroque, vel sub *Radavii* nomine solo prodierit, Lipsiae 1659. cum anonymi praefatione dubitante de auctore, & 1664. vide notantem etiam hoc *Thomasium* de plagio littario §. 369.

Ubi *Adami Motkowsky* verba ex editione Amstelodamensi allegat. Nihil hac de re meminit *Sorvel* in Bibliotheca Scriptor. Societatis Jesu, in vita *Michaelis Radavii*, sub cujus nomine memoratum scriptum refert, pag. 616. a. Liber *Beckheri* in Edit. Amstelod. 1650. in duas Partes distinctus est quarum utraque in Capita & haec in quaestiones subdivisa. Prior pars de Elocutione, dispositione & inventionem agit Capp. tribus. Altera praxin & genera causarum complectitur Cap. IV. Subjunctus est index. Liber constat paginis in univ. 473.

(358.) *Nicolaus BECMAN.* Ejus nomine edita est Parisiis Medulla Justiniana, quam Jurisconsulti cujusdam Marpurgensis esse, notat *Puffendorff. epistol. ad amic. p. 7. sub lit. (a)* quibus adde ea quae in *Anonymis n. 1558. de Becmano* monuimus.

(a) Epistolae Puffendorffii ad Amicos p. mihi 224.

Post sexennium in familia Comitum absumtum, Marpurgum abiit, juris studio se adplicaturus. Ubi dicitur, Medullam suam Justinianeam ex privato collegio MSto Professoris cujusdam compilasse, vel potius id paucis in locis interpolatum praefixo suo nomine Parisiis post edidisse. Certe vix triennium est, cum Nobilis quidam Sverus, qui Marpurgi aliquandiu haeserat, praesentibus quibusdam studiosis, & Professore uno heic loci diceret; Marpurgensem illum Professore Bekmanno plagii actionem intentaturum. Id certe patet, eam Medullam alium praefere genium à Commentario ad Instituta aliquot post annos scripto; nec eam spirare ruditatem & vesaniam, qua hic scaturit; cum tamen alias intra tantum temporis spatium in melius ire debuissent studia hominis. Quicquid hujus sit, saltem descriptio ejus libri non exiguo labore ipsi constitit, cujus intemperantia iterum Parisiis contraxit.

(259.) BEDA Britannus, ex vitae sanctimonia Venerabilis nomen sortitus, opera varia scripsit, de quibus vide *Bellarminum, Sixtum, Possesvinum, Labbeum, Olearium* & alios. Ex iis aliis asseruntur

I. *Commentaria in epistolas Paulinas,* quae PETRO TRIPOLITANO Abbati tribuit *Baronius, Tom. 7. annal. ad Ao. C. 862.* BARTHOLOMÆO URBINATI cuidam, aut etiam FLORO *Monacho Sixtus Senensis lib. 4. p. m. 267.* repugnante utriusque *Bellarmino* de script. Eccles. p. m. 180.

FLORO Magistro, qui seculo post Bedam floruit, non male a nonnullis tribui iudicat *Usserius* de scripturis & sacris vernaculis p. 105. & 106. cui adde *du Pin* in Bibliothec. Eccles. ut ex eo recensent *Acta Erud. Lips. ao. 1696. p. 39.* & Tom. II. Supplem. Sect. X. pag. 478. qui Floro asserit auctoritate trium MStorum, Corbejensis, alterius à Trichemio visi, & tertii à Mabillonio prolati. Et apud Hunc ultimum delitescere verum Bedae Commentarium MS. ab illo Floro plane diversum, fidem facit *Cave Histor. lit. Script. Eccles. pag. 335. b.* Quod & de Benedictinis affirmat *Journal des Savans pag. 50. ao. 1684.* qui & FLORO DIACONO LUGDUNENSI, eum qui hactenus extat, in Epistolas Pauli, Commentarium asserunt, nec minus *Mabillon* peculiari dissertatione quae extat Tom. I. Analect. p. 12. citata etiam *du Pin* Biblioth. Nouv. Tom. VI. p. 88. ubi prolixè legendus.

II. *Epistola de Divinatione Mortis & vite,* quam sub APULEII Platonici nomine vult extare *Bellarminus, pag. 178.* de script. Eccles.

III. *Vite Sanctorum* non omnes Bedae quod sint, ipsae arguunt. Ex his *Arnulphi vita* PAULO DIACONO. *Patritii PROBO. Columbani, Attala, Eusthatii & Bertolphi Abbatum,* JONÆ SCOTO sunt adscribendae. vid. *Possesv. appar. ad nomen Jonæ. Bellarm. p. 181. 182. Cocum p. 426. Gerbardum, p. 405. 406.* Con-

Confirmat hæc non tantum *Miræus* sed & addit, *S. Vedasti Vitam*, quæ Bedæ nomine circumfertur, non à Beda sed ab ALCUINO esse consignatam. *Bibl. Eccles.* p. 127.

IV. *Martyrologium*. Scriptum quidem ejus nominis à Beda librum ex ipsius Bedæ testimonio asserit *Miræus* *Biblioth. Eccles.* p. 238. sed & insimul dolet non amplius purum & integrum extare. Quod hodie pro illo venditatur maximopere à FLORO interpolatum & auctum dicit *Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 345. sub lit. (a) carmine vero redditum à WANDALBERTO *Diacono* *Martyrologium* quoddam, compositum ex hoc *Beda & Flori*, quod pro Bedæ *Martyrologio* venditatum a *Molano* scribit du Pin *Biblioth. Eccles. de Script. Secul. IX. tom. VII. p. 200.* sub lit. (b)

V. *Commentaria in Boethii libros de Trinitate* quæ Bedæ alias tribuuntur, Seculi Septimi Auctori tribuit *Tenzelius*, ut in recensione judiciorum *Symboli Athanasiani* ab eo editorum observant *Acta Eruditor. Lipsienf.* an. 1687. p. 541.

VI. *Commentaria in Jobum* libris tribus ad *Nepotarium* quæ Bedæ vulgo adscribuntur, non ei sed PHILIPPO asserit *Casimirus Oudin* in *Supplement. de Scriptoribus &c.* ut notant *Acta Eruditor. Lipsienf.* 1686. p. 399. (c) & *Cave Histor. liter. Scriptor. Eccles.* p. 246. b. ubi citatum ex hac *Philippi in Jobum expositione* locum esse a Beda, monet, & alia plura huc facientia subnectit. Vide infra in *Hieronymo*. *Imbonati* etiam p. 328. *Biblioth. Latino Hebraicæ* ab ipso Beda tribui PHILIPPO Presbytero docentur.

VII. *De Orthographia* Libellus Bedæ adscriptus, alius a vero ejusdem de *Orthographiæ* libro, editus est ab *Helia Putschio* post *Veter. Grammat.* p. 2527. indicante *Symbola Rauschiana*.

IX. *Homilia de Quadragesimalibus* Bedæ, est etiam ex eis una quas ALCUINUS vel PAULUS DIACONUS Caroli M. jussu in Evangelia totius anni collegit. *Usserius* de *Script. & Sacris Vernac.* p. 105. 106. Ubi n. (8.) annotat FLORO MAGISTRO qui seculo sequenti floruit eam non male ab aliis adscribi.

(a) *Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccl.* p. 245.

*Florus*, *Monachus*, *S. Trudonis*, *Leodicensis dioceseos*, *congregationis Gallicanæ*, claruit circa an. DCCLX. Scripsit *Gesta & Passiones Sanctorum Martyrum*, seu, ut habet *Ussardus*, breve & concisum antea, *Beda Martyrologium* supplevit, auxit, & locupletavit. *Testatur idem & Ado Præfat. ad Martyrologium suum, Martyrologium*, inquit, quod venerabilis *Flori studio in labore Domini Bedæ* accreverat. Vide quæ hac de re notant novissimi Actorum S.S. editores *Prolog. ad Mensem Mart.* *Tom. II. Extat Martyrologium istud sub Bedæ nomine, aliorum tamen pariter ac Flori additamentis locupletatum, inter Bedæ opera, & alibi sæpius. Reliqua quæ Floro Martyrologo ascribuntur opuscula Floro Lugdunen- si deberi censemus ubi plura de iis subnotabimus.*

(b) *Du Pin* *Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. VII. p. 200.*

*Wandalbert* *Diacre & Moine de Prom, Monastere du Diocese de Trevés, composa vers l'an 850. un Martyrologe en vers tiré de ceux de Bede & de Flore. Sigebert & Tritheime en font mention. Il a été imprimé sous le nom de Bede à la fin des Ephemerides de cet Auteur dans l' Edition de Bâle, & ensuite par Molanus à la fin du Martyrologe d' Ussard; mais le Pere Dachery l'a donné plus exact, & plus Correct, dans le troisieme Tome de son Spicilege.*

(c) *Acta Erud. Lips. an. 1686. p. 399.* *Philippi Presbyteri Commentarium in Jobum, non modo seorsim typis impressum, verum etiam in Bedæ, & Hieronymi Operibus, alieno inscriptum nomini habemus.*

(360) *Daniel Jonas BEDA, Separatus Gallo-Belg. Germ. Anglicus* edidit *Justum Judicium de Justa Bonorum a Malis quod ad unionem Communioneq; Ecclesiasticam attinet, secessione*, ex ore Dei h. e. S. Scriptura latum. Neapoli (i. e. Altonaviæ) 1673. 12. Verus autor est quem nuper conjectura Anagrammatica detexi: *Joannes* de *LABADIE Separatistarum Choragus*. Hæc *Symbola Flen- burgo-Molleriana*. Eadem habet laudatus *Dn. Mollerus Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbr. Eccles. & literar. Univers. part. II. p. 123.*

(361) *BELGICORUM Ministrorum nomine, contra libri Concordiæ scriptores editam Epistolam A. 1579. esse Petri VILLERII, Galli Concionatoris Principis Auriaci, docet ex Contr. Schlüsselburgii Theologia Calvinistica Draud. Bibl. Class. Theol. p. 142.*

(362) *BELGII Ordinum persona tectum Dominicum BAUDIUM* edidisse ad *Jacobum I. Angliæ Regem Oratorem de non ineundo fœdere cum Hispano*, docet *Valerius Andrea* *Bibl. Belgicæ* p. m. 192. tacente hæc de re *Fr. Sweertio* pag. 221. *Athenar. Belgicar.* ubi ejusdem scripta enumerat.

(363) *Nicolai BELLERMONTANI* veri an ficti nomine; publicati *discursus Academici in optimos veteris ac novæ historiæ scriptores*, *Francof. 1602.* quomodo ex fragmentis magnis *AMMIRATI, BESOLDI, FORSTNERI &c.* sint conscripti, vide apud *Jacob Thomas.* de plag. *Litterar.* §. 238. & 263. qui tamen fictum nomen credit potius; commissumque ab eo multiplex plagium latissime deducit, integræ ferme centuriæ *Hypomnesmatum Forstneri Politicorum* exscriptæ. *Dnus Gerhardus a Mastricht* autem notat in margine; dedicationem typographi non agnoscere personatum Bellermontanum. Addens simul suum exemplar. a. 1626. impressum.

(364) *Martini BELLII nomine Sebastianum CASTALIONEM* licet hoc egerasset, contra *Calvinum* scripsisse *Dialogum Lælium, de hæreticis gladio coercendis*, nihilominus contendentem in vita *Calvini Theodorum Bezam*, sequi scriptum hoc refutasse memorantem, legere operæ pre-

tium est; plolixior enim est locus, quam ut hac vice possit hic exhiberi. Adde *Hoorneck* controversiar. lib. 7. p. 563. edit. secundæ.

Qui Dialogum hunc communiter *Castalioni* quidem asserit, sed & simul *Lælium Socinum* ejus Auctorem credi innuit, ut ex eo quoq̃ observat *Teissier* *Eloges des hommes savans* tom. I. p. 225. *Castalioni* tribuunt *Simlerus* *Biblioth. Gesner.* p. 620. b. *Frisius.* 545. b. *Colomes.* *Melanges Historiques* p. 52. & *Besoldus* *Operis Politici de Majestate Sect.* II. cap. III. num. 4. p. 116. ex *Beza.* Ex eodem autem *Thomasius* *Schediasm.* *Histor.* §. 54. p. 75. & *Castellioni* & *Lælio Socino* simul asserit, cui addit tertium, *Cælium Secundum* *CURIONEM* *Symbola Flensburgo-Molleriana*, quæ a tribus hisce nominatis, ex aliorum scriptis Dialogum hunc compilatum ait, ut manifestum facient sub lit. (a) allegata. Præter hos memoratur adhuc alius, nomine *Jerome BOLSEC*, cui adscriptus est hic dialogus, sed falso, ut judicat *Baillet*, *liste des Auteurs deguizez* pag. 533. Addit hic *Margo Diecmannianus*, quod vita *Calvini* præfixa sit *Epistolæ ejus*, ad ao. 1554. quodque conferendum ei *Beza* *Volumen Tractat. Theol.* *Genev.* 1576. fol. edit. p. 541. quæ clavem dabunt, referantem notitiam auctoris illius non expressi, quem sub *Bellii* nomine latere *Beza* *Epist.* 45. p. m. 232. indicat. Ipsa vero verba *Beza* exhibet etiam *Mastrichtiana Symbola.* (b)

#### (a) Symbola Flensburgo Molleriana.

Invenio in *Bibliotheca mea Sententias Martini Lutheri, Job. Brentii, aliorumq̃ multorum tum Veterum tum Recentiorum de Hæreticis, an sint perseguendi & omnino quomodo sit cum eis agendum, sine mentione loci ac temporis in 8. excusæ. Præfixa est Martini Bellii earum collectoris Epistola Dedicatoria ad Christophorum Duce[m] Württembergicum.* *Job. Rodingus* (quem ex *Rodingorum celebri[m] in Hassia seculo superiori Theologorum posteris fuisse suspicor*) libri hujus ante me possessor, sequentia fronti illius adjecit: *Hunc librum collegerunt ac concinnarunt Sebast. Castalio, Cælius Secundus Curio, Cælius filius Socini.* *Calvinum autem nusquam in eo refutari aut vellicari observavi. Scriptores ex quorum Testimoniis Sylloge hæc constat, sunt Mart. Lutherus, Job. Brentius, Erasmus Roterodamus, Augustus Eleutherius, Job. Calvinus, Otto Brunfelsius, Conr. Pellicanus, Urb. Regius, Cælius Secundus Curio, Sebast. Castalio, Georg. Klembergius, Basilus Montfortius, quæ duo postrema nomina ego ficta esse credo.*

#### (b) Symbola Mastrichtiana.

*Bellus Martinus.* Itaq̃ cum anno 1554. ineunte *Calvinus* subscribentibus collegiis omnibus, copiosam *Servetanæ Doctrinæ* refutationem edidisset, adjectis etiam rationibus cur & quatenus a Magistratu quoque legitima præeunte cognitione, puniri hæreticos oporteret, opposuerunt illi farraginem, partim ex scriptis *Piorum Doctorum depravatis, partim ex fanaticorum quorundam ignoti alioquin nominis Schedis consarcinatam Martini cujusdam Bellii nomine* (is ipse fuit *Castalio, quamvis id postea ejuravit*) præfationi inscripto & ementito civitatis nomine in qua editam fuisse farraginem mentiebantur. Huic autem non tantum illo errore, sed multis etiam *Blasphemias* scateni libello postea respondi, - - *Theodor. Beza* in vita *Job. Calvini.*

(365) *Serafino COLATO* da *S. BELLINO Barbieri.* Persona est *Baptista GVARINI*, ut indicat la *Visiera Alzata Hecatostes* num. XVII. p. 35. hisce verbis:

**BALDASSARE BONIFACCIO** *Gentilhuomo* *Rodigino* *Arcidiacono* di *Treuigi*, e poscia *Vescovo Giustinopolitano, Soggetto non inferiore di Eruditione a Ludovico Celio suo Compatriotta*, per secondare il genio di *Gio: Bonifaccio* I. C. *Assessore ed Historico, suo litteratissimo Zio*, essendo ancor giovane attaccò briga col *Cavaliere Battista Guarini* famosissimo autore del *Pastor fido*. Haveva il *Zio* fatta un' *Oratione* per trasportare in *Rouigo* il *Corpo* di *S. Bellino Vescovo*, e *Martire*, che riposa nella *Chiesa* d'una *Villa* che dallo stesso Santo ne prende il nome. Parve questa troppa carità al *Cavaliere Guarini*, che però s'indusse a confutare con altra i sofistici argomenti di quella. *Horà Baldassare* per difesa del *Zio* diede fuori l'

*Apologia per l'Oratione di Giovanni Bonifaccio per le trasporto delle Reliquie di S. Bellino contra il Cavallier Battista Guarini sotto il nome di Pier Antonio Salmone.* In *Parigi M. DC.* IX. 4.

E'l *Guarini* mandò à lui

Il *Barbieri.* *Risposta di Serafino Colato da S. Bellino Barbieri*, all' *Inuettiva* di *Pier Antonio Salmone* nella qual risposta si scuoprono le *Menzogne*, & la *fallita* del vero Autore della detta *Inuettiva* 4.

(366) *Petrus BELLOCIRIUS: Pierre DANES.* *Colomies* *Melanges Historiques* pag. 53. & *Baillet.* *liste des Auteurs deguizez* p. 533.

(367) *Petri BELLONII*, sive ut à *Scævola Sanmarthano* (in *Elogio P. Gillii*, quod est in *Elogiis Gallor.* part. i. pag. m. 13. & 14.) nominatur, *BELOINI* furtum scriptorum, *Domino* suo cognomine *GILLIO* factum plures confirmant, apud *Thomasium* de *plag. litt.* §. 371. quem vide, & adde non nominatos illi, *Toll.* appendice ad *Pierium Valerianum* de *Infelicitate litteratorum*, & ex eodem *Lomeyerum* de *Bibliothecis*, cap. 9. sect. 1. p. 192. *Omnium autem disertissime, nisi que fallor, primus denunciavit hoc furtum Sanmarthanus, cujus, quia rarior est, solius verba nunc exscribam, ita se habentia: A Barbaris interceptus, & in Africo littore durissimam carceris molestiam perpessus, vix tandem Armeniaci Cardinalis munificentissimi cura & liberalitate redemptus evasit. Cujus benignitatis non immemor, Mæcenatem de se bene meritum, Romæ tunc agentem adiit, ejusque demum jussu quidquid apud exterarum nationes memoratum dignum observaverat, eo stylo perscribere aggressus est, qui non obscuram eruditionis & facundia laudem sibi pollicetur, sed ejus generis unicum habemus, de Bosphoro Thracico Commentariorum, præter Græcos aliquot scriptores Latinitate donatos. Cetera P. Belo, unus è domesticis, mortuo Domino surripuisse, ac pro suis edidisse, constantissimo rumore dictus est. Cum Docti omnes Viri ab homine vix mediocriter literato præstari talia nequaquam posse, facillima conjectura judicarent. Ejus Bellonii scripta vide apud *Draudium* in *Latinis & Gal-**

Gallicis, *Gesnerum* p. m. 553. *Lindan.* p. 516. 517  
*Schenck*, p. 441.

Plagium *Bellonii* in scriptis infortunatissimi Petri *Gillii* commissum indignatur *Abercrombe* Fur. *Academ.* p. 91. Inter plagiarios eum referri debere monet *Bailletus* post *liste des Auteurs, deguizez* pag. 533. Ex *Gillii* schedis desumpta esse ea, quæ de rebus orientalibus *Petrus Bellonius* edidit iudicat *Miræus* *Biblioth. Eccles.* part. II. pag. 46. lit. (a) *Gillio* multa ab aliis, qui gloriam sibi ex alienis aucupantur ambitiosi, subtracta esse dudum suspicatum esse *Conradum Gesnerum* in præfat. ad *Æliani* *Historiam Animalium* à *Gillio* latine versam, me docuit *Cave* epistola peculiari ad me perscripta Idib. Decemb. 1676. vide & *Corn. Tollium* in *Appendice ad Pier. Valerianum de literatorum infelicitate* pag. 53. de *Gillio* prolixius agentem, & ex eo *Lomejerum* de *Bibliothecis* p. 191. 192 brevius eadem exhibentem, quæ sub (b) repræsentamus.

(a) *Miræus*, *Biblioth. Eccles.* part. II. pag. 46.

Quæ porro *Petrus Belonius* unus ex *Gillii* comitibus ac domesticis, postea de rebus orientalibus edidit, putantur ex ejusdem *Gillii* schedis potissimum esse desumpta.

(b) *Lomejerus* de *Bibliothecis* pag. 191. & 192.

Hunc vero Regem literatorum Mæcenatem Franciscum primum *Gall. Regem Petrum Gillium* neglexisse mirum est. Hunc cum de *Bibliotheca extruenda* cogitaret, in *Græciam Asiamque*, Rex legaverat, ut *Græcos Codices Manuscriptos undiq; conquiritos in Galliam* asportaret, sed præter spem à Rege destitutus, coactus est *Castra Persarum* sequi, tyro, ea ætate, qua *Veterani* emereri solent. Tandem variis casibus jactatus, à *Germanibus pyratibus* captus, Carceri mancipatus à *Cardinale Armeniaco* redemptus est. *Petrus Belonus Amanuensis* scripta ejus surripuit, ac pro suis edidit.

(368.) *Nicolaus BELLUS* : *G. SCHONBORNER*. *Douteux*. *Baillet* *liste des Auteurs deguizez* p. 533.

(369.) *Gregorius BELSENSIS*. Ejus nomine edita est *Bonon.* 1655. in 4to *Imagædia* cui titulus : *Il Nino Figlio* : Verum Auctorem esse, *Berlingiero GESSI*, docet *Visiera Alzati* *Hecates* num. XXIII. p. 40 hisce verbis:

XXIII. BERLINGIERO GESSI. Sen. di Bologna, Figliuolo di Camillo, e Nipote del Gran Cardinale *Berlingiero* da cui hereditò il nome, Soggettittutti d'immortal ricordanza, à compiacenza d' Amici si contentò si stampasse, benche contro il suo genio modestissimo

*Il Nino Figlio* Tragedia di *Gregorio Belsensi*. In Bologna per gli H. H. del Benacci M. DC. LV. 4.

Veggansi la Dramaturgia di Monfig. *Leone Allacci* *Ind. I.* p. 227. con le *Memorie Imprese*, e *Ritratti* de Sig. *Accad. Gelati* di Bologna raccolte nel Principato del dottiss. e gene-

rosissimo Sig. Conte *Valerio Zani*, a cui spese furono publicate.

(370.) BELUS DE *Rocca Contrada, Lucianus* : *Antoine Marie BETTI*. *Baillet.* *liste des Auteurs deguizez* p. 534.

(371.) *Didacus* BERNARDINUS. Ejus prodit ao. 1644. *Dilingæ Utopia*, sive *Sales Musici* quibus depinguntur commixtis invicem seriis jocisque varii vitæ humanæ errores, notante *Boisio* de comparanda Prudentia Civili C. LXXXI. p. 36. ubi verum scripti Auctorem detegit, *Jacobum BIDERMANNUM Jesuitam*, ex cujus MStis illud post ejus mortem editum sit. Inter posthumos *Bidermanni* fœtus nulla personati tituli factamentione, referunt *Utopiâ* hanc *Alegambe* *Bibl. Scriptor. Societ. Jesu.* pag. 194. b. & totidem fere verbis ex eo *Sorvel* ejus continuator p. 358. b. Scriptum hoc commendari pueris tanquam utile à *Democrito Ridente* in præfatione *Narrationum Ridicularum*, in ejus recensione observant *Monastliche Unterredungen* ao. 1689. p. 1091. ubi & supra memorata simul confirmantur.

(372.) *Antonius BEMPELLONA* de *Godentiis*, inter scriptores *Juris publici* præcipuos numeratus à *Limnao*, *Juris publici* l. i. cap. 3. v. 6. dicitur esse *Bartholomæus GOERICIUS*, ab eodem c. 11. §. 72. Extant sub hoc fictitio nomine: *Ad pragmaticam Constitutionem de Pace Religionis in Comitibus Augustanis* A. D. 1555. promulgatam, *Commentatio Juridico-Politico-Historica*, pro *Defensione Autonomia*, & *Conscientiarum libertate*, *Imperiique Romani dignitate*, *Francof.* 1612. in 8vo. Item *Tempestivum suscitabulum pro Principibus*, sive *Commentarius ad Edictum Diocletiani Imp. in Christianos*, C. *Hermog. de Malef. & Mathem.* pro *Defensione Autonomia & Eunomia in Imperio Romano concessa & statuta*. *Servetæ* 1602. 4to. Quod utrumque scriptum idem & unum esse me docuit vir Celeberrimus in *Historicis* ex merito suo *P. P. Francofurti Joh. Christoph. Beckmannus* *Dissertat. de Jure Principum recipiendi Exules fidei socios* cap. IV. §. 19. pag. 47. Sub *Bembellona* larva vero latere *Bartholomæum Gerick* jam ante post plures dixerat etiam *Baillet* *liste des Auteurs deguizez* pag. 534. & firmaverat *Schliffelburg* *Theolog-Calvinist.* p. 25. qui Auctorem hunc hominem graviter impudentem & audacem nominat, & latere eundem quoque sub personato BERNARDINO à *S. GEORGIO* indicium facit, nullo tamen scripto, quod sub posteriori nomine ediderit, nominato, ut ex *Schliffelburgio* monet *Symbola Flensburg-Molleriana*.

(373.) BENANCIO, *Liset* : *Antoine BELISE*. *Symphorien CHAMPIER*, *douteux*. *Baillet.* *liste des Auteurs deguizez* p. 534.

BENDUCCIO v. *Riboboli*.

(374.) BENEDECTINI MONACHI è *Congregatione D. Mauri* *Bibliothecam Patrum* ediderunt, in qua *Opera Patrum* sibi recensenda sumserunt.

serunt. Nihilominus in hac aliqua privatis vendicantur, uti MABILLONIO, BERNHARDI, Thomæ BLAMPINO, Augustini, Joanni MARTIANAY Hieronymi Opera; Itemque Jacobo LOPPIN, S. Euthymii & Stephani Junioris; Antonio POUGET, S. Cyriaci Vita Versiones debentur. Alii de Bernhardo MONTFAUCON soli adscribenda sunt ut docent *Acta Eruditorum Lipsiens.* ao. 1695. pag. 98. sub lit. (a) & Supplem. (Tom. I.) Sect. V. p. 357. sub lit. (b.)

(a) *Acta Eruditorum Lips.* Mensis Martii ao. 16. pag. 98.

*Doctissimos Ordinis Benedictini è Congregatione S. Mauri Monachos de S. Patrum scriptis præclare hætenus mereri, novæ eaque egregiæ Ambrosii, Augustini, Hilarii, Hieronymi, & Bernhardi editiones, Parisiis illorum studio procuratæ, abunde testantur. Et Bernhardi quidem opera Mabillonius sibi vindicavit. Reliqui, quos nominavimus, Patres sub communi totius congregationis nomine prodierant; etsi Augustinum imprimis Thomæ Blampino, Hilarium Petro Coutant, & Hieronymum Johanni Martianay debeamus, qui jam ao. 1690. Divi Hieronymi prodromum duodecim plagulis constantem publicavit, de quo non nulla prius afferre lubet, quam primum Hieronymi tomum recensamus.*

(b) *Actorum Erud. L. Supplementa* Tom. I. Sect. 5. pag. 257,

*Nunc Græcorum Analektorum, quæ sub totius illius Congregationis nomine prodire cæperunt, tomum primum paucis recensimus. Operam huic tomo suam imprimis impenderunt Dominus Jacobus Loppin, qui vitam S. Euthymii & Stephani junioris latine interpretatus est, Dominus Antonius Pouget, qui vitam S. Cyriaci Latine reddidit, & Dominus Bernhardus de Montfauccon, qui typicum Irenæ Augustæ, excerpta ex Heronis Geometria, antiquum rationarium Augusti Cesaris & novum Alexii Comneni, & brevissimum tractatum de ponderibus & mensuris latina versione donavit.*

(375.) BENEDICTUS PRIMUS, PAPA de unica epistola ei afficta à Peccatore MERCATORE seu Pseudo Isidoro præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. Bellar. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerhard. &c. vide Clariff. Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretales: & Gerb. von Mastricht in historia juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu pag. 232. ad pag. 268.

(375. a) DE BENEDICTIS, ARISTOTELES supra Pierre Antoine Spinelli. Baillet, liste des Auteurs deguisez p. 534.

(376.) SAN-BENEDICTUS Franciscus Jean Guillaume CALAVERONI. Baillet p. 534.

(377.) BENEDICTUS DE MONTE ORO BARABRANTO, & Nathan Nestolus Prægetius, hisce nominibus verum suum oculuisse, in plurimis suis scriptis & carminibus, testatur Joannes Stephanus RITTANGELIUS, Lingg. Orient. Professor Regiomontanus, in notis ad

librum Jezira pag. 28. Hæc *Symbola Normanniana.*

(378.) BENEDICTUS PASSAVANTIUS. Ejus nomine prodiit in publicum epistola responsoria ad Commissionem sibi datam à Petro Lytero. auctor putatur esse Theodorus BEZA, ut ex Nicol. Durand. Catalog. Oxoniens. p. 38. l. 11. monet *Symbola amica.* Hanc epistolam Naudè pro excellentissimo opere habet, quod unquam ejus generis factum est, ut fidem facit Teiffier Tom. II. des Eloges des Savans p. 373. adde Colomesii *Melanges Historiques* p. 51.

(378. a) BENOIST VAILLANT quod sit Petrus CHARRON ita docet *Symbola Mastrichtiana*:

CHARRON PIERRE.

Auctor ejus vitæ quæ præmissa est ejus operi, cui titulus de *de la Sageffe* eum ait sine nomine edidisse ao. 1594. librum suum cui titulus, *des trois veritez*, qui fuit receu fort plausiblement. Impressus Burdigalæ, primo & postea aliquoties, iterum Bruxellis, sub nomine Benoist VAILLANT, Advocat de Sainte foy, nom inventé à plaisir. Addend. reliqua ex vita ejus mihi p. e 3. Edidit tandem Burdigalæ ao. 1635. cum nomine suo; auxit replicatione ad responsionem, quæ impressa erat Rupellæ contra tertiam ejus veritatem.

(379.) BENET. Ejus nomine citatur à Thoma Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 79. b. *Rule of Perfection, reducing the Whole Scriptural life to this one point, of the will of God.* Roan. 1609. in 8vo. additque ibidem Auctorem alias nominari W. FITCH.

(380.) Le Rabin BENONI. Persona est Matthai de MOURGUES sub qua Abbas hic SANCTI GERMANI descripsit aut deplorat potius *Afflictiones Regine Mariæ de Medicis*, occasione sumpta à difficillimo Rachelis partu, ut conjicit Bailletus *Auteurs deguisez* pag. 312. & liste des aut. d. p. 534.

(381.) BERAGREM Marquis d'Almachen, Pierre François PRODEZ: AREMBERG, douteux. Baillet. Liste des Auteurs deguisez pag. 534.

(382.) De BEREË Theognoſte. Ejus *de nouveau Visionaire de Rotterdam ou examen de paralleles Mystiques* de Mr. Jurieu à Cologne 1686. in 8vo accenserur libris Mons. Noël Aubert DE VERSE in Catalogo à Dn. L. Winkel mihi designato de quo v. supra in *Anonymis* Cap. XIV. Sect. I. n. 2236. excerpta (b.)

(383.) BERENGARIUS Matthias: Ejus *Hyperbolimæa (Hypobol. forte)* MARIE CAME-RACENSIS. Argent. 1619. James Append. Biblioth. Oxoniensis BERNEGGERI ut videtur:

car : Verba sunt *Symbola Normanniana* quam factor me non assequi.

(384) Theodosii BERENICI nomine publicata duo scripta : *Proaulium Tubæ pacis occentum Scioppiano sacri belli Classico*, a *Salpiste Theodosio Berenico*, Norico, *historiarum & patriæ Studio*. Argentin. 1620. in 4. & *Tubæ Pacis AntiScioppiana Theodosii Berenici, Norici*. ibid. 1621. in 4. libri oppositi *Gasparis Scioppii Classico belli sacri funestissimo*, auctorem habent *Matthiam BERNEGERUM*, aliis quoque scriptis litteratissimis celebrem, uti patet ex elogio viri, quod *Theodorus Spizelius* suo *Templo honoris* inseruit, pag. 353. vid. *Scaven.* n. 94.

Adde *Magnif. Dnum Mayerum* in dissertat. Epist. sub lit. C. in fine: les *Satyres Personelles* Tom. II. pag. 154. la *Visiera Al'zata* Hecatost. n. XCIII. p. 86. sub lit. (a) Præter hos duos BERENICI tractatus memorat adhuc tertium, *Deckber.* de scriptis ad *spotis* p. 138. seq. nomine *Epistolæ*, quam editam a *Berneggero*, conceptam a *Forstnero* ibidem asserit; Certe hujus *Epistolæ* subnexa esse tradit, quod & *Symbola Flensburg-Molleriana* confirmat, quæ testem citat editionem *Montisbeliartensem* A. 1670. in. 12.

(a) La *Visiera Al'zata* Hecatost. num. XCIII. p. 86.

XCIII. TEODOSIO BERENICO Norico. *Ha-veva lo Scioppio* publicato

*Gasp. Scioppii Consiliarii Regii Classicum Belli Sacri, sive Heldus redivivus. Hoc est: Ad Carolum V. Imperatorem Augustum Suaforia de Christiani Caesaris erga Principes Ecclesie rebelles officio, deque veris compescendorum Hæreticorum Ecclesieque in pace collocandæ rationibus. Ticini Typis Petri Bartholi. A. M. DC. XIX. 4.*

Quando si vide venisse adosso

*Proaulium Tubæ Pacis occentum Scioppiano sacri belli classico, a Salpiste Theodosio Berenico Norico, historiarum, & Patriæ studio, Argentina apud Vuirioth. M. DC. XX. 4.*

*Tubæ Pacis Antiscioppiana Theod. Berenici Norici Argent. apud Wirioth. M. DC. XXI.*

In proposito de quali mi scrissi lo Scioppio nella piu volte citata lettera.

*Tubam Pacis vidi simulac fuit edita, in qua de bello Germaniæ disputatur, utrum scilicet Religionis Causa id geri deceat. Quam tamen responsione dignam non censui: Che ne fusse Autore Mattia Bernegger l' appresi dall' Anuoc. Crasso, e dal Segretario Alvingi Quirini, amendue d' immortal ricordanza.*

BERNARDINO v. *Affcalco.*

BERNARDINUS v. *Giraldus.*

(385) BERNARDINUS *Lauretanus*, est *Carolus SIGONIUS*, vid. *Rhod.* n. 20.

XX. Scav. 46.

*Bernardini* LAURETANI *Scholia* in *Ciceronis* *Orationes*, imo *Commentarius* in *Orationem*

*Ciceronis de lege agraria* Venet. 1558. in 4. editus. v. *Lauretanus*.

BERNARDI v. *de Abayde.*

(386) BERNARDUS natione *Burgundus*, *Abbas Clarævallis*, scripsit multa *sæpius* edita *conjunctim*, quorum editores in *discernendis* ejusdem *scriptis* genuinis a *supposititiis*, multum *laboravere*, adeoque *cum* *primis* *hic* erunt *consulendi* & *comparandi* cum *iis*, quæ *nos* *hinc* *inde* *præterea* de *scriptis* *ad* *alios* *pertinentibus* *collegimus*, *illos* *exscribere* *nolentes*. *Hujus* *itaque* *Patris*

I. *De Amoris naturæ & dignitate* liber *GUILIELMI ABBATIS S. Theodorici*, *Bernardo* *conjunctissimi* esse, ex *confessione* *propria* probatur a *Th. Raynaudo* de *mal. & bon.* *libris* p. 131. (a)

II. *Epistolas aliquas* suo nomine *vulgatas* a quodam *NICOLAO*, *superstes* *adhuc* *ipse* *conqueritur* *acerbe* *Epistola* 298.

III. *Epistola de re familiari bene administranda*, quondam *Bernardo* *tributa*, *Bernardo SYLVESTRO* vindicatur a *Th. Raynaud.* p. 130. ut &

IV. *Formula honestæ Vitæ.*

V. *Meditationes* verò, quarum *initium* est: *Verbum absconditum mihi est*, *ECKBERTO* *Abbati* *tribuuntur* a *Tritthemio*; eidemque *authoritate* *Richardii* a *S. Laurentio* *adscribitur*

VI. *Oratio ad Deiparam*, quæ *incipit: Mentem & oculos* à *Th. Raynaud.* l. c.

VII. *Scala Claustrali* *GUIGONI*, *Carthusiano*, *ibidem* *asseritur.*

VIII. *Sermonesque varii*, *AELREDO* *Cisterciensi* *vindicantur* *ibidem.* Eum *AILREDUM* *vocat Carolus Fisch*, quem *vid. p. 9. & 10. Biblioth. Cisterciensis.*

IX. *Sermones V. super Salve Regina* *BERNARDO* *alteri Benedictino*, *Archi-Episcope Toletano* *tribuuntur* à *Raynaud.* p. 131.

X. *De Vita solitaria* *vero liber*, *GUILIELMO* *Abbati* *sive Theodorici* *coævo*, *sive Bernardi*, a *Bellarmino* *imputatur* *p. m. 224.* quod *pluribus* *etiam* *adstruere* *laborat Raynaud.* l. c. *Plura* *vide* *apud Bellarm.* *ad A. D.* 1130. *Possevinum* *in Apparatu. Carolum Fisch* *Bibl. Cisterciensis* *pag. 40. & seqq.* *ac citatos* *alios* *istis* *ut & Oleario* *p. 82.*

XI. *Meditationes Piissimæ XV.* *in* *illam* *sententiam*: *nosce te ipsum*; *Conficiunt* *primum* *librum HUGONIS A S. VICTORE* *de* *anima.*

XII. *De interiori domo* *seu* *de conscientia* *adificandi*, *Liber*; *Tertius* *est* *inter* *HUGONIS* *LIBROS* *DE* *ANIMA.* *Cave* *Histor. lit.* *Script. Eccles.* *p. 450. a. & 468. a.*

XIII. *Tractatus de Phero Jesu* *duodecenni* *est* *STELREDI* *Abbatis* *Rievellensis* *in* *Anglia*, *ut* *vult* *Guilielmus* *Cave* *loc. cit.*

XIV. *Sermones XV. de sermone Domini in Cœna* *habito*, *OGERIO* *cuidam* *Abbati* *Lucedii* *Ordinis* *Cisterciensis* *a* *Labbeo* *tribuuntur.*

*Cave.*

Cave loc. cit. de quibus ita notat *margo Diec-*  
*mannianus*:

Inter Bernardi opera extant 15. sermo-  
nes de Cœna Domini, qui sunt OGERII  
(quem alii OGLERUM, alii OCCLESIIUM  
vocant) Abbatis Lucedii, quod est cœnobium Ord.  
Cister. in Diœcesi Vercellensi. Ut Joannes Bona  
Cardinalis, ex vet. Codice MS. Abbatiæ Stafar-  
de ejus Ordinis, qui nunc est Taurini in Bibliotheca  
Ducis Sabaudie, docet in Notitia Auctorum,  
quam Divina Psalmodie præmisit.

XV. Sermones: 1. de Nativitate & Privilegiis S. Jo-  
annis Baptiste. 2. De S. Andrea, in illud: Cor-  
de credens. 3. In Festo S. Nicolai, inter Ope-  
ra PETRI DAMIANI reperiuntur. Cave  
loc. cit.

XVI. De fugienda cordis & corporis immunditia,  
Certe est ex Patribus confarcinatus. Vide  
Cave Histor. liter. Script. Ecclesiast. pag.  
450. b.

(a) Raynaudus de malis & bonis libris  
p. 131.

Eidem S. Bernardo Claravallensi tributus  
liber de natura & dignitate amoris, est Gulielmi Ab-  
batis S. Theodorici S. Bernardo conjunctissimi, ut ipse  
Gulielmus scribit in quadam Epistola, cujus fragmentum  
exhibet Andreas Quercetanus in præludiis ad Abai-  
lardum.

(387) BERNARDUS ABBAS FONTIS  
CALIDI. Ejus liber (I.) qui contra Waldenses in-  
scribitur, titulum suum non nisi a Gretsero acce-  
pit, multaque a Religione Waldensium aliena  
continet, ut ex Natali Alexandro, in recensione  
illius Selectorum Histor. Ecclesiast. cap. animad-  
vertunt *Acta Erudito. Lips. Ao. 1684. p. 222.* Qui  
autem huic Bernardo ascribitur (II.) *De Vita  
Glodesindis Virginis* liber, est JOA. GORZIEN-  
SIS: ut notat Sande ad Vossium pag. 243. sub  
lit. (a)

(a) Sand. in not. ad Voss. pag. 243.  
*Vitam S. Glodesindis Virginis, quam huic Bernhar-  
do Vossius attribuit, Labbeus Tom. I. Bibl. nov. MS. sub no-  
mine Johannis Gorziensis Abbatis, qui tamen in titu-  
lo simpliciter tantum dicitur Joannes Abbas, integrum  
vulgavit, absq. illa styli expositione, ut ut in plerisq. in-  
cultioris minusq. compiti. Adjecit complures trans-  
lationes eodem autore conscriptas. Vide pluribus San-  
dium d. l.*

(388) BERNESTAPOLIUS, Obertus: Ro-  
bert TURNELL. Baillet. liste des Auteurs degui-  
sez p. 534. v. Obertus.

BERNARDUS v. Bauman.

(389) BERNONI Augiensi suppositum  
Micrologi titulo (quem aliqui pro cognomine au-  
ctoris habentes, ne prænomine destitueretur,  
Joannem ridicule nominarunt) librum de officiis  
Missæ, & Ecclesiasticis observationibus, GUIDONIS  
Abbatis existimatum esse docent, ac benean-  
male factum hoc sit disputant *Th. Raynaud. l. c. p.*

131. (a) Labbeus T. 1. diff. ad Bellarm. p. 91. &  
citati apud Olear. p. 84 & 316. adde Rivet. cap.  
ult. p. 498. Et Bernoni & Guidoni abjudicat Caveus  
Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 434. ubi  
in Seculum XI. aut XII. Auctorem libelli hujus  
rejecit. Adde Chartophylactis Ecclesiast. p. 197.  
(b) At IVONEM CARNUTENSEM, verum  
Micrologi Auctorem asserit *Wbarton* Auctar.  
Histor. dogmat. Ulser. p. 394. (c) & quod est in  
*Actis Eruditor. Lipsienf. 1691. p. 297.* (d) *Miræus*  
tamen Micrologum, verum auctoris nomen  
credere videtur Biblioth. Eccles. p. 240. Edi-  
tiones pene innumeras recenset Bibliotheca  
Oxonienfis Bodlejana Hydei p. 456. b.

(a) Raynaudus de malis & bonis li-  
bris. p. 131.

Bernoni Abbati Augiensi suppositus est liber  
Micrologus, is enim est libri titulus, non autem,  
ut aliqui commenti sunt, cognomentum auctoris, quem  
fingunt vocatum Joannem Micrologum. Ejus  
ergo libri autorem, Claudius Espencaus tract. de Mis-  
sa publica, & privata, qui habetur in calce operis ab eo  
conscripti de adoratione Eucharistiæ, ait fuisse Ber-  
nonem Augiensem, sub cujus nomine eum librum pro-  
diisse ait Parisiis anno 1518. titulo libri De officio Missæ,  
quem inter Bernonis opera numerat Trithemius. Non  
potest tamen verisimiliter Bernoni tribui Micrologus.  
Quandoquidem Berno lib. de rebus ad Missæ officium  
pertinentibus, testatur, se interfuisse coronationi Henri-  
ci primi per Benedictum octavum anno 1014. Auctor au-  
tem Micrologi c. 34. testatur se scribere post obitum Gre-  
gorii II. qui excessit e vivis anno 1085. Atque ita oportet  
fateri, Bernonem plusquam decrepitum, scriptioni  
Micrologi dedisse operam. Est qui scribat, Autorem  
Micrologi fuisse Guidonem Abbatem S. Crucis  
Avellani, prope Aretium, qui cantum figuratum, &  
solemnnes illas notas, ut, re, mi, fa, so, la, exco-  
gitavit. Nam Donizo Presbyter, carmine de ge-  
stis Comitissæ Matildis, agens de Thebaldo Aretino  
Episcopo, sic canit.

Micrologum librum sibi dictat Gui-  
do peritus,  
Musicus, & Monachus, nec non Ere-  
mita beandus.

Hic tamen Micrologus longe diversus est ab eo opere de  
Ecclesiasticis observationibus, aut officio Missæ: nam  
Card. Baronius anno 1022. recitans præfationem ejus ad  
prædictam Thebaldum, monstrat fuisse librum de Mu-  
sica, qui ibidem scriptus refertur anno ætatis Guidonis  
34. sub Joanne Romano Pontifice, nempe Joanne XX qui  
est sublatus e vivis anno 1033. Ex qua temporum colla-  
tione, in idem prope incommodum revolvimur, in quod  
se conjecisse vidimus, qui id opus adscripsere Bernoni.  
Nam si Guido tempore Joannis XX. agebat ætatis an-  
num 34. (ut testatur vetus codex Micrologi Musici, cui  
id opus adscriptum esse refert Baronius) Auctor autem Mi-  
crologi de Ecclesiasticis observationibus, scripsit post Grego-  
rium VII. quem notavimus obiisse anno 1085. necesse erit  
Guidonem plusquam nonagenarium scripsisse hoc opus de  
Ecclesiasticis observationibus. An in Guidone præcessit,  
quod seculum proximum in Martino Navarra expertum  
est.



est ut scilicet 90, eoque amplius annos natus, adhuc scriptioni daret operam.

(b) Cave Chartoph. Eccl. pag. 197.

Quisquis sub hoc nomine lateat, vixit circa A. D. 1080. Ej. liber, de Eccles. observationibus Ext. Bibl. Pp. T. 18. pag. 469. De autore hujus libri Vide quæ habet Raynaudus de bon. & mal. libr. Part. 1. not. 10. num. 203. pag. 131.

(c) Acta Eruditorum Lipsienf.

pag. 297.

Adducitur etiam inter testes Undecimi Seculi IVO Carnotensis, ejusque liber de Ecclesiasticis officiis, qui in Lambethana Bibliotheca Manuscriptus extat. Ex hoc ipso autem MS. Whartonus deprehendit, Ivonem Autorem esse operis, quod Micrologi nomine allegari solet. Equidem octo priora illius codicis capita, quæ de nocturnis Vigiliis, de matutinis laudibus, de prima, de tertia, de sexta, de nona, de Vespertina Synaxi, & de completionibus inscribuntur, nondum, quod sciat, prodierunt: at sequentia capitula 62. Micrologum constituunt, quibus in manuscripto codice additur capitulum de Missa & singularum ejus partium autoribus, quod in Micrologo desideratur.

(d) Heinr. Wharton Auctarii Histor.

Dogmat. J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis, p. 394. n. 1090: IVO Episcopus Carnotensis, Lib. de Ecclesiasticis Officiis, MS. in Bibliotheca Lambethana.

Pag. 395. Ex Codice isto MS. Ivonem Micrologi Auctorem esse (quod quidem hæcenus Eruditos latuit) deprehendi. Codex enim ipse præclaræ vetustatis est, Ivone hæud multo inferior, adeoque nihil non fidei meretur. In fronte autem istiusmodi titulum præfert: Liber Ivonis, Carnotensis Episcopi, de Ecclesiasticis Officiis. Constat Capitulis LXXI. Ex his octo priora (quæ de nocturnis Vigiliis, de matutinis Laudibus, de prima, de tertia, de sexta, de nona, de vespertina Synaxi, & de Completorio inscribuntur) nondum, quod scio, prodierunt. Sequentia Capitula LXII. Micrologum constituunt. Ultimum (quod de Missa singularumque ejus partium Autoribus agit) Micrologo deest.

(390.) BEROSUS, Vetus rerum Chaldaicarum sive Babylonicarum scriptor est, citatus multis Antiquorum, Viruvio l. 9. c. 9. Tertulliano in Apologeticis c. 19. Clementi Alexandrino l. I. Stromatum, aliisque. Fragmenta ejus exhibet Fl. Josef. lib. I. contra Appionem, ut observat Zeilerus Histor. Chronol. & Geograph. celeb. part. II. pag. 15. ubi ex Conringii Adversariis Chronologicis de Asiæ dynastiis cap. 10. neque hujus (veri & antiqui) Berosi Historiam Chaldaicam non fuisse omni ex parte fide dignam docet: Multo minus ementita illa quæ nunc ejus nomine circumferantur, admittenda, cum solius ANNII VITERBIENSIS fœtus sint, ut post allegatos scriptores, etiam animadvertunt Quensted de Patriis Virorum doctrina & scriptis illustrium pag. 613. Hallerordius Bibliothecæ Curios. p. 25. Cinnelli Bibliotheca volante Scanz. V. p. 88. & imprimis Deckberrus de scriptis Adespotis pag. 299. seqq.

qui varia Eruditorum de Beroso Anniano judicicia collegit verbisque Beati Rhenani, Antonii Augustini, Sleidani, Chytræi, Besoldi, Bernhardi, Munsteri, fideliter allegatis, rem hanc egregie illustrat, quem vide: & præ reliquis consule citatum ibi Didac. Covarruv. lib. IV. Variar. Resolut. c. 14. num. 5. pag. 35. Adde Morhof. Polyhistor. literar. lib. I. cap. VI. p. 50. & pag. 90. ubi Berosi opera à nonnullis ex Armenia allata, ab aliis saltem in Galliis extitisse ante, quam in Annii manus inciderit, credi annotat; vide etiam Mastricht. Histor. Jur. Ecclesiast. p. 233. num. 222. & quæ dixi plura jam in Rhodianis olim, additisque nunc supra in Archilocho ubi recensiti sunt omnes illius Annii auctores conficti; quorum singulis nominibus sua vide annotata. Ubi & Miræum de illius fraudibus vide sis excerptum, cui nunc addimus alia p. 84. part. II. Bibl. Ecclesiasticæ. p. 84. ubi de Gasparis Varrerii Censura in Berosum Latine atque Hispanice publicata nos monet. Lambecius de Bibliotheca Cæsarea Tom. I. pag. 16. eum explodit. At Antonius Senensis Bibliothecæ Fratrum Ord. Prædicatorum pag. 148. & 149. hujus Fr. Joannis Annii memoriam & scripta recenset, & vocat hæc commentaria præclara in Berosum Babylonium Metalnem (ita legitur) & c. Librumque Quæstionum in Apocalypsin, ubi bestiam Apocal. XIII. quam Anti-Christum Patres communiter interpretantur, esse vult Pseudo-Prophetam Mahumetem cum sua secta. Denique Symbolam adde Mastrichtianam sequentem:

Judicium de Beroso Anniano Thom. Reinesii non totum rejiciente nec probante eum vid. in epistola ejus prima ad Job. Vorstium. Idem judicium habet justus Henr. Jungman II. In propheta Daniele referato, seu Docto Comment. in Cap. IX. Dan. passim. Itidem in Chronologia ejus infallibili. quæ tamen nondum edita est; sed quam M. S. legi.

(391.) BERROCAL, Petrus de: Gabriel de: ADARZO & SANTANDER. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 534.

(392.) Francisco BERSABITA: Giacomo CASTELLANO v. Rhod. n. 29. ubi

Quid sub hoc nomine prodierit ignorat vel certe tacet mecum Scavenius n. 65.

Adde Bailletum liste des Auteurs deguifez pag. 534. forte aliquid explicatius hic aliquando daturum.

(393.) Johannes BERSANDIUS. Ejus nomine extat de Venatione hominum, sive Artificium Benevolentia colligenda ex priscis Sapienciam oraculis & Probatorum autoritate munitum. Francofurti ad Mœnum 1677. in 12mo pag. 476. XLV. collectanea lectu non indigna hujus argumenti continens. Is tractatus est Johannis BRANDESII sub anagrammate delitescens, ut ex relatione Dni. Licentiati Crusii ab hinc aliquot annis mihi innotuit. Is est Brandesius, qui de vera Juris Philosophia in 12mo scripsit libellum lectu itidem

dem non indignum editum 1668. Francof. Typis Joan. Andreae, directum ad illustrissimum Baronem Boineburgium.

(394.) Scipione Africano de BERTI, *Cesar* CREMONINUS de quo dixi aliqua jam olim ad *Rhod.* n. 36. de cujus Atheismo vid. *Gisbertum Voetium* Dispp. Theologicar. part. I. Dispp. de Atheismo p. 206.

*Rhodianis* addita sic habent: XXXVI. 7. Scav. Scipione Africano di BERTI, CREMONINO. *Cesarem Cremoninum* intelligi credo Professore Patavinum juxta cum Fr. Piccolomineo, de quo vide Auctores Italos Lorenzo *Grassi* Elogior. part. 2. pag. m 123. *Giov. Imperiali* nel Museo, & ex latine scribentibus præcipue *Tomasinum* in Gymnasio Patavino hinc inde illius encomia repetentem, absque tamen ulla scriptorum sub aliquo fictitio nomine editorum mentione: quemadmodum neque diligentissimus alias Medicorum scriptorum collector *Lindanus* huic nomini quidquam adscribit, apud quem tamen *Cremonini* scripta enumerata reperias. Hunc ab omni religione alienum fuisse, Animam mortalem & alia Christiano homine præsertim indigna dogmata defendisse, notant auctores Itali modo laudati.

Plura mihi comperendi spem facit *Baillietus*, ejus mentionem faciens indiculi des Auteurs deguizez pag. 535. *Margo Diecmannianus* hæc addit notabilia: Amicus ille, à quo *Voëtius* l. c. Cremonini Epitaphium se accepisse refert, citra dubium est *Andr. Colvius*, quem *Voëtius* p. 202. laudaverat. Hujus *Colvii ad Voëtium Epistolam* Dordraci 1635. 14. Jul. scriptam *αὐτοβία* cum pluribus aliis doctorum in Belgio virorum legi, in qua istud de *Cremonino*, quem se Patavii publice docentem audivisse *Colvius* scribebat, extat. Ex Excerptis MSS. *Naudeanis*, quæ doctissimus Medicus *Guido Patinus* collegerat, hæc “de Cremonino notavi: Pour Cremonin, il ca-  
“choit finement son jeu, nihil habebat pietatis,  
“tamen pius videri volebat. Une de ses maximes  
“ordinaires estoit: Intus ut libuit, foris, ut mo-  
“ris est. Hæc ibi.

(395.) BERTOLINO, *R.M. Leone*: Antoine VALENTINO. *Baillet*. p. 535.

(396.) BERTRAMI librum de *Eucharistia*, quovis modo cupiunt adulterinum facere, qui transubstantiationis dogma defendunt. Hinc alii Carolostadio eundem, eo quod ab ipso primitus fuit editus, aut totum aut ex parte conati sunt imputare, sed nulla idonea ne præsumptione quidem nedum probatione inducti: inter quos vide præcipue *Possevinum* in præfatione sui apparatus, & *Tb. Raynaud.* de mal. & bon. lib. pag. 132. Sed illius quidem levitatem jam detexit *Rivetus* Critici sacri l. 4. c. 12. p. m. 420. Hic autem ipse suam inconstantiam, & quam parum huic suæ, pro lubitu in caput, jam alias, ut ipse judicabat, condemnatum, confictæ calumniæ tribuerit, vel inde aperit: quod mox ma-

gno conatu, nescio quem, RATRANNUM pro Carolostadio substituere, ex quodam ignobili manuscripto nulli viso laborat. Locus ipse prolixior est, quam ut nunc exscribi possit, adeoque Lectori curioso ipse auctor inspiciendus. Confer quæ diximus ad *Alcuinum* & quæ dicemus suo loco ad *Carolus Magnum*.

At nunc *Possevinianum* sub lit. (a) æque, ac *Theophili Raynaudi* locum sub lit. (aa) excerptimus. Et RATRAMNUM quidem auctorem hujus libri addimus indicatum etiã Auctoritate Manuscriptorum, præsertim eorum, quæ à *Mabillonio* producta sunt, *Cave* Historiæ literar. scriptor. Ecclesiast. p. 373. & *Chrtophylac.* Ecclesiast. pag. 156. cui assentitur *Colomesius* in Paralipom. ad ad hunc lib. p. 18. & 19. sub lit. (b) & ex eo *Acta Erud.* 1686. p. 554 (bb) ubi simul in vehitur in *Sixtum* Senensem qui in præfatione Biblioth. suæ Sanctæ OECOLAMPADIO foetum hunc substituit, Quod tamen etiam fieri à *Coco*, ex *Hottingero* de script. supposit. 48. citat *Symbola Normanniana*, sed *Oecolampadii* Apologiam suscipit contra *Sixtum* Senensem *Prideaux* Oration. IX. p. 85. Multi interim Pontificii pro suppositio & damnando scripto proclamaverant hunc Bertramo adscriptum librum: quod & de Censoribus Belgicis ex *Rainoldo* de Romanæ Ecclesiæ idololatria p. 31. memorat *Kempius* Bibliothec. Anglorum Theol. p. 500. sub lit. (c) Alii, inter quos præcipuus est *Petrus de Marca*, Archiepiscopus Parisiensis, foetum hunc crediderunt esse JOHANNIS ERIGENÆ SCOTI, quem tamen à multis confundi cum *Joan Dunsco Scoto*, Doctore cognomento subtili, observat *Heupelius* in Sylloge Amœnitat. Histor. Criticar. Witteb. 1688. §. VIII. Sed *Scotum* hunc non agnoscit *Jacobus Boileau*, qui hunc libellum edi curavit Paris. 1686. in 12mo sub RATRAMNI seu BERTRAMI PRESBYTERI nomine, ut recensent *Acta Erudit. Lisensum* 20. 1687. p. 44 seqq. quæ omnino vide, sub lit. (h) BERENGARIUM tamen auctorem constituere mavult *Pater Parisiensis* Canonicus Regul. S. Augustini & Professor Theologus Abbatia S. Genovevæ Certe hunc Berengarium hausisse errorem suum Sacramentarium ex hoc libro judicat *Gerhardus du Bois* in Historia Ecclesiæ Parisiensis, qui tamen videtur malle SCOTUM auctorem agnoscere, quam Bertramum, ut patet ex eis quæ sub lit. (d) ex *Act. Erud. Supplem. Tom. II. Sect. III. p. 125. seq.* excerpta sunt. De *Mabillonio* scriptum hoc BERTRAMO seu RATRAMNO vindicante vide *Acta. Erud.* 20. 1687. pag. 45. (e) & *Journal des Savans* pag. 161. du 20. May 1680. Judicat tamen *Notet* in scripto: la presence de Jesus Christ dans le Saint Sacrement, Bertramii hujus scriptum idem esse cum libello SCOTI ejusdem argumenti, inde quod uno comparente, alterius amplius plane nulla sit facta mentio, Joannemque Scotum ejus auctorem esse, qui illud Caroli Calvi mandato composuerit, non obscure innuit. Vide excerpta ex *Journal des Savans* du 28. Juin 1667. pag. 169. seq. sub lit. (f) Notatu quoque digna sunt quæ de controversia hac notavit *Symbola Rauschiana* ex Thomæ *Reinesii* Epistola ad Joan Vorstium, sub lit. (g) An libri Scoti & Ratramni dif-

differant necne, nondum satis manifestum esse asserunt *Acta Erud. Lips.* 1683. p. 193. (h) Vide hic omnino *Diecmannianas notas Marginales* lit. (i) exhibitas. Adde *Symbolam Mastrichtianam*, quæ allegat notabilia Th. *Reinesii* in Epistola 24. ad Vorstium pag. 54. & seq. & porro addit hæc: *Prodiit liber primum, ni fallor, Colonia Agrippina Anno 1532. Vix itaque ab Oecolampadio potuit supponi.*

(a) Possevinus Appar. Sacri in præf. p. 6.

*Oecolampadius vero contra divinam Eucharistiam sub nomine Bertrami Presbyteri de Corpore & Sanguine librum scripsit ad Carolum Magnum. Carolostannus commentum suum adversus cultores imaginum sub nomine Caroli M. de Cultu Imaginum ad Sextam Synodum in oriente congregatam. Calvinus aliud sub nomine Alcuini Præceptoris Caroli Magni ad eundem Carolum Magnum.*

(aa) Raynaudus de libris mal. & bon.

p. 132. 133.

„ Bertramo suppositum esse librum de Eucharistia qui ejus nomine circumfertur, graves „ autores prodiderunt, nominatimque Sancte- „ sius repetit. 2. c. 14. Sixtus Senensis in Biblio- „ thecæ sanctæ præfatione, & Claudius Espen- „ cæus lib. 2. de adorat. Eucharistiæ cap. 41. Nec „ repugnat Sanderus lib. 7. de Visibili Monarch. „ hæresi 133. At Valentia lib. I. de præsentia „ Christi in Euchar. cap. 2. num. 10. & Nicolaus „ Romæus in Calvini effigie spectaculo 3. colore „ 21. & spectac. 8. colore 72. librum Bertrami „ adulteratum duntaxat, & admittis plerisque „ supposititiis depravatum confirmant. Addit „ vero Nicolaus, syncerum opus Bertrami, scri- „ ptum esse adversus hæresim, quam nuper qui- „ dam Siculi non absque barditate renovarunt, de „ speciebus sacramentalibus, si objective spe- „ ctentur, nequaquam realibus, sed meris præ- „ stigiis ac spectris. Nam hanc hæresim olim fu- „ disse invecam, ex Algero eam diligenter con- „ futante lib. I. cap. 7. perspicuum est. Sed hæ- „ reo in adulteratione operis illius. Potestque „ satis verisimile apparere, Oecolampadium, cu- „ jus opera Bertrami liber primum lucem vidit, „ manus falsarias & adulteratrices ei lucubrati- „ oni apposuisse; qui per idem tempus Christianum „ Druthmarum, & alios Catholicos scriptores „ perfide contaminavit. Nec item est inverisi- „ mile, eum per Oecolampadium totum libel- „ lum confixisse, & supposuisse Bertramo, bono, „ & pio Presbytero, ut est apud Trithemium in „ Catalogo. Suffragatur huic verisimilitudini, „ quod Bertramus per totos annos septingentos, „ a nemine notatus est hæreseos; nec ullus tam „ multorum qui Berengarii tempore scripserunt „ prævisse Berengario Bertramum, meminit. „ Imo quotquot Bertramum norunt, virum bo- „ num, ac pium fuisse, statuerunt, & Catholicis „ Scriptoribus annumerarunt. Alanus quidem l. 1. „ de Euch. c. 21. Bertramum facit autorem primum „ distinctionis illius corporis Christi, in verum, „ mysticum, & sacramentale, quam impugnat „ Paschasius sub finem expositi: nihil tamen apud „ Paschasium invenio, quod aperte Bertramum „ feriat. Et illa ipsa distinctio tripartita, salvo „ mysterio Eucharistiæ, & vera in eo Christi præ-

sentia, retineri facile potest; nam Corpus Christi, „ mysticum, est Ecclesia, verum, est corpus Christi, „ sub specie visibili, sacramentale, idem speciebus, „ opertum. Itaque quamvis Paschasius in eam distin- „ ctionem insurrexisset tacito Bertramo, nihil inde „ haberetur, ad op<sup>o</sup> quod extat Bertrami nomine, „ genuini partus titulo venditandum vel etiam ad „ statuendum, Bertramum, Berengarii procre- „ mū: verisimilius autem est, quæ Paschasius perver- „ se a quibusdā sub illud tempus jactata dicit con- „ tra Eucharistiam, intorqueri in Joannem Sco- „ tum Benedictinum, qui primus in Ecclesia Lati- „ na, dubie de Eucharistia scripsit, & in concilio „ Vercellensi præsentate S. Leone IX. damnatus „ est, ejusque liber de Eucharistia confixus, teste „ Lantfranco qui aderat, & Paschasii, ac Johan- „ nis Scoti contrapositionem à Berengario fa- „ ctam memorat, tacito profus Bertramo. Sit, „ igitur non inverisimile, opus quod Bertrami, „ nomine circumfertur, esse illi suppositum, „ faltem magna ex parte.

Audio extare MS Codicem auctoris Anony- „ nymi, qui tempore Caroli Calvi scripsit, & Pascha- „ siii, ac Rabani, ejusd. ævi scriptorum tanq. suorum „ æqualium meminit; in quo etiam Codice men- „ tio habetur operis Carolo Calvo inscripti de Eu- „ charistia, contra Paschasium, nomine cujus „ dam Ratranni. Cujus item Ratranni scriptio „ nem, conformem ei quæ sub Bertrami nomine „ vulgata est, extare manu exaratam, refert vir „ Eminentissimus tract. de Euchar. lib. 2. caput. 39. „ qua ratione salva manet Bertrami fama; & ve- „ risimilitudo suppositionis ei factæ, obtruso illi „ libro Ratranni, insigniter confirmatur. Quam „ enim facile fuit, in tanta nominum affinitate, „ atque vicinia Bertramum & Ratrannum con- „ fundere? Scripsisse porro fertur Ratrannus ille „ contra hæresim Stercoranistarum, ab Erybal- „ do, Autissiodorensi Episcopo profeminatum, „ qua Christi Corpus in Eucharistia tale profus „ quale speciebus objicitur, atq; adeo albū, rotun- „ dum, sapidum quale speciebus præfertur, nuda „ & aperta profus veritati exhiberi asserebatur „ afficta corpori Christi in Eucharistia, passibili- „ tate, divisibilitate, digestibilitate, & subje- „ ctione ad omnes specierum visibilium affectio- „ nes. In hunc errorem insurgens Ratrannus „ ut est mos improvidorum, vitans hoc extre- „ mum, in contrarium cucurrit, & nihil nisi my- „ sticum, & figuratum, ( contra quam Erybal- „ dus figuram profus excludens censuerat, ) re- „ periri in Eucharistia contendit. Quod ipsum „ in vulgato Bertrami nomine, de Eucharistia „ libro, aliquoties occurrit. Ut proinde meri- „ to liber ille, falce Ecclesiasticæ censuræ succisus „ sit, & libris damnatis annumeratus. „

(b) Colomesii Paralip. ad Chartoph. pag. 18. & 19.

Bertram vel Ratramni liber de Corpore & Sanguine Domini MS. extitit Parisiis in Jacobi Gil- „ lotii Senatoris Bibliotheca. Codicem se vidisse Reveren- „ tissimo Usserio testatus est magnus noster Calaubonus, „ ut doctissimus Præsul asserit in libro de Ecclesiarum „ Christianarum successione. Alius codex in Bel- „ gio nuper inventus est, a candidissimi pectoris Monacho „

Job. Mabillonio : In Belgii partes profectus, Mabillonium audis in quadam in Acta Benedictino- (um prefatione) Lebiense adii Monasterium, ubi inter Codd. MSS. bene paucos quirestant, binos repereri, unum vetustissimum ab annis fere octingentis exaratum, in quo continentur opuscula duo, primum de Corpore & Sanguine Domini, subsequens de Prædestinatione; Illud unico, hoc sduobus libris constans. Utriusque inscriptio & exordia ita se habent in Codice MS. Incipit liber Ratramni de Corpore & Sanguine Domini. Jussisti gloriose Princeps, &c. Post hunc librum, incipit liber Ratramni de Prædestinatione Dei. Domino glorioso atq; Præcellentissimo Regi Carolo Ratramnus, &c. ut in editis. Valeat ergo Sixti Senensis insulsa conjectura, Ratramni librum de Corpore & Sanguine Domini Job. Hausschein Græce Oecolampadio tribuentis. Rectius sentit Sixto longe occulatio Fr. Turrianus, contra Volanum scribens lib. 1. cap. 22. cum ait: Bertramum citare quid aliud est, quam dicere Calvinihæresim non esse novam? Ridendus porro Latinus Latinus; vir alias doctus ac diligens, sed pontificiis nugis addictissimus, qui cum Bertrami Librum percurrisset, immemor indice notatum hæreseos nomine, post agnitum errorem suum, librum projecit, & a summo Pœnitentiario curavit se absolvendum Reverendissimo Card. Varmienfi. Hæc de se Latinus Latinus in Bibliothecæ Sacro-profana p. 110.

(b) Acta Eruditor. Lipsiens. Ao. 1686 pag. 554.

Ratramni Librum de Corpore, & Sanguine Domini, a Sixto Senensi perperam Johanni Hausscheinio, seu Oecolampadio tribui asserit (Paulus Colomesius, Bibliothecæ Lambethanæ Curator, in Paralipomenis ad Guil. Cave Chartophylacem Ecclesiasticum.)

(c) Kempius Biblioth. Anglorum Theolog. p. 500.

Sed quot & quanta in hunc scriptorem atrociniâ commissa sunt! Audiatur iterum Rainoldus: (n) Isti vestri operum auctores ementiuntur ea, non solum mutilandis, aut addendis verbis; sed etiam cum verba incorrupta retinent, falso tamen sensu illis affingendo. Hoc Censores Belgici (in Indice expurgatorio) se in aliis Patribus facere profitentur, & in BERTRAMO, quod nequaquam faciunt in cunctis aliis Patribus, locos item integros expungendos notant, ut utroque fraudis genere simul pugnent. &c.

(d) Acta Erudit. Supplement. Tom. II. Sect. III. p. 125. & 126.

In tertia classe locat Joannem Erigenam Scotum, quem sub Carolo Calvo in Galliam venisse, & in edito ibidem libro de Eucharistia virtutem tantum corporis Christi ac figuram, non veritatem; umbram, non corpus in hoc Sacramento admisisse testatur. Hunc librum itidem periisse putat, tamen quidam existiment, opusculum de corpore & sanguine Domini, quod refert nomen Bertrami seu Ratramni, Jo. Scoto potius deberi. Inducit sane virum eruditissimum Petrum de Marca, id probare conantem in scripta A. 1657. ad Lucam Dacherium epistola; a quo tamen cum aliis recedat Mabillonius, & novissime Decanus Ecclesiæ Senonensis, (Jacobus Boileau,) qui hunc librum 1686, Latine & Gallice redditum e Mistis & antiquis Codicibus in

lucem emisit. (Conf. Acta nostra ad A. 1687. p. 43. seq.) Ex isto autem Scoti libro virus suum hausisse Berengarium ostendit, qui similiter, quod in Sacramento Altaris, nec vere corpus nec vere sanguis Domini exhibeatur, propugnare ausus sit. Theoduinus, Leodiensis Episcopus, in Epistola ad Henricum, Regem Francorum, tres quidem alios errores ipse tribuit, quod scilicet noluerit infantes baptizari; quod nuptias & conjugia sustulerit; quod Christum clauso cœnaculo ad Discipulos ingressum fuisse negarit: Sed cum de his nihil alibi reperitur, vix quicquam certi affirmare Auctor noster sustinet; illum vero de Eucharistia errorem statim ab Hugone, Lingonensi Episcopo, & imprimis a Lanfranco animadversum scribit. Cum enim hic Paschasium a Berengario condemnari intelligeret, hoc sibi maximum in modum displicere ostendit. Berengarius vicissim se defendit in Epistola ad Lanfrancum, quam Dacherius in notis ad hujus vitam edidit. Ea dein Romam allata fuit A. 1050. perlectaq; a Patribus in Synodo tum congregatis, qui statim ob hanc sententiam Berengarium, ni resipisceret, a comunione excluderunt.

(e) Acta Erud. Mensis Januarii Ao. 1687. p. 44. 45.

Postquam vero ex non uno Codice Manuscripto abunde constat, opusculum hoc ætatem nequaquam mentiri, nondum tamen auctori illius æquiori fortuna uti licuit. Neque enim Cardinalis Perronius ipsum Ratramnum, cum hoc suo fœtu hæreseos postulare veritus, est; quemadmodum jam dudum Genebrardus, in Chronico Ratramnum inter hæreticos seculi noni, (nec minus tamen ad annum 1215. inter Transsubstantiationis hyperaspistas) retulerat. Idem judicium fuit Anonymi illius, quem Cellotius Jesuita a. 1655. cum notis vulgavit, dum Ratramnum contra Paschasium Ratbertum scripsisse, auctor est. Id quod tamen impune non tulit. Boileau enim indignum fuisse, pronunciat, qui tot tantisque commentariis, stipatus publicæ luci datus fuerit.

Alii famæ Ratramni parcendum rati, hunc de corpore & sanguine Domini librum, non a Calvinianis quidem, a priscis tamen, quos Pontificii putant, hæresiarchis Ratramno superpositum fuisse conjecerunt. Nimirum Petrus de Marca, (Epistola Calendis Januariis anno 1657. data ad Lucam Dacherium, frontique tom. II. Spicilegii præfixa,) contendit, a cœtaneo Ratramni, Joanne Scoto Erigena compilatum, meritoque damnatum in Concilio Vercellensi sub Leone IX. & combustum in Concilio Romano, Nicolao II. Pontifice, cum a Berengarii sequacibus sub Scoti nomine allegatur. Duobus autem seculis recentiore esse, se auctoremque habuisse Berengarium hujusve, affeclas, opinatus est Pater Patiensis, Canonicus, Regul. S. August. & Professor Theologus Abbatia S. Genovevæ.

Authoritatem tantorum virorum fraudi, fuisse cæteris Pontificiorum Theologis, ut cœco impetu in libri hujus condemnationem consentirent, observat Boileau, qui post Dominum de Sainte boeuvre, Johannemque Mabillonium, & genuinum Ratramni fœtum, & Ecclesiæ Romanæ dogmatibus non adversum esse, persuasissimus

“mus videri cupit. Cum ergo non dubitaret,  
 “multum ad odium, quo suæ communionis ho-  
 “mines in opusculum illud flagrarunt, contulisse  
 “versiones Gallicas annis 1558, 1600, & 1672,  
 “editas, in quibus (si Autori nostro fides,) à Cal-  
 “vinianis editoribus sana mentis suæ sensa Calvi-  
 “nianis formulis eloqui coactus fuit Ratramnus;  
 “operæ se pretium facturum credidit, si novam  
 “& magis fidam versionem vernaculam adorna-  
 “ret, publicique juris faceret, una cum ipso  
 “Latino archetypo, correcto ad apographum  
 “cum cura & fide exscriptum à Joh. Mabillonio  
 “ex codice manuscripto Abbatiae Lebiensis,  
 “quem octingentorum annorum esse doctissi-  
 “mus ille Benedictinus judicaverat, Præfat. P. II.  
 “Sec. IV. Actorum Benedictinorum p. 35. §. 83.  
 “Varias Lectiones editionum Veterum in mar-  
 “ginem rejecit; totumque opusculum in Para-  
 “graphos CII. distinxit.

(f) Journal des Sçavans du 28. Juin  
 1667. p. 169. seqq.

Il produit en suite le témoignage des Sçavans du  
 IX. siècle, dont quelques uns disent que de leur temps c'  
 estoit une chose nouvelle, d'enseigner que le Sacrement  
 de l'Autel n'est pas le vrai corps de Jesus Christ; & tous  
 généralement tiennent la presence réelle. Il excepte  
 seulement Jean l'Escossois & Bertram. Encore  
 pouvoit il reduire ces deux Auteurs à un. Car quoy qu'  
 en dise le Ministre, il y a bien de l'apparence, suivant  
 la conjecture du sçavant Monsieur de Marca Arche-  
 vesque de Paris, que le livre de Jean l'Escossois & celui de  
 Bertram ne sont qu'un seul & mesme livre; & la plus do-  
 cte Faculté de Theologie qui soit dans l'Europe, en parut  
 ces jours passez persuadée par les raisons que Monsieur  
 le Duc d'Albret en apporta dans cet Acte Celebre où s'  
 estant presenté pour répondre de toutes les difficultez de l'  
 Histoire Ecclesiastique depuis le premier siècle jusqu'au  
 XVI. Il parla de chacune aussi solidement que s'il n'eust eu  
 à en approfondir qu'une seule. Ce Prince representa que  
 jamais on n'avoit veu ces deux livres en mesme temps:  
 Que pendant que le livre de Bertram a paru, on n'a  
 point connu celui de Jean l'Escossois; que depuis qu'on com-  
 mence à connoistre celui de Jean l'Escossois, on cessa de voir  
 celui de Bertram; & qu'ensin maintenant que nous avons  
 le livre de Bertram, celui de Jean l'Escossois a derechef  
 disparu: Que ce qui a esté cité du livre de Jean l'Escossois,  
 se trouve maintenant dans celui de Bertram: Que ces li-  
 vres sont tous deux écrits par le commandement de Char-  
 les le Chauve, tous deux écrits sur la mesme matiere,  
 tous deux écrits contre Paschase, qu'ils enseignent tous  
 deux la mesme doctrine: Qu'ainsi c'est une chose mani-  
 feste que le livre de Jean l'Escossois est le mesme que celui  
 de Bertram, sous le nom duquel Jean l'Escossois s'estoit  
 peut-estre caché; & que c'est par erreur que l'on a de-  
 puis changé le nom de Bertram en celui de Ratramne: En  
 effet on ne trouve point que les anciens Auteurs qui on dit  
 que Jean l'Escossois n'a pas crû la presence réelle, ayent  
 jamais rien dit de semblable de Ratramne.

(g) Symbola Raufchiana.

Damnatus fuit in Cynodo Vercellensi, si Balæo  
 fides habenda est: Quod miror fugisse Ribetum, qui  
 à nemine hereseos accersitum, convictum & da-  
 mnatum tradit 4. Crit. Sacr. 12. Posservino autem  
 quid facias, qui libellum de Corpore & Sanguine

Domini Pseudepigraphum esse, & ab Oecolampadio  
 scriptum adfectum Bertramo contendit? an latere  
 potuit nasutum Jesuitam historia seculi noni cir-  
 ca Bertramum & Joannem Erigenam Scotum  
 quodòdès?

(h) Acta Erudit. Mensis Januarii aō.  
 1687. p. 44. 45.

Postquam vero ex non uno Codice Manuscripto  
 abunde constitit, opusculum hoc etatem nequaquam men-  
 tiri, nondum tamen autori illius equiori fortuna utili-  
 cuit. Neque enim Cardinalis Perronius ipsum Ratra-  
 mnum cum hoc suo fetu hereseos postulare veritus est;  
 quemadmodum jam dudum Genebrardus in Chronico  
 Ratramni inter hereticos seculi noni, (nec minus ta-  
 men ad annum 1215. inter Transsubstantiationis hyperas-  
 pistas,) retulerat. Idem judicium fuit anonymi illius,  
 quem Cellotius Jesuita à 1655. cum notis vulgavit, dum  
 Ratramnum contra Paschasium Ratbertum scripsisse, au-  
 tor est. Illud quod tamen impure non tulit. Boileau enim  
 indignum fuisse pronunciat, qui tot tantisque commen-  
 tariis stipatus publicæ luci datus fuerit.

Alii fama Ratramni parcendum rati, hunc de  
 corpore & sanguine Domini librum, non à Calvinianis  
 quidem, priscis tamen, quos Pontificii putant, heresar-  
 chis Ratramno suppositum fuisse conjecerunt. Nimirum  
 Petrus de Marca, (Epistola Kalendis Januariis anno.  
 1657. data ad Lucam Dacherium, frontiq; tom. II. Spi-  
 cilegii prefixa) contendit, à Coetaneo Ratramni, Johanne  
 Scoto Erigena compilatum, meritoque damnatum in Con-  
 cilio Vercellensi sub Leone IX. & combustum in Concilio Ro-  
 mano, Nicolao II. Pontifice, cum à Berengarii sequacibus  
 sub Scoti nomine allegaretur. Duobus autem seculis re-  
 centiorem esse, authoremque habuisse Berengarium hu-  
 jusve asseclas, opinatus est Pater Parisiensis, Canonicus  
 Regul. S. August. & Professor Theologus Abbatia S. Ge-  
 noveva.

Authoritatem tantorum virorum fraudi fuisse ceteris  
 Pontificiorum Theologis, ut caeco impetu in libri hujus  
 condemnationem consentirent, observat Boileau, qui post  
 Dominum de Sainte bœuve, Johannemque Mabillonium,  
 & genuinum Ratramni fetum, & Ecclesie Romanæ dog-  
 matibus non adversum esse, persuasissimus videri cupit.  
 Cum ergo non dubitaret, multum ad odium, quo suæ  
 communionis homines in opusculum illud flagrarunt, con-  
 tulisse Versiones Gallicas annis 1558, 1600, & 1672, editas,  
 in quibus (si Autori nostro fides,) à Calvinianis editoribus  
 sana mentis suæ sensa Calvinianis formulis eloqui coactus  
 fuit Ratramnus, operæ se pretium facturum credidit, se  
 novam & magis fidam versionem vernaculam adornaret,  
 publicique juris faceret, una cum ipso Latino archetypo,  
 correcto ad apographum cum cura & fide exscriptum à  
 Joh. Mabillonio ex codice Manuscripto Abbatia Lebien-  
 sis; quem octingentorum annorum esse doctissimus ille  
 Benedictinus judicaverat, Præfat. P. II. Sec. IV. Acto-  
 rum Benedictinorum p. 45. §. 83. Varias Lectiones editio-  
 num veterum in marginem rejecit; totumque opusculum  
 in Paragraphos CII. distinxit.

Substituatur B. L. hujus duplicati Excerpti loco  
 ex obviis ubique Act. Lips. p. 192. anni 1683.

(i) Notæ Diecmannianæ mar-  
 ginales.

Existimat l. c. Raynaudus, Ratramni  
 librum Bertramo obtrusum & suppositum esse.  
 Atqui Ratramnus ille vel Ratramnus, ut eum

plurima optima nota *MST* a vocant, est ipse Bertramus. Ratbramnus enim corrupte Bertramus dictus est, quod ex ipsis Pontificiis docet Gilbertus Mauguinus, Regi Gallia a Consiliis, & in suprema monetarum curia Praeses Tom. II. de Praedest. & grat. p. 133. ed. Paris. 1650. 4. Petrus de Marca Archiepiscopus Paris. in Dissert. postum. Gallicis, à Paulo de Faget, nepote ejus editis, & ao. 1669. 12. impressis p. 32. Bertramus, inquit, autrement nommé Ratrannus. *Ellies du Pin* in Nouv. Bibliothéque des Auteurs Eccl. Tom. VII. quo seculi IX. scriptores tractat, eum semper Ratramnum, nunquam Bertramum vocat. Adde omnino Jac. Usserii *Histor. Gotbescalc.* p. 267. ff. & de *Christiano Eccles. Succ. & stat.* p. 47. ff. Larroque *Historie del Eucharistie P. 2.* p. 601. ff. *Cave Histor. Litter. Script. Eccl.* p. 373. Ut ita apud Raynaudum commentum sui de libro Ratranni Bertramo obtrusi debeat.

(397.) Petrus BERTRANDUS de Columbario Episcopus Ostiensis & Cardinalis. Huic adscribuntur à Philippo Locrio Opera, quæ tamen ejus patruo, Petro BERTRANDO SENIORI, Matthæi filio Bertrandi debentur, ut ex *San-Marthani* docet *Olearius Abaci Patrolog.* p. 366. & 367. sub lit. (a)

(a) Olear. Abaci Patrolog. pag. 366. & 367.

Petrus Bertrandus, Matthæi filius Bertrandi, Annonænsis oppidi in tractu Vivariensi civis, ex Decano Ecclesie Aniciensis, juriumque in Acad. Avenion. Montpessul. Aurelian. & Parisiensi Professore, Episcopus Nivernensis, tum ao. 1325. Eduensis sive Augustodunensis, ac tandem ao. 1331. Cardinalis tit. S. Clementis, juxta ea, que narrant *Sanmarthani*. Tom. I. Gall. f. 50. Labb. p. 185. Senior dicitur, ad discrimen sui ex sorore Nepotis Petri Bertrandi de Columbario cognominati, Episcopi Ostiensis & Cardinalis, cui istius opera male adscriptæ Philippus Locrius, de quo *Sanmarth. l. c.* Acta disputationis Bertrandi, de juris dictione & libertate Eccles. Prælatorum, adversus Petrum de Canevriis coram Rege Philippo VI. Valestio celebrata, cum tractatu ejusdem de origine & usu juris dictionum, sive de Spirituali (prout loquuntur) & temporali potestate, Tom. I. Bibl. PP. inserta vid. Paris. 2. Bibl. T. 4. 1179. 1225. Mentionem ejus facit Gerh. p. 627. Satis indiscretam Petri Bertrandi locutionem, (de parum discreto Christo, si Papeam non instituisset successionem) ex Bonif. VIII. extravag. de Majoritate, notavit Johann. Henr. Otto Tigurinus, epitom. tract. de auctoritate Eccles. Rom. Pref.

BESANTINOUS v. *Helladius.*

(398.) Christophori BESOLDI nomine prodire *Disputationes ad jus Würtembergicum*, sub ejusdem publico præsidio ventilatæ. Eas ipse collectas sibi ex FRATRIS SUI defuncti Adversariis, fatetur in *Thesauro Practico*, lit. in voce *Rungen und gemunnen* p. m. 296.

(399.) BESSARION Cardinalis, aut potius vir latine doctissimus, qui auspiciis ejus *Platonis librum latinum* fecit. *Budaus* Annot. ad Pand. ad l. vulgò concep. de statu hom. p. m. 134. Hæc *Symbola Rauschiana*. Is est notissimus ille Cardinalis ad libros VI. de Republica Ciceronis recuperandos, dicitur infamasse in Polonia aureos amplius bis mille, ap. *Fabric. Biblioth. Latin.* pag. 17. Quis vero vir ille doctissimus, ejus auspicio factum Latinum Platonem ipsi adscribens, ulterius sit inquirendum.

(400.) BESSIN Pierre: Jacques DU PUY. *Baillet*, liste des Auteurs deguifez pag. 535.

(401.) BETHEMII *Centiloquium Astrologicum* Basileæ. 1551. fol.

Hic Bethem est ipsissimus PTOLEMÆUS Auctor Centiloquiorum, solum, quod in Arabico vocant *Batlamicq.* Id quod alius legit *Batlam*, unde falsum nomen *Bethem*. Miror cum utrobique sint Centiloquia, neminem hoc observasse. Hæc *Christ. Ravius* ad *Gesnerum*. Idem ad *James. Bethem*, BETHLEM *Ptolemæo* vulgo attributum nomen. Indicante *Symbola Normanniana*. Dubium tamen movet, quod sub Bethemii nomine adhuc tractatus alii duo citantur à *Thoma Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlej.* p. 85. b. nempe: liber *de horis Planetatum*, & *de Significatione Triplicitatum Ortus*. Nisi malis dicere, hos posteriores duos tractatus esse partem Primi illius, quod Centiloquiorum titulo insignitum est, sicuti omnino videas apud *Gesnerum* p. 147. & *Frisum* *Biblioth. Gesner.* p. 120. b. Centiloquium, & de *Horis Planetarum* librum pro uno eodemque haberi.

(402.) Eberhardus de BETHUNIA. Ejus libri, qui contra *Waldenses* inscribuntur, titulum hunc non nisi ab ingenio *Gretseri*, & non ab Autoribus suis acceperunt, judicante *Natali Alexandro*, ut in recensione *Selectorum* ejus *Histor. Eccles. &c.* notant *Acta Erud. Lipsiens.* anno 1684. pag. 222.

(403.) BEUIL de Saint Val. le Sieur de: Isaac LE MAITRE DE SACY. *Baillet.* p. 535.

(404.) Theodori BEZÆ nomine edita *dissertatio contra Tyrannos*. v. *Junius Brutus.*

BIBLIOTHECARIUS v. *Anastasis.*

(405.) Gabriel BIEL Tubingensis Professor, Occami Sectator, cujus scripta recensent *Bellarmin.* ad Ao. C. 1490. & *Gerhardus* p. m. 669. dicens sibi manuscripta ejusdem *Budstadii* in *Wetteravia* inspecta; addit autem recensitis per hosce scriptis ejus, *Olearius* pag. 172. alia etiam. Pseudonyma vero *Canonis Missæ expositio* prodit Basileæ

Basileæ 1515. quam non illius, sed EGGELINGI, nescio cuius, esse, ex ipsa confessione *Bielti* docet *Tb. Raynaudus* de mal. & bon. lib. p. 140.

Addit hic *margo Dietmannianus* (Brunsvicensis), ad nomen Eggelingi, & paucis a Gabriele omisis, nonnullis additis aut mutatis, ita *Raynaud.* l.c. Ex eodem Raynaudo pergit: Forte hic Eggelingus est, in Abbatem Riddagshusanum A. 1348. electus, de quo v. *Chronicon Riddagshufense*, quod extat Tom. III. *Rer. German. Maibom.* p. 370. & seqq. ubi *Eggelingus* vir moderatus & sapiens audit.

### BIANCHI v. *Albis.*

(406) BIONDI *Eromena Opera* del Cavallier *Giovanni Francesco* in 4to Roma nell' 1631. Sexto communemente dire, che sia stata composta veramente, dal Cardinale *Maffeo BARBERINI*, poi detto *URBANO OTTAVO*. Hæc *Symbola Maghbechiana* favore mihi procurata ignotissimi alioqui Fratris *Dominicani Raphaelis Badii*, quam cum litterulis *Papenbrochianis* Ao. 1690. m. Octobri accepi, sed ita inarticulate scriptam, ut adhibitis etiam præter oculos meos alienis bene multis & tandem assuetissimo *lirarum* maxime *delirarum* interprete *Notario* litteras collybisticas mercatorum interpretante quotidie, non potuerim tamen ex difficultatibus lectionis plurimis emergere. Hanc tamen lectionem sibi constare satis existimo. Alia illius *Biondi* extant plurima, hic non memoranda, quæ conferat, cui vacat.

### BIBLIOTHECARIUS v. *Guilielmus.*

(407) *William BISHOP of the Reformation deformed by William Perkins.* h. e. *De Reformatione deformatæ per Williamum Perkinsum.* sive ex allegatione *Hydei.* D B. P. i. e. *William Bishop Reformation of a Catholick deformed by W. Perkinsum.* Pars I. 1604. 4. Pars vero II. una cum Responso ad *Perkinsi* animadversionem. 1607. 4. *Catal. Biblioth. Bodlej.* P. I. p. 56. a. ut ut sub autoris hujus nomine constantissime allegata, & passim cognita sit hujus cum *Perkinso* reciprocatæ controversia. conf. *Hyde*, l. all. & pag. 2. a. V. Nob. *Abbat. nihilominus Ravii* nota ad *Gesnerum* a Normanno transmissa, autorem quendam putat *DEWEL-LUM*, sed quo argumento?

(408) D. *Pauli BISCIOLÆ*, fratris sui nomine, *Lalium Bisciolam*, Jesuitam *Mutinensem* edidisse *Italica scripta sequentia*, refert *Alegambe* *Bibliothec. Jes.* p. 293.

- I. *Dialogum de Bono Peregrinationis.*
- II. *Dialogum de Bono Mortis.*
- III. *Discursus Christianos & Morales tom. 2.*
- IV. *Librum Comparationum & Similitudinum, pro Concionatoribus.* Similem in modum

refert eadem & opera perpulchra vocat *Aubertus Miræus* *Bibl. Ecclesiast.* part. II. p. 223. *Sorvel.* autem *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* p. 537. a. his scriptis a *Lælio* fratris sui nomine editis superaddit *Quintum*, cui titulus: *Discursus*

*Tres super Epistola Baruch Prophetæ, ad Hebræos Captivos in Babylonia.* Comi per *Balthasarem Arcionem* 1620. in 8vo.

### BITHINUS v. *Hipparchus.*

(408. a) *Olivus* de BITURIS: *Pierre JOHANNIS.* *Baillet.* liste des Auteurs deguisez: p. 535.

(409) *Georgius BLACKWEL*: Ejus nomine extat in *Bibliotheca Bodlejana* (quem *Thomas Hyde* in *Catalogo impressorum solorum* suo non memorat) *Tractatus MStus*, contra *Mendaciloquentiam & fraudulentam dissimulationem* quem deberi *Francisco TRESHAM*, *Theologo* itidem *Pontificio* colligit *Wood* *Antiquitat. Oxoniens.* lib. II. p. 295. b. unde sequentia sub lit. (a) excerpimus.

(a) *Wood* *Antiquitat. Oxoniens. Lib.* II. p. 295. b.

*Tractatum* contra mendaciloquentiam & fraudulentam dissimulationem. MS. in *Bibl. Bodl. angl.* in cuius sine occurrunt hæc verba propria auctoris manuscripta.

*Tractatus* iste valde doctus & vere pius & Catholicus est. Certe SS. *Scripturarum*, *Patrum*, *Doctorum*, *Scholasticorum*, *Canonistarum*, & optimarum rationum præsidis plenissime firmat æquitatem æquivocationis. Ideoque dignissimus est qui typis propagetur, ad consolationem afflictorum Catholicorum, & omnium piorum instructionem. Ita Censeo *Georgius Blackvellus* *Archipresbyter Angliæ* & *Protonotarius Apostolicus*.

Unde quis forte non male conjiciat, ipsum reverè non fuisse ejus autorem, (sicuti etiam ab aliis affirmatur, à *Francisco Tresham*, ex agro *Northamptoniensi* & *Pontificio* fuisse scriptum.) At vero cum in *Catalogo Bodlejano* sub hujus viri nomine semper occurrat, vulgo eadem ascribi solet.

(410) *A.F. BLANCKENPOHT*, est *Alb. Frider. KNOPIUS*, indicante *Thoma Hyde*, in *Catalogo Biblioth. Bodlejan.* p. 93. b. & p. 168. a. ubi ejus nomine citatur: *Fabrica & usus Instrumenti, quo rerum Altitudines, Latitudines, cæteræq; dimensionas indagari possunt.* *Herb. Nass.* 1633. in 4to.

(411) *BLASII* de *Pinna Freyre*, fratris sui nomine, *Jesuitam Lusitanam*, *Franciscum FREYRE* publicasse *Lusitana scripta* bina, videlicet:

- I. *De Excellenti magnitudine Imperii Austriaci.*
- II. *Musas Christianas oratione ligata*, testis est *Alegambe* p. 123.

Addit *Sorvel.* ejus continuator, tertium scriptum à *Francisco* sub fratris *Blasii* nomine publicatum, de *Rebus Gestis S. Elisabethæ Regine Lusitanæ*, quas libris duobus Latine & Lusitanice comprehendit. vid. *Sorvell. Biblioth. Scriptor. Soc. Jes.* p. 228. b.

(412) *Guilielmus BLEAU*: de *Ufu Globi*: JANSONII *Job. Gregorii* Posthuma Anglica Londin. 1650. in 4to. & post in 8vo. Verba sunt ex *Symbola Normanniana*: unde hariolor in paginis allegatis libelli Jansoniani, cui sit titulus Posthuma, illum de Ufu Globi vel contineri, vel Blavianum certe indicari.

(413) *Ritterhold von BLAUEN*. Personatum nomen est *Philippi CÆSII*, cum ex Sermone vernaculo voces omnes exoticas relegandas censeret, hoc etiam nomen suum, Latino-Græcum, idiomate patrio exprimere maluit. Edidit autem sub ea larva die *Ödriatische Rosemund*/Amstelod. 1664. 12mo. Hæc ex *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

(414) *Petrus BLESENSIS* a natali Gallia ad Ligerim oppido, vulgo Blois dicto cognominatus, quæ scripserit, enumerat *Bellarmin.* ad A.C. 1177. & post eum *Possevinus* atque *Gerardus*. In iis est: *De Amicitia Christiana* liber, quem suppositum esse, ac conferendum cum *AELREDII*, ejusdem argumenti tituli que scripto, monet *Tb. Raynaud.* libro superius citato p. 151. vide *Petrum* hunc laudatum *Casp. Zieglero*, in eleganti tractatu, *Episcopus miles*, in scripto, c. 11. §. 32.

At verum Auctorem esse *PETRUM COMESTOREM* indicat *Journal des Savans* du 16. Maji 1667. p. 126. 127. ubi Editionem Operum *Petri Blesensis* Parisinam recenset. Vide quæ sub lit. (a) excerpimus.

(a) *Journal des Scavans* du 16. Maji. 1667. p. 126. 127.

*On avoit deia deux fois imprimé les Ouvrages de ce grand homme: Mais cette nouvelle edition est beaucoup plus parfaite, que les deux autres. Car non seulement elle a esté relevé sur plusieurs manuscrits; mais aussi elle est augmenté de quelques ouvrages qui n'avoient point encore esté publiez. On n'y a point mis les Sermons que le P. Busée de la Comp. de Jesus a fait imprimer sous le nom de Pierre de Blois, parce qu'on a depuis peu reconnu que Pierre Comestor en est le véritable Auteur.*

(415) *BLONDEL Marin*: *Pierre LANGLOIS DE BELESTAT*. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 535.

(416) *Benedicti BLOTESANDÆI*, (*Anzonius*) *Deusingius Heautontimorumenos* in 4. apud *Batavos* editus, quod *Olao BORRICHIO Dano*, cujus alia scripta doctissima extant, debeatur, ipsius *Populari Petro Scavenio* n. 86. hoc affirmanti lubentes accedimus. Nomen fictum ex *Danico* derivatum est. *Danis* enim *Sande Veritatem*, *Blot* nudum denotat, quasi dicas *Nudiverius*.

Confirmat hoc *Bartholinus* de legendis libris dissert. II. p. 40. ubi causam addit assumptæ personæ fuisse *Deusingii* mordacitatem. Ipse tamen *Deusingius* in *Resurrectione Hepatis Vincentium SLEGELIUM* sub Personati *Blottesandæi* cohorte furiosa signiferum pronunciauit, memorante *Symbola Sperlingiana*. Nempe totus liber, cujus titulus sub lit. (a) representatur, constat pagg. — in 4. quibus continen-

tur *Epistolæ diversæ de Deusingio* agentes. Earum prima & præliminaris est *Blottesandæ* a. 1661. d. 20. Octobris scripta quasi *Hamburgi*. Paginam primam dein occupat *Epistola Petri Alvares*, de *Charletonis*, & *Deusingii* Controversia usque ad p. 8. Ubi *Vincentii Slegelii* nescio an fictitii, vel vero alias cognati celeberrimo tunc *Marquardo Slegelio de avasod* *Hepatis Deusingiana* *Epistola* porrigitur usque ad pag. 19. Ubi *Johannis Cordillii* de *Fr. Josepho Burro*, Equite *Mediolanensi* p. 29. *Bernhardi à Doma*, de variis scriptis *Deusingianis* p. 42. *Antonii Rosini* *Epistola* de *Elegantibus Philologicis Deusingii* agmen claudit. Addit hic *Margo Diecmanniacus*:

Id non ignoravit ipse *Deusingius*, qui in *Oecono* corporis animalis restituto edito *Groningæ* 1662. in præf. \*\*\* b. *Amsterodami* sibi nunciatum refert *Blottesandæi* genuinum nomen commutatum anagramma esse *Baloorrichio*. Nollem profecto pergite *Deusingius*, doctissimo viro (ipsimet *Bartholino* nequaquam *Ignoto*) sub hujus *Anagrammatis* larva delitescenti barbariem tantam, 1. pag. tantam improbitatem tribuere. Utrum de industria an per errorem typographi *Baloorrichio* pro *Olao Borrichio* scriptum sit, non inquirō.

(a) *Deusingius Heautontimorumenos* sive *Epistole Selectæ* eruditorum, quæ immaturis *Antonii Deusingii*, *Medici Groningensis* scriptis larvam strictim, sed sincere detrahunt, & *Clarissimi nominis Viros*,

- Dn.* *Gualtherum Charletonem*, *Regium apud Britannos Medicum*,
- Dn.* *Thomam Bartholinum*, *Honorarium apud Hafnienses Professorem*,
- Dn.* *Franciscum Josephum Burrum*, *Illustrissimum Equitem Mediolanensem*,
- Dn.* *Joannem Pecquetum Diepaum*, *Felicem in Galliis Anatomicum*,
- Dn.* *Gasparem Scottum*, *laudatum Herbipolensium Professorem*,

*A Supercilio*, & *Censura ejusdem non minus ineptam quam improba luculenter vindicant*, ex *Autographis edente Benedicto Blottesandæo*, *Hamburgi Typis Nicolai Molybdii*. Anno 1661.

(417) *Edoardus BLOUD*. Ejus nomine prodiit *Londin.* 1628. in 8vo *anglice Microcosmography or Essay and Characters*, ut monet *Thomas Hyde* in *Catal. Biblioth. Bodlejan.* p. 221. a. ubi verum scripti Auctorem simul indicat esse *John EARLS* *Episcopum Salisburiensem*. Meminit ejus etiam *Witte Diar. Biograph.* sub die 17. Novembr. 1665.

(418) *Jacobus BLUHMIUS* edidit *Processum Cameralem*, cujus pleraque a *D. & Assessore Camerali FAUSTO*, *Advocatoque Paulo GAMBSIO* accepit; ipse laborem addidit ordinandi & describendi. Imo transtulisse illum in hoc scriptum suum quædam ex ultima sua *Rodingi*



dingi editione palam ei nuntiavit Bibliopola Spirenſis Jacobus Siverts in Præfatione ad Edit. Roding. 20. 1668. uti notat *Deckber.* de ſcriptis Adefpotis p. 223. ſeqq. ubi tamen Bluhmium ab hoc crimine excuſare velle videtur. In *Receſſum autem Imperii 1654.* commentarium GAMBSIO idem aperte vindicat. *Supplicationes quoque Camerales* Bluhmio in ordinem redegit, nitoremque addidit L. POHLMAN, uti MStæ apud illum extantia reſtantur, iisdem Correctionibus & emendationibus, quibus editæ, partim hujus, partim illius manu notatæ. Idque ex Actis Publicis Carten-Buſch contra Hervordiam civitatem quibus hoc ipſi fuit objectum ab eodem, evaſit notorium in foro Hamburgeniſi, æque ac prævaricationis accuſatio: de qua in tractatu meo de Prævaricatione & prævaricationibus cui anſam illa præbuit agetur amplius.

(419.) Joannis BOBOLÆ nomine, ſcripſiſſe *Albertum ROZCISZEVSKI*, Jeſuitam Polonum, *deſenſionem Calendarii Gregoriani, contra Latofium Mathematicum*, titulo Polonico *Latofie Ciele*, id eſt, *Latofii vitulus*, ob ineptias hominis, quem confutabat, auctor eſt *Alegambe* pag. 10.

Adde *Sorwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 18. a. & *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 535. neſcio an hac de re plura olim daturum.

(420.) *Nicolaus BOCASIIUS*. Eſt B. Nicolaus BUCCASSENUS Tarviſinus, poſtea dictus BENEDICTUS X. al. XI. Papa. Edidit autem *Comment. in Evangelium Matthæi*, Tarviſ. 1603. & per Georg. Lazar. Venet. 1603. vid. Thomam Hyde in Catalog. Bibliothec. Bodlejan. pag. 94. & 113. a.

(421.) Trajani BOCCALINI ſcripta, Cardinali GAETANO à Joanne Rhodio tributa, vid. in *Rhod.* 57. Ejus ſententiam vide an non juvare poſſit *Janus Nicius* Pinacothecæ ſuæ part. 3. Elogio 59. quod ſecundum eſt *Boccalini*, quem part. 1. Elog. 149. jam commendaverat, dilerte ſcribens, ei, quemadmodum Terentio, fuiſſe objectum, quod in actis ſuis referendis homines nobiliſſimos ſocios & adjutores haberet, ipſum vero cum Terentio ſibi laudi duxiſſe, quod adverſarii probro vertiſſent. Ibidem de Morthe ipſius hiftoriam totam enarrat. Extat etiam *auctarium earum Relationum Italicum*, X. relationibus conſtans, di *Girolamo Briani* cittadino Modaneſe in Modona 1614. & *Centuria quarta*, contra quam ſcripta eſt *Riſpoſta alla quarta Centuria*, & huic iterum oppoſita *Replica alla Riſpoſta*, ſed omnia anonyma. *Centuria* etiam quinta Norimbergæ 1619. edita extat anonyma. *Michiele Pio* quoque ſcripſit *allegationi per confutatione di quello che ſi ſcrive nell' annotationi dell' aviſi di Parnaffo &c.* Anthopoli 1621. in 4to item *Supplemento all' Aviſi di Parnaffo* in 4to.

Cardinalem CAJETANUM Relationum ex Parnaffo Auctorem judicari firmat *Morhofius*

*Polyhiſt. liter. lib. I. Cap. IX. pag. 81. ſub lit. (a)* quod tamen ſolum ad centurias duas priores Centurias reſtringit *Deckberrus* quas ipſas tamen Boccalino idem vindicat de ſcriptis Adefpotis p. 253. Nihilominus adjutorem Boccalino fuiſſe *J. Franciſcum PERANDAM* audacte aſſeri *J. Nicius Erythraeus* Pinac. III. pag. 131. Ad *Rhodium* olim data hic reddimus

LVII. Scav. 20.

Cardinale GAETIANO autore delle opere ſotto il nome di Trajano BOCCALINI i. e. Cardinalis CAJETANUS auctor operum ſub nomine *Trojani Boccalini*, editorum.

Hoc ſane per dubito num ita ſeſe habeat, *Quamvis* Scavenius num. 89. *bona fide hic noſtro ſubſcribat.* Nam *Trajani Boccalini* quidem nomen haud eſſe fictum ſed verum Romani Civis, ex *Architecto* quodam nati, quique libros illos inſcriptos

Raguaglio del Parnaffo & Paragone Politico.

i. e. Relationes ex Parnaffo & Lapis Lydius Politicus: *Italice* primo ſcriptos & poſtea in varias linguas ab aliis verſos compoſuerit, ac propterea mala morte per *Hiſpanos* quosdam, injurias genti ſuæ à calamo auctoris illius audaciſſimo illatas agre nimis ferentes, multatum fuiſſe, plene & pro comperto narrat *Lorenzo Graſſi* Elogiorum Italarum ante jam laudatorum part. 1 pag. m. 159. quod ipſum non obſcure quoque confirmat *Janus Nicius Erythraeus*, ſive ut indicavimus in *Pſeudonymis*, *Vittorio Roſſi* Pinacotheca, part. 1. Elog. 149. Nifi forte *Cardinalis Cajetani* inſtinctu ſcripſiſſe, vel calammum ſuum ipſius genio ac ingenio commodaffe *Boccalinum*, auctori noſtro accredere velis. *Apoloſia* pro Monarchia *Hiſpanica* contra *Boccalinum* italica *Simonis Baſſi* prediit. *Neapoli.* 1619. 4. Nec poſſum quin addam hic locum ex *appendice di avviſi ad Campanella* *Monarchiam* *Hiſpanicam*, huc pertinentem, is talis eſt. *Reperiti* ſunt adeo ſtolidi qui *Reformationem* totius mundi a Trajano Boccalini inventam & de verbo ad verbum ex Italica illius editione verſam & vulgatam pro ſingulari quodam myſterio amplexi & Cabaliſtico quodam more interpretati fuerint, quaſi *Ars Chymica* vel *Chryſopæias* in illa occultata contineatur, quod forſan ipſi Autori nunquam in mentem venit: v. *Baile* dictionnaire Tom. I. p. 608.

(a) *Morhof.* *Polyhiſt. lib. I. Cap. IX.* pag. 81.

*Non deſunt, qui data opera libros ſuos ſub aliorum nomine exire in vulgus patiuntur, ut vel latere poſſint, ſi periculosa ſcriptio ſit, vel aliorum judicia ſecurius ſcrutari poſſint.* De Trajani Boccalini relationibus hoc aliqui aſſerunt: Nam *Cardinalem Cajetanum* earum autorem venditant, qui *Trajani Boccalini* nomine abusus fuerit, ne ſibi fraudi eſſet, quod ſcriberet;

beret; Testaturque Laurent. Crass. Elog. Hom. literat. part. I. p. 160. ac p. 162. librum hunc mortem Boccalino paravisse: nam à quatuor armatis hominibus saccis arena repletis vulneratus est, usque dum animam efflavit. Refert & Erythr. Pinac. III. pag. 131. J. Franciscum Perandam ejus adiutorem fuisse. Ac facile apparet e commentario Boccalini, in Tacitum Italica lingua scripto, ab ingenio humiliore illum esse profectum.

(423.) *Liborius* à BODENSTEIN. Ejus nomine prodierunt Francos. apud Conradum Eifrid. in 8vo. *Jurisprudentiæ Politicæ*, sive, *Arcanarum Disquisitionum Politicarum* lib. II. quos esse Laurentii GRIMALII, qui eos de Optimo Senatore incripsit, indicat Draudius Bibliothecæ Classicæ pag. 753. & 1231 Unus proinde idemque liber est, qui de optimo Senatore inscribitur, & qui Jurisprudentiæ Politicæ nomine extat. Diversitas autem in solo titulo est. Culpam fraudis in Bibliopolas lucripetas rejicit Deckher. de scriptis Adespotis p. 310. Addit *Symbola Mastrichtiana* quod sequitur:

*Extat etiam dissertatio de jure divortii quod maritus habet proprium adulterii causa. Quæ prodiit Francofurti 1610. sumptibus heredum Romani Beati, quam in Draudii Bibliotheca non inveni.*

#### BODERIANUS v. Fabricius.

(424.) Joannis BODINI *Commentarium in Oppianum* editum, refert Draud. Bibl. Class. pag. 1602. Eas esse Lectiones Adriani TURNEBI, docet Nicolaus Rittershus. in Epistola ad Richterum, cujus inter Epistolas legitur pag. 205. citante V. Cl. Thomasio de plag. litterar. §. 373. Bodinum hoc nomine plagiariis accensente. Ex eoque Teiffier Eloges de Savans Tom. II. pag. 250. quibus adde ante omnia Colomesii Gall. Orient. p. 83. & Scaligerana prima p. 25. Excusat tamen Bodinum aliquomodo Menage Anti-Baillet. num. XIX. p. 64. sub lit. (a) vide quæ hanc in rem affert *Symbola Flensburgo Molleriana* sub lit. (b) Ubi meum in Conrado loco Nicolai Rittershusii citandi errorem & ipse sequitur, de quo quam operose me monuerit p. m. amicus eruditissimus Jacobus Thomasius ex adjuncto excerpto (c) videre est.

(a) Menage Anti-Baillet. num. XIX. pag. 64.

Bodin a fait des Notes sur les Cynégétiques d'Oppian: & il les a traduits en vers Latins. Mr. Baillet dit que Bodin a volé cette Traduction & ces Notes à Turnébe. C'est dommage, dit-il, que Bodin avoit volé cet ouvrage à Turnébe. Quelle construction? Mais il n'est pas ici question de fautes de langue. Pour justifier que cette Traduction est de Turnébe, Mr. Baillet nous renvoyé à la France Orientale de Mr. Colomiés: mais où il n'est rien dit de semblable. On y rapporte seulement une lettre de Bongars à Rittershusius, où Bongars dit qu'on ne doutoit point que les Corrections de Bodin sur Oppian ne fussent de Turnébe. L'édition de ce livre de Bodin a précédé la mort de Turnébe de plusieurs années. Et Turnébe qui s'est plaint qu'on lui avoit volé quelques unes de ses Corrections sur

Oppianne s'est point plaint qu'on lui ust volé cette Traduction. Septem ab hinc annis leviter emendaveram Oppianum de Venatione, partim animi conjectura, partim libri veteris ope: Eas emendationes quidam usurpavit, & sibi donavit: quas tamen non putabam tanti ut in furtivis rebus esse deberent. Eas à nobis vindicatas & recuperatas esse, nemo conqueri debet: Nam rerum furtivarum lege æterna est autoritas. Scaliger dans son premier Scaligerana, dit aussi que Bodin lui a pris des pages entières de son Varron. Et il est assez vrai-semblable que Bodin ayt pris à Turnébe quelques-unes de ses Emendations sur Oppian. Mais il n'est ny vray semblable ny veritable qu'il lui ayt pris cette Version en vers.

(b) *Symbola Flensburgo Molleriana.*

*Primus Plagium hoc Bodini detexit Jac. Bongarsius, in Epist. ad Conr. Rittershusium Francos. d. 4. Apr. æo. 1600. scripta, quam legendam exhibet Paulus Colomesius in Gallia sua Oriental. in qua pag. 74-87. multa Autorum variorum de Bodino & ejus scriptis testimonia colacervavit. Verba Bongarsii hæc sunt: Jam edidisse illum lectiones Turnebi in Oppianum pro suis, nemo nostrum ignorat.*

(c) *Symbola Jacobi Thomasi.*

*Ubi liber tuus ad secundam editionem flagitabitur, svadeo p. 166. ad num. 194. pro Conrado Rittershusio Nicolaum scribas. Video enim ibi Te esse secutum meum errorem, qui non tantum §. 373. Disp. meæ de plagio litterario, sed & §. 172. 217. & 534. pro Nicolao scripti Conradum ex incuriâ inspicundi indicem in Epistolas Richterianas. Agnitionem hujus desidia debeo litteris celeberrimi Arnoldi, qui erroris me mei admonuit.*

BOEMO v. Indris.

BOEOCIUS v. Sultacerus.

(425.) Anicius Manlius Torquatus Severinus BOETHIUS. Ejus nomine vulgo circumfertur libellus de disciplina Scholarium, quem tamen cum Labbeo eruditi hodie putant esse fœrum Dionysii RIKELII Cartbusiani, qui obiit æo. 1471. indicante Cave Hist. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 275. b. & Fabricio Bibliothec. latin. pag. 206. nempe vulnus tritum Jesuiticum denudare non sustinens.

(426.) Martinus BOGDANUS, edidit Apologiam pro Vasis lymphaticis Bartholini, quæ propterea adscripta à Rudbeckio Thomæ BARTHOLINO in Apologia adversus Bartholin. Lugduni publicata & Epist. Upsal. 7. Sed hoc religione Sacramenti negavit Bartholinus præfatione Apologiae Secundæ Bogdani. Rudb. epistol. ad Barthol. 5. Hæc *Symbola Normanniana.*

(427.) Gedeon van den BOGAERDE, nobilis Flander. Ejus nomine quæ prostant scripta, quibus ille conversionem suam ad Religionem Pontificiam justificare annitur debere GAUDÆ Jesuitæ

Jesuitæ Antverpiensi docet Bateſius in Vita Antonii Walæi, p. 622. (a) *Sorvell*, nihil hac de re; ne Gaudam quidem nominat.

(a) Bateſius in vita Antonii Walæi, pag. 622.

*Haud ita multo post Gedeon vanden Bogaerde, Nobilis Flander, neutrarum antea partium, cum vexillo inſcatus, ſequi partes Regis Hispania decreviſſet, Religionem quoq; debuit mutare, queſito prætextu, Religionem Pontificiam Reformatâ verioreſſe. Et id in negotio Tranſubſtantiationis, per Patrem Gaudam Jeſuitam Antwerpienſem, publicatiſſcriptis conatus eſt demonſtrare. Subactus in religione Pontificia eſſe debuit, qui auſus non fuit aliis quam Patris Gaudæ verbis loqui, penetravit ad minimum illam religionem, qui præteritiſſpecioſis, eam converſionis ſuæ prætextum elegit, ubi religio Pontificia quam maxime eſt monſtroſa: quid enim horrendum magis quam panem adorare? Quare facile contemni potuiſſet, niſi ſub Bogardi nomine luſſiſſet Gauda Jeſuita imprudens: qui eo temeritatis devenerat, ut immemor fragibilitatis humana, horret animus eloqui, Deo animam ſuam offerret expiatrix errorum qui in Eccleſia Pontificia invenirentur. Egreſſius certe vades, qui ipſe plura debuit, quam poſſet perſolvere. Huic ſtatim ſe oppoſuit ac reſpondit Walæus, oſtenditq; verba institutionis Cœnæ ipſis Pontificiis non niſi figurate intelligi poſſe; nec conſecratione corpus Chriſti inſinitis locis eoaem eſſe momento, quia ita corpus non eſſet, quod ſuis terminis ſemper eſt circumſcriptum. Gauda ad ſecundam reſponſionem conticuit. Sine dubio valde imparem ſe ſentiens.*

(428) Balthaſar BOHEMUS: Balt. OSTHOVINUS. Baillet, liſte des Auteurs deguiſez. p. 535.

(429) BOIS, le ſieur des: Gabriel GERBERON, douteux. Baillet, liſte des Auteurs deguiſez. p. 535.

(430) BOISIC, l'Abbé de: François PINTHEREAU. Baillet, p. 535.

#### BOJUS v. Bavarus.

(431) Conradus BOJUS Monoreus, alio nomine Conradus BAVARUS Norimbergentiſis. Ejus extat *Mnemofynon*, i. e. *Bibliorum memoriale carmine*: Verus autor hujus libri dicitur Petrus ROSENHAIM Monachus in Melck Aſtriae. Hæc *Friſius Bibliothecæ Geſnerianæ*. p. 160. a.

(432) Prior BOLLEVILLANUS. Ejus nomine prodiit: *Reponſe à la deſſeſſe des Sentimens de quelques Theologiens de Hollande*. Illum eſſe SIMONEM Richardum docent *Novelles de la République des Lettres*. Mars. 1687. p. 332. & 333. quod eſſe non videtur voluiſſe diſſimulare, ut judicant *Acta Eruditor. Lipſienſium Ann.* 1686. pag. 439. Quibus adde la *Bibliothèque Univerſelle & Hiſtorique de l'an. 1686. Tom. III. p. 99. ſeq. & Baillet. des Auteurs deguiſez p. 535. & 233. ſq. ſub lit. (a)* Tractatus hic adjectus eſt *Hiſtoriae Criticæ V. T. in Editione Roterodam. 1685. conti-*

*nens paginas 170. Quem in eadem excipit alius tractatus ſub Prioris Bollevillani nomine, cum inſcriptione: Reponſe aux ſentimens de quelques Theologiens de Hollande &c.* Ille conſtat pagg. 256. diſtinctus XX. capitibus. Huic utrique præmittitur adhuc alius ejusdem Bollevillani nomen præferens cum titulo: *de l'inspiration des livres Sacrés.* Ille abſolvitur paginis L.

(a) Baillet des Auteurs deguiſez. pag. 535. & 233. pag. 535. Bolleville, Le Prieur de Richard Simon p. 233. 234. *Mais ces inconveniens ne nous empecheront pas de reconnoiſtre, que les noms pris du lieu de benefices que l'on poſſede, n'ont jamais été commodes pour deguiſer les auteurs, ſur tout lors qu'ils ſont aſſez conſiderables pour donner quelque rang de diſtinction. Néanmoins lors que ces lieux ſont obscurs ou ſans éclat, les Auteurs n'ont point fait difficulté de les prendre, pour ſe cacher en ſupprimant ceux qu'ils portent ordinairement. Par cette raiſon M. le Prieur de Bolleville, qui vient de ſe mettre au rang des Auteurs, n'auroit peut-être jamais trahi M. Simon, ſi ſes Lecteurs n'avoient pas trouvé encore autre choſe que le Prieuré de Bolleville au pays de Caux, qui convint à M. Simon dans le livre qui porte ce nom inconnu.*

#### BOLOGNESE v. Maccati.

(433) Conradus BOLOVESUS. Ejus nomine prodiit *Hiſtoria & Interpretatio prodigii, quo cælum ardere viſum eſt an. 1561.* Hoc ſcriptum eſt Conradi GESNERI: ut in *Catalogo librorum ejus refert Friſius Biblioth. Geſner. p. 166. b. & cum eo Hottingeris Schol. Tigur. Carol. Append. I. p. 112. ſub lit. (a)*

(a) Hotting. Schola Tigur. Carol. App. I. p. 112.

*Hiſtoria & interpretatio prodigii, quo cælum ardere viſum eſt per plurimas germania regiones, in eunte anno 1561. die tertio à natali Dominico deq; aliis quibusdam prodigiis veteribus ac novis Chartæ ſunt tres impreſſæ apud nos in 8. Boloveſi Autoris nomine, meum enim non ponere placebat, ne quis Sutorem ultra Crepidam mihi objiceret. Sunt verba Conradi Geſneri libros ſuos ipſius recensentiſ.*

(434) Liconio BOLPAMI. Impreſſum ejus nomine eſt Luccæ 1678. in 4to. opusculum cui titulus: *Il Penitente Corteggiato da' Miracoli Panegirico di S. Rainieri nob. Piſano*, Auctor operis perhibetur P. Niccolo PALOMBO della Compagnia di Gieſu. *Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia VI. p. 80. & 88. ſub lit. (a)* Nihil hujus meminit, ne nominis quidem Palumbini *Sorvell. in Biblioth. Script. Societatis Jeſu.* Cæterum facile apparet, fictum nomen *anagrammaticum* merum involucrum eſſe Veri Auctoris Niccolo Palombo.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia VI. p. 80. & 88.

*Il Penitente corteggiato da' Miracoli Panegirico di S. Rainieri nob. Piſano, recitato nel Duomo di Piſa dal Dottor. Liconio Belpami, e dedicato all' Illuſtriſſimo Signor Marcantonio Veneroſi Operaio. Lucca, preſſo*

presso Jacinto Paci, 1678. In 4. Questo nobilissimo e bellissimo Panegirico è opera del P. Niccolo Palombo della compagnia di Gesù; Rainieri fu di casa Scacceri oggi spenta; Il Signor Venerosì de' Conti di Strido, che tali furon fatti i suoi Antenati da Carlo Ottavo, Rè di Francia, si non erro.

pag. 88. Niccolo Palombo della Compagnia di Gesù: Genoua 1677. in 4. Questo è lo stesso Padre che fece il bellissimo Panegyrico a S. Rainieri citato di sopra sotto nome di Liconio Bolpami.

(435) BON le fleur de: Antoine ARNAUD, & Pierre NICOLE, conjointement. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 536. adde 292.

(436) Mirabilis de BONA CASA, quod sit Eberhardus à WEIHE, Jctus & Cancellarius olim Illustrissimi Domini Henrici Julii, Principis Brunsvicensis ac Luneburgensis, ex *Limnai de J. publ. l. 1. c. 11. n. 72. Geislerus dec. 1. n. 1. indicium fecerat, eundemque & Wahremundum ab Ehrenberg, & Durum de Pascolo se vocasse monuerat. Quod & Zeilerus Ep. 15. confirmat: sed nullus horum, quid sub quoquo nomine prodierit, recenlet. Et de reliquis quidem nominibus suo loco agetur. Sub hocce Bona Casæ nomine vero prodiit scriptum doctissimum, contra Regicidii defensores Jesuitas, aliosque Judithæ exemplo scelera sua defendentes, egregie probans, & apocryphum librum, & illaudatum Judithæ factum esse. Illius hæc est inscriptio: *Ficta Juditha, & falsa ex ea sumpta Doctrina, licere hostem quemcumque, omni in loco, sub prætextu Amicitie & simulationis Religionis, & ratione Status, interficere, proposita & refutata per Mirabilem de Bona Casa, contra Rosæum, Marianam, & alios scelestissimos Monarchomachos &c. Veronæ, apud Johannem de Pomo, prostat in Bibliopolio Emmelianò 1614. v. Piccard. Obl. Polit. Dec. 16. c. 5. p. 250. ubi laudat hunc auctorem: quem ob toties mutatum nomen Proteum Politicum vocat Dav. Otto de J. publ. c. 10. p. 155. v. Thomasium de plag. litterario §. 243. qui Besoldii testimonium etiam adducit. Adde Rumelin. in A. B. part. 1. diff. 3. th. 1. pr. p. 53. Peller. Polit. sceler. pag. 2.**

Invehentem tamen in hunc nostrum quendam Christophorum ab Ungersdorff introducit *Becmann Meditat. Politic. Differt. I. p. 6. Sed ei opponit is ex Anonymi Wiederlegung Ungersdorffischer Erinnerungen p. 139. quæ inde sub lit. (a) excerptimus. Fuit denique hic Eberhardus à Weihe, Cancellarius non Julii sed Henrici Julii Principis Brunsv. & Luneb. ut observat Symbola Flensburgo-Molleriana. Ipse liber non magnæ molis est, constans saltem paginis 64. distinctus numeris marginalibus CXXXIIX. in 4. Addunt superioribus Carpzov. Vol. Disp. H. P. I. de pacto Confrat. Saxon. Hasliacæ c. I. pos. 10. & 11. marginalia Mastrichtiana.*

(a) J. C. Becmannus meditat. Tit. I. pag. 6. 7.

*Politicus Duri de Pascolo, seu quod proprium Nomen ejus est, Eberhardi à Weihe qui etiam nomine Waremundi ab Ehrenberg, & Mirabilis de Bona Ca-*

*sa alias innotuit; Et Proteum ea propter vocant J. Publ. Scriptores Dan. Otto Diss. de Jur. Publ. c. X. princ. Goldast. de Jur. Regn. Bohem. L. VI. c. 18. Immodestius Christoph. ab Ungersdorff. den nasweisen Hoff-Schulsüchtigen Doctor Edelmann Eberhard Weihe/ cit. eod. Goldast. l. c. & ex eo Carpzov. Diss. de Pact. Confrat. c. 1. num. 22. Sed respondit autor der Wiederlegung Ungersdorffischer Erinnerungen p. 139. Daß ob schon Herr Eberhard Weyhe das ganze Römische Reich/oder die von Ungersdorff gerühmte grosse Spanische Monarchie nicht regieret / so habe er doch bey theils und unterschiedenen vornehmsten und vornehmen Ständen des Reichs nun eine geraume Zeit dermassen das Regiment versehen helffen/ Directorium geführt/ und seinen Ort vertreten/ daß weder Ungersdorff noch andere Mißgünstige ihm mit Wahrheit ichts was ungebührliches werden nachzusagen wissen/ wird auch wol inskünftige dabey bleiben. Seines Namens habe er weil er nichts unehrliches / noch schmachliches tractiret/ keine Scham tragen dürfen/ sondern derselbe ist ex Modestia und daß bißweilen etliche politische Regeln auf diesem oder jenem / der die Wahrheit übel leiden kan / gedeutet werden mögen / bey zusehen unterlassen worden. Item. Es defendire der Herr Herr Ungersdorff in seiner Verantwortung der Glückwünschung p. 47. 48. daß den Namen zu verschweigen in den Schriften nicht unrecht sey/ und von vielen heiligen Leuten auß Demuth verschwiegen oder verändert worden / stehe auch einem jeden frey vor den gemeinen Nutzen dergestalt diejenige/ deren man zu Recht nicht mächtig ist/ mit seinen Pfeilen zu schießen / und verweise endlich p. 51. die Prædicanten / die ihn Ungersdorff zu kennen begehren / auf schimpffliche Nachforschung bey seinem unbekanten Dorff und Nachbarn. Paulum ante dixerat: daß er Eberhard Weihe selbst in seiner Praefation Aulici Politici excusire/ daß Er des Methodi halben nicht curicus sey / ofte ex proposito tautologias begangen / auch nicht Superstitiose oder exacte leges Logicorum observiret/ uad gebeten/ daß niemand deswegen das Büchlein scheuen oder hassen wolle / würde solches auch niemand thun/ dem die Hof-Weise dißfals bekandt wäre/ &c. Et: Wann dieser vornehme Mann in den Catholischen Hauffen gehörig wäre / müste man ihn über alle Evangelische die jemahls in *Rerum Natura* gewesen / gleich seinem Bruno und andern seinen Herren Jesuiten rühmen.*

(437) *Ubertus de BONACURSO. Hujus de Processu, aut ordine circa judicia libellus quomodo idem plane totidemque fere verbis sit cum tractatu BAGAROTI, cui Cavillationum nomen ille imposuit, vide in Notis aut additionibus Joannis Andreae ad Durandi Speculum Juris in Proæmio num. 17. ad lit. C. p. 3. b. sub lit. (a) Furti quidem ille alterutrum insimulat; nobis tamen potius fictitium nomen alterum videtur.*

(a) Joannes Andreae in proæm. Ad dit. ad Durandi Speculum Juris num. 17. ad lit. c. p. 3. b.

*Secundus Bagarotus libellam composuit, & incipit: Precibus & instantia: & contractum, qui incipit: Ab accusatore. Composuit & secundum, cui Cavillationum nomen imposuit: & incipit, Cum periculosum sit mihi: & de judicis recusatione præmittit. Scias tamen hoc quasi per omnia idem opus*

ad literam cum opere Uberti de Bonacursio, de quo sequitur, quod aliquis horum fur fuerit. Quis autem fuerit, relinquamus illi, cujus est furta punire; alterius igitur nomen, quo ad illud opus expressum, pro utroque sufficiat.

(438.) BONAGRATIA, Nuncio: Jean Ange Duc ALTAEMPS. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 536.

(439.) JI BONANO quod sit Jean Pierre BELLORI, docet Baillet liste des Auteurs deguisez p. 536. sine dubio ex iis quæ ad Rhodiana n. LIII. dedi, quæ sic habent:

LIII. Scav. 29.

II BONANI Nepotè del Sr. Francesco Angeloni in Roma: sive, Nepos Dni Fr. Angelonii Romæ.

Scavenius hic ipsum Angelonium pro Nepote suo substituens addit, scripsisse eum Tractatum Italicum contra Commentarios Tristani nescio cuius, puto tamen eum esse Jo. Tristanum cuius cum Jacobo Sirmondo disceptationes de triplici nummo Anno 1650. & 1651. Parisiis prodire. Non possum hic præterire silentio quod nuper ex Domino Cive, ac Amico meo honoratissimo Martino Fogelio Phil. & Med. Dre audi: nempe Johannem Petrum BELLORIUM, cujus extant Italico sermone scriptæ Vitæ Pictorum, Sculptorum & Architectorum Italorum hodiernorum 1642. in 4to & Fragmenta vestigii veteris Romæ ex ædibus Farnesianis 1673. fol. item Vita Petri de la Valle Italice scripta, peregrinationibusque illius præfixa, & alia: Romæ agenti ante decennium ipsi coram indicasse, quod de nummis aliqua contra Tristanum ficto nomine scripsisset, qui cum sit Nepos Angelonii, sine dubio is ipse est, quem auctor indicatum hic voluit, patetque adeo Scavenium ipsum nobis Angelonium pro nepote suo substituentem errasse: De Fr. Angelono vide Leonis Allatii Apes Urbanas pag. 103.

(440.) Clarus BONARSCIUS, cujus sub nomine extat Amphitheatrum honoris, libris tribus, in quo Calvinistarum in Societatem Jesu Criminationes jugulatæ. Palæopoli Aduaticorum, apud Alexandrum Verheiden (quod aliqui Antverpiam interpretantur, alii Ingolstadtum) 1594. in 4to quod sit Carolus SCRIBANIUS, Jesuita Bruxellensis, per Anagrammatismum jam olim divinaverunt eruditi, & palam professi sunt. Casaubonus Ep. 170, pag. m. 160. ubi Amphitheatrum horris illud ex vero nominat. Paulus Colomesius in Clave Epistolarum Jos. Scalig. ap pag. 287. Valerius Andrea, pag. 126. Biblioth. Belgicæ. Fr. Sweertius Athen. Belgicar. p. 270. Etiam Italus Girolamo Ghilini in Italico Theatro Litteratorum, part. 1. pag. 36. vitam Scribanii enarrans; idem confirmat Ludov. Lucius Histor. Jesuiticæ lib. 2. c. 4. pag. 203. edit. Basil. 1627. in 4to Infamem

librum eum appellans. Josephus Scaliger, in sermonibus per fratres Puteanos adservatis, & nomine Scaligerianorum editis pag. m. 34. imprimis eum librum ridet, & quod ipsos Jesuitas puduerit tam ineptæ scriptiois, quodque abnegaverint librum & suppressere conati sint, testatur. Attamen, sive quod ipsos depuduit postea, sive quod melius de ipsis sensit Scaliger, quam res erat, ipsi scriptum etiam auctum libro IV. & V. recudi sive Antverpiæ typis Plantinianis, & palam ejus auctorem ipse Jesuiticæ Bibliothecæ Catalogus Alegambes p. 72. profitetur. Ipso libro sane vix quidquam insulsius dari poterat, & impudentius, sive spectes stylum, sive ipsum argumentum, in ostentatione ridicula suorum, & cavillatione aliorum Virorum omni laude majorum, unice consistens. Auctorem Carminum editionis prima libro tertio insertorum, supra cap. 10. num. 315. civem hujus Scribanii, Jesuitamque Maximilianum Habbequium, ex eodem Alegambe pag. 338. detectum habemus. Extant etiam Paralipomena ad Amphitheatrum honoris Jesuitarum ex recensione Petri de Wangen, Lugduni 1611. in 8vo edita, quæ continent varias in Jesuitarum ordinem invectivas.

Alegambes imprudentiam in detegendo vero Amphitheatri Auctore notat Anonym. Jugem. des Scavans Tom. II. ch. 3. num. 112. p. 135. propterea quod P. Cotton Regi Henrico M. contrarium adseruisset, de qua re vide Anron. Reiser. Uhrsachen ohne Uhrsachen ad P. Ottonem in der Vor-erinnerung sub lit. (a) qui tamen in eo errat quod Regem Angliæ pro Henrico Magno Franciæ Rege substituit. Cui adde Casaubonum Epistola ad Frontonem Ducaum, quæ est inter Epist. ejus num. 624. p. 727. & epist. ad Freherum, num. 408. p. m. 468. sub lit. (b) & ante omnia Martin. Disenbachium Dissertat. de morte Henrici VII. Imp. pag. 84. sub lit. (c) Nihilominus, quod mirandum, confessionem Alegambeam repetiit Sotwel in Bibliothec. script. Societ. Jesu. pag. 135. a. Ubi ingenue confitetur librum hunc à SCRIBANIO editum & libro IV. & V. auctum etiam in in edit. Antverp. Videatur & Freherus in Theatro Viror. erudit. Claror. p. 445. a. & Witten. Diari. Biograph. 20. 1629. & Thomas Hyde Catalog. Bibliothec. Bodlej. p. 97. b. & indicio M. Schaur. epist. de 12. Jun. 1690. Hartnac. Molimin. Jesuit. p. 221. quibus jungunt Marginalia Normanniana Montalcum Theologiæ moralis Jesuitar. 112. pag. II. 480 Molin. Monarch. Pont. 49. Burhill. in Becan. 21. Prior Editio libris tribus absolvitur, quorum primus, Capita XV. Secundus, Capita XIII. & Tertius Capita IIX. carminibus referta complectitur. Præfixa est præfatio ad Consules & Senatam Antverpiensem. Paginae in universum 376. continet opusculum hoc. Libri vero, qui super accessere, uti modo dictum, necdum oculis sunt usurpati meis. De abnegatione quoque scripti ejus publica coram Rege Galliarum legi meretur Petri Aurelii i. e. Sancyrani locus indicis Tomo III. præfixi; quem sæpe jam laudavimus, hic vero contentum eo numerum etiam (d) excerptimus. Addo nunc & additiones Diecmannianas (e) excerptas.

(a) Anton Reiser *Uhrsachen ohne Uhrsachen ad Ottonem in der Vorerinnerung.*

Und dieses Handwercks schämte man sich bey eurer Gesellschaft so gar nicht / daß man sich vielmehr damit an den Laden leget. Wie dann *Philippus Alegambe*, euer Ordens-Mann in der nach *Petro Ribadeneira* vor 22. Jahren aufgefertigten *Bibliothec*, neben dem Register derjenigen Bücher / die eure Gesellschaft ohne Namen heraus gaben / auch ein anders mit anfügen deren / welche ihre Nahmen in nicht geringer Anzahl / verändert haben/womit er uns ein trefflich Vortheil gemachet / indeme wir wegen unterschiedlicher Bücher in Zweifel hätten stehen müssen / was sie eigentlich für Meister gehabt / wann er uns nicht aus dem Traum geholffen/und angezeigt hätte wem dieses oder jenes Kind zugehöre / als zum *Exempel*, daß das Buch *Clari Bonarscii*, welches er *Amphitheatrum honoris* (wäre besser gewesen *Horroris*) genennet dem gewesenen *Rektor* des Collegii zu Antorff *Carolo Scribanio*, zuständig seye / als dem rechtmäßigen Vatter / welches auch der *Anagrammatische* Nahmen zuerkennen gibt / wie sehr sich auch ein ander euer Ordens-Mann *Petrus Cottonus*, vor Königlich Majestät in Engelland des wegen verschworen und nicht gestehen wollen / daß diese unzeitige Frucht in euer Gesellschaft sey ausgebrütet worden / wie hievon oberwehnter *Aurelius* vor angezogener Städte berichtet / von welchem Buche was der gelehrte *Casubonus Epist. 408. ad Marquard. Freberum* & *Epist. 624. ad Frontonem Ducum*, geurtheilet / kenne ihr daselbst bey guter Weil mit wehren vernemen.

(b) *Casubonus Epist. num. 408. p. m. 468.*

*Ego ita sentio, interesse rei publicae, ne eximatur hominum oculis tam insigne monumentum Jesuiticae impudentiae, συνοψτίας, impietatis erga Deum, contumelia in Reges ac Principes, furiosi denique odii, quo literas & virtutem persequuntur οὐ ἀλάστορες. Non dubito tibi quoque idem videri. Hic certe optimus quisque etiam inter Catholicos, uti vocant, plurimum & librum & libri patres abominatur. Itaque qui hic sunt ex illa familia, mentiri nescia, Deos Deasque dejerant, non se neque suos tam abominandi libri esse autores: verum istos nequam haereticos, qui verecunda familiae atque probissima invidiam voluerunt conflare: & cum astu illorum omnes libri essent subducti, tum frontem perfruerunt, & apud Regem fortiter negarunt vel talem aliquem librum fuisse scriptum, vel in eo quicquam eorum legi, quae vulgo jactarentur. Quid multa? Δαυματοποιὸὶ homines sunt: adeo facile est ipsis efficers, ut ne sit factum, quod factum est.*

(c) *Difenbachii Dissertat. de morte Henrici VII. Imp. p. 84.*

*Jesuita Cottonius negabat quondam, idque Rege Henrico IV. praesente atque audiente, libri istius auctorem socium esse sui ordinis, sed fuit mendacii egregie convictus ab adstante quodam Viro Principalis dignitatis. Historiam refert Petrus Aurelius Tom. III. Opp. pag. 332. Pater Cottonus Jesuita, cum negaret coram Rege Henrico IV. librum in Reges impium, inscriptum Amphitheatrum honoris à quoquam è sua societate manasse, Vir illustris, qui aderat, ipsum mendacii coram tanto Principe*

*redarguit, asserens libellum sibi ab eo ipso traditum commendatumque ut à societate sua manantem, & filio suo erudiendo utilem, quod puro sermone conscriptus esset. Quod quidem manifeste postea comprobatum est, cum Ribadeneira in Catalogo scriptorum societatis Amphitheatrum illud honoris Carolo Scribanio attribuerit, qui è nomine suo Carolus Scribanus anagramma fecerat, Clarus Bonarscius. Adde argumentum operum quod Petri Aurelii Operibus jussu atque impensis Gallicani Cleri editis praefixum est. Patet hinc, quam vere scribat Philippus Alegambe, Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 70. b. Henricum IV. diplomate regio ad Scribanium misso hunc ejus librum laudasse.*

(d) *Petrus Aurelius Indice Tomi III. IV. Carolus Scribanus, Antverpiensis Collegii Rector, & postea Provincialis Belgii circa annum 1605. edidit Amphitheatrum honoris nomine Clari Bonarscii, quo suum anagrammate inclusit. Quem librum in Henrici IV. gloriosa memoriae Regis, aliorumque principum Majestatem contumeliosissimum, cum P. Cottonus eidem Regi sanctissime dejerasset è sua Societate non prodisse, P. Ribadeneira eum non ita multo post in libro de Scriptoribus Societatis ceteris Scribani Scriptis accensuit, & insigne Cottono mendacium apud Regem tantum impegit.*

(e) *Symbola Diecmanniana Marginalis.*

*Contra Eudamono - Johannem U. Rivet Oper. Tom. III. pag. 1238. b. ubi illius impudentiam notat, qua hunc librum Scribani esse negaverat, Et ad (1) p. 170. m. 160. Ep. 624. p. 717. Casub. Ep. 397. p. 454. ed. Brusvic. vocat librum facerrimum. Et Ep. 401. p. 460. hic liber ei audit nefarii hominis partus, blasphemis in Deum, & in constitutos à Deo Reges plenus, in omnes bonos contumeliosissimus. Adde omnino Epist. 408. pag. 468. Ep. 444. p. 506.*

(441.) *BONAVENTURA, qui & Eutychius Grace dictus est, Italus ex Minoritarum Generali Episcopus, ac tandem Cardinalis, multa scripsit, quae recensentur à Bellarm. ad A. C. 1265. Sixto Senensi l. 4. p. m. 269. & seq. Possivino in Apparatu, Gerhard. p. m. 609. & seqq. & citatis aliis ab Oleario p. 89. Ex ejus operibus ad alios referuntur sequentia.*

I. *De sex alis Cherubim, quem ALANO DE INSULIS, auctoritate multorum scriptorum gravium, Codicum MStorum vindicat Carolus de Visch Bibl. Cisterciensis pag. 14. & 15.*

I. *Vid. Olearium l. c. quin & in Operum Bonaventurae ultima editione Tomis in folio majore septem, studio Francisci Lamata post Romanam Vaticanam & Germanicam impressa Lugduni 1668. Tomo II. opusculo IV. append. pag. 643. 645. extat hic liber ibique diferte habetur, quod ALANO jam sit adscriptus. Unde Tritthemo de Scriptoribus Ecclesiasticis erroris anfa*

ansa videtur, quia *de sex Alis Seraphim* Bonaventuræ Tractatus extabat. ib. 83--95.

II. Alphabetum Monachorum. Thomæ de KEMPIS tribui, docet Bellarminus p. m. 25.

In iisdem modo memoratis conjunctim editis Bonaventuræ Operibus part. IV. p. 528. & 529. Brevisimum hoc Opusculum *Alphabetum Religiosorum* inscribitur, adjecto Rhythmico eodem titulo & argumento, nulla significatione alterius Auctoris.

III. De Institutione Novitiorum partem primam, &

IV. De profectu religiosorum lib. I. & 2. Davidi ab AUGUSTA tribui docet.

Ea Operum Tom. VII. part. 4. p. 613. -- 619. exhibetur, totidem Capitibus, quot in editione piorum & devotorum opusculorum beati Fr. David de AUGUSTA 12. Aug. Vindel. 1596 nisi quod his præfatio etiam adest ad fratrem Bertholdum. Bonaventuræ vero additur & Institutionis Novitiorum pars II. capitibus XIII. a. p. 619. ad 623. Et sane potius est, ut Davidis sit hic liber, quando Bonaventura jam ad Novitios partem I. & II. aliam prolixiorē dederat, quæ & operum eodem, & opusculorum Tomo extat ap. 533. --- 557. Item Regula Novitorum. ib. 623. --- 629.

Vid. *Olear.* Abac. Patrolog. pag. 89. Extat inter Opera Tom. VII. part. IV. a pag. 557. 612. Sed plane diversus videtur ab eo, qui de *Processibus VII. religiosis* est in Opusculis Davidis.

V. *Biblia Pauperum* esse Nicolai HANAPI Ordinis Prædicatorum, olim Patriarchæ Hierosolymitani &c. non modo non docet *Cave* Chartophylacis pag. 553. ad A. C. 220. eum referens, sed & editio non una. Quarum *Tertia* Lug. 1566. quæ penes me est, Fr. Maximi Trocherii Tartusini *proœmium auctoris* etiam continet paginis 4. ac dein librum ipsius paginis 512. capitibus 134. *Virtutum vitiorumq; Exempla* (titulus hic sive inscriptio ipsa est liber) *ex utriusq; legis promtuariorum decerpta.* Libellus breviter multa exhibens bona.

Extat sub titulo *Parvorum Bibliorum* Tomo VII. Opusculo IV. etiam libellus, ut puto hic a pag. 434. usque ad 528. Esse autem revera Nicolai HANAPI docent *Anton. Senensis* Biblioth. Ordin. Fratrum Prædicatorum p. 177. sub lit. (a) & *Aub. Miræus* Biblioth. Eccles. Tom. I. p. 264. qui & *Petri* a SUTRA hoc titulo librum in chronico ordinis præmonstratensium citat v. (b) & (c) & *Olearius* Abaci Patrolog. p. 327. seq. sub lit. (d)

VI. *Sermones de Tempore & Sanctis* excusi à Badio Lutet. 1521. sunt CONRADI SAXONIS Minoritæ. *Miræus* Biblioth. Eccles. Pars. II pag. 14.

VII. *Verbum abbreviatum*, PETRI CRAUTORIS est. vid. *Pagi* præfat. in *Anton. de Pa-*

dova Conciones §. III. p. 7. Libellus hic non est in Operibus ultimis.

IX. *Summa S. HIERONYMI de Essentia & Invisibilitate & immensitate DEI*, extat inter opuscula Bonaventuræ primo statim loco in Append. a p. 460. ad 643. in editione Lugdun. 1668. Tom. VII. studio Francisci Lamata post Romanam Vaticanam & Germanicam impressa. Hoc titulo inscribitur hic tractatus fere in omnibus impressis S. Bonaventuræ: ex cujus Tom. VII. pag. 640. vide sub lit. (d) excerpta.

IX. *De Modo consistendi, & de Puritate Conscientiæ.* Extat hic tractatus in Opusculis S. THOMÆ qui a *Tribemio* ejus quoque Auctor agnoscitur. Verum Joan. Gerfo Parisiensis Cancellarius, de pollutione diurna propos. 12. Bonaventuræ vindicat. vid. lit. (e) ex Tom. VII. Append. p. 646.

X. *Theologia Mystica*, adscribitur a quibusdam HENRICO DE PALMA, ab aliis, iterum aliis. CARTHUSIENSIS ORDINIS CUIDAM ex antiquo quodam MSto exemplari colligitur p. 657. Append. Tom. VII. uti indicant excerpta sub lit. (f)

XI. *Compendium Theologiæ Veritatis à Tribemio*, ÆGIDIO ROMANO tribuitur, ab aliis D. THOMÆ, aut etiam hujus Præceptoris, ALBERTO M. Veruntamen deberi illud Bonaventuræ ipsi; aut saltem ex ejus scriptis collectum esse docent ea, quæ sub lit. (g) ex Append. citat. p. 687. adducimus. Constat autem hoc Compendium Theologiæ libris VII. quorum (1) De Natura DEI cap. 34. (2) De Operibus conditoris c. 66. (3) De corruptela peccati c. 33. (4) De Christi humanitate c. 25. (5) De Gratiarum Sanctificatione c. 70. (6) De Sacramentorum virtute c. 38. (7) De ultimis temporibus, capita 31. continet.

Superaddit his *Raynaudus* de bon. & malis lib. p. 133. librum *Collationum*, quem Bonaventuræ suppositum demonstrat, de vero autem ejus Auctore nihil subjungit, sicut nec *Cave* *Histor. liter. Scriptor Ecclesiast.* p. 506. qui dubium tamen scriptum hoc Bonaventuræ nominat, deque auctore ambigi memorat. Illud mirere, quod tam audacter asserit *Oudinus*, ultra dimidiam partem operum illorum, quæ sub Thomæ Aquinatis & Bonaventuræ nomine vulgo veniunt, esse supposititiam. vid. *Monatliche Unterred.* Ao. 1692. p. 942.

(a) *Biblioth. Ord. Frat. Prædicat. Antonii Senensis* p. 177.

*Frater Nicolaus de Anapis Remensis ex provincia Franciæ Patriarcha Constantinopolitanus postea factus, vir admodum gravis religione præstans & doctrina clarissimus, composuit librum veluti Enchiridion quo colligit universa S. Scripturæ exempla quæ ad vitiorum detestationem & virtutum exhortationem facere possunt & Biblia Pauperum solebat appellari communiter. Qui liber falso & reclamantibus exemplaribus manu-*

manuscriptis antiquissimis a quibusdam Bonaventuræ supponitur. Habetur autem ille antiquissimis characteribus scriptus in membranis Neapoli in Conventu nostro S. Dominici in Bibliotheca communi.

(b) Miræus Chron. Ord. præmonstr. pag. 196.

Petrus à Sutra Canonicus Cænobii Sutrensis -- Citatur & quoddam ejus Chronicon nondum a me visum. Johannes Paleonydorus ait hoc Chronicon vocari Biblia pauperum.

(c) Miræus Bibl. Eccl. Tom. I. p. 264.

Nicolaus Hanapus natione Gallus collegit ex utriusque testamenti libris Exempla virtutum ac vitiorum Tub. 1533. Parisiis 1547. & alibi excusa. Vocantur vulgo Biblia pauperum falso S. Bonaventuræ a quibusdam adscripta: ut ex Mss. codicibus Neapolitanis Antonius Senensis in sua Bibl. tradit.

(d) Olear. Abac. p. 327. & seq.

Solus fere Sixtus Sen. Bibl. lib. 4 f. 293. dictum Autorem, (Nicolaum Hanapum) quem Nic. Anapum vocat, ejusq. librum commemorat, addens, Ord. Præd. religiosum illum fuisse, atq. anno 1430. sub Sigismundo Imp. floruisse. Aliud tamen operis initium designat, quam in impresso nostro comparet. Nec silentio involvo (quanquam temporis epocha longe differat) qua Labbeus append. Tom. I. diff. p. 749. suggestit, Biblia Pauperum, sub nomine Bonaventuræ Cardinalis vulgo nota, a quibusdam tribui Nicolao de Hanapis, Ord. Præd. qui obierit ann. 1288. Dum hæc scribo, reperio inter Basileensis Biblioth. MSS. Theologica (a Dn. Spizelio arc. Bibl. p. 22. communicata) Nicolai de Hanapis Patriarchæ Hierosol. Applicationes totius Biblie ad quamlibet materiam, asservari. Et omnino conjicio easdem supra dicto Exemplorum libro sive Enchiridio, a Zinsero luci publicæ datas.

(e) Bonaventuræ operum Tom. VII. append. p. 640.

Summa sancti Hieronymi de Essentia, & invisibilitate DEI, quæ S. Bonaventuræ adscribitur.

Hoc titulo inscribitur iste Tractatus in omnibus operibus S. Bonaventuræ, sed in editione Romana operum S. Hieronymi longe alio, & magis conformi rei, de qua in eo agitur: De his, quæ Deo in Scripturis Sanctis attribuantur. In qua quidem editione illum tanquam Hieronymo falso adscriptum inter parerga ad tomum nonum rejecerunt. Et vero potius Bonaventuræ, quam Hieronymi videtur; quamvis utrumque incertum sit.

Ibid. p. 646.

S. Bonaventuræ eximii Ecclesiæ Doctoris, opusculum de modo confitendi, & de puritate Conscientiæ.

Tractatus hic de puritate Conscientiæ inter opuscula S. Bonaventuræ impressus fuit Argentina anno Domini M CCCC XCV. & etiam in editione Veneta anno M. cL LXXIV. Sed in opusculis quoque S. Thomæ recensetur in editione Romana sub Pio V. Pontifice. & Johannes Trithemius S. Thomam Aquinatem ejus auctorem agnoscit. Verum Joannes Gerso, Parisiensis Cancellarius prim. parte opusc. in opusculo de pollutione diurna propositione 12, in fine S. Bonaventuræ

tribuit, his verbis: item Tractatus, quem adscribunt aliqui S. Thomæ: sed magis apparet ex stylo, & materia, quod sit Bonaventuræ. Qui incipit: Quoniam fundamentum & janua. Est & valde utilis. Hæc Gerso. Cujuscunque autem opus sit, legitimæ confessionis conditiones continet doctè & breviter expressas: nec non quomodo Conscientiæ puritas servetur.

(f) Ibid. p. 657.

Incipit Mystica Theologia Doctoris Seraphici Sancti Bonaventuræ, ordinis Minorum, a quibusdam adscripta Henrico de Palma: a quibusdam aliis: a pluribus tamen adscribitur S. Bonaventuræ. Præcedens Titulus est in antiquis impressis Argentina Anno M CCCC XCV. ex quo apparet jam tum addubitatum fuisse de auctore hujus opusculi. Sed quod nec S. Bonaventuræ sit nec alicujus ordinis minorum, videtur colligi manifeste ex antiquo Mss. exemplari: Cujus hæc est Inscriptio: JESUS CHRISTUS Mariæ filius. Incipit liber, qui dicitur, Mystica Theologia. Ubi enim de beneficiis specialibus agitur, cap. I. part. 2. loco illorum verborum: Quem maxime ad religionem fratrum minorum divina Clementia provocavit. Ms. sic habet: Qui maxime ipsum ad religionem Carthusiensis ordinis divina clementia provocavit. Et mox infra, Ms. Tertio recolat illud, ad quod vocatur, quia non ad regulam Beati Benedicti. Et subditur: Sed ad ipsam sacratissimam, quam ipsemet eligit, quando ductus est in desertum, ubi quadraginta dies & quadraginta noctes jejunavit, & præcursor suus; &c. Impressa inter illa verba: jejunavit, atque, & præcursor suus, interserunt hæc: Et maxima paupertate per mundum prædicavit, & saluti omnium ardentissime intendit. Unde ab aliquo Carthusiensi compositum opusculum videtur, & quibusdam mutatis, & auctis illud S. Bonaventuræ adscriptum; nisi quis idem retorqueat argumentum. Stylus vero non esse Bonaventuræ persuadet, est enim sanctus is Doctor concisus quidem, sed quantum fieri potest in brevitate perspicuus. At vero Tractatus iste diffusus est & obscurus; sed ad anagogicos excessus affectui admodum utilis.

(g) Ibid. p. 687. Compendium Theologicæ Veritatis. Bonaventuræ adscriptum. Jo. Combis ex ordine Minorum jam diu Compendium hoc in lucem emisit, nec de ejus auctore quidquam statuit: cum in Manuscriptis antiquis Exemplaribus nulli forsitan inscriptum invenerit. Nec propterea sine auctore est, imo eo plures ejus existimantur auctores, quo nullus est certus. Joannes enim Trithemius Ægidio Romano illud tribuit in suo de scriptoribus Ecclesiasticis catalogo. Alii sanctum Thomam, seu ejus Magistrum Albertum Magnum ejusdem auctores opinantur. Sed esse S. Bonaventuræ, ex his persuadet. In primis quia in antiquo manuscripto exemplari Vaticano post finem opusculi, forma scripturæ recentiori, sic habetur exanatum: Compendium Theologicæ Veritatis Bonaventuræ. Tum etiam quia in alio per vetusto codice extra Bibliothecam Vaticanam, in ipso statim principio a parte superiori chartæ depictus est Sanctus Bonaventura docens & suggestu, in quo duæ sunt parvule cruces intra duos quadratos ante suggestum expressæ, quæ insignia videntur ejusdem Sancti: a parte vero inferiori cernitur imago S. Francisci stigmata Christi suscipientis: ex quo non

levis

















Crelliusi a fait aussi dans un livre sur la liberté de Conscience. Le Catalogue de la Bibliotheque d'Oxford en fait mention en cette maniere : Junius Brutus Polonus : Vindiciæ pro Religionis libertate; & nous renvoye a Val. Magnus.

Ib. La Méme Biblioth. des Anti Trinit. qui apprend p. 117. que Crellius a écrit sous le nom de Junius Brutus.

(c) Sorberianis præfixa Graverolii Vita de Sorbriere. p. 17. Junii Brutus Poloni Vindiciæ pro religionis libertate. Ce livre n'est pas comme quelques uns ont crû du Sçavant Hubert Languet, quoi qu'il se soit autres fois deguisé sous ce nom là en ses Vindiciæ contra Tyrannos.

(d) Ibid. p. 29. Junii Brutus Poloni Vindiciæ pro religionis libertate Eleutheropoli 1637. Hunc libellum auro contra non carum in Gallicum sermonem transtuli ( Mr. Sorbriere ) a quibusdam amicis meis latine linguæ ignavis rogatus.

(486) BRUXELLENSIS Collegii Rhetorum S. J. nomine, Lacrimas in obitum Serenissime Hispaniarum Reginae, Margaritæ Austriacæ, cum Oratione funebri 1611. edidisse Jodocum ANDRIES, Jesuitam Belgam, testatur Valerius Andrea Bibli. Belg. p. 588. & Alegamb. Bibli. Jes. p. 280.

Adde etiam Sorvillum Bibliothec. Script. Soc. Jesu p. 517. a.

(487) BUCCABELLA ou BOCCABELLA. Stephanus COSELINI. Baillet. liste des Auteurs deguifez. p. 537.

(488) Noa vel Lothus BUCHOLTZERUS. Quod hujus nomine prostat Carmen de Matth. Flaccio Illyrico scripsisse fertur Georgius SABINUS ut ex Petro Albino in Vita Sabini recenset Symbola Rauschiana.

(489) BUDDAS. TERBINTHE ou TERBINTE. Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 538

(490) Claus BUER : BADO Minensis. Baillet. liste p. 538.

(491) BULIFON, Antonio: Pompée SARNELLI. Baillet. p. 538.

(492) Johanne Antonio BUMALDO, Bononiense Collectore, quæ prodiit Bibliotheca Botanica, seu Herbaristarum scriptorum promotæ Synodia, cui accessit individualis graminum omnium, ab auctoribus hucusque observatorum, numerosissima Nomenclatura. Bononiæ typis hæredis Bonatii 1657. in forma minima 24. Liber ut mole, ita non tam usu exiguus. Ejus auctorem verum esse Ovidium MONTALBANUM, Senatorem & profectorem Bononiensem, cognovi ex Civis Amicique mei doctissimi Domini Martini Fogelii Ph. & Med. Doctois, exemplari, quod dono auctoris modo nominati ad se pervenisse, in fronte notaverat.

Confirmat hoc la Viziera Alzata Hecatostes num. LXXXII. p. 80. 81. sub lit. (a) cui adde

Bailletum liste des Auteurs deguifez. p. 538. De Thoma Bartholino idem dicente in Præfat. suarum de Medicina Danorum domestica dissertationum refert Symbola Normanniana.

(a) Villani Viziera alzata pag. 80. 81. LXXXII. OVIDIO MONTALBANI. Soggetto benemerito della Patria, e della Republ. letteraria, oltre li parti col vero altri ne publicò con nome supposto.

Mineralia Bonon. Civium Anademata seu Bibliotheca Bononiensis, cui accessit Antiquorum Pictorum, & Sculptorum Bonon. Brevis Catalogus Collectore Io. Antonio Bumaldo C. B. C. & Equ. Bononiæ Typis H. Victoris Bonatii M. DC. XLI. 24.

In questo breve Catalogo son notati in Compendio gli Scrittori ed i Pittori Bolognesi. De Pittori dalla Famosa Penna dal Conte Carlo Cesare Canon. Malvasiane sono descritte badialmente le Vite: e doue il Montalbano si dimenticò del Gran Giouannino da Capugnano li cui pennelli illustrano le più famose Gallerie, non manco di quello si faccia nelle più conspicue librerie l'Oceano imboschito di Giacomo Maria da S. Remo; Il Malvasialo describe qual'era: e doue il primo fù encomiato dal famosissimo, e Pittore, e Poeta Leonello Spada, il S. Remo ne ottenne un Panegirico nello stile di Marco Lamberti, da Madama Camilla Bertinelli, Consorte di Monsieur Ludovico Martini Sirena innocente del Paglione. E de gli Scrittori scrive, e scrivera il non men gentile che eruditissimo Conte Valerio Zani, e fin d' hora sò hauere alla medesima aggiunti sopra C.C. Scrittori, alli quali andranno aggiunti gli Epitaffi, ne mancheranno all'Opera gl' Indici necessari.

(493) Edmundus BUNNEY, Collegii Mertonensis aliquando socius, immutata forma Protestantium usui accommodatum edidit tractatum sub nomine suo qui sub Roberti PARSONII vulgo PARSONS nomine extat, inscriptus directorium ad Christianam fidem, seu Resolutio. Quamquam nec ille revera Personii est, ut exponit Wood Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 78. b. sub lit. (a) Operis Ichnographiam Ludovico de GRANADA, compositionem M. BRINCKLEJO adscribi docens. At Alegambe & Sorvel. librum Personio tribuunt, de Pseudonymis autem nihil addunt.

(a) Wood. Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 78.

Directorium ad Christianam fidem, seu resolutio, lib. I. extat Anglice. 1585.

Hoc ille libro magnam sibi famam cumulavit, idque non tantum apud Pontificios, verum & Protestantium doctissimos; quam tamen, ne mentiar, haud usq. adeo promeritus videtur, cum aliorum unice inventa collegisse, inque Linguam Anglicanam transfudisse comparat; quamvis vel eo nomine laudandus sit, quod Collectanea illa probe transtulerit, & castigata brevitate, stylo eleganti, methodoque singulari compegerit. Operis Ichnographia, cum universa pene materia, Ludovico de Granada tribuitur, immo ejusdem compositionem Magistro Brincklejo adscribunt nonnulli. Hunc autem, ut opinor, Librum, immutata forma Protestantium



*etiam usui accommodatum sub nomine suo edidit Mag. Edmundus Bunney, Collegii Mertonensis, aliquando socius.*

**BUONARDO v. Savi.**

(493. a) **BUONCHIER**: *Cherubin BOZ-ZOMO. Baillet. liste des Auteurs deguilez pag. 538.*

**BURANUS v. Fannius.**

(494.) **BURCHARDUS**. Episcopus Wormatiensis. Ejus nomine veniunt *Collectiones Canonum*, quas **OLBERTO** potius, Abbati Gemblacensi adscribendas esse judicat *Strauchius*. *Amœnitatum Juris Canonici Eclog. I. c. VI. p. II. 12. sub lit. (a)*

(a) *Strauchius Amœnitat. Jur. Canon. Eclog. I. c. VI. p. 11. 12.*

*Post hunc secutus est Burchardus, Wormaciensis Episcopus, quem Itali Brocardum appellant (Et inde Brocardica volunt dicta, id est, regulas canonicas, quas Damasus vetus Juris Canonici Doctor conscripsisse dicitur, & Petrus Salunus Aquilius recognovit ex Manuscriptis exemplaribus, qui in præfatione libelli ita scribit: Burchardica inscribuntur à Burchardo Episcopo Wormaciensi, qui primus ea tempestate cepit jus Pontificium ad Generales quasdam theses revocare. Quem exterorum plerique originationem verbi ignorantes, corrupte Brocardam & Brocardum appellant. Sane Burchardicas ejusmodi regulas non dubitat appellare Cujacius in præfatione ad consultationes suas) Henrici IV. Bavari Imp. temporibus, ut habet Sigebertus ad annum 1008. simile opus compilavit continens libros viginti, secundum ordinem non temporum, sed materiarum distributum. Quibus supposititias primorum Pontificum Epistolas, cum selectis ex Augustino, Hieronymo, Gregorio & Isidoro locos abjicit, plurima autem Reginoni subduxit. Vide Censores Gregorianos, præfatione recognitionis sue, & P. Gregor. paratit. Jur. Can. tit. 1. num. 12. Dn. Steph. Baluz. præfat. ad Aug. emendationes. §. 18. ubi addit: In libro de gestis Abbatum Gemblacensium auctorem collectionis Burchardicæ non esse Burchardum, sed Olbertum, Abbatem Gemblacensem, quo dictante & Magistrante Burchardus magnum illud volumen canonum congestit. Videatur Sigebertus ad annum 1008. & libro de scriptoribus Ecclesiasticis, c. 142.*

**DA BURDE v. Tonfo.**

**BURGHIL v. Aben.**

(495.) **Franciscus BURGKARDUS**. Nomen ejus præscriptum gerit scriptum, quod *Autonomia* inscribitur, edit. Monac. 1602. in IVto Autorem verum hujus tractatus esse **ERSTENBERGERUM** ex *Possevino* referunt *Olearius* epist. sub dato 26. Jun. 1676. Halæ Saxon. qui hunc in finem allegat *Partben. litigiosum* [vide lib. 1. cap. 6. num. 9.] & justum *Springer. tract. de Pace religiosa, & Deckher, de Scriptis Adespotis p. 209.*

210. seqq. Qui tamen simul addit à *Limnæo & Oldenburgio* tribui *Andrea GAILIO*. Nihil de his duobus, utri debeat, statuit *Bœclerus* *Notit. Imper. lib. 12. c. 5. pag. 224.* Ad *Erstenbergerum* magis inclinat *Obrecht* in *Collegio MS. ad hunc Bœcleri lib.*: ita tamen ut credat potius totum Collegium *Jesuitarum* hic operas suas contulisse. Vide *Symbolam Dornianam* sub lit. (a) Citat quoque *Tileman. Disc. Philol. de Histor. delectu, in testimonium Symbola Normanniana.* Adde *Eyben* ad *Magiri Eponymol. pag. 96. 97.* (b) Creditur hic *Erstenberger* vulgo *Cancellarius Coloniensis*, sed *Dorscheus* in *Anticrisi Theol. opposita Judicio Theologico pag. 249. v. eum personatum, revera ERNSTENBERGER Secretarium Aulae Viennensis, vid. not. ad pag. 10 num. 19. supra cit. Schüz Jur. publ. pag. 155. Maximiliani. II. Imperat. Secretarium dicit Thurman. vide. Deckher. Consultat. de pace religiosa p. 10. Male hic liber audit Theologis Lipsiensibus in Præfatione ad *Matthia Hoë Evangel. Hand. Büchlein* circa finem. Ipse liber folio *Plagularum 485.* in tres Partes distinctus est, quarum Ima continet c. VIII. (II) cap. XXXIX. (III) cap. XLII. Adjecta in fine Summaria cum indice. Oppositus est ei liber *Domaren. à Dissengas vönder Autonomia*, contra *Burchardum. Crusling. 1610. in 4to* vide *Lipen. Biblioth. real. Jurid. p. 32. b. Erstenbergeri aut Erstenbergeri* plane non meminerunt *Alegambe & Sorwel* in *Biblioth. Scriptorum Societ. Jesu.**

(a) *Symbola Dorniana.*

*Francisci Burchardi Autonomi: gedruckt zu München, 1602. in 4to.*

*Ulricus Obrechtus in Collegio MSto ad J. H. Bœcleri Notitiam Imperii Lib. V. c. 2. pag. 70. Huc pertinet Francisci Burgkardi sive potius Jesuitarum Coloniensium Tractatus de Autonomia.*

*Idem postea ad d. notit. Lib. XII. cap. 5. p. 171.*

*Auctor ille prætulit nomen Francisci Burgkardi Icti Coloniensis, constat autem non eum esse autorem; hinc alii Andrea Gailio; alii vero Erstenbergero adscribunt. Edita est postea contra hanc Autonomiam Anti-Autonomia sive refutatio Autonomia Coloniensis.*

*Idem ad instrum. Pacis Osnabr. Art. V. §. 17. v. 6. Ultriusque religionis Magistratus severe & c. prohibet seditiose conciones & ne scriberentur contra Transactionem Passaviensem, Pacem religiosam, & hoc nominatim instrumentum Pacis, libri aut scripti foverentur; cujusmodi hic singulariter innuuntur (1.) Autonomia Burgkardi, cujus autor fuit Jesuita Coloniensis Erstenbergerus, aut totum Collegium Jesuitarum.*

(c) *Eybenius ad Magiri Eponymolog. pag. 9697.*

*Famosus & personatus ille Burghardus autor, seu potius compilator (Paurm. 2. de jurisdict. 2. n. 66.) Autonomiæ; sive ille Andreas Erstenberger Cas. quondam Secretarius intimus, quod Possevinus jesuita cum Ungersdorffero & multis aliis existimat, sed Hartleederus non admittit; sive is Andreas Gailius Ictus, quod Wäremundo ab Ehrenberg. placet, ita dicenti: Daß Andr. Gayl und Erstenberger viel in dem Buch gesticket haben &c. ubi tandem subdit, quod Gailius potius sit ejus libri Author; sive tandem fuerit Franciscus Burghardus, & Archi Episcopi Coloniensis olim Cancellarius, quæ opi-*

nio fere communis est, quam ipsa etiam libri inscriptio confirmat. Corn. Crull. Vindic. Maurit. num. 35. add. num. 44. ubi plura ipsius Auctoris, scilicet, encomia, recitantur.

(495. a) Sebastiani BURGENSIS nomine, Rhetoricam impressam, dedit Sebastianus MATIENZUS, Jesuita Burgensis, Hispanus, cognominis sui mentione omissa, prænominis & patria tantummodo, memoratis, uti refert accuratissimus Jesuiticorum laborum collector, Alegambe p. 420.

Vide & continuatorem ejus Sorwellum Biblioth. Script. Societ. Jesu pag. 736. b. ubi & alius scripti alieno nomine emissi meminit, assumptam tamen Auctoris personam reticet. Eadem habet Witte Diar. Biograph. anno 1644. d. 14. Martii.

(496.) BURGHESIUS, Scipio: Jean BRICCIO. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 538. Editio est illo nomine Speculum miseria Humana. Witte Diar. Biogr. p. II. ao. 1646.

(497.) Thomas DE BURGILLOS Persona est Fel. LOPE DE VEGA, sub qua tractatus duos publicavit (I) Rimas humanas y divinas, & (II) la Gatomachie. vid. jugemens des Scavans Tom. IV. par. 4. pag. 85. num. 1428. sub lit. (a) Nihil hac de re memorat Nicol. Antonius in Biblioth. Hispanica.

(a) Jugemens des Ouvrages des Scavans (Bailleti) Tom. IV. part. 4. pag. 85. num. 1428.

Au reste, il est bon d'avertir le Lecteur, que lorsque Lopé de Vega vouloit écrire des plaisanteries & des bouffonneries, il se cachoit sous un nom emprunté: c'est ce qui a fait, qu'on a attribué à un fantôme appelé Thome de Burgillos un volume de Poesies, sous le titre de Rimas humanas y divinas qui est de Lopé: & il est constant aussi, que c'est luy, qui a composé sous le même nom la Gatomachie, ou le combat des chats, qui a passé sur le ventre à tout ce qu'il y a eu d'écrits en ce genre, depuis son temps jusqu'à la Batrachomyomachie d'Homere.

(497. a) Jona LE BUR, quem cum insigni elogio Bochartus Hierozoic. Tom. II. 3. C. 6. pag. 770. citat; nomine editi sunt Commentarii in Apocalypsin. LAURÆUM auctorem habent, ut indicat Anonymus Scriptor libri, Amst. 1687. 12mo editi, cui tit. Eclaircissements sur l'Apocalypse de S. Jean, in præfationis fine. Non dubito, hunc ipsum illum Petrum LAURÆUM esse, quem Stephan. Gaußenus, doctissimus Salmuriens. Theologus in Dissert. Ultraj. Anno 1678. 12mo editis pag. 32. ad annum ætatis nonum supra octogesimum assiduum in literis fuisse scribit, eumque inter optimos Scripturarum interpretes numerat.

(498.) Philippi Andreae BURGOLDENSIS nomine impressa Notitia Imperii, sive Discursus Juridico-Politico-Historici, ad Instrumentum Pa-

cis Osnabrugo Monasteriensis, primum in 8. deinde secunda vice cum augmentis, cura & studio Warmundi von Friedberg, Freistadii apud Æmilium Verum 1669. in 4. recusa, quod auctorem habeat Dn. Philippum Andream OLDENBURGERUM, ex Relfensfo, personato itidem inferius detecto, cap. 5. pag. 67. probat Dominus Geilerus dec. 2. num. 6. hac occasione, de auctoritate personatorum scriptorum alleganda, erudita quædam adspersens. Idem fama publica nominumque affinitas, quæ non serio latitare voluisse auctorem facile probat, plerisque, mihi vero etiam Cognatorum meorum Excellentissimi alicujus testimonium privatum, qui ex litteris ipsius hoc intellexerat, notum fecit. Ejus censuram, defensionem, & additamenta tangemus infra, ad nomen Francisci Irenici.

Editio hujus libri II. a Waremundo Aucta in tres Partes distincta est, quarum I. Discursus XXXII. p. 531. II. Discursus XXII. p. 251. III. Discursus XIX. pag. 136. continet. Subjecta sunt operi (I) Excerpta Historica. (II) Juris Publici. III. Juris Privati IV. Politica. V. Theologica VI. Catalogus Auctorum Clarissimorum in opere laudatorum; denique Errata Typographica.

(499.) BURINUS, Petrus: FLORENT Chretien, douteux. Baillet. liste des Auteurs deguisez pag. 538.

(500.) BURNETI nomine edidisse WARTHONEM Presbyterum Ecclesiæ Anglicanæ scriptum sub titulo: A Specimen of some errors and defects in the History of Reformation of the Church of England; Wrote by G. Burnet D. D. novv Lord Bishop of Sarum. By Anthony Harmer. London. 1693. in 8. pag. 199. Vid. Histoire des Ouvrages Tom. III. May 1693. pag. 524. seqq sub lit. (a)

(a) Histor. des Ouvr. des Scav. Mai 1693. pag. 524.

Il paroît icy à Londres un petit livre Pseudonyme contre l' Histoire de la Reformation de Mr. Burnet Eveque de Salisbury. En voicy le titre: A Specimen of some errors and defects in the History of Reformation of the Church of England. Wrote by G. Burnet D. D. novv Lord Bishop of Sarum. By Anthony Harmer. London 1693. in 8vo pag. 199. On croit que le veritable Auteur est Mr. Warthon Pretre de l' Eglise Anglicane, & si je ne me trompe le même qui a publié Anglia Sacra.

(501.) Alberti BURONZI nomine scripsit italice Praxim recte meditando, Romæ ad Bartholomæum Zannettum 1609. in 16. Nicolaus BERZETUS, Jesuita Italus, docente Alegambe pag. 348.

Adde Leonem Allatium de Apibus Urbanis pag. 198. & Sorwell. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 624. a. qui addit latinam hujus Scripti versionem prodidisse Coloniae apud Kinckium 1658. Personatumque prænomen addit Joannem Albertum Buronzi. Vide Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 538.

(502.) Josephi BUSONI nomine vero Jesuita Italus alius, Joannes RHO, Mediolanensis, eodem p. 269. testante, scripsit: *Martyrium Beatorum à Societate Jesu, Pauli Michi, Joannis Goto, Jacobi Ghisai, Japonum crucifixorum. Florentiæ apud Simonem Ciottum 1628. in 8.*

Adde Sorvel Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 496. a.

(503.) *Nectarius* BUTYROLAMBIUS, edidit Scriptum cui titulus: *Der Bücher-Dieb Antenors abgefertiget* / est cujusdam non Medici, ut fert Titulus, sed Theologi, eo, contra quem prodiit ipso sic judicante Dr. Schuppio, apud *Mollerum* Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbr. Eccles. & literar. univers. part. IV. p. 592. seqq. sub lit. (a) Idem *Mollerus* in *Symbola* transmissa Theologum Hamburgensem D. Jo. MOLLERUM Auctorem esse conjecerat hujus scripti jam antea.

(a) *Mollerus* Isagoge ad Histor. Chersonesi Cimbr. Eccles. & literar. univers. part. IV. p. 591. seq.

A. 1658. Admonitioni illius ad Bibliopolas, *Meletemata* sua se inscio, divulgantes, *Vernacula* (dem gewarneten undermahneten Bücher-Diebi) oppositus est typis, uti inscriptio jactat, Amstelodamensibus, libellus famosus, iterato recusus, sed a Senatu vendi prohibitus: *Der Bücher-Dieb Antenors* empfangen und abgefertiget / durch *Nectarium Butyrolambium* (97) Auctor illius *Φιλόσοφος* non, uti ipse fingit, medicina fuit Doctor, & in civitate Amstelod. Practicus, sed potius Schuppil (98) atque aliorum judicio, Theologus e Phariseorum catu *Φιλοπρωτέων και κώνωπας διυλιζων* (ein hochtrabender Pharisäischer Mückenläufer)

inter Lumina mundi locum sibi ipsi vindicans haud potestremum. Admodum ille furiose atque impotenter in Schuppil famam debacchatur, & præjudiciis suis ita indulget, ut liberalitatem etiam, Divitiarum contemptum, aliasq. virtutes, laude ac imitatione omnium sacri ordinis Hominum dignissimas, vitio ei vertere non dubitet. Opposuit Schuppil huic calumniatori: 1. *Die Relation* auß dem Parnasso der Verfolgung Antenors durch *Nectar. Butyrolambium*, oder vielmehr *Stercorilambium*: *Wolffenbüttel* 1658. in 12mo: *Calender* an seinen Sohn: *Ib.* 1659. in 12mo: 3. *Eilfertigtes Send-Schreiben* an den *Calendermacher* in *Leipzig*: *Altona* 1659. 12. 5. *Abgenöthigte Ehren-Rettung* wieder *Nectar. Butyrol.* an den *Rath* zu *Hamburg*: *Leipz.* 1660. in 12mo. *Minatus insuper est aliud scriptum adversus eundem Satyricum*, ipso titulo *Φιλόσοφον hunc Scriptorem* *εὐγνωστῶς* perstringens: *Prüfung des Geistes Nect. Butyrolambii* (99) in *Appendice* *Scriptorum ejus Vernaculorum Hanoviensi Adoptiva* duo exstant amicorum Schuppil pro ipso, contra *Butyrolambium*, *Meletemata*, quorum alterum (die Unschuld Antenors gewiesen von einem Befandten doch Unpartheischen) *Ministram* quendam *Principis Germanici Aulicum*, teste Schuppil filio (100), agnoscit Auctorem; alterum autem (etwas neues vom Lobe und Redlichkeit Antenors) D. Joh. Mullero, *Presbyteri Hamb. Seniori* est inscriptum.

(504) *Buxtorffi* *Johannis Synagoga Judaica* traductio Latina, ex Germanica, est *Davidis Clerici*. Profess. Hebr. Genevensis; subinde tamen à *Buxtorffio Filio* interpolata. *V. Buxt. Præf. Synag.* 16. 18. *Symbola est Normanniana.*

\* \* \* \* \*

## C.

(504)



Aspari CABALLINI de Cingulo,  
Jcti Picentis nomine edita reperi-  
untur

- I. *Tractatus Commercialium & usurarum, reddituumque pecunia constitutorum, & monetarum: cum nova explicatione l. eos D. de usur. l. periculi precium ff. de nautico fenore, & omnium legum usurarum, multarumque Legum & Canonum, nativo nove detecto intellectu.* Venet. 1576. in fol. & Colon. Jo. Gymn. 1577. in 8. Quæ editio auctorem Carolum MOLINÆUM præfert, recognitorem vero Caballinum, sed cujus dedicatio Caballini nomine Venet. 1575. data, facile indicat, hunc pro auctore venditatum primo fuisse. Extat & sub nomine Caroli Molinæi opusidem, Paris. Lugd. Colon. recusum, ut & ibidem, v. *Draudium* p. 672. *Bibl. Class. Juridicæ.*
- II. *Consilia, cum Felini Sandæi Consiliis* Venet. 1582. fol.
- III. *Tractatus dividui & individui, cum Analytica, tam in Theoria quam in praxi, declaratione omnium legum ejus materia.* Venet. 1576. 4.
- IV. *De Evictionibus, cui accessit libellus de adilitis actionibus.* Ven. 1571. in 8. & Col. 1574. 1615. cum tractatu de Emptione & Venditione Fabiani de Monte S. Sabini & Francisci Zonannetti.
- V. *De eo quod interest. Accessit brevis ejusdem discussio de inofficiosis testamentis, donationibus, & dotibus. Discutitur etiam questio de donatione, in contractu Matrimonii celebrata* Venet. 1574. in 8. Col. Gymn. 1597. in 8. Idem sub nomine Caroli MOLINÆI, Lugdun. 1597 in 8. recusum.
- VI. *Millequium Juris, opus Miscellaneum ex omni facultatum genere collectum, in quo notabilia dicta, singulares decisiones, abstrusi legum intellectus, miro artificio explicantur, partibus 2.* Venet. 1575. fol. Hunc Caballinum esse Carolum Molinæum, Jurisconsultum summum, cujus alia scripta suo nomine publicata, multa habemus enumerata per Gesnerum p. 115. edit. Simleri, testatur Goddeus in Vol. 4. *Consilior. Marpurgensium* 27. n. 101. & conf. 50. n. 114. & ex eodem Eberh. Faber in *Gailii* lib. 2. observ. 5. sect. 1. p. m. 63.

Adde his Teissier. *Eloges des savans* tom.

I. p. 297. 298. 299. ubi tam quæ ficto quam vero nomine prodierunt scripta Molinæi recensentur; & generaliter additur, eum omnium eorum esse Auctorem, quæ Caballinum præferunt. Quod & confirmat *Index librorum prohibitor.* jussu Alexandri VII Rom. 1667. edit. p. 53. a. Inter quos merito refertur *Tractatus de Usuris*, quem erronee MONNERO tribuit Jesuita Jo. de Salas in

Thom. Aquin. de *Contractibus* tit. de Usur. Interim hoc ei accredere poterimus bona fide, quod prohibitum hunc librum a Pontifice, Caballini nomine indutum in fraudem illius Pontificiæ prohibitionis, solita ludificatione proditum deinde refert. vide *Indicem lib. proh. Class.* 1. p. 18. b. Imo peculiaris ejus aliorumque librorum Molinæi prodiit *Censura* jussu Papæ Clementis VIII. Romæ 1602 in 4to constans 6. plagg. ubi Impius Molinæus vocatur, de quo titulo vide *Bailletum deguisem. des Auteurs* p. 491. & 492. sub lit. (a) & fusius Teissier. *Eloges des savans* Tom. I. p. 295. 296. 297. sub lit. (b) adde Thomam Hyde in præfatione in *Catalog. Biblioth. Bodlejan.* qui in *Catalog.* p. 122. b. sex citatis Caballini nomine libris adhuc addit (VII) *Tractatum de Adilitis actionibus* Venet. 1584 & (VIII) *Glossas ad Egidianas Constitutiones* Venet. 1571. Vide tamen, quæ hic monet *Toppi Bibliotheca Neapolitana* p. 342. b. & 343. a. *Tractatum de Usuris* Molinæi nomine citat *Wissembach.* *Diatribæ de Mutuo, esse Alienationem,* disput. III. §. XVII. qui & ad l. un. C. de sentent. quæ pro eo, quod interest, p. 154. indicat huic Molinæo à librariis Pontificiis Casparis Caballini nomen esse inditum. Addit *Margo Mastrichtianus Gœddeum* vol. 4. *Cons. Marp* 27. n. 101. & *Cons.* 50. n. 114. Item Eberh. *Fabrit.* in repetit. *Garl.* lib. 2. *Obs.* 5. sect. I. pag. 113.

(a) BAILLETUS deguisem. des Auteurs pag. 491. & 492.

Je ne veux pour exemple que celui de l'un des plus celebres de nos Avocats, qu'ils affectent d'appeller par tout l'impie du Moulin. Ses Ouvrages sont detestables sous le nom de Molinæus, mais ils sont excellents sous le nom de Gaspar Caballinus de Cingulo. Il n'est plus impie dès qu'il ne s'appelle plus Du Moulin.

(b) Teissier *Eloges des Savans* Tom. pag. 295. 296. 297.

Mais si Du Moulin a été extraordinairement scavant, on a remarqué qu'il n'avoit pas moins de vanité que de sçavoir. C'est pourquoi un des plus beaux Esprits de notre siècle a dit de bonne grâce de lui: Certes ce Maître Charles Du Moulin fait bien le Maître, lors qu'il se nomme le Docteur de la France & de l'Allemagne, & qu'il met en tête de plusieurs Consultations imprimées: Moi qui ne cede à personne, & à qui personne ne peut rien apprendre.

Son Commentaire sur la Coutume de Paris est le premier fruit de ses études. Il fut premièrement imprimé en 1538. Au jugement de Julien Brodeau c'est une pièce incomparable & un chef d'oeuvre qu'il est impossible d'imiter. Denis Godefroy dit que ce Commentaire, qui est la clef & le véritable Interprète du Droit François ait été reçu avec grand applaudissement par tous les tribunaux de France, & par les peuples étrangers, qui s'étant obligés par serment de ne point publier

le nom de Du Moulin soit par envie, ou en haine de sa Religion, & ne pouvant se passer d'un aussi grand & aussi célèbre Docteur, ne laissent pas de le citer, & ont même fait imprimer quelques unes de ses Oeuvres sous le nom feint & supposé de Gaspar Caballinus. Julien Brodeau dit que les Notes de du Moulin sur le stile du Parlement sont absolument nécessaires pour la parfaite intelligence du Droit François, & qu'il n'y a aucun Livre dans lequel on puisse rencontrer plus d'instruction ni de plus beaux secrets de l'antiquité de ce Droit. Quant à ses Notes sur les Coutumes, qui sont le dernier Livre qu'il a composé, c'est un si excellent Ouvrage, que ses décisions ont plus d'autorité dans le Palais que les Arrêts du Parlement de Paris. Sur quoi Brodeau remarque que la première édition de ces Notes faite à Paris en 1567. par Jacques Dupuis est la meilleure & la plus correcte. Spondé assure qu'encore que du Moulin eut présenté la Requête dont parle M. de Thou en cet endroit, il ne laissoit pas d'être de la Religion des Protestans. Mais qu'il en usoit ainsi pour se vanger de Calvinistes qui avoient medit de lui, parce qu'étant en Allemagne il avoit préféré la créance de Lutheriens à la leur. C'est pourquoi, ajoute cet Evêque, il ne faut pas s'étonner si les Oeuvres de Du Moulin sont mises en la première classe des Livres defendus par le Concile de Trente, s'il est traité d'impie Molinæus, & si Clement VIII. a condamné tous les Ecrits au feu. En effet pendant toute sa vie il passa pour Lutherien, & cette opinion qu'on avoit de lui étoit cause que les Parties ne le consultoient qu'à regret, & qu'y étant comme forcées par la grande estime qu'on avoit de son erudition, ainsi que nous l'apprend Papire Masson.

(505.) Nicolao CABÆSILÆ, sive CABASILÆ adscribitur à nonnullis *Oratio in Trinitatem Theologorum*, quæ vere est PHILOTHEI, Patriarchæ Constantinopolitani, ejusque nomine nuper Græce & Latine vulgata est, inquit Raynaud. de mal. & bon. libr. pag. 156. Quod scriptum tamen neque Bellarm. ad Ao. C. 1350. nec Sixtus l. 4. p. 347. neque Gerhardus p. 637. neque Gesnerus p. 507. neque Olearius pag. 323. scripta illius recensentes memorant. De hujus auctoris aliis scriptis Mss. vid. Casaub. adversus Baron. Exerc. 10. diatr. 30. p. 509. 515. 575. & 608.

(506.) CABIAC, Paul de : Henry ALBY. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 538.

CABILONENSIS EPISCOPUS v.  
Primus.

(507.) Joannes Baptista CACCIALUPUS, vel CACCIALUPUS, sive à CACCIALUPIS, à S. Severino. Hujus nomine citat Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 123. a. Repetitiones in C. I. de Cogn. Feud. in usibus Feud. Venet. 1584. Paris. 1512. & Colon. 1571. in 8vo. Subjicit tamen ibidem, Tractatum illum apud Freymonium, fol. 78. tribui Bartol. CÆPOLLÆ.

CÆCILIVS v. Cyprianus.

(509.) CÆCILIVS ou CECILIO de

Gnada : Louis de la CUEVA. Baillet liste pag. 538.

(509.) CÆLIUS v. Pannonius.

(510.) CÆSAR Cantelli. Personatum nomen est P. Raphaelis CASTELLI, Itali Bononiensis, Soc. J. sub quo edidit, *Consultationem de presentia proprii parochi, in Sacramento Matrimonii*, testante *Socvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, p. 715. b. qui & alia scripta sub ficto nomine à P. Raphaële Castelli emissa enumerat. Facit quidem etiam hoc *Witte* diar. Biograph. ao. 1656. d. 5. April. sed Cæsaris Cantelli, aut aliæ larvæ mentionem nullam injicit : de qua testatur & Baillet auteurs deguisez Catalogo p. 539.

CÆSAR v. Aquilinius.

(511.) Cajus Julius CÆSAR. Ejus, qui extant de *Bello Civili Commentariorum libri tres* à Gosselino alii auctori adscripti, Cæsari vendicantur à Samuele Bocharto : testantibus *Actus Erudit. Lipsiens.* 1693. p. 103. 104. Ludovicus Carrio & Floridus Sabinus Cæsari itidem abjudicantes & CELSO tribuentes erroris convincuntur à Vossio *Instit. Orator. lib. V. c. 3. mem. 10. p. 302. & Fabricio Bibl. Latin. pag. 20. 21. sub lit. (a) quibus adde Vallemont Elem. de l'Histoire Tom. II. pag. 136. f. & Menagiana Tom. II. pag. 94. sub lit. (b) Contrarium cum Carrione statuit Lipsius, interpolatosq; minimum à Celso Cæsaris de B. C. Commentarios statuit, innuens in antiquis quibusdam libris Commentariorum in fine legi : Julius Celsus Constantinus legi Commentarios Cæsaris. Vid. Gaddius de Scriptoribus Tom. I. pag. 140. sub lit. (c)*

(a) Fabricii Bibl. Latin. p. 20. 21.

*De bello Civili Pompejano libri III. utrosque de bello civili & Gallico Commentarios, simplici eleganti & tersa dictione venustos, Cæsari perperam abjudicant Lud. Carrio & Floridus Sabinus, quorum sententia mihi fere æque absurda videtur, ac illius quem Isaacus Vossius in responsionibus primis ad objecta Rich. Simonis narrat dissertationem conscripsisse, quæ falsa convinceret, quæcunque in libris de bello Gallico continerentur, & copiose insuper ostenderet, Cæsarem nunquam transisse Alpes, & ne vidisse quidem Galliam. Lipsius etiam aliquando putavit alium esse qui de bello Gallico & qui de civili scripsisset. Sed eundem esse vel ex stylo est perspicuum. Iisdem scriptis Julii Cæsaris fere adjungi solent :*

*A. Hirtii qui Cæsari familiaris & superstes fuit, De bello Gallico liber VIII. ad Corn. Balbum quo historia à Cæsare cæpta ad ejus è Gallia in Italiam reditum perducitur.*

*Liber de bello Cæsaris Alexandrino, ejusdem ut videtur Hirtii.*

*Item liber de bello Africano quod cum Juba Rege Numidarum Cæsar gessit.*

*Liber de bello Hispaniensi, Balbi forte ut non abs re suspicatur Gerh. Job. Vossius, etsi jam olim scripsit*

scripsit Suetonius trium horum Commentariorum incertum esse autorem ac de Balbo filens, alii, inquit, C. Oppium putant, alii A. Hirtium.

(b) Menagianorum Tom. II. pag. 94. Jean de Salisbery, Polidore Virgile & Lipse ont crû que Jules Cesar n'etoit pas Auteur des Commentaires que nous avons de lui, & il les ont attribuez à Julius Celsus, qui vivoit il y a un peu plus de huit cens ans. Ce qui les a fait donner dans cette erreur est que Julius Celsus a fait la Vie de Jules Cesar qui se trouvoit à la tête de ses Commentaires. Il est bon de sçavoir que cette Vie etoit fort rare il y a quarante ans, parce qu'elle n'avoit été imprimée qu'une seule fois en Italie.

(c) Jac. Gaddius de Scriptoribus, Tom. I. pag. 140.

An Commentarii de bello Gallico fuerint Caesaris, an Julii Celsi, ambiguum apud aliquos fuit; ut conjicitur à Lipsii lib. 2. epistolarum quæst. epist. Ludovico Corrioni, qui ex inscriptione in libris m. s. hac Commentarii Julii Celsi, & à Scriptoribus nonnullis, qui citando quosdam locos à dictis commentariis Julium Celsum nominant, non Caesarem. Addit Carrion in istis Commentariis multa soluta, hiantia, superflua reperiri à Caesaris illo terso, & Attico stylo, quem Cicero immensum laudavit diversa. Fatetur optimus testis, an iudex? Lipsius, Julium Celsum quædam in Cesare recidisse, addidisse, interpolasse non tamen totum Caesarem immutasse, ut immutavit Justinus Trogum. Subdit etiam iudicium dignum curioso lectore ideoque exscribetur à me. Hi de bello Gallico discrepant aliquantum ab illis de Civili, filo orationis, & fieri potuit, ut interpolati sint, non tamen ita ut similitudo oris prorsus evanuerit, & quamvis gemini non sint, fratres tamen esse, ex ipsa ratione scribendi agnoscas. In margine scribit, in quibusdam antiquis libris in fine commentariorum legi: Julius Celsus Constantinus, legi commentarios Caesaris.

JULIUS CÆSAR v. Capaccius.

CÆSARINUS v. Furstenerius.

(512.) CÆSARIUS, Gregorii Nazianzeni Frater. Ejus nomine editi sunt inque latinum sermonem versi à Leunclavio Basil. 1571. Dialogi, quibus continentur Explicationes quarundam questionum de rebus gravibus &c. Hos JUNIORI cuidam CÆSARIO Billius in edit. Paris. 1583. ut patet ex verbis à Lambecio Biblioth. Cæs. lib. IV. pag. 32. seq. citatis sub lit. (a) CÆSARII FRATRI adscribere mavult Labbeus de Scriptoribus Eccles. ut affert ex eo Olear. Abaci Patrolog. p. 97. & 98. sub lit. (b) Utrumque corrigit Lambecius, fundamentumque erroris in male intellectis Photii verbis collocat contra Riveti Critic. Sac. lib. III. cap. 22. pag. 345. quæ Photii verba allegat p. 35. 36. sub lit. (c) & explicat. Vindicat autem Dialogos hos Cæsario, Nazianzeni fratri testimonio Glyca p. 34. sub lit. (d) quanquam auctos multis ab aliis hos dialogos, non abnuat Lambecius p. 36. sub lit. (c) ubi prolixè Leunclavium contra Billium defendit, ac de Cæsario alia non

minus scitu digna in medium affert, quæ ibidem legi possunt:

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. IV. p. 32. 33.

Multi, inquit, & quidem doctissimi Viri, hunc Cæsarium eum esse putant, qui Dialogos de rebus divinis conscripsit, propterea quod in Leunclavii translatione Cæsario Gregorii nostri fratri adscribantur. At ille, & sibi ipsi, & aliis turpiter imposuit, dum non animadvertit Cæsarium Dialogorum scriptorem hoc Cæsario (fratre S. Gregorii Nazianzeni) longe recentiore fuisse, ut ex eo liquido constat, quod aliquoties Maximum citat, quem dubium non est post S. Gregorii Nazianzeni ætatem floruisse. Unde cum facile fuisset agnoscere, hoc Dialogorum opus Cæsario Gregorii nostri fratri tribui non posse, *παρολογοῦμεν* illud potius colligere maluit, id quod de Maximo profertur, a quoquam temere assutum fuisse. Ita nobis & Quæstorem in Secretarium, & Medicum in Theologum nova quadam & planè miranda metamorphosi transmutat; id quod profecto nunquam fecisset, si hanc Orationem vel semel legisset. In ea enim vidisset, tantum abfuisse, ut Cæsarius viginti annos in urbe Constantinopolitana publice docuerit, (quod de scriptore Cæsario in Dialogorum fronte affirmatur) ut postea quam illic Medicinam paulum exercuisset, statim ab hac Urbe in Patriam à Gregorio retractus sit. Quod si postea in eandem Urbem imperante Juliano sese rursus contulit, at non docendi causa, sed ut medicinæ rursus operam darèt, eo perrexisset scribitur. Atque etiam inter Juliani Imperium & ipsius Cæsarii mortem pauci omnino anni, hoc est sex duntaxat, aut etiam pauciores, intercesserunt, Quarto enim Valentis anno decessit Basilus; quo adhuc vivente, & Cæsarius, & Gorgonia, & Gregorius Pater ex hac vita migrarunt. Quod si ille tot annos docendi munere functus fuisset, ac de rebus divinis libros etiam condidisset, an est credibile Gregorium, fratrem qui ad laudem ipsi contexamdam vel minima quæque delibat, hæc prætermisurum fuisse? Deinde quis credat, eum, qui paucis duntaxat ante mortem diebus baptizatus fuerit, ante susceptum Baptismum de obscurissimis quibusque doctrinæ Christianæ Quæstionibus Volumen conscripsisse, præsertim aulæ atque aulicis negotiis addictum & constrictum, ut Gregorius noster & hic, & in Epistolis, non sine stomacho restatur? Hæc, ne quid de Quæstura dicam, factis, ut opinor, ostendunt, hunc Cæsarium Gregorii fratrem non eum esse, cujus Dialogi hodie circumferuntur. Permirum autem mihi videtur, Niciphorum quoque in hoc eodem nostro Cæsario lapsum fuisse, ut qui lib. 12. c. 44. eum Magistri potestatem in Imperiali aula Theodosii obtinuisse scribat, cum tamen longe antequam diem extremum obiisset, hoc est sub initium Imperii Valentis. Sic videlicet eum quoque homonymia fefellit; quemadmodum & quendam nostræ tempestatis, qui Nemesium, Episcopum, cujus Librum de hominis natura habemus,

,,cum

„cum Nemesio ethnico confundit. Hæc Jacobus Billius.

(b) Olearius Abac. Patr. p. 97. 98. Ejus nomine edita habentur ab Elia Ehingero, August. Bibl. præfecto, 1626. *Questiones Theol. & Philosoph. Græc. lat. num. 78. cum versione Jo. Leunclavii, quam ante an. 1571. Basileæ excusam idem emendavit & supplevit. Ejusd. quest. num. 195. in Dialogos 4. transformata, Græco-Latine ex auctario Front. Ducæi, Tom. XI. Magnæ Bibl. Pat. Paris. f. 545. comparent. Vide tamen, quæ circa has moneat Labbeus, qui Gregorio potius Nazianz. nomen fratris hac ratione æternare allaboranti, istas tribuendas suadet.*

(c) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. IV. p. 35. 36.

Hoc est, R. P. Andrea Schotto interprete: Legi Cæsarii librum capita continentem Ecclesiastica & viginti, quibus partim enunciata quedam explicantur, partim *Questiones* solvuntur. Dicis autem hunc scriptorem, & ætate etiamnum florere, & cum Rhetoricæ quasi fatura tam externa non minus, quam nostræ Philosophiæ eruditione turgere. Quamquam non minima deesse videntur, ut verbo dicam, quo motus illi atq; impetus dedecore careant. Attamen clara ejus dictio est, crebro licet ad poeticas voces juveniliter descedat, atq; abusitatâ constructione, non sine defectu aliquo, receat, & ad summam dogmatum accuratationem parum sane ei deest. Per *Questiones* porro & *Responsiones* suppositis quodq; personis interloquentibus, composita illi ratio est, & quidem Gregorii, ut ajunt, cujus hunc Autorem esse Fratrem Theologi cognomentum indicat. Hucusq; Photius. Cujus loci postrema verba R. P. Philippus Labbeus in *Dissertatione* (2) de *Scriptoribus Ecclesiasticis* sic explicat: Ex Photio *Dialogorum* illorum Autor videtur potius esse S. Gregorius Nazianzenus, qui hac ratione voluerit nomen fratris sui posteritati commendari; Idemq; affirmat Andreas Rivetus in *Critico Sacro* (3) his verbis: Photius dicit, hujus Libri Autorem ferri Gregorium Theologum, qui fratrem suum ita clarescere voluerit. Sed errant illi ambo, verusque illorum verborum sensus est hic: Compositum autem est illud Opus forma *Dialogi* per *Interrogationes* & *Responsiones*, & quidem cum hyperbole sive nimia exaggeratione (1) personarum interloquentium. Nonnulli enim ajunt, per omnes illas personas interloquentes solum intelligi Gregorium, qui, dum cognominatur Theologus, Auctoris hujus operis frater esse cognoscitur.

(d) Ibidem pag. 34. Huc insuper accedit autoritas Michaelis Glycæ, qui, ut Leunclavius recte observavit, in *Annalium suorum* parte prima eosdem S. Cæsarii *Dialogos* allegans, similiter expresse testatur, autorem eorum fuisse fratrem S. Gregorii cognomine Theologi. Ipsa Glycæ verba sunt hæc: (2) Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεολόγος γρηγορεὺς λέγοντῶ ἕτως ἄκρε καὶ πρῶτον μὲν ἐνοεὶ τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις, καὶ τὸ ἐνόημα ἔργον ἴω, λόγῳ συμπληρέμνον, καὶ πνεύματι τελειώμνον. Δεῦτερον ἡ ἐνοεὶ κόσμον ὑλικὸν καὶ ἠρωμένον. Ὁμοίᾳ ἢ τῶτω διεξείσει καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ καὶ σάρα πᾶσαι, λέγων, ἐν Φωτὶ δὴγον αἰ ἀσωρκοὶ τῶ ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ πρὸς ἑ γενεᾶται τὸν κόσμον. Hoc est:

„ Audi etiam quid Gregorius ille cognomento Theologus dicat: Primum Deus ange-

licas divinasque potestates mente concipit. Ea Cogitatio mox opus ipsum erat, Verbo, completum, ac Spiritu perfectum. Secundo, mundum è materie crassa constantem & ad spectabilem cogitat. Huic consimilia tradit & Frater ejus Cæsarius: Omnes, inquit, carnis experimentes illi cætus Angelorum, prius etiam, quam Mundus hic oriretur, in luce degebant. Hucusque Michael Glycas.

(e) Ib. p. 36. Secundo certum est, Joannem Leunclavium à Jacobo Billio malignè & immeritò derideri ob separationem illarum *Questionum* & *Responsionum*, quæ in his *Dialogis* sunt ipsius S. Cæsarii, ab illis, quas interpolatores non solum ex S. Gregorii Niffeni, sed & ex S. Maximi, aliorumque Patrum, S. Cæsario & S. Gregorio Nazianzeno longe recentiorum scriptis, genuino S. Cæsarii Operi supplementi vel mantissæ seu auctarii loco adjecerunt. Hujusmodi enim interpolatitiis, additamentis creverunt non tantum S. Cæsarii *Dialogi*, verum etiam similia alia *Eclogarum* instar composita Opera;

(513) S. CÆSARIUS Episcopus Arelatensis. Ejus nomine varia scripta citat Thomas Hyde in *Catal. Biblioth. Bodlej.* p. 124. eundemque credit esse cum FOELICIARIO vel FELICITARIO, quem nonnulli pro eo substituunt.

(514) Wilhelmus COESIUS. Ejus nomine extant *Tractatus* duo: (I) *de Ufu Globorum* Amstelodami 1634. in 8vo. (II) *The Sea - Mirrour, or Instructions in the of Navigation* Amst. 1625. vid. *Biblioth. Bodlejan.* p. 92 & 124 ubi indicium facit Hyde verum Auctorem scriptorum esse Guilielmum JANSONIUM Blæu. Adde *Baillet, liste des Auteurs degvisez* p. 538.

(515) CAJUS vel GAJUS Presbyter Romanus. Fragmentum ejus nomine extat cum inscriptione: ωεὶ ἑπανοὺς. Quod an huic Cajo, an potius HIPPOLYTO *Portuensi* debeatur, non determinat Cave Chartop. *Ecclesiast.* 20. lit. (a) At in *Histor. liter. Script. Ecclesiast.* p. 48. 51. à Neotericis omnibus Hippolyto vindicari asserit, vide lit. (b) JOSEPHO à nonnullis tribui addit, sed ei abjudicari ab Hæschelio, editore fragmenti. Memorabilia sunt, quæ de indiculo laterculæ marmoreæ ex *Grutero* affert laudatus Cave loc. cit. p. 50. Ex illo genuinis Hippoliti Scriptis iudicium ferunt Eruditi. Adde quæ in *Anonymis* num. 814. de hoc libro ejusque Auctore ex *Lambecii* VIII. p. 14. 15. notavimus. Quinimo Photium exinde quod Cajo sit auctor libri *de Mundo seu Universo* etiam colligere, quod sit auctor alterius libri, qui *Labyrinthus* inscribitur: docet at refutat simul *Du Pin* *Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiast.* Tom. I. p. 111. eumque ab aliis IRENEO, ab aliis S. JUSTINO tribui mavult.

(a) Cave *Chartophyl. Eccl.* p. 10.

*Vir disertissimus, Presbyter Rom. & gentium* Apostolus ordinatus clarus circa Ao. 210. amplum libri περι ἑπανοὺς fragmentum extat gr. apud Hæschelium. not. in Photium p. 9. An vero Cajo nostro, an potius Hippolito *Portuensi* tribuendus sit iste liber, non satis liquet.

(b)

(b) Cave Histor. Litter. Scriptor. Eccl. p. 51. b.

Brevem quandam Periodum ex eo citat Photius loc. cit. Utcumque autem de vero hujus Operis Auctore inter antiquos non convenit, Neoterici fere omnes Indiculi hujusce autoritate, stylo, & argumentationis genere, aliisque adhuc argumentis freti, Hippolyto id adjudicant; & in his novissimus Steph. le Moyne, qui Latina versione instructum fragmentum ejus ab Hæschelio olim editum recudifecit inter varia Sacra. Lugd. Bat. 1685.

### CAJUS five GAJUS v. Callistus.

(515. a) CAJUS vel GAJUS Jctus. Ejus institutiones excerpta ANIANI vocat Theod. Mariatus ad instit. Justin. de nuptiis §. fratris vero pag. 76.77. iterum.

De ejus institutionibus vide Ouzelii præfationem quæ suis notis ad Gajum præmisit, ubi & de variis editionibus. Hæc Symbola Mastrichtiana est.

### CALABER v. Quintus.

(516) Nicolo CALANINI. Ejus nomine impressit Bononiæ Baptista Ferroni 1673. in 12. italico idiomate, *Il pindo in Felsina* cujus verus Auctore est Filippo OTTANI, uti indicat *la Vissera Alzata* Pentecost. num. XXXI. p. 125. hisce verbis.

XXXI. NICOLO' CALANINI. Mi fù mandato da Bologna questo libretto.

*Il Pindo in Felsina* sogno di RICOLO' CALANINI Accademico *Unanime*. In Bologna presso Gio: Battista Ferroni M. DC. LXXIII. 12.

Non poteuo appellarsi questo Opuscolo che *Sogno* mentre non *Nicolo' Calanini*, ma bensì *Filippo Ottani* ne fù l'Autore. Si ritornano alla giornata alcuni che priui d'ale, e d'ingegno, vorrebbero volare per lo Cielo della gloria, ma pigliandole in prestito, ed essendo attaccate con la Cera non con tenace colla, al minimo calore di sdegno concepito per cagione di propria gratitudine da chi li ferui, risoluendosi, nouelli Icaro sono costretti ad affogarsi nell'Oceano dell'ignominia, L'imparai dal dotto Legati.

(517) Despotico CALATHINO, quod sit Dominicus PANAROLUS v. in *Rhod.* n. 48.

XLVIII. Scav. 23.

Despotcio CALATHINO, Dominicus PANAROLUS Med. Romanus

Prænomine Latino Græce, Cognomine Italo Latine reddito: Sub quo nescio quas *observationes Italico idiomate conscriptas* innuere videtur Scavenius num. 23. Cæteroqui sub vero nomine hujus Auctoris extant

*Observationum Medicinalium Pentecostæ quinque, utilibus præceptis, singularibus medelis, reconditis Speculationibus, portentosis Casibus referta.* Quibus diversa & Curiosa in calce adduntur opuscula. Nempe de *Simplicium cognitione Medico necessaria. Plantarum Amphitheatralium Catalogus. Chamaeleo examinatus. Arcanorum fasciculus primus & secundus Romæ 1652. in 4. & recusæ Francof. 1653. ac Hanov. 1654. in 4.*

Quæ an eadem sint cum illis quas Scavenius innuit haud utique dixerim.

Adde *Bailletum* liste des Auteurs deguisez p. 539. fortasse plura quod feliciter fiat daturum. Posterioris in *Rhodianis* memorati scripti etiam meminerunt *Mercklin.* Linden. Renov. p. 250. & *Lipen.* Biblioth. Real. Med. p. 308. b. qui *Jatrologistorum* nomine tractatum hunc citat. At de Calathini persona uterque fileat.

(518) D. Ettore CALCOLONA. Persona est Caroli CELANI Canonici Neapolitani, sub qua in publicum edidit octo *Comædias*, quas recenset *Toppius* Biblioth. Neapolit. p. 58. sub lit. (a) cui addatur *la Vissera Alzata* Pentecostes num. XI. p. 104. sub lit. (b)

(a) *Toppius* Biblioth. Napolitanæ. p. 58.

Carlo Celano Dottor delle Leggi Napolitano, Canonico, dell' Arcivescovado, erudito in belle lettere, ha dato alle Stampe, sotto nome di D. Ettore Calcolone, otto comedie molto belle, intitolate.

Non è Padre, essendo Rè. In Napoli per Novello de Bonis 1663. in 12.

Gli Effetti, ovvero gli Eccessi della Cortesia. Napoli per Novello de Bonis 1664.

Dall' amore L'ardire. Nap. per Novello de Bonis. 1664. in 12.

Protegere l'inimico. Nap. per il Bonis 1664. 12.

La Pietè Trionfante, ovvero L'empierà domata, In Napoli 1676. ad istanza d' Antonio Bulifon. in 12

Chi trionfa morendo, ovvero S. Casimiro: in Napoli, à spese di Antonio Bulifon. 1676. in 12.

La forza della Fedeltà. In Nap. à spese del sudetto Antonio Bulifon 1676. in 12.

L' Ardito vergognoso, come sopra in 12.

Sotto il suo nome ultimamente,

Gli Avanzi delle Poste, Parte Prima in Napoli appresso Antonio Bulifon, 1676. in 8.

Tiene in Procinto la Seconda Parte, & altre opere curiose, e degne del suo sollevato ingegno.

(b) Villano Vizziera Alzata.

XI. ETTORE CALCOLONA. Sotto questo nome uscirono alcune productioni tutte spiritose, e sono la Pietà Trionfante ouero l'Empietà Domata Comedia d' Ettore Calcolona. In Napoli per Antonio Bulifon M. DC. LXXXVI. 12.



S. Casimiro *Rappresentatione del Medesimo come sopra.*

*Il Nome, e'l Cognome sono finti. Il vero è Carlo Celano, Canonico Napolitano Autore de gli Auanzi delle Poste del Signor Carlo Celano part. I. In Napoli apresso Antonio Bulifox M. DC. LXXVI. 8. opera che fa desiderarne la continuatione.*

CALDERINUS v. Domitius.

(519.) *Henricus CALDERIUS. Ejus, quæ extat, Historia tribuitur Alexandro CARRE- RIO Paduano, indicante Jac. Phil. Thomafino Illustr. vir. Elogi. p. 365. Edit. Pat. 1630. Qui tamen illud probandum relinquit, viris præclarissimis, Abbati Albertino Barifono, & Felici Ofio in legitimis Historicis Patavinis. Genuina Carrerii scripta ibidem vide.*

“(520.) CALIXTUS II. Pontifex. Ejus *de inventione Corporis Turpini Archiepiscopi, & Martyris* lib. extat MS. Cantabrigiæ in Bibliotheca *Benedictina* num. 41. cod. 9. Ex Thoma James *Anglo Hæretico, qui tamen sub alio titulo haberi admonet, nempe: Liber Turpini Archiepiscopi Remensis, quomodo Carolus Rex Francorum acquisiuit Hispaniam. Hunc librum dicit Calixtus Pater esse authenticum. Hæc ex Ludov. Jac. à S. Carlo Bibliotheca Pontificia, uti suppeditat Symbolæ Rerickiana, additque ex illis facile conjici posse, Calixtum II. non fuisse libri memorati Auctorem, sed tantum ejus Approbatorem.*

(521.) *Latantio CALIOPEO. Sub illa larva emisit in publicam lucem Cantica quædam Gio. Battista LIVIERA, Cittadino pure di Vicenza, ut indicat la Visiera Alzata Hecatostes num. XXXVI. pag. 50.*

(522.) Cornelii CALLIDII, Chrysopolitani nomine publicata scripta v. gr.

I. *Consutatio de seditione Belgarum, Luceburg. 1510. in 4to.*

II. *Illustrium scriptorum Germania Catalogus, quem carpit Valerius Andrea Biblioth. Belg. p. m. 158. ubi reliqua scripta ejus enumerat, est Cornelius LOOSE Goudanus, cognomen suum Latine, patriam Græce quam Germanice efferre malens, id quod cum aliis plurimis interdum latendi, interdum nescio quo alio consilio, hoc facientibus commune habet. Ita Desiderius Erasmus, Geerd Gerdſen / Melanchthon, Schwart. Erde. Nicius Erythraeus &c. quorum aliquos hoc nomine assumpto, quam Patrio notiores, studio recensere negleximus, ne nunquam occultatos detegere velle videremur: De Callidio vero etiam v. Fr. Sweertium pag. 191. Zeilerum de Historicis. part. 3. pag. 46. Vogleri Introductionem in omnes omnis generis auctores c. 23. p. 89.*

Adde & Thomam Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 127. & notas Diecmannianas marginales has:

*Hunc librum ab autore inscribi de Spiritu Vertiginis utriusque Germ. in relig. diff. & primum 1579. 8. editum refert Valer. Andrea I. c. Et porro: Hæc num hic Auctor ob libros hosce Pseudonymis aggregandus sit. Nam in iis nec prænomen, nec cognomen verum subicit. Habeo ejus Illustrium Germ. Scriptorum Catalogum, Mogunt. 1581. 8. editum; Habeo ejusdem Spiritum vertiginis utriusque Germaniæ in Religionis diffidio. Itidem Mogunt. 1579. 8. impressum. In priori se Cornelium Loos Callidium, in posteriori, Cornelium Loos Finium appellat. In his & similibus scriptis non arbitror esse Pseudonymum. Ubi tamen dissimulato Loosii nomine quicquam edidit, ut est Apologia in Orationem Phil. Marnixii. Luxemburgi 1579. 4. excusa, in cujus titulo se Cornelium Callidium Chrysopolitanum vocat, teste Voet. Polit. Eccles. P. I. l. 4. p. 377. suum inter Pseudonymos locum tenere potest.*

(523.) CALLIOPIUS qui Terentianis Comædiis subscribitur Censor, & à nonnullis auctor Prologorum citatur, quod sit ALCUINUS, aut ALBINUS Flaccus Alcuinus, Philosophus, Consiliarius, seu deliciosus Caroli M. ut vocatur Anastasio Bibliothecario, cap. 97. Historiæ Papalis, doctissime docet Barthius advers. l. 6. c. 20. sub lit. (a)

(a) Barthius advers. lib. 6. cap. 20. pag. 291. 292.

*Quis ille mortalium fuerit Calliopius, cui in libris calamo exaratis recensio Terentianarum Comædiarum ascribitur, controversia est apud eruditissimos viros. Ego propemodum conjectura adsequi mihi videor quis sit. Et juvat hoc notare, vel ob eos qui inter doctos mira de hoc nomine commenti sunt. Nam prologorum auctorem jam olim apud Terentium fecerunt, inter quos est Phormionis citans scriptorem vir doctus & eloquens illo ævo Augustinus Dathus in Lectionibus Virgilianis. Notissimum est nomen apud curiose litteratos Alcuini Magistri scriptoris totam Encyclopediam compendiis complexi Philologiaeque universæ & Poeseos adeo (pro captu ævi) studiosi atque capacis, ut & enarraverit Poetas, exemplis & notis, successu horum librorum fortasse melius inclarandis, & ipsemet carmina varii argumenti scripserit, Carolo magno principi religiosissimo & amantissimo omnis bonæ discipline tam militaris quam Scholasticæ, adeo charus ut memoriæ proditum sit sæpe inter se concertasse quæstionibus tam humaniorum quam etiam divinatorum studiorum interludiis velut atque deliciis. Ut ipsum Imperatorem non vereatur dicere Grammaticum. In ejus Laudibus: Grammaticæ doctor constat prælucidus artis. Sive Poeta ille Alcuinus sive quis discipulorum ejus est. Sed & Theganus Chorepiscopus cap. VII. de Gestis Ludowici Pii Carolum corrigendis sacris libris vacasse scribit. Poetam fuisse discas ex Excerardo in Vita Notkeri cap. XLIX. Sed vix litteras pingere doctum, licet conantem sæpius, facit Eginhardus*

*in Vita.* Qui sequentibus tamen & acta veterum Regum scripsisse, & Grammaticam patrio sermone inchoasse auctor est. Unde & Caroli Regis delitiosus appellatur. Anastasius Bibliothecarius cap. XCII. Historie Papalis: Posthac conjunxerunt ad sedem Apostolicam missi sepius dicti Caroli Excellentissimi Regis Francorum, & Patritii Romanorum, hoc est, Georgius sanctissimus Episcopus, Gulsardus Religiosus Abbas, Albinus Consiliarius seu delitiosus ipsius Regis. Ita obiter emaculanda sunt verba illa Anastasii, cum perperam transposita vulgo circumferantur. Nolo plura aggerere cum libri omnibus obviam sint quin & existant Albini talia scripta ut fides non aliena sed auctoris manu testata sit. Hic à studiorum ista felicitate Philosophi nomen meruit.

(523. a) CALLISTUS, Papa, Item Cajus vel Gajus.) de duabus epistolis ei affictis à peccatore Mercatore, seu Pseudo Isidoro, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. Bell. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerb. &c. vid. Clariss. Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & Gerb. von Mastricht in Histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu pag. 232. usque ad pag. 268. Hæc Symbola Mastrichtiana.

### CALONIUS v. Severinus.

(524.) Eliezer du CALVAIRE: Jacques GOUTIERE ou GUTHERIUS. Baillet liste des Aut. deguis. p. 539.

(525.) Laurent CALVETE: Larva est Joannis de ORCHA Hispani sub qua edidit *Vitam S. Fructuosi*, quibus subjecit quoque suo nomine Acrosticha alterius Auctoris, uti monet Baillet. deguifemens des Auteurs p. 445. sub lit. (a) adde liste des Aut. deguis. pag. 539. & in primis Nicolai Antonii Biblioth. Hispan. Tom. I. pag. 574. b. & Tom. II. p. 2. a. sub lit. (b)

(a) Baillet deguifemens des Auteurs pag. 445.

Un Religieux Hieronymite d'Espagne, nommé Juan de Orche, ayant pris le nom de Laurent Calvete pour publier la vie de saint Fructueux fit imprimer avec cet ouvrage des vers Acrostiches de son nom, composez par un de ses amis.

(b) Antonii Biblioth. Hispan. Tom II. pag. 2.

Laurentius Calvete, in Orche oppido Alcarvia: hoc est, partis septentrionalis Castellæ novæ, ortus, Ducum Infantatus à sacris minister, author non est, quantumvis feratur & inscribatur talis, libri illius, quem typi sic notaverunt:

Historia de la Vida del Glorioso S. Frutos, Patron de la Ciudad de Segovia, y de sus hermanos San Valentio y Santa Engracia: contiene le destruicion de Espanna por los Moros, Grandecas y antiguedades de la ciudad de Segovia con un Compen-

dio de los Reyes de Espanna despues de su restauracion. Pincia 1610. in 8.

Cujus quidem verus est artifex Hieronymianus quidam Monachus Laurentii frater Joannes de Orche cognominatus, quod notum faciunt acrostichi versus eidem libro adfixi Hieronymi Valeræ Arcæi Segoviensis, confirmatque in Historia hujus urbis Didacus Colmenares.

(526.) CALVIDIUS Lætus. Illud nomen præfixum habet Callipædia, impressa Leid. 1655. Debetur autem Claudio QUILLETO, Gallo, Abbati, ut ex Samuelis Sorberii dissert. de vita & moribus P. Gassendi indicat Symbola Hetzeniana, & ex MStis Animadversionibus Historico Politicis ad Lipsii Politicam Dni Reinarti Consiliarii Brandenburgici Dnus Stampeel epist. de dat. 14. Febr. 1697. Edita est hæc Callipædia, secundum, Parisiis 1656 sed expunctis quibusdam versibus in favorem Cardinalis Mazzarini, quos suppleat Menagiana Tom. II. p. 130. leqq. sub (a) Judicium de hoc Quilleti Abbatis personato scripto vide apud Morhof. Polyhistoris liter. lib. II. c. 1. p. 319. sub lit. (b) & prolixius apud Bailletum, Jugemens des Savans Tom. IV. part. 4. num. 1511. p. 61. 62. sub lit. (c) v. Lætus.

(a) Menagianorum Tom. II. p. 130.

La Callipédie de M. Quillet, deguisé sous le nom de Calvidius Lætus, est un très-beau Poème Latin. Quelque mecontentement qu'il eut, fit qu'il y inséra quelques vers contre M. le Cardinal Mazarin & sa famille. Il fit imprimer ce Livre en Hollande. Le Cardinal l'ayant su, fit avertir M. Quillet de lui venir parler; mais au lieu de lui témoigner du ressentiment, il se plaignit seulement avec douceur de ce qu'il l'avoit si peu menagé dans ce Poème. Vous sçavez, ajouta-t-il, qu'il y a long temps que je vous estime, & que si je ne vous ay pas fait du bien, c'est que des importuns m'obsèdent & m'arrachent les grâces; mais je vous promets que la première Abbaye qui vaquera, sera pour vous. M. Quillet touché de tant de bonté, se jeta aux genoux du Cardinal, lui demanda pardon, & promit de corriger son Poème de telle manière qu'il en seroit content; le suppliant dès lors de vouloir bien souffrir qu'il le lui dédiait; ce que le Cardinal lui permit. En effet, il fit imprimer cette seconde Edition corrigée in octavo à Paris en 1656. & la dedia à M. le Cardinal, qui peu de temps auparavant lui avoit donné une Abbaye considérable, dont la mort l'empêcha de jouir long temps. La première Edition de ce Livre qui est la plus rare, est imprimée in quarto à Leide en 1655. Celle de Paris est plus ample. Voici les principaux endroits qui regardoient le Cardinal Mazarin, qui sont retranchez dans l'Edition de Paris.

Liv. 4. parlant des Italiens:

Quid Quod Adulatrix formas se vertit in omnes,

Natio, servitio repens, magnatibus astans,  
Subdola, lucro inbians si jusseris ibit in orcum

Italuse suriens, crimen nec respuet ullum.

Et parlant des François.

Quid loquar ut blande Galla excipiat in aula,

Advena

*Advena Trinacrius etiam devecctus ab oris,  
Gallia in externos nimia bonitate redundat,  
Imo alienigenis prava ratione regendam  
Se tradit plerumque, suumque in gloria  
robur  
Subjicit hospitibus longinquo e littore fufis.*

Et encore dans le même Livre.

*Scilicet indoctos animos ignavaque Regum  
Corda fervent prava fontes ratione Mi-  
nistri.*

*Utq; suum servant regnum, regna omnia  
perdunt.*

*Fors erit ut nostri pulcherrima gloria sæcli,  
Celtarumq; insigne decus, Rex munere  
divum*

*Editus, & fati Lodoicus cura potentis,  
Discussis quondam nebulis, diffundat ubiq;  
Ingenitum jubar, & proprio se lumine pro-  
mat.*

*Sic sepe obscura denso velamine nubis  
Obsitus & terra pressus caligine Titan,  
Nativo demum radiantis acumine lucis,  
Nubila perrumpit Victor, seq; asserit orbi:  
Splendidus & toto rutilans spaciatur  
Olympo.*

Cette Prophétie, par la quelle finit la Callipédie dans l' Edition de Leyde, & qui est retranchée dans celle de Paris, s' est accomplie à la lettre apres la mort du Cardinal Mazarin.

(b) Morhof. Polyhist. Literar. Lib. II. cap. I. p. 319.

*Quare frustra est cum omnibus suis artificijs  
Huartus Hispanus, qui in Scrutinio ingeniorum modum  
tradit, quo parentes generare possint filios sapientes, ac ta-  
li præditos ingenio, quale id requirunt literarum studia.  
Hunc præcipue autorem secutus mihi videtur is, qui se  
Calvidium Lætum appellat, cujus genuinum nomen  
est Claude Quillet, unde hoc per anagrammâ forma-  
tum est, ut nos docet Bailletus libr. de judic. doctorum  
tom. 4. part. 5. de Poetis, num. 1511. Ille, qui abbas fuit,  
scripsit Poema non inelegans, cui titulus: Callipædia,  
sive de pulchræ prolis habendæ ratione. Poema  
in libros 4. dispescitur, quorum primo de sponsorum ad  
pulchram prolem deligendorum conditionibus; secundo de  
legibus in concubitu servandis, Astrologicis cautelis; ter-  
tio de cura pregnantum, viribus imaginationis; quarto  
de promiscuis ad pulchritudinem parandam præceptis;  
agitur: sed, ut recte judicat Bailletus, plus quam decet  
Abbatem, & ultra, quam honestas patitur, argumento  
huic indulget autor: magis enim in illa arte se Abbas,  
quam Laicorum exercitatissimus se profecisse ostendit, ut  
vel ipse Naturæ magistrum præbuerit. Dictione quoq;  
non satis castigata, & vulgaria pleraque in carmine,  
longeq; a Sammarthani judicio absunt, qui de Pædo-  
trophia poema libris tribus distinctum scripsit, sed ele-  
gans, in quo genium poëticum Virgiliano proximum  
agnoscas.*

(c) Jugemens des Scavans, Tom. IV. part. 4. n. 1511. p. 61. 62.

(c) Cet Abbé voulant apprendre aux hommes à faire de beaux Enfans, a tâché de reduire tous les Preceptes de ce nouvel Art en quatre livres de vers Latins, sous le titre de Callipédie. Quoi qu' il n' ait point dit au Public, ou il avoit appris tant de raretez, on ne laisse pas de remarquer que pour un Abbé, il en sçavoit plus que les plus experimentez d' entre les laics, & qu' il estoit capable de donner des leçons à la Nature mesme. Quelques uns s' imaginent qu' il s' étoit proposé la Pædotrophie de M. de Sainte Marthe pour modele de son Ouvrage, mais il s' en est beaucoup écarté, soit pour la matiere, soit pour la forme; de sorte que le fonds de son Ouvrage a esté generalement reprouvé, par les honestes Gens, dont quelques uns n' ont pas laissez d' estimer la versification de l' Ouvrage qui paroît aisée quoi qu' il y ait beaucoup d' expressions triviales.

On dit qu' il y a des endroits bien touchez, mais que l' on y trouve aussi des descriptions sur le sujet de la generation, qui sont tout à fait infames, & indignes d' un homme qui a quelques sentimens d' honesteté: & qu' il semble par tout s' estre fait honneur de la lecture de Pe-trone.

C'est pourquoy il faut prendre pour de simples complimentemens de civilité les eloges que Monsieur Costar fait de la Callipédie dans une lettre qu' il a écrite au l' Auteur. (i)

(d) C'est la 250. lettre du second tome de Costar pag. 598. 599.

(527) Jobus CAMALIZENUS. Involutum est anagrammaticum Jacobi LIETZMANNI Consulis Ruppiniensis, sub quo edidit tractatum de Bello Suecico, quod Religionis esse in eo negat, indicante Symbola Teuberiana.

(528) Cencius CAMERARIUS. Scripsit Vitam Cælestini III. Pontificis M. Larva est HONORII II. Papæ, mortui an. 1227. ut ex Jacob. a S. Carolo Biblioth. Pontif. lib. I. pag. 41. & 112. refert Sagittarius Introduct. in Histor. Ecclesiast. pag. 691.

(529) Dorotheus CAMILLUS. Ejus nomen præfert translatio operum Euripidis Basileæ in 8vo. Sub hac larva latet Rodolphus Collinus linguæ Græcæ in Schola Tigurina Professor, ut indicium faciunt, Frisius Biblioth. Gesnerian. p. 533. a. Draudius Biblioth. Class. tom. II. p. 1600. & Hottin-gerus Biblioth. Tigur. p. 91.

CAMILLO v. Fratta.

CAMILLUS v. Ghilinus, aut Gilinus.

(530) M. CAMILLI de Antichristo libri 2. in quibus, tanquam in speculis, status nostrorum Christianorum cernitur, sine loci vel anni mentione in 8. excusi, quod debeantur Thomæ PISECIO a Mafsovica, Sociniano; cujus Responsio ad X. Rationes Edmundi, Campiani Jesuitæ 1610. in 12. Racoviæ

impressa extat, à *Stanislaò Luboniez LUBIENECIO*,  
cujus inter alia ingens *Cometarum Theatrum*, Am-  
stelod. 1668. in fol. editum habemus, se acce-  
pisse, narravit Amicus mihi Civisque meus jam  
aliquoties laudatus, *Martinus Fogelius Ph. & Med.*  
Doctor.

Vindicantur de Antichristo libri PISECIO  
in Biblioth. Antitrinit. Sand. pag. 107. sub lit. (a)

Vide *Voigtium* Exercitat. Histor. de SS. Unius  
Divinitatis Triade p. 102. ubi ea, quæ hæcenus, à  
nobis hanc in rem dicta sunt, testimonio suo  
confirmat: adde Baillet liste des Auteurs de-  
guifez pag. 529.

(a) Sandius Biblioth. Anti-Trinitarior.  
pag. 107.

De Antichristo, sub nomine Marci Camilli  
libri 2. Ipsum hujus operis auctorem esse, præter constan-  
tem famam, hi qui ipsum noverant atque genere attingebant,  
mihi confirmarunt: quidam tamen Jonam Schlichtingium,  
aut Eliam Arcissevium juniorem, librum hunc conscripsisse  
putaverunt, sed falso.

### CAMILLUS v. Scaliger.

(531) *Thomas CAMPANELLA*. Ejus no-  
mine circumferuntur Scripta quædam quæ ta-  
men ejus non sunt, ut testantur *Leo Allatius de*  
*Apibus Urbanis* p. 242. 243. sub lit. (a) & *Top-  
pius* in Biblioth. Neapolit. p. 294. b. sub lit. (b)  
Inter hæc etiam est *de Monarchia Hispanica* discus-  
sus Thomæ Campanellæ, editus cum alias, tum  
Amstelodami apud Elzevirios 1641. in 16to.  
cum Appendice constans pagg. 379. capitibus  
XXXII. distinctus. Hic si non integer tractatus,  
saltem ejus Appendix debetur *BESOLDO*, ut  
persuadent Elenchi librorum Besoldi emissorum,  
tam in 4to quam 12. Tractatur autem in ap-  
pendice quæstio Politica: utrumne sit opran-  
dum, Universum orbem Christianum ab uno  
solo Capite ac Monarcha regi ac gubernari? In-  
cipit a p. 302.

(a) Allatius de Apibus Urbanis pag.  
242. 243.

Alia etiam sub ejus nomine circumferuntur. 1.

Apologia pro Galilæo, de motu terræ, *Franco-  
furti apud Tambachium* in 4. 2. De sensu rerum, &  
Magia, lib. IV. *Ib. apud eundem* in 4. 3. Astrologico-  
rum lib. VII. *Lugduni* 1629. in 4. Hæc tamen cum ab aliis  
inscio Auctore, & in multis etiam invito in vulgus emissa  
sint, spuria a propriis, vitiosa & corrupta à puris, &  
incorruptis, ejusdemmet Campanellæ *Syntagmate: De*  
*Libris propriis, tantopere à Viris doctis expectato,*  
*facile poterunt internosci. De ejus etiam Libris scripsit*  
*Paulus Gualterius Terre-novanus in Additionibus suis*  
*ad Librum Constantini Lascaris de Philosophis Calabris.*  
*Plura de hoc Viro leges inter Opera Gabrielis Naudæi.*  
*Inter illa, quæ in illius Bibliographia Politica habentur,*  
*adnotavi:*

Amicus etiam noster *Thomas Campanella*  
juxta doctrinam suarum primalitatum Ethicam  
novam composuit, quæ sub *Epilogismi* nomine  
cum Philosophia sua naturali, & politica typis

commissa fuit à *Tobia Adamo*, stylo quidem non  
ita compto delineata ut Ciceronianis aridire  
possit, sed ea nobilitate cogitationum, ratio-  
numque subtilitate, ut omnibus sapientiæ my-  
stis non possit esse non summopere gratissima.  
Et, Secundus ab ipso fuit *Thomas Campanella*  
ardentis penitus, & portentosi vir ingenii, qui  
dum in tenebris, & pædore carceris vitam tra-  
duceret, Civitatem Solis delineavit, ea cogita-  
tionum novitate, & sublimitate sentuum, ut  
præter Philosophicas speculationes multa etiam  
contineat, queis Respublicæ melius administra-  
ri possent, & homines ipsi meliores evadere, &  
Ac demum Liber Politicus Fr. Campanellæ De  
propaganda Hispaniarum Monarchia, Italico  
quidem Idiomate ab eodem conscriptus, editus  
postea Germanico.

(b) *Toppius* Bibliothecæ Napolita-  
næ p. 294.

*Leggansi Leone Allatio in Apes Urb. sive de*  
*Viris illustribus, fol. 240. Giano Nicio nella Pinaco-  
theca, fol. 41. num. 21. Gio: Antonio Vander de*  
*script. Medicis, fol. 560. Gio: Pierio Valeriano de*  
*literatorum infelic. fol. 40. e Lorenzo Crasso nella part.*  
*2. de suoi Elogi, fol. 243.*

(532) *CAMPANEO Philastes: Felician DE*  
*SYLVA. Baillet. liste des Auteurs degvifez,*  
p. 539.

(533) *Joannes CAMPANUS*, cujus no-  
mine habentur *Francisci à Fonte* (id est: *Stepha-  
ni Bruti Jesuitæ*) *ex Gallico latine factæ Vindicie*  
*Privilegiorum & Gratiarum, quibus in Ecclesiastica*  
*Hierarchia Privilegiarii & Religiosi legitime utuntur,*  
*ex SS. Conciliis, Patribus, Orthodoxis Doctoribus at-*  
*que Theologis desumptæ. Herbipoli typis Joannis*  
*Volmari, 1626. in 12. est Joannes ROUSSELET,*  
*Jesuita Gallus, docente Alegambe, p. 271.*

Sub eodem personato nomine edidit e  
Gallico in latinum sermonem tractatum Antonii  
*Sucqueti* qui inscribitur: *Testamentum hominis Chri-*  
*stiani: Si vere colligo ex verbis Wute Biograph. d.*  
*30. Octob. 1636. vid. etiam Sotwel Bibl. Scriptor.*  
*Societ. Jesu pag. 499.*

(534) *Flavius CAMPANUS: Jean GOJA.*  
*Baillet liste des Auteurs degvifez p. 539. Nicolaus*  
*Antonius in Bibliotheca Hispanica Hujus Scriptoris*  
planè non meminit.

(535) *Sigismundo CAMPEGGI*, Anconi-  
tano. Personatum nomen est *SANTI MA-*  
*RIALES*, sub quo edidit tractatum lingua Itali-  
ca: *Enormità inaudite, nuovamente uscite in luce*  
*nel Christianiss. Regno di Francia, contro'l decoro della*  
*Apostolica Sede Romana. Vide la Visiera Alzata Pen-*  
*tecost. num. XLIII. p. 130. sub lit. (a)*

(a)

XLIII. *SIGISMONDO CAMPEGGI. Que-*  
*sti apparisce Autore di questo libro.*  
*Enormità inaudite nuouamente uscite in luce*  
*nel Christianiss. Regno di Francia contro'l de-*  
cor-

coro della Apostolica Sede Romana in due Libri intitolati l' uno ; Dell' arrogante Potestà de Papi in difesa delle immunità della Chiesa Gallicana ; L' altro Del dritto di Regalia che tiene il Rè Christianiss. iure Coronæ independentemente da Sommi P. P. di conferire Beneficij Ecclesiastici etiam dio cura d' Anime , con Podestà maggiore di quella de Vesconi ed uguale à quella de Papi, Colle Contra-Risposte del Cau. SIGISMONDO CAMPEGGI. Anconitano. In Francfort per Giorgio Betlingen. M. DC. XLIX. 4.

E Pseudonimo e il vero nome è SANTI MARIAS Venetiano di cui parlammo nella Hecatoeste.

(536.) *Victorius* à CAMPIS. Ejus nomine prodiit Antverpiæ in 12mo ao. 1664. typis Philippi van Eyck *Echo Belgica*, sive *Cantilena Sacra*. Verus Auctor est Jesuita Franciscus MILEMANN, Belga Brugensis: ut indicat *Sorvel* Biblioth. Scriptor. Societ. JESU p. 238. a. & cum eo *Witte* Diar. Biogr. ao. 1667. 17. Januar.

(537.) *Hieronymus* LE CAMUS. Ejus judicium de nupera *Isaaci Vossii ad iteratas P. Simonii objectiones responsione*, editum est Edinburg. 1685 apud Joh. Caldervwood in 4to. Vide *Acta Erud. Lipsiens.* Ao. 1686. p. 106. 107. ubi indicatur nomen *Camus* esse fictum, sub lit. (a) Latere autem sub eo *P. Richardum SIMONIUM* docent *Acta Erudit. Lips.* 1687. p. 222. sub lit. (b)

(a) *Acta Erud. Lipsiens.* Mensis Febr. A. M. DC. LXXXVI. p. 107.

*Sed nolumus excerpta scribere excerptorum; visuri potius, quid Hieronymi le Camus Theologi Parisiensis Judicium Julii bona in Caleribus ad J. H. perscriptum contineat. Et vero dicendum generatim, tum lineas in Vossiana ad iteratas Simonii objectiones responsione designatas servari perpetuo, interspersis etiam dictis; tum quæ disceptantur, plerumque ad quaestionem de LXX interpretum autoritate referri. Ut enim Masorethas aliosque nimis à Vossio deprimi, vel quisquis ille est, conqueritur: sic illos contra efferrè ita ait, ut sepe in veritatem historicam impigisse videri possit.*

(b) *Acta Erudit. Lipsiens.* Ao. 1687. April. p. 222. — Simonius — in tertiis, ut a Vossio (in Responsione ad Simonii objectiones) appellantur, objectionibus, quas quidem, Hieronymi le Camus nomine latens, ediderat.

(538.) CAMUSAT, cujus extat Præfatio *Kempisio* Gallico de Imitatione J. Christi præfixa, quod sit à Grand PATRU profecta, docet nos *Pelisson* *Histoire de l'Academie Francoise.* p. 355.

(539.) C. VITO CANALDO, Maschera del P. F. Donato CALVI da Bergamo, de qua sic Villani della *Visiera Alzata* Hecatost. num. C. pag. 90.

C. VITO CANALDO Maschera del P. F. Donato Calvi da Bergamo nella stampa del Libro *Dolcezza amare.* In Finale per Matteo Squadrà M. DC. XLIII. 12.

(540.) *Ægidius* CANDIDUS. Ejus nomine extat *Querela adversus quosdam eximios viros, è facultate Theologica Lovaniens.* Verus Auctor est Mr. DE WITTE, Decanus Mechliniensis: ut docet la *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'année 1688. Tom. 8. p. 240. 241. & *Bailletus deguisemens des Auteurs* pag. 336. & in *Catalogo* pag. 539.

CANDIDUS v. *Eblanus.*

v. *Albius.*

(541.) CANDIDUS *Hesychius*. Persona est cujusdam Critici haud vulgari nominis, ut docent *Jugemens des Ouvrages Sçavans* Tom IV. part. IV. pag. 96. num. 1517. Verum Auctoris nomen non expriment, nisi quod sub hac larva prodiisse addunt dissertationem: *Godellus utrum Poëta?* Vid. lit. (a) verba ipsius Auctoris anonymi (Antonii *Bailleti* detecti suo loco) dissentientis tamen hic à suo Satyrico. Adde in *Anonymis* 1667. Quæ an sit eadem Satyra cum hacce judicent, quibus hac de re ulterius vacat inquirere. v. *Hesychius*.

(a) *Jugemens des Ouvrages des Sçavans* Tom. IV. part. IV. p. 96. num. 1517.

*Un Critique d'importance appelé Candidus Hesychius, qui est un nom d'autant plus rare, qu'il est peu usité dans la nation critique. — Ce Candide & pacifique Censeur a mis en question de sçavoir, si M. Godeau est un Poëte ou non? & il en a publié une dissertation Latine sous le titre Godellus utrum Poëta?*

(542.) CANDIDUS PHILALETHES, Presbyter Genuensis. Ejus nomine recensentur in Bibliotheca Aprosiana (a) pag. 533. 534. & 535. tractatus aliquot, omnes impressi per Benedictum Guasum, Genuæ. (1) *Pii Mores & Sancti amores* Epigrammatis expressi. (2) *Beati Dolores* Epigrammatis expressi. (3) *de Præscientia Dei ac Prædestinatione* disputatio. (4) *de Opinionum Praxi* disput. (5) *de Cambio* Tractatus &c. Auctor tractatum horum verus est P. Andreas BIANCHI Genuensis. Adde la *Visiera Alzata* Hecatost. num. IX. (b) *Blancum* scribit *Sotvvel* p. 47. col. b. & *Witte* Diar. Biograph. ao 1657.

(a) *Cornelio* Aspasio Antivigilmi, i. e. Vintigmiglia. Bibliothecæ Aprosianæ pag. 533. & seqq.

I. *Historia delle cause, & effetti della Peste del P. D. Andrea Cirino C. R. in cui da gli arcani più reconditi degli Egittii, Greci, Hebrei, & Arabi si discorre di quel morbo divino, con raccontare le Cause humane, e divine, i prodigi, che hà cagionato nel Mondo le Pestilenze più famose, il numero de' Morti, la duratione del male, il modo di medicare, conforme gli aspetti del Cielo, le cagioni del Contagio, gli avvenimenti impensati, & irregolari l'etimologie, e descrittioni degli effetti, e segni di Peste, e quanto è mai occorso in simile calamità, per mezzo degli Angeli, de' Demonii, e degli Huomini. Con varii Discorsi astronomici, Meteorologici, e Sacri, s'interpretano le allegorie de' Poeti, e le Mitologie più arcane degli Antichi, i luoghi della*

*Sacra Scriptura più difficili, e del sommo Dio, autore della Medicina. In Genova per Benedetto Guasco Libra- to a Banchi, M. DC. LVI. in 4.*

2. *Passione di Christo figurata, & historica, in trenta sermoni descritta, ed in tre Trattati divisa Primo Passione figurata nel sacrificio d' Abraamo. Secondo Christo Crocifisso Terrestre Paradiso. Terzo Passione Historica. Del. P. Andrea Bianchi Ge- novese della C. di G. Dal medesimo, 1655. in 12.*

3. *L'empietà flagellata dal S. Zelo d' Elia. Opera del P. G. Andrea Alberti della C. di G. Iui come sopra.*

4. *Il Choro di S. Chiesa, cioè il Salmo Beati immaculati in via, ponderato con due parafrafi all' Em. Sig. Principe Cardinal Durazzo, Arcivescovo di Geno- va, Poëma dal M. R. Sig. Gio Lazzaro Montobio. Iui come sopra 1644. in 4.*

5. *Pii Mores, & Sancti Amores Epigram- matis expressi. Auctore Candido Philaletho Presbytero Genuensi. Apud eundem, 1652. in 8.*

6. *Beati Dolores Epigrammatis expressi ab eo- dem, & apud eundem, 1653. in 8.*

7. *De Præscientia Dei ac Prædestinatione Disputatio ejusdem Philalethi. Ut supra 1656. in 8.*

8. *De Opinionum Praxi Disputatio ejusdem Candidi, additis tribus Apologiis diverso tempore editis, Genue, 1651. in 8.*

9. *De Cambio Tractatus brevis, atque diluci- dus, in quo ejus Essentia, & Justitia declaratur, & im- pugnantium argumentis respondetur. Auctore eodem C. P. P. G. Guascus 1662. in 8.*

10. *Questioni Filosofiche facili ad inten- dersi, utili, e vaghe a saperse, curiosamente risolte dal P. Andrea Bianchi Genovese della C. di G. Nella Stam- peria med. 1653. in 4.*

11. *Squitinio della Republica di Venetia d' Autor Incognito Squitinato da Raffaele della Torre Genovese. Per lo stesso, 1653. in 12.*

12. *Le Vittorie di Minerva, ovvero la Vir- tù trionfante de' Viti, Gran Balletto di Madama la Du- chessa di Valentinese, dan- ato in Monaco l' anno 1655. A. Monsig. il Principe di Monaco, Duca, e Pari di Fran- cia Cavaliere delli Ordini di S. M. Christianissima. Per lo stesso. in 4.*

13. *Amedeida Poëma Eroico di Gabriello Chiabrera con gli Argomenti in ottava rima del For- sticio Idiontino. Dal med. 1654. in 12.*

14. *Poëmi Eroici postumi di Gabriello Chia- brera, cioè il Foresto, ed il Ruggiero. Iui come sopra. M. DC. LIII. in 32.*

(b) Nicol. Villani Visiera Alzata.

IX. *ANDREA BIANCHI. Giesuita Genovese. Que- sto bianco in concreto, poteua andare del pari in- astratto. Di ciò può essere testimonio non pur la Città di Genova ov' hebbe il Natale, e la Sepoltura: ma chiunque lo conobbe, È li P. P. Alegambe & Sotuello dicono meno di quello, che era. Da lui si hanno pseudonimi*

*Pij mores, & sancti Amores Epigrammatis ex- pressi Auctore Candido Philaletho Presbytero Genuensi, Genue ex Typog. Benedicti Guaschi M. DC. LII. 8.*

*Beati Dolores epigrammatis expressi Auctore eodem ut supra M. DC. LIII. 8.*

*De opinionum praxi Disputatio Ejusdem. Addi- tis tribus Apologiis diverso tempore editis Genue M. DC. LIII. 8.*

*De Cambio Tractatus brevis atque dilucidus in quo ejus essentia & Justitia declaratur, & impugnan- tium argumentis respondetur. Auctore eodem. Genue ut supra M. DC. LII. 8.*

*De Præscientia Dei, ac Prædestinatione Dispu- tatio Candidi Philalethi Genuensis Presbyteri Genue ut supra, M. DC. LVI. 8.*

(543.) *CANDIDUS SYLVESTER. Sub fictio hoc nomine edidit Cyriacus SPANGEN- BERGIUS Anno 1586. libellum, Flacciano, de Peccato Originis, errori patrocinantem, & Egidii Hunnii libro, de Substantia Peccati Originis, Anno 1585. edito, oppositum. Sed refutatus est non multo post, alio scripto Hunniano. Hæc Symbola Flensburgo-Molleriana, ex Leonh. Hutteri Theolog. Wittenb. Threnologia de vita ac Obitu Egid. Hunnii Witt. 1604. in 4to p. 15.*

(544.) *CANDOLE, Pyrame de: Claude FAUCHET. Baillet. liste des Auteurs deguifez pag. 539.*

(545.) *CANDORIN. Ejus extant Va- ria de Civitatibus, Hamburgensi, Lubecensi, Lunenburgensi, Razeburgensi & c. uti & de Legatis Officio, opuscula Vernacula. Est Conradus AB- HOEVELN, unus ex vulgo musteorum Pa- triæ nostræ Poëtarum, ineptam & ridiculam Orthographiam Cæsi, in omnibus scriptis le- ctori obtrudens. Nomen autem istud Can- dorini ei tributum est, à Joh. Ristio, Societatis Cygneæ, (cujus ille membrum fuit) funda- tore. Hucusque Symbola Flensburgo-Molleriana. Addit Symbola Teclenburgica (ceu indicat Florentin Leonhard in suo Tr. cui titulus Abdalla Hefin. pag. 116. qui impressus est Francofurti 1692. in 8vo.)*

(546.) *Baruchus CANEPHIUS. Ejus nomi- ne extat Atheomachia, sive Refutatio errorum & de- testanda Impietatis Atheorum, Libertinorum, & alio- rum profanorum hominum, his extremis temporibus prodeuntium, ad confirmandum infirmos in- fide Ecclesiæ Christianæ, Gallica lingua edit. in 8vo per Joan. Durandum 1582. Hunc tracta- tum judicat Normanniana Symbola eundem esse cum libro Philippi MORNÆI, Domini de Plessis, qui inscribitur de veritate religionis Christianæ, con- tra Atheos &c. ex eo, quod opus hoc, anno, forma, lingua, iisdem prodierit apud Anton. Chuppium. vid. Frisum Bibliotheca Gesn. p. 107 a. & p. 693. a.*

(546. a) *GRETSERUS (sine dubio Ja- cobus Jesuita) Anno 1604. edidit librum cum hoc indice Antiquæ lectionis tomus V. Bipartitus in quo L. vetera monumenta, nunquam visa, pauculis exceptis quorum Catalogum versa pa- gina*

gina indicat. Omnia nunc primum ex MS. codicib. edita ab *Henrico*. CANISIO &c. Ingolstadii ex officina typographica Ederiana, apud Andream Angermarium A 1604. qui liber cum nullo auctorem reperire posset, quippe qui meras fabulas, nugas, affanias & gerras Siculo inemptiores contineret, quadriennio post à Gretsero immutata facie & priore pagina interpolata, hancce larvam, ne cognosceretur, insigni dolo & furti crimine indutus est: *Henrici* CANISII Noviomagi JC. Sacrorum Canonum Professoris in Academia Ingolstadiensi, *promptuarium Ecclesiasticum*, in quo quinquaginta quinque auctores nunquam antea editi, continentur. Ingolstadii ex typographia Ederiana apud Andream Angermarium AO. 1690. *Goldastus* in replicatione pro Imperio contra Gretserum cap. XI. p. 114. *Symbola est Mastrichtiana.*

CANTABER v. *Galindus.*

(547) CANTABRICÆ NATIONIS nomine *libellum supplicem ad Urbanum VIII.* Pontificem M. scriptum à *Joan Baptista* POZA, Cantabro, Andream filio, perhibet *Nicol. Antonius* *Bibl. Hispan.* p. 494. b. in fine.

CANTELLI v. *Cesar.*

(548) *Julius* *Cesar* CAPACCIUS, Campaniensis. Ejus nomine recensentur in *Toppii* Bibliotheca Neapolitana p. 166. Tractatus duo: (I.) *Neapolitana Historia* Tom. I. apud *Jacobum* *Carlinum* in 4. 1607. (II.) *Puteolana Historia*, cui accessit de Balneis libellus. *Ibid.* apud *Vitalem* 1604. in 4. de quibus tamen ipse probat *Toppius* l. c. quod *Fabio* GIORDANO debeantur. Vide, quæ sub lit. (a) inde excerptimus.

(a) *Toppii* Bibliothecæ Neapolitanæ p. 166.

*Neapolitanæ Historiæ Tomus Primus, apud Jacobum Carlinum 1607. in 4.*

*Et Puteolana Historia, cui accessit de Balneis libellus. Ibid. apud Vitalem. 1604. in 4.*

*Queste due ultime opere Latine, che sono le più belle del Capaccio, sono fatiche dell' eruditissimo Fabio Giordano, che originalmente conservansi nella famosa Biblioteca de' MS. de' Padri Cherici Regolari de' SS. Apostoli di Napoli, viste, & lette da me più volte, e par che anco l' accennano Giulio Cesare Braccini nel suo lib. dell' incendio del Vesuvio del 1631. fol. 5. Pietro Lafena, & il Tutini.*

(549.) CAPELLA Veronensis, *Janus*. *Gillès* MENAGE. *Baillet* liste des Auteurs de *gvisez* p. 539.

(549. a) *Rudolphus* CAPELLUS, .SS Theol. Dr. &, dum viveret, collega meus, *indicem nummographorum* plus quam sesqui alphabeti mole in folio inseruit *Lüderiano suo Nummophylacio* 1678. edito. Is index uti conferenti unicuique ocularia inspectio deteget, totus primario ex *Phiippi* LABBEI Bibliotheca nummaria ejusdem Bibliothecæ Bibliothecarum subjuncta est ordine

nil immutato descriptus, interpolationibus additis hinc inde aliquibus interdum quidem latis magnis, sed ab instituto plane alienis. Ubi & hoc monendum, quod Auctor Anonymus, *des Jugemens des Scavans sur les princepeaux Auteurs* (*Antonius Bailletus* suo loco detectus) indicat Tom. I. chap. I. p. 29. illius Labbeani indicis a principio litteræ C. usque ad finem litteræ F. deperdita folia plurima. Unde interciderunt utique non reticenda hic nomina *Caroli, Claudii, Cutberti, Curtii, (Inghirami,* ad quem pag. 368. adeò nos remittit etiam de *Allatio* loquens) *Danielis, Davidis, Dionysii, Durandi &c. Erasmi, Ericii, f. Erycii, Everhardi &c. Festi, Friderici, Ferdinandi, Fortunii, (Liceti) & Franciscorum* maximà pars. Quorum & hic nihil videas expletum. Hoc facinus etsi plagii manifestam habere culpam negari non possit: attamen haud quaquam animo commissum malo ut existimem, impetrat à me notus Beati Amici & Collegæ animus ad simplicitatem magis quam malitiam compositus. Et talium incogitantia potius & vilipendium. Quo factum etiam, ut aliis sua non raro donaret, ut in *Crauelii & Locherii* nominibus suo loco memoratis apparet.

(550) *Christophorus* de CAPITE FONTIUM. Ejus nomine recenset *Thomas Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 135. b. tractatus quinque sub lit (a) nominatos. Verum Auctoris nomen esse adjicit, *Christoffe* CHEFFONTAINES: quod Gallice idem est ac *Caput Fontium* Latine.

(a) *Thom. Hyde* *Biblioth. Bodlejanæ.* p. 135. b.

*Christoph.* de CAPITE-FONTIUM, al. *Christoffe* *Cheffontaines.*

*Defensio Fidei Majorum, de verâ & reali præsentia Corporis in Eucharistia. Col. 1567. C. II. 9. Th. Et. Ven. 1581. 8. C. 242. Th.*

*Illustratio Christianæ fidei, Contra Atheos, & c. Par. 1586. 8. C. 50. Th.*

*Conciones 2. de B. Virgine. Ibid. Variæ Dispp. de eo quod sit utile ac necessarium. Ibid. Et 8. C. 48. Th. Seld.*

*Confutatio Epistolæ cujusdam contra Liberum Arbitrium & Merita. Aut. 1575. 8. II. 72. Th.*

(551) *Julius* CAPITOLINUS. Ei tribuuntur *Vita*, (1) *Antonini Pii.* (2) *M. Antonini Philosophi.* (3) *Veri.* (4) *P. Helvidii Pertinacis.* (5) *Septimii Severi,* quas tamen SPARTIANO vindicant *Excerpta Palatina* apud *Fabricium* *Biblioth. Latinæ* p. 154. 155. sub. lit. (a) *Vitam præterea* (6) *Aureliani Julio* CAPITOLINO tribuit *Robertus Bononiensis,* sed perperam, judicante *Fabricio* l. c. p. 157. qui VOPISCO potius eam adscribit. Extant Capitolini opera in *Scriptorum Historiæ Augustæ Sylloge* primum impressa *Mediolani* 1465. quam editionem laudat *Salmasius.* vid. *Fabric.* loc. cit. In editione *Gruteriana* *Hanov.* 1611. *Vita hæc* I. *Antonini Pii,* & II. *Antonini Philosophi* tribuuntur.

buuntur Capitolino. ut & III. Veri. At Vita Sev. Spartiano & VI. Aureliani Vopisco assignatur.

(a) Fabricius Biblioth. Lat. pag. 154. 155.

Etiā Vitam Antonini Pii, M. Antonini Philofophi & Veri Spartiano adscribunt antiquissima excerpta Bibl. Palatina, quibus stylum mirifice suffragari notat Salmasius: sed vulgo hæ feruntur sub nomine Julii Capitolini.

P. 155. Publii autem Helvii Pertinacis vitam Julio Capitolino editiones & Msta tribuunt, quam itidem Spartiani esse innuunt excerpta vetera Palatina Bibl. Vita Didii Juliani, Septimii, & Pescennii Spartiano adscribuntur etiam in vulgaris editionibus & MSS. nisi quod codex Regis Gallie Vitam Severi tribuit Julio Capitolino; sed utique unus autor vitas illas tres composuit, non minus quam vitam Clodii Albini, quæ in editis sequitur sub nomine Julii Capitolini. At in excerptis Palatinis rectius refertur ad Spartianum.

(552) Johannes CAPGRAVIUS. Ejus nomine extant multæ Sanctorum Hiberniæ Vitæ, quas conscripsit Joannes VICARIUS Timuthensis in libro *Servorum DEI* minori, qui vocatur *Sanctilogium*: ut observat *Wareus* lib. I. de Script. Hibern. c. 13. pag. 93. Hæc ex epistola didici, quam B. Guilielmus *Cave* sub dato 8. Idu. Decemb. 1676. ad me perscripsit.

#### CARACOTTA v. Fronto.

(553) Decius Cardinalis CARAFFA Archiepiscopus Neapolitanus. *Calendarium* hujus nomine Neapolitanum extat, quod compositum ab Antonio CARACCIOLO, Neapolitano ex *Jos. Silos* Tom. III. Hist. Regul. Cleric. fol. 541. me docet *Olearius* in epistol. de dat. 26. Jun. 1676. Adde *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 539. *Toppius* in Bibliotheca Neapolitana personati hujus nominis & scripti non meminit, Lectorem tamen ad memoratum *Silos*. & *Hippol. Marrac.* in Biblioth. Mariana 115. & *Jo. Bapt. Laurum*. *Theatr. Roman. Orchestr.* fol. 54. remittit p. 25. b.

Ejusdem nomine extat congestus *Catalogus Sanctorum* Neapolitanorum, quem tamen itidem P. Antonio CARACCIOLO adscribere mavult Francesco Bolvito. vide *Leonardi Nicodemi* Addition. ad *Toppii* Biblioth. Neapolitanam p. 66. sub lit. (a)

(a) *Topii* Biblioth. Neapolitanana pag. 66.

Il P. Francesco Bolvito nella prefazione à *Lettori dell' opera del P. Antonio Caracciolo de Sacris Ecclesie Neapol. Monumentis*, scrive, che quel libro non sia del Cardinal Decio Carafa, ma del suddetto P. Antonio Caracciolo leggendosi quivi tra le sue Opere

*Kalendarium Ecclesie Neapolitanæ cum Notis*, sub nomine Decii S.R.E. Cardinalis Carafa Archiepiscopi Neapolitani.

Il medesimo Padre Oldovino nelle addizioni

al Ciacconio, a carte 422, del quarto tomo, fra l' altre cose, scrive:

Sanctorum aliquot Neapolitanæ Urbis, quorum memoria ab hominibus, multis abhinc sæculis exciderat, Catalogum congeffit, & in Diocesana Synodo anno 1619. publicavit; qui Catalogus typis traditus est cum Historia Vitæ cujusque Sancti &c:

In fine soggiunge.

Ad illum plures sunt Tolomæi Litera ejusdemque laudes cecinit Julius Nutus Carmine Hetrusco.

(554) Alberto CARCA, principal Cavalier della fede. Ejus nomine recenset *Giornale del letterati di Parma* 1689. Giornale XII. pag. 238. Scriptum Italicum: *Istruzione Christiana per i Prencipi, e Regnanti, cavata della Scrittura Sacra*. Auctorem verum esse ibidem judicatur Carlo CARAFFA Prencipe di Butera, e dalla Roccella, qui anagrammatico involucro hoc se occultare laboravit. Hæc ex *Symbola Junckeriana*.

(555.) Aspasio CARAMUELIO. Eo Auctore prodiit Francofurt. in 4to *Joco Seniorum, Natura & Artis sive Magie Naturalis Centuria III*. Verus scripti Auctor docetur esse Casparum SCHOTTUM, *Villan. Visiera Alzata Pentecostes* num. IV. pag. 98. sub lit. (a) Personati hujus Aspasii Caramuelii nomine aliquid à Schotto editum esse non memorat *Sorwel* *Bibliot. Script. Societat. Jesu* pag. 282. & *Witten. Biograph.* Anno 1666. d. 22. May.

(a) *Villani la Visiera Alzata Pentecostes* num. VI. p. 98.

IV. ASPASIO CARAMVELO. *Chi bauera veduto il libro Ioco Seniorum Naturæ, & Artis sive Magie naturalis Centuria III. Auctore Aspasio Caramuelio Francofurti 4.*

Come Monsig. Gio. Caramuele Vescovo di Vigevano sia Soggetto Enciclopedico, e possa scrivere d'ogni scienza al pari d'ogn' altro, non sarebbe gran fatto, che potesse sospettare che questo fusse uscito dal suo Marte; ma io senza tema d'esser repigliato, voglio attribuirne l'architettura all'eruditissimo P. Gasparo Scoro della Compagnia.

#### CARCARIA v. Clorio.

#### CARCASSONA v. Comperat.

#### (556) CARDONA v. Aznar.

(557) CARDULLUS. Personatum est CASTELLI Massinensium Physici primarii nomen, quo edidit libellum *de Theriaca*, qui honori ei cessit egregio, ut monet Dn. Avunculus meus honoratissimus Protophysicus hic Dr. Joannes Garmers dissertat. III. de *Theriaca* quæ dissertatio D. Garmeri memoratur & apud *Mercklin* in *Linden. Renov.* p. 587. Sed idem de Cardullo, Castelli persona altum filet.

#### CARIOPO v. Clorio.



CARLERIUS v. Ægidius.

CARLO v. Aurelio.

CARPITANUS v. Cato.

CARPITANUS, v. Centor.

(558) Alexander CARRIERO, (vel Carriero) suo nomine in publicū edidit *Considerations sur l'ouvrage de Mazzoni*, quarum Auctor verus Belissario BOLGARINI illum ad Palinodiam hujus plagii adigit, vide (a) *Jugem. des Savans* Tom. IV. pag. III. num. 1215. pag. 7. sub lit. (a) ex Crasso de de Poëtis Græcis: cui additur Jani Nicii Pinacotheca II. p. 72. 73. sub lit. (b) excerpta.

(a) Jugemens des Scavans sur les princepeaux Auteurs Tom. IV. part. num. 1215. pag. 7.

Ugurgieri cité par le Crasso dans son Recueil des Poetes Græcs pretend que dans toutes les disputes que l'on a vû naitre entre les Scavans, au sujet de la Comedie de Dante, ce fut ce Mazzoni de Cesene qui commença la querelle; en publiant un livre, en faveur de l'Ouvrage de Dante contre les calomnies de ses Censeurs. Belissario Bolgarini fit quelques considerations sur cet Ouvrage de Mazzoni à la sollicitation d'Horace Capponi Evêque de Carpentras. Un galant homme prit ces considerations à Bolgarini, & les fit imprimer sous son nom, avec le titre de Disputé courte & ingénieuse contre l'Ouvrage de Dante. Bolgarini se tint fort offensé de ce larcin, & il fit r' imprimer son Ouvrage en y faisant mettre le nom du véritable Auteur de la piece: Le Plagiaire se voyant découvert, chanta une espece de Palinodie, & publia en mesme-temps une Apologie pour Dante contre Bolgarini. Mais ce dernier eut l'avantage sur cet adversaire, & il luy fit confesser son vol, apres quoy il fit publier à Siene en 1588. un livre sous le titre de defense contre la réponse de l'Apologie & la Palinodie d' Alexandre Carriero sur la Comedie de Dante.

(b) Jani Nicii Erythraei Pinacotheca altera p. 72. 73.

Coactus est mandare typis animadversiones suas in illud Jacobi Mazzoni Cesenatis opus, quo Dantis divini ut ipse vocat, hominis comœdiam, ab iniquorum calumniis vindicare conatur, quas animadversiones, Horatii Capponi, Carpentoracti Episcopi, rogatu conscripserat; in quas furtim alius invaserat, subque nomine hoc titulo inscriptas, ediderat, nimirum, Brevi atque ingeniosa, contra Dantis opus, disputatio. At liber ille, multorum deinceps operum, quæ a Bellisario prodierunt, quasi sementes ac materies exitit. Nam is, qui literarii illius se furti obstrinxerat, cum manifesto teneretur, cecinit palinodiam, eamque, una cum Apologia, adversus ea quæ Bellisarius Danti objecerat, edidit. Secutus est Hieronymus Zobbius Bononiensis, qui, lectis iis quæ circumferebantur, suam voluit de illis sententiam interponere, atque anno 1588. librum in vulgus emisit, cujus erat titulus, Dantes & Petrarcha, ab Hieronymo Zobbio defensi,

Al Bulgarinus, hac nova Dantis defensione à Zobbio suscepta, quo magis ejus, à quo expilatus fuerit furtum illustraretur, alterum Senis librum imprimendum curavit, quo ea continebantur, quæ Horatii Capponi responsionibus, ad quatuor primas suarum in Mazzonum animadversionum particulas, replicaverat. Nam deinceps, ut eas componebat, per partes Cappono mittebat; quibus ille, multa pro Dantè afferens, respondebat; contra Bellisarius Capponi dicta confutabat, & à Dantis defensione repellebat. Tertio opere, scripsit contra prædictam Hieronymi Zobbii disputationem, de Dantis Comœdiis, atque alteram illius eorum, quæ dixerat, defensionem. Quarto libro, respondit palinodie, & Apologie illius, qui honorario eum furto, suis in Dantem animadversionibus, spoliaverat, seque illis exornaverat. Huic operi succedit quintum, quo, Particulis Poëticis, pro Dantis defensione à Zobbio disputatis, patrio sermone rescripsit. Cum autem Jacobus Mazzonus, primam ejus voluminis partem in hominum conspectum lucemque protulisset, in quo pro Dantis Comœdia acriter vehementerq; propugnat, factus est Sexto operi locus, hoc titulo, Bellisarii Bulgarini, Aperti, Academici Inthronati, notæ ad primam Dantis defensi partem Jacobi Mazzoni. Postremo tota hæc de Dantè concertatio septimo conclusa est libro, adversus manuscriptum, ad Dantis defensionem pertinens, falsò Speronis Speroni nomine prolatum. Ne multis morer, finis fuit ejusmodi, ut Bulgarinus certaminis victor discederet, cum, certisssimis validissimisq; rationibus, adversariorum copias, pro Dantè propugnantes, prostigasset, obtinissetque illius Comœdiam, veram poematis cujuspiam rationem non habere, quod ab Aristotelis præceptis longissime aberraret.

(559.) Joannis CARIONIS nomine, quomodo prodierint *Chronicorum libri*, quos revera Philippus MELANCHTON conscripsit, disertè narrat, ac de libris ipsis judicium acuté perhibet Popelienere histoire des Histoires liv. 9. p. 481. cujus verba, quod sunt notatu digna, nec auctoris scripta in omnium manu, huc adscribere operæ pretium duxi. Ea ita sonant. Jean Carion, Mathematicien, est réputé Auteur des Chroniques, premierement imprimées en Germanie, puis és autres Provinces, sous son nom. Bien qu'en ayant présenté les premiers traits d'icelles, à ce que j'ay entendu, à son maistre Philippè Melanchthon, pour le voyer, y adjoûter, & corriger à son plaisir: il raya tout d'un seul trait, & les refit toutes nouvelles; mais par une bonnaireté naturelle, luy permit les imprimer sous son nom. Il y a de la doctrine & diligence. Mais on y doit encore plus remarquer son affection à y profiter au Lecteur: Insistant presque sur tous les plus notables exemples pour l'habituer à la vertu, & par fois l'eleuer au ciel, afin d'y admirer la providence divine, au tant variable gouvernement des humains. Il y excède pourtant le deuoir de Chronologue, en sa prolixité, & de Historien en diverses passions. Gaspar Peucerus suivant les traces de son beaupere, les a doctement accrèu & continué. Le tout a depuis esté communiqué aux François

par la curieuse version, & laborieuse continuation jusques a ce temps, du doct. S. Goul de Senlis.

Adde Barthol. Keckem. de nat. & propr. Hist. auctar. cap. 6, p. m. 1876. idem sed minus plene referentem, cum Georg. Calixt. Epitom. Theol. Moral. p. m. 113. Zeilero de Histor. part. 3. pag. 50. De Melanchtoniana vero facilitate in hoc genere v. Thomaf. de plag. litterario §. 200. & seqq.

Fundamentum assertionis hujus ponit Deckherrus in Peuceri epistola, cujus contenta exhibet idem de scriptis Adespotis p. 261. 262. Verba etiam affert Sagittarius Historiæ Ecclesiast. p. 97. sub lit. (a) qui & Boecleri & Franckenbergeri judicia de Chronico Carionis subjungit lit. (b) prolixèq; postmodum de occasione Chronici Carionis à Philippo correcti, ejusque tum Germanico tum latino sermone factis editionibus differit p. 98-102. Vide quoque Teisser Eloges des Savans Tom. I. pag. 192. & Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 540. Addit hic Margo Diecmannianus sequentia:

V. ipsum Melancht. Ep. ad Camer. p. 163. ubi ita scribit: *Cario misit huc ἔργον ἐκκιδεῖν, sed ea lege, ut ea emendarem. Sunt multa scripta negligentius. Itaque ego totum opus retexo, & quidem Germanice, & constitui complecti præcipuas mutationes maximorum Imperiorum. Ad eam rem tua mihi opera erit opus.*

(a) Sagittarius Historiæ Ecclesiast. pag. 97. 98.

*Is cum coepisset contexere Chronicon, recognoscendum q; illud atque emendandum, prius quam prelo subjiceretur, misisset ad Philippum Melanchthonem, hic, quod parum probaretur, totum abolevit una litura, alio conscripto, cui tamen Carionis nomen præfixit. Sed & hoc cum retexuisset, amici nomen & memoriam, à cujus primordiis à Φορμῆ prima Chronici contexendi nata atque profecta esset, titulo posteritati commendare voluit: que verba sunt Casparis Peuceri, viri exquisite docti, sed, quod postremis Philippi cogitationibus in capitibus fidei nimium esset addictus, ac diversis sententibus infestus, summe infelicis, in Epistola dedicata ad Augustum Electorem anno CIJLXXII. per scripta. Enim vero quod Philippus ab creatione mundi cepit, & ad Caroli Magni tempora libris tribus perduxit, ex in quarto quintoque, usque ad Maximiliani I. excessum, qui ineunte anno CIJLXIX. contigit, idem ille Peucerus continuavit. Et sane meretur hoc ipsum, quod vulgo Carionis, rectius tamen Philippo-Peucerianum appellaretur Chronicon, inter selectissima probatissimaque utriusque historie (Ecclesiastica ac Civilis) monumenta computari, atque à studiosa juventute diligenter legi, lectumque aliquoties repeti. Unum tamen illud doleo, quod & Melanchthon, & Peucerus rarius laudaverint scriptores, unde sua hauserint.*

(b) Ibidem. Andreas Franckenbergerus in Institutionibus Antiquitatis & Historiarum lib. 3. pag. 237. Chronicon Carionis magna sui parte retextum tanto judicio, tantaque dexteritate perfecit (Melanchthon) ut nihil in eo genere & compendiaria ratione præstantius extare sciamus. Stephanus Prætorius in Ordine studiorum 20. 1597. Witteb. edito. Ern-

ditissima & elegantissima Epitome omnium fere historiæ totius mundi est Chronicon Phil. Melanchthonis, quod qui non degustavit, is vere bardus est. Bœclerus in Dissert. de utilitate ex Historiæ universalis compositione capienda pag. 16. In hoc (Chronico) ea sunt, ad summam rerum, & historie universalis contextum spectantia, judicia, monita, præcepta, ut de alio hujus generis & instituti volumine similia polliceri nemo facile queat. Ex qua quadam repetit Melch. Adami in Carione.

### CARISTIUS v. Diocles.

(560.) Episcopus CARNUTENSIS. Ejus nomine Programma in causa Censuræ per eum propositæ sub nomine Cleri Gallicani 20. 1626. edidit Petrus PUTEANUS Regi Christianissimo à Consiliis & Bibliothecis; ut in vita ejus refert Batefius in Vit. Select. aliq. Viror. p. 666.

(561) Lucas DE CAROLIS cujus extat Repræsenta Tragica, de S. Christina Martyre est Jean BRICCIO: teste Baillet liste des Auteurs deguisez p. 540. & Wittenio Diar. Biograph. part. II. ad anno 1646.

(562) CAROLI Magni Imperatoris scripta, vide apud Gesner, pag. m. 114. James. Bibl. Bodlej. pag. 110. & citatos Oleario p. 101. & seqq. Inter illa sunt:

I. Libri IV. de Imaginibus contra Nicenum Concilium II. Impressi Parisiis, cum præfat. Joh. Tillii, ut testatur Gesnerus l. c. & Voss. de Hist. Lat. l. 2. c. 36. pag. 290. eum Tillium sub ELI PHILI nomine latere voluisse indicans, de quo suo loco. Illi utpote superstitioni valde contrarii, omnibus modis pro suppositiis ut habeantur laborant Pontificii, CAROLOSTADIO illos tribuentes, vid. Raynaud. de mal. & bon. libr. pag. 163. & Possev. Apparatus Tom. I. præfationem, & pag. 298. Ubi hæc verba legas. Carolo Magno qui tribuuntur libri IV. contra sacras imagines, & septimam Synodum, quique 20. 1549. editi sunt, ii non sunt illius, sed plenissimi mendaciorum, licet tempore Caroli M. fuerint scripti. Quod Caroli M. non sint, extat liber Adriani Pape I. ad Carolum, in quo libri isti accurate refelluntur, ex quo Adriani libro perspicue intelligitur, libros istos ab hæretico aliquo conscriptos, & a Carolo ad Pontificem missos, ut eis responderetur, &c. Quæ quomodo congruant cum eo, quod immemor sui in præfatione Calvinum Auctorem facit, qui sane Caroli M. temporibus non vixit, ipse viderit. Alius ab hoc extat Jonæ Aurelianensis ad Carolum M. de Imaginum cultu libellus. Col. 1514. & Antw. 1561. in minima forma excusus: vide quæ supra diximus ad ALCUINUM, ad quem vere pertinere hoc scriptum, eumque Carolum etiam vocatum

catum ex Barthii *adversar.* 45. cap. II. probat Voffius l. c.

ALCUINO hos quatuor libros *contra imagines* expresse tribuit *Carolo M.* abjudicatos *Mirans Biblioth. Eccles.* p. 144. & quanquam magis ad *INGILRAMUM* inclinare videatur *Cave Chartophyl. Eccles.* p. 143. sub lit. (a) nihil tamen hac de re determinat inter hunc *Ingilramum* & *Alcuinum* dubius *Histor. liter. script. Ecclesiast.* p. 346. auspicio tamen *Caroli M.* editos asserit lit. (b) Idem sentit *Mornaus de Missa II.* 249. indicante *Symbola Normanniana*, quæ ex illo, opus hoc auctoritate *Synodi Francofurtensis* conscriptum, *Episcopis omnibus* signatum, editum autem nomine *Caroli M.* majoris existimationis causa, affert. Adde ea, quæ ex *du Pinio Acta Erud. Lips. Supplem. tom. II. sect. X. p. 479.* sub lit. (c) memorant. Ipsa verba *Du Pin* repræsentantur sub lit. (d)

II. *Capitulare Caroli M.* extans in *Volumine Germanicarum Antiquitatum* ab *Henr. Stephani* edito, nec non in *Codice Legum Antiquarum Lindenbrogii, Baronius & Bellarminus & Possevinus T. I. p. 298.* cum aliis una, ipsius *Caroli M.* ævo conscriptum largiuntur. Quo magis miror *Possév.* in præfat. & p. 18. Tom. I. Appar. *CAROLOSTADIO* summa confidentia hoc opus tribuentem, qui sibi ipsi contrarius hic, propterea non immerito ridetur à *Riveto Crit. sacr. l. 4. c. 12. p. 420.* Vide præfationem *Pithæi* & alia hac de re, præfixa *Codici Lindenbrogiano.*

*Carolostadium* contra *Possévinum* defendit *Prideaux* *Oratione IX. p. 85.* adde & ea quæ *Cave* *Histor. litt. script. Eccl. pag. 447. a.* habet. Prodiit *Capitulare Londini. 1614. in 4to.*

III. Porro extat libellus, inquit *Possévinus* l. c. hoc titulo: *Fragmenta quadam, Caroli M. Imperatoris Rom. aliorumque incerti nominis &c.* editus, apud *Bellerum, Antverpiæ.* Quem in libellum qui incidit, velim admonitum *Lectorem*, nihil in eo haberi *Caroli M.* nomine, præter *Epistolam*, quæ illius est: cætera vero esse fragmenta libri, quem *ALCUINUS* scripsit de *Divinis officiis*, eaque incipere ab *Isidori c. 29. libri de divinis officiis*, quod quidem caput *Alcuinus* in illud suum opus, de *divinis officiis*, integre transcripsit. &c.

Et præter hanc unicam epistolam nihil præterea esse *Caroli M.* confidenter asserit cum *Cassandro, Deckherrus* de scriptis *Adespotis* p. 69. 70. Exhibet quidem *Mabillon. Analect. Tom. II. chartam Caroli M. & Ludovici Pii, & p. 404. Ludovici Pii, & Lotharii filii, & p. 406. aliam Ludovici Pii a SMARAGDO Abbate factam; adhuc alias Ludovici Pii sine hoc nomine pag. 408. 411. 413. Sed illas omnes tandem p. 418. Smaragdo Abbati Virdunensi adjudicat, vid. lit. (e) Quæ de meo errore hic amice me commonefacit, Isingthonio *Caveus*, vide adjecta excerpto Au-*

tographo. (f) Addit hoc loco *Margo Diecmannianus* quæ sequuntur:

Ab *Alcuino* scriptos indicat *Ropedus ab Hoveden Britannus, ap. Bessel, ad Eginhart. p. 93. Adde Job. Cunr. Dieterici Auctar. ad Flacii Catal. test. ver. p. 191. Prideaux Or. de Pseudopigr. Oper. p. 398. & omnium fusissime Dallæum. l. 3. de imagin. C. 3. p. 380. seqq. ostendentem, hos libros aut ab ipso Carolo, aut certe ejus jussu scriptos esse.*

*Margo Mastrichtianus*, hæc ipsa confirmans, addit porro sequentia:

*Vid. Calvin. Instit. Chr. Relig. lib. I. cap. II. §. 14. & Noviss. Spanhemium filium tract. de Imaginibus. Sect. 7. n. 7. pag. 481. & seq. Fusissime præ omnibus tandem inspiciatur Steph. Baluzius in Præfat. ad Lect. Capitalaribus præmissa.*

(a) *Cave Chartophyl. Eccl. p. 143. Libri quatuor, Carolini dicti, (ab Ingilramo quidem, ut volunt nonnulli, compositi) sub ejus nomine editi, de cultu imaginum adv. II. Synodum Nicenam, a Johanne Titio Meldensi Episcopo primum publici juris facti Paris. 1549. 8. dein Colon. 1555. denique a Goldasto Eforti 1608. in 8.*

(b) *Cave Histor. litt. Scriptor. Ecclesiast. p. 346.*

*Cujuscunque demum operam in condendis hisce libris usus sit Carolus M. sive Angelramni; Vel Ingelramni, sive Angilberti, sive, quod longe verisimilius videtur, (teste etiam, ni fallor, Rogero Hovedeno) Alcuini, parum refert. Id modo constat paulo ante Synodum Francofurtensem compositos esse, & sedente jam Synodo Caroli M. nomine editos; qui in Præfatione diserte testatur, se zelo Dei & veritatis Studio, cum conhibentia regni sui Sacerdotum hoc opus aggressum esse. Et sane rem ipsam extra omne dubium ponunt Hadrianus Papa in Responso ad hoc ipsum Opus paulo post dato, Hincmarus Rhemensis, Synodus Parisiensis sub Ludovico Pio, Althelmus Monachus, Ado Viennensis, Walafrius Strabo, Engolismensis Monachus, ut alios longo agmine testes huc non advocem.*

(c) *Actorum Erudit. Supplement. Tom II. Sect. X. pag. 477.*

*Notari hic imprimis merentur, quæ de libro, Caroli M. nomine & autoritate, de cultu imaginum edito disserit, quem supposititium statuere plane absolum existimat, utpote cujus autoritatem Hincmarus Remensis qui eum allegavit, Responso Papæ Hadrani ad eum, conciliaque Parisiense & Francofurtanum satis tueantur.*

(d) *Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiq. Tom. VI. p. 121.*

*Mais les deux Ouvrages Ecclesiastiques les plus considerables, qui ayent paru sous le nom de ce Prince, sont la Lettre écrite en son nom à Elipandus Evêque de Toledé, & aux autres Evêques d'Espagne, contre l'erreur de Felix Eveque d'Urgel, qui est à la fin du Concile de Francfort, & les quatre livres appelés Carolins contre l'adoration de Images, & le De-*

cret du Concile de Nicée. Quelques uns les attribuent à Angilram Evêque de Mets, d' autres à Alcuin, d' autres ont voulu croire qu' ils étoient supposés. Mais cette dernière prétention est insoutenable: car pour ne point parler del' autorité d' Hincmar qui les cite, & de celle de plusieurs anciens Auteurs que l' on trouve dans les Bibliothèques, la réponse du Pape Adrien à cet Ouvrage, fait voir qu' il avoit été publié de son temps par ordre de Charle magne, & les Conciles de Francfort & de Paris sont des témoignages authentiques de la verité de ces Livres: de sorte que l' on ne peut douter que cet Ouvrage ne soit une espece de Manifeste qui contient le sentiment de l' Eglise de France, publié sous le nom & par l' ordre de Charle magne. Nous parlerons plus amplement de ces Ouvrages de Charlemagne en faisant l' histoire du septième Concile, & de celui de Francfort, où nous examinerons l' affaire de Felix d' Urgel, & les sentimens de l' Auteur des livres Carolins sur les Images.

(e) Mabillon. T. II. Anal. 418. *Verum, ea omnia quæ iam edita sunt, unius Smaragdi Abb. Virdunens. esse persuasum habeo. Et quidem Luneburgensis serius vixit (vixit enim seculo X.) quam ut ei possint tribui ea quæ Caroli M. aut Ludovici ejus filii principatu composita esse constat. Smaragdus vero Anianensis non fuit Abbas, quod nostri MS. codices isti auctori ferè tribuunt. - - - Alia etiam edidit Smaragdus, nempe librum, cui titulus est: Via Regia Ludovico Pio - - aut certe Carolo M. nec dum Imperatori nuncupatum, qui &c.*

(f) Excerptum autographum Guilielmi Cave Islingthoni 1677. IV. Non. Mart.

Est etiam quod te ulterius moneam. Dum Pseudonymos tuos obiter inspicio; En pag. 174. *Possevinum* redarguis, quod uno loco libros Carolinos ipsius Caroli ævo scriptos esse afferat, in Præfatione vero Calvinio adscribat. Sed in hac re plane falsus es, & injuriam hoc facis homini virulentissimo quidem, at tamen doctissimo. In ista enim præfatione libb. de Cultu imaginum Carolo studio quidem tribuit, de Calvinio tantum dicit, illum aliud opus sub Alcuini nomine edidisse. Intelligit, opinor, libros tres de Trinitate, quos Calvinum Alcuino supposuisse volunt, nec aliud voluit Rainaudus, dum opus illud per Indicem Romanum confixum esse scribit. Et ita quidem totidem pene verbis Index librorum prohibitorum, qui cum Canonibus Concilii Tridentini excudi solet, in litera A.

[Alcuini, seu potius Calvinii Commentarii in libros de Trinitate.]

Sive itaque opus ipsum de Trinitate, sive in illud commentarii intelligantur, neutrum ulla veri specie Calvinio affigi potest. (Libros hosce cum notis edidit Lucas Lossius Francof. ad Oder. 1554.) Memini quidem me olim alicubi legisse, Calvinum librum sub Alcuini titulo (nominis utpote sui Anagrammatismo) edidisse; sed locus jam memoria

excidit, & an tale scriptum revera Calvinus edidit, non a usim affirmare. Sed de his plus fatis.

(563) Tarquini CARPINETTI Tractatus de Gutta, sive juncturarum dolore, quem arthritin dicunt. Patav. & Venet. 1609. in 4. editus, Adriano SPIGELIO, cujus Anatomien in folio habemus, & alia plurima enumerata Lindano, p. 7. Socero Carpinetti vindicantur, incertum quo fundamento notitiæ, à Scavenio, num. 79. Mercklin. in Linden. Renov. personati hujus scripti non meminit.

(564) Jacobus CARPUS, quod sit BERENGARIUS v. Rhod. n. 3.

III. Scaven. n. 31.

BERENGARIUS de fractura Cranii sub CARPI nomine prodiit, Bonon. 1518.

Nimirum confusæ sunt non in hujus tantummodo scripti, sed in aliorum ab eodem, auctore professorum etiam editionibus nomina JACOBI BERENGARII CARPENSIS (ab oppido Mutinensis agri) & JACOBI CARPI BONONIENSIS. Item Commentaria super Anatomiam MUNDINI (Anatomici illustris qui floruit, testante Wolfgango Justo, Chronologia Medicorum circa A. D. 1305.) edita sub nomine JACOBI BERENGARII CARPENSIS Bononiæ 1521. in 4. & seculi sequentis anno eodem, ibidem apud Hieronymum de Benedictis, in eadem forma, cum additionibus, uti fert equidem Inscriptio, amplissimis, recusa sunt sub nomine Jacobi Carpi. Eodem plane modo Isagoga Brevis in Anatomiam humani Corporis ab eodem Auctore Ao. 1523. in 4. Bononiæ, & Venetiis 1535. parili forma excusæ, Argentorati 1530. in 8. Jacobo Carpo adscriptæ prodierunt. Et sanè Tractatus hic à RHODIO nostro memoratus etiam Venetiis, 1535. in 4. apud Jo. Antonium de Nicolinis de Sabro & Lugd Batav. apud Joannem Maire, 1629. in 8. recusus est, sub Berengarii nomine, si diligentissimo Lindano fides est, quem priora bina scripta sub duplici nomine referentem notare est. Crediderim vero ipsum Auctorem hujusce erroris ansam præbuisse, dum sive latere, sive quod alii, perquam multi Scriptores fecere, Patriæ non satis illustri lumen fænerare studens, cognominis sui loco Patriæ nomen usurpare voluit. Sane primum ex omnibus illius scriptis hoc ab Auctore nostro memoratum prodiit, quod Lindanum fugisse in tanta copia, cum aliis aliquot mihi notatis, parcius miror. Videtis etiam Henr. Ernestium, Variarum Observat. lib. 2. cap. 36.

Cui adde Symbolam Mastrichtianam sequentem: Auctor Carpi, quem PTOLOMÆUM nonnulli, plerique, HERMETEM faciunt num. 9. τὰ ἐν τῇ ᾠδῆσι &c. Richeltus de amuletis §. 14. p. 11.

(565) D. Francesco DE LA CARRERA. Persona est F. Balthazaris CAMPUZANI, Ordinis S. Augustini, ut indicant Bailletus, liste des Auteurs degvisez, & la Vispera Alzata Pentecost. num. XIV.

XIV. p. 107. ubi scripta hoc nomine edita numero quatuor recensentur, sub lit. (a) designata.

(XIV) D. FRANCESCO DE LA CARRERA.

Sono molte le produzioni, che sotto questo nome si rittouano alle stampe.

El summo Sacerdote. In Roma M. DC. LV. 4.

Conversion della Regina di Suetia. Jui in 4.

Noche y Dia: discorsi sopra la Peste. Jui.

Filosofia, y Anello de la Muerte. Jui M. DC.

LVII. 24.

Serue di Visiera al nome di F. Baldassar CAM-

PVZANO dell' Ordine di S. Agostino, Assistente

Generale del suo ordine per li Regni della M. Cat-

tolica.

(566) Alexander CARRERIUS Belissaire BOLGARINI. Bailletus liste des Auteurs deguizez pag. 540.

(567.) Bartholomeus CARRICHTER. Ex ejus scriptis allegisse dicitur Theophilus KRAFFT librum, qui ejus nomen præfert cum inscriptione: Horn des Heils Menschlicher Blödigkeit oder Groß Kräuter Buch ed. Franc. 1673. sed eum esse potius Egidii GUTMANNI, ex Joh. Hirschia Cardilucio monet Symbola Diecmanniana, sub lit. (a) adducta. Quam firmat marginalis nota ejusdem de hoc opere meritissimi Viri.

(a) Symbola Diecmanniana.

Bartholomai Carrichters, Maximil. II. Imp. Medici Horn des Heils menschlicher Blödigkeit / oder groß Kräuter Buch; liber Francof. ad Moen. Anno 1673. 4. editus, qui à Theophilo Krafft / Gladebacho-Hesso ex Auctoris scriptis collectus esse dicitur, ut ipse titulus indicat. Sed Joh. Hirschias Cardilucius in Præf. Tomi secundi der neuen Stadt und Land apothek hunc librum Carrichter factum spurium vocat, qui nihil Carrichteris scriptis simile contineat, sed eadem officina prodierit, ex qua liber, cui tit. Taffel der Offenbahrung Göttlicher Majestät / qui Egidius Guttmann fuisse dicitur. Nam & idem utrobique stylus est, & auctor herbarii istam Apocalypsin citat. V. omnino loco cit.

CARTHUSIANUS v. Dionysius.

(568) CARVELLUS, Thomas: Thom. THOROLD. Baillet. liste des Auteurs deguizez pag. 540.

(569) CARUS ou CARO, Josephus Maria: Joseph Maria THOMASIUS, Baillet liste pag. 540.

(570) LUDOVICUS Stephanus DE LA CASA. Ejus nomine veniunt le. nouvelle XVII. XVIII. e XIX. nella parte III. delle Amoroſe degl. Incogniti. Reuera sunt Ludovici DE LA CASA, Academici Incogniti Venetiani ut indicat la Visiera Alzata Hecatost. num. LXXIV. p. 74. 75. le Glorie de Gli Incogniti de hoc scriptore silent. Vide mox infra Casola & Crudelio.

(571.) ISAACUS CASAUBONUS.

Ejus nomine extat (1) Epistola ad Cardinalem Perro-nium Londini 1612. in 4to vindicata JACOBO REGI ANGLIÆ à Colomesio Biblioth. Choif. pag. 121. sub lit. (a) II. Corona Regia Jacobi Regis M. Britannia cum præfatione Euphormionis tributa per Richterum Erycio PUTEANO, citante Mor-hosio Polyh. liter. lib. I. c. VIII. pag. 78. sub lit. (b) Ob causam non unam asseritur Gaspari SCIOP-PIO indicante Symbola Flensburgo Molleriana, & ex Elia Obrechtio etiam Symbola Normanniana, sub lit. (c) (III) de Origine Idololatriæ, quem libellum ta-men extitisse ante natum Casaubonum gallice, adeoque Casaubono abjudicat Guilielmus Cave in epist. 8. idu. Xbris 1676. Hydens in Catalogo Biblioth. Bodlej. part. I. p. 144. b. refert inter scripta Casauboni, & Versionem Anglicanam auctoris Abrahami DARCY cujusdam allegat, at de genuino Scripti hujus auctore altum tum in Catalogo Oxoniensi, tum apud Caveum silentium. Vide &, quem ante alios allegare debueram, ni modo prodisset, Ampliff. Dn. Scholarcham meum Jo. Frid. Mayerum pag. 71. de fide Baronii & Bellarmini, seriusque nunc demum exhibitas notas Diecmannianas (d) hic marginales, & Bayle Diction. T. II. p. 901.

(a) Colomiés Bibliothèque Choisie pag. 121. 122. 123.

Cette Lettre est moins un Ouvrage de Casaubon, que les Sentimens du Roi Jaques & de l'Eglise Anglicane sur quelques points de Religion. Aussi a-t-elle esté mise parmi les Oeuures de ce Prince, dans l' Edition qu'en fit l' an. 1619. à Londres Jaques de Montaignu, Evesque de Winchester. Elle est écrite avec grande moderation, & a donné lieu à la Replique du Card. du Perron au Roi de la grande Bretagne, qui est demeurée imparfaite par la mort de ce Cardinal, & qui a esté refutée par M. du Moulin. Un bel Esprit, fort connu dans la Republique des Lettres pour avoir si bien défendu Balzac, parle de Casaubon & de cette Lettre avec éloge, dans son jugement de la Doctrine Curieuse du Pere Garasse: Le Sieur Casaubon, dit il, qui, outre son rare & profond, scavoit es Lettres humaines, estoit fort consommé dans la lecture des anciens Peres de l'Eglise: ainsi que confesse Jules Cesar Bulengerus dans ses Diatribes, est un petit Grammairien au jugement de Garasse; tellement que ce que l' illustrissime Card. de Perron, les R. R. Peres Fronton du Duc & André Schottus Jesuites tres Doctes, qui faisoient Profession d'amitié avec lui, ont admiré en Casaubon; ce qui leur a fait desirer avec tant de Passion la Conversion de cet homme, estoit un petit de Grammaire qu'il scavoit: tous les trophées & triomphes que ce grand Cardinal a remportez sur l' heresie en son Livre de la Replique, consistent à avoir deffait un cherif Grammairien: car en un mot Casaubon est l' Auteur de l' Epitre qui a donné sujet à ce grand & divin Ouvrage. Plusieurs Protestans Presbyteriens ont maltraité Casaubon à l' occasion de cette Epitre. Voyez la plainte qu'il en fait dans ces Lettres à Grotius, Heinsius, & à Corneille vander Myle, écrites de Londres l' an. 1512.

(b) Morhof. Polyhist. literar. libr. 1. Cap. IX. pag. 78.

Habent certè, quos Reges metuant, cum villunt, Satyricos; cum fatis concesserunt, Historicos. utriusque accerrimi vitiorum observatores sunt: qui velut Censores publici impunè in illos sententiam dicunt. Pasquini statua sæpe plusquam Dodonæa fudit oracula. Quæ non in potentissimos Reges Satyræ scriptæ sunt! Non potuit Satyricorum manus effugere Jacobus Britannia Rex, utut doctissimus & laudatissimus Princeps: Cui sub specie Panegyrici Postumi a Casaubono scripti, cujus quasi fragmenta in schedis ejus reperta, per insignem nequitiam, continuo mysterismo horrenda flagitia obijciuntur. Lepidè alioquin scriptus liber est; cui titulus: Casauboni Corona Regia i. e. Panegyrici cujusdam vere aurei, quem Jacobo I. Magnæ Britanniæ &c. Regi, Fidei defensori, delinearat, Fragmenta ab Euphormione inter schedas ἑμαχαιῆς inventa, collecta, & in lucem edita. Refertur in Georgii Richteri vita Epistolis ejus præfixa p. 21. è Colloquio cum Erycio Putaneo accepisse Richterum, quod Puteanus ejus libelli autor habitus fuerit: cujus rei vero famam ille enixe declinans velut Apologia loco scriptum quoddam exhibuerit, cui nomen, Perjurium Ruffi & Gibbosi, præfatus, quo delatorum suorum virulentia ac sinisteritati satis fuisse obviatum existimaverit. Sed nos de Satyris alibi plura.

## (c) Symbola Normanniana.

Casauboni Corona Regia Jacobi I. Magnæ Britanniæ Regis cum præfatione Euphormionis in 8vo flagitiosissimi libelli, quo specie laudis optimi & pietissimi Regis vita, mores, scripta, atrocissimo calumniandi genere convelluntur, parentem Casparum Scioppium, ταλιήριον fuisse non dubitat Clariss. D. Elias Obrechtius. Mihi dictio ejusdem saporis visa est, quo Elixir Calvinisticum in Isaac. Casaubonum Andreas Scioppius frater condiderat.

## (d) Margo Diecmannianus:

Quæ Isaaci Casauboni nomine, tanquam scriptum postumum prodiit, Corona Regia, id est Panegyrici, quem Regi Britannia destinaverat, fragmenta 1615. Satyricum magis quam pagnegyricum quid sapere nemo non deprehendet. Ne raritate sua libellus tandem periret, Christianus Thomafius cavet, qui eum cum dissertatione præliminari Tom. I. Hist. sap. & stult. recudi curavit. Cum Casaubonus in hoc scripto citra dubium Ψευδώνυµον sit, non una omnium de vero Auctore sententia fuit. Alii de Erycio Puteano, alii de Joanne Barclajo cogitarunt. Sed rectius Caspari Scioppio tribuitur. V. omnino Bayle Diction. Hist. & Crit. Tom. II. p. 901. 1027. Et tamen hæc Corona Regia ab Euphormione edita medio inter Casauboni Epistolas & Exercit. in Baron. loco posita, juxta cum illis Romæ librorum prohibitorum classem augere jussa est. V. Indicem Clem. X. p. 182. & Innoc. XI. p. 157.

CASELLIUS v. Durantius.

CASIMIRUS v. Dourmann.

## CASINENSIS v. Albericus.

(572.) Claudio CASOLA. Hujus nomine quæ extat Italico Idiomate: Oratio di S. Agostino Volgavizzata in Terzetti. Genova nella stamp. d' Antonio Giorgio Franchelli in fol. est Ludovici DE LA CASA ACADEMICI INCOGNITI, Venetiani, indicante la Vissera Alzata Hecatostes num. LXXIV. p. 74. cui adde Bailletum in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 540. le Glorie de gli Incogniti hujus plane non meminere.

(573.) CASSANDER. Ejus Recueil d' Anciennes prieres continet preces quasdam ex Missa latina Matthiæ FLACII Illyrici, ut docet Colomesius Bibl. Choisie p. 14. sub lit. (a)

(a) Colomesius Bibliothec. Choisie. pag. 74.

Au reste, le Cardinal Bona s' est trompé, croiant que Cassander en avoit jamais vu l' Ordre de la Messe publié par Illyric; Outre que dans un Recueil d' anciennes Prières fait par Cassander, il s' en trouve quelques unes qui sont aussi dans le Missel d' Illyric. Voici comme parle Fr. Baudom, fameux jurisconsulte, écrivant à Cassander, de Francfort l' ao. 1557. c' est à dire la même année que ce Missel fut imprimé: Francofordiam reverfus, reperi Illyrici ad me literas cum libello de Missa ad Palatinum nostrum. (Il entend Othon. Electeur Palatin à qui le livre est dédié.) Rogat ille meum judicium de suis Missæ anti- quitatibus. Ego id ad te nunc refero, & libellum ipsum mitto, de quo quid sentire debeamus familiariter nos moneas, ut de qua re tam multi multa confuse balbutiunt, recte & distincte respondere aliquando possimus.

CASSANDRO v. Thucelio,

CASSIENSIS v. Constantinus.

(574.) M. Aurelius CASSIODORUS Lucanus vel Brutius, Romanus, dictus Senator. Ejus nomine censentur (I) de Schematibus & tropis liber, quem inter BEDÆ Venerabilis scripta refert Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiastic. p. 336. a. (II) de Amicitia vera liber unus, ab omnibus PETRO BLESENSI adscriptus, judicante eodem Guilielmo Cave loc. cit. p. 277. b. sub lit. (a) Judicium de hujus Cassiodori Chronico vide apud Vossium de Histor. lat. lib. II. c. XIX.

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 277.

De Schematibus & Tropis, nec non quibusdam locis Rhetoricis S. Scripturæ, quæ passim in Commentariis Cassiodori in Psalmos reperiuntur, liber; qui Bedæ potius ascribi debet.

De Amicitia vera liber unus, qui ab omnibus Cassiodoro jam abjudicatus, Petro Blesensi vero Authori vindicatur; inter cujus etiam Opera excusus est Paris. 1519.

SS. Paphnutii, Spiridonis, & aliorum, Vita, quæ in Hoylii Lippomanni Collectione habentur, Cassiodoro nostro a nonnullis attribuantur.

(575.) CASSIUS *Parmensis*, Poëta Romanus, cujus meminit *Horatius*, 1. Sat. 10. 62. & 1. Epist. 4. Ejus nomine editum est ab Achille Statio ad calcem notarum in *Sveton. de Rhetoribus*, *Idyllium: Orpheus*. Hoc opus non Cassii genuinum observant *August. Buchner.* in *Lexic. latin.* in voce *Cassius*, & *Fabricius* in *Append. Bibliothecæ Latin.* pag. 8. qui utrique in ea opinione sunt, factum hoc carmen esse ab ipso Achille STATIO ejus editore, quanquam ille repertum hoc Poëmatum in *Brutiis* & à *Serorio Quadrmano* sibi communicatum affirmat. Adde *Vossium* de *Poëtis latin.* pag. 27. & *Rittershusium* in *not. ad Phœdri* pag. 114. qui citante *Symbola Schraderiana*, ita scribit: *Eidyllion de Orpheo, quod nomine Cassii Parmensis Poëta inter veteres epicis eximii, extat, non esse γνήσιον, sed entandi gratia ab Achille Statio Lusitano factum, ensent nonnulli.*

(576.) *Philotheus* CASTELLUS. Ejus nomine prodiit *Antverpiæ* (pro forma, revera autem *Hamburgi*) *Flagellum Calumniantium*, sive *Defensio Medicorum Judæorum*, gentis *Lusitanicæ*. Verus operis Auctor est *Benedictus à CASTRO*, *Medicinæ Doctor*, & *Serenissimæ Reginæ Christianæ Archiater*, uti ex ipsius Auctoris indicio, *Dn. Laurentio Normanno* Novembr. 1679. dato, (qui hac de re peculiari epistola certum me fecit) hunc ei factum asserere licet.

(576. a) *Sebastianus* CASTELLIO. *Ei præductio latina dialogorum Ochini* a nonnullis tribuitur apud *Thuanum* *Tom. II. Histor. lib. 35. p. 172.* quod tamen ipse Castellio honeste à se removit & insimul libri de *Calumnia* Auctorem se esse negavit, uti monet *Deckherrus* de *scriptis A despotis* pag. 313. ubi tamen verus Auctor non detegitur. Adde *Joh. Alb. Fabri* *Decad. Decadum n. XXV. v. supra* in *Anonymis* cap. II. *Tit. de tribus Impostoribus*; & *judicium αὐτοβωτῆς* *Excellmi Syndici Mastrichtii* (a)

(a) *Symbola Mastrichtiana.*

*Lælius Socinus* etiam dicitur *Dialogi, adversum Calvinum scripti, de Hereticis jure gladii coercendis, inter Calvinum & Vaticanum Auctor, qui passim & in ipsa libelli præfatione attribuitur Castalioni.* *Joh. Hoornbeck. summ. Contr. lib. 7. pag. 563.* Late hac de re agit *Sandius* in *Bibliotheca unitariorum* pag. 20. ubi magis vult *Lælio Socino* tribui, quam *Castalioni*. *Legi ego tractatum hunc virulentum in quo nemine micapietatis nec Mansuetudinis Christianæ est, omnibusque ponderatis, quæ Castalioni cum Calvinio intercesserunt, puto esse Castalionis partum, non Lælii Socini.*

(577.) CASTELLIUNCULUS. *Lupus BIRAGUS.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 540.

(578.) *Hieronymus* CASTILIONÆUS, est *Hieronymus CARDANUS* ut indicat *Bailletus* deguifemens des Auteurs pag. 428. & in *Catalogo* pag. 540.

(579.) *Valerianus* CASTILIONÆUS, Ejus nomine extant *Annotaciones ad Historiam Italia sub Barbaris*, quæ tamen debentur *Emanueli THESAURO*, ut ex *Petro Jacobo Villano* referunt *Acta Erudit. Lipsiens.* ao. 1690. pag. 364. Videatur ejus *Vifiera Alzata Pentecost.* num. L. pag. 134. sub lit. (a) ubi & memoratur sententias *Caroli Emanuelis I. Sabaudia Ducis* eis contineri.

(a) *Villani Viziera Alzata Pentecost. n. L. p. 134.*

*L. VALERIANO CASTIGLIONI Milanese* diede in prestito il suo nome alle ANNOTATIONI sopra il Regno d'Italia uscito sotto nome del Conte Tesauro. Sono le Annotazioni del Conte Tesauro sicome le Vite, del Conte Filippo S. Martino d' Aglie come si disse. E per tanto il P. Abate Piccinelli, che le notò nell' Ateneo degli Scrittori Milanese può depennarle: e di vantaggio lo Statista Regnante, perche mi disse il P. D. Andrea Rosotti da cui intesi il negotio di tutta quell' Opera, esser concetto universale in Piemonte, esser tutte Massime di CARLO EMANUELE I. Duca di Savoia &c.

E qui sia fine alla Pentecoste de gli Scrittori Pseudonimi.

(580.) *Jacobus* de CASTILLO. Ejus citatur à *Thoma Hyde*, de *Duello liber*, in *Catalog. Biblioth. Bodlej.* pag. 147. b. ubi addit Auctorem alias appellari *Jac. DE VILLA-SANTA.*

(581.) CASTRO de *Torres*, Centurion N-- *Jerome* DE PENCORVO. *Baillet.* liste des deguifés p. 540.

(582.) CATHARINA, *Johannes à Sancta: Jean* BONA *Cardin.* *Baillet,* liste des Auteurs deguifet pag. 540.

(583.) *Ambrosius* CATHARINUS *Senensis: Lancelot* POLITI. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 540.

(584.) CATHARINUS *Civilis.* Persona est *Cl. Christiani* WEISII *Professoris* antea *Weissenfelsensis*, nunc *Gymnasii Patrii Zittaviensis* Auctoris, sub qua edidit anno 1676. in 12mo die drey Erzwarren in der ganzen Welt/ aus vielen narrrischen Begebenheiten hervor gesucht/ und allen Interessenten zu besserem Nachsinnen übergeben. Ipse liber XLIX. capitibus distinctus est & constat pp. in universum 406.

(585.) *Le Sieur de S. CATHERINE: N. THOÛRET.* Ita *Baillet* liste des Auteurs deguifez. p. 541.

(586.)

(586) CATHOLICUS *Anglus*: Ejus nomine prodiit declamatio, de tormentis, cruciatibus & suppliciis Catholicorum in Anglia. Verus scripti Auctor est Ludovicus AURELIANUS, Caesarum Patronus, ita censente Deckherro de Scriptis A despotis p. 338.

(587) CATHOLICUS, CHRISTIANUS: François PINTHEREAU. BAILLET liste des Auteurs deguifez, p. 541.

CATHOLIQUE v. Anglois banni.

(588) *Franciscus* CATINUS edidit de totius Orbis Academiis deque omnibus Societatis Jesu Collegiis librum Tornaci 1586. Debetur ille. Michaeli COYSSARDI Soc. Jes. ut ex Moreti Indice Ribadeneir, Scriptor. Soc. Jes. p. 206. indicat Symbola Normanniana. Silent de hoc Scripto plane Aegambe Biblioth. Scriptor. p. 343. & Sotvell. 612. & Witte Diar. Biogr. A. 1623. d. 10. Jun. in Michael. Coyssar. Personati Catini non meminerunt.

(589) CATO CHRISTIANUS. Personatum nomen est Matthæi de MOURGUES Abbatis S. German. quod assumpsit, teste Baillet deguifem. des Auteurs pag. 313. ut ostenderet quam integer & constans esset contra Cardinalem Richelium, in opere, quod in gratiam Reginae composuit. Nomen operis non detegit. vid. p. 541. *ibid.*

(590) M. CATONIS fragmenta de Originibus, ab ANNIO Viterbiensi conficta esse, v. Rhod. num. 18.

Ficta esse ab Annio Viterbiensi operose docent Joh. Goropius Becanus Orig. Antvverp. lib. 4. quem Cronia inscripsit & Cæsar Orlandius de urbis & Episcop. Senensis Antiquitate apud Hank de Roman. rer. Scriptor. Part. II. Cap. II. num. XVII. & XVIII. p. 204. seqq. lit. (a) Non esse genuina Catonis opera ostendunt itidem Onuphrius Panvinius lib. I. Antiquit. Veroneni. c. IX. apud Hanck. p. 28. loc. cit. sub lit. (b)

(a) Hankii de Roman. Rerum Scriptor. Part. II. Cap. II. num. XVII. & XVIII. p. 204. & seqq.

XVII. Joannes Goropius Becanus Originum Antverpianarum libro IV. quem Cronia inscripsit: Alios post hac quarat Annius, quibus ineptis suis figmentis & anilibus fabulis illudat, quas ex autoribus per insomnia sibi natis petivit. Inter hos etiam (ut ita dicam) evonymos Cato ille est, qui eisdem figmentis asutus ex eadem prodiit officina, è quâ illi, quos modo profligavimus & fregimus. Quod quamvis ipse sermo satis doceret, placuit tamen & alteram rationem addere, ne solâ conjectura videamur quengquam velle condemnare. Noster hic histrio Catonis larva prodiens, arrepta statim pronomini autoritate, virgula censoriâ Græcos, ob vanitatem & levitatem mentiendi fide omni & veritatis existimatione exatos, non Senatu modo, sed civitate etiam historiæ scriptorum movet, non ob aliam, ut opinor, causam, quam ut ipse succedat. Quid ad hæc Cato ille priscus, diceret? An hanc suam sententiam fuisse agnosceret? minimè gentium, nisi nos

Dionysius Halicarnassæus fallat, vir imprimis gravis & nemini in vetustatis Romanorum notitia secundus, &c.

Jam audiamus Catonem nostrum sententiam suam pronunciantem: Græci, inquit, tam impudenti jactantia jam effunduntur, ut, quoniam his dudum nemo responderit, ideo libere à se Italiam ortam & eandem spuriam simul & spurcam atque novitiam, nullo certo autore aut ratione, sed per solam insaniam fabulentur. O censoria verba! Jugulavit certè hic noster novus Cato priscum illum Catonem, atque id solius suæ autoritatis unico ictu. Neque enim hoc uno solo loco Halicarnassæus Catoni Græcos historiæ duces fuisse, sed alibi etiam scribit. Quocirca in manifesto Græcanicæ levitatis crimine tenetur. Quid dixi, levitatis? Proditionis, inquam, manifestè tenetur. Etiam hoc corrigendum. Neque enim levitatis solum Græcanicæ & proditionis, sed sacrilegii etiam & impietatis contra Deos, Romani generis autores convincitur, dum asserit, Oenotrios aliunde, quam à Lano, qui à vino sit dictus & nomen & originem traxisse. Noster enim clare monstrat Antiochi Syracusani testimonio, Oenotrium ducem Arcadum, quadringentis post Trojam conditam annis in Italiam demum venisse, tantum abest, ut ab ipso Oenotrii sint dicti, aut Aborigines ad Arcades genus suum referre debeant. Abest ideo Dionysius cum Catone suo in malam rem, qui ab Oenotrio Lycaonis filio Oenotrios deduxit. Autore enim nostro Catone didicimus, Græcos hic impudenter esse mentitos. Neque enim Arcades primi in Italiam è Græcia navigarunt, duce Oenotrio, sed multis ante sæculis, ut noster Cato docet, Phæcton ex Attica cum Ligure filio in Italiam vectus, totum littus ab ostiis Tiberinis ad Nicæam usque Massiliensium occupavit, & de filii nomine Liguriam dixit. Imperitè igitur Halicarnassæus alterum quoque foedum errorem invexit, sic scribens: Ligures & Italiae quasdam partes inhabitant, & Galliae, incertum, ab utrâ profecti patria. Nam hæctenus incomperta origo ejus gentis est. Debebat hoc Dionysius à nostro didicisse Catone, cum alter ille Græculus nihil certi attulisset. Sed satis horum. Videmus enim lupis & ovibus prius concordem amicitiam sancitum iri quam his duobus Catonibus.

XVIII. Cæsar Orlandius de Urbis & Episcopatus Senensis antiquitate: Plurimum eruditorum testimonii comperum habeo, librum illum, qui sub titulo M. Porcii Catonis ex libri Originum fragmento, legitur, fictum & adulterinum esse, non minus, quam Berosum Caldaum, & alios, qui simul cum ipso Catone venales habentur. Quod licet multis, iisque non levibus argumentis probari posset, unum tamen & alterum tantum, præter ea, quæ ab aliis referantur, proposuisse contentus ero, &c.

(b) Hankii de Roman. Rerum Scriptor. Part. I. caput. II. num. III. pag. 28. 29.

III. Caspar Bartius Animadversionibus ad Galli Confessoris sermonem, caput III. Exstant libelli aliquot, nominibus Berosi, Archilochi, & aliorum, qui cum his jungi consueverunt. Eos libellos, nequaquam rectè sentiunt clarissimi viri Ludovicus Vives, Casper Varrerius, Josephus Scaliger, Octavianus Ferrarius, alii innumeri, cum totos atque singulos damnant ingenuitatis & Joanni Annio, primo editori fictos autumant



mant. Quod enim, per Deum immortalem, prodigium fuerit, claustralem illum & minimè tam profundè doctum Monachum talia comminisci posse? Ais multa inesse ficta, minimè pro iis autoribus. Nec nos negamus interpolatos universos illos autores, ruptos, fractos, minimè bona aut fide, aut intelligentia translatos! tamen antiquitus ex legitimis verisque autoribus excerptos, talia argumenta sunt, ut, quaecunque afferuntur, omnia evanescent. Vel unum Catonem mihi vide: cense, recense, damna etiam, ut libet! videbis tamen veri illius Catonis, & fateberis etiam, ingenium stylumque superesse, quos mentiri aut fingere, non fuit talium hominum. Omnino aliquando docebimus & persuadebimus, puto, parum maximos viros iudicii sui memores fuisse, qui uno impetu talia omnia projecerunt, quae ad atatum sequiorum captum concinnata, summorum tamen sunt scriptorum reliquiae. Etiam Sempronium illum quis fuerit, videor conjectura: affecutus! qui, aut valdè fallor, aut Catonis & Fabii Pictoris nobis ista fragmenta excerpfit! quibus alii postmodum succedentes alter alteri peregrinos illos scriptores, ut potuerunt, adjecerunt. &c.

(591) CATONIS Disticha, in anonymis cap. 10. n. 29. consideravimus. Eum non esse Catonem Censorium, sed DIONYSIUM Catonem Christianum, ex Scaligeri lib. 2. lect. Auson. c. 32. probat Raynaud. de lib. mal. & bon. p. 134.

Raynaudi verba sub lit. (a) repraesentamus. DIONYSIO CATONI tribuit hæc disticha etiam Barthius Adversar. lib. 24. cap. 4. & lib. c. 18. Sed illum non admittit Lambecius Bibl. Cæsar. lib. VII. p. 26. & lib. V. p. 215. ubi fundamentum hujus erroris aperit. vid. lit. (b) AU-SONIO adscribit cum Baptista Pio, Not. in Doblæ Epistolam lib. 14. Ausonius Popma, apud Colomes. in Cimel. p. 53. & Wilhelmus Canterus prolegom. in Euripidem, quos refutat Vossius Institut. Orator. lib. V. cap. XII. p. 412. sub lit. (a) Philipp. Caroli Biblioth. Rom. p. 57. OCTAVIANUM auctorem horum distichorum adstruit Goldastus Not. ad Columban. p. 104. 113. 125. 126. 138. Illos autem, qui BOETHIO adscribunt, styli diversitate refelli censet Ptolom. Flavius Lamp. Critic. Tom. I. pag. 993. qui incerti Auctoris esse putat, indicante Symbola Normanniana. Nec validis Argumentis uti recte judicat Fabricius Biblioth. Latin. Append. pag. 17. qui SENECAE opus esse perhibent, ipso tandem eo inclinante, ut Catonem operis, non Auctoris, nomen esse malit asserere. sub lit. (d) Eadem ferè sententia est Auctoris des Jugemens des Savans tom. IV. parte I. num. 1136. p. 73. sub. lit. (e) Ausonio certè abjudicat num. 1180. p. 433. sub lit. (f) Christiani Poeta non posse esse ea carmina censet Vossius ad Vellejum 2. 89. & cum eo Daumius ep. mihi scripta 10. Octobr. 1677. ubi simul addit Boxhornium, male finxisse CLOTHOMILUM horum distichorum Auctorem. De quo & adde Diecmanniana (g) quæ damus.

(a) Raynaudus de libris mal. & bon. p. 133. 134.

Catoni Censorio supposita disticha, alium parentem habent. Allegari ab Agellio Catonis librum inscriptum, Carmen de moribus, qui liber hic

ipse sit de quo agimus, censent aliqui apud Ptolomæum Flavium cap. 95. Conjectancorum, qui ab aliis adscribi Boetio restatur. Ipse verò incerti Autoris esse concludit: dictum autem Carmen ob sapientiam monitorum quæ tradit. Verè tamen hic paraneticus libellus, à Maximo Planude ob sapientiam quæ scater, Græce factus, habet autorem Catonem; non quidem Catonem Valerium, cujus poema Ciris; sed Dionysium Catonem, Pœtam Christianum, de quo Elias Vinetus comment. in Ausonium & Delrio in initio præfationis in Threnos. Videbis Josephum Scaligerum lib. 2. lect. Auson. cap. 32.

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. V. pag. 215.

Sequuntur deinde ipsa Disticha hoc modo: Εἰ δὲ θεὸς νότος ἐστὶν, ὡς τὸ λογίων πηρόμεθα, Paraphrasis autem interlinearis sic: Ἐπεὶ δὲ θεὸς νότος ὡς ἀρχαί, καὶ ὡς τὸ θεῶν θεῶν ἀρχαί, &c. Cæterum valde notabile est, Autorem horum Distichorum in supra exhibitio eorum titulo appellari Catonem (1) Consulem Romanum. Qua de re alio commodiori tempore & loco accuratè agam, meamque de vero illorum Distichorum Autore opinionem indicabo, cum in Continuatione hujus Catalogi pervenero ad eorundem distichorum pervetustos Codices MStos Latinos, qui in Augustissima Bibliotheca Cæsarea adservantur, & præcipue consulendi sunt. Interim vide Josephi Scaligeri & Martini Opitii Notas ad jam memorata Disticha, & Casparii Barthii Adversaria lib. 24. cap. 4. & lib. 34. cap. 18. qui omnes Autorem illum uno ore Dionysium Catonem nuncupant. Sed an fortè in antiquissimis Codicibus initio scriptum fuit DII hoc est, Divini Catonis Disticha, vel DIA hoc est Divina Catonis Disticha, vel DIÆ, hoc est, Divinae Catonis Sententiæ! ad imitationem videlicet Horatii libr. 2. Satyr. 2.

(2) Maeste Virtute esto, inquit Sententia Dia Catonis,

Verisimile enim videtur, imperitos descriptores recentiores epitheton DII, vel DIÆ, vel DIA, perperam mutasse in nomen Dionysii. Nolim tamen hoc nunc certò affirmare, prius quam omnes eò pertinentes Codices MStos Cæsareos Latinos diligenter inspexero.

(c) Ger. Joh. Vossii Institut: Orator. lib. V. p. 412.

Quod legas in Distichis de moribus: sive ea incerti sint scriptoris, ut jam ante secula pene quinque scripsit Joannes Sarisberiensis (quod si placet, dici possit, nomen Catonis esse ab argumento: quomodo Cœlii, vel alterius, de re culinaria opus, Apicius inscribitur) sive potius auctor vocabatur Cato, ut magis sit verisimile: tum quod in optimo Simeonis Bosii codice, quem & Elias Vinetus vidit, Dionysio Catoni adscribebantur: tum eo, quod ut idem Vinetus primus annotavit, Catonis illa nomine laudavit Vindicianus, comes archiatrorum, epistola ad Valentinianum Imperatorem, quam apud Marcellum Empiricum legere est. Ut omnino auctor sit antiquior Ausonio: cui perperam id carmen tribuebat Baptista Pius: uti & Guilielmus Canterus prolegomenis in Euripidem.

(d) Fabricius Biblioth. Latin. App. pag. 17.

*Qua etate scripta sint, tam est incertum quam constat elegantia utilia & Valentiniani Imp. temporibus antiquiora esse, inferiora autem etate Lucani Poëta. Hinc Catoni vel Censorio vel Uticensi nemo nisi temere adscripserit, nam quod à Gellio lib. XI. cap. 2. laudatur M. Catonis Carmen de moribus, ab illis distichis plane fuit diversum, ut ex iis, quæ inde adducit idem Gellius, apparet. Neque validis argumentis nituntur, qui Senecæ inscribunt. Ausonii autem esse nequit, cum Ethnicus \* ista scripserit, Ausonius vero Christi sacris fuerit initiatus. Fortassis veritati proxima Gerh. Job. Vossii conjectura est, Catonis nomen Distichis prefixum esse ab argumento quod tractant, non ab auctore, cujus non minus nomen, quam etas nos ugiat.*

\* Qui Christiani esse Scriptoris arbitrantur eos toto errare cælo vere pronunciavit Joh. Scaliger in *Lect. Ausonianis* & Gerh. Vossius notis ad *Vellejum Paterculum*, quorum iste animadversiones etiam in *Catonis Disticha* promisit.

(e) Jugemens des Scavans Tomo IV. part. 2. n. 1136. p. 73.

*Nous avons des distiques Moraux qui portent le nom d'un Caton, mais on n'a jamais crû sérieusement, qu'ils fussent de ce celebre Censeur, ni d'aucun Romain de ce nom, ou de cette race. On n'a peut estre point eu plus de raison de les donner à un Dionysius Caton, que les Critiques ne connoissent que fort imparfaitement.*

*Les plus judicieux estiment que c'est l'ouvrage d'un Chrestien, & ils devinent que l'Autheurs, ou les Copistes auroient pu luy donner le titre de Caton, à l'imitation des Anciens, qui donnoient le nom de quelque personne considerable, & qui s'estoit particulièrement distinguée, au sujet que l'on traittoit dans l'ouvrage, qu'on vouloit publier, comme Platon a fait dans ses Dialogues Ciceron, Lucian, & les autres, dont nous avons rapporté des exemples, au prejuge des Titres des Livres. De auctore hujus operis vid. Joan. Sarisberiensis de nugis curialib. l. 7. c. 9. Melch. Goldast. in notis ad Columban. pag. 104. Marc. Zuer Boxhorn in Rom. quest. 14. pag. 77. Casp. Barthius adversarior lib. 24. C. 4. Col. 1178. Vincent. Placcius de Anonymis detectis cap. 10. num. 290. pag. 77. Georg. Matth. Königius Biblioth. vet. & nov. pag. 177. &c.*

(f) Idem ibid. num. 1180. in fin. pag. 471.

*Quelques Critiques pretendent que les Distiques Moraux qui portent le nom de Caton sont d'Ausone. Mais c'est une conjecture dont ils devoient nous faire voir les fondemens.*

(g) Diecmannianæ notæ MStæ marginales.

*An inter Anonymos, eosque verè detectos, hic libellus locum reperiat, meritò dubitat, qui præter Fabricium, pag. seq. citatum legerit Boxhornium, Question. Rom. XIV. p. 73. seqq. multis de horum Distichorum auctore disputantem: ubi & de duobus aliis eorum scriptoribus, quo-*

*dam Tullio, & Job. Chlotomio legas. Nemo enim, quod sciam, majori cura hanc quercum excussit. Conferri etiam meretur Naudæus dans Jugement de tout ce qui a été imprimé contre le Cardinal Mazarin. p. 633. ubi Pseudo Catonem vocat, & hæc disticha ab Auctore quidem Christiano, pro quo valde laborat Boxhornius, sed de industria præcepta Ethnicismi immiscente, profecta judicat.*

(592) CATOSI, Manardo : Thomas CARDANI. Baillet. liste des auteurs deguifez pag. 541.

(593) CAVALCANTE : Paul BENI. Baillet. liste. p. 541.

(594) CEBES Thebanus, Rario videtur esse TOBIAS : ut ex ejus annotationibus MStis ad Gesnerum in voce Cebetis observat *Symbola Normanniana*.

CECCONE v. Scapuzzo.

(594. a) Jo. DE CECCANO nomine editum Ughello Tom. I. *Italiae Sacrae*, Chronicon foffæ novæ quod religiosis Anonymis Monasterii Foffæ novæ asserit Carolus de Vifch, uni autem MONACHO FAMILIARI COMITIS CECCANI Ughellus apud Sandium in notis ad Voffium pag. 316. 317. (a)

(a) Sand. in not. ad Voff. pag. 317.

*Firmiter credo authorem hujus Chronici fuisse monachum Foffæ novæ, dummodo liceat asseverare, unum non plures ejus esse authores contra Carolum de Vifch, qui audacter tradit conscriptum illud ab anonymis religiosi monasterii Foffæ novæ, ego vero, id unde habeat, ignoro. A Ferdinando Ughello adscribitur id Joanni de Ceccano.*

(595) CEDRENUS (Georgius) Ejus nomine Synopsis extat *Historiarum à mundo condito usq. ad Principium Imperii Isaaci Comneni*, sive, annum Christi 1057. productum. Hujus Synopses primam partem ex SYNCELLO, secundam ex THEOPHANE, ex JOHANNE PROTOVESTIARIO exscriptam, ipso Cedreno non diffidente, docet Lambec. Bibliothecæ Cæsareæ lib. II. c. VII. 578. 579. sub lit. (a) cui adde *Sagittar. Historiæ Ecclesiast. p. 22. Thomafium de plagio §. 400. & inprimis Hanckium de Scriptoribus Byzantinis lib. I. cap. XXVII. §. IX. sqq. p. 490. sub lit. (b)*

(a) Lambecii Bibliothecæ lib. II. cap. VII. p. 578. 579.

*Præquam autem Joannes Scylitza Tracesius ad dignitatem Cæropalatae perveniret, variis aliis officiis gradatim functus est; inter quæ fuerunt Protovestiarius sive Præfectura Vestiarum Imperialium & Magnus Drungarius Vigiliæ, sive Præfectura Excubiæ. Et cum Protovestiarius quidem adhuc esset, scripsit atque edidit*

edidit Epitomen Historiarum ab obitu Imp. Nicephori cognomento à Genicis, hoc est, ab A. C. 811. usque ad initium Imperii Isaaci Comneni, qui Imp. Michæli Stratiotico successit A. C. 1057. Hanc primam Scylitzæ editionem transcripsit verbotenus in suam Historiarum Synopsin Georgius Cedrenus, Plagiarius impudentissimus, qui eodem vivebat tempore. Fatetur hoc ipse Cedrenus in Præfatione suâ itidem sup-  
pilatâ, ubi refert se primam Synopses Historica à se editæ partem à creatione mundi usq; ad Imp. Maximianum & Maximinum transcripsisse ex Georgio Syncello secundam vero partem usq; ad Imp. Nicephorum cognomento à Genicis ex Theophane, tertiam deniq; partem usq; ad Imp. Isaacium Comnenum ex Joanne Protovestiario cognomine Thraceo, qui, ut res ipsa indicat, & (1) Leo Allatius, (2) Gerardus Joannes Vossius aliq; doctissimi Viri unanimi consensu affirmant, idem atq; Joannes Scylitza est. Rectissime igitur jam memoratus V. CL. Leo Allatius in Diatriba de Georgiis scribit, si à Georgio Syncello, Theophane & Joanne Scylitza ea repeterentur, quibus Cedrenus Synopsin suam, non sententiis solum, sed verbotenus consarcinatam instruxit, nudum ipsum, æq; ac Æsopicam corniculam remansurum. Contra merito reprehendendum est iudicium Caroli Hannibalis Fabroti, qui in Editionis Parisinæ Cedreni præfatione ad Lectorem Joannem Scylitzam Cedreni simiam nuncupat. Quod enim Cedrenus Joannem Scylitzam, non autem Scylitza Cedrenum transcripserit, tam certum ac perspicuum est, ut haud injuria supra laudatus Leo Allatius in Diatriba de Georgiis puerilem appellet errorem ea de re dubitare. Quo usque ergo Cedreni Synopsis Historica nunc pertingit, eousq; perducta fuit prima editio Compendii Historici Joannis Scylitzæ. Titulus primæ istius editionis fuit, qui in Joannis Baptiste Gabii Latina versione, Venetiis a. 1570, in fol. excusa legitur; nempe hic: Compendium Historiarum, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet. Caterum cum Joannes Scylitzæ ex Protovestiario & Magno Drungario evasisset Curopalata, publicavit secundam Compendii sui Historici editionem historia suorum temporum auctam ab initio Imperii Isaaci Comneni usq; ad initium Imperii Alexii Comneni, hoc est, ab anno 1057. usq; ad a. 1081. quo Alexius Comnenus abdicato Nicephoro Botoniata in Imperio successit.

(b) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis lib. I. cap. XXVII. §. IX. & seqq. pagg. 490. 491.

IX. At enim Scylitzes quidem nullam Cedreni mentionem inter illos facit, quorum vel post eum, vel evo sit aggressus historiam scribere: contra vero Cedrenus inter hos, ex quibus volumen suum confectum proficitur, Joannis Protovestiarii meminit, qui commentarios suos ab obitu Imperatoris Nicephori Logothetæ sit exorsus: id quod à nostro Joanne factum esse constat. Videantur, quæ diximus §. II.

X. Neque ponderis adeo magni fuerit, si propterea minus probabile iudices, ex Scylitzæ Cedrenum hausisse partem compendii sui postremam, quoniam Scylitzæ longius in historiis, quam Cedrenus est progressus. Nam Scylitzæ prius editas historias, in quibus Protovestiarius ibi desierit, ubi Cedrenus desinit, postea

Curopalates, rerumque multo plurium conscius augere potuit ad Alexium Comnenum Imperatorem.

XI. Quamobrem rectius sentiunt, qui memoratam historiarum partem a Cedreno ex Scylitzæ, non à Scylitzæ ex Cedreno descriptam censent. Inter hos reperiuntur Jacobus Pontanus in notis ad Proœmium chronici, quod Georgius Phranza scripsit: Gerardus Joannes Vossius Lib. II. de Historicis Græcis cap. XXVI. Jacobus Goarus initio annotationum in Georgium Cedrenum: Hermannus Conringius in notis ad Leonis III. Romani Pontificis, epistolam II. ad Imperatorem Carolum Magnum scriptam: Philippus Labbæus in catalôgo scriptorum historia Byzantina, n. X. & in dissertatione de scriptoribus Ecclesiasticis, como II, capite, quod de Joanne Curopalate agit: Petrus Lambecius Lib. II, commentariorum de Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi, cap. VII. Jacobus Thomafius in dissertatione Philosophica de Plagio literario, §. cccc.

XII. Prodiit Joannis Scylitzæ compendium historiarum integrum Latine, interprete Joanne Baptista Gabio, Venetiis per Dominicum Nicolinum, M. D. LXX, in fol. Pensum vero, quod in Cedreno desideratur, id est, ab Isaacio Comneno, A. C. 1067. ad Nicephorum Botoniata, A. C. 1081, Græce, cum ejusdem Gabii Latina, sed per Carolum Annibalem Fabrotum passim emendata interpretatione, & Jacobi Goari notis, Cedreno adjunctum, Parisiis & Typographia regia, per Sebastianum Cramoisyum, M. DC. XLVII, in fol.

(596.) CELADON. Ejus nomen præfixum gerunt. (1) Weltliche Lieder / nebst einem Anhang Schimpff- und ernstlicher Gedichte / Francof. 1657. in 8vo (2) Celadonische Musa in sich haltend hundert Oden und etliche hundert Epigrammata. 1663. 12mo Utriusque scripti Auctor est Georg. GREFFLINGER Notarius publicus Hamburgensis. Hæc Symbola Flensburgo-Molleriana. Poëtâ hic laureatus notissimus mihi olim & versionibus ex Gallico aliquot nunc non succurrentibus & Recessu Civico nostro Anni 1603. ex Saxonica inferiori dialecto in superiorem absurdissima, de qua in Anonymis.

(596. a) Cælestini Papæ decisiones ut PRO-CHORO tribuantur prolixius docet du Pin Bibl. des Auteurs Eccles. Tom. IV. p. 34. quam ut excerpti hic possit.

(597.) CELESTINUS de S. Lidvine. Transtulit ex latino in Arabicum Sermonem Imitationem Jesu Christi scriptam à Thoma à Kempis. Verum ei nomen fuit Petrus GOLIUS, qui ordinem Carmelitarum Monachorum suscipiens, illud Cælestini de S. Lidvine assumpsit. vide Colomes. Mélanges Historiques p. 78. sub lit. (a)

(a) Colomies Mélanges Historiques pag. 78.

Pierre Golius, très savant aussi dans les langues Orientales, qui a tourné de Latin en Arabe le

Livre de l'Imitation de J. C. de Thomas à Kempis, & qui s'estant fait de l'Ordre des Carmes déchaussez, prit le nom de Père Célestin de S. Lidvine.

CELIUS v. Grafredus.

(598) Antonius CELLADEUS edidit a. 1670. librum de recta doctrina morum, quo Probabilismum fratrum suorum convellere ac refutare nisus est. Involucrum hoc anagrammaticum tegit ELICALDUM Jesuitam Hispanum: ut docent Acta Eruditorum Lipsiens. 1691. p. 107. Hujus Elicaldi nec Nicolaus Antonius in Biblioth. Script. Societatis Jesu ullam mentionem faciunt, nedum personati Scripti.

(599) CELSUS: GROTIUS. Baillet liste des Aut. deguis. p. 541.

(600.) Cornelius CELSUS. Hujus nomine extant (1) Epistola ad Cajum Julium Callistum, (2) ad Pullium Natalem epistola, quæ utraque SCRIBONIUM LARGUM Auctorem habent, judicante Fabricio Biblioth. Latin. pag. 57. sub lit (a) (3) liber de Herbis, qui APULEJO ab Humelburgio, Juniori cuidam Auctori à Fabricio asseritur pag. 146. sub lit. (b) De illo & Daunius ad Reines. Epist. 106. pag. 270. f.

(a) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 57.

Epistola ad Cajum Julium Callistum quæ sub Cornelii Celli nomine præfigitur Marcelli Empirici libro de Medicamentis, Scribonium Largum habet autorem, qui scriptum suum de compositione medicamentorum hac ipsa Epistola Callisto dicavit Apud eundem Marcellum etiam alia brevior Epistola ad Pullium Natalem Celso tributa legitur, in qua se ait illius rogatu duos compositionum libros de Græco in Latinum sermonem convertisse. Sed & hanc Largo potius adscripsim, qui in prioribus literis promittit, se plures compositiones collecturum.

(b) Ibidem pag. 139. 140.

Liber de herbis sive de nominibus ac virtutibus herbarum ad civis suos, inter Apuleii opera nunquam editus at sub Apuleii Platonici nomine cum Antonii Musæ libello de Betonica ad Marcum Agrippam sapius vulgatus Basileæ 1528. fol. ad calcem Plinii Valeriani ex recensione Albani Torini & anno 1537. 4to. Tiguricum commentario Gabr. Hummelbergii, ut alias editiones jam omittam. Malunt etiam quidam Apulejo Celso Medico adscribere, qui Augusti tempore vixit, & Scribonio Largo ac Marcello Empirico memoratur. Sed utique junioris scriptoris est, qui Dioscoridem Pliniumque præ manibus habuit. Forte ex Apuleii Platonici Medicinae libris quorum Priscianus lib. 6. meminit, & aliis autoribus collectus contractusque est, etsi Humelbergius ab Apulejo ipso ita scriptum esse non ambigit, nisi quod fatetur, multa nunc quidem nomenclaturas, nunc circa Herbarum descriptiones & historiam illi deesse, codicesque maxime depravatos ac pluribus locis mire varios ad nos pervenisse. Plura de hoc libro scripsimus in centuria Plagiario- rum num. 58.

(601.) CELSUS, Julius: Samuel PRZYPCOVIUS est, ut ait Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 541. Nempe is reddidit sub hoc nomine à Polonico latine proprium scriptum, quod Niemiricio Archi Camerario Kijoviensi opposuerat titulo defensionis. vid. Sandius Biblioth. Antitrin. pag. 125.

Addit hic Margo Diecmannianus, ut sequitur:

Samuel Przipcovius, Socinianus anno 1663. Regiomonte ad Joh. Neranum scribit nolle se quicquam suorum, se vido & inscio, sub suo vero nomine in lucem prodire, sed sub Julii CELSI. Vide præfationem operum eius a. 1692. Eleuthero- li fol. editorum fol. 4. 6. Et hoc quoque Julii CELSI nomine Przipcovius Cogitationes suas ad initium Evang. Matthæi ex Nerano inscripsit.

(602.) Mini CELSI Disputatio in hæreticis coercendis quatenus progredi liceat, ubi nominatim eos ultimo supplicio affici non debere aperte demonstratur. Christlingæ 1577. in 8. edita extat, & cum Theodori Beza, ac Andreae Dudithii Epistolis duabus contrariis recusa, Basil. 1584. in 4. Eum auctorem esse Faustum SOCINUM, hæresiarcham illum, sibi fortassis impunitatem hoc genere scribendi quærentem, testatur Scavenius num. 70. à quo rationem notitiæ tamen adhuc desideramus.

Et ingentem quidem scrupulum movet inter alia, quod inter opera Socini Amstelodami nuper edita (ubi nec frustulum Socini operum deesse voluerunt Fratres Poloni) neutiquam comparet hæc disputatio; nec vola ejusdem nec vestigium, monente Guilielmo Cave epistola Isingthonio ad me data 8. id. decemb. 1676. At vero Bailletus post Sandium de Antitrin. pag. 21. & pag. 64. rectius LÆLIO SOCINO tribuit Celsi personam, in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 641. Adde Joh. Alb. Fab. Decad. Decad. num. XXV.

CELTA v. Brutus.

(603.) CENSOR Carpitanus Papyrius: Charles FERAMUS. Baillet. liste des Auteurs deguisez pag. 541.

(604) CENSORINUS de die Natali, à Criticis Auctor habetur suppositivus, & fictus ab ALDO, perhibente Gaddio Tom. II. de Scrip- toribus pag 77. (a) Fragmentum de metris, quod Censorini operibus vulgo additur à Carrione pro suppositivum agnitum est, cui suffragatur Fabricius Biblioth. Latin. pag. 148. 149. & Append. pag. 100. (b) De Suppositione Censorino facta nihil memorant Frisius Biblioth. Gesner. pag. 140. b. & König Biblioth. Vet. & Nov. p. 180. b. Edidit Censorini de die natali librum in cap. XXIV. distinctum, notis suis variisque lectionibus adjectis Lindenbrogiius Hamb. 1614. adjectumque fragmentum, incerti Auctoris cap. XV. distinctum cum notis Carrionis, complectens una- cum

cum ipso Censorini scripto pagg. 171. Additi sunt Auctorum & Rerum memorabilium varii Indices in fine. Sed & hic nihil de suppositione libri de die natali. Hac occasione prætermittere non possum, quod *Procli Crestomathie Poetica*, ab *Andrea Schotto* una cum suis observationibus humanis, Hanov. 1615. in 4to editæ annexum est, *Fragmentum* (ita titulus habet) *Scriptoris incerti*, antea *Censorino tributum*, & *cum ejus de die natali libro continenter impressum, nunc correctius. & aliquot capitibus ex veteri libro additis auctius editum* a Lud. Carrione Burgensi cum notis Pet. Joan. Nunnesii. Ipse textus sesquiphilyra, notæ Nunnesii unica continentur. Capita XV. hæc sunt. I. De naturali Institutione. II. De Cœli Positione. III. De Stellis fixis & stantibus. IV. De numeris simplicibus. De Terra. V. De Geometria. VI. De Formis. VII. De Figuris. VIII. De Postulatis. IX. De Musica. X. De Rhythmo. XI. De Musica. XII. De Modulatione. XIII. De Metris & pedibus. XIV. De legitimis numeris. XV. De ita Ludovicus *Carrio Brugensis* in Dedicatione hoc fragmento Andr. Schotto facta. *Tenere me non potui, amicissime Schotte, in Gregoriana ista anni civilis correctione, quum hoc anno non nisi CCC LV. dies habuerimus, quot ante primam Cæsaris correctionem constat habuisse, quin Censorinum extorquere mihi simp passus: quod indignarer Fragmentum Grammatici nescio: cujus illi adjectum.*

## (a) Gadius Tom. II. de Scriptoribus

p. 77.

*Desmortuum non laurus, sed fama coronavit Aldi filii, quem cognomine Junioem æquavit, vel pretulit avo cognomini claritas multis ingenii, vel potius eruditionis monumentis comparata. Siquidem Ciceronis opera commentariis vel notis illustravit omnia. Scripsit Orthographiam. De quasitis per Epist. libror. tres; notas ad Censorinum de die Natali, & Etruscæ Vitam Cosmi M. Ducis, & alia plura opuscula. Censorinus à Criticis habetur auctor suppositivus, seu fictus ab Aldo. Fuit Latina; Græcæque eloquentiæ Professor singularis, & publicus Romæ, sed à discipulorum corona destitutus ante scholæ ostium cum uno, aut altero ambulasse perhibetur.*

## (b) Fabricius Biblioth. Latin. Append.

pag. 100.

Censorino adscriptum fragmentum de metris p. 2715.—2727. Lud. Carrio primus à Censorini libro de die Natali separatim edidit Paris. 1583. Censorinum inter Grammaticos laudat Cassiodorus.

## CENTIUS v. Camerarius.

(605) CENTRALBO, Giulio Charles BENTIVOGLIO. Baillet liste des Auteurs de g vif. p. 541.

## CERAMEUS v. Theophanes.

(606). Antonii CERCOETII *Mastigophorus primus, secundus, & tertius, sive Elenchi Confutationis, quam Cl. Salmasius ementito nomine Animadversis Cercoetianis opposuit, Paris. 1624. in 8. una*

cum *Animadversionibus ante editis ad Claudii Salmasii notas in Tertullianum de Pallio. Rhedonis 1622. in 8. excusis, esse Dionysii PETAVII, Scavenii testimonio n. 95. confirmatur, idemque patet ex refutatione Francisci, seu ipsius Salmasii, de qua suo loco inferius dicetur. Inscriptum autem Petavius librum alium, Antonii Kerkoetii Aremorici Animadversorum liber ad Claudii Salmasii notas in Tertullianum de pallio, Rhedonis apud Yvonem Halecium 1622. Excusus est Parisiis ut in Indice larvatorum Jesuitarum initio Tom. III. Operum P. Aurelii præfixo refertur n. 18. & 19.*

Vide interim *Salmasium Appar. Prim. 105. Petavio attribuentem Confutationis Elenchum. Indicantibus Marginalibus Normannianis. Cæterum de Controversia inter Salmasium & Petavium, enata, deque posterioris ingenio litigioso lege les lettres choisies de M Guy Patin. lett. II. & VI. Petavium latere sub Antonio KERKOETIO confirmant (ita formantia hoc nomen) Acta Erud. Lips. An. 1682. p. 94. Adde Thomam Hyde Catal. Biblioth. Bodlej. p. 153. a. & 264. a. & 376. a. Nouvelles des lettres 1686. p. 165.*

(607) Marcelli CERVINI & Fr. Mariæ CERVINI nomine scripsisse *Fr. Mariam de AMATIS, Jesuitam Romanam, testis Alegamb. p. 451. & quidem p. 126. Orationes duas, alteram de laudibus Marcelli U. Pont. M. alteram de laudibus B. Francisci Cervini Senis 1611. in 4.*

Larvæ hujus non meminit *Sotvel*, sed tamen scriptas a Francisco Maria de Amatis memoratas orationes refert. p. 236. a. De Auctore & scriptis penitus silet *Witte* in diario Biographio.

(608) CESAR Cotta Persona est Patris *Horatii MONTALDI*, sub qua scripsit *contra Herculem Tassum*, ut ex *Menestrier Philosophie des Images, P. I. pag 31. citat Symbola Junckeriana* sub lit. (a)

## (a) Symbola Junckeriana.

*Le P. Horace Montalde enseignant la Rhétorique à Milan fit imprimer sous le nom de Cæsar Cotta un de ses disciples des Theses sur la matiere des decises. Il affecta de combattre les sentimens d' Hercule Tasso ce qui obligea cet Auteurs de luy repondre par un ecrie qui portoit pour titre: Rispette di Hercule Tasso alle assentioni del molto Reverendo Patre Horatio Montaldo Giesuita, contra il trattato suo delle impresse, stampate e publicate in Milano sotto nome di Cesare Cotta. Menestrier Philosophie des Images, P. I. p. m. 31.*

## CESFRANCHUS v. Coronein.

(609) *Isaacus CHABANÆUS. Ejus Prodiit 1647. in 8vo Epistola Consultatoria, (in Maresium scripta.) Hanc Maresius in Expostulatione ad Voetium & confutatione ejusdem scripti, Gisberto VOETIO asserit illam tamen à se amoliri studenti in præfatione Tom. I. disputationum Theologicarum, de qua re vide, quæ Symbola*

*Normanniana* nobis sub lit. (a) subministravit. Adde prolixæ præfationis *Voetiana* ad Exercitia & Bibliothecam Theolog. suam Ultrajecti editam 1651. 12. fol. xxx. II. nam paginæ quidem non sunt numeratæ & xxx. 8. a.

xxx

## (a) Symbola Normanniana.

*Isaaci Chabanæi Epistola Consultatoria* (in *Maresium scripta*) Ultrajecti 1647. 8. *Epistolam* Voetio debere ostendit Maresii Expostulatio ad Gisb. Voetium de violata fide publica editione *Epistolæ virulentissimæ*, quam nuper emisit Ultrajecti sub nomine *Is. Chabanæi*, cum brevi ejusdem *Epistolæ confutatione* 1647. 8. *Elencho Scriptorum* p. 676. inserta (mibi pag. 1547. A. 1647.) Idem Maresius Voetio & alia non pauca in eodem negotio edita scripta tribuit: ut *Epistolum Lecherperit*: *Epistolam* France de Wale & Jo. van der Hager: *Epistolam* Leemanni, *Historiam Marianæ Fraternalitatis Belgicæ* ab Anonymo editam, aliaque ejusmodi, de quibus fusè agit & nititur à seamoliri Voetius *Præfatione ad Lectorem præmissa* I. I. *Disputationum Theologicarum*. Ibidem p. 37. meminit *Admirandæ Methodi philosophiæ Cartesianæ*, Voetio quidem à Cartesio adscriptæ, sed a vero auctore Mart. Schoockio in *Epistola ad Cartesium agnita & adoptatæ*.

CHABIB, v. *Aben*.

(610) *Simon* CHALUDRE *Anagrammatica larva* est *Charles du MOULIN*, sub qua edidit *defensionem contra Calvinistas*, uti refert *Teissier*, *Eloges des Savans* Tom. I. p. 299. Adde *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 541.

CHAMPENOIS v. *Colet*.

(611) *Le Sieur* CHANEIN *de la Tour des Moles*. Persona est *Guilielmi* de la *TAISSONNERIE*, ut indicat *Bailletus* *Deguifemens des Auteurs* Part. III. c. I. §. III p. 231.

(612) CHANTELOUVE *le P. de*: *Matthieu* de *MOURGUES*, douteux. *Baillet*. liste des *Auteurs deguisez* p. 541.

(613) CHANTERESNE, *le sieur de*: *Pierre* NICOLE. *Baillet* liste des *Auteurs deguisez* p. 541.

(614) CHANVEAU où peutetre CHAUVÉAU: *Castellionis* BRAUNOVIVS. *Baillet* liste des *Auteurs deguisez* p. 541.

(615) CHAPPELAIN, *Jean*: *Jean Armand* de *RICHELIEU*. *Baillet*. liste des *Auteurs deguisez* p. 541. Nempe *Cardinalis* ille famigeratissimus sine dubio ob *Comœdiam* eidem attributam, de qua docet *Peliffonius* *Academie Françoisse* pag. 117. verbis (a) excerptis.

(a) *Histoire de l'Academie Françoisse* p. 117.

*À la représentation des Tuilleries dans un Prologue fait en prose*, où entre autres choses l'invention du sujet fut attribuée à *Monsieur Chapelain*, qui pourtant n'avoit fait que le reformer en quelques endroits; mais le *Cardinal* (de *Richelieu*) le fit prier de luy prestier son nom en cette occasion, adjoutant, qu'en recompense il lui presteroit sa bourse en quelque autre.

(616) CHARISIUS. Ejus nomine quæ circumferuntur, *Orationes* a *MENANDRO* Comico scriptas approbat *Quintil.* Institut. Orat. I. X. c. I. p. 469. citante *Normanno* mihi p. 289. lin. 31. editionis *Parisinae* in fol. 1533. & ei adscribit *Gadius* de *Scriptoribus* Tom. II. p. 77.

(617) CHARISIUS THERMARIUS *Spado Calopolitanus*, Personatum nomen est *Gio. Baptista* CAPPONI D. M. Bononiensis, indicante *la Visiera Alzata* *Hecatostes* num. LV. p. 62. sub lit. (a) adde *Leti* Italia regnante P. III. p. 89.

(a) *Villani Visiera Alzata* *Hecatostes* num. LV. p. 62.

LV. GIO: BATTISTA CAPPONI D. M. Bolognese *Accad.* Incognito, *Indomito*, e *Celato sotto nomi allusivi stampò*.

*Ad Hippocratis Oracula dum Febrium Symptomatum ferè omium auspicabatur naturam, ac causas desumpta a V. G.*

*Jo: Carlo* *Lancia Paltronio* *Med. & Ph. & in Bonon. Archigym. Prof. Practico Ordinario* *Charisii Thermarii Spadonis Calopolitani* *Distagmaticæ Animaduersiones Bononia Typis Heredis Benatii* M. DC. LXVII. 12.

(618) *Joannes* CHARLIERIUS. Ejus nomine prodiit *la Morale de Gerson*. Verum ejus Auctorem valde dubium esse docet *Bailletus* *Deguifemens des Auteurs*, quanquam Personatum nomen agnoscat p. 241. lit. (a) *Honoratum* FABRUM Auctorem creditum sed tanquam dubium citat *liste des Auteurs deguisez* p. 541. V. plura infra in *Gerson*.

(a) *Baillet* *Deguifemens des Auteurs* p. 241.

*Il est encore moins difficile de justifier un Auteur moderne qui nous a voulu représenter la Morale de Gerson sous le nom de Io. Charlier* *Quoi qu'il ait emprunté ce nom de Gerson même, il suffit qu'il n'en ait pas emprunté le temps ni les autres circonstances qui auroient pu servir à le faire confondre avec le vrai Gerson*.

CHARITOPOLITANUS, v. *Aletophilus*.

(619) CHARITOPOLITAIN. Personatum nomen est *P. COURTOT*, assumtum ab eo in eum finem, ut ostenderet se mansurum in iis terminis, quos *Gratia Dei Christianis* præscripsit, ut in eis perseveret, docente *Baillet* *Deguifemens des Auteurs* p. 311.

CHAR-

CHARTIER v. *Alain*.

(620) CHARTIER, *Jean* : *Guy* Guillaume DAVISSON. *Baillet*. liste des Auteurs deguifez p. 541.

(621.) *Johannes* CHECUS. Ejus nomine extat *Epistola de obitu Martini Bucerii* 1562. in 8vo. *Jamesio* est *Nicolai* CANI ad Checum. *Barthol. Todington* de Vita & obitu *Nicol. Carri* 62. b. Hæc *Symbola Normanniana*.

(622.) *Pierre le* CHEVELU, quod sit *Petrus* CRINITUS, hoc nomine satis notus libris de honesta disciplina, de Poëtis, &c. docet me *Symbola Junckeriana* expag. 100. libelli titulo des plus belles Bibliothèques Gallici du *Sieur le Gallois*, editi *Parisiis* 1685. Sed editio mea 1680. in 12mo paginis huic non respondens locum hactenus invenire non permisit.

(622. a) CHIANEUS *Origenius*. Edidit *Epistolam in Fabium Paulinum Urinensem* *Parisiis* 1587. in IV. Verus Auctor est *Josephus* SCALIGER, *Julii Cæsaris* filius, de quo alia *Rhodianor.* num. V. p. 4. quibus adde la *Vifera Alzata*, Hecatostes num. LXI. pag. 66. 67. quem *infra* in *Twone Villiomaro* adducam : ne bisme cum laude citando id merentem licet, exscribam.

(622. β.) CHEPHAS SCHEUNENUS *Agrippinas* scripsit personatus *Carthianismi* *Gangrænâ* insanabilem, *duodecim erotematum illustrium decadibus* frustra curatam per *Petrum* ALLINGAM *Pastorem* in *Widenes* prope *Hornam* *Enneade* erotematum vulgatorum, demonstratam à *Cepha Scheuneno* *Agrippinate*, *Ultrajecti* apud *Franc.* *Halma Bibliopolam* 1680. 4to. Est frater meus. *Petrus* VON MASTRICH, assumpto cognomine avi *Nostri*: verba sunt autographæ *Symbola* *Gerhardi von Mastricht*, autorem *Petrum* von *Mastricht SS. Theologiae* *Professorem Francofurtensem* & *Duisburgensem* olim nunc *Ultrajectinum* aliis etiam scriptis notum, nobis detegentis.

(623.) *Georgii* CHJAKOR *Secretarii* *Hungari* *Epistola de obitu* & morbo *Stephani Regis Poloniae*, cum examine *Epistolæ*, *Claudiopoli*, hoc est, *Varfaviæ* 1587. Utrumque libellum *Nicolao* BUCCELLÆ *Medico* tribuit *Amadeus Curtius* in responsis : neque valde repugnat *Buccella* confutatione responsi, pag. 5.6. indicante *Symbola Normanniana*. Vide *Mercklinii* *Linden*. *Renov.* pag. 83 i. b.

(624.) *Octaviani* CHILIADIS *Historischer Mercurius* : Das ist / hundred neue und dencfwürdige Erzehlungen theils trauriger / theils

frölicher Geschichten / aus *Parival*, *Sarpetro* *Astolfo*, *Belovacensi*, und etlichen andern wenig bekanten *Scribenten* gedolmetschet bey *Michael Pfeiffern* in *Verlegung* *Joh. Naumans* 1657. und nachmahls 1665. in 12mo. ist *Georg Philip Sarsdörffer* / ut *Bibliopolæ Editoris* mihi testati sunt *Hæredes*.

(624. a) *Jacob* CHLIARANDES *Caroli* filius. Est *Jacobus* KOELMAN, *Ecclesiastes* *Slufanus* in *Flandria*, qui sub hoc *Græco* suo nomine, *Belgice* scripsit : *Ethyke Vraegen*, voorgesteld aen de *Leraers ouderlingen* en gemeene be-lyders, noopende de *Kerckelyke macht der polityke* *Overheit*. 1675. n. vid. *indicem operum* *Koelmanni*, post *Comm. Durhammi* in *Canticum*. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(625.) CHLORUS, FIRMIANUS. Ex *Græco* assumpsit hoc nomen, pari significatione *Pierre* VIRET, docente *Baillet* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 541. & *deguifem.* *Part. III. cap. XI. §. 11. p. 330.*

(626.) CHOLANDRI *decennium mirificatum*. *Collectio* est *Variorum Poëmatum*, quæ *Auctoreni* habuere *J. FELLERUM* *Professorem Lipsiensem*, quod vel ex *Græca* illa denominatione obscurum esse non potest. *Malluit* tamen *optimus Vir*, cum viveret, eam *Collectionem* nunquam *prodiisse*; *observante* *Symbola Junckeriana*.

(627.) CHRESULDES *Larvæ* *Christianorum* *Natalitiæ* detractæ. *Lipsi* 1672. in 12mo *Auctor* est *M. DRECHSELER*, indicante *D. Thurmanno* ex ore *Typographi* per *Venditorem* *disputationum Jenensium*, qui eum etiam *anonymum* confirmat. Vide *Freisleben* de *Ludis* *disp. Qu. 12. not. 10.*

(628.) *Emilius* CHREGGRENE *Saxo* scripsit *Velitationem de Septem S. Romani Imperii Officialibus*. *Dissolutis* *literarum Connexitibus*, & *evidentius* *expressa Patria*, invenitur *facile* *libri* *hujus Auctor*, *Michaël* GERINGERUS, *Hyanus*. *ICTus*. Indicante *Deckber.* de *Scriptis Adelpotis* pag. 150.

(629) CHRISTIANUS ADAMUS. *Jean* ANASTASE. *Baillet* in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 542. *Meminit* *Personati* *hujus* *Scriptoris* *Lavather* *Hist. Sacram.* p. 129. sub lit. (a) v. *Adamus*.

(a) *Lavather* *Hist. Sacram.* pag. 129.

*Tiguri impressus* est *libellus* de *Cœna Domini* nomine *Adami Christiani*, ad *principes* & *ordines* qui *Augustanam* *Confessionem* amplectuntur, *viri* ut *apparet boni*, & *liberati*, & in *patrum* atq; *recentiorum* *scriptorum monumentis* non *infeliciter* *exercitati*. *Viam ostendere* conatur, *quæ certamina* in *Ecclēsia* *excitata* *componi possint*.

(630.) CHRISTIANUS ALETOPHILUS SS. Theolog. Studiosus, edidit: *Die Beantwortung eines Send-Schreibens Christiani Conscientiosi*. Auctor est D. Valentinus ALBERTI Theologus celeberrimus Lipsiensis, uti ipse fatetur in præfatione über die gründliche Wiederlegung eines Päpstlichen Buches / so auff Befehl des Graffen Collonitsch herausgekommen. Hucusque *Symbola Dorniana*. Adde Chr. Thomasi *Monatl. Gespräch*. 1689. p. 243. M. Stephans *Herzens-Grund* p. 16.

CHRISTIANUS v. Catholicus.

(631.) CHRISTIANUS CONSCIENTIOSUS, Edidit *Sendschreiben / worin er befraget / ob er in der Lutherischen Religion könne selig werden?* Auctor est D. SCHEFFLERUS, ut monet eadem *Symbola Dorniana*.

(632.) CHRISTIANUS JURIS CONSULTUS. Sub eo nomine Argent. apud Guill. Mylium 1556. edidit libellum Franciscus BALDUINUS, tuam temporis religioni Protestantium adhuc addictus, in quo *Duarenum* accusat, quod de veritate Evangelicæ Religionis satis convictus, tamen ingenio suo abuteretur ad dogmata Pontificia stabilienda. vide *Teiffier. Elo-ges des savans* Tom. I. p. 158. in margine.

(633.) CHRISTIANUS ORTHODOXUS, daß das Wort: *Ist* / im Abendmahl so viel heiße als bedeutet / est *Justus Henricus JUNG-MAN*, Doctor Juris, ut mihi relatum. Antagonista ejus est *Reichard Waldecensis* homo egregie Doctus, vivit in Hassia scriptis Clarus. Ejus enim est egregius iste & bene crassus commentarius in cap. IX. Danielis seu *Propheta Daniel*, modo novo atque inaudito reseratus, qui Cassellis in 4. prodiit 1681. in quo auctor egregiam in antiquitatibus, item in Chronologia notitiam demonstravit. Habui quoque *Chronologiam* ejus *infallibilem* usque ad captivitatem Babilonicam MS. in 4. satis laxum qui Typographum expectat. Scripsit nuper etiam contra Thomæ *Beverley* *Zeit-Register & Zeichen der Zeiten* Germanice in oct. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

CHRISTIANUS v. Petrus.

----- *Simplicius*.

(634) CHRISTIANUS Sincerus, Ernst Landgrave de HESSE. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 542.

(635.) CHRISTIANUS Theophilus. Ejus nomine prodiit Hafniæ 1676. in 8vo. *De Sanguine vetito* liberior disquisitione pro *Thoma Bartholino*, contra *Joa. Wandalinum* Theologum Hafniensem. Accessit ejusdem *Bartholini*, de *Sanguinis abusu* disputatio (à *Wandalino* impugnata) Hæc *Symbola Flensburgo Molleriana*, quæ postmodum addit, ipsum *Thomam BARTHO-*

LINUM utriusque Scripti Auctorem esse. Quæ etiam sententia est *Vindingii* post *Deckberrum* de scriptis *Adespotis* p. 358. Non meminit hujus disquisitionis inter opera *Bartholini* *Albertus Bartholinus* de scriptis Danorum p. 140. seqq.

(636.) CHRISTIANUS THEOPHILUS. Ejus nomine prodiit An. 1688. in 12mo à Leide idiomate Gallico: *Lettre à l'Auteur de l'Histoire des Ouvrages des Savans*. Auctorem hujus scripti credunt, *Juncker* *Ephemerid. Eruditor.* p. 211. sub lit. (a) & *Monatl. Unterredungen* 1689. p. 346. sub lit. (b) *Petrum JURIEUM*.

(a) *Juncker* de *Ephemerid. Eruditor.* pag. 211.

§. 12. *Lettre* de *Theophile Chretien* à l'Auteur de l'*Histoire des Ouvr. &c.* à *Leide* 1688. 12. scripta est contra *Augustum* 1688. in quo *Basnagius* compendium dederat libelli cui tit. *Futurorum per signa temporum investigatio*. Sed illud pro *satyrâ* habet hic *Anonymus*. Vide *Anon. Monatl. Unterredungen* 1689. *Martio* p. 346. qui *Jurieum* esse illius *Epistolæ* autorem non obscure l. c. innuit.

(b) *Monatl. Unterredungen* 1689. pag. 346.

*Theils* für gefährlich / weil ich mich besorgen muß / daß ich das *obscure* Buch / welches mit Fleiß so schwer gesetzt zu seyn scheint / eben so wenig *assequiren* werde / als der Herr *Basnage* in seiner *Histoire des Ouvrages des Savans*, welcher mit dem *Extract* im *Augusto* des verwichenen Jahrs so übel angelaußen / daß ihn deswegen ein anderer absonderlich *refutiret* und den *Extract* für eine *Satyræ* gescholten. Der *Titul* ist: *Lettre de Theophile Chretien à l'Auteur de l'Histoire des Ouvrages &c.* à *Leide* 1688. 12mo. Der Herr darff sich meinentwegen weiter nicht bemühen / sprach Herr *Leonhard* / denn ich habe das lateinische *Werk* schon selbst gelesen / und weil mir dabey eingefallen daß die darinnen enthaltenen *hypothesen* mit dem *Prodromo Corporis Theologiae*, der im *Haag* Anno 1682. 4to. gedruckt / ganz überein kommen / als habe ich desselben dreyzehendes *Capittel* bis zum sechs und zwanzigsten mit dem neuen *scripto* conferiret / und leicht geurtheilet / daß ein *Autor* beyde *Schriften* gemacht habe. Allein ob ich gleich seinen *Nahmen* bisher nicht erfahren können / so bin ich doch mit denen Herren *Leipzigern* / welche den *Prodromum* im *Octobr.* des 1682sten Jahrs recensiret / darinnen eins / daß er eine neue *Seçte* machen wollen / welche man mit gutem Bestande / meines Erachtens nach / die *Mystische* nennen könte.

(637.) CHRISTIANUS, *Timotheus*. Stanislas LUBIENECKI. *Baillet*, liste des Auteurs deguifez p. 542. De personato *Lubienecki* scripto *Sande Bibliothec.* Antitrin. nil memorat alias eum nomine LUTOMIRSII (errore credo Typographi) recensens ob alia scripta. v. supra.

(638.) CHRISTODULUS, Monachus Vir celebris vitæ sanctitate, scripsit *adversus Judæos sermones* IX. extant *Roma* in *Bibliotheca Vaticana*, inquit *Posssev.* Appar. S. T. I. p. 317. Quis ille sit, v. infra *Josaphus*.

CHRI-



CHRISTODULUS v. *Jofuaphus*.

(639) CHRYSIPPUS: *Libert* FROMOND. *Baillet. liste des Auteurs deguifez.* p. 542.

(640) *Petrus* CHRYSOLOGUS. Ejus nomē præferentes Homiliæ, ex VARIORUM operibus conflatum Syntagma judicantur a *Barthio* Adversar. l. 42. c. 26.

(641) *Johannes* CHRYSOSTOMUS. Ejus nomine & inter Opera ejus extant

(I.) *Concio* in Textum: *Si filius Dei es, mitte te deorsum*, quæ NESTORII est, ut evincitur ex *Mario Mercatore* æquali P. Augustini ed. 1673. fol. Paril. a Jo. Gesnerio Jesuita. Vid. *Journ. des Savans* 1674. 1. Janv. p. 155.

(II.) *De Pseudo-Prophetis, & falsis doctoribus* Homilia quæ habetur etiam inter EPHRÆMI Opera, a Ger. Vossio edita, & ab eo, ut & *Pearsonio* censetur esse, JOANNIS NESTEU-TÆ. vid. *Cave* *Histor. liter. Script Eccles.* p. 182 Chrysofomo abjudicat *Tenzelius* in *Supplem. Acta Erudit. Lipsens.* Sect. I. p. 17. sub lit. (a)

(III.) *Homilie IV. in Psalmos, & Interpretatio Danielis Sorberiana* in vita Sorberii sub lit. (b)

(IV) *Homilia in Nativitatem DD. Petri & Pauli* supposititia est *Gerhard. Patrol.* 352. ex *Cassubono. THEODORETI DAPHNOPATI*, *Plessis de la Messe* 619. aut potius THEODORI MAGISTRI, cui inscribitur apud *Hoeschel. Catal. Aug.* XXXIII. id. inter cætera *μαρτιρια* & de Chrysofomi scriptis per *Theodor.* collecta. vid. *Hoeschel. Ibid.* n. XXXII. Hucusque *Symbola Normanniana.*

V. *Homilia in Matthæum, opus imperfectum* MAXIMINO ARRIANO tributum à *Whitacker* *Scriptur. Quæstionum VI. cap. ultim. pag. 516.* Edition. Princip. Cantabrigiensis, quæ esse debebat 500. Idem sentit *Jac. Reibing.* contra *Meisn.* p. 10. apud *Gerhard. Patrol.* 344. ut ex eo observat quoque *Symbola Normanniana.* Latini cujusdam ARRIANIZANTIS opus esse arbitratur *Cave* *Histor. liter. Script. Eccles.* p. 183. Attamen pag. 163. male illud præcise JOANNI ARRIANO a Carmelitis tribui asserit. Rationem abjudicati & ARRIANO tributi operis reddit *Flensburgo - Molleriana Symbola* sub lit. (c) Chrysofomo abjudicant præterea has in Matthæum Homilias *Simon*, de quo & v. *Act. Erud.* 1693. p. 108. & *Thomas Ittigius* de quo & in *Actis Erudit. Lips.* 1690. p. 311. sub lit. (d) *Plerasq; Homilias Chrysofomo* suppositas opinatur *du Pin* in *Act. Erudit. Lips.* 1693. p. 490. ubi

(VI) *tres Homilias in Psalm. 5. 6. 7.* ASTERIO AMASENO.

(VII.) *Vitam Philastrii* GAUDENTIO

(VIII) *Epistolam ad Cesarium à Natali Alexandro* JOANNI JEJUNATORI; vel JOANNI ELEEMOSYNARIO vel *Episcopo Hierosolymitano* assertam, vide sub lit. (e) & prolixè *Rich. Simon* *Histo. Critique du N. Test.* c. XIII. toto.

IX. *Orationes Sex in Κοινωνίαις* sive *Creationem mundi* SEVERIANO Gabalorum in Syria Episcopo vendicantur ab *Henrico Savilio*, ut in

Codice MSto, Chrysofomo in scripta inveniantur, testante *Lambecio* *Biblioth. Cæsar. lib. IV.* p. 30.

(a) *Acta Er. Lips. Suppl. Sect. I. p. 17.*

(Wilhelmus Ernestus Tenzelius in *Epistola ad Amicum, qua Responso ad Clarissimi Viri Emanuelis Schellstrate Dissertationem Apologeticam de Disciplina Arcani summatim continetur*) Chrysofomi *Orationem de Pseudoprophetis* v. *Deias* accusat.

(b) *Sorberiana in Vita Sorbierie. Le premier qui parut en l' année 1661. contient quatre Homilies sur les Pseumes & l' Interpretation de la Prophetie de Daniel qu' il ( Mr. Jean Baptiste Cotelier ) attribue également à S. Jean Chrysofome, quoique plusieurs Savans ne veuillent pas bien reconnoître le stile de cet Ancien Pere de l' Eglise dans cette Interpretation, qui en effet ne porte pas son Nom dans le Manuscrit qui se trouve en la Bibliotheque de l' Escorial.*

(c) *Symbola Flensburgo Molleriana.*

Sub *Johannis Chrysofomi nomine* *Basileæ* ac alibi prodiit Opus imperfectum in *Matthæum*, cujus *Autoris ingenium & interpretandi acumen* laudat *Maldonatus*, qui complures ex eo sententias ad verbum descripsit. Chrysofomum autem non esse *Autorem*, sed *Arrianum* quendam, inde discas, quod in eo *sapius apertissime pro Arrianorum sententia contra Catholicos pugnatur*, imo *S. Trinitas aperte vocatur Impietas Triangularis*, & *Homousiani data occasione acerbe nonnunquam perstringuntur.* Hæc observat *Car. Niellius Theologus Remonstrantium Eruditus* in *Epistola CCCCC LXXXVII. hujus operis, ad Sim. Episcopium Lupistenio Anno 1630. scripta.*

(d) *Acta Erud. Lips. A. 1690. p. 311.* Interdum etiam dissertationis hujus ( *de Heresiarchis evi apostolici* ) *Autor (Thomas Ittigius)* de ipsis *Scriptoribus ecclesiasticis & variis eorundem operibus breviter disserit.* Inter alia refutat *Sandium*, qui opus imperfectum in *Matthæum* non solum Chrysofomo perperam tribuit, sed etiam hoc unicum ferme Chrysofomi opus genuinum esse, & cætera omnia, quæ sub Chrysofomi nomine prostant, opera alteri cupiam *Johanni* vindicanda absurdissime statuit.

(e) *Acta Eruditorum Lips. Mensis Novembris A. 1693. p. 490. 491.*

In Chrysofomo maximam *Homiliarum*, quæ ipsi vulgo soleant attribui, partem ab aliis *Auctoribus* compositam observat; opus imperfectum in *Matthæum* agnoscit pro spurio, eo quod antiqua versione vulgata utatur, libros citet apocryphos, multasq; opiniones cum aliis Chrysofomi doctrinis adversa fronte pugnantem contineat. *Epistolam ad Monachum Cæsareum à Chrysofomo scriptam* utiq; fuisse censet tamen si cum primum a *Bigotio* ederetur, *Censores Parisienses* nonnulla in eadem desiderarint, ac ipse etiam *Bigotius* *Prefationem* suam refegere, & quæ ibi de hac *Epistola* scripserat, omittere coactus fuerit. *Istos namq; excusat* *Autor*, & locum, qui adversari videbatur *Transsubstantiationi* commoda expositione salvari posse autumat. *Parum hæc conveniunt cum Natali Alexandro*, qui *verisimilius Joanni Jejunatori, vel Joanni Eleemosyna-*

mosynario epistolam hanc acceptam ferri debere iudicavit. Commentarium in Jeremiam à Chryso-  
stomo scriptum negat, & illum qui è Bibliothecis quibusd. pro-  
tractus nomen istud præ se fert, nullius facit pretii. Hoc  
autem nos velideo observandum duximus, quod Mi-  
chaelem Chislerium inventa hac Chryso-  
stomi expositione manus in cælum tetendisse, Deo, & Prophetæ Jere-  
mia gratias egisse pro thesauro hoc reperto, & eam Latine  
ab se redditam suis in Jeremiam Commentariis inter-  
texuisse recordaremur. De cætero è scriptis Chryso-  
stomi super compluribus doctrinæ moralis capitibus iudicia ejus  
prolixius excerpit ac specialem operum, quæ vel illius vere  
sunt, vel quæ dubia saltem aut supposititia, catalogum  
Asterium Amalenum autorem agnoscere tres Homi-  
lias in Psalm. 5. 6. 7. quas Cotelerius sub ejus nomine vul-  
gavit, quartamq; in Psalm. 4. quæ reperitur Tomo VII.  
Edit. Oxon. Operum Chryso-  
stomi ad eundem pertinere, vix  
sibi persuaderi patitur. Gaudentio vita Philastrii,  
ipsius in Episcopatu Brixiano antecessoris, quam Surius  
ad d. 18. Julii refert adscribitur. Sed Autor de ea adhuc  
dubitatur, nec quicquam meminit de illius in Symbolum  
Athanasii Commentariolo, ad quem in Italia sua Sacra  
provocavit Ughellus.

(642) Theophilus CHURCHMAN. Sub  
eo nomine Historiam Episcopatus Londin. 1642. edi-  
dit Petrus HEYLIN, Anglus, Burfordia-Oxonien-  
sis, uti indicant Wood Antiquitat. Oxoniens. p.  
lib. II. p. 205. a. ex illo Freherus Theatri p. 633. &  
Witte Diar. Biograph. sub. 8. Maji 1662. Pitseus  
ejus non meminit.

(643) CHUSOZE, Christianus: Rodrigue de  
FIGVEYREDO. Baillet, liste des Auteurs de-  
guifez pag. 542. Nicolaus Anton. in Bibliothec.  
Hispan. de hoc Scriptore plane tacet.

(644) Alfonsi CIACCONII opus de Pon-  
tificum Romanorum & Cardinalium gestis Romæ 1601.  
editum extat, auctumque postea per varios, est  
recusum, v. g. per Andream Victorellium, Ferdinan-  
dum Ughellum, Floravantem Martinellum &c. Eo  
contentæ vitæ non sunt omnes Ciacconiana ma-  
nu aut opera conscriptæ, sed multæ earum alios  
habent auctores, v. g. Gregorii XV. vitam scripsit  
Famianus STRADA, docente Aleg. p. 450. Pauli  
V. Alexander DONATUS, Jesuita Senensis, do-  
cente eodem p. 12.

Et Sorvello Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu  
p. 20. b. adde Teisserii Catalogum p. 9.

II. Ciacconio huic substituit Interpretationem Va-  
ticiniorum Malachia de Pontificibus Arnoldus de Wion;  
quam tamen fictitiam esse deberiq; potius CLI-  
ENTICUIDAM CARDINALIS SIMONCEL-  
LI, asserit Menestrier in examine hujus Prophetiæ  
Malachianæ. v. Journal des Scavans 1689. T. XVII. p.  
683. sub lit. (a) & Acta Eruditorum Lipsiens. 1691.  
p. 146. 147. 158. sub lit. (b)

(a) Journal des Scavans Tom. 17. pa-  
gina 683.

C'est sans fondement qu' Arnold de Vujon  
fait Ciacconius auteur de l' Interpretation de ces  
propheties puis qu' elle ne se trouve dans aucune edi-  
tion de ses Oeuvres.

(b) Acta Erud. Lips. Mensis Martii  
A. M. DC. XCI. p. 146.

In hujus ergo lib. II. cap. 40. ubi de S. Mala-  
chia sermo fit, potioribus ejus vitæ momentis succincte  
relatis, hæc verba subnecti: Scripsisse fertur & ipse,  
nonnulla opuscula, de quibus nihil hactenus,  
vidi, præter quandam Prophetiam de summis,  
Pontificibus: quæ quia brevis est, & nondum,  
quod sciam, excusa, & à multis desiderata, hic,  
à me apposta est: his dein ordine subjungi istos Papa-  
rum characteres symbolicos, cum annotationibus singulos  
explicantibus & applicantibus: quoad hæc tamen addita hæc  
monitione: Quæ ad Pontifices adjecta, non sunt ipsi-  
us Malachia, sed R. P. Fr. Alphonsi Ciaconii Ord.  
Prædicatorum, hujus Prophetiæ Interpretis. Sup-  
posititiam jam horum vaticiniorum falsitatem quo evincat  
Noster, considerare primo jubet, quod ante Wionum hunc  
nemo vel minimam eorum mentionem fecerit, adeoque  
integris quadringentis annis in occulto latuisse dicenda  
sint. At vero ne utiquam probabile videri, Prophetiam  
hanc, si revera edita à Malachia foret tam longo silentio se-  
pultam fuisse mansuram: quandoquidem divus Bern-  
hardus, intimus scilicet ejus amicus, qui quæ & vitam  
ipsius descripsit, & parentatione habita epitaphioq; fa-  
cto eum celebraverit, neq; vel minimas prædictiones ab  
isto datas, præsertim de loco & tempore sui obitus, reti-  
cuerit, omnino tam notabilem prophetiam sicco pede præ-  
terire haud potuisset.

Pag. 147. & 148. Præterea vero valde in dubium vo-  
cat, num omnino Ciaconius pro interprete haberi queat.  
Scilicet cum Vitæ Pontificum & Cardinalium ab Autore  
hoc compositæ jam trina editione prodierint (prima nem-  
pe A. 1601. & secunda 1630. duobus, tertia vero 1677.  
quatuor voluminibus) in nulla tamen harum vel verbulo  
istius prophetiæ mentionem injici: ut adeo dicendum sit,  
Ciaconium, qui Romæ fuerit anno 1595. quo tempore li-  
gnum Vitæ Wionius Venetiis imprimi fecerat, si maxi-  
me symbolis illis interpretationem dedisset, postmodo per-  
specta eorum falsitate abstinuisse ab illis in opere suo al-  
legandis. Suspicionem vero inde non parum augeri,  
quod nec apud Nicolaum Antonium, Bibliotheca  
scriptorum Hispanorum concinnatorem, nec apud P. Am-  
brosium, de Altamura, qui Scriptores ex Ordine S.  
Dominici, cujus nempe Ciaconius fuit, congestit, vel  
minimum vestigium hujusce prophetiæ aut ejus inter-  
pretationis appareat: cum tamen eorum uterq; exactam  
communicavit enumerationem omnium hujus Autoris  
operum, ad ipsas usq; schedas ac tractatus nunquam ty-  
pis impressos. Eversis ita fundamentis & refutata an-  
tiquitate jactata hujus prophetiæ, porro Menestrierius  
exponit, quid sibi de vera ejus origine videatur. At-  
tumat vero eam, quando à Wionio primum adoptata fue-  
rit, satis recentem adhuc fuisse, nec nisi quinquennio an-  
te compositam, tempore scilicet: sedis post mortem Urbani  
VII. vacantis, à clientum aliquo Cardinalis Simoncelli,  
post Gregorii XIV. ad persuadendum nempe hominibus  
per supposititium hoc vaticinium jam ab antiquo per ipsum  
Spiritus Santi suffragium eum successorem destinatum  
esse; hunc enim designari per symbolum: Ex Antiqui-  
tate Urbis: nempe ex civitate Orvieto oriundum quæ  
Latino nomine Urbis Vetus.

(645) Bruno CIBALDI. Ejus nomine  
tractatus duo lingua Italica: (1) del vero metodo  
di conservar la Sanità, e di curare ogni morbo col solo uso  
dell' Aquavita discorso. In Palermo per Pietro  
dell' Isola. 1662. in 12. (2.) discorso intorno all' uso  
dell' Aquavita. In Palermo per Bossio 1667. in 12.

Verus Auctor est *Giuseppe* GALEANI Panormitanus Vintimigliensis, docente *La Visiera Alzata* Pentecostes num. VI. p. 99. sub lit. (a)

(a) Villani la Visiera Alzata Pentecost. num. VI. p. 99.

VI. BRUNO CIBALDI sotto questo nome uscì in pubblico.

Del vero Metodo di conservar la Sanità, e di curare ogni morbo col solo uso dell' Aquavita discorso di Bruno Cibaldi Romano Professore dell' arte di Distillare. In Palermo, per Pietro dell' Isola M. DC. LXII. 12.

Discorso intorno all' uso dell' Aquavita, nel quale si dimostra quante, e quali siano le condizioni della perfetta Acquavita, accioche se ne possano seruire i corpi per conseruamento della Salute. Di BRUNO CIBALDI, Romano. In Palermo per Bossio M. DC. LXVII. 12.

BRUNO CIBALDI, dirò di lui come di Macenate cantò la Musa faceta di Cesare Caporali.

Era un huom ch' haueua il Naso

Gli Occhi, e la Bocca sicom' hauem noi

Fatti dalla Natura, e non dal Caso.

Gli opuscoli però furono scritti dal Dottor Medico GIUSSEPPE GALEANI Palermitano per la Nascita, e Vintimigliese per l' Origine. Soggetto veramente di gran vaglia, sicome lo dimostrano le sue dottissime productioni, non pur nella Medicina; ma nell' Oratoria, e nella Poetica, leggendosene nella Latina, nell' Italiana, e nella Siciliana fauella.

(646. 647.) M. Tullii CIGERONIS nomine vulgatam Consolationem variis imputatam, Caroli SIGONII esse probavimus in Rhod. num. 22. v. præter citatos ibi Schoock, Fab. Hamelensis part. 2. c. 4. p. 65. Rhodiana.

XXII. Scaven. 57.

Consolatio CICERONIS CAROLI VIANELLI Veneti Collegii Decemvirum ab Epistolis, ut addit Scavenius.

Ad eas sic tum temporis commentabar.

Consolationem hanc Anno seculi superioris octuagesimo tertio apud Italos, quasi primo reperta fuisset inter antiqua Msta, nescio cuius Bibliothecæ, editam in Italia, deinde vero à Claudio Minoë in 8. Lutetiis & postea variis in locis aliis excusam; Ciceronem Auctorem haud habere, jam dum aliquam multorum Doctorum notaverunt, eo imprimis argumento usi quod Tuscul. Q. & Divinat. 2. testaretur Cicero, in hanc Consolationem Clarissimorum Romanorum exitus gravissimos se collegisse, qui non reperiuntur in eadem. Insuper vero etiam Stylum & genium Tullianum satis infelici imitatione expressisse, quemvis etiam credamus ejus Auctorem, probavit Lipsius in notis suis ad hoc opusculum, de quibus ita scribit in vita Lipsii Aubertus Miraus p. m. 21. Sub idem tempus (nempe A. D. 1583.) novitius in Italia libellus prodiit M. Tullii Ciceronis, ut volebant, Consolatio, quo scripto se ipsum de filia

obitu consolatus dicebatur. Judicio ad hunc nostrum Reipublicæ Litterariæ Principem (quem illi titulum Gaugericus Rivius ingenioso libello adstruxit qui typis Plantinianis editus exstat) is personam mox detraxit, & stylum disjunctum, otiosum, lentum, & Phrasin Sigonianam primus nisi fallor, agnovit ac detexit. Jano Guilielmo Ricobono & aliis mox suffragantibus. Ubi quæ de Sigoniana Phrasi notata dicit, ex ipsius Lipsii notis nulla colliguntur. SIGONIO nihilo minus palam hunc factum assignat Ghilini Theatro Litteratorum Italico sæpius laudato parte. 2. pag. 56. Et tamen extat ipsius Sigonii censum in hoc opus, una cum Riccoboniana Francofurti apud Wechelios excusa. Vide super hac re Georg. Hornium Historiæ Philosophicæ lib. 4. c. 5. pag. 250. Ubi de Ciceroniana Consolatione hac aliqua commentatus, Superiori tamen seculo, pergit, quidam imponere Orbi conatus in lucem produxit hunc librum, sed fraus à sagacioribus statim detecta est. Plerique Eruditorum, inter quos & Lipsius erat, augurabantur ejus auctorem Sigonium fuisse. Neque hoc augurium ego falsum arbitror. Certainus est dubiosum mihi quam Autoris nostri assertio, quamvis illi accedat testimonium Henrici Ernstii Observ. var. p. 2. c. 36. expresse pro certo affirmantis, quod Vianello debeatur hisce verbis: Consolatio M. T. Ciceronis, de qua viri docti multum inter se digladiantur, est Caroli Vianelli Veneti. Sed animadvertite quæ solo contradicentem hisce etiam asseverantius Joannem Imperialem Musei Historici p. 59. in Caroli Sigonii elogio verbis hisce: Moratus autem Bononiæ plures annos, humanitatis inibi vices explevit, sed multo citius quam vel vitæ modus, vel ætatis ferrent incommoda, clandestini cujusdam angoris impetu exanimatus. Hunc eo notabilem eventum referunt, quod cum a Tullio, passim sui cujusdam opusculi de Consolatione fiat mentio, quod adhuc hominum oculis non illuxit, incidit in mentem Sigonio, ambiguo forte nimis, ausu, extremas ingenii vires experiri, ac Libellum suamet opera confectum sub Ciceronis titulo emittere; in eo siquidem affectata Tulliana dictionis excellentia, facile futurum putaverat ut a Doctorum vulgo inter genuinos Tullii factus reciperetur; inde vero patefacto errore, lepidam omnes auctoris industriam, præaltosq; nisus admirarentur. Ceterum statim ac ejusmodi liber prodiit in lucem, ad varios allisit scopulos, variosq; sortitus est Criticos qui ipsum personatum adgnoscerent; imprimis autem Antonius Riccobonus Vir inter eximios non ignobilis, accusatoris munia subivit, ac diserte ostendit opus illud omnino spurium, nec ullo pacto Ciceroni adscribendum; fucosum nempe styli genus, & adscititiam rerum vim, onerosamq; ubertatem redarguens. Hinc factum, ut Sigonius eas in cassum ac futile initas a se vigilias animadvertens, & Adversarii

*Studio creptam sibi augurata gloriola spem, quin etiam duriorum hac de re sensum hominum mentibus obrepisse, morbosum animi contraxerit astum, quo deinceps aliis vel increpantibus vel etiam miserantibus est surreptus.* Elogium aliud non vulgare, sed nihil huc faciens, vide apud Casarem *Capacium*. Elogior. lib. 2. pag. 294. & Joh. Matthæum *Toscanum* in peplo Italiae, lib. 4. pag. m. 109. Supposititium foetum esse qui confirmant annotare cunctos, operæ pretium non puto. Sufficiant præter superius memoratos, & quos illi plures adducunt, etiam *Andr. Schotius* Nodorum Ciceronianor. enodator. libr. 2. cap. 3. & *Possevinus* in Apparatu, ac *Rivetus* Critici Sacri libr. 1. cap. 5. pag. 130. ut contra jam sit frustra *Mariana* de Immortal. lib. 3. c. 4. consolationem hanc genuinam esse contendens, Consentiant *Morhofius* Polyhistor. liter. lib. 1. cap. IX. pag. 80. 81. sub lit. (a) & *Fabricius* Bibl. Latin. p. 15. sub lit. (b) qui tamen uterque etiam *VIANELLO* tribui asserunt. *Sigonium* Auctorem hujus Consolationis esse evicit peculiari scripto *Janus Guilielmus* Lubecensis docente *Symbola Flensburgo Molleriana* (bb) & *Teiffer*. *Eloges des Savans* Tom. II. p. 36. & p. 46. inde præ mærore mortem sibi contraxisse *Sigonium* innuit sub lit. (c) & fufius *Spizelius* de vitiis literatorum Comm. V. p. 608. sub lit. (d) Causas, quare Ciceronis non sit, exponunt *Ant. Riccobonus* epistola ad Hieronymum Mercurialem, & *J. Lipsius* ad Plantinum. At ipse *Sigonius* tribus orationibus hanc Consolationem Ciceroni vindicare annisus est. vid. *Draud*. *Biblioth. Class.* pag. 1068. confessus tandem paulo ante mortem Consolationem hanc à seipso compositam esse, ut ex *Lat. Latinio* notat *Symbola Rauschiana*. (c)

II. *Libri IV. Rhetoricorum ad Herennium*, quæ inter opera Ciceronis extant sub nomine: Incerti Auctoris, seu, ut doctis quibusdam videtur, *CORNIFICII*, Ciceroni adscribuntur a *Gothofredo* in marginalibus ad hos libros Edit. Genevens. 1660. sub lit. (f) & majori nisu ab *Antonio* Comment. in *Rhet. Ciceron. ad Herennium* (qui est inter opera ejus Antonii, ed. Basil. 1503. in 8vo) ubi in epist. dedicatoria multas rationes congerit, quibus adstruat libros non alterius quam Ciceronis esse. Huic tamen adjudicantur à *Demstero* ad Cap. XVI. lib. II. *Antiquit. Rom. Rosini* p. 223. & multis quidem rationibus ab *Angelo Decembrio* de Politia literaria lib. I. part. X. pag. 57. & seqq. Et *Cornificio* asseruntur ex *Quintiliani* lib. I. à *Riccobono*, *judicio de Consol. Ciceron.* 50. b. & *Sigonio* *Consol. Dicer.* fol. 99. & *Raynoldo* *Cens. Apocryp. Prælect.* XX. col. 165. 166. 167. vide liter. (ff) & *Buchnero* etiam in *Proem. libr. 1. de commutata ratione dicendi* pag. 3. *Jano* autem *GALLIONI* adscribitur à *Scaligero*, *Schotto* præf. *Vitar. Illust. Vir. & prolegom. Victor.* in calce, & præcipue ab *Aldo* præf. *Rhet. Heren.* p. 11. 12. 13. Auctoritate Antiquissimi Codicis Romani Bibliothecæ Palatinæ, cujus tamen nomen inductum fuerit, supra ascripto recentiore manu, nomine T.

Ciceronis, monente *Symbola Normanniana*. *VERGINIUM*, vel *TIMOLAUM* præterea tanquam Auctores horum librorum creditos citant *Fabricius* *Biblioth. Latin.* p. 14. & *Vossius* de *Rhetoricæ* natura & constitutione p. 92. Qui posterior illos *LAURÆ TULLIO*, & *CICERONIS FILIO ABJUDICATOS TULLIO TIRONI* adscribit p. 93. sub lit. (g) Militat pro Cicerone vehementer tanquam Auctore *Rhetoricorum*, ad *C. Herennium* *Nicolaus Angelius*, *Bucinensis* ad *Philippum Strozam*. V. *Defensionem* insertam *Basileæ* 1541. in fol. editis conjunctim commentariis dictorum virorum in omnes de arte *Rhetorica* Ciceronis libros, ubi etiam invenies *Marini Becichemi* *Scodrensis* *Dissertationem*, quod libri *Rhetorici* ad *Herennium* a familia Ciceronis amoveri non debeant &c. *Quintiliano* male tribui acerbe docet *Georg. Valla* *Præfat. Comment. in Cic. partition.* præfixas *Virginio Giovan. Moni Mazzii* librum ea de quæstione, vid. in *Cozzandi* *libraria Bresciana*, pag. 185. & ex professo id argumentum binis *Academicis* *dissertationibus* urgens nuper *Joh. Petrus Ludwigi*. *Witteb.* 1691.

III. *De Partitionibus Rhetoricis ad filium* liber assertus Ciceroni à *Cælio Secundo* oratione de *Rhetoricæ* usu quæ extat cum *Olympia Fabricæ Moratæ* operibus p. 485. sub lit. (h) ei adjudicantur a *Decembrio* *Polit. literar. lib. I. part. X.* p. 62. sub lit. (i) sed leve hoc *Decembrii* argumentum arbitratur *Vossius* de *Nat. & Const. Rhetor.* p. 91.

IV. *Ciceronis* nomine extat quoque *Responsio ad investivam Sallustii*, quam utramque exercitationis causa contra *Quintilianum* scriptam variis ex rationibus statuit *P. Victorius* lib. 15. *Variar. lect. cap. 3.* indicante *Symbola Rauschiana*. *PORCII LATRONIS* esse suspicatur *Sebastianus Corradus* in *Quæstura Cicer.* p. 117. *Fabric.* *Bibl. Lat.* p. 15.

V. *Libellus de Synonymis* nomine quoque *M. Tullii Ciceronis* circumfertur, sed falso ut judicat *Lambecius* *Biblioth. Casareæ* lib. II. p. 935. sub lit. (k) qui eum prodiisse sub *CICERONIS VICTURII* nomine ibidem affirmat, *Fabricius* l. c. tractatum hunc inter scripta Ciceronis manifeste supposita collocat.

VI. *De Memoria* liber Ciceroni suppositus, est vel *TIRONIS*, liberti Ciceronis, vel potius particula decerpta ex lib. IV. *Rhetor.* judicante *Fabricio* loc. cit. p. 15.

VII. *Liber de Petitione Consulatus*, non est *M. Tullii Ciceronis*, sed *QUINTI CICERONIS*, *M. T. C. Fratris*, qui illum ad fratrem suum *Marcum Tullium* Ciceronem scripsit: verba sunt *Henningi Lochovii* *Hamburgensis* tum temporis, *Gymnasii studiosi*, in *Ciceronianis* editis *Hamb.* 1683. in fol. pagina penultima num. 3. de *Hyperbolimæis* &c. qui & de reliquis nobis memoratis *Pseudo Ciceronianis* scriptis ibidem videri potest.

(a) Morhof, Polyhist. Liter. Lib. I. cap. IX. p. 80. 81.

*Fuere, qui ipsi Eloquentia Parenti suos fetus supposuerunt. Inter eos est Consolatio illa, qua Sigonium autorem habet, censuris eruditorum multum vexata. Multa extant super hoc negotio Epistola in Riccoboni Historia Gymnasii Patavini. Aliqui Vianello adscribunt. Videantur nota Placcii in Rhodii Autor. supposit. num. 22. Hofmann, in Apol. pro Gal. lib. I. cap. 16. de Hofmanno Jeto, teste Scherbio refert, cum, cum offerretur illi Consolatio illa, lectis pauculis statim indignabundum his verbis abjecisse: Non est Ciceronis. Adeo statim illis, qui lectioni Autoris adjecti sunt, subolet quod non genuinum est. Scilicet ut e vestigiis judicare de feris Venatores solent: ita vel e paucis versiculis verum Autorem Critici agnoscunt. Certum tamen est, hac voluptate mirifice affici nonnullos, qui sua veteribus supponunt. De hac ipsa Sigonii consolatione Mancinus libr. de invid. erudit. c. 9. Nec laude caruit, inquit, Sigonius, qui, dum consolationem exhibet suam, illud affectus est, ut brevi in opusculo, velut faciei lineamentis, Tullianam indolem inesse faterentur eruditi: Quin & magna illum voluptate perfusum credo, qui vivus adhuc plurimos viderit de literis bene meritos, ad illud syntagma defendendum, certamina & contentiones hilari libentique animo subeuntes. Muretus Jos. Scaligero imposuit epigrammate, quod ipse scripserat, pro antiquo venditatio. Hospitalii quoque carmina à nonnullis pro antiquis accepta.*

(b) Fabricius Bibliothecæ Latinæ pag. 15.

*Consolatio super Tullia filia obitu T. 4. p. 1431. edita primum in Italia A. 1583. Caroli Sigonii est tribus orationibus frustra conati eam Cicero vindicare. Vide Jani Guilelmi assertionem, Justi Lipsii & Ant. Riccoboni judicia &c. Alii autorem hujus scripti nominant Carolum Vianelum Venetum.*

(bb) Symbola Flensburgo-Molleriana.

*Merebatur hic etiam mentionem Jani Guilelmi nostratis quo elegantius ingenium Lubeca nondum profudit, Assertio contra Sigonium, non esse aut M. Tullii, aut M. Tullio satis dignam, eam, qua illius nomine venditatur, consolationem, edita Paris 1584. 8vo. Ego possideo primam consolationis hujus Editionem Venet. An. 1581. in 12. excusam, in cujus Margine Vir Eruditissimus plerazq; loca Ciceronis annotavit, ex quibus ea es consarcinata, & inepto labore coagmentata.*

(c) Ant. Teiffier Les Eloges des Hommes Sçavans.

*Ses autres Oeuvres imprimees sont, de Magistratibus Pop. Rom. dum in libertate urbs fuit. Libri verisimilium. Assertio adversus C. Sigonium, non esse aut M. Tullii, aut satis dignam M. Tullio eam, qua illius nomine venditatur, Consolationem. Manes Palmeriani Poemata. Il a aussi traduit en Latin quelques Tragedies d' Euripide qui n' ont pas été publiées. Hierome Grossot de Lille, apres avoir loué la candeur de Gulielmius, sa probite, sa sobriete, son urbanite, sa piété, son erudition, dit qu' il avoit cor-*

*rige ou explique plus de trois mille endroits dans les Oeuvres de Ciceron.*

(d) Spizelius de vitiis literatorum Comment. V. pag. 608.

*Sic magnum illud Reip. Literaria decus ac ornamentum, CAROLUM SIGONIUM, post egregie de vulso invidia malignantis fluctus, post adeptam maximam nominis gloriam, gravi quadam contentione literaria procella dejectum, summique angoris (e concertatione quadam literaria coorti) impetu tandem exanimatum fuisse accepimus. Etenim cum arduo nimis ausu perditum Tullii de consolatione opusculum, suamet opera confectum in lucem edere atque Viris doctis obrudere esset conatus, facileque futurum existimaret, ut inter genuinos Tullii foetus reciperetur, statim ac prodiit personatus ille Cicero ad varios allisit scopulos, amplamq; altercationibus literariis materiam subministravit, & cum præ cæteris Antonius Riccobonus accusatoris munia subivisset, diserteque opus illud spurium esse, nec ullo pacto Cicero adscribendum ostendisset, fucosum scil. styli genus, & adscititiam rerum vim, onerosamq; ubertatem redarguens, factum, ut post agitata aliquandiu istas lites Sigonius, incassum ac futile initas à se vigilias animadvertens, morbosum animi contraxerit asum, quo deinceps, aliis vel increpantibus vel miserantibus, Reip. literaria (quam melioribus ingenii monumentis exornare potuisset) fuit surreptus.*

(e) Symbola Rauschiana.

*Jano Guilelmo. Jani Guilelmi adversus C. Sigonium Assertio, non esse M. Tullii, aut satis dignam M. Tullio eam qua illius nomine venditatur consolationem. Editæ est Lubeci A. 1584. 8. Confirmatur sententia de Sigonio vel maxime Epistola Lat. Latini, ejus contemporanei, ad Cavc. Palæotum qua est Tom. II. Lucubr. Lat. p. 188. cujus verba adscribi merentur. Si verum est, inquit, quod audio, Car. Sigonium paulò ante quam caducam hanc vitam cum æternâ commutaret, palam confessum esse, auctorem se libelli de Consolatione fuisse, qui falso Cicero nomine editus fuerat: profectò est quod non mediocriter mihi gratuler, quod ab initio id ipsum semper credidi, & post duas Sigonii orationes ita confirmatus in ea sententia sum, ut jure jurando etiam contenderem, unius Sigonii tantum id scriptum esse potuisse.*

(f) Gothofredus in marginalibus ad libros Ciceronis edit. Genevens. 1660

*Incerti Auctoris, imò Ciceronis, cujus nomine citatur à Prisciano hoc opus lib. 8. 7. 9. 10. Ac præterea Herennii familiaris Ciceroni, constare potest ex Oratione pro M. Cælio. & aliis C. Herennium Ciceronis obvia colligimus ex 10. Gellii 20. in fin. Quin in libris Rhetoricorum seu de Inventione hosce comparatos unius atque ejusdem auctoris esse eadem penè exempla poetarum, & legum, ostendent satis.*

(g) Vossius de Rhetoricæ natura & Constitutione p. 91. 92. 93.

*At contrario in errore versantur, qui eidem adscribunt libros quatuor Rhetoricorum ad Herennium. Nam (ut obiter, qua variâ lectione hoc de Scriptore observavimus, unum in locum congeramus) Marco quidem Cicero illos tribuunt B. Hieronymus in*

Abdian, v. quæ ad Pammachium, Priscianus lib. VI. VII. IX. & X. è junioribus verò Leonardus Aretinus in vita Ciceronis, Trapezuntius primo Rhetoricorum, Laurentius Vallensis, Angelus Politianus, & Udalricus Zasius præmio comment. in hunc Magistrum Herennianum: operoseque idem defendunt Nicolaus Angelus, Marinus Becichemus, Georgius Valla Placentinus. Sed hanc sententiam refutat Angelus Decembrius l. I. de politia literaria part. X. Corradus in Quæstura, & Franciscus Floridus lib. I. Subcivitarum cap. IV. Sed quem eorum putent auctorem, non exponunt. Nonnulli, non levibus adducti conjecturis, Cornificio tribuunt: quem Rhetorica scripsisse Fabius docet lib. III. cap. I. & alibi. Eam sententiam oppugnat Marcus Mattius. Contra esse eorum auctorem Cornificium, persuasum fuit Petro Victorio, Paulo Manutio, Majoragio, Mureto, Sigonio, ac Riccobono: cujus hac de re exstat tractatus adversus Marcum Mattium. Raphaël quoque Regius, vel Cornificii esse putat, vel Virginii Rufi, vel Timolai: qui unus è triginta Romanorum tyrannis fuit: at Virginii temporibus Neronis juventutem in eloquentia studio exercebat, ut auctor est Tacitus annal. XV. eumque de arte Rhetorica scripsisse, Fabius ait l. III. c. I. ac mexinit illius etiam Plinius ep. I. l. II. de quibus eodem Tranquillus egit libro de claris Rhetoribus, ut mox dicemus. Aliis quoque auctor videtur M. Gallio, quem inter Rhetoras reponit rhetor Seneca, ac meminit quoque ejus auctor dialogi de causis corruptæ eloquentia. Gallioni quidem disertim tribuit Julius Scaliger oratione pro Cicerone contra Erasmum, & lib. III. de re poetica cap. XXXI. & XXXVI. Denique Nascimbænius in lib. II. Cic. de Inventione vult, aut Ciceronis filium auctorem esse, aut Lauream ejus libertum; qui & ipse Cicero vocabatur, eosque libros scripsisse potuit, ut perficeret oratoriam artem, cujus partem tantum tractavit Cicero in duobus, ut ait, de Inventione libris. In hoc dissensu nos iis accedimus, qui Cornificii esse arbitrantur: idque iis compulsi, quæ à Riccobono, & aliis adducuntur. Sed quis iste Cornificius? num L. Cornificius qui Cæsaris Quæstor fuit bello civili, & pro Prætor missus in Illyricum, teste Cæsare libro IV. qui que Cæsar interempto partes Senatus secutus, atque à Sextio in Lybia profligatus & cæsus fuit, ut est apud Appianum l. IV. & Dionem lib. XLVIII. Extant ad eum epistolæ Ciceronis lib. XII. Atque hunc patrem esse quatuor ad Herennium librorum censet Glandorpius in Onomastico. Sed mihi magis fit verisimile, esse eorum auctorem L. Cornificium Lucii filium, qui Octaviani Cæsaris partes secutus M. Brutum Cæsaris percussorem; Plutarcho teste, pro tribunali accusavit, ac bello Siculo Octaviano strenue operam navavit, favore denique Octaviani adhuc Triumviri Consulatum esse adeptus anno 13. CCXIX.

Quod si circa, quia Tullii nomen a tot retro seculis prætulert, & tamen nobilis illius oratoris esse non possint; aliquis cum Nascimbænio suspicetur, esse unum è Ciceronis libertis: equidem non Laureæ Tullii esse dixerim, cujus in Ciceronis villam versus habemus in Catalectis Virgilianis (nec enim, quod sciam, cum inter hujus artis doctores veterum reposuit quisquam) sed Tullii Tironis; quem inter Rhetoras nomen habuisse, constat ex Plinii Veronensis lib. II. ac fuit is quoque inter eos, de quibus egit Tranquillus libro de Claris Rhetoribus; ut mox patebit.

(h) Cælius Secundus Orat. de Rhetoricæ usu quæ extat in Olympiæ Fulviæ Moratæ operibus p. 485.

Hanc igitur artem pulcherrimam utilemque doctrinam, vobis juvenes explicare instituimus, quantum nostra mediocritas feret: in qua explicanda Oratorias M. T. C. Partitiones sequemus. Nam vix alius est liber, e quo commodius & brevius, illam discere possitis, quam ex hoc parvo hujus maximi & divinissimi oratoris libello. Quamquam enim multa de hac arte scripsit Cicero, omniaque præclare: tamen quod in hoc dialogo viam quandam & rationem, quam Græci methodum appellant, Academicos secutus, aperte expressit: nec quicquam quod ad hanc facultatem pertinere magnopere videretur, omisit: hunc vobis commodiorem fore putavimus, cum ad intelligendum, tum etiam retinendum.

(i) Decembrius Polit. literar. lib. I. part. X. p. 62.

Idem de partitionibus rhetoricis ad filium, ut arbitramini, a me dictum intelligatis, quod opus est dissimulatores speciem præ se ferentis. Est enim apud Tullium ingeniosa quaedam, nec reprehendenda sui ipsius gloriandi consuetudo, ut in singulis fere ejus operibus, - - - aliorumque scripserit - - - mentio sentiatur, qua pene omnia cognoscimus, quot ab eo sunt edita. Aliquis igitur, vel potius iste demonstret, qui rhetorica illa confinxit, sicubi apud Tullium nulla de iisdem præscriptis rhetoricis mentio feratur: quam satis existimo hunc hominem cupidissime subornaturum, si occasio successisset aliqua mendacia Tullianis prologis inserendi. Sed quid effingeret fallax falsusque, in tot jam Ciceronis exemplaribus, quam latissime diffusis? Ergo nec rhetorica vetera à Tullio unquam memorantur & quod infirmius & fallacia tegumentum, ne nova quidem ac prudenter, tum alia non prius edidisset. Quo fit ut Tulliana ad Herennium vetera potius, & ridicula, quod antiquiora fuerint: istius autem nova, quia recentiora dicere debeamus.

(k) Lambecius Comment. de Bibliothec. Cæs. Lib. II. cap. VIII. p. 935.

Libellus de Synonymis, M. Tullio Ciceroni falso adscriptus, cujus Præfatio incipit his verbis: Cicero Lucio Victurio suo salutem. Collegi ea, quæ pluribus modis dicerentur, &c. Editus est hic libellus sub nomine Ciceronis Victuri Venetiis apud Job. Baptistam, A. 1587. in 8.

(648) M. Tullii CICERONIS conversi Commentarium de Christiano ambitu, id est, De positione celestis eminentiæ, una cum Epitome stimuli divini Amoris, eodem auctore. absque loci & anni mentione excusum se vidisse, testis est Valer. Andr. Bibl. Belg. pag. 590. Jodoco BEISSELIO, Patrio Aquisgranensi, utrumque libellum adscribens Fr. Soveertius pag. 490. libri de ambitu meminit, at de Ciceronis nomine silet.

(649) Gaspars CICHOCKI nomine scripsit, docente Alegambe p. 152. Caspar SAWICKI, Jesuita Lithuanus, Latinam Anatomiam Consilii editi, de stabilienda pace Regni Poloniæ, Jesuitis pulsæ 1611. quod Consilium ex Polonico Latinum extat in Paralipomenis Amphitheatri honoris, cujus supra mentio in Bonaricio facta.

Adde Sorvel. Biblioth. Script. Societatis Jesu p. 281. b. & Witte diar. Biograph. die 17. Januar. 1620. nec non Projct d' un dictionnaire Critiq.

.277.278. qvi & Cichochi & Chicoci eum scri-  
bi afferit. (a) Adde hic notam Diecmannianam (b)  
marginalem hujus loci.

(a) Projet d'un dictionnaire Critique

.277.278.

(G. p. 260.) Le P. Theophile Raynaud ayant  
aporté des choses desavantageuses à Erasme (Erotemat.  
de malis ac bonis libris. p. 25.) renvoye son lecteur à Ga-  
spar Chicocius; Videndus qui varias ejus impieta-  
tes & aduersus eum iudicia sapientum addensat  
Gaspar Chicocius, lib. I. Alloquiorum cap. 19. & 20. Guy  
Patin qui conoissoit bien les livres, & qui avoit une tres  
belle Bibliotheque demeura court sur celuy-là; & appa-  
remment ne crut point qu'à Paris on luy en pût donner  
des nouvelles, puis qu'il fit consulter l'oracle à Lion, je  
veux dire l'Auteur même qui avoit cité Chicocius. Per-  
mettez moy, dit-il à son ami de Lion, (Tom. 2. lettr.  
286.) de vous faire une petite importunité quand  
vous verrez le Rever. Pere Theophile, tâchez de  
sçavoir de luy qui est un certain Gaspar Chicocius  
lib. I. Alloquiorum, qui a écrit contre Erasme, &  
où ce livre a été imprimé. Il ne nous apprend point si  
cet oracle fut consulté, ni quelle fut la reponse. Pour  
moy je confesse ingenuement que je n'ay point vû ce livre;  
ceux à qui j'ay voulu m'en informer m'ont avoué franche-  
ment qu'ils ne se souvenoient pas d'avoir jamais oüï parler d'  
un tel Auteur; mais voicy ce que j'en say. C'est un Je-  
suite natif de Vilna en Lithuanie nommé Gaspar Savvi-  
cki, qui a écrit en latin sous le nom de Gaspar Cicho-  
cki, comme nous l'apprend le P. Alegambe, (Bibl.  
Script. Societ. Jesu, p. 152.) auquel je m'eronne que les  
Alloquia citez par Theophile Raynaud ayent été in-  
connus. Il n'en dit rien; il parle seulement  
d'un Dialogue entre un Courrier & un Batelier, c'  
est peut-être une Partie des Alloquia. Je dis peut-être,  
parce que, selon le P. Alegambe, l'Auteur s'est de-  
guisé sous le nom de Lunovvski dans ce Dialogue, &  
l'a composé en Polonois. Le Continueur d'Alegam-  
be, (Nathanael Sorvellus Bibl. Script. Jesu. p. 28.  
edit. Romæ, 1676.) qui ajoute quelque fois aux articles  
de son predecesseur; n'a rien ajouté à celuy-cy. Il a  
changé l'orthographe du faux nom de son confrere Savvi-  
cki, car il a mis Cichochi au lieu du Chichocki d'  
Alegambe. Cette dernière orthographe est plus confor-  
me au genie de la langue Polonoise. König a fait  
mention de cet Auteur dans sa Bibliotheca vetus & nova,  
mais il le nomme Caspar Cichocius, & le fait natif  
de Tarnov, (Je ne trouve point cette ville dans les livres  
de Geographie.) Tarnoviensis, fleurissant en 1570. (C'  
est une erreur: il entra chez les Jesuites en 1576. âgé  
seulement de 24. ans & est mort en 1620) & Auteur des  
Alloquia Osieciana, in quibus Heterodoxorum erro-  
res refutare conatur. Voila sans doute le livre en que-  
stion, & un Lutherien mieux instruit des livres compo-  
sez par un Jesuite, que ceux qui ont fait ex professo le Ca-  
talogue des Ecrivains de la Societé. Remarquez en pas-  
sant que le même Auteur est cité sous quatre noms diffé-  
rens Cichocki par Alegambe (Alegambe le nomme  
Cichochi dans la liste des Jesuites qui ont déguisé  
leur nom. Henningus Witte fait le même dans son  
Diarium Biographicum, imprimé à Dantisc en 1688)  
Cichochi par Sotvel; Chicocius par Theophile Ray-  
naud & Cichocius par König. Draudius le nomme  
Cichocki dans la page 496. de sa Bibliothéque: il n'est  
ni dans le Catalogue de celle de Mr. de Thou, ni dans le  
Catalogue de celle d'Oxford.

(b) Nota Marginalis Diecman-  
niana.

Ast ipse hic Cichocius Alloq. Osiecens. l. I.  
C. 5. p. 21. fs. hanc Anatomiam sibi adscribit,  
ejusque à se scripta in ipso statim horum Alloquio-  
rum, Cracovia 1615. 4. editorum titulo memi-  
nit. Habeo hac Alloquia Osiecensia, de quibus  
valde laborat Bayle Dict. Hist. & Crit Tom. II.  
pag. 1017. quæ etiam in ejusd. Projet, & Fragmens  
d'un Diction. Crit. pag. 276. fs. leguntur. Sane  
cum Cichocius horum Alloquiorum verus auctor  
sit, non video, cur non etiam Anatomix, quam  
in his alloquiis defendit, auctor sit.

(650.) CICOGNA v. Strozzi &  
GARZONI qui verus est auctor.

CIECKANOVIECKI v. Czecanovius.

(651.) CIFRANCHI Sepuccio: François  
RINUCCINI. Baillet. liste des Auteurs degui-  
sez p. 542. v. Sepuccio.

(652.) Christianus CILICIUS Cimber:  
auctor Belli Dithmarsici Basil. 1570. in 8vo editi,  
& iterum 1574. cum epistola Thracigeri, laudante  
illam, auctorem habet christ. KELLINGHAU-  
SEN (qui familiam Rantzovianam, & ni fallor  
in Scriptoribus Germaniæ Pistorii extantia quæ-  
dam scripsit) uti compertum habeo ex meo  
exemplari, quod ex Consulibus quondam Molleri  
Bibliotheca nunc est apud me, quod ipse suo pa-  
tri, Senatori Reip. Hamburgensis miserit,  
eique sua manu præscriperat. Vendicat tamen  
hoc scriptum sibi vir perillustis Henricus RAN-  
ZOVIVS, Prorex ducatum Slesvici & Holsa-  
tiæ, de patria & literis egregie meritis in Com-  
mentario Bellico p. 95. testante Mollero Flensbur-  
gensi in transmissa Symbola, quem etiam vide in  
Isagoge ad Historiam Chersonesi Cimbricæ. Par.  
I. p. 108. & 140. & Symbolam Mastrichtianam quæ  
talis est: Belli Dithmarsici ab inclyto Danicæ  
Rege Friderico II. & illustrissimis Holsatiæ Ducibus  
Johanne & Adolpho fratribus gesti, anno post Chri-  
stum natum 1559. vera descriptio duobus libris  
comprehensa, Henrico Ranzovio Vicario Regis  
Danicæ dedicata, ut habet dedicationis subscri-  
ptio à Christiano Cilicio Cimbro: Prodiit Basileæ  
1570. per Samuelem Regium in 8vo. Meo  
detrito exemplari manu ignota, titulo adscri-  
ptum legebatur. Auctor est ἀνώνυμος nam  
Christianus Cilicius Cimber est nomen fictum.  
Qui male agit, odit lucem: & postea. Auctor in hoc  
libello non candide agit; Sed se ad nutum Principis &  
Ranzoviorum convertit. Post præfationem  
eadem manu additum erat. Auctor Anony-  
mus audacter absque ullo metu miseros Agrestes crimi-  
natur & Principibus egregie adulatur. Nam si eos  
attigisset, capitis periculum & vitæ discrimen subiisset.  
Paulo post: Vide hypothefin arcium, Palatiorum,  
librorum, pyramidum ac aliorum monumentorum ab  
illustri & strenuo viro Henrico Ranzovio Condi-  
torum,

torum, auctore Petro Lindenbergio, Francofurti<sup>ce</sup> impressam anno 1592. pp. 74.

Paulo post.

Edidit Henricus Ranzovius nomine proprio suppresso, & C. Cilicii Cimbrici substituto, belli Dithmarsici descriptionem & Chersonesi Cimbricæ accuratam delineationem. Ad nomen quod post præfationem legitur.

Christianus Cilicius Cimber

eadem manu subscriptum:

homoper inam suspectus.

alia vero manu in margine erat additum. Christianus Cilicius Cimber, hoc est Henricus Ranzovius; vid. Ranzovii ædif. Linden. pag. 74. Postea prima manu, principio lib. 1. additum erat. Integra descriptio meram sapit adulationem Principum, & Dithmarsorum Criminationem.

### CIMIGLIAMI v. Emigliani

(653.) Gio. Nicolas CIMINELLO CARDONE, edidit in lucem l' R. Sbandita 1614. in Nap. 4to. Verum Auctoris nomen est Vincenzo CARDONE, Ordinis Prædicatorum: ut testatur Toppius Bibl. Neapol. p. 305. sub lit. (a)

(a) Toppius Bibliotheca Neapol. pag. 305.

Vincenzo Cardone, dell' Atessa, in Abruzzo Citra, dell' ordine de Predicatori figlio del Convento di S. Domenico di Napoli, essendo questo buon Padre inchinato alla Poesia, facendosi conoscere in tal professione erudito à sufficienza, e che col tempo haveria dato gran saggio de suo valore, con l' occasione, ch' egli era impedido di Lingua, nè potea ben proferire la lettera R. scrisse un libro, il cui titolo era l' R. Sbandita, sotto nome di Gio: Nicola Ciminello Cardone, che così chiamavasi nel secolo dedicandolo à Don Francesco Maria Carafa Duca di Nocera, e Conte di Soriano, e fù dato alla luce nel 1614. appresso Gio: Giacomo Carlino in Nap. in 4.

(654.) Hermannus CINGALLUS edidit libellum, qui inscribitur: Scriptura S. Trinitatis Revelatrix, impress. Goudæ 1678. Hujus Scripti Auctorem esse Christophorum SANDIUM, innuit Gardinerus in Responsione Valedictoria ad Secundam Sandii epistolam, ut in ejus recensione observant Acta Eruditor. Lipsiens. 1682. pag. 281. sub lit. (a) vid. & Acta 1687. 543. & Sagittarium Histor. Ecclesiast. pag. 382. Quibus superaddit Meierum Dissert. S. Triada ex Naturæ libro non posse cognosci §. 8. Symbola Schröteringiana. Eadem docet ex Bibliotheca Antitrinianorum p. 170. Fechtius §. VI. ex universa Theologia Patristica sub lit. (b) thesium excerpto loco Disputationis habitæ Rostochii 1695. Adde Ernesti Ketneri disput. Lips. 1694. habitam de Unitariis §. XXII.

(a) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1682. pag. 281.

Sed hanc ultimam dicti Neo-Ariani epistolam in nominata supra Valedictoria Responsione refutat Gardinerus, ostendens Patres Ante-Nicænos dogmâ Ariano minime fuisse. Sub calcem responsionis Cingallum

(sub quo nomine Sandium latere arguit,) tangit, quod Goudæ anno M. DC. LXXVIII. vulgaverat libellum, cui titulus: Scriptura S. Trinitatis Revelatrix; in quo, ut laudatus Gardinerus observat, ipse multo Scripturæ locos, qui SS. Trinitatis oppositam, coeternitatem & coequalitatem validissime probant, unius alterius, recentis nonnunquam interpretis auctoritate enervat, & dum contra Sotinianos animose disputare videtur, Arianorum argumentis prolixè satis propositis, brevissime, quasi aliud agens, & negligentius satisfacit. Id quod Theologus magni nominis, D. Abraham Calovius etiam in peculiari Dissertatione, Wittebergæ anno 1680. De Scriptura Sacra veteris Testamenti SS. Trinitatis revelatrice proposita, & eidem Cingallo opposita, accurate & ex professo demonstravit.

(a) D. Joh. Fechtii Theses ex Universa Theologia Patristica, Thes. VI. Rostoch. 1695. Latet autem sub Cingalli larva famosus baud ita pridem in Belgio Arianus, Christophorus Christophori Filius, Sandius. Quod docebo verbis ejus, qui Bibliothecam Anti-Trinitariorum A. M. DC. LXXIX. edidit. Ita ille: Scriptura Sacra Trinitatis revelatrix; quæ sub nomine Herm. Cingalli quasi Goudæ (revera autem Amstelodami) Ao. 1678. 12. in lucem prodit. Quisnam auctor sit, haut difficile erit his, qui Dominum Sandium, ejusque Genium ac ingenium noverant, divinare. Verissime, ita me Deus amet, dictum & appositissime.

### CINGULO v. Caballini.

(655.) CINONIUS Academicus Filergites. Ejus nomine Marcus Antonius MAMBELLI Jesuita Foroliviensis Italus edidit Italice, docente Sorvello pag. 572. a. observationes circa linguam Italicam. Ferrariæ typis Josephi Gireni 1644. in 12.

### CINTHIO v. Aldimackio.

### CINTIO v. Raggelli.

(656) CIPRES de Povar, Silvius: Louis CRESPI & BORJA. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 542.

(657.) Joh. CIRELLUS, Sub hoc nomine citantur à Thoma Hyde in Catalogo Bibl. Bodlejanæ p. 163. b Tractatus duo:

(I.) Ethica Aristotelica ad S. literarum Normam emendata, Selenoburgi. in 4to.

(II) Ethica Christiana, seu explicatio Virtutum & Vitiatorum, quorum in S. literis fit mentio. Ibid. Addit Hyde verum auctorem reducta Methathesi, comparere Johannem CRELLIUM, Socinianum, ut asserit Bailletus, deguifem. des Auteurs pag. 437. Sub utroque nomine & Cirelli & Crellii, edita hæc scripta memorat Sandius Biblioth. Anti trinitarior. p. 115. Uterque liber conjunctim editus extat Cosmopoli, per Eugenium Philalethem



1681. Prior continet partes IV. singulas suis Capitibus subdivisas. pp. 248. Alter (*Ethica Christiana*) in libros V. digestus est, quorum quisque certa capita comprehendit pag. 622. additæque ei Orationes tres: (1) de Honestate (2) Cur nec Moses &c. (3) de amore sui. Subiunctus index copiosus, & præfixa proluxa Dissertatio de Ethicis Crellianis, constans X. plagulis.

(658.) CIRFEA. Felician DE SILVA. Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 543.

CIVILIS v. Gratianus.

(659.) CIVILIS. Gratianus: François GOMARUS, Douteux. Pierre du MOULIN, douteux. Sibrand LUBBERT, douteux, Baillet liste des Auteurs deguifez p. 543.

(660.) CLARA, Franciscus à Sancta: DAVENPORT. Baillet liste des Auteurs deguifez. pag. 543.

CLARUS v. Bonarscius.

----- Idacius.

(661.) CLASENIUS. (Daniel) Eius nomine extat *Compendium Politicum*. Sed ille tantum Notarum in illud *Compendium* Auctor est: Textus ipse debetur Inclyto Hermanno CONRINGIO, uti colligo ex literis D. Gesenii, quas d. 3. Junii 1678. ad me dedit. Neque titulus libri aliter conceptus est, quam ut in dubio relinquatur cuius sit. Ita autem ille habet: *Politica Compendium succinctum, cum Notis Danielis Clasen.* Phil. & J. U. D. & in *Academ. Jul. Antecessoris Helmst.* 1675. in 8. iusto volumine constat.

(662.) CLAUDIANO MAMERTO adscriptum *Carmen de Christo*, quod a nonnullis, sed male, gentili Poetæ illius nominis tributum esse dicit Vossius de Poet. Lat. c. 5. p. m. 62. S. DAMASI esse docet ex Martino Delrio, Raynaudus de mal. & bon. libr. p. m. 134. (a) ubi etiam de eodem, aliisque multis falso imputato poemate de *Collatione Miraculorum utriusque Testamenti* aliqua non vulgaria commentatur.

Adde Frisium Bibl. Gesner. p. 151. a. qui Carmen de Christo DAMASO tribuit. Contra illud CLAUDIANO GENTILI, viro Consulari, adjudicat Barthius Adversar. lib. I. cap. VII. p. 14. sub lit. (b) Cum quo facere videtur Miræus Bibl. Ecclesiast. p. 186. sub lit. (c) At CLAUDIO MAMERCO non obscure asserunt Fabricius Bibliot. Latin. p. 202. sub lit. (d) & Eschenbach Exercitat. Academ. de Poëtis Christianis Græcis & latinis §. XVII. p. 20. 21. sub lit. (e) ubi & (II) Carmen de *Collatione Miraculorum* SEDULIO assignatum invenies. Adde Olearium Abaci Patrologici pag. 109.

(a) Raynaud. de lib. mal. & bon. pag. 134.

Claudiano Mamerto adscriptum Carmen de Christo, quod alii absurdus Gentilissimo ejusdem nominis Poeta adscripserunt, est S. Damasi, ut bene vidit Delrio Polem. 2. Eidem Claudiano, in veteri MS. codice, (quem penes se fuisse scribit Georgius Fabricius, Commentario in Poetas Christianos, V. Turcius Ruffus), adscriptum est opus de collatione miraculorum utriusque Testamenti. Sed non est dubium quin supponatur Claudiano ea lucubratio, quam Beda versus aliquos ex ea proferens, tribuit Sedulio. Aldus vero, & Cuspinianus tribuunt Turcio Ruffo Asterio, qui imperante Anastasio, consulatum cum Flavio Presidio obiit, post Claudianum. Onuphrius Turcio duntaxat missum, & inscriptum ab autore, id opus agnoscit. Mihi sat nunc est, jure abjudicari Claudiano.

(b) Barthius Adversar. lib. I. cap. VII. p. 14.

Alter ab his est Victor Giselinus qui Prudentii nonnulla loca enarrans Claudianum & Ausonium Christianos fuisse, sed à Symmacho P. V. paganismus redditos, confidenter sane narrat. Quod ego maxime libenter doceri cupiam unde habeat, quanta securitate pronunciat, ut ne testimonio quidem ulli dignetur. Atque ut hæc nibili sunt, ita alia argumenta producere non sit grave, quibus doceri possit simulatorem hominem & fortassis etiam dubium animi, quin ab ipsa natura Poetam, Philosophis præterea præcellentibus majoribus ortum, Christianismi non ignarum neque abhorrentem una cum Paganismo fuisse. Carmina quidem aliqua Christi O. M. laudem spectantia quin hujus ipsius Claudiani sint, ego usque adeo non dubito, ut ipsius lectione non diligentem fuisse res ipsa dicat, qui contra sentiat. Tamen enim planè acumen, sublimitatem, facilitatem, & perpetuam aequalitatem, Genium denique Claudiani referunt, ut ab nullo alio tale quid scribi potuisse exactissima omnium rerum perpensio liquidum faciat.

(c) Miræus Biblioth. Ecclesiast. p. 186. Claudianus Poeta, natione Ægyptius, Alexandria natus, Stiliconis fautor, partim historica, partim fabulosa scripsit. A. C. trecentesimo nonagesimo quinto, edidit Panegyrim duorum fratrum Aniciorum, tunc consulum. Augustinus l. 5. c. 26. de Civitate Dei, & Orosius lib. 7. cap. 735. dicunt ipsum à Christi nomine alienum fuisse. Exstat quidem inter ejus opera insigne Poema de Christo: sed quidam putant illud esse Claudiani Mamerci. Sitamen de Christo scripserit Claudianus Ægyptius, haut dubie in gratiam Honorii Imp. id fecerit: ut Tribonianus jureconsultus, etsi ethnicus, ex Justiniani sententia in Pandectis de Christo ac Religione Christiana agit.

(d) Fabricius Biblioth. Latinæ. p. 202.

Epigrammata & Poemata XLVII. quorum primum est de phoenice vigesimum secundum & tertium Græce compositum de Crystallo depromptum ex l. IV. Anthologia. Tria vero postrema Carmen Paschale, laus Christi & Miracula Christi alterius Claudiani vel Damasi Papæ sunt, etsi Barthio aliter visum, qui Poemam nostram ut diximus accenser Christianis.

(e) Eschenbach Exercitat. Academ. de Poëtis Christianis Græcis & Latinis §. XVII. p. 20. 21.

XVII. Claudianus Ecdicius Mamertus, aut Mamercus, Claudiani Mamerti, Episcopi Viennensis frater, & ejusdem Ecclesie Presbyter, claruit Zenone imperante. Id vel inde liquet, quod in opere suo trium librorum de statu Animæ, Eucherii, Lugdunensis Episcopi, ut aequalis meminerit, item, quod opus suum memoratum Sidonio Apollinari emendandum ac divulgandum miserit. Poeta quoque nomen meruit, carmine suo contra vanos Poetas, quod habetur Tom. IV. Bibl. P. P. f. 837. item Carminibus illis de Christo, quæ alias Cl. Claudiano Viro consulari, homini gentili, tribuuntur si non nullis fides est habenda. Quadam etiam alia carmina hujus auctoris recenset Casp. Barthius in Commentar. suis ad hunc auctorem p. 458. ubi etiam eidem tribuit Hymnum: Pange Lingua Gloriosi, alias Fortunato adscriptum. Sunt qui eidem adjudicant carmen de Colatione miraculorum utriusque Testamenti, quod tamen alii Sedulio vindicant.

(663) CLAUDINE, uxor Wilhelmi COLLETET, sub cujus nomine hic Poeta aliquot Carmina in lucem publicam emisit, testantibus Menagianis Tom. I. p. 371. sub lit. (a)

(a) Menagiana tom. I. p. 371.

Guillaume Colletet fut un des cinq qui travaillèrent à la piece des cinq Auteurs. Il eut six cens livres du Cardinal de Richelieu pour cela, comme il l'a luy même publié dans ces vers :

Armand qui pour six vers m'as donné six  
cens livres,  
Que ne puis-je à ce prix te vendre tous mes  
livres!

Il avoit épousé une servante nommée Claudine, sous le nom de laquelle il faisoit des vers. Il mourut avant elle; mais peu de temps avant sa mort, afin de couvrir la chose, il fit des vers sous le nom de la même Claudine, qui sont très-beaux, & que le P. Vavasseur a mis en vers Latins, par lesquels après sa mort elle protestoit qu'elle ne vouloit plus faire de vers.

CLAUDIUS v. Ælianus.

CLAUDIUS v. de Aquis.

CLAUDIUS v. Casola.

CLAUDIUS v. Franciscus.

(664) CLAUDIUS Hispanus, (non Scotus aut Hybernus) Episcopus Taurinensis. Ejus nomine extant in Epistolam Pauli ad Galatas, ad Romanos, aliasq; Paulinas Commentaria: quæ tamen maximam partem ex Patrum & maxime AUGUSTINI scriptis compilata esse, docet Richard Simon, Histoire Critique des Principaux Commentateurs, du Nouveau Testament cap. XXV. p. 354. 357. 359. sub lit. (a) vide Monatliche Unterredungen/ 1693. p. 191. 292. sub l. (b)

(a) Histoire Critique du Nouveau Testament c. XXV. p. 354. 355.

Pour commencer par son Commentaire sur l'Épître aux Romains, il porte le nom de l'Éveque

Claude, Claudii Episcopi, dans trois anciens exemplaires que j'ay conferez ensemble: Il debute par une Préface; qui ne contient presque qu'un grand & long éloge de Saint Augustin. Il appelle ce docte Pere la plume de la Trinité; la langue du Saint Esprit, un Ange du Ciel. Il loue la force de son esprit, sa grande éloquence, sa rare érudition, son travail infatigable, ses applications extraordinaires à refuter les Heretiques, & sa subtilité à résoudre les questions qu'on luy proposoit. Il ajoute plusieurs autres louanges qu'il seroit ennuyeux de rapporter, & qui ne tendent qu'à relever ses explications, qu'il a tirées, au moins pour la plus grande partie de livres de ce Saint Evêque. Il reconnoit cependant qu'il a pris quelque chose d'Origene, & qu'il a aussi exposé en quelques endroits ses propres Pensées. Ex ipsius, dit il, sancti viri sententiis, quas pro diversis ejus libris invenire quivimus, hanc exposuimus epistolam, aliqua etiam ex Origenis expositione ibidem adjunximus, nonnulla etiam, ut nobis visum est, pertractavimus. Mais comme il a compilé sans aucun discernement les Ouvrages de S. Augustin, qui a changé de sentiment sur ce qui regarde la grace & la predestination, il n'a point gardé d'uniformité dans sa doctrine. Ce qui est encore plus embarrassant, c'est qu'il fait un Commentaire continué, joignant ensemble plusieurs autoritez, sans indiquer les noms des Auteurs, ni leurs Ouvrages. Il donne luy-même raison de cette methode qui n'est pas d'un homme exact, dans sa Préface sur le Levitique, où il parle aussi de ses Commentaires sur la Genese. Il dit qu'il n'a pas marqué ces noms, parce que les livres qu'on cite ne sont pas tous de ceux à qu'on les attribue, comme il l'a reconnu en les examinant avec plus de soin. Il pretend même qu'il n'y a eu que Bede, qui les ait indiquez à la marge dans son exposition de Saint Marc & de Saint Luc.

Pag. 357. Il copie presque par tout dans ce commentaire sur la I. Epître aux Corinthiens les remarques du Diacre Hilaire, qui étoient attribuées des siècles là à Saint Ambroise.

Pag. 539. Pour ce qui regarde la Theologie de Claude, elle est la même que celle des anciens Auteurs qu'il a compilez. Je ne parle icy que de ses Commentaires sur le Nouveau Testament. Comme il suit pour l'ordinaire S. Augustin sur les matieres de la grace de la Prédestination & du libre arbitre, il a quelque fois des expressions qui paroissent dures: mais on prendra garde que ce n'est pas lui qui parle.

(b) Monatliche Unterredungen. Ao. 1693. p. 291. 292.

Claudius, der weder ein Schottländer / noch Irrländer / wie einige bisher geglaubet / sondern ein Spanier von Geburt gewesen / stund im grossen Ansehen an des Königs Ludovici Pii Hofe / und erlangte durch dessen Beförderung das Bisshum zu Turin. Er hat etliche Commentarios über die Bibel geschriben / die in guten Bibliothecen in MSto vorhanden / als in Leviticum, in Matthaum, in Epistolam ad Romanos, ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, & ad Ebræos, wiewol Simon de Vniuersité des letztern zweiffelt / der sonst dem Ambrosio auch vergebens zugeschrieben wird; Aber in Druck ist nur ein Stück davon kommen / unter einem Titel voller Falschheiten: Claudii Altissiodorensis, vel ut certior conjectura est, Taurinensis, Alcuni quondam sub Venerabili Beda, tum in fundatione Academiae Parisiensis college, in epistolam D. Pauli

*Pauli ad Galatas doctissima enarratio.* Unser auctor hält dafür, daß *Claudius* diese *Commentarios* geschrieben / ehe er in die *Reheren* verfallen / und bringet viel merckwürdige *Excerpta* drauß / darunter am meisten in acht zu nehmen / welche ihn vom Verdacht des *Arianismi* liberiren / damit ihn seine Widersacher beleget.

(665.) CLAVIGERO *Girolamo* : *Jean CAPPONI*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 543. Vid. quæ num 223. *Pseudon. del Arca*, sub lit. (a) *excerplimus ex La visiera Alzata* Hecatost. num. XXXV.

(666.) CLEANTE *Jean Barbier d' Aucourt*. *douteux*. *Baillet*. Liste des Auteurs deguisez pag. 543.

(667.) CLERARTO RO. *Personatum* nomen est sub quo edidit, referente *Bibliotheca Aprofiana* pag. 598. 599. *Carlo Bartholomeo TORRE*, *Milanese*, *Canonico della Nobil Collegiata di S. Nazzario in Milano*, enumeratos ipsi num. 10. & 13. hocce duos libellos. (1.)

(I) 10. *Il Pentimento nel Monacarsi della Signora Marsiglia Basgapè*, descritto da CLERARTO RO, è dedicato all' Illustriss. Sig. D. D. Anna Marliana di Mendoza, Martiquez; Marchesa di Desio.

Per lo stesso. 1654. in 12.

(II) 13. *L'Arianna* Drama Scenico di CLEARTO RO. All' Illustrissimo Sig. Conte Filippo Archinto. In Pauia per Gio: Andrea Magri. 1666. in 12.

Videatur & la *Visiera Hecatost.* num. XXVI. *cujus verba hæce addo.*

XXVI. *CARLO TORRE* *Milanese*, *Canonico dell' Insigne Collegiata di S. Nazzaro* oltre varie produzioni col suo vero, che si possono leggere nell' *Ateneo de Letterati Milanesi* Opera del facondissimo, e non men fecondo P. D. *Filippo Picinelli* Abbade *Canonici Lateranensi* pag. 131. della *Stampa di Milano per Francesco Vigone*. M. DC. LXX. 4. ne publicò altre con finto, e sono.

*La Cleopatra* Drama per Musica di *Marco Ettore Rocobella*. In Milano per il *Monza* M. DC. LIII. 12.

*Il Pentimento nel Monacarsi della Signora Marsiglia Basgapè*, di *Clerarto Rò*. Per lo stesso M. DC. LIV. 12.

*L'Arianna* Dramma Scenico di *Clearto Rò*, da *Pauia*, per *Gio: Andrea Magri* M. DC. LXI.

(667. a) CLEMENTIS ALEXANDRI *Libri quis dives salutem consequi possit.* Oxon. 1683. in 12. *Accedunt nonnulla in Editionibus Clementis* hactenus desiderata. *Libri editi sunt sub ORIGENIS nomine à Ghislero*, testantibus *Actis Erudit.* Lips. 1685. p. 246. sub. lit. (a)

(a) *Acta Erudit.* Lipsiens. de ao, 1685. pag. 246.

*Quæ hoc libello continentur Clementis Alexandrini opuscula*, inter ejusdem opera à *Gentiano Herveto*,

*Daniele Heinsio*, & aliis conjunctim edita non comparent. *Neque tamen nunc primum in lucem prodeunt.* *Nam librum de salute divitum sub Origenis nomine* *Michaël Ghislerij in suis ad Jeremiam Commentariis*, & *Franciscus Combesius in auctario Biblioth. Patr. juris publici fecerunt.*

(668.) *Fabius CLEMENS*. *Ejus nomine prodiit Cæsar August.* 1655. in 8vo *Hispanice. Vida de Sancta Isabel Infanta de Ungria.* Auctor est *D. Hyacinthus de VILLALPANDA*, *Marchio de Offera*, in *Arragoniæ Regno*, *Eques ordinis Calatravæ*; indicante *Nic. Antonio Bibliothec. Hispan.* 277. a. & 466. b. cui adde *Bailletum*, deguifemens des Auteurs p. 135. sub lit. (a)

(a) *Baillet Deguifemens des Auteurs.* pag. 135.

*Il semble que les Seculiers d' Espagne & d' Italie ayent voulu prendre le contrepied de Reguliers. Si la honte a empêché ceux-cy de mettre leur nom à la teste de leurs Pieces profanes & deshonestes; vous diriez que ce seroit par une honte opposée, que ceux là après avoir fait trophée d' Ouvrages de galanteries, d' obscenitez & d' impiété, publiez hautement sous leurs vrais noms, ayent fait difficulté de faire paroitre leurs livres de pieté sous les memes noms. C'est ce qu' on a remarqué en la personne du Marquis d' Offera, qui après s' estre amusé à composer de Pieces indignes de son nom, & les avoir néanmoins publiées sous son vray nom de Dom Jacinte de Villalpando, semble avoir esté honteux de paroistre Auteur d' une Vie de Sainte Elizabeth de Hongrie, qu' il fit imprimer sous le nom de Fabio Clement.*

(669.) CLEMENS PAPA, IV. hoc nomine, alias *Guido GROSSIUS*, sive *FULCODIUS* dictus. Huic à *Bellarmino* & *Miræo* aliisque supposita *Commentaria in Jus Canonicum & Civile* vendicantur *GVIDONI Papæ*, nomine proprio sic dicto *Consuli Delphinali*, à *Labbeo Tom. I.* *Biblioth.* & *Oleario Abaci Patrolog.* p. 113. sub lit. (a) adde *Strauchii Amœnitates Juris canonici* pag. 162.

(a) *Olearius Abaci Patrolog.* p. 113.

*Labbeus Tom. I. p. 232. existimat, Commentaria in Jus Canon. & Civile ei hactenus à Bellarmino & Miræo aliisq; supposita, non esse hujus Guidonis Grossi, Clementis IV. demum nomine dicti, sed alterius, eximii Icti, qui Guido Papa nomine proprio vocatus fuerit, atq; floruerit ab anno 1427. ad 1483. Neque tantummodo miratur, eruditos viros in adeo gravi hallucinatione tamdiu hæsisse: quam, vel sola decisiones Parlamenti Delphinalis longe post Clementis IV. Papæ mortem erecti, tollere potuissent: sed & producit Codicem Paris. Biblioth. vetustum, characteribus Gothicis anno 1517. Lugduni excusum, hoc titulo: Lectura singularis & aurea Dn. Guidonis Papæ, Consulis Delphinalis super Decretales, &c. Sic bene satis ista se habent. Sed ideo lenius quoque & æquius tolerare, nec labio tam acri proscindere nostrum D. Quenstedium debuisse Labbæus, Tom. I. p. 402. eo quod Dial. de patris illustr. vir. p. 59. Bellarminum forte & alios antiquitatis kamaxarios secutus, Guidonem Grossum*

postea Clementem IV. vocatum, cum Guidone Papa nominatenus dicto, commutarit, & qua hujus sparta in Parlamento Delph. fuerit, illi tribuerit.

(670.) CLEMENS PLACENTINUS, Julius: Gaspar SCIOPPIUS, douteux. Fabio SCOTTI. Douteux. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 543.

(671.) CLEMENS ROMANUS. Ejus nomine extant.

I. *Canones Apostolorum*, orti ex communi Ecclesiæ primitivæ disciplina, institutis decretis, & circa finem Seculi secundi in unum Synodicon collecti videntur *Caveo* Hist. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 14. tribuuntur autem ab aliis ISIDORO cuidam, ab aliis SEVERINO, docente *Deckherro* de scriptis Adespotis p. 69. Pro Supposititiis agnoscit *Gryneus* in Monumentis SS. Patrum orthodoxographis, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*, & *Wittbaker*. Script. 410. 411. monente *Symbola Norrianniana*. Vide etiam ea, qua de Canonibus Apostol. in *Anonymis num.* 645. proluxe monuimus.

II. *Recognitionum* libri X. varias appellationes sortiti, BARDESANI potius quam Clementi adscribendi conjectura *Cava* loc. cit. sub lit. (a) & P. *Nourry* in Apparatu ad Bibliothecam Patrum, recensentibus *Actis Erudit.* Lipsiens. Supplem. Tom. II. Sect. XI. pag. 537. 538. sub lit. (b)

III. Κλήμεντος & περὶ τῶν προφητειῶν &c. ex Homiliis Clementis & Recognitionibus collectanea videntur *Caveo* loc. cit. p. 15. sub lit. (c) Actore SIMEONE METAPHRASTA.

IV. De ejus *Epist. ad Corinth.* (ut ne ubique obvia hæc Clementis omnia recoquamus, v. *Mira* lit. (d) & *Amici* Symbolam sequentem (e) Rostochiensis.

(a) *Cave* Hist. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 17. b.

*Recognitionum libri X. varia sortiti nomina, quandoq; S. Clementis Act. Hist. Chronica, quandoq; S. Petri Acta, Itinerarium Periodi, Dialogicum Appione, dicti. Horum librorum antiquitatem satis arguunt, qua ex iis sub Clementis Περίόδων nomine citat Origenes, queque in hodiernis exemplaribus totidem verbis reperiuntur. Exstat amplissimum Bardesanis Syri fragmentum ex Libro de Fato Gr. apud Eusebium, quod iisdem verbis nono Recognitionum libro habetur hodie. Quis ab altero acceperit, haud satis certum est. Quid si ipse Bardesanes harum Recognitionum compilerator fuit? conjecturam sane nostram de hac re rationibus suis munitam, proluxe alibi exposuimus. Exstant Lat. ex antiqua versione Ruffini (qui novos forsitan in iis olim ab Hieronymo & Photio notatos suppressit) cura Jacobi Stapulensis, Paris. 1541. 1544. Colon. 1570. & cum reliquis Clementis Operibus alibi sæpius.*

(b) *Actorum Erudit.* Supplem. T. II. Sect. XI. p. 537. 538.

*Dionysium excipiunt Dissert. XI. Recognitiones Clementis, quibus varii ab auctoribus & in MS. tituli præfiguntur. Aliquando enim vocantur Clementis Recognitio, Clementis Itinerarium, liber Itinerarius Prædicationis Petri, Clementis Gestæ, vel Historia, aut Chronica, vel Narratio: nonnunquam vero Petri Periodi, vel Circuitus, vel Itinerarium, vel Acta appellantur. Dubitat vero Auctor, an Dialogi S. Petri cum Apione, quorum, ut Clementi suppositorum, apud Eusebium. H. E. L. III. c. 38. mentio fit, iidem cum libris Recognitionum sint, eorumque pars posterior, quod Valetio visum. De eo autem, quod Recognitiones Clementi suppositæ sint, prorsus non dubitat: potius nil in toto opere sanum, sed omnia corrupta esse, omnia depravata agnoscit. Scriptas existimat ante II. seculi medium, idq; inde confirmat, quod Bardesanes Syrus prolixum ex iis fragmentum in suum adversus Marcionem librum transfulerit, qui sub Soteris Pontificatu scriptus sit. Quomodo vero notum est ex ipsius Ruffini non omnia illum prout in Græcis repererat, transfuisse, & præsertim fragmentum de ingenito genitoque Deo omisisse: ita Nourrius observat, Cotelierium, qui è sex MSS. codicibus novam Recognitionum editionem struxit, fragmentum illud pene totum è tribus eorum codicum retulisse. Cujus proinde studium iterum commendat, iterum tamen & digressiones improbat.*

(c) *Cave* Hist. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 15.

Κλήμεντος & περὶ τῶν προφητειῶν &c. De Rebus gestis, peregrinationibus S. Petri Apostoli Epitome: ex Recognitionibus & Homiliis à Simeone Metaphraсте (si in re tam incerta conjecturam mihi ferre liceat) olim collecta: quod ex posteriore ejus parte cum S. Clementis Martyrio à Metaphraсте edito collata constare potest. Edidit Gr. Lat. Joach. Perionius, Paris. 1555. 4. & reliquis Clementis Operibus adjungi solet.

(d) *Miræus* Bibl. Eccles. p. 8.

Clemens, de quo Apostolus Paulus ad Philip-pens. -- scripsit ex persona Romanæ Ecclesiæ, ad Ecclesiam Corinthiorum valde utilem Epistolam, qua & nonnullis locis etiam publice legitur: qua mihi videtur characteri epistolæ, qua sub Pauli nomine ad Hebræos fertur, convenire. Sed & multis de eadem epistola non solum sensibus, sed juxta verborum quoque ordinem abutitur. Omnino grandis in utraque similitudo est. Fertur & secunda ex ejus nomine Epistola, qua à veteribus reprobat.

(e) CLEMENS.

Clementis Romani Epistola prior ad Corinthios his in Germania edita est. Primum quidem Helmeſtadia Madero, qui titulum hunc fecit: Κλήμεντος & περὶ Κορινθίων Ἐπιστολὴ πρώτη, Clementis ad Corinthios Epistola prior. Hoc primum seculo ex laceris reliquiis vetustissimi exemplaris Bibliothecæ Regiæ Anglicanæ eruta, notisque illustrata a V. Cl. Patricio Junio, Sereniss. Britanniarum Regis Bibliothecario. Nunc de novo edita & asserta a Joachimo Johanne Madero, Hannoverano. Helmeſtadi, Anno 1654. in 4. Præmissa est, post Dedicaciones Maderi & Junii, Maderi Præfatio ad Lectorem. Qua maxime respon-

respondetur Scripto, nescio cuius, Germanico, *γνωστοτητα* hujus Epistolæ impugnant. Sequuntur Testimonia de Clemente, ejusque Scriptis, primo Veterum, dein Recentiorum. Et in his primum quidem Præfatio Patricii Junii ad Lectorem, postea Grotii, Vossii & Conringii Epistolæ. In quibus omnibus genuina defenditur hæc Epistola. Quæ 9<sup>2</sup>. plagulas implet, Græce cum Latina Junii versione excusa, lacunisque per asteriscos indicatis. Subnexæ sunt notæ maxime philologicæ, cum Fragmento Epistolæ secundæ ex eodem MS. *Alterius editionis titulus* ita habet: S. Clementis Romani Episcopi & Martyris, cujus nomen jam Pauli tempore fuit in libro vitæ Philip. IV. 3. Epistola ad Corinthios, tam utilissima, quam scripturarum Ecclesiasticarum omnium antiquissima, ipsaque D. Johannis Apocalypsi vetustior: Apostolicæ fidei atque vitæ commendandæ gratia edita a Zacharia Hogelio M. Ecclesiarum ac Gymnasiarum Erfurtensi. Erfurti 1667. in 8vo. Exhibetur autem sola versio Latina Junii. Prima omnium editio Junii Græce & Latine prodit A. C. 1632. Dn. Dr. Fechtius in Annot. Mistis ad Rechenbergii Summ. Hist. Eccl. ita de hac Epistola:

*Quanquam nullus scriptor primi seculi extra Sacros apud omnes sit indubitatus, tamen Clementis Epistola ad Corinthios prior recipitur a Patritio Junio, Dannhavvero, Bebelio, Conringio, Calixto, Hornejo, Madero, Hogelio, Vossio, Grotio, Salmasio, Blondello, Seldeno, Fello, Petavio, Kortholto. Nec diversum sentiet, quisquis ipsam Epistolam lecturus, cum styli simplicitatem, Apostolico ævo dignam, tum materialium divinitatem intra sese senserit. Nec que obijciuntur, tanti sunt, ut quenquam ab hac opinione dimovere debeant.*

*Hæcenus Fechtius. Dn. Jo. Gottlieb Möllerus, Professor nunc Gedanensis, Disputationis hic Rostochii A. 1693. habitæ caput primum fecit hocce: Utrum Clementis Romani I. ad Corinthios Epistolam, prouti a Patricio Junio ex MSc. Alexandrino edita, genuinam non esse, inde, quia meminit Phoenicis, firmiter satis probetur. Id quod negat. Occasionem, qua Bibliotheca Regia Anglicana hanc Epistolam nacta sit, istam recenset Junius in Præf. supra citata. Cyrillus, qui hodie Constantinopoli Patriarchatum obtinet, vir pietate & eruditione insignis, ex Ægypto cum sedem Alexandrinam relinqueret, magnam librorum supellectilem secum advexit, inter quos codicem omnium vetustissimum & longe pretiosissimum (in quo veteris & novi fœderis libri literis grandibus, manu Thecle nobilis fœminæ Ægyptiæ, circa primi Concilii Nicæni tempora, bellissime exarati sunt) per Ornatissimum & Clarissimum Virum Dominum Thomam Roë Equitem auratum, & Turcarum Imp. Seressimi Regis nostri Oratorem, cum ex Oriente rediret, dono ad Seressimum Regem nostrum transmisit. Ad calcem venerandi hujus codicis & *κειμηλις παραφρασεις* in membranis laceris adjecta, erat Clementis ad Corinthios Epistola, eadem*

manuscripta, quam nunc bono publico & tuo usui in lucem damus.

(672.) Petri CLENCHERI *Disputatio de Symbolo Athanasii*. Wirceburgi Anno 1590. prodit, dein sub veri Auctoris Nicolai SERARII, S. J. nomine Voss. Trib. Symbol. pag. 54. 55. *Symbola est Normanniana*. Vide *Sotvellum* Bibliothecæ Jesuiticæ pag. 635. b. ubi in Tomo III. Operum ejus collocat.

(672. a) CLEONIS Torbizi nomine scripta Italicè *Vita S. Patritie Virginis*, 1633. in 4. edita, quod sit Nicolai BERZETTI, prope per anagramma colligas, etiamsi hoc ipsum non testaretur *Alegambe* p. 348.

Vide tamen eadem repetentes *Sotvellum* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 624. a. & *Witten*. Diar. Biograph. Anno 1644. d. 28. Martii.

(673) Le Sieur de CLEONVILLE. Ejus *Avertissement aux Provinces* par le sieur DE CLEONVILLE. Sub hoc nomine JOH. SIRMONDUM latere indicat *Peliffon* de l' Acad. Franç. p. 479. ubi hunc librum pro Auctoris Chef d'oeuvre habitum addit. Adde *Baillet*, Auteurs deguifez p. 543.

(674) CLEOPHILUS, *Octavius*: Franc. de FANO. *Baillet*. liste des Auteurs deguifez, pag. 543.

#### CLEOPHILO v. Pangasis.

(675) CLEVELANDUS. Ejus nomine & inter opera illius extant carmina quædam, quæ tamen debentur Thomæ WEAVER, Wigornienfi; sicut & illa sub titulo: Archiepiscopi Eboracensis defectio: inter Weaveri Cantilenas ac Poemata edit. ao. 1654. leguntur, restante, *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 278. a.

(676) CLEVIER, *Thomas du*: Bonav. des PERIERS. *Baillet*. liste des Auteurs deguifez, pag. 543.

(677) CLORIO *Cariopi Carcaria, Anassari* de di: Jean-Baptiste NOCETO. *Baillet*. liste des Auteurs deguifez p. 543.

(678) *Firmianus* CLORUS, idem est qui VIRETUS, ut patet ex indice Librorum prohibitorum Tridentino, qui est Sotomajoris p. 49. b. Nihil de eo habent Bibliotheca Frisio-Gesneriana nec Melchior. Adami in vita Vireti.

(679) CLOUSET, ou le Sieur de Clouset. *Anagrammaticum* involucrum est Joh. COUSTELLI, quanquam ejusdem adjutor fuit in opere, quod sub Clouseti nomine emisit Coustet, Isaac le MAITRE, ut docet *Bailletus*, deguifemens des Auteurs p. 292. 293. & in subjecto indiculo p. 543.

Quid nam vero libri sub hac larva editum sit in publicum, ibidem non memorat; speramus

ramus tamen illud aliquando orbi literato indicaturum.

CLUSIUS v. *Gratianus*.

(680) *Joannis CLUVERII* notissima *Epitome Historiæ Universalis* in 4. aliquoties edita, quomodo JESUITÆ auctoris sit & illi cuncta in favorem Sylvestri II. Pontificis, dicta Lutherano indigna, debeantur, vide recensentem Amicissimum mihi Dn. *Detlevium Marcum à Frieze* in litteris ad Nobilissimum *Georg. Schroteringium*, datis communicatisque mihi, cujushic (a) excerpta damus.

(a)

Extract-Schreibens  
Hrn. Friesen/  
de dato Stetin 4. Sept. 1697.

Als ich vieler Tadeln auf Pabsts Sylvestri II. (welcher / da er noch *Gerbertus* hieß / *Hugonis Capeti* Sohn *Robertum*, hernach *Ottonem III.* Röm. Kaiser / informirte) Leben geriebt / und dabey Anfangs in *I. Jac. Hofm. Hist. Paparum* p. 2. p. m. 71. & seqq. mit Verwunderung las / was selbiger so sicher aus andern her schreibt / gleich auch die welche er allegirt gethan / sonderlich / *Cluverus* in *Ottone* 3. p. m. 454. b. (obgleich der Jesuite *Buffier* in *Historia Francica*, *Mezeray* Tom. 2. p. m. 475. viel vernünftiger handeln / und die bosshafftige *Calumnien* übergehen) fand ich / daß *Boxhornius* in *Hist. univ. ad vitæ exitum Ottonis* 3. p. 573. & seqq. den Sylvester männlichst vertheidiget. Ich wunderte mich aber dabey über das vom *Boxhornio* angeführte *Decretum Ottonis III.* welches er als eine rare Sache allegirt / weñ er d. p. sagt: *Id cum in manus meas veniret, exhibere hic omnino necessarium existimavi*, und muß daher glauben / daß er des *Lehmanni Chron. Spir.* niemahls gelesen / weil bey diesem schon idem *Decretum* L. 5. C. 15. p. m. 403. de verbo ad verbum zu finden / und der cordate Sylvester defendiret wird. Hiebey erinnere ich mich / was ao. 1656. der gelahrte *Marq. Gude* mir zu *Jehna sanctè* contestirte / von mir jedoch damahl unmöglich gehalten / jeko aber geglaubet wird / wenn oballegirte passages, und sonderlich *Boxhornii*, gegen des *Cluverii* Schmah-Worten gehalten werden / und worüber ich des fürtrefflichen *H. Placcii Meynung* gerne vernehmen mögte.

Gemeldter Herr *Gude* sagte dann: daß / wie 1627. der Kaiserliche Krieg in *Hollstein* und *Fürland* geführt / und in *Dittmarschen* einst eine Kaiserliche Parthey geschlagen / hätten *Dani* dabey ein Manuscriptum erbeuhet (welches ein mit-gebliebener gelahrter Jesuite und Feld-Prediger bey sich gehabt) und solches in *Meldorp* verhandelt / woselbsten es gedachtem *Cluvero* (verstehe) *Johanni* Hände gerahen / NB. NB. welcher es hernacher vor seines ausgegeben / weil er den wahren Autorem erschlagen wüßte. Dann / fuhr *Gude* fort: Ob zwar *Cluverus* ein fein gelahrter Mann / nach seiner Art; hatte er doch bey weitem die *Studia* und *lecture* nicht / die sich in seiner *Historia* zeigt.

Ich habe seither wenig auf obige *Relation* und *Meynung* reflectiret. Allein / da ich jeko betrachte / was *Clu-*

rus d. I. vom *Sylvestro* schreibt / welches alles nach der Pästlich-gesinnten *Calumnien* schmecket / (denen auch so gar *Lutheraner* und *Calvinisten* / wie am *Hofmanno* zu sehen / nur blindlings gefolget) so glaub ich / daß vorbeschriebener *Jesuite* / der bey seinem Buche erschlagen / verus Autor / und nicht *Cluverus* sey / als welcher ja ex *Lehmann. Chron. Centur. Magdeb. &c.* ein anders und bessers wissen können und sollen / wenn ers nicht aus *Ignorance*, wie jener aus *Bosheit* / nur andern nachgeschrieben. Einmahl ist wol gewiß / daß *Pabst Sylvester II.* nicht so schlimm / noch sein Tod und Grab so schändlich gewesen / als nachgehends von ihm ausgesprengt worden / wie man unter andern ersehen kan aus des *Naudé Apologie pour tous les grands personnages* Chap. 19. p. m. 541. - - 573.

(681) *Merlinus COCCAJUS* al. *COCCALIUS*. Sub hoc nomine citatur à *Thoma Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* p. 168. a. *Opus Macaronicorum cum Epistolis & Epigrammatibus*. Venet. 1564. in 8vo. Auctor est *Theophilus FOLENGUS Mantuanus*, ut docent, *Freherus* in *Theatro virorum eruditione clarorum* p. 1449. sub lit. (a) *Bailletus deguifemens des Auteurs* p. 132. 133. sub lit. (b) *Voetius de Atheismo* p. 122. indicante *Symbola Normanniana*, & *Admonitio ad lectorem Gaffarelli Curiositatibus præmissa* p. 4. Quibus adde *Colomesii Melanges Historiques* pag. 52. & *Jugemens des Savans* Tom. IV. part. IV. num. 1276. p. 210. 211. sub lit. (c) ubi pleraque *Folengi Scripta vera & Pseudonyma* recensentur.

(a) *Freherus* in *Theatro virorum eruditione clarorum* p. 1449.

*Ad Latinas deinde Masas tunc reflorescentes conversus, cum assiduus Virgilio concivis sui volveret opus ejusq; venustatem exprimere conaretur, ruri intra solitudines aliquandiu abditus, Opus novo dicendi lepore jucundum condidit, quo amæno Carmine Romanis & Hetruscis vocibus interdum rusticis variato, non neglectâ metri harmoniâ jocose aliorum facta perstrinxit.*

*Poema id tanquam rude & rusticum Macaronæam appellavit: sunt enim Macarones bucellæ ex farina, ovis & caseo factæ, quæ inter mensæ delicias agrestibus habentur. Edidit autem id Poema sub nomine Merlini Coccai.*

(b) *Bailletus deguifemens des Auteurs* p. 132. 133.

*Jene puis attribuer aussi qu'au Motif de la Honte les Macaroniques du prétendu Merlin Coccaie, parce que ces pieces ne paroissent pas assez graves ni assez dignes de la Profession Monastiq; à leur Auteur Theophile Folengi Moine de Saint Benoist.*

(c) *Anonymi (Bailleti) Jugemens de Scavants sur les princepeaux Auteurs*, p. 210. 211. n. 1276.

*Nous ne connoissons presque plus Theophile Folengi que sous le faux nom de Merlin Coccaie quoy qu'il n'ait pas publié tous ses Ouvrages sous ce masque. On a de luy 1. un Poeme des Couches de la sainte Vierge, & nous verrons ailleurs s'il est vray que Sannazar le luy ait derobé en qualité de Plagiaire. 2. La Macaronée ou l'Ouvrage Macaronique, qui porte le nom de Coccaie 3. Un autre Ouvrage en vers Macaroniques*

niques appelé Il libro della Gatta: 4. Un autre qui n'est Macaronique qu'en partie, & qui s'appelle Il Chaos del triper uno, ou le Dialogue des trois âges. 5. Un autre du Temps, intitulé Il Giano, qui est peut-être le même, que le Poème, appelé le Janus de Theophile, que le Mascurat attribue à Jean Baptiste frere de nostre Theophile. 6. Des Satyres en vers Macaroniques sous le titre: de le Gratticcie: 7. Un livre d'Epigrammes & d'Epitres mêlées de mots Italiens & Latins. 8. Puis en stile Berniesque ou ampoullé l'Orlandino, sous le nom de Limerno Pitocco. 9. Il a fait aussi en stile serieux, outre l'ouvrage Latin des Couches de la sainte Vierge, un Poème de l'Humanité de Jesus-Christ en vers Italiens, 10. Et un autre pièce sur la Passion du Sauveur en vers hexamètres Latins.

(682.) Jodocus COCH: qui & Justus JONAS, damnatus in Indice Tridentino librorum. Quid scripti sub hoc nomine emissum sit, apud Bibliothecarios meos non reperio. Silet & de hoc personato nomine Melchior Adami in Vita Justii Jonæ. Binominem hunc fuisse arbitratur Mollerus Flensburgensis, in transmissa Symbola, legisse se hoc alicubi addit, sed nunc non recordari, in quo tandem libro.

(683.) Joannes COCHART, divulgavit Parisiis Scholam Salernitanam, versibus Macaronicis Gallicis, quos Burlesques vocant, dedicatis viro summo Guidoni PATINO, qui ipse tamen eorum Auctor creditur. Ut refert Bartholinus dissertatione de Poëtis Medicis pag. 129, & ex eo Deckherrus de Scriptis Adespotis pag. 340. Bailletus tamen in Catalogo des Auteurs degvifsez de eo dubitat p. 543.

(684.) Bartholomæus COCLES. Ejus nomine insignitur Chiromantia quæ physiognomia ejusdem in Editione Argentoratensi 1533. adjecta est. Sed Chyromantia hæc debetur Andrea CORVO Mirandulano, ut Frisus Bibliothec. Gesner. pag. 103. b. judicat. Hæc tamen inscriptio offendiculo fuit Jamesio, qui Coclitem memorat, Corvo prætermisso, observante Symbola. Normanniana.

(685) COELESTINUS Papa I. ejus nominis. Ejus Epistole I. ad Gallos adjici solent sententia de gratia DEI, & libero arbitrio, Cœlestino adscriptæ à Petro Diacono aliisque, quos recenset Miræus Biblioth. Ecclesiast. p. 59. sub lit. (a) Abjudicantur autem ei à Quesnellio, ut indicat Cave Historiæ literariæ Scriptor. Ecclesiastic. p. 227. LEONI M. vindicatæ, quod non admittit Cave loc. citat. qui potius occasione controversiæ Pelagianæ à privato quodam conscriptas has sententias autumat sub lit. (b) Adde pag. 243.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 59.

Cœlestini Papæ Epistolæ exstant in Tomis Conciliorum. Epistolis istis subnecti solent sententiæ quædam de gratia DEI & libero voluntatis arbitrio,

Quamquam autem hæ Cœlestini non sint, Cœlestino tamen (quisquis earum est Auctor) ab antiquis olim Scriptoribus tributa sunt: ut à Petro Diacono in libro de Incarnatione & gratia Christi ad Fu'gentium; à Floro Magistro in libro adversus Joannem Scotum, qui ecclesiæ Lugdunens. nomine circumfertur; ab Hincmaro Remensi contra Godescalcum; à Cresconio, Ivone & aliis: ut Sirmondus in Notis ad tomum I. Conciliorum Gallia notavit.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 227.

Notandum denique Cœlestini Epistolæ I. ad Gallos subnecti Auctoritates sedis Apostolicæ Episcoporum de gratia DEI & libero voluntatis arbitrio. Et ita quidem subnexuit olim Dionysius Exiguus. Cœlestino tribuunt Fulgentius, Cresconius, Florus Magister, Joannes Scotus, Hincmarus Remensis, Ivo, &c. V. CL. Pasch. Quesnellius, qui omnia pene ad augendam Leonis Papæ glariam pertrahere solet, Cœlestino abjudicat, Leoni I. vindicat, nullius, ipso mei fatente, Codicis MS autoritate, nullo editionum anteriorum exemplo, nulla cujusquam auctoris seu recentioris seu antiquioris suffragante conjectura. Verum de hac re plura forsitan in Leone Magno. Interim dummodo res solis conjecturis agatur, quid si flagrante controversia Pelagiana, privatus quispiam hæc testimonia collegit, & Cœlestino obtulerit, unde in ejus scriniis reperta, ipsius Epistolis subnectebantur? Judicent eruditi.

COELIUS v. Apicius,

Pinti.

Sedulius.

(685. a) Gamaliel COENRAADINUS. Est Henricus GROENEWEGEN. Personatus scripsit examen thesium extraordinariorum Ant. Hulsi Amstel. 1674. in 4to. Ita Catalogus Guilielmi Anselarii habet, pag. 75. Symbola est Maftrichtiana.

(685. β) COGMANDOLUS, THEONESTUS personatus, est Jesuita Stephanus MOQVOT, cujus elogium hoc vide ex Oomio. (Scripsit Gallice secreta Calvino-Turcica melius Theomachum se inscripturus.) Oomii verba hæc sunt: Hier (van het Ichelden) heeft met bysonder opset zyn bysonder Werck van gemacht, den Jesuit Stephanus MOQVOT in een groot Bock in de Franse tale, met privilegie & approbatie nyt gegeven in den Jaer 1624. Hy die sig nyt desetve Societeit verborgen heeft, onder den versierden naem van Theonestus COGMANDOLUS schryft dus in syn Godlose bock, Calvino-Turcicis secretis confid. IV. De religie, of dat ick eigentlyk spreek, het Ateistendom der Calvinisten, is sediteus, ongerust, Wreed, gelyk eertyts die der Egyptenaeren: Oomius in dissert. de praxi Theol. in de inleiding, pag. 36. a. Symbola est Maftrichtiana.

(686.) COINTUS Smyrnæus est CO-RINTHUS ille celebris Grammaticus Græcus, ut

ut ex *Reinesf. Epist. 67. ad Rupert. pag. 591. docet Symbola Herteliana.*

(687) COIRA. Personato hoc nomine impressa est *Genevæ Parænesis ad Rempublicam Venetam* quæ tamen verum Auctorem habet *Cæsarem BARONIUM E. C. R. Cardinalem*: ut patet ex *Leonardi Nicodemi Addition. ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam p. 60. nobis sub lit. (a) excerptis. Impressa est hæc Parænesis Baronii nomine Coloniae Agrip. 1606. in 8vo Complectitur paginas 65. Huic Parænesi oppositam Antiparænesin Crassi, & cum hoc disputationem Macri vide in Additionibus Toppii loc. citat.*

(a) *Leonardus Nicodemus in Addit. ad Toppii Bibl. Neapolit p. 60.*

*Cæsaris Baronii S. R. E. Presbyteri Card. Tit. SS. Nerei, & Achillæi, Sedis Apostolicæ Bibliothecarii Parænesis ad Rempublicam Venetam. Romæ 1606. in 4to.*

*Fu anche ristampata nella Raccolta di tali scritture impressa in Ginevra sotto nome di Coira à carte 97. Anzi della detta Parænesi ce ne sono diverse edizioni, essendo stata ristampata in Augusta, in Colonia, e forse anche in Firenze; ed è stata stampata in lingua Toscana tradotta dal Ser Donati Fiorentino.*

COLATO v. *S. Bellino.*

(688.) COLESTIUS *Petrus est Jean BOLTHE*: qui scripsit sub hac larva *Auream Clavem Paradisi*, seu virtutes 12. Christianas, edit. Colon. 1643. in 12mo, indicante *Sorwello pag. 424. a. adde Witten. Biograph. anno 1658. d. 28. Martii. Sed hic personæ nullius meminit.*

(689.) COLET *Champenois Claude: Gilles BOILEAU. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 543.*

COLLETET WILHELMI, uxor  
v. *Claudine.*

(690.) COLONIENSIIUM *Theologorum aut Ecclesiasticorum nomine editum Antididagma adversus Buceri librum de reformatione Colon. 1543. videtur esse compositum à Joanne GROPPERO ut refert Sleidanus Comment. de Statu Religionis & Reipublicæ lib. XV. p. 472. sub lit. (a) & lib. X. p. 292. cui addit Symbola Normanniana Osiantrum Histor. Ecclesiast. XVI. 251. 345. & Fra. Paolo Histor. Concil. Trident. 128. vide & Melch. Adami in Vita Buceri p. 217. & Symbolam Maftrichtianam. (b)*

(a) *Sleidanus Comm. de statu Religionis & Reipublicæ. lib. XV. p. 427.*

*Cum igitur in eo res permaneret, illi librum adversarium parant, & Antididagma vocant. In ejus libri præfatione, post magnam vim conviciorum in Luthe-*

*ranos, claris verbis affirmant, sub Imperio Turcarum malle sese vivere, quam sub magistratu, qui reformationem illam sequatur atque defendat. Hujus autem libri fuit author, ut ajunt, & architectus, Gropperus.*

(b) *Symbola Maftrichtiana. n. 1. 2.*

*Bucerus Mart. I.*

*Lubens hæc adeo prolixè recensui, quod Sanctæ recordationis Martino Bucero debeant potissimum qui & illa alio postmodum Scripto defendit, quod Clero Coloniensi appositum Germanice edidit anno 1545. sine suo nomine & cum prolixa sub nomine archiepiscopi, præfatione, sed postea Genevæ 1613. Latine sub nomine Buceri, & titulo defensionis Christianæ reformationis Hermanni Archiepis. Colon. prodiit in Capita divisum, & cap. 66. defensionem eorum, quæ hunc ritum defensionis spectant exhibet, quæ in Germanico fol. 108. & seq. legitur. Nam quantus hic vir fuerit & quanta perspicacia in rebus Ecclesiasticis, quam Zelo simul prudenti & charitate ardente fragrans, tum ex variis publicis actis tum ex scriptis ejus Anglicanis constat quæ Basilea ex Petri Perne officina ao. 1577. edita fuerunt & c. Sam. Andree in disp. de Simone Mago thes. 9.*

*2. Gropperus*

*Quondam Scholasticus Ecclesiæ ad D. Gereonem Coloniae postmodum Cardinalis. Hic est auctor libri cui titulus Canones concilii Coloniensis sub Hermanno Archiepiscopo anno 1536. teste ejus propria manu codici meo adscripta vid. Voët. disp. de confess. & apolog. part. 3. post quæst. 7.*

(690. a) *Collegium COLONIENSE. Ejus nomine quoque prodiit colon. 1643. Aurora in Leone, in Inauguratione Serenissimi Maximiliani Henrici Bavari Coadjutoris Archiepiscopi Coloniensis Auctore Joanne LEURECHON Lotharingo Barroducto, monente Sorwello Biblioth. p. 469. b. Witte de hoc Scripto tacet.*

(691.) *Pauli COLTELLENI nomine scripsisse Hieronymum GOSSIUM, Phil. Alegambe docet pag. 451. in toto vero opere non meminerat Gossii, sed Gessii, sive Gypsi cujusdam Hieronymi, quem suppresso, sed non falso nomine scripsisse Vitam Xaverii memorat p. 185. & hoc nomine nobiscum jam inter anonymos collocaverat. Vid. num. 1264. De Coltelleno larvato penitus silent cum Alegambe repetens eundem pro more Sorwel p. 341. & Wittenius.*

(692.) *Ludiomæi COLVINI Papa Ultrajectinus, seu Mysterium Iniquitatis reductum à Cl. V. Gisberto Voetio in opere Politicæ Ecclesiasticæ. Londini 1668. in 4. ut habet titulus, sed uti recte censet Dominus Gerhard von Maftricht, revera Amstelodami excusus, occultat nomen Ludovici MOLINÆI, de quo latius egimus in anonymis cap. 2. num. 62. Quod autem suam Parænesin hoc scripto defendere laboraverit, ipsum operis hujus principium statim arguit.*

*Vide Colomesii Melanges Historiques pag. 52. & Baillet. liste des Auteurs deguisez pag. 544. & quem addit Notæ Marg. Dicm, ipsum Voët. Pol. Eccles. P. 3. l. 4. tr. 1. p. 817.*

(693.)



(693.) COLUMBA: Jean COSTER  
Baillet liste des Auteurs deguifez p. 544.

(694.) COLUMBANUS Abbas. Inter  
hujus carmina edita à Goldasto, & illustrata à  
Daumio, notis quibusdam, occurrere pag. 230.  
dicuntur Monosticha quæ ALDHELMI, aut AL-  
CUINI FLACCI sunt, apud Fabric. Bibl. Latinæ  
Append. p. 18. sub lit. (a)

(a) Fabricius Biblioth. Latinæ Ap-  
pend. pag. 18.

Idem Daumius incerti Veteris Poëtae Monosticha  
à Pithæo in lib. I. Epigrammatum Veterum vulgata,  
& disticha selectiora ex Salutari medii barbaria avi Poë-  
mate, & S. Columbani Abbatis Carmina ex Gol-  
dasti editione subjecit cum suis notis. Inter illa Co-  
lumbani p. 230. etiam Monosticha occurrunt quæ Ald-  
helmo à quibusdam, ab aliis rectius tribuuntur Alcu-  
ino Flacco.

de COLUMBARIO v. *Bertrandus.*

(695) Bernhardi COMENII *Cerberus tri-*  
*ceps Anti-Christianus* in cap. XIII. Apocalypf. Germ.  
Stockholm. 1641. 4to. five iisdem literis Henrici  
MAREBODI. Incerti manu in Codice Oxenst.  
Hæc Symbola Normanniana.

(696) COMES, où DE COMITIBUS,  
Antonius Maria: Marcus Ant. MAJORAGIUS. Baill.  
liste des Auteurs deguifez p. 544.

(697) COMICUS *Veter.* Lepidus: Leon Ba-  
ptiste ALBERTI. Baillet liste des Auteurs degui-  
fez, p. 544.

(698) COMMODIANUS *Hercules*: Jean  
de LAUNOY. Baillet, liste des Auteurs deguifez. p.  
544. v. & Hercules.

(699) COMPERAT de Carcassone, B. Esti-  
enne GOURMELEN. Baillet, liste des Auteurs  
deguifez p. 544.

(700) Principis di CONCA nomine re-  
pondit Cammillo Pellegrino Torquatus CRASSUS.  
vid. Additiones Leonardi Nicodemi ad Toppii Bibl.  
Neapol. p. 56. b. sub lit. (a)

(a) Leonardus Nicodemus in Addi-  
tionibus ad Toppii Bibliothec. Neapol. pag.  
56. b.

A cartè poi 287. è la risposta di Torquato  
Crasso à Cammillo Pellegrino in nome dell' Principe di  
Conca, la qual principia

Gia preso avea lo stil senza arte, e senza  
Maggiore studio, onde le cartè io segno,  
Seguendo de' Miglior l'alta sentenza.

(701) Alphonsus à CONCEPTIONE, est F  
Alphonsus HIDALGO, ordinis B. Mariæ de Mer-  
ede. Scripsit sive Hispanice s. latine (1) *Quinque*

*dulcissimas Considerationes de Sacro lateris Jesu Christi  
formine s. Stigmatè.* (II) *Decem alias de Sanctis-  
simo Eucharistia Sacramento, in illa verba Cantic. III.  
ferculum fecit sibi Rex Salomon, &c.* vid. Nicolai  
Anton. Biblioth. Hispan. p. 22. a.

(702) Antonius à CONCEPTIONE: Anton.  
de VIMARAEN, où Anton. de SIENNE. Baillet, li-  
ste des Auteurs deguifez p. 544.

(703) Petrus à CONCEPTIONE. Pro-  
diit hujus nomine Valionæ ut præfert 1661. in 8.  
Cæsaraugustæ 1662. apud Bernardum Nogves  
Hispanice. *Soplos en defensa de la Pura Concepcion de  
Nuestra Señora*, contra algunos atomos, que se  
an levantado y opuesto al Sol de la Verdad. Au-  
ctor est Petrus de ALVA, & ASTORGA, indi-  
cante Nicol. Antonio Bibliothec. Hispan. p. 134. a.  
Tom. II. adde Bailletum deguifem des Auteurs p.  
312. & in Catal. p. 544.

(703) CONCHETTA, Toddaro: Julien  
ROSSI. Baillet. liste des Auteurs deguifez p.  
544.

(704) CONCHIS, Guilielmus de: Heli-  
nand de FROIDMONT. Baillet, liste des Auteurs  
deguifez p. 544

(705) CONCHLAX: Pamphile d' ALE-  
XANDRE ait Bailletus in catalogo des Auteurs de-  
guifez, p. 544. At NICANDRUM sub ficto  
Conchlacis nomine ὁ Φρονικὰ edidisse, notat Ga-  
lenus VII. de Medicament. simplicibus. *Lambec.*  
Lib. II. Bibl. pag. 541. & ex eo Faber in Centur.  
Plagiar. p. n. ult. in fine.

(706) CONDREN, Charles de: TOUS-  
SAINS des MARES, & Charles de Condren con-  
jointement, avec Pasquier QUESNEL. vide Ba-  
illetum in Catalogo des Auteurs deguifez, p. 544.  
& deguifem. des Auteurs p. 292.

CONFESSOR v. *Maximus.*

(707) Jacobus CONGELSHOVIUS. Ab  
eo consignatæ supersunt res Argentinensium, ab  
origine Urbis usque ad annum Christi 1400. Ger-  
manica lingua contextæ, indicante Vossio de Hi-  
stor. Latinis pag. 544. Eum arbitratur Joan.  
Hallervordius eundem cum Jacobo de KO-  
NIGSHOVEN, cujus extat *Chronicon* productum  
ad annum usque 1456. in Spicileg. de Histor.  
latin. p. 98. 99. At Sandius ad Vossium p. 205. &  
206. hunc putat eundem cum Jacobo de Kū-  
ningshoven, qui vitas scripsit Episcoporum Ar-  
gentinensium, quem Hallervord. p. III. vocat JO-  
ANNEM DE KONINGSHOVEN. Sandii ver-  
ba sub lit. (a) excerptimus.

(a) Sandius ad Vossium pag. 205. 206.  
Jacobus Congelschovius consignavit res Argenti-  
nensium usque ad annum c10 CCCC. Hunc quidem  
pulcre conjicit Hallervordius, eundem esse cum Jacobo  
de Konigshofen; Sed quid diceret ad id, quod Autor  
hic

hic Chronicon suum perduxerit usque ad annum 1456. Non dubium autem, quin idem sit cum Jacobo de Künigshofen, Argentiniensis chori præbendario, quem refert Wimpbelingus scripsisse de vitis Episcoporum Argentiniensium, in Dedicat. libri sui. Hallerwördius illum perperam vocat Joannem de Künigshofen.

(708) CONGREGANS, Filius Vomentis: AGUR FILS DE JAKE. Baillet, liste des Auteurs deguisez p. 544.

(709) CONIMBRICENSIS COLLEGII Commentarii in Physica & Ethica Aristotelis, cum primis debentur Cosmæ MAGALLIANO, Lusitano Bracharensi Societatis Jesu. Ribad. Catal. Script. Societ. Jes. De his quidem non memorent Alegambe p. 86. & Sotvel. p. 161. at Eum, qui in Collegii Conimbricensis Commentariis extat, in Problemata Aristotelis librum expresse huic Cosmæ Magalliano tribuunt locis citatis. Et Commentarii quidem in duas Partes divisi, quarum Prior tres Aristotelis libros pagg. 542. Posterior V. libros p. 524. comprehendit in editione Colon. 1616. Utrique Parti necessarij indices subjecti sunt. II. Commentarii in Ethica Aristotelis IX. disputationibus p. 94 absolvuntur in edit. Colon. 1621.

Ast hi iidem Commentarii à Nicolao Antonio Biblioth. Hispan. p. 267. asseruntur Emanueli de GOES, Jesuitæ, cum cæteris, nempe (a) in libros de Cælo, & Meteoris, qui extat per quæstiones, columnis 548. cum indice X. foliorum edit. Colon. 1618. V. in libros de anima, cum Tractatu de anima separata, problematibus de Fisu, columnis 694. cum Indice 19. paginarum. Edit. Colon. 1617. Extat eodem Collegii Conimbricensis nomine Commentarius VI. in Aristotelis Dialecticam, qui Bipartitus conspicitur in Edit. Colonienf. 1611. Prior columnas numerat 566. posterior 768. præmissa Summa Quæstionum, continens folia quatuor, subjectusque in fine Index rerum folior. XI. De hoc autem in Logicam Commentario notat Nicolaus Anton. quod ejus loco ab anonymo emissus sit alius eodem Conimbricentium nomine, illis plane indignus. Francof. 1604. ad quem abolendum Collegii ejusdem appellatione usus, Sebastianus COLETUS genuinos Commentarios in Logicam Aristotelis emisit, eos nempe, qui una cum cæteris jam laudatis per manus eunt.

(710) CONINGII, Antimi nomen esse Honorati FABRI Jesuitæ, detegit Sotvell. Bibl. Jesuit. p. 350. a. & Villani Visiera Alzata, hilce verbis:

LXVI. HONORATO FABRI. Giesuita. Francese della Bresse, sotto nome di Antimo Coningio publicò.

Pulverem Peruvianum Febrisugum Romæ Typis Hæredum corbelletti M. DC. LV. 8.

Unde corrui ingeniosa Baylii conjectura, quod Conygius hic legi debeat: nempe formato nomine ex Græco, quod pulverem notat. Adde supra in Antimo dicta.

(710. a) CONNESTABLE, Henry Jacques

DAVY DU PERRON. Baillet liste des Auteurs deguisez. p. 544.

(711) CONRARTI nomine impressus est Parisiis de Oratoria Actione libellus 1686. ling. Gallica, versus latine a Melchiore Smidio 1690. Helmstad. qui verum operis simul Auctorem detegit Michaëlem FAUCHERIUM. vid. Acta Erud. Lips. 1690. p. 368. sub lit. (a) Bibliothecæ Universellæ & Historique de l'Année 1688. tom. 8. p. 424. & Giornale de' Letterati Ferraresi, l'an. 1691 Fevvar. p. 63. indicante Symbola Junckeriana sub lit. (b) Prodiit hic liber sine Auctoris nomine. Paris. 1656. 1667. & aliquoties alias, de quo vid. in Anonymis num. 2403. plura, ubi simul occasio hujus Conrarto per errorem tributæ operis detegitur.

(a) Acta Er. Lips. A. 1690. p. 368. Utile futurum quod dixeramus in Actis anni 1687. mense Jan. p. 18. institutum, si quis Gallicum de oratoria actione libellum Latinum redderet, prospere executus est Academia Helmstadiensis, quæ & Julia a conditore dicitur doctissimus Professor Melchior Smidius. Cui etiam acceptum verum nomen auctoris ferendum est; quod Galli, postquam A. 1676. Lugduni absque ullo auctoris nomine libellum dederant, decennio post Parisiis Conrarti esse commenti fuere; quod etiam recusa in Belgio expressit editio. Michaëlem Faucherium autem verum ejus auctorem esse, Ecclesie Carentoniensis quondam Ministrum, in Præfatione doctissimus Interpres monuit.

(b) Symbola Junckeriana. Melchior Schmidio profess. Helmstad ariduto in idioma latino il libro: Actione Oratoria seu de pronunciatione & gestu, ex gallico, Helmst. 1690. 4. che fu stampato in Lione in lingua francese l'anno 1676. senza il nome di autore, l'anno 1686. fu ristampato pure nell'istesso idioma come parto & opera di Conrarto, il che l'interprete nostro (nempe Schmidius) dice nella prefazione al Lettore, detto nome esser suppositio e falso, e che il vero nome dell'autore sia Michaële Faucherio già un tempo ministro della Chiesa Carentoniense. Ita in Giornale de' Letterati Ferraresi, l'anno 1691. Fevvario p 63.

CONSCIENTIOSUS v. Christianus.

CONSENTINUS v. Parrhasius.

CONSTANS v. Antistius.

(712) Veridicus CONSTANS libellum famosum vulgavit 1677. in Samuelem Pufendorffium, qui in epistola ad amicos hunc factum Nicolao BECKMANNO, Exprofessori Lundinensi adscribit, uti ex ipsa memoratæ epistolæ inscriptione apparet. Extat autem hæc Epistola in Specimine Controversiarum à Pufendorffio edito Upsal. 1678. in 8. à p. 219. ad p. 270. & in Eride Scandica ed. Francof. 1686. in 4to. p. 111. ad 139.

(713) ANTOINE CONSTANTE: Prodiit sub hoc nomine primum, liber inscriptus: Defensio Doctrinæ Veteris, de Eucharistia &c. qui

qui postmodum recusatus, verum Auctoris nomen in fronte præfixum habuit, *Petri MARTYRIS Vermilii*, docente *Teiffierio* Tom. I. *Eloges des Savans*. p. 207. *Oppositum* videtur hoc scriptum *libello Gardinerii*, quem hic sub nomine M. Antonii Constantii ediderat.

(714) Collegii CONSTANTIENSIS S. J. nomine, *Silvi Castrum*, seu *Aureum Equitem*, *Illustrissimo Principi, Episcopo Constantiensi, oblatum*, a Jesuita Germano, *Joanne BISSELIO*, scribit *Alégambe* p. 228.

Adde *Sorvillum* Biblioth. Scriptor. Societ. J. p. 422. a.

## CONSTANTINOPOLITANUS

v. *Andronicus*.

v. *Germanus*.

(715) CONSTANTINUS Germanicus. Quod illo nomine circumfertur *Itinerarium Politicum*, esse P. A. OLDENBURGERI, & stylus ipse, & plurimorum Typographorum testimonium facile persuadent. Quibus accedit etiam *Deckherrus* in literis ad me datis Spir. 6. febr. 1677 & D. *Höhn* in præfatione itineris Juridici pagina 2. Prodiit Cosmopoli apud Levinum Ernestum *von der Linden* cum præfatione Auctoris & Indice locupletissimo, anno editionis & loco vero non expressis. Ipse tractatus nullis nec libris nec Sectionibus capitibusve distinctus, paginas in universum 631. complectitur.

(716) CONSTANTINUS Imperator de *Agricultura*, quod citetur adhuc *Naudæo* Bibliogr. Polit. p. m. 17. miror. Quandoquidem jam olim eos libros, Constantino IV. Pogonato dedicatos, auctori vero CASSIO DIONYSIO *Uticensi* vindicaverunt Viri docti, de cujus libro ex *Magonis* Punico verso v. *Plin.* lib. 18. cap. 3. *Criinit.* de hon. discipl. l. 4. c. 2. & quæ fusius habemus dicta in *Rhodianis* num. 4. Editio Lugdunensis 1658. in 8. utrumque nomen *Dionysii* & *Constantini* præfert.

Thomas Hyde autem in *Catalog. Bibl. Bodlejan.* pag. 209. b. DIONYSIO adscribit soli hos libros 20. Constantino abjudicatos. Alii hæc opuscula sub nomine *ἑσποτικῶν* tribuunt CASSIANO BASSO, qui ex variis rei Rusticæ Scriptoribus ea collegerit; inter quos est *Almeloveen* in *Syllabo Plagiariorum* pag. 5. & 6. ex Jun. *Animadv.* lib. 6. cap. I. Alii FLORENTINO, alii POGONATO CONSTANTINO Imperatori. Unde hæc verba legas apud Fr. *Redi* de *generat. insector.* p. m. 67. *Juba Lybiæ* Rex apud *Florentinum* lib. XV. *institutionum Agriculturæ*, attributarum CONSTANTINO Pogonato Imperatori vitulum in arcam ligneam includi voluit, & p. 79. *Gassendum* citat, hos libros etiam FLORENTINO tribuentem. v. *Corvinus* præfat. in ejus fragm. cum *Dubravio* editum 4. m. 335. NB. Extat ejus versio Italica *Nicolo Vitelli* 8. Venet. 1542. cum præfixa præfatione d'uno innominato autore Constantinopolitano, quale

affirma quæstæ opera esse di Constantino Cesare. Cum vero hæc versio sit ex *Cæciani* latina, sine dubio & illi ea præfatio erit adjecta.

Sed aliud dubium adhuc oritur: Sitne IMPERATOR CONSTANTINUS, cujus cura hi libri concinnati sunt, POGONATUS, an vero PORPHYROGENITUS? Illi communiter assignatur, sed adhuc inclinatur *Vossius* apud *Lambecium* *Bibliothecæ Cæsar.* lib. VI. pag. 165. sub lit. (a) Debentur autem in his libris multa PAMPHILO Grammatico Alexandrino, ut evincit *Lambecius* *Bibl. Cæs.* lib. II. pag. 537. 540. 541. ob prolixitatem omissus

*Rhodianis* olim addita sic habent.

IV. Scav. num. 32.

## CONSTANTINUS de Agricultura DIONYSIUS UTICENSIS.

Intelligit *ἑσποτικῶν* seu de *RE Rustica selectorum* libros XX. Græcos, Constantino Cæsari non cupatos, & *Jo. Alexandri Brassiani* opera in lucem, datos Basileæ 1539. in 8. cum præfatione, *Simonis Grynei*, quo testante, *liber hic olim cum genitus privatus esset, in Imperatoris familiam adscriptus, Auctoris sui nomen cum patroni nomine feliciter, adeo commutavit, ut Constantini verus filius, qui adptatus tantum erat, haberetur dicereturque.* Hosce libros *Cassii Dionysii Uticensis* nomine primus quod sciam *Antonius Vincentius Lugduni* 1543. in 8. edidit ex interpretatione *Jani Cornarii Medici*, cui præfixa *Sulpitii Sapidi* Epistola de Auctoris dectione pluribus agit, a quo libros etiam hosce primitus ex *Punico Magonis Carthaginensis* translatos esse discimus. Eisdem libros etiam interpretatus est *Antonius Lacuna Segobiensis Medicus*, & *Cornarii* interpretationem *Scholiiis* additis reprehendit, teste *Andrea Schotto* in *Bibliotheca Hispaniæ* Tom. I. class. 8. p. 330. Dionysio vero Uticensi deberi, confirmat etiam ex *Nicolao Gutberto* de *Murthinis* cap. 2. pag. 23. *Henr. Ernstius.* *Observ. variar.* lib. 2. cap. 36. Adde, *Gesnerum* sub nominibus *Cassii Dionysii Uticensis*, ac *Magonis*, ubi ipsum consulere operæ pretium est. Prodierunt autem hi ipsi libri sub titulo *Librorum Imperatoris Constantini de Agricultura Interpretate* *Jano Cornaro* Ven. 1538. in 8. *Cassiano Basso* nescio cui libros eosdem adscribit *Adrianus Janius*, in *Animadversionibus suis.* *Gesneri* quoque, *Bibliotheca à Simlero* recognita, p. m. 116. hæc habet *Cassiani Bassiani liber vetustissimus manuscriptus dicitur apud Monachum quendam in Italia latitare, Cæsaris nomine, de Agricultura.* Ipsi libri valde sunt commendabiles rei rusticæ Physicæque studiosis. Addit hic margo *Diecmannianus* sequentia.

*Vid. Fabri Decadem Decadum de Plagiar. & Pseudonym.* 100. *Convingium librorum Dubravii de piscinis*, quos recudi curavit, pag. 103. ff. *Phil. Mauffacum* in *Judicio de Plutarcho & scriptis ejus*, quod in edit. *Græcolat.* Oper. I. *Plutarchi* Ffr. 20. 1620. fol. Tom. I. legitur. *Moller.* *Homonymoscop.* p. 441. ff.

Addit quoque Margo *Mastrichtianus* *Clar. Schilterum* de *libert. Eccles. Germ.* lib. II. t. 9. §. 10. *Ant. Augustini* *Dialog.* 6. lib. I. de *emendat. Grat.* p. 44. edit. Paris.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Libri VI. p. 165.

Quamvis igitur Janus Cornarius ut supra memoratum est, collectionem horum Geoponicorum adscribat Imp. Constantino Pogonato, sunt tamen plures alii, qui eam attribuunt Imp. Constantino, ejus nominis Septimo, Cognomine Porphyrogenito. Inter eos enim est etiam Vir doctissimus Gerardus Joannes Vossius, quippe qui Libri singularis de Philosophia capite sexto, §. 23. posteriorem hanc opinionem approbat his verbis: De agricultura ex Græcis præter Hesiodi Ἔργα, & Arati Προγωνατικά, adeantur Geoponicon Libri Viginti: sive eos collegit Vindanius Anatolius Berytus, quem duodecim de Agricultura Libros collegisse autor est Photius; sive Dionysius Vticensis, ut videtur velle Brodæus; sive Cassianus Bassus, ad quem Hierocles Mulomedicus scripsit. Sane de Vindanio verum non puto, quia in illis ipsis Geoponicis inferuntur Observationes nunc nomine Vindanii, nunc Anatolii, nunc Beryti, ut inter Autores potius, è quibus collectum id Opus, esse videatur. Collecti vero sunt cura Constantini Augusti, Leonis Augusti filii, Basilii Macedonis nepotis, qui Constantinus πορφύρεος ἀπόγονος, vulgo πορφύρογεννήτης, sed rectius ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ nuncupatur. Ex Viginti illis Libris priores duodecim sunt de Agriculturæ ratione, octo autem posteriores de natura & educatione animalium. Græce hoc Opus primus exhibuit Johannes Alexander Brassicanus; latine vertit Janus Cornarius: sed posteriores octo longe majori cura transtulit, atque una cum Castigationibus suis edidit Andreas à Lacuna Segobiensis. Complures etiam alios, qui de Agricultura scripserint nominat Photius memore CLXIII, ubi de Vindanio Anatolio loquitur. Hucusque Vossius.

(717.) CONSTANTINO Imp. tributa lex C. de naufragiis, ex stylo evincitur esse ANTONINI PII a Salmasio de modo usurar. cap. 5. p. 202. an solide, judicet Lector. v. Arnis. de subjectione & Exemptione Clericor. c. 6.

(718.) CONSTANTINI MAGNI Donatio toties falsi convicta est à Viris summis Theologis, Ictis, Politicis, vel peculiaribus scriptis, vel pro argumenti ratione, ac re nata simul inter alia quæstionem hanc agitantibus, ut idem velle hic prolixè docere, foret actum agere. Hoc tantum ea de re nunc commemorasse suffecerit: Editam eam esse Donationem, una cum Donatione Othonis III. Sylvestro II. Papæ factam, in qua de fide & auctoritate Constantinianæ testimonium perhibetur, cum Commentariis anonymi, typis Gothardi Voegelini in 4. dedicatam illam quidem Jacobo Magnæ Britannæ Regi, A. D. 1610. hanc vero Leonardo Donato, Duci Venetæ Reip. 1607. Eos ego Commentarios parum abfui, quin doctissimo ISAACO CASaubono adscriberem, sed cum adhuc ea de re dubium superesset, nolui anonymis nostris id inferere. Vide Casauboni mentem in præfatione Exercit. Sacrar. fol. m. 6. & in ipsa exercitat. 15.

pag. 420. Auctor vero figmenti de Donatione Constantini Magni, detegitur opusculi posterioris pag. 8. & pag. 21. JOHANNES DIACONUS cognomento Digitorum. Adde Bodinum de rep. l. 1. c. 9.

Supposititiam quidem donationem hanc septem. rationibus evincit Du Pin Nouvelle Bibl. Tom. II. p. 20. 21. sed J. Diaconum Auctorem non agnoscit, quin potius Collectionum ISIDORI Auctori tribuit p. 23. sub lit (a) Quod & ex illo observat l' Histoire des Ouvrages des Savans Novemb. 1687. Tom. I. pag. 288. seqq. Duodecim diversa hujus donationis reperiri instrumenta asserit Henning. Arniseus, de Subjectione & Exemptione Clericorum. cap. VI. (quod integrum de hac donatione agit) p. 169. sub lit. (b) Quin & ab ipsis Pontificiis eam pro spuria agnosci ibidem docet. Inter quos est Jesuita Maimburg, allegatus a Paulo Vindingo in epistola, quæ Deckberro de Scriptis Adespotis sub juncta est pag. 352. Alios scriptores supposititiam hanc esse Constantini Donationem evidenter demonstrantes recensent Olearius Abac. Patrolog. p. 119. sub lit. (c) & Sagittarius Introduction. ad Historiam Ecclesiast. pag. 611. 612. sub lit. (d) Vide etiam Arniseum loc. cit. cap. VI. p. 176. seqq. Promovere hanc Romanorum in supponendis variis libris, & hac etiam Constantiniana donatione, fraudem maximo studio annisus est Cicarellus, monente Magnifico D. Maiero in Dissertat. Epistolica. Addit & alia scripta contra hanc donationem Tom. III. Autographor. Lutheri & Coætaneorum pag. 69. 70. (e) Cæterum Commentarium in hanc Constantini Donationem non tam Casaubono, quam Marquardo FREHERO adscribere vult Deckherr. de Scriptis Adespotis pag. 118. 119.

II. Citatur quoque Constantini Magni nomine ab EUSEBIO Oratio ad Patres in Synodo Nicena, & alia ab hac diversa à GELASIO, quam tamen ab ipso potius Historico fictam judicat Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 96. b. sub lit. (f)

(a) DU PIN Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccles. p. 23. T. II.

Tout ce que nous venons de dire de l'établissement & de l'accroissement de la domination des Papes, fait voir que ce n'est point à Constantin, mais à nos Rois, qu'ils sont redevables des fondemens de leur Souveraineté; & par consequent que l'Edit de Donation, qui porte le nom de Constantin, est entierement supposé; mais il est assez difficile de deviner qui est l'Auteur de ce faux monument, & le motif qui l'a fait fabriquer &c. Quelques-uns attribuent ce faux monument à l'Auteur de la Collection d'Isidore, grand & celebre fabricant de ces sortes de pieces. Cette conjecture est la plus probable, mais elle n'est pas encore certaine, & il vaut mieux suspendre là-dessus son jugement, que de s'arrêter, à des conjectures peu solides.

(b) Arniseus, de subjectione & Exemptione Clericorum cap. VI. (quod integrum de hac donatione agit) p. 169. 170.

Donationem hanc diversis verbis, diversoque sensu proferunt, Melchiades, in c. Futuram, 12. q. 1. & Acta beati Sylvestri, quæ Gelas apud Burchard, lib. 3. c. 217. inter hagiographa reponit, quam authorem ignorari consitetur, quem Augustinus Eugubinus in lib. de Donat. Const. ab Eusebio Cæsariensi scriptum falso disputat contra Vallam, cum non tantum stylus cum Eusebio non conveniat, sed nec historia, quam Eusebius in vit. Constant. vel non enarrat, quod maxime facere debuisset, vel plane aliter, imo modo contrario. Eandem aliter Palea c. Constantinus 96. dist. aliter Leo IX. in Epist. 1. ad Michaël. aliter Balsamon, in Photii nomocanon. t. 8. c. 1. & Matthæ. Blastar. IC. in synops. Jur. Canon. c. de Bulgar. Cypr. & Iber. aliter Nicolaus III. in C. fundamenta de Elect. n. 6. aliter Petrus Damian. in discept. Synodali, Martin Polon. sub Sylv. Alber. de Rosat. C. de off. præf. Vib. Anselmus, Deus dedit, Ivo Carnut. Eugubinus: aliter alii proponunt: Ita ut vel hoc nomine donatio suspecta esse debeat, cum duodecim ejus diversa instrumenta proferri posse scribat autor comment. ad Donat. Const. ad Regem Britan. quia verba plures ejusdem actus inter se congruere debent, ne ipse Constantinus eas rejiciat, qui dicit: l. scripturae 14. C. de fid. instrum. Scripturae diversæ & fidem sibi invicem derogantes, nihil habere firmitatis possunt: Et ubi repugnantia inter se in testamento jubentur, neutrum ratum est. L. ubi repug. ff. de R. J. Et quod pluribus datur, quando non apparet, cui datur, nulli competit l. si quis de pluribus: 27. de reb. dubi. Acta enim Sylvestri & Palea, Palatium Lateranense, Romanam urbem & omnes Italiae seu occidentalium regionum provincias, loca & civitates Sylvestro attribuunt. Anselmus, lib. 4. in rubr. c. 32. Deus dedit, lib. 4. c. 1. Edicti summam talem proponunt, quod Constantinus Imperator Papæ concessit coronam & omnem regiam dignitatem in urbe Romana, & in Italia, & in partibus occidentalibus. Melchiades: dona immensa contulit, & fabricam templi primæ sedis beati Petri principis Apostolorum instituit, adeo ut sedem imperialem, quam Romani Principes possederant, relinqueret, & beato Petro, successoribusq; suis profuturam, concederet. Nicolaus III. solius urbis Romanæ meminit. Petrus Damianus ait: Palatium Lateranense, quod eatenus aula regalis extiterat, perpetuo jure concessit: regnum Italiae judicandum tradidit. Alius igitur, sedem imperialem, alius Romanam urbem, alius Palatium Lateranense, alius habitum, & dignitatem regalem traditam scribit, alius totum imperium occidentale, alius Italiam tantum judicandam concessam: cuiam creditis? cum omnium sit eadem fides. Certe quia non apparet, utri credendum, satius fuerit, neutri fidem habere, per d. l. si quis.

(c) Olearii Abacus Patrologicus. pag. 119.

Omnia & singula isthac unicus Gualtheri sistit libellus. Labbeus quoq; Tom. I. dist. pag. 237. istud Constant. Donationis edictum in dubium merito revocatum esse fatetur.

(d) Sagittarius Introductione ad Historiam Ecclesiasticam p 611. 612.

Donationem Sylvestro Papæ (ut volunt) fa-

ctam, ex editione Bartholomæi Picerni de Monte Arduo, cum Laurentii Vallæ in Donationem illam Declamatione, ex Ulrici Hutteri ad Vallæ Declamationem præfatione, & aliorum de eadem Donatione judiciis, Ortvvinus Gratus in fasciculo rerum expectandarum & fugiendarum publicavit. Eandem Donationem, non ut à Gratiano truncatim, sed integre edita, cum versione duplici, Theodori Balsamonis, & Matthæi Blastaris, & Commentariis illustratam, vulgavit Marquardus Freherus. Libros V. de hac Donatione sub alieno nomine in lucem dedit Raphael Castellus, Bononiensis, Soc. J. Fictitiam commentitiamq; hanc donationem complures singularibus scriptis ostendunt, & in his Caspar Birschius, Ic. Argentoratensis, Joachimus Hildebrandus, Helmstadensis, Johannes Himtnelius, Jenensis, & Gilbertus Voësius, Ultrajectinus Theologi: M. Michaël Haynovius: ut alios taceam, partim ab Hottingero in Elencho Scriptorum suppositiorum laudatos.

(e) Autographorum Lutheri & Coætanorum Tomus III. p. 69. 70.

Donationis quæ Constantini dicitur, Privilegium Bartholomæo Picerno de Monte arduo: ad Julium II. Max: Pontif. Interprete. Laurent. Valla Patriiæ Romani, contra ipsum, ut falso creditum & inventum privilegium Declamatio. Cum Ulrici Hutteri Equitis Germani, ad Leonem X. Pontif. Max. præfatione, dat. 1517. Nicol. de Cusa, tit. S. Petri ad Vincula de Donatione Constantini. Antonius, Archi Episcopus Florentinus de eadem re. R. P. D. Hieronymus Paulus Cattalanus, J. U. D. ac Cubicularius Alexandri VI. Pontif. Max. de eadem donatione.

(f) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 96.

Oratio ad Patres in Synodo Nicæna, ap. Euseb. vit. Constant. in l. 3. c. 12. Aliam ab hac & multo prolixiorem exhibet Gelasius Cyzic. Hist. Concil. Nicæn. l. 2. c. 7. quam tamen potius ex Historici ingenio fictam, quam revera à Constantino habitam merite quis suspicari possit.

CONSTANTINUS v. à Monte laboris.

- - - - - V. Opelius.

(719.) CONSTANTINUS Monachus CASSINENSIS. Ejus extat Pantechni imo parva technici s. ars parva Galeni. Est autem liber IX. RASIS, Ravius ad Gesnerum, qui mox addit, Constantinum Méssem & Rasim ex Arabico in latinum transtulisse, eosque suppresso nomine edidisse. Hucusque Symbola Normanniana.

(720.) CONSTANTINUS PORPHYROGENETA. Lib. II. de Them. Th. 9. quæ de Urbe Lisso scripsit, verbotenus descripsit ex STRABONE, Lib. VII. p. 316. teste Luca Holstenio in not. in Stephanum de Urbib. p. 191. Hæc ex Alve-loveeni Syllabo Plagiatorum p. 12.

(721.) *Robertus* CONSTANTINUS, qui Montalbanus Medicinam fecit, sua ex SCALIGERO in *Avicennam Scholia* descripsit. Scaligerian. I. p. 12. Insimulabatur, ac si notas Julii Cæsaris Scaligeri plagio sublegisset; sed eas edendo, hoc Crimine sese absolvit *Colomesius* Galliae Oriental. pag. 103. Vide *Almeloveen* Syllabi Plagiari. pag. 12.

(722) *M. Antonius* CONSTANTIUS, Theologus Lovaniensis. Ejus nomine editum est Parisiis 1552. Volumen de *Eucharistia contra Capharnaitas*. Verus Auctor est *Stephanus* GARDINERUS, Anglus, & regnante Maria, Angliæ Cancellarius, ut indicant, *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 675. b. *Miræus* Biblioth. Eccles. Part. II. p. 51. c. 65. sub lit. (a) John. *Parike* the fall of Babel 54. Oxon. 1608. in 4to. docente *Symbola* Normaniana. Quibus addit *Mollerus* *Flensburgensis* *Epistolas* Theolog. & Ecclesiast. præstantium & Eruditorum virorum, præcipue *Remonstrantium*, pag. 132. 133. ubi Historiam hac de materia ortæ inter Gardinerium & P. Martyrem disceptationis prolixè describi asserit. Vide etiam *Melanges* Historiques *Colomesii* p. 52. *Marci Antonii* CONSTANTII nomine editum hunc *Gardinerii* librum asserit *Lavather* *Histor. Sacram.* p. 109. & 132. (b) Ex Carcere scriptum hunc de *Eucharistia* librum contra P. Martyrem sub *Constantii* nomine à *Gardinerio* memorat *Pitæus* de *Illustribus* Angliæ Scriptoribus p. 749 At *Thomas Hyde* ejusmodi argumenti librum *Gardinerio* adscribit in *Catalogo* *Bibl. Bodlej.* p. 278. a. Sed personæ nullam mentionem facit, sine dubio quia dein sub vero nomine prodiit. Adde *Hottingeri* *Schol. Tigurinæ* *Append. I.* sive *Bibliothec. Tigurin.* pag. 150. cujus excerpta (c) damus.

(a) *Miræus* *Biblioth. Ecclesiast. Part. II.* p. 51. c. 65.

*Stephanus* *Gardinerus*, Anglus, *Henrico VIII.* Regi à *Secretis* cum esset, *Richardo* *Pacao* in *Decanatu* *Londinensi* ad *S. Paulum* sub anno 1531. successit. Exinde ob doctrinam, solertiam atque industriam, *Episcopus* *Wintoniensis* & *Cancellarius* Angliæ fuit. *Marci Antonii* *Constantii*, *Theologi* *Lovaniensis*, titulo eruditum volumen *Eucharistia* contra *Capharnaitas* *Parisiis* 1552. & *Lovanii* 1554. publicavit. Exstat item *Londini* 1553. in. 4. editum *Diacosio-martyrium*, hoc est, *Testimonium* ducentorum de veritate corporis & sanguinis Christi in *Eucharistia*, adversus *Petrum* *Martyrem* hæreticum: qui liber auctorem præfert *Joannem* *Withum*, *Anglum* *Wintoniensem* *Episcopum*.

(b) *Lavather. Hist. Sacram.* p. 132.

Eodem tempore prodiit *Petri* *Martyris* defensio doctrinæ veteris & Apostolicæ de *Eucharistia* Sacramento adversus *Stephani* *Gardineri* *Episcopi* *Wintoniensis*, librum: quem ille primum quidem sub nomine *Marci Antonii* *Constantii*, deinde vero suo ipsius nomine evulgavit.

(c) *Hottingerus* *Scholæ* *Tigurinæ* *Append. I.* sive *Biblioth. Tigur.* p. 150.

*Defensio doctrinæ veteris & Apostolicæ de Sacro-*

*sancto* *Eucharistia* Sacramento, adversus *Stephani* *Gardineri* librum, quem ille primum sub nomine *Antonii* *Constantii*, deinde proprio suo ipsius nomine apposito evulgavit: opus longè accuratissimum, in quo quicquid de *Eucharistia*, in sacris literis, *Patrum* *Conciliorumque* monumentis proditum est, accuratè & copiosè tractatur. *Tiguri* excus. Anno Domini 1559. f. disp. de *Eucharistia* Sacramento, habita in celeberrima universitate *Oxonien*si, de eadem retractatio, ibidem habita. Hi duo libri primum in *Anglica* excusi sunt, & postea apud *Andream* *Gessnerum*, & *Rodolphum* *Wyffenbach*, An. D. 1552. in. 8v. & postremò à *Froschouero*, una cum defensione doctrinæ de *Eucharistia* & c. in fol.

(723) *Ostilio* CONTALGENI, *Academico* *Apatista*. *Anagrammatica* *Larva* est *Augustini* COLTELLINI sub qua edidit: *L' instituti dell' Anatomia* de *Corpo* *Umano*, à beneficio de' *Professori* ed altri studiosi di essa. *Spiegata* in versi *Toscani* in *Firenze* per *Amator* *Massi* 1651. in 12. recensente *Leti* *Italia* regnante *Part. III.* p. 379. 380. sub lit. (a) Superaddit adhuc alia quædam opuscula ab hoc *Coltellino* sub persona *Contalgeni* edita, *la* *Visiera* *Alzata* *Hecatostes* num. II. p. 23. 24. sub lit. (b) quem in fine horum excerptorum intelligit *Leti*. Adde *Biblioth. Aprosianæ* p. 203. 268. 273. 281. & seqq. 457.

(a) *Leti* *Italia* *Regnant. Part. III.* p. 379. 380.

1. *L' Institutioni* dell' *Anatomia* del *Corpo* *Umano*, à beneficio de' *Professori*, e altri studiosi di essa. *Spiegata* in versi *Toscani* da *Ostilio* *Contalgeni* *Accademico* *Apatista* *Parte I.* All. *Illmo.* *Signore* il *Sig.* *Gio.* *Walpoole* *Cavaliere* *Aurato*. In *Firenze* per *Amator* *Massi* 1651. in 12.

2. --- --- *Parte* *secunda* all' *Illmo* *Sign.* *Marchese* *Francesco* *Coppoli*. In *Firenze* per *Amator* *Massi*. 1651. in 12.

3. --- --- *Parte* *terza* *sezione* *prima* all' *Illmo* e *Reumo* *Sign.* *Arciprete* *Francesco* *Rinuccini*. In *Firenze* per *Amator* *Massi* 1651. in 12.

Nella detta prima sezione della terza parte è una lunga, e sensata *Prefazione*, in sua difesa.

4. --- --- *Parte* *Terza* *sezione* *seconda* all' *Illmo* *Sig.* *Marchese* *Bartolomeo* *Corsini*. In *Firenze* per *Amator* *Massi* 1651. in 12.

Della suddetta *Anatomia*, benchè il *Padre* *Apro*sio non ne faccia menzione doue favella del *Sig.* *Coltellini*, ne parla però à carte 467. come anche di altre sue Opere, le quali per tal causa saranno da me trascelte, e registrarò solamente quelle delle quali non fa menzione alcuna.

(b) *Villani* *Visiera* *Alzata* pag. 23. 24.

II. *AGOSTINI* COLTELLINI. *Anuocato* *Fio*rentino *Fondatore* dell' *Accademia* degli *Apatisti*, Oltre molte opere stampate col proprio nome, nota te per la maggior parte nella *Biblioteca* *Aprosiana* dell' *Antiugilmi*, e nel *Lib. IV.* della *P. III.* dell' *Italia* *Regnante* di *Gregorio* *Leti* *Italo* *Sabaudo*, di defuori sotto nome d' *Ostilio* *Contalgeni* *Ana*gramma del proprio nome.

Endecasillabi Fidentiani *In Fiorenza, nella Stampa del Maffi, e Landi* M.DC.XLI.8.

Endecasillabi Fidentiani *P. II. lui come sopra* M.DC.LI.12.

Rime *Piaceuoli. Come sopra.*

Lezione, o vero cicalata *sopra 'l sonetto di M. Francesco Berni.*

Chiome d'argento fine irte, & attorte.

*lui, M.DC.LXIX. come sopra.*

Il Vecchio Preferito, *Scherzo serio* M.DC.LII.12.

Mantissa Fidentiana. *Jui per Francesco Onofri, M.DC.LXIX.*

Enimmi. *Come sopra.*

L' Istituzioni dell' Anatomia del Corpo humano à beneficio de Professori, ed' altri studiosi *di esse, spiegate in versi. Lui alla scala di Badi* M.DC.LX.12.

D. Gufonis de Gufonibus Magistri in Grammatica, Laureati in Poesia, Doctoris solemnus, & quinque membris, & plus si possibile fuisset Perfecti, & Plusquam perfecti in omnibus rebus, & quisdam aliis, Epistolarum Latinissimarum Semicenturia prima dimidiata. Opus utile, honestum, delectabile, & necessarium non solum omnibus bonæ. Latinitatis studiosis, sed etiam aliis, in Scholis, Foris, & ubique versantibus. *Florentia ex Typogr. Hippolyti de Naue* M.DC.LXIX.12.

CONTRADA v. *Belus.*

(724) COOBUCK, *Robarts: Robert. PERSONIUS* ou PEARSONS. *Baillet. liste des Auteurs deguifez pag. 545.* Hunc Robertum Parsons alias vocari COOBUCK, refert etiam *Hyde* Biblioth. Bodlej. p.36. sed quid proprie sub hoc nomine ediderit, non indicat; Quamquam aliquot Parsonii scripta ibidem recensent. Et *Sorvel.* quamquam ab hoc Parsonio & suppresso nomine edita quædam agnoscat, de nomine Coobuck tamen plane silet. Biblioth. Script. Societ. Jes. p.727. a.

(725) *Theodorus* COORNHERTIUS. Alias *Theodorus Volchardus* COORNHERT. Vide *Thomam Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p.178. b. ubi sub hoc nomine recensentur ejus scripta.

COPA v. *Idoplare.*

(726) COPRIANUS: *Cyprien* REGNERI. *Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 545.* passive nempe dictus est Autor hic a *Salmasio* in diatribe de mutuo *Coprianus*, vide *Anonym.* num.963 nec quicquam credo alias sub *Copriani* nomine a *Regnero* editum.

(727) COPPA, *Idoplare.* PLACIDE REINA. *Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 545.*

COPUS v. *Alanus.*

CORALLUS v. *Abydenus.*

CORBELIENSIS v. *Aegidius.*

(728) CORBINIANUS, est *D. Brod. Korb* Syndicus Francofurtanus ad Viadrum; ut retulit mihi coram *Dnus Lic. Georgius Schrötering.* toties laudatus, civis, & ex auditore familiaris meus honoratissimus.

CORDATUS v. *Eubulus.*

(729) CORDO, *Geniate: Simon DE GENES.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p.545.

CORDUBENSIS v. *Alvarus.*

(730) CORDUS *Euricius: Henricus* URBANUS. *Baillet.* liste des Auteurs deguifez p.545.

(731) CORINTHI nomine quod breve extat scriptum Græca lingua, de quinq; dialectis. Illius auctorem esse *GREGORIUM* *Corinthi* Metropolitanam docet *Isaacus Vossius*, in non protritæ eruditionis Commentario ad *Catullum* p.240. *Symbola est* *Flensburgo-Molleriana.*

CORNELIUS v. *Aspasio.*

v. *Aurelius.*

v. *Callidus.*

(731) *Lucius* CORNELIUS *Europæus*, quod ab aliis *Jesuita* *Melchior* INCKHOFER, ab aliis *Caspar* SCIOPPIUS credatur, monuimus in *Rhodianis* n.59. Extat idem liber Germanice titulo: *Der Europäische Lucius Cornelius: Monarchia der alleigenen oder so genanten selbst: Sonnen an Leonem Allatium* 1663. in 12.

Recusus liber est 1673. in 4to cum *Alphonso Vargas.* Verus libri Auctor valde dubius est, aliis SCIOPPIUM aliis INCKHOFERUM indigitantibus. vid. *Königium* *Bibl. vet. & Nov.* p.427. *Cinelli* *Bibliothec. Volante* *Scanz.* V. p.67.68. sub lit. (a) in *Inchoferum* tamen magis inclinat *laVisiera* *Alzata* *Hecatost.* num.76. p.75. sqq. sub lit. (b) *Pellerus* in not. ad *Politicum* *scelerat.* p.9. & *Alberti*, qui *Scioppio* plane abjudicat, *Ecclesiæ* *pressa* p.5. *Joannes* *Deckher.* de *Scriptis* *Adespotis* p.96. *Gabrielem* BARIACUM *Lermaum*, Auctorem *Monarchiæ* *Solipforum* constituit. At honoratissimus intimus Amicus meus *Consiliarius* *Regius* *Danicus* *Christianus* *Dorn*, ex *Perillustri* *cujusdam* *viri*, qui ab ipsis *Jesuitis* hac de re *Vienæ* certus factus est, relatione, compositum, hunc libellum esse asserit a *N. CONTARENO* *Nobili* *Veneto*, uti indicant ipsa ejus verba sub lit. (c) ex epistola ejus d.23. Jun. 1689. ad me scripta. Ceteroqui ex rei veritate scriptum librum hunc esse judicant *Bosius* *dissert.* de *comparanda* *prudencia* *civili.* §.82. p.37. & *Bibliotheca* *Politica* *contracta* §.83. sub lit. (d)

*Rhodianis olim allita hæc reddimus.*

*Monarchia* *Solipforum* *adscribitur* *Melchiori* *INCKHOFER* *Soc.* *J.* *in* *8.* *Ven.* *A.* *1651.* & ante

ante jam alias sub nomine L. CORNELII EUROPAEI, & ad exemplar Venetum apud Batavos 1648. cum clave onomastica, & deinde alibi aliquoties diversis formis recusum opusculum, ab aliquo ex ipso ordine profectum esse, jam dudum & mihi & aliis Viris me Sagacioribus visum est. Aperte vero primus hoc, quod sciam, affirmavit Christoph. Pellerus in notis ad praefationem Politici scelerati impugnati pag. m. 9. sic scribens. Monarchiam Solipforum perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate N. Inckhoferum Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum. Quamobrem malim hisce auctoribus hoc accredere quam conjectura Excellmi Jcti. Ottonis Taboris in praefatione sua ad disputationes de Confrontatione doctissimas, ubi auctorem hisce verbis citat: Lucius Cornelius Europæus (sive is sit Gaspar Scioppius, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum) in Monarchia, quam dicit Solipforum, Leoni Allatio dedicata &c. Vide Excell. Geislerum de Mut. nom. in exemplo 9. decadis 4. utrumq; hunc locum etiam citantem. Sub ipso genuino nomine Melchioris Inckhoferi, extant etiam alia scripta quae curiosi cum hoc comparare possint, ad praesumptionem eo magis roborandam. Ex iis nunc in mentem redeunt sequentia. Tractatus Syllepticus de Terræ Solisque motu vel statione secundum Scripturam & SS. Patres, Romæ. 1633. in 4 Historia Sacrae Latinitatis libris VI. Monachii 1639. in 8.

Tres Magi Evangelici. Romæ 1639. 4.

Quomodo etiam occasione scripti hujus coram S. congregatione comparere, ac rationes facti sui reddere, titulumque operis & alia immutare necessum habuerit, vide apud Philippum Alegambe Bibliothecæ Jesuitarum p. 340. ubi quaedam ipsius prodiisse sub alienis nominibus R. P. E. L. &c. commemorat, quae tamen illa sint non exprimit. Plura ejus scripta recenset Leo Allatius in Apibus Urbanis pag. 190.

Hactenus Rhodiana. Quibus nunc addo Sorvillum p. 608. b. verba Alegambes tantum pro more suo repetere, & serius allatas Notas Diekmannianas (e) non ideo præter mittendas. Adde Baylii Dictionaire Tom. II. p. 167. hic quoque de meis allegatis alieno tunc per errorem loco insertis nunc omissis rectissime quod gratias ago, monentem.

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanz V. p. 67. 68.

Lucii Cornelii Europei Monarchia Solipforum ad Virum Clariss. Leonem Allatium. Venet. 1645. in 12. Questa è la I. edizione di questo Opuscolo essendo doppo stato ristampato molte volte e tradotto anche in lingua Tedesca; Il Tabor, celebre jurisconsulto dubita che l'Autore di esso possa essere stato lo Scioppio, mà comunemente però si crede, che il suo vero Autore fusse il P. Incofer.

(b) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. 76, p. 75. seqq.

LXXVI. LUCIO CORNELIO Europeo. Sotto questo nome dalle stampe di Matteo Leni, e di Gio: Vercellio Cadorini compagni, però ad istanza di Francesco Baba, che teneva impediti i torchi, uscì questo libercolo.

Lucii Cornelii Europei Monarchia Solipforum. Ad Virum Clarissimum Leonem Allatium Venetiis M. DC. XLV. 12.

Fu dedicato ad un tale Timotheo Cursanti, al quale chi leuasse la Maschera mi farebbe gran seruitio. Chi lo farà,

Erit mihi magnus Apollo.

Quanto all'Autore, andarono molti in suspecto, ne mancò taluno, che passò per Genova andando al Congo intorno all' Anno M. D. XLVIII. di farsene Autore. Tanto mi fu riferito dal gentilissimo Tobia Pallauicino del q. Fabricio di B. M. che pure vi uena curioso d' intenderlo. Discorrendone poscia in Roma fu stimata una mera sciocchezza. Non mi riesci di cavarne di più; bensì mi fu detto da un Amico, che fatta la cerca con licenza del Papa delle scritture del Inchofero temendo di simil ventura alle sue, sacrificò à Volcano alcune scritture spettanti alla stessa Monarchia, che forse poteuano essere di quei libri, che si nominano nell' ultima pag. Alterum de intestinis Solipforum, de externis bellis alterum. Per quello, che io potei cauare da tal uno degl' interessati in Viterbo nel M. DC. LI. interrogandolo del libro dell' Inchofero mi disse, che nelle Scritture ritrouarono qualche notarella che verteuca nell' istessa materia, e lettere del Conte Giulio Clemente Scoti, e che interrogato intorno al Libercolo della Monarchia disse non hauerlo fatto: ma che haueuano in mano da poter convincere, che egli l' haueffo fatto. Come in fatti si fosse, non potè saperfi, perche andato prima à Macerata, dindi à Milano, essendo passato all' altra Vita li XXVIII. di Settembre del M. DC. XLVIII. restò la Causa senza sentenza definitiva. Si offeruino però à pag. 143. queste parole; Lucius Cornelius Europæus à quadraginta quinque annis fide solipfus. Entrò il M. DC. VII. & uscì il M. DC. III. ne perciò dourebbero essere, che XXXVIII., pure sarà ciò fatto ad arte. Ma non più.

(c) Symbola Dorniana.

Bey dieser Gelegenheit habe nicht unterlassen wollen zugleich einen Anonymum mit zu überschreiben/ von welchem über Vermuthen vor einigen Tagen von einem Viro perillustri & quidem Erudito umständliche Nachricht bekommen. Das Buch ist gar klein in 12mo etwa ein halb Alphabet: titulus: Respublica Solipforum Cornelii Europei nomine. Verus Autor ist N. Contarenius, Nobilis Venetus, welcher quarti ordinis Jesuitarum einer schon gewesen / und als Doctor Theologiam profiteret welcher wie ihm einer præferiret, sich gegen den superiorem so außgelassen/ daß er ab gradu wiederum ad syntaxeos professionem verwiesen worden/ darüber er entrüstet/ sich so bezeigt/ daß er gar ausgefeket worden; da er dann extra societatem vivens hoc scriptum edidit. Hoc ex ore illustris viri, qui in munere



munere publico Viennæ degens ipsemet id ex ore ipsorum Jesuitarum haufit.

(d) Bibliothecæ Politicæ contractæ §. 83.

*Pertinet huc etiam Monarchia Solipsorum sub nomine Lucæ Cornelii Europæi, primum Venetiis, deinde in Belgio edita, Jesuitarum artes, mores & studia, totiusq; societatis arcana & statum, mirâ industria & elegantia recludens. Inter Iesuitas 45, anno exegisse, nec vilibus officiis adhibitum non obscure Autor in fine Libri & alibi significat, proinde non indignus cujus narrationibus fides adhibeatur.*

(e) Symbola Diecmanniana Marginalis.

Nicolaum vocat cum Pellero, & à Melchiore distinguit König. *Biblioth. V. & N. pag. 427 Le Pere Incofer Jesuite Allemand a esté decouvert estre le vray Auteur du livre contre les Jesuites intitulé, Monarchia solipsorum. Cestoit un homme fin & rusé. Hac Excerpta Naudæana ex MScto Patini, v. omnino Bayle Diction. Hist. & Crit. Tom. 2. p. 167. uti & Deckherrum de Scriptis Adesp. p. 95. & Mr. Arnauld Morale Pratique des Jesuites T. 3. p. 686. citat.*

(732.) CORNELIUS GALLUS Foro-Julienfis. Ejus nomine circumferuntur *Elegia sex*, quæ sunt MAXIMIANI cujusdam, judicio Gyraldi apud Fabricium Bibliothecæ Latinæ p. 33. v. Gallo.

CORNELIUS v. *Maximus.*

(733.) CORNELIUS NEPOS. Ei adscriptus (1) liber *de viris illustribus urbis Romæ* est SEXTI AURELII VICTORIS, ut evincit Fabricius *Biblioth. Latin. p. 8. & 168. sub lit. (a) adde Frisium Biblioth. Gesnerian. p. 176. Qui ibidem quoque affirmat (2) Cornelio Nepoti adscriptam Epistolam ad Ciceronem esse FRANCISCI PETRARCHÆ. Vid. quæ sub lit. (b) excerptimus. Caterum prior iste liber de viris illustribus Multis Auctoribus à diversis assignatus est, videlicet TACITO, PLINIO JUNIORI, ÆMILIO PROBO, SVETONIO, ASCONIO PEDIANO, quos ex Schotti in hunc librum Aurelii Victoris prolegomenis recenset *Symbola Normanniana. Et de Æmilio Probo quidem num. 43 Pseudonym. prolixè satis egimus, quæ vide.**

(a) Fabricius *Bibliothec. Latinæ pag. 168.*

De viris illustribus urbis Romæ, quorum primus est Proca, Rex Albanorum, ultimus Q. Pompejus. *Hic libellus sæpius prodiit sub nomine Cornelii Nepotis, Suetonii vel Plinii Secundi junioris. Fuit etiam qui Asconio Pediano adscriberet Johannes Metellus in literis ad Steph. Pighium: ut docet Clariff. Hanckius lib. 2. de Rom. rerum Scriptoris pag. 300. At hic lib. 1. p. 151. seqq. cum Sexto Aurelio Victori rectè vindicat autoritate veterum co-*

*dicum, in quibus libellus iste dicitur pars prior historiæ abbreviatæ Victoris, ita ut altera pars sit.*

(b) Frisius *Bibliothecæ Gesnerian. pag. 176.*

Cornelio Nepoti, aut Pomponio Attico falso adscripta *Epistola, ad Ciceronem, quæ Francisci Petrarchæ est ad Ciceronis manes: nam, & istam, & aliam similem de eloquentia Ciceronis, Paulus Æmilius inter Petrarchæ lucubrationes invenit. Impressa sunt cum operibus Ciceronis post tertium, librum Epistolarum ad Q. fratrem.*

(734.) CORNELIUS Papa. Ejus *Epistole decretales supposititiæ sunt: docente Oleario Abac. Patrolog. p. 120. sub lit. (a) Harum plane mentionem non faciunt Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. & Miræus in Bibliotheca Ecclesiastica. Symbola Mastrichtiana de epistolis ei a Pseudosidoro affectis citat Bellarm. Baron. &c.*

(a) Olearius Abaci *Patr. p. 120.*

Cornelius Papa, anno 253. sedens, *Episcopatu dignus & legitime vocatus encomio Cypriani, quod afferunt Centur. Magd. cent. 3. c. 10. Ejus Epistole duæ, a Gratiano inter decretales evectæ, & Biblioth. Patr. edit. 2. Tom. 3. f. 72. insertæ, at omnino suspectæ, & ceu pleræque aliæ aliorum ejus præcessorum, fictitiæ. vid. Coicum p. 68. Blondell. p. 310. Dannh. Christeid p. 900. & Bebel. Hist. sec. 3. p. 492.*

(735.) CORNICEN Danicus: Pierre VINSTRUP. *Baillet liste des Auteurs deguisez p. 545. Personati hujus nominis non meminit Bartholinus de scriptis Danorum pag. 225. ubi Petri Winstrupii scripta recenset.*

(736.) CORNUTUS, idem est, qui Phornutus aut PHURNUTUS, docente Thoma Hyde in Catalogo *Bibl. Bodlej. p. 182. b. & post l. 62. a. ubi ejus nomine citat librum: de Natura Deorum: seu de Fabularum Poëticarum Allegoriis, Speculatio Basil. 1570. Cornutum à Phurnuto distinguit König. Bibliothec. veteris & Nov. pag. 214. a. qui CORNUTO, & Frisius Biblioth. Gesner. p. 176. 698. qui PHURNUTO librum hunc tribuit.*

(736. a) CORNUTI nomine extat *Commentarius antiquus in Satyras Persii. Eum Præceptorem Persii Hieronymus fuisse scribit in Chronico Eusebii. De Inscriptionis autem veritate rationes dubitandi, doctosque Viros dubitantes, vide apud Henr. Ernst. l. 1. c. 7. obser. variar. Ubi tandem probat ex opere, Cornutum ejus auctorem esse non posse, cum posteros suos citet, seque ipsum cum encomio Philosophi virique egregii. Tandem verum auctorem hisce verbis subjungit: Reperi præterea Mediolani in Bibliotheca Ambrosiana, Cod. antiquissimum calamo exaratum, cujus usum mihi concessit Franciscus Bernardinus Ferrarius, Vir non solum elegans & doctus, verum bonus, & rarissima humanitate præditus, in quo ita scriptum erat; ACRON in Persium, pro Cornutus in Persium. Idem erat liber, qui Cornuto alias adscri-*

bitur. Faveo, ut verum dicam huic sententiae, cum ob antiqui Codicis auctoritatem, tum ob affinitatem sermonis cum aliis, quorum Acron auctor dicitur. Et ego faveo, eidemque sententiae plerosque viros doctos fautores spe certa promitto, quamvis Barthius adversar. 7. c. 16. p. m. 342. se nescire dicat, cur docti tantopere nomen hoc adversentur, quod ego miror in homine, cui totum hunc Exegetam lectum credidissem, quandoquidem tam luculentum ei perhibet testimonium, nimirum quod suo merito minoris esse nobis non debeat, quam quivis vetus Exegetes. Adde eund. l. 11. cap. 27. p. 560.

Acroni tribuunt etiam Hornius Histor. Philos. p. 255. & Fabricius Latinae Biblioth. pag. 85. sub lit. (a) qui hunc Acronis Commentarium itidem sincerum ad nos non pervenisse autumat; & Deckher. de Scriptis Adespotis p. 270. 271. qui tamen ex superstitionibus Cornuti in Virgilium Commentariis, dubium circa Acronem movet.

(a) Fabricius Latinae Bibl. p. 85.

Scholia antiqua ante Pithœum ediderat Rob. Stephanus 1549. 8. Locupletiora Elias Venetus Pithœus 1563. 4. sed magis selecta sunt quae Jos. Scaligero Eclogario ex Mss. P. Pithœus vulgavit. Neque hæc tamen neque illa qualia hodie extant, vel Cornutum vel Probum habent autorem, sed ex diversa ætatis eruditionis interpretum notis sunt conflata. Christiani Scriptoris non esse probat Pithœus ex iis quæ ad sat. 5. v. 184. leguntur. H. Ernstius lib. 1. c. 7. Obs. fide codicis antiqui Mediolanensis tribuere non dubitat Helenio Acroni, quod nec Cl. Placcio improbable videtur. p. 179. catalogi Pseudonymorum. At longe abest ut credam viris doctis in mentem venisse integra & sincera Acronis in Persium commentaria scholiis illis contineri. Janus Parrhæus p. 15. Ep. ait se alios genuinos Probi commentarios in primam Persii satyram manu exaratos legisse longe majori cura ac ingenio compositos. Alia scholia vetera in Persium profert Barthius lib. 56. cap. 2. lib. II. cap. 27. Adversar.

(737) Johannes CORONA aut CORONÆUS. Sub personato hoc nomine prodiit Romæ 1646. in 4. Tomus primus diatribarum eruditarum, quas Storeas appellavit Auctor Johannes Stephanus MENOCHIUS, Italus Papiensis, Societ. Jesu, ut testantur Sotvel. Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 505. sub lit. (a) & Morhoff. Polyh. lit. p. 248. 249. sub lit. (b).

(a) Sotvel Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 505.

Diatribas eruditas, quas Storeas ab Antiquorum Monachorum opere manuali, appellat Tomis VI. in 4. in quibus latè plura Sacra Scriptura loca explicantur; Quæstiones ameniores solvuntur, Antiqui ritus recensentur & Historie varia enarrantur. Horum primus tomus prodiit sub nomine Joannis Coronæ, reliqui vero nomine Auctoris. Romæ typis Manessii, & Castelli ab anno 1646. usque ad 1654.

(b) Morhoff. Polyhist. literar. pag. 248. 249.

Joh. Stephanus Menochius edidit Italica lingua, tomis sex, varia collectanea, historica, Physica, Jacra, moralia. Primum volumen sub ficto nomine Johannis Coronæ prodierat Romæ in 4to. Ann. 1646. Titulus est, le Stuoire, ad Imitationem Stromatum Clementis Alexandrini conceptus. Alter tomus ibidem ann. 1648. prodiit; uti & sequentes annis sequentibus sub Titulo Trattenimenti Eruditi. Selectiora sunt, quæ in his libris habentur, pene eo modo adornata quo Philippus Camerarius horas suas succisivas adornavit, & Petrus Mexias varias suas lectiones, qui liber ex Hispanica lingua nunc in Germanicam conversus est; quales adhuc plures habentur, quos recensere omnes non patitur instituti nostri ratio. Sufficiat præcipuos enumerasse. Cum ad disciplinas peculiare ventum est, non obliviscemur illorum, qui suæ disciplinae locos communes scripsere.

(738) Cesfranchus CORONEIN, Anagrammaticum Involucrum est Francisci RINCONI, Hispani Toletani, sub quo in lucem edidit Italice gloriam gloriarum Deiparæ Virginis, seu de merito ejusdem. Sotvel. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 248. a. Alegambe & Nicolaus Antonius in Bibl. Hispan. hujus non meminerunt.

(739) Annibal CORRADINUS Veronensis. Ejus opera prodiit Miles Macedonicus, Ilutino Sale perfriktus. Altdorffi in 4to. Auctor verus est Henricus NORIS, Veronensis Augustinianus, docente Leti Italia regnante Tom. IV. lib. V. p. 541. & 517. sub lit. (a) adde Cinelli Biblioth. Volante Scanzia II. p. 20. eodem remittentem.

(a) Leti Italia Regnante Tom. II. lib. I. p. 517.

Si crede universalmente che sia composizione del medesimo Padre, anche il seguente Opuscolo.

Miles Macedonicus Plautino Sale perfriktus, Opera Annibalis Corradini Veronensis.

Sic solent superbi subdomari. Plautus in Afinaria III. 3. 112.

Altdorff Noricorum Typis Jo: Henrici Schennerstædt in 4.

Bencke apparisca stampato in Altorfio, è impresso al mio credere in Italia. Ben' è vero che nel detto Opuscolo in alcuni luoghi si loda, ed in altri si riprova il Padre Noris, ma tali cose si fanno à bello studio, perchè tanto maggiormente si creda l'Opera d' altri.

COSENTINO v. Montano.

(740) Jacobus COSMA Fabricius. Ejus nomine extant Notæ Stigmatice ad Magistrum Triginta Paginarum &c. impressæ Francofurti anno 1612. tempore nundinarum transmissio illuc Apographo, per Procuratorem Bibliothecæ Parisiensis. Exemplaria vero postmodum Parisios delata sunt & ibi distracta. Auctor scripti est P. Jacobus SIRMONDUS, qui hoc in libro sui ipsius mentionem facit, uti scribit Petrus Aurelius i. e. Abbas S. Cyranus in Catalogo Jesuitarum larvatorum Operum ejus tom. III. præfixo num. XXIII.

Eas notas stigmatice nomine hujus Fabricii citat Hyde Biblioth. Bodlejanæ Catal. p. 242. a. Bailletus

*Bailletus* indicis des Auteurs deguifez p. 553. addit Jacques *Sirmond* douteux.

COSMAS v. *Guymiez*.

(740. a) COSMOPOLITÆ *Historia Naturalis*, seu *Nova & Genuina Animalium Generatio*, nec non *Accuratissima Corporis humani delineatio Anatomica*. Lugduni Bat. typis Joh. Kellenaar, 1686. in 12. Idem est opus hoc cum *Antonii EVERHARDI Novo & genuino hominis Brutiq; animalis exortu*, edit. Middelburg. 1661. & quoad posteriorem partem cum D. *Francisci STOCKHAMERI Medici & Anatomici Microcosmographia* ed. Vien. 1682. ut testantur *Acta Eruditor. Lipsiens. A. 1686. p. 471. sublit. (a) De Cosmopolitæ Lumine Chymico v. in Anonymis num. 1010. β. olim Rhodianor. n. CXL.*

(a) *Acta Erud. Lips. Anno. 1686 Octob. p. 471.*

*Pro novis duo hæc opuscula in præfatione Typographi ad Lectorem venditantur, quorum Auctores, tum ex modestia, tum quod vino vendibili opus non esset suspensa hedera, reticere nomina sua voluerint. Neque dubitamus, excepta ea velut nova a multis fuisse, cum parum absuerit, ut etiam nobis ab eorum editore imponeretur. Ast postquam pervolvere librum coepimus, minime nova esse opuscula, sed mutatis titulis, omissisque auctorum, qui latere tamen non voluerunt, cum hos foetus suos luci publica primum exponerent, nominibus, novam tantum faciem mentita, facile deprehendimus. Et primus quidem tractatus, qui *Nova & Genuina Animalium Generatio* hic inscribitur, non alius est, quam qui *Medioburgi sub titulo, Novus & Genuinus Hominis Brutiq; Animalis Exortus*, auctore *Antonio Everardi*, anno 1661. prodiit. Nec in eo mutatum quicquam, nisi quod cum epistola dedicatoria Præfatio *Everardi* ad Lectorem plane omissa est, forte quod ad palatum nova editionis curator non essent verba, quæ altera statim ejus pagina leguntur. Turpe sane & indecorum est, alienæ mesfis fructus colligere, vel aliorum ovis incubare &c. & non multo post: Fert proverbium, mandas vult decipi &c. Alter vero, qui nunc sub titulo, *Accuratissima Corporis Humani Delineatio Anatomica*, exhibetur, *Vienæ Austriæ anno 1682. hoc titulo prodiit: Francisci Stockhamer Doctoris Medici & Anatomici Microcosmographia*, sive partium humani corporis omnium earumque actionum, & usuum brevis quidem, accurata tamen & atoma Descriptio, novis hujus seculi inventis exornata.*

(741) COSMOPOLITANUS. Ejus nomine edita *Philosophia libera* in 8. Auctorem agnoscit *Nathanaelem CARPENTARIUM*, ut testatur præfatio Editioni Secundæ Oxoniensi 1675. præmissa. Liber complectitur *Exercitationum decades tres*, paginis in universum 386. compræhensas, quibus subjectus A. Catalogue of some Books printed for and to be sold by *Richard Davis* in Oxford.

(741. a) COSMOPOLITANUS *Theophilus: Gubert VOETIUS* douteux. p. 605. indiculo suo Scribit des Auteurs deguifez toties allegatus *Bailletus*.

(742) *Hieronymus a COSTA*, Juris Doctor & Protonotarius Apostolicus: Edidit *Historiam de Origine & Progressu Redituum Ecclesiasticorum*, Francof. 1684. in 12. Personatum Autoris nomen esse agnoscunt *Eruditi Lipsienses in Actis 1684. p. 497. eundemque notas etiam edidisse ad libellum Pauli Sarpii, de Materia beneficiaria, sed quis nam præcise sit, non determinant. Eadem habet quoque Sagittarius Introd. ad Histor. Eccles. p. 426. Richardum tamen hunc esse SIMONEM asserit Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez p. 545.*

COSTANTIO v. *Talpiteo*.

(743) COSTERIUS *Joannes: Cornelius BLOCKIUS*: ait *Baillet*, liste des Auteurs deguifez pag. 545. Eum vocat *BLOCHIIUM König. Bibliothecæ Vet. & Novæ, p. 114. b & orationem de proprietatibus Religiosorum publicasse A. 1565. testatur.*

(744) *Fabius COTTA* Romanus vertit *Italice Onofandri Strategicum*. Cottam hunc eundem esse cum *Francisco COCCIO*, qui *Strategicum Onofandri Commentariis Politicis illustravit*, multis rationibus ut credat se adduci affirmat *Naudeus Bibliograph Militar. p. 87. & 88. Quod quidem non abnuitt P. Nicolaus Rigaltius in præf. in Onofandri Strategicum, sed tamen sibi versionem hanc Cocci Italianam videre nondum contigisse addit in margine. p. 12.*

(745) CRACOVIANENSIS Collegii S. J. nomine publicasse *Paulum KUHN*, Jesuitam Polonum, sequentia scripta, testis est *Alegambe p. 367. I. Trophæum Regale Potentissimo Polonorum & Svecorum Regi Vladislao IV. Cracoviam ipso suæ inaugurationis die incunt, Anno 1633. II. Immortales Gratias eidem Serenissimo Regi, Liberatori, Vindici, Servatori, dum pacato Septentrione, Victorem exercitum in Amurathem Turcarum Imperatorem duceret. 1634. III. Arcum Pacis, novo sine sanguine Triumphatori Vladislao IV. Sarmatiæ Monarchæ, ab Expeditione bellica in Amurathem Turcarum Imperatorem suscepta, feliciter & auspiciato reduci, Societate à Jesu consecratum 1635. Aliumque itidem Jesuitam Polonum, Severinum KARVAT WOKICIEWIC, eodem nomine sequentia scripta prodidisse testatur idem p. 421.*

I. *Lachrymas Vætigales magnis manibus Magni Sigismundi III. Poloniae Sueciæque Regis, inter parentalia sacra persolutas, anno 1633.*

II. *Siradiam trabeatam, dum illustrissimus Dn. Stanislaus a Koniecpole Koniecpolski, Supremus exercituum Dux Cracoviensem Castellatum adiret, propositam sub auspiciis Procerum, Siradiana gentis luminum. Anno Domini 1633.*

Et hæc duo scripta carmine quidem Heroico consignata sunt testante *Sorwello* Biblioth. Script. Societat. Jesu p. 737. b. & *Wittenio* Diar. Biograp. ao. 1658. d. 6. Jul. qui (III.) adhuc prosa oratione confectum adjungunt; *Elogia 12. Caesarum. De Paulo Kühn eadem cum Alegambe asserunt Sorwel. p. 652. Witte. A. 1649.*

(745. a) *Andreas* CRAGIUS Danus. Ejus nomine extat libellus *adversus Epitomen Physicæ Georgii Liebleri*. Larvam hanc esse *Nicodemi* FRISCHLINI, qui sub *Cragio*, Lieberi quondam Convictore latere voluerit, arbitratur *Martinus Crusius* apud *Frischlinum*, Dialogo I. pag. 178. strenue hoc negante *Frischlino* loc. cit. & p. 135. indicante *Symbola Normanniana*.

(746.) *Nicolaus* CRAGIUS. Ejus nomine qui extat, de *Republicâ Lacedæmoniorum*, liber CUJACIO adscribitur à *Keckermanno* Tomo suorum operum II. p. 1074. ex auditu. Is plagariis eapropter accensetur *Abercrombio*, foris *Academici* Sect. XLIV. p. 305. v. *Joa. Alberti Fabrum* decadem decadem, citatam quoque *Monatliche Unterredungen* 1689. p. 1233. & *Abneloveen* Plagiar. p. 187. ubi eum docet vindicari à plagii injuria ab *Henrico Ernstio* *Observ.* lib. II. c. 27. ad *Jacob Thomaf.* de plagio §. 398. 399. & *Bartholin.* de legendis libris diff. II. p. 44.

(747.) *Theodorus* CRAANEN, Ph. ac Med D. P. P. Ejus nomine editus est à *Theodoro Schoon M. D.* *Hagiensi* *Tractatus Physico-Medicus de Homine*, *Lugduni Batav.* 1689. quem ei suppositum esse pronunciarunt *Dni Cranii* *Auditores.* vid *Histoire des Ouvrages des Savans* *Januier* 1689. Article V. p. 471 sqq. quanquam *Schoonius* hunc ei *Tractatum* vindicare annititur. *May* 1689. p. 277. 278. Plura de hoc *Scripto Cranii*, & quomodo ei oppositum sit aliud à *Gæbnero* sub titulo *Medicinæ Veterum restitutæ* vide in *Anonymis* num. 1013.

(748.) CRANMERUS, *Thomas*: *Joseph* CRESWEL. *Baillet* *liste des Auteurs deguisez* p. 525. Sub hoc personato nomine nihil invenio scriptum à *Cresvvello* apud *Sorwell*, *Bibliothec.* pag. 521.

(749.) CRAPIN, le sieur de: *Jean* TRISTAN DE S. AMANT. *Baillet* *deguisem. des Auteurs* p. 231. & in *Catalogo* p. 545.

(750.) *Petrus* CRASSINUS. Ejus nomine edita *Polonia* *Auctorem* habet *Carolus* SIGONIUM, ut ex *Thuani* de *vita sua* lib. I. pag. 10. refert *Deckher.* de *Scriptis Adestotis* p. 335.

(750. a) *Georgius Ernestus* CRAVELIUS *Osterodanus*, *Phil. Studiosus*. Ab eo edita sunt *Claudii Galeni Pergameni*, *Philosophi & Medici Gentilis* celeberrimi (1) *Vita*. (2) *Scripta* quæ extant in locis ordine *literarum* distributa, & (3) *Pathologia synoptica*, eaque *aphorismis* inclusa: *Hamburgi*, *literis Gymnasii A. C.* 1682. fol. duabus *plagulis* cum titulo & in *aversa pagina* præfatione *Dr. CAPELLI P. P. Rudolphi* nempe prænomine, & *Collegæ mei Theologi* est *auctoris*, qui *auditori huic suo* hanc *famam & gloriolam*, si qua est, dedit: ut ipse tunc eundem *auditorum* *instituenis optime novi*, utque *similiter aliis*

idem operatus sit expertus sum sapius, & interdum etiam hoc *scripto testatus v. Lochovius*.

## CRESCENTIO v. Pepe.

(751.) *Jacobus* CRISPINUS *Sacerdos* *Neapolitanus*. Ejus extant *Soliloquia in festo Expectationis Deiparæ*. *Neapoli*, quorum *Auctor* est *Simon* CRISPINUS, *Neapolitanus*. *Ord. Reg.* ut ex *Silos.* *Tom. III* *Histor. Regul. Cler.* p. 641. refert *Olearius* in *Epistola ad me* *perscripta* d. 26. *Jun.* 1676. *Toppius* in *Bibl. Neapolitana* de utroque & *Jacobo & Simone Crispino* silet.

(752.) CRITOBULI nomine edita est *epistola contra Pelagianos à D. Hieronymo*, vide *Nouvelles des lettres* *Novembre* 1684. pag. 413. 414. Hujus *Epistolæ* non meminit *Du Pin* *Nouvelle* *Bibl.* nec *ave* *Histor. Liter. Script.* *Eccles.* inter opera *D. Hieronymi*.

(753.) CRITOBULUS *Hierapolitanus*. Ejus nomine edidit *Joannes* CLERICUS *Epistolam latinam de Emendationibus Sacrorum Codicum*, *IV. Non. Novemb.* 1684. ad *Origenem Adamantium*, id est, *Richardum Simonem*, *Synopseos novorum Bibliorum Polyglottorum* *auctorem*, ut innunt *Acta Erud. Lipsiens.* *Anno* 1687. p. 367. sub lit. (a) Adde *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 546.

(a) *Acta Erud. Lipsiens.* *Anno* 1687. pag. 367.

(*Auctor* *Lesensonis* *Judiciorum. contra Responsum Bollevillani*,) in *Epistola XI. II. copiam facit litterarum; quas* *IX. Nonas* *Novembris* 1684 *Critobuli Hierapolitani nomine latens Clericus latine dederat ad Origenem Adamantium (seu Richardum Simonem) Synopseos novorum Bibliorum auctorem, de emendationibus sacrorum codicum.*

(754) LA CROIX du Maine. Edidit *librum* qui *inscribitur: Bibliothèque Française. Verum* *Auctori* nomen fuit *François* GRUDE, ut *testantur Menagiana II.* pag. 100. & pag. 101. sub lit. (a)

(a) *Menagiana II.* p. 100. 101.

*La Croix du Maine, Auteur du Livre intitulé: Bibliothèque Française, s'appelloit François Grudé; & il étoit du Mans, fils d'un Bourgeois du Fauxbourg de S. Nicolas. Mais comme il avoit une petite Terre dans la Paroisse de Connercy qui est de la Province du Maine, il se fit appeller la Croix du Maine: & comme il a pris ce nom dans sa Bibliothèque Française, qui est le seul Livre que nous ayons de lui; quoi que si on l'en croit, il en ait fait un nombre infini d'autres, peu de personnes savent qu'il avoit nom François Grudé. M. Blondéau Avocat du Mans, m'a dit que ce La Croix du Maine étoit de la Religion Pretendue Reformée. Joseph Scaliger n'en a pas parlé avantageusement dans le Scaligerana.*

(755.) CROKART Est *Petrus DE BRUXELLIS*, notante *Thoma Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* p. 187. & ubi hujus nomine citatur *Tractatus in libros Physicorum Aristotelis & tres libros de Anima*. Paris. 1521.

Don Cronberg v. Hartmuhst.

(756.) CROSENSIS Collegii nomine edidit *carmine Matthias Casimirus SARBIEVIUS*, Polonus Mazovita,

(I) *Obsequium gratitudinis ab Apolline Crofensi*, Johanni Carolo Chodkievitz Palatino Vilnensi. Vilnæ typis Academicis 1619. in 4to.

(II) *Sacram Lithocheſim* in prima *Templi Collegii Crofensis* ab eodem fundati inchoatione ibid 1621. in 4to.

(III) *Honorem Sanctorum Reliquiis Vilnæ* exhibitum. Vilnæ oratione soluta ibid. 1631. in 4to. *Sorwell*. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 600 b. & *Witten*. Diar. Biograph. Anno 1640. d. 2. Aprilis. *Alegambe* de his scriptis siluerat. pag. 377. a.

(757.) Iroldo CROTTA. Ejus nomine extat Italice *L' Asino*, *Poëma Eroicomico* Venet. 1652. in 12. con Annotationi del sig. *Sertorio Orfato*. Auctor Scripti est *Conte Carlo DE DOTTORI*, Nobile Padovano, ut testatur *Leti Italia* Regnante Parte III. pag. 246. & 296. sub lit. (a)

(a) *Leti Itali* Regnante Parte III. p. 246. & 296.

*L' Asino Poëma Eroicomico d' Iroldo Crotta*, (cicò di Carlo Dottori) con le Annotationi del Sig. *Sertorio Orfato*, del Sig. *Caval. &c.* In Venetia appresso i *Combi* 1652. in 12.

Pag. 296 *L' Asino Poëma Eroicomico d' Iroldo Crotta*, con gli argomenti del Sig. *Alessandro Zacco*, e le Annotationi del Sig. *Sertorio Orfato* del Sig. *Cavaliere*. Al Serenissimo Principe *Rinaldo Card. D. Este*. In Venetia 1652. appresso i *Combi*, in 12. Questo Poëma come si è accennato sopra, è del Sig. *Conte Carlo d' Dottori*.

(758.) Florent DE CROX: *Jean le PELETIER*. *Baillet* listè des Auteurs deguifez pag. 546.

(759.) *Alypius à Sanct CRUCE*: *Jean HAMONT*. *Baillet* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 546.

(760.) *Joannes DE CRUCE*, où de *la Cruz*, *Martin DE BONILLA*, *Baillet* listè des Auteurs deguifez p. 546.

(761.) *Geraldus DE CRUCE*. Edidit *Madriti* 1660. in 8vo. *Christum Dominum nostrum patientem*, prout narrant quatuor *Evangelistæ*. Vid. *Sorwell*. Bibliothec. Scriptor. Societatis Jesu pag. 345. b. Personatum hoc nomen est, ut idem

docet, *Hieronimi DE PEREA*, Hispani *Madritensis*, *Jesuitæ*, & ex eo *Witten*. Biogr. Anno 1670. d. 20. Januarii. Eodem loco forma & anno hunc librum Hispanice sub larva *Gerardi de Cruce* ab *Hieronymo de Perea* editum memorat *Antonius Nicolai* Bibliothec. Hispan. pag. 452. a. *Christo Sennor* nostro padeciendo, como refieren los quatro *Evangelistas*.

CRUCIS v. *Rosæ Fratres*.

(762.) *Christianus CRUCIUS*. *Chretien* *ADRICHOMIUS*, *Baillet* listè des Auteurs deguifez p. 546.

(763.) *Egidio CRUDELIO* *Padovano*, scripsit *la fede tradita*, *Compositione Poetica*. In *Milano* nella stamp. di *Ludovico Monza* 1661. in 4.

(II) *L' amor disperato* delirio Poëtico. In *Bergamo* per gli H. H. di *Marc' Antonio Rossi* 4. Auctorem scriptorum horum esse *Ludovico DE LA CASA*. E. A. *Academico incognito* di *Venetia*, declarat la *Vissera Alzata* n. LXXIV. p. 74. *Hecatoestes* hisce verbis:

LXXIV. *LODOVICO DE LA CASA*. E. A. *Accadèmico Incognito* di *Venetia*, per mostrarli tale all' altrui vedere, si valse di più nomi.

*Oratione di S. Agostino* Volgarizzata in *Terzetti da Claudio Casola*. *Genoua* nella stamp. d' *Antonio Giorgio Franchelli* in fol.

*La fede tradita* *Compositione Poetica* d' *Egidio Crudelio* *Padovano*. In *Milano* nella stamp. di *Lodovico Monza* M. DC. LXI. 4.

*L' Amor disperato* delirio Poëtico del medesimo. In *Bergamo* per gli H. H. di *Marc' Antonio Rossi* 4.

*Genoua piangente per la Peste*. *Monodia* del medesimo. In *Milano* per il *Monza* in 4.

*Le Nouvelle XVII. XVIII. e XIX.* nella parte III. delle *Amorose* degl' *Incogniti*, benche poste sotto nome di *Stefano de la Casa*, sono sue.

(763. a) *Ludovicus de CRURAMONTE*. Subeius nomine A. 1632. editum librum, cui titulus *GESTA IMPIORUM PER FRANCOS*, *Jesuitam* autorem habere judicat *Rivetus* Oper. Tom. III. pag. 1255. b. ubi libellum famosum vocat.

(764) *France de las CUEBAS*, edidit *Experiencias de Amor y fortuna*. Sub hac persona latere D. *Franciscum de QUINTANA* Hispanum *Madritensem* docet *Nicolaus Antonius* Biblioth. Hisp. pag. 354. adde *Baillet*. listè des Auteurs deguifez p. 546.

(765) *CUJACIUS*. Ei attributa *lx libro-rum*, qui *Basilicorum* nomine extant, *Versio latina* est potius adscribenda *Germano* cuidam, judicio

judicio *Teiffierii* Tom. II. *Eloges des sçavans* p. 147., quod excerptum vide in *Anonymis* num. 915., sub. lit. (b).

### CUNRADUS v. *Andree.*

(766) Joach. CURÆI Freistadiani nomine, „prodiit *Exegesis perspicua & ferme integra controversia de sacra Cœna scripta, ut privatim conscientias piorum erudiat, & subiecta iudicio sociorum Confessionis Augustanae, quicunque candidè & sine pravis affectibus judicaturi sint; Eiusdem auctoris Spongia exigua & mollis, comparata ad eluendos colores, quos ille vitæ controversia de S. Cœna D. D. Paulus Eberus; Pastor Ecclesie Wittebergensis. Accesserunt præterea scripta aliquot D. Philippi Melanchtonis, & aliorum de eadem Controversia. Heidelb. 1575. in 8. Eadem Exegesis Neostadii, apud Harnefium, nec non Lipsiæ, Genevæ, Wittebergæ, latine pariter & Germanice impressa habetur, teste *Draudio* *Bibl. Class. Theol.* p. 117. ex *Conr. Schlüsselburgii* *Theologia Calvinistica*, nec non p. 118. & 269. hoc asserente. ubi *refutationes* etiam ejusdem libelli aliquot recenset, quibus *Vigandii* aliam addit *Leonardus Hutterus*, *Concordiæ concordis* c. 4. p. 171. ubi recenset prolixè, quo pacto *Typographus Ernestus Voegelinus* ejus scripti se auctorem prima editione mentitus, pœnæque subiectus fuerit, quomodoque *Curaeus* hic (cujus vitam vide apud *Melchiorum Adami* in *Vitis Medicor.* p. 168. & seqq.) falsò venditatus fuerit ejus auctor, mortuus jam, cum lub ipsius nomine liber hic ederetur, ut docet *Schlüsselburgius* l. c. idque vere, si compares mortis tempus & editionis, quorum hoc 1574. & 75. illud 72 incidit. Verus autem auctor illius fuisse videtur *Zach. URSINUS*, *Uratislaviensis Theologus*, qui an. 1563. id abs *Electore* jussus; quemadmodum ex oratione *Francisci Junii*, & *Quirini Reuteri*, testimonium satis idoneorum, refert in vita *Ursini Melchior Adami* pag. m. 535. (a) Quo pacto etiam alius *Medicus celebris Casp. PEUCERUS* in suspicionem confecti hujus scripti incidit, ac propterea multum passus sit, vide in vita hujus apud *Melch. Adami* p. 379. (b) Ubi sicut & in vita *Curæi* p. 214. (c) *Curæum* verum auctorem ejus scripti asserit: quod diversum videtur ab ea *Exegesi verae doctrinae de Sacramento & Eucharistia*, quam *Heidelbergensium Theologorum* nomine, jussu *Electoris & Magistratus*, à *Zacharia Ursino* scriptam celebrat in ejus vita idem *Melch. Adam* in *Theologor.* vitis p. 535. Certè diversa est ab utraque *Exegesi* *dissensionis Lutheranorum & Calvinianorum*, quæ oritur in doctrina de *Cœna Domini*, scripta post *Colloquia de ead. duorum Virorum ad pacificationem non inutilis &c.* *Marpurgi* 1606. in. 4to. licet & hoc scriptum sententiam *Calvinianam* defendat, una cum superius memoratis.*

Breviter totam historiam complectitur *Evcharistici* hujus scripti, enatarumque inde *turbarum Bailletus*, *deguisemens des Auteurs* p. 516. 517. sub lit. (d) Merentur etiam hanc in rem legi ea, quæ affert *Ludovicus Camerarius* in *Epistola dedicatoria*, *Epistolis Huberti Langveti* præmissa observante *Symbolâ Raufchiana*. Magis ve-

ro etiam ultimo dentam allata *Diecmanniana* sub lit. (e) quæ damus.

(a) *Melchior Adami* in vita *Ursini*, pag. 535.

*Cum autem non modo profanum vulgus tribuitis clamoribus conviciatorum incitatum, sed majorum etiam gentium DEI, a suis Theologis persuasi, Electori Friderico plurimum negotii facerent: attamen nihil aliud exprobarent magis, quam quod in articulo de Cœna Domini novam, peregrinam, ab Augustana Confess. damnatam doctrinam invehret: Electori visum est, apertam hoc de capite confessionem publicari: quod effectum, Exegesi verae doctrine de Sacramento & Eucharistia, jussu magistratus ab Ursino, nomine Collegii Theol. sic scripta, ut plurimorum oculos in Germania aperuerit, animosq; vel ad orthodoxam fidem, vel ad moderatoria consilia, sensaq; & judicia meliora de Palatina confessione traduxerit,*

(b) *Idem* in Vita *Peuceri* p. 379.

*Exulcerato itaq; non nihil principis animo, cui suspiciones calide infederant: novas turbellas dedit publicata Exegesis: intujus auctorem solenniter est inquisitum Wittebergæ per legatos Electoris. Etsi autem typographus auctorem nominarat & indicarat, a quo exempla è γνησιωσ accepisset; compluresque erant, qui testarentur, ante multos annos exemplum ei communicatum fuisse: in Peucerum tamen semel commota suspicio, quasi ab eo Exegesis profecta esset, malevolorum & invidorum sermonibus accedentibus; — —*

(c) *Idem* in vita *Curæi* p. 214.

*In manibus eruditorum versantur & libelli ipsius Physici & Theologici de sensibus & sensibili. Item exegesis perspicua & ferme integra, controversia de sacra cœna; & si qui præterea, qui testantur, congestisse eum paucis summa dexteritate & perspicuitate ideam Philosophiæ Italici: & fuisse in eo simul etiam excellentem cognitionem, & facultatem, in rebus sacris tradendis & explicandis; itares, sermonem, consilia, & judicia magni illius, ac sapientissimi Melanchtonis legerat, audiverat, annotaverat, & menti suæ infixerat, diligenter. — — —*

(d) *Baillet Deguisemens des Auteurs*, 516. 517.

*Mais il faut vous faire voir que le deguisement sous de faux noms a fait souffrir a des innocens quelque chose de plus dur à digerer que des paroles. Un Theologien Protestant de Breslau en Silesie nommé Ursinus ou Beer ayant publié une Exegese sur le Sacrement de l'Eucharistie sous le masq; de Joachim Curæus, avoit excité du trouble parmi les Lutheriens d'Allemagne. Dans le temps que les Theologiens de Saxe faisoient éclater leurs plaintes contre cet ouvrage, il arriva par une fâcheuse conjoncture pour Gaspar Peucer gendre de Melanchthon qu'il se rendit suspect de Zwinglianisme. Cela le fit juger capable d'avoir fait de Livre de Curæus. L'Electeur de Saxe le fit arrester. Il eut beau protester contre la fausseté des conjectures & contre la malice de ses delateurs. Le temoignage du Libraire qui déposoit en sa faveur lui fut inutile, & il fut jetté dans les prisons de Dresde. Peucer ne fut pas le seul qui eut à souffrir pour l'Exegese de Curæus; on prétend qu'un Libraire nommé Voegelinus fut aussi puni pour ce*  
sujet

sujet : cependant quoy qu' il fust innocent du fait , il semble qu'il avoit meritè sa punition pour s' estre vanté fausement dans la premiere edition de cet ouvrage d'en estre l' Auteur.

## (e) Nota Marginalis Diecmanniana.

Nec Hutterus , nec quisquam , quod sciam alius Vögelinum se ejus scripti auctorem prima editione mentitum narrat. Quin potius Heshusius in Adsert. SS. Testam. Jesu Christi , quam huic Exegeſi oppositam Regiomonti A. 1574. edidit , Typographus , inquit , nec suum , nec loci nomen addidit : quin Crispini Genevensis anchoram & chartam est mentitus , fol. 5. a. Ex carcere tamen deinde Vögelinus ad senatum Lips. rescripsit , se in juvenute collegisse illum librum , & jam bono consilio typis publicis , sed clam subjecisse. Ad verba , Verus autem auctor illius fuisse videtur Zacharias Ursinus : Non illius Curæo adscriptæ Exegeſeos , sed alterius , integro decennio prioris , Ursinus auctor est , ut ipse Cl. Dn. Placcius paucis post lineis , præeunte Melch. Adami , recte notat. Ad verba , Ursinus , Uratislaviensis Theologus : Ursinus patria quidem Uratislaviensis , sed professione Heidelbergæ Theologus fuit. Item ad verba , Curæum verum auctorem ejusce scripti asserit : Ita hunc librum quidem pro pseudonymo non habet Melchior Adami. Aliter tamen , statim post ejus editionem , visum est Heshusio , qui in supra citata Assertionem non tantum in genere Medicum ejus auctorem passim facit , sed & in specie eum , cujus Præceptor & Pastor D. Paulus Eberus sit. fol. 44. a. quem Wittebergæ degere , alias non obscure significat. Qui non alius , quam Casp. PEUCERUS esse potest : Ipse tamen Peucerus hanc Exegeſin neutiquam pro sua agnoscere voluit , & nihil sibi de ea , antequam impressam vidisset , constitisse asseveravit , V. Peuceri Hist. carcer. p. 100. 105 433. 434. Wittebergenſibus Theologis ; puta Crypto Calvinianis , eam Hutterus l. c. tribuit , ad stipulante Hospiniano qui postmodum Joach. Curæum auctorem consinxerint. Quibus Lipsienses Calvinianos jungit Henr. Leuchterus in Antiqua Hassorum fide Christiana & verap 224.

(767) Secundus CURIO. Sub ejus nomine prodiit Oxon. 1627. libellus de Amplitudine Regni Cœlestis. Fictum autem ementitum hoc nomen dicit Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejane post L. p. 230. a. ubi verum Auctorem scripti indicat esse Thomam VICARIUM seu de VICARIIS. Opus ipsum in duos libros distinctum dedicatum est Sigismundo Augusto Poloniae Regi , absolvitur paginis 246. Edit. Francf. 1617. in 12. Subjectus est index rerum & verborum.

CURIOSUS v. Aletophilus.

CURIUS v. Fortunatianus.

(768) Τῆσφωπάτης Κερροπαλάτης ἡ ὀφφικιάλων , & παλλαπίσ Κωνσταντινῆσπέλεως καὶ ἡ ὀφφικίων ἡ μεράλης Εκκλησίας. Sapientissimi CUROPALATÆ de officialibus palatii Constantinopolitani , & officiis Magnæ Ecclesiæ , Libellus , Græce & Latine nunc primum in lucem editus , ad historiæ Civilis , & Ecclesiasticæ , & totius antiquitatis intelligentiam perutilis & necessarius. Ex Bibliotheca Vi-

riclar. & consultissimi Julii Pacii J. U. D. additus in fine notarum libellus cum indice rerum & verborum locupletissimo , apud Jo. Mareschallum Lugdunensem M. D. LXXXVIII. in 8vo. paginis 223. constans quomodo ab AGMONIO in latinam linguam sit versus , notisque illustratus , expressis verbis docet Epistola dedicatoria , ab eodem præmissa , cujus inscriptio hæc est : Nobilissimis Viris Dominis amplissimis , Dominis Consulibus , ac Senatui inclytæ Reip. Francofurtensis Nadabus AGMONIUS S. D. Sed utrumque & Autoris Curopalatae , & Interpretis Agmonii fictum est. De hoc quidem Bailletum num. 58. Pseudonym. sub lit. (a) allegavimus , qui eum nominat du JONG. At de illo citavimus in testimonium Hoffmannum Lexic. Univers. p. 510. (a) ubi Johann. SCYLIZZAM Thracesium sub hoc officii (Curopalatae) nomine latere innuit. Eum a plagii crimine absolvit Thomasius num. 400. nec minus tamen etiam Cedrenum ; quorum alterutrum plagiarium crederat Casaubonus. vide Thomas. de Plagiar. num. 400.

(a) Hofmannus Lexici Universalis T. I. pag. 510.

curopalates Johannes , auctor Gr. scripsit epistomen historicam ab an. 811. ubi Theophanes desinit , usq. ad an. 1078. Cedrenus , quæ usq. ad Isaacum Comnenum habet , hinc desumpsisse videtur. Voss. de H. G. lib. 2. cap. 26. Nomen aule seu palatii ministrum denotat. Coripus African. l. 2.

Successor Soceri factus , mox cura palatii est.

Putat idem , hunc fuisse Johannem Scylizzam Thracesium , quem Cedrenus se exscripsisse fatetur : qui apud Imper. primo armamentarii præfectus , dein Curopalates fuit. V. Baron. A. C. 811. n. 11. & 830. n. 4.

(769) Amadeus CURTIUS. Ejus Responsum ad Epistolam Georgii Chjakor &c. sub junctum Simonis Simonii de ægritudine & morte R. Stephani libello 1587. 4. esse SIMONII , jam ante conjeceram , quam deprehenderem , illi diserte adscribi a Nic. Buccella in refutationis Scripti Simoniani Cracov. 1588. in 4to Præfat. ad Lectorem. Hucusque Symbola Normanniana. Quam declarant Diecmannianæ notæ sequentes : Amadæi Curtii Ticinensis nomine in Polonia Ao. 1587. prodiit Responsum ad Epistolam Georgii Chjakor , Secretarii Ungari , de morte & obitu Stephani I. Poloniae Regis , sub qua larva Simonem SIMONIUM , Lucensem latere , Nicolaus Buccella , Patavinus , Archiater Regius , ipsa statim præfatione libri , Cracoviæ A. 1588. 4. editi (quem habeo ) ex variis indicis colligit , cujus titulus est : Confutatio Responſi Simonis Simonii Lucensis ad Epistolam Georgii Chiakor Secretarii Ungari de morte Stephani I. Polon. Regis , nec non ad ejusdem Epistolæ examen , sub Amadæi Curtii Ticinensis ficto nomine editi.

(770) CURTIUS Jael. Hoc Auctore publicatum est Opusculum Jocosum nec inelegans , quod possideo , in 24to sine anni mentione , hoc titulo : Laus Ululæ , ad Conscriptos Ululantium Patres &

& Patronos. Prostat Claucopoli, apud Cæsium Nyctimerium in platea ulularia, sub signo amatoris Ululæ. Sub fictitio hoc nomine Curtii Jælis latere voluisse GOEDDÆUM quendam, Agri Vasensis in Velavia Geldrica Pastorem, docet Franc. Martinus, Concionator in eadem regioncula, Epenfis, in epistolis ad Amicos. Hardervici A. 1653. excusis. p. 340. 341. 366. Simulque indicat, An 1642. scriptum illud prodiisse. p. 420. vocatur Conradus Gœddæus. Hæc Symbola Molleriana Flensburgensis.

(771) Q CURTIUS Ruffus, famosus ille Vita rerumq; gestarum Alexandri M. Scriptor, inter personatos quoque Auctores à multis collocatur; arbitrantibus Historiam hanc ab erudito quodam Italo, annis ferme abhinc trecentis, compositam. vide Fabricium Biblioth. Latin. p. 103. sub lit. (a) Sunt & qui ipsam Historiam in dubium vocant, de quo ad les lettres de Mr. Guy Patin num 27. pag. 95. 96. sub lit. (b) Locumque præterea hanc in rem egregium extare penes a. Buiffon in Vita Turonii pag. 21. fidem mihi facit Dnus Georgius Schröteringius J. U. L. ad p. 181. At per antiquum hunc Auctorem, saltem trecentis annis vetustiorum esse evincit Wagenfeilius in Pera librorum Juvenilium Tom. IV. p. 178. quem locum Fabricius loc. cit. exscripsit sub lit (c) (editionem Curtii 1491. factam refert Beughem. in Incunabilis Typographiæ p. 81.) adde Monatliche Unterredungen 1691. p. 967. (cc) Ceterum non Integram hoc, sive Curtii sive alterius, opus ad nos pervenit. Defectum tamen supplere Christophorus Bruno, Quintianus Stoa, Joh. Freinshemius & postillos Christophorus Cellarius, sibi sumserunt, ut legere licet apud Fabricium loc. cit. p. 105. Libris in universum X. Opus ipsum distinctum erat. Inter quos tamen duo priores jam olim penitus interciderant; nunc ab aliis, ut diximus, suppleti. Editio præ reliquis commendanda est illa, quam curavit Freinshemius Argentorati 1640. 8vo. distincta enim illa est, accuratè demum recensita, minutis sectionibus, cum variis lectionibus, commentariis doctis & copiosis, novis supplementis, locupletissimoque Indice adjecto, docente etiam Fabricio Biblioth. Lat. pag. 106. De ætate Curtii maxime discrepant Auctores, Vespasiani tempore eum Equitem Romanum vixisse credit Vallemont, Element de l' Histoire Tom II. p. 151. addit tamen pag. 152. ex P. Rapin. Il nous a laissé sujet de douter: Si c'est un Roman, ou une Histoire, qu'il nous a laissée. Breviter hæc omnia examinant Nouvelles de la Republique des Lettres Mars anno 1685. pag. 252. 253. (d)

(a) Fabricius Biblioth. Latinæ p. 103.

Q. Curtius Rufus qui fuerit & quando vixerit incertum est. Nam locus lib. 10. c. 6 unde ætatem ejus colligere conati sunt viri eruditi, ita ambiguus est, ut ibi per novum sidus P. Pithoeus & Jac Bongarsius Augustum, Matthæus Raderus, Tiberium, Justus Lipsius & Barnabas Briffonius Claudium, Janus Rutgerius, Gerb. Joh Vossius, Joh. Henr. Boeclerus, Joh. Loccenius, & Philippus Caroli Vespasianum,

Joh. Isaacus Pontanus Trajanum, Caspar denique Barthius Theodosium intellexerit. Jam si idem est, de quo Tacitus libro XI. Annalium & Plinius Jun. lib. VII. Epist. 27. veluti Is. Calaubono Vossio aliisque verisimillimum videtur, cujus inter claros Rhetores meminit Suetonius, mirum fuerit historiam ejus elegantissimè scriptam à veteribus non memorari. Unde reperti denique sunt, qui observatis quibusdam in Curtio locis quæ cum Geographia difficulter conciliari possunt, qualia tamen in Herodoto etiam & aliis gravissimis auctoribus occurrere constat, non dubitarent affirmare, libros qui sub Curtii nomine feruntur, confectos esse ab erudito quodam Italo ante annos trecentos. Vide Guid. Patini Epistolam 27. p. 96. editionis primæ.

(b) Mr. Guy Patin. lettere 27. p. 95. 96.

Etes-vous bien assuré que Quinte-Curce ait vécu sous Tybere. Il y en a qui prétendent que c'est sous Auguste, poussés à cela par sa belle Latinité: d'autres sous Vespasien, avec quelque apparence de raison. J'ay eu autrefois un Regent qui avoit une opinion particuliere de Quinte-Curce. Il disoit que son Livre n'étoit, qu'un Romain; que le Latin véritablement en étoit beau: mais qu'il y avoit de grandes fautes de Geographie. Il y en a une enorme entr'autres, dans le 7. Livre, lorsqu'il parle de ces Scythes qui vinrent prier Alexandre le Grand de ne point passer le Tanais, qui vient de la Moscovie Occidentale se jeter dans le marais Meotide, separant l'Europe de l'Asie, & la Scythie Européenne de l'Asiatique. Pour prouver cette conjecture, Alexandre le Grand n'ayant pas trouvé son compte apres avoir passé cette riviere, revint in continent in regionem Scytharum, & de là entra dans les Indes, & tout cela est tres-eloigné du vrai Tanais. Le meme Maitre nous disoit que l'Auteur de ce Livre étoit un savant Italien qui le fit il y a environ 300. ans. Que nul Ancien n'avoit cité Quinte-Curce, & que c'étoit un nom supposé. Qu'il étoit là-dedans parlé du fleuve Indus, du Gange & autres parties des Indes, qui étoient inconnues à ces Anciens qui ont vécu devant Ptolomee, qui est le premier & le plus ancien Auteur qui ait fait mention de la Chine sous le nom de Sina.

(c) Fabricius Biblioth. Latinæ pag. 104. 105.

Esti quacunque de causa non occurrit apud Antiquiores, qui extant, Curtii mentio, tamen ii quorum ætas tria secula longe excedit, ejus meminere, ut sic saltem longe ante illa tempora vixisse illum necesse sit. Johannes nimirum Sarisberiensis Carnotensis Episcopus quem A. 1182. vita excessisse constat, Curtium allegat in Polycratico lib. 8. cap. 18. Philippus vero Gualterus Episcopus Insulanus, quem nonnulli Sarisberiensis æqualem temporum autumant, alii, ut Vossius de Poetis latinis, 20. 1250. claruisse ferunt, in Alexandreide, sive carmine, quo libris X. cecinit res gestas Alexandri, Curtium ad verbum, quantum poterat imitatus est. De Alphonso quoque decimo Hispaniæ Rege qui sapientis cognomen meruit & A. 1252 imperare capit, Antonius Panormitanus in vita ejus prodidit eum cum gravi morbo laboraret remedia Medicis frustra præscribentibus cepisse legere Q. Curtii historiam de Alexandro M. adeoque illius dulcedine captum fuisse, ut ex sola lectione sanitatem recuperarit, hæc sæpe deinde repetiit verba erumpens: Valeant Avicenna, Hippocrates, Medici ceteri, vivat



vivat Curtius solpicator meus. *Quamquam quid verbis opus est? monstravit mihi olim solidum Reip. literariae columen omnique laude dignus Vir Antonius Magliabechius in Biblioth. Medicea codicem Curtii antiquissimum, atq; Lucae Holstenii, quod simul literis consignatum exhibebat, verissimo quo in talibus pollebat judicio, haut minus annis septingentis gravem. Quod superest, hic scriptor ab iis, qui grandem & pudicum Latinitatis sermonem amant, assidue in manu sinuq; gestari debet. Sunt enim illi verba electissima, acuta crebraq; sententiae, expositiones mirifica, conciones multa facundia instructae, ita, ut oratio ejus ubique servet Majestatis suae pondus.*

## (cc) Monatliche Unterredungen.

Anno 1691. p. 957.

In (Cellarii) neuer Edition (des Curtii) ist zwar zu den Notis bisweilen was angesehen / so doch nicht viel ausmachet; Aber das Judicium de aetate Curtii ist ziemlich vermehret / Darinnen mir sonderlich gefället / was wider diejenige / so Curtium wollen zum recentiore und suppositio machen / Herr Cellarius durch Herrn Wagenseilen aus der Florentinischen Bibliothec von einem Codice, den Herr Holstenius auff 700. Jahr geschätzt / communiciret erhalten hat / womit solche Neuerung auff einmahl überu hauffen geworffen worden.

## (d) Nouvelles de la République des Lettres. Mais. 1685. p. 252. seqq.

Il étoit d'autant plus nécessaire de confirmer par de bonnes autoritez les expressions de Q. Curce, qu'il y a des gens qui le prennent pour un Auteur assez Moderne & qui s'imaginent que pour se concilier plus d'autorité il est fait contemporain des Empereurs de l'antienne Rome. C'étoit l'opinion d'un des Régens de M. Patin. Il prétendoit que Q. Curce étoit un nom supposé, & que l'Histoire qui court sous ce nom étoit un Roman bâti depuis trois cens ans par un Italien. Il le soutenoit entre autres raisons 1. parce que cet Auteur ne se trouve jamais cité par les anciens, 2. parce qu'il parle du Gange, de l'Inde, & de quelques autres Pais que l'on ignoroit avant que le Geographe Ptolemée en fit mention. Mais on a beau faire & beau dire. Quoi que l'argument tiré de ce que les anciens ne citent jamais Q. Curce soit quelque chose de fort, & de surprenant, on ne persuadera jamais à aucun homme de bon goût, que cet Ouvrage soit si nouveau. Il y a plus de quinze cens ans qu'on n'écrit point en Latin comme fait cet Historien, qui qu'il soit, & s'il a commis des bévües en fait de Geographie, il ne s'ensuit pas qu'il soit moderne, car sur ce pied-là Tite-Live, Herodote, & tous les anciens Historiens seroient de nouveaux venus. A l'égard de l'Indice qui est fort ample nous dirons qu'il tient le milieu entre celui de Freinshemius, & celui du Jesuite le Tellier qui a commenté Q. Curce à l'usage de M. le Dauphin. Freinshemius a inseré dans le sien une espece de petit commentaire; le Jesuite n'a composé le sien que de simples mots. Cet Auteur a réuni toutes les phrases.

Les figures au nombre 29 sont fort curieuses. M. Henning, dont nous avons parlé autrefois, les explique assez amplement dans un Discours qui est à la tête de l'Ouvrage. La Genealogie d'Alexandre qu'on nous donne ici est la même que Freinshemius avoit empruntée de Reineccius.

Pour l'Abregé Chronologique de la vie d'Alexandre il a été pris du Commentaire du Jesuite le Tellier.

## CUSANUS v. Sfortia.

(771. a) CYDONIUS. Ejus de contemnenda morte Orationes Piaë, NEMESIO EMESENSO Episcopo tribuuntur, ab Hieronymo Wolfio apud Olearium Abaci Patrolog. p. 121. (a) at Barthius Adversar. lib. 54. c. 9. f. 25. 37. & lib. 60. fol. 3000. DEMETRIUM CYDONIUM librorum horum Auctorem facit, quem sequitur etiam Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 32. & in Appendice ejus Wharton (b) ubi & alia hujus Demetrii Scripta recensentur.

## (a) Olear. Abac. Patr. p. 121.

Cydonius, sine ulla vel pronomini vel cognominis additione. Ejus de contemnenda morte, pia Orationem, cum Hermiae irrisione Philos. gentil. ex Fuggeri Bibliotheca, Raphael Seilerus ICtus Augustanus, primus protulit, & apud Jo. Oporinum Basilea 1552. græce atque lat. vulgari fecit: eandemque, cum aliis vet. græc. Patrum monumentis Conr. Gesnerus recudit, teste Hottingero, Bibliothec. Tigur. p. 109. An hic autor sit Demetrius Cydonius Thessalonicensis? De quo Raph. Volaterranus, & nos, paulo post suo loco, non immerito queritur. Editor certe libelli, sive diversorum Scriptorum de Scientia, recte vivendi & moriendi, qui ex officina Pet. Perina, Basilea 1577. (& denuo ibid. 1586.) prodierunt, Demetrium Cydonium in lemmate orationis de contemnenda morte, eum clare vocat, licet, qua autoritate Demetrii nomen præfixerit, non indicet. Ibidem Anonymus aliquis (qui tamen quod Hieronymus Wolfius, nobilis ille Epicteti commentator sit, p. 407. semet non obscure prodit, in annotationibus ad Cydon. p. 551. & 556. Nemesio Emeseno Episcopo quædam istius orationis tribuit. Ita Barthius quoque noster, Advers. lib. 54. c. 9. f. 25. 37. & lib. 60. f. 3000. & ad Mamert. de anim. p. 336. dicitur, atque, qui illius vestigia passim sequitur, Magirus, Eponymolog. p. 63. Nos tamen in re dubia, & ubi istæ autoritates nondum satisfaciunt, nihil definire aut temere affirmare, sed cum Raph. Seilero, (utpote cujus editionem omnes isti sunt secuti,) suspensio potius judicio stare malumus, beneficium reputari, certiora si quis indicaverit.

## (b) Wharton Appendicis ad Cavei Histor. Litterar. Scriptor. Eccles. p. 32.

Oratio pia de morte contemnenda, quæ sub Cydonii cujusdam nomine Gr. Lat. una cum Hermiae Διάσπουρα prodit Basileæ, 1552. & inter alia ejusdem argumenti Opuscula, ibid. 1559. cum Wolfii Scholiis 1577, 1586. Demetrii nostri esse non male censere possit. Habentur enim MSS. in Bibliotheca Augustana Orationes Demetrii Cydonii plures de eodem argumento.

(772.) CYNÆUS Theodorus: LEUCHTIUS DE FRANCFORD. Baillet liste des Auteurs deguizez p. 546.

(773.) Cæcilius CYPRIANUS Martyr, Patria Carthaginensis, scripsit diversa opuscula, dd quæ

quæ recenset *Bellarmin.* ad A. C. 250. & incerta ac supposititia vel dubia dividit, sed ita ut aliqua etiam ex dubiis ad certa referat. Ex illis ea quæ certis auctoribus aliis sunt asserta reperio sequentia.

I. *De Abusionibus XII. seculi scriptum*, omnes abjudicant *Cypriano*, nec minus *Augustino*, vid. *Bellarmin.* p. 64. *Cocum* p. 251. *Pamelius* judicat esse *ERRARDI* cujuspiam, cujus nomen ad marginem *D. Augustini* adscriptum reperit, aut *Joannis CLIMACI*, v. *Riv.* lib. 2. c. 15. p. 237.

His duobus superaddit *PATRICIUM Episcopum Hibernia*, itidem Auctorem hujus libri creditum, du *Pin Bibliot. Ecclesiast. Tom. I.* p. 173. *Errardo* vindicat *Hottinger Script. Suppos. 75.* indicantibus marginalibus *Normannianis*.

II. *De Cardinalibus Christi operibus* jam inde à *Bellarmin.* p. 62. *Cypriano* abjudicatum opus, *Salviano* malè, rectius *ARNOLDO BONÆ VALLIS*, seu *BONAVILLACENO*, aut *BOVILLACENSI*, qui seculo XII. demum vixit, tribui, post *Cocum* p. 146. & *Rivetum* p. 235. docet *Raynaudus* Jesuita, citans *Rivetum*, quod miror, de lib. bon. & mal. pag. 136. (a) ubi prolixè hac de re agit, & aliqua repetit etiam p. 234. adde *Job. Daleum* de confirmatione lib. 1. c. 8. pag. 157. & l. 3. c. 17. in fine, item lib. 2. de scriptis, quæ sub *Dionysii Areopagitæ* & *Ignatii Antiocheni* nominibus circumferuntur. *Prideaux* *Oratione IX §. IV.* pag. 84. *Arnaldum Bonavillacensem* vocat: vide tamen *Jugemens des Savans Tom. I.* cap. 12. pag. 479. Et extra dubium quidem hodie illud ponunt *Olearius*, *Abaci Patrolog.* p. 49. *Cave Histor. Liter. Scriptorum Eccles.* p. 64. b. sub lit. (b) cui adde p. 473. a. *Du Pin Biblioth. Tom. I.* p. 173. (c) *Dalleus* vid. *Journal des Savans* 1666. p. 561. *Jamesius* append. *Biblioth. Oxon.* pag. 5. *Jo. Cestriensis*, auctoritate *MSci Oxoniensis Biblioth.* in quo *ARNOLDI* nomine passim citatur, ut observat *D. Jo. Fechtius §. VIII.* part. I. *Theolog. Patristicæ & Journal des Savans* Ao. 1683. p. 357. (d) & *Acta Erud. Lipsiens.* 1684. pag. 44. Occasionem *Cypriano* adscripti Operis hujus aperit *Vake vom Ursprung Menschlicher Seelen* c. II. p. 26. 27. sub lit. (e) *Franciscus Turrianus* ad *Latin. Lat. scribit*, etsi semper existimaverit hos sermones non esse *Cypriani*, tamen consulto, opinione usum vulgi, eos *Cypriano* tribuere voluisse *Tom. I. Lucubr. Lat. Latin.* p. 278. Quod factum iste *Epistola* seqq. non probat, eique ideo plurimum fidei & Auctoritatis apud eruditos detractum iri ominatur. *Hec Symbola Rauschiana.* Addit *Margo Mastrichtianus Vossium* de *Baptism.* *Disp. 4. thes. 3.* p. 69. med. p. 13. etiam in marg.

III. *Carmina* *Cypriani* nomine vulgata laudat, etsi *Cypriani* quod sint probari non posse fateatur, *Bellarmin.* p. 64. Ea partim *TERTULLIANO*, partim *VICTORINO PICTAVIENSI* tribui, vide apud *Voss.* de *Poet. Lat.* p. 52. & 53. *Rivetum* p. 235. *Barth.* adversarior. l. 17. c. 19.

Illud de *Sodomis* *Q. Septimio Florenti TERTULLIANO* Afro *Carthagenensi* tribuunt *Du*

*Pin* *Bibl. Tom. I.* p. 173. ex *Vossio* de *Poëtis Latinis* cap. 10. p. 52. *Eschenbach.* *Exercit. de Poëtis Christianis Sacris Græcis & Latinis Sect. II. §. 11.* Dubium tamen illud reddit *Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 43. (f) Ad *SALVIANUM* *Masiliensem*, de *Sodoma* & *Genesi* carmina referri testatur *Fabricius* *Bibl. Latin.* p. 34. & 35.

IV. *De Clericorum singularitate*, supra in *Augustini* operibus jam inspectus, abjudicatur utrique, sed & *ORIGENI* & *RUFFINO*, quibus alii atque alii eum tribuebant, v. *Bellarmin.* p. 62. *Rivetum* p. 225. & 235. *Cocum* p. 149. 150. *Th. Raynaudum* p. 135. & 154. & *S. HIERONYMO* & *GAUDENTIO* *Bressæo* tributum hoc scriptum indicat *Du Pin* loc. cit. nihil tamen ipse de Auctore determinat; vid. lit. (g) *Bedæ* tamen tempore aliqui scriptum hunc librum esse autumant.

V. *De Incredulitate Judæorum*, *CELSE* tribuitur à *Bellarmin.* p. 64. *Coco* p. 152. *Riveto* p. 236. & *Gerhardo* p. 172. *Hottingerum* de *Script. supposit.* 15. in testimonium citant *Marginalia Normanniana.* At *JASONI Pellæo* tribuit *Cave Historiæ* *lit. Script. Eccles.* p. 64. & 26. sub lit. (h)

VI. *Exhortatio ad Martyrium* à *Bellarmino* inter indubitata opera *Cypriani* collocatur, *HILARIO* vindicatur à *Mariano Victorio*, apud *Cocum* p. 140. Apposite *Gerh. Joh. Voss.* in *Disput.* 25. *Theologico-histor. thesi 2.* p. 368. post. med. addend. notante in margine *Excellmo Syndico à Mastricht.* *Etiam Canonicos esse hos libros (Machabeorum) probare conatur Bellarminus ex Cypriani libro ad Fortunatum de exhortatione Martyrii sed eum librum non Cypriani esse, sed Hilarii, cum ex Stryli vicinitate, cum Hieronymi auctoritate probat Marianus Victorinus Annot. in Tom. 2. Hieron. Scholiasq. in apologiam ad Pammachium Gerh. Joh. Voss. in disp. 25. Theol. & Histor. thes. 2. p. 368. post med.*

VII. *De duplici Martyrio*, ut rectè abjudicatur ab omnibus *Cypriano*, sic male *Riveti* p. 237. iudicio, & meo, imputatur *ERASMO*, à *Grævio* & *Pamelio* apud *Cocum* p. 151. quibus subscribere videtur *Raynaud.* p. 117. & 135.

Adde *Sculteti Medull. Patrum.* p. 359. *Hottingerum* *Suppos. Patr.* 75. allegante *Normanno* in marginalibus, & *Lat. Latinum* *Tom. I.* *Lucubr.* p. 101. quem non exigua sponseione contendere velle, scriptum hoc, quod *ERASMUS* à se in vetustissima Bibliotheca repertum profiteretur, ipsius dominatum, refert *Symbola Rauschiana.* At *Erasmum* ab hac imputatione liberat *Du Pin Nouvelle Bibl.* p. 173. (i)

VIII. *De Disciplina & bono pudicitia* librum *TERTULLIANO* abjudicare mavult *Erasmus*, v. *Riv.* p. 230. & repugnantes Pontificios *Bellarmin.* p. 63. & *Possevin.*

*CORNELIO* tamen *PAPÆ* eundem librum ab *Erasmio* assignatum asserit *Cave Historiæ* *liter. Script. Eccles.* p. 64. b.

IX. *Symbolum expositum*, RUFFINO *Bellarmino*, p. 62. *Rivetus* p. 236. & *Gerh.* p. 168. vindicant adde *Melchior. Comment. Locor. Theolog.* c. 11. p. 67. Plura vide apud adductos auctores, & editores operum Cypriani citatorum apud *Olear.* pag. 123.

Vide etiam RUFFINO tribuentes *Du Pin Nouvelle Biblioth.* pag. 173. *Cave Histor. lit. Script. Eccles.* p. 64. b. *Sculteti Medull. Patr.* l. 8. c. 22. p. 357. quibus addunt Marginalia *Normaniana Hall. Diffusion of Popery* p. 5.

X. *Exorcismus*, quem Typographi *Lugdunenses* S. Cypriani nomine ediderunt, potius est CYPRIANI NICOMEDIENSIS, ut censuit *Jac. Pamelius*, quod ex *Lat. Latini Tom. I.* *Lucubrat.* pag. 301. refert *Symbola Rauschiana*.

XI. *De Aleatoribus* liber Cypriano adscriptus *Bellarmino* à PAPA QUODAM post tempore Cypriani compositus videtur: referente *Cave* loc. cit. At *du Pin* alii cuidam Episcopo eum tribuit. vid. *Nouvelle Biblioth.* pag. 172. 179. sub it. (k)

XII. *De Trinitate* libellus sub Cypriani nomine à *Pneumatomachis* venditus reverafuit *TERULLIANI*: ut *Ruffini* testimonio asserit *Prideaux Orat. X.* p. 35. sub lit. (l) At *du Pin Bibl. Tom. I.* p. 182. *NOVATIANI* probat.

XIII. *De Pascha Computus* à *du Pin* loc. cit. p. 179. abjudicatus Cypriano, eidem restituitur à *Cl. Fellio* in *Actis Erudit. Lips.* 1683. pag. 44. Adde *Cave* loc. cit. p. 64.

XIV. *Penitentia* aut *Confessio*, Cypriano Martyri tributa potius debetur CYPRIANO ANTIOCHENO, qui jam olim cum priori consensus dicitur *Caveo Histor. lit. Script. Ecclesiast.* pag. 5. *du Pin Nouvelle Bibl.* p. 173. adde *Acta Erudit. Lipsenf.* 1683. p. 44. (m) & *Journal des Savans* Novemb. 1683. p. 358. (n)

XV. *De Revelatione capitis Johannis Baptiste* scriptum fabulis refertissimum Cypriano indignum, eique manifeste suppositum ab obscuris Monachis conscriptum videtur *Covarruvio*, apud *Deckher.* de *Scriptis Adespotis* p. 64. 65. ubi & de illis Supposititiis Cypriani scriptis plura occurrunt. Adde *du Pin Nouvelle Bibl.* pag. 173. (o) verbis adscriptis.

#### XVI. *Meditationes varia.*

Omnia hactenus enumerata Opera in unum collecta, & Auctori suo restituta prodierunt ad calcem S. CYPRIANI Operum *Oxon.* 1682. fol. verba sunt *Guilielmi Cave Hist. litterar. Script. Ecclesiasticorum* p. 473. a.

(a) *Raynaudus* de libris malis & bonis p. 135. 136.

Eidem quoque Cypriano, manifestè suppositus est liber de operibus Christi cardinalibus. Nam *erm. de pass. Dom.* & initio sermonis de *Bapt. Christi*, aperte refellit errorem S. Cypriani de *Baptismo heretico-*

rum. Unde si S. Augustinus agnovisset illud opus tanquam Cypriani, non tantopere laborasset in abstergenda labe S. Cypriani, ob illum materialem errorem, de *Anabaptismo hereticorum*. Sed neq; consentio *Billio*, ad orationem 42. *Naz.* p. 901. ubi eum librum, alicujus saltem S. Cypriano equalis, esse contendit, cum sit inscriptus *Cornelio Papa*, & ex eo *Nazianzenus* aperte locum, ibi à *Billio* expensum mutuatus videatur. Hoc, inquam, non admitto: & potius arbitror, autorem illum qui adulteri cuiquam *Cornelio Papa*, id est, Episcopo, juxta antiquum ejus vocis usum, opus suum inscripsit, à *Nazianzeno* plagulam illam mutuatum esse.

Hoc Auctoris opus esse subsecuti ætatem S. Cypriani, nec modico tempore, pervaseram mihi aliquando, quia Auctor initio sermonis de unctioe *Chrismatis*, meminit *referatorum* ea die *carcerum*: quod videtur pertinere ad usum temporibus S. Cypriani non convenientem; nimirum, ut sub *Pascha* laxarentur qui *mancipati* erant *carceri*, ita enim habetur ex *Sacra Honorii Imperatoris ad Arcadium fratrem*, cum *expostulat* de *S. Chrysoctomi* *expulsione* *Cucusum*: itemque ex *lege Theodosii*, *cujus* meminit *Flavianus Antioch.* ea oratione ad *Theodosium* in *causa Antiochenorum*, quam *revulit* postea *S. Chrysoctomus* *hom. 20.* ad *pop.* & habetur nunc ea *lex* in *append. 7. & 8. Cod. Theodosiani*. Videnda item *lex 8. de indulg. crim.* in *cod. Theod.* Idem tradunt *Nyss.* *orat. I.* de *Resur. Ambros.* *epist. 33.* quæ est de *tradendis Basilicis*, fere initio, & *Chrysoct.* in *Psal. 2.* in *sine*, *S. Leo* *variis sermonibus de Quadragesima*, ac *nominatim* *serm. 2. & 7. & alii*, quos adducit *Filejac. lib. de sacra Quadrage. cap. 14.* ita mihi, (ut dixi) aliquando *persvaseram*, *attento usu* illo *altae paci Ecclesie congruente*. Postea tamen adverti, quæ *initio* illius sermonis de unctioe *Chrismatis*, de *referatis* *carceribus*, & *laxatis* *captivis*, ac *judicibus* *mansuefactis*, *traduntur*, *repeti* in *calce sermonis*, *iisdem* *ferè* *verbis* & *ad sacerdotalem poenitentium absolutio-* *tionem* *referri*. Quare nihil inde potest colligi, pro *ardiore* *Auctoris* *illius* *ævo*, quam sit *ævum* *S. Cypriani*. Nam quod jam tunc non haberet locum *absolutio poenitentium* in *Cena Domini*, unde *probari* *queat*?

Malim ergo argumentari, ex eo quod auctor iste passim clarius & distinctius agat de *Mysterio incarnationis*, quam soleant agere *Patres*, qui *ævo* *S. Cypriani* scripserunt. Deinde quod sub *finem* *prologi*, auctor ita loquatur de *avaritia*, etiam *Ecclesiasticos* & *religiosos* occupante, ut plane *insinuet*, *scribere* *se* *non* *tempore* *S. Cypriani*, *sed* *multo* *posteriore*. (Hæc, (inquit,) *sitis* *divitiarum*, *miseris* *pectorebus* *assidet* & *ambitionis* *salsugo* *bibulam* *animam* *occupat*, ita ut *per* *fas*, & *nefas*, *ad* *loca* *inferiora*, etiam *de* *latebris* *Eremiti* *nonnulli* *se* *ingerant*; & *de* *omni* *gradu*, *ubi* *aliquis* *aditus* *patet*, *ambeli* *prodeant*, *discurrant* *ad* *judices*, *blandiantur* *mediatoribus*, *conducant* *auxiliarios*, & *modis* *omnibus* *elaborent*, ut *sedent* *cum* *Principibus*, *eo* *questu*, ut *maledicat* *Deus* *quod* *ipsi* *benedixerint*, & *benedicat* *quod* *maledixerint*). *Eremitum* *pro* *cœnobio*, & *religioso* *statu* *usurpare*, *Fausto*, *Eucherio*, & *cæteris* *illius* *ætatis*, est *frequentissimum*. Itaque arguit hinc *Auctor* *Religiosos*, quod *ipsi* *quoque* *ad* *divitias*, & *honores* *Ecclesiasticos*, quibus *divitia* *jam* *essent* *adjectæ*, *adspirarent* *ex* *suis* *latebris*. Quod *per* *se* *liquet*, *locum* *non* *habuisse* *per* *tempus* *S. Cypriani*, *grassantibus* *immanibus* *persecutionibus* *adversus* *Ecclesiam*: quas non est quod quis existimet, *insinuaras* *ab* *hoc* *auctore* *in* *calce* *sermonis* *de* *Nativ. Dom.* *Certamina* *enim* *de* *quibus* *ibi* *agit*, *sunt* *communia* *certamina* *Christiano-* *rum*

rum, quæ etiam in Ecclesiæ pace non desunt. Quæ porro argumenta eximium hoc opus S. Cypriano adjudicant, æque illud abrogant Lucio Papæ, cui id alibi adscriptum legi. Præterquam quod Auctor in prologonum. 3. aperte agnoscit superiorem. Non igitur fuit Samenus Pontifex, saltem cum scripsit. Estius, & Cornelius in t. 12. epist. 2. ad Cor. ad v. 7. hoc opus tribuunt Salviano. In veteri quodam Manuscripto, hoc opus tribuitur Arnoldo Bone Vallis, & ab eo dicatum refertur Alexandro III. Idem monuit me, vir doctissimus, ac S. Petri in Vaticano Canonicus, Lucas Holstenius, allegato indice librorum Academia Oxoniensis in Anglia, quæ hoc Opus Manuscriptum, at textis reliquis Arnoldi lucubrationibus asseruat, ut videre est pag. dicti indicis 12. Et diserte præfatio operis sub nomine Arnoldi, dirigitur ad Alexandrum III. Idem refert Andreas Rivetus lib. 2. critici sacri cap. 15. ex Iamesio in Catalogo Bibliotheca omnium animarum, volum. 15. nisi quod ait, hoc opus ab Arnoldo inscribi Papæ Adriano, qui fuit coævus F. Bernharo, nempe Adriano IV. qui immediate prævit Alexandro III. Sane scriptio in hoc opere majestas, ab aliis Arnoldi lucubrationibus non abhorret. Et facile est conjicere, nomen Alexandri, vel Adriani, mutatum esse in nomen Cornelii Papæ, S. Cypriano equalis, per eos qui primi has dissertationes, ob nonnullam in styli granditate similitudinem S. Cypriano adscriptas voluerunt, ut essent ob vetustatem commendatiores ac vendibiliores, quod factum circa commentarios in Matthæum Divo Thomæ Aquinati adscriptis.

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 64.

De Cardinalibus Christi operibus, quem esse Arnoldi Abbatis Bone Vallis omnes jam norunt: quique præter præfationem sequentes Tractatus 12. complectitur---

(c) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 173.

Le traité des oeuvres Cardinales, ou principales de JESUS-CHRIST, qui a esté attribué à saint Cyprien, quoi qu'il ne soit point de son stile, a esté restitué sur la foi de plusieurs Manuscrits à Arnaud de Bonneval, ami de saint Bernard, qui l'avoit adressé au Pape Adrien IV. & qui a encore composé d'autres traités de même stile touchant les paroles de JESUS CHRIST, sur la croix, l'ouvrage des six jours, & les loüanges de la Vierge, qui ont esté imprimez dans la Bibliothèque des Peres, & enfin un traité de Meditations, qui n'avoit point encore esté imprimé, & qui a été ajouté dans la dernière édition de saint Cyprien faite en Angleterre, à tous les autres traités de ce même Auteur. L'explication du Symbole des Apôtres est sans doute de Ruffin.

(d) Journal des Sçavans, d. 29. Nov. 1683. p. 357.

Parmi les ouvrages supposez (de la plüpart de lesquels on a decouvert les veritables Auteurs) un des principaux est le Livre d'Arnould de Chartres touchant les oeuvres Cardinales de Jesus-Christ, que quelques uns ont déjà remarqué avoir esté mal attribué à saint Cyprien & à l'occasion duquel on donne icy le reste des Ecrits de cet Abbé, entre autres ses Meditations, qui avoient esté jusqu'à present inconnüs.

(e) Vake vom Ursprung Menschlicher Seelen / c. II. p. 26, 27.

Zudem ist nunmehr bekandt / daß nicht Cyprianus, der H. Märtyrer / sondern Arnoldus, Abbas Bone-Vallis, Ordinis Cisterciensis, der im zwölften Seculo allererst gelebt / wie Johannes Trithemius von ihm schreibt / der Autor des Tractats de Cardinalibus Christi Operibus sey. Ein Buch-Schreiber hat für diesen Tractat den Namen Cypriani gesetzt / damit er ihn desto theurer könte verkauffen. Unter solchem Namen ist er etliche hundert Jahr umher gangen / und wird deswegen auch noch bey den Schrifften Cypriani gedruckt gefunden / wie f. 19. wird berichtet. Dieser Arnoldus bekennet frey in dem Prologo f. 21. b. daß er den Ursprung seiner Seelen nicht wisse.

(f) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 43.

Poëmata varia, viz Genesis, Sodoma, Libri V. adversus Marcionem, de Judicio DEI, Carmen ad Senatorem, & de Jona & Ninive: quæ Pamelius Tertulliano adhuc juveni adscribit, nullo tamen Antiquorum testimonio, nulla ratione suffultus. Ex iis priora duo Salviano Presbytero Massiliensi, Carmen de Judicio DEI, Verecundo Episcopo Africano (qui circa medium sæculi sexti floruit) tribuit. Doctissimus Alix, licet ex his posteriori laciniæ aliquot ab homine decimi sæculi intertextas fuisse non diffiteatur. Idem libros adversus Marcionem post Hieronymi ævum natos; Carmen autem ad Senatorem (quod inter Cypriani Opera, Tom. III. legitur) ante Constantini tempora conscriptum arbitratur. Poema deniq; de Jona & Ninive, (quod in Bibliotheca PP. Tertulliano inscriptum reperitur) antiqui cujusdam Auctoris, ejusdem forsitan, cujus est Sodoma, opus esse conjicit.

(g) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 172.

Le Livre de la singularité des Clercs est un ouvrage tres-utile, dans lequel il est prouvé que les Clercs ne doivent point demeurer avec des femmes. Quelques uns l'ont attribué à saint Cyprien, conformément à quelques Manuscrits, d'autres à saint Jérôme, d'autres à Gaudence de Bresse.

Il est constant qu'il n'est point de saint Cyprien. La difference du stile, & les mots barbares, qui s'y rencontrent en sont une preuve convaincante.

Il n'est point non plus une version d'Origenes mais l'ouvrage original d'un Auteur Latin; enfin il n'est ni du stile du S. Jérôme, ni d'Origenes.

(h) Cave Histot. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 26.

Hunc Jasonem plurimi eundem esse volunt cum Jasonem Thessalonicensi, cujus mentio habetur Act. XVII. 5. Rom. XVI. 21. quemque Græci in Menologio primum Tarsi Episcopum à D. Paulo constitutum esse tradunt. Verum hæc incerta, nulloque fide digno auctore nixa. Quisquis sit Disputationem instituit cum Papisco Judeo Alexandrino de Veritate Christianæ Religionis, cui exitus iste contigit, ut Papiscus Christiani argumentis devictus, Judaismo renunciaret, & baptismum enixe postularet. Extiterunt olim Græce, imo (si Rigaltio fides adhibenda sit verba quædam inde citanti) jam extant Acta concertationis hujusce, sive ab Aristone nostro, sive ab alio quodam in literas redacta. Ea tanquam insulsum quoddam opus olim sugillavit Cælius Epicureus: cuius iniquas idcirco censuram diluit Origenes, & egregium iis eruditionis elogium tribuit.

Meminit

Meminit eorundem Hieronymus in *Quæstionibus in Genesin*. Acta ista in Latinum sermonem vertit, & præfatione bene longa Vigilio Episcopo nuncupata auxit Celsus quidam; quis qualisve ille fuerit non constat. Id solum liquet ex plurimis præfationis locis eum vigentibus adhuc Persecutionum temporibus, & ante susceptam ab Imperatoribus fidem Christianam scripsisse. Exstat præfatio inter Cypriani opera, cujus nomini perperam inscribi solet.

(i) Du Pin Nouvelle Bibl. des Auteurs Eccles. Tom. I. p. 173.

Il faut ajouter à ces traités une Oraison à la loüange du Martyre, & une autre du double Martyre, qui ont été faites à plaisir par quelque Auteur qui n'est pas fort ancien. La première est d'un stile étudié, & affecté, & il paroît que celui qui l'a composée s'exerce à faire une Harangue en forme. Il fait un Exorde comme s'il parloit à une assemblée, ses périodes sont travaillées, ses pensées recherchées, & son tour est extrêmement contraint. L'Oraison du double Martyre est faite avec plus de negligence par quelque nouvel Auteur qui vouloit imiter le stile de saint Cyprien. Gravius s'est imaginé qu'Erasmus étoit Auteur de cette fourbe: mais il y a apparence qu'un aussi habile homme que lui, l'eut bien mieux cachée qu'elle ne l'est dans ce Livre. Car quoi que l'Auteur feigne qu'il écrivoit environ 240. ans après JESUS-CHRIST, il ne fait point de difficulté de dire, que la Religion étoit plus étendue que l'Empire. Il parle des persecutions de Diocletien, & de Maximin, ou Maximien, d'une guerre contre les Turcs, & fait mention des Moines, & de leurs pratiques. Voilà les Livres faussement attribués à S. Cyprien, qui peuvent estre de quelque utilité, dont on ne sçait pas les Auteurs.

(k) Idem, antea, ibid. p. 172.

Le Traité, ou l'Homélie contre ceux qui jouent au hazard, oo. est encore plus éloigné du stile de saint Cyprien, étant embarrassé, obscur, & plein de mots qui ne sont point Latins. L'écriture y est citée d'une autre manière que dans saint Cyprien, & l'Auteur fait mention du Livre intitulé la doctrine, ou les doctrines des Apôtres, lequel suivant toutes les apparences a été composé depuis saint Cyprien. ----- (Et pag. 169. oo. Le traité contre ceux qui jouent au hazard.) Il est écrit par un Evêque mais l'on ne doit pas conclure, que ce soit par un Pape, à cause qu'il se dit Vicair de JESUS-CHRIST, parce que ce nom est donné dans l'antiquité à tous les Evêques.

(l) Prideaux Orat. IX. de Pseudepigraphis p. 85.

Conqueritur Ruffinus in *Apologetico*, *Pneumatomachos edidisse libellum Tertulliani de Trinitate, variis maculis decoloratum, sub Cypriani nomine; & vilius vendidisse, ut incauti emerent libentius, & venenum citius imbiberent.*

(m) Acta Eruditorum. Anno 1683. pag. 44. 45.

Neque silentio prætereunda S. Cypriani Pœnitentia seu Confessio, juxta fidem Bodlejani codicis & aliorum exemplarium nunc primum evulgata, quam Illustrissimus Editor ante Constantini M. ætatem compositam, & illam ipsam ἐξ ἀρχαίων vel saltem ejus partem esse existimat,

cujus in Panegyrico Cypriani Gregorius Nazianzenus meminit, quam Gelasius cum Concilio Romano inter Apocrypha rejecit, & quam Photius in Bibliotheca sua prolixius exponit, dum Cod. 184. tres de Cypriano Martyre libros ab Eudocia Augusta heroico carmine redditos enarrat, quorum primus res Justine virginis, secundus Cypriani juvenilem ætatem magicis artibus & pessimis quibusque flagitiis infamem, & tertius utriusque martyrium persequitur. Equidem cum hodierna Ecclesia Græca pariter & Romana duos Cyprianos Martyres & Episcopos agnoscat, unum Carthaginensem, & alterum Antiochenum, cui vulgo tribui solent, quæ de magia & Justine amoribus veteres nonnulli tradunt: exinde plerique hætenus existimarunt, Nazianzenum, Prudentium & reliquos, qui horum vestigiis insistant, nominum similitudine deceptos Cyprianum Carthaginensem cum Antiocheno confudisse. Verum cum Gregorium Nazianzenum ea quæ paulo ante ætatem suam Antiochia gesta perhibentur, tam immuni errore ad Cyprianum Carthaginensem retulisse haud probabile videatur, & jam præcis illis seculis fingendi licentia & credendi facilitas rerum gestarum fidem perturbaverit, Illustrissimo Felio verisimillimum videtur Christianum aliquem, dum Cypriani acta posteritati commendaret, ne res ejus gesta nimis humiles & quotidiana viderentur, pia quadam fraude prodigiosas illas narrationes attexuisse, & ut patriam suam demereri posset, dramatis hujus scenam Antiochia posuisse, & hæc signenta alios quidem credidisse, alios autem, cum hæc Cypriano Carthaginensi minus convenire perspicerent, Cyprianum quendam Antiochenum in theatrum produxisse: quamvis ne sic quidem somnia ista cum personarum, locorum atque temporum circumstantiis ita cohæreant, ut non mendacium ubique pellucere periti rerum estimatores præhendant. Ex his igitur fontibus profluxit illa Cypriani Pœnitentia seu Confessio, cujus particula aliqua in Latinum à Græco sermone conversa nunc cum aliis Cypriano vulgo adscriptis opusculis publicatur.

(n) Journal des Scavans d. 29. Nov. 1683. p. 358.

Quant à la Confession de St. Cyprien dont on joint ordinairement une partie aux ouvrages qu'on luy attribue, quoy qu'elle passe pour estre d'un St. Cyprien Evêque d'Antioche, avec lequel on a confondu celui de Carthage, le même Evêque d'Oxford, qui pour nous la donner icy a suivi l'exatitudo & la fidelité du Mons. de Bodley & de quelques autres exemplaires, estime qu'elle a été composée avant le temps de Constantin le Grand, & que c'est cette piece dont Saint Gregoire de Nazianze a fait mention dans le Panegyrique de Saint Cyprien, qui fut rejetée comme apocryphe par le Pape Gelase & le Concile de Rome, & à laquelle Photius s'est arrêté fort au long dans sa Bibliothèque en parlant des trois livres de ce Pere, mis en vers heroïques par l'Imperatrice Eudoxe.

(o) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 173.

Les autres traités attribués à S. Cyprien, sont des Ecrits non seulement supposés, mais aussi pleins de badineries & de faussetez. Le premier est un traité des Montagnes de Sion, & de Sina fait par quelqu'un qui s'arrêtoit aux rêveries des Rabins, & de Cabalistes. La Cene est un ouvrage ridicule, & plein d'impertinences. La revelation du Chef S. Jean est une

narration fabuleuse écrite depuis de temps de saint Athanasius, de saint Cyrille, de Theodose, de Vandales, de la Chronique de Marcellin, & de Pepin dont elle fait mention. Sa preface attribuée à Celsus sur la dispute de Papiscus, & de Jason, adressée à Vigilus, & le traité contre les Juifs sont deux ouvrages dans lesquels il n'y a ni justesse, ni solidité. Les deux traités adresses aux Martyrs, & la Confession, ou la Penitence de S. Cyprien Martyr, sont des ouvrages que les nouveaux Grecs ont attribuez au Martyr Cyprien, qui peut-estre est l'Evêque de Carthage, dont on a amplifié la vie.

Les secrets, & les prières de S. Cyprien sont des Traitez pleins de superstition, & d'impieeté. Il ne me reste plus qu'un Calendrier sur la Pâque imprimé sous le nom de saint Cyprien dans l'édition d'Angleterre. C'est l'ouvrage d'un Auteur ancien, mais le stile est tout différent de celui de S. Cyprien.

### CYRIACUS v. Basilides.

(774.) CYRIACI Thrasymachi de Justitia armorum Suecicorum in Polonos, perque ea liberata à magno periculo Germania, ad Andream Nicanorem Epistola doctissima, juxta exemplar Stetinense Helmstadii 1656. in 4to. eodemque anno hic Hamburgi Germanice recusa, quod sit Excellentissimi Viri Hermanni CONRINGII, Medicinæ Politicæ Professoris in Academia Julia, diversorumque Principum Consilarii, fama publica, nec non ipsius typographi relatio, versanti ante hosce annos 16. ibidem confirmavit. Publice primus quod sciam hoc scripsit Ericus Mauritius specim. Jur. publ. c. 2. §. VI. num. 25. pag. 16. ex eoque D. Geislerus dec. 5. num. 6.

Nomen ipsum ex Græco transsumtum, innuit, Seermann & Köhning. Quod nunc quidem non amplius dissimulare voluisse videntur, qui in Catalogo Scriptorum Conringianorum, Syntagmatibus ejus Epistolarum in editione Helmstadiana 1694. præmissis, num. XVI. Historicorum eam dissertationem epistolicam expresse asserunt illi. Plura infra in recensione tractatus, quem sub personato Hectoris Joannis Mitthobii nomine emisit idem Hermannus Conringius, occurrent.

(775.) Uranophilus CYRIANDER. Ejus nomine extat Historia Meteorologica, verum Auctorem agnoscens, Hermannum IV. HASSIÆ LANDGRAVIUM dictum Constantem, & in Collegio Societatis Fructiferæ Der Sutternde. Vide Witten. in Diarii Biographici Ao. 1658. sub finem. Ubi simul innuit, ab eodem ex Gallico in Germanicum Sermonem translata esse de la Serre Vanitatem Mundi.

(776.) CYRILLI Alexandrini nomine extantes

I. Commentarii XII. libris in Evangelium Joannis, habent libros 4. medios Jodoco CLICHTO-VEO debitos, uti Bellarm. p. m. 143. Rivetus l. 4. c. 19. p. 445. aliique docent.

Addunt Marginalia Normanniana Hotting. Scriptor. Supp. 88. Idem docent quoque Ca-

ve Histor. lit. Scriptor. Eccles. p. 215. (a) & Du Pin Nouvelle Bibl. T. IV. p. 43. 44. (b)

II. Commentarius in Leviticum ORIGENI, Possess. præfat. apparat. ac Rivetus l. c. adjudicari ab omnibus, testantur.

Origeni adjudicant Cave Histor. Ecclesiast. pag. 57. b. Du Pin loc. cit. pag. 51. b. quibus addunt Marginalia Normanniana Whitacker. Script. 502. & Gerhard. Patrol. 138. 416. Ex cujus Confess. Cathol. c. 1. p. 43. excerptit Deckber. de scriptis Adespotis pag. 60. 61. illa; quæ sub lit. (c) repræsentamus.

III. Epistolam ejus nomine confictam à NESTORIANIS, qua purgabant hæresin suam ejusque patronos, memoratam Concil. 5. collat. 5. pag. 560. ut non amplius extantem, obiter tango.

Vide tamen hoc confirmantem Neumannum Dissertat. de Psalterio Salomonis. § XIX. (d)

IV. Homilias etiam ejusdem nomine excusas, ejus non esse, vid. apud Theoph. Raynaud pag. 134. Cocum p. 131. ORIGENIS etiam nomine excusas notantem, sed nec eidem adjudicare sustinentem.

Certe à Cyrillo non omnes profectas esse homilias Paschales, docet Du Pin Nouvelle Biblioth. T. IV. p. 45. (e) at illas XIX. in Jeremiam Origeni maximam partem aliquam etiam CLEMENTI ALEXANDRINO adscribit Cave Hist. lit. Script. Eccles. p. 216. adde Olearium Abaci Patrolog. p. 126. & Du Pin loc. cit. 51.

V. Thesaurum aliquas habere partes THOMÆ AQUINATI debitas, prolixè contra Bellarminum Rivetus l. c. p. 445. & seqq. docet. Imo totum esse supposititium, quidam anonymus disputationis de supposito auctor, asseruerat, quem refutat Theoph. Raynaudus p. 134.

Nihilominus confitetur Du Pin, loc. cit. p. 44. loca quædam à D. Thoma citata, tanquam in Cyrilli extarent thesauro, quæ tamen ibidem non inveniuntur, vid. lit. (f)

VI. Tractatus de Trinitate Cyrillo vulgo adscriptus, RECENTIORIS AUCTORIS est ut argute concludit Du Pin Nouvel. Bibliothec. Tom. IV. p. 51. (g)

VII. Apologi Morales Cyrillo quoque adscripti & ejus nomine præfixo editi Viennæ 1631. LATINUM quendam AUTHOREM habent, ut judicant Cave Historiæ liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 216. a & Du Pin Nouvel. Bibl. T. IV. pag. 51. b. Hos Apologos editos fuisse jam olim Parisiis à Joanne Parvo, titulo Speculi Sapientiæ observat Miræus Biblioth. Eccles. p. 60. & 307. (h) & ex eo Olearius Abac. Patrolog. p. 126.

IX. Collectio Explicationum Moralium, ne quidem integra ex Operibus Cyrilli fabricata est, sed multa quoque ex scriptis S. MAXIMI inserta habet judicante du Pinio Nouvelle Bibliothec. theque

theque des Auteurs Ecclesiastiques tom. IV. p. 51. sublit. (i)

IX. *Spiritualis Anagoga in Hexaemeron libri duodecim* Cyrillo Alexandrino in Codice MSto perperam tributi Autorem agnoscunt ANASTASIAM SINAITAM, cui vindicat illos *Lambecius Bibliothec. Cæsar. lib. IV. p. 198. 199.* (k)

X. Cyrilli Alexandrini nomen præferens in Manuscriptis Regiæ Gallicanæ Bibliothecæ quod nil ferè differat à VICTORIS ANTIUCHENI *Commentario in S. Marcum de quo in nomine Origenis dictum, memorat Richard Simon Hist. Crit. du N.T.c.V.p.89.*

(a) Cave Histor litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 215.

*Commentariorum in S. Joannem libri XII. ex quibus quintus & sextus primum prodierunt in editione Operum Cyrilli Paris. 1638. una cum fragmentis quibusdam sexti & septimi libri (II. enim etiamnum desiderantur) ex Harlai Maclovienfis Episcopi Catena in Joannem desumptis. Extant quidem antea Latine libri quatuor istorum loco, Cyrilli nomen præ se ferentes à Jodoco Clichtoveo editi, sed quos maleferiatu iste nebulo ex proprio fundo efformarat.*

(b) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques Tom IV. p. 44.

*Ce Commentaire est fort long, & divisé en douze livres. On n'a que des fragmens du septieme & du huitieme. Le cinquieme & le sixieme ne se trouvoient point non plus dans les precedentes editions. Mais jossé Clichtou Docteur de Paris, qui avoit traduit ce Commentaire de S. Cyrille, avoit composé quatre livres pour suppleer à ceux qui manquoient : ce qui a donné lieu à quelques Auteurs de les citer comme de S. Cyrille. Il est vrai que presque tout est tiré d'anciens Peres; mais c'est Clichton qui a fait ce Recueil, & non pas S. Cyrille.*

(c) Joh. Deckherrus de Scriptis Adeptotis. p. 61.

*Cyrilli Homilie in Leviticum, non ipsum, sed Origenem, vel nescio aliquem alium genitorem habent; non magna autoritatis foetus, litteram Biblicam destruens, & mysticos sensus ex capite suo statuens: Gerhard. Conf. Cathol. d. c. I. pag. 43.*

(d) Neumannus Diff. de Pfalterio Salomonis. §. XVIII.

*Procul abest à moribus nostris extra oleas vagari; at Sanctorum tamen Patrum hic dolere vicem, fastidiumque est, qui similem vel post cineres fraudem incurrerunt. Nestorianos quis nescit, Epistolam quâ hæresios istius auctor Theodorus Mopsuestiæ Episcopus purgabatur, sub S. Cyrilli Alexandrini nomine emisisse in lucem; atque altera ex parte Eutychianos, ut imperita plebi fucum facerent, quosdam Apollinariii libros Athanasio aliisque Doctoribus orthodoxis falsò adscriptos in vulgus sparsisse. Quo de argumento Leontius Librum scripsit perspicue ostendens, homines istos Gregorii Neocesariensis, Athanasii ac Cyrilli nominibus imprimis abusos fuisse. Extat liber in Bibl. SS. Patr. T. IV. p. 1032.*

(e) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. IV. p. 45.

Les Homelies Paschales ne sont pas particulieres à Saint Cyrille. C'estoit la contume, des Eveques d'Alexandrie, que le Concile de Nicee avoit particulièrement chargez du soin, d'annoncer le jour de la Fete de Paque: c'estoit, dis-je, leur contume de la publier dans Alexandrie par un Discours solennel. *Theophile* prédecesseur de Saint Cyrille avoit rendu cet usage fort celebre, & Saint Cyrille le maintint, avec beaucoup d'éclat, & ne laissa passer aucune année de son Episcopat, qu'il ne fist un Sermon, à la fin duquel il indiquoit le commencement du Carême, & la Fête de Pâque. De trente qu'il avoit faits il nous en reste vingt-neuf. Les sujets les plus ordinaires de ces Sermons sont l'utilité & les avantages du jeûne, & la maniere dont les Chrestiens doivent se préparer à la celebration des Fêtes. Il y exhorte aussi quelquefois les Fideles à joindre au jeûne, l'aumône & la charité. Il parle dans quelques uns contre la duplicité du cœur. Il traite dans plusieurs de la Trinité & de l'Incarnation contre les Ariens & les Nestoriens. Il parle aussi, quelque fois contre les juifs & contre les Idolâtres. Ces Sermons sont languissans & enuyeux. Ils ne sont presque qu'un tissu de passages de l'Ecriture, qu'il entremêle d'explications mystiques.

(f) *Ibid. pag. 44.* Le Traité du Theosophe est un Ouvrage sur la Trinité dans lequel il avance 35. propositions sur la divinité & sur la consubstantialité du Fils & du Saint Esprit, qu'il prouve d'une maniere entierement scholastique par des passages de l'Ecriture appuyez, & soutenus par des raisonnemens, & des Syllogismes en forme, dont il se sert pour battre les Ariens & les Eunomiens, & pour retorquer contre eux les temoignages de l'Ecriture Sainte, qu'ils alleguoient ordinairement. Il propose leurs objections de la meme maniere, & y répond avec la meme subtilité.

(g) *Ibid. pag. 51.* Le Traité suivant de la Sainte Trinité est d'un Auteur plus recent, que Saint Cyrille, quoi-qu'il s'attache fort à sa doctrine, & qu'il suive sa methode & ses Principes; mais il est aisé de voir qu'il a vécu après la naissance de l'heresie des Monothelites: car, il traite à fond la question, s'il y a deux operations, & deux volentez en Jesus-Christ. Il refute ceux, qui tiennent le contraire & expliquent le sens, des Anciens qui avoient avancé, qu'il n'y avoit en Jesus-Christ qu'une nature incarnée, & une operation theandrique.

(h) Miræus Bibliothec. Ecclesiast. pag. 60.

*Cyrilli hujus (an alterius?) Apologi morales Vienna in Austria 1631. sunt excusi: qui libellus titulo Speculi Sapientia, Parisiis a Johanne Parvo jam olim fuerat publicatus.*

*Pag. 307. pag. 60. lin. 19. Apologi morales Vienna in Austria 1631. excusi. adde: Non sunt Cyrilli Alexandrini; sed alicujus hominis Latini, non autem Græci.*

(i) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. IV. p. 51.

Le Recueil d'explications morales sur l'ancien Testament n'est pas tiré des Oeuvres de Saint Cyrille seul, mais encore de Saint Maxime & de Plusieurs autres Interpretes: ainsi l'on ne peut pas le considerer comme un Ouvrage de Saint Cyrille.

Balthazar Cordier nous a donné encore, XIX. Homelies sur Jeremie, imprimées à Anvers en 1648. qui portent le nom de Saint Cyrille. Pour les Apologues moraux donnez par le mesme Auteur en 1631. Sous le nom de S. Cyrille ils sont l'Ouvrage d'un Auteur Latin. Les seize livres sur le Levitique, qui estoient autrefois parmi les Oeuvres de Saint Cyrille, sont d'Origene.

(k) Petri Lambecii commentar. de Bibliothec. Cæs. Lib. IV. p. 198. 199.

Primo & quidem a fol. 1. pag. 1. usq; ad fol. 151. pag. 2. S. Anastasii Sinaitæ, Patriarchæ Antiocheni, Spiritualis Anagogæ in Hexæmeron Libri duodecim, eodem modo ut in proxime præcedenti Codice CLXXXVto, præterquam quod in hoc codice MSto perperam & falso attribuantur S. Cyrillo Archiepiscopo Alexandrino, ut ex sequenti Titulo sive Inscriptione Proæmii videre est: Τὸ ἡμῶν ΚΥΡΙΑΛΟΥ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἐγκμηνα σὺλλογικὴ εἰς τὴν ἑπεφῆτα Μωυσεως Ἐξέλιον. φωνὴ Θεοῦ ἱεροῦ &c. Quod enim S. Cyrillus non sit autor horum Librorum, manifeste apparet ex ipso eorum Proæmio, utpote in quo ipse S. Cyrillus citatur his Verbis: Ὅθεν καὶ τοῖς θεοῖς νοήμασι τῶν ἐκκλησιῶν κοσμάσας ΚΥΡΙΑΛΟΣ ὁ πᾶν ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένεσιν ἑπομνήμασι ἑξῆς ἡμέρας Δεκάτοσος πάντης ἔφησε τῷ μωσαϊκῆς γραφῆς τῷ μυσηλον χειρῶν καὶ τῆς ἐκκλησίας καταγέλλεσθαι.

(777) CYRILLUS. Extat hoc nomine liber de differentiis Vocum Græcarum quoad tonum, spiritum, genus, &c. quod tamen ab Henrico Stephano asseritur Johanni PHILOPONO, Philosopho Christiano, ut notat Erasmus Schmidt, Wittebergensis in præfatione, (a) libelli hujus editionis Wittebergensis Anno 1615. procuratæ in 8vo. Qui & titulum libri ita format, ut dubites, Cyrillone an Philopono debeatur. Habet autem ita: Cyrilli, vel, ut alii volunt Johannis Philoponi opusculum &c.

Continet autem libellus hic in editione prædicta Schmidiana Wittebergensi in univ. sum paginas 212. & subjunctus eidem est Schmidii discursus de Pronunciatione Græca, contra Neophyton, qui pagina 255. finitur.

(a) Erasmus Schmidt in præfat. Cyrilli libro de differentiis vocum Græcar. &c. præfixa.

Quo in genere sub Cyrilli nomine Opusculum quoddam jam dudum prodit, quod ἐπιπροσημασίας plurculas vocum talium, ὡς ἐν τῷ πρῶ καὶ ἑπιχειον ostendit; Tametsi Henricus Stephanus, Vir doctissimus, & de re literaria Græca optime meritus, suis quibusdam rationibus inductus, Johannis Philoponi, Philosophi illius Christiani, & Aristotelicorum librorum Interpretis doctissimi esse illud arbitretur, vel potius persuasum habeat.

Utrocumq; sane sub nomine veniat; est libellus utilisissimus & dignus qui ad posteritatem propagetur, Autoriq; Φιλοπῶνῳ gratia debentur condigna.

(777. a) Decius CYRILLUS. Eo nomine prodit brevis notitia eorum, quæ scitu sunt necessaria Confessariis. Verus Scripti auctor est Josephus AUGUSTINUS quem sub Decii Cyrilli persona latentem detegit Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez p. 546.

(778) CYRILLI Hierosolymitani vero I. Catecheses 3. Mystagogicæ à Simlero in Gesneriana, Bibliotheca pag. m. 153. JOHANNI, Episcopo, cuidam Hierosolymitano adscribuntur, cum dubitatione tamen. Eum locum adduxit Robertus Cocus Censuræ suæ p. 239. quem propterea male tractant Pontificii, Johannes Prevotius in præfatione ad Lectorem, editis a se operibus, Cyrilli præfixa, Theoph. Raynaudus de lib. mal. & bon. p. 143. Sed immerito, quemadmodum recte docent Rivetus lib. 3. cap. 8. p. 281. vide hac de re quoque Jo. Raynoldum de libris Apocryphis Tom. 1. p. 328. & Morneau de Misæ Sacrificio lib. 3. cap. 16. pag. 1208. ratione, omnino valida suspectas hæc Catecheses facientem.

Prior tamen Cyrillo potius adscribere videtur. Suspectas has Catecheses etiam habet Olearius Abaci Patrologici p. 127. & Bosius Introduct. in Notitiam Scriptorum Eccles. c. 1. §. XIII. pag. 7. cui addit Marcum Anton. de Dominis de Republ. Eccles. c. 9. num. 3. Symbola Rauschiana. Cyrillo adscribentem citat Symbola Normanniana. Hæschelium quoque Catal. Biblioth. August. num. XXIII. Adde hic item emendatorias notas æstimatissimas Dieckmannianas, quas verbotenus hic adscribo tales:

Quid unitatis nota hic sibi vult? Existimo vitio typhoteta omissum esse de aliis 18. Catechesibus, quæ Illuminatorum dicuntur etiam Cyrilli Hierosol. nomine editis, sed quas Simlerus l. c. itidem Johanni Hierosol. adscribi narrat. Et Rivetus quidem l. c. has 18. Catecheses magna ex parte Cyrilli Hierosol. esse non negat, nonnulla tamen iis detracta, nonnulla assuta esse contendit. Operose eas contra Hornejum impugnat, & Cyrillo abjudicat Hulfemannus in Calixt. Gewisens. Wurm c. 7. a. p. 960. ad 978. ubi tandem concludit, siquid Cyrilli genuinum in utrisque Catechesibus supersit, id multis Monachorum interpolationibus corruptum esse. Cyrillo nihilominus Hierosol. has 18. Catecheses, solutis etiam objectionibus, asserit Ger. Jo. Vossius Dissert. I. de trib. Symbol. p. 35. 36. à quo tamen solidam refutationem adhuc expectat Fechtius Schediasm. sacror. Exerc. I. p. 355. Novissime ex Pontificiis Du Pin in Nouv. Bibl. des Auteurs Eccl. Tom. II. p. 144. 145. & ex Reformatis Cave Hist. liter. scr. Eccl. p. 115. 116. contra Rivetum Cyrillo has Catecheses vindicarunt. Conf. Moller Homonymoscop. p. 443. s. & quæ contra Card. Perronium differit Lancelotus Andreus, Episcopus Wintoniensis, in stricturis



*stricturis Anglicis, ei oppositis, & Lond. Anno 1629. 4. ed. p. 35. 36.*

Deinde post finem: V. & -270. Et denique:

*Plane non video in ista unius folii Prefatione Prevotiana Cocum male tractari, quem ne quidem nominat, sed debita moderatione rem agens, adversariis (ea enim vocet tantum utitur) Theodoretii, Damasceni, Jo. Cyparini, & Mich. Glycæ, Catecheses istas sub Cyrilli nomine laudantium, verba apponit. Habeo ipse hanc Cyrilli editionem Prevotianam Græcolatinam, quæ Paris. Ao. 1608. 4. excusa est.*

NB. Nihil ad hæc addere possum, pristinis, unde si quid omisisset typhotheta, hauriendum, chartis ante multos abhinc annos jam abolitis.

(782.)

**D**ACIUS Archiepiscopus Mediolanensis. Ejus Chronicon. supposititium, ex Mabillonio observat Tenzelius: vide *Monatliche Unterredungen 1692. pag. 299.* & Cave in epistola ad me scripta Islingtonio 8 Idus Decemb. 1676. qui locum Mabillonii exprimit Analect. Vet. p. 5. ubi ille ex Veteri Codice Mediolanensi docet, hujusce Chronici partem primam à LANDULFO SENIORE, Secundam ab ARNULFO, tertiam a LANDULFO, JUNIORI, omnibus Historicis Mediolanensibus, scriptam esse. Plura addit in Chartoph. Eccles. pag. 147. & Histor. Lit. Scriptor. Eccles. pag. 284. (a) *Miræus* Dacium hunc æqualem facit Cassiodori, cujus ad eam Epistolam citat. *Bibl. Eccles. p. 210.* (b)

(a) Cave *Histor. Litter. Scriptor. Eccles. pag. 284.*

*Tribuitur ei (Dacio) Rerum Mediolanensium Chronicon hætenus ineditum in Bibliotheca Mediolanensi servatum. Ille Chronici hujusce fidem & autoritatem eo certius exploraret Cl. Mabillonius, mediante Claudio Castellano, quæ sita quedam Mediolanum misit. Responsum tulit ab Antonio Maria Pustula Ecclesie Metropolitanae Bibliothecario, Chronicon esse annorum sexcentorum, in Pergamena quidem, non tamen eadem manu descriptum: præferre nomen Dacii Archiepiscopi Mediolanensis, verum titulum esse recentiore, narrare Mediolanensis Ecclesie res ab octavo sæculo usque ad tempus Alexandri II. Pape, & desinere in Ao. 1067. & exinde luculenter satis constare, Dacii nostri non esse: veros autem authores Landulphum Seniore, qui primam, Arnulphum qui secundam, Landulphum denique Juniore, qui tertiam partem scripsit, babuisse.*

(b) Auberti Miræi *Auctarium de Scriptor. Eccles. p. 210.*

*Dacius Mediolanensis Episcopus Justinii Imp. ævo*

(779.) CYRINUS *Frising*: ARIBON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 546.

CYRUS v. *Theodoretus.*

(780.) Joannis CYSENI Parafchii *Notas in orationem Ciceronis pro Roscio Amerino, Quirino REUTERO, Theologo Germano acceptum, ferendas monet Melchior Adami, in vita ipsius, quæ est inter Theologos Germanos p. m. 827.*

(781.) CZECANOVIUS ou CIECKA-NOVIECKI, Silvester. *George CASSANDER* ou DE CASSANDT douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 546.

\* \* \* \* \*

D.

*floruit, ut Gregorius lib. 3. Dialog. cap. 4. testatur. Scripsit Chronicon: in quo lib. 1. c. 10. tradit canticum, Te DEum Laudamus, compositum fuisse à SS. Ambrosio & Augustino, ut Bellarminus in catal. narrat. Ad hunc Dacium exstat egregia Cassiodori epistola 27. lib. 12. Variarum, de frumento in famelicam plebem ex regis horreis dividendo. De rebus à Dacio præclare gestis plura qui volet, Josephi Ripamontii *Historiam Mediolanensem* legat, dec. I. lib. 7.*

(783.) DACRIANI Abbatis S. Benedicti nomine

I. *Documenta, Vita Spiritualis, & II. Speculum Monachorum*, extant in Bibliotheca Patrum. Eum *Margarizus de la Bigne* in suo indice Chronologico refert ad seculum octavum. Sed *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 137. fictitium hocce nomen Græcum esse *Ludovici BLOSII*, Abbatis Latiensis adstruxit: Et ex eo Cave *Chartophyl. Ecclesiast. p. 147.* Adde, quæ de mutuato hoc nomine memorat *Bailletus* deguifemens des Auteurs p. 185. & liste des Auteurs deguisez p. 547. Ad lit. hic *Margo Diecmahnianus*. Idem observat, *Card. Bona*, in *Notitia Auctorum*, præmissa, *Psalmodiæ divinæ. v. Ludov. Blossius.*

DAILLAN v. *Tibere.*

(784.) *Franciscus DALARINUS.* Anagramma est *Francisci RAYNALDI* Itali, Matellicani in Piceno, Societatis Jesu, sub quo edit Romæ sumtibus Ignatii de Lazzaris 1572. in 8. *Vitam Ven. Servi Dei Jacobi Laynez, Secundi Præpositi Generalis Societatis Jesu.* Vide *Sorwel* pag. 246. b.

(784. a) *Johannis DAMASCENI Historia Barlaami & Josaphati*, supposititia quidem, contra *Bellarminum* etiam à Pontificiis doctis agnoscitur: vid. *Poffev.* apparat. item *Cocum* pag.

427. Gerhard. p. 501. Auctorem autem ejus verum Johannem SABAITAM primus asseruit *Mattheus Raderus*. c. 1. prologi ad Joannem Climacum à se Paris. 1633. editum, quem contra *Martyrologium Romanum* defendit *Th. Raynaud.* pag. 137. eidem crassissimo errore libros Medicos *Johannis Mesue* tributos ab *Abrahamo Bzovio* notans.

*Confusionem* hanc *Damasceni Theologi & Medici* prolixè a *Ravio* Notis ad *Gesnerum* MStis refutatam indicat *Symbola Normanniana*, quæ addit *Damascenum Medicum* eundem à *Ravio* creditum cum *Joanne MESVES* ac *MESARAGIEM*, quos tamen distinguere videtur *Frisius* *Biblioth. Gesnerian.* p. 427. *Uteriusq; Damasceni*, scriptorumque ab eis editorum meminit *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* p. 197. *Historiam* tamen hanc *Barlaami & DAMASCENI TH+SSALONICENSIS* nomine, qui etiam *MANDURUS* vel *MANZURUS* ei vocatur, citat. pag. 198. *Genuinum* *Damasceni* opus arbitratur *Huetius* *Origine des Romans* pag. 87. indicante *Symbola Normanniana*, & *Jac. Billius*, monente *Caveo* *Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 341. b. *SABAITAM* *Historiæ* hujus auctorem cum *Radero* constituere dubitat *Miræus* *Biblioth. Eccles.* p. 142. & 306. (a) *Joanni* autem *CLIMACO* *Sinaitæ* tribuunt *Vossius* de *Histor. Græc.* 254. 281. *Kortholt* de *Origine & Natura Christianismi* pag. 113. *Auctoritate* *MSti* *Codicis* in *Bibliotheca Lipsiensi* *Symbola Normanniana*. *Suppositam* esse *Damasceno* judicat *Hodius*. *Monatliche Unterredungen* 1693. p. 869. (b)

(a) *Miræus*, *Bibl. Eccles.* p. 306.

*Joannes Damascenus* (p. 38. lin 49.) auctor vitæ *SS. Barlaami & Josaphati*. Adde: id negat *Raderus* in *Isagoge ad Joannis Climacis Scalam*, & censet factum esse *Joannis Monachi à Cænobio S. Sabæ*. Ut ut sit, constat & ipsum *Damascenum* vixisse in *Monafterio S. Sabæ*.

(b) *Monatliche Unterredung*. Anno 1693. p. 869.

*Auff* das erste giebt *Hodius* (in *Prolegomenis ad Joannis Antiocheni Cognomento Malala Historiam Chronicam*) num. 32. zur Antwort / daß derselbe *Tractat* (de *Imaginibus*) dem *Damasceno* fälschlich supponiret sey / indem die neuen *Græculi* fast alles / was sie von ungenannten *Auctoribus* vor die *Bilder* & *Anbetung* gefunden / dem *Damasceno* zugeschrieben / wovon er in seiner gemeldeten *Diatriba* (so er versprochen de *Scriptoribus Græcis variis*) mit mehren handelt.

(785.) *DAMASI* *Papæ* nomine venditatum aliquamdiu *Pontificale*, seu de *Vitis Pontificum opus*, *ANASTASIO* *Bibliothecario* vindicantur postea *Viri docti*, *Bellarm.* pag. m. 92. & præfat. de *Scriptor. Eccles.* *Cocus* p. 280. *Vossius* de *Hist. Lat.* l. 2. c. 8. p. 200. & c. 35. p. 319. *Rivetus*, l. 3. c. 14. p. 307. notans *librum excusum* *Moguntia* 1602. sub *Anastasio* nomine, sed castratum. *Historia* de *Joanna Papissa*, quam in *Mstis* *Marquardi Freheri*, communicatis cum hisce editoribus *Jesuitis*, extitisse, ac propterea in *Exemplaribus impressis* duobus ipsi missis solis exhibi-

tam, in reliquis omiffam fuisse narrat. *Egregium* *Jesuiticæ fidei* argumentum. Extat etiam editio *Parisina* 1649. in fol. *Videri* hanc in rem poterunt *Meelführeri* *Corona Patrum* pag. 97. & quem citant *Marginalia Normanniana*, *Jhon* favour *Antiquities*. p. 2. Edit. in 4. 1609. *Historiam* de loco de *Joanna Papissa* in *Anastasio* codice à *Jesuitis* resecto prolixè recenset *Colomies Melanges Historiques* pag. 55. seqq. (a) ubi de *Vitis Pontificum* tanquam de indubitato *Anastasio* scripto sermo ubique est. Sub *Anastasio* nomine eas edidit notisque illustravit *Ant. Dadinus Altaferna* *Paris.* 1680. vid. *Journ. des savans* 1680. Tom. VIII. p. 136. 137. (b) Multos tamen *Scripti* hujus *Auctores* agnoscit *Schelsstrate*. Vide *Journal des savans* 1693. Tom. XXI. p. 320. (c) Quibus addit *Auctores* eos, qui num. 163. *Pseudonymorum* in *Anastasio* citati, & magnam partem excerpti sunt, in primis *Lambeck. Cæsar. lib. II. c. 8. p. 925. sqq.* *Jbidem* sub lit. D. qui fundamentum, cur *Damaso* adscriptæ *Vitæ Pontificum* sint, aperit, quod nititur solis & illis ipsis *Supposititiis*, vid. *Acta Erud. Lipsiens.* *Suppl. Tom. I. Sect. IV. p. 168.* (cc) *Epistolis* sub *Damasi* nomine *Vitis Pontificum* præfixis. vide apud *Lambeck.* loc. citat. pag. 924. (d) Ubi tamen hinc deducta pro *Damaso* argumenta enervat. *Alii* cuidam *DAMASO, PORTUENSI* *Episcopo* adscriptas *Pontificum Vitas* memorant *Miræus* *Biblioth. Ecclesiast.* p. 31. (e) & *Olearius* *Abac. Patrol.* p. 129 *Damaso* *Papæ Vitas Pontificum* (quas & *Gesta Pontificalia dicta* ait) abjudicat *Pearson.* vide l' *Histoire des Ouvrages des Savans* Janvier 1688, p. 10. 11. (f) *Speciali* libro *Pontificale* hoc examinavit *Ciampinus*, quem recensent *Monatliche Unterredungen* 1695. p. 139. sqq. & *Acta Erudit. Lipsiens.* *Suppl. T. I. Sect. IV. p. 167. seqq.*

*Non sunt præmittenda* hic *notabilia* *Mastrichtiana sequentia*: De *Pontificali Damasi* quam *floci* id fecerit *Baronius* vid. locum egregium apud *Jacob. Capell.* in *Sedis Romanæ potestate ad vindicandum Casaubonum cum vindiciis edita* cap. 30. lib. 3. p. 353. *Addendus* locus & *judicium censorum Romanorum in decretum Gratiani* dist. 56. cap. 2. *notabile*. *Maxime* autem *probabilia* de *Pontificali Damasi* in re incerta protulit *Clariss. Cave* in *Histor. Litterar. Hucusq; Mastrichtiana*, quæ porro legere jubent *Hotting.* in *Elencho Script. Supposit.* p. 79. *Spanhem.* de *falso creditæ Petri profectio*, p. 55. *Item* de *anno Convers. Pauli* p. 200. *Hankium*, de *Bizant. Script.* P. 1. c. 1. §. 22. p. 9. *Dallæum* de *Imag.* lib. 3. c. 3. p. 272. seqq. & 224. *Baluz.* ad *Gratian.* dist. 68. c. 5. p. 755. edit. *Duisb.* *Dionys. Petav.* *Diff. Eccles.* l. 1. c. 8. §. 9. pag. 157. *Arnold Montan.* *Diatr. de esu Carn.* & quadragesima, pag. 224. ag. *Pseudo-Isidoro* illi *Epistolas affectas* asserit.

II. *Epistola Decretales* ab *ISIDORO MERCATORE* confictæ ab eoque *Damaso* supposita leguntur apud *Pearsonium* in *Operibus* posthumis ut in eorum recensione observat l' *Histoire des Ouvrages des savans* loc. cit. quibus alias *Epistolas* superaddit *Du Pin* *Nouvelle* *Bibliothèque* des *Auteurs*

teurs Ecclesiast. Tom. II. pag. 153. (g) & ex eo *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1693. pag. 461. 462. Generaliter omnes decretales primis Pontificibus adscriptæ rejiciuntur, Bibliothéque Universelle de l'année 1686. tom. III. p. 74. (gg)

III. *Decretum de Scripturis Canonicis & Apocryphis* in aliquibus Codicibus Damaso tributum, GELASIO vindicant *Benedictini Parisienses* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* Ao 1690. p. 311. (h) vide plura in *Hormisda*.

IV. *Carmina*, quæ sub Damasi nomine existant, an omnia ei adscribi salva veritate possint, dubitat *Du Pin* loc. cit. certe *Carmen de Christo* cum aliis sub CLAUDIANI MAMERTI nomine impressa aliquoties affirmant *Olearius Abaci* *Patrol.* p. 109. & *Cave* *Histor. lit. Scriptor. Ecclesiast.* p. 129. qui tamen Damaso tribuere mavult. Plura in *Claudiano Mamerto* hanc in rem monuimus.

(a) *Colomies Melanges.* p. 55. seqq.

M. Blondel avoit un frere nommé Moysse Blondel, qui a fait un petit livre intitulé, Rome au secours de Geneve. Voicy ce qu'il luy écrit à Londres, ou il estoit Ministre le 20. Aoust. 1645. J'ay appris des l'an 1640. que Marc Velsler, l'un des principaux Magistrats d'Aousbourg ayant envoyé l'an 1601. aux Jesuites de Mayence un Manuscrit d'Anastase pour le faire mettre sous la presse; ils prièrent *Marquard Freher* Conseiller de son Altesse Electorale à Heydelberg, de les ayder en ce sujet; sous la promesse qu'ils faisoient de donner au public de bonne foy ce qui leur seroit communiqué, il leur envoya deux Manuscrits d'Anastase, ou la vie de la Pretendue Papesse, se trouvoit: mais se contentans de faire tirer deux exemplaires de cette sorte, ils supprimèrent dans le reste de l'edition ce qui leur avoit estéourny, tellement qu'il n'a point paru: & M. Freher a esté contraint de se plaindre par une espece de Manifeste imprimé du tour qui luy avoit esté joué.

M. Blondel tenoit cette histoire de M de Saumaïse, qui estoit à Paris l'an 1640. & qui l'avoit aussi contée à M. Rivet de Hollande, comme celui-cy nous l'assure dans son *Criticus Sacer*, imprimé l'an 1642. Outre ces Anastases d'Allemagne qui avoyent la vie de la Papesse; je vois que M. Sarrau écrivant à M. de Saumaïse, luy envoÿe cette même vie qu'il avoit extraite d'un Anastase MS. de la Bibliothéque du Roy; & écrivant à Rome à M. Nicolas Heinsius il le prie de voir les Anastases du Vatican, sur ce qu'un de ses amis, à qui il avoit fait autrefois la même priere, luy avoit mandé que les Anastases qu'il y avoit feüilletez, estoÿent tous defectueux dans l'endroit où devoit estre la vie de la Papesse; & qu'il en avoit vû un à Milan dans la Bibliothéque Ambrosienne, où cette vie se rencontroit, mais qu'il n'avoit pu en avoir la Copie. De tous ces divers Manuscrits d'Anastase, je recueille que Papesse Jeanne a esté; quelques raisons qu'allégue N. Blondel, qui s'est fort trompé croyant que la Vie de cette femme, telle qu'

elle est dans Anastase de la Bibliothéque du Roy, soit tissue des propres paroles de Martinus Polonus;

(b) *Journal des Scavans* Tom. VIII. p. 136. 137.

Il y a déjà long-temps que tout le monde convient que l'Histoire des vies des Papes citée par plusieurs sous le titre du Livre Pontifical de Damase est d'Anastase Auteur du IX. siècle qui dans son Epistre mise avant sa traduction des Actes au VIII. Concile General se donne le titre d'Abbé, & se qualifie aussi Bibliothécaire du siège Apostolique. Cet Historien s'est servi pour dresser son ouvrage de trois anciens Catalogues des Papes dont l'un finit à Felix IV. Il a continué sa narration avec plus d'étendue depuis ce temps jusqu'au Pontificat d'Adrien II. sous lequel il vivoit, & selon le jugement du Cardinal Baronius il a écrit fidelement & exactement ce qui s'étoit passé de son temps. Aussi cet ouvrage d'Anastase a esté inseré tout entier dans le recueil des Conciles non pas de suite mais par parties, la vie de chaque Pape y estant placée en son lieu selon l'ordre de la Chronologie. Comme il s'y trouve quantité de mots de la basse latinité ou tirez du grec, qui sont obscurs & peu intelligibles pour le commun des Lecteurs, & que de plus Anastase y rapporte souvent d'une manière brève & concise divers Decrets des Papes, son ouvrage est du nombre de ceux qui ont besoin d'éclaircissements & de notes. C'est ce qui a porté M. de Hauteferre à y travailler. Il fait donc icy de observations sur ces Decrets des Souverains Pontifes & sur d'autres choses contenues dans leurs vies, & il explique les mots obscurs dont use l'Auteur: & comme la plupart de ces mots marquent les Ceremonies ou les meubles de l'Eglise, il prend de là sujet d'éclaircir plusieurs Points de l'Antiquité sacrée en faisant comme un parallele de ce que dit Anastase & de ce qui se trouve dans d'autres Ecrivains sur le sujet dont ils s'agit.

(c) *Journal des Scavans* Tom. XXI. pag. 320.

La dernière dissertation est sur les anciens catalogues, desquels le livre Pontifical, vulgairement attribué à Anastase le Bibliothécaire, a esté compilé. Mr. Schelstrate, après avoir fait un long denombrement de ces Catalogues, entre dans l'examen du livre Pontifical, & remarque les corrections qui y ont esté faites par deux scavans de ce siècle, Annibal Fabrot, & Lucas Holstenius. Il propose ensuite son sentiment touchant l'auteur de ce livre, refute ceux qui l'attribuent au Pape Damase, & declare qu'il croit que la première partie depuis saint Pierre jusqu'à Gregoire III. est d'un auteur qui vivoit au temps de ce Pape; & que la Seconde est de differens auteurs, comme il le justifie par la difference de leur stile.

(cc) *Act. Erudit. Lipf. Supplem. Sect.* IV. p. 168.

Septimo loco (in *Examine Libri Pontificalis, seu Vitæ Romanorum Pontificum Johannis Ciampini*) exponitur, quid in Henschenii & Papebrochii sententia desideraverit Dn. Emmanuel Schelstratenus, qui inter alia epistolam Hieronymi & responsionem Damasi, quæ vitæ Pontificum vulgo præfigi solent, suppositas esse probat, cujus argumenta tantum apud Papebrochium ejus socios valuerunt, ut quæ de epistolis illis in diatriba præliminari ad acta Sanctorum Aprilis scripta fuerant

rant, in propyleo ad acta Sanctorum Maji retractare non erubuerint.

(d) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæsar. Lib. II. Cap. VIII. pag. 924. 925.

1. *Historia Pontificum Romanorum, quæ vulgo quidem attribuitur Anastasio S.R. E. Bibliothecario, in hoc autem & aliis quatuor Augustissimæ Bibliothecæ Cæsarsaræ Codicibus MSis adscribitur S. Damaso Papæ; nempe propter duas Præfationis loco illi præfixas Epistolas, quarum exempla hic exhibeo - - -*

*- - - Sed reclamant alii, obstare auctoritatem S. Hieronymi, utpote qui in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, omissa Historia istius mentione, de S. Damaso nihil aliud scribit, quam hoc: Damasus, Romanæ Urbis Episcopus, elegans in Versibus componendis ingenium habuit, multaque & brevia Opuscula heroico metro edidit, & propè Octogenarius sub Theodosio Principe mortuus est. Huc etiam accedere ajunt, quod non solum stylus ejusdem Historiæ totaq; forma & series Orationis, tanquam inculta, rudis & impolita, ab Epistolis alijsq; monumentis S. S. Damasi valde discrepet, verum etiam Historia ipsa multis Chronographicis erroribus, & incertis ac a veritate alienis assertionibus referta sit.*

(e) *Miræus Bibl. Eccl. p. 31. Librum porro de vitis Pontificum - - non posse Damaso attribui, multa convincunt argumenta: - - Papyrius Massonus existimat ab alio potius Damaso Portuensi Episcopo (ad quem - ) Pontificale istud editum esse. Sed doctissimi illius seculi scriptoribus fuit purior sermonis cultus & reconditior doctrina, quam in hoc opere appareat. Panuinius, & Baronius & alii -- -- Verum quia stilus -- -- censeo omnium illarum Vitarum (licet nonnullis in locis adulterina aliorum adjectione vel detractatione, sint depravatæ) verum ac germanum parentem esse Anastasium, S. R. E. Bibliothecarium: cujus etiam nomine typis 1602. Monumenti excusæ fuerunt.*

(f) *Historie des Ouvrages des Scavans. Janvier 1688. p. 10. II.*

*Le Catalogue Latin n'apas plus de certitude selon M. Pearson. Quoy qu'on l'ait fait passer sous le nom du Pape Damase qui vivoit dans le IV. siecle, Auteur en est inconnu, & il portoit autrefois le titre de Gestæ Pontificalia. Blondel l'a pourtant honoré de son Eloge favory, en disant qu'il estoit écrit avec un des rayons du soleil. Isidore Mercator l'a suivy pour forger ses Decretales, qu'il voulut aussi attribuer au Pape Damase, afin de leur donner plus de poids. On soutient donc icy que le stile en est trop barbare, & que l'ignorance des ceremonies de l'Eglise paroît trop grossiere pour estre du Pape Damase. En un mot, que malgre l'air d'antiquité que l'Auteur s'est efforcé d'y donner, c'est un Ouvrage imaginé dans le VI. siecle, qui a esté continué par le Bibliothecaire Anastase.*

(g) *Du Pin Nouvelle Bibliothecque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. II. pag. 153.*

*Voila les seules veritables lettres de Damase que nous avons, toutes les autres qui*

*portent son nom, sont des Monumens supposés par Isidore Mercator. Elles ne sont point du stile de Damase, & contiennent plusieurs choses qui en font voir clairement la supposition. La lettre, qui porte le nom d'Aurelius Eveque de Carthage, à Damase, aussi bien, que la reponse de ce Pape, portent le noms des Consuls, Gratien pour la troisieme fois, Equitius pour la premiere. Or ce Consulat arrive, l'an 374. & Aurelius estoit encore Diacre quand, saint Augustin revint de Milan à Carthage en, 385. & n'a été ordonné Eveque qu'en 389. Il est donc visible que cette lettre ne peut estre d'Aurelius. La lettre du Concile d'Afrique à Damase est tirée de celles de Sergius & de Martin, & etablit sur le sujet des appellations une doctrine contraire à celle des Afriquains. La lettre à Etienne appellé Archeveque du Concile de Mauritanie, est tirée des lettres d'Innocent, de saint Leon, d'Anastase, de Sergius, de Martin I. &c. Il est marqué qu'elle est écrite, sous le Consulat de Stilicon, qui n'a été Consul que seize ans apres la mort Damase. La lettre, touchant le Coreveques, rapporte des Canons, suivant la version de Denys le Petit. L'on y trouve un Canon du Concile de Chalcedoine, & des passages des Lettres de Sirice, d'Innocent, de Zosime, de Celestin, de saint Leon, &c. La lettre aux Eveques d'Italie est tirée de saint Leon, de saint Gregoire, de Martin I. & d'Adrien I. Il se trouve de la fausseté dans la note du Consulat. Il y a enfin dans Ives de Chartres & dans Gratien quelques decrets attribuez, à Damase; mais on ne peut pas être assuré de leur antiquité sur la Foi de ces Auteurs.*

(gg) *Bibliothecque Universelle & Historique de l'Annee. 1686. p. 74.*

*On rejette toutes les Decretales attribuées aux premiers Papes. Parce qu'on croit que Riculphe, & son Successeur Benoit les ont supposées, dans le neuvieme siecle.*

(h) *Acta Erud. Lips. Anno. 1690. p. 311.*

*Decretum de Scripturis Canonicis & apocryphis, quod in corpore canonico distinct. 15. c. sancta Romana ecclesia sub Gelasii nomine legitur, in nonnullis quidem Codicibus Damaso, in aliis Hormisdæ tribui observat (Thomas Ittigius in dissertatione de Hæresiarchiæ ævi apostolici,) simul tamen notat, Benedictinos Parisienses a congregatione S. Mauri in notis ad novam Ambrosii editionem testari, quod in manuscriptis ante mille annos exaratis huic decreto Gelasii nomen prænotatum deprehenderint.*

(786) *DAMASUS, Wilhelmus: Guilb. LINDANUS. Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 547.*

(787) *Petri DAMIANI Sermones, De rivis fluminis, in vigil. nativ. nec non Sermones alios de SS. Stephano, Andrea, & Nicolao, BERNHARDI esse docet Th. Rayn. p. 152. ubi sermonem etiam de S. Martino, Galli cujusdam esse docet. (a)*

*II. Regula aut Vita Præcepta, quæ vulgo*

*Constitutiones Portuenses* nuncupantur, & nomine Petri Damiani exstant, sunt PETRI HONESTI, Abbatis S. Mariæ de Portu prope Ravennam, ut ex Penotto probat *Miræus Auctarii Bibliothec. Eccles.* p. 255. (b)

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 152.

*Sermo de Rivi fluminis, in vigil. Nativ. est item manifeste Petro Damiani suppositus, vereque est D. Bernardi, & apud eum habetur inter sermones additos pag. 1270.*

*Ibidem Consequenter habetur sermo de S. Stephano, qui est apud eundem Petrum Damiani.*

*Sermo 2. Petri Dam. de S. Andrea, est apud Bernardum, tertius in eodem festo.*

*Sermo item Petri Damiani de S. Nicolao, est apud S. Bernardum.*

(b) *Miræus Auctarii Biblioth. Eccles.* pag. 255.

*Petrus Honestus, Abbas, monachus S. Mariæ de Portu, prope Ravennam, scripsit vitæ præcepta, quæ vulgo Constitutiones Portuenses nuncupantur, & falso adscribuntur Petro Damiani: ut Pennotus in historia Canonorum regularium lib. 2. prodit.*

DAMIR v. *Abdamir.*

(788.) DAMVILLIERS, le Sieur de: Pierre NICOLE: *Baillet liste des Auteurs deguisez* p. 547. Idem an sit ARNALDUS aliquando, v. supra in *Anonymis* p. 2168.

(789.) Nicolaus DANCKWERTHS. Ejus nomine prodiit Spiræ. 1683. liber cum inscriptione. *Institutiones Juris publici Romano-Germanici selectæ*; quas post tres annos Verus Auctor Philippus Reinhardus VITRIARIUS Ictus & Antecess. Lugd. Batavorum Anno 1686. in 12. recudi iussit, proprio nomine præfixo, ut ostendunt *Sulpicius Dissertat. de studio Juris Publici* pag. 51. 52. (a) *les Nouvelles de la Republique des lettres* Août 1686. p. 965. (b) & *Journal des sçavans* ao. 1686. p. 523. *Baillet* verum operum Auctorem indicaturus, in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 547. eum tantum appellat Philippum Rheinhard, Cognomine *Vitriarii* omisso. Ipse liber in IV. libros dispersus est, quorum primus complectitur titulos XX, Secundus titulos VI. Tertius titulos XIX, & Quartus titulos XI. paginis in universum 751. Editionis Spirensis 1683. Præfixa est brevis præfatio ad Lectorem, cum indice titulorum.

(a) *Sulpicius de studio Juris Publici Dissert.* p. 51. 52.

*Eodem anno octuagesimo tertio, quo Rhetianas has Institutiones publicatas vidimus, similes fere Spiræ Nemetum excusæ fuerunt, Institutiones Juris publici selectissimæ, præfixo, Nicolai Danckverthii, Icti, nomine conficte. Verus enim earum Autor est V. Cl. Philippus Reinhardus Vitriarius, in Academia, quæ Lugduni Batavorum est, Professor Celebrerrimus. Is, cum adhuc Genève vixisset, in privata in-*

*stitutionis usus, ab Illustri auditorio rogatus, easdem composuit; ex communicatione aliorum Bibliopola Spirensis exemplum nactus est, quod inscio Autore typis exprimi curavit; qua de re deinceps Ille valde est conquestus, maxime etiam, quod Spirensis ista editio adeo corrupta & inquinata sit, ut plane tolerabilis non videatur, sensum enim in pluribus dixit hiare, Orationem sæpe non coherere, definitiones falsas, & sæpe unam pro alia, exhiberi. Quare suis auspiciis aliam editionem, quam solam pro sua agnosci voluit anno superiori Ipse paravit, pluribus in locis auctam, in qua tituli præterea in paragraphos distincti reperiuntur. Sicut autem scriptor hic, optimis in tali studiorum genere Doctoribus, & nominatim Boecleri institutione, olim est usus, ita genuina quoque principia in hoc libro est sectatus, ac ex fontibus justis tradita sua derivavit; ut præcipuam laudem omnino mereatur.*

(b) *Nouvelles de la Republique des Lettres.* Août. 1686. p. 965.

*Ily a 8. ans qu'il l'a composé, & dès lors il ne s'éloigna pas de la pensée de le publier un jour mais il auroit bien voulu que personne ne l'imprimât, sur la copie qu'un autre lui en fourniroit. Cependant on le fit à Spire il y a 3 ans sous le nom de Nicolaus Danckverts. C'est une édition si pleine de fautes, qu'elle a fait hater N. Vitriarius de nous donner celle-ci incomparablement plus correcte, & avec de bonnes additions. Il suit la methode des Institutes de Justinien: & descend dans un détail fort instructif.*

(790.) PIERRE DANES Auctor creditur vulgo *Tractatus de Ritibus Ecclesiasticis*, quem tamen debere DURANTI, Præsidi, judicat Auctor de l' *Histoire des Ouvrages des Sçavans Juin.* 1689. p. 371. (a)

(a) *Histo: des Ouvr: des Sçavant Juin: 1689. p. 371.*

*On voit aussi dans ces notes que Pierre Danès, à qui les envieux de la gloire du President Duranti attribuent faussement son traité de Ritibus Ecclesiæ avoit accoutumé de dire à assez haute voix deux ou trois fois par jour ces paroles de l' Apotre: non quæ super terram.*

(791.) DANTES Aligherius Florentinus. Scripsit tres libros de *Monarchia*, editos ab Oporino Basileæ 1559. in 8vo, qui simul observat; confundi hunc Dantem cum alio POETA ejusdem nominis qui hoc fuerit ætate prior; citante *Friso* *Biblioth. Gesner.* p. 186. At *Olearius Abac. Patrologici* p. 130. asserit, hos male ab Oporino distingui, cum unius ejusdemque Dantis opera sint & hoc de *Monarchia*, & alia Comica ac Poëtica quæ extant. (a)

(a) *Olearius Abaci Patrum & Script. Ecclesiast.* p. 130.

*An & cur, hic Dantes, Monarchia Scriptor, à Comædiarum & Poëmatum de Purgatorio, inferno, Paradiso, confectorum autore sit distinguendus, uti quidem suadere conatus Oporinus, præf. l. c. nulla urget necessitas: Imo unius ejusdem ista omnia esse, clare docet ejus sepulcri, quod Ravenna visitur, marmor & epitaphium, quod cum aliis lectu circa eundem dignis exhibet*

*libet Joh. Jac. Boissardus ; Tom. I. icon. illustr. pag. 76. adde Volaterr. l. c. & Paul Jovii elog. Doct. 6. 4. pag. 17.*

DAPHNÆUS v. *Arcuarius.*

(792.) DAPHNIS aus CIMBRIEN. Sub hoc nomine prodierunt (1) die besungene Galathée, Hamb. 1642. 8vo (2) die besungene Florabelle oder 50. weltliche Lieder. Ibid. 1651. 1666. 1677. 8vo. Auctor est Joannes RISTIUS : ut indicat *Symbola Flensburgo-Molleriana*, & in vulgus notum.

(793.) DAPHNORINUS. Sub hoc nomine edidit Joannes LAUREMBERGIUS, Petri frater, Rostochiensis in 12mo: *Querimoniam de suo & Academia Soranæ Statu versibus Trochaicis*. Recudi eam curavit cum ejusdem Auctoris *Satyra latina de Bonarum Rerum abusibus*, Morhofus Kilon. 1684. in 4to. Auctorem esse Laurembergium Math. P.P. Soranum ex ficti nominis *Etymo* se facile perspexisse, innuit in transmissa *Symbola Mollerus Flensburgensis*.

(794.) DARENI, *Waleri, Robertii, Philippii, & Farmeri*, nominibus, Henricum GARNETUM Provinciale. Soc. Jesu in Anglia scripsisse, notat *Burbill* contra *Becan*. 21. fortasse *Epistolas de pulveraria conjuratione*, quarum meminit *Casaubonus* in epistolis. *Symbola Normanniana*. At *Alegambe & Sorwel*, qui tamen prolixè de conjuratione hac (ob quam Garnetus capite plexus est,) agunt, de his personatis nominibus, plane silent, non nisi tribus scriptis sub vero Auctoris nomine, allegatis. *Alegamb. p. 174. a & Sorwel. pag. 226. a.*

(795.) DARETIS PHRYGII nomine scriptus

I. *De bello Trojano* liber, & translatus à Cornelio Nepote creditus, quod neutrius operam & ævum redoleat, jam olim animadvertent eruditi. vid. *Voss. de Hist. Lat. l. I. c. 4. 72. & lib. 3. p. 701. & Præfationem editioni Daretis Amstelodamensi 1630. in 24. præfixam*, (ubi & de *Dicly* suppositio, de quo & *Lomeyer de Biblioth. p. 297. & Voss. p. 719. & 742.*) adde *Schoockium* Fab. Hamelenf. part. 2. c. 4. p. 19. 68. Ex eo tamen scripto *Daretis* etiam

(II) *Carminum libri sex* ejusdem argumenti à Cornelio Nepote versi circumferuntur, quos esse *Josephi EXONIENSIS* sive *ISCANII*, *Poetae Angli Christiani*, vide apud *Voss. de Poet. Lat. pag. 74. de Idolol. l. 1. c. 36. Barthium l. 22. adversarior. c. 11. pr. Th. Raynaud. p. 138. (a)*

Addit his *Joh. Gregorium Porthud* in the *Assyrian Monarchie* p. 241. *Symbola Normanniana*, quæ & ex *Gerhardi Langbainii* *Notis ad Longinum* p. 94. observat, Genuinum istius operis parentem fuisse *Josephum Devonium Excestriensem*; quem tamen cum *J. Iscano* unum eundemque fuisse innuunt *Acta Erudit. Lipsiensia 1691. pag. 335.* (b) Utrumque & *Isani* & *Devonii* nomen *Josepho* à patria superadditum fuisse ostendunt

*Piræus de Rebus Anglicis* pag. 276 & *Balaus Illustrium Britannia Scriptorum Summar.* fol. 89. 90. (c) Pluribus rem hanc expedient ea, quæ in Editione horum librorum *Isanii* a *Samuele Drefemio* procurata, statim in prima pagina, titulo averfa, leguntur nobis sub lit. (d) exscripta. Quibus addi adhuc merentur ea, quæ supra in *CORNELIO NEPOTE* huc facientia dicta sunt. v. *Fabricii Bibl. Latin. p. 9.* ubi *Josephum Devonensem Ex-Præsulem* vocat.

(a) *Raynaudus de libris mal. & bon.* pag. 138.

*Dareti Phrygio perperam suppositus est liber de bello Trojano Josephi Isanii Angli, qui sub annum Christi 1189. imperante apud Anglos Henrico II. & Ecclesiam Cantuariensem regente S. Thoma florebat, Christianus Poeta, ut ex lib. 3. liquet; ubi Athenienses fugillat, ob transcriptos cælo incestos Deos, gentiliq; acerra delusa preces. Expeditionum item Cruciatarum, & Arturi Britannici meminit, quæ quid ad Ethnicum Daretem?*

(b) *Act. Erudit. Anno 1691. m. Jul.* pag. 335.

*De Pseudo Darete autem, quod non omittendum duximus, in Præfat. (ad hunc ipsum Auctorem) observavit Artopæus, ejus libellum periocham videri carminis illius, quod sex libris Historiam de bello Trojano complexum, olim Cornelii etiam Nepotis nomine circumlatum fuit, procul dubio hanc ipsam ob causam, quod exposuisset historiam quæ a Cornelio Nepote e Daretis Græco in Latinum sermonem translata ferebatur; sed a Josepho Iscano sive Exoniense Anglo, quem Devonium nonnulli vocarunt, scriptos fuisse sex istos poematum libros, Cambdenus in Britannia annotavit, eosq; vero auctori suo assertos Samuel Drefemius anno 1620. cum Notis edidit.*

(c) *Balaus de illustribus Britannia Scriptoribus.* fol. 89. 90.

*Josephus Devonius, Iscanus seu Excestriensis, Anglus, in extrema regionis ad Meridiem parte, & prope Cornubiam natus, in omni genere bonarum literarum Latine & Græce doctissimus, atque Poëtarum ætate sua facile princeps effulsit. Inter cætera exquisitissimus labore Josephus carmine composuit opus merito immortalæ, quod vocavit,*

*Antiocheiden, lib. I.*

*De bello Trojano, lib. VI.*

*Carmina diversa, lib. I.*

*Et pleraque alia. Bellum vero Trojanum ex Darete Phrygio transtulit, --- Claruit anno salutis humanæ 1173. ut habent Historiarum flores. Qui demum post Guilbelmum Redingensem Anglum, Ricardi primi Anglorum regis dono, factus est archipræsul Burdegalensis in Vasconia.*

(d) *Editio Isanii Drefemiana* pag. 1. a titulo.

*JOSEPHI ISCANI, Poetae elegantissimi DE BELLO TROJANO libri sex, hætenus Cornelii Nepotis nomine aliquoties editi, Nunc Auctori Restituti, & notis explicati, quibus alii plurimi*

plurimi illustrantur à Samuele Dresenio Dithmarso. *Francofurti apud Joannem Thymium, A. M. DC. XX Pagina hujus tituli aversa hæc leguntur:*

Duo sunt, quæ nescire te nolim, Lector, candidè, tria me Iscani exemplaria vidisse, primum Heniscii Basilæense, alterum Spondani, qui Homero comitem illum dederat, tertium Alex. Caroli Trognessii omnia interpunctionibus & mendis laborantia innumeris: quod vides, debis si inter se contendes. Alterum est quod Ἐπιχθίου πρῶτον vidi, autorem hunc à Jano Gasperio Gevartio viro doctissimo, ad secundum Sylvarum Papinii c. 13. p. 155. Devonium nominari. Sic Devonius ait, Daretis Phrygii interpres lib. I de bello Trojano, de Fama quæ Turmura regum extenebrat. &c.

DARINEL v. Tivel.

DARIO v. Grismani.

DATIRIUS v. Bonglarus.

(796.) DAVIDIS nomine extantes Psalmos. C. XCII. ADAMO tribuit R. David Kimchi præf. in Psalmos, & Pf. XCII. Midrash Tillim & Chald. Paraphr. ap. Viccars decupl. in Psalmos (Lond. 1638. fol.) p. 271. (II.) Pf. CX. MELCHISEDECHO. R. Dav. Kimchi præfat. in Psalm. (III.) Psalm. LXXXIII. ABRAHAMO, nomine ETHANIS Israelitæ, Kimchi præf. Psal. Thargum ap. Viccars. 26. b. Sect. VI. Conf. Placc. 190. in Ethan. Hæc Symbola Normanniana. Psalmum CX. a Judæis adscribi etiam vel ELIEZERI Abrahami servo, vel alicui ex cantoribus Davidis, notat Polus Criticorum S. Scripturæ tom. II. pag. 1166. 1167. (a) qui & Pf. XCII. tribui ADAMO confirmat p. 1083.

(a) Polus Criticorum S. Scripturæ Tom. II. p. 1166. 1167.

Judæi recentiores, quorum obtusi sunt sensus in lectione Vet. Testamenti hunc Psalmum exponunt, vel, I. de Abrahamo. Psalmus hic conscriptus est, vel ab Eliezere Arabami servo, post stragem Regum à Domino suo factam: vel, à Melchisedeco. Vel, 2. de Davide, de quo hunc Psalmum scripsit aliquis de Cantoribus.

Ibidem pag. 1167. Quare merito Chaldeo opponitur, qui vertit per ministerium Davidis. דָּוִד hic, ut supra sæpe, Et quibus id adscriptum est, eos pro Psalmis a Davide factis, aut ab eo approbatis, accipiunt Hebræi quia הַיְיָ sæpe genitivum significat: ut, הַיְיָ הַיְיָ Græci vertunt, ἡ ἡ δὲ ὁ ὁ ὁ Mal. cap. I. v. 2. vertunt, ἡ ἡ ὁ ὁ ὁ Sam. 1. 3. ἡ ἡ ὁ ὁ, & multa alibi talia.

DAVID v. Sextus.

DECIUS v. Caraffa.

--- v. Cyrillus.

(797) DEMETRIUS Mercator inseruit Catharini Civis i. e. Christiani WEISII dreyen Erbk. Narrenan. 1676. Die Bude der Klugheit aus

des alten Epicteti kurzen Hand-Buche / auf öffentlichen Märkten aufgestellt / und durch kurze Anmerkungen einem jedwedem Käufer recommendiret ab interprete vel potius abbreviatore & glossatore auctum ap. 245. ad 347. v. n. 1872. a.

(797. a) DEMETRIUS: Emmanuel van METEREN. Baillet. liste des Auteurs deguifez.

(798) DEMETRIUS PHALEREUS. Ejus nomine extat Ἐπιχθίου ἐπιχθίου liber, DIONYSIO etiam HALICARNASSEO ab aliquibus adscriptus Sed eum utriusque abjudicat Vossius Institution. Orator. lib. VI. c. II. sect. II. p. 433. sqq. & de Natura & Constitut. Rhetor. Cap. IX. p. 64. (a) & DEMETRIO cuidam ALEXANDRINO vindicat; observante quoque hoc Königio Biblioth. Vet. & Nov. pag. 241. b. Et omnino hos duos Demetrios Phalereos inter se facile permutari, ex Cardinal. Bonæ Opp. p. 947. & 951. notat Magnus D Maier. Dissertat. Epistolica mihi scripta, lit. C. Dionysio Halicarnasseo tractatum hunc asserere satagit Menage Antibaillet. tom. I. p. 192. (b) Adde notam Diecmannianam marginalem. (a)

(a) Vossius de Rhetorices natura ac Constitutione, cap. IX. p. 64.

Nec omittendus Demetrius, cujus egregium, Ἐπιχθίου ἐπιχθίου de (interpretatione,) commentariolum habemus. Phalereum vulgò appellant: sed alium esse ab illo nobili oratore, ostendimus in Oratoris nostris lib. VI. cap. II. ubi etiam diximus, videri nobis esse Demetrium illum, quem Rhetorem Alexandrinum appellat Diogenes Laertius.

(b) Menage Anti-Baillet. Tom. I. p. 192.

Monsieur Baillet dans un nombre infini d'endroits de son livre, attribue à Demetrius Phalereus, le livre de l' Elocution; Autrement Περὶ ἐπιχθίου. Ce livre n' est pas de Demétrius Phalereus. Il est de Denis d' Halicarnasse. Ce qui été démontré par M. de Valois l' aint. J' ay rapporté les raisons dans mes Observations sur Laerce au Chapitre de Demetrius Phalereus.

(c) Nota marginalis Diecmanniana.

Vulgò Demetrio Phalereo libellum illum aureum Ἐπιχθίου ἐπιχθίου tribuunt: sub cujus nomine citatur & a Theophylacto l. 3. c. 26. Verum non Demetrii, sed Dionysii Halicarnassee esse, din est, quod multis probavit doctissimus Henr. Valesius in Notis ad Excerpta Nicolai Damasceni p. 65. 66. Qua de re videndus Hodyus in Historia LXX. Interpretum. Ergo falsus est Marcus Anton. Muretus, qui in Orat. 6. eum Demetrio Alexandrino tribuit. Hæc totidem verbis habet Menagius Observat. ad Laert. p. 222 b. Istum, quem Demetrii Phalerei putabat, librum questionibus explicatum Latine Rostochii A. 1601. 12. edidit Joannes Simonius, Rhetorices in Acad. Rostoch. Prof. publicus.

DE-

## DEMETRIUS v. Triclinius.

(799) *Lelo DEMNO Saraceno*. Ejus nomine citatur a Thoma Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlejane p. 393. liber dum inscriptione Italica: *del Governo de' Regni sotto morali effempi di Animali Rationanti tra loro, tratti prima di lingua Indiana*. Ferrara 1538. 8vo. Et idem liber sub tit: *Specimen Sapientia Indorum*, Latine per Petrum Possev. Rom. 1666. Additque deinde: *Lelo Demno* non est nomen Auctoris, sed *Interlocutorum*, quod etiam ex *Allatio* observant *Monatliche Unterredungen* 1695. p. 711. (a) adde *Baillet*. *deguisemens des Auteurs* p. 479. (b) Illud memorabile est, quod *Lambecius* *Bibliothec. Casarea* lib. VI. pag. 119. *Capita novem hujus operis PHILOSOPHO SECUNDO* asserit. (c) Quod tamen probabile non videtur Auctori der *Monatliche Unterredungen* p. 113. 114. (d)

(a) *Monatliche Unterredungen* A. 1695. p. 711.

Dieses *Judicium Allatii* ist wol zu observiren/welcher nicht allein ferner anmercket / daß ein *Manuscriptum* der Griechischen *Version* zu *Zugspurg* / ein anders in der Kaiserlichen *Bibliothec* zu *Wien* / und das dritte bey ihm selbst vorhanden / sondern auch einer *Italiänischen* *Version* gedencket: *Hac narratio Italice versa edita fuit Ferrariae apud Dominicum Mammariillum. Anno 1584. in 8vo. sed in pluribus mutila. In ea sane ridiculum est, quod in prima facie libri legitur, cum ex Indica in Agarenam Linguam a Lelo Demno Saraceno versum fuisse. Nomen enim libri Cylile & Dimne, cum non intellexisset Interpres Italus, illud obtruncatum Lelum Demnum, eumque Saracenum efformavit.*

(b) *Baillet Deguisemens des Auteurs* p. 479.

*Les Italiens nous ont produit en leur langue un Auteur sous le nom de Lelo Demno Saraceno qui suffiroit seul pour en faire foy. Il n'y a jamais eu d' Auteur de ce nom, & le livre qui le porte est une traduction du fameux livre de la sagesse des Indiens, pour lequel toutes les Nations Orientales ont temoigné une passion demesurée. Il a este tourné d' Indien en Persan, en Arabe, en Turc, en Ethiopien &c. en Grec, en Italien, puis en latin: mais il est faux que l' Auteur du livre ni meme le Traducteur Arabe ait este appellé Lelus Demnus. L' erreur est venue de ce que le livre estant anonyme a pris les noms de deux entreparleurs du Dialogue Kulile vva Dimne qui ne sont que des Appellatifs pour le nom propre & le surnom d' un homme; & l' on en a formé Lelo Demno par corruption, au lieu de tourner Kulile par le mot de Roy ou de Prince couronné, & Dimne par celui de Philosophe ou de curieux.*

(c) *Petri Lambecii Commentarior. de Biblioth. Cas. Pars Secunda libri VI. p. 119. 120.*

*Quintò, & quidem à fol. 74. pag. 1. usque ad fol. 117. pag. 1. ex Symeonis Serhi translatione græcâ Apologorum Indicorum, (2) Cylile & Dimne, seu, Stephantes & Ichenalates inscriptorum, Capita novem, quæ hic attribuuntur Secundo Philosopho, & inscribuntur atque incipiunt hoc modo: Σεκόνδῳ φιλοσοφῶντι ἐν τῷ Ἰνδῶν εὐδαίμονεστίης*

*χώρας, ἡ λεγομένη τὴν ΣρεΘανίτῳ καὶ Ἰχινιάτῳ ἐστὶ ἡ πραγματεία αὐτῆ τοιαύτη. Ἐρωτήσεις Βασιλέως πινός τ' Ἰνδῶν πρὸς τινὰ τ' Ἰνδῶν φιλοσόφων, Σεκόνδον καλεόμενον, Διαλέγεσθαι παρ' αὐτῶν, καὶ ἐν κεφαλαίοις ἐννεὰ περιέχειν. Κεφάλαιον α' περὶ τῶν πᾶσιν ὁ δόλιος καὶ πονηρὸς αἰὴρ μεσολαβῶν, εἰς ἔχθραν, μεταβάλλει τῶν μεταξὺ τινῶν συστύσσειν Φιλίας. Κεφάλαιον β', περὶ Ἰνδῶν αὐτιφιλήτων &c. Ἀρχὴ τῶν πρώτων ὑποδείγματ'.* Ὁ τ' Ἰνδῶν Βασιλεὺς Ἀβασαλῶν ἐπήρετο ἵνα τ' ἰσχυρῶν αὐτῶν Φιλοσόφων, λέγων βέλομαι σε ὑποδείγματισσά μοι, ὅπως ὁ δόλιος αἰὴρ &c. Plura de his Apologis sive Parabolis Indicis vide *Libri quinti horum Commentariorum pagina 241. ubi versu 14. & 15. eorumque variis Translationibus ex lingua Indica in Persicam, Arabicam, Græcam & Italicam. Quod porro ad Secundum Philosophum attinet, floruit sub Imp. Hadriano celeberrimus hujus nominis Philosophus, patria Atheniensis, cujus elegantissimas sententias Avunculus meus Lucas Holstenius græcè & latine edidit Romæ typis Mascardi Anno. 1618. in 12mo, cum præfixis veterum Auctorum de illo testimoniis. Hic igitur Secundus Atheniensis in supra exhibito titulo fingitur fuisse Gymnosophista Indicus ob singularem in respondendo ad proposita quæ sita ingeniositatem extemporaneam, quæ elucet ex supra memoratis Sententiis, quibus ad varias Imp. Hadriani interrogaciones acutissime respondit.*

(d) *Monatliche Unterredungen* A. 1695. pag. 713. 714 715.

*Liber iste tribuitur Isamo, quinto Indorum Regi; de quo sic Ismael Sciabinsciab, in historia gentium; Isamus; & est ille, qui composuit librum Clilah & Damnah. Idem affirmat alibi, librum hunc Arabici juris factum fuisse trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Est autem apologus, in quo humani insituuntur mores. In omnes fere linguas translatus est. Extat ejus exemplar Arabicum in Bibliotheca Eminentissimi Cardinalis Mazarini, elegantissime descriptum. Ich halte selbst davor / sprach Livius: Daß das Werk viel älter sey / als der Philosophus, so zu Hadriani Zeiten gelebet / und wol niemahls in Indien kommen. Wenn ich aber betrachte / wie es so heilig bey den Indianern aufgehoben worden / so scheinets fast / als ob es entweder der andere und dritte Theil sey von dem bey denen Brachmanen noch heutiges Tages heilig gehaltenen Buche, oder doch zum wenigsten / eins aus dem andern extrahirt oder suppliciret: Hoornbeck lib. V. de Conversione Indorum pag. 35. beschreibet uns dieses Buch aus dem Rogerio, dessen offene Thüre zum Heydenthum zwar bekantere maßen ins Teutsche übersetzet / weil es uns aber nicht bey der Hand ist / müssen wir Hoornbeck Lateinische Worte anführen: Legis sua librum habent, quem appellant Vedam, conscriptum rythmo, qui continet ipsorum religionem ac sacra. Divisus est in quatuor partes. Prima agit de causa, & materia prima, de Angelis, anima, generatione, de corruptione, peccato, mercede operum, sive bonorum, sive malorum. Pars altera, de regimine Politico. Tertia tota moralis est de virtutibus & vitiis. Quarta ceremonias explicat, & rationem tum sacrificiorum, tum festorum: sed hanc partem dicunt periisse. Solorum Braminum est, Codicem hunc legere, & docere: vulgo ne discere quidem ejus canones licet. Docent quidem quosvis etiam sacra, (nam religionem & literas docere Braminum proprium est mu-*



nus; ) *sed non ipsum Vedam: quem solis sui ordinis hominibus & Nobilibus exponunt.*

DEMOCHARES v. Antonius.

(800) DEMOCRITUS ABDERITES ex Thracia Philosophus. Ejus nomine circumferuntur (I) Μέγας Διόκοσμος, LEUCIPPO a Theophrasto apud Laertium adscriptus, ut referunt Frisius Bibliothec. Gesnerian. p. 191. a. & Joan. a Wover tract. de Polymathia cap. XVI. p. 125. (II.) Δωμνήματα quæ sunt DOLI MYNDESII, (quem & EUBOLUM, rectius BOLUM vocari docet König. Bibliothec. Vet. & Nov. p. 120. 255.) ut ex Columella lib. 7. de Agricultura notat Wover loc. addito sub lit. (a) qui est l. 7. c. 5. p. m. 507. editionis Colonienfis in 8vo. at Venetæ in 4to. 1533. ex typographia Aldino-Manutiana.

(a) Wover. de Polymathia Cap. XVI. p. 125.

Democriti librum, cui index Μέγας Διόκοσμος, Theophrastus aiebat esse Leucippi, ut est apud Diog. Laertium; qui solus testis esse poterat, quam multi libri falsis & supposititiis auctorum titulis divulgati fuerint. Nam singulis ferè Philosophorum vitis plurima ipsorum Opera adulterina aut ambigua narrat. Athenæus lib. VI. Chamæleontis Pontici Ἐπιήδωνος sub nomine Theophrasti circumlatum scribit, & lib. XIII. multas olim orationes falso Lysia attributas fuisse. Columella lib. VII. de Agricultura Doli Myndesii Δωμνήματα sub nomine Democriti falso prodi.

(801) DEMOCRITUS JUNIOR edidit Tractatum sermone Anglicano, cum inscriptione: *The Anatomy of Melancholy, what it is? With all the Kinds, causes, Symptoms, prognosticks and several cures of it.* id est: Anatomix Melancholix, deque ejus natura, Speciebus, causis, Symptomatibus, Prognosticis variisque medelis, Autore Democrito Juniori: Iserat Robertus BURTONUS, Oxoniensis, ex Aede Christi. Hic liber spisso satis Volumine in fol. omnigenæ Eruditionis varietate scatet, multis vicibus recusus. Hæc ex p. m. Guilielmi Cave Epistolâ ad me perscripta. Islingthonio 8. Id. Jun. 1676. In eandem sententiam abeunt Wood Histor. & Antiquitat. Oxon. Lib. II. p. 273. b. conf. p. 221. b. & Hyde, qui in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. I. pag. 118. a. librum hunc sub Roberti *Burtoni* nomine allegat; Democriti persona penitus prætermissa.

(802) DEMOCRITUS PHILOSOPHUS. Dominicus BARTOLI. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 547.

(803) DEMOSTHENES Atheniensis Orator. Habentur inter Ejus Orationes aliquot, quæ a Criticis judicantur spurix. (I) De Haloneso, quæ ab Etymologista Hegeippo CROBILO tribuitur & a Photio. (II.) De FOEDERE Alexandreo, HYPERIDI adscribitur ab eodem & Libanio apud Frisium Bibliothec. Gesn. p. 386. (III.) In Theocrinem, quam inter genuina DINARCHI Opera recenset Dionysius Halicarnassens, referente

Schotto de vita Demosthenis & Comparationem cum Cicerone cap. V. ubi addit adhuc spurias alias, Auctoribus earum non nominatis partim. De Demosthenis variis interpretibus consule Frisium Biblioth. Gesner. p. 192. & Schottum in Comparatione Demosthenis cap. VI. Vita hæc præfixa est Editioni Francofurtanæ 1604. in folio quæ Demosthenis & Æschinis Opera Græco-Latina simul exhibet, interprete Hieronymo Wolffio, cum Ulpiani Commentariis, novisque Scholiis, ut & comparationem cum Cicerone ad imitationem Plutarchi.

(804) DENAISIUS. Ejus de Idolo Halensi adversus Justum Lipsium tractatus est Johannis Michaelis LINGELSHEIMII Scaligeriana p. 62. 140. Colomes. Remarques p. 257. Hæc Symbola Normanniana.

Adde Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 547. An liber hic unquam sub Denaisii nomine prodierit mihi non constat. vide in Anonymis n. 760. a plura.

(805) DENDRINUS, Henricus: Jean BLAEUW. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 547. adde pagin. 330. ubi eundem BLOOM appellat.

DENIS de la Sainte v Beaume.

(806) Cornelius DENIUS Burgensis. Ejus nomine recensentur à Thoma Hyde in Biblioth. Bodlejan. p. 204. b. Tres Capella seu Admonitio ad Josephum Justum Burdonem, prius Scaligerum nunc Sacrilegum. Paris. 1611. 8vo. Sed hanc cujusdam Auctoris personam esse non addit. At contra Sorvell. in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu, Scriptum hoc Rudolpho MATMAN Germano Helvetio aperte adscribit, p. 730. 731. nulla personæ alicujus, nedum Denii facta mentione. Ex quo facile conjicimus a Villano nella Visiera Alzata Hecatostes num. 91. p. 86. recte dici, a Jesuita Matmanno hoc scriptum sub personato Denii nomine editum. vid. lit. (a) quæ continuatur Anonymorum num. 1434. excerpto. (a)

(a) Villani nella Visiera Alzata Hecatostes n. 91. p. 86.

XCI. RUDOLFO MATMAN della Compagnia di Gesù. Doppo hauere Gasparo Scioppio dato alle Stampe lo Scaligero Hipobolimeo, che mosse la Germania inferiore, e qualche Città della Superiore a scriuergli contro, dall' Hollanda uscirono le satire Hercules tuam fidem & Virgula Divina, già notate di Sopra, e da Berlino Metropoli della Marca di Brandemburgo fu prodotto Caue Canem. De Uita, Moribus, rebus gestis, Diuinitate Calparis Scioppii Apostatæ Satiricon. Auctore Tarræo Hebio nobili. à sperga Germano Hanouix Typis Voillerianis M. DC. XII. 12. 5.

Tarræi Hebi Nobilis a sperga Scioppius Excellens. In laudem eius, & sociorum, pro Josepho Scaligero, & omnibus probis Epigrammatum Libri

III. ex triginta totis hinc inde collecti. Hanouia Impensis ac Typis Vvuerianis M. DC. XII. 12.

Delle quali fu Autore Casparo Barthio: ben era dovere venisse abbattuto da qualche Scrittore Romano Catholico, che pero Rudolfo Matman da Lucerna scriffesotto nome di Sc. Continuatio videatur Anonymor. num. 1434. a. excerpto. (a).

(807) DENTALIS Joachimus: Joachim MYNSINGER de Frundeck. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 547.

(808) D. Claudius DEODATUS. Ejus nomine libellum de vero & legitimo Aquæ Cordialis concinnandæ modo & utendi ratione, cum aliis scitu dignis, edidit Hercules SAXONIA, Medicus Patavinus, testante Frebero Theatri Virorum Eruditione claror. Part. II. pag. 1322. a. ubi quidem, indicat se hæc depromississe ex Elogiis Jacobi Philippi Thomafini. Verum ille larvati Deodati non meminit: titulumque insuper memorati libri nude format: de Aqua Cordiali p. 233. Mercklin. Linden. Renovati lib. I. p. 405. inter scripta Herculis Saxonix, de hoc planè silet. Encomium Herculis vide in Leti Italia Regnante Part. III. lib. III. p. 332. 331.

(809) DERMASIUS Hermundurur, Franciscus: L. Joachim FELLER. Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 547.

DESIDERIUS v. Alopecius.

v. Pacius.

v. Peregrinus

(810) M. DES MARETS de Saint Sorlin. Ejus nomine quæ extat *Iragico Comedia*, maximam partem debetur Cardinali RICHELIO, Jean Arnaud de Plessis, ut indicant *Jugemens des Scavans*, Tom. IV. part. III. num. 1407. pag. 136. seqq. (a) & Pelissonius in *Anonyma Gallica Historica Academia Parisinæ loco jam alibi excerpto*. p. 113.

(a) Baillet *Jugemens des Scavans sur les principiaux auteurs* p. 136. Tom. IV. part. 3. num. 1407.

*Il ne nous est pas aisé de decouvrir toutes les pieces de vers, que nous avons de la facon du Cardinal de Richelieu: parce qu'il n'a pas voulu les honorer de son nom; ny les revetir de sa pourpre.*

*Il est certain, dit M. Pelisson, qu'une partie du sujet & des pensées de la Tragi-Comedie de Mirame qui court sous le nom de Mr. Desmarets de saint Sorlin est de ce Cardinal.*

(810. a) DESPAUTERII Grammaticæ contractæ quomodo aliquot versus adjecti sunt ab Adolpho METKERQUE & Francisco BRUGENSI; ipsumque opus impressum apud Plantinum. 1571. non nominatis Auctoribus, vide apud Teissierum *Eloges des hommes scavans* Tom. II. pag. 183. sub lit. (a)

(a) Teissier *Eloges des Hommes scavans* T. II. d. 183.

Metkerque & Francois Brugensis ajoûterent quelques Vers à la Grammaire de Despautere, & en firent un Abregé la reduisant en un ordre plus commode. Cet Ouvrage fut imprimé chès Plantin en 1571. sans y mettre le nom des Auteurs. Il y a aussi des Vers de Metkerque dans le Livre intitulé *Delitia Poëtarum Gallorum*.

DESPOTICO CALATHINO

v. Calathino.

(811.) Georg DETHARDING Chymischer Probier-Ofen Stetin. 1648. maximam partem debetur Michaëli KIRSTENIO Philos. & Medic. tunc in ædibus ejusdem studentis, ut ipsiusmet me relatio docuit cum collega familiarissimus ex auditore illi factus essem. Libri titulus sic habet: *Georg Detharding, Bürger und Apothecern in Alten-Stetin Chymischer Probier-Ofen / darinn alle Process und Handariffe die in Joh. Agricola Ph. & Med. Dr. Commentariis und notis über Joh. Poppii Chymische Medicin. enthalten / und von ihm für grosse geheime und ganz neue Künste ausgerufen werden / ein jedes absonderlich nach den Principiis Chymicæ artis examiniret / erörtert / und ferner tam ratione, quam experientia, auch zum öfftern aus D. A. eigenen Worten hell und klar erwiesen wird / daß in gedachten Commentariis und notis nichts neues / noch geheimes / das etwas wehrt; sondern vielmehr alte verlegene Waaren und Sachen / so bißweilen nur von ihm etwas verändert / verkehrt / ja offte mehr verderbt als verbessert worden / nebenst vieler groben / handgreifflichen / schädlichen erroribus und contradictionibus zu finden seyn. Gedruect bey Georg Götzen 1648. in 4to.*

(812.) Renatus DEVIRÆUS. Ejus extat in *Lupi Servati Presbyteri, de tribus Questionibus ad Carolum Regem, pro Goteschalcko, tractatus* ed 1649. Auctor est Andreas RIVETUS, ut ex *Maresi Catech. Grat. 100.* refert *Symbola Normanniana* Et hic videtur esse Anagrammatismus.

(812. a.) DEUS DEDIT, Papa. De afficta ei Epistola à Pseudo-Isidoro Excell. Dnus vor *Mastrichte* citat uti supra aliquoties, & hic *Bellarminum, Baron. Cocum &c.*

(813.) Flavii DEXTRI Barcinonensis Viri Clarissimi, Orientalis Imperii Præfetti, & divo Hieronymo amicissimi, *Chronicon omnimodæ Historiæ*, primo quidem eidem Hieronymo dictum, sed eo ad superos translato, multis loci locupletatum, Paulo Orosio, Tarraconensi iterum nuncupatum. Nunc demum opera & studio Fratris Francisci BIVARII, Mantuæ Carpentani; ex observantia Sancti Bernardi, Cisterciensis Monachi, ejusque in Romana Curia procuratoris Generalis, ac Sacræ Theologiæ & Philosophiæ Magistri, Commentariis Apodicticis illustratum, quibus universa Ecclesiastica Historia à Christo nato per annos 450. rerum tam a

Italiam

Italiam, Galliam, Germaniam aliasque Christiani Orbis provincias spectantium, quam Hispaniam, de qua bona ex parte differit Autor, ad amissim expenditur: ubi vulgare nihil, innumera vero quæ scriptorum pene omnium notitiam aufugerant, eaque admiratione dignissima reperire licet. Lugd 1627. Illud autem ab ipso BIVARIO vel VIVARIO confictum credidere Gabriel Pennottus, & Matthæus Raderus contra quos ipse tamen Apologiis sese binis defendit, quas approbant Carolus Visch Bibl. Cisterciensis p. 114. (a) & Th. Raynaud. de mal. & bon. lib. p. 139. sibi fere contrarius p. 164. (b) aliis adhuc repugnantibus: inter quos etiam Schookus Fab. Hameleni. part. 2. c. 4. p. 61. Adde Zeiler. part. 3. p. 65. (c) ibique citatos, & Hallervordi spicilegium pag. 59. (d)

Cum Pennotto & Radero facit Miræus Bibl. Ecclesiast. part. I. p. 36. & part. II. p. 2. 3. (e) (f) ubi eis superaddit Lapidanum. Vide etiam Frisium Biblioth. Gesner, p. 195. & König. Bibl. Vet. & nov. p. 244. b. Habet & huc facientia quædam Cornel. à Lapide in *χρονολόγιον*, præmissa Commentar. in Acta Apostolorum, monente Symbola Rauschiana, Adde Fabricii in Appendice Biblioth. Latin. p. 187. Hispanum hominem, Vivario non memorato, nominat Ernst. observat. ad Antiquit. Etrusc. c. 20. monente Symbola Schraderiana; Quæ intelligit sine dubio Hieronymum de Higuera etiam notatum Monatl. Unterredung. 1694 p. 342. (g) de quo & nuperrime Magnificus Dnus Scholarcha meus Joh. Frid. Mayerus in doctissimo suo scripto de fide Baronii pag. 127. & Bailius Dictionarii sui laudatissimi T. II. p. 920. vide sub finem lit. (h) adita Mastrichtiana, a n. i. ad n. 4.

(a) Carolus Visch. Bibl. Script. S. ordinis Cisterciensis p. 114. 115.

Et licet Gabriel Pennottus Lateranensis Canonicus Regularis, in sua Generali rotius sacri Ordinis Canonicorum Regularium historia tripartita; & post illum Matthæus Raderus Soc. Jesu, ac quidam alii citati ab Auberto Miræo, parte 2. Bibliotheca Ecclesiastica, cap. 6. effrenata libertatis audacia, tam hoc ipsum Chronicorum opus, quam ipsius commentatorem, Vivarium variis conviciis impertinenter proscindant, hos tamen omnes egregiè repulit, eorumque rationes ac calumnias nervosè refutavit ipse Vivarius, conscriptis duabus Apologiis, tam pro Chronico ipso, quam pro commentariis suis quæ una cum Chronico impressæ extant, Ia scilicet in initio Operis, 2a ad calcem ipsius operis. Quas Apologias si legisset ipse Miræus, non tam temere hujusmodi conviciis ac contumeliis assensum præbisset, nec calculum suum adjecisset: accedentibus præsertim censuris præclarissimis operi præfixis, Virorum doctissimorum, omni exceptione longe majorum videlicet Gabrielis, S. R. E. tituli Sancti Bartholomæi in Insula, Presbyteri Cardinalis de Treio: Hilarionis de Rancate, Abbatis Sanctæ Crucis in Hierusalem, Viri non solum Græcè & Latine, verum etiam Hebraice, Arabice & Chaldaice doctissimi, & Luca Wadingi S. S. Theologia prælectoris, ac totius Semplici Ordinis Archichronographi: cujus postremi hæc ipsa sunt verba, loco citato: Optimas Hispaniæ antiquitates vindicasti (alloquitur Vivarium, de suo commentario in Chronicon Dextri) res externas illustrasti, sepultam opti-

marum rerum memoriam plene resuscitasti. Et si præclaras quasque nationes magno tibi devinxisti beneficio, ultra omnes tua tibi debet Hispania, cujus res, utpote tibi notiores, majori curæ & fide, Dexter notavit, & tu demum dextre illustrasti. Genus omne Sanctorum vestram protulisse hesperiam, ostendi omnimoda hac historia, cui tu plene fidem quantumvis duram, docta commentatione concilias. Felicem certe, & ultro commendabilem tuum evasisse conatum, jam plene probasti, dum & Dextrum hunc ipsum esse, fundate confirmas, & Sanctorum gesta ab apocryphis rite discernis. Gratam fore omnibus, hanc tuam historiam, ausim spondere. Hæc Wadingus. Videantur etiam quæ de hoc Dextri Chronico scripserunt, Sancius d' Auila, Seguntinus, & Placentinus successive Episcopus, in libro Sancti Vitalis Archi Presbyteri Toletani, & Martyris: & in opere suo de Veneratione Reliquiarum. Bertrandus de Ladron de Guevara, Archiepiscopus Compostellanus, in libro de Adventu Sancti Jacobi: & Prudentius de Sandoval Episcopus Tudensis, & Pampilonensis, ac Regius Historiographus, in libro, Ecclesiæ Tudensis; & alii plures, relati in Apologia prima Vivarii, citata.

(b) Raynaudus de malis & bonis libris p. 164.

Flavii Dextri Chronicon quod nuper prodit, magna excitavit dissidia. Aliquod Chronicon vere fuisse à Dextro conscriptum, constat, cum S. Hieronymus ejus sibi à Dextro inscripti meminerit; sed an id quod nuper prodit, sit verum illud, Dextri Chronicon, controversa est. Multi hæc Chronicon esse suppositum ab aliquo, cui honor gentis sue cordi esset, contendunt, & acriter Pennotus Canonicorum Regularium historia.

(c) Zeiler de Historicis, Chronolog. &c. part. III p. 65.

Dexter, filius Paciani ejus, qui Barcinonensis Episcopus fuit, sed sub Theodosio Magno admodum senex mortuus est. Fuit autem hic Dexter præfectus Prætorio, & æqualis Prudentis, ac historiam scripsit. Vide Vossium de Lat. Histor. lib. 2. c. 10. p. 204. De suppositio vero Dextro, & ejus Chronico, scribit Zuerius, in hist. univers. p. 112. quod in mendaciis fingendis sit intrepidus. De Flavio Lucio Dextro vid. Augustinus Mascardi.

(d) Hallervordi Spicilegium, pag. 58. 59.

Fl. Dexter Barcinonensis, Filius Paciani Barcinonensis Episcopi, B. Hieronymo coætaneus, uti ex hujus de Scriptoribus Eccl. libello constat. Qui etiam Lib. 2. adv. Rufinum, hunc in modum de eo loquitur: ante annos ferme decem Dexter amicus meus, qui Præfecturam administravit Prætorii, me rogavit, ut auctorum nostræ Religionis ei indicent texerem. Dextri hujus Chronicon, quod à Christo nato, ad annum 430. progreditur, primus e tenebris eruit, & amplissimis commentariis illustratum, publicè juris fecit, Franc. Bivarius Madritensis. Sed multis de sinceritate suspectum illud visum. Clariss. Seldenus Observ. ad Eutychii Patriarchæ orig. Eccl. Alex. pag. 117. plurima in eo esse ait, quæ seculum Dextri non sapiant. Vide etiam Gabr. Pennotti Historiam Canon.

*Regularium*, & quæ inde adducit Miræus P. II. Bibl. Eccles. c. 6. cujus, & aliorum dubitandi rationes refellere conatus est ipse Bivarius, editis duabus apologiis, quæ una cum Chronico impressæ fuere, prior quidem in Operis initio, posterior vero ad calcem eius.

(e) Miræus, Bibliothec. Ecclesiast. pag. 36.

Flavius Lucius Dexter, S. Paciani filius. Huic Dextro librum suum *De Viris illustribus* S. Hieronymus dicavit. Fragmentum Chronici seu *Historia omnimoda*, nomine Dextri prodiit. Sed eruditus hæc fragmenta videntur ejusdem farinae cum Beroso Annii Viterbiensis. His de rebus plura qui volet, Pennottum in *Canonicorum regularium Historia* lib. 1. c. 52, & alios consulat.

(f) Idem Part. II. p. 3.

Ceterum ut Annius suo ævo, sic & nostra ætate fabulator, nescio quis, multos eruditione præstantes viros in errorem traxit, editis veterum aliquot Chronographorum, in his Lucii Flavii Dextri & Marci Maximi fragmentis supposititiis. Qua de re consuli poterunt Math. Raderus &c.

(g) *Monatliche Unterredungen* Ao. 1694. p. 342.

Die erste Stelle gibt er dem Chronico Dextri, und verhält nicht, daß es vielen suspect vorkommen sey: Und es ist auch dieser Ehre gar nicht wehret, weil es aus lauter Lug und Trug bestehet, / und erst im vorigen Seculo von einem Spanier / Roman de Higuera genannt / zusammen gedichtet worden / dessen Nahmen Papebroch in *Actis sanctorum* entdeckt hat.

1.

(h) *Mastrichtiana*.

Nondum visum fuit annalium scriptori Baronio Dextri Chronicon, quod sub Flavii Lucii Dextri, præfecti Prætorio (cui Hieronymus suum de *Scriptorib. Eccles. Commentarium* inscripsit) in chyto nomine, primi venditarunt Theologi duo Societatis, & Commentario auxit Franciscus Bivarius &c. sed Chronici illius pellucet quaquaversum fucus. Et ejusdem farinae sunt quæ in eodem Chronico ex Simeone Metaphraste & nugivendulis ad annum Christi quinquagesimum legas edit. Bivar. p. 100. 1. Petrus ut Christi vicarius Hispanias adiit 2. Imagines Antiochia allatas adfert miraculosas, scilicet, imaginem B. Virginis de Atocha &c. Fr. Spanh. de falso Credita Petr. profect. p. 63.

2.

Flavii Dextri Chronicon. *Suppositum*. Ittig. de Pseud. cap. 3. §. 1. pag. 114.

3.

Dexter Flavius Luc. Ejus quod nunc habemus è Bivario Chronicon supposititium, docti fere unanimiter censent, vid. Caveum in *Historia Litteraria* Zeiler. in *hisor.*

4.

Papenbrochius in *act. SS. May. Tom. IV. p. 14. fatetur fabularum harum sub Dextri nomine editarum auctorem esse Monachum Hispanum Romanum de Higuera. Ipse Bivarius nominat Hieronym.*

DIACONUS ROMANUS v. Jo-  
bannes.

(814) DIALOGISTA, quem nominat Lipsius de *unica Religione*, est Theodorus KORNHERTIUS, ut ex Miræo in *Vita Lipsii* refert *Symbola Normanniana*.

(815) DIARETES, *Philodoxius*. Leon Baptiste ALBERTI. *Baillet liste des Auteurs deguifez* p. 548.

(816) Gerhardus DICÆUS *Lucensis*. Extat ejus nomine *Progymnasmaton* editum Florent. 1523. quod est Gerhardi GIUSTI, ut indicat la Visiera Alzata *Pentec. n. XIX. p. 112.* (a) Innuit tamen Dicæi nomen à plurimis pro vero agnoscì, & librum quidem eo nomine citat Bibliotheca Aprosiana p. 79. & 219.

(a) Villani la Visiera Alzata *Hecatost. n. XIX. p. 112.*

XIX. GERARDO DICEO. Non mai di questo letterato, ch'io sappia, si vedese non Gerardi Dicæi *Lucensis Progymnasmaton*. Libellus Reverendissimo in Christo Patri, & D. D. MARINO GRIMANO Veneto Patriarchæ Aquileensi *Virtutum Archetypo*. Impressum Lucae per Salvatorem Sucham Florentinum A. à Virg. Partu. M. D. XXIII. Mense Nov. in 4.

Come che l' habbia veduto citato molte fiate nella Grillaia di Scipio Glareano, non senza lode, mi sarei creduto, che fusse Scrittore vero e nel nome e nel cognome: ma disingannato dal gentilissimo, e non men dotto Mario Fiorentini Figliuolo dell' ammirabile Francesco Maria, e Nipote di quell' Anima candida del P. Girrolamo della Congregatione della Madre di Dio, amendue d' immortal ricordanza, Professore di Medicina nella Patria, conobbi esser vero il nome, e mascherato il Cognome da voce dell' Hellade che vuol dir GIUSTO. Si vedrà meglio dall' Opera del medesimo degli Scrittori Lucchesi la quale succederà alle Opere, che lasciate M. S. S. dal Genitore deono hauere la prima spedizione. Si che l' Opera, è di GERARDO GIUSTI.

(817) DICTUINI Veridici nomine excusa, nescio quæ, Thomæ STAPLETONO, Anglo, tribuit *Possevinus* in apparatu suo Tom. I. p. 89. & 97.

Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 611. & 548. ubi tamen DIDIMUM appellare eum vult; *Dictiumum* etiam vocat: Pitseus de *Scriptoribus Angliæ* p. 797. sqq. & Hyde in *Bibliothec. Bodl. post L. p. 177. b.* hujus Suppositionis non meminerant, ubi de Stapletono ejusque scriptis agunt.

(817. a) DIDASCALICUS *Erotinus*: Jean RHODIUS. *Baillet liste des Auteurs deguifez* p. 548. v. infra RHAMNUSIUS.

(818) DICTYS *Cretensis*. Ejus nomine circumferuntur de *Bello Trojano libri IX.* Quas ab Impostore quodam fictos existimat Ludovicus Vives de tradendis disciplinis lib. V. p. 625. vide König, *Bibliothec. Vet. & Nov.* p. 245. b. qui citat

tat *Meursium* in Creta. p. 235. SEPTIMIO cui-  
dam tribuere videtur Caspar *Barthius* Not. ad Stat.  
I. Achill. vers. 89. & 399. item in Commentat. de  
de Linguae Latinae Scriptoribus, ubi his verbis  
utitur: *Qui Dictyn scripsit* Septimius Romanus,  
utiq; Romanus Scriptor est, citante *Symbola Flensburgo-  
Molleriana*. Certe Auctorem Constantini tempo-  
ribus non superiorem esse evincit *Gronovius* obser-  
vat, in Eccles. c. XXV. p. 273. (a) adde his *Bor-  
rich.* de variis Linguae Latinae aetatibus pag. 12.  
*Rupert.* Histor. Univers. p. 75. LUCIUM SEPTI-  
MIUM appellat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 8. (b)  
ubi addit vulgo credi hoc à Pseudo Dicty con-  
cinnatum opus a CORNELIO NEPOTE latine  
esse versum; Atticis etiam literis commutatum  
à PRAXI quodam, Neronique oblatum. Vide  
quæ de ÆMILIO PROBO num. 43. & CORNE-  
LIO NEPOTE. num. 733. DARETE PHRYGIO  
num. 795. in Pseudonymis, diximus supra.

(a) Gronov. Observat. in Eccl. Scri-  
ptores c. XXV. p. 272.

*Dixi superius, Josiam Mercerum recte censuis-  
se, auctorem historiae belli Trojani, quæ Cretensis  
Dictyos nomen præfert, Cornelio Nepote omnibus  
rebus inferiorem, certè Constantini temporibus non  
superiorem esse; longeque à vera ratione deerrasse  
Scioppium, cum sententiam summi illius viri reprehendit,  
& si Diis placet, ad Cornelii similitudinem proxime  
istum accedere statuit, adeo quidem, ut omnino Vel-  
leji, Valerii Maximi aut Curtii ævo scripta vi-  
deatur. Plurima sunt in promptu argumenta, quibus  
hunc errorem hominis alioqui Linguae veteris Latinae  
peritissimi convincamus: nunc uno contenti erimus in-  
signi. Navigium sequior Latinitas dixit pro navigatio-  
ne. Neminem certe, qui sic accipiat, antiquiorem  
novi Serbidio Scævola, qui sic locutus in Le CXXII.  
D. de V. O. Servius ad lib. II. Georgic. Primi lege  
Litoris Oram. Lege, nauticus sermo est, qui nunc  
& ad navigandum & ad lectionem potest referri: nam  
hoc dicit, faveto principio & humilitati carmi-  
nis mei. Hic deleverunt vocem, quam acceptam ita  
posuerat Servius. Rescribe ex duobus libris membrana-  
ceis: qui nunc & ad navigium & ad lectionem potest  
referri.*

(b) *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 8.

*Daretis vero Phrygii Historia de excidio Tro-  
jae quæ Latine circumfertur una cum pseudo Dictys sive  
L. Septimii libris VI. Ephemeridos belli Trojani, et si  
præfixam habent sub Nepotis nomine Epist. ad Sallu-  
stium Crispum, quæ affirmat se Daretem ex Græca in  
latinam Linguae Athenis transtulisse communi tamen  
eruditorum suffragio tam eleganti & terso scriptore in-  
digna estimatur. \* Autor eos inscripsit Q Ara-  
dio (qui sub Imp. Constantino consulatum ges-  
sit) aitque Dyctin opus primum conscripsisse  
literis Poenicis, oratione græca. Postea nescio a  
quo Praxi literis Atticis commutatum oblatum-  
que esse Neroni Imp. atque inde a se versum la-  
tinè.*

(819) DIDACUS Apolephtes: est Abraham  
HOSEMANN, *Schurtzfleisch* de Reb. Badens. §. 6.  
v. supra Apolephtes.

DIDACUS v. *Bemardinus.*

(820) DIDACUS *Gelasius Modestinus.* Ejus  
nomine extat *Phaleucium in indoctum & insullum.*  
Ἐις ἑλοχῆς ἑσῶ unius tantum folii. Auctorem au-  
tem ejus agnoscit *Danielem Georgium MORHO-  
FIUM* *Symbola Normanniana.*

DIDACUS v. *Sacher.*

(821) DIDYMUS. Vulgo hic creditur  
*Homeri Iliados Scholiastes*, quod refellit *Paulus Colo-  
mesius* dissert. de dubiis aliquot Scriptoribus num.  
XXIII. & hæc Schola JOHANNI TZETZEM  
asserit. PORPHYRIO etiam adscribi hæc scho-  
lia diximus in *Anonymis* num. 1571. a. ubi proli-  
xe de iis egimus. Didymo abjudicat *Meursius*  
*Glossario Græco barbaro*, indicante *Symbola Nor-  
manniana.* Quæ eo simul, inclinat, ut MULTO-  
RUM potius quam unius OPUS esse hæc scholia  
contendat.

(822) DIDYMUS FAVENTINUS. Ejus  
extat *Oratio pro D. Martino Luthero* adversus Tho-  
mam *Placentinum*, impressa 1521. Auctorem ea  
agnoscit *Philippum MELANCHTONEM*, cujus  
*Operum* tomo II. p. 38. & lqq. insertam etiam  
scribit *Seckendorff.* *Lutheranismi.* lib. I. p. 108. (a)  
vide *Monatliche Unterredungen* 1691. p. 776. Ca-  
pita ejus breviter recenset *Frisius* *Biblioth. Gesne-  
rian.* p. 196. (b) Prolixius autem ea duobus in-  
tegris foliis exequitur *Seckendorff* loc. cit. p. 108.  
seqq. sc. Didymum hunc Faventinum esse Philip-  
pum Melanchtonem, cui index quoque Prohi-  
bitorum librorum Romanus p. 48. asserit. Adde  
*Colomes.* *Melanges Historiques* p. 51.

(a) *Seckendorff.* *Histor. Lutheranismi* l. I. p. 108.

*Hæc summa votorum erat. Oratio hæc cum  
Lipsiæ esset recusa, Phil. Melanchthon æque ac Luthe-  
rus suspicati fuerunt autorem ejus esse Hieronymum  
Emserum sub Rhadini nomine latentem. Fessus id est  
apertè in epistola MS. ad Hessum Ultratav. apud Ba-  
varum Tom. II. p. 607. Scribit enim: Nos Thomæ Pla-  
centino respondimus, principio arbitrati Em-  
serum autorem, nunc nihilominus dubitamus  
de autore. Constat idem ex epistola Lutheri ad Spa-  
latinum part. II. pag. 7. & ex Hirci cognomine, quo  
Emserum, ad insignia ejus alludens Philippus compellat.  
Edidit autem hic sub Didymi Faventini nomine Ora-  
tionem pro Luthero doctissimam gravissimamque, Prin-  
cipibus Germaniæ itidem dicatam, quæ in Tom. II. Oper.  
Philippi p. 38. & seqq. extat. In hac, rerum eousque,  
gestarum ordine breviter & perspicuè enarrato, iniquis-  
sime accusari dicit Lutherum, qui patriam Romanen-  
sibus fraudibus liberavit, qui seculorum aliquot erro-  
rem unus his temporibus ausus est convellere, qui Chri-  
stianam doctrinam impiis Pontificum constitutionibus,  
& nugacibus Scholarum sophismatis prope extinctam,  
in lucem revocavit. Nam has laudes docti tribuunt  
Luthero, non ego tantum, & vere tribui intelligetis,  
cum ad accusationum capita respondero.*

(b) Frisius Bibliothec. Gesnerian. pag. 196.

Didymi Faventini *adversus Thomam Placentinum pro Martino Lutero oratio diserte & eleganter scripta, impressa in Germania, 1521. Capita defensionis hæc sunt.*

1. Philosophia item Scholastica theologia reprobantur.
2. Quatenus liceat subdito magistratum corripere.
3. De indulgentiis.
4. De Pœnitentiæ partibus.
5. De Turcicis bellis.
6. de Romani Pontificis monarchia.

DIDYMUS v. *Hermannovillanus.*

(823) DIDYMUS LEOCLAVICUS SIVILIANUS. Sub Personato hoc nomine edidit *Thomaso MAZZA, Aucupium Ibis: hoc est, Confutationes Objectionum Elenchistæ Anonymi in Apologiam pro Annis F. Thomæ Mazzæ. Ronchi ap. Georg. Antonium Franchellium 4to. ut indicat la Visiera Alzata Hecatoste num. XCV. p. 89. sub lit. (a)*

(a) Villani la visiera Alzata Hecat. n. XCV. p. 89.

XCV. TOMASO MAZZA de P. P. *Ottimo Religioso, al quale, quando non per altro, si doueva rispetto all' offitio, che lo adorna contro l' Heretica prauisà, inuestito con termini indegni da un tale, che non mi piace di nominare: ancorche difeso à sufficienza dal Dottissimo P. Macedo per non mancare à se stesso; Si cuopri con questo scudo.*

*Aucupium Ibis hoc est Confutationes Objectionum Elenchistæ Anonymi in Apologiam pro Annis F. Thoma Mazzæ Auctore Didymo Leoclaucico Siuiliano Ed à R. P. F. Francisco à Sexto Ord. Min. Capuccinorum, & ab eodem dicatum Illustrissimo D D. Cosmo ex Centurionibus Ultramarinis Ursinis Marchionibus Stepa &c. patricio Genuen. Ronchi ap. Georgium Antonium Franchellium. 4.*

DON DIEGO v. *Peude.*

(824) *Ludovicus de DIEU.* Ejus nomine extat *Grammatica Persica*, quæ debetur *Johanni ELICHMANNO*; ut ex *Ravii Panegyri. I. Lingv. Orient. p. 12. refert Pfeiffer Dissert. Philol. Proœmio Quæst. XIII. indicante Symbola Normanniana.*

(825) *Idem Lud. de Dieu frustra perhibetur Interpres historiæ Xavierii Persicæ de Christo & Petro.* Est enim hic quoque memoratus *Johannes ELICHMANN.* ut ex *Ravii Panegyri. Orient. Linguarum* indicat *Symbola Normanniana alia.*

(826) DILECTUS Lusitanus: *Jean Rodriguez de CASTELBIANCO.* *Baillet liste des Auteurs deguisez p. 548. Nicolai Antonii Bibl. Hisp. de hoc auctore silet.*

(827) *Collegium DILINGANUM.* Ejus nomine edidit *Dilingæ 1627. in 12. Albertus CURTZIUS, Germanus Monacensis Bavarus, Societatis Jesu Thalamum funebrem, Henrico Comiti in Helfenstein, memorante Sorvell. Biblioth. Soclet. Jesu p. 17. a. & ex eo Witten. Diar. Biog. ao. 1671. d. 19. Decemb.*

(828) DILLINGENSIUM *Jure Consultorum* nomine prodiit in lucem 1626. *Composito Pacis: Cujus auctorem ex Caramuelis Lobkowitz Prodomo constituit Symbola Diecmanniana Jesuitam, Laurentium FORERUM, Germanum Helvetium (a) Certe Undecimum hujus scripti caput ab eo confectum asserunt Theologi Saxonici in der Haupt-Vertheidigung des Heil. Römischen Reichs/ &c. Aug. Apffels cap. XCVII. p. 717. (b) ipse tamen Jesuita hoc abnuit, apud Sorvell. Bibl. Scriptor. Societat Jesu. p. 541. (c) Addit Symbola Mastrichtiana Forero Paulum LAYMANNUM, uti sub (d) videre licet.*

(a) *Symbola Diecmanniana.*

*Quæ DILLINGENSIUM ICTORUM nomine A. 1692. lucem vidit Composito Pacis, non est eorum, sed famosi Jesuitæ Laurent. FORERI, cui operas LAYMANNUS sociavit, uti Theologi Saxonici in der Haupt-Vertheidigung des Aug. Apffels/ C. 97. p. 1077. de Forero justis inducti rationibus suspicantur, & deinde A. 1648. ex ipsis Pontificiis Joannes Caramuel Lobkovvitz in prodrom. pac. tic. demonstr. p. 15. testibus orani exceptione majoribus Cas. Maj. ministris qui hoc ab ipso Forero audiverant, confirmat. V. Valent. Alberti contra Theoph. Klbniz p. 6.*

(b) *Theologi Saxonici in der Haupt-Vertheidigung des Heil. Römischen Reichs &c. Aug. Apffels. c. XCVII: p. 717.*

*Der Jesuit Forerus, und die Dillingische Rechts-Gelehrte haben gar wol gewußt / was nicht allein anderswo sondern auch im Aug. Apffel für stattliche Zeugniß ausgeführt worden. Daß man den Pappst Antichrist von viel hundert Jahren her genennet: Und hätte ihnen in allwege gebühret / weil sie solche gewaltige Leute zu seyn vermeynen / die am besten den Aug. Apffel hätten wiederlegen können / daß sie sein ordentlich / und von Puncten zu Puncten gegangen / und ein Zeugniß nach dem andern fürgenommen / und beantwortet hätten: Aber das ist gantz nicht geschehen.*

*Forerus hat nachfolgender gestalt sich bemühet sich außzuhalftern: Ob gleichwol etliche Käyser und Könige zu alten Zeiten gewesen / welche den Pappst den Antichrist genennet / so haben sie doch nicht dardurch den eigentlichen / Großen Antichrist verstanden / noch auch alle Pappst / vielweniger das Pappstliche Ambt gemeynet: sondern nur Metaphoricè und Gleichniß weiß / diese oder jene particular Verfohn des Pappsts / auß Privat-Ursachen also genennet / gleichwie wir etwann einen barbarischen / grausamen / wilden Menschen pflegen den Neronem, oder Herodem, bißweilen gar den Teufel oder eine Bestie zu nennen. Jedoch niemandt sagen kan / daß solcher eygentlich der Herodes / oder der Nero, oder Bestia / oder der leidige Satan sey.*

So ist es dann weit anders/wann die Lutheraner heutiges Tages den Papst den wahren/grossen/ eigentlichen Antichrist schelten/ auch sein Päpstliches Ampt / als Antichristisch verwerffen: Welches die vom Gegentheil angezogene Römische Käyser und König nicht gethan. Inmassen sie dann auch den Römischen Stuel und das Päpstliche Ampt an Ihme selbst nicht verdammet / sondern in gebührenden Ehren gehabt: davon ein Mehrers zu lesen ist in dem Dillingischen *Tractat de Compositione pacis*, das ist/ von dem Religions Frieden im eilfften Capitel des andern Drucks: Dahin der Leser wolle gewiesen seyn.

Bis hieher *Forerus*. Der weist nun auff das eilffte Capittel des schönen Buchs/ *de Compositione pacis*, oder vom Religions Frieden: darinnen er ungezweifelt treulich hat helfen arbeiten: Und woll das eilfte Capitel ganz / oder doch den größten Theil desselben gemacht. Wie dann etlichemahl das Wort Ich darinnen stehet: Auch noch pag. 544. darumb sage Ich/ &c. anzuzeigen/dasß das Capitel Einer Person Gedicht sey.

(c) Sotvell. Bibl. Jesuit. p. 541.

*Compositio Pacis Augustanae, Quæstionibus illustrata, quæ sub Juris consultorum quorundam nomine prodit. Dilingæ 1639. illi à nonnullis tributa est. Verum ipse in Appendice ad Grammaticum Pro-  
teum, negat se illius Authorem esse.*

(d) *Symbola Mastrichtiana.*

*Juris consulti Catholici. Dillingenses.*

*Pacis Compositionem inter Principes & ordines Imperii Catholicos atq; Augustanae Confessionis Anni 1555. dederunt, Dilingæ. 1629. in quarto. Id opus fecerunt H. Forerus & Paulus Laymann. Jesuitæ, vid. Placent. de Verona in mediis quibus crevit Roma Papalis, Sect. 30. pag. 115.*

(829.) *DINARCHUS*, Orator Atheniensis. Ei adscribi à nonnullis Orationem *DEMOSTHENIS*, quæ inscribitur: *πρὸς Βοιωτῶν περὶ τῶν νόμων*; cujus initium *οὐδεμία πολυπραγμοσύνη*, sed & eos vel sola temporis ratione refelli affatim, ait *Dionysius Halicarnass.* p. 118. indicante *Symbola Normanniana*. Inter Plagiarios retulit hunc *Dinarchum Thomasius*, §. 407. Auctoritate *Apollonii* apud *Porphyrium*, ubi ille insinuat, multa ex *Demosthenis* in *Cononem*, similis injuriæ reum, Oratione verbis ipsissimis transtulisse. *Demosthenicum* illi quippiam inesse, sed inflatus, judicat *König. Biblioth. vet. & Nov.* p. 247. b. ac proinde illum à quibusdam, teste *Hermogene κριθινὸν Δημοθέην*, h. e. *Hordeaceum Demosthenem dictum*, sub indicat. loc. citat.

(830.) *DIOCLES Caristius*. Ejus *Epistola ad Antigonum Regem Præservativa*, cum *Tralliano* impressa est *Torino* interprete. Sed eadem, ab initio operis *Marcelli Empirici*, *HIPPOCRATI* Coo adscribitur, ad *Antiochum Regem*. Legitur etiam in fine I. lib. *Pauli Aeginetæ*, ut movent *Frisius Bibliotheca Gesner.* pag. 197. a. *Joan-*

*nes Neander Syntagmat. de laude Medicinæ &c.* pag. 38.

(831.) *DIOCONME*, *GIERI*: Ejus nomine prodit *Bolonæ 1648. in 12. Camillo Penitente, Attione Scenica. Auctor verus est Dominicus REGIUS*, ut testantur, la *Visiera Alzata Hecatostes num. XXXI. p. 45.* (a) *Acta Eruditorum Lipsiensium* Ao. 1693. p. 308. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez personam scribit *Diocome Geri*, verum Auctorem autem, *DOMINIQUE GERI*. p. 548. Si *Dominicum Regium* appelles, *Diocome Geri* ejus videtur esse *anagrammatismus*.

(a) *Villani la Visiera Alzata Hecatost. num. XXXI. p. 45.*

*XXXI. DOMENICO REGI, publicò questo Drama.*

*Camillo penitente Attione Scenica di Gieri Diocome. Bologna appresso Giacomo Monti M. DC. XLVIII. 12.*

*Veggasi la Dramaturgia dell' Allacci Indice I. p. 54. & Ind. II. p. 377.*

(832.) *DIODOCLAVII* nomine tegi *Davidem CALDERWODUM*, indicat *Job. Hoornbeck*, summæ controvers. lib. 10. pag. 792. & 795. ubi doctissimum auctorem *Altaris Damasceni eundem* vocat.

*Vid. König. Bibliothec. Vet. & Nov.* pag. 153. a. *Didoclavium* vocant *Kempis Bibliothecæ Theol. Anglorum* p. 431. *Thomas Hyde* in Catalogo *Biblioth. Bodlej.* p. 206. Qui *altare Damascenum* citat sub titulo: *Examinatio Politicæ Anglicanæ Ecclesiæ, quæ à Formalista quodam delineata & Ecclesiæ Scoticanæ obrusa* Ao. 1623. 4. Additque secundo *Ejusdem Callerwoodi* sub nomine *Didoclavii tractatum alium*, qui inscribitur: *Confutatio Paraneseos Tileni ad Scotos*. *Ibid.*

*DIODORUS v. Enchyron.*

(833.) *DIOGENES CYNICUS*. Ejus nomine extantes *Tragediæ*, omnes à *Socrate Diogeni* abjudicantur, testante *Frisio Biblioth. Gesner.* p. 199. a. Ea autem quæ inscribitur *Oedipus*, *Diogenis Auditori*, *PHILISCO Aeginensi* adscribitur. *Frisius* loc. cit. à *Suida* autem *DIOGENI OENOMAO* citante *Thysio* in observationibus ad *Senecæ Tragedias*; & speciatim ejus *Oedipum* p. 189. (a) Et *DIOGENEM TRAGICUM* à *Diogene Cynico* expresse distinguit *Königius Bibl. Vet. & Nov.* p. 249. b.

(a) *Thysius Observat. ad Senecæ Oedipum* p. 189.

*Oedipus Ivenio Oedipum tragediam composuisse apud Græcos Æschylum, Sophoclem, Euripidem, Lycophonem, Philoclem Atheniensem, Xenoclem (qui ea fabula, teste Æliano, vicit Euripidem) & Diogenem Cynicum, juxta Laërtium: nam Satyrus, in 4. de Vitis, illam tragediam non à Diogene, sed a Philisco Aeginensi scriptam contendit: Suidas vero illam Diogene*

ni Oenomaos ascribit, sicuti & Helenam, Herculem, Achillem, Thyestem, Chryseidam, Semelem, Medeam, de quibus eadem controversia est.

(834.) DIONYSIUS AREOPAGITA. Ejus nomine sequentes libri: (1) *de divinis nominibus*. (2) *de caelesti Hierarchia* (3) *de Ecclesiastica Hierarchia* (4) *de arcana seu Mystica Theologia*, Operum Dionysii Areopagitæ nomine extant cum Elucidationibus *Dionysii Carthusiani* editi Coloniae Impensis Petri Quentelli Anno 1536. in fol. comprehensa foliis in universum CCCCXX. Præmissus est index sententiarum insignisimarum, juxta textum operum; subjectus autem catalogus Capitum cujuscunque libri, una cum aliquot translationibus aliorum Auctorum, quos titulus libri conspiciendos præbet. Quibus in fine accedunt F. Baptistæ *Mantuanæ* Carmelitæ de Vita Dionysii libri tres carmine consignati, cum *Apologia* Scriptorum ejusdem. Et hi recensiti libri Dionysii Areopagitæ cum ejusdem Epistolis donati à Legatione Orientali reverso Abbati S. Dionysii Gallicano leguntur, dans la *Bibliothèque Universelle* Tom. 17. p. 510. (a) Ibidem una cum (V) *de Symbolica Theologia*. (VI) *de Angelicis Proprietatibus & Ordinibus*. Editi cum *Maximi Scholii* & *Pachymera* Paraphrasi Gr. & Lat. cum Scholiis Pet. Lantell. Paris. 1615. videndi apud Thomam Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 208. & *Frisium* Biblioth. Gesner. p. 201. ut & *Gerhard*. *Patrolog.* p. 26. Qui simul innuit, p. 18. quomodo pro genuinis agnoscantur à *Baronio*, *Bellarmino*, *Martino Delrio* in *Vindiciis Areopagiticis*. Quibus accedit *Lambecius* *Bibliothec. Cæsareæ* p. 185. (a) & peculiari dissertatione de disciplina arcani *Schelfratenus*, quam recensent *Acta Erudit. Lips.* 1685. p. 543. (b) quibus addit *Lantellium*, *Corde-rium*, *Petrum Halloix*, *Natalem Alexandrum Rechenberg* dissert. de *Origine Theolog. Mysticæ*. §. 22. (c) qui tamen ibidem eis opponit alios, scripta hæc pro supposititiis agnoscentes; cui junge *Tenzelium* dissert. de *Apophtegmate Ignatii* §. 16. (d) & imprimis *Scultetum* *Medullæ Theol. Patrum* Part. I. p. 437. 438. qui simul argumenta utrimque allata ponderat, & negativæ tandem accedit. p. 439. Idem facit *Paulus Vindingius* in epistola *Deckher*. de *Scriptis Adespotis* subjuncta p. 352 (e) ipse vero *Deckher*. p. 73. 74. ea DIONYSIO cuidam JUNIORI CORINTHIO asserit (f) Dionysio cuidam recentiori & obscuro hæc Areopagitæ vulgo tributa scripta quoque adscribit *Gerhard*. loc. cit. p. 18. & *Chemnit*. *Consilio de lectione Patrum*, quod cum *Schoppii* *Academia Christiana* impressum est *Spiræ* 1616. p. 341. (g) APOLLINARIO tribuit *Ludovicus Vallensis* ad *Acta Apostolor. c. XVII.* 34. referente *Erasmio* ad eundem locum. Cui consentientes citat *Symbola Normanniana*, *Morneum Plessæum* de la *Messe* p. 28. & *Whitack*. *Script.* p. 417. *Valla* consentit etiam *Jacobus Usserius* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1691. p. 292. (h) Scriptori Seculi V. adsignat *Nicolaus le Nourry* in *Apparatu ad Bibliothecam Patrum*: prout in hujus recensione observant *Acta Erudit. Lipsiens.* in *Supplem. Tom. II. Sect. XI.* p. 537. (i) & *Usserius* in hoc sibi non constans,

vid. *Acta Erudit.* 1691. p. 292. & adde lit. (ii) Alii Auctorem in Seculum IV. adhuc alii in Sec. VI. rejiciunt, ut notant *Monastliche Unterredungen* Ao. 1689. p. 1169. (k) *Peculiari* scripto hanc de Dionysii Areopagitæ libris controversiam executus est *Usserius*. *Histoire des Ouvrages des savans* Octobr. 1690. p. 61. (kk) Et *Bibliothèque universelle* Tom. 17. p. 503. itidemque *Dallæus*; ex quo pauca excerpunt *Monastl. Unterredungen* Ao. 1691. pag. 814. Cæterum ad pag. 185. quod *Dionysius Areopagita* supposititiis habetur *Erasmio*, *Valla*, *Cajetano*, *Luthero*, *Centurionibus Magd.* *Calvino*, *Beze*, *Zanchio*, *Morneo*, *Scaligero*, *Casaubono*, *Rainoldo*, testatur *Hawil* etiam *Apologie or declaration of the povver and providence of God in the government of the World.* lib. 5. ejusque contradictor *G. G.* p. 248. & seqq. prolixè usque ad pag. 226. i. finem libri. Adde *Quensted.* de *Patriis virorum illustrium* p. 414. & *König.* *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 250. Nihil de Controversia hac circa Autorem determinant *Morhof.* *Polyhistor. Liter. Lib. I. cap. X.* p. 93. & *Cave* *Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 125. 126. Qui tamen in *Chartoph. Eccles. Opera* ejusdem p. 60. APOLLINARIO tribuerat (m) *Memorabilia* sunt quæ hanc in rem disputat *Varenius* *Ration. Theolog. de Scriptor. Ecclesiast. Part. II. pag. 2. & 3. §. 2. & 3.* (n) pag. 49. & 50. §. 19. (o) *Dionysius* hic *Areopagita* vulgo creditur fuisse *Episcopus & Apostolus Parisienium*, de quo vide *Rechenberg*. loc. cit. (p) adde *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1696. pag. 133. Negat hoc *Morinus*, vide *Monastliche Unterredungen* 1695. pag. 15. (q) Adde quæ de Scholiis in *Dionysii* hujus opera diximus *Anonymor. n. 640.*

(a) *Biblioth. Universelle* Tom. 17. pag. 510.

*L'autre Ambassade n'arriva que trois ans apres. Hilduin raconte que ceux qui en étoient chargez, firent présent à l'Abbaye de S. Denys des Oeuvres Gregues de ce Saint, qui sont les livres de la Hierarchie Céleste, de la Hierarchie Ecclesiastique, de la Theologie Mystique, des noms divins & des lettres.*

(aa) *Lambecii* *Biblioth. Cæsar. lib. VIII. pag. 185.*

*Notandum septimo est, ex sola hac oratione quam Archiepiscopus Hierosolymitanus Juvenalis coram Imp. Marciano ejusque Coniuge Pulcheria A. C. 451. habuit, satis elucere, librum de Divinis Nominibus genuinum esse S. Dionysii Areopagitæ factum, & à sanctis Patribus, in Generali Concilio Chalcedonensi congregatis, indubitate pro tali fuisse habitum. Si enim tunc temporis ulla contra istum librum, tanquam supposititium & ψευδης γρηγορις, fuisset exceptio, qui ausus esset Juvenalis testimonio inde deprompto antiquam illam traditionem de obitu & Assumptione B. Dei-Genitricis palam confirmare, & autorem ejus laudare nominatim veluti συγχρονον & αὐτόπτην?*

(b) *Acta Erudit. Lipsiens.* Anno 1685. pag. 543.

*Joannes Launojus in iudicio de libris Dionysio Areopagitæ inscriptis, Carolus le Cointe* Tom. 8. *ann. Eccles.*



*Eccles. Franc. ad an. 835. infallibilibus prope Indiciis convicti Opera quæ Dionysii Areopagitæ nomen præferunt, non Areopagitæ illi Pauli discipulo Athenis ad fidem converso, sed posterioris ævi Scriptori cuidam tribuunt, &c.*

(c) Alex. Rechenberg Dissert. de Origine Theolog. Mysticæ. §. 22.

*Altera quæstio est, quæ quidem huc magis facit: Utrum opera, quæ vulgo sub nomine S. Dionysii Areopagitæ Atheniensis Episcopi edita præstant; ut de Divinis nominibus, de Cœlesti atque Ecclesiastica Hierarchia, Mystica Theologia &c. sint genuina nominati Autoris opera. Affirmant hoc Petrus Lanfclius, Balthasar Corderius, Martinus Delrio, Petr. Halloix, quorum argumenta in compendio recitavit Natalis Alexander in Selectis H. E. capitibus Sec. II. Dissert. XXI. Sed alii viri non minus docti, quam celebres, argumentis sat firmis adstruunt, opera illa Dionysii sive Atheniensis, sive Parisiensis Episcopi, hæc esse; licet interim concedant esse Scriptoris & antiquissimi & elegantissimi, (quo elogio Is. Casaubonus ipsum ornat Exercit. XVI ad Annal. Baronii p. 498.) qui sub finem sæculi quarti, vel sub initium quinti vixerit. vid. Job. Launojum in duobus Dionysiis, Dalleum de Scriptis supposititiis & Ignatii, Andr. Rivetum in Critic. Sacr. C. IX. & qui plures allegat, Casimirum Oudinum in supplemento de Scriptorib. vel Scriptis Ecclesiasticis à Bellarmino omiſſis.*

(d) Tenzelius Dissert. de Apophthegmate Ignatii §. 16.

*Dionysiana vero scripta, ut ut non sapiant ætatem Apostolicam, sunt tamen sæculo quarto conficta ex sententia multorum Criticorum, tam Orthodoxorum, quam Heterodoxorum. Nec quenguam commovere debent Halloixii & Alexandri machina, qui pro perverso in Hierarchicis Dionysio Areop. vindicandis studio contendunt, hunc locum non ab ipso scriptore profectum, sed ab alio intrusum esse: illas enim Dallæus de Script. Dionys. cap. XVII. & XVIII. adeo feliciter everti, ut omne plane effugium præcluderit, prorsusque mirum sit, commenta Halloixiana repetiisse Schelstratium Antiq. Illust. P. II. Diff. III. c. III. Art. I.*

(e) Pauli Vindingii Epistolæ de Scriptis Adeptotis pag. 352. exhibetur Mantissa loco post Deckherrum.

(f) Joh. Deckherrus de Scriptis Adeptotis. p. 73. itidem in Mantissa.

(g) Chemnitius Consil. de Læctione Patrum. p. 341.

*Proximus deinde est Dionysius Areopagita, cujus exstant scripta de cœlesti hierarchia: de Ecclesiastica hierarchia: de divinis nominibus. Item, aliquot Epistolæ: & alia quedam, quæ recensentur apud Suidam. Jam vero nullus ex veteribus, vel uno verbo mentionem facit istorum Scriptorum. Et Hieronymus, qui tamen ex professo textit Catalogum Scriptorum Ecclesiasticorum, non ponit Areopagitam in illorum Catalogo, qui scripta sua posteritati reliquerunt. Valla & Erasmus collegerunt multa argumenta, non esse Areopagitæ illa scripta, quæ ipsi inscribuntur. Et si nullum aliud esset argumentum: tamen ipse*

*stylus satis convinceret, non esse Atticum, nedum Apostolicum scriptum. Putantur esse alterius cujusdam Dionysii. Ut ut sit hæc constat apud omnes, non esse certi autoris: nec quo tempore sint scripta, facile colligi potest.*

(h) Acta Erudit. L. Mensis Junii A. 1691 pag. 292.

*Harum prior agit de scriptis, quæ vulgo sub Dionysii Areopagitæ nomine circumferuntur, quæ pseudepigrapha esse pluribus rationibus evincit. De ætate autem pseudo Dionysii differens Madeburgensium sententiam, qui ad 4. sæculum hunc scriptorem retulerunt, tum veram esse dicit, si Apollinarius hæreticus librorum istorum Autor statuatur, quod à Græcis nonnullis factum Laurentius Valla in Annotationibus ad Act. 17. observavit. Ipse autem hunc Pseudo-Dionysium ad quintum sæculum referre mavult Dissentit igitur hæc Usserii Dissertatio ab ejusdem Bibliotheca Theologica Manuscripta, in qua librorum Dionysio Areopagitæ suppositorum autorem esse Apollinarium probare conatus est, ut Whartonus indicat, qui Bibliotheca illius Theologicæ legende copiam sibi quondam datam, impresentiarum vero denegatam addit, interim tamen ex eadem insignem Usserii de Johannis Scythopolitani & Maximi in Dionysium Scholiis observationem excerpit, quam in usum Cl. Cavei quondam inde transcripserat. Animadvertit nimirum Usserius Johannis Scythopolitani & S. Maximi in Dionysium scholia a Morellio & deinceps ab aliis simul confusa fuisse, & uni Maximo tributa, cum olim non solum in antiquioribus exemplaribus, quæ Cyparissiotæ tempore ferebantur, sed etiam in utroque, quo ipse Morellius usus est, codice distincta fuerint.*

(i) Actorum Erudit. L. Supplement. Tom. II. Sect. XI. p. 537.

*Prolixa Dissertatio X. paucis à nobis innui magis quam recenseri opus habet, quippe quæ de scriptis Dionysii Areopagitæ ita se gerit, ut utriusque partis argumenta cum responsionibus & exceptionibus fuse satis exponat, non celata Auctoris sententia, quæ ad Antiareopagiticos, ut vocat, inclinat: sibi enim ait probabilissimum videri, scripta Pseudo-Dionysii intra A. 431. & 451. id est, duas œcumenicas synodos Ephesinam & Chalcedonensem ab auctore turbata Ecclesiæ opitulaturo primum scripta, non statim tamen visa omnibus, vel probata, sed sensim sensimque, donec in Collatione Constantinopolitana A. 533. demum innotescere coeperint & ad omnium pervenerint notitiam.*

(ii) Jacobi Usserii Armachani Dissertatio de Scriptis Dionysio Areopagitæ suppositis, quæ p. 218. post ejusdem librum Historiæ dogmaticæ de Scripturis & sacris vernaculis ita incipit:

*Dionysii nomine circumferuntur (a) libri quidam de Hierarchia cœlesti, & Ecclesiastica, de divinis Nominibus, de mystica Theologia, atque Epistolæ undecim: Quæ quidem Opera Dionysio Areopagitæ Pauli discipulo a nonnullis magni nominis hominibus attribuuntur; & nominatim a Michael. Syngelo in Dionysii Encomio, Suida in Lexico, Adone, Gregorio Turonensi, Dionysio Carthusiano, Ambrosio Camaldulensi, Marsilio Ficino, Pachimere, Joanne Novio in Apologia, &c.*

*Non desuerunt contra Viri doctissimi, qui certis.*

semas protulerunt demonstrationes, quibus non esse hunc verum Dionysium appareat.

Eas nos ordine hic subjiciemus; Præmissis quatuor illis argumentis olim contra Dionysium adhibitis, quæ ex Theodoro Presbytero in Bibliotheca sua recenset Photius Constantinopolitanus Patriarcha.

Nota (a) *Whartoniana* sic habet: Vide Illyricum Centuria prima, lib. 2. p. 625. mendac. Papisticorum, p. 38. & de Missa contra Fabrum Angustan. Whittakerum de Scriptura quæst. 6. c. 12. p. 432. Humfredum contra rationem quintam, p. 514. Rainoldum collat. cum Hart. c. 8. Divis. 2. p. 417. Mornæum de Missa, lib. 1. c. 2. Hospinianum de Origine Monachatus, p. 111. Marytrem loc. commun. de Missa, n. 9. 892. p. & 80. 81. Lubbertum de principiis Christianorum Dogmatum, lib. 7. cap. 10. p. 655. Scultetum. Medullæ Patrum lib. 11. c. 9. p. 383. - - - & p. 298. & 299. Quibus, cum Erasmo contra Parisiensem censuram, respondemus: Eam, qui hos libros scripsit, id studio curasse (d) (Vide cap. 2. & 3. de divinis Nominibus.) ut ab illo magno Dionysio scripti viderentur. Nec id videri potest absurdum; quum illo seculo ejusmodi libris falso celebrium virorum titulo commendatis undiq; scaterent omnia. Tumenim (inquit Erasmus) piis etiam viris persuasum erat, Deo gratum esse, si tali fucō populus ad aviditatem legendi provocaretur. Vid. Delrii *disquisit. Magic. lib. 6. p. 519. 520.* & Stephanum de Sampayo (T. II. 6. 11.) fol. 26. & c. & Calvinum in *Act. XVII. v. ult.* Hamelman. de *Traditionibus*, p. 731. 732. 743. Chemnitium, part. 1. loc. *Theolog. fol. 2. Guilb. Eisen-greyn Centenario I. Hist. Ecclesiastica. Matthæum Galenum in Areopagiticis, ubi Dionysii scripta à nostrorum objectionibus vindicare conatur (testo Baronio in Martyrolog. Roman. Oct. 9. p. 456. & 458. vide eund. in Annalibus ad an. 109.) Et Godefridum Tilmannum in Apologia, quam præfixit Pachymera Paraphrasi in Dionysium a se latine conversæ (de qua T. 1. 7. 6. p. 640.) & Michael Syngelum in *Censur. de hoc lib. p. 104.* Magdeburgenses *Centur. 4. c. 10. col. 1129. de Dionysii scripto ita statuunt: Probabilibus ducti rationibus, maxime quæ ex statu, forma, gubernatione, ritibus Ecclesiæ, quos in Hierarchiis liber iste, Dionysii Areopagitæ in scriptus nomine, depingit; & judicamus, & pronunciare non dubitamus, ad hoc quartum Seculum id genus scripti pertinere, a quocumque tandem Autore confarcinatum. Hæc illi. Ego potius ad quintum Seculum retulerim.**

(k) *Monatlich. Unterredung. A. 1689. pag. 1169.*

Nich wundert / redete Herr Leonhard darzwoischen / daß weder Herr Wasmuth noch Herr Petersen in acht genommen / daß Dionysius Areopagita diese Schriften (*Epistolas ad Apollonem & Polycarpum*) nicht gemacht / sondern sie von einem andern ihm supponiret worden / welches heut zu Tage alle Gelehrte gestehen / wiewol sie nicht einig sind / ob sie im vierdten / fünften oder sechsten Sæculo, ob sie von einem Orthodoxo, oder von einem Ketzer / als dem Apollinario, oder einem Severianer versertiget worden &c.

(kk) *Histoire des Ouvr. des Scav-*

Octobr. 1690. p. 61, Jacobi Ufferii *Armachani Episcopi Historia dogmatica Controversiæ inter Orthodoxos & Pontificios de Scripturis & Sacris Vernaculis nunc primum edita. Accesserunt ejusdem Dissertationes II. de Pseudo Dionysii Scriptis & de Epistola ad Laodiceos antehac inedita.*

(l) *Biblioth. Univ. p. 503. Tom. 17. A la page 281. il y a une petite dissertation d'Ufferius, par la quelle il prouve que les Oeuvres que l'on attribue à Denys l'Areopagite sont supposées. Il apporte d'abord les quatre raisons de Theodore Pretre, que l'on trouve dans Photius contre l'opinion de ceux qui prennent les oeuvres de Denys pour véritables.*

(m) *Cave Chartoph. Eccl. p. 60. Nomen Areopagitæ splendide mentitus; forsitan non alius est quam Apollinarius Antistes Laodicenus.*

(n) *Aug. Varenii Rationar. Theolog. de Scriptor. Eccles. Pars. 2. p. 2. & 3. §. 2. & 3. Præcipua de Dionysiacis illis Areopagiticis controversia, non solum Bellarmino paucis lineis & odium, in Lutheranos, non magis de hæresi, quam Paulus olim per Tertullum coram tribunali Cesaris *Act. XXIV. v. 5. 14.* convictos, & judicium circulare contradictorium publicante: Soli hæretici Lutherani (An a. soli? Nequaquam quia) & quidam scioli, Erasmus, Valla (nec solum hi: sed) & pauci alii (quos sane non inter hæreticos numeravit Bellarminus) opera numerata negant esse S. Dionysii Areopagitæ: sed & Baronio impudentissime, & sic, ut ostenderet ex illa se familia esse, in qua sacramentum est, nihil profiteri sine maledicentia, pronunciant: A majoribus sive orthodoxis, sive hæreticis, ne minimum quidem dubitatum esse, num ea Areopagitica vere Dionysii illius Areopagitæ Episcopi Atheniensis essent, ut jure merito mirari debeas perfrictam frontem recentiorum hæreticorum, pro arbitrio cuncta majorum sive scripta, sive traditiones negantium (vid. *Baron. ad a. D. 649.*) Sed & Leisso, *Halloixio digna Jesuiticis pulmonibus impudentia hic conclamantibus, pro scriptis illis genuinis Dionysii Areopagitæ, cujus conversi mentio in Actis Apostolicis.**

§. 3. 4. Et ut illa Baronii ac Bellarmini præjudicia, ex odio, quo illi Pseudo-Catholici in nos, quos audacter adeo hæreticos appellant, profecta, tanto magis appareant, inq; ipsorum adversariorum capita convertantur, per prioris sententiæ retractationem, negavit illa Dionysii Areopagitæ *Guilhelm. Græcinus* (quem unum 100. *Halloixii* præfert *Dalleus*) negavit *Thomas de Vio Cardinalis Cajetanus*, judicio adeo Bellarmini, & Baronii hæreticus vel sciolus. Quin fatetur *Sixtus Senensis*, non solum *Thomam illum Cajetanum*: sed & plerosque alios (ipsius sane judicio (Catholicos) dubitasse, an illa scripta sint Dionysii Areopagitæ? Agnovit *Possevinus*, Opera illa Dionysii ut pseudepigrapha visa Photio. Sed & ipse Bellarminus *ἀποκατακέρτα* alibi l. 2. de *Monachis* c. 2. allegato Valla teste concedit: Plurimos Viros doctissimos (sanè ipsius hic judicio Catholicos) sensisse hæc opera non esse Dionysii Areopagitæ & non esse certum, an libri illi, qui Dionysii nomen præ se ferunt, sint illius

Dionysii? vid. l. 2. de confirm. c. 7. Quomodo ergo soli hæretici negaverint, veldubitarint? Et si vel pauci saltem alii (quos hic plurimos concedit) Catholici negarunt illa esse Dionysii Areopagitæ, quomodo id negarint soli hæretici Lutherani?

(o) Idem p. 49. & 50. §. 19.

Agnovit idem Sixtus Senens. lib. 6. Bibl. S. Annot. 229. Bedam, Autorem horum operum habuisse Dionysium Corinthium. Etsi autem supposuit Beda, Dionysium illum Corinthium fuisse idem cum D. Areopagita individuum, tamen de hujus hypotheseos falsitate vix ullum superest hodie dubium. Et adeo, si autor Dionysius Corinthius, certe non Areopagita. Et addit Sixtus, quæ frigida nimis, sic ut dubitare liceat, an unquam Sixtus Senensis tenuerit constanter ve senserit, Dionysium Areopagitam illorum autorem scriptorum: Dionysii Areopagitæ putantur esse libri qui nunc de Hierarchiis & divinis nominibus habentur, de quibus Thomas Cajetanus & Plerique alii dubitant, an ejus sint cujus titulo inscribuntur? eo quod Hieronymus in libro de Viris illustribus nullam Dionysii hujus fecerit mentionem. Ita & Possevinus app. sacro ad titulum Photius: Opera, inquit, Dionysii, ut Pseudepigrapha videntur à Photio notati. Et Photius quidem Theodorum Presbyterum respondentem 4. objectionibus contra autorem Dionysium Areopagitam motis (scil. quod 1. Nullus Patrum illum citavit. Quod ne Eusebius quidem Pamphili illum inter scriptores veteres numeraverit. 3. Quod ipse autor, traditiones multis demum post Dionysium Areopagitam Apostolorum æqualem, seculis in vectas narravit. 4. Quod Ignatium allegaverit) In ipso statim limine operis memoravit: quin & addidit: Theodorum pro virili (τερε ἐπ' αὐτῶ) probavisse, genuinum esse magni Dionysii fœtum ἢ γνηστὴν & μεγάλῃς Διονυσίῃς τὴν βίβλον. Ceterum ipse Photius judicium suspendit, & inter Scriptores claros & probatos Dionysium hanc collocavit, etsi alicubi Dionysium, sine addito Areopagitæ, inter Patres in Synodica Sophronii, & hujus fide citavit. Quin & Bellarminus, allegato Valla, L. 5. de Monachis c. 2. concedit plurimos viros doctissimos sensisse hæc opera non esse Dionysii Areopagitæ: Sed tamen Autoris fere æque antiqui, nimirum vel Apollinaris Hierapolitani, vel Dionysii Corinthii, quorum uterque floruerit anno Domini 174. quod novum contradictionis exemplum est. Scripserat scil. Bellarm. in L. de Sc. Eccl. De his libris Viri docti nihil dubitant, quin sint Dionysii Areopagitæ: hic autem dicit: Viros DOCTISSIMOS eosq; quam plurimos, non dubitasse solum: sed & negasse illa Areopagitica.

Pag. 56. §. 27. Juvat in ipsa clausula verba Bedæ ex notis in Act. Apost. ad c. 17. circa finem huc apponere. Hic, inquit, Dionysius Areopagita, est Dionysius ille, qui postea Episcopus Corinthiorum gloriose Ecclesiam rexit, multaque ad Ecclesiæ utilitatem pertinentia, quæ hactenus manent, ingenii sui volumina reliquit, cognomen à loco cui præerat accipiens. Ariopagus est etenim Athenarum curia, nomen à Marte trahens, siquidem græce Mars ἀρης, & villa αἰὼν dicitur. Conferatur cum hoc Bedæ testimonio Eusebius supra citatus num. 25. & patebit confusio Dionysiorum, Atheniensis & Corinthii. Areopagita

sane hic non magis fuit Dionysius Corinthius, quam Alexandrinus: utrobique ingens metachronismus.

(p) Adam. Rechenberg Dissert. de Origine Theolog. Mysticæ §. 22.

Nam due celeberrime de eo quæstiones hoc seculo inter viros clarissimos agitate sunt. Prima est: utrum Dionysius hic Areopagita, Atheniensium Episcopus, Seculo Ecclesiæ primo in Gallias venerit, factusque sit & Francorum Apostolus & Parisiensium Episcopus. Hanc affirmat Hilduinus in suis Areopagiticis, Germanus Milletus, Monachus Benedictinus, Jacobum Sirmondum confutare aggressus, Petrus Halloix Leodiensis, Jesuita, in Illustrium Eccles. Oriental. Scriptor. qui primo à Christo Seculo vixerunt, vitis & documentis. Martinus Delrio in Vindiciis Areopagiticis, Balthasar Corderius, & deniq; Natalis Alexander Dominicanus, in Selectis Histor. Eccles. Capit. Secul. II. Dissert. XV. Contra, hunc impugnant viri doctissimi, Jacobus Sirmondus, Joannes Launojus de duobus Dionysii; Dionysius Petavius, Franciscus Bosquetus Montis pessulani Episcopus Historiar. Libr. I. c. 26. & alii.

(q) Monatliche Unterrednigen Ao. 1695. pag. 15.

Dieser folget ein Extract aus denen Schriften/welche dem Dionysio Areopagita fälschlich zugeschrieben werden / wie Morinus nicht allein mit viel Argumenten darthut / sondern auch zugleich die tradition, daß Dionysius Areopagita Bischof zu Paris gewesen / mit klaren Beweisbüchern nach Sirmondi und Launoy Exempel zernichtet / und so wol den erdichteten Virbium, als den leichtgläubigen Hilduinum nachdrücklich refutiret / am Ende aber von dem rechten Alter der Scriptorum Dionysianorum also geurtheilet: Saltem igitur librorum istorum scriptio initio quinti seculi, & ante Concilii Chalcedonensis celebrationem assignanda est, nec ulla ratione probabitur ad inferius ævum devolvi potest.

(835.) DIONYSIUS CARTHUSIANUS.

Ei tributum

(I) Speculum Quintuplex Pralatorum, est Jacobi GVITRODII, Ordinis Carthuf. Prioris Leodicensis, ut indicat Cave Chartophyl. Eccles. p. 322. (a) Miræus Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 271. ubi etiam docet, cohærere hujus Dionysii Carthusiani Operibus

(II) Librum quem THEODORICUS LOERIUS scripserit. (b) Opera ejus magno numero vide apud Frisium Biblioth. Gesnerianæ p. 203. qui Jacobum Guitrodium, DIONYSIUM PRIOREM vocat cui memoratum Speculum adscribit. Revera est diversus ab hoc etsi eodem nomine insignitus etiam: (perge n. 836.)

(a) Miræus, Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 271.

De ejus vita Scriptisq; lege, si placet, libellum, voluminibus operum adhaerentem, quem Theodoricus Loërius, Carthusianus Colonienfis scripsit.

(b) Cave Chartoph. Ecclesiast. pag. 322.

Jacobi Guitrodii Epist. est speculum quintuplex Pralatorum, Dionysio Carthusiano falso tributum.

(835.α) DIONYSIUS *Papa*. Ipsi adscriptas duas Epistolas aut affictas potius à Peccatore *Mercatore*, seu Pseudo Isidoro, testes adducit Dnus von *Mastricht Bellarm, Baron. Cocum, Blondell. Rivetum &c.*

(836.) DIONYSIUS RYKEL. Edidit

(I) *Monopanton*: seu unum ex omnibus Pauli Epistolis per *Locos Communes* digestis. Paris. 1551. 8.

(II) *Speculum Conversionis Peccatorum*.

(III) *Commentarium in Epistolas Canonicas & Apocalypsin*. Colon. 1530. 8vo. Hic Rykel alias DIONYSIUS CARTHUSIANUS dicitur, vero nomine à LEWIS, patria RYKELENSIS. Vide Thomam Hyde in *Catal. Biblioth. Bodlej.* pag. 209. a. *Frisium* Bibliothecæ Gesnerian. pag. 203. König. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 250. *Miraum* Bibliothec. Eccles. p. 271. *Cave* *Histor. Liter. Script. Ecclesiast.* Append. p. 91. *Olear. Abac. Patrol.* p. 238.

(837.) Leonis Huberti à S. DIONYSIO, Theologiae Doctoris nomine, *de bono statu eorum qui vivunt & colunt castitatem in hoc seculo* Col. 1615. editus liber, est *Leonardi LESSII*, Belgæ Jesuitæ, docente *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. p. 625. & *Alegambe* p. 304. in varias linguas eundem translatum etiam testante. Uterque ejusdem Auctoris sub alieno (nescio quo) nomine prodiisse scribit *Discussionem Decreti Magni Concilii Lateranensis Mogunt.* 1613. in 8. (Adversus eam prodiit *Discussio Discussionis Concilii magni Lateranensis Rogeri Widdringthoni*, Angli, Londini 1619. in 8.) item *Erasmi Chokier Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis Leonis X. bipartitam, Exemptiones Clericorum secularium, Regulariumque, ac utrorumque conservatorias brevi modo complectentem*, Colon. in 4. 1620. *Franciscus Sweertius* in Athenis suis Belgicis, de hoc auctore agens pag. 514. hæc omnia silentio involvit.

Confirmat hæc *Sorvel* Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu 553. at *Witte* personati Dionysii non meminit in *Diar. Biograph.* ao. 1623. d. 22. Jan. ubi *Leslii* Scripta recenset. Vide tamen *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguilez* pag. 548.

(838.) DIONYSIUS LONGINUS, idem esse censetur à *Langbainio* in notis ad ejus *περὶ ὕψους* cum DIONYSIO PHASELITE. Vide König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 479. b.

(838.α) DIOPHANES NICÆENSIS. Scripsit *Epitomen Voluminum XXVIII. de agricultura*, quæ *Cassius DIONYSIUS* Uticensis, e MAGONE POLNO Græce verterat, *Dejotaro Regi Galatarum* inscripta. *Reines.* in dedicat. lib. Var. lect. a. 3. *Symbola est Maastrichtiana.*

(839.) *Pedacius* DIOSCORIDES Anazarbeus. Ei

(I) Adscribuntur de *materia Medica* libri sex à *Thoma Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* p. 209. Septem autem à *Photio* Biblioth. (Græc. Lat. *Scotti* edit. Rotom. 1653) p. 399. 401. quorum quinque tantum pro genuinis agnoscit *Lambecius*

*Biblioth. Cæsar. lib. II. pag. 565.* (a) distinguit autem hunc Dioscoridem Anazarbeum auctoritate *Galeni*, à DIOSCORIDE PHACA, quos confundit *Svidas* & cum eo *Hyde* loc. cit. Discernit tamen etiam eos *König.* Biblioth. Vet. & Nov. 252. Vide *Lambec.* p. 561. 564. (b) ubi scriptos à DIOSCORIDE PHACA septem ordine quidem Alphabetico libros asserit. (c)

(II) Sub PEDANII (non PEDACII, ut male haecenus legitur) p. 595. (d) Dioscoridis nomine inter MS. Bibliothecæ Vindobensis extat liber *de herbis & Radicibus, & succis & seminibus, cum foliis simul ac Medicamentis.* Incipiamus Ergo consequenter à lit. a. Hucusque titulus libri ap. *Lambec.* p. 591. qui mandante *Juliana Anicia* hunc librum ex Dioscoridis libris V. de materia Medica collectum esse docet Lib. II. pag. 592. 597. (e)

(III) Ibidem Dioscoridi hæc tribuitur *Index Alphabeticus Plantarum*, qui EX DIOSCORIDIS libris ET PAMPHILI ALEXANDRINI *Historia Plantarum*, aliorumque scriptis collectus dicitur *Lambecio* loc. cit. p. 593. 594.

IV. *Alphabetum Empiricum Medicum* ab *Hyde* & *Frisio* locis citatis *Pedanio* Dioscoridi adscriptum, EX EJUS & STEPHANI ATHENIENSIS scriptis confarcatum opus esse docet *Lambecius* Biblioth. Cæsar p. 598. 599. (f) adde *Frisium* Bibl. Univers. Gesner. p. 764. b.

(a) *Petri Lambecii* Comm. de Bibl. Cæf. Lib. II. p. 565.

*Secundus trium illorum à Galeno memoratorum Dioscoridum, nempe Anazarbensis, de quo hic præcipue agitur scripsit libros quinque, de Materia Medica; ut non solum ipse in Proëmio primi & ultimi Libri testatur, verum etiam Galenus in (1) supra citato notabili fragmento Proëmii libri sexti de simplicium medicamentorum facultatibus. Quæcumque autem præter illos quinque libros sub ipsius extant nomine, nempe Theriacorum & Alexipharmacorum libri duo, & ΕΥΠΡΟΪΣΜΩΝ sive Facile parabilium libri duo, item (2) Historia plantarum Ordine Alphabetico & (3) Alphabetum Empiricum, ea sine ullo dubio ψευδῆ ἐπιγέγραφα & supposititia sunt, uti non multo post peculiari loco suo solide accurateque demonstrabitur.*

(b) Ibidem pag. 561.

*Ubi quidem tam ea quæ de ætate Dioscoridis referuntur, quam quæ de patria, bene se habent; quæ autem de cognomine Φακῆς & numero librorum ab eorum scriptorum adduntur, partim omnino delenda, partim vero corrigenda & mutanda sunt. Quod enim Dioscorides Anazarbensis ab altero Dioscoride, qui propter faciem lentigine notatam ὀ φακῆς sive Lenticularis cognominatus est, diversus fuerit, non minus perspicue quam accurate indicat Galenus in Proëmio Explanationis Glossarum Hippocraticarum sive obsoletorum & obscurorum Vocabulorum, quæ extant apud Hippocratem.*

Ibid. pag. 564. *Ex duobus igitur jam citatis locis manifeste patet, Suidam errare, dum Dioscoridem Anazarbensem, secta Empiricum, confundit cum Dioscoride Alexandrino, Herophili sectatore & Medicina rationali addicto, qui a facie lentiginosa Φακῆ sive lenticularis cognominatus est. Præterea illu-*

quoque inde discimus, Dioscoridem Alexandrinum cognomine Phacam vixisse ante Dioscoridem Anazarbensem; utroque autem eorum juniorem esse Dioscoridem tertium, cognomine Glossographum, qui parentum Galeni equalis, circa finem Imp. Traiani & prioribus quindecim Imp. Hadriani annis potissimum floruit. Ceterum quod ad scripta horum trium Dioscoridum attinet, testatur Erotianus in Proœmio Lexici sui Hippocratici primum eorum, nempe Dioscoridem Phacam composuisse libros septem contra ea, quae a Xenocrito, Coo, Baccheo Tanagræo, Philino, Empirico, Epicelæsto Cretensi & Apollonio Ophei in expositione Glossarum Hippocraticarum perperam tradita fuerant.

(c) Ibidem pag. 564. 565.

Idem Dioscoridis Phacæ in septem libros divisum Opus opinor significari etiam à Galeno, dum supra citato posteriori loco illum refert inter eos autores, qui scripserunt ὀνομασίας τῶν Φαρμάκων, hoc est, ut ego interpretandum arbitror, Nomenclaturam medicamentariam. Verisimillimum etiam mihi videtur, Opus hoc compositum fuisse ordine alphabetico, ita ut, quotiescunque secundum seriem literarum occurreret nomen alicujus medicamenti, ab Hippocrate memorati, quod à supra nominatis Glossarum Hippocraticarum Interpretibus minus recte expositum esset, errores eorum detegerentur & refutarentur.

(d) Idem, ibid. p. 591.

Ubi primo observatu dignum est, Dioscoridem recte & vere ibi appellari ΠΕΔΑΝΙΟΝ sive Pedanium, non autem, ut in aliis nonnullis corruptis Codicibus M. Stis, & in Jani Antonii Saraceni aliisque impressis editionibus perperam & falso legitur ΠΕΔΑΚΙΟΝ sive Pedacium. Initio enim Dioscorides more Græcorum unicum tantum habuit nomen, & simpliciter fuit appellatus ΔΙΟΣΚΟΡΪΔΗΣ sive Dioscorides; postquam autem is venit Romam & Civitatis Romanae jus adeptus est, ex eo tempore triplex more Romanorum capit habere nomen, nempe Prænomen, quod vetustate prorsus jam est oblitteratum, Nomen gentilitium Pedanium, quod in vetustissimo Codice M. Sto Casareo de quo in præsens agitur, salvum & incolume superest, & Cognomen quod antea unicum & simplex illi fuerat nomen, nempe Dioscorides. Ab antiqua igitur Romana Gente Pedania, cujus apud antiquos Auctores & in vetustis Numismatibus atque inscriptionibus frequens etiam nunc cernitur mentio meruit Dioscorides, nomine gentilitio appellari Pedanium, non autem, ut vulgo perperam & absque ulla ratione creditur, Pedacium.

(e) Ibidem pag. 597.

Continet is quæ alia varia, quæ suo tempore ac loco singulatim à me recensentur; tum inter hæc 45. & 46. Præfationem Dioscoridis in libros quinque de materia Medica, cujus principium Πολλῶν ἔ μόνον δεχταίων &c. finis autem ἐν κασσιπερίνοις ἀγγείοις δὲ πύραυ. Finita præfatione incipit eodem folio quadragesimo sexto Descriptio Plantarum secundum Alphabeti seriem ita ut Prima sit Ἀβρόπενον, secunda Ἀγίλοφον, tertia ἀγαρικόν, & sic deinceps. Quamvis autem hæc descriptio præcipue quidem & maxima parte ex Dioscoridis libris quinque de Materia Medica desumpta sit, ex ordine tamen alphabetico,

ut supra jam monui, manifeste apparet, eam non ab ipso Dioscoride, sed tantum à recentiori quodam collectore ita esse compositam. Idem quoque patet ex variis appellationibus, descriptioni cujusque plantæ præfixis; quippe quæ, ut (2) supra prolixius indicavi, sine ulla controversia non Dioscoridis, sed, ut ego opinor Pamphili Alexandrini sunt. In titulo istius alphabetice Plantarum Descriptionis, qui hic est Διοσκορίδης Πεδάκις, πόλεως Ἀναζαρβῆς, perperam Dioscorides vocatur Πεδάκις sive Pedacius, cum ut (3) supra demonstratum est, revera Πεδάκις sive Pedanium appellandus sit. Cæterum et si absque dubio descriptio illa Plantarum olim ab A pertigerit usque ab Ω, nunc tamen injuria temporis quinque tantum supersunt folia; ita ut ne ipsum quidem A amplius sit integrum, sed in (4) Ἀλίμω desinat. Eodem codice à folio 36. usque ad folium 185. continentur Dioscoridis libri quinque de Materia Medica integri, ita ut ab ipso Dioscoride compositi sunt. Primi libri titulus est: (5) Πεδάκις Διοσκορίδης Ἀναζαρβῆως πρὸς ἰλης ἰατρικῆς λόγῳ πρῶτῳ. Hinc sequitur Præfatio, Πολλῶν ἔ μόνον δεχταίων &c. Præfationi subjungitur Index Alphabeticus totius Materiae Medicæ, de qua omnibus quinque libris agitur. Deinde incipit Libri primi caput primum de Iride his verbis: Ἰεῖς ἰλλυρικὴ φύλλα φέρει ὁμοία ξηφία. &c. Finis autem ultimi capitis Libri quinti sive ultimi est ἄλις ἔχει. Post hos quinque Dioscoridis genuinos libros sequuntur ibidem folio 185. supposititia ejus Alexipharmaca sub hoc Titulo: Πεδάκις Διοσκορίδης Ἀναζαρβῆως πρὸς δηλητηρίων Φαρμάκων καὶ τῶν αὐτῶν περὶ φυλακῆς. Principium eorum est Ἀποδόντες ἐν τῷ περὶ γράφεισι βιβλίαις, Φίλτατε Ἄρειε &c. In fine autem sunt ea ibi mutila, & pertinent tantum usque ad capitis trigesimi tertii principium hoc: Προουτέον ἢ καὶ τῷ ἐπ' ὠφελεία διδιδύων ἔνεκα τῶν ἰπτιφερομύων κινδύων.

Ibidem pag. 592. Notandum secundo est quod in eodem supra exhibitio vetustissimi hujus Codicis M. Stis Dioscoridiani Titulo expresse indicatur, in recensendis plantis ordinem ibi servatum iri alphabeticum. Hinc enim certo liquet, alphabeticam hanc Plantarum descriptionem diversam esse a Dioscoridis libris quinque de Materia Medica. Illi enim non tantum non sunt compositi ordine alphabetico, verum etiam ipse Dioscorides in Præfatione Libri primi eam de Materia Medica scribendi methodum summo opere improbat his (1) verbis: ἡμαρτον ἢ καὶ πρὸς πλὴν πᾶσιν οἱ μὲν αἰσμηφύλας διωάμεις συγκροσωντες, οἱ ἢ καὶ σοικεῖα ἀναγραψαντες διεξέδξαν τὸ ὀμοθυμίας ταυτε γῆνη καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, ὡς Διὰ τὸ το αἰσμημημόνδτα γινεσθαι. Hoc est: Porro etiam in ordine peccarunt, dum alii nulla cognatione junctas facultates copularunt, alii ordinem elementorum secuti, tum generum, tum eorum vires a sua cognatione disjuxerunt, ut vel hanc unam ob causam difficilius memoriae mandari possint. Hæc ipse Dioscorides. Si ergo is, ut hinc videre est, in describenda Materia Medica ordinem alphabeticum adeo improbat, necessario sequitur, alphabeticam illam plantarum descriptionem, quæ vetustissimo isto Codice M. Sto Casareo continetur, non ab ipso Dioscoride

scoride compositam, sed tantum ex quinque ejus de Materia Medica libris collectam esse. Placuit autem (2) supra memorata *Juliana Anicia*, cujus jussu collectio illa facta est, ordo Alphabeticus haud dubie eam præcipue ob causam, quia unaquæq; planta secundum primam sui nominis literam facilius celeriusque potest reperiri, quam si ordine cognationis secundum genera & vires quærenda sit. Maluit igitur illa hac in re *Galenum* sequi, quam *Dioscoridem*.

(f) Ibidem p. 598. 599.

Continet is a folio 64. usq; ad folium 141. *Dioscoridis Anazarbenis & Stephani Atheniensis hætenus ineditum Alphabetum Medicum Empiricum sub hoc Titulo: Βιβλῶν Διοσκορίδου καὶ Στεφάνου Ἀθηναίων Ἐπιλόγου, περιέχοντι Φαρμάκων ἐμπειρίας καὶ ἀλφάβητον σφῶς ἐκτεθείου.* Principium ejus hoc est: (1) Ἄβρωπα Διαιτηρεῖ ἀπὸ μυῶν καὶ σκωλήκων καὶ βιβλία, ἱμάτια καὶ χορτὰ ἀψίνθιον ξηρὸν ὑποσπυρνωμῶν ἐν τοῖς κίβωτοις. Certo autem constat, Alphabetum hoc Empiricum (2) nec ab ipso *Discoride Anazarbeni*, nec a *Stephano Atheniensi* compositum, sed tantum ex utriusq; scriptis ab aliquo recentiori auctore collectum esse, ideoq; ubi vis in margine nominatim annotatum est, quid ex alterutro desumptum sit. Aliud quoddam ejusdem Alphabeti Medici exemplar manuscriptum, quo *Conradus Gesnerus* olim usus est, extitit apud *Casparum Wolphium Tigurinum Medicum*, ut testatur *Joannes Jacobus Frisius* in *Bibliotheca Universali Gesneriana a se aucta his verbis: Stephani Atheniensis Philosophi Explanations in Galeni priorem librum Therapeuticum ad Glauconem Græce editi sunt A. 1554. Augustino Gadaldino Mutinensi interprete cum Scholiis, quibus Castigationes in his Explanationibus factæ explicantur; & Lutetiæ a Sylvio anno 1555. Ejusdem & Dioscoridis Alphabetum Medicum Empiricum manuscriptum græce extat apud Casparum Wolphium, emendatum à Conrado Gesnero. Hæc Frisius. Haud contemnendus ergo nec inutilis foret labor, si quis vir doctus, & in re Medica bene versatus, Opus illud hætenus ineditum in latinam verteret linguam, & tam græce, quam latine publicaret, uti olim *Conradus Gesnerus* facere constituerat.*

(840) **DIPLICI** *Gelasius: Eustache GISELIUS.* *Baillet, liste des Auteurs deguisez p. 548.*

(841) **DISCIPULUS.** Hoc nomine prodierunt *Norimbergæ* apud *Johannem Koburger*, 1514. & recusum *Mogunt.* 1612. (I.) *Sermones varii de Sanctis &c.* (II.) *Promptuarium exemplorum.* Verum Auctoris nomen est *Joannes HEROLD*, Ordinis Prædicatorum, indicante *Frisio* *Bibliot. Gesner.* p. 545. cui addit *Heylin.* *Histor. S. Georg. Angl.* Addend. p. 410, *Symbola Normanniana.* Superaddit his *Symbola Badiana* (III) *Quadragesimale.* (IV.) *de Bello Albigensum.* sub lit. (a) quæ proprio nomine **HERLOTUM** vocari vult.

(a) *Symbola Badiana.*

Frater *Johannes Herlot Sacre Theologiae Magister, Germanus, floruit circa annum 1400. Scripsit sub nomine Discipuli sermones de tempore, de Sanctis, & quadragesimale. item de Bello Albigensum,*

*& librum variorum Exemplorum. Pluries editi fuerunt sermones prædicti Norimbergæ 1514. & Venetiis 1595. apud Hæredes Melchioris Hertz, in 4to. v. Possavinus, Antonius Senensis a, ud Altamuram, item Bibliotheca Dominicana sub dicto anno 1400. ubi notat etiam, quod cognominatus ab aliquibus est etiam Joannes Herold.*

**DISCIPULUS** v. *Arianus.*

(842) **DISUNITO** *Academico detto l' incapace.* Hoc nomine Italice prostant

**XXXVII. FLORINDO** de **SILVESTRIS** stampò sotto nome del *Disunio* *Accademico* detto l' incapace:

1. *Il Capitano di questo Mondo* Com. In Maccrata M. DC. XLVII. 12.
2. *La Combattuta Vedova* Com. In Viterbo per il Diotallevi M DC LIII. 12.
3. *Li Dui Fratelli Discordi* Com. In Bracciano per il Fei M DC XXXIX. 12.
4. *Est locanda* Com. In Viterbo per il Bilancioni M DCLII. 12.
5. *La Fuga d' Herminia* Com. In Viterbo per il Fei.
6. *Signoriana Zingeretta.* Com. In Viterbo M. DC. XLVI. 12.
7. *La Vignarola* Discorso per Intermedio. In Viterbo per il Diotallevi M. DC. LIII. 12.

Auctor vero nomine appellatur *Florindo de Silvestris* docente *La Visiera Alzata* *Hecatoestes* n. XXXVII. p. 50. 51.

(843) **DITHMARSUS** *Ursus: Nicolas RAIMARUS* *Baillet, liste des Auteurs deguif.* p. 548.

(844) *Divi LESCHI* genus amo. Sub anagrammatico nominis sui involucro edidit *Michael SENDIVOGIUS*, Polonus aut Moravus, Baro, Tractatus XII. de lapide Philosophorum, citante *Witte* in *diar. Biograph.* Anno. 1646. & sub *Leschi* nomine *Mercklin.* in *Lindenio* *Renov.* p. 748. a. ubi addit, Tractatus hos extare in *Volum. IV. Theat. Chemicæ*, edit. *Argent.* 1613. 8vo. una cum alio ejusdem *Leschii*, *Sendivogii*, qui inscribitur *Ænigma Philosophicum ad filios Veritatis.* An & reliqui libri, quos allegat *Witte* loc. cit. sub *Divi Leschi* nomine emissi sint à *Sendivogio*, incertum est. Adde quæ ex *Mercklinio* notavimus in *Anonymis* num 1010. β. ubi de *Lumine Novo Chymico* prolixius. vid. plura in *Leschi.*

(845) *Guilielmus DIVUS.* Idem est, qui *Guilielmus ALVERNUS* seu *ARVERNUS*, Episcopus *Parisiensis*, ut notat *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* p. 24. a. ubi eo nomine citat (I.) *Opera de Virtutibus & Vitiis*, & 7. *Sacramentis.* *Venet.* 1591. (II.) *Sermones per annum.* *Parisi.* 1638. (III.) *Sermones seu Postillas super Evangelia & Epistolas Dominicales* *Colon.* 1582.

(846.) *Johan.* DOBENECK est *Johannes COCHLÆUS*, ut habet Tom. III. *Autographorum Lutheri & Coetaneorum*, p. 87. Adversus cucullatum Minotaurum Wittebergensem, *Joh. Donebeck Wendelstinus*, alias *Cochleus*, de Sacramentorum gratia. Ad Wilhelmum Nefenum, Francofurt. ad Mœnum 1523. alia edit. 1523.

(846.α) DOCCOMENSIS *Jacobus*: Michel d'ISSELT D'AMERSFORT. *Baillet liste des Auteurs deguifez* p. 548. v. *Jacobus*.

DODO v. *Richea*.

(847.) DOLDIANUS. Hoc nomine appellari maluisse ARTEMIDORUM, ex *Angeli Polit. Opp.* pag. 252. notavimus in *Artemidoro*, quem vide.

DOLEMANNUS v. *Dolmannus*.

(848.) DOLERIE, le *seur de*: Guillaume POSTEL. *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 548.

(849.) DOLETI nomine emissus est ab Hieronymo ALEANDRO liber 1535. quem furiosum appellat *Erasmus*. v. *Seckendorf*. *Lutheranism*. lib. I. Sect. 34. §. LXXXI. p. 128. b. adde *Baillet*. *liste des Aut. deguif.* p. 548.

(850.) DOLETUS subtili furto in Commentariis suis Latinæ linguæ in aliam formam redegit opus, quod STEPHANUS ROBERTUS antea sub titulo *Theauri Latina linguæ* in publicum emiserat. vid. *Morbos*. *Polyhist.* liter. lib. I. cap. IX. p. 83.

(851.) *Justus* DOLIARIUS *Florentinus*, edidit Dialogos cum inscriptione Italica: *Il Capricci del Bottajo*. *Chimericos* illos appellat *Zwingerus* *Theatr. Vit. Humanæ* p. 3715. b. scriptosque asserit à *Joh. Baptista* GELLO, sub cujus nomine eos etiam citat *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* p. 283. a. forte quod nova editio Flor. 1619. in 8vo *Ibidem* memorata, genuinum Auctoris nomen præferret, ut conjicit *Symbola Normanniana*.

(851.α) R. DOLMANNUS ut sit *Robertus PERSONIUS*; Ita refert *Symbola Caveana* *Islingtonensis*. Anno 1594. Editus est liber Anglice titulo *The Book of titles: sive, Liber de titulis vel de Successione regni Angliæ*, in quo probatur regnum Angliæ jure ad Regem Hispaniarum pertinere: prodiit sub nomine *Dolmanni Sacerdotis* cujusdam secularis, sed Romæ scriptus à *Rob. Personio* Jesuita, homine vehementis & ferocis naturæ, & moribus incultioribus (uti de eo loquitur *Cambdenus* ad Annum 1580. p. 299.) De quo libro licet nihil habeat *Alegambe*, eum tamen, inter *Personii* opera refert *Pitfeus*. Hucusque *Symbola*. *Pitfeus* *Dolmanni* nomen non addit. Pleraque suppresso nomine *Personium* scripsisse diserte probat. p. 804. *Hyde* part. I. p. 211. a. ad R. *Dol-*

*manni* titulum hæce habet: a conference about succession to the Crown of England 1594. in 4to & pag. 325. a. in *Sr. John Hayward Answer to the first part of a Conference conc. Succession by R. Dolemann*. Lond. 1603. 4to. Addatur *Symbola Normanniana*: ubi postquam auctorem *Parsonium* indicasset, ita pergit: *Nec difficilis est conjectura. Præterquam enim, quod huic passim tribuatur tum à Suteliffio Blessings*. p. 242. 364. Reply p. 125. dedic. p. 15. *Barlovio* Answer p. 3. 5. Reply p. 325. *Pitseo* p. 805. *Woodio* Hist. & Antiqq. Oxon. L. II. p. 79. a. notissimum est huic communiter *Parsonio* usurpatum fuisse nomen P. I. p. 169. b. Ut taceam ipsummet *Parsonium* agnoscere hunc suum fœtum: quamvis cum Cardinale ALANO & Francisco INGLEFIELDO communem. *Apolog. Hierarch: Ecclesiast.* p. 188 b. Adde *Acta Eruditor.* Lips. 1691. pag. 3. (a) quæ DOLEMANNUM loco Dolmanni cum appellant.

(a) *Acta Erud.* Ao. 1691. m. Jan. p. 3. *Personius* (*Robertus Jesuita*) --- varios libellos contra *Elizabetham Reginam*, ejusque religionem, procul a fulmine in Gallia, Hispania Italiave constitutus exaravit, quorum aliqui fictitium *Andree Philopatoris*, *Hovvleti*, *Dolemanni*, aliqui verum sed commodatum *Cardinalis Alani*, aliqui proprium *Personii* nomen præse ferre dicuntur (ab *Eduardo Gee* in *Introductione de vita Personii*, præmissa libello *Memoriali de Reformatione Angliæ*, quamprimum Pontificium Principem nacta fuisset, instituenda.)

(652.) *Pauli* DOLSCII nomine prodire.

I. *Synacides Græco Elegiaco Carmine redditus*. Lips. 1571. 8.

II. *Psalterium Græcis versibus redditum*. Bas. 1555.

III. *Confessio item Augustana Græce reddita*, quam *Joh. Hoornbeck* in summa *Controvers.* lib. II. p. 979. edit. secundæ, *Philippi MELANCHTHONIS* esse scribit, à quo proinde & priora illa profecta esse nullus dubito. Confutat hæc *M. Joh. Reiskius* in *Epistola ad me* *Cal. Maj.* 1689. data hisce verbis. *Neg. Augustanam Confessionem sibi in Epistola Melanchthon attribuit. Sed D. Paulus Dolscius artis Medicæ Doctor. Is Gymnasii primo Hallensis Rector, postea urbis Anno 1583. Consul fuit, cujus adhuc publica extant monumenta eruditionis Græcæ, & hæc quidem edita Græce; in primis Psalterium Davidis Carmine elegiaco, & Augustana Confessio soluta, eaque nitida oratione. Sic M. Anton. Probus Eccles. Isleb. ad S. Nicol. Pastor in Orat. de S. Athanasio contra D. Hungerum. Itaque ipse judica, quid de Hoornbeckii sententia sit statuendum.*

*Hoornbeckio* consentientem *Hottinger. Hist. Eccles. V. 50.* adducunt *Marginalia Normanniana* Aliam Augustanæ Confessionis traductionem Græcam à *Joanne Lonicero* factam memorat *Teiffier* *Eloges des hommes savans* Tom. I. p. 330. qui ceteroquin sententiæ nostræ de persona Dolscii accedit. p. 292.

Addit hic etiam *Margo Diecmannianus sequentia: Cum hoc Psalterium cum Prefat. &*

*commendatione Phil. Melanchthonis editum esse Jo. Neander Erotem. ling. Hebr. p. 446. scribat, ipsum eundem Melanchthonem quoque habere auctorem vix credibile est. Eademque Neander, habet Appendix Biblioth. Gesner. fol. 87. fin. (Et deinde,) Illud de Confess. Augustana Græca, Dolscii nomine à Melanchtone scripta, citra dubium Hoornbeck à Melchione Adami accepit, qui id narrat in Vitis Theol. pag. 351. Sed hoc ex verbis Epistolæ Melanchthonis ad Bordingum, quæ ibidem affert plane non colligitur. Imo potius, si sine Philippi consilio ista interpretatio Græca Confessionis edita est, cujus tamen phrasin probat, ut ipsa ejus verba habent, de scripto non suo sed alterius cum loqui apparet. Unde Leo Allatius Perpet. Consens. Eccl. Occ. & Orient. l. 2. c. 8. p. 1008. ex Mart. Crusio, qui rem melius Melchione Adami noverat, refert Melanchtonem Augustana Confessionis, Græce à Paulo Dolscio Plauenensi conversæ, exempla ad Patriarcham Constantinop. misisse. V. Dan. Henrici Delineat. Christianismi pag. 343. 344. ubi ait: Num Græcum Conf. Aug. exemplar, sub nomine Dolscii editum, non ipsum Dolscium, sed Phil. Melanchthonem agnoscat auctorem adhuc erit decidendum: hæc Henrici, qui deinde, quod ex Crusio Allatius attulit, pro verosimiliori habet, & ipsius Dolscii Epistolam Dedicatorem recitat, quam Aug. Confessionem à se Græce versæ, & Basileæ Ao. 1559. editæ, præmisit, potuisse tamen Aug. Confess. & à Melanchth. & à Dolscio in linguam Græcam transferri concedit. Et porro: Mibi quidem, uti magnum de Græca Aug. Confessione: ita maximum de reliquis duobus libris, & qui plures sub Dolscii nomine prostant dubium hæret, quos pro pseudonymis habere nequeo. Et valde vereor, ne simili ratione Teiffierium impegerit, qui Melanchthonem quoque Syraciden Græco carmine expressisse tradit. Unde duplicem ejus versionem Græcam, Dolscii & Melanchthonis, fecit Jo. Albert Fabricius in editione libror. Apocryph. V. T. p. 367. Hactenus Symbola, Uberius vero longe alium etiam librum Joannis Dolscii vide infra in Veltkircho.*

(853.) DOMINICO Pontificiorum Sancto, & Dominicani ordinis Auctori, adscriptum de Corpore Christi librum, alterius DOMINICI DE PANTALEONIBUS esse, docet ex Malvenda de Paradiso c. 6. p. 191. & aliis Th. Raynaud. in Diptychis Marianis part. 2. puncto 2. num. 19. ut ipse refert, de lib. mal. & bon. p. 138.

#### DOMINICUS v. Genis.

(854.) DOMINICUS LOPEZ. S. J. Eo nomine prodiit Hispali 1588. 12mo. liber Fausti SOCINI de Auctoritate S. Scripturæ antea etiam non præfixo Auctoris nomine editus, ut testatur Sande

in Biblioth. Antitrinian. pag. 66. 67. (a) Scriptus autem liber ille primum italice, deinde ab ipso Auctore Socino latine factus idque  $\kappa\tau\alpha$   $\pi\acute{o}\delta\alpha$  ut ipse loquitur Epist. 3. ad Smalcium Oper. Tom. I. p. 460. indicante Caveo in Epistola 12 Kalend. Jun. 1676. ab aliis in varias postmodum linguas translatus. Extare in Bibl. Fratrum Polon. Tom. I. in Operibus Socini pag. 265. affirmat ex notis Techtianis Raphaëliana Epistola d. 7 Nov. vide etiam Richardi Simonis Histoire Critique du Vieux Testament Lib. III. c. XVI. p. 449. sub (b) excerptæ editionis Roterodamensis, alterius vero p. 504. citatæ Diecmano, qui addit h. l. Hoornbeck apparat. ad controvers. Socinian. p. 60. & Tom. I. p. 2. 3.

(a) Sandius Bibliothec. Antitrinitar. pag. 66. 67.

De Auctoritate Sacræ Scripturæ liber, Italice circa a. 1570 conscriptus in gratiam viri cujusdam magni, & editus non præfixo auctoris nomine. Idem Latine, ab auctore conversus: editus Hispali anno. 1588. 12mo apud Lazarum Terrerium cum permisso superiorum, sub nomine R. P. Dominici Lopezii Societatis Jesu, qui videtur opusculum hoc sibi vindicare voluisse: verum, in præfatione contrarium laudatur, his quæ in ipso libro leguntur: itaque se ipse prodit. Cloppenburgius vero putat, auctoris, loci & typographi nomina ficta esse: dicitque fuisse, qui ex typorum indicio assererent Amstelredamensi typographo, satis celebri olim bibliopole, Cornelio Nicolai. Verum præter hunc, nullam aliam qua dicta destruat, affert rationem.

Idem, Racoviæ a. 1611. Aprilin 8vo:

Idem, eodem 1611. anno, procurante & exornante editionem Conrado Vorstio: sub hoc titulo; De auctoritate S. Scripturæ opusculum his temporibus nostris utilissimum: quemadmodum intelligi potest, ex præcipuis rerum, quæ in ipso tractantur capitibus. Præfixa est Vorstii ad lectorem præfatio, in qua rationem hujus editionis exponit: subjuncta vero in fine libri, censura seu nota Theologorum Basiliensium ad tria loca paulo obscuriora, unde errandi occasio peti posset. Idem Belgice, sub hoc titulo; Van de Authoriteyt der H. Schriftuur, door Dirck Kaphelsen Kamphuyzen uyt het Latyn vertaalt, en met geleerde antcekeningen verciert. i. e. interprete Theodoro Raphaëlis Camphusio, ejusque notis adornatus. a. 1623. 4to.

Ejusdem secunda editio. Van de geloof-Waardigheyd der H. Schriftuur: mit Koenraad Vorstius verantwoordelycke Voor-reden verriyckt. i. e. cum Contradi Vorstii præfatione apologetica. In fronte collocata est, Dedicatio Jacobi Sieninii Sigismundo III. Regi Polonia, &c. Scripta Racoviæ 20. Novemb. 1608. quæ alias Smalcii libro de Divinitate Jesu Christi præfigi solet. a. 1666. 4to. Idem Gallice sub hoc titulo; Livre de L' Autorité de la Sainte Ecriture, traduit par Nicolas Bernaud gentilhomme Dauphinois, avec L' advertissement de M sieurs les Theologiens de Basse, sur quelques endroits dudit escrit. 1592. i. e. Liber de Auctoritate S. Scripturæ, translatus per Nicolaum Bernaudum Nobilem Delphinatensem, una cum censura D. D. Theologorum Basiliensium in quædam loca scripti hujus.

(b) Histoire Critique du Vieux Testament. Lib. III. Cap. XVI. p. 449.



Faulte Socin son neveu, qui fut heretier de Doctrine, & des Livres de Lelius Socin son oncle, fit imprimer en 1570. un petit Traité de l'Autorité de l'Ecriture, écrit en Italien, qui fut ensuite traduit en Latin, & imprimé en 1588. sous le nom du R.P. Dominique Lopez de la Compagnie de Jesus. Il défend dans ce Traité l'autorité du vieux & du Nouveau Testament, où plutôt il ne prouve que l'autorité du Nouveau; d'où il prétend conclurre, qu'on doit aussi recevoir les Livres du Vieux Testament comme divins, parce que Nôtre Seigneur les a autorisés dans le Nouveau.

(855) DOMITIANO Cæsari male tribui Carmen de Puero Thrace, quod in Vett. Epigrammatis extat, & C. GERMANICO, Drusi filio a Tiberio adoptato deberi, docet Voss. de Poet. Lat. p. 38. Idem de Anti versione probat Barthius adversarior. l. 10. c. 21. & Rutgersf. var. lect. lib. 2. cap. 9.

(a) Barthius Adversar. lib. 10. c. 21.

De cæteris quidem dubium non est, de Germanico autem eruditissimi viri dubitant; sunt enim qui Domitianum ejus translationis, quæ hodie extat, auctorem facere volunt; a quibus ego sane magnopere dissentio. Nulla enim ratio est Lactantium scriptorem sane egregium, Domitianum Germanici nomine censere voluisse; qui Barbaræ crudelitatis principem nunquam tam glorioso nomine appellasset, cujus adeo invisâ memoria fuit, utensum sit vocabulum ex monumentis, quæ perennatura videbantur. Jam qui Lactantium errasse dicere volet, plane seponendus erit; nulla enim persuasione evincet Domitianum ad id usq; Germani titulo notum fuisse. &c. - - -

Scriptisse vero Germanicus non tantum versus videtur, sed enarrationem etiam ipsam; nam quæ Lactantius nomine ejus Principis citat, in Commentariis sunt, non in versibus. Licet non negemus multa aliena manu intrusa esse, ut omnibus fere talibus scriptoribus, qui Poëtis enarrandis usui sunt, cum in omnium manibus fuerint, Monachi autem ex scriptores vel maxime in hoc genere curiosi fuerint, suarumq; glossarum munes & munifici.

(856) DOMITIUS Calderinus: Dominique de CALDARIIS. Baillet. liste des Auteurs deguictez p. 548. Domitii Calderini, Veronensis bene multa recensent Frisus Biblioth. Gesner. pag. 206. b. & König. Biblioth. Vet. & Nov. pag. 256. a. Verum illi hoc nomen pro vero Auctoris nomine habent, nulla plane personæ mentione facta. Domitium Calderinum memorat quoque Tomasinus in Elogiis Virorum illustrium pagina 344.

(857) DONAES Indinatus Sortem sive Sortilegium sacra Sapia scriptis: is per anagramma invenietur Joannes DAVID, quem Jesuitam fuisse Belgam, & inter plurima alia hoc etiam opusculum scripsisse, Valer. Andr. p. 490. & Alegambe pag. 235. testantur: nec non Fr. Sweertius pag. 417. De fictitio nomine tamen haud quidem monens. Nec Wittenius in diar. Biograph. ann. 1613. d. 9. Augusti. At Socwel. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, pag. 346. b. & scripti & Larvæ meminit.

(858) Gneo Falcidio DONALERO est Giovanni Francesco LOREDANO v. Rhod. numer. 32.

XXXII. Scav. 3.

Gneo Falcidio DONALERO. Giovanni Francesco LOREDANO.

Cognomen tantum est Metathesi occultatum. Hujus inclyti Senatoris Veneti vitam Italiane scripsit Antonio Lupis: impressam Venetiis 1663. in 4to. ubi de fictitio hoc nomine nihil. Accuratiores hac in parte Ghilini in Teatro Italico sæpius laudato part. I. pag. m. 195. qui inter scripta hujusce Viri celeberrimi recenset unum quod inscribitur: Morte & Ribellione di Valfestain sotto nome di Gneo Falcidio Donalero chi per Anagramma significa Gio Francesco Loredano, (Mors & Rebellio Valfestainii sub nomine, Gnei Falcidii Donaleri, quod per Anagramma significat Gio, Franc. Loredanum.) vide si lubet ejusdem etiam Elogium p. 245. in Elogiis Italicis Incongnitorum qui sunt Venetiis. Ubi reperias equidem inter hujusce Viri celeberrimi scripta numerari, Morte di Valfestain, sed non addito nomine fictitio; nullus tamen dubito quin idem illic scriptum intelligatur, quod à Ghilino loco modo citato.

(859) DONATIANO tributa ars Grammatica, & sub ejus nomine edita cum Veteribus aliis Grammaticis per Parrhasium, est Flavii SOSIPATRI CHARISII, ut docet Georgius Fabricius apud Frisium Biblioth. Gesnerianæ pag. 233. 234. (a)

Frisius Biblioth. Gesnerianæ p. 233.

234.

Flavii Sosipatri Charisii vetustissimi grammatici, libri quinque, à Jano Parrhasio inventi, à Joanni Pierio Cyminio editi, Neapoli ex officina Joannis Sulsbachii Haganoensis Germani, anno Domini 1532. Eisd. Gregorius Fabricius, ex vetustis grammaticis, & collatione locorum in ipso autore similium, emendatores edidit Basileæ ex officina Frobeniana anno Domini 1551. Idem in epistola ad lectorem sic scribit. Exemplaria Charisii per Italiam bina tantum fuisse, ex aliorum scriptis colligo: Unum Neapoli quod à Hieronymo Seripando ejus urbis patricio asservari Joan. Cyminius Cosentinus testatus est: alterum Romæ quod Curius Lancilotus Ferrariensis, se cum Pomponio Fortunato legisse asseverat. De Neapolitano, quin Charisii verus codex fuerit, nequaquam est dubitandum, id enim Prisciani auctoritate comprobatur. De Romano incertum est, quoniam nihil penitus eorum, quæ Curius ponit, in hoc nunc invenitur, cum tamen ultra triginta ex illo grammatico advocet testimonia & locos quosdam integros aliquoties ex eodem adducat. Quamobrem ea res suspicionem mihi movet, quem Curius Romæ legit, alium quendam fuisse grammaticum, cui falso fuerit ascriptum Charisii nomen: idque videri mirum nulli debet, nam eodem modo depravatis codicibus decepti quod Charisii est id Donatiano attribuerunt Mediolanenses, qui veteres quosdam Grammaticos de Jani Parrhasii sententia ediderunt.

## DONATUS v. Acciajolus.

(860) *Ælius DONATUS*. S. Hieronymi Præceptor. Ei vulgo adscribitur. (1.) *Vita Virgilio Maronis*, quam tamen alii adscribunt potius *Tiberio CLAUDIO DONATO*, quod facit etiam *Konigijs Bibliothec. Vet. & Latin.* p. 256. at *Vossius* & cum eo *Colomesius* dissert. de dubiis aliquot Scriptoribus n. XV. & *Teissier* in Catalogo Auctorum p. 5. & 45. (a) eam asserunt *SVETONIO TRANQUILLO*; *ASINIO* autem *POLLIONI* eam cum *Ptolomæo Flavio* tribuit *Symbola Normanniana*. (b) adde serius transmissa. *Mastrichtiana* sub (bb) (II.) *Ælio Donato* adscribitur *Vita Terentii*, quam tamen *Vossius* lib. II. de vitiis latini sermonis c. 1. p. 168. 169. (c) item *SVETONIO TRANQUILLO* asserit. De Donato dubitat *Dempster* ad *Rosinum* Lib. II. cap. 6. p. 157. b. *VALLA* item, *Erasmus* & *Merula*, indicante *Symbola Rauschiana*. (d)

(a) *Teissier* in Catalogo Auctorum p. 5. & 48.

*Ælius Donatus Præceptor B. Hieronymi*, vulgo existimatur scripsisse *vitam Virgilio*. Sed doctissimus *Vossius* lib. 3. cap. 2. de *Historicis latinis*, recte annotavit, licet in ea vita multa sint bona, & ex antiquis hausta, subinde tamen aspersa quedam videri, quæ indigna sint tanto Grammatico. Quare censet opusculum illud, non esse ab *Ælio Donato*, sed alio minoris, ut nominis, ita iudicii. Et sane in editione *Fabriciana* vocatur *vita ejus Auctor Tiberius Claudius Donatus*.

*Terentii vita Ælio quoque Donato* tribuitur. Sed idem *Vossius* monuit eam esse *Suetonii*, in eod. opere de *Histor. Latin.* lib. I. cap. 31.

*Ibid* pag. 48. *Cajus Suetonius Tranquillus*. De *Illustribus Grammaticis & claris Rhetoribus libri duo cum Commentariis Achillis Statii*, notis *Isaaci Casauboni* & aliorum sæpe prodierunt *Antverpiæ*, *Genevæ*, *Parisiis*, &c. *Vossius* credit *Suetonium Autorem esse Vitæ Terentii* quæ prodiit sub nomine *Donati*, *Vitæ Horatii*, *Luciani* & *Persii* quæ veteribus glossis præfigitur. Sed idem *Vossius* ait minus verisimile esse *vitam Plinii Veronensis* quæ *Suetonii* nomen præfert, esse genuinam.

(b) *Symbola Normanniana*.

*Ælio Donato adscriptos in Virgilium Commentarios nec illius esse; nec, quod non nulli suspicati sunt, Tiberii Donati, cuius sibi commentariorum copiam Alexandrum Sentinatem ꝛcum fecisse memorat, sed Asinii Pollionis, Virgilio equalis & amici, ex Servio vincere annitur Ptolomæus Flavius Antonitanus, centuriæ Confectaneorum cap. XCV. T. I. Lamp. Crit. p. 992.*

(bb) *Mastrichtiana* a n. 1. ad n. 3. *Donatus*.

1.

De *Donato* *Judicium Tanag. Fabr.* vid. in *Epl.* 63. pag. 212. lib. 1. add. ubi *Pseudo Donati* esse censet illud opus quod habemus.

2.

Ei suppositus *Commentarius in Virgilium*, quem nunc habemus, qui est *Asinii Pollionis*, vid. *Raynaud* de *mal. & bon. libr.* §. 256.

3.

*Donatus Ælius*.

Ei *vitam Virgilio* pudendo errore adscriptam dicit *Scioppius*, *Vid. supr. anonymi vitam Virgilio*.

[ad p. 330. 2. d.]

(c) *Vossius* Lib. II. de *Vitiis Sermonis & Variis Glossæmatis* p. 168.

Quomodo & legit *Paulus Manutius*: ac maturius exponit. Fatetur vero, non alibi se id vocabuli reperisse, quam apud *Cornelium Nepotem*; unde hæc adducit verba in *Vita Terentii*, à *Tiberio Donato* scriptâ; (*Suetonium Tranquillum* dicere debuerat, quem vere esse auctorem, extrema *Vita* verba clarè docent).

(d) *Symbola Rauschiana*.

*Donatum reprehendens Laur. Valla* in *tr. de reciproc. sui & suus. c. 9. ait: Si modo Donati Grammatici libellus ille est, in quo alterius quoque generis vitia.*

*P. Merula* *com. ad Enn. I. annal. p. 56. firmiter statuit, quæ Donati nomine in Virgilium circumferuntur, Supposititia, & non Donati esse; sed alicujus non ineruditi tamen Paraphrastis.*

## DONATUS v. Gottwifus.

(861) *Renolzi DONI* nomine editum est *Venetis* 1641. Ingeniosum Poema inscriptum: *Ilcastum*. Auctor est *Augustinus DONUS* *Venetus*, *Ord. Reg. ut ex Silos. tom. III. Histor. Regul. Cleric. fol. 546. notat Olearius* in epistola ad *me* *missa Hala Saxon. d. 26. Jun. 1676.*

(862) *DOROTHEUS Abbas Romanus*. Ei tribuitur *Synopsis in Vitæ & obitus 12. Apostolorum & 70 Discipulorum Prophetarumq; majorum & minorum*, quam tamen esse *DOROTHEI*, *Episcopi Tyrii*, docet *Olearius* *Abac. Patrol. p. 141. (a)*

(a) *Olearius* *Abac. Patr. p. 141. & seq. Ibidemque (Labb. T. 1. append. p. 769.) monet, Synopsin Dorothei Tyrii (de qua vide Gerb. p. 183. seq) in indice Romano Jo. Maria Bransichellani, Abbati cuidam Romano, Dorotheo dicto, (quod & Baronio Vossioq; placet,) sed ætate longe posteriori, tribui. Extat cæteroquin fabulosa illa Synopsis Tom. 7. Bibl. Patr. ed. 2. f. 135. & passim.*

(863.) *DOROTHEUS Ascianus*. est *D. Matthias ZIMMERMANN*. vid. *Ascianum*.

(864) *DOROTHEUS v. Camillus*.

(865) *DOROTHEUS Eleutherus Melethebius*. Ejus nomine extat *Germanico idiomate: Die Sohe Schul Geist- und sinn-reicher Gedanken. Man hält davor, daß unter diesem Namen Sarsdörfer Seel. verstanden wird. vid. Gortholds Andachten erste Vorrede. S. zu unser Zeit &c. Hæc Symbola Schröteringiana.*

(866) *Henricus DORPIUS*, *Monasteriensis*, suo nomine edidit *Historiam de Fæctione & furore Anabaptistarum in urbe Monasteriensi*, quæ extat in *Tom. II. Wittebergensi LUTHERI*, & inde integram historiam descripsit lib. X. Putatur tamen

men Pars aliqua istius Historiæ congesta esse a  
D. Theodoro FABRICIO. Hæc *Frisius in Biblioth.  
Gesneriana* p. 327. a.

(867) DORUS est *Claudius BANGIUS*, ut  
ex Dania certus sum factus.

(868) *Joannes DOUJAT*. Sub ejus nomi-  
ne impressum extat *Catalogi Conventuum Specimen*  
II. & III. quorum tamen ipse se negavit aucto-  
rem. vide *Nouvelles de la Republique des Lettres*  
Mars 1687. p. 263. (a)

(a) *Nouvelles de la Republique des  
Lettres* Mars 1687. p. 263.

*On a imprimé, comme de lui, quelques Pouil-  
lez de Benefices, ou Catalogues de Convents sous le nom  
de Specimen 2. & 3. dont il a temoigné n' être point l'  
Auteur.*

(869) *Georgius DOULEJUS* Sacerdos. Edi-  
dit (I) *Brevem Institutionem, præcipua Christianæ  
Fidei Mysteria complectentem, ex Sacra Scriptura & San-  
ctis Patribus, collectam.* Hispali 1600. in 12mo &  
rursum Audomari 1616. & ibidem iterum quar-  
tum 1637. (II.) *Brevem methodum Examinandi  
Conscientiam pro confessione Generali.* Ib. 1637.  
in 12. Verus Auctor est *Guilielmus WARFOR-  
DUS*, Anglus Bristoliensis, Societatis Jesu, ut  
indicat *Sotvell. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu*  
p. 321. & cum eo *Witten. Diar. Biograph. Ann.*  
1608. d. 3. Novembris.

(870) *Casimiri DOURMAN* nomine  
Anagrammatico, *Adrianus CROMMIUS*, Belgæ  
Jesuita edidit vernacula lingua, *Controversiam de  
S. Petri primatu, sive prærogativis sedis Apostolicæ ad-  
versus calumnias Jacobi Triglandii, verbi Calviniani  
apud Amstelodamenses Ministri, qui libellum de Ca-  
thedra S. Petri, & successione Sanctissimorum  
Romæ Pontificum, evulgaverat.* Prodiit prius  
Antvverpiæ, typis Joannis Cnobbari in forma  
duodecima, recusum mox est Amstelodami in  
forma octava: verba sunt *Alegambe Biblioth.*  
Jes. p. 5. & 6. qua de re nihil refert *Valer. Andr. Bibl.*  
Belg. p. 9. ubi scripta ejus auctoris enumerat.

At eadem cum *Alegambe* afferunt *Sotwel* p. 9.  
(a) & *Witten. Diar. Biogr. ad. 1651. d. 11. May. Sa-  
gittarius* Introd. ad *Histor. Ecclesiast.* p. 718. & *Bail-  
let* liste des Auteurs deguisez p. 549.

(a) *Sotvellus* *Bibl. Jesuit.* p. 9.

Edidit lingua vernacula sub nomine Anagramma-  
tico *Casimiri Dourman* *Controversiam de D. Petri  
primatu, sive prærogativa sedis Apostol. adversus calu-  
mnias Jacobi Triglandii verbi Calviniani apud Amste-  
lodamenses Ministri, qui libellum de Cathedra S. Petri  
& Successione Sanctissimorum Romæ Pontificum evulga-  
verat.* Prodiit prius Antvverpiæ Typis Joannis Cnobbari  
in 12. Recusum mox Amstelodami in 8.

(871.) *Janus DOUSÆ FILIUS*. Ejus  
nomine Extantes *Annales Batavia & Hollandia*  
inchoati quidem ab ipso, sed demum post mor-  
tem ejus à *superstite patre continuati & perfecti*, edi-

ti sunt Lugduni Batav. 1601. in 4to. ut observat  
*Thomas Hyde* in *Catalogo Bibliothec. Bodlej.*  
pag. 214. b.

(872.) *Philippi DOUTEI*, Med. Do-  
ctoris Parisiensis nomine *de succo Cyrenaico* Pari-  
siis 1659. in 4. editam *Dissertationem*, & V. Cl.  
*Francisco BLONDELLO* inscriptam, hujus ipsius  
esse opus, a multis sibi auditum aliquando nar-  
rantem memini Dn. *Martinum Føgelium*, Ph. &  
Med. Doctorem, alias jam laudatum, nec ipse  
Douteus id omnino videretur dissimulare in calce  
*Diatribes*, & *Dedicatione* ejusdem.

Vide *Bailletum*, liste des Auteurs deguisez  
p. 549. At *Mercklin* in *Linden. Renov.* p. 912. a.  
*Philippo Doute* Parisiensi tractatum hunc tribuit.

(873.) *DRAXUS* ou *Drack*, *Thomas: An-  
dre WILLET*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez  
p. 549. Idem firmat *Symbola Caveana*, sic habens:  
*Thomas DRAXUS* Anglus librum edidit *de Anti-  
Christo* Francofurt. 1619. 8vo. Quosdam video  
affirmantes sub hoc nomine latere *Andream*  
*WILLETUM* nostrum scriptorem sat celeberrimum:  
an vere plane nescio.

(874.) *Cornelius DREBELIUS*. Ejus  
nomine citat *Thomas Hyde* in *Catalogo Bibl.*  
*Bodlejana* pag. 215. librum de *natura Elemento-  
rum & de Quinta Essentia* Hamb. 1621. 8vo. Sed  
addit, eum rectius appellari *DROMMEL*,

DREPANUS v. *Florus*.

(875.) *Godofredi DRIELLI*, *Novio-  
magenensis*, *Theologi Moguntini Hypensisten-  
seu Defensionem Rosarii, seu Depulsionem Cavillationum,*  
*quibus Calvinista quidam Heidelbergensis Apo-  
dixin Rosarii obscurare conatus est: in qua pro nomine  
Rosarii, pro Oracionibus, & Repetitione ac numero  
earundem, proque globulis precariis disputatur.* *Her-  
bipoli* 1588. in 4to editam, esse *Joannis BUSÆI*,  
*Noviomagi Jesuitæ, Doctoris ac Theologi iti-  
dem Moguntini, cujus opera alia plurima re-  
censet Alegambe* p. 231. *Bibl. Jesuiticæ, Discipu-  
lique nomine vulgatam fuisse ab illo, Valerius An-  
drea* auctor est in *Bibl. Belg.* p. m. 292. & 472. ubi  
& *Apodoxin Theologicam pro ritu orandi Rosarium B. Ma-  
rie Virginis*, ab eodem Moguntia 1587 editam  
commemorat. Auctorem illius *Refutationis* vid.  
supra inter *Anonymos* n. 28. *Alegambe* meminit qui-  
dem hujus operis, sed tanquam absque dissimu-  
latione, à *Jo. Busæo* editum, inter alia ejus-  
dem scripta recenset, quod & *F. Sweertius* facit  
*Athen. Belg.* p. 403. 404. Et cum iis *Sotwel* *Bibl.*  
*Scriptor. Societ. Jesu* p. 428. b. & *Witten. Diar.*  
*Biograph. Ao. 1611. d. 30. May. v. & Satyres Per-  
sonnelles* Tom. 2. p. 358. 363.

(876.) *Johannes DRIESCHUS*. Eundem  
hunc esse cum *DRUSIO* docet *Thomas Hyde* in  
*Catalogo Biblioth. Bodlej.* p. 216. a. ubi ejus no-  
mine citat *Veterum Interpretum Fragmenta in Psalmos  
Davidis*, Antvv. 1581.

## DRAWGANSIR v. Bays.

(877.) DRUSAC ou DRUSSAC : *Gabriel DUPONT*: *Baillet*. liste des Auteurs deguifez pag. 549.

(878) DUBRAVIUS. Sub hoc nomine latere *Joannem SCALAM* notat *Boeclerus Histor. Sec. XVI. p. 308.*

(879) *Petrus DUNÆUS*, *Cursor Academiae Lundinensis*. Extat ejus nomine *Epistola ad Nicolaum Becmannum*, pro *Samuele Puffendorffio*. Edita *Holm. 1678. in 8vo.* Eam ab ipso *PUFFENDORFFIO* conscriptam esse, ex relatione *D. Julii Obrechtii* docet *Symbola Normanniana*. *Epistola* complectitur chartas duas, folia quatuordecim, data prid. *Calend. octobris. 1677.*

(880) DUNCARENA *Solfridus* : *Ferrante CARLI*. *Baillet*. liste des Auteurs deguifez pag. 549.

(881) *Simon DUNELMENSIS*. Ejus nomine edita *Historia Angl. est Turgoti DUNELMENSIS*. *Selden*, *Synedr. lib. II. p. 170.* Qui igitur vitio diversi habentur *Vossio* *Historia Lat. p. 396. 417.* *Symbola est Normanniana. v. Simeon.*

## DUNS v. Scotus.

(882) *Petrus DUODUS*. Sub ejus nomine editas à *Francisco PICCOLOMINEO* *Disputationes Peripateticas de anima* memorat *Gaddius de Scriptoribus Tom. II. p. 158.* (a) Vide *Theupolum*. Septem libros de anima citat *König*. sub nomine *Petri Duodi* in *Bibliotheca sua Vet. & Nov. p. 265. a.* At *Thomasinus in Elog. Illustr. Viror. p. 211.* ubi *Scripta Hujus Francisci Piccolominei* bene multa recenset, *disputationum de anima nullam facit mentionem, nec ullius larvæ, quam in concilianda Platonis & Aristotelis Philosophia multum laborasse indicat p. 209.* Libros de anima a *Piccolomineo* editos testatur *Ghilini* *Theatro d' Huomini Letterati p. 68.* sed de *Petro Duodo* nihil addit.

(a) *Gaddius de Scriptoribus Tom. II. pag. 158.*

*Accepi olim Franciscum edidisse aliquot libros de Platonicis, vel Aristotelicis rebus, sub nomine aliquorum nobilium nominatim libris Peripateticarum de anima Disputationum Petri Duodi, ut mihi dixit Bellerius Philosophiæ naturalis Professor doctrina, & probitate conspicuus; & Librum Theupoli (ni fallit memoria) Platonis dogmata continentem: Affirmavit etiam mihi Barb. Vecchius fide dignissimus ob nobilitatem, virtutem, ac doctrinam multiplicem, se à pluribus audivisse, exteros aliquot petiisse Patavium, ut viderent, audirentque Piccolomineum fama notissimum. Hinc annum agens 84. obiit Civitate Senensi.*

(883) DURANDELLUS, scripsit *contra Durandum à S. Portiano, Correctorium Cerruptorii D. Thomæ*, quod tamen, aliis quoque Auctoribus adscribi ex *Labbeo* indicat *Olearius Abaci Patrol. p. 144.* Auctorum nomina, quibus præcise tribuatur, idem non exprimit.

(884) DURANDUS : *Episcopus Leodicensis*. Ei adscribitur à *Baronio* aliisque *Epistola contra Berengarium*, quæ est *DEODUINI* *Leodicensis Episcopi*, notante *Miræo* *Biblioth. Eccles. pag. 154. (a) & Mabillonio Tom. IV. Analect. pag. 395. (b)*

(a) *Miræus Bibliothec. Ecclesiast. pag. 154.*

*Ceterum Deoduinus anno millesimo quadragesimo octavo Leodicibus Episcopus datus, anno millesimo septuagesimo quinto vivere desit. Labitur autem Baronius in gestis anni 1035. item editor Bibliotheca veterum Patrum, & alii, qui Deoduni epistolam, contra Berengarium scriptam attribuunt Durando Leodicensi Episcopo; quem anno millesimo vicesimo quinto, adeoque ante hæresim à Berengario publicatam, obiisse constat. Error autem natus est ex littera D. singulari, utriusq; nominis initiali. Capit autem Berengarius hæresim suam spargere sub annum Christi. 1035.*

(b) *Mabillon. Tom. IV. Annal. p. 395.*

*Superiori epistola aliam, itidem contra Berengarium scriptam, subicere visum est, eam scil. quam Baronius & Chappeavillus perperam sub nomine Durandi, Leodicensis Episcopi, & quidem mutilam ediderunt ex Ms. codice Martelli civis Rotomagensis. Idem ipse codex nunc asservatur--Eo in codice non Durandi nomen (qui-- adscriptum legitur: sed prima duntaxat littera D. Deoduinum s. Theoduinum significans--Eodem modo ejus nomen decurtatum legitur in codice per celeberrimum monasterii S. Audoeni apud Rotomagum &c.*

(885.) *Guilielmus DURANDUS* vel *DURANTES*, *Speculator*, Edidit *Speculum Juris* in tria Volumina distinctum, cui *Jobannis FASOLI de Summariis Cognitionibus libellum fere totum inseruit*, ut monet *Thomasinus de Plagiariis §. 414.* eum hoc nomine inter *Plagiarios* referens. Male eum præterea confundi cum *Durando de S. Portiano* observant *Olear. Abac. Patrol. pag. 144. 192. & Miræus Biblioth. Eccles. p. 256. & König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 265. b.*

(886) *Jacobus DURANTIUS* *Casellius*. Ejus nomine citantur à *Thoma Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 219.* *Variarum Lectionum. Libri II. Franc. 1604. in 8vo.* qui simul innuit ibidem, Auctorem hunc alias appellari *Janum Durantium*.

(886. a) DURANTI, ou DURANTES, *Joannes Stephanus: Pierre DANEZ*. *Douteux Baillet*. liste des Auteurs deguifez p. 549.

(886. b) *Franciscus Lucius DURANTINUS* videtur quibusdam esse idem qui *Franciscus PATRITIUS*

TRITIUS Senensis: ait *Frisius* Biblioth. Chron. P. 2. p. 132.

DURUS v. *Pascolo*:

(837.) *Eobulus* DYNATERUS, scripsit in *Secundam & Tertiam Ciceronis de lege Agraria Contra Rullum Orationem & in Verrinam Annotationes*, impressas Basileæ, primum apud Robertum Winter, & postea apud Joan. Oporinum Anno 1553. Cum aliis diversarum Annotationibus in omnes Ciceronis Orationes. Verus Auctor est Rodolphus GVALTHERUS, Tigurinus Helvetius, Ecclesiæ Tigurinæ Pastor Primarius, indicante *Frisio* Bibliothec. Gefner. 733. a. adde *Hottinger*. Schol. Tigur. Carol. p. 115.

(888.) *Prosper* DYSIDÆUS edidit *Explicationem Cap. VII. ad Romanos*. Latet autem sub hac larva *Faustus* SOCINUS, ut indicant *Franzius* de Interpretatione S. Scripturarum p. 335. *Spanhemius* Elench. Controvers. cum Armin. p. 238. & *Sande* Biblioth. Antitrin. p. 70. (a) quibus addit *Symbola Normanniana* Hornbeck. Append. Socinian. 58. *Joh. Gerhardi* disput. Theol. p. 112. & *Matth. Netben*. præfat. Rhetorfortis Exam. Arminian. 22. 23. (b)

(889.)



*Arquinius* EATULLUS è *Xardo* B. C. C. Ejus nomine prodiit 1674. *Trophaeum Austriacæ Monumento fame appensum*, dedicatumque Domino *Joanni Casparo*, Teutonici in *Borussia* Magisterii, Administratori, constans paginis 74 in folio, mihi dono missum à Clarissimo *WEISIO*, nunc *Gymnasii Zittaviensis* Rectore, quem pro operis hujus etiam Auctore habeo.

EBERHARDUS v. *de Bethunia*.

(890.) *Johannes* EBERHARDUS. Extat ejus nomine liber, qui inscribitur *Labyrinthus*, cujus Auctorem detegit *Dr. Neumann* eo tempore *Academiæ Wittebergensis* Adjunctus in *Disp. Rsp. Martino Lubath*. Berlin. habita *Witteb.* 1689. de *Methodo Augustiniana*. §. 14. in fine. D. *Johannem Adamum SCHERZERUM*, Theologum *Lipsiensem*; his verbis: *Ceterum a Job. Rogiero, Melch Nicolai, Micralio, Dorscheo, Musao, Rheinbotho. & M. Job. Eberhardo in Labyrintho (quo nomine Johannem Adamum Scherzerum latitare neminem fugit) & nuper in Melch. Zeidlero ad sanio rem mentem redire jussus est. Hæc ex literis Dn. M. Wagener. 1689. Idem confirmat Symbola Dn. Collegæ mei P.P. & Amici honoratissimi Gerhardi Mejeri citantis Anti-Bellarminum ipsius Schertzeri* P. 34.

(a) *Sandius* Bibliothecæ Antitrinit. pag. 70.

*Explicatio VII. cap. ad Romanos, sub nomine Prosperi Dysidæi: conscripta rogatu Joh. Niemojevii anno circiter 1580, cui adjuncta est Niemojevii de scripto hoc ad Socinum epistola: & ad hanc epistolam, Socini responsum, scriptum a. 1581, 24. Martii. Impressa hæc sunt Cracoviæ a. 1583. 8vo. & Racoviæ a. 1612, 8vo. In Disputatione hac id præcipue queritur, utrum Apostolus illic sub sua ipsius persona, de se ipso jam per Christi Spiritum regenerato, necne, loquatur.*

Item Belgice, ao. 1664, 8vo.

(b) *Symbola Normanniana*.

*Felix Turpio, qui in Dialogos Seb. Castalionis de prædestinatione &c. præfatus est, est Faustus Socinus, qui itidem nomine Prosperi Dysidæi Ao. 1582. Cracoviæ tractatum edidit de loco Pauli ad Rom. c. VII. nempe Prosper, Felix & Faustus idem sunt: & rursus Dysidæus, & Socinus. Dissidens enim significat turpem seu deformem, quem Itali Sozzo appellant. Matth. Nethenus præfat. Rhetorfortis Exam. Arminian. 22. 23. Joh. Gerhard Disp. Theol. p. 112.*

\*\*

\*\*

\*\*

E.

(891) *Candidus* EBLANUS, de *Prælio Prageni*, *Pragæ*, deditio, Anni 1620. Scriptor *Palæo Prageni* esse memoratur *Jesuita*, *Johannes LABBEUS*, apud *Deckherr*. de *Scriptis Adespotis* p. 172. Hujus Labeni nec *Alegambe* nec *Sorvell*. in *Bibliothec. Scriptor. Societat. Jesu* meminerunt.

EDMUNDUS v. *Bunney*.

(892) EDMUNDUS Monachus, sive EADMUNDUS dictus *Richius*, quo pacto male confundatur cum *EDINERO*, vero auctore librorum alteri tributorum *De Vita Anselmi*, & *De Dissidio inter Anselmum & Regem suum*, notant *Pitfeus* Tom. III. *Angl. Scriptor*. p. 309. & *Th. Rayn.* de mal. & bon. lib. p. 138.

*Edinerum* hunc *Pitfeus* p. 199. etiam *EADMERUM* appellat, cui libri hi memorati adscribuntur à *Balao* illustr. *Britan. script.* p. 80. b.

(893) EDMONDS, *Fbater*, ou *Pater Edmundus*. *Gvillaume WESTON*. *Baillet* liste des *Auteurs degvifez* p. 549. Hic *Pitfeus* & *Hyde* silent.

(894) EDOARDUS v. *Blound*.

(895) EDUARDUS I. Auctor perhibetur *Codicis legum Anglicarum*. Sed ille compositus est à *Johanne BRETON* *Anglo*, *Episcopo Herefordensi*; ut testatur *Balao* illustr. *Britan. Scriptor*.

Centur. III. p. 111 (a). cui addit *Symbola Normanniana Cowelli Lexicon Juris Angl. in Briton. At Pitseus ne Bretonis quidem meminit.*

(a) Balæus Illustr. Britan. Scriptor. Centur. III. p. 111.

Ioannes Breton, *Anglus, utriusque juris doctor & episcopus Herefordensis, magna per hos dies apud regem & principes autoritate valebat. In multis enim scientiis insigniter eruditus acclamabatur. Sed qualis interim fuerit in studio divini verbi (quod maxime Christianum presulem decet) apud nullos scriptores invenio: dum pro nullo sint privato commodo, sed communi civium utilitate conscriptæ. Factæ sunt leges (inquit Isidorus) ut eorum metu, humana coerceatur audacia, tutaque maneat inter improbos innocentia. At Evangelii Ministrum episcopum (qui solis Dei eloquiis Christianum pasceret gregem) in illis versari, quæ ad causas forenses spectant, ut in Anna & Caïpha, plusquam judaicum est. Nihilominus concessit Joannes iste ad communem Anglorum reipublicæ utilitatem, ingens opus ex variis collectum De juribus Anglicanis, lib. I.*

*Alia illum edidisse non refert Nicolaus Treveth in regum Anglicorum chronicis. Ex hac tandem vita migravit, anno à Christo Redemptore nato. 1275. sub Edwardo Anglorum rege primo.*

EDWARDUS V. Hallus.

EGARE V. Innocent.

(896) EGESIPPI nomine excusa Colon. 1530. & alias, *Historia Judaica, quod non sit illius auctoris, sed e JOSIPPO spurio aliisque collectaneum opus Jo. Andr. Bosius in Periocha Fl. Josephi, & Barthius, apud Hallervord. spicilegii p. 84. testantur, adde Barthium eundem ad versar. l. 46. c. 4. (a)*

Josephum a Judaismo conversum Auctorem suspicatur Ravius MStas notis ad Gesnerum. Egesippo Goronidi hanc Historiam tribuit Prideaux Orat. IX. p. 84. (b) ex Josepho autem collectam suspicatur Paulus Colomesius in *Actis Erudit. Lipsenf. An. 1686. p. 552.* (c) Historiam hanc Judaicam in linguam latinam ab AMBROSIO translata crediderunt nonnulli, quod tamen commentitium videtur *Lat. Latino Tom. II. Lucub. p. 119. & Vossio lib. 2. de Histor. Græc. c. 14. & lib. 3. de Histor. Latin. c. 11. p. 744. ubi & Egesippum Auctorem & Ambrosium interpretem genuinum esse negat, Gronovius tamen Observat. in Script. Eccles. c. 1. J. Lud. Vivi ad Augustin. de Civit. Dei l. 21. c. 5. libello huic Ambrosium Patrem assignanti repugnare non vult, adducitque plures phrasas & formulas loquendi, quæ apud utrumque reperiantur, indicante *Symbola Rauschiana. ad Olearii Abac. Patrolog. pag. 200. (d) Colomes. Paralipomena ad Chartophyl. Eccles. Cavei p. 5. Biblioth. Universelle tom. I. p. 441. & tom. IX. p. 137. Nota etiam quod Imbonati Bibl. Hebraico-Latinæ p. 96. ait Hegesippi interscriptores Ecclesiasticos vetustissimi nomine circumferri libros quinque de rebus Judæorum AMBROSIO**

MEDIOLANENSI Archi-Episcopo interprete. adde serius allata *Mastrichtiana sub lit. (e)*

(a) C. Barthii Adversar. Lib. XLVI. p. 2128.

*Quem nos Egesippi titulo auctorem legimus is quin Egesippus sit minime omnium dubitandum videtur, & quidem ille ipse Egesippus cujus libros de Græco sermone in Latinum transfussisse dicitur Ambrosius Mediolanensium memorandissimus Antistes; Et, ais, quomodo potest, in quo tot indicia ætatis sequioris ut judicicia calculique omnium doctorum longe ab hac sententia recedant? Enim vero aliter præco illi. proboque Egesippo libros suos immanibus cumulis ex Rufino Josepho petitis distentos atq; effarctos judicamus, quam factum erat Eutropianis & Pauli Diaconi ad eum adjectionibus à Landulfo Sagace & aliis Fæctoribus. Asseverare ego ausim, qui nec omnino plurimos, nec penitus tamen, paucissimos tractavi, nullum auctorem glossæ magis variatum exstare hoc ipso nostro Egesippo; adeo nihil non sibi Monachorum audacia permitti in hoc suo campo. &c. Ego vero in ea sententia quam initio hujus capituli protuli, permaneo, Rufini Josephum quibus locis licuit ita Egesippo veteri probog; scriptori inculcatum atque intrusum esse, ut tandem exierit inde iste proletarius & miris modis varians imo versicolorior quovis pardo.*

(b) Prideaux Orat. IX. p. 84.

*Per nominis Homonymiam palam est Egesippi & Josephi Goronidis recentiores partus sub Egesippi discipuli Apostolorum; & Flavii Josephi Hierosolymitani inclaruisse titulis.*

(c) Acta Erud. Lips. Anno. 1686. p. 522.

*(Paulus Colomesius, Bibliotheca Lambethanæ Curator, in Paralipomenis ad Gvil. Cave Cartophylacem Ecclesiasticum,) cur. librorum Josephi de bello Judaico liberior interpretatio quæ Ambrosium autorem agnoscit, Egesippo tribuatur, hanc esse causam suspicatur: quod librarii nomen Josephi, seu Josippi in Igisippum mutaverint.*

(d) Olearius Abac. Patrolog. p. 200.

Hegesippus. *Sic enim rectius, quam sine aspiratione scribi, ait Labbeus l. c. Vixisse fertur circa anno. 165. ad 180. & scripsisse libris 5. Historiam actuum Ecclesiasticorum, quæ probe distinguendo est ab Historiæ belli Jud. libris 5. sub Egesippi nomine passim notis. Videatur, qui prolixus hoc loco est, B. Gerhardus, p. 94. seqq. De conjectura ceterogvin nonnullorum, S. Ambrosio illos libros de bell. Jud. tribuentium, vide similiter existimantis Jo. Freder. Gronovii monobiblon Obsero. in Script. Eccles. passim & Labb. p. 420.*

(e) Mastrichtiana, Hegesippus.

*Ita nec Hegesippum τὸν γῆστον Irenæo æqualem (cujus pauca supersunt apud Eusebium fragmenta fabulosa quadam, de Jacobo Apostolo, dubia alia de Judæa nepotibus, nihil vero de Petro Romæ versato) confundendum cum Latino excidii Hierosolymitani scriptore, Pseud-Egesippo, quem Gronovius noster Ambrosium esse censet, Monobiblon obs. in Script. Eccles. Cordationes in adversariis, ipseque Baronius intellexerunt, ac nu-*  
per

per Phil. Labbaeus additamentis ad Bellarm. in Hegesip-  
po. tom. I. Frid. Spanh. de falso cred. Petr. Profect.  
pag. 75.

2.

Putatur esse Ambrosius Mediol. Episcopus. vid  
noviss. edit. Josephi prolegumena Ittigii. Junge Bosi-  
um in Periob. Joseph. p. 70. §. 46.

(897) EGINARDUS ABBAS Blandinien-  
sis, dictus Zorobabel. Ei a Sammarthanis adscripta  
(I.) Vita Caroli M. apud Sand. in notis ad Voss. de  
de Histor. latin. p. 42. (a) vindicatur EGINHAR-  
DO CAROLI M. CANCELLARIO à Petro  
Lambecio Bibliothecæ Cæsar. lib. II. pag. 323. (b)  
(II) Annales rerum gestarum Pipini &c. Eidem à P.  
Marca tributis apud Sand. loc. cit. pag. 44. (c) Egin-  
hardo Cancellario asseruntur à Lambecio lib. II.  
p. 400. (d) adde Voss. de Hist. Lat. lib. II. c. XXXIII.  
p. 301. 302.

(a) Sand. in not. ad Voss. p. 42.

Sammarthani distinguunt Einardum Caroli III.  
Cancellarium, & post Ludovici Pii Capellanum ac deci-  
mum quintum Abbatem S. Bavonis Gand. O. Bened. ab  
Eginardo seu Ainardo Abbate Blandiniensi dioecesis  
Gand. --- --- ---

(b) Petri Lambecii Comment. de  
Biblioth. Cæf. Lib. II. c. 5. p. 323. 324.

Sextus Codex, ad Vitam & res gestas Imp. Caro-  
li Magni pertinens, de quo alias prolixius acturus sum,  
est membranaceus in quarto & inter MStos Codices Histo-  
ricos Latinos centesimus quadragesimus sextus. Con-  
tinet is quod, inter alia varia monumenta antiqua eandem  
supra memoratam Imp. Caroli Magni Vitam, ab  
Eginardo vel, ut ibi legitur, Enhardo literis con-  
signatam. Inscriptio ejus ibi hæc est: Incipit Vita  
Karoli Magni Imperatoris Augusti & Saxonum  
Apostoli ab Enhard Capellano suo composita.  
Ubi notandum est, Capellam ea ætate non tantum  
significasse Sacellum Deo consecratum, verum  
etiam Cancellariam & Chartophylacium sive Ar-  
chivum, hoc est locum, in quo mandata & epistolæ Prin-  
cipum aliæq; tabule publicæ vel componuntur & exarantur,  
vel conduntur & adservantur. Hinc igitur apud media  
ætatis latinobarbaros scriptores per Capellanos intelligen-  
di sunt Secretarii & Scribæ, qui Cancellariæ & Char-  
tophylacio inserviunt, per Archi Capellanum autem su-  
premus Cancellariæ & Chartophylacii Præfectus, qui  
nunc appellatur Cancellarius vel Archi-Cancellar-  
ius. Sic ergo & Eginhardus primo quidem fuit Imp.  
Caroli Magni Capellanus, hoc est, Scriba & Secretarius,  
tandem autem evasit ejusdem Archi-Capellanus sive Can-  
cellarius; uti erudite simul ac solide demonstrat Henri-  
cus Spelmannus, Eques Anglo-Britannus in Glossa-  
rio suo Archæologico, ubi de significatione vocabulorum  
Cancellarius, Capella & Capellanus agitur.

(c) Sand. in Not. ad Voss. p. 44.

Petrus de Marca Archi-Episcopus Paris. Historia Bearnii  
Tom. I. lib. 2. c. 6. & 7. lib. 3. cap. 2. Sect. 6. & lib. 8. cap. 1.  
Sect. 6. passim annales sub nomine Eginardi allegat, quos  
à Pitheo editos Andr. du Chesne Eginardo vindica-  
vit. Late hic Sandius p. 44. & 45.

Idem in Not. ad Voss. p. 364. Annales Fran-  
cicos editos à Pitheo quos Andr. Du Chesnius V. C. Egin-

hardo vindicavit, à Petro de Marca allegari dixi ad  
Voss. pag. 301.

(d) Petri Lambecii Comment. de  
Bibl. Cæf. Lib. II. p. 400.

Vigésimus primus Codex, ad Vitam & res gestas  
Imp. Caroli Magni pertinens, de quo alias prolixius actu-  
rus sum, est membranaceus in quarto, & inter MStos  
Codices Historicos Latinos trecentessimus tertius. Con-  
tinet is inter alia eandem illam supra jam sapius memora-  
tam Imp. Caroli Magni vitam ab Eginardo conscriptam,  
cujus Principium: Gens (1) Meroingorum, de qua  
Franci Reges sibi creare soliti erant, &c. finis autem:  
adimplere curavit. Titulus sive Inscriptio, quæ olim  
majusculis literis rubricatis fuit exarata, cujus nescio  
manu & quam ob causam de industria erasa est. Præfa-  
tio etiam Eginhardi, cujus Principium, Vitam & Con-  
versationem &c. ibidem deest, uti & tria illa (2) di-  
sticha, quæ nonnullis Codicibus isti Vitæ subjuncta esse  
supra monui. Eorum autem loco sine ullo peculiari titulo  
sive inscriptione sequuntur ibi iidem illi Annales Regum  
Francorum Pipini, Caroli Magni & Ludovici Pii ab  
anno DCCXLI. inclusive usq; ad annum DCCCXXIII.  
quorū supra Segmento hujus capituli XIX p. 327. 328. ubi de  
Codice MStos inter Historicos Latinos centesimo quadra-  
gesimo septimo egi, jam facta est mentio. Principium  
eorum hoc est. Hoc anno Karlus Major domus diem  
obit, tres filios heredes relinquens &c; finis autem:  
nec non & ipsum Sacrosanctum Dominicæ Nativitatis  
diem cum magna letitia & exultatione celebravit. Quan-  
do quidem autem supra indicavi, Annales istos a justo  
Reubero in Syntagmate veterum Scriptorum rerum Ger-  
manicarum, Francofurti typis Andrai Wecheli A. 1584.  
impresso in fol. jam pridem esse editos, cum hac Inscr-  
ptione sive Titulo: Annales Regum Francorum Pipini,  
Caroli Magni & Ludovici, à quodam ejus ætatis Astro-  
nomo, Ludovici Regis domestico, conscripti; facere non  
possum, quin in præsens addam, incidisse me postea in an-  
tiquissimam & omnium primam eorundem Annalium  
editionem, quæ una cum Imp. Caroli Magni ab Egin-  
hardo conscripta Vita in lucem prodiit no. 1521. Colonia  
Agrippine in 4to, typis quidem Joannis Soteri, studio  
autem & cura Hermanni à Nuenare, Sacri imperii  
Romano-Germanici Comititis, qui eam Imp. Carolo V.  
elegantè quadam & lectu dignissima Præfatione dedicavit,  
addita insuper erudita Dissertatiuncula de Origine, se-  
dibus & lingua Priscorum Francorum. In hac  
igitur supra memoratorum Annalium prima & vetustis-  
sima editione impressa titulus eorum sive inscriptio se habet  
hoc modo: Annales Regum Francorum, Pipini,  
Caroli, Ludovici ab anno post Christum natum  
DCCXLI. usque ad DCCCXXVIII, collecti per  
quendam Benedictinæ Religionis monachum,  
qui ipsas res gestas diligenter accurateque scriptis  
commendavit. At illius nomen quia hætenus  
nobis exploratum non fuit Lectorem ad Historiæ  
veritatem remittendum duximus, quæ auctori  
vel incognito fidem facile impetrabit.

Hucusque Inscriptio illa, quæ ab Illustrissimo Comite  
Nuenario Annalibus istis præfixa est. Ego autem pro  
certo habeo, verum eorum Annalium autorem eundem  
illum esse Eginhardum, qui Imp. Caroli Magni vitam,  
in eodem Codice MSto sine Interpositione novi tituli proxi-  
me præcedentem, composuit. Inclaruit enim is postre-  
mis Imp. Caroli Magni temporibus, & licet sub filio ipsius  
Imp. Ludovico Pio multa etiam magis floruerit, sua tamen  
sponte

sponte aulicam vitam deseruit, evasitq; monachus Benedictinus atq; primus Abbas Cœnobii Seligenstadenſis ſive Salingenſtadenſis, quod in Franconia tribus a Francofurto ad Mœnum miliaribus ſitum eſt. Minime etiam dubium mihi eſt, quin per Historiam illam, quam Joannes Trithemius in libro quidem de Scriptoribus Eccleſiaſticis, ubi de Eginhardo agit, ſimpliciter vocat Historiam temporum, in Catalogo autem Illuſtrium Virorum Germaniæ appellat Historiam temporum de geſtis Germanorum & Francorum, & quam utroque citato loco ab Eginhardo compositam fuiſſe teſtatur, nihil aliud intelligendum ſit, quam Annales illi rerum geſtarum Pipini, Caroli Magni & Ludovici Pii ab anno Chriſti DCCXLI. uſq; ad annum DCCCXXVIII. pertinentes, de quibus in præſens agit.

(898.) EGISTE. François DE LA MOTTE LE VAYER. Baillet liſte des Auteurs deguiſez pag. 547.

(899) Johannes Baptiſta EGNATIUS. Editam ab illo Commentationem in Suetonium teſtatur Ghilini in Theatro d' Huomini Letterati. pag. 197. Eandem hanc eſſe cum ACHILLIS STATII commentatione in Suetonii librum de Illuſtribus Grammaticis atque Rhetoribus, ex titulo ejusdem libelli Suetoniani, cum Statiana Exegeſi, editi Lugdun. Gallor. & Pariſ. 1567. in 8vo. reſuſi, aſſerit Symbola Flensburgo-Mölleriana.

(900.) EGNATIUS Baptiſta: Joannes de CIPELLIS. Baillet. liſte des Auteurs deguiſez pag. 549.

(901.) Wahremundus ab EHRENBURG, quod ſit Eberhardus à WEIHE, cujus ſub nomine vero ſcripta doctiſſima extant, jam ſupra ad nomen de Bonæ Caſa dictum habemus. Itaque reſtat ut enumeremus ſub hoc etiam nomine quæ prodierunt. Ea ſunt

I. Meditamenta pro fœderibus ex prudentum monumentis diſcurſim congeſta: Hanov. 1601. 8. item

II. Meditamenta pro fœderibus, & Definitio fœderis nove reperta, cujusque variæ formulæ ex aliis libris II. Fr. 1609. 8.

III. Veriſimilia Theologica, Juridica, ac Politica, de Regni ſubſidiis, ac oneribus ſubditorum, lib. 1. Samuel. c. 8. traditis, per Philippum Melanchtonem propoſita, repetita ac deſenſa diſcurſim contra Bartolum, Bodinum, Roſſæum, (ſictum de quo infra) Brutum (de quo ſupra) Zepperum, & alios, Fr. 1606. 8. Laudatur ſub hoc nomine auctor, ab Andrea Knichen in Epopli Dauthinæ hypotypoſ. num. 476.

Adde Pellerum ad Politicum ſcleratum, p. 2. Rümelin ad A. B. Part. I. Diſſert. III. §. I. pr. p. 34. & P. II. Diſſert. II. §. 3. p. 285. Becman. Diſſert. Polit. I. num. 5. König. Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 269.

(902.) Ehrenhold/ ein Prieſter in Gambrivia, cujus nomine prodit, Corinna, die Ehrbare und ſcheinheilige Sure / beſchrieben und andern

zur Warnung fürgeſtellt. Ninive 1660. in 12. & eodem anno, ead. forma, cum additamentis Lipſiæ reſuſa, eſt p.m. Job. Baltbaſar SCHUPPIUS Dr. SS. Theol. & Paſtor ad D. Jacobi, reſuſa etiam in operibus ejusdem in 8vo pag. 461. & ſeqq.

(903.) Job. Damian. EHRENOLTS von Nachliß aus Meiſſen. Keiſſlich betrachte / und Chriſtlich verachte Eitelkeit des nichtigen und ſüchtigen Weltweſens 2c. Altenburg 1676. 8. eſt M. Jac. Daniel ERNST Paſtor Crieb. welcher die Hiſtorische Conſect Schul herausgegeben. Altenburg 1677. Symbola eſt Thürmanniana.

EHRENREICH v. von Kauff. Leben.

EITEL Friederich v. ab Seerden.

ELÆUS v. Theodorus.

(904.) ELCHING ou Elchingenſis Joannes: Henry WAGNERECK. Baillet liſte des Auteurs deguiſez p. 650.

(905.) ELEUTHERIUS Byzenus. Ejus nomine extat Triumphus Capnionis, carmine deſcriptus à Friſo in Biblioth. Gesner. p. 365. a. HUTTENI adſcriptus. Adde p. 212. quod pluribus aſſerunt Acta Erudit. Lipſienſ. 1688. p. 20. 21. (a)

(a) Acta Eruditorum Lipſ. Ao. 1688. pag. 20. & 21.

Carmen Eleutherii Byzeni, quod Triumphus Capnionis inſcribitur, integrum extat p. 480. & ſeqq. (Annotationum Job. Henr. Maji ad vitam, ab ipſo deſcriptam, Job. Reuchlini.) Hutteni enim, cujus mentionem fecit Camerarius in Vita Melanchthonis, nondum reperiſſe ſe ait. Sed Eleutherium illum non alium eſſe quam Huttenum, & ſtyli conformitas oſtendit, & notavit olim Conradus Geſnerus in Bibliotheca. Nec aliud colligi poſſe ex Hutteni Epistoſa ad Erasmum, hujusq; ad illum reſponſo Lib. VI. Epistoſ. Erasm. ep. 13. & 14. Luculentiffime vero id teſtatur Erasmus in Expoſtulatione ſua cum Hutteno, quam ſpongiam inſcripſit. Reſert enim, carmen illud ab auctore Hutteno ſecum communicatum, ſuoq; Conſilio, ad leniendam invidiam editionem biennio dilatam fuiſſe. Quapropter in nupero de Lutheraniſmo libro, Illuſtris Dn. Seckendorſius, in additionibus p. 124. non dubitavit carmen illud Hutteno tribuere.

(906.) Dorothei ELEUTHERI Melephili nomine Georg. Phil. HARSDORFFERUS edidit hohe Schuhl Geiſt und Sinnreicher Gedancken. v. Scriberii præfat. Gottholts zufällige Andachten. edit. 8. 1674. v. Dorotheus.

(906. a) ELEUTHERIUS, Papa, de unica epistoſa ei aſſicta a peccatore MERCATORE, ſeu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos ſcriptorum Eccleſiaſtic. Bell. Baron. Cocum.



*Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerb. &c. vid. Clariff. Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & Gerhard von Mastricht in Histor. Juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu a pag. 232. usque ad pag. 268.*

(907.) PHILALETHEI. *Eleutherei, Atheniensis, nomine famosum libellum in duos honestos viros Ao. 1648. mense Februario vulgasse Hadrianum HEEREBORDIUM, refert affinis illius in Antwoord op de Verdeddinge van Adrian Heerebord pag. 12. Hac Symbola Normanniana.*

(908) ELIÆ Send-Schreiben nach seiner Himmelfahrt / id est, ut ipse libri titulus indicat Consensus D. Johannis Conradi DANHAUERI, in Piis desiderijs, ex ipsius scriptis collectus ab Auctore Anonymo I.C.C.D. Francof. ad Mœnum 1677. in 12mo. De Scripto hoc videri potest *Spe-neri Erzählung vom Pietismo, occasione Historiæ Cræsi Quackerainæ p. 51. 52. præter illa, quæ jam olim nos de illo in anonymis etiam egimus.*

(909) ELIAS LEVITA. Ei tribuitur a *Buxtorfio* liber Compositionis: *Sepher Habarcava*; in quo voces compositæ, ex diversis Anomaliis, vocibus aut Conjugationibus explicantur. Venet. 1546.8. Vide *Fris. Bibliot. Gesn. p. 212. & Thom. Hyde in Catal. Biblioth. Bodlej. p. 225.* At *Plan-tavitius* ait, quod in Catalogo Veneto & Pragensi tribuatur R. ABRAHAM BEN - ESRÆ. Uti *Cave* in Epistola, quam ad me Islington. prope Londinum 8. id. Decemb. 1676. scripsit, indicat.

ELIAS v. *Mittrachi.*

-- -- *Pandocheus.*

---- *Pratorius.*

---- *Sionis.*

ELIESER v. *Philalthes.*

ELIEZER v. *du Calvaire.*

ELIGIUS v. *Eucharius.*

ELIMACHIM v. *Michael.*

(910) Abrahami ELINTI nomine Anno 1622. editus liber, Avertissement à l'Assemblée de la Rochelle, auctorem habet celebrem illum in Germania primum, post in Gallia. Reformatorum initio, ac tandem Remonstrantium Theologum Daniele TILENUM, ut ex *Tom. VII. du Mercure François p. 223. refert auctor de la Cabale Chimerique (quem Bælium credi supra p. 107. fin. dixi) pag. 120. Et sane Tilenus ἀγαμματιοῦς est Elintus. Symbola est Diec-manniana.*

(910. a) ELI PHILUS, qui *Caroli Magni nomine publicavit libros 4. de imaginibus, quod sit DILLIUS, Meldorum Episcopus, docemur a Gesnero p. m. 114. Bibliothecæ Simler. edit. Zeile-ro Histor. part. 2. p. 4. Vossius vero nominis etiam rationem addit, de Histor. Lat. l. 2. c. 30. p. 290. (a)*

Adde *Miraum* Biblioth. Eccles. part. I. pag. 144. *Cave* Histor. literar. Script. Ecclesiast. p. 347 a. *Gerhard von Mastricht. Histor. J. Ecclesiast. §. 207. p. 223. ejusque Diss. de Herminsula Saxon. prope finem. Colomes. Melanges Historiques p. 51. quomodo ex hoc Eli phili nomine, incuria Amanuensium, factus ELIAS PHILYRA vide apud Bailletum deguifemens des Auteurs pag. 470. (b)*

(a) *Gerhardi Johannis Vossii de Histor. Latin. lib. II. pag. 290.*

*Sed tamen editi sub nomine Caroli M. prælo eos primus divulgavit Eli philus: hoc est, Joannes Tilius, Meldorum episcopus: qui cur nomen Eli phili assumerit, pauci sciunt. Nempe per priorem compositi hujus partem occulte significabat, se quasi spiritu Eliæ, imaginum cultum, hoc Karoli, seu Alcuini opere, oppugnatum ire velle: Philii autem ad Eli adjecit, quia vocaretur ipse Tilius: nempe à tiliā, quæ Græce Philyra nominatur.*

(b) *Baillet deguifemens des Auteurs p. 470.*

*La chose est arrivée à un savant Prelat du siècle passé, qui n'étoit de jà point mal deguifé sous le nom d' Elias Philyra. Cet Auteur n'avoit marqué les deux mots de ce nom supposé qu' en ecrivant Eli. Phily. par abbreviation; mais l' union de ces deux morceaux a formé le nom d' Eliphylus, qui peut passer pour un masque renforcé d' un autre masque de I. du Tillet.*

(911) ELISABAT *Griego où Grec: Garfia Ordognez de MONTALVO. Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 150. Citat Garfiæ nomine, & ex propria ejus penu, Nicolaus Antonii in Bibliotheca Hispanica p. 395. a. Las Ergas de Esplan-dian, additque: opera intelligo hujus fabulosi Herois, quæ tamen transcripsisse fingit se ex Græco libro Magistri Elisabat. Sic de tempore luditur. Prodiit liber Compluti ex Officina hæredum Joannis Garay 1588. in folio.*

(911. a) ELLINGERUS. An ejus an *Laurenz. SPANI*, sit fragmentum aþror. Hippocra-tis Metricum dubitat *Daumius* in Epist. ad Reines. 69. p. 181. fin. vid. elogia Spani. *Symbola est Mastrichtiana.*

(912) *Huldreich ELLOPOSCLERUS. Auctor des Grand-goschiers / qui Rabelaisii Pantagrueli Germanicum stilum & phrases accommodavit, est Joannes Gischhart nomen suum Johannis Germanica voce Huldreich: Germanicum Gischhart / Græca expressit: ἔλωψ piscem significat. Σκληρός durum. Inde Gischhart.*

Hucusque *Symbola Rauschiana. Menzerum* quoque alias dictum fuisse *Fischartum* memorat *Symbola Daumiana*, de quo suo loco, & infinito-rum Scriptorum Auctorem appellat, ex quibus

ultia se possidere addit Cl. *Daumius*, quæ tamen morte ejus mihi interciderunt alias communicanda.

(913) ELLUCHASEM ELIMITHAR Medici de Baldach, filii Hadadam, filii Ducellani, Tacuini s. *Tabule Sanitatis tuendæ juxta ordinem rerum naturalium cum Correctionibus & facultatibus earum* descriptæ, Argentinae apud Joan. Scotum 1531. citantur a *Friso* in Bibliotheca Gesneriana p. 213. cui addit *Ravius*: Alihasan Ilbeithar, indicante *Symbola Normanniana*.

(914) Ludovicus ELPIDIUS, edidit

(I.) *Apologiam contra Duysburgenses Reformatos pro Petro Bruxelio &c.* Coloniae typis Wilhelmi Freiessem 1668. 4.

(II.) *Antiloquium super quæstione: Cur non vis fieri Catholicus, sicut Majores fuerunt?* Pars I. prodit Hannoveræ in Typographia Aulica 1669. in 4to. Verum Auctoris nomen est Gaspar seu Casparus SEVENSTERN, Belga Groninganus, S. J. ut indicat *Sotvell*. Biblioth. Script. Societ. Jes. p. 282. b.

(915) Jonas ELVERFELD. Ejus *Annales Cimbrica Chersonesi, Carmine* conscripti facile confunduntur cum illis quos prosa oratione exsecutus est Illustris Henricus RANZOVIUS, Pro Rex Cimbricus, ita ut hunc sub sub Elverfeldii larva latere aperte pronunciet Joa. Deckherrus de Scriptis Adespotis pag. 230. qui propterea corrigitur à Joanne Mollero Flensb. in Isagoge ad Hist. Chersonesi Cimbricae part. I. p. 4. (a)

(a) Mollerus Flensb. in Isagoge ad Hist. Chersonesi Cimbricae part. I. pag. 4.

IV. *Qui Adamum Sec. superiore sunt secuti, illo fuere prolixiores, Historia Chorographica Civile miscuerunt.* Anno. 1592. Hamburgi prodire Tres de Holfatia, ejusque Statu atque Ordinibus, Classes, quarum Prima de Provinciis, Ilda de Familiis, Regiæ, Ducali & Equestribus, Illia de Urbibus Utriusque Ducatus Epigrammata Jonæ Elverfeldii, ac prolixiore Henr. Ranzovii, Pro Regis Cimbrici, Narrationem Prosaicam complectitur. Fallitur Joh. Deckherrus, qui totam hanc Syllogen Ranzovio tribuit, Nomen Elverfeldii (quem Equ. Holfatum vocari falso tradit) fictitium esse, ac sub illo Virum, quem diximus, Illustrum latere, audacter pronunciat. Licet enim ipse de Elverfeldio nihil inaudiverit, nobis tamen ex aliis ejus Carminebus, venustis ac numerosis, constat illum sub finem Seculi XVI. floruisse, & judicii in Præfectura Tunderensi Carhardensis Scribam Anno. 1598. fuisse publicum. Errat etiam Mart. Zeilerus, qui in sua de Historicis Rhapsodia ex unico hoc Libello, sibi non viso, duos fabricatur, Designationem scilicet Nobilitatis Holfaticæ, & Lib. de Urbibus Holfatiæ.

(916) Theophilus ELYCHNIUS vel ELYCHNIUS. Hujus

Theophili ELYCHNII nomine, quod prodierint opuscula sequentia.

I. *Der Mönchen Affenspiel.*

II. *Von den Janigaren des Pabstes/ quo nomine Jesuitæ indicantur.*

III. *Bedencken welcher massen ein Stand seine Gefälle und Einkommen verbessern möge / refert Geisler.* dec. 5. n. 1. additque in Exemplari quodam Cl. V. *Jacobi Thomasi* nomen huic fictitio, *Georgii OBRECHT*. Jcti subscriptum fuisse, cujus rei nullum apud *Melchiorum Adami* in vita ejus extare vestigium, eo minus miror, quoniam ex sola parentatione illius ea collecta est, ubi fortasse nondum innotuit, aut expedit publice innotescere, eum esse horum scriptorum auctorem, ex quibus postèrius Argent. 1623. in 8. reculum vidisse memini, prætereaque *Geislero* non enumerata bina scripta sequentia.

IV. *Leberis Jesuitica, Das ist/ Jesuitischer Schlangenbalg/ darinn gewiesen wird / in welchen Stücken die Jesuiten den alten Bettel Mönchen / Predigern und Barfüßern gleich / und also kein neuer Orden sey / sondern nur wie eine Schlange / einen neuen Balg angestreift / und die alte Haut von sich geleet haben.* Durch M. Theophilum Elychnium, Francofurt. 1611. in 4.

V. *Montes pietatis Romanensis, Das ist / die Berge der Frömmigkeit / oder Gottesfurcht in der Stadt Rom. Darinnen ein besonderes Mittel Geld in Eil zur Nothdurfft aufzubringen / deren sich die Päbste zu Rom gebrauchen / beschrieben wird.* Durch Elychnium Gottlieb / Strasburg 1608. in 8.

Sed hunc ultimum Tractatum una cum Primo & Secundo, Theophilo DACHTLERO, Senatus Minoris Argentinenensis Actuario & Referenti, restituit *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 336. Tertium autem OBRECHTO nobiscum vindicat p. 335. 336. vide etiam *Bailleti Degvisemens* des Auteurs p. 330. 550. uterque & *Deckher.* & *Baillet.* *Elychnium* scribere mavult quam *Elychnium*.

(916. a) ELZEVIRIORUM nomine Novo Mundo de Laet præfixa Epistola præliminaris ad Cardinalem *Richelium* & alia ad Præsidentem *Olivieri* PATRII celeberrimi Advocati in Parlamento Parisino esse docetur à *Pelissonio* Historiæ suæ anonymæ Gallicæ de Academia Parisina pag. 354. & 355.

(917) EMAN, auctor *Psalmi 88.* DAVIDIS quomodo credatur minus bene, vide apud auctores citatos *supra* in *Aggeo*. Quibus hic addit *Diecmanni Nota Marginalis*, sequentia: *Hemanis* nomen unus tantum *Psalms* præfert: nimirum 88, quem *Davidis* contemporaneo attribuendum esse, nuper contra *Lightfootum* disputavimus. Fuit certe *Heman* videns *Regis 1 Chron.* 25. 5. Hæc *Witsius* *Miscell. sacr. lib. 1, cap. 18, p. 213.* Cocus contra *Lightfootum*, quem respicit, extat *ib. C. 16. p. 171. 172.* Adde *Salvan Til.* *Digt-Sang- en Speel-Konst, soo der Ouden, als bysonder der Hebreen* p. 200. 201. 214. seqq.

(918) *Pierro EMANUELI*: Eo nomine prodierunt duo tractatus citati à la *Vissem Alzata*

Heca-

Hecatoftes num. XXX. p. 44. quorum Auctor ibidem declaratur esse *Daniele SPINOLA*, Nobile Genouefe, Academico Fucinante. (a)

(a) Villani la Vifiera Alzata Hecatoft. n. XXX. p. 44.

XXX. DANIELE SPINOLA Nobile Genouefe, Accademico Fucinante.

*Il Crivello di Landino Alpefes Accademico ad ornamentato Rauefo, e della Fucina nel quale fi vagliano alcune cose contenute nella Lettera in difefa d' un Problema Geometrico rifoluto da Donno Piero Emanuelli in Macerata, apreffo Pietro Salvi M DC XLVII. 4.*

*La Bietolota, dell' Atizzato Accademico Addormentato Rauefo, e della Fucina intorno alla Rifposta alli Quefti di Benedetto Maghetti, fatta da Donno Pietro Emmanuele. in Macerata come fopra 4.*

*Veggafil Soprani pag. 79. de gli Scrittori Genouefi.*

ERNESTUS v. *Paciantus.*

(919) EMIGLIANI, ouè EMILIANI, Pomponio: N. MINIANI. *Baillet* lifte des Auteurs deguifez p. 550. De eo jam olim ita ad *Rhodianam* Anno. XI. Pomponio CIMIGLIANI Nomen fupposititium.

XI. Scav. 41.

*Nobilis Veneti.* Addit Scavenius n. 41.

*qui ab inquisitoribus in carcerem coniectus, quod nimia libertate bellum Foro Julienne fcripferat: est ex familia MINIANI. Nota vero apud Scavenium esse EMIGLIANI, ubi CIMIGLIANI legitur in Mffto Rhodiano. Henr. Ernstius, Observat. Variar. lib. 2. cap. 36. hæc habet. Exstat liber Italice fcriptus sine nomine Pomponii Emigliani: de vero auctoris nomine non mihi constat, nisi quod nobilis Venetus fuerit ab Inquisitoribus Status quos vocant, in carcerem coniectus, è quo tamen agnatorum precibus liberatus, ex Majanorum familia oriundus.*

EMISSENIUS v. *Eusebius.*

(920) Stephan. EMONERII nomine, fcripffisse *Theophilum RAYNAUDUM*, à nobis sæpius citatum, aliquid, testatur *Alegambe* pag. 452. quidam autem libri hoc ipsum fit, non exprimit, pag. 432. ubi fcripta ejus recenfer, nisi quod sub alieno nomine, quod non addit, edidiffe illum fert *Splendorem Veritatis moralis*, seu de licito usu equivocationis pro Leonardo Lessio, adversus Joannem Barnesium, Anglum, Lugd. 1627. in. 8.

Et hunc quidem librum ipsum sub ficto Emonerii nomine prodiiffe ex *Constantino Abbate Cajetano* docet *Symbola Rauschiana*, (a) *Sorvel* autem, qui cæteroquin *Raynaudi* opera prolixè recenfer in *Biblioth. Scriptor. societ. Jes.* pag. 758. & 759. ne hujus quidem fcripti, nedum personæ meminit, nequè etiã *Witten.* in *diar. Biograph.* Anno. 1663. d. 31. Octobris. v. *Bayle* *Diction: Histor. & Crit.* I. p. 485. & T. II. p. 920.

(a) *Symbola Rauschiana.*

*Narrat hoc Constantinus Abbas Cajetanus Fr. de religiosa S. Ignatii Loyola per Patres Benedictinos institutione I. I. C. 4. in fin. pag. 63. his verbis: Theophilus Raynaudus Jesuita in frontispicio libri, sui, cui titulus Splendor veritatis moralis, veritatem læsit mortaliter, voluitque splendescere mendacio, dum falso se & ementito nomine Simonem Emonerium Commissar. ordinis S. Franc. apud Salassios, pro Theoph. Raynaudo appellat, & S. Francisci fime veritatem, dicam an Jesuitam suffocat.*

(921) EMPEDOCLES *Agrigentinus Philosophus.* Ejus nomine inscripta *Sphæra*, sive *libellus de Sideribus octavi Orbis* DEMETRIO TRICLINIO adjudicatur a *Vossio* de *Poetis Græc. c. VI. p. 33.* (a) adde *König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 272. a.* At *Frisius* in *Biblioth. Gesneriana* scripti hujus nec sub Demetrii nec sub Empedoclis nomine meminit. *Dnus Mastrichtus* hic citat *Reines. l. var. lect. c. 19. p. 72.*

(a) *Vossius* de *Poetis Græcis* cap. VI. p. 33.

*Etiã libellus exstat de sideribus octavi orbis, qui Empedoclis Sphæra inscribitur. Elegantiissime Senarius Latinis reddidit recensuitq. Q. Septimius Flor. Christianus, ac Sphæram veterem Græcam, inscripsit. Credat aliquis, esse particulam ex tribus libris, quos de rerum natura Empedocles scripsit: unde multa citant, Aristoteles, Plutarchus, Athenæus, Sextus Pyrrhonijs, & è nostris Clemens. Sed obstat, quod ea fuerint heroico versu scripta: hæc jambis constant. Quare verisimilius est auctorem esse Demetrium Triclinium, cujus scholia habemus in *Sophoclem. Vel auctoris, vel saltem diopdwtis, quod præmissa indicat vs. fœcia. Aliqua etiã de Empedocle dixi in Olymp. LXXI. & alibi plura dicemus.**

EMPIRIASTE v. *Philaethe.*

(922) ENANTIOPHANES, quomodo creditum fit nomen Interpretis proprium, cum revera coacervationem Legum apparenter pugnantium notet, cujus auctor PHOTIUS, qui *Nomocanonem* reliquit, esse possit, indicat *Cujacius* præfat. in lib. LX. Basilicorum, quæ ipsa etiã Basilici nomine, quasi Interpretis, quibusdam imperitis citata, ibidem testatur.

(923) *Ulricus* ENCAUSTUS. Hoc sibi nomen assumffisse Joannem BRENTIUM Theologum *Würtembergensem*, cum ederet *Descriptionem s. Syntagmatum eorum, quæ Tridenti à Theologis & legatis Würtembergensibus Acta fuerunt, ex Catalog. Hæreticorum Vergerii* p. 35. docet *Symbola Sperlingiana.* Mutasse quidem sibi nomen aliquando Brentium indicat *Melchior Adami* in *vitis Theologor.* p. 448. (a) Sed *Ulricum ENGSTERUM* non *Encaustum* dicit: nec ullius sub personato quodam nomine editi fcripti meminit. adde *Baillet. lifte des Auteurs deguifez* pag. 550.

(a) Adami in Vitis Theologor. pag. 448.

Postea in loca tutiora, Basileam nempe, se contulit, principe sumtus suppeditante. Humanissime autem & perbenigne ibi, cum familia, est habitus. Sed ut calamitas nulla est sola, cum uxor Margareta ibi, longa tabe consumpta, diem suum obiisset: & alia cum liberis incunda ratio esset: in extrema ducatus Wirtembergici ora, & sylva Hercynia, in arcem, supra oppidum Horrenbergum, cum liberis est translatus. Ibi mutato non nihil habitu praefectum se arci venditavit: & mutato nomine, Guldrich Engster se appellavit: Hebraeo aequivalens Germanicum excogitans, & cognomine vernaculo Graecum aptans ἑρκουστis, deflexa leniter voce; ut Germanicum sonaret.

(924.) ENOCH, Ejus nomine quae circumferuntur fragmenta, supposititia esse docet Morhofius Polyhist. liter. lib. I. c. VI. p. 46. (a) Liber autem de Prophetia quem ab Aethiopicis à Peireskio coemtum, & deinde in Mazarini Bibliothecam translatum fama est, Judaeo cui nomen ABBA-BAHAILA-Michaëli asserit Ludolfi Histor. Aethiop. Lib. III. c. IV. num. 46. (b) & cum eo Morhofius Polyhist. Liter. lib. I. c. VI. p. 47. (c) uterque etiam Magicum esse potius judicat. Quanquam his scriptis Enochianis non deesse Patronos & aestimatores expresse asserat Morhofius loc. cit. vide Deckherrum de scriptis Aespotis p. 23. 24. König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 273. 274. Frisium Biblioth. Gesner. p. 215. a.

(a) Morhofius Polyhist. Liter. Lib. I. c. VI. pag. 46.

Quod ad Enochi librum attinet, varia sunt incertaque omnia, quae de eo memorant: nam quae hodie supersunt fragmenta, nemo facile genuina credet, de quibus legi possunt, quae habentur apud Bangium in Calo Orientis Exerc. I. Cunæum lib. 3. de Republ. Hebr. c. 1. Drusium in Henocho. Dorscheum in dissertatione de Prophetia Enoch. Hackspan. Diss. de Demonum Angelorumque nominibus, Maderum de scriptis & Bibl. Antediluvian. Schotanum in Bibliotheca Hist. Sacrae de prim. mund. atat. pag. 83. & seqq. Heideggerum in Historia Patriarcharum Exerc. 10. ubi de Scela fragmenti quod Scaliger ad Eusebium perduxit undecim argumentis ostenditur. Memorantur autem libri ab Enocho scripti diversorum argumentorum. Est Propheticus, est & Physicus, quem apud Aethiopes in Regno Regina Sabae extare Abyssina lingua restatur Genebrardus Chronol. p. 14. Guilielmus Postellus, in libro de Originibus seu de Varia & potissimum Orbi Latino incognita aut inconsiderata Historia, in quo totius se Orientis mysteria proditurum minatur, super Noachi & Henochi libris, sed ipsi non inspectis, ex interpret. Sacerdotis Aethiopis, novas & inauditas sententias fundat. Non desunt, qui mirabilem in illo ingenii vim per omnia diffusam agnoscant; nam Florimundus Remondus lib. 2. de Origine haesum c. 15. Virum maximum omnium vocat, quos seculum nostrum produxit; multa quoque in ejus laudes adducit Joann. Steph. Menochius in libro Italica Lingua scripto, cui titulus Trattenimenti eruditi, part. 3.

(b) Ludolfi Histor. Aethiop. lib. III. cap. IV. num. 46.

Illud autem prorsus vanum est quod Aegidius Lochiensis Capucinus amplissimo viro Peireskio de Prophetia Enochii retulit, quasi illa Aethiopice adhuc extaret, in libro Henochii dicto. Quo audit, insignis ille vir nullis pepercit sumptibus, donec illum Librum sibi compararet; sed improbi venditores falso titulo illi imposuerunt. Nam libellus postea in Bibliothecam Cardinalis Mazarini translatus fuit, illiusque exordium, medium atque finem ab amico exscriptum accepimus, quae nihil de Enocho, neque praedictionibus futurorum, sed quendam Abba-Bahaila-Michaëlem autorem habebant, de mysteriis coeli, & terrae, & de S.S. Trinitate lucide disserentem, ut in commentario Lectori ostendemus.

Sed vix memoria dignus esset libellus quidem vanissimus pariter & ineptissimus, nisi toties in Europa reperiretur. Gregorius eum non aliter quam Precationem Magicam vocabat, & plane non receptum, sed rejectum in Aethiopia esse asserbat. Tanta vecordia scriptus est, ut sacratissimae Virgini Mariae orationes ad Filium suum Θεάνδρωτον affingantur, monstrificis nominibus plenae, quibus plus quam divinae virtutes adscribuntur.

(c) Morhofius Polyhist. lib. I. cap. VI. pag. 47.

Vellem tamen, quicumque demum sit, a viro clarissimo in lucem protractum, ad quem forte respexerunt, qui Physicum ab Enocho librum scriptum crediderunt: Physicum enim de mysteriis Cali & terrae argumentum videtur. Mireris sane, qua fronte, qua fide Boulduccus Capuccinus lib. I. de statu Ecclesiae ante-Mosaicae c. 14. pronunciare ausit: Noa scripta Enochii diligenter conservabat, ac illa reposuit in arca diluvii non minore sollicitudine, quam Patris Adami & quorundam aliorum ossa, ut qui ejus, quem Deus rapuerat, ossa, quae servarentur, habere non possit, scripta tanquam sacratissimum pignus ac depositum sibi & posteritati custodiret, quorum Lectione vel solo intuitu ad tantam auctoris merita divina jugiter conspectui praesentanda moveretur, quibus juste irati Numinis in mortales misericordiam facilius impetraret.

(925.) ENOTUS Everbardus: Martin BECAN. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 550.

(926) Michael EPHESIUS. Hunc eundem esse cum Michaële PSELLO Peripatetico, etiam Johanne Psello dicto conjicit Frisius Biblioth. Gesner. p. 608. b. Michaëlem Psellum Ephesium hunc vocat Ravius in notis ad Gesnerum MStis indicante Symbola Normanniana. Sub Ephesii nomine citat Commentarium in 4 libros Aristotelis de partibus Animalium König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 538. b. Pselli autem nomine editum libellum de Operationibus Dæmonum, Ephesio tribui à Possævino notat Olearius Abac, Patrol. pag. 316.

(927.) EPHRÆM, vel EPHREM Syrus, & Edessena Ecclesie Diaconus. Ei

(I) Sermones aliquot suppositos ab AMBROSIO, Camaldulensi Monacho, & sub ejus nomine è Græco in Latinum conversos edidos docet Rivetus Critic. Sacri lib. III. cap. XXI. pag. 336. (a).

(II) Testamentum quoque ejus nomine vulgo venditatum ei suppositum multis rationibus eadem evincit. Adde König. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 275. a. Olear. Abac. Patrolog. pag. 149. Quensted. de Patriis virorum Illustr. pag. 607. Coci Censuram Quorund. Scriptor. Veter. p. 240. (b.) Scripta ejus longa serie recenset Frisus in Bibl. Gesner. p. 215. b.

(a) Rivetus Critici Sacri. Lib III. cap. XXI. p. 336.

Ambrosius Camaldulensis Monachus. Sermones sub ejus nomine non paucos è Græco in Latinum conversos emisit, qui anno 1547. Colonia ex Novesiana officina prodierunt in Octavo: sed postea jussu Gregorii XIII. P. P. Gerardus Vossius Tungrensis præpositus, undiq; conquisitas Ephræmi lucubrationes Græce extantes in variis Bibliothecis latinitate & luce donavit, & scholiis illustravit, quas primo Romæ, deinde Colonia anno 1603. editas tribus tomis pro genuinis Ephræmi operibus obtulit.

(b) Cocus Censuræ Quorundam Scriptorum Vet. p. 240.

Author hujus Testamenti decreverat loqui in persona Ephræmi: sic enim incipit, Ego Ephræm mortuus, notum igitur vobis sit omnibus ô viri Edesseni, Testamentum enim vobis relinquo, &c. At circa medium, oblitus sui, verba facit in persona alterius, inquit: Quum adhuc ea ipsa loqueretur, vir ex astantibus: quemadmodum videre licet in Surio, apud quem habetur hoc Testamentum ex translatione Julii Clementis. Et licet in translatione hujus Testamenti Romæ per Gerardum Vossium aliter legatur, nimirum: Me adhuc ea loquente, &c. tamen in fine hujus Testamenti Romæ editi per Vossium similis error commissus est. Ibi enim iterum induit tertiam personam, dicens: Dum hæc cum Lacrymis præcipiret ac mandaret beatus vir, &c. Quod usq; adeo absurdum visum est ipsi Vossio, ut aliud non haberet quod diceret, præter puerile illud, Corrumpitur textus. Sequentia non ab Ephræm in suo Testamento relata, sed à discipulis post ipsius obitum verbis Testamenti attexta sunt, inquit Vossius in Annot. marginalibus.

(928.) EPICTETI nomine, quod circumfertur Enchiridion omni laude dignum, ARRIANI ejusdem esse, cujus libros ἐπιχιδίων Epicteti 4. ex 12. solos superstites habemus, Simplicius (a) in Proœmio commentariorum in illud suorum testatur, vide præfationem etiam editionis Epicteti & Arriani Cantabrigiensis 1655. in 8vo.

Et ex ore quidem Epicteti ab Arriano conscriptum fuisse apud omnes Eruditos esse in aprico persuadet Olearius Exercitatione ad Allatii de Scriptis Socratis dialogum habita Lips. 1696. §. II. Compositum autem hoc Enchiridion ab Arriano ex prolixioribus Epicteti Dissertationibus judicat

Lucas Holstenius de vita & scriptis Porphyrii Philosopheri p. 53. ubi hoc enchiridion καὶ ἐπιχιδίων ἀναγκαστικὰ τῆς ζωῆς præcepta contineri addit. Encomium libri hujus faciunt Gaddius de Scriptoribus Tom. I. p. 167. (b) Holstenius in Vita Porphyrii 53. & Salmas. ad Simpl: indicantibus Marginalibus Normannianis. Et præter eos Lipsius Manuduct. ad Stoic. Philosoph. Lib. I. c. XIX. Magirus in Eponymologico Critico. Gellius Noct. Attic. lib. XV. cap. XI. Spizelius de Vitiis Literatorum Comm. 2. p. 206. Et ipsa toties in varias linguas repetita versio laudes libri satis loquitur, quas magno numero recenset Lipenius Biblioth. Philos. p. 244. Quibus addi poterunt

(I) Editiones Gallicæ, Gvil. du Vair 1604. Lugduni. At Anonymi Paris. 1667.

(II) Belgica Amstelod. 1644. in 12mo.

(III) Germanicæ, Joachimi Gordes Stockholm. 1649. & quæ longe curiosior est Cl. Weisii sub ficto CATHARINI CIVILIS nomine Lips. 1679. in 12mo inserta Scripto cui titulus: Die drey flügsten Leute der ganzen Welt v. supra n. 584. Distinctum autem est hoc Enchiridion capitibus LXXIX. complectens in edit. Lugdunensi Græco-Latina cum Commentariis Sulpicii ex versione Wolffiana 1640. in 4to. paginas 332. subjectusque index 6. foliorum. Impressæ simul Notæ Salmassii in Epictetum & Simplicium paginis 329. cum prolixo indice. Tabula item Cebetis Græce Arabice & latine cum paraphrasi Arabica Auctore Johanne Elichmanno p. 88. cum præfatione Salmassii. Cæteroqui adde superioribus Menagii Observat. ad Laert. p. 344 & Du Pin (c) Nouvelle. Biblioth. T. 4 p. 27. b.

(a) Simplicius in proœmio Comm. ad Epictet.

Arrianus vitam & obitum Epicteti prolixis libris est persecutus. Unde cognosci potest, qui vir ille fuerit. Idem Arrianus & hunc libellum, quod Enchiridion inscribitur, composuit, delectis ex Epicteti disputationibus Philosophia locis maxime idoneis ac necessariis & animos vehementissime permoventibus: ut ipse testatur in epistola ad Masgalenum, cui Opus ipsum dedicavit ut & amicissimo suo, & maximo Epicteti admiratori. Quæ ferme eadem & iisdem vocabulis sparsim in Arriani scriptis de Epicteti Exercitationibus inveniuntur.

(b) Jacobi Gaddii de Scriptoribus. &c. Tom. I. p. 167.

Epictetus Stoicus, quem Hierapolis Phrygiæ urbs protulit, quem natura claudum, fortuna servum & Iro pauperiorem fecit, laudes meritis & affecutus est maximas minimo libello, qui inscribitur Enchiridion, à Politiano latine versum, cui addita fuit ejusdem Defensio ad Bartholom. Scalam. Cui commentarii Simplicii Latine Ven. in fol. editi adduntur. Libellum Ep sane aureum, vel gemmæcum conferrem ego (si fas esset) cum longe pretiosissimo libello de Imitatione Christi Thomæ à Kempis, seu Gersonis, cujus lectionem multos annos frequentavi, licet nil profecerim culpa mea, qui hunc auctorem appellarem Epict. Christianum, Epictetum vero dicerem Gersonem Ethnicum, vel Stoicum.

(c) DuPin Nouvell. Biblioth. Tom. 4. pag. 4. p. 27.

Le Manuel d'Epictete qui suit dans cette edition de Rome, n' a rien de commun avec les Ouvrages de Saint Nil. Celui qui a donné cette édition, pretend que ce manuel a esté tiré par Saint Nil des Ouvrages d' Epictete: mais il n' en apporte point de preuves, & Simplicius nous apprend que celui qui a fait ce Manuel, s' appelloit Arrien.

(929) EPICURUS, Neoclis & Chærestates filius, Atheniensis. Ei suppositas esse L' Epistolas ab acerrimo ejus Antagonista DIOTIMO Stoico lascivas prorsus, & impudicas, ex ipsius ingenio ortas, ex Diogene Laertio lib. X. pag. 708. ostendit Cave epistola Islington. ad me perscripta. 8. id. Decemb. 1676. Agnoscit hoc quoque Gassendus Eth lib. I. cap. 2. p. 685. ad Vitæ Apologiam nos remittens; in libris enim de Vita & Moribus ubi de Epistolis ejus agit p. 25. 26. nihil hujus meminit. Fictæ autem hæ sunt Epistolæ tanquam ab Epicuro in Chrysippum scriptæ, cui suppositas Frisius Biblioth. Gesner. p. 104. b. ait Diotimo quasdam, quas easdem esse cum illis quæ Epicuri nomine ad Chrysippum effictæ sunt, conjicio. Caterum hanc fraudem Diotimo Capitaalem fuisse recenset Jonsius de Scriptoribus Historiæ Philosophicæ lib. II. Cap. xv. pag. 195. (a) adde lib. I. c. xx. pag. 107. 108. & Menagius Observat. ad Diogen. Laertii lib. x. pag. 446. (b)

(a) Jonsius de Scriptoribus Historiæ Philosophicæ lib. II. c. xv. p. 195. 196.

Horum temporum æqualis erat Diotimus Stoicus Zenonis Epicurei omniumq; Epicureorum acerrimus insectator, qui Epistolas, quibus Philosophorum prisorum vita perstringeretur, nomine Epicuri fictas edidit & hac ratione Epicurum ejusq; discipulos contemptui atq; ludibrio exposuit. Optime verò factum à Laërtio l. X. qui veritatis amore fraudem detegit, & Epicuro neq; istas neque alias lascivas epistolas, confictas quippe a Diotimo Stoico, esse tribuendas, aliterq; de Epicuro sentiendum esse docet. Audit is male non suo merito aut culpa, sed Stoicorum iniquitate, atq; invidia.

Pag. 196. Diotimo autem impostori male ista fraus cessit, ita ut morte eam luere coactus fuerit. Etenim Zeno Epicureus ille, quem Epicureorum Coryphæum appellat Philo ap. Cic. l. i. de Nat. Deor. quemq; Athenis cum Attico se audivisse indicat idem Cicero l. II. & V. de Fin. l. III. Tusc. Quæst. l. I. Acad. Quæst. quem Sidonium nominat Laërtius l. VII. & X. Hic, inquam, Zeno non modo Stoicis convitia reddidit dum Chrysippum Chesippum (non, Cisippum, ut quidam Codices habent,) vocavit, Apollodorumque Syllum (forte Ephillum Stoicum, de quo infra vel potius interjecto distinctionis signo Apollodorum, Syllum) ceterosq; maledictis insectatus est, teste Cicerone l. i. de Nat. Deorum, sed Diotimum istum quoq; de falsis atq; spuris Epistolis Epicuro suppositis accusavit, remque eo deduxit, ut capitis damnaretur, Athenæus XIII, 9.

Θεότιμος (leg. Διότιμος) ὁ γράψας τὰ καὶ Ἐπικύρου βιβλία ὑπὸ Ζωίων & Ἐπικύρου ἐξαιτηθεὶς αἰρηθῆναι, ὡς Φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς ὁμιυμοῖς.

(b) Menagius Observat. ad Diogen. Laerti. lib. X. p. 446.

Διότιμος ὁ Στωϊκὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν διαβέβληκεν Ἐπιστολάς φέρων πυνθικόντα ἀσελγείας, ὡς Ἐπικύρου.

Quo nomine accusatus a Zenone Sidonio; capitis damnatus est, refert Athenæus XIII 9. ex Demetrio Magnete: Διότιμος, (ita legendum recte monent Viri docti, non Θεότιμος, ut vulgo legitur,) ὁ γράψας τὰ καὶ Ἐπικύρου βιβλία ὑπὸ Ζωίων & Ἐπικύρου ἐξαιτηθεὶς, αἰρηθῆναι, ὡς Φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς ὁμιυμοῖς. Etiam crimine illo ἀσελγείας Epicurum Tullius liberat libro III. Tuscul. Quæst. Quid? Ergo tu Epicurum existimas ista turpia scilicet voluisse, aut libidinosas ejus fuisse sententias? Ego vero minime. Video enim ab eo dici multa severè; multa præclare.

(930) EPIMELIO Theoroste. Prodiit eo nomine Drama latinum Contra Sigliani. Cujus verum Auctorem detegit Michaelæm Angelum TORCIGLIANI, la Visiera Alzata Hecatostes num. LXXIIX. p. 78. (a) Le glorie de gli Incogniti hujus dramatis quidem non meminere inter opera Torcigliani Genuensis, indicant tamen, aliqua hujus Auctoris inter aliorum opera sparsa conspici p. 338 Torcigliani non sine encomio meminit Bibliotheca Aprosiana p. 144. 151.

(a) Villani la Visiera Alzata Hecatost. n. LXXIIX. p. 78.

LXXIIX. MICHEL ANGELO TORCIGLIANI. Citadino Lucchese nel Buratto di Carlo Gallistoni a pag. 122. e segu. - Si portano alcuni versi cavati dall' Occhio Comico. Drama Latino d' Epimelio Theoroste contro lo Sigliani. Sotto questo nome va mascherato il Torcigliani.

(931) EPIPHANIUS, Episcopus Constantiensis.

- (I.) Ejus nomine extant Orationes Octo citatæ a Caveo Histor. literar. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 131. qui eas autumat esse EPIPHANII cujusdam JUNIORIS. (a)
- (II.) Tribuitur quoque ei vulgo liber II. de Ponderibus & mensuris vid. Cave. loc. cit. & Fris. Biblioth. Gesner. p. 217. Quem tamen ei abjudicat Latin. Latinus Tom. II. Lucubration. p. 142. 144. indicante Symbola Rauschiana.
- (III.) Novem sermones cum libro de Mysterio numerorum an EPIPHANIO JUNIORI alii recte tribuatur v. disputantem du Pin verbis sub (b) excerptis.

(a) Cave Histor. Litterar. Script. Eccl. pag. 131.

Orationes VIII. viz. In Festum Palmarum, In Christi sepulturam, In Christi Resurrectionem, In Christi Assumptionem, De laudibus B. Mariæ Virginis, In Fest. Palmarum, De Numerorum Mysteriis, De Christi Resurrectione; Epiphaniî cujusdam Junioris videntur. Plures enim Epiphaniî in Cypro Episcopale munus obierunt.

(b)

(b) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclef. T. II. p. 297. a.

*Si nous en croyons le Pere Petau, les neuf sermons, & le Traité des Myfteres des Nombres, qui portent le Nom de Saint Epiphane, ne font point de l'Evêque de Salamine, mais de quelque autre Evêque qui avoit ce même nom, comme on le connoit par le stile & par quelques autres indices. Je ne voi pas néanmoins que ces ouvrages soient plus indignes de S. Epiphane que la Physiologie, & je n'y trouve pas une si grande différence de stile.*

(932) EPITIMIUS, Andreas : Hartmannus BAIERUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 550. adde p. 316. ubi hoc nomine Beierum tradit scripsisse in *Episcopum Catholicum* suæ Regionis, titulum scripti reticens.

## EQUES v. Polonus.

(933) ERANDRE. Personatum nomen est sub quo edidit *Honoratus LAUGIERIUS de Procheres* *Lettres amoureuses, ou galantes*, ut indicant l'Histoire de l'Academie Française (a) p. 342. & *Baillet*. deguifemens des Auteurs p. 315. & in Catalogo des Auteurs deguifez, p. 550.

(a) Histoire de l'Academie Française. p. 342.

De Porcheres Laugier. *Honorat Laugier, sieur de Porcheres, Provençal.* On a imprimé de luy diverses Poésies, dans le Recueil. Et cent lettres amoureuses sous le nom d'Erandre.

(934) ERASMUS, *Episcopus Arosiensis*. Ejus nomine prodiit Hamburgi 1588. in 8vo liber, de *Consecratione Eucharistiæ*, contra *Herbestum*. Deberi autem hoc scriptum *Laurentio PETRI*, Archiepiscopi Upsaliensis, ex *Schefferi Suecia Literata* p. 24. (a) in proclivi erit.

(a) Scheffer. Suec. Lit. pag. 24. *M. Laurent. Petri Nericius* -- Dissertationem de *Consecratione Eucharistiæ & utraque specie sub nomine Erasmi Episcopi Arosiensis, contra Herbertum sacerdotem Pontificium, & Catharina Regis Johannis uxoris Concionatorem & Confessionarium conscriptam* Ao 1573. & deinde typis editam studio *Abrahami Andr. Angerm.* Hamb. 1588. in 8.

(935) Desiderio ERASMO Roterodamo vivo, Dominicanum Monachum quendam Lutetiis Parisiorum *Colloquia* ipsius indocte admodum & inficete depravasse suis assumentis, operæ pretium est legere apud ipsum in *Epistola ad Jo. Botzhemum Abstemium*, Tomo primo operum suorum præfixa, (a) quorum Catalogum percenset p. 5. & 6. Simile factum in *Epistolis* ejusdem ab ignoto commissum, vid. apud *Rob. Cocum*. *Censuræ* p. m. 437. (b)

Adde *Prideaux Orat. IX. §. VI. pag. 86.* (c) de libello, qui de *Constructione octo partium Orationis* inscribitur, & communiter sub Erasmi nomine circumfertur, Ludovicus Vives de Tradend. *Disciplin. lib. III. fol. 104 b.* asserit: LILIUM peperisse, Erasmus concinnavisse.

*Quomodo librum de duplici Martyrio Erasmus Cypriano supposuerit, diximus ad Cyprianum, supra; quibus adde Bailletum deguifemens des Auteurs p. 209.*

(a) Erasmus in *Epistola ad Jo. Botzhemum Abstemium*, Tomo primo operum suorum præfixa.

*Accidit & aliud quiddam huic operi memorabile. Excusum est nuper Lutetiæ correctis, hoc est, depravatis aliquot locis, quæ videbantur attingere monachos, vota, peregrinationes, indulgentias, aliaque hujus generis, quæ si plurimum valerent apud populum, uberior esset istis quaestus. Verum hoc ipsum fecit adeo stulte, adeoque indocte, ut scurram quempiam à trivio fecisse jures, quum autor tam insulsa fabulæ feratur Theologus quidam ordinis Dominicani, natione Saxo. Quorsum attinet addere nomen & cognomen, quod nec ipse cupit suppressi? nescit tale portentum pudescere, citius laudem etiam petat ex scelere. Addidit impostor novam Præfationem meo nomine, in qua facit tres viros in uno puero instituendo sudantes: Capitonem, qui tradiderit literas Hebraicas: Beatum, qui Græcas: me, qui Latinas. Horum utroque facit metum literatura, tum pietate inferiorem, significans in Colloquiis inspersa quedam, quæ Lutheri respiciant dogmata. Atque hic scio, quosdam sublaturus cachinnum, quum legent Capitonem ab isto qui sic odit Lutherum, optimi doctissimi que viri elogio prædicatum &c.*

*Hoc perinde est, ac si quis offis sanguine imbutis vulnus mentiatur in humano corpore, ac mox idem sublatis quæ admovent, vulnere medeatur. Dicit illic puer quispiam confessionem quæ fit Deo præcipuam esse. Ille correxit, asseverans confessionem quæ fit Sacerdoti præcipuam esse. Ita prospexit periclitanti confessioni. Unum hoc exempli causa retuli quum in hujus generis sycophantiis creber sit. Atque hæc scilicet respondent palinodia, quam ille sub meo nomine pollicetur in falsaria præfatione, quasi cujusquam sit canere palinodiam erroris alieni, aut quasi quicquid illic sub quacunque persona dicitur, meum sit dogma. Nihil enim me movet, quod hominem nondum sexagenarium facit prægravi senecta. Olim capitale erat edere quicquam alieno nomine, nunc tales sycophantias in vulgus spargere fito ipsius nomine qui traducitur ludus est Theologorum. Nam vult Theologus videri, quum res illum clamitet, ne pilum quidem tenere rei theologicæ. Nec dubito quin furcifer ille mendaciis suis imposuerit famelico typographo: non enim arbitror quenuquam esse tam insanum, qui sciens tam indoctas nenas velit excudere. Deploratam hominis audaciam mirari desii, posteaquam intellexi esse pultum à nido Bernensi quondam elapsum, plane ex κακίστη νόσση & κακίστον νόβν. Illud demiror, si verum est, quod adfertur, apud Parisios esse theologos qui sibi plaudant, quod tandem nati sunt hominem qui eloquentiæ suæ fulmine disjiciat universam Lutheri factionem, & Ecclesiam pristina restituat tranquillitati. Nam scripsit & adversum Lutherum, ut audio. Et postea Theologi queruntur se à nobis traduci, qui studia ipsorum tantis vigiliis adjuvas, quum ipsi volentes amplectantur talia monstra, quæ plus dedecoris adferunt ordini theologorum, atque etiam monachorum, quam quivis quam libet maledicus hostis possit. Qui tale facinus audet, idem non dubitabit incendium, aut veneficium admittere. Atque hæc excu-*

excuduntur Lutetiæ, ubi nefas est vel Evangelium excudi, nisi Theologorum censura comprobatum. Hoc Colloquiorum opus postremum exiit auctum coronide, anno 1624.

(b) Rob. Cocus Censuræ pag. 437.

*Erasmus falso tributa nonnulla.* Erasmus in Epistola ad Vulturium Neocomum citatur à Bellarmino, ut probet: Mores Evangelicorum esse pessimos. Theologus quidam Dominicanus Lutetiæ. Erasmus vivo, (quod Erasmus liquido convincit, meritoque taxat) quadam Erasmi nomine scripsit, & excudit, ad fidem Pontificiæ doctrinæ conciliandam illius auctoritate, quæ ille nunquam somniavit. Quanto credibilis est factum eo mortuo? Certe, eo vivo, vel mortuo, hanc Epistolam confictam fuisse credibile est, cum in libro Epistolarum quem excudit Frobenius, nulla talis reperiatur. Nam liber ille complectitur Epistolas universas quotquot Erasmus unquam evulgavit, aut evulgatas voluit, ut ex Titulo patet.

(c) Jo: Prideaux Orat. IX. §. VI. pag. 86.

*Sed quid conclamata refodio? Quam celebris erat Erasmus, & merito superiori seculo? Invenit tamen Dominicanum quendam (ut dolens scribit ad Johannem Abstemium) qui sub ipsius nomine scripsisset, & edidisset non nulla, ad Monachorum causam stabilendam; de quibus ipse ne per febrim quidem unquam somniavit. Quin & Bellarminus ejusdem quandam citat Epistolam, qua contendit probare mores Evangelicorum esse pessimos; quæ inter opera Erasmi (quod sciam) nusquam comparet.*

(d) Baillet deguifemens de Auteurs pag. 209.

C'est ainsi que nous excuserions Erasme, d'avoir pris le masque de S. Cyprien pour traiter du double Martyre s'il ne s'estoit point démenti dans certaines circonstances qui ont bleffé le vraisemblable dans son écrit, faute de prendre garde aux lieux & aux temps: quoy qu'il soit toujours vray de dire que ces exemples sont d'une consequence dangereuse sur tout dans les choses qui concernent la Religion ou l'interest public. Car lors qu'il ne s'agit que d'une affaire de particulier à particulier & ou une chose indifferente d'elle même, il semble qu'on ne doit pas s'interesser avec tant de chaleur à poursuivre le crime d'imposture dans un Auteur qui n'auroit supposé son ouvrage à quelqu'Ancien ou à quelque homme d'autorité, que pour exercer son stile ou pour tâcher de l'imiter ou de prendre son esprit. C'est peut estre le tour qu'on pourroit prendre pour excuser Sagonius d'avoir supposé un de ses Traitez à Ciceron.

(936) ERASMUS FRANCISCI. Sub ejus nomine aliquot scripta prodierunt aliorum Auctorum, de quo ipse conqueritur in dem Verzeichniß seiner Schrifften/ pag. 4. vide Francischi infra.

ERASMUS v. Hafnerus.

Irenicus.

ERASMUS v. Sabinus.

(937) Matthias ERBIUS. Ejus nomine extat Turca, de Religione, Potentia & Imperatoribus Turcicis. German. 1566. Inchoatus ab Erbio, at a BULLINGERO recognitus auctusque. Höttinger. Biblioth. Tigur. p. 79.

(938) EREMICOLA, Gratosus: Hippolyte de S. GEORGE. Baillet. liste des Auteurs deguifez pag. 550.

(939) EREMITTE EXOCIONITE Eusebe: Pierre ALLIX. douteux. Baillet. liste des Auteurs deguifez. p. 550.

(940) EREMITA PELLEGRINO. Extant hoc nomine impressa Romæ duo Volumina, Hymnorum & canticorum spiritualium, quorum Auctorem Toppius in Bibliotheca Neapolitanap. 51. indicat esse Bonaventuram DE VENERE, Equitem Neapolitanum di Chieti. (a) Thomassinus in Elogiis, & Ghilini in Theatro de scriptore hoc tacent.

(a) Toppius in Bibliotheca Neapolitana pag. 51.

Bonaventura de Venere, gentil' huomo di Chieti, erudito in lettere humane, nato nel 1537. da Gio: Antonio de Venere, e Margarita de Podio, famiglia nobile, & antichissime de quella: toccato da gran inspiratione Divina, lasciò tutte le commodità della sua Patria, e Famiglia, eliggendosi una Vita eremitica, del Terzo ordine di S. Francesco, nel Contado di Perugia &c.

Diede alle Stampe in Roma due Volumetti di Canzoni, e lodi spirituali, dedicate alle Signore Monache di Torre di Specchio, col titolo dell' Eremita Pellegrino à spese d'un suo divoto. Romano, che io l'havea, ne mi ricordo in che anno stampati, perche mi si bruciarono con le altre cose mie in Chieti in tempo delle passate revolutioni.

(941) Georgii ERHARDI Franci nomine, Symbola doctissima ad Petronium extant, in editione Anno 1610. in 8. à Goldasto curata. p. m. 521. & seqq. Ejusdem nomine prodierunt quoque ὁμολογηματα, sive Elogia, testimonia & judicia de Petronio, (quæ absque auctoris ullo nomine modo memoratæ editioni præfixa leguntur) memorat, auctori suo Michaeli Caspari LUNDORPIO illa reddens Jo Petrus Lotichius, in editione sua Petronii 1609. Francof. in 4. publicata, quod etiam notavit Geisler. dec. 5. n. 7.

Addunt huic Sagittarium de Januis p. 100. & Rupert. & Salust. p. 13. Marginalia Normanniana. Vide etiam Colomes. Melanges Historiques p. 51. & Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 551. At GOLDASTO ipsi adscribere mavult Daunius in Epistola d. 20. Octobris 1677. ad me data. v. præf. C Tilebomeni ad Typogr. p. 5.

ERIGENA v. Scotus.

(942) ERMANU POLITO. Impressum ejus nomine fuit Paduæ 1644. in 4to. Calendarium Perpetuum



*Perpetuum quod Emanueli PORTO ex reducto Anagrammate restituit Villani nella sua Visiera Alzata. Hecatost. num. XXXII. p.48. (a) & Cinelli Bibl. Volante Scanzia VI p. 37. a. qui his ipsis Villani correspondentibus, addit in fine: Questo Opuscolo è di Emanuel Porto, essendo Ermanu polito il suo anagramma.*

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. XXXII. p.48.

XXXII.

EMANUEL PORTO Hebreo in Padoua diede alle Stampe.

Perpetuo, e facil Mettoda per sapere in qual fuoglia anno l'Aureo numero, il Ciclo Solare, l'Inditione Romana, l'Epatta, il far della Luna, la Pasqua, tutte le Feste mobili, Auuento, e quattro Tempora il tutto conforme allo stil vecchio, e nuovo, per gli anni passati, e per gli anni auuenire. Opera di Ermanu Polito. In Padoua per G.B. Pasquati M. DC. XLV. 4.

(943.) ERMENGARDUS. Ei à Jacobo GRETSERO suppositum librum qui contra Waldenses inscribitur, docent *Acta Eruditor. Lips. 1684. p. 222. Sorvel* in recensendis Gretseri operibus factis prolixus, pag. 370. 371. de hoc scripto plane silet.

(944.) ERMINII Taciti nomine, scripsit italice vitam Petri Fabri, primi sociorum Ignatii Lojole, Romæ 1629. 8. excusam, & ex Latina Nicolai Orlandini Lugd. 1617. in 8vo edita, expressam Terentius ALCIATUS, Jesuita Romanus, uti testantur Alegambe, p. 429. & Leo Allatius in Apibus Urbanis p. 238.

Eadem habent Sorvel Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu pag. 754. Witten. Diar. Biograp. anno 1652. d. 10. Nov. Teiffier in Catalogo Auctorum & Biblioth. p. 299.

(944. a) ERNESTI CANDIDI Westphali personati Parentatio, quam sibi ipsi ante fatalem casum dixit, auctorem habet Ernestum Casimirum WASSERBACH, a quo est quoque Hermansula Saxonica sub Præsidio meo ventilata: misit ipse mihi opusculum, unius folii, lepdatum. Impressum uti subscripsit Leodii 1694. 12. Symbola est Mastrichtiana.

(945.) ERNEST Landgrave de HESSE: Adrien & Pierre de WALEMBURG. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 551. Citat Ernesti Hassiæ Landgravii nomine Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 232. b. Tres Propositiones Theologis Darmstadinis factas. & p. 189. Actionem Secundam Theologorum Pontificiorum ab Ernesto, Hassiæ Landgravio, consideratam: quam posteriorem ibidem expresse Joanni Crocio asserit. Extant præterea ejus nomine Epistolæ Duæ ad Duces Brunsvicenses & ad Theologos simul impressæ Helmstad. 1651. in 4. pp. 20. cum Responsione Calixti 17. paginarum.

(946.) ERNESTUS FRIDERICUS Marchio BADENSIS. Ejus nomine, adque illius Apostasiam defendendam prodiit anno 1599. liber, cujus auctorem Calvinianum STAFFORDIENSEM appellat Symbola Flensburgo-Molleriana.

(947.) ERNOLDUS, s. ARNOLDUS, Abbas Bonevallis Auctor perhibetur vulgo librorum quatuor de Vita Bernardi, ut ex Henrico de Gandavo notat etiam Vossius de Historicis Latin. lib. II. cap. LIII. pag. 434. 435. ad quem locum tamen Sandius p. 135. notat, Secundum librum de vita Bernardi, adscribi etiam BERNARDO Abbati Bonevallis Vide in Anonymis n. 1215. 1216.

(948.) Andreas ERNSTENBERGER. Ei quomodo à multis adscripta sit Autonomia, quæ sub Francisci BURGKARDI nomine prodiit, vide Pseudonym. num. 495. Ast hunc tractatum ipsi Francisci BURGKARDO, Cancellario Moguntino asserit Springer pag. liminari de Pace Religiosa 1607. in 4to. Indicante Symbola Normanniana. Mastrichtianus margo allegans Hartnacci deduct. contra Jesuitas p. 168. vocat eundem Cancellarium Colonensem.

EROLDO v. Crotta,

EROMENE v. Biondi,

EROTINUS v. Didascalicus.

ERRE v. Gevu.

ERYCUS v. Rhoneus.

(949.) Paulus ERYNACHUS. Assumpta Persona est Joannis Baptiste SINNIGH, cujus fontem aperit Bailletus deguifemans des Auteurs p. 311. (a) adde p. 551.

(a) Bailletus Deguifemans des Auteurs. p. 331.

Enfin, le Sieur Sinnigh se croyant parfaitement couvert des armes de saint Paul, & inaccessible aux traits de ses adversaires comme un herisson, s'est donné le nom de Paulus Erynachus, dans sa Triade des Peres sur la Grace.

(949. a) Lucas ESCARBOTUS, Mexicanus. Edidit luce donatum & latine versum Alitophilum, Nov-antiquam Comædiam, nunquam antehac editam, quæ omnium in urbe Mexico antea actarum comparationem amplitudine vincit. Satyricum quod editum est in 12. & recusum in 4to ante annos plusquam XX. plagulis binis. Id tum temporis falso D. Rudolpho CAPELLO, P.P. hujus Gymnasii, adscribebatur, ut ex Apologia impressa, constat, & magis adhuc aliquibus supplicibus ejusdem libellis Missis ubi horrendis formulis egerabat omnem ejus facti conscientiam. Verus scripti Auctor postea compertus est Job. BLOMIUS Bibliothecarius

carius, qui suspendit se ex delirio Melancholico mero; putans illos in quos invehit hoc scripto, suos persecutores esse, qui tamen de illo nec cogitabant. v. *Philalethes infra*.

(950.) **ESCLAPEZ.** Personatum hoc nomen esse, sub quo quod lateat **JACOBINUS** quidam **HISPANUS**, refert *Journal des Savans* de l'an. 1666. p. 207. 208. Plura occurrunt supra de scriptis hunc librum insecutis in **Amadæo GVI-MENIO.**

(950.a) **ESCLAVE Fortuné: Michel Amboise de CHEVILLON.** *Baillet liste des Auteurs deguisez* p. 551. Anonymam Comœdiam inter auctores Pseudonymos collocans.

(951.) **Barth. de ESCOBAR.** Ejus nomine citantur à **Thoma Hyde** in *Catalogo Bibl. Bodlej.* p. 233.a. (I) *Conciones de Fests Christi Domini Musciponti* 1625. (II) *Concionum Tomus Quadragesimalis* Lugd. 1617. (III) *Conciones super omnes festivitates B Virg. Mariæ* Pa. 1624. & addit ibidem **Hyde** Auctorem hunc alias vocari **SCOBARIUM** vel de **SCOBAR.** Plura Ejus scripta vide apud **Nicolaum Antonii** *Biblioth. Hispan.* p. 151. b. *Sotwell.* *Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu* pag. 106.

(952.) **ESDRÆ** qui tribuitur *liber secundus*, quod sit **NEHEMIÆ**, cui etiam alias inscribitur, vide apud **Sixtum Senensem** lib. 1. pag. 10. **Bellarmin.** ad **A.M.** 3521. & alios citatos in pr. cap. 1. de *Anonymis.*

Addit hic **Hotting.** *Thef. Phil.* 514. **Margo Normanni.** Consentit **Huetius**, in *Demonstrat. Evangel.* Proposit. IV. c. XIV. p. 303. Et **Esdræ**, prioris quoque ei cognominis libri capita priora sex abjudicata **INCERTO AUCTORI**, qui tamen tempore **Darii Hystaspis** vixerit, afferit loc. cit. p. 299. & 302. (a) addit quod eidem **Esdræ** falso adscripti sint libri **Josue**, 266. *Judicum* p. 283. *Ruth.* 287. *Regum* 294. *Paralipomenon* 298. quibus *Pentateuchon* jungunt **Acta Erudit.** Lips. Ao. 1686. p. 434. Vide **Vallemont** *Elem. de l'Histoire* T. II. p. 51. Titulis XIV. XV. XVI. Sed de his suo loco cap. I. dictum jam pridem habemus, quantum instituti ratio tulit.

(a) **Huetius** *Demonstrat. Evangel.* Proposit. IV. cap. XIV. p. 299. 203.

Post solutos quoque *Babylonica captivitate Israelitas*, **Libros Paralipomenon** esse compositos, argumento est finis inscriptionis, qui redditam *Ebraeis per Cyrum libertatem fuisse narrat.* Præterea cum hic ipse *Libri sui repetatur ἀποδεξεί* initio libri **Esdræ**, hinc effici videtur unius esse utrumque & ejusdem *Scriptoris*, qui pro suo jure ad *historiarum suarum contexendam seriem verba ipse sua usurpaverit*, perinde ut à *vetustis quibusdam Scriptoribus factum Grotius observavit.* *Initium autem libri Esdræ incerti esse Auctoris ostendam inferius*, qui *Da ium Hystaspidem regnantem viderit*, & *ad Artaxerxis usq. Longimani etatem vitam suam prorogaverit.* Ergo & *Auctor libri Paralipomenon incertus est; etas vero in Darii Hystaspide & Artaxerxis Longimani tempora incidit.* Nos igitur hac in parte discedimus ab *Ebraeis*, qui *libros Paralipomenon*

post librum **Esdræ** scriptos opinantur, ac istum illosque **Esdræ** habere *Auctorem*; quod eatenus verum est, quatenus eos digessit **Esdras**, & sex priora libri sibi cognominis capita subnexuit, quæ & deinde continuavit. -----

Pag. 302. *Trita est & vulgaris omnium opinio librum priorem Esdræ, qui solus apud Ebraeos Esdræ dicitur, cum secundus Nehemiæ nomine inscribatur, Esdræ auctorem habere: & vix quemquam ab hac sententia deflectentem reperias.* Ego libri hujus capita sex priora eundem scripsisse ajo, qui *Paralipomena*, ut ex horum sine colligi potest, quæ initio libri prioris **Esdræ** repetit, uti supra observavi, cum de *Paralipomenis* agerem. Præterea capitum illorum *Scriptorem rebus ipsis quas narrat, interfuisse declarant hæc capituli quinti verba: ad quod respondimus eis, quæ essent nomina auctorum ædificationis illius. Atqui ædificatio illa absoluta est anno sexto Darii, ejus videlicet qui fuit Hystaspis filius. Id docet sequens caput. Igitur quis priora hæc scripsit capita, quem & Paralipomenon conditorem fuisse diximus, vixit Darii hujus temporibus. Sed & ad Artaxerxis tempora vitam produxit, utpotest, cuius non semel meminerit sex his prioribus capitibus. Is autem Artaxerxes alius esse non potest quam Longimanus. Porro Scriptorem horum sex Capitum alium esse ac Esdræ ex istis verbis concluditur, unde initium sumit septimum caput: Post hæc autem verba, in regno Artaxerxis regis Persarum, ipse Esdras ascendit de Babylone. Nam cum Hierosolymæ fuerit tempore Darii Scriptor priorum (ex capitum, Esdras vero Hierosolymam venerit regnante Artaxerxe, sequitur alium esse sex priorum capitum scriptorem ac Esdræ.*

#### ESERF v. Negruï.

(953.) **ESPERANT l' Humble: Jean le BLOND.** *Baillet liste des Auteurs deguisez* pag. 551.

(954.) **L' ESPINOUIL, Charles de: François GARASSE.** *Baillet liste des Auteurs* pag. 551. Is *Convivium Sapientum*, adversus **D. D. Servinum & Gillotium** edidit quem famosum libellum **P. Cottonus** excudendum, & furtim spargendum curavit, per notissimum emissarium *Jesuitarum.* Quem in eo facinore depræhensum, dies octo habuit carcer, donec **Regina** matre **D. Servinum** facile exorante, dimissus est: ut habet **Vergerius Sancyranus** sub nomine **Petri Aurelii** Tom. III. operum suorum præfixo indice *Jesuitarum*, qui in *Certamen Theologicum* (ut Autor exemplo **Sirmondi** se loqui ait) larvati prodierunt.

(955.) **Lubertus ESTIUS Salomonis ALBERTI** Opus de *Formulis Remediorum* parum honesto plagio sub suo nomine edidit, teste **Pet. Laurenbergio** in lauru *Delphica*, quem citat **G. Hieron. Welshius** in *Tr. de Vena Mediensis*, c. X. p. 260. Vitam **Esthii** hujus (**Med D. & P.P. Heidelb.**) invenies in **Melch. Adami** *vitis Med. Germ.* pag. 399. -- 402.

(955.a) **ETHAN** quod non sit auctor *Psalmi 89. DAVIDIS*, vide apud citatos supra, ad

ad nomen Aggæus. Quibus addit Diecmanniana nota hic:

*Contrarium tuentur* Witfius *Miscell. sacr.* l. I. c. 16. p. 171. 172. Sal. van Til. *Digt-Sangen Speel-Konst soo der Ouden, als bysonder der Hebreëen* p. 200. 201.

(956) Parthenius ETIRUS est Petrus ARETINUS v. Rhod. n. 26.

xxvi. Scav. 61.

PARTENIO ETIRO. Pietro ARETINO per Anagramma seu Metathesin literarum: vide hoc confirmantem, & scripta sub hoc nomine sequentia enarrantem *Ghilinum* Theatro d' huomini letterati, part. I. pag. m. 192. *Specchio dell' Opere di Dio. Pamfrasi sopra 1. Sette Salmi. Vita della beata Vergine. Humanita del Figliuol di Dio. Vita di S. Catharina Vergine & Martire.*

Addit Jesu, Maria Ginanini Venetus Bibliopola in suo indice a se editorum, quem Pii Mutii considerationi sopra il Tacito in 4. 1642 edita præfixit *Lettere di Partenio Etiro* 8. reliqua eodem quo hic ordine in 12. edita enumerat, quæ & habet *Cassi Elogior.* part. I. p. 40.

Confirmat hæc *Journal des Savans* de l'an 1686. pag. 508. & *Baillet. Deguifemens des Auteurs* p. 136. (b) & p. 551. At *Symbola Speringiana* Paulo SARPIO vel SERVITÆ, Veneto (quem & sub nomine, SUAVIS POLANI Historiam Concilii Tridentini nobis dedisse suo docuimus loco anonym. c. xv. liberos hos asserit, quo fundamento, ignotum. Adde *Jugements des Scavants* Tom. IV. part. I. præfationis p. 133. (c)

(a) *Journal des Scavans* de l'an 1686. pag. 508.

Aretin changea tout jusqu'à son nom, qu'il achacha dans les livres de devotion qu'il composa sous le luy de Partenio Etiro.

(b) *Bailletus Deguifemens des Auteurs* pag. 136.

Pour joindre quelque Italien à cet Espagnol, je vous alleguerai l'exemple du fameux Aretin qui paroit avoïr eu honte de mettre à la teste de ses Livres de pieté un nom aussi decrié qu'il estoit le sien. C'est peut estre la plus favorable des raisons qu'on pourroit apporter pour expliquer le Changement de Pietro Aretino en luy de Partenio Etiro, qui paroit Auteur d'une Paraphrase sur les Pseaumes de Penitence, & de quelques Vies des Saints.

(c) *Jugements des Scavants*, sur les principaux Ouvrages des Auteurs. 12. Paris. Tom. V. part. I. præface. pag. 133.

On n'ignore point, quelle a été la conversion du fameux Aretin. On n'a trouvé rien en luy qui ne fut changé, jusqu'à son nom: & quelques-uns prétendent, qu'il a si bien réussi, qu'il n'est presque pas possible de le reconnaître dans les livres de devotion de Partenio Etiro, les marques du vieil homme, qui sont si fortement empreintes dans les ouvrages de Pietro Aretino.

(957) ETROBIUS Joannes: Jean BERTIUS. *Baillet. liste des Auteurs deguifez* p. 551. per *Anagramma*.

(958) ETTONVILLE, le fleur de: Blaise PASCAL. *Baillet. liste des Auteurs deguifez* p. 551.

D'ETTORE v. Calcolona.

(959) ETTORE Rocobella, Marco: Charles TORRE: *Baillet liste des Auteurs deguifez* p. 551. Edidit autem Carolus Bartholomæus TORRE, Milanensis sub personato isto nomine, Italice: La Cleopatra, Drama per Musica. Al Sig. Battolomeo Narino. Per il Monza 1653. indicante *Biblioth. Aprosiana* p. 597. 598. & la Visiera Alzata Hecatoftes num. xxvi. v supra in *Clearto*.

Idem Pentecostes num. XLIV. p. 131. & 132. Rocabellæ carmina per plagium sibi a COSELINO attributa scribit his verbis:

XLIV. RIME Amoroſe compoſte da STEFANO BOCCABELLA Romano. In Milano per il Monza M. DC. LIII. 12.

In proposito d'esse parmi di notare quello scrive il Glareano nel Grillo VII. della Grillaja a pag. 65. Essendo venuto nelle mani di M. F. Fulgentio Baldani Erem. Agost. in luogo di *Compoſte* sostituì copiate, e dopo Romano aggiunse, dalle Rime del GOSELINI scriuendo in lode del Copista li seguenti Madrigali.

Del tuo leggiadro stile

La fama, e la gran lode

Non pur s'ammira ed ode.

Di la da Battro à Tile,

Ma gode ancor la machina celeſte

Farti de noſtri accenti, e tromba, & Eco.

Quelli che viuon teco

Gli ondosi flutti, i nembî e le tempeſte

Temer non ponno che tua BOCCA BELLA

LA

Dele - - - - - affrena ogni procel-  
la.

Valersi d'alcun verso

Di classico Poeta

De la modestia non passò la meta

Anco il Petrarca, l'Ariosto, e l'Taſſo

Giunſero à queſto paſſo

Ma farſi Autor di tutto vn Canzoniero

Puzza d'infamia, e sà di Vituperio.

(960) EVAGRIUS, Monachus. Et tribuuntur ab Honorio Augustodunensi libri, qui *Vite Patrum* inscribuntur, ex quibus saltem *Secundus* & *Tertius* RUFFINO debentur, judicante *Miræo* descriptor. *Ecclesiast.* p. 46. (a) qui & ibidem vera hujus Auctoris scripta recenset (b) *Quartum* autem EVCHERIO adjudicat *Cave* *Histor. literar. Scriptor. Ecclesiastic.* p. 238. b.

(a) *Miræus* *Bibl. Eccl.* p. 46 *Eva-*  
*grius Monachus — scripsit — Adversum octo prin-*  
*cipalium vitiorum suggestiones — ad similitudi-*  
*nem*

nem videlicet Domini — Quod opus eadem simplicitate, qua in Græco inveni, jussus in latinum transtuli. Composuit & anachoretis simpliciter viventibus librum centum Sententiarum — quem ego latinum primum feci. Nam superiorem olim transtulit, quia vitiatum & per tempus confusum vidi, partim interpretando, partim emendando auctoris veritati restitui. Composuit & cœnobitis & Synoditis doctrinam aptam — vitæ communis; — Edidit & paucas sententio-las ---- quas similiter ego Latinas edidi.

(b) Ibidem pag. 46. Cujus etiam liber.] *Ista Parenthesis male intellecta Honorium Augustodunensem in Catalogo, Baronium, Bellarminum, Possevinum, & alios magnos viros in errorem induxit; ut crederent libri illius, qui Vitæ Patrum dicitur, auctorem fuisse Evagrium Ponticum. Id primus observavit Heribertus Rosvveidus, in Prolegomeno IV. §. V. ad dictas Vitæ Patrum 1628. a Moreto editas. Dicit porro libri in editione Moretiana secundi & tertii auctor sive interpres fuit Ruffinus presbyter Aquileiensis: Ut Prolegomeno X. idem Rosvveidus docet. Atque in secundo libro cap. 27. exstat vita Evagrii Pontici: qui ibidem à scripturalium rerum scientia & incredibili abstinentia supra modum commendatur. Quas quidem laudes Evagrium ipsum de se tenuisse, non est simile vero.*

(961) EVANDROPHYLAX. Prodiit ejus nomine An. 1672. Bresciæ Antapologia adversus Apologiam Eudoxii Philalethis in 4to. Auctorem Scripti declarat Leonardo Cozzando Librariæ Brescianaë partis I. p. 134. 135. Vincentium CALZAVEGLIA Brixianum, (a) adde Satyres Personnelles Tom. II. pag. 311. Anton. vander Linden/ de Scriptis Medicis p. 166. Iisdem fere verbis Mercklin. in Lindenio Renovato hujus personati Scripti meminit. pag. 264. a.

(a) Leonardo Cozzando Librariæ Brescianaë partis I. p. 134.

Vincenzo Calzaueglia *Dottore di Medicina, & eccellente filosofo. Scrisse un libro. De Theriacæ abusu in febribus pestilentialibus, stampato in Brescia per Vincenzo Sabbio 1570. in 4. confutando Gioseffe Valdagno Medico Veronese, e Lettore nell' Accademia degli Occulti in Brescia, il quale medicava contro l'opinionem del Collegio de Medici Bresciani il mal delle Pettecchie con la Teriaca, & ne adportò i fondamenti nel libro, ch' egli fece stampar in Brescia per l' istesso Sabbio 1570. in 4. De Theriacæ usu in Febribus pestilentialibus, dedicato al Co: Roberto Auogadro, ma con puoco suo frutto, e vantaggio, poiche gli conuenne con Girolamo Donzelline pur medico, Bresciano e suo in ciò fautore, levarsi dalla Città di Brescia, doue eral' uno, e b' altro in buon credito, e riputatione, e portarsi altroue, come di sopra habbiamo gia detto.*

(962) EVANS, vel Jones. Sub fictitio illo nomine edita est *Concio* quædam habita à Thoma LUSHINGTON, Oxoniæ, ut monet Wood Antiquitat. Oxoniens. I. II. p. 335. (a)

(a) Ant. Wood Historia & Antiquitat. Universalis Oxoniensis I. II. p. 335.

Erat sanè Vir doctus, sed ingeniosus magis quam prudens, & Sociniano dogmate non intactus. Dum in Academiâ ad huc versaretur, licet egregius concionator habitus, tamen offensam non effugit, in Concione quadam, in Matth. XXVIII. ver. XIII. in qua, cum quædam de Connubio Hispanico, quod tum agebatur, ipsi excidissent, & de Senatoribus Parliamentariis indecora quædam effutisset, ad Palinodiam damnatus est. Erant autem in ea, & alia quædam quæ à non nullis blasphemie insimulata sunt, & ideo à Prædicatore in Dominica in Albis repetentis partes obente, castrari jussa. Prodiit nihilominus in publicum nuperis temporibus, sub nomine cujusdam Evans vel Jones.

(963) Licentii EVANGELI Sacerdotis, Præfatio in Marsilii Patavini, pro Ludovico Bavarico, Imperatore Romanorum, Apologiam, quæ sub titulo Defensoris Pacis primo, deinde Legislatoris Romani, Francof. 1613. recusa prodiit, quod sit Beati RHENANI, Patritii Selestadiensis, cujus alia multa habemus, indicium facit Melchior Goldastus, Monarchiæ Imperii, Tom. I. p. 647. quæ & seqq. exhibet eandem recusam.

Addit margo Normanni James. Biblioth. Oxon. 422. vide etiam Bailletum deguifemens des Auteurs p. 312. (a) & 551. ubi verum Autorem Scripti nominat Beatum Bildium Rhenanum.

(a) Baillet deguifemens des Auteurs, pag. 312.

Beatus Rhenanus s' est nommé Licentius Evangelus dans ce qu'il a écrit contre quelques entreprises de la Cour Romaine, sous pretexte de parler pour la liberté Evangelique;

(963. a) EVARISTUS, Papa.

De duabus Epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE, seu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. Bell. Baron. Cocum. Rivctum. du Pin, Nat. Alexand. Gerh. &c vid. Clariff. Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & Gerh. von Mastricht in histor. Juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad pag. 268. Symbola est Mastrichtiana.

(964) EUBULIUS: METHODIUS de Tyr. Baillet liste des Auteurs deguifsez p. 551.

(965) EUBULUS Cordatus. Eo nomine quædam extant Epistole, insertæ à Paulo Colomesio Epistolis Clementis, quas notis illustravit, ut indicant Acta Eruditorum Lipsiensium Anno. 1687. pag. 140. (a) ubi verum Autorem detegunt, Ulricum HUTTENUM, Equitem Francum, quod agnoscit etiam Teiffier, Eloges des hommes scavans Tom. I. pag. 89.

(a) Acta Er. Lipsi. Anno. 1687. Mart. p. 140.

Claudent hoc Volumen (S. Clementis Epistolas duas ad Corinthios, recensitas notis adjunctis a Paulo Colomesio, una cum Thomæ Brunonis Dissertatione de Therapeutis Philonis) rariore.

viores aliquot clarorum virorum epistola, partim nondum haëtenus vulgata, partim accuratius edita, aut rarius obvia, quarum argumenta brevissime referemus. I. Eubulus Cordatus, seu qui sub hoc nomine latet Ulricus Huttenus, Montesium post Alexandrum VI. & Julium II, quorum pessimos mores notat, sub Leone X. meliora sperare jubet.

## EUBULUS v. Dynaterus.

(966.) Irenæi EUBULI, Theologi Austriaci, pro Pace perpetua Protestantibus danda, Consultatio Catholica Friedeburgi 1648. primo publicata, doctissima, & omnibus à rerum usu publico juxtaque religionis ac eruditionis cura non omnino remotis innotuit non minus ac Illustris & Excellentissimus egregii hujusce scripti auctor, Hermannus CONRINGIUS, postquam in suis de Pace perpetua libellis, Helmstadii Ao. 1657. in 4. excusis, publice partum suum, quasi postliminio, genuinum ipse agnovit ac probavit. Atque utinam omnes alii Pseudonymi auctores tam consulte feliciterque nominis occultationem adhibuissent! Hoc siquidem scriptum non modicum ad promovendam inæstimabilem pacem Osnabrugo Monasteriensem, momentum attulisse, noverunt ii, quibus temporis illius res gesta & consilia vel aliqua tantum ex parte innotuerunt.

Addit hic Nota Diecmanni pro verbis: (de Pace perpetua,) De Pace civili inter Imperii ordines religione diffidentes perpetuo conservanda, & Et: Ita titulus habet editionis secundæ Helmst. auctioris Anno 1677. additur.

Conringium ob assumptum fictitium nomen proluxe defendit Gerhardus Titius in Responso ad Vorstii Epistolam priorem pag. 10. 11. Citatur quoque sub Conringii nomine in Catalogo Scriptorum ejus, qui una cum Vita, ipsius Syntagmatibus duobus Epistolarum in editione Hamiana 1694. præfixus est, num. 9. Historicorum. Agnoscunt quoque les Nouvelles de la République des lettres Conringium Auctorem scripti sub nomine Irenæi Eubuli editi contra Ernestum de Eusebiis. Mars 1675. Hic vero adhuc Heidegger, histor. Papat. pag. 403. addit margo Maastrichtianus.

## EUBULUS v. Sarckmasius.

(966. a) EUBULUS, Theophilus est Jacobus KOELMAN Ecclesiastes Slusanus in Flandria. Scripsit sub hoc nomine: De pointen van noodige reformatie, ontrent de kerck en kerkelyke, en belyders der gereformeerde kerk van Nederland 1678. 8. vid. Indicem scriptorum Koelmanni, post Durhami Comm. in Canticum ab eo Belgice versos. Symbola est Maastrichtiana.

(967.) EUCHARIUS, Eligius: ELOY Houchart. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 551.

## (968.) EUCHERII Lugdunensis

(I) Commentaria in Genesin, &  
(II) Explanaciones in libros Regum 4. non illius, sed Angli cujusdam esse, Bellarm. ad A.C. 440. probat, ipsius BEDÆ vero putat Sixtus Senensis lib. 4. p. m. 282. cui adde Rivet. Crit. sacr. lib. 4. cap. 20. Cocum pag. 393. & seqq. & citatos Oleario pag. 152. 153.

Vide Frisium Bibliothec. Gesner. pag. 222. König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 282. Cave Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 238. b. & Maximilianum Sandeum in Theologia Symbolica. pag. 609. qui omnes pro supposititiis habent, BEDÆ tamen cum Sixto Senensi præcise adscribere dubitant; in primis contra illum militat Sandeus loc. cit. (b) His addi meretur Symbola Maastrichtiana. (bb)

III. Homilia L. ad populum Eucherio Gallicano adscriptæ à M. Bignæo in Bibliotheca SS. Patrum assignantur maximam partem CÆSARIO ARELATENSI; à Basilio vero & Zanchio, HILARIO ARELATENSI, ab aliis EUSEBIO EMISSENO, apud Sandeum loc. cit. (c) qui tamen eas EUSEBIO GALLICANO asserere mavult. Ad Eusebium Emisenum inclinat Miræus Biblioth. Eccl. pag. 63. (d) Quosdam tamen earum etiam BRUNONI ASTENSI, alias MAXIMO REGENSI vindicat Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 238. (e) vide Actorum Erudit. Lipsiens. Supplementa Tom. II. Section. IX. pag. 422. Plura in EUSEBIO EMISSENO occurrent, huc quoque referenda. Addit Symbola Normanniæ Hotting. Script. Suppl. 88. Adde du Pin Biblioth. Nouvelle, Tom. IV. pag. 175. sub (f) partim excerptum, quia textus est nimis prolixus: addita pag. 176.

(a) Sixtus Senensis Lib. 4. pag. 282. Biblioth. Sanctæ.

Prodierunt olim ex officina Frobeniana, & nuper ex calcographia Romana Pauli Manutii sub Eucherii titulo in Genesin Commentariorum incontinuatæ & interruptæ expositionis libri tres, in quatuor Regum explanationis ejusdem generis libri quatuor; Formularum spiritualium ad intelligendas scripturas Sanctas utilium liber unus. Hos tamen & eruditos fatent, & lectu dignissimos: non ausim tamen affirmare eos esse Eucherii, sed incerti patius, ac recentioris cujuspiam collectoris, qui opus more centonum hinc inde collegerit ex dictis Latinorum Patrum, præsertim ex integris sententiis Gregorii, Ildori, Bedæ, & aliorum auctorum, quos ducentis fere annis præcessit Eucherius. Vixit enim, ut in Epistola ad Valerianum testatur, Petronio Bononiensi antistiti synchronos, anno ab urbe condita 1185. hoc est anno ab orbe redempto 427.

Quod si in tanta scriptorum turba divinare liceat, quis hujusmodi explanationum sarraginem in acervum congesserit, suspicor hunc fuisse Anglum, forteq; etiam ipsum Bedam, cui potissimum studium fuit, collectanea congregare ex scriptis veterum doctorum, maxime vero Gregorii Papæ, cujus nomen non semel in hoc opere citatum invenitur, veluti primo libro expositionis in lib. Regum, sub cujus finem lector ad lectionem Moralium B. Papæ Gregorii remittitur, & in tertio ejusdem explanationis volumine, capite vigesimo secundo quo

fane loco autor quodammodo subindicat se non multo post tempora Gregorii in Britannia vixisse, ita scribens: Nostris nuper temporibus B. Papa Gregorius, evangelicis roboratus eloquiis, Romanam rexit ecclesiam & reverendissimi Patres Augustinus, Paulinus, & cæteri eorum socii jubente illo, venire in Britanniam, &c. Huic etiam conjectura altera accedit, quod magna pars eorum, quæ hisce Regum Commentariis continentur, legitur iisdem verbis in volumine Questionum Bedæ super libris Regum. Possem quoque ad certiore hujus nostri iudicii comprobationem hoc loco subnectere indicem innumerabilium locorum qui tam in hos Formularum spiritualium, quam Genesios & Regum Commentarios ex Bedæ & Gregorio transfusi sunt: sed eos brevitati consulens, præmitto, satis me fecisse existimans, si lectoribus hæc ita se habere indicarem.

(b) Maximil. Sandæus Theologiae symbolicae p. 609.

Porro B. Eucherio etiam adscribuntur libri 3. in Genesin, & in IV. libros Regum Commentarius, quem auxit plurimum Angelominus Lexovienensis. Utque Eucherii promptius crederetur, quod existimat Schottus, ab audacibus sciolis titulus est additus, ad Veranium & Salonium fratres Episcopos. Nam ad hunc Questiones utriusque Testamenti, atque Hebraicorum nominum interpretationem: ad illum formulas spirituales Eucherius scripserat. Sed fucum detracta larva produxit Andreas Schottus, probavitque B. Eucherii neutrum esse partum. Sed quis sit eorum auctor, non est promptum adfirmare. Beda Junior est, quam ut illi opus assignari debeat, quod fecit tamen Sixtus Senensis lib. 4. Bibl. S.

(bb) Symbola Mastrichti. Scriptor Commentariorum in libros Regum Eucherio tributorum, probat Augustini sententiam. Gerh. Joh. Voss. disp. 24. Theol. & histor. pag. 254. thes. 8. Hunc Scriptorem pergit Vossius, quinquennio post Augustinum vixisse, idem Cramerus ait, ne quis forte unius Augustini eam opinionem diu fuisse credat, nos minimum ducentis circiter post Augustinum annis vixisse scimus, ut qui non Cassiodorum tantum in Psalmorum expositione citet, sed etiam Gregorii Magni moralia commendat. Imo & lib. 3. c. 22. de eodem scribat in hunc modum: Nostris nuper temporibus &c.

(c) Maximil. Sandæus Theolog. Symbolicae p. 609.

Quamvis non omnes Homilias, quæ sunt omnino 50. ad populum, & Monachos habitæ, Eucherio Gallicano adscribi debere probat Joan. SAVERIUS O. IV. Epist. III. Sidonii Apollinaris. Quare & Marcus Bignæus Parisiensis Theologus, edita iterum Bibliotheca SS. PP. Cælaro Arelatensi plerosque ex iis sermonibus adscribit, qui floruit post annum DC. Basilius vero Zanchius Bergamus, in Prolegomenis notationum ad sacros libros utriusque Testamenti, B. Hilario Arelatensi magnam eorum partem, ut auctori vindicandam censet. Gallici Scriptoris esse plane mihi persuadeo, nec Eucherio tribuendas opinor, sed Eusebio, non Emiseno, quod fecit Joan. Gaigneus, & Tritthemius, sed Gallicano, magnam saltem partem. Atque ita nomine Eusebii Episcopi Gallicani sunt edita Tom. V. Bibliotheca

Magnæ Veterum PP. ab Antonio Hierat, Colonia adornata.

(d) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 63.

Quod ad alia S. Eucherii opera attinet, Claudianus Mamertus Viennensis Ecclesie presbyter, Mamerti Viennensis Episcopi frater, in suis De statu animæ libris, testatur ipsum eloquentissimas conciones seu homilias scripsisse: atque ea quidem fortassis sunt illæ, quæ sub nomine Eusebii Emeseni circumferuntur. Tom. 5. Bibliotheca Patrum, editionis Coloniensis; item in Chronologia Lirinensi & alibi exstant varia S. Eucherii scripta de quibus quid Bellarminus senserit, ipse in libro suo de Scriptoribus Ecclesiasticis explicat. Joannes Molanus, in sua ms. Bibliotheca sacra, notat in Romana operum S. Eucherii editione, à Galestinio a. 1564. publicata, contineri multa supposititia.

(e) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 238.

Homiliae aliquot inter eas quæ sub Eusebii Emeseni nomine circumferuntur, editæ Antverp. 1602. & alibi sæpius. Sunt, qui omnes Emeseni Homilias Eucherio attribuunt: verum ex iis alias Brunoni Astensi, Maximo Regensi, alias aliis deberi satis constat. Sermones interim eloquentissimos nonnullos edidisse Eucherium fidem facit Claudianus Mamertus lib. de Stat animæ c. 9.

(f) Du Pin Nouv. Bibl. des Auteurs Ecclesiastic. T. IV. p. 175.

À l'égard des Homilies dont parle Saint Mamert, quelques-uns ont crû qu'il en avoit une partie parmi celles qui portent le nom d'Eusebe d'Emese, qu'il n'est pas hors de propos d'examiner en cet endroit. Nous en avons déjà parlé plusieurs fois, sans nous déterminer entièrement, parce que nous ne les avons pas examinées; mais il est temps de le faire. Nous en trouvons tout d'un coup cent quarante cinq sur les Dimanches & les Fêtes de toute l'année, que les Manuscrits du Mont Cassin- & du Vatican restituent à Brunon Evêque de Signi. La conformité du style de ces Homilies avec les autres Traitez du cet Auteur, ne laisse aucun lieu de douter qu'elles ne soient de lui. Voilà déjà le nombre des sermons attribuez à Saint Eusebe bien diminué; les autres sont assurément, comme nous avons déjà remarqué, d'un Auteur ou de plusieurs Auteurs François. Il y a des Sermons, comme celui de Saint Maxime de Riès, qui ne peuvent avoir esté composés que par une personne qui vivoit dans le temps que le Monastere de Lerins florissoit. Nous trouvons dans la vie de Saint Hilaire écrite par Honorat de Marseille, qu'il y avoit en ce temps-là un Evêque de France appellé Eusebe, qui avoit fait quantité de Sermons, & cela se trouve confirmé par les vers d'Helman disciple de Raban, qui met Cesaire & Eusebe entre les Evêques de France fameux. On auroit bien pû lui attribuer toutes ces Homilies: mais cela ne peut pas estre, parce que l'on en trouve quelques-unes de Cesaire, d'autres de Maxime de Riès, & enfin de Fauste de Riès; ce qui fait voir que c'est un Recueil de

de Sermons composez par des Clercs du Monastere de Lerins, qui portent peut-estre le nom d'Eusebe, parce que ces Moines avoient coutume de se cacher sous un nom appellatif. Ainsi; Sermons d'Eusebe ne voudroient dire autre chose que sermons d'une *personne de pieté*. On a peut-estre le nom d'Eusebe, parce qu'on en ignoroit l'Auteur, ou que ceux qui les avoient composez, ne les avoient pas intitulez autrement, suivant la coutume de Lerins. C'est ainsi que Vincent de Lerins avoit pris dans son Memoire le nom de *Peregrinus*; Salvien, celui de *Timothée*; & peut-estre est-ce pour la même raison que la Vie de Saint Hilaire d'Arles composée par Honorat, porte le nom de *Reverend*.

Il y a aussi quelques-uns de ces Sermons qui sont de *Cesaire Evêque d'Arles*, qui avoit composé une infinité de Sermons, & qui les envoyoit de tous côtez aux Evêques, a fin qu'ils les fissent reciter dans leur Eglises. Salvien en composoit aussi pour des Evêques, de sorte que le grand nombre de friseurs de Sermons qui vivoient en ce temps, a mis une grande confusion parmi leurs Sermons, qui se sont trouvez presque tout semblables, laquelle a encore esté augmentée par les copistes. Donnons néanmoins nos conjectures sur ceux-ci. &c.

(569) Diodorus EUCHYON de Polychimia-- Prodiit illo nomine præfixo Versio Latina libri Germanici, innominati Auctoris de aquis, oleis, Salibus & Lapide Philosophorum; addita præfatione, de Chymica artis præstantia & Commendatione, Tiguri in octavo. Fictitium hoc Euchyontis nomen esse, & sub eo latere Gasparum WOLFFIUM, Tigurinum Medicum innuit Frisius Bibliothec. Gesner. p. 260. b.

(970) EUCLIDES Geometra. Ejus nomine circumferuntur libri XV. Elementorum, ex quibus duos postremos HYPsicLI Alexandrino asserit Vossius de Scientiis Mathematicis cap. XV. p. 53. 54. (a) & cum eo Lambecius Comment. Biblioth. Vet. & Nov. p. 282. b. Decimum Sextum in Editione Euclidis, procurata a Clavio Erf. 1654. in 8. notisque & Scholiis ejus illustrata, adjectum videas, quem tamen esse Francisci FLUSSATIS Candalla, testatur Clavius p. 622. qui & XIV. & XV. Hypsicli tribuit p. 543. (c)

(a) Vossius de Scientiis Mathematicis. p. 53. 54.

Nisi quod de duobus postremis res non sit ita aperta. Plerique eos non Euclidis putant; sed commentarios Hypsicli Alexandrini. Alii & ipsos libros Hypsicli tribuunt. Sane in Græca editione decimus quartus præfationem habet propriam: quam nec primus habet Euclidis: non vano argumento, libros duos ultimos alterius esse, quam Euclidis.

(b) Lambec. Bibl. Cæs. lib. VII. p. 185. ex Vossio de Scient. Mathem. Constant hæc (Euclidis) Elementa libris quindecim; nisi quod de duobus postremis res non sit ita aperta. Plerique enim eos non Euclidis putant, sed Commentarios (1) Hypsicli Alexandrini; alii & ipsos libros Hypsicli tribuunt. Sane in

Græca editione decimus quartus liber Præfationem habet propriam, quam nec primus habet Euclidis; non vano argumento libros duos ultimos alterius esse, quam Euclidis. (1) Hinc etiam in vetustissimo ac præstantissimo illo, de quo in præfens agitur, Augustissimæ Bibliothecæ Cæsareæ Codice manuscripto liber Elementorum XIV. inscribitur, atque incipit hoc modo: *Ευκλείδης ἰδ. τΨΙΚΛΕΟΥΣ τὰ εἰς ἀναφερόμενα βασιλείδης ὁ Τύριος Ευκλείδω ᾧ Πρώταρχε, &c.*

(c) Clavius in Euclidem XIV. & XV. p. 543.

Tredecim libri hæcenus expositi ab omnibus Euclidis adscribuntur: Duo vero subsequentes à plerisque Hypsicli Alexandrino & recte, meo judicio, tribui solent: in quorum quidem priori inter se comparantur Icosaedrum, & Dodecaedrum, tam secundum superficies quam soliditates: In posteriori vero exponuntur descriptiones aliquot figurarum regularium unius intra aliam: ut hi duo libri sint instar appendicis cujusdam elementorum Euclidis.

(971) EUCLIDES MEGARENSIS Philosophus. Ei adscribuntur à Frisio Bibliothecæ Gesner. p. 222. (a) Elementorum libri XV. quorum tamen tredecim saltem priores vindicantur EUCLIDI GEOMETRÆ, ab hoc Megarensi plane diverso & XC. annis juniori, a Vossio de Scientiis Mathematicis cap. XV. p. 57. & de Philosophorum Sectis cap. XI. p. 62. Eum sequuntur Lambecius Comm. de Biblioth. Cæs. lib. VII. p. 60. 61. (a) & König. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 262. b. qui hos duos Euclides aperte distinguit.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæs. Lib. VII. p. 60. 61.

Septimo, & quidem a fol. 250. p. 1. usq; ad fol. 297. p. 2. Euclidis Elementorum libri sex priores secundum editionem Theonis Alexandrini, qui seculo post Christum quarto sub Imp. Theodosio Seniore floruit, & Euclidean non solum melius digessit, verum etiam aliquot locis auxit; quorum primus inscribitur atq; incipit his verbis: *Ευκλείδης Στοιχείων τΨ Θεών εκδόσεως ὁ πρῶτον. Σημείον ἐστίν, ἃ μέρους εἶδεν. γεωμετρή &c.* Præfixa his libris ibidem sunt anonymi cujusdam antiqui Autoris Prolegomena de Origine Geometriæ apud Aegyptios, & de translatione ejus in Græciam per Thaletem Milesium, ut & de sequentibus claris Mathematicis usq; ad Euclidem, tum de ætate & Scriptis Euclidis, nec non de aliis variis rebus partim generaliter ad universam Mathesin, partim specialiter ad Geometriam pertinentibus, quæ inscribuntur *Ἐπιγεωμετρίας εἰς τὴν Ευκλείδου γεωμετρίαν, sive, Epigramma in Euclidis Geometriam, & incipiunt his verbis: Ευκλείδης νόον ὀξυῶ ἀειζώοις γεωμετρίαισι &c.* Sequitur deinde de origine Geometriæ & claris Mathematicis ante Euclidem: (1) *Ευρηται ἡ γεωμετρία πρῶτον ἐκ τῶν Αἰγυπτίων ἡ γὰρ ἐῖς ὅν ἐλλῶνας θαλάσσης, μὲν ἢ &c.* Et porro de ipso Euclide: *Οὐ πολὺ ἢ τέτων νεώτερος ἐστίν ὁ Ευκλείδης, ὁ τὰ στοιχεῖα σωμαραγῶν, γέγονε ἢ ἐκ τῶν Ἰπ. & πρώτων Πτολεμαίων νεώτερος μὲν ἢ Πλάτωνος, δευτερίου ἢ ἢ Βερατοφένους καὶ Αρχημήδους.* Subjungitur deinceps de nomine *Matheseos & Mathematicæ*

tum: Το ὄνομα τῆ μαθηματικῆς καὶ τῆ μαθημα-  
των ἔσ. *Quae omnia ex Procli Diadochi Platonici  
Libro primo & secundo Commentariorum in Euclidis Ele-  
mentorum Librum primum compendiose desumpta sunt ;  
ut quisque videbit, si loca hic in margine citata inspexerit.  
Notabile autem ibi imprimis est, quod Proclus  
expressè testatur, Euclidem Geometram fuisse Philoso-  
phum Platonicum, & minimum (3) septuaginta sex an-  
nis post mortem Socratis Alexandriae in Aegypto floruisse  
sub Primo Ptolemeo, nempe Lagi filio, ideoque om-  
nino diversum esse ab Euclide Megarensi, Socratis Di-  
scipulo, & Platonis aequali, autore Sectae Megaricae sive  
Eristicae, cujus Vita exstat apud Diogenem Laerti-  
um lib. 2. cap. 10. Vulgo enim duo illi Euclides perperam  
confunduntur, nec à mediocriter tantum doctis sed  
etiam à Viris alioqui doctissimis; ut videre est apud Con-  
radum Gesnerum in Bibliotheca universali, & in ipsis  
titulis variarum editionum impressarum Elementorum  
Euclidis, ubi is falso appellatur Euclides Megarensis.  
Plura hac de re legenda sunt apud Federicum Com-  
mandinum in Prolegomenis Elementorum Euclidis,  
apud Henricum Savilium in Praelectione Primâ in  
Euclidem, apud Gerardum Joannem Vossium  
Libri singularis de Scientiis Mathematicis capite decimo  
quo de Euclide ejusque Geometricis ex professo agitur, nec  
non Libri de Philosophorum Sectis capite undeci-  
mo, ubi agitur de Secta Megarica.*

- (1) Vide Procli commentar. in libr. I. Euclidis editionis graecae Basil. Hervagianae lib. 2. p. 19. & 20.
- (2) Vide ibidem lib. I. p. 13.
- (3) Nempe respectu intervalli inter mortem Socratis anno ante Aeram Christianam vulgarem quadringentesimo & initium Regni Ptolomæi Lagi, anno ante Aeram Christianam vulgarem trecentesimo vigesimo quarto.

(972) EVDÆMON, Johannes André. Gaspar SCIOPIUS. Douteux Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 551.

(973) EUDOCIAE Imperatrici, filiae Leontii Philosophi, ὀμπρόνευρα, sive Centones Homericos Christianos male, pejus verò Probæ Falconiæ tribui, cum sint PELAGII Patricii, constat ex iis, quæ habet Voss. de Poet. Gr. p. 78. & 80 adde Sixt Senens. Bibl. Sanctæ l. 4. p. m. 282. & citatos Lomeyero de Biblioth. p. 127.

Ad PELAGIUM refert centones hos Borrichius dissertat. I. de Poetis num. XLI. p. 17. (a) Eschenbach. Exercitat. de Poetis Christianis Sacris Græcis & Latinis. num. V. p. 7. & num. XI. p. 9. (b) Eudociæ nihilominus Operibus eos addit Frisius Biblioth. Gesn. p. 323. b.

Adde Symbolam Mastrichtianam lit. (c)

(a) Borrichius Dissertat. I. de Poetis n. XLI. p. 17.

Eudocia Theodosii junioris Imper. uxor, de victoria, quam maritus de Rege Persarum reportaverat, condidit Poema Heroicum, si Socrati l. VI. cap. XXI. fidem debemus. Scripsit

& epico carmine ὀστρεuchum, & varia alia, tradente Photio. Composuisse eandem ὀμπρόνευρα, sive Centones Homericos, persuadere, voluit Sixtus Senensis: rectius autem illud opus, refertur ad Pelagium Patricium, quo tendunt, sententiæ Zonaræ, & Cedreni. Institutum scripti est, paganorum gemmas sacros in usus, convertere. Itaque selectis hinc inde ex Homero laciniis & ingeniose confutis de Christo, agit, de fluviis Paradisi, de Adamo & Eva, de mandati divini violatione, de patris aeterni consilio, partu, Salvatoris, de stella Magorum, de fuga Christi in Aegyptum, de sacro baptismatis lavacro, de sacro sancta Trinitate, &c. Huic non dissimile quiddam attemptavit olim latinis versibus Proba Falconia, illustis foemina, quæ vitam Salvatoris Christi, Centone Virgiliano pia imitatione expressit.

(b) Eschenbach Exercitat. de Poetis Christianis sacris, Græcis, & Latinis. num. V. p. 7. num. XI. p. 9.

Sixtus Senensis, & cum eo multi alii, huius Eudociæ ὀμπρόνευρα sive Centones Homericos tribuit, in quibus agitur de Christo Domino, de Fluviis Paradisi, de Adamo & Eva, de Mandati divini violatione, de Patris aeterni consilio de partu salvatoris, de stella Magorum, de Fuga Christi in Aegyptum, de Sacro baptismatis lavacro, de SS. Trinitate &c. Vossius tamen & Borrichius hos Centones Pelagio Patricio Presbytero adscribunt, non sine rationibus. Gyraldus dubius heret refert tamen non nullos fuisse qui Probam Falconiam, (de qua inferius) autorem agoscant. Num. XI. p. 6. Pelagius Patricius Presbyter, Zenonis Imperatoris temporibus vixit, ut ex Zonaræ Annal. tom. 3. in Vita Basilii Imperat. ac Cedreno constat. Dicitur is ὀμπρόνευρα sive Homericos Centones scripsisse, quos vulgo Eudociæ Theodosii junioris uxori, adscribunt, cujus sententiæ cum multis aliis Patronum se sistit Celeberr. Vossius c. 9. de Poët. Græc. p. 80. Vide quæ §. 5. de Eudocia diximus.

(c) Symbola Mastrichtiana. Eudocia Imp.

Quis ὀμπρόνευρα collegerit, Eudocia, an Patricius presbyter, quibus historia Domini versibus (Homericis) explicatur & Evangelii, Majestas sub Metri leges mittitur, dubitat Jacob Du Port, in Davidis Emmetri præfatione lit. e. pag. 4. columna 2.

(974) EUDOXUS PHILALETHES. Ejus nomine prodiit Venet. 1573. 4to. Apologia adversus calumnias & Sophismata personati, qui se Evandrophylacten nominat. Auctor est Girolamo DONZELLINO, Medicus, ut indicant Cozzando Librar. Brescian. 1694. 8. p. 134. & Satyres Personnelles tom. II. p. 31. Quem priorem locum in voce EVANDROPHYLAX: sub A: & B. repræsentavimus. Aliter titulum scripti (ut ille agnoscit) Pseudonymi hujus format Frisius Biblioth. Gesner. p. 323. a.

(957) EUDOXUS. Hoc quoque nomine personato scripsit de Abditis rerum Causis Johannes FERNELIUS celebris Physicus & Henrici II.



II. Gallia Regis Archiater docente M. Vake von  
Uhrsprung Menschlicher Seelen/ cap.IV. S.p.176.

( 976. ) EVÆ Evangelium suppositum à  
NAZARÆIS primis Ecclesiæ Christianæ Hæ-  
resiarchis docent ex Reinesio Nouvelles des lettres Juil-  
let 1685. p.754.

EVERHARDUS v. Enotus.

( 977. ) EUGENIO Lavanda. Hujus  
nomine citat la Visera Alzata Pentecostes n. XII. p.  
104. 105. (a)

(I) Notas, Astrum Inextinctum Fr. Romani  
Hay, suis Radiis interstinguentes 1641. 8vo.

(II) Grammaticum Pædicum seu Puerilem  
1638. 12mo.

(III) Grammaticum Palephatium, sive Nu-  
givendum 1639. in 12mo. & hæc esse Scripta  
illa addit, quæ à Melchiore INCHOFERO S. J.  
Germano, Viennensi, sub literis. R. P. E. L. edi-  
ta memorant Alegambe & Sotvel in Bibliothecis  
scriptorum Societatis Jesu, ille p. 341. a. hic pag.  
608. b. Et de Astro quidem Inextincto in An-  
onymis cap. IX. num. CCLI. prolixè differuimus,  
qui videri poterunt.

(a) Villani Visiera Alzata Pentecost.  
num. XII. p. 104.

XII. EUGENIO LAVANDA. Fra gli altri libri  
che furono scritti contro Fra Romano Hay Mo-  
naco Benedittino io lessi questo.

EUGENII LAVANDA Nineuensis Notæ Astrum  
Inextinctum Fr. ROMANI HAY; suis radiis  
interstinguentes; cum facultate, & speciali priui-  
legio S. C. M. Colonie apud Iodocum Kalckouen, &  
socios Ao. M. DC. XLI. 8.

Puo essere, che il primo foglio sia stampato in Colonia,  
ma non il restante, che fù impresso nella famosissi-  
ma stamparia di Gio: Blaeu. In proposito d'esso  
veggasi ò sentasi quello scriue Fr. Romano Hay  
nella prefazione del suo libro Roma Sacra & Hor-  
tus Crusianus §. 7. p. 10. facendo mentione  
di coloro che scrissero contra' l' suo libro. Quartus  
denique EUGENIUS LAVANDA Nine-  
uensis homo personatus ex Utopia, cre-  
dens me tot opponentium ferculis satura-  
tum carnasse satis A. M. DC. XL. secundæ  
mensæ bellaria sybaritica apposuit euomit-  
que notas, Astrum inextinctum interstin-  
guentes quas interstinctor ipse, sine suo,  
sine Typographi, locique nomine, sine  
Censura vel Approbatione debita, prælo  
commisit. Veggasi il libro di fra Romano,  
che è prezzo dell' Opera il leggerlo. Io sarei stato in-  
certo chi fusse stato cotest' huomo, mà veduto che  
l' anagramma della Patria, lo dichiara Viennese,  
ed alle Biblioteche dell' Alegambe, e dal Sotiu-  
ello si noti, che l' Inchofero sotto queste lettere R. P.  
E. L. stampò alcuni libri. Il sopracitato da Roma-  
no vien riconosciuto per uno di essi, e perciò nel  
leggerlo tanto profuso nelle lodi de Monaci non mi  
meravigliai non essendone stato auaro alla Madre  
nella Monarchia, che egli scrisse de Solipsi, Gli

alcuni libri, che dicono l' Alegambe, e' l' Sot-  
vello, hauer egli composti sotto queste lettere,  
oltre le Note citate, sono questi

Grammaticus Pædicus sive Puerilis, hoc est, in  
Pædiam Diuinarum Humanarumque litterarum  
GASPARIS SCIOPPII, Patavii editam, Scho-  
lia, & Notationes. Auctore Eugenio Lavan-  
da Anno M. DC. XXXVIII. 12.

Grammaticus Palephatius sive Nugiuendus;  
Hoc est, in tres Consultationes Gasparis Scoppii.  
Deratione studiorum &c. Scholia, & Notatio-  
nes Authore Eugenio Lavanda M. DC. XXXIX. 12.

( 977 a. ) EUGENIUS LOMBARDUS.  
Sub personato hoc nomine editum à Cælestino DE  
SFONDRATI Mediolanense, S. Galli Abbate,  
(demum S. R. E. Cardinali) Regale Sacerdotium  
Romano Pontifici assertum, Anno 1684. indicant  
Cl. Ittigius in dissertat. de Hæresiarchis Apostoli-  
cæ & Apostolis proximæ ætatis p. 254. & Sluterus  
Propylæi Hist. Ecclesiast. Christ. pag. 140. (a) v.  
Lombardus.

(a) Sluterus Propylæi Hist. Ecclesiast.  
Christ. p. 140.

Eugenius Lombardus (Sfondratus) in Regali Sacer-  
dotio Romano Pontifici adseruo ed. ao. 1684. in 4. loco in-  
certo: qui & ipse sub Cælestini Sfondrati nomine scripsit  
Galliam vindicatam in qua testimonis exemplisq; Galli-  
cana presertim Ecclesiæ, que pro Regalia & quatuor pro-  
positionibus à Ludov. Maimburgio aliisq; producta sunt, re-  
futantur, ed. ao. 1688.

EUGENIUS v. Philadelphus.

( 978. ) THEOPHILUS EUGENIUS.  
Eo nomine extat Protocatastasis seu prima Societatis  
Jesu institutio restauranda, fœtus Theophili RAY-  
NAUDI S. J. ut indicat Autor Annotationum ad Epi-  
stolas Principis Contii in Actis Erud. Lipsiens. Ao. 1689.  
p. 433. (a) Sotvel hujus non meminit inter reli-  
qua Raynaudi scripta, quamvis fateatur, Ray-  
naudum circa constitutiones Ignatii male sensis-  
se, Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu. pag. 759.  
(b) Autorem ab aliis creditum esse Casparem  
SCIOPPIUM, sed falso, notat Bailletus in Catalo-  
go des Auteurs deguifez p. 552.

(a) Acta Eruditorum Lipsiens. Anno  
1689. p. 433.

Ita ad Ill. Contii responsum p. 69. Theophili Ray-  
naldi ambitionem & summam maledicentiam viginti li-  
brorum voluminibus exercitam taxat (Auctor annotatio-  
num ad Epistolas Principis Contii) qua nec suis peperce-  
rit, scripto in eos libello sub Theophili Eugenii no-  
mine, cui titulus est Protocatastasis, seu Prima  
Societatis Jesu institutio restauranda.

(b) Sotvellus Bibliotheca Jesuitar.  
pag. 759.

Deniq; observandum etiam in Opusculo Contra  
Clementem Scotum Virbium in eodem Tom. 18. nume-  
ro 3. unum tradi per errorem à P. Theophilo circa  
Declarationes in Constitutiones S. P. N. Ignatii, scilicet  
earum auctorem non fuisse S. Ignatium, sed Patrem

Jacobum Laynez cum tamen certissime constet Declarationes quoque compositas fuisse ab ipso S. P. N. Ignatio, prout asseverantissime declaravit E. Claudius Aquaviva Præpositus Generalis litteris patentibus datis 1. Januarii 1588, ut superius agendo de S. Ignatio fusius exposuimus.

(978. a) Franciscus EVISTOR Palæopolitanus. Edidit *Dialogos quinque Divinos* ao. 1666. continentes varias disquisitiones de *Attributis & Providentia Dei*. Hos Dialogos inter scripta sua refert Henricus MORUS Cantabrigiensis Anglus in præfatione generalissima, quam Operum suorum Tomo Theologico præfigi curavit p. XI. hisce verbis: *Anno M. DC. LXVI. scripti sunt quinque Dialogi Divini per Franciscum Evistorem Palæopolitanum, Disquisitiones varias & Instructiones continentes de Attributis & Providentia Dei. Atque equidem hic demum intellexi cur anno M. DCLII. quum id operis aggredederer, tam palpabilem persenserim Obstantiam. Nondum enim tunc aderat istud faciendimaturitas.*

(979.) EULOGIUS. Scriptor Sec. VIII. citatur Auctor *Martyriorum Georgii Diaconi, Aurelii, Felicis, Natalie & Liliose*, a Vossio qui librum EVLOGIO CORDUBENSI asserit: de *Histor. Latin. lib. II. cap. XXVIII. pag. 275. & lib. III. cap. III. p. 758. quod in eo notat Sandius ad Vossium p. 36. (a)*

(a) Sand. in not. ad Voss. p. 36.  
Vossius ex uno Eulogio duos fabricat. Nam quem pag. 275. ad annum 725. retulerat, eundem p. 758. ad annum 852. refert.

(980.) EVODIUS. *Uzalensis*, Auctor creditur librorum duorum de *Miraculis S. Stephani*. Sed hi quidem ad illum non ab illo scripti sunt, ut indicat *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 188. (a) Adde *Olearium* Abaci Patrol. p. 155. (b) Vera Evodii opera AUGUSTINO falso tributa nota Biblioth. Universelle & Historique de l'année 1686. pagina 259.

(a) Miræus, Bibliothecæ Ecclesiæ pag. 307.

Libri duo de miraculis S. Stephani ad Evodium Uzalensem Episcopum scripti, vulgo dicuntur libri Evodii: quia nomen auctoris ignoratur: ut Bellarminus in Catalogo notat.

(b) Olear. Abac. Patr. p. 155.

Evodius *Uzalensis* in Africa Episcopus; cum Sigebertus c. 15. tradit scripsisse lib. de miraculis in Africa ostensis per reliquias Stephani Protomartyris, quas discipulus S. Augustini Orosius eo detulerit. Ast, libros illos ad Evodium equidem, non vero ab Evodio conscriptos docet Labbeus T. 2. pag. 29. Conf. T. 1. p. 141. & 160. itemq; B. Gerhard. Patrol. p. 75.

(981.) EUONYMI *Theaurus de remediis secretis*, Tigur. 1554. in 8. editus, quod sit Conradi GESNERI, Scavenius jam supra num. 93.

nobis indicavit. Idem confirmat Lindanus pag. 137. varias editiones recensens: Imo Gesnerus ipse in Simleriano compendio pag. 138. scriptum hoc pro suo agnoscit, ne quis ultra testes alios requirat.

Addit Frisius editam hujus Theauri partem Secundam à Gaspare Wolffio Tiguri apud Frolchoverum 1569. Biblioth. Gesnerian. p. 168. qui de *Evonymi Philatri* nomine à Gesnero esse editum *Theaurum* hunc non diffitetur p. 260. Addunt *Marginalia Normanniana* Ravii ad Jamesii Oxoniens. catal. Facult. 193. Alphet. 185.

Adde Hottingeri (a) locum excerptum Bibl. Tigurinæ p. 108. Denique *Symbolam* vide *Mastrichtianam* sub (b) adjectam.

(a) Hottingerus Bibliothecæ Tigurinæ pag. 108.

*Theaurus* Evonymi Philatri de remediis secretis (voco autem secreta in quibus pars purior & tenuior ab impuriore crassioreq; secernitur) liber *Physicus, medicus & partim etiam Chymicus, & oeconomicus* in vinorum diversi saporis apparatu Medicis & Pharmacopolis omnibus præcipue necessarius, impressus Tiguri apud Andream Gesnerum Fig. 8. chartis 38. Ao. 1558. Agit autem præcipue de artificiosis aquarum & oleorum distillationibus, sive extractionibus ex herbis, aliisq; simplicibus medicamentis. Secunda ejus editio prodit anno 1558. adjectis quibusdam instrumentorum distillatoriorum figuris, & novo Jacobi Berloni libello, de absoluta ratione extrahendi olea & aquas è medicamentis simplicibus. Hunc librum cum in gratiam Andreae Gesneri Patruelis mei, novi tum Typographi, immaturum ederem, nomen meum adere nolui. Nunc quoniam & magno studio rei medicæ applausu eum exceptum video, & aliquando absolutiorem dare cogito, si Deus vitam dederit: me ejus authorem esse dissimulare amplius nolui, præsertim cum jam viri quidam eruditi id deprehenderint. Ex eadem officina Germanicus etiam divulgatus est, Rodolpho Landebergero nostro (Ecclesiæ Bulaci Diacono, in agro Tigurino) interprete. Et latine in 16. Lugduni: ibidemque, ni fallor, Gallice.

(b) Symbola Mastrichtiana Evonymus.

*Reliquorum Balsamorum ingentem sylvam legere apud Evonymum qui Gesnerus est parte quidem prima, quæ Lugduni prodit anno 1555. in 16. fol. 328. & seq. altera autem Tiguri anno 1569. in 8. fol. 76. b. & seq. Casp. Hofmann. de Medicam. officinalib. lib. 2. Cap. 30. In. pag.*

EVONYMUS v. Philater.

(982.) EUPHORMIO *Lusinus*. Ejus nomine prodit

(I) *Satyricon*. 1605. in 8vo Parisiis.

(II) *Satyrici Pars altera*, ib. 1609. in 8vo.

(III) *Apologia*.

(IV) *Icon Animorum*. Quibus in Editio-  
ne Amstelodami 1664. 12mo accesserunt

(V) *Alitophili Veritatis lachrymæ*. Comprehendunt in universum paginas 562. præmissi ignoto

ignotorum nominum Clav. Eorum, quæ sub Euphormionis nomine prodierunt, Auctorem Eruditi agnoscunt *Johanem BARCLAJUM*, vide *Bartholin*, de legendis libris differtat. II. p. 41. de Alitophilo dubitant, sub quo Claudium MORISOTUM latere monet *Hyde*, reliquas IV. partes Barclajo adjudicans in Catal. Biblioth. Bodlej. p. 64. b. Commentario in hæc Satyrica Euphormionis edito Lugdun. Batav. 1647. 8vo ab Anonymo indoctiorem se nunquam vidisse, aperte pronunciat in Corollaris, thesibus de numero Mundorum Lipsf. 1684. ventilatis, num. VI. M. Christianus Wagener Lipsiensis.

(983) EUPHROSUNE von Sittenbach. Sub eo nomine editus est ab Henrico SCHÆVIO libellus Rhythmorum Hæpaticorum (Leber-Reimen) docente *Morbosio von der Deutschen Sprache* cap. XVII. p. 768.

(984) *La Lucerna* Dialogo sotto nome di EURETA Misosclo cioè *Inventore Nemico d' Ozio*, opera tessuta da un genio libero: fu composta & publicata dal Cavagliere Francesco PONA, Veronese Medico, come lo racconta *Givolamo Ghilini* nel Teatro d' huomini letterati part. I. cart. 63. Si trova anco *L' Anti Lucerna di Eureka Misosclo*, in Verona 1648. in 8vo, *La Lucerna* in 4to. 1628. a Venetia stampata. Vid. *Baillet. Satires Personnelles* Tom. II. p. 348.

## EURICIUS v. Cordus

(985) EURIPIDES Mnefarchi filius Atheniensis, Auctor vulgo creditur XIX. fabularum, quas ejus etiam nomine adhuc extantes citat *Friſius* Biblioth. Gesner. p. 225. b. & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 285. Verum SOCRATI illas adferit *Thomas Stanley* in libro *the History of Philosophy*, ut in ejus recensione observant *Erudit. Lipsienses* in Supplem. Actor. Tom. II. Sect. VIII. p. 357. Euripidem certe adjutum a Socrate legimus apud *Diogenem Laertium* lib. II. de vita Socratis Segm. 18. ex editione Menagiana (a) Extant hæc XIX. Euripidis Tragœdiæ, cum Initio vigesimæ Græcæ & Latine ex recensione & cum notis *Gulielmi Canteri*, per *Æmilium Portum Heidelbergæ*, typis Hieronymi Commelini 1597. duobus tomis in 8vo. Prior tomus continet paginas 659. alter autem 800. Singulis Comœdiis adjectus est in margine versuum in eo contentorum numerus. Et has Tragœdias ipsi Euripidi vindicare annitur *M. Gottfriedus Olearius* Lipsiensis Exercitatione ad Leonis Allatii de Scriptis Socratis dialogum Lipsf. 1696. §. IX. (b) vide quæ habet *Symbola Mastrichtiana* serius allata sub lit. (c)

(a) *Diogenes Laertius* lib. II. de Vita Socratis. Segm. 18. p. 90. 91.

*Non defuerunt qui illum juvise Euripidem existimaverint. Unde Mnefilochus ait:*

*Phryges, novum Euripidis poema hoc est, Cui & Socrates sarmenta supposuit.*

*Et rursus.*

*Euripides, Socratis clavus compacta,*

*Et Captivis Callias:*

Jam tu te efferens magnifice de te sentis.  
Enim vero licet hoc mihi. Socrates quippe in causa.

*Aristophanes, Nubibus;*

Euripides autem, qui tragœdias facit,  
Ejus, qui de omnibus sermones ferit, ope sapientes effingit.

(b) *Gottfriedus Olearius* Lipsiensis Exercitatione ad Leonis Allatii, de Scriptis Socratis dialogum Lipsf. 1696. §. IX.

*Ut augeatur tamen Scriptorum Socraticorum numerus, idve, quod Allatius vult, dixisse Epictetus videatur, Euripidis quoq; tragœdias producit, cui συμπίησεν Socratem, Laertius Mnefilochi & Calliæ auctoritate prodiit. Verum Mnefilochi testimonium, id quod Allatius vult, necessario non evincit, nec Aristophanis atq; Calliæ. Adducemus prioris verba, illis enim explicatis reliquis etiam respondere difficile haud erit, inquit autem:*

φρύγες ἐστὶ κακὸν δόγμα εἰς τὴν εὐρυπιδίαν  
ὃ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθεισι.

*Sed anne φρύγανα suppeditanti scripto alicui, totum proinde erit tribuendum? φρύγανα certe Lucretiano operi suppeditasse dici potest Epicurus, vel si mavis preceptor Lucretii in Epicurea Philosophia, num vero ille propterea autor elegantissimi carminis hujus constituendus? Pariratione Euripides, qui in Schola Socratis fere consenuerat, & limpidos Philosophiæ Moralis fontes in ea hauserat, sententiarum Socraticarum pondere tragœdiis suis majestatem conciliabat. Ipse hanc mentem verborum istorum esse ex parte vidit Allatius, qui tamen nihilominus ista ad causam suam non plane nihil facere existimavit. Verum in eo infelix plane est quod Hermippi apud Laertium auctoritate, epitaphium Grylli à Socrate scriptum nobis obrudat. Cecidisse enim Grillum, Neophontis filium in pralio ad Mantineam, ipse loccit. Laertius testatur postquam scilicet, ut Athenienses, Pausania teste, tradebant, Epaminondam in acie interfecisset. Istud autem pralium cum anno demum secundo Olympiadis CIV. commissum esse, ex Diodoro Siculo & Æmilio Probo recte concludatur, quomodo quæso Ἐπιπέφθιον λόγον Gryllo, qui in eo cecidit, scribere Socrates potuit, cujus Vita terminum sese ultra Olympiadem XCVII. produxisse non deprehenditur. Aut erraverit igitur Hermippus oportet, aut Socratis pro alterius cujusdam nomine, in textum Laertii irrepsisse dicendum est.*

(c) *Symbola Mastrichtiana.*

*Euripides non est auctor Tragœdiæ Rhefus dictæ; Aristarchum poetam conjicit auctorem Petitus l. 3. miscell. 22. idem. c. 16. v. ibidem duo ejus dramata ubi, quando acta, investigat.*

## EUROPÆUS v. Cornelius.

(986) EUSEBE: Nicolas LAMBART. Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 552.

(987) EUSEBE: Jean de MARAIS, Baill. liste des Auteurs deguifez p. 552.

(988) ERNESTUS de EUSEBIIS. Sub eo nomine prodiit in publicum circa tempus pacifica-

cificationis Monasteriensis: *Judicium Theologicum*, quod à Fabio CHIGI, tum temporis, Summi Pontificis Legato postmodum R. E. Cardinali compositum judicant Reboulet & la Brune, Voyage de Suisse tom. I. Epist. V. p. 143. (a) Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 552. At Dorscheus, qui scriptum hoc refutandum suscepit ex literis illustrissimi cujusdam Comitis, Auctorem Judicii Theologici nominat P. BIBER Electoris Moguntini quondam Confessionarium, docente Scheda Tenzeliana quam vide lit. (b) Ejus responsum una cum vehiculo vide Anonymor. num. 726. 727. Ipse Conringius qui scriptum hoc sub nomine Irenæi Eubuli de quo suo loco dictum habemus, sibi refutandum sumsit Jesuitæ WANGNERECKIO illud adscribit, citante *Symbola Rauschiana*. (c) Quamquam *Sorvel*, ejus inter reliqua Wangnereckiana scripta non meminit. p. 333. Alii Johanni MULMANNO Lipsiensi, Professoris Theol. filio, qui cum ad Pontificios transfugisset, & ipse Lojolitarum sacris initiatus fuit. Sed sicuti huic *Caramuel* peculiari opere de Pace Protestantibus danda respondit: ita bullam Pontificiam lixivio condigno exceperere præter *Carpzovium*, qui sub victo Ludovici Montesperato, quem vide nomine latebat, & *Hoornbeckium*, David Blondellus libro de fulmine bruto nuper ex exquiliis vibrato sub *Amandi Flaviani* nomine edito *Boeckleri Notit. Imp. l. 2. C. 2. p. 71. n. 4.* Addo & nunc *Diecmanniana* (d) serius accepta. Chigi Cardinali postmodum Pontifici M. Alexandro VII. id adjudicant les Nouvelles des lettres Mars 1685. pag. 282.

(a) Voyage de Suisse par les Srs. Reboulet & la Brune, Première Partie a la Haye 1686. Cinquième Lettre p. 143.

A Munster & à Osnaburg. Chigi qui y avoit esté envoyé en qualité de Nonce du Pape, & qui estoit obligé de s'entretenir tous les jours avec les Princes Protestans, ou avec leurs Ministres, se fit une idée de leur Religion & quoy qu'il eut publié, à peu près dans ce même tems, sous le nom supposé d'un certain Ernest Eusebe, ce Jugement d'un Theologien, ou les Protestans sont si mal traittez, il demeura pourtant convaincu, qu'il n'y avoit rien d'heretique dans leur Doctrine. Mais il ne pouvoit pas plus avant.

(b) Scheda Tenzeliana.

### ERNESTUS DE EUSEBIIS.

*Judicium Theologicum Ernesti de Eusebiis civis Romani*; typis Theodosii de Sicecela Armona Ecclesopoli A. C. 1647. publicatum & in Comitibus Osnabrugensibus & Monasteriensibus Westfalarum disseminatum est quo auctor ipsa fundamenta desideratissima Pacis convulsam iovit, & sic stantibus conditionibus bellum etiam ad subversionem Germaniæ evasurum illi prætulit. Hoc scriptum multorum rogatu Dorscheus refutandum suscepit sub titulo: *Nothwendige Entdeckung des Blutdürstigen Urtheils / welches der Vermummte Ernst von Eusebius / Römischer Bürger / über die Frag / ob der Friede / wie*

*ihn die Protestirende begehren / für sich selbst unerlaubt und unrecht sey.* Huic libro personatus quidam Jesuita opposuit Crisfin Anricrifeos, quam Dorschei discipulus, Andreas Rbunans Theologus hodie Dantiscanus, & Dorscheus ipse in *Anacrisi Crifeos Lojolitica*, (quæ Tractatui de Gratia Rostochii 1660. 4. præmissa est) confutavit. In hac Dorscheus exhibet epistolam illustrissimi cujusdam S. R. I. Comitis W. G. C. & D. C. adscriptam quæ opus ejus Ernesto de Eusebiis oppositum laudatur, & significatur, sub nomine illo latere Biber Confessionarium Archiepiscopi Moguntini. En verba; Und solte der verkappte Ernestus de Eusebiis (wie ich von einem guten Orte berichtet worden) des verstorbenen Ch. von M. Beicht-Vater seyn und P. Biber heissen.

(c) *Symbola Rauschiana.*

ERNESTI de EUSEBIIS, Civis Romani *Judicium Theologicum super Quæstione, an pax, qualem desiderant protestantes, sit secundum se illicita.* Sumtibus & typis Theodosii de Sicecela Armona (i. e. Ecclesia Romana) Ecclesiopoli ad insigne pietatis 1647. *Scriptum hoc impugnatum est à Job. Geor. Dorscheo, Caramuele à Lobkovitz Tr. Sacr. Som. Imperii Pax licita demonstrata (quem vide omnino ibidem 103) & aliis. De vero Auctore ita H. Conring. præfat. in Scioppii Padiam Politicam: Henricus Wagnerekius Jesuita Dillinganus est, quantum ex viris fide dignissimis intellexi, qui Ernesti de Eusebiis ficto nomine turbavit adeo pacis negocia, infano duntaxat religionis prætextu ausus ipsamet humanæ societatis fundamenta convellere Theologus inepte superstitiosus, & Politicus indoctissimus. Hac ille, Caramuel d. tr. n. 433. conjecerat, illum cum Hungariam vicinam vocet, in Austria aut prope scripsisse.*

(d) *Nota Marginalis Diecmanniana.*

Ernesti de Eusebiis, civis Romani, *Judicium Theologicum super Quæstione, An pax, qualem desiderant Protestantes, sit secundum se illicita? &c.* Ecclesopoli ad insigne pietatis, 1648. 4. *Libellus ab impedimentis, quæ Paci Osnabruga-Monasteriensis obicere conabatur, notissimus, & variis censuris dispunctus, variis quoque Auctoribus tributus. Henrici Wagnereccii (Jesuitæ) esse, fide dignis magnis testibus se accepisse refert, qui personatus eum alias oppugnavit, Conring. in Censur. Diplom. Ludov. p. 2. 3. Defuncti, ut literas initiales interpretor Electoris Moguntini Confessionario P. Biber ex cuiusdam S. R. I. Comitis literis ad se A. 1649. 27. Oct. scriptis tribuit Dorscheus, itidem animose eum adortus Anacris. Crif. Lojol. p. 10. 11. Jo. Caramueli adscribit Masius in Interesse Princip. circa Rel. Evang. pag. 125. cum tamen Caramuelem ex ipsis inter acres ejus oppugnatores collocandum esse constet. Fabium Chisium, qui ut Nuncius Apostolicus istis pacis tractatibus adfuit, & deinde Alexandri VII. nomine in Cathedra Papali sedit, auctorem aperte laudat Baillet d' Anti. Tom. II. p. 300.*

De EUSEBIIS v. Ernestus.

(989.) Philomari de EVSEBIIS Theopolitani, nomine, italice scripsit, ediditque *Lilium Virginium oblatum de novo beatissimæ Virginis Mariae*, Mediolani 1611. *Joannes Baptista ROSSI*, Jesuita Italus; teste *Alegambe* p. 226.

Et *Sorwello* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu. p. 418: & *Toppio* Biblioth. Neapolitan. p. 140. qui lingua Italica sotto nome di *Filomeno de EUSEBIIS* tractatum hunc prodidisse, ibidem asserit.

(990.) EUSEBIUS Alexandrinus, cujus 18. sermones à *Francisco Turriano*, Jesuita Hispano, sunt producti, quod sit ipse TURRIANUS, vide apud *Rivet*. Crit. sacr. l. 2. c. 20. adde *Cocum* pag. p. 152. 153. *Olear*. p. 155. & *Blondelli* Turrianum vapulantem, ubi de temeraria in ejusmodi facinoribus audacia illius hominis plura legas.

Idem ex *Riveto* & *Blondello*, citatis, docet *Teiffier*. Eloges des hommes savans Tom. II. p. 31. *Sotvel* autem multa à Turriano scripta Patrum recognita & edita quidem recenset. pag. 262. 263. at de Eusebio plane silet. Addit vero *Margo Dieckmannianus* sequentia post *Turrianum vapulantem*, „Prolegom. C. 1. p. 7. cujus verba etiam exhibet „*Mastricht* in Hist. Jur. Pontif. Pontif. p. 264. 265. „Sed valde vereor, ne ἀμετρία ἀνδολυγῆς in Turrianum *Blondellus* peccet. Immiscet enim isti „librorum, quos non extare putat, indici scripta, „quæ extare certissimum est; e.g. *Eusebium Casariensem* adv. Marcellum, quem nobis Græco Latinitum cum Notis Rich. *Montacutus* dedit, quæ in novissima editione librorum Euseb. demonstr. Evang. quæ Ao. 1688. Coloniae, verius Lipsiæ, fol. prodit, extat; item Photii Lexicon.

Allegat etiam *Symbola Mastrichiana Hottingerum* Elench. Scriptor. suppos. pag. 75. de sermonibus ejus &c. scriptis spuris agentem.

(990. a) EUSEBII Pamphili cognomento, Episcopi Cæsariensis, Expositionem in Cantica, editam à *Meursio*, tribui GREGORIO NYSSENO male à *Vincentio Ricardo*, cum sit Catena Variorum doctorum, etiam aliorum v.g. DIDYMI, THEOPHYLACTI, & PHILONIS CARPLITHII, docet *Tb. Rayn*. l. sæpæ c. p. 138. Ei

I. à *Josepho SCALIGERO* suppositum est Chronicon, quod ex SYNCCELLI, CEDRENI, ALIORUMQUE CHRONICIS concinatum demonstrat *Hanckius* de Script. Byzantinis p. 90. 91. (a) Supposititium judicant *Cave* Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 93. *Hodius* in Monatsliche Unterredungen 1693. p. 868. 869. (b)

II. *Demonstrationis Evangelicæ* libri 20. Eusebii nomine extantes, quod sint tantum excerpta ex EUSEBIANIS scriptis monet *Colomes*. Paralipom. ad Chartoph. Gviliel. *Cave* p. 5. (c) ipse *Cave* pro vero opere Eusebiano agnoscit *Histor. Litterar. Scriptor. Eccles.* p. 93.

III. *Collectio Martyriorum* Eusebio ab *Hanckio* de Scriptoribus Byzantinis p. 115. seqq. adscripta, METAPHRASTE potius digna videtur *Caveo* Chartophylac. *Eccles.* p. 46. (d)

IV. *Binæ Epistolæ*, Eusebii libro contra Marcellum insertæ, Editori ejus MONTAGU asseruntur, *Biblioth. Universelle* de l'année 1688. pagina 489. (e)

V. *Homilia* Eusebii Cæsariensis nomine extantes EUSEBIO EMISENO vindicantur à *Cave* Chartophyl. *Eccles.* p. 47. (f) & *Histor. liter. Scriptor. Eccles.* p. 95. Eam tamen, quæ in Encœniis Ecclesiæ à *Paulino Tyri* ædificatæ, habitata extat, EUSEBIO PAMPHILO vindicat *Cave* Chartophyl. *Eccl.* p. 33. 34. (g)

VI. *Cantici Canticorum Expositio græca à Meursio* sub nomine EUSEBII edita quidem est; sed hunc illius auctorem esse, cum aliis negat *Balthasar Stolberg*, in *Disp. de Συνομετρία veterum* Witteb. 1678. atque ait interpretationum illarum, collectionem vindicari ATHANASIO, DIDYMO, THEOPHILO aliisque patribus. *Dn. Tenzelius* in den Monathl. Unterredung. ad a. 1692. pag. 945. refert *Casimirum Oudinum* confecisse dissertationem quandam de vita, moribus, atque doctrina S. GREGORII M. cum expositione in Cantica Canticorum legitimo suo parenti restituta, sed eam impressam nondum esse.

(a) *Hanckius* de Scriptoribus Byzantinis pag. 90. 91.

CXCVI. *Hoc Chronicon*, sicut ab Eusebio scriptum est, Græce non amplius exstat, certe nondum in lucem prodit. *Josephus* quidem *Scaliger*, quantum posset, in integrum restituere conatus, anno M. DC. VI. *Eclogas Græcas*, partim ex ineditis, & *Georgii Syncelli* *Chronicis*, & *Scriptoris anonymi factis Siculis*, qui *Chronicon Alexandrinum* dici consueverunt; partim ex edito *Georgii Cedreni Chronico*, desumptas, & duos in libros, ad Eusebiani *Chronici* modum, compositas, Eusebiani *Chronici* præfixo titulo, lectoribus exhibere non dubitavit. Cujus Eusebiani *Chronici* fontes indicat in prolegomenis, *Temporum Thesauri* præmissis, anno M. DC. VI. ad *Jacobum Augustum Thuanum* scriptis: Si non ipsum corpus, inquiens, non omnino tamen dissimile ei, quod ab auctore institutum fuit, exhibemus, ne hac parte claudicaret editio Latina. Græca autem, quæcunque nancisci potuimus, majori ex parte à *Georgio Tarasii Patriarcha Syncello* habemus: quædam etiam à *Chronologo* innominato, beneficio *Viri* nunquam satis laudati *Isaacii Casauboni*, quos *Fastos Siculos* vocant: neque pauca à *Georgio Cedreno*, qui multa Eusebiana in suum centonem inculcavit, non quidem ab Eusebio petita, sed à *Georgio Syncello*. Quibus è duobus *Georgiis* tanto securius plurima corraserat, quod eos in sua *Chronica* totum Eusebii *Chronicon* iisdem verbistranstulisse judicaret.

Pag. 91. CXCVIII. verum, an ex *Georgiis* & *Cedreno* *Fastisque Siculis Eclogæ*, quas sub Eusebii nomine *Scaliger* in publicum edidit, Eusebium auctorem omnes habeant, videamus. Certe *Chronica sua* Syncellus & Cedrenus, ex aliis quoque Scriptoribus, non ex uno Eusebio, composuerunt. Syncellus enim, qui *chronicon suum* non longius, quam Eusebii produxit, Eusebio recentiorum, *Ephraëmi Syri*, *Gregorii Nazianzeni*,

zianzeni, Joannis Chrysofomi aliorumq; loca suo Chronico inseruit: quæ loca Parisiensis editio paginis, III, IV, XV, CCCLXXVII, exhibet. Cedrenus etiam, qui multo longius, quam Eusebius Chronicon suum produxit, in rebus, quas Eusebius, seu commemoravit, seu commemorare potuit, Eusebio recentiorum, Basilii Magni, Epiphani Salaminensis, Theodreti Cyrensis aliorumq; loca suo Chronico immiscuit: qualoca Basileensis edito paginis. CLXVI, CCXVI, exhibet. Quamobrem Scaliger, sicut in Georgiis ea loca, quibus Eusebii nomen additum non reperit, Eusebii reputare; sic inter Eusebii Græca referre, nisi cum quodam erroris periculo, non potuit. Ille tamen conjectura sua ductus, Eclogas multas, nec à Georgiis, nec in Fastis Siculis Eusebio tributas, sub Eusebii nomine publicavit. Hoc verum experitur, quisquis eas, anno M.DC.VI. primum emissas, cum Siculis Fastis anno M.DC.XV. maxime cum Syncelli chronicis anno M.DC.LII. primum editis, componit. Cui labori servit longus ex Syncello per Scaligerum inter Eusebii Græca relatorum locorum catalogus, quem Syncelli Chronographiæ Jacobus Goarus adjunxit.

(b) Monatliche Unterredungen 1693.  
p. 868. 869.

Nicht weniger Capite de Eusebii variis von dem Chronico Eusebii Casariensis, welches Malala anführet/ daß es nicht des Eusebii opus genuinum sey / sondern ein frembdes Werck / welches die neuern Griechen unter seinem Nahmen zu allegiren pflegen / so bisher noch keiner unter den Gelehrten in acht genommen. Nach dem er nun seine Meynung sattfahm probiret / beantwortet er auch die Beweissthümer derjenigen / so den Malalam ins sechste Seculam referiren / darunter die vornehmsten sind / weil er libro tertio Ioan. Damasceni de Imaginibus nahmentlich citiret wird / und der Auctor des Chronici Alexandrini nachdem bisherigen gemeinen Schlusse der Gelehrten viel aus ihm ausgeschrieben. Auff das erste giebt Hodius num. 32. zur Antwort / daß derselbe Tractat dem Damasceno fälschlich supponiret sey / indem die neuern Græculi fast alles / was sie von ungenannten Auctoribus vor die Bilder Anbetung gefunden / dem Damasceno zugeschrieben / wovon er in seiner gemeldeten Diatriba mit mehren handelt. Zur Ablehnung des andern benennet er num. 29. 30. alle loca, darinnen das Chronicon Alexandrinum oder Paschale, wie es du Fresne in der neuen edition tituliret / mit dem Malala offi von Wort zu Wort überein kömmet / und zeiget augenscheinlich num. 33. 34. daß dieses Chronicon auch sehr interpoliret / und diese Übereinstimmung nicht so wohl von dem Auctore, als vielmehr von denen Interpolatoribus herkomme: dabey er sich denn beziehet / auff sein neues Werck de Scriptoribus Rerum Ægyptiarum.

(c) Colomesii Paralip. ad Cartoph.  
Guil. Cave p. 5.

Eusebius Casariensis Evangelicæ Demonstrationis libros 20 scripserat. Librum 18. laudat Hieronymus Prefatione in Hoseam. Photio lecti sunt Eusebii Ecclesiasticæ Demonstrationis libri. Supplendum forsan 4. totidem enim extant in Bibliotheca Casarea, sed tacito Eusebii nomine. Hec tamen Excerpta Eusebii esse recte conjicit Cl. Lambecius, qui ex Photii conjecturam suam firmare potuit.

(d) Cave Chartophyl. Ecclesiastic.  
pag. 46.

Tribuitur huic Eusebio Collectio antiquorum martyriorum. At vereor, ne fama mendax pro Thefauro Carbones, pro genuino Eusebii opere fabulas Metaphrastis & quisquilias venditarit.

(e) Bibliotheque Univers. de l'année  
1688. pag. 489.

Les deux lettres R. M. que l'on voit dans le titre des livres d' Eusebe contre Marcell, marquent Richard Montagu Eveque de Chichester, qui les a le premier publiez.

(f) Cave Chartophyl. Ecclesiastic.  
pagina 47.

Homilias, quas Jacobus Sirmondus sub hujus Eusebii nomine latine in lucem emisit Paris. 1643. in 8. potius Eusebio Emiseno adjudicandas esse existimat.

(g) Cave Chartophyl. Ecclesiastic.  
pag. 33. & 34.

Dedicationi pulcherrimæ Ecclesiæ, quam Paulinus Tyri edificaverat, adfuerunt omnes Ecclesiarum vicinarum Episcopi quibus elegantissimam orationem Eusebius habuit, quam exhibet H.E. lib. 10. c. 4. Non sum nescius, à quibusdam in dubium vocari, an hæc oratio Eusebium auctorem habuerit. Immerito. Ipsa oratio ingenium ejus & multiplicem eruditionem spirat. Pars panegyrica cum iis, quæ in præcedentibus Capitulis tractaverat, eodem sensu, & iisdem pene sententiis, optime convenit, suadet intima cum Paulino familiaritas ut credamus a nullo potius, quam ab Eusebio haberi potuisse, qui hunc decimum Historiæ suæ librum Paulino inscripsit ac proinde orationem hanc hoc in loco inseri par erat. Deinde si alterius esset, cur tam prolixum sermonem huic loco insereret? Cur suppresso auctoris nomine? qui scriptores quos allegat, semper nominatim citare solet. Dices, Eusebium nullam sui ipsius mentionem facere. Fateor, quæ erat modestia, nomen dissimulavit; καίτις, inquit, ἐν μέσῳ παρελθὼν πᾶσι λέγει τὸν Ἰππερῶν λόγῳ σύνταξιν ποιημένῳ. Vir aliquis mediocris meriti, qui hujusmodi orationem composuerat, in medium progressus est. Et ita fere scriptores loqui solent, quoties de se verba faciunt.

#### EUSEBIUS v. Altkirchen.

(991.) EUSEBIUS CÆSARIENSIS. Qui (CONSTANTINUS MAGNUS.) si fides habenda vitæ ipsius Scriptori (Eusebius hic Casariensis jam olim falso creditur) Episcopum se se τῶν ἑξῶ palam professus est. Jacobus Gothofridus in diatr. de interdicta Christianorum cum Gentilib. Commun. p. 37. Atque adeo, nec Eusebius ipse Constantini σύγγραφῶν qui & vitam ejus scripsit. Gerb. Job. Voss. de baptismo disp. 6. pag. 89. thel. 9. Symbola est Mastrichtiana.

(992.) EUSEBIUS Emisenus, Emisæ Urbis Phœnicæ Episcopus, non ille, cujus S. Hieronymus libro de Script. Eccles. meminit, sed eo recentior, cujus extant

I. Homilie in Evangelia totius anni, BRUNONI Astensi, Signiensi Episcopo vindicatæ sunt, uti vides

vides apud *Th. Raynaudum* p. 138. *Labb.* ad *Bellarminum*. p. 310. aliosque citatos *Oleario* p. 94. & 157. Nam *Eusebii* non esse, jam dudum *Bellarminum*, *Baronius*, *Posssev.* appar. sacr. Tom. 1. aliique citati *Riveto lect.* sacr. 1. 3. c. 1. *Sixtus Senensis* l. 4. p. m. 285. stylum respicere BEDAM aut RABANUM judicavit.

Prosupposititiis has Homilias agnoscit *Miræus* in *Biblioth. Eccl.* p. 28. 187. 195. & ex *variorum Scriptis* congestas affirmat. (a) BRUNONI speciatim cum *Marchesio* tribuunt *Monatliche Unterredungen* 1693. p. 317. & *Richard. Simon Critique du Nouveau testament* cap. XXVII. p. 388. (b) *Licenianus* illas appellat *Prideaux* Orat. IX. p. 85. *Rapsodi* cujusdam recentioris. *Latino* cuidam adscribunt *Acta Erud. Lips.* 1693. p. 460. BEDÆ aut RABANI MAURI vel utriusque collectanea esse putat *Andreas Schottus* Tom. V. *Bibliothec. Patr.* part. I. p. 543. monente *Symbola Rauschiana*.

II. Homilie 50. quas non esse ipsius, fatentur omnes modo citati, sed diversis auctoribus eandem assignant. Plerique in EUCHERIUM consentiunt, licet alii FAUSTUM *Regensem*, alii CÆSARIUM *Arelatensem* substituunt. v. *Bellarminum*. ad A. C. 430. p. m. 146. *Th. Raynaud.* l. c. p. 138. *Rivetum* l. 3. c. 1. & l. 9. c. 20. p. 452. & c. 28. p. 488. *Blondellum* de S. litter. lib. 2. c. 10. circa f. & citatos *Oleario* p. 157. adde *Barth.* adversar. l. 44. c. 12. in pr. Alii mixturam volunt esse *variorum auctorum* v. *Rivet.* l. 3. c. 1. & imprimis *Barthium* adversar. l. 43. c. 26. qui non EUCHERII modo, & FAUSTI, sed etiam SALVIANI, ALCUINI, & GENNADII opera in iis agnoscit. Cujus locus (f) omnino dignus est qui etiam hic legatur. *Eucherio* eas asserit *Paradisus Carmelitici decoris* p. 205. col. a. M. *Antonius Alegre de Casanate* cum *Baronio* Genuinissimum illarum Auctorem eum appellante.

MAXIMUM *Episcopum Rbergensem* addit *Cave* *Chartophylac. Eccl.* pag. 88. (c) & *Histor. liter. Scriptorum Ecclesiast.* p. 238. Consulendi sunt hic *Mehlführer* coron. patr. p. 164. *Vossius de Cognitione sui* p. 64. *Histor. Pelagian.* pag. 38. 39. citante *Symbola Normanniana*. EUCHERIO speciatim adjudicant *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* p. 235. a. *Mabillon.* Anal. Tom. II. p. 346. (d) FAUSTO autem *Rbergensi* easdem asserunt *Casimir. Oudinus* dissertatione de *Scriptis Eusebio Emisseno* hucusque *perperam* attributis, ut ex ea notant *Monat. Unterredungen* 1692. p. 936. (e) & *Cave* *Histor. Eccl.* p. 259. L. Plura vide in EUCHERIO LUGDUNENSI supra. Adde serius transmissa *Mastrichtiana* sub finem adjacentia lit. (g)

(a) *Miræus*, *Bibl. Eccl.* p. 28.

*Theodoretus Scriptorum --- recenset --- Eusebium Phoenicem, hoc est Emesenum. Quod ad Eusebium Cesariensem attinet Socrates l. 1. c. 17. scribit, jejune admodum in Ecclesiastica Historia Manichæorum ab illo mentionem esse factam. Quia de causa totam ejus Historiam ex Archelai, supra c. 72. laudati, scriptis uberius exponit. Quare præcipuo aliquo libro barthesium istam oppugnasse videtur Eusebius Emesenus.*

(b) *Richard Simon Histoire Critique du Nouveau Testament*, Cap. XXVII. pag. 388.

*Maur Marchesius Moine du Mont Cassin, qui a publié les Ouvrages de ce dernier Bruno sur des exemplaires MSS. assure que les 145. Homelies sur les Evangiles de toute l'année, les quelles ont été imprimées sous le nom d'Eusebe d'Emese, ne sont point d'Eucher de Lyon, ni d'aucun autre Auteur; mais de ce Bruno.*

(c) *Cave Chartoph. Eccl.* p. 88.

*Maximi Episcopi Rbergensis, extant homilia aliquot inter eas, quæ Eusebio Emisseno adscribuntur.*

(d) *Mabillon. T. II. Anal.* p. 346.

*Non reperi hunc locum in editis Eucherii Lugdunensis Episcopi scriptis, neque in sermonibus nomine Eusebii Emisseni vulgatis, quos Eucherio Lugdunensi tribuendos esse non immerito viri docti arbitrantur.*

(e) *Monatliche Unterredungen* 1692. p. 936.

*Uber auf seine mitgenommene Schriften zu kommen/ so sind in der ersten enthalten die Opera Eucherii Lugdunensis, Hilarii Arelatensis, Fausti Regiensis, ac Cesarii Arelatensis, vermehrt und verbessert auß denen alten Editionen und Manuscriptis Regii, Colbertinis, plurimumque Benedictini ac Cisterciensis Ordinis Abbatiarum, benebenst einer Dissertation de Scriptis Eusebio Emisseno hucusque perperam attributis. Dieses Werk liegt zum Druck ganz parat, und haben es schon gesehen und approbiret viele in diesem Studio trefflich versirte Leute / so wol in Frankreich / Baluzius, Mabillonius, Harduinus, Du Cangeus, Philippus Despout, Blancpain, Petrus Coutant, welche beyden Lezten die neue Pariser Edition des Augustini emendiren; als in Holland Spanbemius, Triglandius, und andere. Was Er für Arbeit und Fleiß daran gewandt / auch was davon zu hoffen / will Ich mit seinen Worten beschreiben: Non Unico duobusve annis confectus hic labor - - A decennio circiter, dum ð Gallia solvi, inceptum opus, vix ab anno completum erat. &c.*

(f) *Casp. Barthius* lib. 43. c. 26. *Adversariorum*.

*Quid de homiliis sub nomine Eusebii Emisseni insulse editis sentiam, hic proderet non gravator. Viri doctissimi & in talium scriptorum lectione egregie exercitati Eucherii Lugdunensis, Fausti Rbergensis & aliorum opuscula esse e diversis libellis in unum fascem compacta, autem. Quibus ut volens assentiar facit genus, in iis loquendi diversum quidem, sed tale tantum ut unius seculi, imo unius insuper nationis ingenia & Eloquentiam facile agnoscam, Salviani quidem multas in iis esse placidas styli, nervosa & tractus sententiarum, cum erudita, quapiam simplicitate penitus mihi persuaserunt. Eucherii vero rotunditas & candor etiam, in pluribus apparent. Nec paucas in eodem volumine censeam Alcimi Aviti nomen præferre debere. Quem doctissimum & maximi nominis Antistitem talia plurima scripsisse Agobardus nos docuit, & jam nonnulla in veteribus, mem-*

membranis conquirere incipiunt doctissimi Viri. Sunt in eadem farragine aliae Homiliae, quas Gennadium concinnasse existimem. Sunt quas alios Galliarum Episcopos. Quae nobilissima provincia cum Antistitis summi & nominis & meriti per tempora cadentis in manus Gothorum Occidentis abundaret; videtur mihi Studiosus quispiam collegisse conciones eorum, ut exempla essent successoribus, in fascem istum. Par judicium ferendum de eo opere arbitror, quod, Petro Ravennati sive Chrysologo universum inscribitur; cum argumenta sint non varia, ex styli diversitate variisque festorum repetitionibus multorum Christi praconum idem opus esse qui fortasse in eadem Ecclesia docuerint. Nec obstat quod sermones diversi eadem dicant, eodem dicendi etiam genere in iisdem verbis utantur; cum mos hic Christianae antiquitatis fuerit perpetuus majorum dicta suis etiam citra auctorum allegata nomina intexere. Ut manifeste videre his diebus potui harum homiliarum, quae Eusebii Emisseni nomen praferunt, nonnullas conferendo cum Gregorii Magni, Radulphi Ardentis & aliorum posteriorum scriptis. Radulfus enim Gregorium adeo sequitur, ut integras ejus sententias transcribat, Gregorius Eucherium, Chrysologum, Gaudentium, & alios priores; ne Majorum Gentium Augustinos, & tales caeteros dicam. Porro imperante Carolo Magno Alcuinus Albinus Flaccus, homo suorum temporum sine controversia eruditissimus, opus nobis ex omnibus fere homiliarum scriptoribus, concinnatum ad Tempora dedit, in quod tamen & suarum nonnullas tractationes admisit. Atque id ipsum denique opus ab alio interpolatum est, quod parum haecenus animadversum est. Nam Conciones in eo Volumine deprehenduntur diutino post Carolum Magnum tempore scriptae. Sed cum positione accurate instituta utrumque opus ad nos pervenisse comperimus, & Alcuini legitimum prius, & interpolatoris eum sequentis. Qua de re alibi. Nunc hoc judicasse sufficiat, chartis implendis, temporali fallendo, nonnulla tamen & forte fruge lectoris.

(f) Mastrichtiana a num. 1. usque ad num. 8.

1.

#### Eusebius Emissenus.

Eusebio Emisseno adscriptae conciones Latini & orthodoxi hominis sunt, quorum neutrum isti convenit. Ego nomine Eucherii citare soleo, quanquam non nesciam diversorum auctorum esse. Lugdunensem antistitem proficetur auctor aliquot homiliarum ex illis, unde ejus ego urbis antistitem esse suspicor, Collectas in unum Codicem a ministro aliquo ejus Ecclesiae. Casp. Barthius in Apparatu Philologico Dilherri part. 2. p. 228.

2.

Videamus etiam, quid auctor homilia de corpore & sanguine Christi qui inter opera Hieronymi legitur & a quibusdam Eusebius Emissenus creditur, hac super re habeat. Job. Vossius dissertat. lib. 2. cap. 8. p. 167. item p. 172.

Apud Gratianum de consecrat. dist. II. c. 35. aliquid Eusebio Emisseno citatur; item apud Petrum Lomb. lib. 4. dist. 8.

3.

Aliqua istorum (Signorum) ponit Scriptor homiliarum à Stelsio editarum, sub nomine Eusebii Emisseni. Gerhard. Job. Vossius in Diss. 16. Histor. & Thes. 8. p. 227.

4.

Ut Eusebius Emissenus, vel potius Eucherius Lugdunensis sermone 5. ad Monachos. Vossius disp. 15. hist. & Theol. thes. 9. pag. 213. prope finem. Vid. & ex eod. elogium Caesarii Arelatensis.

5.

#### Faustus Regiensis.

Hunc Faustum putat Blondellus autorem esse homiliarum in Epiphaniam quae falso adscribuntur Eusebio Emisseno lib. 2. de Sibyllis cap. 10. sine vid. verba inter elogium Eusebii Emisseni.

6.

#### Eusebius Emissenus vel Emesenus.

Ejus homiliae ab eruditis explosive Bell. de Euch. lib. 2. c. 30. Albert. de Euch. lib. 2. fol. 877. ubi auctorem dicit Faustum Regiensem, aliis Caesarium Arelatensem, aliis Eucherium Lugdunensem. aliis alium. Faesius in Christo in caenato c. 16. add.

Jes. Petavius orthodoxis annumerat Hieron. Arianum in Chron. Bellar. de Script. Eccles. Baron. Tom. VI. ad an. 441.

7.

Eucherius in homiliis Eusebio Emisseno tribuitis, serm. quinto de Paschate fol. 84 edit. Lovanensis anni 1560. Voss. disp. XX. histor. & Theolog. thes. 2. pag. 270.

8.

#### Eusebius Emissenus.

Ejus homilia quinta de Paschate Caesarii Arelatensis nobilissimi Sexti seculi scriptoris, inter cujus homilias septima invenitur potius censetur. Dalæus de Lat. cult. relig. c. X. 165. p. 634.

(993) EUSEBIUS GALLICANUS. Ejus nomine ediderunt Colonenses opera EUSEBII EMISSANI in Biblioth. Patrum Tom. V. parte I. ut in eis notat Prideaux Orat. IX. p. 88. (a)

(a) Prideaux Orat. IX. p. 88.

Eusebium Emissenum non perstringunt tantum Hieronymus & Theodoretus inter vetustiores, sed inter Recentiores, Baronius, Possevinus & alii ut Arianorum signiferum: sed quid Alanus, Bellarminus, Rhemenses hac ex parte statuunt? non solum fidenter eum produunt in sua causa patrociniū, sed & protruserunt tandem Colonenses sub Eusebii Gallicani nomine, Bibl. patrum. Tom. 5. par. I.

EUSEBIUS v. à S. Justo.

Philadelphus.

(993. a) EUSEBIUS PAMPHILI.

De Eusebio & quo ordine scripserit sua opera late disquirat cap. 2. Bofius. in exercitatio. de periocha Josephide Christo; item quare Photius annotavit Philostorgum habuisse libros de vita. Con-



Constantini pro Eusebianis *idem ibid* pag. 80. *Symb.*  
est *Mastrichiana*.

## (993. β) EUSEBIUS, PAPA.

De tribus epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE seu Pseudo-Isidoro, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum. Rivetum. Dupin. Nat. Alexand. Gerh. &c.* vid. Clarissim. Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias primorum Episcoporum Romanorum epistolas decretal. & *Gerh. von Mastricht* in historia juris Ecclesiastici à num. 220. ad 223. seu pag. 232. usque pag. 268.

(994) EUSEBIUS Romanus: Est Philippus LE PRIEUR, ut ex ipsius libri, eo nomine editi inscriptione monet *Symbola Junckeriana*, ita concepta: “(Philippi le Prieur, alias Eusebii Romani Epistola ad Cl. Virum Isaacum Peirerium. Accedunt ejusdem animadversiones in librum Præadamitarum, expeditione II. Parisiis 1658. 8vo.) Addit hic Diecmanniana nota quod sequitur: *Eusebium Romanum*, qui breves, sed doctas Animadversiones in librum Præadamitarum *Peyrerii A. 1656. 12.* editas scripsit, *Philippum le Prieur* esse, ex *Jo. Ad. Osandri* Comment. in Genes. refert *Henr. Mublius* Præf. Apolog. pro stud. Thalmud. editioni tertix Joh. Cocceji *Sanhedrin Maccob.* præfixa, Tom. VIII. Oper. Coccej. \*\* 2. b. Vocatur hic, alias Latine *Phil. Priorius*, tum ex *Differt. de literis Canonicis Paris. 1675. 8.* edit. tum ex *Notis ad Optatum Milev. Paris. 1675. fol.* editum, erudito orbi notus.

## (995.) EUSEBIUS VERCELLENSIS.

Ei tribuitur à nonnullis *Symbolum* vulgo sic dictum *Athanasianum* ut observat *Tenzel*. in *Act. Eruditorum Lipsienf. 1687. pag. 543.* quod communiter afferi *VIGILIO TAPSENSI* monuimus num. 278. *Pseudon. in Athanasio S. XVII.*

(996.) EUSTACHIUS où plutot EUTYCHIUS: *Saint BONAVENTURE*, dont le nom étoit *Jean FIDANZA*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552. Multa ejus scripta recenset *Frisius* in *Biblioth. Gesneriana* p. 227. a. *König.* in *Bibl. Vet. & Nova.* & *Anton.* in *Bibliotheca Hispanica*, sed hujus Scriptoris non meminerunt.

(997.) EUSTATHIUS Su. P. est *Janus GRUTERUS* v. *infra Pflugius*.

(998.) EUSTATHIUS de amoribus *Ismenæ & Ismenes* libri Auctor male à nonnullis creditur esse *Eustathius Thessalonicensis Episcopus Homeri Scholiastes* judicante *Vossio* de *Historicis Græcis* lib. IV. cap. XIX. pag. 491. (a) & *Menage* *Anti Baillet.* Tom. II. pag. 335. (b) ex eo quod in quibusdam MSis hæc Historia attribuitur *EUMATHIO*, ut *Vossius* addit loc. cit. *Macrembolitæ Protonobelistario.* Jungit his *Symbola Normanniana Huëtium* de origine des Romans 90. 163. *EUSTATHIO* *CONSTANTINOPOLITANO* Præsidi, Amores hocce tribuit *Frisius* *Biblioth. Gesner.* p. 227. a.

(a) *Vossius* de *Historicis Græcis* lib. IV. cap. XIX. p. 491.

*Eustathius*, *Thessalonicensis Episcopus*, *cujus in Homerum*, & in *περιήγησιῦ* *Dionysii*, *commentarium habemus*, auctor quoque creditur sex librorum de *Ismenæ & Ismenes* amoribus. *Vixit* *Manuelis Comneni* temporibus, circa annum *DCCCL*; item sub *Alexio Comneno*, & improbo illo *Andronico*; ut constat ex *Niceta Chroniate*: cui *Eustathius* hic vocatur, nunc ὁ πολλὸς καὶ μέγας ἐν λόγοις, nunc autem ἀρετὴ διαβεβλήμεν ὁ ἀπανταχῆ, ac à prudentia item singulari, & doctrina multijuga, celebratur. Sed quod *Eustathium* amorum horuncce auctorem esse ajunt, id plane incertum; quando in libris nonnullis *Eumathius* vocatur. Cujus rei mirum non meminisse doctissimum *Gaulminum*; qui primus eum edidit scriptorem. *Eumathius* is in codice *Mediolanensi* *Macrembolita Protonobelisarius* nuncupatur. Neq; si opus *Eumathii* sit, ut arbitror (*sanè minus hoc conveniens Episcopo argumentum*) eo nullus fuerit hic locus *Thessalonicensi* *Eustathio*, cum ejus sit commentarius in *Dionysii περιήγησιῦ*, in quo terrarum explicat historiam.

(b) *Menage* *Antibaillet.* Tom. II. pag. 334.

Pag. 334. *Eustathius*. Auteur du Roman des Amours d' *Isménè & d' Ismenie*. Quelques uns prétendent que c'est l' *Eustathius*, Commentateur d' *Homère*, Archevesque de *Thessalonique*. Mais comme je ne suis pas de cet avis, & que d' un autre coté l' Auteur de ce Roman se trouve appellé *Eumathius* en quelques manuscrits, je n' appuie pas sur cet exemple.

EUSTATHIUS v. *Swartius*.

(999.) *EUTROPII* adjektionen ad *Egesippum* à *LANDULPHO SAGACE* distentas esse aliorum additamentis, docet *Barthius* in *adversariis* I. 40. c. 4. & aliis locis. vid. *supra* *Egesippum*.

Sub *Eutropii* nomine

(II) *Rerum Julii Cæsaris in Gallia gestarum*, *Epitome* à *Roberto Stephano* *Commentariis Cæsaris* subjuncta, *PAULI OROSII* fragmentum est, ex ejus lib. VI. *Histor.* cap. VII. ut ad h. c. 7. observat *Franciscus Fabricius*. Hæc *Symbola Rauschiana*.

(III.) *Eutropio* (*Presbyterum* vocat *Frisius* *Bibliothec. Gerner.* p. 228. sed male ut observat *Vossius* de *Historicis latinis* lib. II. c. VIII. p. 196-97.

(a) adscriptum vulgo *Breviarium Historiæ Miscellæ* à *PAULO DIACONO* interpolatum ab eodem & *LANDULFFO SAGACE* auctum traditur *Fabricio* *Bibl. Latin.* pag. 170. 171. (b) quod Auctarium ex *ANASTASII BIBLIOTHECARI* Rom. *Historia Ecclesiastica*, *GEORGIO THEOPHANE*, aliisque *Scriptoribus* collectum ibidem afferit.

(IV) *Breviarium Historiæ Romanæ*. *Eutropio* adscriptum à *PAULO WINFRIDO* mire interpolatum vide apud eundem *Fabricium* loc. cit. p. 170. (c)

(a) *Vossius* de *Historicis Latinis* lib. II. c. VIII. p. 196. 197.

*Eutropius*, *Sophista Italus*, ut eum vocat *Suidas*,

das, cum alia quaedam eodem teste, tum Breviarium scripsit rerum Romanarum ab U. C. usq; ad Flavium Valentem Augustum, cui & opus suum dicavit. Militasse se ait sub Juliano, atq; expeditioni ejus in Persas interfuisse. Quo& pertinent verba Georgii Cedreni in *Selectis de Originibus Constantinopolitans, ubi sic scribit: εὐτροπιῆς ὁ σοφιστὴς, τῶ παραβάτη Ἰβλιανῶ συμπαρῶν ἐν τῇ περσίδι.* Laudat vero eum testem in rebus Constantini Magni, qua oculis suis vidisse eum ait. Atq; ex his patet error Ptolemæi, & hujus se autoritate tuentis Raphæelis Volaterrani, qui Eutropium hunc fuisse putarunt discipulum B. Augustini. Quæ & sententia est Philippi Bergomatis in *Suppl. Chron. ad an. CCCCXXIX.* Item Gesneri & Eysingrinii, & Theodori Zvingeri *Theatri sui volumine VI. lib. II. ad hæc Possevini in apparatus sacro, atq; aliorum. In errorem omnes eos impulit, quod Gennadius in illustrium viorum catalogo Eutropium quendam referat, de quo hunc in modum apud eum legitur: Eutropius presbyter scripsit ad duas sorores, ancillas Christi, quæ ob devotionem pudicitia, & amorem religionis, ex hæredatæ sunt à parentibus, epistolas in modum libellorum consolatorias, elegant; & aperto sermone duas, non solum ratione, sed etiam testimoniis Scripturarum munitas. Meminit autem ejus Gennadius post Augustinum Orosium, alios. Hunc illi esse breviarii scriptorem crediderunt. Sed tempora repugnant, cum auctor breviarii, Constantini, ejus liberorum, Juliani, Joviani, & Valentis temporibus vixerit: at non item Gratiani, aut Theodosii saltem non Arcadii, & Honorii: ut Augustino esse junior non possit. Ad hæc ille Gennadio memoratus presbyter erat: at hic an Christianus fuerit, ambigitur, cum reticeat christianorum persecutiones X, ac in Joviano aperte svadeat perfidiam.*

(b) Fabricius bibliothecæ Latin. pag. 170. 171.

*Etiã in historia Miscella libri undecim priores hos ipsos Eutropii libros à Paulo interpolatos exhibent, proximi vero quatuor autorem agnoscunt eundem Patulum Diaconum, sextus porro decimus usq; ad vigesimum quartum additi sunt à Landulpho Sagace, historiamq; perducunt ad annum usq; Christi 808. uti recte in edit. Pithœi legitur (perperam in Gruteriana excusum est 706.) in quibus tota fere Anastasii Bibliothecarii Rom. historia Ecclesiastica ex Georgio Theophane aliisq; Græcis Scriptoribus collecta continetur. Vide præter P. Pithœi præfat. Vossium de Hist. latinis p. 29. Seldenum ad Eutythii Origines Alexandrinas pag. 153. &c. Neq; in Landulpho duntaxat, sed & in iis quæ Paulo tribuantur, Anastasii verba observare licet.*

(c) Ibidem. p. 170.

*Extat hoc Eutropii breviarium Romanæ Historiæ in X. libros distinctum dicatumq; Valenti Augusto. Sed in antiquioribus editionibus Rom. 1471. Venet. 1480. fol. Cracoviae Mich. Toccinio curante 1510. 4. Paris. 1513. per Nicolaum Maillarum &c. additamentis Pauli Winfridi Longobardi qui Caroli M. ætate Diaconus Aquilejensis fuit, mire interpolatum legitur.*

(999. a) EUTYCHIANUS, Papa, de duabus epistolis ei afflictis à Peccatore MERCATORE seu PSEUDO ISIDORO, allegatam sæpius vide *Symbolam Maastrichtianam.*

(1000.) EUTYCHIUS, Alexander SAID, fils de Batrick. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552. SAID IBN BATRICK Patriarcham Alexandrinum Eutythium quendam nominat *König. Biblioth. Vet. & Nov. pag. 289. b.* Ejusque nomine ibidem citat *Historiam Universalem A. C. M. usq; ad sua tempora.*

EUTYCHIUS v. *Hephestion.*

(1001.) EUTYCHUS Myon: Personatum nomen est *Wolfgangi MUSCULI*, Theologi Bernensis sub quo edidit 1549. *Dialogos IV.* Licetne homini Christiano, Evangelicæ doctrinæ gnaro, Papisticis Superstitionibus falsisque cultibus externa Societate communicare? vide *Simleri Bibliothec. pag. 686. & Colomes. Melanges Histor. p. 51.* Damnatus hæc propter Musculus, ut videre licet ex *indice librorum Prohibitorum Romano p. 46. b. v. Myon.*

(1002.) EUTYPHRONIS Philosophi & Medici *de nova curandorum morborum per Transfusionem sanguinis* Dissertatio in 4to Parisiis apud Andream Cramoisy 7. *Petrum PETITUM* esse Auctorem hujus dissertationis, declarant *les Nouvelles de la Republique des lettres* Aout 1685. pag. 831. & *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 552. Dissertationem hanc breviter recenset *le Journal des Scavans* 6. Fevrier 1668. p. 26. 27. 28.

(1003.) Alexandre DE L'EXCLUSSE. Extat hoc nomine Gallicè: *Somme des fautes & faussetez de là Somme Theologique de Garasse* impress. Parisiis 1626. in 4. Scriptum hoc ad Joannem DUVERGER d' Hauranne, Abbé de S. Grand, referunt *Colomesius* *melanges Historiqv. p. 26.* (a) & *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552.

(a) *Colomesius* *Melanges Historiqv. pagina 26.*

*Le fameux Pere Mersenne Religieux Minime, apprit à mon Pere l' estant venu voir, que Jean du Verger d' Hauranne Abbé de S. Cyran avoit fait un Livre sous le nom d' Alexandre de l' Excluisse, intitulé Somme des fautes & faussetez de la Somme Theologique de Garasse, imprimé à Paris l' an. 1626. in quarto.*

EXOCIONITE v. *Eremita.*

(1004.) Academicus EXPOLITUS traduxit *Historiam Sanctam*, compositam à Nicolao Talano Societatis Jesu. Impressa illa est Bononiæ per Carolum Zenerum 1649. in 12. Auctorem Versionis hujus profiteretur *Sorvel* *Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 523. a.* Josephum FOTIUM Italum Rheginum è Calabria, Societatis Jesu. *Toppius* in

in Bibliotheca Neapolitana hunc Scriptorum praterit.

(1005.) EYSTETENSIS Collegii Jesuitici nomine, *Templum honoris Joanni Christophoro; Episcopo Eystetensi erectum*, Ingolstadii 1620. in 4. Georgii STENGELII, Jesuitæ Augustani, esse, docet *Alegambe* p. 158.

Adde *Sörwel*. Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu. p. 298. a. Scriptum quidem hoc Stengelio adscribit *Witten*. Diar. Biograph. 1651. d. 10. Aprilis: Ast Collegii Eystetensis nomine illud publicatum non addit.

(1006.) De EZECHIELE, auctore male habito *Psalmi DAVIDIS LXV.* vide *Sixtum Senensem*. l. p. 14. & citatos supra in *Aggæo*.

Davidi, & non Ezechieli aut JEREMIAE cur adscribens sit *Psalms* memoratus rationes addidit *Polus* in *Synopsi Criticorum S. Scripturæ* p. 903. (a) Addit *Nota Diecmanniana*: Leguntur quidem in antiquis codicibus Latinis, itemque ab *Hieronymo* & *Augustino* in hujus *Psalms* titulo hæc verba: *Canticum Hieremiæ & Ezechielis* populo transmigrationis cum inciperent exire; sed ipse *Bellarminus* Explic. *Psalms*. p. 345. a. fatetur, non hanc auctoris, qui hanc partem tituli addidit, mentem fuisse, quasi *Hieremias* & *Ezechiel* hunc *Psalms* cantaverint, qui revera *Davidis* sit; sed fingi decantatum ab his Prophetis, ut intelligeremus, eum exponi debere de reditu filiorum *Israel* à captivitate in patriam, quam reversionem duo isti Prophetæ prædixerunt. Unde *Bell.* ex hac causa hanc *ᾠδὴν* non contemnendam judicat.

(a) *Polus* in *Synopsi Criticorum S. Scripturæ*. p. 903.

*Quinque postremi versus cogunt me ut credam hunc Psalmum à Davide editum post impetratam à Deo pluviam in summa siccitate &c.*

I. *Canticum* - - *Hieremiæ & Ezechielis*, &c. *His tribuitur, non tanquam Autoribus, sed quia ab his decantatus fingitur initio reditus de captivitate, &c. ut doceremur hæc præsertim cani de lato reditu quem hi Phophetæ canebant, &c. Sed hæc inscriptio non est in textu hebraico, nec in Interpretibus aliis, nec in ó. sed in quibusdam tantum exemplaribus versionis ó. Jeremias non fuit abductus in Babyloniam. Vide Jer. 29. 11. &c. Porro, & is & Ezechiel ante reditum mortui sunt.*

(1007) EZECHIEL. Ejus nomine citatur a *Frisio* in *Biblioth. Gesneriana* p. 228. b. *Drama*, quod inscribitur *Ἐζαχωνί*. De illo ingens inter Eruditos contentio, cuiam Auctori debeatur Hebræo, an Christiano? *HEBRÆUM* asserit *Vossius* de *Græcis* p. 90. *Huetius* de demonstratione Evangelica Proposit. IV. p. 87. qui simul observat, Auctorem a quibusdam credi DE NUMERO LXX. INTERPRETUM fuisse. (a) & cum iis *Monatl. Unterredung*. 1690. p. 1141. 1142. (b) *Sixtus Senensis* Judæum quidem Auctorem credit, sed 40. circiter annis ante Christum vixisse autumat. Cave nihil hic determinat, sed ætatem hujus scriptoris ad annum Christi 190. rejicit. *Chartophyl. Ecclesiast.* p. 38.

(a) *Huetius* de demonstratione Evangelica Proposit. IV. p. 87.

*De numero Septuaginta horum Interpretum, unum fuisse Ezekielum, Judaicarum tragædiarum poetam, quibusdam persuasum esse video. Certe non Eusebium solum, & Clementem Alexandrinum præcessit ætate, sed & Alexandrum Polyhistorum, qui fuit L. Sullæ cævus; & Demetrium Judæum, qui ex ejus scriptis fragmenta depromit apud Eusebium. Vixisse autem Demetrium hunc, inter Ptolemaeos, Philopator, & Lathyrum, paulo post patefaciam. Drama ejus hodieq; exstat Ἐζαχωνί inscriptum, quo Ebraeorum exitus, duce Mose, explicatur.*

(b) *Monatliche Unterredungen* 1690. p. 1141. 1142.

Was den Ezechielem Tragicum anbelanget / so ist es zwar an dem / daß einige sind / die nichts gewisses von ihm statuiren wollen. Aber die meisten halten ihr vor einen Jüdischen Poeten / welches auch so wol der Name / den kein Heyde gehabt / als das Argument seiner Tragædie giebet. *Vossius de Poetis Græcis* p. 90. nennet ihn ausdrücklich *Poetam Judaicum*. *Sixtus Senensis lib. IV. Bibliotheca Sanctæ* nennet ihn / *Judaicarum Tragædiarum Poetam*, und sehet vor seinem Alter: *Claruit anno ante Christum 40.* Am besten unter allen hat *Huetius* davon discouriret / *Propos. IV. Demonstr. Evang.* p. 87. Und ob er wol nicht eben zugibt / was einige wollen / daß dieser Ezechiel einer von den 72. Griechischen Dolmetschern gewesen / so beweiset er doch / daß er älter sey / als *Alexander Polyhistor*, und *Demetrius Judæus*, die beyde meines Erachtens zum wenigsten 90. Jahr vor Christi Geburt gelebet.

\* \* \* \* \*

## F.

( 1008 )



*Filius* FABER. Ejus qui hodie extat nomine *Theaurus Scholasticæ Eruditionis* non agnoscit eum Integer Auctorem ; sed multa Augusto BUCHNERO, quod jam ipse titulus loquitur, multa Jacobo THOMASIO, alia M. Joanni Gottfried HERRICHIO debentur, ut ex ipsa B. Thomassii Confessione per epistolam de die 29. April. 1675. mihi facta certus sum. Nec pauca ei accesserunt in nuperrima editione Lipsiensi 1692. operâ Christophori CELLARII, ut titulus editionis hujus indicat.

(a) *Verba* m. Jacobi Thomassii illa sunt :

„Denique mea sunt, quæ novissima *Theauri*  
„*Fabri* editio ad literas A.N.O. X. Y. Z. sparsim  
„inserta habet, in prioribus editionibus non  
„mea sunt, sed Collegæ in Senatoria Schola mei,  
„M. Jo. Got. Herrichii. Cæteris literis, quod  
„meminerim, nihil accessit.

(1009) *Christophorus* FABER. Persona est *Theodori* DE WITTE. Belgæ, Ultrajectini, sub qua quædam edidit idiomate Flandrico ut indicant *Witte*. Diar. Biograph. An. 1630. d. 17. Octob. & *Bailletus* in indice des Auteurs degvisez pag. 553. quid tamen sub hac larva Scripti prodierit, uterque silet.

(1008. a) *Joannes* FABER Gallicus. Ejus nomine citantur a *Thoma* Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 240. b.

(I.) *Breviarium* in 9. libros *Codiciis* Justinianæ Lugd. 1550.(II) *Lectura* super III. Libros *Institutionum*, cum Addit. Joan. de Gradibus Lugd. 1543. Addit autem Hyde : Autorem hunc aliter vocari Johannem RUNCINUM.

(1010) *Philippus* FABER. Ejus *Vorstius* *Redivivus* s. *Examen Vindiciarum* Casparis Barlæi, quas *Analyti* Epigrammatis sui, in R. Menassis Ben-Israel librum de Creatione, opposuit. Harlemi An. 1636. in 4to. est Martini SCHOOCKII, si standum inscriptione involucris mei Exempli. Verba sunt *Symbolæ Normannianæ*.

(1011) M. DE FABERT. Ejus nomine prodiit Gallice 1689. in 12mo. L' *Histoire des Ducs de Bourgogne*, divisée en deux Parties. A Cologne, chez Pierre Marteau. Auctorem hujus libri non esse MARESCHALLUM DE FABERT, sed EJUS proximum AGNATUM, inclinantem ad partes Austriacas docent, *les Nouvelles de la*. *Republique des lettres*, Avril 1689. pag. 341. & 351. (a)

(a) *Nouvelles de la* *Republique des Lettres* Avril 1689. p. 341. & 351.

*Cette* *Histoire* n'est pas l'ouvrage du *Maréchal* de Fabert, comme on pourroit se l'imaginer en voyant le titre. Mais il semble que ce soit assez qu'elle porte ce nom en teste, & que l'on sache que l' *Auteur* est proche parent de celui qui l'a rendu si célèbre, pour se prévenir en sa faveur. En effet si celui qui nous la donne, & qui paroist y ajouter ses propres réflexions en divers endroits, ne se trompe pas dans le jugement qu'il en fait, on y trouvera rassemblé tout ce que les meilleurs Historiens ont de plus estimable.

(1011. a) FABIANUS, Papa.

De tribus epistolis ei affictis à Peccatore Mercatore, seu Pseudo-Isidoro, &c. v. supra hujus *Mastrichtianæ Symbolæ continuationem*.FABIUS v. *Clemens*,- *Cotta*,- *Hercinianus*.

(1012) Q. FABIUS Pictor, quod sit ANNI Viterbiensis v. in *Rhodianis* num. 18. adductis supra.

Tanquam genuina Scripta *Fabri*, libros de *aureo Seculo*, & de *Romane urbis origine* citant *Frisius* *Biblioth. Gesner*. p. 714 b. *Hanckius* de *Scriptoribus Romanis*. Part. I. cap. I. Artic. II. p. 20. At pro *Supposititiis* illos agnoscunt *Ludovicus* *Vives* de *tradendis disciplinis* lib. V. p. 624. *Barthius* *Adversar.* lib. L. c. IX & *König*. *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 292. a. pluresque alii supra citati, generatim hanc imposturam Annianam agnoscentes & exagitantes.

(1013) FABRICIUS. *Robert* de MOSHAIM. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez. pag. 553.

FABRICIUS v. *Alodnarim*.

(1014) *Fridericus* FABRICIUS. Præfixum hoc nomen gerit *Corpus Juris Cameralis*, edit. Francof. 1623. quodque idem esse dicunt nullo mutato verbo, cum *Joannis* FORSTERI *Processu Juridico Camerali*, *Mauritius*, *Introduct.* ad *Praxin Forenses* §. 18. indicante *Symbola Ankelmanniana*.

(1015) *Guidonis* FABRICII *Boderiani* *Versionem* novi Testamenti Syriaci, *Emanuele* TREMELLIO subtractam, *Franciscus* Junius arguit, apud *Thomasmum* de plagio §. 566. & 567. cum antea *Tremellius* ejus criminis esset accusatus à *Genebrardo* & *Raynaudo*.

Tanquam genuinum *Fabricii* scriptum ejus nomine allegat *Frisius* *Biblioth. Gesner*. pag. 298. a. *König* autem *Versionem* hanc inter *Scripta Fabricii* non memorat *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 493. a. a TREMELLIO autem N. T. editum *Syriace*

Syriace una cum Versione asserit p.831. Addit nota Diecmanniana :

Tremelliana versio primum Anno 1569. prodiit typis Henr. Stephani, quam ipse Auctor se jam Ao. 1565. adornasse scribit. Fabriciana Ao. 1571. ceu pars Operis Regis Hispanici excusa est, quam Auctor se 18. mensium spatio Ao. 1567. confecisse tradit. Unde Tremellium Fabricio versionem suam subtrahere non potuisse apparet. Certe Tirinus ipse Tremellio primitatis gloriam tribuit. V. Andr. Mulleri Dissert. de Mose Mardeno & Vers. Syr. Colon. Brandenb. Ao. 1673. 4. editas. p. 37. 38. Et si vel maxime alter alteri quidpiam suffuratus fuisset, plagiariorum equidem, non Pseudonymorum numerum augetet.

### FABRICIUS Jacobus v. Cosma.

(1016.) Joannes FABRICIUS, Dantiscanus. Edidit Specimen Confessus Harirensis & Carminis Abu'l Olæ Arab. Lat. cum Notis Grammaticalibus & Coronide de Poësi Arabum. Rostoch. 1638. 4to. Quod quidem sub ejus nomine etiam allegat Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 242. a. Sed postmodum subjicit: Versio Carminis Abu'l Olæ verum Authorem agnoscit Jacobum GOLIUM, ex cujus Institutione eam acceperat Fabricius. Vide Baillet. liste des Auteurs deguisez pag. 553. & König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 493. a.

(1017.) FABRONIUS Hermannus. Vide Harminius à MOSA.

(1017. a) FACETUS dedit Carmine doctrinam de moribus. Hic in florilegio Poëtico anonymi ex suspitione Reinesii vocatur THAYS. vid. eum ad Daum. Epistola 83. p. 211. med. Symbola est Mastrichtiana.

### FACIBONIUS v. Galiardi.

(1018.) FAGEL. Gilbert BURNET. Douteux Baillet liste des Auteurs deguisez pagina 553.

(1019.) Considerazioni di M. FAGIANI, & Uccellatura del FORESI libri publicati cò finti Nomi dal Sigr. Nicola VILLANI da Pistoja, amende in difesa del Poema del Adone, del Cavalier Giov. Battista Marino, contra l'opposizioni, fatte dal Cavaliere F. Tomaso Stigliani, nel suo libro intitolato l' Occhiale, nella quale difesa dimostro, quanto poco il detto Stigliani si dimostrasse intendente dell' Arte Poetica, dell' osservazioni della Lingua, dell' Imitation degli Antichi, & quanto lurdamente haveffe aguzzata la penna a danni di quel Poema &c. Verba sunt Laurentii Grassi part. 2. p. 262. Elogiorum italicorum. Eorum scriptorum meminit Leo Allatius Apum Urb. p. 204. & 205. hisce verbis: L'Uccellatura di

Vincenzo Forese, all' Occhiale del Cavaliere Fr. Tomaso Stigliani, contro l' Adone del Cavalier Gio. Battista Marini, & alla difesa di Girolamo Aleandro. Opus hoc ejusdem Villani esse, omnes suspicati sunt, ob nominum allusionem, Venetiis apud Antonium Pinellum 1600. in 16. Considerazioni di Messer Fagiano sopra la seconda parte dell' Occhiale, del Cavalier Stigliano, contro l' Adone del Cavalier Marino, sopra la seconda difesa di Girolamo Aleandro. Hoc item eidem Villanio attribuunt, asseruntque tale sibi nomen imposuisse, quod præter expectationem res illi ceciderit. Nam cum vellet sub nomine Vincentii Forensis latere, non potuit: ideoque ob similitudinem illius avis, quæ dummodo caput tegat, totam se tegi, licet pateat omnibus, existimat, Phasiani sibi nomen assumpsit. Villani Carmina laudavit Meursius, Epistola ad Dominicum Molinum. Villani Carmen insigne est; & ut se Poetam egregium, sic Philosophum ostendit; & eximia bonæ frugis ac sapientia se litasse &c. Idem Allat. pag. 124. memorat Hieronymi Aleandri difesa dell' Adone Poema del Cavalier Marino opposta all' Occhiale del Cavalier Stigliani. Ven. 1629. in 12. & parte seconda 1640. in 12. 16.

Elogia Villani vide in Aprosiانا Biblioth. p. 393. ubi alter Persius, gloriaque non Pistoia (Patriæ) tantum sed universi orbis literati nuncupatur. La Vistiera Alzata Hecatostes num. LXXX, ubi de Nicolao Villani agit, scripta quoque hæc eidem adsignat. adde Bailletum in Catalogo des Auteurs deguisez. p. 553.

### FALCIDIO v. Melampodio.

(1020.) Proba FALCONIA, sive FALTONIA. Ei vulgo attribuuntur centones

(I) In Utrumque Testamentum, qui POMPONIO:

(II) Homerici, Ουζροπευτεα, qui EUDOCIÆ aut potius Pelagio vendicantur. Vide Eschenbach. Exercitat. de Poëtis Christianis Sacris, Græcis & latinis, pag. 19. §. XIII. (a) adde ea, quæ supra de EUDOCIA memoravimus.

(a) Eschenbach Exercitat. de Poëtis Christianis sacris, Græcis & Latinis pagina 19. §. XIII.

Proba Falconia, sive Faltonia, quam Vossius & Borrichius ex Isidoro, Adelphi, proconsularis viri uxorem, matremque Julianæ S. Demetriadis aviam, CL. vero Olearius in Abaco, Anicii probi Praefecti Prætorio, postea Consulis, Matrem autem Prohini, Olibrii & Probi similiter COSS. ex Hieronymo faciunt, circa Imperatoris Gratiani, aut, secundum alios, circa Honorii & Theodosii junioris, tempora vixit. Varios hæc scripsit commentariolos in Novum & Vetus Testamentum, illo versuum genere, cui nomen Centonum fecere; alii tamen, hos centones Pomponio, nobili Poëta tum temporis viventi adscribunt, eo quod Isidorus eos, vel iis similes, à Pomponio factos dicat. Sunt etiam quibus huic nostræ Falconiæ adscribunt Centones istos Homericos, quos alii Eudociæ, alii Pelagio Patricio, tribuunt. Vide supra. §. 5. Sect. I. ubi egimus de Eudocia in Poët. Græc.

(1021.) Gabriel FALLOPIUS Vir Medicis scriptis multum celebris, quæ vide recentem *Lindanum* pag. m.187. & seqq. in quibus non est Italicum scriptum sequens: *Secreti diversi & miraculosi distincti in tre libri. Nel primo de quali si contien il modo di fare diversi olii, ceroti, Unguenti, onctioni, elettuarii, pillule, & infiniti altri Medicamenti; Nel secondo s' insegna à fare diverse sorti di Vini, & acque molto salutifere; Nel terzo si contengono alcuni importantissimi secreti, d'Alchimia & altri dilettevoli e curiosi, raccolti dal Fallopio, & approvati d'altri Medici di gran fama. Venetia 1569. 8vo. Hunc librum collegisse, & sub hoc nomine scriptis aliis inelyto, divulgasse fertur Joannes BONACIUS. Scav. n.81.*

Adde *Bailletum*, liste des Auteurs deguifez p.553. Pro suppositio Scripto *Secreta Fallopii* agnoscit *Teiffier* *Eloges des hommes savans* Tom. I. pag. 323. *Mercklin* autem hujus Scripti inter reliqua Fallopii opera non meminit. *Linden. Renov.* p.311,312. de *Bonacio* penitus fileat.

(1022.) FALUEL, *Jean: Francois'* ALOUETTE. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p.553.

(1023.) FAMIANUS. QVARDUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p.553.

(1024.) Mariangeli à FANO S. Benedicti *Auctarium ad Grammaticam Philosophicam, ejusq; rudimenta, in quo etiam de Lexicorum Latinorum virtutibus & vitiis, quæq; ratio in consiciendo Lingua Latina thesauro tenenda sit, distincte differitur: editum primo Mediolani 1628. & 1629. & postea Amstelodami 1659. ac iterum ibidem 1664. in 8. quod sit Gasparis SCIOPII, notius est, quam ut indigeat probatione, jamque publicus Index operum Scioppii postremæ Grammaticæ Scioppianæ editioni, beneficio *Petri Scavenii* Amstelodami apud *Jodocum Pluymer* factæ præfixus, idem notorium reddidit.*

Meminit tamen hujus Scripti inter reliqua personata Scioppii opera *Villani* nella *Visiera Alzata* *Hecatostes* num. XLVII. p.56. Vide etiam *Bailleti* in *Catalogo des Auteurs deguifez* p.553. Prodiit opus hoc cum *Casperis Scioppii* *Grammatica Philosophica* aliisque ejus scriptis Amstelodami 1664. opera *Scavenii* in 8vo. distinctum Argumentis decem continens in univ. paginas 98.

(1025.) FANNIUS *Buranus: Hubert* DE GIFFEN. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag.553.

FARBIUS v. *Antimus*.

(1026.) D. Martini la FARINA nomine, scripsit *Tragœdias Italicas* XXX. Tom.VII. Panormi 1634. 1635. 1638. editas, *Hortensius SCAMMACCA*, Jesuita Siculus, teste *Alegambe* pag.190.

Auctas deinde usque ad XLIV. numero *Tragœdias* ante vitæ finem, præfixo suo etiam nomine, Tom. XIV. impressas edidisse illum testatur *Sotwel* *Bibliothec. Scriptor. Societatis Jesu* pag. 352. & *Villani* *Visiera Alzata* hisce verbis:

LXIX. HORTENSIO SCAMMACCA Siciliano da Lentini diede fuori *Anonimi Drami Tragici* raccolti; e dati in luce da D. Martino la Farina: e furono Tragedie num. XLIV. in Tomi XIV. in 12. Di XXXVI. possono leggerfi i Titoli nella *Dramaturgia Allatiana* *Indice* 11. p. 436.

(1027.) FARNERII nomine personato scripsit *Henricus GARNETTUS*, vid. supra *DARENI* inter *Pseudon.* n.734.

(1028.) FARNESIUS *Alexander. Marcelle* CERVIN. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag.553.

(1029.) FARNESIUS *Octavius. Dario* TAMBOURELLI. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p.553. Idem confirmat *Alegambe* *Bibliothec. Societ. Jesu* pagina 89. a. his verbis: *Darius Tamburellus, natione Italus, vulgavit tacito suo, præfixo discipuli sui nomine Quæstiones definitas ex triplici Philosophia, Rationali, Naturali, Morali, Parmæ disputatas ab Octavio Farnesio; ibidemque excusas ab Anthæo Viotho 1613. in fol.*

FAVENTINUS v. *Didymus*.

(1030.) FAUSTINUS *Presbyter. Ejus* nomine citatur à *Thoma Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* p.254. liber *de Fide, seu de Trinitate* adversus *Arrianos*, qui subnectit: Hoc opus in 1ma & 2da Editione *Biblioth. Patrum Gregorio BOETHIO* tribuitur. Vide *Bæthium*. De commutatis in editionibus *Boetii & Faustini* nominibus adi *Supplem. Acta Erudit. Lips.* Tom. II. Sect. XI. p.531.

(1031.) FAUSTO, *Bartholomæus à Sancto* PYRRHUS *Siculus, où PIERIUS Platiensis* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p.553.

(1032.) *Gerardus* FAUSTUS, *Confluentinus. Ejus* nomine extans *Poëma*, *Germania* *Georgii FABRICII* est. *Christiani Daunius* *Epist.* ad *Thoma Reinse.* 69. Idem monuit *Petrus Abbinus*, in *Vita Georgii Sabini*, ejus *Carminibus* subjecta, qui tamen in der *Meißnischen Lands Chronick* tit.25. ubi de *Fabricio* agens magnum *Scriptorum ipsius numerum* recenset, hujus *Poëmatis* non meminit. *Hæc Symbola Ravennatiana*.

(1033) FEDELE, *Aufonio*: *Jean Baptista LIVIZANI, Baillet. liste des Auteurs deguisez pag. 554.*

(1033. *a*) FEDELE *Sperandio*. Edidit *Italice: Laverita contro gli detestabili eccessi dell' Ingiustizia. Narrativa Publicata al Mondo*. Fictum hujus Scriptoris esse nomen, subque eo latere P. *Gio. Dominicum MASSAM* ordinis Prædicatorum, Lucensem, monet *Cinelli Bibl. Volante Scanzia. XII. p. 42. 43.*

(1034) *Johannis FELDENI* sive à *FELDE Ph. & J. U. Dr. Elementis Juris universi Fr. & Lips.* 1664. in 4. justo volumine proditis parti I. & II. præmissa *præfatio* ad Amplissimum Senatam *Hamburgensem*. Parti III. ad Ejusdem Patriæ meæ XII. Virorum Collegium. Parti IV. & V. ad p. m. Avunculum meum tunc Syndicum gravissimum *Vincentium Garmerum*, & Senatorem, ejus in Legatione ad *Ratisbonensia Comitata Imperialia* Collegam *Lic. Eberhardum von Rampe* scriptæ præfationes auctorem habent Avunculum meum *Drem Johannem GARMERUM* Protophysicum hujus Urbis celeberrimum, qui stylum suum nitidissimum aliis occupato *Feldeno* commodavit.

FELINUS vid. *Arelius.*

FELIX v. de *Artiaga.*

(1035) FELIX à *GRATIA*. Sub hac larva edita est a *Ludovico RICHEOMO*; Gallo Dignitensi *Vulpis Pasquini Venatio*, seu *Refutatio Catechismi Jesuitarum* à *Stephano Paschasio* facti. *Villa Francæ* apud *Hubertum Palletarium* 1602. 8vo. vide *Sotvellum* in *Bibliotheca Scriptor. Societ. Jesu* p. 573. b. *Witten. Diar. Biogr.* An. 1625. d. 15. Septembris.

FELIX v. *Hemmerlein.*

(1036) FELIX *Papa*. De Epistola ab *Egyptiis* ad eum scripta & ei afficta a *Peccatore MERCATORE* seu *Pseudo-Isidoro* præter alios *Criticos Scriptorum Ecclesiast. Bell. &c.* v. supra.

(1036. *aa*) FELIX *Primus, Papa.*  
- - - *Secundus.*  
- - - *Quartus*  
- - - *Sicilia.*

Et hisce quatuor ab *Pseudo-Isidoro* suppositas Epistolas, sufficienti cum autoritate asserit *Dnus Mastrichtus* in *Hist. Juris Eccles.*

(1036. *a*) FELIX *TURPIO Urbevitanus*, qui præfatus est in *Dialogos Sebastiani Castaloni* est *Austus SOCINUS* ut indicat *Bibliotheca Antitrinitar. Sandii*, 68. & *Spanbemius Elench.* p. 23. vide *PROSPER DYSIDÆUS,*

(1037) *L. FENESTELLA*, quod sit *Andreas Dominicus FLOCCUS* v. in *Rhodian.* n. 17. ubi citatis adde *Frisium* *Biblioth. Chronolog.* ad *A. D.* 1530. *Zeiler. de Hist.* part. 2. p. 189. & *Paulum Melissum* ad *Jac. Scheckium* ita canentem: *Sed Fenestella imputata perperam. Quæ diligenter Floc-cus exornat Dominicus &c.* Unde recte in editione *Elseviriana* 1629. in 24. *Reip. Romanæ*, primo loco *Flocci* nomine præfixo scriptum hoc exhibitum est, ubi vide testimonia mode citata, nec non *Vollaterani* locum adductum.

*Rhodiана* sic habent.

XVII. *Scav.* 55.

FENESTELLA est *Andræ Dominici Fiori. Librum hunc* de magistratibus Romanorum *Andræ Dominico FLOCCO Florentino, Canonico & Secretario Pontificis omnium primum restituisse Aegidium Witsium, Jctum & Syndicum Brugensem* in editione illius *A. D.* 1561. 8. *typis Plantinianis facta*; in qua etiam *Pomponii Læti, Raphaelis Vollaterani & Henrici Bebelii, eadem de re Libelli simul prodire, Auctor est Valerius Andræ in Bibliotheca Belgica p. m. 30. Idem postea plures confirmare v. g. Joh. Jac. Frisius, in Bibliotheca sua Classicor. Autor. Ad. A. C. 1530. nec non imprimis videndus Joh. Ger. Vossius Etymolog. p. 408 & de Historicis Lat. l. 1. c. 19. circa finem, ubi cum Valerio modo laudato, notat errorem Francisci Robortelli, Poggio Florentino librum hunc adscribentis & alium etiam Alciati Pomponio Læto eundem tribuentis, suamque sententiam auctoritate Flavii Blondi & testimonio Gyraldi luculenter confirmat.*

Et hodie plerique Eruditorum *Fenestellæ* nomine hæcenus divulgatum librum de Magistratibus Romanorum *FLOCCO* adjudicant. vide *Frisium* *Biblioth. Gesner.* p. 552. a. *Petri Scriverii* admonitionem peculiarem in *Rep. Rom. Lugd. Batav.* 1633. in XVI. edit. *Francisc. Polletum* in *Histor. fori Romani* lib. 3. c. 14. *Hanckium de Scriptor. Romanarum Rerum* Part. I. c. XLIV. *Artic. 2.* pag. 197. 198. (a) *Miraum* *Biblioth. Eccles.* p. 279. (b) *Decker. de Scriptis Adespotis* p. 343. *Fabricium* *Biblioth. Latin. Append.* p. 66. 67. *Menagiana* tom. II. 96. (c) *Peculiaris sententia est Dionysii Gotofredi* qui pro *Fenestella* non *Floccum*, sed *Antonium SCIOCHUM* substituit apud *König. Bibl. Vet. & Nov.* p. 308. (d) qui tamen lapsus tantum memoriæ illud fuisse judicat. De ipso satis severe judicat *Dempsterus* ad *Rosini* lib. III. cap. II. (e) quem ea propter inculpat *Vossius* lib. III. de *Hist. Latin.* cap. VII. p. 581. (f) Adde *Zeiler.* pag. 3. de *historicis*, & *Hydep* 219. 360. *Marqu. Gudii* *Epistolam Claror. Viror.* X. pag. 92. in summo. Addit hic nota *Diecmanniana* *Tilemann. Discurs. Philolog.* de *histor.* delect. p. 90. *Mastrichtiana* autem *Symbola* allegat etiam *Andr. Schottum* in indice s. *Idea histor. Rom.* quam subjunxit tom. 3. *Annalium Pighii* p. 613.

(a) Hanckius de scriptor. Romanarum Rerum Part. I. c. XLIV. Art. 2. p. 198.

IV. Hæc cum ita sint ; potius iis accedamus, qui plurimum *MStorum* fidem secuti, nominatorum libellorum, ad Brandem Cardinalem scriptorum verum autorem Andream Dominicum Floccum deprehenderunt. Qua de re videantur, Blondus Flavius *Italia Illustrata* regione II. quæ est *Hetruria*: Lilius Gregorius Giralduſus *historiæ Poetarum veterum dialogo IV.* Philippus Broidæus ad *Francisci Polleti* lib. III. *Historiæ fori Romani*, Caput XIV. corollario V. Ludovicus Carrio lib. I. *emendationum*, cap. XIX. Petrus Scriverius *admonitione de Pseudo Fenestella*: Au bertus Miræus *auctario de scriptoribus ecclesiasticis cap. DXXVII.* Gerardus Johannes Vossius lib. I. de *Historicis Latinis*, cap. XIX. & lib. III. cap. XII. V. Prodic erunt, L. Fenestellæ nomen præferentes, Basileæ M. D. LVI. in 16. ibidem M. D. LXI. 16. Parisiis. M. D. LX. in 4. ibidem M. D. XXXI. in 16. A. D. Flocci nomen præfixum habentes, in *Rep. Romana*, quam Petrus Scriverius edidit Lugduni Batavorum M. DC. XXVI. in 16.

(b) Miræus *Bibl. Eccl.* p. 279.

Andreas Dominicus Floccus; *Civis & Canonicus Florentinus*, *Chrysolora Discipulus*, scripsit libros duos de Magistratibus Romanorum qui sub nomine Lucii Fenestellæ passim circumferuntur.

(c) Menagiana *Tom. II.* p. 96.

*Le Traité des Magistrats Romains que nous avons de Fenestella*, est un *Ouvrage supposé par Dominique Sciocco Florentin.*

(d) *Konig. Biblioth. Vet. & Nov.* p. 308.

Floccus (*Andr. Dominicus*) *Florentinus*, An. 1440. claruit. *Erat discipulus Emanuelis Chrysolora & inter eloquentes sui ævi viros numeratus est, ut est apud Raph. Volaterranum.* Exaravit ad Brandem Card. librum de Rom. Magistratibus, quem quidam maleferiati antiquo scriptori, Fenestellæ, tribuere ausi sunt. *Primus libellam istum cum genuino auctoris nomine ex manuſc. edi curavit Æg. Witſius, Jctus Brugensis.* Videatur *Mart. Hanckius*, part. I. de S. R. R. p. 196. *Dionysius tamen Gothofredus in Not. ad Varron. de L. L. pag. 1797. autorem facit Anton. Sciochum, Florentinum.* Fortassis memoriã lapsus est & *Andr. Floccum* scribere voluit.

(e) Dempsterus ad Rosini l. III. c. II.

De Sacerdotiis Romanorum extat libellus L. Fenestellæ, saltem epigraphe sic præferente, quod non ita se habere clarum apertumque cuilibet ex eo, quod Fenestellam citent *Plinius sæpè*, *Macrobius lib. I. Saturnal. cap. 10.* *Fulgentius lib. 3. Mytholog. in principio*, & alii innumeri antiqui scriptores. Cùm tamen is quisquis est, indignus certè illo nomine, novitijs sit, & nuperus, longèque iis à quibus citatur, posterior, & ipse libello isto laudet *A. Gellium noctium Atticarum* scriptorem cap. 5. Sed non ita pridem prodiit hoc opusculum, aternis tenebris, meo iudicio damnandum, sub nomine cujusdam *Dominici Flocci.*

(f) *Vossius de Histor. Latin. Lib. III.* Cap. VII. p. 581.

*Tum etiam claruit Andreas Dominicus Floccus Florentinus. Erat is discipulus Emanuelis Chrysolora, & inter eloquentes sui ævi viros numeratus fuit: Ut est apud Raphaellem Volaterranum lib. XXI. Comment. Urban. Interque eos, qui Florentiam eruditione sua illustrarint, reponitur quoque à Leandro in descriptione Italia Scripsit ad Brandem, Cardinalem Placentinum, libros duos de potestatibus Romanorum, qui sub Fenestellæ nomine excudi solent. Sed Andreae Dominici Florentini nomine præfert & *MStus* codex Oxonii in bibliotheca Lincolniensi: ut est in Catalogo Thomæ Jamesi. Nimis severum censorum agit Thomas Dempsterus paralipomenis in Rosini lib. III. cap. II. ubi ait opusculum id esse æternis tenebris suo iudicio damnandum. Nam pro seculo, quo scriptor vixit, est libellus bonus. Atque utinam nunc quoque deteriores nulli prodirent libri. Plura de eo diximus lib. I. cap. XIX.*

(1038) FERENZANO Capaccis. Edidit tractatum de augendis viribus & servanda Castitate. Anagrammate reſoluto comparet verus Scripti Auctor Franciscus PLACENTIA Neapolitanus. J. U. D. quod nec ipse diffitetur: vid. *Acta. Erudit. Lips.* 1688. p. 511. (a).

(a) *Acta Erud. Lips. A. 1688. p. 511.* De iis (echinis) in Tractatu suo de augendis viribus & servanda castitate, sub anagrammatico nomine Ferenzano Capaccis se egisse innuit. (*Franciscus Placentia, Neapolitanus, J. U. Doctor, Geographia Professor Mutinensis l' Egeo Redivivo, ô lia Choro-graphia dell' Arcipelago & c.*)

FERGA v. *Alphraganus.*

FERIUS v. *Helpericus.*

FERNANDEZ Petrus v. *Fregosus.*

(1039) Hieronymus DE FERRARE, seu FERRARIENSIS. Est Hieronymus SAVONAROLA, indicante Thoma Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlejanae Tom. I. p. 249. & Tom. II. p. 139. ubi hujus Auctoris scripta proluxa serie recenset.

(1040) Janus Alexander FERRARIUS Coenobita Augustinianus edidit *Euclidem Catholicum. seu Demonstrationem Romanæ Fidei, ex primis certis & evidentibus Principiis, mathematicâ methode & connexis continua serie propositionibus deducta* Paris. 1667 4to. Qui libellus utinam nunquam Solem vidisset! exclamat *Aſcianus* *Mont. Pietatis* p. 551. indicante *Symbola Diecmanniãna*, quæ simul ibidem verum ejus Scripti Auctorem detegit *D. Johannem Ludovicum FABRICIUM* Theologum *Calvinianum* & in *Academia Heidelbergensi* Professorem, ad quem jam digitum intenderat laudatus *D. Diecmannus* in disertat. inaugurali de *Naturalismo* *Bodini* p. 12. (a) ubi & scripti rationem, quæ Satyrica est, simul exponit, & ex ea *Petrus Bælius* in Epistola, *Deckherro de Scriptis Adespotis* sub juncta p. 402. v. *Symbolam Maſtrichtianam* (b) hæc firmantem.

(a)



(a) Diecmannus in dissertat. inaugu-  
rali de Naturalismo Bodini p. 12.

Ferrarium huc advocat sine dubio ad Euclidem  
Catholicum Parisiis, quod titulus fingit, Ao. 1667. edi-  
tum respiciens. Quod scriptum non serium, sed joco-  
sum & satyricum, atq; ad exagitandas Romanæ fidei,  
quas ejus promachi crepare solent, demonstrationes à ce-  
lestri quodam Calvinianæ cathedra in Illustr. Germ. Acad.  
Professore Theologo (35) adornatum esse, nobis explora-  
tissimum est.

(35) Ad quem non obscure digitum  
intendit maxime Rev. D.D. Jo. Gezelius filius,  
Aboensis hodie Episcopus, in pererudita Disp.  
Inaugur. Aboæ Ao. 1675. ad Dan. XI. 45. habi-  
ta, cui tit. יהוה אלהי אפרנו sive Jubileus Anti Chr.  
Rom. ipsius exitium, ubi C. 3. p. 75. Recens, in-  
quit, scriptor, qui in Catholico Euclide methodo  
mathematica Fabricatus est Romanæ fidei ho-  
diernæ demonstrationem. Ut ita quoque Do-  
roth. Ascianus fluctus in simpulo moverit, cum  
Mont. Piet. pag. 551. solem huic Ferrarii  
πενήμων; eo quod apertum atheismum sapiat,  
vide.

(c) Symbola Mastrichtiana.

Ferrarius Joan. Ludov. Cœnobita Au-  
ustinianus, Personatus scripsit Euclidem  
Catholicum. Est Job. Lud. Fabritius: Vid.  
Heidegger in vita Fabritii pag. 58. & seq. Cui  
amen addendum esse hanc partem generalem tan-  
tum quæ edita est septem epistolis quod sua manu  
clariss. Fabritius exemplari ad me misso subscripsit.  
ars specialis est jussu sereniss. Electoris Palatini  
appressa, Ex Composito, quasi Lutetia venient,  
abdomadatim per veredarium adveniebant ista li-  
bra Heidelbergam.

(1040. a) FERRANTE Imperato vid.  
infra.

(1041.) FERRIER, le Sieur du: Jean  
ARMOND. Baillet liste des Auteurs degui-  
sez pag. 554.

(1042) Der Fertige edidit die Africa-  
ische Sophonisbe, Amstelod. 1647. in 12mo.  
Auctor est Philippus à Zeesen / in Societate Carpo-  
hororum ita dictus.

(1043.) Sexti Pomponii FESTI, de Ver-  
borum significatione libri, excusi varie sunt: eos à  
PAULO quodam, (qui in editione Cornucopiæ  
erotti Balileæ, per Valentinum Curionem Ao. 1526.  
in fol. facta, cui subjecti sunt hi libri, Paulus V.  
pontifex Romanus dicitur) collectos ex Festi  
peribus docuerunt eruditi, qua de re vide late  
esner. Simler. edit. p. m. 626.

A PAULO DIACONO, Longobardo colle-  
ctos arbitratur Scaliger apud Deckher. de Scriptis  
despotis p. 344. qui tamen & huic Paulo Diaco-  
no, & Paulo Pontifici eos abjudicat, verum Au-  
torem POMPEJUM pro Pomponio appellare ma-  
ult; quo etiam inclinat Fabricius Append. ad  
Bibliothec. Latin. pag. 78. cum Scaligero Paulum

Diaconum collectorem constituens. Annotat  
hic Diecmannus ad verba, (Paulus V. Pontifex  
Romanus dicitur) Inepte: est enim Paulus Dia-  
conus, cujus ad Carol. M. Epistola præmissa est.  
[Tum in margine,] Non videtur hic Festus Pseudo-  
nymus esse, quia quæ ejus supersunt, genuini Fe-  
sti fragmenta sunt, cum adjecta epitome; quam  
ex Festo Paulus Diaconus fecit. V. Fabric. Bibl.  
Lat. Append. p. 78. & 79.

FESULANUS v. Prosper.

FIDAURO v. Flaminio.

(1044.) Hieronymus à Sancta FIDE est Pe-  
trus de LUNA, ut patet ex Actis Eruditorum Lips.  
Ao. 1686. pag. 107. (a) ubi tamen quid sub hoc  
nomine prodierit non indicatur. Quod autem  
etiam à quibusdam sub hac larva latere creditus sit  
Richardus SIMON sed falso innuit Bailletus in Cata-  
logo des Auteurs deguisez p. 554.

(a) Acta Eruditorum Mensis Februa-  
rii Ao. 1686. p. 107.

Ostendere vero conatur Parisiensis ille Theologus,  
vane in prima questione provocari ad julianum Pome-  
rium Archiepiscopum Toletanum, cujus sententia cum  
Augustino conveniat, nedum ad Hieronymum a S.  
Fide, qui Petrus de Luna appellatus est, ac typogra-  
phico haud dubie sphaermate in omnium paginarum epigra-  
phis legitur. Patrum adversus Judeos incusationes  
quod attinet, eos quidem vasre contra hos juxta ac gen-  
tiles disputasse responsum fuerat: at e re sive sua sive  
sui Simonis futurum credidit Camus, ut vocabulum  
illud invidiosum vasre Erasmo duce explicaret beni-  
gnius. Nam & ipso Hieronymo iudice aliud esse  
γυμνασιώης scribere, aliud δογμασιώης; in prioriva-  
gam esse Disputationem, & adversario respondentem;  
nunc hæc nunc illa proponere; argumentari ut tibi, aliud  
loqui, aliud agere. Habentur plura alia in hoc Judi-  
cio: at veremur, ut iis memorandis placeat labor noster  
eruditus Simonianorum lectoribus, quibus reliqua vel di-  
vinare licet, vel meminisse.

(1045.) FIDELE François. Matthieu DE  
MOURGUES. Baillet liste des Auteurs deguisez  
pag. 554.

FIDELIS v. Isidorus.

(1046.) Ludovicus FIDELIS edidit in lu-  
cem italice: Il Maestro universale della Corte. Venet.  
1666. Auctor est Antonio LUPIS, uti monet Top-  
pius Biblioth. Neapolitan. p. 29. (a).

(a) Toppius Bibliothec. Neapolitan.  
pag. 29.

Il Maestro universale della Corte, sotto ti-  
tolo di Luigi Fedele in Ven. 1666. appresso il medesimo  
Zatta: e dallo Stampatore si dice, esser opera di Anto-  
nio Lupis.

(1047.) FIDELIS Parochus. Sub hoc  
personato nomine scripsit Adalbertus, seu Albertus  
TYL-

TYLKOWSKY Polonus Masovita, *Negotium defunctorum seu de animabus defunctorum juvandis* Wratislav. 1661. 8vo. citante *Sotivello in Biblioth. Scriptor. Societ. Jesup. 4. a.*

*Annus Fidelis Verimontanus. vid. ANNO-SUS. num. 183.*

FIDELIS v. *Subditus.*

(1048.) FIDENTIO *Glottochryso*. Ejus nomine Italice extant *Cantici* editi 1611. 12mo. Eorum Auctor quomodo creditus sit Hippolitus ALDOBRANDINI postea Papa CLEMENS VIII: revera autem sit Camillus SCROFFA, nobilis Vicentinus, vide in *Bibliothec. Aprosiana* p. 639. 640, (a). Adde *Cinelli Bibliotheca volante Scanzia* I. p. 33. (b) & *Villani* (c) *Visiera Alzata Hecatostes* p. 49. 50. n. XXXVI.

(a) *Bibliothec. Aprosianæ* pagina 639. 640.

I *Cantici* di Fidentio Glottochryso; e d' altri celeberrimi Ludimagistri, nuovamente impressi, e locupletati. All' Illustr. Sig. e Patron sempre Colendissimo, il Sig. Gualdinello Calze. In Vicenza, appresso Francesco Grossi, 1611, in 12. Non sono mancati, ne mancano degli sciocchi, li quali in proposito di questi *Cantici* di Fidentio Glottochryso, si siano persuasi, & altresì (per mostrarsi eruditi) vogliono persuadere altrui, essere produzioni d' Hippolito Aldobrandini, che fu poscia sotto 'l nome di Clemente VIII, Santissimo Pontefice. Hanno que' talipoca, anzi nessuna cognitione delle qualità d' un tant' huomo. Siano pure que' componimenti d' Amori Socratici, e lontani da ogni impudicitia: che sarebbero sempre poco degni della penna d' un Marco Lamberti, Pievano di non so qual Villa non che d' uno, che fu Pastore dell' Universo. L' Autore di essi fu Camillo Scroffa, Nobile Vicentino: e che vuol sapere ond' io lo cano, legga la pag. 83. del Ragionamento dell' Accademico Aldeano sopra la Poesia Giocosa de' Greci, de' Latini, e de' Toscani, stampato in Venetia appresso Gio: Pietro Pinelli, 1633. in quarto. -----

(b) *Cinelli Bibliotheca Volante* Scanzia; I. p. 33.

Fidentio a' quali con l' auxilio del prelo si sono aggiunti altri *Cantici* e *Rithmi* di molti celeberrimi Ludimagistri, e professori della prisca favella. Vicenza per Giorgio Greco in 12. Furno più volte stampati in Firenze, perche corre una strana voce circa l' autor vero: Veggasi Nicola Villani a. 85. del suo discorso della Poesia giocosa stampato sotto nome dell' Accademico Aldeano, e' l' P. Angelico Aprosia *Ventimiglia* a. 630. della prima parte della *Bibliotheca Aprosiana*.

(c) *Villani Visiera Alzata Hecatostes* n. 36. p. 49. 50.

XXXVI. FIDENTIO GLOTTOCRISIO. Fauello di questi per sodisfare alla curiosità de' Letterati Oltremontani, li quali male informati dalle voci del volgo, si danno ad intendere esserne Autori, Soggetti, che furono lontani quanto è dal Cielo la Ter-

ra dal comporre simili isthifallaggini. Di questi in tutto il corso di mia vita non vidi che due Editioni, ed eccone i titoli.

1. *Cantici* di Fidentio Glottocrisio Ludimagistro con aggiunta d' alcune varie Compositioni nel medesimo genere di nuovo ristampati. In Fiorenza 8. Manca l' Anno della stampa: però dal fine della dedicatoria di Pier Francesco Mutii al M. Mag. & Virtuossiff. M. Sberardo Spini si cana essere dell' XIII. Aprile M. D. LXV.

1. *Cantici* di Fidentio Glottochryso, e d' altri celeberrimi Ludimagistri. Nouamente impressi, e locupletati in Vicenza app. F. Grossi 1611. 12.

Messer Blasio Repetitore della scola Fidentiana nella Lettera all' urbano Lettore, in principio della Edit. di Vicenza che può seruire per Apologia. Hora di questo si fusse che sotto finto nome hà dato origine a questo nuouo genere di Poesia se molto importasse il riferire direi com' egli era Patricio Vicentino della nobilissima stirpe, di costumi integerrimo, di professione Iuris consulto. Ma quando mi credo di scoprire l' Autore in vece del nome, e del Cognome ci mette alcuni punti & pure importa, che egli il dicesse per togliere l' occasione a Nugiuendoli d' asserire esser del S. P. Clemente Ottauo un libro cui come dice Alessandro Zilioli nell' *Historia de Poeti Italiani*, M. S. Fol. 208. l' Autore dimostrasi scopertamente di qual vitio fosse professore. Lo scuopre in parte non in tutto, mentre nel fol. seguente scriue. Fu questo Gentilhuomo, & Iurisconsulto Vicentino suprimendo il suo nome vero che era N. Scroua; s' intitolò nel frontespicio di queste rime Fidentio Glottocrisio Ludi Magistro. Se però ci consigliremo con l' Accademico Aldeano, che è Nicola Villani da Pistoia nel discorso Accademico sopra la Poesia Giocosa in proposito della Pedantesca ritrueremo: Molti hanno scritto in questo mostro di linguaggio; ma eccellentemente Camillo Scroffa Gentiluomo Vicentino che celebrò i Socratici Amori di Fidentio Glottocrisio Ludi magistro da Montagnana verso di Camillo Strozzi suo discepolo. E perche qui vicino si alza la Maschera ad un altro, non è bene di preterirlo. Scrisse ancora parecchi *Cantici* sotto Nome di Latantio Caliopeo Gio: Battista Luiera Cittadino pure di Vicenza.

(1048. a) PLINIO FIGNA Pitto re: sotto questo nome à pag. 53. del *Pindo di Felsina* si legge un Madrigale, Per la *Bibliotheca Aprosiana* del P. ANGELICO APROSIO VINTIMIGLIA. Non è produzione del FIGNA, mà dell' Occhiuto Cieco di Felsina FILIPPO OTTANI. Verba sunt modo exscripti Villani *Visiera Alzata Pentecost.* n. XXXVI,

(1049.) FILALITELIS Nicolaus, quomodo sit Cardinalis GAETANUS vid. *Symbola Mastrichtiana*.

Gaetanus Cardinalis.

Credi

Creditur auctor folii, quod Italica lingua  
1607. prodiit, continens articulos Concordiæ, in-  
ter Pontificem & Venetos. Putant etiam eum  
esse auctorem discursus Italice scripti sub nomi-  
ne NICOLAI FILALITEI. De utroque auctor  
anonymus, nell' historia particolare, delle co-  
se passate tra'l Sommo Pontefice Paulo V. e la  
repub. di Venetia. Stampa in Mirandola 1624.  
in 4to Genevæ, quæ est *Pauli Sarpii*.

(1049. a) FILAMON edidit An. 1666.  
in 12. Germanice: Des Mercurius neueröffnete  
*Historische / Philosophische und Politische Staats-  
Schule*. Auctor est *Samuel STURMIUS*, Luc-  
câ Lusatus, Medicinæ Licentiatus, qui in Societa-  
te Ristiana Filamonis nomen obtinuit, ut notat  
Symbola Mollero-Flensburgiana.

(1050) *Hippolito* FILARETE, quomodo  
sit *Ludovico CASALE* v. *Villani Viziera* Alzata.  
Hecatostes. num. XXV.

HIPPOLITO FILARETE nell' Indice VI. del-  
la *Dramaturgia Allatiana*.

La *Palmira* di *Tebe* Drama Musicale di *Hippolito  
Filarete*.

Dice che sia nome finto, che'l vero sia LO-  
DOVICO CASALE. E veramente colve-  
ro nome ritrouasi a pag. 101. delle di lui  
*Poesie* stampate in Roma per Fabio di Falco  
M. DC. Lxx.

[ vide & *Hippolito*.

(1050. a) FILAURO, *Flaminio*: *Francois  
FULVIO FRUGONI*. *Baillet*. liste des Auteurs  
deguisez p. 554.

(1051) *Flaminii* FILLIUCCHII nomine *Carmen  
italicum, de novis stellis, & maculis solis cum declaratione  
Romæ 1616. 4.* edidit *Vincentius FILLIUCCIUS*,  
Senensis Jesuita, docente *Ale-gambe* p. 443.  
adde *Sorvillum* *Biblioth. Scriptorum So-  
ciet. Iesu* p. 782. a.

FILOFILUS v: *Misoponerus*.

(1052) *Giovani* FILOTTO: Hoc nomine  
citat *Thomas Hyde* in *Biblioth. Bodlej.* p. 252.  
b. *Nuova Risposta, alla lettera sopra le Censure & inter-  
detto di Paolo V. contro la Signoria di Venetia.* Ferrar-  
a 1616. in 8vo. additque videri sibi nomen Au-  
ctoris fictum pro *Johanne GUNTERIO*.

(1053) *D. Georgius* FINWETTER edi-  
dit (I.) *Pium Desiderium ad pium Eruditum orbem,  
Veri & Boni Publici amantem &c. ablegatum*. Biponti  
1681. in 12mo. (II.) *Biblidion de Bibliothecis per  
Societatem augendis, & colligendis, ad Virum Cl.  
Martinum Hanckium, Professorem Uratislavi-  
ensem* Biponti 1684. in 12mo. Si anagramma re-  
ducas, verus Scripti Auctor *M. Gottfried Weg-  
ner* qui nec ipse hæc scripta a se composita in-  
transmissa Symbola diffitetur. Continet autem  
prius Scriptum paginas in universum 79. capit-  
ibus distinctum Septem, quorum singula suas ite-  
rum complectuntur paragraphos. Posterius  
autem divisum est numeris XLIV. quibus acce-

dunt addenda quædam; ut *Paginis 119. totus ab-  
solvatur liber*. V. *Georgius Freund*.

(1054) FIORETTI *da Vernio, Carlo*: *Pier-  
re* del CONTE, douteux. *Jean de'* BARDI, dou-  
teux. *Baillet* liste des Auteurs degvizez p. 554.

FIRMIANUS vide *Chlorus*.

*Lactantius*.

(1055) *Petri* FIRMIANI nomine prodita  
sunt *Satyrica scripta*, quibus Tituli, *Gyges Gallus*,  
*Somnium sapientis* item *seculi Genius*, Paris. 1660. &  
1663. in 12. a calibi excusa. Ea quod sint Mo-  
nachi Capuzini, *Zachariae* DE LISIEUX vel LE-  
XOVIENSIS, docet *Sorell*. *Bibl. Francoise* p.  
172. secundæ. p. 153. primæ editionis, quod ex  
privilegio quoque & approbatione facultatis si-  
binotum indicat *Geislerus* dec. 3. n. 3.

Consentiunt *Belius* in epistola *Deckher-  
ro* de *Scriptis Adespotis* subjuncta p. 405. *Pfeiffer*.  
in *Epistola ad Poiretum* p. 18. *Spener*. *allgemeine  
Gotts-Gelahrtheit* p. 326. *Baillet*. *deguisemens  
des Auteurs* p. 317. & in catalogo p. 554. & fusi-  
us la *Visiera Alzata* *Hecatostes* num. LXXXIII. p.  
81. 82. (a) adde *Jugemens des savans* sur les prin-  
cipaux Ouvrages des Auteurs Tom. I. pag. 349.  
ubi indignatur Auctor quod fama de *Copia  
& Academia Atheorum* his scriptis vulga-  
ta sit. Impressa autem simul sunt duo priora  
scripta, *Gyges Gallus & Somnia Sapientis*, authore  
*Petro Firmiano* Paris. 1660. in 12. & complectun-  
tur paginis 478. titulis quidem & paragraphis  
distincta sed non numeratis. Tertium autem  
Scriptum, *Seculi Genius* in edit. Paris. 1663. 12mo  
comprehendit paginas 250. Eique in fine addi-  
tus est index septem foliorum, & præfixa *Mar-  
cellini* cujusdam brevis ad Lectorem præfatio  
unius folii, pollicita alteram scripti partem, si  
æger Auctor restitueretur.

(a) *Villani Visiera Alzata* *Hecatost.*  
p. 81. 82.

LXXXIII. *PIETRO FIRMIANO*, Ritrovato mi alla  
*bottega d' un Libraro in Genova, quando egli era  
per disballare un grosso fatto di libri, che da Mer-  
cante di Lione al Rodano gli era stato rimesso, mi  
fermai a vedere, non ignorando, che si come dall'  
Africa si produce qualche nuovo Mostro, così da gl'  
ingegni Francesi che sono spiritosissimi, sogliono som-  
ministrarsi all' humana curiosità opere degne della  
loro Minerva, Mi diede nelle mani questo:*

*Sæculi Genius*, *Petro Firmiano* Autore. *Pari-  
sis apud Sebastianum, & Gabrielem Cramoisi* M.  
DC. LIII. 8. del quale mi piacque prevedermene,  
e lo lessi con mia grandissima soddisfazione; ma non  
senza sospettare che fosse Pseudonimo; come pure  
è, e l' impari dal Religiosissimo Padre *F. Dionigi  
Tassorello da Genova* Capuccino, il quale mi fe-  
ce vedere nel Catalogo de gli Scrittori Capucci-  
ni che egli apparecchiava per la Stampa, facendo-  
mi vedere, che ne fosse produttore il P. *Fru Zacha-  
rias Lessoviense* nella Provincia di *Normandia*,  
dicendomi altresì, che sotto lo stesso nome fusse  
uscito *Gyges Gallus*, da me non veduto.

(1056) Julius FIRMICUS Maternus Sicutus. Ejus de *Astronomia*, libri VIII. à Baronio, FIRMICO cuidam JUNIORI adscripti. Huic adempta vero iterum vindicantur à Fabricio Bibl. latin. p. 166. (a) Juniori tamen Firmico etiam hos libros assignat Frisus Bibliothec. Gesnerian. pag. 525. (b)

(a) Fabricius, Biblioth. Latin. p. 166. *Eundem esse qui librum hunc & qui Astrologicum opus composuit, jam receptior inter eruditos sententia est, etsi Baronio olim aliter visum ad A. C. 355. qui inscriptionem librorum de Astrologia secutus, hos Firmico cuidam juniori tribuit, cum e contrario probari possit eos scriptos esse ante librum de errore profanarum religionum.*

(1057) FIRMILIANUS Cæsareæ Cappadocum Episcopus. Ejus nomine extat inter Cyprianicas ad Cyprianum Epistola, quæ tamen CYPRIANI stylum sapere videtur Caveo Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 62. (a)

(e) Cave Histor. Liter. Scriptor Ecclesiast. p. 62. *Extat inter Epistolas Cyprianicas Firmiliani ad Cyprianum Epistola, à Cypriano, cujus stylum plane sapit, Latine, ut videtur, versa;*

(1058) Johanni FISCHERO, Cardinali Roffensi, sanctissimo apud Deum Martyri, suppositum est opus BUCERI (Martini puta, cujus vitam habemus apud Melchiorem Adami in vitis Theologorum pag. 211. & seqq.) De *Misericordia Dei* factum Blasphemiis. Hæc verba sunt Theoph. Raynaudi, Jesuitæ, libro de bon. & mal. libris, part. I. erot. 10. §. 3. n. 267. verane an falsa, sanè perquam ambigo, propter ea, quæ ad nomen Alcuini superius commemorata habeo.

Falso Johanni Fischero adscriptum librum de *Fiducia & Misericordia Dei* notat etiam index librorum Prohibitorum Romanus p. 72. a. & 90. a. & Prideaux Oratione IX. p. 85. citans Possevinum & Pitseum, Pseudepigraphiam subolfacientes Bucerum tamen liberantes, nec vero alteri parenti nothum remittente.

Addit Diecmanni Margo sequentia (ad nomen Buceris;) Idem quod Raynaudus, dixerunt etiam Gretser. l. 2. de *Jure & mo.*, reprobib. libr. mal. c. 5. p. 281. Claudius Clemens, Musei l. 2. sect. 3. c. 3. p. 399. Sed respondet Jo. Prideaux Orat. de Pseudepigraph. Operum Theol. p. 398. hunc librum Colon. apud Hæredes Arn. Birckmanni A. 1566. editum adeoque si dolus subsit, Pontificios, non nos, vellicandos esse. Pitseum quidem & Possevinum pseudoepigraphiam subolfacere; Bucerum tamen liberare, nec alteri genitori nothum remittere. Adde Bellarm. de script. Ecl. p. m. 310. qui itidem de Bucero tacet. Ac deinde è regione, Gisb. Voetius Disp. select. T. 2. p. 755 hunc librum ut Joannis Episcopi Roffensis genuinum citat, eumque à Cassandro Colonia An. 1556. cum Appendice editum refert.

(1060) William FITZ-STEPHEN, i. e. Stephanides, ut monet Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 254. a ubi ejus nomine allegat anglice: *A Latine Appendix to Stow's Survey of London.* Lond. 1603. in 4to.

FLACCIUS v. *Alcuinus.*

FLACIUS v. *Achilles Gassarus.*

(1060. α) Matthias FLACIUS, multis scriptis clarus dictus Illyricus, eoque nomine magis notus quam gentilitio, quod est Matthias FRANCOVITZ ut observat ex Bucholzero Colomies, dans sa Bibliothèque Choisie p. 15. (a)

(a) Colomiez Bibliothèque Choisie, pag. 15.

*Ajoutons ici pour la fin le véritable nom d'Illyric, qui est Francovvitz, comme le découvre Bucholzer le fils à la page 831. de sa Chronologie, ou plutôt de la Continuation de celle de son Pere, à Gorlitz l'an. 1599. Verum & integrum, dit il, Flacii nomen ego ex certis authoribus cognovi esse tale: Matthias Francovvitzius, cognomento Flacius, gente Illyricus, patria Albonensis.*

(1060. β) FLAMINIO FIDAURO, scripsit Italice: *la Guard' Infanteide*, Poema giocoso impress. Perusiæ 1653. in 12. Afferit hoc Poema Francisco FULVIO FRUGONI *La Visiera Alzata* Hecatostes num. XLIV. p. 54. (a)

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. XLIV. p. 54.

XLIV. FRANCESCO FVLVIO FRUGONI, de *Minimi*, che si può dire de *Massimi per la pluralità dell' Opere uscite dal suo fecondissimo e facondissimo intelletto da giouanetto Cantò* *La Guard' Infanteide Poema giocoso di Flaminio Fidauro; all' Illustrissimo Sig. Il Sig. Camillo de Mari. In Perugia apresso Pietro Tomassi M. DC. LIII. 12.*

(1061) FLAMINIO Lampugnani, Persona est Caroli Josephi FONTANA, sub qua edidit: *le Pazzie del Lusso*, ut ex *Giornale de' letterati in Parma* 1689. recenset *Symbola Junckeriana*. (a) v. & Lampugnani.

(a) *Symbola Junckeriana.*

*Il Giornale de letterati in Parma 1689. Giornale XII. p. 272. recensetur: Le Bellezze difformi, o sia la Venere smascherata, ritratto morale espresso in due coloriti, di Carlo Giuseppe Fontana. Parma 1689. 12. ubi Giornalista addit: Questa opera è nata tra le tenebre d'un prigionio. Nella prefazione, all' Lettore in cui dà conto de' varii accidenti della sua vita ci rende informati d'un suo libro pseudonymo intitolato già: Le Pazzie del Lusso di Flaminio Lampugnani.*

(1062) FLAMINIUS, Lucius ou Lucivus: *Lucas*

Lucas MARINÆUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 554.

(1063) FLAMINIUS *le Sieur*: Francois de LA NOUE. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 554.

(1064) *Amandus* FLAVIANUS *Pacis Augusta Municeps*, de *fulmine nuper ex Esquilis vibrato Commonitorium*, Eleutheropoli 1651. in 4to scripsit in *Bullam Innocentii decimi*, ut refert *Conringius* in præfatione dissertationis de Pace perpetua Protestantibus danda p. 8. Oppositus est hic liber Protestationibus a Nuncio Apostolico *Fabio Chifio* (postea Papa Alexandro VII.) contra Pacem Monasteriensem nomine sedis Romanæ interpositis & *bruto illi fulmini* quod 2 annis post ex arce ipsa Tarpeja mittebat horrendum Pontifex *Innocentius x.* ut refert *Conringius* in præfatione, quæ tractatui ejus de pace perpetua inter imperii Germanici ordines servanda præfixa est, p. 17. ubi esse *Davidem BLONDELLUM* Batavum asserit, ut notat & *König* *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 307. a. & *Deckherrus* de *Scriptis Adespotis* p. 139. adde *Colomesii* *Melanges Historiques* p. 50. & *Bailletum* des Auteurs deguifez p. 336. Addit *Ampl. Mastricht, Hohenegg.* verè *Heidegger.* *Histor. Papatus.* p. 403.

(a) *Conringius* in præfatione Dissertationis de Pace perpetua Protestantibus danda pag. 8.

*Sed & in Batavis duo rei indignitate moti, alter David Blondellus antiquitatis peritia vir admirandus, hæc tamen Amandi Flaviani nomine, alter vir item plane eximius Johannes Hoornbeeck, perdoctus scriptis impietatem Romanæ Bullæ confodere non dubitaverunt, etsi optimus Blondellus & alii vastis negotiis & ipsa tandem morte captam operam absolvere sit prohibitus.*

(1065) S. FLAVIANI nomine, librum de *Incarnatione Christi* Dogmaticum a semetipso fuisse conscriptum, ac divulgatum, fatetur S. ANASTASIUS SINAITA cap. 10. *odnyš.* pag. m. 193. adde *Th. Raynaud.* de lib. mal. & bon. pag. 117.

(1066) FLAVIO *Angelo*: *Jean Turiel de ROXAS.* *Baillet.* liste des Auteurs deguifez pag. 555. Cognomen id ejus esse indigitat *Nicolaus Antonius* in *Bibl. Hisp.* p. 606. ubi Equitem magnæ Crucis eum appellat, & sub ejus nomine citat: *Origen de la Orden de la Cavalleria Constantiana de baxo de la Regla de S. Basilio y titulo de S. George.* Romæ ex officina Vaticana. 1597. 4to.

FLAVIUS v. *Dexter.*

(1067) *Simibaldus* FLISCUS. Ejus nomine citat *Thomas Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ.* p. 361. a. *Apparatum, seu Commentarium super V. libros Decretalium*, cum Additionibus. *Tridini* 1611. Subjungit autem *Hyde,* Hunc Fliscum esse INNOCENTIUM IV. PAPAM, ante proprio nomine dictum Fliscum.

FLORE v. *S. Foy.*

FLORENT v. *de Crox.*

(1068) FLORENTIA, *Hieronymus*; *Fernando Chirinos* de SALAZAR: *Baillet.* des Auteurs deguifez. p. 555. At *Nicolaus Anton.* in *Hispan. Biblioth.* p. 285. a. ubi hujus Ferdinandi scripta recenset; aliquid sub larvato Florentiæ nomine ab eo editum non memorat.

(1068. a) FLORENTINO *Concilio* adscribitur *Instructio Armeniorum & Decreta super unione Jacobinorum & Armeniorum*, quæ sunt HYGENII *Papæ*, tradente *Coco* in *Censura*, & ex eo *Hotting.* in *Elench. script. Suppositit.* in fine quem *Symbola Mastrichtiana* addit.

FLORENTINUS v. *Poggius.*

FLORIACENSIS v. *Abbo.*

(1069) FLORIDUS. *Van der Saar.* *Baill.* liste des Auteurs deguifez p. 555.

FLORIDUS v. *de Montalbano.*

(1070) FLORIMUNDI *Ræmundi* nomine, circumfertur *Historia de hæresum ortu, progressu, & ruina*, Gallice 1624. *Paris.* in 4. & ante, nec non Latine *Col.* 1612. & 1655. cum continuatione ad A. C. 1650. edita, quam *Ludovici RICHEOMI*, *Jesuitæ Galli* esse, *Maresius* de *Papisa Joanna* p. 205. edit. in 4. & *Blondellus* de ead. in *pr. testantur*, adde citatos *Geisler.* dec. 3. n. 10. *Alegambe* factum hoc plane silentio involvit.

Et cum eo *Sorvel.* *Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu* p. 573. ubi cæteroquin aliquot fictitia nomina, & sub eis emissa à *Richeomo* scripta memorat, quæ suis locis notavimus. *Richeomum* tamen memorati operis autorem faciunt *Magnif. D. Joann. Fridericus Mayerus* dissert. de *Leone x.* cap. 10. §. 14. p. 91. *Sagittarius* *Historiæ Eccles.* p. 683. (a) *l' Histoire des Ouvrages des savans*, *Septemb.* 1687. T. I. p. 111. (b) *Teiffier* in *Catalogo Auctorum* p. 82. imò jam *Pierre Matthieu* lib. VI. de *l' Histoire de Henry IV.* narrat. VI. p. 600. indicante *Symbola Rausch.* Cui addit *Diecm.* editionem *Rothomagi* 1648. 4. & *P. Matthieu* *Hist. de France.* Tom. II. p. 690. ubi de controversia de *Anti-Christo* loquens ait: *Florimond. de Ræmond*, ou comme je croy, *Richeome* *Jesuite* sous ce nom a travaillé sur ce sujet plus que nul autre. Adde *marginalia Mastrichtiana*: Neque hoc prodit *Auctor du Calvinisme & Papisme, mis en Parallele*, qui est *Petrus Jurieu*, *Professor Theologiæ Sedanensis*, nunc exul & *Ecclesiastes Rotterodami*, qui sæpe exaggerat & prostituit fidem hujus hominis, sed nunquam in dubium vocat, eum esse auctorem *Historiæ hæresum.*

(a) *Sagittarius* *Historiæ Ecclesiasticæ.* pag. 683.

*Florimundus Ræmundus, Vasco, Senator*  
nn 3 *Par-*

Parlamentù Burdegalenfis, sub cuius nomine Ludovicus Richeomus, Jesuitici Sodalitii Theologus, Gallice scripsit *Errorem popularem de Johanna Pseudo Pontifice, dicta Papissa, Latine postea versum.*

(b) *Historie des Ouvrages des Sçavans*, Septemb. 1687 pag. 111.

Nous l'avertirons seulement, qu'il n'apas dû citer dans tous les endroits de son Ouvrage Florimond de Raimond comme un Auteur très-passionné, puis qu'il a presté son nom au P. Richeaume Jesuite.

(1071) Michael FLORIO edidit *Cladis Epidemie Florentissimam Neapolitanam urbem devastantis lachrymabilem Laconismum*, 1661. in 12 mo, quod tamen opus Michaeli ANGELO potius assignare libuit *Toppio* in Bibliotheca Neapolitana pag. 214. (a).

(a) *Toppius* in Bibliotheca Neapolitana p. 214.

Michele Florio, *Figliod' Ottavio, gentil' luomo di Manfredonia, ha dato alla Stampa: Cladis Epidemiae, Florentissimam Neapolitanam Urbem devastantis, lacrymabilis Laconismus. Verona apud Franciscum Rossi 1661. in 12. L'opera sopradetta è del P. Michele Angelo di S. Giuseppe Scalzo Carmelitano, Zio del detto Michele.*

(1072) Drepanus FLORUS. Ejus nomine quæ circumferuntur *Poemata*, FLORO MAGISTRO asserit *du Pin*, *Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques* tom. VII. p. 176. (a) & ex eo *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1696. p. 39. (b) quamquam unum eundemque *Florum Drepanium & Florum Magistrum* judicet *Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiasticor.* p. 370. (c)

(a) *Du Pin*, *Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques* tom. VII. p. 176.

Ily a bien de l'apparence que celles qui sont sous le nom de Drepanius Florus dans la Bibliothèque des Peres sont toutes de lui; car il y en a une à Moduin Evêque d'Autun, & l'autre à Vulfin qui ont vécu tous deux dans le neuvième siècle. Ainsi il faut reconnoître que le véritable Auteur de ces Poésies est Flore Diacre de Lyon dont nous parlons. Le P. Mabillon a aussi donné dans le premier Tome de ses *Analectes* quelques autres Poésies de Flore de meme nature que les précédentes.

(b) *Acta Eruditor. Lips.* Mensis Januarii 1696. p. 39.

- - - - - cum inter illa unum habeatur ad Moduinum Episcopum Augustodunensem, & aliud ad Vulfinum, qui seculo IX. ambo floruerunt: ut taceamus ejusdem fere genii illa esse cum iis, quæ sub nostri Flori nomine T. II. *Anal.* Mabillonius edidit.

(c) *Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiasticor.* p. 370.

*Poemata IX. Viz Paraphrases Psalmorum XXII. XXVI. & XXVII. Hymnus trium Puerorum Hymnus ad Michaelem Archangelum. De Cere Paschali. Epistola ad Moduinum Episcopum.*

*Augustodunensem, ad Amicum quendam, & ad Vulfinum Grammaticum. Prodicunt ista Poemata sub Drepanii Flori nomine sapius, viz. in collectione Poetarum Christianorum Fabricianâ, in Appendice Bigneana pag. 727. & Bibliothec. PP. Tom. VIII. pag. 667. Porro Drepanium Florum (qui ad annum 650. aliàs perperam referritur solet) eundem cum Floro Magistro fuisse arguit *Epistola Exhortatoria ad Moduinum*, qui sedi Augustodunensi hoc demum seculo præfuit. *Poemata varia, numero VI. cum notis primus edidit Joannes Mabillonius Analect.* Tom. I. p. 388.*

(1073) Robertus de FLUCTIBUS idem est qui Robertus FLUD Medicus Oxoniensis, ut indicant *Konig. Biblioth. Veter. & Nov.* p. 309. b. & Thomas Hyde in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* p. 256. ubi Scripta ejus longa serie recensita videri poterunt.

(1074) Anucius FOES edidit *Pharmacopæam Medicamentorum omnium quam integram ex Operibus MUSÆ BRASSAVOLI & Jacobi SYLVII desumptam esse observat Teiffier*, tom. 2. des *Eloges des Hommes Sçavans* p. 254. (a)

(a) *Teiffier* Tom. II. des *Eloges des Hommes Sçavans* p. 254.

*Pharmacopæa Medicamentorum omnium, laquelle suivant l'Auteur de la Preface de la Pharmacopée de Joubert est toute prise des Oeuvres de Musæ Brassavolus & de Jaques Sylvius.*

(1075) Louys FONTAINES *Sieur de S. Marcell.* Edidit *Paris.* 1660. Gallice: *Relation du Pays de Jansenie.* Verus Auctor est Zacharias LEXOVIIENSIS, Monachus Capucinus ut refert *Deckh. de Scriptis Adespotis* p. 405. *Baillet. deguifemens des Auteurs* pag. 297. & in *Catalogo* pag. 555. & 572.

(1076) Joannes FONTANA, Episcopus Ferrariensis. Edidit *Monita Salutis*, ut indicant *Sorvell. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu.* p. 82. a. & *Witten. Diar. Biograph. an.* 1611. ad d. 26. Febr. qui uterque auctorem Scripti hujus constituit Antonium POSSEVINUM Jesuitam, Italum Mantuanum aliis Scriptis notissimum.

(1077) Francisci FONTANI nomine *Responsionem ad Postulata Magni Prælati, de Hierarchia Ecclesiastica* Nancæi 1625. Gallice scripsit Stephanus BINETTUS, Jesuita Gallus, teste *Alegambe* p. 426. Eam Lamormainus, Jesuita, Latinam reddidit Italicam autem Josephus Photius, ut addit *Sorvell. Biblioth. Scriptor Societ. Jesu* p. 748. qui simul supra dicta confirmat. Additque p. 573.

II. Sub eodem Francisci FONTANI nomine scripsisse Ludovicum RICHEOMUM S. J. *Apologiam pro Societate Jesu.* Utriusque & Binetti & Richeoni sub Fontani nomine publicati scripti memini index operum larvatorum Jesuitarum tomo III Operum P. Aurelii præfixus num. I. & num. XIIII Præterea scripsit etiam Binettus sub Renati Francisci & Richeomus Ludovici de Beaumanoir nomine, u suis locis memorabitur.

(1078.) *Moderata* FONTE. Ex latina lingua assumptis sibi hanc personam Illustris Veneta Fœmina, Domna *Modesta* POZZO, ut indicat *Bailletus* deguifemens des Auteurs pag. 525. & in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 555. De Scripto sub hoc nomine edito utrobique silet *Bailletus*.

(1079.) Renati à FONTE nomine Apologiam pro Jesuitarum societate, Ludovicum RICHEOMUM, Jesuitam Gallum, scripsisse, idem auctor est. p. 318.

Et cum eo *Sorwel* Bibliothec. Societ. Jesu. p. 573. b. *Witten*. in Diar. Biograph. Ao. 1625. ad d. 15. Septemb. Apologias quidem pro Societate Jesu à Richeomo editas refert, sed fictis hoc nominibus factum non indicat.

(1079. a) *Johannes* FORSTERUS edidit *Processum Cameralem* in 4to. Mulhus. 1606. qui postea 1623. sub nomine *Corporis Juris Cameralis Friderici FABRICII* in 4. prodiit Francof. sed ne verbulo quodam mutato, ut ex Collegio Practico MSto ad Excellentissimi D. Samuelis *Stryckii* Praxin Forensis refert Auditor olim ejus Nobilissimus L. *Georgius Schröteringius*.

FONTIS CALIDI ABBAS v. *Bernardus*.

FOROJULIENSIS v. *Cornelius*.

(1080.) Rime dell' Academico FORTUNATO detto il Costante nelle nozze del Sereniss. D. Francesco Medici G. D. di Toscana al Sig. D. Gio: de' Medici fratello di sua Serenità. Padoua per Ruberto Megietti 1579. in 4. ut habet *Cinelli*, Bibliotheca Volante Scanzia I. p. 36. addito G. D. id est Gran Duca ex cujus sit Bibliotheca; addit: Questo opuscolo è di *Nicolo* ODDI, "perche in quello che è in Libreria del Sereniss. Gran Duca vi è scritto di pugno dell' Autore, in piè della dedicatoria il suo nome. Additur ibidem Scanzia II. p. 53.

(1080. a) M. *Friano* FORBOTTA. Sub hoc nomine prodiit Venet. 1661. 4to italicè: *Il Cigno provocato*, Risposta Apologetica al Giudicio Poëtico d' *Antonino Zancume* sopra una Canzone di *Francesco Mugnos*. Scriptum hoc *Angelo Matteo BUONFANTE* Palermitano asserit *la Vifiera Alzata* Hecatostes num. X. p. 30. 31. (a) vide *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 55.

(a) Villani *Vifiera Alzata* Hecatost. num. x. p. 30. 31.

X. *ANGELO MAITEO BUONFANTE* Palermitano d' origine Genouese. Haucua il Dottor Vincenzo Montana dell' Isola di Malta habitante nella Città di Siracusa mandato alle stampe questo libro

Giudicio Poëtico d' *Antonino Zancume* sopra una Canzone di D. Francesco Mugnos. Ve-

netia apresso li *Guerigli* M. DC. LIX. 8. Egli per difendere l' amico s' oppose con quest' altro:

*Il Cigno* provocato di M. *Friano Forbotta*. Risposta Apologetica al Giudicio Poëtico d' *Antonino Zancume* sopra una Canzone di *Francesco Mugnos*. In Venetia apresso il *Turrini* M. DC. LXI. 4.

FORESI v. *Fagiani*.

(1081.) *Curius* FORTUNATIANUS. Edidit *Rhetoricorum libros Tres*. Venet. 1523. Auctor alias vocatur *Consultus Chirius* FORTUNATIANUS, ut judicat *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejane p. 259. b.

(1082.) *Venantius* FORTUNATUS. Ei adscriptus

(I) Hymnus: *Pange lingua gloriosi* &c. CLAUDIANO, dicto *Ecdicio Mamerto*, asseritur apud *Miræum* Biblioth. Eccles. p. 67. (a) & *Olearium* Abaci Patrolog. pag. 109. (aa) Eidem à *Vossio* male adscribi

(II) *de Passione Domini* Carmen quod tamen sit LACTANTII, notat *Clarissimus Daunius* epistola ad me data d. 10. Octob. 1677. Locus *Vossii* est de Poëtis Latinis p. 55. (b). Carmen hoc tamen inter spuria Lactantii numerat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Eccles. p. 82. nullo certo Auctore indigitato. Idem p. 256. *Claudiano* asserit additis rationibus. De priore Hymno ex *Barthio* jam in Anonym. ad num. 1637. egimus *Claudiano* asserit lit. (a)

(a) *Miræus*, Bibliothec. Ecclesiast. pag. 67.

*Pange lingua gloriosi* Hymnum istum *Venantio Fortunato* tribuunt antiqui etiam scriptores & codices: sed stilum is redolet cultiorem, quam *Fortunati* esse solet. *Sirmundus* censet ipsum esse scriptum à *Claudiano Mamerto*---

(aa) *Olear.* Abac. Patrol. p. 109.

*Nonnulla alia hujus auctoris* (Claudiani, Ecdicii dicti, & Mamerti quod cognominati) scripta, & carmina recenset *Barthius*, *Comm.* p. 458. (in ejus lib. de Statu anim.) eidemque cum *Labbeo* & aliis, tribuit Hymnum, *Pange lingua gloriosi*, eo quod cultiorem stylum redolet, quam *Fortunati* esse solet, cui tamen illum pleriq; asserunt.

(b) *Vossius* de Poëtis Latinis p. 55.

Tribuuntur ei carmen de *Passione Domini*: item de *Resurrectione*, ac *Paschate*. Sed sunt ea *Venantii Fortunati*.

FORTUNE v. *Esclave*.

FORTUNIUS v. *de Arteaga*:

FORTUNIUS v. *Galindus*.

(1083.) *Johannes FORTUS.* Persona est *Nicolai BALDUCCII*: ut ex *Mandosi Bibliotheca Romana* notant *Acta Erudit. Lipsiens.* Anno 1693. p. 310. sed quid sub hoc nomine à *Balduccio* editum sit reticent.

(1084.) *Jacobus à FOSSA*, *Effationem pulveris adversus Emanuelis Alvarez Grammaticas Institutiones Veronæ excitati ab Orlando Pescetto*, Monachii 1616. in 8. scripsit, estque larva detracta, *Sebastianus BARRETTARIUS*, Florentinus; Jesuita, docente *Alegambe* p. 419.

Verum Scripti Auctorem *Sebastianum BERTTARIUM* appellat *Sorwel Bibliothecæ Scriptorum Societatis JESU* p. 735. a. in cæteris *Alegambem* secutus. *Witten.* in *Diar. Biograph.* ad ann. 1622. d. 22. Julii, qui Jesuitæ huic fuerunt emortuales, hujus Scriptoris non meminit.

(1085.) *Fulgentius FOSSEUS.* Sub eo nomine prodierunt *Somnia L. Francisci Macedo excussa.* Lugduni Batav. 1681. in 4to. Sed scriptum hoc ipsi suppositum autumat *Cinelli* nella *Bibliotheca volante Scanzia.* III. p. 37. (a) *Henricum DE NORIS* autem ejus Auctorem conjiciunt *Acta Eruditorum Lipsiensium* AO. 1682. in indice I. Theologorum adde p. 86. (b) Conceptum autem hocce Opusculum hoc modo est ut verbis *Macedonis* citatis, strictura sub titulo somnii subjiciatur, continetque paginas in universum 66. præmissa brevi præfatione. Titulus plenus libri ita habet:

*Somnia Quinquaginta Fr. Macedo, in itinerario S. Augustini post Baptismum, Mediolano Romam; excutiebat levi Brachio P. Fulgentius Fosseus Augustinianus Sac. Theol. Professor, ad Reverendissimum ac Sapientissimum Patrem, D. Johannem Mabillon Congreg. S. Mauri Ord. S. Benedicti. Somnia extollunt imprudentes. Eccles. 34. I. Lugduni Batavorum 1687.*

(a) *Cinelli* nella *Bibliotheca volante Scanzia.* III. p. 37.

*Il Padre Fosseus certo, che non hà auuto parte alcuna nell' accennato Opuscolo: Dallo stile ben si conosce il vero Autor di esso; il cognome del quale, si scorge anche dal 28. verso della 4. p. e da altri luoghi.*

(b) *Acta Eruditorum Lipsiensium.* Anno 1682. in indice I. Theologorum, adde pag. 86.

*Eraserat in publicum de Incarnationis Mysteriorum opus Franc. Macedo, adjecta ad calcem prolixiori disputatione contra Monachatum S. Augustini, cum Appendice Itinerarii Augustiniani. In quo cum asserat, Augustinum illico, postquam susceperat baptismum, anno ætatis trigesimo tertio, Mediolano Romam profectum, nec Centum cellis commoratum fuisse, & natum Ao. 355. baptizatum Ao. 388. mortuum Ao. 431. aliaque complura de Augustino ejusq. matre, baptismo, Episcopatu &c. asserat, Fosseus refellit omnia, & somnia esse ex eburnæ Peanoti Historiæ*

*Tripartitæ portæ quæ prodierint. Titulus locum impressionis Lugdunum Batavorum profert, sed typus indicat Parisiis libellum hunc fuisse excusum.*

(1086.) SS. *Evangelia IV. Saxonice & Anglice, per Johannem FOXUM* Martyrologum edita. 4. Londini. 1571. Ita titulum exhibet *Georg. Hickefius* in *Catalogo Librorum septentrionalium, adjecto Institutionibus Gramm. Anglo-Saxon. & Moeso-Goth* pag. 134. Sed *Richard Simon* dans l'*Histoire Critique des Versions du N. T.* c. XLII. p. 506. ita ait: *Matthieu PARKER* Archevêque de *Canterberi* avoit fait imprimer à *Londres* ces *Evangelies Anglois Saxons* dans l'année 1571. *Dubium* solvit *Thomas Marechalus* Præfat. observat. in *Evangel. Anglo-Saxon.* dum existimat, *Matth. Parkerum* fuisse præcipuum editionis auctorem, licet *Reginæ Elisabethæ* dicata fuerit a *Joa. Foxo.* Addit idem, ipsius *versionis Anglo-Saxonice* non unum esse auctorem, quin etiam vel unum *S. Matthæi Evangelium* duos habuisse interpretes. Edita autem denuo sunt *Evangelia Anglo-Saxonica, una cum Francisci Junii Evangelii Gothicis Ulfilæ,* ac observationibus illustrata a laudato *Marechallo,* Dordraci 1665. 4. quæ editio *Amstelodami* ao. 1684. est recusa. *Symbola est Stadiana.* Cui adde *Mastrichtianam* sequentem:

**JAQUELOTIUS.**

Illum saltem ex parte esse auctorem libri qui sub nomine *Joannis Fox* Gallice comparuit quasi traductus ex *Anglico-Commentaire Philosophique sur les paroles de Jesus Christus* *Contrain les entrer,* putat *Petrus Jurieu,* dans son apologie adressé aux Pasteurs, *Contra Bayle.* Reperunt *Act. Lips.* in *Mart.* 1692. p. 124. Est *Jaquelotius* hic *Pastor Gallus exul,* Hagæ commorans, olim *Pastor Ecclesiæ Vassiensis* de *Vassy* in *Campania,* (*Champagne*) illum quoque auctorem scripti esse *Del' avis sur le tableau du Socinisme contre Mons. Jurieu* retulit mihi *D. Icardius* pastor noster *Gallicus.*

(1086. a) *Christophe de la: Martin FUMEE DE GENILLY.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 555.

(1087.) *FOY: Paul de la: Adam FUMEE des Rôches,* *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 555.

(1088.) *FLORE de Sainte FOY:* Sub hoc personato nomine scriptum esse à *Patre GERBERON de Gratia divina* librum colligere licet ex eis, quæ hac de re affert *Bailletus,* *Deguifemens des Auteurs* Part. III. cap. VIII. p. 311. (a) & in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 555.

(a) *Baillet.* *Deguifemens des Auteurs* Part. III. cap. VIII. p. 311.

*Le Pere Gerberon s' est nommé Flore de sainte Foy, parce qu' il jugeoit ses Maximes sur*



sur la Grace tres propres à rendre nostre Eoy florissante.

(1089) Gerardus FRACHETO, Lemovicensis. Quæjus nomine extat de origine ac Viris illustribus ordinis Prædicatorum, Humberto Viennensi tribuitur à Theoderico de Aboldia apud Vossium de Histor. Latin. Lib. II. c. LIX. p. 481. (a) adde Teissierum in Catalogo Auctorum & Bibliothec. pag. 107. (b)

(a) Vossius de Histor. Latin. Lib. II. cap. LIX. pag. 481.

Iisdem temporibus Gerardus Fracheto, qui & à patria Gerardus Lemovicensis vocatur, professione Dominicanus, in Gallis Provinciæ Prior erat. Hic ne nullius honoris ac nominis foret, affectus est libro de origine ac viris illustribus ordinis Prædicatorum: quem & Vitas Fratrum inscripsit. Exstat MSus in Monasterio Rubræ Vallis apud Bruxellam. Item Duaci, atque alibi. Necdum Dominicanorum curæ typis esse divulgatum, jure optimo miratur Miræus in Chronica ad an. MCCI. VII. quo anno Gerardo huic, ut hoc opus conderet, impositum fuit Humfredi, Vice generalis, ac Concilii totius, mandato. Theodoricus de Apoldia, qui vixit an. clb. CCC. cum librum tribuit Humberto. Sic enim scribit in præfatione libri octo de Vita S. Dominici: Succedens sanctus Pater Humbertus, magister ordinis quintus, ex prædictis (B. Jordano, & Fr. Constantino) tertiam conflans Legendam, multis superadditis, non modicum ampliavit. Qui etiam librum, qui Vitas fratrum dicitur, suâ devotione, & diligentia compilavit. Ac similiter Antonius Senensis in Bibliotheca scriptorum sui ordinis. Item Jacobus Philippus Bergomas Chron.: Lib. XIII. ad ann. clb. CLII. Nempe videntur Humfredo hoc opus assignasse, quia, ut dixi, Humfredi jussu scriptum sit; qui & suâ præfatione illud decoravit. Inscribebatur autem liber iste Vitas Fratrum, ad exemplum ejus, qui dictus Vitas patrum. Nam ex MSSis codd. satis constat, ἀπ' αὐτῶν ita vocari eos Codices solere: pro quo antiqui & elegantiores, Vitæ Patrum, & Vitæ Fratrum, dixerint. Non dubium verò, quin vitiosa ea consuetudo, vel inde profluxerit, quod scribi soleat, Vitæ S. Patrum: Vitæ S. Fratrum: vel quod imperitiores, dum sæpius incusandi casu laudari audiunt Vitas-Patrum, Vitas-Fratrum, ubique, ac semper, sic dici posse arbitrarentur.

(b) Teissierius in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 107.

Gerardus Frasquetus seu Frachetus, Lemovicensis, Ordinis Prædicatorum, Vitas Patrum ejusdem Ordinis collegit, ex quo pleraque in suum Chronicon se inseruisse ait Antonius Senensis Lusitanus. Liber Francheti editus fuit Duaci, anno 1619. Quidam eum tribuunt Humberto Generali Dominicanorum. Vide Vossium de Hist. Latin p. 481.

(1090) Petrus Fernandez FRAGOSUS, editit libellum Atrebatii, inscriptum: Parentescos, que tiene D. Juan Antonio de Vera y Zunniga, Sennor de las Villas de Torre Major &c. con los Rejos Catolicos y otros Principes y grandes sennores. 1627. Cujus Scripti Verum Auctorem ipsum Joannem Antonium DE VERA ET ZUNIGA esse judicat Nicolaus Anto-

nus Biblioth. Scriptor. Hispan. p. 482. (a) adde Bailletum in Catalogo des Auteurs deguifez p. 555.

(a) Nicolaus Antonius Biblioth. Scriptor. Hispan. p. 482.

Denatus est Matriti septuagenario major die XX. Octobris anni MDCLVIII. Cujus quidem Genus & Majores diligenter recensuit Petrus quidam Fernandez Fragosus, edito Atrebatii libello sic inscripto, Parentescos que tiene D. Juan Antonio de Vera y Zunniga Sennor de las Villas de Torre maior &c. con los Reies Catolicos y otros Principes y grandes Sennores, anno 1627. Nec dissimilis argumenti alter ille libellus est, Elogio de los Ascendientes de D. Juan de Vera &c. Johanne Martinez à Bahamonde authore. Nisi vere ipsius, quod valde suspicamur, utraque hac merces sit, sub horum nomine venum proposita.

(1091) Paulo FRAMBOTTO. Ejus nomine præfixa est Epistola Dedicatoria Operibus Posthumis Petri Salii Diversi, quam tamen Octavio FERRARIO afferit Leti Italia Regnante Part. III. lib. III. p. 288. 290. (a)

(a) Leti Italia regnante Part. III. lib. III. p. 288. 290.

Il Frambotto gli dedica l'Opera Postuma di Pietro Salio Diverso, de Morbis Particularibus, e nella Lettera dedicatoria tràl' altre cose gli scrive.

Si medicinæ parens Apollo neminem consilii, atque opis indigum templo arcebat, "jus mihi, fasque sit, non novo hospiti Oraculi sedem subire, & qui salutis effata, typis meis olim publici juris feci, novam prælo dignationem adjicere, ac Petri Salii Medici celeberrimi opus recenter excusum, tibi Medicorum facile Principi sacrare.

Pag. 290. Tralascio il restante della detta elegantissima Lettera, la quale per il Frambotto fù scritta dall' eruditissimo Ferrati.

(1092) D. Ottavio de FRANCESCO Theologo Messinese. Scripsit Italice: ducento e piu Calonnie, opposte da Gio: Marsilio, all' illustrissimo, e Reverendissimo Cardinale Bellarmino, confutate in Macerata apresso Sebastiano Martellini 4to. Verus Auctor est Benedicto JUSTINIANI, Jesuita, Italus, Genuensis ut docet la Visiera Alzata Hecatostes n. XXII. p. 40. Alegambe p. 59. & Sotvell. p. 110. Bibl. Script. Societ. Jesu hujus Scripti inter reliqua Justiniani opera non meminerunt.

(1093) Ludovici Petri FRANCESII nomine de Accentu & recta in Græcis, Latinis, Barbaris pronuntiatione, scripsisse Martinum de ROA, Jesuitam Cordubensem, testis est idem Alegambe p. 330.

Et Sotvel. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 592. Witte Diar. Biograph. An. 1637. ad d. 5. April. Nicolaus Anton. Biblioth. Scriptor. Hispan. Tom. II. p. 89. a. Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 558. & nuper Imbonati Biblioth. Latino-Hebraicæ pag. 159. qui editum librum Cordubæ in 8vo. & auctorem patrualem Martini de Roa testatur.

(1094) FRANCEZ *Nobile: François* PERROT. *Baillet, liste des Auteurs deguizez* p. 556.

(1095) FRANCHI FRANCESCO *Emmanuel* TESORO. *Baillet liste des Auteurs deguizez* p. 556. *Sorvell, in Biblioth Scriptor. Societatis Jesu nullam fictio nomine emissorum a Thelauro Scriptorum mentionem facit* p. 194. a. At la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXXIII. pag. 45. citat. Parenesi di Francesco Franchi al Dottor Capriata l'anno del Sig. 1668. 12. (a)

(a) Villani *Visiera Alzata* Hecatost. n. XXXIII. p. 45.

XXXIII. D. EMANUELE TESAURO *Torinese* *Cav. Gran Croce de SS. Mauritio, e Lazzaro.*

Parenesi di Francesco Franchi al Dottor Capriata *L' Anno del Sig. M. DC. LXVIII. 12.*

Questo Libercolo, che con hauere aggiunta una Lettera informativa del Conte D. Emanuele Tesauro à Monsignore l' Abbate Siri Autore del Mercurio Italiano, non è maggiore di Sette Fogli, vno è mezzo de quali s' aspetta alla Lettera; fu stampata se non in Torino in Geneura fu proscriotto dalla Sacra Cong. dell' Indice nel Decreto dell' III. Aprile M. DC. LXIX.

(1096) Francisci FRANCI *Confutationem, Animadversionum Antonii Cercoetii, sive Petavii, ad Tertullianum de Pallio, quam Middelburgi A. 1623. in 8. editam, inscriptio fingit, Lutetia Parisiorum à Claudio SALMASIO fuisse conscriptam & publicatam, ex Pauli Colomesii Clave ad prolegomena Epistolarum Salmasii p. 65. addidici. Nam Catalogus operum ejus, supra ad nomen Alexii laudatus, hujusce scripti ne verbulo quidem meminit: adde Scavann. 96.*

Confirmat hæc Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 264. (a) ubi præter hunc à *Salmasio* sub personato *Franci* nomine editum librum adhuc alium citat sub titulo (II) *Refutationis Utriusque Elenchi Cercopetaviani. Middelb. 1623; in 8. vide Acta Eruditor. Lips. 1682. pag. 94. Lettres de Guy Patin num. II. pag. 5. 6. 7. 8. Quibus adde ea, quæ sub Cercoetio num. 606. adduximus.*

(1096 a) *Randolphi* FRANCI *Alter und neuer Catholischer Glaubens Schild, 1629. 8. cum censura & approbatione Fac. Theol. Witteb. ut habet titulus editus, sine mentione loci, typographi. Liber oppositus anonymo Pontificio, qui Herbipoli A. 1626. librum tit. Schild des Glaubens ediderat. Illum Randolphum Francum esse Franciscum ARNOLDI, Pastorem Evang. Francof. ad Mœnum, adverti in Contr. Görizii Syncretista calumniat. Anno 1687. 4. edit. lit. Q. 3. symbola est Diecmanniana.*

(1097) FRANCIMONT. Edidit *Satyram* in *Sarcasium*, quam OLDENBURGERI esse passim fama est, Bibliopolis ad stipulantibus.

(1097. a) *Humbald* de FRANCIS.

Et ille totus ex mendaciis compositus

*Humbaldus de Francis* cujus figmentorum (quod, obiter fas sit memorare) *Philippus Cluverius* doctissimus vir TRITHEMIUM auctorem immitto facit) cum eadem pene fabularum portenta apud complures antiquorum SIGEBERTUM GEMBLACENSEM, Epitomatores Gregorii Turonensis, aliosque magno consensu, etsi non eo ordine nec tanto verborum apparatu inveniuntur. Herm. Conring. in Exercit. Acad. 7. thes. 4. fin p. 329. *Symbola est Mastrichtiana.*

(1098) *Claudius* FRANCISCUS, *Alphonse le MOINE & Claude MOREL. Baillet* liste des Auteurs deguizez pag. 556.

(1099) *Erasmii* FRANCISCI nomine varia Germanica Scripta non injucunda, Historica partim & Philosophica extant, quorum numerus anno 1691. jam ad LXVI. excreverat, ut testatur hoc catalogus Scriptorum ab eo, dicto anno editus.

Eum vero nomine vocatum esse *Erasmum Christianum* MYSICHT, cujus extat *Beschreibung des Königreichs Ungarn. Nürnberg 1664. in 12. ac ab Endteris pro correctore ac interprete variorum scriptorum ali, narravit Dn. Crusius J. U. C. & Dr. Thurmanni J. U. Doctoris testimonio, ac notorietate illic locorum publica constare sibi testatus est.*

Et confirmant idem varia mihi transmissæ *Symbola. Attamen Dreslerus* in *Personalibus Erasmi Francisci* editis cum *Oratione funebri M. Feuerleini* in folio *Norimbergæ 1697. statim ab initio, patrem nuncupat Franciscum FIX Consiliarium & vice-Drost Domus Luneburgicæ Lubecæ defunctum, nulla de nomine Mysichti facta mentione, v. Erasmus.*

(1100.) *Joannes* FRANCISCUS Medicus edidit *Hafniæ* librum *Galenii de Offibus conversum*; quam *Versionem* tamen potius adscribendam esse *Jacobo SYLVIO*, qui eam dederat a. 1561. refert *Freberus* in *Theatro* p. 1282. *Mercklin* in *Linden. Renovato hunc Scriptorem plane præterit, nec inter Scripta Sylvii ullam versionis cujusdam mentionem facit.*

(1100. a) a *Fr. Laurentio* FRANCISCI *Scala Pietatis tribus gradibus virtutum Theologicalium Fidei, Spei, Charitatis constructa: Is est Baron Schüg Svecus Romæ 1668. 8. ut habet Catalogu. MStus Bibliothecæ Dni Dethlevi Marci de Friesse.*

(1101.) *Friederich* Leutholff (*Ludolph*) von *Grancenberg* edidit

(I) 1675. in 8vo der igtregierenden Welt-grosse Schaubühne.

(II) *Europäischen Herold. 1688. in folio Utriusque Scripti Auctorem constituit Thomasi in Monatlichen Gedanken 1688. August. pag. 201 Dominum Bernhardum ZECH Consiliarium Ducalem Saxo-Vinariensem, indicante Symbola Dorniana, vide Thulemarium in Schediasm, Epistolicæ*

ad Auream Bullam §. 14. p. 13. qui priorem tractatum vocat Elegantissimum.

(1102.) FRANCO GALLUS. Edidit 1646. *Lituram Monitionis*. Sub eo latere *Sanctum Germanum* ex Gvil. Rudolphi Gemberlachii præfatione ad Spongiam Franco Gallicæ lituræ docet *Symbola Normanniana*, cujus integrum Contextum in Anonymis num. 1527. representamus, hic omnino repetendum.

(1103.) René FRANCOIS Predicateur du Roy. Sous ce nom il se trouve un livre, dont le titre porte: *Essay des Merueilles de la Nature, & des plus nobles artifices, piece tres necessaire a tous ceux, qui font profession d'Eloquence*, imprimée a Paris. 1638. in 8vo qu'on dit être du R. Pere BINET Jesuite, comme l'écrit Monf. C. Sorell dans sa Bibliothèque Francoise chap. 1. pag. 16. de la seconde édition, ajoutant, qu'on y trouve des façons de parler concernant plusieurs choses naturelles, avec les Termes propres de quelques arts, les quels il est bon de voir, pour parler de chaque chose exactement: ce que j'ay trouvé véritable, en feuilletant ce livre, dont l'Auteur est aussi découvert par Alegambe p. 426.

Et cum eo Sorvel pag. 784. b. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 556. Ipse liber multoties recusus est. Nobis ad manus est Editio Decima 1638. in 8vo. in qua liber conspicitur distinctus capitibus LXI. quibus plerisque præfixa est ad Lectorem admonitio singularis. Universo autem libro Epistola ad Dominum de Verdun Dedicatoria, cum Tabula capitum, & alia ad Lectorem Epistola. Complectitur autem opus hoc paginas 607. Citatur etiam Scriptum hoc in indice Jesuitarum qui in certamen Theologicum larvati prodierunt, præfixo Tom. III. operum Petri Aurelii (qui creditur Abbas San Cyranus) num. XIII. quanquam illud ad controuersias Theologicas non pertineat.

Libri mihi memorati editionem Lugdunensem 1636. 8. nonam hic à se possessam allegat *Annotatio Diecmanniana*.

FRANCUS v. Erhardus.

(1104.) FRANCUS, Joannes. Joannes DE MONTE REGIO, aut Joannes MULLER, dictus REGIOMONTANUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 556.

(1105.) FRANCUS *Theophilus*. Simon VIGOR. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 556.

(1106.) FRANOLPINUS, où plutot FRANSALPINUS *Neotericus*: Jacques le MOINE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. pag. 556. Scriptum est in Rhodianis. n. 34.

XXXIV. Scav. 5.

Neotericus FRANOLPINUS Jacob MOINE, Medicus, qui scripsit, *Deliramenta Hemophobi*, de quibus nil apud *Lintanum*. Sub nomine

Jacob le Moyne prodiit Ao. 1591. *Francofurti Historia sive Narratio brevis eorum qua in Florida Gallis acciderunt Anno 1563. quem alium esse censeo.*

(1106. a) Camillo Scaligeri FRATTA quod sit Adriano BANCHIERI Musicus Bononiensis & Abbas Olivetanus, qui Musica varia etiam (nescio tamen an anonymus) scripsit, memoratur à *Villani* Visiera Alzata sic Hecatosten suam ordiente

ADRIANO BANCHIERI Bolognese, Abbate Oliuetano, che molto si dilettò dell' Armonia e perciò diede alla Stampa molte opere di Musica pratica, conforme nota il Bumaldi nella *Biblioteca Bolognese* p. 6. Lo dicono anco, e l'intesi dal *Montalbani*, e dal P. D. Lorenzo Campeggi Abbate anch' egli Olivetano,

*Discorso di Camillo Scaligeri della Fratta, qual proua, che la fauella Naturale di Bologna precede, & eccede la Toscana in Prosa, & in Rima.* In Bologna, per Girolamo Mascheroni M. DC. XXI. 8vo.

(1106. β) Friedricus FREGOSUS superiori seculo Cardinalis fuit. De eo in *Indic. lib. Prohib. cum precedentium Pontificum tum Clementis X. p. 125. & Innoc. XI. pag. 106. hæc legas: Friderici Fregosii Tractatus de Oratione, justificatione, fide & operibus, & Prefatio in Epist. S. Pauli ad Rom. que tamen falso illi creduntur adscripta. Ipsius Martini LUTHERI scripta hæc esse, jam ante sesquiseculum ferme in Italicam linguam translata, sub Fregosii nomine edita, & in Italia magna aviditate; nec sine ingenti fructu lecta, usque dum Inquisitores, sub Fregosii Larva Lutherum latere deprehendentes, eprohibuerint, ipsis Petri Pauli Vergerii verbis, ex Tomo I. Operum ejus descriptis Gretserus ostendit l. 2. de jure & more prohib. libr. mal. C. 5. pag. 280. Qui Vergerium ipsum hujus scenæ architectum facit, idque ex tota ejus narratione, omnibusque circumstantiis liquere putat: ego vero istud, quia ex Vergerii sermone exsculpi nequit, affirmare non ausim. Symbola est Diecmanniana.*

(1107.) FREVIL, Robert: R. DENISON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 556.

(1108.) Georgii Freund Kinderlehr / oder kurzer unvorgreiflicher Bericht / wie die Jugend von Kind auff zu informiren und zum Studiren / und darzu glücklich ohne viele Umwege zu führen und fortzubringen seye / in einem längstverlangten Sendschreiben an einen guten Freund entworffen 1677. (Guben) in 12mo Auctorem agnoscit M. Gottfried Wägerner / qui anagrammate resolutio comparat & ipse in literis suis ad me datis Jul. 1689. confessus est.

## FREUNDLIEB v. von Kauffleben.

(1109.) Joannes FREUS, vulgo FREE  
vel PHREE. Ejus nomine extant

(I) *Bibliotheca Græcæ Diodori Siculi translatio.*

(II) *Epistola ad Papam Paulum de Sex libris Diodori Siculi Poëtice fabulando more Gentilium, citata Pitseo du illustribus Angliæ Scriptoribus p.656. sub titulo libri contra Diodorum Siculum poëtice fabulantem. Utrumque scriptum ab Italis POGGIO Florentino vindicari indicat Wood Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 76. (a) iis sua sententia accedens.*

(a) Wood Antiquitat. Universitatis Oxoniensis. lib. II. p. 76.

Epistola ad D. Papam Paulum de sex libris Diodori Siculi Poëtice fabulando more Gentilium. Princ. Epist. Nullus antea quantumvis præclarus, &c.

In qua quidem Epistola Author de opere a se suscepto sic scribit. Ego sane cujus inter omnes tenuis est, & doctrina, & dicendi facultas, profiteor me tuis exhortationibus liberalitateque compulsus operosius quam ante scribendi studio incubuisse. Nam cum prius hortatu tuo Xenophontem de Cyri vita Latinis legendum tradidissim, & hos quoque sex Diodori Siculi libros, quos fabulosos ob antiquitatem temporum, nam ante bellum Trojanum acta continent, appellavit traducendi munus te instante suscepi, &c.

*Verba illa, quos fabulosos fucum tum prædicto imprimis Notatori, tum inde Eclogario fecisse videntur, qui inde titulum nobis sinxit, Johannes Free, contra Diodorum Siculum Poëtice fabulantem. Cum constet potius juxta Varronis sententiam, eam partem que res gestas, ante Trojanum Bellum tradunt, μὴ βιβλῶν appellari, quo forte respexit hic Auctor: Neque facile mihi persuadere patiar ab hoc imperito Notatore Johannis Free utcunque successore in Rectoria S. Michaelis, ipsum Frenum hujus translationis (viz. librorum prædict.) authorem extitisse, sed potius Poggium Florentinum. Tractatus porro alios exaravit, si Balæo & Pitseo fides, præter alia quedam e sermone Græco in Latinum versa, quorum de numero sunt:*

Synesius de Calvitio MS. quem Librum Anglice edidit Abr. Fleming. Lond. 1579.

Diodori Siculi Bibliotheca Græca.

*Quod opus etiam Itali eidem Poggio attribuunt. Vide tamen exemplar, quod & Archetypum fuisse nullus dubito, in cujus primi folii margine, hæc recentiori alicujus manu scripta reperi. Paulus Romanus propter translationem sibi dedicatam, Freum Episcopatui Badoniæ donaverat; quem cum accepisset, supervixit mensem unum, & obiit Romæ nondum consecratus. Moritur vero sub finem anni c1b CDLXIV.*

(1110.) Vascus Diaz DE FREXENAL. Hoc nomine extat Hispanice: *Jardin del Alma Christiana, donde se tratan las significaciones de la Missa y de las horas Canonicas, y de las nueve ordenes Ecclesiasticas.* Pincia apud Joannem de Caravajal in

4to 1552. Verum & integrum Auctoris nomen, ut refert N. Antonius in Biblioth. Hispan. pag. 259. (a) est: *Vascus Diaz TANCO, alias, CLAVEDAN, DEL ESTANCO, Fraxinalensis.*

(a) Antonius in Bibliothec. Hispan. pag. 259.

Vascus Diaz Tanco, alias Clavedan del Estanco, Fraxinalensis (*oppidi nomen est in Marianis montibus prope Lusitaniam Frexenal*)

*Jardin del Alma Christiana, donde se tratan las significaciones de la Missa y de las horas canonicas y de las nueve ordenes ecclesiasticas.* Pincia apud Joannem de Caravajal in 4to 1552. *Nuncupat autem se hic noster Vascum Diaz de Frexenal, offert que opus capitulo Canonorum & Clericis Auriensis urbis; refert que in schedis M. SS. habere se octo & quadraginta alia Opuscula de rebus sacris, historicis & moralibus; quorum inscriptiones novitatis & ambitionis plena ingenium hominis hæud obscure ostendunt. Nos transmittimus contenti hoc Epigrammate, quod ad nomen pertinet, adnotato, quantum vis Barbaro.*

Por precio justo se vende:

El præsenté jardin nuestro

En casa del Carvajal.

Et que leerlo pretende

Ruege a dios por el Maestro

Vasco Diaz de Frexenal

A quen Carlo Francipan

En pependencias co Langrave

Legando al puertaola nave

Dio per nombre Clavedan

Por el papagagio y llave.

*Qua cur dicta sunt scire aut nescire juxta habeo.*

(1111.) Warnemundus FREYBURGERUS. Edidit tractatum Germanicum, qui inscribitur: *Chiliasmus Sanctus*, cujus Auctorem Sagittarius in introductione ad Historiam Ecclesiasticam pag. 917. docet esse SEIDENBECHERUM, Pastorem in Ducatu Coburgensi (a) adde *Symbolam Mastrichtianam.* (b)

(a) Sagittarius in Introductione ad Historiam Ecclesiasticam p. 917.

*Sic Autor Tractatus Germanici, Chiliasmus Sanctus, sub larva Waremundi Freiburgeri latens (hujus Auctor creditur Seidenbecherus, Pastor in Ducatu Coburgensi, ob contumaciam in dogmate Chiliasmico munere excusus)*

(b) Freiburger Varemundus.

*Personatus scripsit Chiliasmum Sanctum ann 1660. Verus Auctor est Georgius Laurentius Seidenbecherus, qui etiam problema Theologicum scripsit quod edidit post mortem ipsius Petrus Serrarius, quoque præfationem præmisit Amstelod. apud Joh. Pastorium 1664. Ille post præfationem detraxit personam Waremundi Freiburgeri & ipse problemate fatetur se auctorem p. 33 & aliquoties eo remittit.*

## FREYRE v. Blasius de Pinna.

(1111. a) Martino FREZZA. Eo nomine impressus est tractatus Venetiis 1505. in folio apud Nicolaum de Bottis & Jacobum Anellum de Maria, de *Præsentatione Instrumentorum*. Opus tamen hoc deberi Bernardino SIRIPOLO, censet *Toppius Biblioth. Neapolit. p. 341.* (a) contranitent tamen Carolo Petra.

(a) *Toppius Biblioth. Neapolit. p. 341. Fol. 208. a.* Martino Frezza, aggiungi, *Che il Trattato de præsentatione instrumentorum che v'è impresso sotto il suo nome in Ven. nel. 1505. apud Nicolaum de Bottis, & Jacobum Anellum de Maria in fol. su opera di Benardino Siripolo, Avo di Camillo Borrello, come questo medesimo lo dice in summa decis. pag. 2. tit. de instrum liquid. seguito da Francesco Maria Prato ad Muscatel. in praxi, pag. 1. de fid. ejus. mod. in ver. auriga, & discept. forens. to. 1. Discept. 15. nu. 99. & in resp. crimin. 32. n. 14. Ma D. Carlo Petra è di contraria opinione, e sostiene essere opera de Frezza, ad Ritu M. C. to. 2. Ritu 166. nu. 3.*

## FRIANO v. Forbotta

(1112) Christian Gottlieb von Friedberg edidit den neuen Calvinischen Modell des heiligen Römischen Reichs &c. Fictum illud nomen quidem est, sed de certo Auctore valde dubitatur. Vulgo hujus scripti Auctor creditur *Wilhelmus Ferdinandus* ab EFFEREN, Electoris Moguntini quondam Consiliarius, cui illud scriptum tribuitur a Personato *Wernero* ab Obrinca in der kurzen Erinnerung/ quod scriptum priori opposuit; quem sine dubio secutus est *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguizez p. 556. At vero laudatus Dominus ab Efferen in scripto quod larvato Wernero opposuit, inscriptum nothwendige abgedrungene Ehren-Rettung/ edit. 1617. in 4to per sancte se Auctorem negat pag. 5. & 7. (a) vide *Deckherr.* de Scriptis Adespotis p. 151.

(a) Efferen in der nothwendigen abgedrungenen Ehren-Rettung/ p. 5. & 7.

Was mich in specie betrifft / seht *Calumniant* pag. 10. (7) Daß *Stylus & Calamus*, die Autores des Calvinischen Modells/ und Ugersdorfschen Discours verrathe/ (*si sufficit accusare, quis insons erit?*) nennet mich darauf alsobald einen vermessenen / stolzen / hochtragenden / klugen und Welt-weisen Erzpriesterlichen Maynkischen Hofrath / *effrenis impudentia hominem* / der seinen Herren / wie *Alexandri Magni Musicus*, so reißig und kriegerisch mache / daß er in seinem hohen erlebten Alter nichts / denn von Waffen / ja Waffen über Waffen sagen kan.

Pag. 15. (10.) Muß ich diesem *Calumnianten* zu einem Exempel der Bischöfen Ehebruchs dienen.

(Pag. 9. und 10. (6. 7.) und durch den ganzen *Contexti* werden beyde obgemeldte Autores zum greulichsten angegriffen / bedrohet / und dem Hencker übergeben.

Ibidem p. 7. Zum sechsten und letzten befrembdet mich zum höchsten / daß dich dein verrätherisch Herz so fern übertragen / indem du mich *ex sola præsumptione, vel invidiorum falsa relatione* vor den

*Autorem* beyder ofgedachten *Famol-Schriften* darffst angeben / und *ex hoc præsupposito* deines Gefallens vor einen Erg-Schelmen / Gottes-Dieb / Auführer und was deren unartigen Titel mehr seynd / nicht allem selchest / und schmähest / sondern auch bey allen Evangelischen König- Chur- und Fürsten / als wenn dieselbe ich hochsträfflicher weiß (sic p. 9. (6) *sonant verba*) an ihren Königlichen Würden hohen Chur- und Fürstlichen Ehren zum greulichsten *injuriret* und geschmähet / verklaget / in Gefahr stellet / und endlich mit Rad / Galgen und Zungen-aufreißen bedrohst.

Merck aber auf *Wernere*, was ich dir antworte / *Sepulchrum patens est guttur tuum*, ich bin beyder von dir angezogenen Laster-Schriften *Autor* nicht / Fenne denselben nicht / ich habe die Evangelische Könige / Chur- und Fürsten im geringsten / die Zeit meines Lebens nicht *injuriret* / und weiß Gott lob besser als du / die von Gott verordnete hohe Obrigkeit ohne Unterscheid der Religion / der Gebühr zu ehren / dessen / wie ich mich im freyen Gewissen zu erzeuen; also fallen hingegen alle wieder mich als den vermeynten *Autorn*, von dir fälschlich zugelegte *Calumnia*, und unchristliche *Injuria*, Bedrohungen und Straffen / dir auf deine Seel und Rücken.

(1113) *Amadeus* von Friedleben / edidit das Christ-Fürstliche (Briegische) Bedencken und Ausschreiben / wegen des so übel bedieneten Christenthums 1647. in 12. Auctor est *Abraham* von Franckenberg. docente *Symbola Thurmanna*. v. supra *Amadeus*.

(1114) *Timotheus* Friedleben. Erörterung der Frage: Warum wiltu nicht Römisch-Catholisch werden / wie deine Vorfahren waren? in einem Gespräch vorgestellt. 1ster / 2dter und dritter Theil / 4to. 1669. Personatum hoc nomen esse *Justi GENSENII*, SS. Th. Doctoris, & Generalis Superintendentis Hannoverani docet *Symbola Dorniana*. Prima Pars continet Capita X. suis numeris subdivincta, paginis 316. Pars tertia mihi nondum visa, sed tamen additur appendix ad primam partem. Opposuit ei *P. Caspar. Sevenstern* tractatum 1670. sub titulo eines Gesprächs.

(1114. a) FRIGIDO MONTE, *Guillelmus* de: *Helinand* de PRON-LE-ROY. *Baillet* liste des Auteurs deguizez pag. 557. vide & *Guillelmus*.

## FRISINUS v. Cyrinus.

(1115.) *Hugo* GROTIUS *Enucleatus* editus à Marco Derlevo FRISIO, sed conscriptus est à *Johanne SCHEFFERO*, Professore Upsalieni, ut ex ejus libri editoris Domini Frisi dedicatione ad Cellissimum Comitem de la Gardie (cui reddere Grotium enucleatum, qualem ex Magnifica ejus manu ante 27. annos describendum acceperat, à Clarissimo Scheffero in ipsius olim usus concinnatum, æquum judicat,) extra dubium esse videtur. Accesserunt Opusculo huic in libros tres Capitibus & §. subdivinctos, diviso, Appendicis loco *M. Tullii Ciceronis de officiis liber aureus, enucleatus*, & Frisi luctus in *Exequiis illustrissimi Comitum Magni Gabrielis de la Gardie*

Gardie. Paginae sunt in universum 376. libri in 12. editi Sedini 1693. Excellmus Mastrichtus allegat etiam hic Buddei Historiam Juris Nat. pag. 29.

(1116.) *Joachimus* FRISIUS quomodo factus sit *Robertus FLUD*, his verbis refert *symbola Diecmanniana*: (Nomine *Joachimi Frisii* librum, de summo bono *Robertus Flud*, alias *de Fluctibus Armiger*, & in Medicina Doctor Oxoniensis, calci scripti sui contra *Mersennum* adjecerat, quem non *Frisii*, sed ipsius *Rob. Flud* esse, *Franciscus Lanovius* Ep. ad *Marium Mersennum*, & *Petrus Gassendus* contendebant. Verum *Rob. Flud* constans aiebat, non suum illum librum, sed, cujus nomen ferebat, *Joach. Frisii*, intimi amici sui esse qui eum adversus *Mersennum* composuerit, & *Roberto Flud* miserit. V. hæc narrantem ipsum *Flud* in *Clave Philosoph. & Alchym.* p. 20. ed. Francof. 1633. fol. ubi tandem se aliquam istius libri partem ex Scotico Latinam fecisse, & aliquid de suo, licet non multum addidisse fatetur

FRISIUS, *Joachimus*: *Robert FLUD* où de *FLUCTIBUS* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 556.

(1117.) FROIMONT, *le Sieur de*: *François DELFAU*. v. *Bailletum*, liste des Auteurs deguifez p. 556.

FROMMHOLD, v. *Attila*.

FRONDATOR vide infra *Mercurius*.

(1118) *Sextus Julius FRONTINUS*. Ejus (I.) *De Coloniais libellus*, *Goefio* collectus AB ALIO EX FRONTINI ALIORUMQUE SCRIPTIS videtur apud *Fabricium* Append. ad Biblioth. Latin. p. 141. (a)

(II.) *De Agrorum qualitate* ad *Celsum*, eodem *Goefio* judicante, partim M. JUNII NIPSI, partim GERBERTI *Philosophi* est, in MStis tribuitur BALBO ut testatur *Fabricius* loc. cit. p. 139. (b) Extat hic posterior libellus FRONTINI nomine cum aliis aliquot ejusdem argumenti impressus Paris. 1554. in 4to a pag. 33. ad p. 52. ibique eum sequitur *Aggeni Urbici* in hunc *Frontini* librum *Commentarius*.

(a) *Fabricius* in Append. ad Biblioth. Latin. p. 141.

*Julii Frontini de Coloniais libellus*, ex *commentario Claudii Cæsaris* p. 102. *Etiam Severi sive Veri potius Lex agrorum*, ex *ejusd. Claudii commentar.* pag. 111. *Antonii & Commodi mentio* p. 106. qui *Frontino* fuerunt posteriores. Unde *Goefius libellum hunc habet pro farragine ex Frontino & aliis ab indocto quodam homine confarcinata*.

(b) *Ibidem* pag. 138. 139.

*Sex. Julii Frontini de agrorum qualitate* sive *Expositio formarum ad Celsum Penestum*, ut inedit. *Basil.* 1528. legitur. *Falli itaque videntur qui per Celsum intelligunt Cæsarem.* & pag. 29. pro statim

*Celsi Cæsaris legendum est statim cœlestia Cæsaris. Goefio hic libellus non videtur esse Frontini sed partim M. Junii Nipsi, partim Gerberti Philosophi qui tandem Papa evasit. Vide ejus notas pag. 142. Rigaltius qu parte illa qua de mensuris pag. 29. sq. agit, auctiorem edidit, ex codice Memmiano pag. 232. Balbo tribui testatur in duobus MStis.*

(1119) *Hippolytus FRONTO* *Caracotta refutationem Meditationis Grotiana de AntiChristo*, qu scripsit, creditur esse *Petrus MOLINÆUS*, in dicante *Job. Adamo Ostandro*, prolegom. in *Hug Grotium* de *J. bell. & Pac.* pag. 27. Cui ad stipulatur *Jacobus Laurentius* in præfat. *Grotii Papi zantis*.

*Et Colomesius* dans sa *Bibliothèque Choisi* pag. 77. 78. (a) adde *Sarravii Epistolas* pag. 42. in dicio *Symbola Junckeriana*, ubi *Strigil*, inquit *Hyppoliti Frontonis Caracotta* auctorem habet *Petrum Molinaum* veteranum illum *Christi militem fortemque athletam*. *Quod & Jo. Keiskiu* firmat in *Epist. Cal. Maji*. 1689. & honoratissimi *Scholarchæ mei Viri Magnifici Domini Jo Frid. Mayeri* vindiciæ *Lutheri Apocalyptici* p. 270 post *Sarravium* *Epist.* 31. pag. 33. *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 556. *Idem* confirmat & *Poli Synopsis Criticor.* Tom. IV. præloc *Libellus ipse perexiguus mole prodiit in 8vo. Amstelodami* apud *Jo. Janssonium* 1640. paginis 58. constat.

(a) *Colomesius* dans sa *Bibliothèque Choisi* p. 77.

*J'oubliois de remarquer que Grotius à la fin de ces Notes sur les Evangiles a ajouté un Traité, dans lequel il refute deux Théologiens, l'un qu'il nomme Borborita, & l'autre Fronto. Borborita, c'est Samuel des Marets, Théologien de Groningue. Fronto, c'est Pierre du Moulin, Théologien de Sédan. Voyez touchant ce dernier M. Sarrau dans ses Lettres.* p. 42.

FROSCHIUS v. *Batrachus*.

(1120) *Doctoris FRUCTUOSI*, *Episcopi Vidal.* nomine libros duos pios scripsisse *Hispanico sermone*, *Joannem FERRER*, *Jesuitam Hispanum*, auctor est *Alegambe* p. 242.

*Eadem* habent *Nicolaus Antonius Biblioth. Hispan.* p. 525. b. *Sorvel.* *Bibliothec. Scriptorum Societatis Jesu* pag. 449. a. titulis librorum non expressis.

(1121) FUGGITIVO, *Academico* incognito. Sub *Personato* hoc nomine edidit *Augustinus LAMPOGNANI*, *Abbas Casinensis Italice*: ut alia sic *Lumi della lingua Italiana, diffusi a Regole abbreviate, e dubbi esaminati*. In *Bologna* Per *Carlo Zenero* 1652. in 12. quod ut & alia aliis nominibus induta vide la *Visiera Alzata de Villani* *Hecatostes* num. III. p. 24. *Hujus Scripti* inter reliqua *Lampugnani* non meminit *le Glorie degli Incogniti* pag. 12. 13. *Villani* sic scribit.

III. AGOSTINO LAMPOGNANI *Abbate Casinense* si nascose sotto varie forme ne libri seguenti.

*Della Carozza da Nolo: ouero del vestire, & usanze alla moda libri due di Gio: Sonta Pagnalmino. In Milano, per Lodouico Monza. M. DC. XLIX. 12.*

*Della Carozza di ritorno; ouero dell' Effame del Vestire, e Costumi alla Moda libri 11. Di Gio: Tanto Magnalpina. Come sopra M. DC. L. 12mo.*

*Lumi della Lingua Italiana diffusi da Regole abbreviate, e Dubbi esaminati per lo Fuggitivo Academ. Indomito. In Bologna per Carlo Zenero M. DC. LII. 12.*

*Antiochale, ouero Risposta in difesa del Cavaliere Marini, intorno all' Adone fatta da Balbino Balbucer, a Momo M. S. Originale nell' Aprofiana in 12.*

Di questo si fa mentione in fine del *Vaglio critico di Masota Galistoni* portato col vero nome.

(1122.) FULGENTIUS, quem Fabium Claudium Gordianum prænominant, Afer Ruspensis Episcopus, cognomento Carthaginensis, à Patre illic Senatore, uti iudicant docti, de quo vid. Bell. ad A. C. 500. Possen. in Appatu. Gerhardus p. m. 461, 462. Ei falso tribuntur

I. *De Definitionibus Dei*, qui idem est cum eo, qui inter opera AUGUSTINI de Dogmatibus ecclesiæ inscribitur, ubi vide de hoc, ut & de illo qui inscribitur, *De Fide ad Petrum*, adde Gerh. pag. 462.

II. *Sermo de Laude Mariæ* SEVERIANO tributus, in aliquibus MSS. teste Perckinso, apud Rivet. 4. C. 25. p. 470.

III. *Mythologiarum libri III.* sub illius nomine primo, quod sciam August. Vindel. 1521. cum choliis Philomusi in fol. publicati, PLACIADI Grammatico, cui Furii, Publii, Fabii, Fulgentii, prænomen aut cognomen faciunt, adscripti sunt ab ruditis v. Rivet. l. 4. c. 471. (a) Joss. Instit. Rhet. 4. c. 11. p. 198. Meier Biblioth. Theologicæ p. n. 62. Valer Andr. Taxander Catal. scriptor. Hispaniæ p. 53. qui Carthaginensi hoc opus adscribit, cum aliis Grammaticis, de vocum aliquarum interpretatione &c. Neque Th. Raynaudus sese expedit, p. 59. (b) neque Gesnerus p. m. 211. seq.

FULGENTIO GRAMMATICO expressè adscribit Thomas Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ pag. 269. a. Prodierunt autem libri hiis ann. 1497. fol. Mediolani cum Comment. Joannis Baptistæ Pii, quos se secutos fatetur Jacobo Philomusus, indicante Symbola Normanniana, quæ addit editionem hanc sibi in libraria sua præsentem adesse.

IV. *Fragmentum de defectu Lunæ.* Fulgentio adscriptum Auctoritate quorundam MStorum VARRONI ATACINO asserit Fabricius in Appendice ad Bibliothecam Latinam p. 15. (c) Vide sub lit. (d) additiones Marginales Diecmannianas.

(a) Rivetus Critici Sacri lib. 4. cap. 2. pag. 471.

*Mythologiarum libri tres, quos sub nomine Fulgentii habet codex Basiliensis, ad Careum presbyterum Carthaginensem; non videntur esse Fulgentii illius. Nihil enim in eis quod tanti Theologi gravitatem sapiat. Carthaginensi etiam Episcopo adscribuntur, non Ruspensi nostro. Quamquam ego (inquit Molanus) opus ipsum nullius arbitrer esse aut Episcopi, aut Theologi. Nam in Bibliotheca Gemblacensis Monasterii memini me has Mythologias vidisse sub nomine cujusdam Placiadis Fulgentii, quem non alium quam Grammaticum fuisse suspicor. Sic etiam in Mythologicis scriptis Basileæ ab Episcopo excusis 1570. Placiadi inscribuntur, qui dicitur Furius Publius, & Fabius Fulgentius Placiades.*

(b) Raynaudus de malis & bonis libris p. 139.

S. Fulgentio Ruspensi Episcopo suppositi sunt tres Mythologiarum libri ad Careum Carthaginensem Presbyterum. Quamquam Sigebertus anceps hæret; nec plane audeat eos libros quos ab ingenii acumine valde commendat, S. Fulgentio adscribere. Probatio sententia videtur, eos libros esse S. Fulgentii Astigitani primum, postea Carthaginensis in Hispania Episcopi fratris SS. Leandri, & Isidori. Passim sane is scriptor quem Fabium Furium Fulgentium Placiadem nominant, Christianum se prodit, deridens Ethnicorum nugamenta, ut sub finem Proæmii ad lib. 1. & in fabula Mercurii. Testimonia item à sacris libris producit in Herculis & Omphales fabula & in fabula de iudicio Paridis, ubi Episcopos, Sacerdotes & Monachos, addit, apud nos vitam agere Contemplativam, qualem apud Ethnicos egere Philosophi. Est ergo perspicue autor Christianus. Et cum nihil sit apud eum quod S. Fulgentio Ruspensi quadret, nec aliis occurrat S. Fulgentius, cui opus illud tribui possit, præter Astigitanum, sive Carthaginensem, haud gravate ejus esse libros illos admiserim.

(c) Fabricius in Append. ad Biblioth. Latin. pag. 15.

*Incerti Auctoris de defectu lunæ, sive de astronomia fragmentum, quod incipit: Tu forte in lucolætus vaga carmina gignis: subjicitur in MSS. Astrologiæ Isidori, & Fulgentium auctorem præfert titulus ex conjectura minus verisimili. Varronis forte Atacini esse conjiciebat Pithæus.*

(d) Symbola Diecmanniana Marginalis.

V. Labbe L. I. de ser. Eccles. p. 327. 328. & (ad vocem PLACIADI) scribunt alii PLANCIADI, quem Furium, Fabium, Fulgentium vocat Raynaudus. In Mythologicis Latinis e Bibliotheca Commeliniano, Ao. 1599. 8. editis quos habeo, vocatur tum in libri titulo, tum deinde in speciali Epigraphe Fabius Placiades Fulgentius. [Demum ad finem,] Raynaudus Mythologiarum libros Fulgentio non Ruspensi, sed alteri Carthaginensi in Hisp. Episcopo adscribit, quod Bollandus facit ad d. 14. Januar.. Quam a Bivarrio acceptam conjecturam rejicit, & pro Fulgentio Placiade, Grammatico Africano, militat Job. Bona, Cardinalis in notitia auctorum divine Psalmodiæ præmissa.

FULGENTIUS v. *Fosseus*.

(1123.) Lælius FULGINUS est Julius RECALCHUS. v. *Rhodian*, n. 1.

1. Scaven. n. 20.

LÆLIUS FULGINUS de *Lue Sarmatica* f. „JULIUS RECALCHUS Med. Prof. Ferr. Hujus „Auctoris de Febre Typhode Tractatum Ferrar. „1638. in 8. editum habemus. Tractatus verò „Pseudonymus ille inscribitur LUCII LÆLII „FULGINATIS de *Lue Sarmatica Consultatio*. Ferrar. „1600. in fol. ut est apud *Lindanum* de scri- „ptis Medicis ad hoc nomen p. m. 446. adde *Scavenium* n. 30. & ex *Augusti Superbi* libello de ap- „paratu virorum illustrium pag. 80. idem confir- „mantem *Henr. Ernestium* variar. Observat. lib. 2. „cap. 36.

Adde *Mercklin*, Linden. Renovat. pag. 759. a.

(1124.) *Baptista* FULGOSUS, idem est qui CAMPOFULGOSUS, indicante *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlejanæ, ubi ejus nomine allegat: *Dictorum & Factorum Memorabilia Collectanea* IX. libris; Latine per *Cam. Gili- linum*. Mediolani 15. 08. vide p. 269. a.

(1125.) *Raphael* FULGOSUS, quo- modo Præceptoris sui *Christophori CASTELLIO- NIS* Jcti opera, ex lectionibus ejusdem hausta, suo nomine publicaverit, vide probantem *Thomaf.* de plag. litterar. p. 529. de scriptis ejusdem v. *Gesner*, p. 596. edit. *Simler*.

Hujus tamen ne verbo quidem meminit *Ghilini* in Theatro virorum Illustrium P. I. p. 202. ubi de Fulgoso, nec Part. II. p. 58. & 59. ubi de Castellione agit; quanquam hujus castellionis Auctorem fuisse Fulgosum utrobique indicet. *Raphaelem FREGOSUM* potius appellari quam Fulgosum indicium facit *Bailletus* in indiculo des Auteurs deguisez p. 557.

(1126.) FULKE idem est qui *Gulielmus FULCO*, ut indicat *Thomas Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ, p. 269. & 268. ubi Scripta ejus prolixè recenset. De hoc Scriptore & *Baleus* & *Pitfeus* penitus silent.

(1127.) FULVIO *Savojano Valerio*: *Jacques CASTELLANI*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 557.

(1128.) *Andreas FULVIUS* edidit *Imagi- nes Illustrium* quas tamen nonnulli tribuunt *Jacobo SADOLETO*, ut observat *Philippus Labbe*, indice Antiqv. Numismat. p. 245.

(1129.) *Valerius FULVIUS*, est *Jacobus CASTELLANUS* v. *Rhod.* n. 27.

XXVIII. Scav. 64.

*Valerio FULVIO Giacomo CASTELLA- NO*. De eo vide sis infra sub finem Auctarium hujus Catalogi, & quæ supra scripsimus ad n. 9.

Nimirum sub hoc nomine prodiisse librum Ita- licum hac Inscriptione notatum: *Avviso di Parnasso della Povertà di Venetia* 1621. in 4. Ejusdem Auc- toris etiam est liber alius Italicus, *Castigo Es- semplare de Calonnatori* 1621 in 4to

*Jacobum Gretserum* Auctorem putabat *Nib- Commun. Orient. Col.* 1675. Op. *Allatiani*. Ha addunt *Marginalia Normanniana*.

(1130.) FUMEUS edidit ex MSto Græc Athenagoræ librum *du vray & parfait Amou*. Quod opus supposititium non quidem inter- pretis sed potius PHILANDRI, illius qui in *Vitru- vium Commentatus* est, ex *Huetio* de origine des Romans p. 61. 62. 68. 72. 83. 84. docet *Symbo- Normanniana*.

(1131.) *Joannes FUNCCIUS*. Ejus no- mine quæ Extat *Chronologia*, *Andree OSIANDRI* asseritur *Fabro* in *Decade* decadum, ut in ejus r- censione observant *Monastliche Unterredung*. Anno 1689. pag. 1233. Addit hic *Margo Die- mannianus*.

*Jo. Funcii nomine editam Chronologia multos putare non ipsum Funccium, sed Andream Ofiandrum quem Funccius in Prefat. ut conte- raneum suum laudat, habere auctorem, ex Rich- teri Melanchthonianis p. 405. refert Fabric. Dec. Decad. de plag. & Pseudonym. n. 21. Ei cor- firmando maxime inserviet Celestini Mislenta celebris Theologi Regiomontani, locus, qui in pe- longa illa Dissertatione Proæmiali, quam Manua Prutenico Regiom. 1626. 8. edito præfixit, Hist- rico-Chronologica Lit. O. 6. Chronologia, inquit quidem sub nomine Funcii præter meritum cum fertur: cum potius genuinum auctorem Ofiandrum agnoscat: Operi tamen suo *And. Ofiander Funcii* nomen inscribi ultro permisit quo eum in aula procliviorum ad quemlibet nutum Patronum haberet: uti ex multis fide dignis al- quoties accepimus. Hæc *Mislenta. And. Ofiandrum* Anno 1544. 4. *Noribergæ* edidit. *Conjecturas de ultimis temporibus, ac de fine mun- di ex S. literis. Hujus libelli C. I. tit. b. 2. (ne enim pagina numeratae sunt) Judæos Ofiande* reprehendit, quod ab orbe condito ad Christum usque ducentis annis minus numerant, quam no- cuius erroris causa sit confusio *Darii Hystaspis & Darii ab Alex. M. devicti, quos pro eodem ha- beant, ac sex tantum annos regnasse putent, cum ab initio regni unius usque ad finem alterius etiam secundum Ptolemaum, 192. anni intercesse- rint. Quam rem, addit Ofiander, diligen- ter excutiemus in Chronologia nostra, De- volente.**

(1132.) *Zacharias FURNESTERUS* edi- dit *Defensionem* Anno 1572. contra *Michaellem Seu- reum*, quam *Virulentam* appellat *Deckber* de Scriptis *Adespotis*, qui Auctorem Scripti detegi- esse



esse Hugonem DONELLUM Jctum pag. 236. Re-  
plicam huic opposuit Jacobus Cujacius, de quo  
vide *Bailleti deguifemens des Auteurs Part. I.*  
cap. V. p. 47. 48. (a).

(a) *Baillet. deguifemens des Auteurs*  
Part. I. Cap. V. p. 47. 48.

*Il me semble que Monsieur Cujas n' est point mal  
entré dans cet esprit de discernement lors qu' il a voulu  
se distinguer d' un Pseudonyme du nombre de ses Adver-  
saires, en se rendant simplement Anonyme dans l' écrit  
qu' il a fait contre le prétendu Zacharie Furnester  
pour la défense de Monluc Evêque de Valence. On  
ne sçait ce que c' est, dit il' qu' un Zacharie Furnester.  
C' est quelqu' un sans doute qui s' est adopté luy même pour  
passer sous un nouveau nom à une licence plus grande de  
dire des injures. C' est un masque que l' Adversaire a pris  
pour faire impunément ce qu' il n' auroit osé faire à décou-  
vert. Puisque ce n' est point son nom qu' il a mis à sa pièce, je  
ne me crois pas obligé de mettre le mien à ma réponse. Je  
n' ay pas jugé à propos d' opposer imposture à imposture,  
& j' ai mieux aimé ne me point donner de nom que de  
m' en donner un qui soit faux à l' imitation de cet Adver-  
saire. C' est une étrange indiscretion à un Aucteur d' user de  
supposition dans son nom s' il a quelque chose de bon à debi-  
ter, dans son Livre. C' est le moyen de luy faire perdre crean-  
ce, & de faire douter au Lecteur si la fiction regne moins  
dans l' ouvrage que dans son titre & dans le nom de son  
Auteur. Tel étoit le sentiment de M. Cujas lors qu' il  
se possédoit, & qu' il avoit le sens frais, parce qu' il avo-  
it à combattre un Pseudonyme sous le nom de Merca-  
tor, — — — — — il avoit trouvé  
dans Robert un homme en humeur d' objecter au preten-*

*du Mercator, ce qu' il avoit allegué contre le masque  
de Furnester.*

(1133) *Cæsarinus FURSTENERIUS.* Edi-  
dit *Tractatum de Jure Suprematus ac Legationis Prin-  
cipum Germaniæ* in 8vo reculam 1678. sine loci  
& typographi mentione, capitibus distinctum  
LXVII. paginis 245. præfixa Præfatione ad Lecto-  
rem foliorum septem. De Vero Scripti Aucto-  
rem diu inter Eruditos disquisitum est, illis *Esai-  
am PUFENDORFFIUM*, his Ludolphum HU-  
GONEM, Vice-Cancellarium Hannoveranum,  
aliis Dominum ALEXANDRI, nonnullis *Ezechi-  
elem SPANHEMIUM* auctorem perhibentibus.  
Illustrem tamen Dominum *Godefredum Guilliel-  
mum LEIBNUZIUM* nominat Dnus Petrus  
*Schulze* Jctus & Antecessor *Francofurtanus*,  
disput. de Feudo Gratia p. 12. indicante *Symbola  
Thurmanniana & Baillet.* liste des Auteurs de-  
guifez pag. 557. Quibus ut & ego accedam ra-  
tio non una solidissima & Dni Auctoris confessio-  
ni plane æquipollens & indicio illustris Domini  
*Christophori Schraderi* Consiliarii tunc *Cellensis*  
confirmata 23. Martii 1687. mihi persuadet.  
Quamquam *Deckherrus* de *Scriptis Adespotis*  
omnibus his præferre velle videatur *D. Bernbar-  
dum KÖHNE*; pag. 149. vid. *Thomasii Gespräch*  
Aug. pag. 202. & seqq.

\*\*

\*\*

\*\*

## G.

(1134)

**G**ABALIS, Le Comte de: l'Abbé de VIL-  
LARS. *Baillet* liste des Auteurs  
deguifez p. 557. Edidit autem  
*Entretiens sur les sciences secretes*, ut te-  
statur idem *Bailletus* p 315. (a) Eum  
aliquando *Gabrieli NAUDÆO* imputatum *Symbola*  
*Sperlingiana* sibi ex *Dania* scriptum nunciabat.  
*Bælius* Epist. de Adesp p. 396. cum *Bailletto* est, qui  
& melius hæc scire potuit. Locum dedi *Anon.*  
1409. adjuncto. (a)

(a) *Baillet. Deguifemens des Auteurs*  
p. 315.

*L'Abbé de Villars semble n' avoir mis le nom  
du Comte de Gabalis à la teste de ses Entretiens sur les  
Sciences secretes, que parce qu' il entreprenoit d' y truit-  
ter des rêveries de certains Cabalistes.*

(1135) GABRIAS, quem BABRIAM &  
BABRIUM appellat *Frisius* *Biblioth. Gesner.* p.  
97. b. eidem scripsisse dicitur *tetrasticha Jambica  
fabularum Æsopicarum.* Ed. *Basileæ* 1521. 4. Ea  
vero epitomen libri *BABIÆ* *ἡ τὸ χωλιάρβων* esse,  
alio quodam Auctore vel GABRIA vel IGNA-  
TIO Diacono confectam, autumat Auctor Obser-

vationum in Auctarium ad *Phædri Fabulas* *Lugd.*  
*Batav.* 1596. 8vo. citante *Symbola Normanniana.*  
*Ignatium* hunc *Carminum*, quæ sub *Gabriæ* no-  
mine extant, Auctorem facit *Bostus* *dissertat. de*  
*Comparanda Prudentia Civili.* num. CXII. pag.  
51. Et sub *Ignatii* nomine eo citat *Thomas Hyde*  
in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* p. 258. a. *Ga-  
briæ* abjudicata.

GABRIEL v. Fallopius.

(1136) SILVIUS GAETANUS. Edidit  
*Genuæ* in 12. Italice: *Rosario de Novissimi* dato da  
*S. Domenico* ad un *Cavaliere Italiano* in *penitenza*  
*delle sue colpe.* Resoluto Anagrammate verum-  
operis hujus Auctorem comparere *ago-  
stino VIALE*, Nobilem *Genuensensem*, docet la *Vi-  
siera Alzata del Villani* *Hecatoste* num. V. p. 25.  
hisce verbis:

V. AGOSTINO VIALE Nobile Genouese,  
del Bussolo Senatorio, detto volgarmente,  
di Seminario, diede alle stampe sotto no-  
me anagrammatico.

*Rosario de Novissimi* dato da *S. Domenico* ad un *Ca-  
valiere Italiano* in *penitenza delle sue Colpe.* Tra-  
dotto in questa lingua de *Silvio Gaetano.* In,

Genoua, per Antonio Giorgio Franchel-,  
lio 12.

Vi aggiunse cinque Sonetti molto Spiritosi,,  
e degni dell' Autore, che non fa profes-,  
sione di Poëta sopra questi argomenti. ,,

I. *Pentimento de peccati.* 2. *Memoria della Morte* ,,  
3. *Giudicio Finale.* 4. *Memoria dell'* ,,  
*Inferno.* 5. *Memoria del Paradiso.* ,,

Adde Baillet in Catalogo des Auteurs deguizez  
pag. 557.

(1137) *Theodorus Gailfinck.* Sub ejus no-  
mine prodiit 1680. in 4to. *Novum Collegium Con-*  
*cionatorium: Neue Postillen-Post / mit angefügten*  
*neuen Predicanten Spiegeln, auf die Franckfurter*  
*und Leipziger Messe gefandt.* Fictitio hoc nomine  
celari verum scripti Auctorem Dominum *Gotho-*  
*fredum KILIAN,* Superintendentem *Glückstadi-*  
*ensem,* & utriusque Nominis congruentia, &  
quorundam *Amicorum Relationibus,* conspicio.

(1138) *GAJUS* Presbyter Romanus. Ei  
falso attributum *πῶς παύσῃ* librum *HIPPOLY-*  
*TO PORTUENSI* vindicatum vide num. 515. in  
Cajo.

#### GALATA v. *Palladius.*

(1139) *Petrus GALATINUS,* Monachus  
Franciscanus edidit 1518. librum *de arcanis Ca-*  
*tholicae Veritatis contra Judæos,* indicante *Frisio* Bibli-  
othecæ Gesnerianæ p. 672. a. quem tamen ex  
*Martini RAYMUNDI* Pugione integrum desum-  
tum docet p. 587. a. quod confirmat *Olearius* Aba-  
ci Patrologici p. 398. (a) *Gaffarellus* apud *Colo-*  
*nesium* in Gallia Orientali p. 154. *Bosquet & Maus-*  
*facus* apud *Leonardum Nicodemum* in Additioni-  
bus ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam pag.  
203. (b) quanquam cum *Morino* ibidem p. 202.  
judicet, hæc *Galatini* Arcana verbotenus eadem  
esse cum *PORCHETI* de *Judæis* Victoria (c)  
quam tamen & ex *Raymundo* desumptam esse  
ipse *Porchetus* non diffitetur loc. cit. quem totum  
vide, utpote qui prolixè de *Galatini* plagio agit.  
Cui adde *Thomasium* de Plagiariis §. 436. n. LXVII.  
& *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 326. a. *Cave*  
*Chartophyl.* Ecclesiast. p. 334. *Bayle* Dictionai-  
re p. 572. 573. in *Martino* Raymond. Denique  
serius allata *Mastrichtiana* sub (d) adjacentia.

(a) *Olearius* Abaci Patrologici p. 398.

*Raymundus Martini,* *Gotalanus,* *Predica-*  
*torie familie Monachus,* linguarum cognitione seculo  
XIV. clarus, conscripsit librum *Pugionem fidei in-*  
*signitum,* adversus *Mauros & Judæos.* Diu delituit  
eximius liber, *MStus,* ejusque genuinus Autor *Ray-*  
*mundus,* in *Bibliotheca Tholosanâ,* nactus ibidem  
*plagiarium pessimum,* *Petrum Galatinum,* *libris de*  
*Arc. catholicae veritatis celebrem,* *Monachum Fran-*  
*ciscanum,* anno 1516. florentem, juxta *Villotum,* *Ath.*  
*Franc.* pag. 301. qui mala fide integrum illum exscripsit,  
& sine ullâ boni *Raymundi* mentione emendicavit. Pri-  
mus istud plagium deprehendit *Josephus Scaliger,* in  
*Bibliothecam* illam deductus, sed in nomine aliquatenus  
aberrans, dum *Raymundi* Sebon, (qui tamen ut

mox dicitur, longè alius) *plagiarium Galatinum* pro-  
nunciavit, prout hunc lapsus *Scaligeri* *Joh. Mor-*  
*nus Blesensis,* part. 1. exerc. bibl. 1. exerc. 1. cap. 2. p.  
18. detexit.

(b) *Leonardus Nicodemus* in Additioni-  
bus ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam  
pag. 203.

*Il dotto Monsignor Francesco Bosquet,* *Ve-*  
*scovo di London,* in una lettera al de *Voisin,* che e in  
*Principio dell' opere,* scrive.

Primus, quod sciam, *Reymundus* felici  
,, manu hæc arma tractavit; Cæteri aut alia arte,  
,, aut leviori telo congressi dubio Marte pugna-  
,, runt; hic unus devictis hostibus egit triumphos.  
,, Inde *Porcheti de Judæis* victoria; inde *Galatini* ar-  
,, cana revelata prodire. Quartum jam sæculum  
,, in pulvere sordido cum blattis, & tineis luctans  
,, *Reymundus* delitescibat, dum quidam spoliis  
,, ejus aucti, famam non vulgarem apud viros  
,, Literatos referebant. Tua nunc opera larva de  
,, trahitur, plagium detegitur, & *Raymundi* glo-  
,, ria vindicatur.

*L'erudito Filippo Jacobo Mauffaco ne' prole-*  
*gomeni alla medesima opera di Raimondo Martini,* scrive

*Pugionem Fidei Raymundi Martini* Ordini  
,, *Predicatorum* non modo publici juris facere  
,, sed & Prolegomena ad ejus Illustrationem præ-  
,, mittere nobis mens est; in quibus primo mo-  
,, nemus *S Raymundum à Pennaforti,* Clarissimi Illi-  
,, *Ordinis Magistrum Generalem,* viam mansue-  
,, tudinis securum esse ad convertendos *Judæos*  
,, aliosque infideles. Illum porrò fuisse hujus  
operis quasi adiutorem: *Raymundum* autem *Mar-*  
*tini* verum Auctorem. Eumque primum *Judæo*  
,, propriis armis confodisse. *Galatinum* verò, quæ  
,, habet bona, & utilia in *Arcanis Catholicae Ve-*  
,, *ritatis,* deinde ab ipso suffuratum. Tum de  
,, *Raymundum* eodem ferè tempore ex eodem  
,, fonte bibisse, sed non pari audacia, & inverè-  
,, cundia, &c.

(c) *Ibidem* p. 202.

In eadem prorsus sententia est *Petrus Ga-*  
*latinus,* Franciscanus Monachus, cujus erudi-  
,, tio Hebraica ab omnibus meritò laudatur, cu-  
,, que omnia ferè, quæ cæteri Auctores de *Rab-*  
,, *binis,* & *Talmude* citant in fidei Christianæ  
,, defensionem accepta referri debent: ab e-  
,, enim, licet fortè non nulli sileant, ista mutua  
,, ti sunt. Sed ipsius sententiam post *Porchetum*  
,, inutile est referre. Quæcunque enim habe-  
,, *Galatinus,* toto libro suo à *Porcheto* *Cartha-*  
,, *gensi* desumpsit, nec *Porcheti,* vel de nomine  
,, mentionem fecit. Plagium sane portento-  
,, sum, cui vix simile unquam factum est: nam  
,, *Galatini* liber, nihil aliud est, quam *Porcheti*  
,, exscriptio ipsissimis *Porcheti* verbis, atque  
,, etiam Hebræorum textuum translationibus  
,, conservatis, hoc si excipias, quod elegantius  
,, causa, quædam verba, & verborum constru-  
,, ctiones immutantur, &c.

*Dopo molti periodi, per lo più dell' istessa mat-*  
*ria, soggiugne.*

Denique cum *Porchetum* *Scaliger* nunc  
quai

„quam legisset, & Tolosæ in Raymundi Martini M. S. Codicem incidisset, Galatinum credit à Raymundo arcana sua suffuratum, & magis operis compendium, præterito auctoris nomine, composuisse. Verum cum ea, quæ Galatinus scripsit apud Porchetum reperiantur omnia, eodem modo, & iisdem verbis, nec plura, à Porcheto sua mutuatum esse Galatinum, dictu magis est consentaneum, &c.

(d) Mastrichtiana à n. 1. usque ad 9. Galatinus Petr.

1.

Recentiores interpretes, qui ausi sunt nomini huic ἀνεκφωνήτω puncta illa, nunc quidem vulgo recepta, sed noviter inventa, tribuere, adeoque Jehovam aut Jovam confidenter satis (ne quid amplius dicam) post Petrum Galatinum vel potius Raimundum Martini & Porchetum Genuensem (nam horum ille saltem alterius compilavit Scrinia, & dissimulato auctoris nomine totum fere opus, fædo & immani plagio exscripsit & suffuratus est) transtulerunt &c. *Jacob Du Portus* in Davidis sui Emmetri præfat. lit. d. fol. 4. p. 1.

2.

„Sed Galatinus, aut verius Sebondi opera (nec enim Galatinum auctorem esse doctissimi libelli de *arcanis Catholicae fidei*, alibi ostendam) incendium illud (Cremonense) effugerunt. *Jacob Gaffarellus* in curios. inaud. Cap. 2. p. 49.

3.

„Ex supposito libro *Gale Razaya* ficto sub nomine *Rabbi Hakkadosch & Raimundo Martino*; vid. *Sim. Oomium* Dissert. de praxi Theolog. pag. 463. 6. en verba: Daer is nu niemand die niet vveet dat Pet. Galatinus zyne boeken in den Jaer 1515. uytgegeeven onder den titul van verborgentheeden der Catholyken Waerheit, geformeert ongetvvyffelt van dat ondergeleegt Boek *Gale Razaija* genaemt verheret op den naam van *Rabbi Hakkadosch*, vvant die be-teekenen een die verborgenheeden ondeckt, genoomen heeft, uytgesondert het eerste van vvoord tot vvoord, uyt *Raimundus Martinus*, dien daen voor 237 jaeren of daer ontrent, syn *Pugio fidei* geschreeven hadde; en daer hy alle dingen die hy goed en Nut heeft uyt dien *Raimundus gestoolen* hadde, alseen eegen vrucht van syn verstand sich toegeeigent, sonder eens syn naem te noemen. In Margine hæc habentur: vide *Phil. Jac. Maussaci* prolegom. in pugionem fidei, edit. a *Josepho de Voisin*, quorum undecim post primum ex hoc Raimundi Martini pugione de verbo ad verbum ad se transtulit & tanquam proprium ingenii foetum sibi vindicavit. *Jos. de Voisin* Observ. ad sect. VI. præm. p. n. 9.

4.

„Sed occurrit huic scrupulo Galatinus vir in Hebraicis versatissimus, quanquam sunt qui de plagio criminantur v. *Richard. Montacutus*. Orig. Ecclesiast. part. I. §. 121. p. 118.

5.

„Suffuratus meliora ex Raymundi Martini pugione fidei adversus Mauros & Judæos, dicit

*Hornbeck* de convertend. Jud. prolegom. §. 5. p. 7. in fin. & p. 8. in fin.

6.

De eo ejusque Plagio ex Porcheto, late *Hottinger*. Histor. Ecclesiast. part. V. pagina 98. & seqq.

7.

Compiler Raymundi in pugione fidei. *Samuel Andrea* in disp. 2. de nativ. Immanuel. thes. XVI.

8.

De ejus plagio, vid. *Oomii* inleiding tot practyk p. 463. a.

9.

Quæ verba fere rotidem, uti alia omnia ex Raimundo descripsit Galatinus de arcanis Catholicæ veritatis. *Joh. Henr. Heidegger*, hist. Patr. exercit. 10. §. 3. fin. p. 312. pr.

### GALEATUS v. Karelsbergius.

(1140) *Claudius GALENUS*, Pergamenus Medicus. Ejus nomine quæ extat

(I) *Historia Philosophica* à *Gesnero* in Biblioth. universali DAMASCIO Syro, Philosopho Stoico adscribitur pag. 192. (a) Quod tamen non admittit *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XXII. p. 273. (b) qui propterea iterum castigatur à *Jonso* de Scriptoribus Historiæ Philosophicæ lib. III. c. 11. pag. 268. (c) Quanquam hic PLUTARCHI opus esse potius judicet, ad AETIUM tamen magis inclinatur, Auctoritate Theodreti, *Holstenius* de Vita & Scriptis Porphyrii p. 3. (d)

(II) *Litri Dynamidiarum* duo sub *Galenii* quoque nomine vulgati GARIOPONTO asseruntur à *Reinesio* apud *Fabricium* in Appendice ad Bibliothecam latinam pag. 157. (e) Ingentem præterea Spurious Galeni operum Catalogum nectit *Mercklin* in Linden. Renovato p. 196. 197. Auctoribus tamen legitimis non detectis. Utrumque supra memoratum scriptum ibidem quoque occurrit. Addit *Margo Diecmannianus* quæ sub lit. (f) exhibemus.

(a) *Gesnerus* in Biblioth. universali pag. 192.

Ceterum Philosophica historia, quam *Suidas* ab hoc auctore scriptam testatur, ea fortasse fuerit, quæ inter notha Galeni Opuscula reperitur, cujus auctorem alium nemo adhuc ostendit. Nam cum in nullius verba magistri jurasset, atq; idcirco operam daret omnibus Aristoteli, Platoni, & Stoicis, non præter inscriptum ejus erat veterum omnium in Philosophia sententias ab eo colligi, quod itidem fecit *Plutarchus* nec ipse ulli sectæ addictus. Inscriptur autem hic liber apud *Galenum* τῆς Φιλοσοφίας ἰστορίας. *Plutarchus* suos quinq; de placitis philosophorum inscripsit. Præterea *Γαλενὸν ἔδαμδοκιον* nomina aliquo vetustatis vitio corrupta, permutandi ansam dare potuerunt. Hec igitur nostra sit conjectura, ex inscriptione saltem certiuscula interim, dum nullum alium similiter inscripti operis auctorem invenerimus.

(b) *Vossius* de Historicis Græcis Lib. II. cap. XXII. p. 273.

Gesnerus censet, esse eandem, quæ inter no-  
tata Galeni Opuscula invenitur. Tractat illa de sententiis  
veterum Philosophorum. At, puto, historia Da-  
mascii non sententiis modo; sed vitas etiam philosopho-  
rum, complectebatur. Sicuti Porphyrii historia,  
philosophica vitas etiam continebat. Ac suspicatur  
Joannes Petrus Nunnescius, vitam Aristotelis, à  
se ex veteri translatione editam, Damascium habere au-  
ctorem. Sed obstat, quod in ejus vitæ extremo Sim-  
plicius citetur. Nam Simplicius Damascii Disci-  
pulus fuit; ut ipse in Commentariis Physicis agnoscit.  
Scio, Nunnescium sic occurrere huic difficultati, quod  
potuerit præceptor discipuli testimonio uti. Verum mihi  
param sit verisimile, Damascio florente, tantum fuisse  
Simplicii nomen, ut eo se teste tueretur.

(c) Jonsius de Scriptoribus historiae  
Philosophicæ Lib. III Cap. II. p. 268.

Claudius Galenus, celebris ille Medicus, hic  
quoque laudari meretur. Inter libros enim quam pluri-  
mos ab eo editos nonnulli fuerunt, quibus Historia Philo-  
sophica illustrari potuit. Scripsit pro Socrate & Epicteto  
contra Favorinum de quo supra. Hippocratis &  
Platonis decreta sive dogmata instinctu Boethii Ari-  
stotelici novem libris est prosecutus, ut ipse indicat l.  
de libris propriis: eorumque fragmenta supersunt. Extat  
inter opera Galeni Historia Philosophica, quæ Ga-  
leni non est sed Plutarchi. Hujus enim libri quinque  
de placitis Philosophorum & illa Historia Philo-  
sophica, unum idemque opus est inter se conferendum,  
ut alterius Lacuna ex altero suppleri possint, cum neu-  
trum, ut ex collatione alterius constat, perfectum & ple-  
num, sed temporis iniquitate varie mutatum & trun-  
catum sit, ut prorsus diversum esse videatur. Da-  
mascio hanc historiam Philosophicam tribui à Con-  
rado Gesnero censet Vossius de Histor. Græcis II,  
22. sed diligentissimus Vir Gesnerus LXV. Pandecta-  
rum Tit. I. longe aliter sentit, ut mentem ejus non perce-  
pisse Vossius videatur. Verba Gesneri sunt: Histo-  
ria Philosophorum Damascii non extat fortassis  
ejusdem argumenti, cujus est, quæ Galeno  
tribuitur. Verum quo minus Damascii ea sit  
Historia, obstat temporis ratio. Eusebius &  
Theodoretus ex illa Historia Philosophica titu-  
lo Plutarchi de Placitis Philosophorum multa  
citant, qui longe ante Damascium vixerunt.  
Damascius itaque istarum periodorum ab his  
citatarum auctor non est. De Damascio vide-  
quæ infra dicemus, quibus adde quæ in Plutar-  
cho diximus.

(d) Holstenius de Vita & Scriptis  
Porphyrii p. 3.

Ad primum vero genus pertinent Plutarchi περὶ  
ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις, h. e. de Placitis Phi-  
losophorum libri quinque; eorumque epitome: quæ no-  
mine φιλοσόφῃς ἰστορίας inter Galeni opera extat: re-  
ctius autem Actio, Theodoretus testimonio, tri-  
buitur.

(e) Fabricius in Appendice ad Biblio-  
thecam Latinam p. 157.

Gariopontus scriptor Christianus seculo XII.  
post natum Christum, ex Galeno, Theodoro, Pri-  
sciano aliisque, utcumque constipavit passionarium sive  
remediorum ad totius corporis morbos libros V. libros II.

de febris, & de earum symptomatis unum. Basil. 1531. 4.  
Vide Reinesium lib. 3. c. 12. Var. lect. ubi etiam  
duos libros Dynamidiarum sive experimento-  
rum sub Galeni nomine vulgatos Garioponti esse  
ostendit.

(f) Margo Diecmannianus.

Galeno à nonnullis adscriptum Passiona-  
rium, itemque duos libellos de Dynamidiis, Ga-  
rioponti, Medicinæ seculo XII. scriptoris barbari,  
imperiti, tautologi & inutilis esse probat Thom. Rei-  
nesius Var. lect. l. 3. C. 12. p. 527. seqq. V. & Fa-  
bri Dec. Decad. n. 59. Eidem Galeno adscriptam  
Historiam Philosophicam non Galeni, sed  
Plutarchi esse, docet Jonsius de script. Hist.  
Philos. l. 3. C. II. p. 268.

GALERATA v. Barattoti.

(1142.) GALERSIS. Felicianus DE  
SILVA. Baillet liste des Auteurs deguisez pag.  
557. Meminit quidem Feliciani de Silva Nico-  
laus Antonius in Bibliotheca Hispanica pag. 279. a.  
ejusque nomine citat duas Romanas:

(I) Florisel de Niquea

(II) La quarta parte del Cavallero del Febo. Sed  
an hæc scripta vero vel fictitio nomine prodie-  
rint, ibidem non addit.

GALES seu HALES v. Alexander.

(1143.) Facibonius GALIARDI. Sub  
hoc personato nomine edidit Parmæ 1638. Boni-  
facius ALIARDUS, Bergomas, Ord. Reg. li-  
brum, cui titulus: Princeps Moses, ut ex Silosi  
Tom. III. Historiæ Reg. Cleric. pag. 554. docet  
Olearius epistola d. 26. Jun. 1676. adde quæ ha-  
bet la Visiera Alzata Hecatostes num. XXXIV.  
pag. 46.

XXXIV. FACIBONIO GALIARDI. Sot-  
to questo nome uscì in luce.

Il Mose. In Venetia, per Christoforo To-  
masini M. DC. XXXVIII. 12. e prima in  
Parma per Mario Vigna.

Il suo Autore fù il P. D. Bonifaccio Agliardi Fi-  
gliolo del Conte Bonifaccio da Bergamo C. R.  
Teatino, che fù poscia nel M. DC. LII.  
fatto Generale della Religione, e com-  
piuta là Carica dalla benigna mano del S.  
P. ALESSANDRO VII. riceuè la Mitra del  
Vescouato d'Adria.

Veggasi il P. F. Donato Calui nella P. II. della  
Scena Litteraria de gli Scrittori Bergamaschi  
pag. 18. Col. P. D. Giuseppe Silos accu-  
ratissimo Scrittore dell' Historia Teati-  
na. Tom. III. Lib. XII. pag. 554. oue è il  
Catalogo--

GALISTUS v. Karelsbergius.

(1144) GALINDUS Cantaber, Fortunius:  
Gaspar SCIOPPIUS, douteux. Baillet liste des  
Auteurs deguisez p. 557.

GALIO

GALIOTTE v. *infra*.

(1145) Carlo & Masoto GALISTONI. Iis nominibus scripsisse Angelicum APROSIUM indicat Bailletus deguifemens des Auteurs Parte III. cap. XVII. p. 441. & in Catalogo p. 558. nosque in Rhodianis num. XL. & XLI. jam indicavimus hic iterum repræsentanda (a) & de Masoto Galistoni res clara est ex Bibliotheca Aprofiana, p. 112. (b) quem vide quoque p. 120. 134. 137. 197. & seqq. de hoc auctore. Adde quædamus in Conte de l' Arca, Sapricio Sapricci, Verato, &c.

(a)

XL. Scav. 11. XLI. Scav. 12. (*Satyrarum*. Dii vestram fidem. & Nos canimus surdis, in quibus binis scriptis argutissime carpit corruptelas & mores seculi sui corruptissimi mortaliū.)

Masoto GALISTONI

Carlo GALISTONI

} Angelicus APROSIUS

In libro Anonymo Italice scripto jamq; supra laudato cui titulus est: Le glorie de gli Incogniti, ovvero gli huomini illustri dell' Accademia de Signori Incogniti di Venetia, sive

Gloria Incognitorum sive Viri illustres. Academia Dominorum Incognitorum quæ Venetiis est.

P. 39. & seqq. invenio Elogium Angelici Aprofii Vintimiglia ibidem fusius legendum: è quo tantum hoc loco adscribam editos sub nominibus fictis libellos inibi enumeratos. Illi autem sunt sequentes.

Il Vaglio Critico di MASOTO GALISTONI sopra il mondo nuovo: sive

Cribrum Criticum Masoti Galistoni super Mundum novum.

Il Buratto di CARLO GALISTONI in difesa del Vaglio Critico: sive

Subcerniculum Caroli Galistoni in Defensionem Cribri Critici.

L' Occhiale sritolato di SCIPIO GLAREANO, Risposta all' Occhiale dello Stigliani: sive

Perpicillum detritum Scipionis Glareani i.e. Responsio ad Perpicillum Stigliani.

Annotationi d' OLDAURO SCIOPPIO all' Arte de gli Amanti del Michiele; sive

Annotationes Oldauri SCIOPPII ad Artem Amantium Michaelis.

Prediche dell' Auuento d' Agostino Osorio portate dalla Spagnuola nell' Italiana favella da Oldauro Scioppio: sive

Conciones de Adventu (scil. Domini) Augustini OSORII ex Hispanico Italice redditæ per OLDAURUM SCIOPPIUM.

La Sferza Poetica: f.]

Ferula Poetica: } di SAPRICIO SAPRICCI,  
Il Veratro: f. Helle- }  
borum: }

Lo Scudo di Rinaldo di Scipio Glareano. i. e. Clypeus Rinaldi per SCIPIONEM GLAREANUM.

(b) Cornelio Aspasio Antivigilmi Biblioth. Aprofiana p. 112.

Nell' ultimo anno, che egli si trattenne in Genova, essendosi lassato intendere, che in sol Canto del Mondo nuovo dello Stigliani ci si farebbero ritrovate più cose da censurare che quegli non haueva saputo offeruare in tutto l' Adone, ne vennero a ridere, come di cosa, che venisse a superare l' humana credenza: ond' egli, per far vedere a quelli, che non fusse hiperbolico il suo dire, in una settimana scrisse il Vaglio Critico sotto nome di Masoto Galistoni da Terama, anagramma di Tomaso Stigliano da Matera: quala mandò subito a Milano a Carlo Ferrandi, (ritrovandosi iui pure il Minozzi) accioche glie lo facesse stampare: mà essendo capitato in mano di Reuisore, che haveva amicitie con lo Stigliani, non gli riuscì d' effettuare il suo pensiero.

(1146) Nicolaus GALLERIUS. Assumta Perlona est Antonii POSSEVINI, Jesuitæ Itali Mantuani, sub qua in publicum emisit: Explicationem Breuem Evangeliorum totius anni, Coloniae latine; Brixiae autem Italice ut ipse fatetur Apparatus Sacri Tom. I. p. 103. vide Alegamben Bibliothec. Scriptorum Societatis Jesu p. 43. b. & ejus continuatorem Sorvellum p. 82. b. Wittenium in Diario Biographico ad d. 26. Februarii 1611. Quæ vero ab hoc Possevino sub TOSÆ & FONTANÆ nomine edita sunt, suis locis occurrent.

(1146. a) CLERI GALLICANI nomine quomodo scripserit NICOLAS Jansenista, vid. Symbola Maftrichtiana hæc:

Nicolas. Jansenista.

Nomine CLERI GALLICANI scripsit ad Papam 1677. de dogmatis Jesuitarum Epistolam. Extat in Burneti The History of the Zights of Princes &c. Londini edita 1682. de Verona, mediis quibus Roma Papalis crevit p. 215.

## GALLICANUS v. Eusebius.

(1147) Cornelio GALLO, quæ tribuuntur Poemata, MAXIMIANI, Poetæ esse, docet post Cronicum, Rob. Titium, Scaligerum, &c. Vossius p. 25. & 26. de Poet. Lat. Adde Dempster. in Rosini antiq. l. 1. c. 16. p. m. 91. (a)

Et in primis prolixus est Gyraldus in poematibus his Gallo abjudicandis, & MAXIMIANO cuidam asserendis apud Fabricium Biblioth. latin. p. 33. (b) & Append. p. 21. & Jugemens des sçavans Part. IV. num. 1147. p. 125. 126. (c) Adde Casauboni Epist. 587. pag. 658. Colomesium dissertatione de Scriptis dubiis MSta Amstelædamo mihi missa num. xvii. Vossium de Poëtis latinis p. 25. Addit Daumii ad Reines. in indice

flor. poet. Epistolam 75. pag. 304. *Symbola Mastrichtiana.*

(a) Dempsterus ad Rosini lib. I. cap. 16. pag. m. 91.

Denique Coronæ hujus forensis mentio apud Maximianum poetam recentem, & styli satis inſœlicis, laſcivi nimis: quod opusculum qui Corn. Gallo adſcribunt ne illi vehementer errant, cum ſe Maximianum vocet.

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 33. Cornelius Gallus Foro-Julienſis, Orator & Poëta clariffimus, cui Virgilius Eclogam X. & Parthenius Græcus Scriptor, Erotica ſua inſcripſit, memorandus nobis hoc loco erat ſed inter ſex \* elegias quæ ſub ejus nomine feruntur & in quibusdam Catulli Tibulli & Propertii editionibus occurrunt, vix quicquam eſt Gallo dignum. Miratus ſum quorundam impudentiam, inquit Gyraldus, ne dicam amentiam, qui tralatitios quosdam & ementitos verſus ſub Galli Poëtæ nomine ediderunt, cum in iis neque Phraſis nec ceteræ ſub Gallo conveniant, qui tertio & quadrageſimo ſue ætatis anno ſua ſibi met manu mortem accerſivit, in iis autem ſe ſenem deſcribit. Sed nec in plerisque verſibus purus & ſincerus eſt ſermo latinus, quin & ſyllabarum moræ & tempora metri leges non nunquam excedunt. Maximiani vero nugatoris cujuſdam & nebuloniſ potius eorum verſus plurimi ſunt. Et ſi hoc aveſtis noſſe, ex vetuſtioribus adhuc quibusdam \*\* Exemplaribus eſt videre, in quibus Maximiani ipſius nomen legitur, illius inquam Maximiani, cujuſ & inſignis grammaticæ nugator Alexander nugæ irridet: quod nomen in editis & excuſis nuper libellis per fraudem eſt prætermiſſum; unam verò vel alteram elegiam ipſius Galli eſſe non abnuerim. Sic & illud Galli Epigramma creditur quod de Virgilio morte ad Auguſtum legitur in Virgilio appendice.

\* Ab his diverſa eſt quam in Italia ſeorſim Galli nomine Aldus Pauli F. edidit, & P. Pithœus poſtea addidit variis Poëmatis antiquis.

\*\* Maſtrum ejusmodi memorat etiam Voſſius pag. 25. de Poëtis Latinis. Adde plurimum teſtimonia apud Bailletum parte 2. p. 126.

(c) Jugemens des Scavans Tom. IV. part. 2. n. 1147. p. 125. 126.

Pour ce qui regarde l' Auteur, la plus part de ceux qui ont écrit en ces derniers temps, prétendent que c' eſt un nommé Maximien qui eſt le véritable Petre. Le Gyraldi qui eſt un des premiers d' entre ces critiques qui ont deterré ce Maximien, n' a pû retenir ſon zèle contre Crinitus, & les autres, qui vouloient donner ces vers, que nous avons à Gallus, & il ne les accuſe de rien moins que de folie, d' impoſture, & d' imprudence, parce que ces vers, qu' il prétend n' avoir rien que de trivial, & d' impur, ſont voir que leur Auteur n' étoit ni du pais, ni du temps; ni de l' âge, ni du goût du véritable Gallus. Il ajoute, que ce Maximien, quelqu' il ait eſté, a fait connoiſtre par ces elegies, qu' il étoit un vray ſot, & un franc fripon & qu' on ſ' étoit déjà moqué de ſes ſadaïſes avant lui (2) Il avouë néanmoins qu' il y a une Elegie, ou deux qui ne ſont pas tout-à-fait indignes de cet ancien Gallus, qui avoit l' eſtime de Virgile, & des autres Grands hommes de ſon ſiècle. Lipſe, Monsieur Pithou, Scaliger le fils, Voſſius le pere, Briet, le ſieur Rôniſ, le P. de la Ruë, ont ſuivi le ſentiment du Gy-

raldi (3) & ils ont adjugé toutes ces Elegies à Maximien ſur la ſoy des anciens.

(2) Gregoire Gyrald. de Hiſtor. Poëtar. Dialog. 4.

(3) Juſt. Lipſ. Elector. lib. 2. Petr. Pithœus præſ. in fragm. Poët. ſeu Epigr. Joſ. Scaliger. in Rob. Tit. Briet. de Poët. lat. Königius Bibl. V. & N. Carol de la Rue not. in argument. Eclog. decimæ de Gallo.

(1148) Joannes Baptiſta GALLUS, auctor notationum in Hiſtoriam Thuani, perſonatus eſſe agnoſcitur à multis, inter quos v. Spizel. ſcrutin. Atheiſm. p. 36. Is eſt Johannes Baptiſta de MACHAUD, ſive MACALDUS, Jeſuita Gallus, teſte Alegambe p. 224.

Et ex eo Balio in Epistoła Deckherr. de Scriptis A deſpotis ſubjuncta pag. 393. Verum Alegamben hic corrigit, & ad Johannem Gallum, ſcriptum hoc refert Sorvellus Biblioth. Scriptor. Soc. Jeſ. p. 473. Adde Mollerii Homonymolcopiam p. 694. 695. Wirten. Diar. Biograph. an. 1618. d. 15. Martii. Jacob. GRETSERUM tamen auctorem hujus ſcripti putari ait Bartholdus Nibuſius in Epilogo Operis Allatiani de perpetuo conſenſu n. 2. p. 1675. indicante Symbola Tenzeliana. Editæ autem ſunt Notæ hæc 1614. Ingolſtadii, & Pariſiis manu carnificis ad ſententiam Curia crematæ: teſtante Magnifico Domino Joanne Friderico Mayero: De Logica Pontificiorum p. 68. a. Et Sagittario Hiſtoriae Eccleſiaſt. p. 156. (b) M. Reiſeri Uhrsachen ohne Uhrsachen in der Borerinerung (c) Illud notandum quod Witte in Diarii ſui indice tres differentes perſonas, omnes de Machault dictas videatur referre: nempe Job. de Machault, quem in opere ſuo An. 1619. d. 15. Martii obiſſe ſcribit, eique Notationes in Hiſtoriam Joan. Thuani, ſub nomine Johannis Galli editas aperte tribuit. Deinde Job. Baptiſtam de Machault nominat, ejuſque diem emortualem ad annum 1640. d. 22. Maji refert, cui eidem tamen Notationes Thuani aſſertum it. Denique Job. Machaldum judicat, cujuſ nominis in ipſo opere nemo invenitur eo anno, qui in indice aſſignatur. Libellum hunc Galli (i. e. P. Machaulti) Pariſienſis damnatum, ut pernicioſum, famoſumque mendaciis & calumniis ſcatentem agnoſcit etiam Petrus Aurelius qui creditur Abbas San-Cyranus in Indice Jeſuitarum larvatorum, quem initio Tom. III. Operum ſuorum præfigi curavit. num. xv. i. i. Addit Margo Maſtrichtianus hæc non prætermittenda: De Laniena Pariſienſi deteſtabili illa Vitellii voce utitur apud Suetonium ejus vitæ cap. 10. optime olere occiſum hoſtem, & melius civem, quam bovem Suetonius deteſtabilem merito dicit.

(a) Mayerus Logica Pontificia p. 68 Obſequium Thuani adverſus Eccleſiam Romanam Grammondus Lib. III. Hiſt. Gall. probat Et contra Johannis Baptiſtae Galli criminationes Curia Pariſienſis in Scripto, Operibus Thuani Aurelia Anno 1620. impreſſis, præfixo, in quo Thuanum vocat: Catholicae fidei tenaciſſimum & Eccleſia Romana, quam ſanctiſſimi Apoſtoli Petrus & Paulus ſcriptis ſanguine ſu conſignatis fundaverunt, religioſiſſimum cultorem, quæ

vel tantillum ab ea recedere, summum semper nefas existimavit. Joannem verò Baptistam Gallum, communi suffragio damnatae Conscientiae perditissimum, nebulo-rem appellitant. Quis verò ille Joannes Baptista Gallus? Quis ille, (Judicio Parisiensis Curiae) damnatae Conscientiae perditissimus nebulo? Nostis Academici? is est Jesuita Joannes de Machault sive Machal-lus. Exfertis id fatetur verbis Nathanael Sotvellus, Lojolita, ad Alegambe Biblioth. Jesuiticam f. 473. Plaudite Fratres.

(b) Sagittarius Historiae Ecclesiast. pag. 156.

At bene est, quod universa Gallia, certe Proceres jus, tanti fecerint Thuanum, ut personati Johannis Baptistae Galli Notae in Historiam Thuani irruentae (d) ex decreto Parisiensis Curiae, manu Carnificis crematae sint.

d) Ingolstadii prodierunt 1614. Verus auctor est Joh. Bapt. Machaud, sive Macaldus, Jesuita; teste Alegambe, in Bibl. Jesuitica. Videatur etiam Wittius in Diario Biographico ad annum 1618. 15. Martii.

(c) Reiser Ursachen ohne Ursachen in der Vorerinnerung p. 13.

Serner / das das Buch welches unter dem Nahmen Johan. Baptistae Galli J. H. i., wieder den Bornehmen Historien-Schreiber Thuanum, vor allbereith funffzig Jahren zu Ingolstadt außgangen / und aber zu rechtmäßiger Bertheidigung gedachten Thuani, wie Aurelius abermahl Nachricht giebet / Parisiensis Praetoris Auctoritate, durch ein öffentliches Decret in Frankreich verdammet / und auß dem Königreich verdamnet worden / eines Jesuiten Mißgeburdt gewesen seye / Nahmens Job. Baptistae Machaudi, oder Macaldi, werdet ihr P. Otto Euch neben mit eurem Alegambe zugefallen / mit zu glauben nicht zu wieder seyn lassen.

(1149) GALLUS Optatus: Charles HERSENT: Baill. liste des Auteurs deguifez pag. 558. Optatus GALLUS a P. Labbeo refertur inter Messieurs du Port Royal: uti habet marginale ad Jugemens des Scav. T. IV. Eclaircissement. p. 96. Ubi textus agit de illo libro, quod seditiosus fuerit ipsi dictus part I. tom. I. c. 14. §. 4. p. 104. Adde Mastrichtiana sequentia

Optatus GALLUS.

Sequens Mensis Martius (1640.) materiam praebuit novis sermonibus, ob editionem libelli Parænetici ad antisites Regni (Galliae) de Cavendo Scismate, quod praeforibus adesse nunciabat Optatus Gallus. Sub eo namque nomine latere voluit auctor satis alioqui cognitus si larvam illi detrahere liberet &c. add. ex Baluzii vita Petri de Marca praemissa Concordiae sacerdotii & Imperii p. 8. §. VIII.

(1150) Ludovicus de GANAJI Parisiensis. Sub eo nomine prodit Lugd. Batav. ex officina Hackiana in 4to. ad Tobiae Annati Anatomem Criticam ad titulum Antonii Vairae de Novo genere Monachismi Antianatome. Auctor scripti perhibetur esse Antonius VAIRA, Professor Juris Paduanus, vide

Cinelli Bibliotheca volante Scanzia II pag. 78. (a) Baillet. liste des Auteurs deguifez pag. 557.

(a) Cinelli Biblioth. volante Scanzia II, p. 78.

Ludovici de Ganaji Parisiensis in alma Patavina Academia J. U. Studiosi ad Tobiae Annati, Parisiensis J. U. D. Anatomem Criticam ad titulum Antonii Vairae de novo genere Monachismi Antianatome. Lugd. Bat. ex offic. Hackiana in 4.

Benche apparisca stampato in Leida, non ci è dubbio, ch'è impresso in Venezia, ò in Padova: Mi suppongo che l'Autore sia il medesimo Sig. Vaira, Professor publico di Giurisprudenza nello Studio di Padova, il quale dottamente risponde alla Censura dell'Annati, della quale ho fatto menzione nella prima Scanzia a car. 79.

(1151) Ventidio GANGAPANO, est, Paganinus GAUDENTIUS literis tantummodo, transpositis. Contra annum Jubileum Jesuitarum, Italice scripsit teste Scavenio. Sub ejusdem veronome autem prodire complura scripta, partim Italice partim latine variis formis edita, Pisis ac Florentiae Quae jam succurrunt, praecipua sunt ista, in hisce Regionibus rariora. Latina quidem

De Dogmatibus & ritibus veteris Ecclesiae ex ipsorum Hereticorum praesertim Calvinianorum scriptis testimonia. Romae 1625. 8.

Velitationes contra Chamerii Panstrati- am. Rom. 1627. 8.

Declamationes. Flor. 1630.

Obstetrix Animarum & Epigrammata nova. Ibid.

Expositionum Judicarum libri duo cum additamentis Criticis. Florent. 1631. 8.

De Justiniani Seculi moribus. Flor. 1637. 8. & Argentor. 1650. in 8.

De prodigiorum significatione. Flor. 1638. 4. Instar Academicum & Carmina varia. Flor. 1639.

De Funere Heroum Caesarum. Flor. 1640. 4.

De transmigratione Animarum Pythagorica. Pisis 1641. 4.

De Erroribus Sectariorum sui temporis, & de Philosophicis opinionibus Veterum Ecclesiae Patrum Paris. 1644. fol.

De Errore Sectariorum & Veteris Ecclesiae Patrum Philosophicis opinionibus. Pisis 1644.

De evulgatis Romani Imperii arcanis & De Philosophiae Progressu & initio apud Romanos. Pisis. 1645. 4.

De Candore Politico in Cornel. Tacitum. Pisis 1646. 4.

(Italice vero.)

Le singularità delle guerre di Germania; five Particularia bellorum in Germania. in Fiorenza 1640. 4. La

*La Vita di Cleopatra, s. Vita Cleopatra, in*  
Pisa 1643. 4.

*Accrescimento dell' Academia disunita, s.*  
*Augmentum Academix separata. ibid.*  
1644.

*Della Peregrinatione Filosofica, s. Peregrina-*  
*tio Philosophica. ib. 1645.*

Addo nunc *la Galeria dell' inclito Marino consi-*  
*dentz con alcune compositioni del Paganino, 8. Pisa*  
1658. vide *Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia*  
I. p. 81. & *Jugemens des Scav. Tom. 4 part. 4. pag.*  
203. & *Hallervordi Bibliothecam curiosam p. 301.*  
302. ubi plures libri Gaudentiani enarrantur.

(a) *Cinelli Biblioth. Volante Sanzia. I.*  
pag. 81.

*Dell' Anno Secolare solennemente celebrato in*  
*Roma da' PP. della Compagnia di Giesu nel. 1639. Lettera*  
*di Ventidio Gangapano, Gentiluomo, & Ac-*  
*cademico Ricouurato di Padoua in 8. Questa è ope-*  
*ra del Dottissimo Paganino Gaudenzio, il quale alla*  
*sua morte, lasciò oltre l' opere stampate, molti pezzi di*  
*libri M.S. e da lui composti alla Libreria Vaticana.*

(1152) *Thomas de GARBO Florentinus*  
*Medicus quem Dini de Garbo filium facit Frisius*  
*Bibliotheca Gesneriana, Ravio in MSto ad Gesne-*  
*rumidem plane cum Dino; quin imo uterque*  
*Thomas & Dinus de Garbo idem videtur cum Gen-*  
*rili FULGINEO, docente Symbola Normanniana.*  
*Scripta eorum vide apud Frisum loc. cit. pag.*  
196. 197. 795.

(1153) *Juan GARCIA de Loayza est Petrus*  
*d' ALVA & ASTORGA, qui sub hac larva edi-*  
*dit*

(I.) *Risa del Alva, in defensionem Solis*  
*Veritatis. Lovan. 1663. in 8.*

(II.) *La Rosa Serapica, contra libellum Sup-*  
*plicem Mag. Fr Joannis Martinez de Prado Ca-*  
*stellæ Præfecti Provincialis 1663. fol.*

(III.) *Sermon de Peor esta que estaba, Ma-*  
*triti 1663. in 4to. vide Nicolai Antonii Bibliothec.*  
*Hispanicam p. 134. a.*

(1154) *Andreas GARTNERIUS, quomo-*  
*do librum diæteriorum Proverbialium nomine suo*  
*ediderit, qui sit Brunonis SEIDELII, jam in ano-*  
*nymis c. 10. n. 311. nobis inspectus, item Progno-*  
*sticum Latinum Jacobi HENRICKMANNI suo sub*  
*nomine vulgaverit, eleganter docet Jac. Thoma-*  
*sus de plagio litterar. §. 437.*

**GASSARUS v. Achilles.**

(1155) *Joannis GARZONIS nomine prodie-*  
*runt de Rebus Saxonia, Thuringia, Misnia, libri duo.*  
*Cum præfatione Erasmi Stella. Basileæ, 1518.*  
*Quorum verum Autorem ipsum STELLAM esse*  
*autumat Samuel Conrad Schurtzfleischius ex Buffierii*  
*Auctor. Catalogo. n. 4. indicante Symbola Nor-*  
*mannia; Quæ tamen addit velle se indicatum un-*  
*de hoc rescierit, cum nihil tale suspicandi ansam*  
*det Fossius de Histor. latin. p. 683.*

(1156.) *Joannes GASTIUS. Ei Collecta*  
*nea sub nomine Milleloquii ante secula duo, & quoc*  
*excurrit, à Bartholemao VRBIMATE ex Augustin*  
*collecta tribuit Thomafius de plag. litt. §. 437. i.*  
*quod acerbe reprehendunt, Sixtus Senensis lib.*  
*in f. p. m. 407. (a) Possiv. in præfat. apparatus sa*  
*cri. Th. Reynaud de lib. mal. & bon. p. 160. (b) Ips*  
*Liber in utrumque Testamentum Commentarii nomi*  
*ne prodiit Basil. 1542.*

*Augustinianum Milleloquium hic intelli*  
*gendum notat Thomafius de plag. liter. §. 438. cur*  
*ceteroquin etiam Ambrosianum a Bartholomæo scri*  
*ptum sit.*

(a) *Sixtus Senensis Biblioth. Sanctæ*  
*lib. 4. in f. p. m. 407.*

*Quod superioribus annis fecisse constat Joanner*  
*quendam Gastium, qui Collectanea Bartolemæ*  
*Urbinate Episcopi in utrumque testamentum*  
*annis ab hinc fere ducentis ex Augustino excerpta, si*  
*impudenter usurpavit, & quod etiam turpius est, non*  
*nulla ejusdem operis loca vase detruncata, & mutila*  
*tim recisa ad hereses Lutheranorum detorsit.*

(b) *Raynaudus de Mal. & bonis libri*  
*pag. 166.*

*Joannes Gastius milleloquium Bartholomæi Urb*  
*natis, sibi supposuit, paucis interversis, ut notat Six*  
*tus lib. 4. Bibl. verb. Bartholomæus.*

(1157) *GAVARDO Vacalerio, Ginnesio*  
*Jean SAGREDO. Baillet liste des Auteurs degv*  
*sez pag. 558. Nicolaus Antonius in Bibliotheca*  
*Hispanica de hoc Autore fileit.*

**GAUFRIDUS v. Godefridus.**

(1158) *Theodorus GAZA. Ejus nomine*  
*vulgo venit Somnii Scipionis translatio Græca; u*  
*videre licet apud Frisum Biblioth. Gesner. pag*  
*782. b. Sed eam potius deberi MAXIMO PLA*  
*NUDI asserit Gvilielmus Morellus, præfat. Com*  
*mentariorum Vocum Latinar. cum Græcis &*  
*Gallicis junctarum edit. Lugd. 1578. in 4to*  
*docente Symbola Rauschiana. (a)*

(a) *Symbola Rauschiana.*

*Theodor. GAZA. Quod Somnium Scipio*  
*nis Græce versum Gazæ perperam tribuatur, veteres ce*  
*dices MSS. testantur, in quibus non modò id somnium*  
*verum etiam tota Macrobiani ejus somnii explicatio cont*  
*netur, Maximoque Planudi adscribitur. Gvil. Mo*  
*rellus præfat. Commentar. vocum Latinar. cum Græc*  
*& Gallicis junctar. Edit. Lugdun. 1578. 4.*

(1159) *GAZONVAL le Sieur: Jean SIR*  
*MOND. Baillet liste des Auteurs degvisez p. 558*

(1160) *Johannis Weneri GEBHARD*  
*nomine, Hippolythum a COLLIBUS scripsisse*  
*Sürstliche Tisch Reden / indicat ex eodem citan*  
*aliqua, Besoldus de legatis c. 7. n. 10. p. 79. & d*  
*Increment. Imp. c. 3. n. 7. p. 19. Thomaf. de plagio lit*  
*§. 117. lit. Y. sed non addit, quidnam scripti illu*  
*fit*



fit aut cujus argumenti. *Melchior Adami* vitam ejus narrat p. 451. in vitis Jctorum Germ. neque verbulo ficti hujusce nominis meminit.

Vide tamen *Besoldum* Consil. Polit. pag. 248. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 558.

## GEDEON v. Bogaerde.

(1161.) GELASII, Romani Pontificis habitus liber de duabus naturis, quod sit GELASII CYZICENI, vide apud *Rivet*. l. 4. 26. p. 473. *Ih. Raynaud.* de lib. mal. & bon. pag. 140. *Ouar.* pag. 173. a.

Contra Eutychem & Nestorium, de quibus adde *Baronium* asserentem & *Bellarminum* sequentem, apud *Du Pinium* allegatos p. 279. ubi refutatur p. seqq. Addit *Andream Schottum* ad *Biblioth. Photii Symbola Normanniana*. Quæ tamen simul indicat vindicari hunc librum *Gelasio Papa*, ab *Hottingero* *Bibliothec.* p. 304. & de *Scriptis supposititiis* p. 90. ex *Labbeo* & *Forbesio*, *Instit. hist. Theolog. struct. lib. XI. c. XVI.* pag. 600. In qua etiam sententia sunt *Fulgentius Ruspensis* apud *Miræum* *Bibliothec. Ecclesiast.* p. 72. 73. (b) *Cave* *Historiæ literariæ Scriptor. Ecclesiast.* p. 260. *Du Pin* *Nouvelle Bibliotheque* *Tom. IV.* pag. 270. c) & cum eo *Erudit. Lipsiensis Supplem. Actor. Tom. II. Sect. IX.* pag. 423. (d) A quibusdam *JOHANNI PAPÆ*, imo ab aliis *GENNADIO* adscribi observat *Symbola Reiskiana*. (dd)

II. *Decretum de Scriptis Ecclesiasticis, Canonicis & Apocryphis* quod vulgo *Gelasii* nomine venit, eidem multis rationibus abjudicatur à *Cave* *Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 264. 65. (c) *DAMASO* autem Pontifici asseritur apud *Strauchium* *Amoenitat. Juris Canonici Eclog.* I. cap. XII. p. 161. (f) adde *Miræum* loc. cit.

III. GELASII Papæ nomine prostantes annotationes in omnes Pauli Epistolas, eo indignas esse, ob Pelagiani erroris venena illis feminata, jam sua ætate *Cassiodorus* *Divinar. lect.* l. 8. *Operum Genevæ* Ao. 1650. 4. editorum 454. judicabat. Et certe ipsi PELAGIO hoc opus deberi, plerique hodie sentiunt. V. *Cave* *list. liter. Script. Eccles.* p. 208.

(a) *Olearius Abaci Patrum & Script. Ecclesiast.* p. 173.

*Gelasius* Papa, natione Afer, qui ab an. 492. 496. sedit. Ejus scripta prelixè Gerh p. 450 *Arnus*, *Lex. antiq.* p. 1020. aliq. recensent. Liber de duabus in Christo naturis habetur *Tom. 4. Bibl. PP.* tit. 2. f. 557. quem *Gelasii* non esse, plurimi hætenus, Pontificis etiam, contenderunt, *Spondanus* autem equam legitimum ei adjudicavit. *Vid. Labb.* pag. 40. ubi & de binis aliis *Gelasii*, *Cesareæ in Palestina* *episcopis*, à *Photio* memoratis, quorum alter sermone de Epiphania, alter contra Anomos scripsit, legere attinet.

(b) *Miræus* *Bibliothec. Ecclesiastic.* g. 72.

Librum de duabus Christi Naturis contra Eu-

*tychen*, qui in *Bibliotheca Patrum* extat, non esse *Gelasii Papæ*, sed *Gelasii Cyziceni*, *Cesariensis in Palestina Episcopi*. At vero *Henricus Spondanus*, in *Epitome Annalium Baronianorum*, ad annum 496. isto de libro agens notulam hanc margini adscripsit: Ita quidem senserunt & alii plerique hætenus, nimirum hunc libellum non esse *Gelasii Papæ* parum. Verum illum *S. Fulgentius Ruspensis* Episcopus, qui eodem tempore vixit & æque Afer natione fuit, *Gelasio Papæ* absque ulla dubitatione adscribit, multa ex eo citans, resp. 2. ad *Ferrandum Diaconum*.

(c) *Du Pin* *Nouvelle Bibliotheque*, *T. IV.* p. 270.

*Neanmoins il y a des preuves convaincantes, qui font connoître, qu'il est de celui-ci. Car I. il se trouve dans les Manuscrits avec les lettres de ce Pape. 2. Saint Fulgence, qui est un témoin irréprochable, le cite comme estant du Pape Gélase. 3. Gennade nous assure que ce Pape avoit fait un grand Traité contre Eutyche & Nestorius. Cela convient à celui-ci, qui porte ce titre, & qui est assez considerable. Car quoi-que ce ne soit pas un gros Ouvrage, c'est un grand volume au sens de Gennade. Il ne faut pas s'étonner qu'il ne cite pas d'Auteurs Latins, ayant affaire à des Grecs, contre lesquels il pouvoit fort bien se servir de l'autorité d'Eusebe de Cesarée. Enfin, le style de Traité fait assez connoître qu'il est du Pape Gélase. Il y montre, qu'il y a deux natures en JESUS Christ, unies en une seule personne, & que ces deux natures ont conservé leurs proprietéz. Cette vérité y est prouvée dans la premiere partie par l'autorité de l'Ecriture Sainte, & dans la seconde par les témoignages des Peres Grecs. On trouve sur la fin de la premiere partie un passage sur l'Eucharistie, tout semblable à celui de Theodoret.*

(d) *Actorum Eruditorum Supplementa* *T. II. Sect. IX.* p. 423.

*Gelasio Papæ tractatum* contra Eutychem & Nestorium strenue vindicat, explosis, quibus cum *Baronio* *Bellarminus* *Gelasio Cyziceno* eum asserere satagit, argumentis, quod Protestantibus, nostrarum partium imprimis, ob locum de *S. eucharistia* sub finem partis prioris, celebri illi *Theodoret* loco prorsus similem, non potest non esse gratissimum.

(dd) *Symbola Reiskiana*.

*Unicum duntaxat auctorem* reperio, nempe *Josephum Pamphilium*, Episcopum *Signinum*, *Augustinianum* hoc opus *Joanni Papæ*, tribuentem pag. 22. *Chron. Augustin.* Prodit tandem variis in locis sub *Gelasii Papæ* nomine, *Basilææ* 1528. *Tiguri* apud *Froschouerum* 1557. & *Parisiis* *Tom. 4. Biblioth. Patrum*. *Suffridus Petrus*, *Leopardiensis* *Frisius J. C.* tribuit etiam hoc opus *Gennadio*, ut patet in præfatione ad *Gennadium*, sed perperam, ut annotat *Possevinus v. G.* Extant MSS. in Vaticano.

(e) *Cave* *Histor. Litter. Script. Eccles.* pag. 264. 265.

*Decretum in Concilio Romano LXX. Episcoporum* an. 494. de *Libris Canonicis, Ecclesiasticis, & Apocryphis*. Decantatissimum hoc *Gelasii* decretum in omnium ore & manibus habetur. His rite perpensis, optimo jure concludo fictum aut Suppositivum esse hoc *Gelasii* Decretum.

tum, ac ejusdem esse cum Epistolis primorum Pontificum Decretalibus farina, ex eademque Isidori Mercatoris officina prodiisse.

(f) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Ecloga. VI. c. XII. p. 161.

Canon hic tertius tribuitur Gelasio primo Papæ. Sed monet Dn. Stephanus Baluzius, antiquitatis Ecclesiasticæ thesaurus vivus, in veteri Codice MS. Ecclesiæ Urgellensis, itemq; altero monasterii Jurensis idem decretum tribui Hormisdæ Pontifici, qui post Gelasium floruit, sed & in vetustissimo codice collectionis Dionysianæ se scriptum vidisse testatur decretum hoc à Damaso Papa diu ante Gelasii tempora fuisse editum. Inde colligit, Damasum forsan primum omnium de hujusce libris decrevisse, deinde Gelasium id renovasse & auxisse. Idem & Hormisdam fecisse videri. Videamus Canonem ipsum. Probantur eo actus B. Sylvestri, quamvis auctor sit incertus. Augustinus Steuchus Eugubinus Eusebium Cæsariensem auctorem putat. Eumq; in codice vetustissimo Bibliothecæ Didaci Mendozæ, Græce scripto de vita Sylvestri nominari Tomo V. vitarum, quas Aloysius Lipomanus à Græco in Latinum vertit, Simeoni Metaphrastæ tribuitur. Alii Damaso Pontifici adsignant, primum pontificum vitas exorso. Vide Alb. Pighium lib. 5. de Ecclesiæ hier. c. ult. Trithem. in Damaso.

GELASIUS v. Diplici.

GELDENHAURIUS v. Vulturius.

GELIANDRO v. Sgambati.

(1162.) Collegii GELLIANI nomine emissam Censuram Programmatis à Job. Henr. BOECLERO, innuimus supra in Anonymis num. 996.

GELSIO v. Rogeri.

(1163.) Guilielmus Rudolphus GEMBERLACHIUS apud Triboces Consul. Sub hac larva in publicum emisit Spongiam per Franco Gallum expressam in 4to Antonius BRUNI Burgundo-Sequanus; indicante Symbola Reiskiana. Adde Bailleum in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 558. Vide, quæ supra num. 1102. in FRANCO GALLO monuimus.

(1164.) GENARI ou JANUARIUS, Paolo Angelique APROSIO. Baillet. liste des Auteurs degvisez p. 558.

(1165.) GENDRE le Sieur le : Guillaume de LAMOIGNON avec Olivier LEFEVRE D'ORMESSON Baillet. ibid. p. 558.

(1166.) Gilberti GENEBRARDI Liturgica: potius Claudii SANCTESII. Gretser. Not. Tom. II. de Cruce p. 597. Hæc Symbola Normanniana.

GENIATE v. Cordo.

(1167.) GENNADIO, sive GEORGIO, vel ut ab aliis vocatur, GREGORIO SCHOLARIO, abjudicant aliqui etiam Pontificorum, Defensionem quinque Caputum Concilii Florentini, tribuuntque GREGORIO PROTOSYNCELLO, quos inter est post alios Th. Raynaud. I. sæpe c. pag. 104. (a) sed contra est Leo Allatius de Georgiis adde Labb. ad Bellarm. p. 397.

Et Hydei Biblioth. Bodlej. post N. p. 145. & 146. vide & Caveum Chartophyl. Eccles. p. 305. Wharton Append. ad Hist. ejus liter. Scriptor. Eccles. p. 93. Olearium Abac. Patrolog. pag. 176. Miræum Biblioth. Ecclesiast. pag. 266. Acta Erudit. Lips. 1682. p. 184. In primis autem Rivetus Critic. Sac. lib. IV. c. XIX. p. 448. (b) prolixè suppositos hos Gennadio factus esse docet.

II. Eidem Georgio Scholario quomodo quædam à MELETIO Syrigo supposita sint, vide differentem in Actis Erudit. Lipsiens. 1687. p. 93. 94. Thomam Smithium. (c)

(a) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 140.

Gennadio, (olim Georgio) Scholario, Patriarchæ Constantinopolitano, supposita est defensio quinque capitum Concilii Florentini, quæ vere est Gregorii Protosyncelli, qui ex Confessario Joannis Palæologi Imperatoris, & Vicario Patriarchæ Alexandrini in Concilio Florentino, tandem evehctus est ad Patriarchatum Constantinopolitanum. Ipsemet alibi se defensionis prædictæ auctorem prodit, scribens adversus Marcum Ephesium. Nam nominatim allegatum suum illud opus pro capitibus controversis in Concilio Florentino. Ac ne quis opponat, varios Græcos post Concilium Florentinum, cui assuerant, scripsisse defensionem eorundem capitum; in contrarium est, quod ipse verbatim alibi non pauca e suo illo opere describit, quod c. alieno opere non faceret.

(b) Rivetus Critici Sacri Libri, IV. c. XIX. p. 448.

Neque enim hic Gennadius est Archiepiscopus ille Constantinopolitanus, qui sub Leone Imperatore Anatolio successit, anno 458. sed personatus nescio quis Patriarcha, qui expositionem synodi Florentinae scripsit, & ejus quinque decretorum contra Græcos patrocinium suscepit. Nec etiam potuit esse Gennadius ille Scholaris Patriarchæ Constantinopol. qui in Gregorii, Florentiæ demortui, locum à Græcis susceptus est, rejecto Bessarione quem Papa creaverat Patriarcham, sed titulo tenus ut testatur Genebrardus Chronolog. lib. 4. an Christ. 1449. Aut si fuit idem Scholaris, certum est resipuisse, cum una cum Marco Ephesino retraxerit omnes Græcos à Latina Ecclesia, ut scribit Chalcondylas. lib. 5. de rebus Turcicis. Sed nec verum est aliquando aliter sensit Scholarium, Græcorum doctissimum, si eidem auctori fides habeatur, qui ne quidem ab initio Latinorum dogmati consensum præstare voluisse Marcum Ephesium & Scholarium testatur, ut valde probabile sit, quæ sub hujus Gennadii nomine inter Latinos prodierunt, à Græcis transfugis à Pontifice conductis, fuisse sub Constantinopolitani Scholaris nomine

conficta, & eo Thomæ Aquinatis opusculis ad-  
versus Græcos magna ex parte desumpta.

(c) Acta Eruditorum Mensis Februarii  
A.O. 1687. p. 93.

Is est Georgius Scholarius, qui capta à Turcis  
Constantinopoli, in Patriarchale solium evehctus, ab eo  
tempore Gennadius audire maluit. Respondet Smi-  
thus, locum e Gennadio productum esse suspectum, & a  
Meletio Syriago Græculo tenebrione, Romanis partibus  
addictissimo, Gennadio dolose supponi; in Gennadii  
Scriptis editis & ineditis nihil tale deprehendi, nec sine ja-  
ctantia triumphaturos fuisse Allatium & Possevinum,  
si Gennadium bella hac μετὰ σιωπῆς voce, cause sue quo-  
dammodo annuentem reperissent, mirum prætere a vide-  
ri, cur tot Auctores, qui post Gennadium scripserunt, etiam  
ubi de industria de sacramentis agunt, vocabulo isto tan-  
quam inauspicato abstinerint, si illud Patriarcha Gen-  
nadius auctoritate sua munivisset; ignotum esse illum ter-  
minum Hieremiæ Patriarchæ decessoris sui scriptis non  
mediocriter versato, & Simonium frustra objicere,  
quod Jeremias ob styli elegantiam à barbara ista voce ab-  
horrens, equipollentem adhibuerit. Nec enim Jere-  
miam styli delicias tantopere sectari, nec idem esse μετὰ  
βόλων, & μετὰ σιωπῆς, cum illa vox qualemcunque  
panis & vini consecrati mutationem, hæc vero  
substantialem elementorum in carnem & sanguinem  
Christi conversionem innuat. Ex his aliisque  
argumentis concludit, ὑποβόλιμαϊον esse Gennadium  
à Melerio Syriago, & inde a Simonio productum.

(1168) GENOVA: Ignetto da: Inghetto  
CONTARDO ouè CORRADO. Baillet. liste des  
Auteurs deguifez p. 558.

(1169) GENUA GENOVESE ouè GE-  
NUENSIS: PASSERA ouè de PASSERI-  
BUS BALBO, MONGIARDINIRE. Baillet, ib.  
p. 559.

GEOFREDUS v. Godefridus.

(1170) GEORGES, le Prieur de Saint.  
N. le TOURNEUX. Baillet, ib. p. 559.

(1171) GEORGII Nicetæ Epistolæ de Crea-  
tione Hominis, tanquam MStæ in Bibliotheca Cæ-  
sarea extantes citantur a Frisio Bibliothecæ Ges-  
nerianæ Pag. 273. a. quas tamen esse ipsum GRE-  
GORII NYSSENI librum de Creatione hominis in-  
scriptione libri, incuria Amanuensium ita misere  
macerati, docet Lambecius Commentar. de  
Biblioth. Cæsarea lib. I. p. 43. 44.

(a) Lambecius Commentar. de Bibl.  
Cæsarea. Lib. I. p. 43. 44.

Verum enim vero priusquam ulterius progrediar,  
non possum, quin lepidò aliquo exemplo ostendam, Joan-  
nem Jacobum Frisium supra citato epistolæ dedicati-  
o loco non injuria de amanuensium suorum imperitia  
& oscitantia conqueri. In editione enim Bibliothecæ  
Gesnerianæ ab ipso aucta, ubi diversorum Georgio-  
um scripta recensentur, hæc quoque inter alia leguntur:  
Georgii Nicetæ Epistolæ de creatione hominis;  
4to. MS. in Bibl. Imp. Vienna. Quæ verba P. CL. Leo  
Allatius, primarius Bibliothecæ Vaticanæ Custos, quem

ut veterem amicam honoris causa nomino, Diatribæ  
suae de Georgiis & eorum scriptis inseruit hoc modo:  
Georgii Nicetæ Epistolæ de creatione hominis:  
4to. MS. in Bibl. Imp. Vienna Epitome Gesne-  
riana. Rectissime profecto fecit Vir doctissimus, quod  
nihil præterea addiderit, sed incognito illo Georgio Ni-  
ceta in medium relicto, onus probandi reliquerit Frisio.  
Quippe revera Georgius ille Nicetas nunquam fuit in  
rerum natura, sed ex oscitantis amanuensis calamo na-  
tus est. Nam, cum in communicato Bibliothecæ Cæsareæ  
Indice abbreviate scriptum esset: Greg. Nyss. Ep. de  
creatione hominis, hoc est, Gregorius Nyssenus  
Episcopus de creatione hominis; ridicula prorsus  
metamorphosi ex Gregorio ille nobis fecit Georgium,  
ex Nysseno Nicetam, & ex Episcopo epistolæ.  
Quam facile autem & frequenter prænomina Georgius  
& Gregorius ab antiquis & novis auctoribus confundan-  
tur, pererudite observat jam memoratus Leo Allatius  
in jam citata Diatriba de Georgiis, & quidem præci-  
pue, ubi agit de Georgio Alexandrino, cujus epistolæ  
græcæ dicuntur extare Venetiis. Quin etiam expresse  
ibi monet, Frisianum illum Georgium Nicetam a  
R. P. Antonio Possevino in Apparatu Sacro appellari  
Gregorium. Corrigendus igitur & Apparatus ille ibi  
est, utpote cum Opus de Creatione hominis, quod  
fictitio Gregorio Nicetæ istuc attribuitur, revera sit  
Georgii Nysseni Episcopi.

(1172) GEORGII Nicomedie Archiepiscopi  
nomine citatus liber de Cruce apud Frisium Biblio-  
thecæ Gesner. pag. 273. a. eundem esse cum  
MICHAELIS PSELLI Oratione in Crucifixionem  
Domini nostri Jesu Christi, conjicit Leo Allatius. Cu-  
jus Conjectura probatur quoque Lambecio Com-  
mentar. de Bibliotheca Cæsarea lib. I. p. 135. (a)  
Quamquam aliquomodo sententiam mutasse vi-  
deatur in Erratis residuis lib. IV. sub junctis. p.  
338. quæ vide.

(a) Lambecius Commentar. de Bibl.  
Cæsarea Lib. I. p. 135.

Georgii Nicodii de Cruce. Quæ verba sic  
mutanda sunt: Georgii Nicomedie Archiepiscopi  
liber de Cruce. Hæc enim hæc Possevinus more  
suo ex Joannis Jacobi Frisii Bibliotheca Universalis,  
ubi istius Codicis mentio fit his verbis: Georgii Nicome-  
die Archiepiscopi de Cruce, quem falso quidam  
Psello adscribere, græcè MSt. in 4to. in Bibl.  
Imp. Vienna. Hæc Frisius. Quod ad me autem  
attinet, ingenue fateor, me nec hunc, nec ullum alium  
librum Georgii Nicomediensis de Cruce, quem alii  
Michaeli Psello attribuerunt &c.

[Addit dein Lamb. Allatii verba Diatr. de Geor-  
giis. p. 13. hoc modo.]

Georgii Nicomedie Archiepiscopi de Cru-  
ce; quem falso quidam Psello adscribere, græcè  
MSt. in 4to. Biblioth. Imp. Vienna Epitome  
Gesneriana. Miror præteritam à diligentissimo  
Gretlero. Et quinam hi erunt, qui Psello tribu-  
unt? In Codice meo satis antiquo, læcero, ex-  
soque habetur oratio Michaelis Pselli, εἰς τὴν  
Σταύρωσιν τῆς κρείττης Ἰησοῦ Χριστοῦ.  
in Crucifixionem Domini nostri Jesu Christi  
Principium: τὴν τῆς  
σωτηρίας λόγον ὡς ἀποδοκίματός μου εἰς τὴν  
πίστην, satis prolixa & elegans, læcera tamen & ipsa, qua sane

nihil in eo argumento vidi accuratius aut gravius, quod & adnotavit in ejus principio nescio quis: *ἔστι ἡ καὶ εἰς τὸ πᾶν ἐξαιρέτων*, Est autem & hæc oratio præstantissima. Eam tamen hujus Georgii non esse, stylus ipse & modus rerum tractandarum arguit, quæ evidentissime *Pfello* vindicant. Hucusque *Allatius*; *cujus conjectura hæc uti antea dixi, valde mihi videtur probabilis.*

GERALDUS v. de Cruce.

(1173) GERARDI Hispani, nomine prodiit Calari, ut sonat, 1635. in 4to *Francia Engannada*, Francia respondida. Auctorem Scripti perhibet N. *Antonius* in Bibliotheca sua Hispanica p. 423. b. D. *Gundisalvum* de CESPEDES & MENESSES MATRITENSEM: adde *Bailletum* in indice des Auteurs deguisez p. 559.

GERARDUS v. *Lysfrius*.

(1174) *Petrus* GERARDUS: *Fauste* da LONGIANO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 559.

(1175) GERBERTUS Philolophus. Ei in codice quodam tributus *Sermo de informatione Episcoporum* idem est cum libello *de dignitate Sacerdotali*, qui extat inter Opera D. AMBROSII: vide *Aetorum Lipsiens.* *supplem.* tom. II. Sect. V. pag. 220. (a)

(a) *Aetorum Eruditorum Supplementa.* Tom. II. Sect. V. p. 220.

*Sequitur hunc tractatum libellus de dignitate sacerdotali, qui in codice quodam Lemovicensi Gerberto Philolopho seu Papæ Sylvestro tribuitur, & inscribitur: sermo de informatione Episcoporum; unde Mabillonius, inter Benedictinos illos Parisienses e congregatione S. Mauri, quibus novam hanc Ambrosii editionem debemus, celeberrimus, cum hunc Gerberti sermonem parte 2. Analectorum suorum ederet, diversitate tituli deceptus eum nunquam antea vulgatum existimavit, etsi toties inter Ambrosii opera jam editus fuisset.*

(1176) Mr. GERMAIN Docteur en Theologie. Ejus nomine prodiit Anno 1687. in 12. duobus Tomis, Gallico Idiomate: *Tradition de l'Eglise Romaine, sur la Prædestination des Saints, & sur la Grace*, A Cologne chez Nicolas Schouten, & se trouve à Rotterdam chez Reinier Leers. Autorem scripti sed dubitanter constituit Antonium ARNALDUM *l'Histoire des Ouvrages des savans* tom. I. September. 1687. pag. 117. (a) & Octob. 1687. p. 215. (b) PASQUIERUM autem QUESNELLUM quanquam æque dubius *Bailletus* in Indiculo des Auteurs deguisez p. 559.

(a) *Historie des Ouvrages des Scavans* tom. I. September. 1687. p. 117.

*Cet Ouvrage ressemble tellement à un autre qui fut imprimé en 1651. & intitulé, Apologie pour les Saints Peres de l'Eglise défenseurs de la Grace; la methode en est si semblable a celle du Livre & de l'Au-*

*teur de la Perpetuité de la Foy; le stile en est si fleury, & les raisonnemens en sont si beaux, qu'il y a bien de l'apparence que l'on a voulu faire honneur au nom de Mr. Germain: & si nous osions tirer le rideau, nous trouverions sans doute Mr. Arnould. Cependant si Mr. Germain est effectivement un Docteur en Theologie, il est bien heureux que son nom se fait trouver à la bienveillance de Mr. Arnould, car il en aura peut-être un jour tout l'honneur, comme Térence a eu toute la gloire des Comedies qu'il Scipion & Lelius composoient sous son nom.*

(b) *Ibidem* Octob. 1687. p. 215.

*Nous avons parlé du premier Tome dans le mois de Septembre dernier, & voici le second. Comme selon toutes les apparences l'Auteur n'est pas le même Mr. Germain sur lequel nous avons expliqué nos soupçons, l'on nous avertit que des quatre Parties qui se trouvent dans ce II. Volume, il y en a trois qui n'avoient point été faites pour être jointes au premier. C'est pourquoy l'on en fait des excuses tres-soumises, & l'on offre au pretendu Mr. Germain de le delivrer de cette compagnie, si elle n'a pas le bonheur de luy plaire.*

(1177) GERMAIN, le Sieur de Saint: N. de la VERGNE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 559.

(1178) GERMANICUS Cæsar. De Eju nomine extantibus

(I.) *Anatea translatione.*

(II.) *Carmine de Puero Thrace supra in Domitiano num. 954. egimus prolixè.*

*Constantinus* GERMANICUS. v. *supr.*

(1179) GERMANICI VERIDICI titulus suum in Italiam descriptum edidisse *Guilielmus FEDERLE*, Germanum Pfreumdensem in Bavaria, Jesuitam, indicat *Sotvell*. *Biblioth. Scriptor Societ. Jes.* p. 324. & *Witte* *Diar. Biogr. Ao.* 1638 ad d. 4. Maji.

(1180) Germanus vide BAVARUM supra.

(1181) GERMANUS CONSTANTINOPOLITANUS Patriarcha, qui sedit seculo octavo, Autor vulgo creditur

(I.) *Encomii S. Deiparæ.*

(II.) *Theoriæ rerum Ecclesiasticarum.* Quæ scripta tamen à *Gretsero*, *Allatio* aliisque JUNIORI CUIDAM GERMANO, Patriarcha: itidem Constantinopolitano sed seculi XII. initio assignantur, monente *Oleario Abaci* *Patrolog.* pag. 177. (a)

Quin & Germano huic a Manachis latine factionis supposita quædam esse scripta cense *Spanhemius Elench.* *Controv.* p. 403. (b)

(a) *Olearius Abaci* *Patrolog.* pag. 177. 178.

*Germanus, sedis Constantinopolitanae ab anno 715. ad 730. Patriarcha, ann. 740. (non 730. ut Bellarm. alique plures scribunt) in exilio, quo imaginum cultum à Leone Conone Iaurico Grec. Imp.*

actus fuerat, excessit. vid. Labb. T. I. pag. 350. & Gerh. pag. 490. Extat sub ejus nomine Fragmentum aliquod contra hæreses ad Anthimum, ab Henr. Canisio T. 3. antiq. lect. editum, & una cum encomio S. Deiparæ, insertum Bibliothecæ Magn. Colon. T. 8. Ejusdem Theoriam rerum Ecclesiasticarum, v. Tomo VI. Bibl. Par. edit. 2. f. 135. itemq; expositionem Orationis Domin. T. I. f. 939. Est præter hunc junior quidam Germanus, ejusdem Constant. Ecclesiæ, initio Seculi XII. Patriarcha, Arsenii successor, cujus nomen præter alia, Orationes in primam Jejuniorum Dominicam, & in imaginum restitutionem à Jac. Gretsero editæ, & Bibl. Magn. Col. Tom. XII. Part. I. f. 188. Adde, quod idem Gretserus, Al. latius, aliique, supra memoratum Encomium, & Theoriam, huic ipsi modo dicto Germano tribuant vid. Labb. l. c. tertium quoq; Germanum, nec ineruditum Patriarcham, nominantem.

(b) Spanhemius Elenchi controvers. pag. 403.

Parisupponendi libidine, & affingendi Græcis & Orientalibus, quæ faverent causæ Latinorum, nomen mentitæ sunt Pagina Virorum Romanensium bene multe. Ex: gratia sub nominibus Germani Constantinopolitani, Barlaami Monachi, Symeonis Thesalonicensis, Symeonis Metaphrastæ, Georgiorum, Germanorum, &c. aliis id genus, certum est latere quandoque homines Latine factionis, pleurumq; Monachos, seu hæc nomina supponentes, seu forte cognomines Græcis.

### GERMANUS v, Philaetha.

(1182.) Hermanni GERMBERGII nomine sæpius recocta Proverbia Brunonis SEIDELII esse, Dialogos vero Circeos Jo. Baptiste GELLI Italicos esse, quod etiam ipse suppresserat, indicat V. Cl. Jacob Thomas. de plagio litterar. §. 437. & 442.

(1183.) Joanni de GESSEN vel de GERSEN, vel GERSONI, Abbati Vercellensi, (quem alii Joannem CHARLIERIUM à patria cognominant) Cancellario Parisino adscripti olim aurei quatuor libelli De Imitatione Christi, à Francisco Artopæo, Sebastiano Castalione, Henrico Sommalio, aliisque sæpius editi, Græce vero etiam per Georgium Mayr, Jesuitam, Augustæ Vindel. 1615. & Germanice per Joh. Arnd. Theologum scriptis æque ac Vita inclytum, Galliceque per M. R. G. A. G. tum Hispanice à Ludovico Granatensi, & Italice à nescio quo: imo & Bohemice per Balthasarum Osthovinum, Hungarice vero per Petrum Pazman. Arabice per Cælestinum à S. Liduina, denique & Turcice a Jesuitarum aliquo redditi, quod sint THOMÆ à KEMPIS, cujus alia quoq; Theologica partim & Historica opera habemus, optime omnium evicit Heribertus Rosvveidius Jesuita, in Vindiciis Kempensibus, editis Antwerpæ apud Planti-

num 1617. in 12. & alibi, contra Constantinum Cajetanum, cujus Concertationes Romæ, anno superiore prodierant, quique Apologeticam etiam anno sequenti Responsonem eidem Rosvveido frustra opposuit: postquam ipsius Rosvveidi rationes non modo Bellarmino, qui primus ansam huic disputationi præbuerat, de Scriptor. Ecclesiasticis ad A. 1400. p. m. 298. sed & omnibus doctis uberrime satisfecerant. Adde Jo. Gerh. Vossium de Historicis Lat. l. 3. c. 10. Theophil. Raynaud. p. 144. & seqq. qui totam hujus certaminis historiam fuse narrat, tum ex professo conscriptos de hoc argumento libros, inter quos præter Vindicias Jo. Rosvveidi, Heferique Kempenses, etiam Jo. de Launoy Judicium de Autore librorum de Imitatione Christi, Paris. 1650. 8. Gabr. Naudæi Velitationes Kempenses contra Jo. de Launoy, Paris. 1651. 8. Jo. Gersen Auctor libri de Imitatione Christi assertus a Roberto Quatremares, contra refutat Jo. Fronteau. Paris. 1650. 8. Franc. Valgravii argumentum Chronologicum contra Kempensem, quo Thom. a Kempis non fuisse auctorem librorum, de Imitatione Christi, adversus Jo. Frontonis Thomam a Kempis vindicatum, demonstratur. Paris. 1650. 8. alios quoque invenias plures tanto numero, ut denique de iis omnibus scripserit Naudæus Bibliothecam Kempensem, Paris. in 8. editam. adde Valer. Andr. Bibl. Belg. p. m. 836. & seqq. Fr. Svveert. p. 605. & Martin Schoock Fab. Hamclens. part. 2. c. 4. p. 72. de Benedictinis falsariis notanda narrantem. Deniq; Leonem Allatium Apum Urbanar. pag. 73. De ipso Kempensi libro videatur Nicolaus Hunnius: In der Christlichen Betrachtung der neuen Paracelsischen und Weigelianischen Theologen pag. 11. 12. 13. Oriundus Kempis, quod permodicum est in agro & diæcesi Colonienfi Oppidum, Canonicus regularis, obscuræ notæ homo, qui librum edidit de Imitatione Christi, qui quidem liber opiniones de propriis viribus, bonis operibus, & alia falsa Pontificiorum dogmata rejicit ac improbat interim tamen a Weigelianismi suspitione alienus non est, ideoque potius ab eruditis, quam a plebeis, & quidem magno cum judicio legendus est. Verba sunt Francisci Irenici p. 85. Indicis Collegio Burgoldensis subjuncti.

De quorum veritate, eorum nempe, quæ à Weigelianismi suspitione alienum non esse Kempium affirmant, quarit Excellmus Syndicus à Mastricht in margine ita: quomodo? cum Weigelius diu post Th. Kempis ortus sit? addens de auctore paulo post etiam hæc: Interim habemus hujus libelli editiones in quibus Joanni Gersen adscribitur: Parisinam de Marnes. 8. aliam Parisinam 1489. 1491. 1492. 1500. 1513. 1515. 1517. Venetiis 1518.

Kempio tamen afferentium opinionem sequitur Antonius Reiferus, vide *Monatliche Unterredungen* 1693. p. 212. 213. (a) Econtrario encomium libri facit *Voëtius Ascet.* seu *Exercitior. Pietatis Prolegom. Qu.* 8. p. 8. 9. 10. ubi citat elogia multa Pontificiorum, & *Gaddius* de *Scriptoribus* Tom. II. p. 216. (aa) Anglica versio & Belgica, pag. 10. modo citator. *Ascet. Voëtii* laudata.

Non tamen de dignitate hujus scripti tam dubia Eruditorum judicia sunt, quam de vero Auctore acris contentio, quam vivis coloribus depingit Magnificus Dominus *D. Maierus*, in *Dissertatione* sua *Epistolica* ad me data, & impressa *Hamb.* 1689. statim ab initio, ubi *Mabillonium* addit Auctoritate *Codicis Aronensis* *Gerfenio* libros hos vindicasse: quem *Mabillonium* libuit hic suis verbis loquentem audire ex *Musei Italici* Part. 1. p. 21. 28. 208. (aaa) Codex autem hic una cum aliis à *Benedictinis* in *Colloquio Parisiensi* productus coram eruditissimis Arbitris; ut indicat *le Journal des savans* 1678. Tom. IV. pag. 121. (b) Militat præterea pro *Gerfenio* Editio librorum de *I. C.* facta 1498. per *Joannem Higmanum* Germanum, quæ editio *Joannis Gersonis* nomen aperte præfert, ut indicat *le Journal des savans* Tom. XVII. p. 470. Præter *Mabillonium*, *Gerfenii* partes strenue etiam egit *P. Delfeau*, qui peculiari scripto libros de *Imitatione Christi* ei assertum ivit, quod recenset *le Journal des savans* 1675. Tom. IV. p. 185. cui tamen oppositas *Vindicias Kempenses* vide au *Journal des savans* de l'an. 1678. VI. p. 18. Et nuper, *Canonicis Regularibus*, qui pro *Thoma à Kempis* depugnant, animum erexit inventum *MStum*, sub *Consolationis Interioris* nomine, quod partem librorum de *I. C.* continet. *Publici* illud *Juris* fecerunt *Parisi.* 1690. in 12mo. Vide *le Journal des savans* 1690. Tom. XIX. p. 608. 610. (bb) Quanto autem studio hi *Regularis Ordinis Canonici* annitantur *Thomæ à Kempis* opuscula hæc vindicare, ex illo colligi potest, quod *Naudæus Parisiis* in 8vo ediderit *Bibliothecam Kempensem* s. eorum, qui *dissertationibus* aut libris editis *Thomæ Kempensis* causam tuendam susceperunt. Et redintegrata non ita pridem lis est huic *Naudæo*, cum *Benedictinis*, de vero librorum de *Im. C.* auctore: cujus occasionem describit *Mabillon*, vide *Monatliche Unterredungen* 1693. p. 213. (c) Quæ contentio de Auctore durat adhuc maxima inter duos potissimos *Romanæ Religionis* ordines Illo pro *Joanne Gerfenio*, Hoc pro *Thomæ à Kempis* dicto *Malleolo* s. *Hemmerlein* militante, vide *Journal des savans* 1692. p. 301. (cc) Prodicunt hac occasione scripta

(I) *Kempis Vendicatus.* 8. P. 1641.

(II.) *Gerfon librorum de J. C. Auctor assertus* per *Quatremaires.* 8. P. 1650.

(III) *Apologie, pour Th. à Kempis* 8. p. 1651.

(IV) *Apologia pro Jo. Gerfenio.* 4to *Lugd.* 1666.

(V) *Libri de Imitatione Christi* *Jo. Gerfen* asserti 8. P. 1674.

(VI) *Vindicia Kempenses adversus Fr. Delfeau* 8. p. 1677.

(VII) *Animadversiones* in has *Vindicias*. *Parisi.* 1677. in 8vo. vide *Cinelli* *Biblioth. Volante Scanz.* XII. p. 105. n. 119.

(VIII) *Kempis, Thomæ, Biographia*, proque ipsius libris de *Imit. Ch. Apologia* per *Henricum Brewer.* 8. *Aquis grani.*

De quibus consule *Catalogum Boudoti.* Et hanc litem sopiturus nuperus *Conjectura Rom.* 1667. editæ Auctor, librum IV. *Gersono* indubitanter, reliquorum collectionem *Thomæ* adscribit, quorum verum Auctorem vel *JOANNEM VERCELLENSEM* vel *LIBERTINUM DE ILIA* *Casalensi*, vel *PETRUM CORBALIENSEM* postea *NICOLAUM V. Papam* credit: vid. *Warthon.* *Append. ad Cavei Hist. liter. Script. Eccles.* pag. 90. (d) *S. BERNHARDO* ab aliquibus adscriptum refert *Journal des savans* 1. Juill. 1675. p. 185. Pro *Gerfenio* tamen militat vetustissimum Exemplar *MStum Antvverpianum.* Vide *Monatliche Unterredungen* 1693. p. 214. 215. (dd) *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1693. p. 237. (e) *P. Delfeau* docente *Symbola Sperlingiana* *Gersonem* alium à *Cancellario* substituit (ee) *Opposita* eadem tamen *MStorum* Auctoritate *Thomæ à Kempis* libros de *J. C.* asserit *Franciscus Tolensis* in *Vita Kempisii* *Præf. Operibus* ejus in editione *Sommaliana* præfixa p. 41, Dum Ergo Res hæc in utramque partem à *Benedictinis* pro *Gerfeno* *Canonicis* autem *Regularibus* pro *Kempensi* disceptatur, plerique *Eruditi* hodie, *judicium* suspendere, quam uni alterive parti pertinaciter suffragari malunt, ex quibus nunc citare sufficiat *Caveum Chartophylacis Eccles.* pag. 311. (f) & *Natalem Alexandrum* in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1687. p. 438. (g) *Spener.* in nuperrima, sua responsione *Germanica* in 4. contra *Wittenbergenses* p. 121. §. 27. *Beughem* incunabulor. *Typographiæ* suæ pag. 80. (h) & p. 179. (i) antiquissimas duas memorat editiones, proque *Campani* nostro se declarat.

*Gerfenio* adscriptus

(II) liber de puella olim in *Francia* equitante in armis, quem tamen *Henrico DE GORCKHEIM* adscribere mavult *Gesnerus* *Bibliothec. Universal.* fol. 421. b. & cum eo *Jamesius* indicante *Symbola Normanniana.*

Extat quoque inter *Gerfonis* opera

(III) de dominio naturali civili & Ecclesiastico liber, quem esse *Jacobi ALMAINI*, *Senonensis*, censet *Cave* *Chartophylacis Ecclesiastici* p. 332. (ff)

(IV) *Meditationes* in *Psalms Penitentiales*, quas *PETRO DE ALLIACO* adscribit *Olearius* *Abaci Patrolog.* p. 362. 363. (gg)

*Genuina Gerfonis Opera* prolixo ordine recenset *Frisius* *Biblioth. Gesner.* pag. 443. 444. 445. De *Imitatione Christi* v. sententiam *Nicolai Hunni* sub lit. (k)

(a) *Monatliche Unterredungen.* 1693. pag. 212. 213.

Meines Orts halte ichs mit dem Antonio Reiro, der seinem wiederholten Beweis wieder Christianum Pauli einen Anhang beygefüget / in sich haltend eine unvorgreifliche Erinnerung / was eigentlich zu halten von denjenigen der Reformirten Lehrer in dieutsche Sprache übersehten Schrifften / welche scheinen zu der wahren Gottseligkeit vor andern sonderliche Anleitung zu geben. Da finden sich pag. 363. folgende Worte: Man hat sich etwa vor dieser Zeit sehr erlustiget mit denen unbekandten Büchern von der Nachfolge Christi / welche insgemein Thomæ a Kempis, einem Römischen Ordens-Manne / zugechrieben werden / und haben nicht wenige davor gehalten / es sey ein grosser Schatz sonderbahrer Anacht in demselbigen verborgen.

(aa) Jac. Gadius de Scriptoribus Tom. II. p. 216.

Gerso, seu de Gerson Johannes Cancellarius Parisiensis, Doctissimus & Optimus, multiplexque scriptor est hic prætereundus, cum satis de illo scripserim in libro inscripto: Principes Theologiæ &c. Id tantum addidero Joannem merito appellari a doctissimo Trithemio, Theologorum sui temporis longè principem. Gersoni olim tribuebatur opus de imitatione Christi, quod Thomæ a Kempis non pauci triuunt, quos complectitur Bellarminus Cardinalis; Abbas vero Constantinus Cajet. id constanter tribuit Jo. Gessen Abbati ordinis S. Benedicti, & de illo pretiosissimo opusculo scribit in Ep. Nuncupatoria Paolo V. P. M. atis enim constat à Græcis, & Hispanis, Gallis, & Germanis, Anglis, & Sarmatis, alijsq; (quod magis mirandum est) etiam à Turcis Christ. Phil. præceptorem propria cujusq; voce loquentem audiri.

(aaa) Mabillon. Mus. Ital. part. I. pag. 21.

In eo (nempe Codice Aronensi) omnia deprehendimus, quæ de ejus antiquitate & inscriptione quinquesub nomine Johannis Gersen abbatis repetita nostri obseruauerant.

Pag. 28. & Codex librorum quatuor de imitatione scriptus Ao. 1436. cujus Codicis titulum veterem nonnemo vulgavit, & nomen Gerson, alias Thomæ de Campis apposuit.

pag. 208. at Benedictus Baccinus, noster inprimis amicus, largitus est Codicem librorum de Imitatione Christi antiquum, in quorum fine hæc clausula legitur: Explicit liber quartus & ultimus S. Johannis Gersen, de Sacramento altaris.

(b) Journal des Scau. Anno 1678. T. VI. pag. 121.

Les Benedictins auoient cité beaucoup de MSS. en faveur de Jean Gersen, contre lesquels on s'estoit instruit en faux, & ils ne les auoient pas entre les mains pour faire vider cette objection. Ils les ont fait enfin venir à quelques années, & ils les ont exposez à la censure des plus habiles hommes de France, dans une assemblée, qui se fist il y a six ans. en présence de Monseigneur de Paris. Le proces verbal de cette conference ayant esté communiqué aux Peres de Ste. Geneviève, ils sont tombez d'accord de l'habileté & de l'intégrité des arbitres, qui auoient esté choisis pour cet Examen; mais ils ont repliqué que ces Scavans n'auoient pas eu le temps d'examiner ces MSS. avec le loisir qui estoit nécessaire pour en former un dernier

jugement. L'auteur de ces reflexions justifie le contraire; fait voir qu'il n'y a rien de plus authentique que ce qui se passa en cette assemblée, & qu'il n'y a pas lieu de douter de la valeur des MSS. produits en faveur de Jean Gersen Abbé, après le temoignage que ces Illustres en ont rendu en présence de Monseigneur l'Archeuesque. A quoy il ajoûte que l'on est prest de faire voir encore une fois les memes MSS. en presence des Arbitres, pourvu que les Peres de S Geneviève fassent en meme temps voir les leurs, afin de terminer une fois pour toutes cette longue contestation.

(bb) Journal de Scavans Anno 1690. T. 18. p. 608. 610.

La Consolation interieure, ou le livre de l'Imitation de Jesus Christ, selon son original, traduit d'un ancien exemplaire nouvellement découvert avec une dissertation, sur plusieurs differences considerables qui se rencontrent entre cet exemplaire & l'edition vulgaire de l'Imitation. In 12. à Paris chez Charles Robustel 1690.

Une des plus considerables differences est que tout ce qui est dit du Religieux dans l' Edition vulgaire est dit de Chretien dans celleci. Ce qui affoiblit les preuves tirées du texte latin en faveur de l'Abbé Gersen.

(c) Monatliche Unterredungen / p. 213. 214.

Die Critici haben nicht weniger zu schaffen / nachdem die Benedictiner mit Gabriel Naudæo so hart aneinander gerathen / daß sie gar einen Injurien-Proceß geführt / welcher aus der Frage entstanden / ob Thomas a Kempis, oder Joannes Gersen der wahre Auctor von diesen Büchern sey? deren jenes Naudæus, dieses aber die Benedictiner asseriret. Ich kan nicht vorbeih / einige Worte aus dem Mabillon lib. III. de Re Diplomatica Cap. III. num. 3. zu entlehnen / weil sie von einem und andern / das so befanndt nicht ist / gute Nachricht geben: Inprimis observanda est causa, quæ Naudæum ad tantas iras impulit. Iverat ille Romanam pro negotiis certis: Constantinum Carjetanum convenit, ut quos hic penes se habebat, pro Johanne Gersene libello de Imitationis MSS. codices examinaret. Hos bona fide a Cajetano, ut qui causæ fideret nihil doli suspicatus, comodat, & domum (ut eos accuratius exploraret) asportatos, aliquot post diebus in Johannis Gersen nomine adulteratos causatus, est. Accusationem hanc in Naudæum retorfit Quatremarius noster, reponendo, aut codices, integros esse, aut si corrupti viderentur, non alium ejus culpæ auctorem videri, quam Naudæum, qui illos solus in museo suo tractaverat. Excanduit ad hoc Naudæus: & inde illæ iras, quas per libellos suos ubique totis paginis evomit. Hinc suspecta saltem esse debent, quæ ab irato aduersario dicuntur; neque æquum est, hanc patere inimicitiiis viam, quam quisque averfatur, eum ut criminationibus infamare possit. Et quidem has falsas censuerunt eruditissimi viri, qui coram illustrissimo Parisiensi Antistite Harlæo istos codices a falsi suspicione immunes esse scripto contestati sunt anno M. DC. LXXIII. prout fidem facit publicum, hac de re eorum instrumentum.

(cc) Journal des Sçavans Anno 1690.  
T. XIIX. p. 301.

*L' Excellence du livre de l'imitation de I.C est si connue par les frequentes editions qui en ont paru depuis l'invention de l'imprimerie, par les traductions qui en ont este faites en toutes les langues, par l'usage des personnes de pieté, qui ont trouvé de saintes delices dans sa lecture, par les eloges que des hommes d'une eminente sainteté lui ont donnez, par la dispute de deux grands Ordres qui ont aspiré à la gloire d'avoir instruit & formé son auteur, que tout ce que j'en pourrois dire seroit inutile.*

(d) Wharton in<sup>o</sup> Append. ad Cavei Histor. Eccles. Scriptor. Ecclesiast. p.90.

*Haud tamen ita fors fecunda istius controversia tulit; ut intra Thomam Kempensem & Joannem Vercellensem claudatur. Fuere enim, qui, cum Joannem de Gersen, obscurum Scriptorum, parum norint, nominis affinitate decepti, Opusculum istud Joanni Gersoni, Cancellario Parisensi, adjudicarunt. Verum ea sententia dudum apud eruditos exulavit. Aliam init viam nuperus Conjecturæ Romæ anno 1667. editæ, autor, qui expensis utrinque argumentis, non unum sed plures Operis istius autores fuisse opinatur; ita ut Thoma quidem Kempensi Compilatoris gloriam relinquat, atum vero librum Joanni Gersoni indubitanter ascribat, de reliquis autem tribus dubitet, sintne ascribendi Joanni Vercellensi, an Ubertino de Illia Casalensi, an Petro Corbalensi: (qui Pontificatum Romanum, assumpto Nicolai V. nomine, anno 1328. usurpavit, & post biennium abdicavit) & allato demum Mariani cujusdam Florentini (quem anno 1430. floruisse putat) testimonio, in Petri partes propendet. Argumenta vero ejus diluit, ac Marianum integro sæculo juniorem esse demonstrat Daniel Papebrochius in Conatu suo Chron. Hist. ad Catal. Pontif. part. 2. pag. 82.*

(dd) Monatliche Unterredungen/ Anno 1693. p 214. 215.

*Der Streit ist auch bis auf diesen Tag noch nicht geschlichtet/ sondern die Scribenten fallen gemeinlich/ dem Naudæo oder den Benedictinern bey/ nachdem sie diesen oder jenem affectioniret sind Wenn aber das Urtheil nach denen vom Mabillon Lib. V. tab. 15. p. 372. producirten Speciminibus der MSSorum de Imitatione Christi gefällig werden soll/ so dürfften die Benedictiner recht behalten/ weil man Codices hat/ die vor Thomæ à Kempis Zeiten geschrieben worden/ und das mit dessen eigener Hand verfertigte Manuscript, welches die Jesuiten zu Antwerpen haben/ ihn nicht für den Autorem, sondern nur für den Abschreiber argiebt. Denn so schleust es: Finitus & completus anno Domini M. CCCC. XII. per manus fratris Thomæ Kemp, In monte S. Agnetis prope Zwoll. Wozu Mabillon diese Glosse macht: Autographum est ipsius Thomæ à Kempis, quod est penes reverendos Patres Societ. Jesu domus professæ Antuerpiensis. Nullum Thomæ exemplar hactenus prolatum. est antiquius hoc autographo: cujus & ipsa clausula scribam indicat, non auctorem, uti Kempenses quique sincerissimi modo confitentur, probantque clausulæ similes, qualis est hic alia n. II. Scriptum per me R. Viart. Sed hæc non sunt hujus loci.*

(e) Acta Eruditorum Mensis Maji. Ao. 1693. p. 237.

*Mentio fit Libri de Imitatione Christi Joanni Gersoni Abbati Ord. S. Benedicti iterato asserti, maxime ex fide MSS. exemplarium, quæ ejus nomen præferunt, quæq; nunc temporis visuntur in Monasterio S. Germani a Pratis Paris. 1674. 8.*

(ce) Symbola Sperlingiana p. 18.

*Huic vulgò tribuuntur libri de Imitatione Jesu Christi, & quamvis dubitarint alii pauci, qui Johannem Gerson auctorem fecerunt Cancellarium Parisiensem, aut Thomam alium, Priorem Vêndesheimensem, aut Carthusianum Monacum, Pater Delseau tamen Monachus Congregationis S. Mauri dilucide demonstrat auctorem istius libelli non esse alium, quam Johannem Gersen vel Gerson, Abbatem S. Stephani de Versellis, qui vixit circa annum Christi. 1240. Unde patet Gerson Cancellarium celeberrimum, ex affinitate nominis solum substitutum. Cum auctor Imitationis non semel se Monachum profiteatur, cujus conditionis non fuit Gerson Cancellarius, sed Gersen Abbas ordinis S. Benedicti talis fuit. Hæc dissertatio Patris Delseau prodiit Paris. 1674. 8. editione secunda, sub titulo, libri de Imitatione Jesu Christi, Joanni Gersoni Abbati Ordinis S. Benedicti iterato adserti.*

(f) Cave Chartoph. Eccles. p. 311.  
*De authore librorum de Imitatione Christi, mire certant, hoc præsertim tempore eruditi, sed memeturbis hisce non immisceo, nec certe nostrum est. tantas componere lites. Interim vide quæ habent Raynaudus de bon. & mal. libr. part. I. erot. 10. n. 230. p. 145. & Vincent. Placcius de Pseudon. pag. 199.*

(g) Acta Erudit. Lips. Ao. 1687. pag. 438. (R. P. F. Natalis Alexander, Ordinis F. F. Prædicatorum, in Selectis Historiæ Ecclesiasticæ Capitibus) de Imitatione Christi, num Thomam a Campis auctorem habeant, quod Canonici Regulares S. Augustini asserunt, an Johannem Gersen, cui Monachi Benedictini opus illud vindicare satagunt, pronunciare non audent; cum utriusque parti gravissima argumenta non deesse censeat.

(h) Beughem Incunabulor. Typogr. pag. 80.

*Thomas KEMPIS, seu ut alii, de Campis & Campensis cognomine MALLEOLUS, Belga, Professione Canonicus Regularis, Obiit a. C. 1471.*

*De Imitatione Christi libri IV. . . . 1485. in 8. Norib. 1487. Argent. 1489. Norib. 1494. in fol. Nota: sunt qui hosce de Imitatione Christi libro Joanni Gersoni adscribunt; attamen plurimorum judicio non recte.*

(i) Ibidem p. 179. *Livre de l'imitation de Jesus Christ par anciens attribué à S. Bernard, où Jean Gerson, mais l' Auteur d' iceluy est un devot Religieux, Canoine réglé selon Saint Augustin, nommé Frere Thomas Campis, Prieur de Windesem, Diocese*



Diocese d' Utrecht, traduit de Latin en Francois à Paris.  
- - - in 4.

(ff) Cave. Chartoph. Eccl. p. 332.  
Ejus est liber de dominio naturali, Civili & Ecclesiastico, qui extat alias inter Gersonis Opera P. I. 687. item de auctoritate Ecclesiae sive Conciliorum ibid. p. 705. item de potestate Ecclesiastica & Laica ibid. p. 751.

(gg) Olearius Abaci Patrum & Script. Eccles. p. 362. 363.

Petrus de Alliaco, Compendii alias, Picardie oppido, ad Isaram natus, Philosophiae ac Theol. Doctor insignis, Academiae Paris. Cancellarius, Magnus regiae domus Navarrae Magister, ac S. Capelle Palatii Thesaurarius, Regis item Caroli Eleemotynarius ann. 1390.

pag. 363. Meditationes ejus in Psalmos poënit. (quae à quibusdam Johanni Gerloni, cujus Praeceptor Petrus de Alliaco fuerat, tribuuntur,) extant inter orthodoxygrapha vet. Lat. Patrum, Grynæi, Tom. I. p. 1085.

(k) Nicol. Hunnius Betrachtung der Neuen Weygelianischen Theologie. p. 10. & seqq. II. & seqq.

Thomas de KEMPIS, hat unterm Pabstumb gelebet / ist sonst unbekand auffser dem / daß er umb das Jahr Christi 1441. wie dafür gehalten wird ein Büchlein de imitatione Christi (von der Nachfolge Christi) im Latein beschrieben / das hernacher ins Deutsche gebracht / und Anno 1578. zu Dillingen bey Johan Meyer, Anno 1580. zu Basel bey Samuel piario, und leglich Anno 1617. zu Magdebutg bey Johann Francken gedruckt worden.

Auf welches Büchlein / wie sich Weigelius gründe / erst gemeldet. p. ead. n. præc. 10. (v. alleg. ad Theol. p. 10. \*\*) Darbey allein diß Denckwürdiges zu erkennen / daß in gedachtem Büchlein die eigene Würckheit / gute Werck / natürliche Kräfte / freyer Will / etc. auffß höchst improbiret / und verworffen. Nicht an die Engel / noch verstorbene Menschen / sondern einig auff Gott gewiesen wird / dessen Erleuchtung / Bort und Würckung hoch gehalten / in summa aller Heiligkeit Anfang / und Ende allein auf Gott gestellt. Welches alles billich an dem Scribenten / der in dem tiefsten Egyptischen Finsternis des Pabstumbs gelebet / hochgeachtet / und gerühmet wird. Wie aber die Zeiten gewesen / und gemeiniglich / wenn man an einer Seiten zu viel weichen wollen / ist man auf andere getreten / und nicht weniger der Wahrheit feilet / und nicht geringe Irrthumb oder zum wenigsten ungeschickte Reden / die theils recht mögen verstanden werden / theils sich schwerlich werden entschuldigen lassen / darinnen: Daher dasselbe Büchlein nicht allerdinges des Verdachts / wegen Weigelianischer Gedancken / kan erlassen werden: Wiewohl es leicht kan geschehen lassen / und ganz gerne / so dieselbe Jemand auff einen guten Verstand getrauet auszulegen.

Es sind aber diese / daß er aus dem inwendigen und eusserlichen Menschen gleichsam zween unterschiedene Menschen machet / Edit. Basil p. 33. 118. 162. kufft sich auff das Göttliche Einsprechen pag.

134. 150. Göttliche Erscheinungen pag. 340. Da man alles siehet in einen pag. 4. welches nicht durch Menschen oder Schrift geschiehet / das nicht Moses sondern GOTT und ewige Wahrheit zum Menschen redet pag. 73. 74. Da die Menschen allein auswendig wirken / GOTT die Herzen erleuchtet und unterrichtet pag. 73. zu wem GOTT also redet / das wären contemplirende Himmelstehende gelehrte Leute / pag. 124. Die vom Fleisch zum Geist verwandelt werden pag. 128. 152. und den rostigen Leib ausziehen pag. 53.

(1184.) GERU Erre. Geofron DE LA VALLEE. Baillet liste des Auteurs deguizez pag. 559.

(1185.) Dominicus GERUS. Sub eo nomine edita a Dominico REGIO, ibidem non nominata, scripta recentent ex Maudosii Bibliotheca. Romana Acta Eruditorum Lipsiens. 1693. p. 309. vide GERI DIOCONME.

(1186.) GESENIUS. Ejus nomine quae extat disputatio de Purgatorio, CALIXTO videtur, adscribi à Dno Moltke in Annotationibus ad Religionem Medici p. 43. & 285.

(1187.) Ranutius GHERUS, Anagrammaticum involucrum est Jani GRUTERI, de quo Gaudentius Robertus praefatione ad Miscellanea Italica Erudita Parmæ 1590. in 4to edita. Celebris ille Janus Gruterus aliorum scripta coadunare, Poëtas Germanos, Italos, Gallos & Belgas Ranutii Gheri nomine, deliciarum titulo imposito, orbi literario communicare non est dedignatus. Duobus Voluminibus constare hæc Gruteri Collectanea sub Gheri nomine emissa. docent Acta Eruditorum Lipsiens. Ao. 1692. p. 279. (a) adde Batesium in Vita Scævola Sammarthani, p. 392. (b) & Morhof. Polyhist. Literar. lib. I. c. 22. pag. 272. Scripta est inter prohibita in Indice Romano p. 150. sub Gheri nomine.

(a) Acta Eruditor. Ao. 1692. m. Jun. pag. 279.

Elogio ducentorum seculi decimi quinti & sexti in hac (Itala) gente clarorum hominum ingenii monumenta, post Jo. Matth. Toscanum, qui eadem anno 1577. collecta vulgavit, duobus voluminibus inclusa anno 1608. edidit sub Ranuti Gheri nomine se occultans Janus Gruterus.

(b) Batesius in Vita Scævola Sammarthani p. 392.

Quorum Postremus industriam imitatus Matthæi Hetrusci Itali, qui fasciculum poematum à melioribus patrie suae ingenii factorum in uno volumine complexus est, ipse quoque selecta Gallorum carmina Latine composita in unum contulit, & in Germania sub ficto nomine Ranutii Gheri edidit: & aliorum plurimorum poëtarum pauca quidem & lectissima desumpsit, Sammarthani autem integra opera in suam Collectionem inseruit, cum omnes eorum partes æque perfectas & eodem filo contextas inveniret.

(1188.) *Camillus* GHILINUS edidit *Volumen Exemplorum*, quod opus nonnulli à *Jacobo* GHILINO ejus Parente concinnatum filioque liberaliter donatum crediderunt nonnulli, referente *Jacobo Gaddio* Tom. II. de *Scriptoribus* p. 201. (a) vide *Ghilini Teatro d' huomini letterati*. Part. I. p. 35. 36. v. infra GILINI.

(a) *Gaddius de Scriptoribus*, pag. 201. Tom. 2.

*Ghilinus Camillus, Mediolani ortus, fil. Jo. Jac. à Secretis, & à Consiliis status Jo. Galeatii, & Ludov. Sphortiae Ducum Mediolanensium, litteratura multiplici nobiliter ornatus inclaruit. Industriam cum summa fide, prudentiaq; conjunctam exercens gravissimas gessit legationes ad extremum vitae diem, quam in Sicilia perhonorifice terminavit apud Carolum Casarem vere Augustum victorem barbarorum diuturnus Legatus Francisci Sphortiae Ducis Mediolani. Edidit volumen exemplorum, quem florida per omnes aetates varietate per jucundum, & ipso pene Valerio Maximo argumenti hilaritate festiviorem appellat Jovius in *Elogio curioso, & luculento Camilli: exempla illa colligens Baptista Fulgosi patrialingua scripserat à suis gentilibus inique dejectus Genus Ducatu. Non defuere, qui crederent à Patre Jacobo Ghilino continuatum opus, & ingenioso, ac erudito filio liberaliter donatum, qui excitata fabula famam ridendo diluebat, se ab hoc furto quod nulla poena plekti debet, non abhorreere dictitans perurbane. Utcumq; sit, latinum volumen supra laudatum à Ghilino manavit, nec minuitur hujus familiae, sed augetur potius laus ambiguo nomine Scriptoris, cum utriusq; opus existimetur.**

(1189.) *Jodocus GHISTELIUS*, Flander Eques, quartum urbis Gandavenfis fasces consulares tenuit, ac Palæstinam, sive Terram Sanctam illustravit & descripsit, teste *Ortelio*. Legitur *Teutonice Peregrinatio ejus*, libris VIII. conscripta (totidem enim annis peregrinationem suam absolvit, reversus Antvverpiam Ao. 1485.) Gandavi edita in 4to. Alii tamen Itinerarii hujus auctorem faciunt *Ambrosium ZEEBOUT*, Presbyterum, *Ghistelii Capellanum*, & peregrinationis socium. Verba sunt *Valer. Andreae* p. 593. quæ repetit fere *Fr. Sweetius* p. 493.

GIANADINO v. *Meleagro*.

(1190.) *Theodosius GIBELLINUS* Edidit *Francofurti* 1684. in 8vo Germanico idiomate *Cesaro-Papiam*. De Auctore Scripti maxime ambigitur quidem, sed tamen pro illustri Viro, *Esaiæ PUFENDORFFIO* non minima est conjectura, ut patebit ex iis, quæ ex literis Domini D. M. *Friesen* d. 3. April. 1697. scriptis sub litera (a) excerptimus. Occasionem nomini famosa sine dubio illa inter Guelphos & Gibellinos contentio dedit; quorum posterius Gibellinorum vocabulum ex *Guiberto* corruptum autumant *Menagiana* Tom. II. p. 186. b.

(a) Excerpta Epistolæ Dni de *Friesen*.

Mir würde grosser Gefallen geschehen / wenn

man mir den wahren Nahmen des *Theodosii Gibellini* entdeckte / welcher die *Cesareopapiam* teutsch geschrieben / und zu *Frankfurt* und *Leipzig* 1684. in 8. drucken lassen. Ich habe dies Buch mehr als einmahl mit grossen Vergnügen gelesen / finde es wie eine *Paraphrasin* oder *Commentarium* über *Puffendorfs Tractat* vom Päpstlichen Stuhl zu Rom / welches jetzt hinter dessen Einleitung gedrucket wird / da es vorhin zu *Bremen* 1679. in 12. (unter dem Titel *Basilii Hyperetæ Historische und Politische Beschreibung der geistlichen Monarchie des Stuhls zu Rom* etc. *Hamburgi* bey *Arnold Lichtenstein*) imprimiret worden. Das Exemplar so ich noch besitze / hat mir der seel. *Cantler* in *Stade* ungebunden / wie ers von der Presse bekommen / selbst gegeben. Als ichs nachmahls gelesen / bin ich der beständigen Meynung worden / daß dieser vornehme Mann es selbst gemacht / wie er zu *Paris* 7. Jahr als *Resident* gelebet / und laß mir auch solchen Wahn nicht ausreden / glaube auch daß eben Er der *Theodosius Gibelinus* sey? Wiewol sich der seel. *Cantler* auff mein vielfältiges Befragen / noch nie zum *Gibellino* verstehen wollen. Wo ich aber das *Contrarium* nicht unanständig erfahren bleib ich dabey / daß es aus der *Puffendorffischen Schmiede* gekommen.

(b) *Menagiana* Tom. II. 186.

On croit que le nom de *Gibelin* vient (par une corruption étrange) de *Guibert Antipape*, sous le nom de *Clement*, qui vivoit du temps de *Gregoire VII.* vers l'an 1061.

(1192.) *Resene Gibronte Runeclus HANE DI* Edidit *Steganologiam & Steganographiam*; ut testantur *Acta Eruditorum Lipsiensium* 1682. pag. 315 (a) quæ simul innunt anagrammaticam hanc esse larvam *Danielis SCHWENTERI*, *Noribergensis*. Adde *Bailleti* *deguisemens des Auteurs* lib. III. cap. XVII. p. 441. (b) & in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 559.

(a) *Acta Eruditorum* Anno 1682 pag. 315.

Post illum *Steganologia & Steganographia* edita est à *Resene Gibronte Runeclus Hanedi*: id est per anagramma *Daniel Schvventer Noribergense*. Hunc secutum esse *Harsdörfferum*, *Mysterio Stenagographico clarum*; ait: *Agmen claudens Caspari Schotti Jesuitæ Scholam Steganographiam*.

(b) *Bailletus deguisemens des Auteurs* lib. III. cap. XVII. p. 441.

*Resene Gibronte Runeclus Hanedi*, potius marquer *Daniel Schvventer Noribergensis*. *D* noms si extraordinaires pourroient fort aisément passer pour des termes de *Cabalistes*, de *Magiciens* ou d' autres *Sectateurs des Sciences occultes*.

(1193.) *GIELLI* scriptum *La Sporta MACHIAVELLI* esse, v. in *Rhod.* n. 55.

L. V. Scav. 63.

*La Sporta dal GIELLI MACHIAVELLI* Auctor. *Scriptum hoc non inter opera illius, auctoris Florentiæ 1550. in 4. prima vice excusa reperitur, neq; quale sit dixerim. Non meminit etiam illud Jo. Matthæus Toscanus in peplo Italiæ: ubi t*

men p. m. 51. 52. scripta illius & elogium solito prolixius recenset.

(1193. a) Poëtica GIESSENA per nonnullos Professores, distincta in libros II. quorum I. continet capp. VII. alter autem capp. XI. pagg. 368. in editione 4ta 1624. Auctores habent Conradum BACHMANNUM, quod ex fragmento Epistolæ Taubmanni Poëticis his præfixo patet, & Christophorum HELVICUM. Docente Symbola Normanniana.

(1194.) Pietro di GIESU edidit Hispanice Granada tractatum postmodum Neapoli Italice reclusum cum inscriptione: *Notitie molte necessarie, che tutti aver debbono, per rendersi facile la via del Paradiso.* Sed hoc scriptum mavult adscribere Toppius in Bibliotheca Neapolitana pag. 100. (a) Francisco Maria ROSSO. Meminit etiam Petri de Jesu Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispanica; verum de hoc scripto nihil commemorat Tom. II. p. 162.

(a) Toppius Bibliothecæ Neapolitanæ pag. 100.

Francesco Maria Rosso, di Pozzuolo, Chierico Regolare, hà dato alle stampe

Le Prediche Panegiriche. In Napoli appresso Secondino Roncagliolo 1652. in 4. Et anco

Notitie molte necessarie, che tutti aver debbono, per rendersi facile la via del Paradiso, operetta del F. Pietro di Giesu, Lettor di Teologia dell' Ordine di S. Francesco, stampata in lingua Spagnuola, prima nella Città di Granata, e poi in Barcellona; ed ultimamente translata in lingua Italiana, e ristampata in Napoli con Appendice d'un Trattato intitolato dello scandolo in generale, e del particolar de donnesco ornamento, diviso in più parti. Parte Prima: ad istanza de Fratelli dell' Oratorio secreto de' SS. Apostoli, intitolato, Scuola della verità della gran Vergin Madre d' Iddio Maria, Refugio de' Peccatori. In Napoli nella Stampa di Roncagliolo, per Castaldo 1674. in 8. come anco la Parte Seconda appresso il medesimo. Ma è opera del sopra detto Francesco Maria Rosso, il quale tiene anco altre segnalate fatiche, per darle alla luce, per beneficio comune.

#### GIERI v. Dioconne.

(1195) Ranutii GIGATI nomine, Commentarium in librum Bernardi, de gratia & libero arbitrio, scripsit Ignatius HUARTUS, Cisterciensis, duo Bernardum in partes Jansenii trahere laboravit, refutatus propterea à Bernardo Textorio, sive Cisterciensi, in idem Cisterciensi. v. Carol. de Visch Biblioth. Cister. p. 54. & 168. (a)

(a) Carol. de Visch Biblioth. Cisterc. pag. 54. & 168.

Scriptu præterea, & etiam edidit Disputationem Theologicam in Ianseniana dogmata, impressam anno 1651. Caropoli, ubi supra disputationi huic adiecit duos appendices, primum, contra doctrinam Ranutii Gigati (sive) Ignatii Huarti Religiosi Alnen-

sis, Ordinis nostri, qui se ipsum nomine anagrammatico sic appellat, in Commentario suo (ad librum Sancti Bernardi de gratia & libero arbitrio) ubi Sanctum Patrem in Iansenii sententiam pertrahere conatur, acriter carpens Cistercienses omnes qui Contrarium docent. Verum, hunc Ranutium bene retundit hic noster Bertrandus Prior Boni-fontis.

#### GILBERTUS v. Genebrardus.

Mafius.

(1196) GILDAS Badonicus sive Sapiens. Ei tribuitur à Pitseo de illustribus Angliæ Scriptoribus p. 103. de Gestis Britonum Historia quam GILDÆ HYBERNIO in aliquibus codicibus etiam adscribi, NENNIO autem Britanno deberi censet Cave Historiæ literariæ Scriptorum Ecclesiast. p. 317. (a) NENNIO HELIO adscribit Baleus de Scriptoribus Britannia pag. 13 (b) II. Gilde Sapiens nomine Compendium editum à nebulone, qui illud ex GAUFREDI Scriptis collegerat, asserit Usserius apud Caveum loc. cit. p. 317. (c) GILDÆ IV. Breviarium hoc adscribit Pitseus loc. cit. pag. 166. (d)

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 317.

Errant tamen, si qui putant hoc esse opus nebulonis illius, qui paucis ante annis (ut refert Polydorus Virgilius Præfat. ad Gildam) ex Gaufredi scriptis Breviarium composuerat, illudque Gildæ Sapiens falsò Compendium inscripserat, seu Gildæ illius fictitii quem blattis & tinea ad Isidis vadum in Bibliothecâ Mertonensi præda expositum dicit Lelandus in Assertionione Arthuri.

(b) Baleus de Scriptoribus Britannia pag. 13.

Britannia Historiæ libro primo. Nennius igitur omnium primus Britannicæ nobilitatis res gestas collegisse fertur, Reuthæ Scotorum regis ad id inductus exemplo, scripsisseque patrio sermone, de Britannorum origine & congressu, Historiam perpulchram. lib. I. Hanc Nennius alter, Bannochorensis pontifex, in latinum vertit, & ad suam adauxit ætatem, ut postea latinum patebit.

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 317.

Lelandus Nennium nescio quem hujus libelli autorem putat. Sic Pitseus. Sanè Lelandus in Assertionione Arthuri ex oratione ejus colligi posse prodit Nennium autorem esse, & in Commentariis in Cygneam Cantionem quædam inde citat sub Nennii nomine.

(d) Pitseus de Illustribus Angliæ Scriptoribus. Ætas nona. p. 166.

Unde multa fabulosa, prodigiosa, & nonnulla plane falsa & mendacia suis Scriptis immiscuit. Quo fit ut ejus historia licet de rebus valde antiquis, quorum per jucunda est cognitio, tractent, nullam tamen fidem, auctoritatem nullam apud viros cordatos consequantur, quia sæpe mentientiarum creditur etiam veritatem dicenti: Ferunt illum cum jam esset ætate maturiore, solidiore

judicio, errorem suum agnovisse & corrigere tentasse, imo jam operi manum bene admovisse, morte tamen preventum, vix pauca emendasse: quicquid sit, constat hominem fuisse eruditum, licet parum veracem. Ejusmodi etiam res tractasse, ut si absuisset illa prodigiosa frugendi temeritas, imo mentiendi libido, laudem nullis unquam seculis obscurandam obtinuisset. Scripsit autem ut habet Vion.

Breviarium Guildæ, Librum unum. A principio mundi usque ad Diluvium.

(1197) Capillus GILINUS nomine suo, paternam Johannis Jacobi (eum supra num. 1188. in GHILINO quo pertinebat, exhaustimus.) Camilli versionem Memorabilium Baptiste Fulgosi, latinam ex Italico, quomodo ediderit, & excusaverit, v. apud Thomas. de plagio litterar. §. 443.

(1197..a) GINIFACCIO Spironcini, ejus Corriero Sualigiato, item Continuazione del Corriero Sualigiato, in Villa Franca 1644. & 1660. in 12. sunt opera prohibita Curia Romanæ mandatis, à Ferrante PALAVICINO propterea decollato conscripta, v. in Anonymis cap. 15. num. 515. & seqq.

Citatur in Indice librorum prohibitorum Romano pag. 31. b. vide etiam Wagenfeilii Tela Ignea Satanæ p. 21.

(1198) GIMONTIUS Sclavonensis Paulus: Jean BOUCHER. Baillet, liste des Auteurs deguifez p. 559.

GINNESIO v. Gavardo.

(1199) Marcello GIOVANETTI an sit Augustinus MASCARDUS, vide Villani Viziera Alzata Hecatostes n. XXIX. p.

XXIX. MARCELLO GIOVANETTI, Ascolano. Uscirono alla publica luce delle stampe

Poesie di Marcello Giovanetti, compartite in Affettuose Botchereccio, Nuttiali, Eroiche, Sacre, Varie, In Roma per Francesco Corbelletti ad istanza di Gio: Manelli M. DC. XXVI. 12.

Sono per verità spiritose à segno tale, che pretendeva d'andar del pari col Cavalier Gio: Battista Marino, che però essendo riferito al più dilicato Cigno del picciol Reno, per cui intendo Girolamo Preti, quasi adirato repplico con parole, che significavano esser quella quasi una bestemmia. Mirasi nel frontispicio Apolline con la Lira delineato da Simone Lavet, ed intagliata da Claudio Melan ambedue Francesi, e valentissimi nelle loro professioni.

Non manca all' Opera il Ritratto dell' Autore, e vi sudarono le diligenze de gli stessi pennelli, e bullini. Ha una cartella sotto in cui sono intagliati questi versi.

Ad Pictorem.

Pixisti sine fronde comam? sine lumine solem  
Pingere tu poteris, vel sine sole diem.

Aug. Mascartus S. D. N. Urbani VIII. Cubic. ad hono-

rem A pag. 257. ci si legge un Sonetto dello stesso Mascardi, e comincia.

La dove il Tago in pretiosi errori

Ricco d' arena d' Oro il flutto aggira,  
MARCELLO io vado, e per desio d' onori  
A si dubio camin drizzo la mira &c.

Horail Mascardi in uno de Discorsi sopra la Tavola di Cebete Tebano si dolse dicendo, esserli attribuiti componimenti non suoi, e fauella di questi. Di ciò mi fece auuisato quella grand'anima del Dottor Flavio Guilielmi, il quale pochi mesi ha, in quest'anno, che precipita M. DC. LXXXIX. pagò la Gabella à Libitina, usciti di fresco dalla stampa quelli Discorsi. Ma questo mi fa stupire, imperciocchè l'uno, e l'altro vinevano in Roma. Perciò difficilmente potrei indurmi à crederlo; mà più tosto che qualche sdegno contro di lui concepito gli hauesse fatto scrivere tal cosa. Più tosto crederei non fusse del Marino la Risposta al Sonetto scrittogli a pag. 247:

Mà già che habbiamo per le mani il Giovanetti non parmi da tralasciarsi un solennissimo furto alle di lui Poesie da Soggetto non ignobile ne priuo d'ingegno. Haueua Madama Caterina Medici Vedoua di Ferdinando Gonzaga Duca di Mantoua, Governatrice di Siena nel cui tempo godeuano li Sanesi un Secol d'Oro, (che però fu iui recitato un Drama intitolato la Felicità di Saturno non maggior di dodici Scene, e quelle composte da dodici Cavalieri principalissimi Accademici de FILOMATI, tra li quali hor souiemmi uno fù il poscia Eminentissimo Volunio Cardinale Bandinelli) fatta sbandire per togliere l'occasione degli Scandoli, una tal Vedoua, di cui all' presente non souiemmi il nome, sotto pena della frusta, se si fusse per alcune miglia accostata alle mura della Città. Hor questa lasciata si tentare dal prorito della libidine, e confidandosi per esser bella di ritrovare Auuocati appresso Madama, transgredi il bando, e data nella mani del Barigel lo fù carcerata; non mancarno intercessor per liberarla dalla frusta, e se hauesse pagato centinaia di Piastre; non così se si fusse trattato con dodecesima parte di leuar dal pericolo pouera ed innocente Zitella. Mà si cantò: Sordi peroche essendo Madama amantissima dell' equità, e conoscendo che 'l danaro seruo non a spegnere, bensì ad alimentare le colpe volse per ogni modo, che la sentenza venisse eseguita. C. T. Poeta assai conosciuto, non essendo cominciata appena la frustatura ritiratosi in una Bottega d' uno Speciale partorì isofatto senza sentire i dolor del parto bellissimo Sonetto, e lo diede fuori, ne meno curandosi della cartuccia, che pallotolata s'haueua messa in Saccoccia, dalla quale ricauate diverse copie, una me ne fù mostrata da un Conte Vicentino mio singolare amico. Lessi, e dissi esser bellissimo: ma non dell' Autore, che mi diceua per hauerlo letto prima in libro stampato: onde per chiarirlo ritrovandosi in Piazza lo condussi nel Chiaffo S. Martino alla Bottega del Bosso Libraio, e dato

dato di mano à quelle Poefie lo feci cognofcere non del T. mà del *Giouannetti*; effendo quel medefimo, che fi legge à pag. 7.

Bella corteggiana frufata.

*Era Espofa à flagelli EURILLA mia  
Per licue colpa condannata Rea &c.*

Ma fparlafene la voce per la Città, che fe bene hà gran ricinto di Muro non è delle più habitate; egli ne fece alto, che direi bello, fe da quello non gli fuffe ftato occupato il luogo.

Componèua nella fauella della Tofcana, e del Latio: ma con maggior felicità (fe però merita nome tale) nell'ofceno giocofa. Hebbe, quelle *Poefie* dame in preftito, e doppo qualche mefe me le voleua reftituire: ma io che ben fapeua come egli trattaffe i libri, però che viuelfe con la vita non del tutto pulita, e che ben fi confaceua alla maggior parte de fuoi componimenti, glie ne feci dono, ricomprato l'altro, che di tre efemplari era rimafto al libraro, e benche dal M.DC.XXVII. fiano fcorsi anni LI. non è punto diuerfo nella pulitia; benche non coperto di Carta bianca come fogliono fare à Siena, mà tale quale nella Scanzia.

Ne fia creduto hiperbole quello che fcritti de la cartuccia pallottolata, perche egli fteffo non mi laffa mentite cantando nelle Ottau. LXXV. e LXXVI. dell'

OGLIA PVTRIDA.

*Al Ser. Principe.*

C. T.

*De verfi miei la numerosa melle*

*Elè mie Rime in varii modi accolte  
Vedo dal Cieco oblio vinte, ed opprefse  
Enel Sepolcro mio chiufe, e fepolte  
E che cadranno in fu quell' bore ifteffe  
Che dal carcere mio faran difciolte  
L'aure de la mia Vita, e in tempo corto  
Vedran l'occafò, oue tredeuan l'orto.*

*Pizzicagnoli, Voi de le mie Carte*

*Già non inuolterete la tonnina  
Ne meno feruiranno in quella parte*

*In vn tempo medefimo con l'arte  
Anderan con l'Artefice in ruina  
E fe reliquia pur fia che vi refti  
Saran cartucce rotte, e fogli pefti.*

Quefte ftanze in numero di XCV. fono M.S.S. ne ritrouandofi per ogni canto non m'è rincrefcuto refcriuerle. E perche è cofa da huomo ingenuo non tenere nafcofti li fauori da chifi fiano riceuti, per non mancare del mio debito fò fapere effermi venute alle mani dall' impareggiabile cortefia di quell' ANTONIO MAGLIABECCHI che lo fariuerire malgrado degl' Inuidiofi, anzi dell' invidia, da dutto'l mondo poffedendo egli un Arfenale di M. S. S. curiosiffimi, ed impoffibili à ritrouarfi nelle altrui mani, mercè che non perdonando alla penna, e poco curando della Salute e iftanza bile nel leggere, nello fcriuere, e nel feruire, (doppo il douuto impiego al proprio Patrone) a

gli amici. Egli che è non meno modefto, che dotto, hauera a male, che l'dica, ma *Conceptum sermonem tenere quis poterit?* dirò con Elifaz Temanite.

GIOVANNI v. *Filoteo.*

*Grandi.*

(1199. a.) GIRAGO. *Anagrammatica* larva est Jacobi RAGGII Itali, Genuensis, nobilis, Capucini sub qua edidit in publicum *Centuriam I. de Regimine Regularium*, indicante *Wittenio Diarii Biograph.* anno 1657.

(1200) Joannis GIRALDINI nomine, librum de *Meteoris* vulgavit *Christophorus* à SACROBOSCO, *Jesuita Hibernus*, teste *Alegambe* pag. 77.

Et *Sorvello* p. 144. b. qui Auctorem hunc alias vocari HOLIUUODIUM addit. Librum hunc a *Sacrobosco* tribuit quoque *Wittenius* ad 4. Septemb. 1626. *Diarii Biographici*, sed eum sub *Giraldini* nomine produisse filet.

(1201) GIRALDUS *Patavinus, Bernardinus.* *Gaspar* SCIOPPIUS, *Douteux.* *Baillet* liste des Auteurs degvifez pag. 559.

(1202) GIRARD *le Sieur: Talon de l'ORAT*, conjointement avec *Girard*: *Verba sunt Baillet* liste des Auteurs degvifez pag. 559.

(1203) GIRARDO *Vita di Ezzelino*, est *Fausti* LONGIANI v. in *Rhod.* n. 60.

LX.

*Fausto* LONGIANO è autore della vita d' *Ezelino*, stampata sotto il nome di GIRARDO 1619. Ital. mese di Luglio, sive: *FAUSTUS LONGIANUS* est autor *Vite Ezzelini* impressæ sub nomine

GIRARDI 1619. Italice, mense Julio.

Hebbe dalla *Serenissima Republica Venetiana* il Sr. *Giacomo Castellani* per l'aviso di *Parnaffo* un donativo di 200. ducati, poi 1620. a di 26. Marzo facultà di liberare doi *Banditi*, di che cavò 3000 ducati 1625 per il discorso sopra le Ragioni della resolutione fatta in *Valtelina* gli donò sodetta *Republica* 300. ducati di buona moneta, & gli fece grazia di liberare un bandito, ne hebbe ducati mille & Ottocento d' ogni spese, i. e. *Habuit à Serenissima Republica Veneta Dnus Jacobus Castellanus pro Novis suis è Parnaffo, donarium ducentorum aureorum, & insuper anno 1620. die 26. Martii facultatem liberandi duos e numero proscriptorum, unde rededit 3000. aureorum. Anno 1625. pro dissertatione super Rationes Resolutionis in Valtelina factæ, donavit ei prædicta Republica 300. aureos bona moneta, & gratiam ei fecit liberandi proscriptum unum, unde habuit aureos 1800. cum omni sumptu. Ex Mss. ipsius apud Abbatem Maurocenum Patavii 1633.*

Vide notata superius n. 9. & n. 28.

GIROLAMO v. *Clavigero.*

*Nomisenti.*

rr 3.

(1204)

(1204.) *Martinus GIRON de Palaceda* Qui ejus nomine prodiit tractatus Hispanicus inscriptus : *Discurso de la Eleccion del Sucesor del Pontificado en vida del Pontifice*, adsignatur *Joanni MARTINEZ DE RIPALDA*, Navarro Pampelonenfi, Jesuitæ, à Nicolao *Antonio* Bibliothec. Hispan. p. 564. (a) *Sorvel* in recensendis hujus Jesuitæ Scriptis, p. 478. de hoc libro & personatæ & cum eo *Witte* *Diar. Biograph.* an. 1648. ad d. 26. April.

(a) *Nicol. Anton. Bibl. Hisp. Tom. I. pag. 564.*

*Ejus item est, licet Martini Giron de Palaceda nomen præferat, Discurso de la eleccion del sucesor del Pontificado en vida del Pontifice; quem confecisse eum Cesar-Augustæ anno M.DCXLII. mandato Comitæ Olivariensis, cui erat tunc temporis a confessionibus, vulgo fuit relatum.*

(1205.) *Petri de GISCATREDO* nomine, *Librum di Miraculis sanctæ crucis*, edidit *Jacobus PUCHE*, Jesuita Hispanus, docente *Alegambe* p. 209.

Et cum eo *Sorvel* pag. 383. adde *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 559. *Witte* in *Diar. Biograph.* ad an. 1646. 25. Jan de hoc personato Scripto, *Nicolaus* autem *Antonius* in Bibliotheca Hispanica de *Scriptore* etiam hoc plane silent.

(1206.) *Joannis GIUVANI* Doctoris Theologi liber *de Schismate* *Joannis YOUNGI* docetur *Possevin.* *Apparat. sacri* Tom. I. pagina 955.

GIULIO v. *Ruffo.*

(1207.) *N. DE GLAUDE*, de *GLAUNE*, Auctor nobis indicatus *Epistolæ de animæ immortalitate.* vid. *Anonym.* num. 2406.

(1208.) *Scipio GLAREANUS*, est *Angelicus* *APROSIUS* v. *Rhod.* num. 41. & 43. v. in *Gallistoni.* 1145.

XLIII. Scav. 12.

*Scipio GLAREANUS*, *Angelicus* *APROSIUS.* v. supra ad num. 41. notata.

(1209.) *GLAS, le Sieur de Saint: N. -- DE SAINT USSANS.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 560.

GLAUMALUS v. *du Vezelet,*

GLEMOGILIO v. *Talpi.*

GLOTTOCHRYSIUS v. *Fidentius.*

(1210.) *GLUCKRADII* notas in *Tyrocinium Beguini* à *Præceptore Glückradii*, *Joanne HARTMANNO*, celebri scriptis ejus generis

*Medico*, profectas esse, memoria prodidit *Scavenius* num. 92. Adde *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 560. *Gluckradio* eas adscribit *Mercklin.* *Linden.* *Renov.* p. 176. b.

(1211.) *Michael GLYCAS* cognomento *Siculus*, *Annalium* Auctor quod non sit, sed *THEODORUS METOCHITA*, Cl. Dn. *Meursius* manifesto deprehendit, qui annales ipsius ex veteri Ms. auctoris Gr. & Latine in lucem emittet, ait *Henr. Ernst* l. 2. obs. variar. c. 36. v. *Voff.* de *Histor. Gr.* l. 2. c. 27. p. 300. & c. 29. pag. 308. & *Zeiler*, de *Histor.* part. 1. p. 60. nihil hac de re monentes. Videtis quæ inferius afferuntur in *Metochita.*

GNEE v. *Donalero.*

(1212.) *M. Antonius GNIPHON* Grammaticus natione Gallus. Libros ejus nomine à *DISCIPULIS* ipsius evulgatos tradit *Svetonius* de *Illustribus Grammaticis* lib. I. Cap. VII. p. 823. & ex eo *Frisus* *Biblioth. Gesner.* p. 546. qui tamen *Gnyphum* appellat. Adde *König.* *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 350.

(1213.) *GOBELINI* Personæ *Decani*, *Cosmodromium* seu *Chronicon univesale*, ab orbe condito usq; ad annum 1418. Item ejus *Expositio rerum*, sub *Urbano VI. Bonifacio IX. Innocentio VII. Gregorio XII. Pontificibus gestarum*, *Francof.* apud *Wechelios.* Ao. 1599. in fol. extat. Hoc opus à *PIO II. Pontifice* conscriptum esse, multos notavisse, scribit *Th. Raynaudus*, de mal. & bon. libris, part. 1. *Erot.* 10. §. 1. p. m. 117. Adde *Hallervord.* *Spicilegii* p. 73. & 74.

Hic *GOBELINUS PERSONA* male cum *JOHANNE Gobelino* *Pio II. Pontifici* à *Secretis* confusus dicitur *Sandio* ad *Voffium* de *Historicis latinis* p. 324. 325. Ille enim scripsit *Cosmodromium*; hic autem *Commentariorum Pii II. libros duodecim.* vide *Meibomium* *Tom. I. rer. Germanicar.* pag. 55. in *Cosmodromium* commentantem quem laudat *Joh. Deckberrus* de *Scriptis Adespotis* p. 229. 230. Adde *Cave* *Chartophyl.* *Eccles.* p. 298. Eum à *Cranzio* plerumque exscribi notat *König* *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 350.

(1214.) *Joannes GOBELINUS.* Ejus nomine extantes *Commentariorum de rebus Pii II. Pontificis* ipsi *Pio II.* antea *Aeneæ Sylvio* dicto asseruntur ab *Auctore Bibliographiæ curiosæ* §. 27. *Wharton.* *Append. ad Historiam Cavei* *literariam* *Scriptor.* *Ecclesiast.* pag. 96. *Sagittario* *Histor. Ecclesiast.* p. 696. (a) *Teiffierio* in *Catalogo Auctorum & Bibliothecarum* p. 5. (b) *Miræus* in hoc sibi non constat, *Bibliothecæ* enim *Ecclesiasticæ* part. I. p. 270. 303. (c) hoc opus *Pio II.* tribuit, at *Part. II.* p. 197. idem *Johanni Gobelino* restituit (d) adde *Jacobum Gaddium* de *Scriptoribus* *Tom. II.* p. 203.

(a) *Sagittarius* *Histor. Ecclesiastic.* pag. 696.

Johannis Gobelini, Vicarii Bononiensis Vita Pii II. Exstat ante ejus Commentaria rerum memorabilium Pii. II. Quamvis nonnulli hæc Commentaria ipsi Pio tribuant.

(b) Teiffierius in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 5.

Ælius Donatus, Præceptor B. Hieronymi, vulgo existimatur, scripsisse vitam Virgilii. Sed doctissimus Vossius lib. 3. cap. 2. de Historicis Latinis, recte annotavit, licet in ea vita multa sint bona, & ex antiquis hausta, subinde tamen aspersa quædam videri, que indigna sint tanto Grammatico. Quare censet quæculum illud, non esse ab Ælio Donato, sed alio minoris, ut nominis, ita judicii. Et sane in editione Fabriciana vocatur vita ejus Auctor Tiberius Claudius Donatus.

Terentii vita Ælio quoque Donato tribuitur. Sed idem Vossius monuit eam esse Suetonii, in opere de Histor. Latin. lib. I. c. 31.

(c) Miræus, Bibliothec. Ecclesiast. pag. 270.

Extant sub nomine Gobelini Commentaria Pii II. rebus gestis; sed putant nonnulli esse factum Vossius Pii

P. 303. Gobelinus historiam suam Cosmorum, usque ad annum 1418. deduxit, quo & vixit. Vossius & Molanus eidem tribuunt vitam Meinulhi Paderbornensis diaconi; quam Brouverus ad fidem MS. codicis edidit. Ab isto Gobelino alius fuit Joh. Gobelinus, Pii II. Secretarius: Alius item fuit Gobelinus qui temporibus Alberti Austriaci imp. vixit, & de Poenitentia scripsit.

(d) Ibid. P. II. p. 197.

Franciscus Bandinus Piccolominæus, Archiepiscopus Senensis, recollectit ex vetusto originali Pii II. Opera seu Commentarios rerum memorabilium Johanne Gobellino Vicario Bononensi compositos; quibus Gregorii XIII. Papæ, qui dicit dictum Gobelinum fuisse Secretarium Pii II. ipsumque esse auctorem Auctorum Commentariorum, qui hæcenus sub Pii II. nomine prodierunt.

(e) Jac. Gaddius de Scriptoribus, Tom. II. p. 203.

Gobelinus. Joannes, si scripsit ipse, ut editi operis titulus indicat, non Pius commentaria de rebus gestis Pii II. videtur mihi potius in præcipuis, quam in infimo Theatri Historici gradu collocandus. Si enim idem volumen istud justæ magnitudinis in complures diducitur libros sane disertos, candidos, graves rerum ponere, ita ut auctor historicis paucissimis post veteres priores usque ad Jovii ætatem inferior, pluribus major, forte melior possit non temere judicari. In hoc tamen versum lustrando notavi aliquod studium (ne dicam assentiunculam) in duas familias insignes, quarum originem altissime repetit à præcis ingenioso Poëta, vel Crauri, quam Historico gravi propior. Ex aliquot verbis, que scribit de altera familia conjicio, vel certe suspicor, ut addita quædam in gratiam aliquorum operi, aut non potuisse hoc scribi à Pio secundo, hinc facilius tribuetur voluminibus Gobellino, quam Pio.

(1215.) Antoine GODEFROY. Quod sub hoc nomine emissum est opus, agnoscit Auctores Antonium ARNALDUM & Godofredum HERMANT simul. Bailletus aux deguiseimens des Auteurs p. 292. (a) & in Catalogo eorum p. 560. qui tamen non addit, quid operis sub personato hoc nomine prodierit.

(a) Bailletus Deguiseimens des Auteurs pag. 292.

Tantot les Associez forment un nom de leurs prénoms; Comme on le peut voir dans le prétendu Antoine Godefroy;

(1216.) GODEFREDUS, GEOFRIDUS, GOFRIDUS, GAUFREDUS, GOLFREDUS eadem plane nomina sunt ut innuit Sandius in notis ad Vossii libros de Historicis Latinis pag. 159. sub eo suppositum esse scriptum à GOZELINO Dissertationem, cui clypeum defensionis opposuit P. de la Main-ferme, docetur Journal des Scavans 1689. T. XXI. p. 373. (a)

(a) Journal des Scavans 1689. Tom. XXI. pag. 373.

Ses oeuvres furent données au Public par le Pere Sirmond en. 1610. sur deux manuscrits, l'un de l'Abbaye de Saint Pierre de la Couture du Mans, & l'autre de l'Abbaye de Vendôme.

La quarante-septième Lettre du quatrième livre, écrite à Robert d'Arbrissel sur la trop-grande familiarité avec des filles qu'il avoit sous sa conduite, a fait beaucoup de bruit dans le monde, & donné lieu au livre que le Pere de la Main-ferme a composé pour la defense de son Ordre, sous le titre de Bouclier.

Dans la première Dissertation du volume imprimé en 1684. il soutient que la Lettre est supposée à Geofroi Abbé de Vendôme par Gozelin, & tâche de le prouver par la vingt-unième Lettre de Pierre Abailard à Guillaume Evêque de Paris. Il ajoute d'autres preuves de la supposition, dans l'exposition desquelles il n'épargne pas la mémoire du P. Sirmond dont la bonne foi & le rare discernement demandoient qu'il le traitast avec plus de civilité.

(1217.) GODELMANNUS, Johannes Georgius: David CHYTRÆUS. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 360. Melchior Adami in neutrius Scriptoris vita hujus rei meminit, nisi quod Godelmannum Chytræi filiam habuisse in matrimonio innuat in Vitis Jctorum p. 449.

GODENTIUS v. Bembellona.

GODLUCIUS v. Luck.

(1218.) GOFFAR ou GOFFAERT, Antonius: Edouard KNOTT, douteux. Jean FLOYDE, douteux. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 560.

(1219.) GOFFRIDUS Abbas Vindocinensis. Hujus nomine confictam à Joanne ROS-

ROSCELINO Hæretico *Epistolam eidem suppositam peculiari dissertatione docet P. de la Mainferme, quam recenset le journal des savans d. 22. Juin. 1682. 226. 227. 228. (a) sed ejus rationes discutit peculiari dissertatione Natalis Alexander, ut indicant Acta Eruditorum Lipsiens. 1684. p. 318. 319. (b) adde Supplem. tom. II. sect. III. pag. 127. & Bailletum in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 560.*

(a) Journal des Scavans du 22. Juin 1682. pag. 226. 227. 228.

*Une Epistre que le P. Sirmond a fait autrefois imprimer parmi celles de Godefroy Abbé de Vendosme écrite au B. Robert d' Arbrifelle Fondateur de l'ordre de Fontevraud, si celebre par la singularité de son gouvernement, & que l'on a inserée dans le quinzième Tome de la Bibliotheque des Peres, sembloit donner quelque atteinte à la reputation de ce S. homme.*

*Dans la premiere il pretend que la lettre attribuée à Godefroy n'est pas veritablement de luy, mais de l'heretique Roscelin; & dans la seconde il montre qu'il n'a jamais couru de bruit injurieux à la sainteté de son Fondateur.*

*Pour prouver la supposition de la Lettre, il remarque I. Qu'elle ne se trouve point dans le MS. original de l'Abbaye de Vendosme, & que si elle se voit dans quelque autre, comme dans celui de la Coulture du Mans, c'est apparamment par la faute de quelques Copistes qui ont ramassé sans beaucoup de discernement tout ce qui estoit attribué à Godefroy. 2. Il dit que si Godefroy l'avoit écrite, il l'auroit fait ou devant l'établissement de l'ordre, ou dans le temps que Robert l'établissoit, & qu'il travailloit à bâtir des lieux reguliers dans Fontevraud, ou enfin apres que cette maison fut achevée: Que cela ne peut estre arrive en aucun de ces trois temps, puis que Godefroy a toujours conserve une liaison étroite avec le B. Robert & ses Religieuses qu'il loue mesme avec beaucoup d'eloge sur tout en l'Epistre 32. de son 4. liv. & il y a bien de l'apparence que si cet Abbe eût ajoûté foy aux bruits qui eussent pû courir contre ces Religieuses & leur Fondateur, lui qui estoit si regulier & si peu susceptible des bruits comme il paroist dans une autre affaire, ou il ne veut pas qu'on ait egard aux bruits du peuple, il ne leur eût pas donné dans la suite, comme il fit même apres la mort de Robert, tant de marques d'estime & d'amitié.*

*La conjecture sur laquelle il attribue avec le P. Bollandus cette Lettre à l'heretique Roscelin, est fondée sur ce qu'en dit P. Abaillard dans son Epist. 21. à Godefroy Evêque de Paris, dans laquelle designant Roscelin il dit: Qu'il a osé forger & supposer une lettre outrageuse contre l'illustre Predicateur Robert d' Arbrifelle, & qu'il a déchiré la reputation du grand Docteur de l'Eglise Anselme Archevesque de Cantorbie, ce qui parut si fort au Pere Sirmond qu'il estoit resolu, si nous en croyons Bollandus, d'oster dans une nouvelle edition, cette Epistre injurieuse du nombre de celles de Godefroy; & le P. Theoph. Raynaud qui avoit suivi cette opinion, l'a retractée dans son ouvrage de Trias fortium David.*

(b) Acta Erudit: Mensis Julii A. 1684. pag. 318. 319.

*Quinta dissertatio circa duas epistolas, Roberti de Arbrifello inscriptas versatur. Una est Goffridi Vindocinensis, quam Bollandus in commentario*

*prævio ad vitam Roberti, & Johannes à Manu Firma Fontebraldensis monachus in dissertatione duplici de epistola contra B. Robertum conficta, si Goffridi Vindocinensis nomine a Roscelino hæretico compositam statuerunt, quorum rationes Alexander noster discutit, & nullius esse ponderis demonstrat prædictum Johannem à Manu Firma graviter reprehendens, quod Jacobum Sirmondum, qui eam epistolam una cum reliquis Goffridi Vindocinensis operibus fideliter edidit, impietatis & imprudentiæ postulare minime dubitaverit.*

(1219. α) Joannes GOLUBSKI, qui *Replicam rumorum Pofnaviensium, ab Heretico Ministro per Prussiam sparsorum. Item Triplicam contra Duplicam Ministri Torunensis. & Mirabilem Concordiam seu potius, Verissimam rabiem Evangelicorum inter se contra Joannem Tyutecki, Hereticum scripsit, est Gaspar SAWICKI, Jesuita Lithuanus, docente Alegambe p. 152. Adde Sorvellum in Bibliotheca Scripto Societ. Jesu p. 281. 282. Witten. diarii Biographic Anno 1620. add. 19. Januarii.*

(1219. β) Laurentii GONDINI, fratris sui nomine, scripsit Joannes GONDINUS, Jesuita Hispanus, *Directorium Spirituale, ad vivendum, & moriendum in gratia & amicitia Dei, illique perfecte serviendum. Cæterum italice translatus hic liber, & Romæ impressus, apud Franciscum Caballum 1629. in 16. nomen sui Auctoris præfert: verba sunt ejusdem Alegambe p. 245. quem repetit Sorvel, Bibliothec. Scriptorum Societ. Jesu p. 455.*

(1220) D. Luis de GONGORA *Alcazar, & Pempicileon* edidit lingua Hispania librum inscriptum: *Real Grandezza della Sereniss. Rep. de Genova* Después *Annadida y traducida en lingua Italiana* per Carlos Esperon. Sed simulatum hunc traductorem Carlo SPERONI revera esse Auctorem scripti sub anagrammatismo nominis sui latitantiem asserit la *vissera Alzata Hecatostes num. XXV p. 41. 42. sequentibus verbis:*

XXV. CARLO SPERONI. Nobile Genouese d'origine di Vintimiglia della Compagnia di Giesù; ritrouandosi in Ispagna publicò questo Libro.

*Real Grandezza della Sereniss. Rep. de Genova* E scritta en lengua Espannola por D. Luis de Gongora Alcazar, e Pempicileon y después annadida y traducida en lengua Italiana por Carlos Esperon, Noble Ginoves, Capelan Mayor della Capilla Real della Sereniss. Rep. de Genova, Protonot. Apost. Doctoren Sagra Theologia, y en Leys Canonica, y Civil; en Madrid. por. Joseph. Fernandez de Buendia, el Anno M. DC. LXV. & in Genova per Gio: Battista Tiboldi Stamp. della Ser. Rep. M. DC. LXIX. fol.

Il nome è anagrammatico, e comprende il nome, il Cognome, e lo stato in cui all' hora egli si ritrouava.

(1221) Regius GORADDIVUS Italo Germanus. Sub eo nomine



(I.) Edita est Francof. 1602. in 8vo *Praxeos Jocandi* continens capita XI. paginis autem in universum constans 294. in quibus opusculo ipsi etiam addita sunt (1) *Modus Deponendi cornua*, interlocutoribus Camillo, Bartholdo & Cornelio a p. 295. ad 305. (2) Bartholomæi Colonien-*sis* Epistola Mythologica a pag. 306—351. (3) *Afinus Carmine conscriptus* ad Guillermmum amicum a pag. 352. — 504.

(II) Anno 1605. Francofurti Supplementum Praxeos Jocandi 1. sive: *Ars vexatoria*, h. e. *Jocandi innoxie* — ratio prompta extemporanea — ex MSto Regii cujusdam GORAD-*DIVI* primum eruta. Reducto anagrammate, comparet *Georgius DRAUDIUS*, quem Auctorem, dubitanter tamen, hujus scripti asserit *Thomasius* disput. de Nigello Wirekero Lips. 1619 habit. §. 60. notatis ad (s) (a)

Add. Joh. Alb. *Fabri* decas decad. num. XXII.

(a) *Thomasius* disput. de Nigello Wirekero Lips. 1619. habit. §. 60. notatis ad (s)

*Quis sub hoc nomine lateat, (fictum enim esse nemo dubitabit,) fateor me certo compertum non habere. Quidem si ex anagrammate res judicanda, Regius Goraddivus erit Georgius Draudius. Sed cur ipse Draudius, dum in Bibliotheca Classica sua pag. 1155. Prae-*in* jocandi memorat, (ubi quidem Nominum horum ordinem invertit, proque Goraddivo scribit Goraddium, nisi culpa hæc in hypothetam transferenda,) non solit hoc enigma? nam alias p. 349. non veretur fateri suam Te Tom. Canicularium dierum III. q. sub Simonis Majoli nomine prodierat. Cur Praxeos jocandi supplementum planè tacet? An puduit ipsum, qui auctor esset Ecclesie Ortenbergensis, scripti in jocos atque cæcitiis occupati? An alia nobis anagrammatico artificum nomina inquirenda? An, quicquid de Regii Goraddivi manuscriptis præ se ferunt utriusque libelli tituli, mens Bibliopolarum fucus fuit, emptori alliciendo comparatus? Sanè verò certum hoc habeo, in supplemento Praxeos jocandi multa reperiri deprompta (licet hoc nusquam innotetur) e Mensa philosophica Teobaldi Anguilber-*gii*, quæ & sub nomine Michaelis Scoti; (sed perperam) prodit Francofurti Anno 1602. & Lipsiæ Anno 1603. ut adeo his ad manuscripta recurrere nulla necessitas coege-*

### GORIONIDES v. Josephus.

(1221. a) Di M. R. Signor GOSTAN-*IO TALPITEO* da Contilmanno Professore Sacra Theologia DISCORSI PRÆDICABILI OPRA LE DOMENICHE, O FESTE DELL' *QUINTO SINO A QUARESIMA*: publicanda Scipio Glareano. Venetia, Combi. 1642. 4. anagramma d' *Agostino PAOLETTI DA MONTALCINO*, detegitur una cum editione *Prosio Vintimiglia* Bibliothecæ Aprosianæ pag. 157. ubi prolixè narratur, & titulus operis p. 158. exhibetur, & alia p. 304. 305.

(1221. β) *Irenæi GOTHARDI HAVAI* Speculum Theologie Catholicæ & A catholicæ h. e. *pendiosa veritatis Evangelicæ demonstratio*, & fac-

*cinctæ Religionis Pontificiæ confutatio* &c. 8. Witteb. apud Hæredes Joh. Wilh. Fincelii 1677. est idem liber qui eadem forma A. 1673. editus fuit vero auctoris nomine præfixo, hac inscriptione: *Vindiciæ veritatis h. e. Tractatus Theologicus Dni. Gregorii Georgii de KRIGELSTEIN SS. Theol. Dris Inauguralis (si puto scribendum fuerit) Disputationi Pragæ mense Julio A. 1671. habitæ oppositus & Scripturæ S. Patrum, & Protestantium Theologorum illustrium, & aliorum clarorum virorum auctoritate confirmatus, cum Indice genuino a Johanne Georgio HANAW, impensis auctoris. Francofordiæ ad Viadrum typis Christoph. Zeidleri. Imo videtur idem exemplum, solo primo folio mutato, & dedicatione sublata, cum gratulatoriis carminibus præfixis. Nam & pagina paginis respondent, & lineæ lineis. Ab initio usque ad pag. 430. quæ ultima est. Argumentum vero libri in eo est; ut ex universa Theologia formatis à Candidato-*rum* thesibus, singulis refutatio constans aliquot Paragraphis subjungatur, v. Irenæus.*

(1222) *Gotthold*. Eo sub nomine prodire in publicam lucem Scripta Germanica:

(I) 300. zufällige Undachten bey Betrachtung mancherley Dinge der Kunst und Natur. Magdeb. 1663. 8. quarta deinde centuria auctæ, & sapius recusatæ.

(II.) *Wolvergünstigte Seelen-Ruh*, bey Erklärung der Kraft- und Macht-Worte Christi Joh. III, 16. Francof. 1683. 4.

(III.) *Rechtgläubiger Christen seelige Bräderschaft*. Francof. 1684. in 4to. Auctor non est alius, quam M. *Christianus Scriber* Rensburgensis, Pastor Jacobæus Magdeburgensis, & Ministerii Senior. Hæc *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

*Gottlieb v. von Friedberg.*

Heiland.

Wahrmond.

(1223) *Der Gott VerMietete* edidit

(I.) *Psalterium Davidis rhythmis Germanicis* expressum.

(II) *Meditationes Evangelicas*.

(III.) Nonnullas *coniciones* alias. Deberi autem hæc opuscula *Gustavo von Mengden* Livonno Libero Baroni, Consiliario Provinciali primario, & Generali Majori, notat *Witte* in Diarii Biographici Parte Secunda. ad d. 16. Decembr. anni 1688.

(1224.) *GOTTWISUS Donatus*: D. WISART. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 560.

(1225) *Christophorus GRÆFIUS* videtur Auctor esse *Versionis Epistole R. Mosis Maymonidæ*, quam Hebræo-Latine cum suis Notis & Politico Orientali edidit Altenburgi 1679. 4to. Siquidem nullo verbo hæc plus quam illam sibi tribuit. Est autem *Gvilielmi Henrici VORSTII*, inserta Observationibus

tionibus ejusdem ad Chronologiam R. Davidis Ganzii. Hucusque *Symbola Normanniana*.

GRACHUS v. *Sempronius*.

(1226.) *Celii* GRAFREDII nomine editum esse à Felice GIRARDO, S. J. Italo Nolano, discursum de Passione Domini, Neapoli, typis Francisci Savii 1655. indicant *Sorvel*, Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 202. a. *Witten*. Diarii Biograph. an. 1665. ad d. 3. Julii. Nomen Anagrammaticum esse docet *Toppi* Bibl. Napolitan. pag. 81. b.

(1226. a) GRALLATOR quis auctor sit cujus libri, cum ignarissimis novi: Interim hæc lego apud Benthemum: Wie hoch man in Seeland die Geistlichen gehalten / kan man aus den Büchern des Grallators schliessen. Man hat zwar den SALMASIUM, nach dessen Tode vor solchen Scribenten wollen ausgeben; Aber andere / welche genauere Kunde davon haben / berichten / daß solche Schartecken / welche dem Reformirten Ministerio eben so reputirlich als der Bienen-Korb dem Römischen / auff Anordnung der Vornehmsten in der Regierung zu Middelburg aufgesetzt sey: verba sunt *Bethemi* im Holl. Kirch- und Schulen-Staat pagina 74. Part. 2.

DE GRANA v. *Cacilius*.

(1227.) *Antonius* LE GRAND. Edidit Institutionem Philosophiæ secundum Principia D. Renati des Cartes. Anno 1679. Item Historiam Naturalem & de Carentia Sensus in Brutis, aliosque tractatus, quorum verum Auctorem Professore Oxoniensem & Societatis Regiæ membrum, non tamen ita nominatum quondam crediderat Jo. *Deckherr*. quam sententiam tamen mutat, & eidem Antonio le Grand omnes eo nomine emissos libros restituit, de Scriptis adespotis p. 321. eo nomine laudatus à Petro *Balio* in epistola subjuncta p. 387.

(1228.) *Giovanni* GRANDE. Quod sub Ejus nomine extat de Bello Exulum, opus Auctorem agnoscere *Scipionem* MARTELLUM docet *Toppius* Biblioth. Neapolitan. pag. 341. 342. verbis lectu dignis ob brevitatem hic omisissis.

(1229.) GRANDVAL, le fleur de Jean DU VERGER de Hauranne, *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 560.

GRASSIUS v. *Horatius*.

à GRATIA v. *Felix*.

GRATIANUS v. *Civilis*.

(1230.) GRATIANUS Clusius, Tuscus scripsit *Collectanea decretorum Canonicorum*, sive *Concordantiam discordantium Canonum*, editam pri-

mo omnium in fol. 1472. sine Auctoris & loci mentione, de qua vide in *Anonymis*; præfixo autem Gratiani nomine Paris. 1508. Hunc Gratianum, vulgo creditum *Petri Lombardi* fratrem, pro genuino operis hujus Auctore agnoscere dubitat *Cave* Chartoph. Eccles. pag. 204. (a) certe maximam partem ex IVONE & BURCHARDO compilasse apud omnes in aprico esse censet *Historiæ literar. Script. Eccl.* p. 461. (b)

(a) *Cave* Chartophyl. Ecclesiastic. pag. 204.

Jus Canonicum à Gratiano in ordinem redactum, qui *Petri Lombardi*; ut volunt frater fuit, an recte, viderint alii.

(b) *Cave* Histor. Litter. Script. Eccl. pag. 461.

Scripsit Gratianus circa annum 1151. *Decretorum Canonicorum Collectanea*, seu *Concordantiam discordantium Canonum*, ex SS. Patrum dictis, *Synodorum Canonibus*, spuris Romanorum Pontificum *Decretalibus*, aliisq; *Pseudepigraphis*, collectam, & à se brevibus Scholiis illustratam. Quam plurima ipsum ex Ivone & Burchardo hausisse omnibus satis notum est.

GRATIANUS v. *Prosper*.

*Turpio*.

(1230. aa) *Joannis* GRATIANI Presbyteri *Querela & Appellatio ad futurum Concilium*, instituta nomine B. *Aurelii Augustini Hipponensi* Episcopi circa Bullam nuperrime emissam, a ubique affixam ex *Auctoritate Alexandri VII. P. R.* hodie sedentis 1657. 4. Auctor est *Samuel* MARESIUS, qui eam ut suam in Elencho suorum scriptorum Ao. 1659. sub finem *System. Theologic* exhibuit.

(1230. a) GRATIANUS *Vulturius* *Bassarius* est *Gerardus* *Joannes* VOSSIUS. vide supra *BASSARIUS*; ubi ratio transnominatio.

(1231.) *Orthuinus* GRATIUS edidit *Castigationes ad Ludovici Liebhardi Historiam Calvinicam Reformatam*. Sub hoc nomine celari Virum Clarissimum D. *Christianum* BECMANNUM, e D. *Baieri* Theol. Jenensis *Dissertatione Historico-Theologica de Ambitione, Hæresium causa*, pag. 31. indicat *Symbola Thürmanniana*. Confirmant *Diecmanniana* & pro *Christiano Christophorus* a *Bajero* scribi debuisse addunt. h. m. *Orthuini* *Gratii* *Servesta-Anhaltini* *Castigationes in Ludovici Liebhard Historiam inter Protest. A. C. addictos & Calvinic-Reformatos Francof. ad Oder. A. 1672. 4.* edita, sub hoc nomine Virum Clarissimum D. *Christianum* *Becmannum* celari scribit D. *Bajerus* in *Dissertat. Hist. Theol. de Ambitione Hæresium causa*, ed. Jen. 1692. p. 31. sed vereor, ne in prænomine erratum, & pro *Christiano* Jo. *Christophorus* ponendus sit.

GRATIA Dio v. *Maccati*.

(1232.) GREGORII Baticii Illiberitani (ab oppido Granatæ vicino) Episcopi nomine, legitur in Bibliothecæ Patrum Parisina editione secunda, Liber de Trinitate & fide, contra Arrianos qui idem reperitur nomine FAUSTINI Presbyteri, cujus est revera; licet Achilles Statius eundem sub Gregorii nomine rursus ediderit, notatus propterea ab Andrea Schotto Biblioth. Hispanicæ, Tom. 3. Classi. pag. 451. & 485. Adde eundem T. 2. p. 188. Valerio Andrea Taxandro Bibl. Hispan. p. 55. & Oleario pag. 182. Miræo Biblioth. Eccles. p. 47. (a) & Partis II. p. 85. (b) Cave Historiæ literar. Script. Ecclesiast. p. 132. b. Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques, Tom. 2. pag. 107. a. ubi addit rationes sui merito sequentibus verbis. L'on avoit imprimé sous son nom à Rome l'an 1575. & dans les deux premières Editions des Bibliothèques des Peres, sept petits Traitez contre les Ariens, qu'on croioit être le livre de la Foi, cité par Saint Jerome; mais on a depuis decouvert qu'ils étoient de FAUSTIN DIACRE Luciferien, à qui l'Abbé Tritème les avoit attribuez. Ils sont adressez à l'Impératrice Galla Placidia sœur de l'Empereur Honorius; ce qui fait voir qu'ils sont plutôt de Faustine que de Gregoire de Betique, qui estoit mort, quand Placidie eut la qualité d'Impératrice.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pagina 47.

Cæterum liber iste De Trinitate seu fide contra Arrianos, etiam sub nomine Gregorii Baticii, ab Hieronymo cap. 100. memorati, totus fuit editus nisi quod epistola ad Flaccillam esse mutila.

(b) Idem Part. II. pag. 85.

Achilles Statius; Lusitanus Ferrandi Carthagenensis diaconi opuscula pia, & Gregorii Baticii de Trinitate seu Fide librum à tenebris eruit. Quamquam in hujus titulo deceptus videtur, quantum ex Kennadii Massiliensis catalogo cap. 16. colligi datur, qui Faustino presbytero factum illum adscribit.

GREGORIUS v. *Blesensis*.

de Laude.

(1233.) GREGORIUS NAZIANZENSIS, habetur auctor librorum variorum adsum non pertinentium. Eorum aliqui auctores suos invenere v. gr.

I. *Metaphrasis in Ecclesiastem*, GREGORIO NYSSENO Episcopo vindicata, v. Bellarm. ad p. 370. p. m. 91. Rivet. Crit. Sacr. l. 3. cap. 21. g. m. 341.

GREGORIO THAUMATURGO, tribuunt Thomas Hyde in Catalogo Bibliothec. Oxonien. p. 303. b. Gerhardus Patrologiæ p. 260. Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 141. (a). quibus addunt Marginalia Normanniana Hoeschel. p. 966. b. vide la Bibliotheque Universelle Tom. 1. p. 124. (a) Homilias tamen in Ecclesiastem

scriptas à GREGORIO etiam NYSSENO ex Suida refert Symbola Normanniana. Adde du Pin Bibl. Tom. I. p. 185. a

II. *Tragœdia, Christus Patiens*, APOLLINARI Laodiceno tributa jam à Baronio Tom. I. ad A. C. 34. num. 141. adde Casaub. in apparatu Exercitationum diatr. 10. pag. 62. Cocum, Censur. p. m. 241. Rivet. l. c. p. 343. Th. Raynaud. de lib. mal. & bon. p. 141.

Apollinari etiam huic Laodiceno sive Seniori, quam Juniori Apollinari, aut Nazianzeno tribuere mavult Cave Chartoph. Eccles. pag. 57. item Histor. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 125. & pag. 141. vide & Vossium de Poëtis Græcis cap. IX. p. 76. Neumannum Disputat. de Metaphrastis N. T. hab. Witteb. 1686. §. 16. (b)

III. *Dialogorum Cesarii fratris* quomodo Auctor habitus sit Gregorius, sed falso diximus supra pluribus in CÆSARIO: vide interim M. Joh. Christoph. Ernesti Dissert. de Dialogis Doctorum Veteris Ecclesiæ, hab. Wittebergæ 1688. §. 6.

IV. *Sermões* GREGORIO Thaumaturgo tributi non ejusdem esse auctoris, neque Thaumaturgi, docetur à Pin Bibl. Tom. I. pag. 186. b. Sed alius PROCLI stylum habere aliquos etiam CHRYSOSTOMO tribui narratur etsi non approbetur.

(a) Bibliotheque Universelle Tom. 18. pag. 124.

On croit que la Paraphrase de l'Ecclesiaste, laquelle est entre les Harangues de notre Gregoire, est de celui que l'on nomme Thaumaturge, & que la Tragedie qui est à la fin de ses Poësies, & qui est intitulée Christ souffrant est d'Apollinaire de Laodicée. On pourroit conter au reste entre les ouvrages de Gregoire de Nazianze au moins d'égard de la forme, un Recueil de Theologie qu'il avoit fait avec Basile son amy, en lisant les oeuvres d'Origene comme on le peut voir par sa lettre LXXXVIII. à Theodore Evêque de Thyane.

(b) Neumannus Disputat. de Metaphrastis N. T. hab. Witteb. 1686. §. 16.

Hoc autem loco ideo nobis commemoratus, quod sacra poesi quam maxime excelluit, ac Tragœdiam memoriæ reliquit, quæ Christus Patiens inscribitur; quam non desunt qui Nazianzeno adscribunt, visum tamen Vossio; aliisque, Apollinaris doctissimi viri factum esse; quorum judicio religio mihi fuit refragari, Vid. Vossius Poet. Græc. c. IX p. 76.

(1234.) GREGORIO NEO-CÆSARIENSI, Thaumaturgo cognominato, falso adscribitur

I. *Expositio fidei* à Ger. Vossio, ipsius nomine edita, cum XII. Capitulis; cumque Anathematis, quæ omnia heretico APOLLINARI, Canisus Bibl. patrum. T. I. p. 329. vindicat; docente Rivet. l. 2. c. 16. p. 239.

Pro supposititiis agnoscit *Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 68. vide etiam Joh. Georg. Neumannum Dissert. de Pfalterio Salomonis hab. Witteb. 1687. §. XVIII. Addit Symbola Mastrichtiana Hottingerum in Elencho Script. suppos. p. 76. de illo agentem.*

GREGORIUS NICETAS vide *Georgius Nicetas.*

(1235) GREGORIUS NYSSENUS falso venditatur auctor sequentium scriptorum, quæ aliis vindicantur. Nempe

I. *De Differentia Essentiæ & personæ, substantiæ & hypostaseos*, BASILII Epistola 43. quod sit, *Raynaudus & Rivetus* locis citatis annotarunt.

Basilio etiam adjudicat *Cave Histor. liter. Scriptorum Ecclesiast. p. 138.a.*

II. *Expositio Cantici Canticorum*, de qua supra in *Eusebio Pamphili.*

III. IV. *Orationes duæ I. in verba: Faciamus hominem, & 2. de hominis procreatione*, BASILII esse defenduntur contra *Possavinum* apud *Rivet. l. c. p. 346.*

Has tamen Orationes male Basilio adscribi censet *Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 138.b.* qui eas inter *genuina* Gregorii Nysseni scripta refert.

V. *Alia Oratio de Resurrectione*, HESYCHIO adscribitur a *Theoph. Raynaud. p. 141.*

*Hesychio* adscribit quoque *du Pin, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. VI. p. 10. (a) adde Supplementa Act. Lips. tom. II. Sect. X. p. 477. (b)*

VI. *De Philosophia libri*, NEMESIO Philosopho, & Episcopo Emeseno, apud *Cocum. Cens. p. 318. 319. Th. Rayn. l. c. p. 150. Rivet. l. c. p. 355. & omnium optime ab auctore præfationis*, editioni *Nemesii Gr. L. Oxoniensi 1671. in 8. è Theatro Scheldoniano præfixæ*, demonstratur.

Vide *Rachel. introduct. in Philosophiam. Moralem c. VIII. p. 8. Quensted. de Patriis virorum illustrium p. 462. Cave Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 138. b. Colomesii Paralipomena. ad Cavei Chartophylacem Eccles. p. 20. 21. (c) Gregorio tamen Nysseno libros hos restituere an nititur Gaddius de Scriptoribus tom. II. pag. 213. (d) Menagius etiam Observ. ad Diog. Laërt. pag. 118. b. librum de Natura Hominis, qui idem est supra memoratus, falso ei tribui scribit.*

VII. *De S. Trinitate, quod Spiritus S. sit Deus*, quæ est octuagesima Epistola BASILII, cujus agnoscitur & a *Bellarmino & Frontone Ducao*, apud *Rivet. l. 3. c. 23. p. 350. adde Th. Raynaud p. 141.*

At omnino suppositum hoc scriptum esse Gregorio ostendit *Cave Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 138.*

IX. IX. *Orationes duæ*, altera in *Mulierem Peccatricem*, & eos, qui durius alios judicant, & de *Pœnitentia*; Altera in *Principium Jejuniorum*. Ultræque ASTERIO AMASENO ex *Photio Cod. 271* asseruntur a *Caveo* loc. cit.

X. *Epistola de euntibus Hierosolymam* GREGORIO a *Bellarmino & aliis Pontificiis* abjudicata eidem restituitur a *Molinao* apud *Caveum* loc. cit. (e) & *Olearium* *Abac. Patrolog. p. 186. (f)* qui ipse tamen librum *de Virginitate* inter spurios Gregorii ponit.

XI. *Paraphrasis in Ecclesiasten* GREGORII THAUMATURGI v. docentem *du Pin Tom. I. Biblioth. Ecclesiast. p. 184. b. ubi adde p. 185. a. de fidei expositione* eidem debita & *Nysseno* imputata.

XII. *Oratio de occurso Domini & Simeone* à METAPHRASTE interpolata judicatur a *Caveo* *Historiæ literariæ Script. Eccles. p. 138. Vide tandem de scriptis ejus dubiis Hotting. Elenchum Script. Suppos. p. 81. ex allegatione Symbolæ Mastrichtianæ.*

(a) *Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom VI. p. 10.*

*Le P. Combefis attribue encore à cét Auteur le second sermon de Saint Gregoire de Nyffe touchant la Resurrection de Jesus-Christ, & il prouve son sentiment, premierement par l' autorité d' un Manuscrit de la Bibliotheque du Roi, où ce Sermon se trouve sous le nom d' Hesychius, Pretre de Jerusalem. Secondement, parce que ce Sermon paroît etre d' un style plus bas, plus serré & plus dogmatique que celui de Saint Gregoire de Nyffe; & enfin, parce qu' il etablit une opinion directement opposée à celle qui est avancée dans le premier Sermon sur le même sujet, qui porte aussi le nom de S. Gregoire de Nyffe; car l' Auteur de celui-ci suppose, que Jesus-Christ est ressuscité le soir du Samedi, & explique ainsi les paroles de S. Matthieu: Vespere autem Sabbati. Au lieu que l' Auteur du second Sermon suppose qu' il est ressuscité le Dimanche au matin, & montre que ces termes, Vespere autem Sabbati, ou Sabbatorum se doivent ainsi entendre, Quand la Semaine fut passée. Mais si cette Homelie est d' Hesychius, ce n' est pas de celui dont nous parlons, mais de celui, qui a vécu au commencement du cinquième siècle.*

(b) *Acta Eruditorum supplement Tom. II. Sect. X. p. 477.*

*Nostrum Hesychium Sermonis de Resurrectione Domini, qui Gregorio Nysseno vulgè tribuitur, & inter ejus sermones de Resurrectione Domini secundum locum tenet, autorem facit Combefis: qui tamen, si Hesychii est, non nostro, sed illi, qui sub seculi V. vixit initium, ex mente Du Pinii est tribuendus.*

(c) *Colomesii Paralip. ad Chartophylacem p. 20. §. 21.*

*Præter prædictos Sermones Chrysoptomi Latine vertit Burgundio Nemesii libros de Natura hominis Gregorio Nysseno falso tributos, & Joh. Damascenum de fide Orthodoxa.*

(d) *Jac. Gaddius de Scriptoribus Tom. II. p. 213.*

*Gregorius Nyssenus Episcopus. Fuit excellens Orator æquè ac Theologus, qui fortè primus Metaphysicam sociavit Theologiæ, scribens de Differentia essentiæ, & Hypostaseos; De Ani-*

ma & Resurrectione disputationem; de Philosophia Libros octo. Hos Bellarm. Nysseno pie vellet eripere, motus ab errore in his extante, scilicet animam non creari in corpore, sed ante corpus fuisse creatam & quod philosophicum sit opus totum; Hæ duæ rationes vel indicia minimè cogunt intellectum, ut judicet necessario privandum Gregorium tali foetu, si enim agit de Philosophia, quid mirum, si philosophicum sit opus? nec incredibile videtur potuisse labi Gregorium in errorem Origenis de anima, qui fortè non erat damnatus tunc, & parum referre videbatur ad fidei substantiam, creari in corpore, vel ante corpus animas rationales. Forsitan opus compositum fuit ab juvene raptim nec docendi, sed discendi, aut differendi gratia, cui si manum extremam addidisset, ademisset facile errorem unum, vel alterum. Si tamen sapit Pelagianismum, potest revocari non temere in dubium autor, præsertim cum tribuatur Nemesio Philosopho Christiano in Bibl. SS. PP. tom. 9. licet unicus constituatur liber in 45. capita divisus cum hoc lemmate de homine, sive de anima. Utcunque sit, nihil ego decerno, qui hac in re multum tribuo auctoritati Bellarmini, quem scio rerum Ecclesiasticar. maxime peritum, sed morosum, vel nimis religiosum aliquando in autorum libris pensitandis, an sint eorum, quorum nomina legitimo jure diu gestarunt in fronte.

(e) Cave Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 138.

Oratio seu Epistola de iis, qui adeunt Hierosolymam, à Pontificiis nonnullis frustra vellicata. Eam edidit seorsim Gr. Lat. P. Molinæus. Hanovia 1607. & ad calcem dissertationis de peregrinationibus religiosis, addita etiam pro hac Epistola, Apologia, Job. Henricus Heideggerus Tigur. 1670. 8to.

(f) Olear. Abac. Patr. p. 185.

Imo, si liber de Virginitate genuinus, his tota dirempta est ut in quo c. 3. uxoratum se clare profiteretur

Ibi. pag. 186. Epistolam de euntibus Hierosolymam, Guil-Morellius olim ediderat, at filius, Ducæi nutum secutus omisit, Bellarminus quoque in dubium vocavit lib. 3. cult. Sanct. c. 8. (vidit enim damnari in ea peregrinationes ad loca sancta supersticiosas,) Petrus vero Molinæus Gregorio illam asseruit, & græce latineque Hanovix 1607. editam a contradicentibus vindicavit.

## GREGORIUS v. Palama

(1236) GREGORIUS Pontifex I. cognomine Magnus, jam vivo sibi ab Andrea MONACHO suppositas Orationes Græcas fuisse, conqueritur lib. 9. Ep. 69. Quid mirum ergo, si post mortem id factum est. (Hic adnotat Dieckmannus sequentia: Aliquos sermones vocat ipse Gregorius l. c. apud Gretser. de jur. & mor. pro dolor mal. p. 278. Nam Gregorium ipsum inspicere non licet.) Eorum ea, quæ aliis auctoribus assignantur, præcipua hæc sunt.

I. Antiphonarum, falso Guidoni Monacho tributum, v. supra Berno; & infra Micrologus.

II. Commentarium in Cantica Cantorum, ISIDORO in omnibus manuscriptis tribui, ex Pamelio notat Cocus. p. m. 410.

CLAUDIO tamen ABBATI adscribitur du Pin Bibliothecæ Universellæ tom. V. p. 144.

III. Dialogus GREGORIO II. Pontificia perdoctis quibusdam tribuitur, teste Possév. appar. T. I. p. 663. adde Rivet. c. ult. pag. 495. Gerhard. pag. 479.

Addunt Marginalia Dieckmanniana Moræum de Mystero Papat. 295. Ernestum de Dialogis §. 5. p. 39. Hottinger. Script. Suppos. p. 91. quibus jungi meretur Prideaux Orat. IX. p. 84. & Arndii Lexicon Antiquitatum Ecclesiasticarum p. 1041. (a) Et plerique quidem reformatorum Scriptorum in hac sententia sunt, Pontificiis ut plurimum pro Gregorio Magno militantibus, inter quos est Congregatio de S. Mauro, recensente Journal des Savans tom. 17. An. 1689. p. 200. (b) & du Pin Nouvelle Bibliothecæ Tom. V. quanquam non satis dignum tanto Pontifice opus judicat. p. 138. (c) Ultramque sententiam conciliaturus Cave Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 304. 305. à Gregorio M. inchoatos hos dialogos, à Recentioribus auctos & interpolatos statuit. (d)

IV. Epistola ad Augustinum, à Bellarmino GREGORIO III. Pontificio tribuitur. Rivet. l. c. p. 496.

Genuinam tamen judicat du Pin Bibliothecæ Tom. V. pag. 128. (e) qui nihilominus aliquot alias Gregorii Spurias epistolas censet pag. 136. 137. 138.

V. Commentarii in libros Regum eadem ratione, qua illi in Cantica adscribuntur CLAUDIO ABBATI à du Pin dans la Nouvelle Bibliothecæ tom. V. p. 142. (f)

VI. Commentarii in Psalmos Pœnitentiales ab eodem du Pin p. 143. adseruntur GREGORIO VII. Pontifici. (g) adde Caveum Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 304. b. Adde quæ de Andrea Monacho qui supposuit GREGORIO MAGNO quædam tanquam Græce ab ea scripta refert (g) Raynaudus de mal. & bon. libr. §. 181. pag. 119. 120. Adde etiam serius allata Mastrichtiana sub (h) an. 1. usque ad 9. representata.

(a) Josuæ Arndii Lexic. Antiquitat. Ecclesiastic. p. 1041.

Ex his spuria sunt: (1) Dialogi. Quos Gregorii alterius esse censent Eruditi, qui à Græcis Dialogus est cognominatus, quod cognomen ob suas lucubrationes adeptus est, quas Lucubrationes Dialogos istos fuisse vero simile est. Is autem fuit Gregorius secundus qui vixit anno 726. De quo prolixè Vossius L. II. de Hist. Latin. cap. 23.

(b) Journal des Savans Tom. 17. pag. 200.

Il entreprend aussi la defense des ces Dialogues contre quelques nouveaux Critiques, & principalement contre quelques Protestans qui ne pouvant goûter les miracles qui y sont racontez, ou se sentant incommodés d'autres endroits contraires aux erreurs de leur Secte, ont voulu ôter cet Ouvrage au Pape Gregoire I. & le donner à Gregoire II.

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiast. Tom. V. pag. 137. 138.

Quoi-que l'on ne puisse pas douter que les Dialogues qui portent le nom de Saint Gregoire, ne soient de ce Pape, puisqu'il les reconnoit lui-même, & que ses Disciples & les Auteurs qui ont écrit peu de temps après lui, les lui attribuent; il semble néanmoins que cet Ouvrage ne soit pas digne de la gravité & du discernement de ce saint Pape, tant il est plein de miracles extraordinaires, & d'histoires presque incroyables. Il est vrai qu'il les a rapportés sur la foi d'autres; mais il ne devoit pas s'y légèrement ajouter foi, ni les débiter ensuite comme des choses constantes. Cet Ouvrage est divisé en quatre livres &c.

(d) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 304. 305.

Perpensis ex utraque parte argumentis, restat, ut hi Dialogi saltem sint dubie fidei, à Gregorio M. ut videtur, scripti, à recentioribus aucti & interpolati. Ejus ergo esse haud iverim insicias. Interim in hoc opere concinnando nimium credulitati suae indulgisse, & infabulas plus quam par erat, propensiores fuisse nemo, qui a quo animo ac praesudiciis libero id legerit, facile negabit.

(e) Du Pin Nouvelle Bibl. des Auteurs Eccles. p. 128.

Il y a dans le douzième livre n. 31. une Réponse de Saint Gregoire à plusieurs articles sur lesquels il avoit été consulté par le Moine Augustin. Cette piece ne se trouve point dans plusieurs Manuscrits du Registre des Epîtres de S. Gregoire, & elle n'étoit point des le huitième siècle dans les Archives de l'Eglise de Rome, où Boniface Archevesque de Mayence la fit chercher; ce qui l'obligea de s'adresser à Nothelme, Archevesque de Cantorbie, pour en avoir une copie. C'est ce qui a donné lieu à quelques uns de croire que cette piece est supposée; & il faut même avouer que quelques-unes de ses Réponses sont assez extraordinaires. Il semble néanmoins que l'autorité de Patere disciple de Saint Gregoire; qui en rapporte deux Passages dans les extraits qu'il a tirés des Oeuvres de Saint Gregoire, ne laisse pas lieu de douter que cet Ecrit ne soit véritablement de ce Pere. Car il n'y a pas d'apparence qu'il eût cité une fausse piece lui qui avoit été le Secretaire de S. Gregoire.

(f) Ibidem: ibid. Tom. V. p. 142.

Il est vrai que Saint Gregoire nous apprend lui-même, L. 10. Ep. 22. qu'il avoit fait des Entretiens sur les Proverbes, sur le Cantique des Cantiques, sur les Prophetes, sur les livres des Rois & sur l'Heptateuque, que l'Abbé Claude avoit mis par écrit du mieux qu'il avoit pu, afin que S. Gregoire qui n'avoit pas eu assez de santé pour les écrire lui-même le pourroit faire sur ces Memoires, quand il auroit la santé & le loisir; mais Saint Gregoire en ayant lu, & ayant trouvé qu'en plusieurs endroits il n'avoit pas pris son sens se fit apporter tout ce qu'il avoit écrit. L'Auteur de la dernière Edition de Saint Gregoire prétend que ces Discours de Saint Gregoire, recueillis par l'Abbé Claude, étoient différens de ces Commentaires. Mais je ne voi rien qui empêche qu'on ne dise que les Commentaires sur les livres des Rois & sur le Cantique des Cantiques, sont un reste du Recueil de cet Abbé. Car les raisons qu'il appor-

te, prouvent bien que ce n'est pas Saint Gregoire qui les a dictés & composés en la forme où ils sont; mais elles ne prouvent pas qu'ils ne soient pas une partie du Recueil de l'Abbé Claude, qui ne s'étoit pas attaché à la manière d'écriture de Saint Gregoire;

(g) Raynaudus de mal. & bon. lib. 5. 181 p. 119. 120.

Impium Monachum Andream, (de quo S. Gregorius lib. 9. epist. 96. scribit, talia de eo reperta esse, qualia nec de scelerato quocunque laico crederentur,) constat Græcos sermones ipsi S. Gregorio supposuisse de quibus Sanctus Pontifex commonens adductus est Eusebium Thessaliae Episcopum: ne forte ex imperitia & nequitia illius Pseudomonachi, aliquid suo nomine vulgatum esset, quod fideles inficeret, & infidei damnum redundaret. Negat vero S. Gregorius se Græce scivisse, aut aliquod opus aliquando Græcum scripsisse. Itaque flagitiosus ille Monachus suum foetum tanto Pontifici nequiter supposuerat.

(h) Mastrichtiana à n. 1. usque 10. Georgius Magnus, Papa:

1.

Ejus Missa vel Liturgia non est antiquior, apud Latinos. vid. de ea Dalæus de cultib. relig. p. 512.

Sed dialogos illos Gregorii illius non esse, viris Doctis pridem est demonstratum. Tot enim ut alia taceam inconditi ejus sermones, tot vana & ridicula commenta, ut merito in censura Script. Veterum dicat Rob. Cocus, nemi- nem sine injuria Gregorii suspicari posse Gregorium tam stulte credulum, ut tam anilibus fabulis vel aurem præberet ipse, vel fidem adhibere vellet. Non admodum multum iis tribuit Melchior Canus paulo ante finem lib. XI. locorum Theolog. quare nec isti narrationi lib. 2. cap. 25. nostro judicio temere fidendum. Rixnerus de ritib. Comm. cap. XI. pag. 167. & seq.

2.

Nulli vero purgatorium Papale plus debet, quam Gregorio Papa, qui in dialogis (nam eos, ut legitimum Gregorii foetum recipimus, etsi de iis aliter visum aliquot Viris eruditissimis id magno conamine agit. Gerb. Joh. Vossius in disput. hist. & Theol. VI. quæst. 3. pag. 102. superstitionem ejus adsertionem ibidem vocat. Idem disputat. 19. thes. 2. pag. 264. Epiphanius loco dejecti, confugiunt ad Gregorium Magnum, qui lib. 4. dial. 55. Eucharisticum panem appellat sacras oblationum Coronas. Sed ut sane liber iste sit, ejus Scriptoris (quod multi negant) tamen nihil eos hic locus juvet &c.

3.

De Privilegio Midardi Monasterio dato & ei, afficto a Peccatore Mercatore seu Pseudo-Isidoro, v. Cœcum.

4.

De Gregorii M. Episcop. Rom. dialogis vid. Schoockii fabulam Hammelensem part. 2. cap. 2. pag. 43.

5.

Esse quatuor dialogorum libros hujus, forte etiam ex inscriptione probari potest quæ est, ad

ad Agilulphum IV. Regem Longobardorum, quo vide *Freberi Chronologiam præmissam*, ubi Græc. Romano ao. 1588.

6.

„Gregorio Magno Papæ Supposita vid. apud *Hotting. in Elencho Script. Supposit.* p.91.

7.

„Gregorius Romanus Papa cui Cognomen *Dialogi* vel *Dialogista Illius (Missa præsanctificatorum)* auctorem faciunt plerique Græcorum, *Gregorium Romanum Pontificem*, cui *Dialogus*, ob *Dialogos conscriptos*, cognomen fuit. Ipse in Græcorum lectionibus, quas *συναξαρια* vocant, appositum invenio. *Leo Allatius* in proleg. de *Missa præsanctificatorum* pagina 1531. à pr.

8.

„*Gregorius I. Papa*. Librum *Sacramentorum*, qui *Gregorii* nomine vulgo circumfertur, & nuper ab *Hugone Menardo*, multo quam antea hac erat, locupletior & emendatior A. D. 1642. in hac urbe (*Lutetia*) editus, prudens mitto, quod etsi primum operis auctorem fuisse *Gregorium* verisimile sit, tamen ex plurimis quæ *Gregoriani Seculi* & sequentium mores ritusque cum hoc libro contendenti occurrunt, manifestum est librum ad nos sincerum minime pervenisse, sed quod in hujusmodi libris, ritualibus usu venire solet, multa ei pro temporum varietate, subinde addita, nonnulla etiam fortasse detracta, prout *Gregoriani seculi ritus posterorum ingenium* atque usus interpolaverat *Joh. Daleus* de confirmat. lib. 3. c.6. in fin. p.333. & seq.

9.

„De *trigesima Secunda epistola* ei afficta à *Peccatore Mercatore* seu *Pseudo-Isidoro*; v. supra.

(1237.) GREGORIUS II. Ei quæ tribuuntur *Epistola ad S. Germanum & Leonem Isauricum*, *Labbeus* GREGORIO III. adscribendas censet apud *Olearium*, *Abaci Patrologici* pag. 138. a) & *Cavei Histor. Literariæ Script. Ecclesiast.* pag. 338. a.

(a) *Olear. Abac. Patr.* p. 188.

*Huic (Gregorio III.) Labbeus* tribuendas existimat duas illas epistolas ad *S. Germanum*, & *Leonem Isauricum*, quas *Baronius*, *Binius*, aliique *Gregorio II.* minus recte assignarunt.

(1238.) GREGORIUS VII. Pontifex antea dictus est *HILDEBRANDUS*, ut observat *Thomas Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* p.304. & *Cavei Histor. liter. Scriptor. Eccles.* pag. 433. qui ab eo, dum adhuc erat *Hildebrandus*, scriptam refert *Expositionem super Matthæum*, (a)

(a) *Cavei Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast.* p. 433.

• *Expositio super Matthæum*, dum adhuc erat *Hildebrandus*, scripta, extat MS. in *Reverendissimi Archiepiscopi Bibliotheca Lambethana*, unde fragmentum protulit *Cl. Alix. Præfat. ad Joann. Parisiensem* pag. 7.

(1239.) GREGORIUS IX antea dictus *UGOLINUS*, PONTIFEX. Decretales Ejus nomine extantes collectæ dicuntur à *RAYMUNDO DE PENNAFORTI*, apud *Strauchium*, *Amænitatum Juris Canonici Eclog. I. cap. X.* pag. 18. (a)

(a) *Strauchius Amænitatum Juris Canonici Eclog. I. Cap. X. p. 18.*

*Ultima est Gregorii IX. qui, ceu Cujacius ait c. ult. de sent. & rejud. ut aliquid in ea poneret de suo, ex jure Civili ultro, non adjutus à Consultoribus ullis plerumq; sumpsit & inseruit, quo fit, ut ejus constitutiones plerumq; nemini inscribantur, ad quem dirigantur. Prodiit A.C. 1230. opera Raymundi de Penna forti Capellani & Pœnitentiarii Pontificis. Vide Proem. Decret. Gregor. vers. ad communem. De Raymundo vide infra Eclogæ hujus Cap. 13. Qui postea a Clemente VIII. d. 29. Aprilao. 1601. sanctorum numero receptus & canonisatus est.*

(1240.) GREGORII XI. Pontificis *Diploma* quoddam, à *NICOLAO EYMERICO* suppositum, qui propterea infamia sit & exilio mulctatus, ex *Dermitio* refert *Raynaud.* pag. 164. falsum hoc ad probationem sanguinis Christi mntiendam indicans commissum fuisse ab iis, quorum intererat, *Anti-Christiana Miraculalibus* modis augeri: adde eundem pagina 173. & *De Dextri Chronico* suppositio pagina 164. & pag. 238.

Dictus fuit hic antequam susciperet Pontificatum *BELLIFORTIS*, testante *Wharton* in appendice ad *Cavei Histor. literar. Scriptor. Eccles.* pag. 42. qui tamen suppositionis ei factæ non meminit.

(1241.) GREGORIUS XII. Pontifex, cujus nomine citantur aliquot epistolæ à *Wharton*. in *Appendice ad Cavei Histor. literariam* pag. 58. dictus fuit ante honorem Pontificalem adeptum, *Angelus CORARIUS*, ut refert idem loc. cit.

(1242.) GREGORIUS XIII. Pontifex, cujus extant *Constitutiones, Bullæ, & Calendarium*, vero nomine appellatus fuit *Hugo BONCAMPAGNUS*: docente *Hyde* *Bibliothec. Bodlejanæ* pag. 304.

(1243.) GREGORIUS XIV. Pontifex *Bullis* suis in *Regem & Regnum Galliæ* Excommunicatoris inclutus, gentilitium nomen nactus erat *Nicolai SFONDRATI*. *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* p. 304.

(1244.) GREGORIUS XV. Pontifex, cujus nomine citat *Thomas Hyde* loc. cit. *Epistolam ad Persarum Regem Schâb-Abbas*, vero nomine nuncupabatur *Alexânder LUDOVISIUS* antequam electus erat in *Episcopum Oecumenicum* *Ecclesiæ Catholicæ*; ut idem ibidem indicat.

(1245.) GREGORIUS PROTOSYNCELLUS, Ei tributam *Defensionem V. Capitulum*  
Conc.

*Concilii Florentini* GEORGIO SCHOLARIO vindicat Leo Allatius apud *Olearium* Abaci Patrolog. p. 189. (a) & Wharton. Append. ad Cavei Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 93. (b)

(a) Olearius Abaci Patr. p. 189.

Ei tribuitur defensio quinque capitum Concilii Florentini, *græcè, & latine extat post illud Concilium Rom. & Colon. edit. At falso. Quod ipsum ostendit Leo Allatius tract. de 3. Georgiis, ubi Georgio Scholario, sive Gennadio Constantinop. tanquam genuino auctori illam asserit. vid. Labb. p. 397.*

(b) Wharton in Append. ad Cavei Histor. Ecclesiast. Script. Ecclesiast. p. 93.

Expositio, seu Apologia pro Sancta Oecumenica Synodo Florentina, & Defensio quinque Capitum in Concilio contra Græcos definitorum, viz. de Processione Sp. S. de Sacrificio in Azymo, de Purgatorio, de Fruitione Sanctorum, & de Primatu Papæ: Genuinum esse Gennadii opus negant, sententiamq; suam multis argumentis confirmant Petrus Arcudius & Matthæus Caryophilus, ambo partibus Pontificis addictissimi. Rationes istorum aggrediatur, & Gennadio opus prolixè vindicat Leo Allatius de consensu l. 3. cap. 6. §. 2. Prodiit Lat. Dilingæ 1581. 80. Gr. Romæ 1577. & lingua Græcorum vulgari cum versione Latina Romæ 1628. 4to.

(1246.) GREENWELLUS, est Oswaldus TESMONDIUS Jesuita, ut indicant, Casaubonus Epistol. ad Frontonem Ducæm p. 118. & 151. Edit. Londin. 1611. Robertus Burhil, Anglus Respons. Pro Tortura Torti, Contra Martinum Becanum p. 21. neuter tamen indicat, utrum sub hoc nomine aliquid in publicum prodierit nec ne. Sorwel etiam & Alegambe de utroque & Greenwelli & Tesmondi nomine penitus silent.

(1247.) Jacobus GRETSERUS, Germanus, Jesuita. Ei adscribitur

(I) *Labyrinthus Critico Hunnianus* editus 1602. à Sorwello in Bibliotheca Scriptorum Societat. Jesu p. 370. a. qui tamen ab eodem edit. Monach. 1612. assignatur etiam Adamo TANNERO S. J. Tyrolensi p. 7. a. Utrique etiam adscribit Witten. in Diario suo Biographico, illi ad an. 1625. d. 29. Januarii; Tannero autem ad d. 25. May 1632. alterutum certe Auctorem tantummodo fuisse probabile est. Notant interim hoc *Les Satyres Personnelles* Tom. I. p. 18.

(II) ALEXANDRI Monachi de inventione S. Crucis Oratio Gr. Lat. prima omnium quæ in T. II. de S. Cruce Jacobi GRETSERI extant, Versa est non uti ceteræ à Gretsero, sed Andrea SCHOTTO. Quod in notis p. 566. aperiri Normannus suggestit. Invenies tamen in Catal. Hydei sic: *Alexander Monachus, de Inventione Crucis Græce, cum Versione, & notis Jacobi Gretseri Ingolst. 1600.*

GRIEGO v. *Élisabet.*

GRIFAGNI v. *Astoro.*

(1248.) Nicodemi GRIMA nomine anagrammatico editam esse à Domenico MAGRI, seu

MACRO, Equite Aurato, Melitensi, indica Wittenius Diar. Biograph. ad d. 4. Martii 1672. *Explicationem Hymnorum Breviarii Romani.*

(1249.) Rudolphus GRIMMING. Sul hoc nomine edidit Gvilielmus GUMPPENBERG Jesuita, Germanus, Bavarus: *Sexdecim Peregrinationes per CCCLXV. Ecclesias, Romæ per Ægidium Ghezzi 1665. in 8vo vide Sorwellum. Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 315. a. Witten. in Diario Biographico ad 8. May 1675.*

(1250.) GRISIMANI Dario: Jean Ambroise DE MARINI. Baillet liste des Auteurs deguifez. p. 561.

GRIVILIO v. *Vezzalmi.*

(1251.) Joannes GRONÆUS, Austrii recudi curavit iterato Scriptum anonymum in scriptum: *Cautio Criminalis de Processu contra Sagas* & secundæ huic editioni præfationem suo nomine præmisit. Hujus Scripti verum Auctorem indicavimus in Anonymis num. 980. esse Fridericum SPEE. S. J. Germanum Cæsar-Insulanum, quem etiam agnoscit Sorwel Bibl. Scriptor Societ. Jesu p. 268. a.

GRONINGENSIS v. *Basilius.*

(1252.) Pascasius GROSIPPUS est Gaspar SCIOPPIUS, Rhod. num. 8.

IIX. Scav. 16.

PASCASIUS GROSIPPUS, Gaspar Scioppius per Anagramma. Prodiere sub hoc nomine Paradoxa litteraria, de re nummaria veterum, Mercurius bilinguis, Grammatica Philosophica, Differtationes Rhetoricæ. Etnescio an non alia etiam aliqua: addi infra num. 42. Pseudonymos sub nomine Mariangeli de fano S. Benedicti & Oporini Grubini, & in Anonymis librum cui Titulus Tres Capellæ, & Scaven. num. 16. : nec non Henr. Ernstium *Observ. variar. lib. 2. c. 36. Ub. Casparus inquit, Scoppius, quod crudas in medium proferat grossos, se vocat Pascasium Grosippum.*

Vide Vossum Grammat. lib. II. c. III. princip. pag. 169 (a) ut Secretum sibi revelatum hoc narrantem. vide & Villani Visiera Alzata pag. 56. cujus verba in Nicodemo Macro adducemus, ubi meus error emendatur, & simul Rhodii. Adde etiam Bartholinum de legendis libris. Differt. II. pag. 38. Witten. Diar. Biograph. an. 1649: Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlejan. pag. 307. a. de religione illi mutata vid. Patin. Epist. xv. editionis prioris.

(a) Vossius de Arte Grammat. lib. II. cap. III. p. 169.

*Hæc cum omnia jam essent nostra ad prelum parva a vide devoravi, multaq; reperi partim multo ante, quam Scop-*



Scoppiana prodirent, à nobis etiam monita in libellis Grammaticis jussu Pocerum in Scholarum Hollandiæ ac Westfrysiæ usum divulgatis, partim tradita nobis in hisce commentariis, quas maxima ex parte ante anno XXX & amplius scripsimus, cumq; juvenute & amicorum multis communicavimus. Gratum interea mihi fuit, eadem utriq; nostrum in mentem venisse, vel saltem, ubi eosdem habuimus duces quos sequeremur, idem utriq; placuisse.

(1253.) Robertus GROSTHEAD idem est qui GROSTESE & GROUTHEAD, Episcopus Lincolnensis, docente Thoma Hyde in Catalogo Bibl. Bodl. p. 307. b. ubi aliquot ejus opera recenset.

(1254.) Hugonis GROTII Testamentum, belgica lingua conscriptum, ac divulgatum, JESUITIS deberi, testis est Joannes Adamus Osiander prolegomen. in Grotium de Jure belli & pacis pag. 27.

Missam pro ejus anima à P. Petavio factam indicant Menagiana. vide Tom. II. pagina 320. 321. (a)

(a) Menagianorum Tom. II. pag. 320.

Quand on scût à Paris que M. Grotius étoit mort à Rostock, le Pere Pétav qui étoit persuadé qu'il étoit Catholique dans l'ame, dit la Messe pour lui. On disoit même en ce tems-là que M. Grotius avoit voulu se déclarer Catholique avant que d'aller en Suede rendre compte de son Ambassade; mais qu'il avoit suivi le conseil du Pere Pétav, qui étoit de faire ce voyage de Suede, & de retourner en suite à Paris pour s'y établir, & exécuter la résolution qu'il avoit prise. Quoiqu'il en soit, il est constant que le Pere Pétav dit la Messe pour lui après la Mort.

(1255.) Oporini GRUBINI Amphorides Scoppiana, hoc est, ad Satyram Menippeam Josephi Burdonis, Pseudo-Scaligeri, responsio, pro vita & moribus Casparis Scioppii apud Eliam &c. Paris. 1610. 8. tem cum aliis Paris, 1611. in 8vo est Responsio d Mûnsterum Hippobolymæum, de quo superius actum. Eam ipsum SCIOPPIUM conscripsisse, facile stylus arguit, & Scavenius in Catalogo non. 20. affirmat. Nomen occultasse videtur, partim ut liberius se laudaret, partim ut in quo ipse peccaverat, longe magis ea Scaligero reprobraret, editionem videlicet obscœnorum uctorum & illustrationem ac similia.

Vide Teisserii Catalogum Auctorum & Bibliothecarum p. 101. Bailletum in Catalogo des auteurs deguizez pag. 561. & Anonym. numero CXXXIX.

(1256.) GRUNDMANUS. M. Christian: Jacques EISENBERG. Baillet liste des auteurs deguizez p. 561. De hoc ita nos erudit nota Diecmanniana: Christiani Grundmanni urker und wahrhaffter Bericht vom hochwürdigem Abendmahl &c. 1591. 8. Sub hoc nomine latet reformatus Jacob Eisenberg, cui propterea nostris Christoph. Kittelman Anti-Eisenber-

gium opposuit, Ursellis 1592. 8. editum, v. Baillet d'Anti, T. I. p. 338. 339.

(1257.) Joannis Laurentii GUADAGNI nomine, Thesaurum doctrinae Christianae 1610. & adjuncta parte tertia, Venet. 1628. in 8. reculum edidit Paulus PRINCEPS, Neapolitanus Jesuita, uti scribit Alegambe p. 367.

Eadem habet Sorwel p. 563. Adde Witten. Diar. Biograph. an. 1613. d. 17. April.

(1258.) Philippus GUADAGNOLUS apologiam edidit pro Christiana religione adversus Ahmet, filium Zin-Albedin Persam Aphahensem, Latine primum Romæ Anno 1631. & postea Arabicè, cujus exemplar habeo Anno 1637. Atque Ahmedis Persæ illum librum, cui tit: Deterfor Speculi scriptum fuisse adversus Jesuitæ alicujus librum Speculum veritatem monstrans, uti ex Guadagnolo discere potuimus, ita ejus Auctorem proindeque harum disputationum & scriptorum primum fuisse Hieron. XAVIER, eundem, qui turpiter Historiam Christi Persice conscriptam, mendaciis & fabulis conspurcavit, docuit nos Ludovicus de Dieu ad hist. Christi Persicam Xavierii à se versam in Latinum atque animadversionibus in eam suis digne castigatam. Joh. Hornbeck in summa controversi. lib. 3. p. 81. Symbola est Maftrichtiana.

(1259.) Alexandri GUAGNINI librum de Sarmatia Europea, dicatum Stéphano Poloniæ Regi, edit. Spiræ 1581. fol. sibi vendicat Matth. STRYKOVSKY Ossostevicius in Historia sua Litthuanica, quæ Polonice An. 1582. in fol. Regiomonti prodit non uno in loco. Quod notat Christophorus Hartknochius in Catalogo Scriptorum Poloniæ subjuncto Prefationi ejus in librum de Rep. Polonica. Hæc Symbola Rauschiana.

(1260.) GVALTHERUS aut GALTERUS HEMLINGTONUS Anglus Auctor creditus librorum V. de gestis Alexandri, scriptorum à RADULPHO DE S. ALBANO, ut innuit Vossius de Historicis Latinis lib. II. c. LI. p. 414. Galtero eos etiam adscribit König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 329. Confundere præterea videtur hunc Galterum cum Gualtero Castellionio qui vitam Alexandri M. libris IX. carmine scripsit, Sande in Notis ad Vossii locum citatum p. 125. (a)

(a) Sandius in not. ad Voss. p. 125.

Putat hunc Gualterum eundem esse cum Gualtero Philippo Castellionio, qui lib. 9. expressit gesta Alexandri M. cum ille tantum libros V. de gestis Alexandri scripserit, ille Hemlingtonus Anglus alter Flander fuerit. V. Voss. p. 478. König in Biblioth. vet. & nov. in Galtero.

(1261.) Joannis GVALTERI Chronicon Chronicorum, seu Chronicon Ecclesiastico-Politicum. Tomis 4. editum, Francof. 1614. in 8. Jani GRUTERI esse, præter Virum illustrem, Hermannum Conringium pag. 72. Epist. ad Boineburg. de

de Biblioth. Augusta, quem citat *Geister*, dec. 4. num. 4. & confirmant *Valent. Henr. Voglerus* introd. in authores c. 2. pag. 4. & *Phil. Labbeus* Bibliothec. p. 74. & 91.

Hujus *Joannis Gualteri* pater prænomen habebat *Gualteri*: docente *Wittenio* Memoriar. Philosoph. p. 217. Adde *Valer. Andrea.* Biblioth. Belg. p. 139. vide insuper *Hanckium* de Scriptoribus rerum Romanarum Part. I. cap. LII. p. 213. *Sagittarium* introduct. ad Histor. Eccles. p. 164. 165. (a) *Witten.* Diar. Biograph. Partis II. an. 1627. *Teiffierium* in Catalogo Auctorum & Bibliothec. pag. 153. & 180. Bibliothecam *Politicam Curiosam* §. 24. *Morbosii* Polyhistor. Literar. lib. I. cap. IV. pag. 32. Magnam tamen Chronici hujus partem *Gualthero* asserit *Deckberr.* de Scriptis adespotis p. 260, 261.

(a) *Sagittarius* Introduct. ad Histor. Eccles. p. 164. 165.

*Locum autem hic accepit Gruterus, ob Chronici Chronicorum Politici, sub Johannis Gualterii Belgæ p̄to nomine Francofurti MDLXXIV. editi partem, quam Chronologiam Ecclesiastico-Policam rerum pace belloque toto fere orbe gestarum, inscripsit. Hac incipit à nato Christo, sinit in anno MDLXXIII. ac obitu, & sepultura Wolfgangi Episcopi Ratisbonensis. Collegit illam ex Eusebio, Annalibus Baronii, item Fastis, Ephemeridibus, Kalendariis, Chronologiis, ac porro nominatim ex Æmilio, Ænea Sylvio, Artho, Aventino, Beyerlingo, Bembo, Bizarro, Boëthio, Bonfinio, Botero, Bucholcero, Buntingio, Calvisio, Carione, Cavitello, Crantzio, Chytræo, Collenutio, Cromero, Curæo, Cuspiniano, Genebrardo, Gordonio, Heutero, Iovio, Mafsonio, Matthievio, Meterano, Meyero, Michovio, Nauclero, Opmeerio, Panvinio, Pontano, Reusnero, Rosierio, Rubeo, Suffrido Petri, Sigonio, Tritthemio, Thuano, Zenocaro. Rarius tamen historicis adscripsit, unde sint petita: quod videret sepissime peccatum ab junioribus, notabilem aliquam narrationem imputantibus, non ei, qui eo seculo vixerat, aut ab eo prorsus abfuerat, sed à tertiis & quartis, quiq; solum transcriptores dici merebantur, revocare autem omnia ad fontes suos, non fuisse otii sui, non festinationis typographi. Annos CHRISTI secutus est, quibus usus Bucholcerus.*

(1262.) *Antonius GUBERTUS.* Hunc minus recte sic appellari notat *Thomas Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 311. cum verum nomen scriptoris formandum sit: *Antonius GVIBERTUS*, *Costanus*, cujus scripta recensentur p. 313.

(1263.) *Francisci Antonii GVERRERII* nomine, *Compendium Miraculorum B. V. Mariae*, Italicè edidit *Archangelus BELBONUS*, Jesuita Italus, teste *Alegambe* p. 46. & 451.

Adde *Sorvellum* Bibliothecæ Scriptor. Societ. Jesu p. 89. *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 561.

(1264.) *GVERSENS*, *Cajus Julius*, ou *Julien* de: *CATHERINE FRADONNET DES ROCHES.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 561.

(1265.) *GVEVARRA Petrus*: *Pierre ALAGONA.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 561. *Nicolaus Antonius Alagonæ* non meminit in Bibliotheca sua Hispanica, *Petri Gvevarræ* nomine autem aliquot scripta recenset Tom. II. pag. 149. nullo indicio, ex his aliqua alteri deberi.

(1266.) *GUFÒ DE GUFONIBUS*: *Augustin COLTELLINI.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 561.

(1267.) *GVIDÒ ABBAS.* Ei falso attributus liber de *observationibus Ecclesiasticis*, titulo *Micrologi*, quem etiam *BERNONI AUGIENSI* adscribi notavimus *Pseudonym.* num. 389. abjudicatur ipsi ab *Oleario Abac.* *Patrolog.* pag. 316. (a) & *Scriptori* integro *Seculo Juniori* forte *Auctori Vitæ Caroli M.* asseritur à *Caveo*, *Histor. Literar. Scriptor. Eccles.* p. 434. (b)

(a) *Olearius Abaci* *Patrolog. & Scriptor. Eccles.* p. 316.

*Micrologus, sive Micrologi auctor, cui à quibusdam minus recte Johannis nomen præfigi ait Labbeus, p. 91. vixit circa ann. 1085. unde patet errasse eos, qui vel Bernoni Augiensi, cum Claudio Espençæo, vel Guidoni Abbati, librum de observationibus Ecclesiasticis, Micrologi titulo inscriptum, tribuerunt, notante modo cit. vide istum, Tom. VI, Bibliothec. PP. Paris. f. 729. & confer, supra notata, sub Bernone Augiensi, atque adde Gerh. pagina 541.*

(b) *Cave* *Histor. Literar. Scriptor. Eccles.* p. 434.

*Immo scripsit defuncto jam Gregorio VII. post annum 1085. quin & si idem cum Vitæ Caroli M. Auctore fuerit, erat adhuc integro fere seculo junior, utpote Frederici I. Imp. æqualis. Scripsit Librum, Micrologum dictum, de Ecclesiasticis observationibus, seu de Missa ritè celebranda. Extat iste Venet. 1572. 8vo inter Scriptores de Divinis officiis Paris. 1610. f. & in Bibliotheca Patr. Tom. XVIII. pag. 469. Vita Caroli M. tribus libris comprehensa, in plurimis Bibliothecis MS. extat; cujus Auctor se Micrologum scripsisse in Prologo testatur.*

*GVIDO v. Fabricius.*

*GVILIEMUS v. Baldesanus,*

- - - - *Divus.*

(1268.) *GVILIELMUS* *Bibliothecarius.* *Vita* ei tribuuntur *Romanorum Pontificum* à *Nicolao ad Stephanum V. inclusive*; Sed illas ab aliis ANA-

ANASTASIO tribui notat *Cave* Chartophyl. Eccl. p. 170. & Hist. lit. Script. Eccl. p. 398. inprimis adscriptam eidem ab *Ughello* Vitam Benedicti III. Pontificis Anastasio asserendam censet *Sandius* ad *Vossium* pag. 346.

(1269) *Joannes* GUILIELMI. Sub eo nomine scripsisse Joannem KEINESIUM Jesuitam, dictum Neoportum, indicium facit *Sorvel.* in Sylabo *Αδελφότητων* Bibliothecæ Scriptorum Societatis Jesu subjuncto p. 837. b. sed in Ipsa Bibliotheca p. 466. ubi Scripta Keinesii recenset, personati nominis Guilielmi non meminit, nedum, ut, quod sub eo prodierit, expresserit.

(1270) GVILIELMI de Frigido Monte nomine, vitam suam descripsisse HELINANDUM, nemorat *Carolus de Vifch* Bibl. Cisterciens. p. 140. & 134. 135.

(a) *Vifch* Bibl. Cisterciens. p. 140.

Item, librum de reparatione lapsi, qui exat in *Viridi valle.* In quo libro, *Helinandus ipse* (ut plures volunt) propriam vitam in seculo gestam, & conversionem suam ad religionem descripsit, sub nomine Guilielmi monachi. Alii tamen librum eundem describunt cuidam *Guillielmo Frigidi montis* religioso, socio *Helinandi*, qui (ut asserunt) illum scripsit ad patrem suum *Gualterum*, clericum, ex religione ad seculum regressum. Vide quæ supra diximus, verbo, *Guillielmus Frigidi montis*, &c.

GVILIELMUS *Morbecanus*, vide *Canpratenfis*.

(1271) GUILIELMOS Parisienses duos confusos circa opus de *Sacramentis* vide apud *Raynaud*, pag. 141. (a)

Qui enim Seniori tribuuntur *Gvilielmo* dicto *Arverno* dialogi de *Sacramentis*, Junioris *Gvilielmi* sunt, vide *Olearium* *Abac.* *Patrol.* pag. 94. *Cave* *Historiæ literariæ* *Scriptor.* *Eccl.* pag. 449. & *Wharton.* *Append.* ad eandem pag. 8. *König.* *Biblioth.* *Vet.* & *Novæ* p. 371.

(a) *Raynaudus* de mal. & bon. libris pag. 141.

*Gvilielmo* Parisiensi Episcopo, qui proprie cognominatur *Aruernus*, suppositus est *Dialogus* de *Sacramentis*, qui est *Guilielmi* Parisiensis, *Ordinis Prædicatorum*, cujus *Possevinus* meminit. Eum *Claudius Spineus* ejusdem *Ordinis*, ante annos ducentos scripsisse referebat *superiore Seculo* sub annum 150. Ipse auctor in calce, ex *S. Thoma*, & *Petro de Parentalia* *Dominicanis*, profecisse se proficitur. *Stylus* longe abhorret a *Stylo* *Guilielmi Aruerni*, multis rationibus redundante, & ampullosa.

*Gvimenius* v. AMADEUS.

(1271. a) *Leon* de la GUITONNIERE, cujus haud ita dudum prodit liber titulo: PRO-

TESTANS PACIFICUS: s. LE PROTESTANT PACIFIQUE, ou *Traité de la Paix de l'Eglise*, Dans lequel on fait voir par les principes des Reformez, que la foy de l'Eglise Catholique ne choque point les fondemens du salut: Et qu'ils doivent tolerer dans leur Communion tous les Chretiens du monde, Les Sociniens, & les Quakres meme, dont on explique la Religion. Contre Monsieur *Jurieu*, par *Leon* DELA GUITONNIERE, A Amsterdam, par *Genest Taxor*, 1684. in 12. tomis duobus; prior paginis 188. posterior 120. constat, & debetur *Natali* *Alberto* DE VERSE interpreti Criticorum *Richardi* *Simonis*, uti docuimus supra num. 2152. ex *Actis Eruditorum Lips.* & pluribus etiam docetur ab Antagonista ipsius acerrimo *Petro* *Jurieux* in Apologiis suis, & excerptis *Winckelianis* ex *Facti* specie *Gallica* ejusdem contra *M. de Conseiller* (a) & reliquis, quæ (b) exhibemus. Adde Pseudonym. Theognoste de *Berée* & infra num. 2255. Annotat hic *Margo* *Diecmanni*, quæ sub (c) exhibemus.

(a) Excerpta *MSta* *Winkeliana*.

*Aubert* du *Verse* est né *Papiste*, il embrasse dans sa jeunesse la Religion Reformée, il étudie en Theologie, il devient socinien dans les Academies, il est resu au Ministère socinien déguisé; on le découvre ensuite, il est déposé, il rentre dans l'Eglise Romaine, le voila deux fois apostat, une fois en embrassant le Socianisme, l'autre fois en rentrant dans le Papisme. Apres il vient en Hollande, il y enseigne hautement le socianisme, il fait en faveur des sociniens, aussi bien que des papistes son protestant pacifique, son traité de la liberté de conscience, son tombeau du socianisme & plusieurs autres livres. Voyez *Factum* du *Sr.* *Jurieu* de l'affaire de *Mr.* de la *Conseiller* p. 27.

(b) Manifeste de *Maitre* *Noel* *Aubert* de *Verse*, Docteur en Medecine, & ci-devant Ministre de la ville d' *Amsterdam*.

contre

*l'Auteur* Anonyme d' un libelle diffamatoire, intitulé, *Factum*, pour demander justice aux puissances contre le nommé *Noel* *Aubert*, dit de *Verse*, atteint & convaincu des crimes d' impureté, d' impieté & de blasphème.

Excerpta du *Factum* de *Mr.* *Jurieu* pour demander Justice aux Puissances &c. En fin il (du *Verse*) vient de mettre un nouveau livre sous le titre du Tombeau du Socianisme & du Nouveau visionnaire de *Roterdam*, le plus detestable de ses ouvrages, & peut être de tous les livres, qui ont jamais été faits. pag. 21.

Peu de temps après il écrit un ouvrage detestable, qu' il intitula *Protestant Pacifique*.

Pour dernière preuve de la manière insolente dont cet impie se joue de la Religion Chretienne, il faut voir le petit livre qui vient de paroître comme on imprimoit cet *Factum*. Ce livre est intitulé lettres des *Rabbins*, des deux synagogues d' *Amsterdam* à *M. J.C.* est précisément l' ouvrage que ce malheureux avoit promis il y a quelque temps pag. 24.

(c) Margo Diecmannianus.

*Leonis de la Guitonniere nomine Amster.*  
1684. 12. prodiit le Protestant Pacifique où  
Traité de la paix de l' Eglise &c. contre Mons.  
Jurieu. Verus Auctor libri est Natalis Alber-  
tus de Versé, qui postea ex Reformato Pontificius  
factus, Scandalum, quod hoc & altero illo, Tom-  
beau du Socinisme, libro excitaverat, recentio-  
ri scripto, l' Anti-Socinien &c. Paris. 1692. 12.  
edito, tollere voluit. Innotuit cetera hic Auctor  
ex Latina versione Histor. Crit. U. T. Rich. Simo-  
nis. Conf. La Cabale Chimerique, ed. Roter.  
1691. 12. p. 165. 166. De altero libro, Tombeau du  
Socin. v. suprap. 89. fin. Noel (quod prænomen  
veri Auctoris Latine Natalis exprimitur) retro le-  
ctum Leon, quod prænomen hic personatus auctor  
gerit, repræsenteat.

(1272) Jesuita GULDINASTUS: Est Mel-  
chior GOLDASTUS, indicante *Symbola Schröte-  
ringiana*, quæ tamen quid sub eo nomine prodie-  
rit, non addit.

GUSTAVUS v. *Selenus*,

GUTHBERTUS v. *Higlandus*.

(1273) GUYMATA, *Marc Antoine; Jean*  
le BON douteux. Jacques CHARPENTIER où  
CARPENTIER, douteux. Baillet liste des Auteurs  
degvisez p. 562.

(1274) GUYMIER *Cosmas*: Jacques MA-  
RECHAL douteux. Baillet liste des Auteurs  
degvisez p. 562.

(1275) GUY du Puy. De eo larvato au-  
ctore sic legitur in *Scaligerianis sermonibus*, quos  
*Puteani fratres conservarunt*, pag. m. 273. Arnal-  
dus PONTACUS Auteur du livret, qui sub nomine  
Guy du Puy scriptus, adversus Mornæum, conjece-  
ceram quod ipse Mornæus annotat: Cet Arnoldus Pon-  
tacus est l' Evesque de Bazas, qui a fait imprimer l' Eu-  
sebe. Il s' en trouve encore quelque chose dans les Epi-  
stres Francoises à Mons. Scala recueillies par Jaques de  
Reves à Hardevvyck l' An. 1624. pag. 426. comme  
le remarque dans sa Clef de ces Epistres P. Colo-  
mesusp. 187.

(1276) Adrianus GYLANDER aut GYL-  
MANNUS. Ejus nomine extant *Symphoremata*  
*Supplicationum Cameralium tomis VI.* quæ in anonymi  
jam attigimus num 941. ubi testimonio Domin-  
Mauritii Sextum tomum WEHNERO asserui-  
mus. Cui numero merito adjungimus clarissi-  
mum Dominum *Deckherrum* de *Scriptis A despo-*  
*tis p. 219. 220.* ista confirmantem, ac de reli-  
quis etiam tomis ambigentem. Quid autem  
sibi velit *Bailletus* & unde illud hauserit, cum in  
catalogo Scriptorum Personatorum p. 562. pro  
*Gylmanno Nicolaum WINÆUM*, dubitante  
quidem substituit, non adeo liquidum nobis  
est: nisi forte *Wehnerum*, in *Wi-*  
*naum* mutatum dicere ma-  
limus.

\* \*

\* \* \*

\* \*



## H.

( 1277 )

**H**ADRIANUS I. Pontifex Romanus  
 Quæ ejus nomine vulgo veniant  
 Capitula, esse ex Veterum Pontifi-  
 cum epistolis collecta judicat ab  
 ANGELRAMO Baluzius in Præ-  
 fatione ad Antonii Augustini, de emendatione  
 Gratiani, libellum num. IV. p. m. 615. (a) ex  
 editione Domini Gerhardi van Mastricht, qui in  
 subjectis notis eadem confirmat (b) nec dissen-  
 tire videtur ipse Antonius Augustinus dialogo III.  
 p. 41. (c) Baluzio accedit etiam Strauchius in  
 Amœnitatibus Juris Canonici Eclog. I. cap. 11.  
 pag. 7. (d)

(a) Baluzius in Præfatione ad Anton.  
 August. de emendatione Gratiani. num. 4. pag.  
 m. 615.

Primus omnium Angilramnus Archiepiscopus  
 Metensis hoc novo jure, quo Episcoporum judicia Roma-  
 ni Pontificis auctoritati reservantur, usus est, primus  
 inquam omnium mortalium contra divinos canones con-  
 vellere tentavit jus antiquum, quando pro sui causa age-  
 batur, id est, quando accusatus de aliquo crimine, ut  
 ego arbitror, subtrahere se voluit cognitioni suorum  
 iudicum. In eam quippe sententiam eo, capitula  
 illa quæ nunc circumferuntur sub nomine Hadriani Ro-  
 mani Pontificis ad Angilramnum non esse Hadriani,  
 sed Angilramni, qui ea ex novitiis veterum Pontificum  
 epistolis ut plurimum collegit & Hadriano obtulit ut cause  
 sue presidium quereret. Hanc conjecturam multa  
 adjuvant, sed imprimis vetus codex MS. bibliotheca San-  
 cti Victoris Parisiensis, in quo sic habetur: Incipiunt  
 capitula collecta ex diversis Conciliis sive decre-  
 tis Pontificum Romanorum ab Angilramno Me-  
 tensi Episcopo & Adriano Papa oblata.

(b) Ibidem in notis Gerhardi van  
 Mastricht lit. (i)

Non improbo istam sententiam Doctissimi Balu-  
 zii, non esse Adrianum sed Ingelramum Auctorem  
 istius collectionis, sed an ex Pseudo Isidori suppositis  
 epistolis hauserit sua Ingelramus, dubitò; in suam ra-  
 sionem ex Ingelramo transtulisse Pseudo Isidorum cum  
 Clariss. Blondello adserui in addend. ad pag. 205. lin.  
 4. histor. jur. Ecclesiastici.

(c) Augustinus Dialogo III. p. 41.

B. Memini videre Romæ notas suas ad Adrianum,  
 de Ingelramum, in quibus de hac emendatione di-  
 cebatur.

(d) Ægid. Stauchius in Amœn. Juris  
 Can. Eccl. I. c. II pag. 7.

Hanc translationem Hadrianus I. Pontifex R.  
 ad regimen Ecclesiarum occidentalium tradidit Carolo  
 I. anno 773. ut docet Epistola Hadriani, quam edidit  
 Firmondus tom. 2. Conciliorum Gallie. Cujus epitome  
 Henrico Canisio Ingolstadii tom. VI. antiquæ lectio-

nis, deinde Colonia tom. III. conciliorum vulgata, quam  
 Hadrianus Papa Anno DCCLXXXI Ingelrammo Metensi-  
 um Episcopo miserat. Confer. Dn. Conring. de Orig.  
 Jur. Germ. c. 14. p. 63. in f. edit. recentissima. Sed  
 dubitat A. Augustinus lib. I. emendationum Gratiani de  
 Hadriano auctore, ubi ait ea capita Hadriani nihil habere,  
 cum tamen ejus nomine ferantur. Postea Dn. Stephanus  
 Baluzius vir clarissimus & de antiquitate in primis Eccle-  
 siastica merentissimus, censet, capitula hæc esse ipsius In-  
 gelramni, qui ex suppositiis Pontificum epistolis com-  
 pilaverit & Hadriano obtulerit.

## HADRIANUS V. Tribundenius.

( 1278 ) Laurentius HÆCHTANUS L.  
 GOCKSENHOVEN. Baillet liste des Auteurs  
 deguifez pag. 562.

( 1279 ) Erasmi Sabini HAFNERI de Lutherana-  
 norum & Calvinianorum Controversiis. Castellis  
 1607. & Hermannii FABRONII, ut ex Johannis  
 Gerhardi Disput. Theol. 170. refert Symbola  
 Normanniana.

## HAGIUS V. Barnimius.

( 1280 ) Jacobi HAILBRUNNERI nomine  
 Epistolam adversus Jesuitam Kellerum scripsit Caspar  
 BARTHIUS, quam à Daumio acceptam edidit  
 Joannes Fridericus Hekehus anno 1676. Hucus-  
 que Symbola Tenzeliana, quæ confirmatur partim  
 per Bailletum in Catalogo des Auteurs deguifez  
 p. 562.

( 1280. a ) HALÆ SAXONUM DOCTO-  
 RUM XIV. nomine quod extat Syngamma, au-  
 ctorem quomodo habeat Johannem BRENTIUM,  
 docet Symbola Mastrichtiana sequens

Joh. Brentius

fertur Auctor Syngrammatis XIV. Do-  
 ctorum Halæ Saxonum 1625. congregatorum, seu  
 sub nomine eorum editi, contra Oecolampadium,  
 Pastorem Basiliensem, vid. Bucholz Chron. p.  
 505. Lavaterum Histor. Sacrament. pr.  
 pag. Diest. de litibus, sacris disput. I. p. 17.

## de HALÆ I. HALENSIS V. Alexander.

( 1281 ) HALI Filius Abenragel, cui aliquan-  
 do ALBOHAZEN prænomen additur, idem  
 fuisse fere cum HALI RADOHAM Ægyptio  
 creditur à Ravio ad Gesnerum: docente Symbola Nor-  
 manniana. At Frisius Biblioth. Gesner. pag. 317.  
 eos expresse distinguit, sua cuique scripta disti-  
 cte assignando.

( 1282 ) Robert HALL. Sub eo nomine  
 scriptam ab Henrico HEYLIN, Manuductionem  
 Historicam, docet Wood Histor. & Antiquit.

Oxonienf. lib. II. p. 204. 205. (a) ex eoque *Freberus Theatri* p. 633. a.

(a) Wood *Histor. & Antiquit. Oxonienf.* p. 203. 205.

Petrus Heylyn (*filius Henrici Heylyn ex antiquae ejusdem nominis familia apud PENTRIE Heylynorum in agro Mountgomeriano apud Wallos oriundi*) natus est *Burfordiae*, agri *Oxonienfis Oppidi Mercatorii* XXIX. Nov. anno cIo DXCIX.

pag. 205. Manuductionem historicam, in qua recensentur omnes continua serie, Angliæ Reges, Archiepiscopi, Episcopi, Duces, Marchiones, Comites &c. Lond. primo edit. sub nomine Rob. Hall 1641. inde auctam & ib. edit. 1670. sub illo auctoris.

### HALLENSIS v. Bavarus.

(1283) HALLUS *Edwardus*: Ed. OLD-CORNE. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 562.

(1283. a) *Gregorii HALOANDRI*, *Enumeratio veterum Jctorum*, scriptorumque in Pandectis citatorum præmissa pandectis, forte *Angelii POLITIANI* lucubratio est, ut *Bernh. Rutilius* in *Cajo Jcto* innuere videtur. Adde *Gesn.* in *Pand.* 331. b. Utrumque locum sub lit. (a) representamus & (b) At in *Bibliotheca Universali*, nec *Gesnerus* nec *Frisius*, ceteroquin de *Haloandro* satis prolixi, quicquam habent.

(a) *Bernhardus Rutilius* in *Cajo Jcto*. pag. 194.

*Ceterum sive unum modo, seu duos numeremus, quia neuter satis est notus, & illa Scripta, quibus conversi sunt legum libri, utrius fuerint, in ambiguo est, ea hoc loco a nobis referentur, ut sunt apud Politianum, cui hanc quoque lucubrationem nostri homines debent.*

(b) *Gesnerus* in *Pandectis* p. 331. b. *Gregorius Haloander a principio Pandectarum, quas emendavit, veterum Jure Consultorum Scripta que in Pandectis citantur, cum suis autoribus enumerat: (Nisi ea forte Ang. Politiani lucubratio est, ut Bern. Rutilius in Cajo, Jc. innuere videtur.*

(1284) HALYABAS: de eo *Henr. Ernstius* observat. l. 2. c. 36. ita scribit: *Dominus Spigelius, (Adrianus) Professor Patavinus, credit Halyabas vulgo esse Isaacum ISRAELITAM.* Ex quibus verbis diu nequivi divinare, quid monstri esset illud *Halyabas*. Tandem conjecturavi, eum loqui de *HALLY Abba*, seu *Haly* filio *Abbate*, discipulo *Abymeher Moysis*, *Arabe Medico doctissimo* & ad A. C. 1122. à *Wolffgango Justo* in *Chronologia Medico* relato, de cujus scriptis vide *Gesner.* p. m. 267. *Schenckium* p. 215. & *Lindanum* p. 232. Eum nempe esse *Isaacum Israelitam*, *Salomonis Arabiae Regis filium Adoptivum*, quem idem *Justus* ad Annum 1158. refert, adeoque fere *Haly* illi coævus fuit, licet *Moreau* ad A. C. 660. eum referat. *Scripta* ejusdem v. apud *Schenck.* pag. 356. & *Lindanum* pag. 423. & seqq.

Adde *Mercklin Linden.* Renovat. pag. 387.

*Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 562. & *Mastrichtiana*, quæ sic habent.

*Haly Aben Rodoan Arabs.*

Scriptis ad *Carpum* cujus auctorem nonnulli *Ptolemaum*, plerique *Hermetem* faciunt. Hunc *Joseph. Scaliger* *Epist.* p. 410. edit. Lugd. ex suo Codice Manuscripto *Haly Abregesar* nominat. *Richeltus* de *Amuletis* §. 14. p. 11.

*Haly.*

Falso ei inscriptus *Commentarius Abregesar.* vide *Elogia Gefar* ex *Gaffarello.*

(1285) HAMBURGENSEM, LUBECENSEM & LUNEBURGENSEM *Ministeriorum* nomine contra *Interimisticum Decretum* scripsit *Joannes ÆPINUS*: testante *Sleidano* *Commentar. de statu Religionis & Reipublicæ* lib. XXI. ad an. 1549. p. 658. plura vide in *Anon. num. 1729. β.* ubi de libro *Interim* nobis actum est.

(1286) HAMBURGENSIS MINISTERII nomine 1549. scriptam & in 8. Hamb. editam. *Epistolam de Adiaphoris* scripsit ad *Philippum Melanchtonem* *Joannes ÆPINUS*. Superintendens, monente *Symbolâ Mollero-Flensburgicâ*. Vide *Sleidanum* loc. cit.

Fuit hic primus ex *Evangelicis Sanctæ Theologiæ Doctor*, salutatus, cum *Casparo Crucigero*, & *Bugenhagio*. *Melanchton* ejus solutiones pluris quam suas fecisse perhibetur, in destruenda inter religionis formula, autore *Chemnitio* in locis *Communibus*: quod *Melchior Adamus* in *Vita* ejus p. 244. testatur.

(1287) Des *Samburgischen MINISTERII* Quæker *Greuel* edit. Hamb. 1661. 8. Auctor est *D. Joannes MULLERUS*, *Ministerii Senior*, indicante eadem *Symbolâ Flensburgo-Mollerianâ*.

(1287. a) *Richardus HAMPOLUS*, cujus nomine citatur *Regula bene vivendi*, aliaque scripta à *Baleo* *Scriptor. Britan. Centur. 4. fol. 191. a.* & *Thoma Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* p. 320. b. vero cognomine appellatur *ROLLUS*, ut observat *W. Barton* *Append. ad Guilielm. Cave Hist. liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 24. a. ubi simul addit, hunc *Scriptorem* male ab aliquibus vocitari *Pampolitanum*.

### HANEDI v. Gibronte.

(1288) *Henricus HANSEN* von der *Nedens* Art: *Ich bin Christus*; ubi defendit *Spenerum* contra *Joannem Conradum Sneiderum*. Auctor est *AMMERSBACH*. vide *Dilsfeld* contra *Ammersbach*, p. 11. huc usque *Symbola M. Schaurii*.

(1289) HARAASHI. i. e. *Rabbi ASCHER* *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* pag. 321. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 562. *Scripta* ejus citat *Hyde* p. 47. b.

(1290) HARA AVAD: id est *R. Abraham BARDIOR*. *Hyde* loc. cit. p. 321. *Baillet* p. 562. *Ejus* nomi

omine citatur liber *Cabale* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 4. a.

(1291.) HARAM : Elie MISRAHI, à, ORIENTAL. *Baillet* liste des Auteurs de uifez p. 562.

(1292.) HARAM i. e. Rabbi NISSIM. *Hyde* p. 321. *Baillet* p. 562. Scripta ejus recenset *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pagina 10. ost L.

HARCOVICHUS quis sit v. in Theophilo *Neandro Mastrichtiana*.

(1293.) HARIPH, aut HARIAPH i. e. ISAAC PHESE sive ALPHESE, cujus opera indicantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ pag. 21. vide pag. 322. a. & *Baillet* liste des Auteurs de uifez p. 562.

(1294.) HARMINIUS de Mosa, est *Hermannus FABRONIUS*, docente *Limnæo* de j. publico l. 1. cap. 11. §. 72. Sub hoc nomine ficto quid extet, haud equidem novi, sub *Hermani Fabroni* vero nomine scio excusum Poëma, cui titulus: *Christiades*; hoc est *Ismelis in terram sanctam introductio per Moysen, & in cælum per Jesum Christum*. *Hassel*. 1608. Item *Epigrammata* ibidem eadem forma.

At nunc, indicante Clarissimo Domino *Collero Flensburgensi* (a) tria Sub *Harminii de Mosa* nomine edita Scripta ab *Hermanno Fabronio*, rofero:

(I) *Christliches Gespräch vom Politischen Hoff-Calvinisten Huttero*.

(II) *Responsa Eucharistica*. oder 100. Argumente und Antworten vom Abendmahl.

(III) *Apodioxis*, oder bescheidene Abweisung der genannten Motiven Hutteri, weswegen er den ungenannten Calvinischen Dialogisten nicht mehr antworten wollen. *Eisenstatt* 1615. in 8vo. Vetus Auctoris nomen detecturus *Leonhardus Hutterus*, in præfatione der beständigen und gründlichen Widerlegung des heillosen und verworrenen Gesprächs *Harminii de Mosa* &c. edit. *Witteb.* 1615. e primo omnium eum appellatum *Hermannum FABRUM*, i. e. *SCHMID*, mox illud mutasse *FABRICIUM*, demum in *Fabronium*. Denique adjecisse, *FABRONIO* adhuc: alias *MOSEAN* vide lit. (b) Hujus refutationis Hutterianæ eminit etiam *Dedekennius*, *Consiliorum* Tom. lib. III. Sect. I. num I. p. 264. Ceterum primi ejus *Harminii de Mosa* Scripti, quod nunc solum manus est, plenus titulus iste est. Vom Politischen Hoff-Calvinisten D. Leonhard Hutteri theolog. Professoris zu Wittenberg / über der kays. Churfürstl. Brandenburgischen Reformation Christlichen Gespräch *Harminii de Mosa* und Gregorii Brandenburger's. Allen Lutheranern und Calvinisten / öffentlich zu lesen / und zu sehen / welches der eigentliche Ursprung Controversiæ sey; ganz fleißig und treulich geschrieben durch Beförderung gemeltes *Harminii de Mosa*. Gedruckt zu Eisenstatt / durch Bonaventu-

ram *Felinum* 1615. Observat autem Autor eundem ordinem in hoc scripto quod ipsi *Hutterus* in *Aulico Politico Calvinista* præverat. Duo ejus capita cum Appendice, paragraphis suis subdivisa, totidem in margine notatis numeris refutanda sibi sumens, paginis in universum 216. in 8vo. Hic instituti mei memor, subsisterem: nisi tunc temporis mihi Poëtices præ quam Historices curioso, satis acerbè exprobaasset *Clarissimus Dnus Schürtzfleisch*, omisso Historicis *Fabronii* libros; quos nihil huc attinebat, etiam si novissem, adducere. Videat nunc eos *Lipenii* Biblioth. Philosophicæ pag. 188. a. 2846. 446. a. 571. b. 659. a. 719. b. addatur *Jurid.* pag. 277. b. Si lubet etiam *Juridicum*. Nec enim mihi vacat priores inquirere & iustrare; an vel recte se saltim habeat allegatio, quæ in *Lipenio* sæpe fallit. Ut neque vacat mihi nunc, aut prodest quidquam, inquirere; an recusa sit ipsius dissertatio, qua tam duriter me habuit, & quemadmodum pollicitus fuerat, omissa illa mei commemoratio. Sufficit ejus causa, & mei factam, per infortunatè *Wittebergæ* mox postea occisum consobrinum *Joannem Garmerum*, *Juris dignissimum Candidatum* excusationem privatam, qua innocentiam calumniæ, sane ut apparet, sine omni causa imputatæ purgatam dedit hic etiam (c) publicasse: & una cætera scripta Theologica quæ nomine suo professo publicavit *Pseudo Fabronius*. Ea sunt sequentia, ex *Lipenio* (d) *Tom. Theolog. I.* pag. 334. a. 391. b. 467. a. 689. a. *Tom. II.* pag. 14. b. & 129. b. Unde cum reliquis anonymis collatio, cui lubet ac vacat, fieri possit.

(a) *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

Sub *HARMINII de MOSA* nomine prædierunt  
1. Gespräch vom Politischen Hoff-Calvinisten D. Leonhard Hutteri, Wittenbergischen Theologi, gedruckt zu Eisenstatt / (i. e. Schmalkalden) durch Bonaventuram *Felinum* (i. e. Wolfgang. Rähel) Ao. 1614. in 8vo. Quod scriptum postea confutavit *Hutterus* in der umständigen und gründlichen Wiederlegung des heillosen und verworrenen Gesprächs *Harminii de Mosa*, so er wider den Calvinistam *Aulico-Politicum Alterum*, zu Beförderung der auff Calvinischem Schlag gerichteten Brandenburgischen Reformation ausgefertigt ed. *Witteb.* 1615. 8vo. Sed vindicavit *Colloquium suum* respecta fictitii nominis larva (quam *Hutterus* in præfatione der Widerlegung ei jam detraherat) *Hermannus Fabronius* in *Concordia Lutheranæ-Calvinistica*, oder Vereinigung der Lutheraner und Calvinisten / darin zugleich enthalten eine Wiederantwort auf *Hutteri* Wiederlegung des *Harminii de Mosa* ed. 1615. 8vo. 2. *Responsa Eucharistica*, oder 100. Argumenten und Antworten vom Abendmahl 3. *Apodioxis* oder bescheidene Abweisung der genannten Motiven Hutteri, weswegen er dem ungenannten Calvinischen Dialogisten nicht mehr antworten wolle. *Eisenstatt* 1615. in 8vo. Tria hæc scripta pro suis agnoscit (quem supra iam indicavi) *Hermannus FABRONIUS*, Pastor *Eschwegeensis* in *Hassia*, in *Concordia Lutheranæ-Calvinistica* p. 110. seqq. Refert ibidem nomen suum Gentilitium esse *Moseman* / tributum sibi postea à Præceptoribus cognomen *Fabri* ab officio paterno deriva-

tum, quod ipse tandem post impetratam laurum Poëticam cum altero Fabronii commutavit. Causam mutationis huic Disticho inclusam exhibet:

Qui Faber ante fuit, nunc fit Fabronius  
Idem;  
Dum factus studiis est faber Aonius.

Mentionem frequentis hujus Cognominum mutationis ab eo facta injicit etiam Hutterus in pref. der Wiederlegung / ubi etiam Apostasia à Lutheranismò ad Calvinismum eum accusat, quam Fabronium l. c. negasse, & se a teneris in Reformatà Religione educatum esse, affirmare video. Fatetur autem se à Studio Juridico ad Theologicum defecisse.

(b) Extract. Aus D. Leonharti Hutteri beständiger und gründlicher Wiederlegung / des heillosen und verwornen Gesprächs Harminii de Mosa und Gregorii Brandenburgers / welches wider D. Hutteri Calvinistam Aulico-Policum Alterum, von einem Lichtscheinenden Calvinischen Priester in Niederhessen unlängst ausgesprengt worden. Edit. Wittenbergæ, 1615. in 8vo. Et quidem, pref. ad Lect. ita inter alia Beatus Hutterus.

Solch mein treuherzig Schreiben / hat ein Calvin'hesischer Priester / iziger Zeit Pfarrherr in Niederhessen zu Eschwig an der Werra / nicht weit von Schmalkalden / durch die Hechel zu ziehen sich zwar gelüsten lassen / aber so viel Redlichkeit in seinem Herzen nicht gehabt daß er seinen Nahmen / wie einem Diebvermann / sonderlich einem Theologo wol anstehet fein richtig an Tage gegeben hätte / sondern hat ihme belieben lassen / nicht allein seinen / sondern auch des Druckers / und des Orts / da seine Schrift gedruckt / Nahmen also zu verdrehen und zu verkehren / daß niemand wissen möge / wer solche Fledermaus ausgebrüet / oder woher sie geflogen kommen. Dann die Stadt Schmalkalden / da der Drucker sich auffhält / muß ihme Eisen-Stadt heißen / vielleicht weil grosser Eisen-Handel sich daselbst finden solle: Der Drucker / so von Licha neulich nach Schmalkalden sich begeben / mit Nahmen Wolfgang Käzel / muß diesem Scribenten Bonaventura Felinus heißen: Er selbstennennet sich Harminium de Mosa, mit einem erdichteten und falschen Nahmen / nach Gewohnheit aller derjenigen / die das Licht scheuen / und gerne in Finstern mausen. Nun ist diß nicht das erste mahl / daß er sich seines Nahmens geschämnet / und denselben verkehret / sondern hat sich solcher Kunst von Jugend auff beflissen. Dann zu Gemünde da er erstlich studiret / nennete er sich Hermannum Fabrum auff Teutsch Serman Schmidt. Hernach zu Marburg / taußete er sich selbstennennet Hermannum Fabricium: Und bald hernach / als er laurum Poëticam erlanget / Hermannum Fabronium. Und wiederum in einem von ihm ausgegangenen Teutschen Tractätlein / nennete er sich Hermannum Fabronium, alias Moseman. Item kurzverrückter Zeit hat eben dieser Scribent wider die Griechische Theologen einen Dialogum oder Gespräch lassen ausgehen / de antiqua fide Hassorum, da er sich Erasmus Sabinum Hofnerum nennet / welche Wörter wo sie evolviert werden / geben sie Hermannum Fabronium Hessum. Was nun von so vielfältigen Veränderungen oder Verkehrungen des Nahmens zu halten zc. — — — — —

— — — — — & post pauca: Welche Unbeständigkeit sich auch in der Religion / bey diesem

Hesischen Scribenten befindet. Denn da er zu Marburg erstlich studirte war er gut Lutherisch / und schrieb etliche Epigrammata und Anagrammatismos, deren Centuriam alteram er auch Rektori Magnifico, & Professoribus omnium facultatum daselbstennennet / und also auch den Theologis Lutheranis zu Ehren und schuldige Danckbahrkeit / durch offenen Druck zugeschrieben und also auch hiedurch zu der selben Confession sich öffentlich bekennet. Dessen aber ungeachtet / sich bald hernach gewendet / und zu Cassel dem Calvinismo beyzupflichten angefangen / auch durch solche Apostasiam so viel erlangt / daß er erstlich zu einem Con-Rektorat, hernach aber zu einem Kirchen-Dienst / und endlich nach Eschwig befördert worden.

Nun lasse ich solche vielfältige mutabilität und Unbeständigkeit an ihren Ort gestellet seyn / unnötig in personalibus mich länger aufhalten / ist algenug daß wir nunmehr wissen / wer dieser Harminius de Mosa / nehmlich Herr Serman / Pfarrer zu Eschwig in Niederhessen. Deswegen ich auch in folgender meiner Refutation Schriffte / ihn mit diesen seinem Laubnahmen / und weil er ein Poëta laureatus ist / honor ergo, Magistrum Hermannum, oder Meist Serman nennen wil / umb seinen Zunahmen mich durchaus nicht bekümmern / weil er selbstennennet ungewiß und zweiffelhaftig ist. zc.

(c) Excerpta Epistolæ Johannis Gæmeri d. 17. Sept. 1676. datæ.

Quod hactenus non responderim ad Tuas, bibliopolæ, quocum tua causa mihi negotium est, imputabis, non mutato affectui. Animum enim, ut par est, tibi servo memorem, ac semper sui similem. Bibliopolam disputationum coemendarum gratia adibam, simul ac literæ tuæ mihi reddebantur: qui mihi pollicitus est omnium disputationum, quæ hoc ac superiori anno hic habitæ sunt, indicem se mihi esse exhibiturum. Verum improvise præpeditus itinere stare suis promissis haud potuit. Nunc reducem factum protinus compellabo, ac hoc negotium tibi, ut mones, conficiam. De Schurtzfleischio ita est, ut scribis, nec mirari satis primum potui intempestivum ac invidium de doctissimo tuo de Scriptoribus Anonymis & Pseudonymis tractatu hujus viri judicium. Verba ejus plena acerbitatis huc referre operæ pretium duco. Quippe disputationem ipsam, quantum etiam laboraverim, comparare Tibi non possum. Verba sic se habent: Hermannus Fabronius Mosemannus hist: Moscov. c. 13. (de Scriptoribus rerum Moscoviticarum loquitur) qui quemadmodum interpretandus sit, & qua scripserit, juxta cum ignarissimis scivit Vincentius Placcius. Qui cum tot ex abdito eruere nomina vellet, nec de viro hoc nec de operibus ejus præsertim Monarchia Cæsarea, & descriptione imperiorum, quid leviter cognitum habuit syntagm. Pseudon. p. 205. Obtulit mihi sese commoda occasio cum iplo colloquendi eo ipso die, quo Tuæ Superiores de 1. Septembris (quæ, ita me Deus amet, 13. h. m. mihi redditæ primum sunt) afferebantur; proinde prævia salute animum Tuum officiosissimum illi prolixius explicabam, obnixè rogans, ut dissertatiunculæ de Rebelle Stenkorazim Tibi copiam faceret, quo



quoniam hanc impense desiderares. Percussit illico animum, omisso gratiarum actionis ac salutandi officio me rogat ut sibi jurato credere, quicquid factum esset, culpa sua non esse factum. Detulisse ad se, ait, *Johannem Justum Martium*, qui in illa disputatione Respondentis partes sustinuit scriptum tuum de *autoribus anonymis & Pseudonymis* & quæ de illo scripsisti, ex eo recitasse. Quinimo efflagitasse, ut, quum præter meritum istum insectareris, se vindicaret ab istis injuriis ac innocentiam suam defenderet, ne Tibi cresceret animus ac, si ille taceret, meruisse videretur. Annuisse proinde petitis discipuli sui & cum certior factus esset, commentarium tuum noviter editum inter doctorum manus versari acriter, obviam ivisse, justo quodam dolore commotum sinistra tua opinioni, ac notum fecisse erudito orbi, quænam sibi undiquaque struerentur insidiæ & quibus cum ingeniis sibi esset colluctandum. Testari interea Deum, semper honorificam tui mentionem se fecisse, & non æstimare tantum sed & venerari submisisse incomparabilem tuam eruditionem; nec inique te interpretaturum, quæ in publica officii dignitate constitutus pro conservanda honesti nominis fama regerere fuisset coactus. Non enim se meminisse, quod ansam lædendi ullo modo Tibi præbuerit, exindeque sibi in animo fuisse, Te adversarium sibi deligere & cum Te injuriam hanc expoſtulare. Ad quæ ego paucis respondebam Dnum *Schurtzfleischium* Tibi videri injuriam facere, si existimaret, Te ex odio quodam aut maledicendi studio *Oldenburgeri* verba adduxisse; Tibi perinde esse, quid *Oldenburgerus* sentiat, quin imo, ut mea ferret ratio propterea illius verba Te in medium protulisse, ut indicares, quam ineptum plane ac præposterum pro more suo ac infano cavillandi cacoethe de tanto Viro protulisset judicium. Si quisquam esset, qui prodesse cupiat quam plurimis & minime aliam lædere, in his, ut *Comicus* inquit, nomen Te tuum profiteri. Verum ille, non aliter se hæc verba interpretari posse, quam animi calumniandi cupidi documenta instabat. Primum enim ad *Geisteri* judicium te provocare, qui tn. ex *Oldenburgero* illud exscripsisset, postea ipsum *Oldenburgeri* testimonium te adducere, ut non tantum referre sed approbare tam trudi hominis, qui lucem fugit, judicium videris. Quicquid tn. hujus fuerit, sese veteris offensæ memoriam ex animo evulsiſſe prorsus ac extirpasse, nihilque magis in votis habere, quam ut rebus & factis Tibi demonstrare pietatem suam posset. P. S. Imprimetur propediem dissertatio de *Rebelle Razin*, promissitque Dnus *Schurtzfleisch*, illa verba, quæ te attrinent, sese altera editione omisſurum. Indiculum disputationum proxime tibi mittam, inde, quæ tibi placebunt, asterisco notabis, mihi que remittendum indiculum, ut commoda occasione, quæ hinc nundinis se offeret forſan, ad Cl. *Thomasium* referri possint. Vale. Dnus. *Dofius* per me interpretem se Tibi commendat enixe.

(d) Lipenius Biblioth. Theolog. T. I.

Fabronii *Seraphina Fides Christianorum*; das ist: vom einigen Wesen Gottes Englischer Glaubeder Christen. Schmalſalden 4. 1616.

Ibidem pag. 291; Fabronii *Concordia Lutherano-Calvinistica. Oder: Vereinigung der Lutheraner und Calvinisten*. Schmalſalden 8. 1606.

Ibidem p. 467. Fabronii *Bekehrung der Juden Rom. XI. Franckf. 4. 1624.*

Ibidem p. 689. Fabronii *Beschreibung der Göttlich. Lehren vom wahren seligmachenden Glauben*. Cassel 4. 1607.

Ibid. Tom. II. pag. 15. Fabronii *Verantwortung des Gesprächs vom alten Glauben in Sessen so in D. Menzgers Collation wiederſprochen ist*. Cassel 4. 1608.

Ibidem pag. 129. Fabronii *Concordia Lutherano-Calvinistica Teutsch*. Schmalſalden 8. 1606.

(e) *Epistola M. Johannis Gothofredi Olearii ad Dn. Christianum Weise, Sal. à Salutaris.*

*En Tibi, Clariss. atque Excellentissime Vir, Domine, Fautor atque Amice æstimatissime, Evenianæ Dissertationis Titulum, pro Nobiliss. Dno. L. V. Placcio, Viro, de Rep. literaria multis modis celeberrime merito:*

D. O. M. A.

*Enodatio Quæstionis controversæ Theologicæ an in causa Religionis Scripta Anonyma aut Pseudonyma sint probanda aut toleranda? Nugacissimis Hermannii Fabronii Strophis opposita, & Exercitii publici loco in Illustri schola Hallensi proposita præside Mag. Sigismundo Ebenio, Rectore, Respondente Christophoro Pyrlæo, Hallense Saxone ad d. 31. Maji horis ante & pomeridianis An. 1616. Hale Saxonum, typis Petri Fabri, impensis Joach. Krusicken Bibliopole.*

*Constat integra Disputatio quaternionibus saltem tribus. Methodi ratio ita disposita, ut principio taxet Schema Spiritus Calviniani, quo sine scil. Calviniani ludant scriptis anonymis. Scripta anonyma non simpliciter reprobant. Filiis lucis, circa sacra, non convenire asserit, sed tenebrarum, veritatem abnegantibus & scandalo infirmos ledentibus atque veritatis hostes. Agit porro de fructu anonymæ scriptationis noxio. Ait, scriptores tales esse cauteriatæ conscientie, suspectæ item doctrinæ, infames, in posteros injurios: Latere sub hoc operculo libidinem conviciandi. Auditoribus verbi divini maxime existere damnosos. Declarat præterea, nomenclaturæ primæ contraria isthæc scripta, & legibus tam divinæ quam humanis, & Antiquitatis Testimoniis atq; factis s. exemplis, ut & Neotericis sanioribus e.g. Lutheri imo domesticis quoq; testimoniis, Bullingeri, Boguini &c. Addit deniq; humilitatis causa nemini mentiri atq; fallere concessum. Tantum.*

*Autor ipse, meritis in nostram non solum Scholam, sed & alias, Magdeburg. Gorbanam, Ratisbonensem, &c. quibus præfuit, insignibus inclaruit, scriptisq; Theologico-Philosophicis doctè limatis, quorum, si desideretur catalogum, libens nectere possem & vellem. Dissertationem memoratam de Anon. nullibi amplius reperio & nisi*

si ex insperata sorte compacta cum aliis miscellaneis ad me pervenisset nuper ignota rei cupido vix ulla mihi quoque fuisset. Quæso, quamprimum occasio suppetet, Nobiliss. Dn. Placcium observanter meo nomine Salvare jube. Dignatus is Abacum meum exiguum honorifica vel frequentiore citatione nonnunquam & erudita lima. De quo alibi si occasio foret Virum Doctiss. per literas compellandi. Non paucos hinc inde notavi Scriptores Anonymos & Pseudonymos, ab oculatissimo Viro non observatos. Et quis omnia viderit! Bene vale & uti faves, favere perge  
Halis Sax. 1676. III. Fer. Paschali.

T. C. E.

addictissimo perpetuo  
M. J. G. OLEARIO.

(1295) Nicolaus HARSTEINIUS. Sub personato hoc nomine editam *Responsionem Apologeticam ad Fabri Herciniani i. e. Jacobi Keuleri Ajacem Ludov. CAMERARIO adjudicat Symb. Normanniana. v. Hercinianus.*

(1296) Casparis HARTEVELTII nomine circumferri vitam Martini Antonii Delrio, Jesuitæ, scriptam credi a Nicolao SUSIO, Jesuita Brugensi, scribit Valer. Andreae Bibl. Belg. p. 697. Eandem Nicolai LANGEVELTII nomen prætere, editam Antvverp. typis Plantinianis 1609. in 4to scribit Alegambe. p. 357. Fr. Sypeert. p. 582. inter scripta Susii neutrum nomen tangit. pag. 552. tamen Langeveltium memorat.

Langeveltii nomine editum à Susio hoc scriptum memorat Sorvel Biblioth. scriptorum Societ. Jesu. pag. 636. a. Hartveltium nominat Bailletus in Catalogo des Auteurs degvisez p. 562. Ultriusque nominis personati meminit Teiffierius in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 248. At Drexelius Aurifodinæ pag. 46. Hermannum LANGILLUM appellat, indicantibus Marginalibus Normannianis. LANGVEVELLIUM nominat Athenis Belgicis Franciscus Svercius, & Freberus Theatri viror. Eruditione Claror. Part. I. Sect. III. p. 351. a.

HARTMANN v. Reinhold,

(1297) Hartmuht von Cronberg. Sub eo nomine editum scriptum a D. Martino LUTHERO Germanice cum titulo: Christliche Ermahnung an die vier Bettel-Orden ex Ejus MSto afferitur in Rubrica ejusdem Scripti (a) (quod unius tantum est folii) & extat in tom II. Jenens. fol. 70. Collectorum autem à Sagittario Scriptorum Lutheri Germanicorum T. II. p. 84. 85. 86. quamquam contrarium elici posse videatur ex Missiva illa Lutheri ad Hartmuhtum quæ itidem extat tom. II. Jenens. fol. 88. & Editionis a Sagittario factæ tom. II. p. 116. 117—120. (b)

(a) Luther. Tom. II. Jenens. à Sagittario ed. pag. 84.

Folgende Christliche Ermahnung an die vier Bettel Orden / hat D. Mart. seeliger Gedächtniß selbst (doch also / daß mans nicht mercken kan) gestellet / wie sein eigen Handschrifft ausweist / (die allhie

bey einer Ehrbahren Person zu finden) derhalben er auch unter eins andern Namen / nemlich Hartmut von Cronberg / freylich nicht ohn Ursach / hat lassen außgehen.

## An die Bettel-Orden.

Lieben Brüder / Ich Hartmut von Cronberg / entbeut Euch den Bettel-Orden meiner freundlichen Dienst / mit herzlichlicher Wünschung der Gnaden Gottes.

Ibidem pag. Ich hab Euer Schrifftel zwo / eine an Käyserliche Majestät / die ander an die Bettel-Orden gethan / mit großer Freude erfahren und gelesen. Und dancke meinem Gott für die Gunst und Gabe / so euch gegeben ist an der Erkänntniß der Christlichen Wahrheit / dazu auch die Lust und thätige Liebe zu derselben.

(1298) Bartholomæus ab HARTWIS. Sub hoc nomine editos a Bartholomæo ANHORN a Hartwis, Priores quatuor Tomos Theatri Concionum Sacrarum Topici, super universam Theologiam de Deo cognoscendo & colendo, notant Eruditi Lipsienses Supplem. Actor. Tom. II. sect. VII. p. 35 & ex ipsius Auctoris præfatione ad tomum V (Novem enim jam ejus Operis tomi extant editi Basileæ 1691. in 4to) rationes dissimulati nominis afferunt, vide lit. (a)

(a) Actorum Erudit. Lipsi. Supplem. Tom. II. Sect. VIII. p. 355.

Cur quatuor priores partes sub nomine Bartholomæi ab Hartvis, nulla Anhornii mentione facta, ediderit doctissimus Auctor, rationem ipse in præfatione a lectorem quinta parti præfixa reddit, quod, cum in Turingia inter Pontificios ipse habitandum, sacra in eodem templo & suggestu cum sacrificulo peragenda, & pacta religiosa observanda essent, suavis superiorum Anhornii nomen istis in oris passim decantatum suppressere, & gentilitium familiae suae nomen, sed obsoletum, & ante defere secula oblivione sepultum, Hartvisvicorum & Hartvisvicorum substituere voluerit, ne in manifestum aliquod periculum incurreret, elenchum fortius in Pontificios stricturus. Qua occasione simul originem nominis Anhornii exponit, observans circa annum Christi 140 Nobilem quendam, nomine Martinum ab Hartvis vel Hartvis, in Rhatiam venisse, sibi que prædium in summis Faliscensium montium Alpibus comparasse, ac in iis satis splendidam domum extruxisse, ac prope ea Platanum (ein Anhorn-Baum) plantasse, quæ in arborem proceram & umbrosam brevi tempore excreverit; sicutus umbra, cum diebus festis, favente cæli temperie, copulationes vicini instituerunt, ab illa arbore adium inhabitatorem, Martinum ab Hartvis, non nisi Martinum Anhornii vocatum, idemque nomen etiam in posteroribus rivatum fuisse.

(1299) James HASOLLE. Ejus nominis allegantur a Thomæ Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 324. a. tractatus duo:

(1.) Fasciculus Chemicus, or Chymical Collections. Londin. 1650. in 8vo.

(2.) Hermeticall Secrets. Ibidem. Auctorem indicat Hyde reducta Metathesi facile comparare

parere *Eliam* ASHMOLE, cujus alia scripta recenset p. 46.

HAVAINUS v. *Gothardus*.

(1300) *Johannis HAULETI* vel *HOWLETI* nomine, scripsit *rationes, cur Catholici reculent adire Ecclesias Hereticorum*, Lond. 1580. *Robertus PERSONUS* Jesuit. Anglus, docente *Alegambe* p. 415.

vide etiam *Sorvellum* Bibliothecæ Scriptorum Societatis Jesu. pag. 727. Suppresso nomine tantum editum scribit à *Personio* tractatum hunc *Witte* in diario Biographico suo ad d. 20. April. 1610. nulla Pseudonymi *Hauleti* facta mentione. Sub aliis personatis nominibus scripsisse etiam *HOWLETUM*, innuunt *Acta Erudit. Lips.* 1691. mens. Jan. p. 3. (a) Titulus libri, sub *HOWLETI* persona editi Anglicus ita sonat: *Reasons why Catholics refuse to come to Protestant Churches*. 1601. 8vo vel ex allegatione *Hydeana*: *Discourse containing the Reasons why Catholics refuse to go to Church, set out under the feigned name of J. Howlet*. *Douvay*. 1580. 8vo h. e. *Discursus continens causas, quare Catholici recusant frequentare templa, editus sub nomine fictitio Johannis Howleti*. *Duacii*. 1580. 8. Atque ita hæc editio præfixum *Howleti* nomen suppositionis sat clare arguit, quæ *Hydeo* allegata *ROBERTO PARSONIO*, ut auctori suo genuino vindicatur, *Catal. Biblioth. Bodlej. P. II. p. 36. b. V. Robert Parsonius. Conf. P. I. p. 346. b. Quin & Parsonius ipse*, se prodidit auctorem præfat. *Warnvord. p. 2. b. Apolog. Hierarch. Ecclesiast. pag. 183. b. Symb. Norm.*

(a) *Acta Erudit. Anno 1691. m. Jan. pagina 3.*

*Personius (Robertus, Jesuita), varios libellos contra Elizabetham Reginam, ejusq; religionem, procul a fulmine in Gallia, Hispania, Italiae constitutus, exaravit, quorum aliqui fictitium Andreae Philopatoris, Howleti, Dolemanni, aliqui verum, sed commodatum Cardinalis Alani, aliqui proprium Personii nomen præ se ferre dicuntur. (ab Eduardo Gee in introductione de vita Personii, præmissa Libello Memoriali de Reformatione Angliæ, quamprimum Pontificium Principem nacta fuisset, instituenda)*

(1301.) *HAUSEN, Henricus*: *Francois MACEDO*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 563.

(1302.) *HAY Benedictinus*, Romanus: *Gaspar SCIOPPILIS* douteux: *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 563.

(1303.) *Joannes DE LA HAYE*. Ejus nomine citantur à *Thoma Hyde* *Biblioth. Bodlej. p. 324. Triumphus Veritatis*, & alia aliquot Scripta. Addit auctorem hunc alias appellari *SEPINUM SERVIUM*. Adde paginam 156. post N. col. a.

(1304-5.) *HAYMO, Episcopus Halberstambensis*. Ei adscriptus

(I) *Commentarius in Epistolas Pauli* ab *Ufferio*, in *Bibliotheca Patrum* sub *REMIGII ARCHIEPISCOPI Lugdunensis* nomine editus traditur à *Caveo* *Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 383.* à *Richardo* autem *Simone* dans l' *Histoire Critique des principaux Commentateurs du Nouveau testament* Cap. XXVI. pag. 366 (a) *REMIGIO MONACHO* Autoduriensi asseritur, vide *Monatliche Unterredungen* 1693 p. 192.

(II) *Commentarius in Epistolam ad Hebræos Haymoni* tributus *PRIMASIO* restituitur ab *Ufferio* apud *Caveum* loc. cit. p. 384. (b) Vide plura infra in *Remigio v. Richardo Simonis* *Hist. Critiq; du Nouveau Test. c. xxvi.*

(a) *Richardus Simon* *Histoire Critique des principaux Commentateurs du Nouveau Testament* Cap. XXVI. p. 366.

*Il est donc hors de doute que ce Commentaire n'est point de S. Remi, Eveque de Rheims. Quelques Critiques ont jugé qu'il est de Remi-Archeveque de Lyon: d'autres l'attribuent à un certain Remi Moine d'Auxerre. Aubertin qui est de ce dernier sentiment, l'a appuyé sur des raisons assez vraisemblables. J'ay vu à la verité plus d'exemplaires manuscrits qui portent le nom de Remi, que celui de Haymo. Il n'y a cependant aucune raison convaincante pour prouver qu'il n'est point de ce dernier, dont nous avons plusieurs Ouvrages sur l' Ecriture, & entre autres un Commentaire sur l' Apocalypse. Quoy qu' il en soit on ne peut nier, que ce recueil ne soit d'un homme qui vivoit dans le neuvième siècle. Il compile selon la methode de ce tems-là les anciens Commentateurs, s'attachant au sens literal, & aux explications Theologiques.*

(b) *Cave* *Histor. Litter. Script. Eccles. pag. 283. 384.*

*Ceterum Remigio nostro ab Ufferio ascribitur, & sub illius nomine in Bibliotheca prodit, Commentarius in Epistolas D. Pauli, qui Haymoni vulgo ac potiori quidem jure tribuitur. De eo monet Ufferius Commentarium in Epistolam ad Hebræos nec Remigii, nec Haymonis esse, sed Primasio deberi.*

HEBIUS v. *Tarræus*.

HEBRÆUS v. *Leo*.

(1306.) *HECATÆUS MILESIUS* dedit olim *Asiae descriptionem*, quam tamen *Callimachus* apud *Athenæum* lib. II. cap. 28. *NESIOTÆ* cuidam tribuit. Verba sunt *Clarissimi Gvilielmi Cavei* p. m. in literis ad me olim datis *Islingthon. prope Londinum* 8. Iduum Decemb. 1676.

(1307.) *HECATÆUS THASIVS*. Sub ejus nomine citatur à *Gesnero* *Biblioth. Universal. fol. 300. a. Hexastichon* in 3. lib. *Florilegii*. Quod tamen adscribi *DIOSCORIDÆ*, (sic ille nomen format) ibidem notat.

HECTOR v. *Mithobius*.

(1308.) HEDOUVILLE, le Sieur de: N---DE SALLO. *Bailet* liste des Auteurs de- guifez p. 563. v. in Anonymis n. 1534.

HEDUUS v. *Leodigarius*.

(1308. a) Eitel Friederich ab HEER- DEN. Sub hoc nomine prodiit Grundfeste des Seil. Römischen Reichs / aus dem 8. Articul des Osnabrüggischen Frieden. Schlusses fürgestellt. Fran- cofurt. 1663. in 8. Ejus scripti doctissimi aucto- rem fuisse Dn. Cancellarium Brunsvicensem, Johannem Schwarzgöpff / fama litteræque ami- corum mihi narrarunt. Laudat illud etiam Oldenburgerus ad Instr. Pacis part. 1. disc. 12. §. fol. pag. 289. laudesque illius repetit pag. 3. p. 1. & pagina 30.

Ab aliis autem D. Tobias Henrich Heidenreich Consiliarius Saxo Gothanus, ac Consistorii Du- calis Præses. Verum illis illud abjudicat Auctor des Bedenckens über diese Grundfeste p. 1. 2. sen- tentiam proinde mutavimus, & certiora ab ho- noratissimis præter hunc anonymum, amicis nostris, nobilissimis viris, D. Franckensteinio, D. Thürmanno, Domino Deckherro, Domino Nor- manno aliisque edocti, olim illustri Consiliario aulico Saxo Gothano Rudolpho Kß HEIDEN opus suum restituimus. Deckher. de Scriptis A despo- tis pag. 227. & Witten. Diar. Biograph. part. II. ad an. 1658.

Scriptum ipsum Germanico Idiomate con- ceptum tribus Sectionibus, quarum quælibet suis capitibus subdivisa est, distingvitur, paginas in- universum complectens cum Additamentis 371. In Editione Francof. 1688. adjectus est index cum Actu Processionis & Propositionis factæ Ra- tisbonæ 1663. d. 10. 20. Januarii. De ipso scri- pto videtis judicium Burgoldensis ad Instrum. Pacis part. 3. p. 1. & 30.

(1309.) Christophorus HEGENDORFFI- NUS. Edidit Demosthenis Orationes Philippicas quatuor, & Olynthiacam Secundam latine factas, cum argumentis & Oeconomia dispositionis in- singulas Orationes. Additæ sunt & sententiæ quædam selectæ ex singulis Philippicis. Pro- dierunt Haganoæ in 8vo 1535. apud Secerium. Hæc ex Gesneri Bibliotheca Universalis fol. 166. a. quæ repetit Frisus pag. 144. 145. at Hieronymus Wolfius in Annotationibus ad Demosthenis Phi- lippicam I. & ejus verba: καὶ ἀρχὴν ἑραλευμασι ver- siones has potius Philippo MELANCHTONI ad- scribendas censet pag. 1278. Versionis hujus neque Melanchtonis nec inter Hegendorffini opera meminit König. in Bibliotheca sua Veteri & Nova pag. 384. & pag. 527.

HEGESIPPUS v. *Egesippus*.

HEIDELBERGENSIUM Theolo- gorum nomine scriptum editum. Theologicum vide supra Jacob. CHRISTUS.

(1310) Reinoldi HEIDENSTEINI libros de Bello Moscovitico elegantissime & accuratissime scriptos dicit Thuanus lib. 73. Existimat vero aut ab ipso SAMOSCIO scriptos, aut potius ab Ho- mine, latine scribendi peritissimo, qui eos, vel Samoscio dictante, aut saltém ipsius ex Com- mentariis exscripserit. Hæc Symbola Rauschiana.

HEIDENUS v. *Borromæus*.

(1311.) Gottliebii HELANDI, sive Heyland.

(I) *Explicatio Mystica in Canticum Cantorum*. 1624. tribuitur Henrico GEBHARDO, alias WESENER, Cancellario Altenburgico, à Græfio in Politico orientali.

(II) *Verisimilia Historico-Prophetica* eidem GEBHARDO adscribitur à Valentino Alberti Supplem. in Kromajeri Theol. Polem. Part. II. p. 598. Hucusque Symbola Normanniana. Vide Witten. Diarium Biograph. ad 29. April. 1653. De horum posteriori Scripto, & Examine Chro- nologico sic habet Samuel Schelwig in der Secti- rischen Pietisterey andern Theil. Hamburg 1697. art. XI. pag. 161. Als D. Henrich Gebhard Wes- ner, Gräfflich-Neubischer Cankler unter dem Nah- men Gottlieb Seylandes in verisimilibus Histo- rico-Propheticis de rebus novissimis: Examine Chronologico, und vielleicht auch andern ausgege- benen Schrifften / unangesehen er eben als Herr D. Spener feyerlichst protestirte / daß er mit Mund und Herzen bey der Augspurg. Confession verbleibe (wie in der Leipziger Responso gemeldet wird ex De- dekenni Appendice pag. 480.) nichts desto weniger die subtile Chiliasterey austreuet / ward ihm deß wegen die Absolution versaget / und er vom Abendmah abgewiesen. Porro est etiam penes me Philyra duorum foliorum in 4to hoc titulo Apocalypsi- sches / doch politisches Bedencken / was die Evan- gelischen und protestirenden Chur- Fürsten und Stände des Seil. Röm. Reichs von dem jetzo zu Grandfurt am Mayn / wegen derer bono titulo in habenden geistlichen Güter angestellten compo- sition-Tage zugewarten / und ihnen hingegen zu thun allerdings obliegen wil / wann anderst die teutsche Libertat schuldigster Massen vindiciret und gerettet werden soll. Wolmeynende gestelle durch Irenæum Seyland. Gedruckt zu Stralsund bey Augustin Gerber / im Jahr 1631. quod con- tra Papam & Papistarum conatus tubam inflat eaque propter nomen occultat. Plura de illo v Casp. Sagittarii Introduct. in Histor. Ecclesiast p. 920. (a) quem excerptum damus. Adde quo que Symbolam Mastrichtianam sub lit. (b) repræ- sentatam.

(a) Casp. Sagittarius Introd. in Hist Ecclesiast. pag. 920.

Aliter seres habet cum Henrico Gebhardo, alia Wesener dicto, Dominorum Ruthenorum Cancellarie qui sub M. Gottlieb Heilandi persona latens, Verisimilia Historico Prophetica de rebus in novissimo die eventuris, cum Appendice verosimilium, iter Coronidem expositionis Historico-literalis præcipuorum

cipuorum Oraculorum Propheti-  
novissimo, & plura scripta alia edidit: in quibus cau-  
sam Chiliaſtarum aperte ſtrenueque egit. Verum respon-  
dit ei, politiſſima doctrina J. Cetus, Caſpar Facius, Con-  
ſiliarius Saxo-Altenburgicus, in ſuis Admonitoriis. Et  
licet aliqua Depulſio Epifcopica Weſneriana ſit ſecuta,  
procul omni tamen dubio Faciana illa ſcriptio palam  
obtinuit. Sed & poſtea Gebhardina ſcripta B. Noſter  
Gerhardus ſingulari ſtudio examinavit: cujus μελετή-  
ματα deſum luci dedit Filius Joh. Erneſtus Gerhar-  
dus, optimè non minus de Academia, quam univerſa  
Eccleſia, meritis. Titulus ita habet: Tractatus The-  
ologicus, in quo præcipua Chiliaſmi fundamen-  
ta ſolide deſtruuntur, pariterque de Gog & Ma-  
gog, itèm de Univerſali Judæorum Converſio-  
ne uberius diſſeritur.

(b) Symbola Maſtrichtiana.

Henr. Gebhardus Weſnerus.

Comitum Reuſſicorum Cancellarius.

Virum Pietatis & juſtitie amantiſſimum, vocat  
Johan. Wilhel. Peterſen, in nube veritatis, lib. III.  
pag. 74. addit: Hic ſub nomine M. Godlieb Heiland  
plurima ſcripta edidit Millenarium regnum Apocalyp-  
ticum & reſurrectionem primam ad regnum illud luculen-  
ter confirmantia: Vidi, pergit, ipſius manuſcripta nuper  
imè mihi communicata, in quibus omnia Secundum  
ordinem conſpirantia legi una cum literis mutuis cum  
D. Dom. Gerharo, Balthaſaro Meiſnero aliisque  
viris celeberrimis hac de re inſtitutis, qui ipſius diligen-  
tiam ſummam, in rebus vero prophetiſis exiguum lumen  
confeſſi ſunt. Quæ Caſpar Facius oppoſuit tanti non  
unt, quanti illa eſtimat iniquus rerum eſtimator Pfeif-  
erus in Antichiliaſmo ſuo &c.

(1312) Daniel HEINSIUS Conjecturas in  
Simplicium & in Epiſteti Enchiridion edidit pro ſu-  
s, quæ ſunt NANSII. Vide Salmaſum in Præfatio-  
ne in Simplicium & ex eo Almeloveen in Syllabo  
Lagiariorum p. 189.

(1313) D. HEISTER. Edidit Colonia  
ſuffraganeos Coloniaeſes, ibidem reſuſos 1670.  
ſcriptum illud ad Joannem GROTHANS Jeſui-  
am Germanum Weſthalam Auctorem refert  
orvel in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jeſu  
pag. 458. a. vide etiam Wittenium in diario Bio-  
graphico ad A. 28. April. 1669.

(1314.) Balduini HELENOCEI. Do-  
toris Theologi nomine prodiit Vera ac Sincera  
ſententia de immaculata conceptione Deiparæ Virginis.  
juſdemque cultus feſtivi objectis, in qua ad  
rutinam Bullarum Apoſtolice ſedis appenditur  
examinatur. Scriptum hoc aſſerit Gio. Lodo-  
vico SCIONLEBEN Academico Gelato la Viſiera  
Izata Hecatoſtes num. LVIII. p. 63. his verbis.  
LVIII. GIO: LODOVICO SCIONLEBEN.  
Archidiacono del Gragno, Dottor Teologo  
Accad. Gelato. Antagoniſta per la puriſſima  
Conceſſione della Santiſſima Vergine Sog-  
getto dottriſſimo delle cui opere ſi fa men-  
tione nelle Memorie degli Accademici Gelati di  
Bologna pag. 181. diede a leggere queſta  
degna Opera.

BALDVINI HELENOCEI DOCTORIS THE-  
OLOGICI. VERA AC SCINCERA SEN-  
TENTIA de Immaculata Conceptione  
Deiparæ Virginis. Ejusdemque cultus fe-  
ſtivi Objectis, in qua ad Trutinam Bullarum  
Apoſtolice Sedis appenditur, & examina-  
tur.

Synopſis hiſtorica de eadem Conceptione F. Mar-  
celli Siderei Cyriaci Opusculum extempo-  
raneum Luci datum ſub velo hominis Dia-  
phano cum licentia ſuperiorum. Salisbur-  
gi Typis Melchioris Haan Typographi &  
Bibliopolæ Anno M. DC. LXVIII. 4.

(1315.) HELINANDUS vel HELINAL-  
DUS, aliis ELIMANDUS, ELINANDUS, HEL-  
MUNDUS, vero nomine: Guilielmus de CON-  
CHIS quam ſcripſerit, v. Carol. de Viſch. Bi-  
blioth. Ciſterciens. p. 140. & ſeqq. & Hallervord.  
Spicileg. p. 84. Voff. de Hiſt. Lat. l. 2. c. 55. p. 445.  
utriſque citatos, & ſupra, in voce Guilielmus de  
Frigido Monte.

(1316) HELIOCANTHARUS BOREA-  
LIS: Michael. SENDIVOGIUS. Baillet liſte des  
Auteurs degviſez p. 563.

(1316. a) HELIOPHILUS a Perſis, Diſqui-  
ſitio de Helia Artiſta Theophræſteo. Sub illo nomine  
nemo alius latet, quam Raphael EGLINUS Theo-  
logiæ in Acad. Marpurgenſi Profeſſor. Diſputat  
contra dnos Jeſuitas Hageſium & Pererium de  
principiis metallorum. vid. apud Ant. Gunth.  
Billich. Archiatr. Oldeburg. lib. I. c. 4. p. 43. obſ.  
& parad. Chymiaticorum. Titulus integer li-  
bri ſic habet. Diſquiſitio de Helia Artiſta Theophræ-  
ſteo, in qua de Metallorum transformatione, adverſus  
Hageſii & Pererii Jeſuitarum opiniones evidenter & ſo-  
lide diſſeritur, auctore HELIOPHILO PERCIS  
philochemico. Marpurgi, ex Officina Hutvvel-  
keri cl. b. CVI. 12.

(1317) HELLADII Beſantinoi nomine  
quæ extat Chreſtomathia; PHOTII potius dici  
meretur judicante Bibliothèque Univerſelle de l' an-  
né 1687. tom. 4. p. 449. (a)

(a) Bibliothèque Univerſelle & Hiſto-  
rique de l' Année 1687. p. 449. 450.

II. Ελλαδix Βησαντινός Χρηστομάθεια, Hel-  
ladii Beſantinoi Chreſtomathia, cum notis J.  
Meurſii: C' eſt le titre du dernier ouvrage renſermé  
dans ce volume. On y voit le texte d' Helladius, ou  
plûtôt de Photius, avec une verſion Latine à côté, & à  
la fin des remarques de Meurſius. Cet Helladius a  
été un Grammairien Egyptien de la ville d' Antinous, &  
il a vécu du temps de Licinius & de Maximien. Il  
avoit fait divers ouvrages qui ſe ſont perdus, & dont on  
peut voir les titres dans les notes de Meurſius. Mais il  
avoit entre autres compoſé quatre Livres de Chreſto-  
mathies, dont il ne nous reſte que quelques extraits que  
Photius en avoit faits, & qui ne ſont pas même en-  
tiers. Pour faire entendre ce que c' étoit que cet  
ouvrage, il ne faut qu' expliquer le mot de Chreſto-  
mathie, ſur lequel Meurſius n' a rien dit. \* On doit  
donc ſavoir que les Grecs, en liſant un livre, avoient ac-  
côûtumé

coûtumé de marquer les endroits qui leur plaisoient, ou qui renfermoient quelque chose de considerable par un X qu'ils mettoient en marge, & qui signifoit *χρησιν*, c'est à dire, utile. Ensuite ils decrivoient tous ces endroits, & en faisoient des recueils qu'ils appelloit *χρησимаδεϊας*, recueils de choses utiles. Tels sont les recueils de Jean Stobée que nous avons encore, & tels étoient les quatre Livres de Chrestomathies d' Helladius.

(1317. α) HELMSTADIENSIS Academiae Prorektoris nomine quod prostat *Programma Funebre in laudem illustris Domini Herm. Conringii*, conscriptum esse a Domino Melchiore SMIDIO, docemur in *Syntagmate Epistolarum Conringii* ed. Helmst. 1694. in 4to ubi Excerpta ex hoc Epigrammate, sub Smidii nomine præfixa. leguntur catalogo operum Conringianorum.

(1317. β) HELMSTADIENSIS ACADEMIÆ nomine extat quoque in folio *Lessus, Serenissimo Principi ac Domino, D. Augusto Frederico Duci Brunsvicensi & Lunenburgensi Consecratus*, cujus Auctorem, celeberrimum *Henricum MEIBOMIUM* constituit *Cinelli* nella *Bibliotheca Volante Scanzia XII. p. 15.* (a)

(a) *Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia XII. p. 15.*

Academia Julia, quæ est Helmeftadii. *Brunsviga Literis Christophori Frederici Zilligeri in fol. Se non erro questi versi Latini à nome di quell' Accademia furon composti du Signor Enrico Meibomio, in- signe Medico, Istorico, e Poeta, e mio carissimo Amico.*

(1318) *Der Helmstädtischen Theologen gründliche Wiederlegung des unwarhaftigen Gedichts Statii Buscheri von dem Crypto Papismo Novæ Theologiæ Helmstädiensis in 2. Theile. Luneb. 1641. in 4to. Auctorem agnoscit Georg. CALIXTUM, cujus famam præ aliis læserat Buscherus. Hæc Symbola Flensburgo Molleriana.*

(1319.) *Jonathan HELOSIUS* edidit (1) Groningæ 1649. in 8vo. *Stewartum ἐλεγχόμενον* (11) *Hyperaspisten*, sive, Epistolam Nathanaelis Agamenii Frisii ad Cl. *Salmasium*, de novis quibusdam deliramentis & portentosis hæresibus Adami Stevarti Philosophi Leidensis. Gron. 1651. 8. Scripta hæc a Samuele *Maresio* in *Poetiana Præfatione* Biblioth. studiosi Theolog. plagulæ xxx nam folia non sunt numerata fol. 9. col. a. xxx fol. 5. col. a. & fol. 3. a fine col. a. cum addendis in fine subjectis. In *Catalogo Scriptorum* ejus inserto, libro cui titulus: *Effigies & vitæ Professorum Academiae Groninganae & Omlandia* pag. 156. hæc leguntur. ao. 1649.

*Pro Maresio eodem anno editus est Stewartus ἐλεγχόμενος, sive Jonathanis Helosii Gallo-Belgæ Spongia destinata acerbissimo ac convicioso libello, quem nuperrime sub hoc titulo: Addenda delenda &c. emisit Adamus Stevartus, Philosophus Leydensis, ad hos suos quatuor errores capitales propugnandos; 1. Quod idem homo unus & vivus possit esse simul præsens multis in locis à se mutuo magna intercapedine separatis. 2. Quod nulla*

*detur notitia Dei naturaliter omnium mentibus insita. 3. Quod justitia Originalis non fuerit naturalis in primo homine. 4. Quod peccatum originale non sit naturale, ceu subjecto debitum vi generationis ordinariae ex Adamo post peccatum.*

Pag. 159. Anno 1651. pro *Maresio* iterum prodit hoc anno *Jonathanis Helosii Hyperaspistes, sive Epistola Nathanaelis Agamenii Frisii ad illustrem Virum, Claudium Salmasium, de novis quibusdam deliramentis & portentosis hæresibus, Adami Stevarti Philosophi Leydensis, Speciminis ergò breviter enotatis, ex illius conviciosissimo & famoso libello, quem nuper propriis sumptibus suppresso nomine Urbis & Typographi, atque ut ajunt, contra expressum Superiorum suorum interdictum, sub titulo ignorantia Elenchi Maresiana, emisit adversus Samuelem Maresium, Theologiæ Professorem Groningæ; Qua occasione ejusdem Maresii orthodoxia, adversus Stevartianam & recentissimas Ultrajectinas criminationes, obiter vindicatur 8vo.*

HEMLINGTHONUS v. Gvaltberius.

(1320) *Felix HEMMERLEM* sive *HEM-MERLIN*, aliàs quoque vocatur *MALLEOLUS*, observante *Thoma Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* p. 328. qui ejus nomine allegat *varia Oblectationis Opuscula.*

(1321) *Theodori HENETI* nomine *Relationem de Decreto interimistico* editam a *Matthia FLACIO* *Illyrico*, notavimus ex *Rechenbergii* dissertatione ao num. 1729. β in *Anonymis lit. a.* quo *Lectorem* remittimus.

(1322.) *HENRICI VIII. Regis Angliæ, Assertionem VII. Sacramentorum, contra Dr. Martinum Lutherum Romæ 1543. in 4to Joannis FISCHERI* opus esse vel folius, vel maxima ex parte, scriptum reliquit *Sanderus*, de *Schismate Anglicano*, lib. I. ad A. C. 1535.

Addit *Diecmannus* pag. 122. cujus verba aliter se habent atque hic referuntur. *Conf. Bell. de Script. Eccles. pag. 309. 310.* Librum hunc non tam adolescente Rege, quam exercitato quodam Theologo dignum judicat *Struchius* *Dissert. Juris Public. I. th. 18. pag. 24.* nominatque *Thomam MORUM & FISCHERIUM ROFFENSEM* Auctores Scripti hujus creditos; Quibus *ERASMUM Roterodamum* superaddit *D. Korthold*, de *Variis S. Scripturæ Editionibus* Cap. XV. num. 27. pag. 284. (a) At ipse *Lutherus Edoardum LEUM* scripti hujus parentem censet, *Tom. III Altenburg. pag. 686. & Tom. II. pag. 189.* (b) quanquam *Erasmus* ab ipso Rege profectum credit apud *Kortholt* loc. cit. At *Joh. Launoy* lib. cuitit. *Regia in matrim. potestas hæc habet Henricus Angliæ Rex, seu Johannes Roffensis Episcopus* sub illius nomine, citante *MSC. Symbola Schraderiana.*

(a) *D. Korthold de Variis S. Scripturæ Editionibus* Cap. XV. n. 27. p. 284.

*Erasmi antagonistam, auctorem fuisse suspicatum libri sub Regis Henrici IX. nomine contra se editi, quem ab aliis ipsimet Erasmo fuisse tributum, ex hujus Episto-*

In liquet ad Georgium Saxonie Ducem, qua legitur operis Epistolici libro XIX, p. 686. ubi tamen Erasmus, Ego nunquam dubitavi, scribit, quin ille libellus Serenissimi Regis Angliæ, ipsius, cujus habet titulum, ingenio Martheque, quod ajunt, sit elaboratus. Sed Bellarminus de Scriptor. Eccles. Joannem Fischerum, Episcopum Roffensem, libris istius parentem credi testatur.

(b) Lutherus Tom. II. à Sagittar. edit. pag. 189.

Es meinen viel / König Seinrich habe diß Büchlein nicht selbst gemacht. Da liegt mir nichts an / es habß König Seing oder Kung / Teuffel oder die Sölle selbst gemacht. Wer laugt der ist ein Lügner / darum fürcht ich ihn nicht. Mich dünckt wol / König Seinrich habe ein Elle grobs Tuchs oder zwo dazu geben / und der giftige Dube Zeus der wider Erasmum geschriben hat / oder seines gleichen / habe die Rappen geschriben / und mit Futter unterzogen. Aber ich wil sie ihnen aufstreichen / und Schellen daran schürcken / ob Gott will.

### HENRICUS v. Julius.

(1323.) HEPHÆSTION, Eutychiu: Boaventure SCHMID OU VULCANIUS. Baillet deguifemens des Auteurs p. 330. & in Catalogo pag. 563.

### HERACLEOTA v. Marciani.

(1324.) HERACLIDES Alexandrinus Episcopus. Ejus nomine Hyde citatur in Catalogo Bibl. Bodlejane pag. 330. b. Lausiaca Historia dicta Paradisus sive vita Sanctorum Patrum, quem & PALLADIO tribui ibidem notat Thomas Hyde, vide post L. p. 30. (a) Judicat autem Vossius de Hist. Græc. Lib. II. C. XIX. p. 256. (b) Historiam Lausiacam constare duobus libris, quorum alter sit HERACLIDIS alter PALLADII, cum quo facit etiam Guilielmus Cave Hist. Liter. Scriptorum. Eccles. p. 205. (c)

(a) Thomas Hyde Bibliothecæ Bodlejane. p. 31.

De Mundo Dialogi tres. Par. 1642. P. I. 15. Art. Seld.

Ratio Villicationis suæ, de Medio Animum statu. Par. 1653. 8. & c.

Institutiones Theologicae, super fundamentis in Peripatetica Digbaena jactis, exstructæ; 2 tomis. --- 652. 8vo.

Institutiones Peripateticæ, ad mentem K. Digbaei. Lond. 1647. 8vo.

Appendix Theologica, de Origine Mundi. Ibid.

Sonus Buccinæ, seu de Virtutibus Fidei & Theologiae, de Gratia, & libero Arbitrio. col. Agr. 1659. 8.

Euclides Physicus, seu de Principiis naturæ Stoecheiodes. Lond. 1657. 8vo.

(b) Vossius de Histor. Græc. Lib. II. Cap. XIX. p. 256.

Palladii ætate simile etiam argumentum tractavit Heraclides Origenista; is quem solitarium degere solitum scribit Georgius Alexandrinus in B. Chrysofostomi vita. Videtur autem liber, qui Palladii nomine legitur, conflatus esse ex duobus; Palladii uno, altero Heraclidis; seu Palladius illum Heraclidis, seu Heraclides, illum Palladii suo inseruerit libro, inditque alteri adjecerit. Suspicionem hanc injicit, quod præfatio gemina, una Palladii, altera Heraclidis, Lausiaci præmittitur. Adde quod in quibusdam libris vita ille Palladio, in quibusdam Heraclidi tribuantur. Heraclides autem librum suum inscripserat Paradisum. Unde prima editio Palladii, que curâ Jacobi Fabri Stapulensis Parisiis prodiit, non Palladii nomen præfert, sed titulum habet, Heraclidis Paradisus. In quo editor MS. fidem est secutus. Imo & Vincentius Beluacensis in Speculo Historiali, & Petrus à Natalibus in Catal. Sanct. similiter appellant. Vide Rosveidi prolegomena in Vitis Patrum.

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast.

Scriptit librum, Paradisum dictum, seu de Vitis SS. Patrum. Iste titulus in nonnullis Codicibus Historiæ Lausiacæ præfigitur: ac nominatim prima Historiæ hujusce editio à Fabro Stapulensi Paris. 1504. adornata, Palladii nomen non præfert, sed titulum habet, Heraclidis Paradisus. Adde, quod præfatio gemina Historiæ Lausiacæ præfigatur: quarum primam Heraclidis esse nullus fere dubitat. Suspiciatur igitur C. L. Vossius, (cujus sententiam & nos amplectimur) Historiam Lausiacam ex duobus constare esse libris, Palladii uno, altero Heraclidis. Unde factum est, ut in Codicibus MSS. modo hujus, modo illius nomen præferat.

(1325.) HERACLIDES quomodo cum HERACLITO confundatur v. in Rhod. num. 51. adde Jonsium Histor. Philosoph. l. I. cap. 2. pag. 12. & l. 2. cap. II. ad 30. Heraclides diversos recensentem.

LI. Scav. 27.

HERACLIDES Ponticus HERACLITUS putatur. De Heraclide & Heraclitis vid. Voss. in opere de Historicis Græcis doctissimo. lic. 9. & 20. l. 2. cap. 7. & cap. 19. ubi PALLADII nomine aliqua HERACLIDIS. ORIGENISTÆ circumferri docet. Adde lib. 3. pag. m. 373. & lib. 4. pag. 514. 515. Scavenius hic Leonem Allatium quoque citat, quem vide.

Adde Olearium ad Leonem Allatium de Scriptis Socratis disert. hab. Lips. 1696. §. II. eos distinguentem & de libro quidem præsertim inscripto: ἀληγορίαι ὀμηρικῆς, quem latine versum sub Heraclidis Pontici nomine edidit Gesnerus 1544. Dubitant Eruditi, cuiusnam adscribendus sit? Pontico abjudicant plerique. Vide Colomesium disertat. de Scriptis dubiis num. XXVII. Menagium Anti-Baillet. tom I. p. 42. (a) qui in Notis ad Diogen. Laert. lib. V. Sect. 87. pag. 226. (b) Heraclito cuidam assignare mavult. Eadem est sententia Lucæ Holstenii de Vita & Scriptis Porphyrii cap. VIII. p. 44. (c) Addo

notas marginales & hic Diecmannianas (d) & legendam Homonymicum Jo. Molleri p. 44. 308.

(a) Menage Anti Baillet T.I. p. 42.

Monsieur Baillet à la page 458. de son troisième Tome parlant des Traductions de Conrad Gesner, dit que Conrad Gesner a traduit le livre des Allegories d'Homère par Héraclide du Pont. Mr. Baillet a fait la même faute en plusieurs autres endroits de son livre.

Ce livre n'est point d'Héraclides Ponticus, quoiqu'il soit imprimé sous son nom. Je l'ay montré dans mes Observations sur Diogene Laërce, à l'article d'Héraclides Ponticus.

(b) Menage in notis ad Laertium lib.

V. pag. 226.

Exstat hodie sub nomine Heraclidis Pontici liber Ἀλληγοριῶν Ὀμηρικῶν inscriptus, quem Gesnerus, qui eum vertit, nostri Heraclidis Pontici genuinum esse factum existimat; atque olim Ἀποσῶν Ὀμηρικῶν inscriptum. Sed eum falli constat: siquidem in eolibello mentio fit multorum qui post Heraclidem Ponticum vixerunt, ut Arati, Callimachi, Aristotelis, Apollodori, Crateris, ejusque discipuli Herodici & aliorum. Fuit & alter Heraclides Ponticus, qui Caji, Claudii, & Neronis temporibus vixit, de quo Suidas in Ἀντίρω, & in Ἡρακλείδης. Et tertius, Historicus, cujus meminit Stephanus in Ὀδησός. Secundi illius, vel tertii Heraclidis Pontici, esse illum librum, qui nunc inscribitur Ἀλληγοριῶν Ὀμηρικῶν existimabat Vossius. Ex Bibliotheca Vaticana Heracliti cujusdam libellus περὶ ἀποσῶν prodit nuper, opera Leonis Allatii. Existimabat vero vir ille doctus, non alium esse Heraclitum illum ab auctore Allegoariarum Homericarum. Idem & Luca Holstenio videbatur, qui ad Porphyrium, in Vita Pythagoræ, ita hunc Allegoariarum Homericarum Scriptorem ab Eustathio ad I. Iliados, pag. 40. editionis Romanae, nec non in Scriptis Codicibus quibusdam, appellari testatur. Caterum, operis Heraclidis Pontici de Homero meminit Plutarchus in libro Quod non vivitur jucunde secundum Epicurum, & Dio Orac. 53. citaturque, idem Heraclides ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου Eustrathio lib. III. Ethicorum Cap. I.

(c) Holstenius de Vita & Scriptis Porphyrii Philosophi. Cap. VIII. p. 44.

Atque exstant duo praeclara in hoc genere opuscula: alterum quidem Heracliti cujusdam, de Homericis allegoriis. Quod nescio qua de causa Heracliti Pontico adscribitur, reclamantibus praeter temporis rationem quinq; manuscriptis, quos in variis Bibliothecis vixi, & Eustathio ad Homeri Iliad. a pag. 40.

(d) Symbola Marginalis Diecmanniana.

Imo librarii Graeci interdum hac nomina confuderunt, unumque scripserunt pro altero, cujus exemplum ad Laertium annotavit Casaubonus pag. 9. a. V. omnino porro eundem Menag. pag. 226. ubi de libello Heracliti περὶ ἀποσῶν, quem ex Valer. Bibl. Allatius edidit, ejusque auctorem non alium esse ab auctore Ἀλληγοριῶν Ὀμηρικῶν

putavit, qui pro Heraclide Pontico habetur; Sed falso, quod p. 399. a. repetit.

(1326.) HERACLITUS. Ejus nomine qui extat de Incredilibus liber, HERACLIDÆ LEMBO asseritur à Galio in Actis Eruditorum Lips. 1688. p. 476. (a)

(a) Acta Erud. Lipsiens. Anno 1688. pag. 476.

II. Ejusdem argumenti est, Heracliti de Incredilibus. Illud e tenebris primus produxit, Latinaque versione donavit Leo Allatius, ediditque Romæ Ao. 1641. sed ignarus, cui inter tot ejusdem nominis scriptores opusculum hoc, antiqua quidem nota, esset tribuendum. Ast Galius noster (editor Opusculorum Mythologicorum, Physicorum & Ethicorum, Graecæ & Latine, (quæ nomina facile confunduntur) scriptum conjetat, censetque libellum hunc operis majoris, ab Heraclide Lembo olim compositi, epitomen esse, ab Agatharclide, de quo Photius in Bibliotheca mem. 213 confectam.

(1326. a) HERACLIUS Imperator quod sit THEODORUS PRISCIANUS, autoritate non una in symbolis suis perscripsit Excell. Dnus von Mastricht.

HERACLIUS v. Vecchius.

(1327.) Antonio HERANDO, Prete Secolare. Ei a Patre Giuseppe Alione adscriptum librum inscriptum: Casi & avvenimenti rari della Confessione 1661. in 12mo compositum fuisse Hispanice à Christophoro DE LA VEGA, Jesuita editosque Valentiae apud Bernardum Nogues anno 1656. duobus Tomis, indicat Nicolaus Antonius Biblioth. Hispanicae Tom. I. p. 193. Sorwe Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 522. b. & cum eila Visiera Alzata Pentecostes num. III. pag. 97: 98 ita scribens.

III. ANTONIO HERANDO.

Casi, & avvenimenti rari della Confessione scritti in lingua Spagnuola dal P. Christoforo de Vega della Comp. di Giesu, e trasportati nella nostra volgare favella da un Sacerdote della stessa Compagnia. Aggiuntoui in questa ultima impressione, con un Avviso al Lettore alcune utili Riflession da Antonio Herando di Lorenzo, Sacerdote secolare. In Cuneo appresso Bartolomeo Strabelli. M. DC. LXI. 12. Il libro del P. Vega ha questo titolo, cauto dalla Biblioteca degli Scrittori Spagnuoli dell'virtuosissimo, e non men cortese D. Nicolas Antonio Tom. 1. p. 193.

Casos raros de la Confessione duob. Tom. Valentiae ap Bernardum Nogues M. DC. LVI.

Dal P. Sotvello nella Biblioteca degli Scrittori Gesuiti pag. 145. & 522.

Casus, & eventus Confessionis à Nostro Christoforo de Vega ex Hispanico. Romæ Typis Fabii de Falcho M. DC. LXIIX. 12.

La portata da me è altra versione, e chi la volò fa il P. Giuseppe Alione della stessa Compagnia Piemontese del Territorio di Mondou; ne petendo



per diversi rispetti stamparla col suo nome, l' attribui ad ANTONIO HERANDO Prete secolare.

HERANDER v. *Myrsa*.

(1328) HERCULES, *Commodianus*, quod ait Theophilus RAYNAUDUS, indicat Jo. de Launoy de vera Causa Secessus Brunonis. præfat. p. 6. 7. (a) *Sorvel* de Hercule Commodiano in recentendis Scriptis Theophili Raynaudi nihil memora. v. supra *Commodianus*.

(a) Joh. de Launoy de vera causa secessus Brunonis edit. Joh. Alb. Portneri 8. Argentinae 1656. præfat. p. 6. & 7.

Theophilus, Raynaudus excise fabule cum nollet assertiri nec valide posset veritatem impugnare, ad probra & contumelias se convertit. Composuit librum, qui Hercules Commodianus inscribitur, ut de titulo consilium auctoris præjudicaretur. In eo supprimit nomen suum, quo facilius in meum, & ut ubi videtur, magis impune grassetur, homo post nomines natos maledicentissimus. Ego quidem, & alii legimus librum, & relegimus; sed nihil omnino invenimus præter quæ sita è tabernis & prostibulis maledicta, & portenta mendaciorum, quæ ne diabolus quidem Calumniatorum omnium patens vomeret. Quippe qui, ne se talem, qualis est, tam aperte juxta stupideq; proderet, vereretur. Sed hæc arma eorum sunt, qui vincuntur & debachari solent. Hic autem religiosus cum nomen occultavit suum, homines magis quam Deum calumniarum vindicem timere se patam ostendit. Qui vero ita comparatus est, ut homines magis, quam Deum timeat, utrum credat in eum, ut portet, ipse viderit, viderint & alii.

(1329) HERCULES (*Janus*) de quo ita *Basilius Francisci* in *Der Ehre des Herzogthums Crayn* / lib. III. Cap. XXXVIII. Von der Symmetrischen Fern-Correspondenz und Verständniß haben unterschiedliche Autores geschrieben / und neben andern auch der so genante *Janus Hercules* (unter welchem ertichteten Namen der weiland berühmte Mathematicus und Ulstorffische Professor, Daniel Schwenter verborgen ist / welcher vermeinet / &c. Mox narrat *Wagenseilium* in *Exercitationibus* suis nodum istum Schvventerianum in dubium vocasse. Hucusque *Symbola Tenzeliana*.

(1330) Fabii HERCYNIANI nomine, *Chabarbarum* & *Tubum Galileanum*, pro *Ludovico Camerario*, Monachii 1625. in 4. *Jacobus KELLER*, Jesuita Germanus edidit; *Alegambe* p. 204.

Adde hic quæ diximus Anonymor. c. IX. num. 1499. & ibi erratime emendationem & infra in *Jacobo Sylvano*. Cæteroqui *Alegambe* nomine suppresso ibidem, & *Sorvel* p. 374. memorat a *Kellero* edita esse

(II.) *Lituram Hispanicæ Cancellariæ*. Monachii 1623.

(III.) *Appendicem ad Cancellariam* s. *Ajacem* *Polnadi Blessii*, Heidelbergensis olim Cancellarii in *Spongiam* incumbentem. Monachii 1624. 24. Sed & hos libros sub *Fabii Hercyniani* perso-

nato nomine prodiiisse notat *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* p. 323. & 324. b. ubi sub hoc nomine citantur. Et docent etiam Scripta eis opposita, tam Anonyma edita, 1624. in 4to cum inscriptione: *In Lituram, seu Castigationem Cancellariæ Hispanicæ, editam sub nomine Fabii Hercyniani, Observationes & Animadversiones: quam Apologia Ludovici Joachimi F. Joachimi N. Camerarii Jcti Consilarii Archipalatini contra Personati cujusdam Fabri Hercyniani Jcti & aliorum in se publice sparsas Calumnias edit. in 4to a. 1624. quanquam Camerarius Hercynianum hunc credat Ministrum Bavarum; vid. Apolog. p. 13. & pag. 7. ubi expresse se Auctorem Cancellariæ Hispanicæ negat, injustamque proinde sibi litem ab Hercyniano motam monet. Jacobo tamen Kellero etiam adscribit Lipenius Bibl. Real. Jurid. p. 18. b.*

(1331) *Didymus HERMANNOVILLANUS* edidit *Nicopoli* i. e. *Braunsbergæ* 1650. in 8vo. *Anticyras Prædicanticas*. Latere autem sub hac larva *Thomam CLAGIUM*, Prutenum S. J. notat *Sorvel*, in *Bibliotheca sua Script. Societatis Jesu* p. 761. b. *Wittenius* diar. *Biograp. an.* 1664. ad d. 19. Junii. Uterque & alii Clagii scripta recenset, eo modo; ut ferme credas, illa omnia sub eadem larva prodiiisse, utpote.

(II.) *Aristarchum contra Prædicantes*, aliosque insulos Hæreticorum poetastros. *Coloniæ* apud *Henricum Krafft* 1643. in 8vo.

(III.) *Disquisitiones Ubiquistas* de Christo contra Ubiquistas. *Augustæ Gediminæ* 1644. in 8vo.

(IV.) *Prodromum Mercurii Eligio-Borusi* contra Prædicantes Lutheranos. Germanice. *Vilnæ* 1651. in 8vo.

(V.) *Jasonis Eulimenitez Fabulam*, Dramatica Poesi in funere Episcopi *Varmiensis*. *Vilnæ* typis Academicis 1633. in 4to. Annotat hic *Symbola Diecmaniana Marginalis* quod *Anticyras Pruteno-Prædicanticas Thomam Clagium Jesuitam* vulgasse, referat *Sam. Schelguig* in *Castig. Trutin.* A. 1683. 4. ed. p. 3. Ubi notatum alicubi recorder ab accuratissimo *Bailio* in *Dictionary suo Hist. Crit.* quod *Sorvellus* ex originalibus suis titulis Latinos faciens, ubi sunt exotici eos corrumpit Quod & hic omissa voce Pruteno factum indicatur. Adde *Symb. Mastricht.* hanc: *Anticyræ Pruteno prædicantice Nicopoli*, contra sectariorum Ministros qui *Regio Monti* & reliquo *Prussæ Ducatu Ecclesiam Christi*, ut ait, *Catholicam* maledice, contumeliose, mendaciter incessere solent. Potissimum contra *Abr. Calovium* decem crassiores errores eidem objectant. Prodiit, ut meum habet Exemplar *Nicopoli* 1640. 4.

HERMANNUS v. *Cingallus*.

*Fabronius*.

HERMAS v. *Pastor in anonymis n. 821.*

(1331. a) HERMOPOLITES *Theodor.* Scripsit Græce ad regulas juris, & quæ apud eum ad l. 2. de reg. juris leguntur, ea quoque legun-

leguntur apud SCHOLIASTEM HARMENOPULI lib. I. tit. 13. post pr. *Symbola est Mastrichiana.*

### HERMES v. Pistorius.

(1332) HERMES, sive MERCURIUS Trismegistus. Ejus nomine libri bene multi recensentur à Frisio in Biblioth. Gesner. p. 603. a. & plures apud Lambecium Commentar. de Biblioth. Cæsar. I. VII. p. 25-31. adeo ut numerus eorum a Firmico ad 20000. a Jamblichio autem ad 36000. extensus, à Clemente tamen Alexandrino ad 42. restrictus dicatur apud Lambecium loc. cit. pag. 24. MOSEN eorum Auctorem creditum testatur König Biblioth. Vet. & Nov. p. 395. Et quidem Mosen per Mercurium Trismegistum adumbrari admittit etiam Ravius ad Jamesium, indicante *Symbola Normanniana*, ita tamen ut scripta omnia eidem supposita simul suspicetur, quæ spuria quoque agnoscit Huetius, *Deckherr*, de Scriptis Adespotis p. 314. Christiano auctore, itidemque *Quenstedt* de Patris Virorum illustrium p. 658. (a) Ad SemiPlatonicum scripta refert *Cave* Chartophylacis Eccl. p. 9. (b) & *Hist. liter. Script. Eccl.* p. 23. Thomas *Stanley* in *Supplem. Act. Lipsiens.* Tom. II. Sect. VIII. p. 360. Ad Sacerdotes Ægyptios pertinere censet *Lambecius* Commentar. de Bibl. Cæsar. I. VII. p. 26. & *Prodr. Hist. lit. I. II. c. I. §. 6.* (c) ibidem allegato. *Fabricius* vero in Bibliotheca sua latina p. 139. eundem Hujus Hermetis scriptorum constituit Auctorem, qui Hermæ Pastorem orbi obtrusit. (d) Ad *Christianum Hereticum* Primi aut Secundi Seculi libros hos refert *Huetius* de Demonstratione Evangelica tom. I. cap. IV. §. II. p. 112. qui & *Mosen & Magnum*, & *Hermetem* appellatum fuisse prolixè differit. loc. cit. pag. 107. 108. 109. ex quibus pauca excerpta sub lit. (e) representamus.

Adde *Borrichii* Conspectum Chemicorum Illustriorum §. I. p. 4. de Hermetibus multis, ut & *Joh. Mollerum* de Homonymis scriptoribus ex professo part. 2. c. 2. §. 16. & cap. 5. §. 36.

Et speciatim HERMETIS TRISMEGISTI *Jatro-Mathematica*, a *Joh. Stadio* latine versa, pars est libri GALENO adscripti *ἡ ἐγγύς τῆς ἐν τῷ μαθηματικῷ Τίτλῳ Τ. IV. p. 473.* *Marsil. Cagnat.* Variar. Observat. III, 111.

Hucusque *Symbola Normanniana.*

Ego plane *Hermetem* fuisse, & sicuti *Claus Tarr* & *Eulenspiegel* omnia ludicra, sic huic nomini omnia ejus generis scripta, adscribi, mihi persuadeam.

(a) *Quenstedt* de Patriis Virorum Illustrium, p. 658.

Ægyptius fuit Mercurius, Græce *Hermes* qui idèο *ἡγεμόνης*, hoc est, ter maximus nuncupatus, (verba sunt *Lilii Gregorii Gyraldi* Dialogo II. de Poetar. histor.) quod maximus Philosophus, maximus Sacerdos, & maximus Rex exstiterit. Nam ut *Plato* scribit, mos erat Ægyptiis ex Philosophis Sacerdotes & ex sacerdotibus reges eligere. *Svidas* ait, eum floruisse ante Pharaonem ac ter maximum appellatum, quoniam de Trinitate Oraculum edidisset, sed *S. Augustinus* de Civ. Dei I. XLIX. c. 39. evincit, Mercurium

hunc vixisse etiam post ipsum Mosen, Deum Pharaonis, & illum ex hoc hausisse, quæ dixit, si quæ ad rem dixerit, credendum est. Fuit hic *Mercurius Trismegistus* Patriarcha Philosophorum in Ægypto quæ non solum Ægyptii, sed etiam Græci propter vetustatem & doctrinæ Opinionem magnopere suspiciebant. Sed idem testatur *Augustinus* lib. VIII. de Civit. Dei cap. 23. *ludificationibus Dæmonum* fuit amicus & Sacerdos legum ac perniciosus deceptor. *Quidnam* de Scriptis, quæ sub ipsius nomine circumferuntur, sentiendum sit, doceat *Casaubonus* *Exercitat. I. ad Appar. Annal. Baron.* §. X. pag. 53. seqq. ubi inter alia inquit; Librum intergrum, qui sub nomine *Mercurii Trismegisti* circumferri ab aliquot seculis cepit, non veremur pronunciare & omni asseveratione confirmare esse *Ψευδὲς ἡγεμόνης* h. e. falso inscriptum, ut potest qui sit Christiani alicujus, vel ut dicam melius semichristiani merum figmentum. Idem paulò post. Porro quis fuerit hic *Mercurius*, aut quando vixerit, omitto hic quærere; Constat literarum & omnium Scientiarum inventionem ad istum referri solitam. *Plato* literas ait invenisse, *μνήμης καὶ σοφίας Φάρμακον* h. e. memoriæ & sapientiæ remedium, in *Phædro* & *Philebo*. *Cicero* in lib. III. de naturâ Deorum, Ægypto præfuisse atque Ægyptiis leges & literas tradidisse. *Diodorus Siculus* in primo, docuisse Græcos τὴν ἐπιτηδεύουσαν, rationem explicandi sensa animi, ac propterea ἐρμῆν, h. e. interpretem ab illis dictum &c. Vide ibidem plura apud *Casaubonum* de hoc *Mercurio*. Confer *B. Jacobi Martini* *Exercitationes Metaphys.* lib. II. *Exercit. IV. Theorem. IX. pag. 764. 765.* ubi probat ex *Augustino*, quod quidem mysteria Theologica quædam sciverit *Trismegistus*, verum non ex Philosophiâ humana sed vel ex majorum & Judæorum traditionibus, vel ut ipse *Augustinus* dicit, ex revelatione diabolica.

(b) *Cave* *Chartophylacis Eccl. p. 9.*

*Hermes*, Pseudo-Trismegistus, qui *Poemandrum* scripsit, *Cl. Casaubono* Christianus est seu potius Semichristianus & claruisse videtur circa ann. 120.

(c) *P. Lambecii* *Prodromus Historiæ* Lib. II. cap. I. §. 6. p. 26.

Eos autem non ab ipso *Hermete* conscriptos, sed multis post seculis ab Ægyptiis Sacerdotibus compositos, & sub *Hermetis* nomine editos fuisse existimo quippe qui omnes scientias suas & artes, omniaque inventa ad *Hermetem* retulerint auctorem, quo major existimatio antiquitate & celebritate nominis ipsius conciliaretur. Innuere hoc videtur *Jamblichus* in principio libri de Mysteriis Ægyptiorum; ubi, interpret *Marsilio Ficino*, sic scribit: Ægyptii scriptore putantes omnia inventa esse à *Mercurio*, suos libros *Mercurio* inscribunt. Sic etiam *Diogene Laertius* in Proæmio refert, Ægyptios certas sibi de justitiâ constituisse leges, easque ad *Hermetem* sive *Mercurium* retulisse. *Ἐξ ἑστῶν δὲ*, inquit, οἱ Ἀιγύπτιοι καὶ νόμους καὶ ἐπιτηδεύουσαν, ὅς ἐστι ἐρμῆν αἰλιβεργκων. Antiquos igitur illos ab Ægyptiis Sacerdotibus *Hermeti* attributos libros non magis *Hermetis* fuisse arbitror, quam τὰ τῷ Πυθαγορείῳ ἐπιτηδεύουσαν καὶ ἑρμῆν *Pythagoræ*, vel *Catonis* sunt disticha illa moralia, quæ *Catonis* vulgo nuncupantur. Nec mirum, Sacerdotes Ægyptios *Hermeti* libros suos attribuisse, cum celebres illos Ægypti obeliscos literis

litteris Hieroglyphicis exornatos, quorum genuini auctores, Mitres Ramiles, alique Aegypti Reges, à Plinio *Histor. Natur. lib. 36. cap. 8. recensentur, eidem Hermeti attribuerint. Testatur hoc Jamblichus in principio citationi libri de Aegyptiorum mysteriis, ubi obeliscos istos columnas Mercuriales appellat, his, Marfilio Ficino interprete, verbis: Mercurius præest sapientiæ & eloquio. Pythagoras, Plato, Democritus, Eudoxus & multi alii ad Sacerdotes Aegyptios accesserunt. Dogmata hujus libri sunt Assyriorum, & Aegyptiorum & ex columnis Mercurii. Pythagoras & Plato didicerunt Philosophiam ex columnis Mercurii in Aegypto. Columnæ Mercurii plenæ doctrinis. Hæc Jamblichus.*

(d) Fabricius Biblioth. Latin. p. 139.

*De hoc aliisque Scriptis, qui sub Hermetis nomine feruntur pluribus agam, Deo volente in Bibliotheca Græca. Videntur autem illa Hermeti supposita esse à docto quodam & ingenioso ex judæo semi-Platonico etate eadem, nescio an eodem autore, quo Hermæ Pastor in hominum manus venit.*

(e) Huetius Demonstrat. Evangel. Propos. IV. p. 107. 108. 109.

*Conjectura hæc aliam subjicit, vocem מוֹנְיֹס; Monios, ipsam esse dictionem מוֹנְיֹס, quæ Græcè, Magnum sonat; Latine, puto dicere voluit. Hæc est igitur Rabbinum sententia, Monios, nomen esse appellativum, quod ex voce, Magnus, detortum est, eupotius ipsam esse dictionem, Magnus.*

*Pag. 108. 109. Græcum etiam Mercurii nomen, Ἡρμῆς, ex Mosis historia prodiit, nam cum dixerimus supra Aegyptios nonnunquam de Patrum nominibus appellasse filios, credibile est ipsos Mosis nomen Amrami patris tribuisse. Id nomen Cares intulerunt ex Aegypto in Græciam, atque ex eo insula Imbro nomen fecerunt, in qua volebatur Mercurius, quem Imbramum Cares appellant. Auctor Eustathius in Dionysii Periegesin. Imbramus ille qui Mercurius est, ipse est Amram, sive Moses Patris Amrami nomen gerens. Hoc autem nomen, אֶמְרָם, si ad Græcicum morem retingas, erit ἄμραμος, sive ἰμβρομος, inserto, propter euphoniā: atque de transpositis literis fiet ἄμραμος, vel ἀμραμος, vel ἑρμῆς quod est ἑρμῆς.*

(1333.) HERMIAS Philosophus Christianus Auctor libri, qui inscribitur: διασυρμὸς τῶν ἑξω φιλοσόφων, distinctus Frisio in Bibliotheca Mesneriana p. 340. Oleario Abac. Patrolog. 226. Originio Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 395. ab HERMIA SOZOMENO, & HERMIA SYRIANI DISCIPULO, idem esse à Lambecio Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. pag. 54. docetur cum Sozomeno, cui & Tenzelius in Exercitationibus selectis, Tom. I. Exercitat. V. n. XLIII. pag. 227. 228. 456. (a) accedit, vide etiam Monatliche Unterredungen 1692. pag. 295. adde la Bibliothèque universelle & Historique de l'année 1693. Tom. 25. pag. 49. 50. (b) rejecta sententia illorum, qui eum eundem cum HERMIA ALEXANDRINO censuerant.

(a) Tenzelius in Exercitat. selectis Tom. I. Exercit. V. num. XLIII, pagina 227. 228. 456.

*Notandum, Caviūm ex conjectura tantum scribere, cujus incertitudinem ipse agnoscit: & quando observat, Hermiæ Libellum in Auctario Bibliothecæ Patrum Græco-Latino Parisiis anno cId Ioc xxiv. edito, tomoprimum comparere, desiderium in nobis accendit cognoscendi, quanam Frontonis Ducæi, qui Auctarium illud curavit, de ignoto hoc scriptore fuerit opinio, quod tamen ob summam libri raritatem lenire nunc non possumus. Dabimus autem Petri Lambecii conjecturam, quam is lib. VII. Commentariorum pag. 54. proposuit. Postquam enim retulisset, Codice XX. Philosophico existare Hermiæ librum, hoc titulo: Ἡρμῆς Φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἑξω Φιλοσόφων. Et sine: τῆς ἑρμῆς & Φιλοσόφου, addit in margine: Videtur hic esse Hermias ille Sozomenus, patria Salaminus, cujus etiam nunc exstant libri novem Historiæ Ecclesiasticæ cum Præfatione ad Theodosium Juniolem sub quo floruit. Qua de re vide plura apud Photium in recensione Codicis XXX. suæ Bibliothecæ. Consule etiam ipsius Sozomeni Historiam Ecclesiasticam lib. I. cap. 17. lib. 2. cap. 4. lib. 3. cap. 16. lib. 5. cap. 1. & deinceps passim, ubi agitur de Gentilibus. Intelligit Lambecius ea Sozomeni loca, quibus de incrementis Christianæ Religionis, & decrementis Gentilismi disserit, ubi nonnunquam similes fere disputationes inspergit, ac in Hermiæ Philosophi διασυρμὸς reperuntur. Præcipue autem notabilis locus est, quem ex lib. 3. Lambecius citavit, capite 17. editionis Valesianæ querendum, si quidem aliam sequutus est Lambecius, & præcedentia duo apud Valesium pari modo lib. 1. cap. 18. & lib. II. cap. 5. demum habentur. Ita vero Sozomenus lib. III. cap. XVII. de Constantini Magni temporibus: ἡ θρησκεία i. e. Religio indies augebatur; & ardore animi ac virtute, admirandisque operibus tam Sacerdotum, quam Ecclesiasticorum Philosophorum, Gentiles ad se alliciebat, & a Græca superstitione revocabat. Verum non desunt, quibus auctor videtur Hermias Alexandrinus, Philosophus, Syrianique auditor, qui Sozomeno paullo junior fuit, sed circa consinia tamen quinti sextique seculi floruit; dummodo constaret, eum ex Gentilismo ad Christianos transisse.*

*Pagina 456. Cavius in Historia litteraria pag. 50. Hermiam inter secundi seculi scriptores iterum collocat, hæc tamen cautela præmissa: Hermias, Philosophus Christianus, cujus neque patriam, ætatem, genus, nec vitæ institutum, uila sedulitate indagare potui: ideo hic locum habet, quia cum cæteris hujus sæculi Apologistis, & forsan non immerito, conjungi solet. Duplicem in Exercitatione conjecturam proposui, quarum altera Hermiam Alexandrinum facit auctorem. Sed quia de Alexandrini Christianismo nihil constat, Lambecio potius subscribo, Hermiamque Sozomenum opusculum illud composuisse suspicor.*

(b) Bibliothèque Universelle & Historique de l'Année 1693. Tom. 25. p. 49. 50.

*L'Auteur ne dit qu'un mot de Sozomène à l'occasion d'un Traité d'un certain Philosophe nommé Hermias, qu'on a mis à la fin des Ouvrages de S. Justin, sous ce titre, Ἡρμῆς Φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἑξω Φιλοσόφων, la Raillerie des Philosophes Payens, par le Philosophe Hermias. Pierre Lambecius a cru que c'étoit Hermias Sozomène dont nous avons neuf Livres de l'Histoire Ecclesiastique; d'autres croient que ce Traité est d'Hermias d'Alexandrie,*

Disciple de Syriacus, qui étoit un peu plus jeune que Sozomène : mais qui vivoit néanmoins vers la fin du cinquième ou au commencement du sixième Siècle.

(1334.) HERMINIUS librum Aristotelis de Enunciatione ante Alexandrum interpretatus est. Sed liber ejus, qui pervenit ad nos, multis fragmentis est mutilatus. Augustinus Niphus in præfatione Commentariorum suorum in Aristotelis librum eundem. Ego non Herminius; sed Hermeas, aut forte Ammonius Hermeas legendum putò. Hæc Gesnerus in Bibliotheca sua universalis fol. 316. a. Postrema Gesneri verba, omisit Frisius in Biblioth. Gesner. p. 340. b.

(1335.) HERMODORE. Jacques de CHEVANES. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 563.

(1336.) HERMOTIMI nomine inscriptus Dialogus, editus Basileæ 1570. in 4to. Jacobo CURIONI Medico adscribitur, à Mercklino Linden. Renovat. p. 479. & Frebero, in Theatro Viriorum eruditione Clarorum p. 1264.

HERMUNDURUS v. Dermasius.

(1337.) HERNANDUS (Joseph) est Antonius CARACCIOLUS Neapolitanus, è Sancti Boni Principibus, Ord. Reg. qui sub ea persona edidit Compendium Tomi 2di Francisci Sparez, in tertiam Partem Thomæ, ut ex Jos. Silosi Tom. III. Histor. Regular. Cleric. fol. 541. refert Olearius in epistola d. 26. Junii 1676. Halis Sax: ad me scripta. Toppius in Bibliotheca sua Neapolitana pag. 25. alia quædam Caraccioli scripta recensens, de hoc silet, Lectorem tamen ad Silosum aliosque remittens.

(1338.) HERO ALEXANDRINUS. Ei vulgo adscripta Βελοποιικα, à Lambecio Commentar. Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 204. tribuntur ARCHIMEDI Syracusano. (a) Quid autem sibi velit Bailletus in Catalogo des Auteurs deguifez p. 563. pro Herone Philosopho substituens Auximum Cynicum, qualeve ibidem ab eo respiciatur scriptum; de eo ulteriorem ejus explicationem præstolabimur. v. Demster. ad Rosin. l. 10. c. 1. qui CTESIBUM eum appellat.

(a) Lamb. Bibliothec. Cæsar. lib. VII. pag. 204.

In præsentis Codice (Heronis Alexandrini Belopoeiticis) illud speciatim ac singulariter notandum est, quod ibi in sine jam memoratorum opusculorum, nempe fol. 16. pag. 1. hæc legitur æque antiqua manu exarata subscriptio: τέλ. Ἰών Ἀρχιμήδους Βελοποιικῶν, Ἰών ἐξηγηθέντων παρὰ Ἡρώων Κτησιβίη. Hoc est: Finis Archimedis Belopoeiticorum, expositorum ab Herone Ctesibii. Hinc nimirum apparet, Heronis Alexandrini Belopoeitica seu Belopoeica

ipsetiam Archimedi Syracusano olim fuisse attributa, & Heronem Alexandrinum eorundem Explanatorum potius fuisse habitum, quam Autorem. Prætereat quoque hinc patet, Heronem Alexandrinum fuisse cognominatum Ctesibii, subaudito videlicet, Discipulum.

(1338. a.) HERODIANI Erotica leguntur apud Gariopontem; sed putat Daenius esse HELIODORI erotica in Epist. XX. ad Reines. pag. 62. post. pr. sed Reinesius in respons. ad Daenium Epist. XX. p. 71. audacis CRITICI facinus esse dicit. Symbola est Mastrichtiana.

(1339.) HERODOTUS. Ejus nomine qui venit de Vita Homeri libellus, eidem à Vossio de Historicis Græcis lib. I. Cap. III. p. 17. 11. Vallemont Elemens de l'Histoire, pag. 113. adde pag. 123. Teissierio in Catalogo Auctor. & Bibli. pag. 129. König. Biblioth. Vet & Nov. p. 398. abjudicatus eidem restituitur à Colomesio dissertat. de Scriptor. aliquot dubiis num XI. Docet tamen Frisius Biblioth. Gesner. p. 342. b. libellum hunc continere meras ex CTESIA excerptas Historias PLUTARCHUM Auctorem quoque hujus libri creditum, docebimus infra in Plutarcho.

HEROMONTANUS v. Relfensø.

(1340.) HEROUVAL Antoine Vion de HYACINTE Carme. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 563.

(1341.) HERPIN, René: Jean BODIN Baillet ibid. p. 563.

(1342.) HERVÆUS Brito, seu HERVÆUS Natalis. Qui ejus nomine censetur Commentarius in epistolas Pauli ANSELMO quoque in aliquibus editionibus assertus HERVÆO DOLENSI tribuitur à Labbeo, apud Olearium. Abaci Patr. p. 207. (a) adde Histor. liter. Script. Ecclesiast. pag. 459. (b) & Hervetum Britonem ab Hervæo Natali distinguit Frisius in Biblioth. Gesner. p. 343.

(a) Olear. Abaci Patr. pagina 207. Labb. pagina 432. Commentarium in Epp. Pauli, huic passim Hervæo adscriptum, & cum Anselmi Operibus aliquoties editum, alteri cuidam Hervæo Dolensi, monacho Bened. 1130. florenti vendicat.

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccles. p. 459.

Hervæus, gente Gallus, Patria Cenomanensis. O. B. Monachus Dolensis, claruit circa an. 1130. Script. commentarium in Epistolas D. Pauli quod Anselmo falso inscriptum inter opera ejus habetur in editione Colonienfi, 1612.

(c) Wharton in Append. ad Cave Histor. Ecclesiastic. Scriptorum Ecclesiastic. pag. 11.

Commentarius in Epistolas S. Pauli, qui sub Anselmi nomine circumfertur, & Hervæo nostro à quamplurimis, ascribitur, Hervæo Dolensi debetur: uti supra suo loco notatum est.

(1342. α) HESHUSIUS Tilemann. Ei supposita Epistola contra formulam concordiae est Jacob ANDREÆ, contra quem ipse scripsit D. T. Heshusii Bekändniß. vid. Schelwig Cynosur. quæst. 25. im Anhang pag. 230. *Symbola Mastrichtiana.*

(1342. β) HESIODUS quidam scripsit de hæresibus. Meminit ejus anonymus in Prædestinato edito à Sirmondo initio lib. I. pag. 9. quem Sirmond putat esse ARNOBIUM JUNIOREM. *Symbola prioris.*

DE HESSEN LANDGRAVE v. Ernest.

(1343) Christiani HESSIANDRI nomine, Theodorus BEZA, de negotio Eucharistico librum edidit Anno 1571. ceu ex *Conr. Schlüsselburgio Draudius* Bibl. Class. pag. 116. affirmat. Exemplar hujus libri in 8. parvæ molis accepi ex Bibliotheca quadam in clyta, Heidelbergæ apud Matth. Harnisch 1574. excusum hoc titulo: *De Communicatione & vivifica Virtute Carnis Christi, perpetua Cyrilli, adeoque Ephesini concilii sententia, explicata & restituta, contra recentes horum temporum opiniones, auctore Christiano Hessiandro, cui adscriptum erat, subducto nomine fictitio Christophoro HERDESIANO JCTO: ut adeo etiam illum in suspicionem compositi hujusce libelli incidisse colligas.*

Vide *Teiffier* Eloges des hommes savans Tom. II. p. 373. Addit insuper *Freherus* in *Theatro Viror. Erudit. claror.* p. 899. (II) scriptum aliud, cui titulus: *Refutatio Dogmatis de Omnipresentia carnis Christi fictitia.* Genevæ in 4. qui non minus hoc, quam supra memoratum Opusculum docet esse emissum a Christophoro HERDESIANO sub personato Christiani Hessiandri nomine. Adde *Bailletum* in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 564. *Diecmanniana* nota hic addit locum *Schlüsselburgii* l. 2. *Theol. Calvin. Art.* 7. fol. 60. b. & *Habeo hunc librum* 125. paginis constantem. *Habeo & Christiani Hessiandri Refutationem dogmatis de fictitia carnis Christi omnipresentia, & reali idiomatum in ipsis naturis communicatione, ex verbo Dei, & perpetuo Ecclesie adversus Nestorium & Eutycheten consensu, cum Th. Beze præfatione, A. 1571. 4. Genevæ apud Joannem Crispianum excusa. Quem librum inter eos, quos Christophorus Herdesianus sub aliis nominibus edidit, primo loco Paul. Fréherus, Medicus Noribergensis, in *Theatro Viror. Erud. claror.* p. 898. b. ponit, & dudum ante loc. XI. p. 463. 464.*

Ac ad finem:

Et hunc librum, Herdesiano non minus, quam alterum illum, Paul. Fréherus loc. cit. tribuit.

(1344) HESYCHIUS, qui & ISICIUS aut ESICHIUS, imo ISAACIUS dicitur, cujus nomine circumferuntur *Commentariorum in Leviticum* libri septem, quisnam præcise fuerit multis disquirunt Eruditi. SALONITANO SENIORI tribuit *Perronius*, JUNIORI alii ESYTIO cuidam Presbytero Trithemius, HESYCHIO vero HIEROSOLYMITANO *Bellarminus*, apud *Olearium*, *Abaci* *Patrolog.* p. 207. (a) *Bellarminum* sequitur *Cave* *Historiæ liter. Script. Ecclesiast.* p. 312. ita tamen, ut simul ab Hesychio Salonitano latine versum & interpolatum suspicetur. (b) Vide *Monatliche Unterredungen* de an. 1689 p. 1243. & anni 1693. p. 868.

(a) *Olear.* *Abac. Patr.* p. 207.

Hesychius, qui & Isicius aut Esichius, imo Isaacius etiam, Nicephoro & Theophani dictus, teste *Labbeo*, *append. Tom. I pag. 826.* Ejus nomine vulgo circumfertur commentarius in *Leviticum*, 7. libris distinctus, (vid. *Gerh. pag. 480.*) insertus *Bibl. Magnæ Colon. Tom. VII. pag. 1.* & multas hic eruditæ cruce fixit, ut omnino difficile sit de Autore isthoc ejusque ætate (ad *Gregor. M. vulgo relata*) certi quicquam comperiri, id quod post multas observationes aliquot paginis præmissas, ipsemet *Labbeus pag. 639.* fateri cogitur *Sunt namque, qui cum Card. Perronio libros dictos Hesychio Salonitano, Dalm. circa anno 418. Episcopo tribuunt, Alii Isicio vel Hesychio juniori Salonitano, ætate Gregorii, vel Episcopo vel Presbytero: Trithemius contra, Elytio cuidam Presbytero, qui Greg. Nazianz. auditor fuerit, vindicat; confer Job Schopffii Acad. J. C. class. 5. pag. 80. seq. Bellarminus vero Hesychio ex Presbytero anno 600. Patriarchæ Hierosol. cujus equidem, aliorumve cognominum, (postquam adhuc alios trinos Hesychos p. 634. produxit,) *Labbeus p. 640. recenset opuscula.**

(b) *Cave* *Histor. Litterar Scriptor. Ecclesiast* p. 312.

*Summa conjectura, (quæ quidem mihi veri simillima videtur; fruatur alii judicio suo, huc redit, Hesychium dum Ecclesie Hierosolymitan. Presbyter adhuc esset, multa scripsisse, alia postquam Patriarchalem istius Ecclesie thronum ascendisset; eorum denique non nulla Hesychium quendam, forsitan Salonitanum illum juniorem, qui circa vel paulò post Gregorii M. tempora vixisse dicitur, multis de suo additis in Latinam Linguam transulisse. Delio sane natatore hæc res indiger; neque aliud in re tam obscura, quam divinare, nobis fas est. Jam ad opera quæ sub Hesychii nomine circumferuntur, accedamus.*

(1345) Candidus HESYCHIUS. Pierre MAMBRUN: douteux. François VAVASSEUR, vray semblable. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag 564. Pro posteriori est *Baile Dictionnaire Tom. 2. p 411.*

(1345. α) HESYCHIUS HIEROSOLYMITANUS Presbyt. Hesychius non SALONITANUS, sed HIEROSOLYMITANUS, qui & Græce scripsit, cujus versionem habemus ubique Græcissantem, ut illa est *Irenæi* & veterum conciliorum Latine translationes hellenismis scatentes, nec sic tamen Hellenisticæ dicendæ

cendæ, ad eum Levitici locum, quem sic exponit lib. VI. id est *non radere in rotundum aspectum Capitis*, sicut & *Symmachus* edidit, quemadmodum etiam facere hi consueverunt, qui Barbaricas student Comas. Sane latina non est eloquentia, qui *Barbaricas student Comas*; sed Græcissans, pro eo quod in Hesychnii fuerat, *οι βαρβαρικῶς στρυφύουσι τὰς νόμας*, qui Barbarico more comas colant. Claud. *Salmasius* in Epist. ad Colvium de Coma. pag. 49. edit. 1644. Lugd. Bat.

Ejus commentarii in Leviticum prodire Bafilæ 1527. fol.

*Hesychnius Hierosolym. in Leviticum.* Eum *Peronius* male Latinum & Salonitanum Episcopum arbitratur. vid. *Daleum* de Cultib. lib. VII. cap. XI. pag. 774. Albert. de Euth. pag. 847. Hæc *Symbola Mastrichtiana.* Adde *Mollerii* Homonymoscopiam p. 480. de Hesychnio Juniore Salonitano, at non Hierosolymitano memorantem.

(1345. aa) *Johannes L' HEUREUX* est *Andreas Eudæmon-Johannes CYDONIUS*, Græcus, Jesuita, ut notat *Robertus Burbillus* Anglus, contra *Martinum Betanum*, Pro Tortura Torti Cap. II. §. 5. p. 21. non addens quid sub eo nomine in publicum prodierit. Nec *Sotvel.* in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu, qui p. 50. Scripta hujus Ev-dæmonis *Johannis* prolixè recenset, de nomine l'heureux, quicquam memorat. E contrario *Bailletus* verum hujus Jesuitæ nomen, *Andreas Eudæmon-Johannes* tanquam personam etiam aliquando *Gassaris SCIOPII* citat in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 551. 552. Adde *Symbolam Mastrichtianam*: sequentem:

*And. Eudæmono-Johannes Cydonius* Jesuita, personatus est *Job. Heureux* Gallus. Scripsit *Apologiam pro Henrico Garneto* Jesuita pulverariæ conjurationis damnato in Anglia. Vide *Hartnaccii* deductionem contra Jesuitas p. 161. Idem pag. 224. eum vocat *cretensem* seu *Mendacem*. Adde pag. 209.

Apologia illa Coloniae per *Johannem Kerken* à 1610. est excusa. Probavit *Aquaviva* generalis Jesuitarum, & tres alii.

(1346) HIBERNICÆ ECCLESIAE Articuli prodierunt Anno 1615. quos totus Cleri in Regno illo conventus *Fidei Formulam* esse voluit. Auctor eorum *Jacobus USSERIUS* Archiep. *Armachanus*. v. Vitam ejus, in Sylloge Vitarum *Batesiana*. pag. 734. seqq.

(1346. a) HIBERNORUM Salmanticensium Jesuitarum nomine, *Guilielmus BATTEUS*, Jesuita Hibernus, edidit librum hoc titulo: *Janna Linguarum, seu Modus maximè accommodatus, quo patet aditus ad omnes Linguas intelligendas.* Industria Patrum Hibernorum Societatis Jesu, qui in Collegio ejusdem nationis Salmanticae degunt, in lucem edita; & nunc ad Linguam Latinam perdiscendam accommodata. In quanimirum totius Linguae vocabula, quae frequentiora & fundamentaliora sunt continentur; cum Indice Vocabulorum, & translatione Hispanica ejusdem Tractatus. Salmanticae apud Franci-

scum de Cea Tesa 1611. Opus est admirabile, quod Linguis omnibus accommodari potest. Verba sunt *Alegambes* p. 168.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 313. a. *Witten. Diar.* Biograph. anno 1614. ad d. 17. Junii.

(1347.) HIBERNUS, *Leonardus*: *Paul SHERLOGH.* *Baillet* liste des Auteurs degvisez. p. 564. v. *Leonardus*.

HIERACENSIS v. *Barlaamus*.

*P. Tullius* HIERANUS v. *Relfensio*.

(1348) HIEROCLIS *Philosophi*, de *Præceptorum Studiosorum dictis & factis Ridiculis.* Londin. 1654. in 8vo. à *Johanne CURTERIO* una cum aliis ejus Operibus editæ uno Volumine. Hucusque *Symbola Junckeriana*.

(1349) HIERONYMUS *Stridonensis* multa scripsit, quae recensentur ad A. C. 390. à *Tribemio*, nec non à *Bellarmino*, *Possevino* & aliis auctoribus omnibus Ecclesiasticorum scriptorum historiam tractantibus. Editiones etiam variae, à *Coco*, *Riveto*, *Gerhardo*, *Oleario*, memorantur, quas qui curaverunt, multa supposita eidem esse, unanimiter monent. Eorum præcipua, quae auctores suos invenerunt, sunt ista. I. *Commentaria in Epistolas Paulinas omnes*, PELAGII sunt, vel *Augustino* teste, *Bellarmino*. pag. 112. *Cocus* p. 290. *Riv. l. 9. c. 5. p. 402.* *Gerhard.* p. 317.

Addunt *Marginalia Normanniana Vossii* *Histor. Pelag.* II. 14. *Hotting*: *Script. Supp.* 83. *Autoritate Marii Mercatoris* eidem PELAGIO adscribit *Richard Simon* dans l' *Histoire Critique du Nouveau Testament.* Cap. XVI. p. 236. 237. GELASIO Papæ & PRIMASIO abjudicatos. (a) PELAGIO assignat etiam *du Pin*, *Nouvelle Bibliothèqve* tom. III. p. 132. (b) & cum eo le *Journal des Savans* 1688. pag. 524. confer *Acta Eruditorum* 1684. p. 345. sqq. 1689. p. 230. 1693. p. 168. (c)

Adde *Richard. Simon* *Histoire Critique du Nouveau Test.* c. XVI. pag. 237. vide supra CRYSTOSTOMUM. Annotat *Diecmannus Blondellus* *Apol. pro sentent. Hieron. de Episc. & Presb. Sect.* 2. pag. 66. 67. & *Henr. de Noris* *Histor. Pelag.* l. I. c. 2. pag. 15. item hos *Commentarios Pelagio* asserunt.

II. *Commentaria in Jobum*, BEDÆ, *Presbytero Anglo* vindicantur, a *Bellarmino*. pag. 111. *Cocus* pag. 292. *Riveto*. l. 4. c. 5. p. 398.

Addunt *Marginalia Normanni Hotting.* *Script. Supp.* 83. *Morn. Miss.* 65. 529. At PHILIPPO PRESBYTERO *Hieronimi Discipulo* tribuit *Cave* *Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 246. (d) cui tamen iterum abjudicat *BEDÆ* restituer *du Pin* *Nouvelle Biblioth.* tom. III. p. 132. (e)

III. *Commentarius in Proverbia Salomonis*, eodem BEDÆ per eosdem adscribitur. v. *Bellarmino* p. 117. *Cocus* p. 293. *Riv.* l. 4. c. 5. p. 400. *Gerhard.* p. 315.

Idem facit *Imbonat.* Biblioth. Lat. Hebraicæ. p. 328. Verum & hunc Commentarium PHILIPPO PRESBYTERO quam BEDÆ adscribere mavult *Caveus* Historiæ lit. Scriptorum Eccles. p. 157. a.

IV. *Commentarius in Threnos*, RABANO Mauro tribuitur à Bell. p. 108. *Coco* p. 286. *Rivet*, l. c. p. 401. *Gerhard*, p. 312.

RABANO etiam tribuit *Du Pin*, loc. cit. p. 131. (f) BEDÆ tamen adscribi quoque, notat *Cave* Histor. liter. p. 157.

V. *De iis, quæ in scripturis Deo tribuuntur*, est ANSELMII *de Vestimentis, & membris & actibus Deo tributis*, teste *Possevino* part. 1. Appar. sac. p. 94. *Epistolæ* vero magno numero supposititiæ reſententur apud *Rivet*, l. 4. c. 7. p. 405. & seqq. Ex quibus auctoribus certis assignantur

VI. (1) *Epistola ad Demetriadem* CÆLESTIO Pelagiano. v. Bell. pag. 112. *Coc.* pag. 294. *Possev.* in Apparatu, ejusque præfatione. *Gerhard*, p. 317. refutata per *Prosperum*, [v. *Riv.* l. 4. c. 18. p. 443. adde supra n. 43. in *Ambrosio* dicta.

Adde *Chemnitz*, Loc. Theolog. Part. I. p. 105. imo ipsi PELAGIO adscribunt *Richard Simon* *Histoire Critique du nouveau testament* cap. XVI. & ex eo *Acta Erudit.* Lipsiens. 1686. p. 398. (ff) & 1689. p. 230. *Du Pin* *Nouvelle Bibliotheque* Tom. III. p. 132. *Vossius*, *Histor. Pelag.* 14. 15. 19. 1. 29. ut indicant *Marginalia Normanniana*. JULIANUM præter PELAGIUM & CÆLESTIUM auctorem *Epistolæ* creditum innuit *Prideaux* *Orat.* IX. p. 84. (g)

VII. (3) *Ad Gerontii filias, de contemnenda avaritate*, PELAGIANA. *Bellarmin.* p. 112.

VIII. (8) *Institutio amici in scientia Divina regis*, PELAGIANA. *Bellarmin.* l. c. *Raynaudus* CÆLESTIO eam adjudicat, de lib. mal. & bon. p. 141. (h)

*Pelagio* hanc & præcedentem tribuunt *Du Pin* & *Cave* locis citatis.

IX. (17.) *Symboli Explanatio ad Damasum*, PELAGII *Bellarmin.* pag. 113 *Coc.* pag. 299. *Gerhard*, pag. 319.

Addunt *Marginalia Normanniana* *Vossium* *Hist. Pelag.* 18. 19. *Hotting.* *Script. Supposit.* 83. *Grot.* *Pelag.* 4. Eadem sententia est *Cavei* *Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiastic.* pag. 156. & *Du Pin* *Nouvelle Bibl.* pagina 133. (hh) *Prideaux* *Orat.* XI. pagina 88.

X. *De Hebraicis Locis*, ab omnibus Hieronymo quidem abjudicatur, sed EUSEBIO *Pamphili* demum assignatur à *Job. Henr. Heideggero*, *Historiæ Patriarchar.* part. 2. *Exercit.* 3. §. 19. p. 96.

XI. *Homilia in Cantica Canticorum* ORIENI tribuuntur à *Riv.* l. 4. c. 5. p. 401. (i)

Et *Du Pin* *Nouvelle Bibliotheque* Tom. III. p. 130. 131. (k)

XII. *Homilia de Corpore & Sanguine Domini*, EUSEBII *Emiffeni*, aut CÆSARIS *Arelatensis* censentur *Coco* p. 353.

Incerti Auctoris esse arbitratur *Cave* *Histor.*

lit. p. 158. nec certum auctorem operi assignat *Du Pin* p. 134. (l)

XIII. *De Nativitate S. Mariæ* commentitium libellum, esse suppositum Hieronymo, ex *Erasmo*, *Cano*, *Sixto Senensi*, *Molano*, *Bellarmino*, & *Baronio* probaverat *Cocus* pag. m. 307. at ex *Isaaci Casauboni* exercitationis I. diatribe 15. pag. m. 99. demum auctorem illius addidit. Verba *Casauboni* ipsa proferam. Ea sic habent. *Recte Baronius judicat, cum Hieronymi esse negat librum, oppido insulsum, De Nativitate Sanctæ Mariæ, quem superiorum seculorum imperitia maximo illi Viro attribuit. Sed dissimulatum ab eo nollem, summum Virum Erasmus, multo ante ipsum de illo parte suppositio veram sententiam pronunciaſſe. Erasmi judicium secuti sunt Melchior Canus & Sixtus Senensis, atque hoc loco Baronius: [ & aliquibus interjectis. ] Ipse doli fabricator palam hoc profiteretur. Non enim libri auctor postulat haberi, sed interpres duntaxat. Verus auctor SELEUCUS, Manichæorum Apostolus, notissimus Hæreticus. Hic est qui in libro B. Augustini de fide contra Manichæos bis vocatur LEUCIUS, quod vere Baronius monuit, sed & LEONTIUS in principio ejusdem libri appellatur. In actibus, ait Augustinus conscriptis à Leontio, quos ipsi recipiunt, intelligit autem eum librum, de quo Pseudo Hieronymus iste initio. Quidam Seleucus qui passiones Apostolorum conscripſit, hunc libellum composuit, fortasse scripserat Leucius: nam etiam in Epistola Gelasii, ubi varie concipitur hoc nomen, prima syllaba semper abest. In Romana editione Decreti Leuticius aut Leutius, ut ibi adnotant docti viri, in tomis Conciliorum Leucius. Scio tamen SELEUCUM Hæreticum legi apud Philastrium, & Seleucianos ab eo denominatos, apud B. Augustinum. Verba Gelasii Papæ, insignia sunt: Libri omnes, quos fecit Leucius, discipulus Diaboli, Apocryphi. De Leucio hoc v. & Raynaud. p. 161. & c.*

Vide *Rosweidum* contra Baronium pag. 105. 107. 108. SELEUCO librum huic tribuit *Gerhardus* *Patrolog.* p. 318. 319. (m)

XIV. *Prologus in libros Machabæorum* ISIDORO tribuitur à *Coco* p. 309. (n)

Inter Dubia Hieronymi Scripta collocat *Cave* *Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiastic.* pag. 156. b. Alias Præfationes in aliquot libros S. Scripturæ Hieronymo suppositas memorat la *Bibliotheque Universelle* Tom. XVI. p. 57. (o)

XV. *Sermo de Assumptione Mariæ* SOPHRONII à quibusdam creditur, sed minus bene, *Cocus* p. 295.

*Cave* *Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic.* pag. 164. b. testatur etiam eum *Sermonem B. Virginis ad Paulam & Eustochium*, qui inter HIERONYMI Opera Tomo IV. habetur, huic SOPHRONIO familiari Hieronymi adscribi ab *Erasmo*, *Whitakerum* de S. Script. p. 488. hic citant *Marginalia Normanniana*, itemque *Emiffium* ad *Hier. T.* II. 37. b. SOPHRONIO non minus ac *Hieronymo* Scriptum hoc abjudicat *Lambecius* in *Diar. Sacri itineris Cellens.* p. 98. 99. (p) quæ fere totidem verbis repetit in *Commentario de Bibl. Cæsarea* p. 151. at pag. 160. ALCUINO *Epistolam* hanc non

non obscure tribuere videtur. (q) LATINO cuidam Auctori etiam asserit *Du Pin* Bibliothecæ p. 133. (r)

XVI. *Vita SS. Patrum* variorum opus docetur esse à *Bellarmino*. pag. 113. 114. *Coco* pap. 308. *Riveto* l. 4. c. 8. p. 409. *Possavin.* in apparatu. *Gerb.* p. 321. *Schoockio* de Fab. Hamelens. part. 2. pag. 41. edit secundæ. Ex iis nominantur, præter ipsum Hieronymum, ATHANASIUS, CASSIANUS, EVAGRIUS, PETRONIUS BONONIENSIS, SOSIMUS vel ZOZIMUS &c. Alia 15. falsè *Hieronimo* tributa, vide longa serie separatim exhibita ab *Erasmio* post opera Hieronymi, & recensita apud *Rivetum* l. 4. c. 7. pag. 407. 408. quæ nunc exscribere non lubet.

Plures alios Vitæ Patrum Scriptores nominat *Miræus* Bibl. p. 37. 38. (s)

XVII. Sunt autem Paulini ad Sebastianum Eremitam.

XVIII. In Apologiam Eusebii Cæsariensis, falso *Pamphilo* adscriptam pro Origene, Ruffini ad Macharium proœmium.

XIX. Apologia Eusebii Cæsariensis pro Origene, Ruffino interprete, falso *Pamphilo* Martyri adscripta 15. capita continens.

XX. Ruffini liber de adulteratione librorum Origene ad Macharium 2. Capita continens.

XXI. Ruffini expositio Symboli ad Laurentium.

XXII. Anastasii Rom. Episc. ad Johannem Hierosolymitanum Episcop. de Ruffino sententia.

XXIII. Ruffini ad Anastasium Episcop. epistola pro fide sua. Epist. 43.

XXIV. Ruffini Aquileiensis in Hieronymum Invektivæ libri duo.

XXV. August. ad Hieronymum, de eo quod dictum est, qui totam legem servaverit.

XXVI. August. ad Hieronymum de ratione anime.

XXVII. August. ad Optatum Episc. Milevitanum Epist. de origine animarum.

XXVIII. August. Homilia de Pastoribus.

XXIX. Valerii ad Ruffinum ne ducat uxorem.

XXX. Gennadii Illustrum virorum Catalogus.

XXXI. Martini 5. Pontificis regulæ Monachorum approbatio.

His spuris superaddit *Mabillonius* Tom. I. Analect. p. 189. (t)

XXXII. Confessionem fidei Catholice S. Hieronymi quam eandem cum Confessione PELAGII esse ibidem asserit.

XXXIII. De S. Maria & Obstetrice Salvatoris librum Hieronymi nomine prænotatum MATTHÆO asserit *Gelasius*. Vide *Strauchii* Amœnitat. Juris Canon. Eclog. VI. p. 165. (u)

XXXIV. Epistola ad Celantiam PAULLINO NOLANO, tribuitur à *Fiacio* Clav. Scripturæ part. II. pag. 138. & *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 157. a.

XXXV. Epistola de Vera circumcissione ad Therasium, TERTULLIANO adjudicatur ab *Erasmio* Hieronymi Tom. II. p. 69. indicante *Symbola Normanniana*.

XXXVI. De Observatione Vigiliarum. NICETIO Treverensi adjudicatur à *Caveo* Histor. Literar. pag. 157. & *Du Pin* Nouvelle Bibliothecæ Tom. III. pagina 133. (x) Et *Erasmio* loc. cit. pag. 95. b.

XXXVII. Epistola 61. quæ *Pammachio* inscribitur est PELAGIANI: vide *Miræus* Bibl. Eccles. p. 306. (y)

XXXVIII. Suppositam esse Epistolam, quæ Hieronymi nomine Pontificali præfigi solet, docent *Acta Eruditor. Lipsiens.* Supplem. Sect. IV. pag. 168. (z)

XXXIX. Hieronymi Epistola ad Ægrotum De Viro perfecto, TERTULLIANO *Erasmus* Tom. II. Hieronym. pag. 23. divinans tribuit addit etiam in Nonnullis Codicibus CTESIPHONTIS nomen additum fuisse. Hucusque *Symbola Normanniana*.

XL. Hieronymi de Nativitate Christi libri est LEONIS aut MAXIMI. *Whitacker* Scriptorum 488.

XLI. Regula Monachorum ex Hieronymi Scriptis per LUPUM OLIVETANUM consarcinata, & à Martino Papa post annum 1417 approbata videtur *Caveo* Histor. Literar. pag. 158. a. Eadem habet *Du Pin* Nouvelle Biblioth. T. III. p. 134. (zz)

XLII. Antonii Vita ex Græco traductio Auctorem non agnoscit Hieronymum, quem constituit *Gelasius* can. 15. sed EVAGRIUM Presbyterum judicante *Colomesio*, de Scriptis aliquo dubiis n. XI II.

XLIII. Versio Homiliarum Origene in Epistola ad Romanos Hieronymo falso adscripta, RUFFINO tribuitur à *Montano*, Part. 2. Der *Tauss* Sistorie p. 285. 286. (zzz) qui & translationem librorum Clementis ibidem RUFFINO adserit, Hieronymo abjudicatam. Vide in fine addita seriu transmissa *Mastrichtiana* num. 1. usque ad num. 9 pagina 3. a.

XLIV. Evangelium ab ipso versum ut præ originali *Matthæi* falso sit jactatum v. *Du Pin* Bibl. T. I. pag. 3. a.

(a) Richard Simon Histoire Critique du nouveau Testament, Chap. xvi. p. 236.

On joint ordinairement aux Commentaires de S. Jérôme sur le Nouveau Testament, tant dans les exemplaires manuscrits que dans les imprimez, une interpretation assez abrégée de toutes les Epitres de S. Paul, à la Reserve de celle qui est écrite aux Ebreux. Il y a de l'apparence qu'en l'a attribuée



S. Jérôme, à cause du nom d' Heliodore qui est dans la Préface ; mais le stile de cet ouvrage est si différent de celui de ce Pere, qu'il ne faut que le lire pour connoître qu'il ne peut être de luy ; outre que la methode de l'un & de l'autre n'ont rien de semblable. Cela a fait dire à Sixte di Sienne que la diversité de stile & de doctrine montre que ce Commentaire n'est nullement de S. Jérôme, bien qu'on ait mis à la tête une petite Préface sous son nom adressée à Heliodore. Annotations in Pauli Epistolas, quanquam in fronte præferat præfatiunculam Hieronymi ad Heliodorum scribentis styli tamen diversitas & dogmatum discrimen ipsius non esse indicant. Il ajoute que Catarin a jugé que Pelage en étoit l'Auteur, parce qu'il fait dépendre la prédestination des merites ; que Dieu a prévus par sa préséance. Mais cette raison ne prouve rien, puis que ce sentiment étoit commun dans l'Eglise avant Pelage, & qu'on le peut encore soutenir presentement sans être Pelagien.

(b) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclef. T. III. p. 132.

Les Commentaires ou les Notes sur toutes les Epîtres de saint Paul ne sont point de saint Jerome, mais d'un auteur Pelagien ; qui enseigne ouvertement ses erreurs en plusieurs endroits & principalement sur le chapitre 7. de l' Epître aux Romains. Il est certain que Pelage avoit fait un Commentaire sur les Epîtres de saint Paul que saint Augustin cite en quelques endroits du troisieme livre des merites & de la remission des pechez. Ce même Commentaire de Pelage est encore cité par Marius Mercator, & l'on trouve dans celui-ci la plupart des passages rapportez par ces deux Auteurs. Il y en a néanmoins un ou deux qui ne s'y trouvent pas ; ce qui donneroit lieu de douter si c'est entièrement le même, si Casiodore ne nous avertissoit qu'il en retranché quelques passages.

(c) Acta Erud. Lips. Mensis Martii A. M. DC. XCIII. p. 108.

Sequuntur Ambrosius & Hieronymus, ac est hos Pelagius, quem auctorem esse non ambigit expositionum in epistolas Paulinas, Garnerium (ut videtur) duce secutus, append. ad dissert. VI. ad partem Opp. Marii Mercatoris p. 367. tametsi contrariam sententiam fovit Jacobus Usserius, cujus verba e MSC. abiscum communicavit V. C. Guilielmus Cave, Hist. liter. p. p. 292.

(d) Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 246.

Scriptisse Philippum nostrum Commentarium Job. testis est Gennadius ; Et quidem Philippi nominis Commentariorum in Job. ad Nectarium Episcopum tri. III. prodierunt Basilea anno 1527. tum in 4to. tum fol. quos revera Philippi esse fidem facit locus, quem eda libro de ratione unciarum, ex Philippi expositione in Job, citat ; qui in hisce Commentariis hodie peritur, ut dudam notavit Sixtus Senensis. Affirmat nam Casimirus Oudin se in antiquissimo Codice Bibliothecæ Igniacensis in tractu Remensi hos Commentarios SS. vidisse ; qui auctoritatem Gennadii præfixam haberunt. Hi Commentarii etiam inter Opera Bedæ & Hieronymi haberi solent.

(e) Du Pin Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. III. p. 132.

Le Commentaire sur le livre de Job aiant été fait comme il paroît par la fin, à priere de Victorius Eveque Anglois, qui vivoit du tems de Bede, ne peut être de saint Jerome, & urai-semblablement est de Bede même. Quelques-uns l'attribuent à Philippe Pretre & Moine, disciple de saint Jerome, à qui Gennade attribue des Commentaires sur Job. Mais ce Commentaire de Philippe est celui qu'on attribue à Bede, & celui-ci est plutot de Bede, aiant beaucoup de rapport avec le Commentaire sur les Proverbes de Salomon qui sont certainement de cet Auteur, comme le temoignage de Tritheime ne laisse pas lieu d'en douter. Ces Commentaires sont bien differens & pour le stile & pour la maniere, de ceux de saint Jerome. On trouve dans le Commentaire du Chapitre 25. sur Job un passage que Fauste de Riez cite sous le nom de saint Jerome. Il y a apparence que l'Auteur de cet Ouvrage l'avoit tiré de ce Pere.

(f) Du Pin. Nouvelle Biblioth. Des Auteurs Ecclesiast. Tom. III. p. 131.

Le Commentaire sur les lamentation de Jeremie est un recueil fait par Raban des pensées de plusieurs Peres, & particulièrement de S. Gregoire. Il se trouvoit parmi les Oeuvres de cet Auteur, & il est cité sous son nom par S. Bonaventure dans son Commentaire sur le même Ouvrage de Jeremie.

(ff) Acta Erud. Lips. Ao. 1686. m. Aug. p. 398.

Pelagius hæresiarcha, cujus libellum fidei in tomis conciliorum, epistolam autem ad Demetriadem, & Commentarium in Epistolas Paulinas inter Hieronymi opera legi monet F. Casim. Oudin in Supplemento de Scriptor. Ecclesiasticis a Bellarmino ommissis.)

(g) Prideaux Orat. IX. pag. 84.

Argumenti & styli similitudo, obtrusit nobis inter opera Hieronymi ad Demetriadem epistolam ; quam vel ipsius esse Pelagii, vel Juliani, aut Cœlestii oculatiores despicunt.

(h) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 141.

Hieronymo item supposita est epistola de scientia legis, que est scelesti Cœlestii, socii Pelagii, ut notavit Johannes Montiniensis ad Prosperum.

(hh) Du Pin Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques T. III. p. 133.

Le Symbole, attribué à Damase, qui est la quinziesme pièce de ce Tome, est une Profession, on de Foi copiée en partie sur celle qui est dans Saint Gregoire de Nazianze & dans Vigile de Tapse, que nous avons attribuée à Gregoire de Betique ; mais celle-ci a été mise dans la forme où elle est, long-temps après Damase, puis que l'on y lit, que le Saint Esprit procède du Pere & du Fils ; ce, qui n'étoit point dans tous les Symboles anciens.

L'Explication du Symbole adressée à Damase, qui suit la Profession de foi, dont nous venons de parler, est la confession de Foi, que Pelage envoya au Pape Innocent condamnée par,

S. Augustin dans son livre de la grace de JESUS-Christ, où il en rapporte quelques extraits qui se trouvent mot à mot dans celle-ci.

(i) Rivetus Critici Sacri Lib. IV. c. V. p. 401.

*Homilie 4. in Cantica in nonnullis exemplaribus Hieronymum autorem præferebant; Verum Hieronymi non esse stylus palam arguit. An Origenis sit opus, dubitari potest, quia Hieronymus in præfatione, quam præfixit duabus a se translatis testatur, Origenem adolescentem bis scripsisse in Canticum homilias duas; deinde copiosissimum commentarium decem explicitum voluminibus. Si tamen sint Origenis. Victorius mavult existimare ab Hieronymo versas, quam factas affirmare.*

(k) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Ecclesiast. Tom. III. p. 130. 131.

*Si l'on joint aux Oeuvres donc nous venons de parler, la traduction des deux Homelies d'Origene sur le Cantique des Cantiques, qui se trouve dans le huitième Tome.*

(l) Du Pin ibid. p. 134.

*Il seroit difficile de deviner l'Auteur du petit Traité du Corps & du Sang de Jesus Christ; mais il est facile de connoître que celui qui l'a composé, étoit versé dans la doctrine des Saints Peres. On doit porter le meme jugement de l'Auteur de l'Homelie sur la Parabole d'un importun qui demande un pain à son ami, en Saint Luc chapitre 11.*

(m) Gerhardus Patrologiæ p. 318. 319.

*Liber de natali Mariæ Hieronymo adscriptus operum ejus Tom. 9. ad Chromatium & Heliodorum, est spurius. Baron. in appar. art. 39. & 44. Erasmus, Melch. Canus, Sixt. Senensis, Casaub. exerc. I. cap. 15. idem statuunt. Christ. a Castro eum defendere ausus.*

*Verus Auctor Seleucus Manichæorum Apostolus. Scriptum de adsumptione Mariæ ad Paulum & Eustochium non est Hieronymi, neq; Sophronii, sed Autoris Nestorio multo recentioris. Baron. ann. Dom. 84. §. 13.*

(n) Cocus Censuræ quorundam Scriptorum Veter. p. 308. 309.

*In Bibliis impressis Antverpiæ Anno 1570. habetur Prologus in lib. Machab. qui incipit: Machabæorum libri duo. &c. Hic Prologus citatur tanquam ipsius Hieronymi a Roffensi, Bunderio, & Alfonso de Castro, ut probent, Libros Machabæorum esse Canonicos.*

*Hunc Prologum reperiet Lector apud Isidorum, libro proæmiorum: & revera, ipsius esse putatur. Non esse Hieronymi, consentiunt Erasmus, Scultingus, & alii. Nam quod ad Erasmus spectat, ille verba faciens de hoc, & altero Prologo, iisdem libris, in aliquibus editionibus, præfixis; In Machabæorum libros præfationes due, eodem initio. Machabæorum libri, mihi (inquit) non videntur Hieronymi.*

(o) Biblioth. Universelle A. 1690. Janvier. T. 16. p. 57.

*Dans le suivant Mr. Simon examine quelques MSS. du huitième & du neuvième siècle. Il prend occa-*

*sion de là de faire voir que les prologues que l'on trouve au devant de chaque Livre du Nouveau Testament & que l'on attribue à S. Jerome ne sont point de lui. soutient en particulier, qu'on veut mal à propos que ce Pere ait la Preface qui est fait au devant des Epistres Catholiques & dont l'Auteur se plaint que l'on a retranché dans le V. Chap. de la I. de S. Jean l'endroit des trois temoins celestes.*

(p) Petrus Lambecius Diario Sacrin. Cellensis, p. 98. 99.

*Minimè porrò dubium est quin & Ado & Viguardus, si is supra citata verba sua secundum adonis interpretationem intelligi voluit, erroneam illam dubitationem de Corporali B. Virginis Assumptione in Cælum hauserint ex suppositio illo ac spurio de Assumptione B. Virginis sermone, à non nullis S. Hieronymo, ab aliis autem Sophronio, quilibet ipsius de Scriptoribus Ecclesiasticis in Græcum sermonem transtulit, perperam attributo.*

*Idem pag. 104. 105. Autor ejus olim creditus fuit Hieronymus, propter mentionem videl. Paulæ & Eustochii; ut in Augustissimæ Bibliothecæ Casareæ Codice membranaceo, ante sexcentos circiter annos scripto, & inter codices Theologicos Latinos MStos nonagesimo nono videre est, ubi inscriptio sive titulus ita se habet: Epistola Hieronymi Presbyteri ad Paulam & Eustochium de Assumptione Sanctæ Mariæ. Fallum autem hoc esse meridiana luce clarius apparet ex ipso supra citati Exordii principio; quippe ubi autor ejus non Latinum, sed Græcum se esse profiteretur, dum & Latinum eloquium sibi testatur esse inconvetum, & in Latinos invehitur, quod multi eorum apocryphum de transitu B. Virginis libellum studiosè amplectantur. Item paulo post, Multi, inquit, Nostrorum, hæc est Orientalium sive Græcorum dubitant, utrum assumpta fuerit simul cum Corpore, an abierit relicto Corpore. Cum igitur certo hinc constet, S. Hieronymum Sermonis istius autorem non esse placuit nonnullis, & inter eos Erasmo etiam Roterodamo, attribuere illum Sophronio, qui S. Hieronymo fuit æqualis, & librum ipsius de Scriptoribus Ecclesiasticis in Græcam linguam transtulit. Nam quod huic quoque cum Paulæ & Eustochio familiaritas fuerit, vel ex eo patet quod teste ipso S. Hieronymo, peculiare aliquid opusculum de Virginitate ad Eustochium composuit. At enim vero recte jam pridem animadvertit Eminentissimus Cardinalis Baronius ne Sophronium quidem Sermonis istius autorem esse, sed verum ejus autorem post Concilia, in quibus Anno 431. & 451. Nestorii atque Eutychetis hæretica dogmata damnata sunt vixisse, & ut Homiliæ suæ autoritatem concilians, vel pro S. Hieronymo, vel pro Sophronio haberetur, dolo malo finxisse, se illam scribere ad Paulam & Eustochium.*

*Idem, pag. 109. Cæterum quod ad nos attinet, persuasissimum habeo, suppositam illam Homiliam compositam fuisse seculo post Christum septimo, & quidem paulo ante annum 681. quo sub Agathone Papa & Imp. Constantino Pogonato ejusque Filiis hæresis Monoth-*

tarum, qui alias etiam *Monophysitæ* & *Theopascbitæ* dicebantur, in Concilio Generali VI, sive Constantinopolitano III. damnata est.

Idem pag. 112. Quæcunque ergo de Paula & Eustochio veluti adhuc viventibus scribit, mera figmenta sunt, quibus Homiliæ suæ, tanquam S. Hieronymi ævo scriptæ, apud imperitos falsam vetustatis auctoritatem conciliare, voluit. Quam enim egregie mentiatur, dum in supra citato exordio refert, sepulchrum S. Dei Genitricis eo tempore, quo Paula & Eustochius vivebant, palam & ante oculos omnium extitisse in medio vallis Josaphat, & Ecclesia in honorem ejus fabricata fuisse conspicuum, solidissime demonstrat Em. Cardinalis Baronius his verbis - - -

Pag. 113. Ex his igitur manifestior redditur hominis impostura, qui nomine ejusdem S. Hieronymi dictam epistolam scribit ad Paulam dum hæc ait: &c.

(q) Pet. Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VIII. p. 159. 150.

De Assumptione S. Mariæ interrogandum relinquimus. Verisimillimum itaque est Carolum Magnum interrogationem hanc primo omnium ac præ cæteris Præceptori suo Albino Flacco Alcuino, qui A. C. 804. obiit, privatim proposuisse, responsi autem loco hunc ab Alcuino compositum esse Tractatum, in cujus principio, tanquam adjam citata Caroli Magni verba respiciens ac alludens, expressè testatur, se, quid de Virginis ac Matris Domini resolutione temporali & Assumptione perenni intelligat, non scribere proprio instinctu, sed ad interrogata respondere. Confirmant etiam hanc conjecturam supra citata Caroli M. verba, & principium huius Tractatus Caroli M. verbis respondens. Confirmat eandem stylus Alcuini, & Quæstiones sacræ a Carolo Magno eidem alias propositæ. Confirmat eandem assertio de corporali B. Virginis assumptione, in scriptis Alcuini apud Joannem Baleum Centuria Secunda Scriptorum Britannicæ, in quo per Librum, cui titulus, *Responsiones ad interrogata hunc ipsum de Assumptione B. Virginis Tractatum significari existimo.* Confirmat denique conjecturam istam *Homiliarium ab Alcuino jussu Caroli Magni collectum*, cui Tractatum illum sive *Sermonem de Assumptione sine dubio inseruisset Alcuinus, si S. Augustini is fuisset, non autem proprius.*

(r) Du Pin Nouvelle Biblioth. des auteurs Eccles. Tom. III. p. 133.

La dixième lettre, de l' Assomption de la Vierge, est l' Ouvrage de quelque Latin qui vivoit du temps que l' Orient estoit infecté des erreurs des disciples Eutyches, comme il le remarque, long-temps après la mort de Saint Jerome & de Sophronius, à qui quelques-uns ont attribué cette lettre. Celui qui l' a composé, l' a mise sous le nom de Saint Jerome, pour faire valoir davantage ce qu' il disoit en l' honneur de la Vierge: afin de mieux cacher sa tromperie, il feint qu' elle soit adressée à Paula & à Eustochium. Quoiqu' il s' étende beaucoup sur les éloges & les prerogatives de la Vierge Marie, il dit néanmoins qu' il n' est pas certain

qu' elle soit ressuscitée, & que son corps ait été enlevé au Ciel. Ce Traité, quoique supposé, fut mis dès le temps de Charlemagne par Paul Diacre & par Alcuin dans l' office de l' Eglise, & a depuis composé une partie des Leçons de la Fete de l' Assomption dans des anciens Breviaires de France & d' Italie.

(s) Miræus Biblioth. Ecclesiast. pag. 37. 38.

Quod ad Vitas Patrum, libris X. comprehensas, quas vulgus S. Hieronymo solet adscribere, attinget, hæc accipe. Eas secundò Heribertus Rosveldus; S. I. Theologus, Antverpiæ, typis Plantinianis cum Notationibus, 1628. divulgavit. Libri primi auctores sunt varii: quidam certi, quidam incerti. Certi auctores, suarum singuli Vitarum, sunt isti.

I. Hieronymus, auctor vitæ Pauli primi eremite, Hilariõnis anachoretæ, Malchi monachi captivi, Paulæ, Marcellæ Romanarum viduarum.

II. Athanasius Alexandrinus Episcopus, auctor vitæ S. Antonii.

III. Paphnucius, auctor Vitæ S. Onuphrii eremite.

IV. Ephræm Syrus, diaconus Edessenus, auctor vitæ S. Abrahamæ eremite, & Mariæ meretricis, ejus neptis.

V. Antonius, scripsit vitam magistri sui S. Simeonis Stylitæ.

VI. Leontius, Neapolis Cypriorum Episcopus, auctor vitæ S. Joannis Eleemosynarii, Patriarchæ Alexandrini.

VII. Joannes Damascenus, auctor Vitæ SS. Barlaami & Josaphati.

VIII. Jacobus Diaconus Edessenus, auctor vitæ S. Pelagiæ meretricis.

IX. Sophronius Episcopus Hierosolymitanus, auctor vitæ S. Mariæ Ægyptiacæ meretricis.

X. Theophilus, Sergius & Hyginus Scripserunt vitam S. Macarii Romani. Præter enumeratas Vitas in libro primo de Vitis Patrum exstant & aliæ Sanctorum Vitæ, auctoribus incertis. n. S. Basilii Casariensis Episcopi, S. Bachonii Abbatis Tabennensis in Ægypto, SS. Epicteti presbyteri & Astionis Monachi, S. Frontonis Abbatis, SS. Eugeniæ, Euphrasiæ, Euphrosynæ, & S. Mariæ, virginum, item S. Thaidis meretricis.

Secundi & tertii librorum de Vitis Patrum, auctor vel interpres fuit Rufinus Aquileiensis presbyter. Quartus liber excerptus est ex Severi Supplicii Dialogo primo & ex Joannis Cassiani Institutis ac Collationibus. Quinti & sexti librorum auctorem fuisse Græcum aliquem, constat ex Photio, qui in Bibliotheca cap. 198. narrat Græcum exemplar à se lectum fuisse. Nomen auctoris tamen non exprimit, quod hodieque ignoratur; quidquid aliqui divinarint. Certum porro est, librum, cujus Photius Græcè suo tempore exstantis meminit, hunc eundem esse, quem Latine habemus, translatum partim à Pelagio S. R. E. diacono, libro quinto de Vitis PP. partim à Joanne S. R. E. subdiacono libro sexto. Atque hunc quidem librum, qui apud Græcos & Latinos unicus est, Heribertus Rosveldus in duos distinxit: ita præeunte Sigeberto Gemblacensi, cap. 116. & 117. de Viris Illustribus Georgius Garnefeltius censet, Pelagium, & Joannem postea Romanos ex ordine pontifices fuisse. Pelagius anno 559. Joannes eo nomine III. Papa anno 572. obiit.

Septimi libri auctor similiter fuit Græcus, sed cujus nomen nondum à quoquam est proditum. Hunc librum Paschasius diaconus Latinitate donavit; rogante Martino Abbate Dumienſi, poſt Epifcopo Bracarenſi: qui Martinus circa annum 580. vivere deſiit.

Octavum librum de Vitis Patrum Græce ſcripſit Palladius, Helenopoleos in Cappadocia Epifcopus, quem Gentianus Hervetus, Canonicus Remenſis, Latinitate fecit. Hic liber vulgo Historia Lauſiaca dicitur, eo quod ad Lauſum Prepoſitum à Palladio ſit ſcripta. Roſveidus in Appendice ad Vitas Sanctorum antiquam quoque Lauſiaca verſionem, ab incerto ſed vetere interprete factam, ſubtexuit: & Fronto Ducaus ejuſdem Lauſiaca Græco-Latinæ editionem, ex MS. codice Regio Parisiſis publicandam curavit. Notet autem Lector, Palladium fuiſſe Origeniſtam & Pelagianum; ideoque caute legendum.

Noni libri (qui vulgo Philotheus dicitur) auctor fuit Theodoretus, Cyri Epifcopus; primum ab Alberico Longo Salentino, poſt à Gentiano Herveto Latina civitate donatus.

Decimum librum Græce ſcripſit Johannes Moſchus ſeu Eviratus, ad Sophronium Hieroſolymitanum Epifcopum ideoque inſcribitur: Liminarium Sophronii, ſeu Pratum ſpirituale, vel Paradifus novus: ut Photius in Bibliotheca cod. 19. narrat. Hujus libri interpres fuit Ambroſius Camaldulenſis monachus.

Iſtis decem libris Roſveidus, præter antiquam Historiæ Lauſiaca interpretationem, paulo ante memoratam, attexuit Heraclidis Paradifum, incerto ſed vetere interprete; & Aegyptorum Patrum Sententias, auctore Græco incerto, interprete autem Martino Dumienſi ſeu Bracarenſi. Ex his Paradifus Heraclidis magna parteſt Palladianæ ſeu Lauſiacæ Historiæ.

(t) Mabillon Tom. I. Anal. p. 189.

Primo nullus moveri debet, quod Confessionis Auctoris uſus ſit Confessione Pelagii. Siquidem tempore Alcuini pro vero S. Hieronymi factu agnoſcebatur. Id patet tum ex libri 3. Carolini cap. 1. ubi hæc Confessio ſub nomine Hieronymi adducitur; tum ex MS. Codice Caſar. Bibliothecæ continetque inter alia ipſiſſimam Pelagii Confessionem hoc tit: Confessio fidei Catholice S. Hieronymi. Tum ſubſequitur Confessio in hæc verba: Credimus in DEUM patrem omnipotentem cunctorum viſibilium & inviſibilium conditorem &c. quæ ipſiſſima eſt Pelagii Confessio.

(u) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Ecloga VI. p. 163.

Librum de S. Maria & obſetricæ Salvatoris viderat Vulbertus, ubi ait eum nomine Hieronymi prænotari: Sed à Matthæo ſcriptum Hebraice & translatum in Linguam Latinam.

(x) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Eccleſiaſtiques T. III. p. 133.

Le 36. de l'obſervation des Veilles, eſt attribué dans le troiſième Tome du Spicilege de Dom Luc Bache-ry, à Nicetius, Evêque de Trévés, qui vivoit vers l'an. 535. Il pourroit y avoir encore pluſieurs de ces Sermons de ce même Aucteur.

(y) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 306.

Pag. 37. lin. 37. Petrus Waſtelius in ſuis Vindiciis Carmelitanis, cenſet epistolam 61. quæ Pammachio inſcribitur, non eſſe Hieronymi, & ſapere Pelagianiſmum.

(z) Acta Erudit. Lipſienſ. Supplem. Sect. IV. p. 168.

Septimo loco (in Examine Libri Pontificalis, ſeu Vitarum Romanorum Pontificum Joannis Ciam- pini) exponitur, quid in Henſchenii & Papebrochii ſententia deſiderari Dn. Emanuel Schellſtratenus, qui inter alia epistolam Hieronymi & reſponſionem Damasi, quæ vitis Pontificum vulgo præfigi ſolent ſuppoſitas eſſe probat, cujus argumenta tantum apud Papebrochium ejuſque ſocios valuerunt, ut quæ de epistolis illis in Diatriba preliminaribus ad Acta Sanctorum Aprilis ſcripta fuerant, in propylæo ad Acta Sanctorum Maji retractare non erubuerint.

(zz) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Eccleſiaſtiques p. 134.

La Règle des Moines eſt un recueil des ſentences & des préceptes tirez de Saint Jérôme, fait par Lupus Général de Moines, qui ſe diſoient de l'Ordre des Hermites de Saint Jérôme, & approuvé par le Pape Martin V.

(zzz) Montanus in der Tauff Hiſtorie pag. 285. 286.

Der Leſer / der vielleicht über die vorgedachte Vorreden und Nachreden des Lateiniſchen Ueberſetzers ſäme / dieſelbe zu leſen / wolle doch auch dieſes anmercken / daß / wo zu zweyen oder dreyen mahlen der Nahm Hieronymi gefunden wird / da ſelbſt ſolte dafür ſtehen der Nahm Ruffini, wie ſchon zu vorn gemeldet iſt. Denn das iſt ein ſonderlich practiſch Stücklein deſ Abſchreiber damahls geweſen (denn man hat damahls noch lang vom Buchdrucken nichts gewußt) den Nahmen Hieronymi an die Stete deſ Nahmens Ruffini zu ſetzen / damit ſie ihre Abſchriften deſto theurer möch- ten verkauffen / dieweil Hieronymi Nahme bey Jederman in beſſern Gerüchte war aber Ruffini nicht / welches de gelehrte Erasmus in der Vorrede über Origenem ha- angemercket. Denn daß Ruffinus der Ueberſetzer ſey und nicht Hieronymus, der ſolches redet / das erſcheine klährlich hieraus / daß er am Ende gedachter Nachrede ſaget: Siernach ruffet uns das Werck / welche uns vorlangſt iſt auffgeleget / jetzt aber uns ſtetig durch den Gottſeligen Biſchoffen Gaudentius abgefordert wird / nemlich daß von uns möge übergeſetzt werden die Bücher deſ Biſchoffen Clementis welcher ein Witt. Geſell der Apoſtel ge- wesen iſt / auff daß ich dieſelben bey den Nachkommen bekandt machen könnte.

(zzzz) Symbolæ Maſtrichtiana Hieronymus

1.  
Ex Collationibus Caſſiani magnam partem deſumpta ſunt vitæ Patrum, falſo Hieronymo Stridoneniſi adſcriptæ, ipſo Bellarm. teſte de Script. Eccleſiaſt. quas Poſſevinus exiſtimat commodius referendas eſſe ſive ad Euagrium Pontificem, ſive ad Petronium Bononiensem &c. adjicienda ex Mart. Schoockio fabula Hamelenſi, part. 2. cap. 2. pagina 41. vid. & pag. 43.

2.

Ejus liber esse à quibus tam censetur Epistola ad Demetriadem, Virginem, cui reclamatur Beda. Alii eam adscribunt Juliano, alii Pelagio, vide Usserum in hist. Pelag. p. 5.

Inseruit libellum fidei Pelagii ad Innocentium Carolus Magnus, arbitratus esse Hieronymi ad Damasum, vid. Usser. ibid. p. 18. & 19.

3.

Ita Hieronymus in Proverbia vel potius Beda Commentarii istius auctor. Gejerus. in Proverb. p. 49: ad cap. 1. v. 20.

4.

Evagrius Ponticus.

Contentus ero nominasse eos, qui Monachorum vitas scripserunt. Quales sunt Evagrius Ponticus, cujus plerumque sunt vitæ, quæ Hieronymo tribuuntur. Sc. Gerb. Joh. Voss. in disp. XI. hist. & Theol. thes. 7. pag. 154. edit. 3.

5.

Hieronymus festinatissime in Chartam conjiciens, quidquid ei nocte una, non semper zelus secundum scientiam sed etiam splendida deliraverunt bilis. Sc. Vossius disput. XI. hist. & Theol. thes. XI. p. 169.

6.

Scriptor. Scholiorum in Epistolas Pauli Hieronymo tributorum in 1. Cor. 15. 51. Voss. disput. 13. histor. Theol. thes. 18. p. 190.

7.

Verum frustra hoc (surgite mortui, venite ad iudicium) in Hieronymo quæri puto, quanquam tale quid reperitur tomo 4. in regulis Monachorum cap. de timore ultimi iudicii. Sed hæc non Hieronymi sunt, verum à Lupo de Oliveto, generali Eremitarum ordinis ex Hieronymi Scriptis sunt collectæ, posteaque à Martino Quinto approbatæ, cujus literæ regulis præmittuntur. Vossius disput. 13. Theol. & histor. thes. 23. pag. 192. idem repetit in disp. 14. fin. p. 214.

8.

Homiliæ de corpore & sanguine Christi, inter Hieronymi opera quidam credunt auctorem Eusebium Emisenum. Vide ejus elogia ex Vorstio.

9.

Hieronymus Stridon. Commentarii in Pauli Epistolas Scriptor, qui Pelagius reverè est, non Hieronymus, inter cujus libros id opus à multis jam seculis falso censetur. Dalæus de cultib. Relig. lib. VI. cap. X. pag. 773. fin.

HIEROTH v. Boranowsky.

(1350.) HIGATUS, Ranutius: Ignace HUARTE. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 564. Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispanica, neque Higati neque Ignatii Huarti meminit.

(1351.) Guthbertus HIGLANDUS. Sub personato hoc nomine scripsit Epistolam ad Andreæ Rivetum, SORBIERIUS contra Milletierii Crurifragium Prodrumi Rivetiani; vide l' Histoire des Ouvrages des Savans Fevrier 1692. pag. 275. (a) Adjectam esse hanc epistolam Apologetico Riveti contra Grotium indicat Vita Sorbierii, Sorberianis præfixa p. 3. (b) eadem confirmans.

(a) Histoire des Ouvr. des Sçav. Fevr. 1692. pag. 275.

Mr. de Sorbrere etoit né dans le Diocèse d' Uzès. C'est luy qui sous le nom deguisé de Guthbertus Higlandus a écrit contre le Crurifragium prodromi Rivetiani, & à qui le public a l' Obligation des Memoires & du Voyage du Duc de Rohan.

(b) La Vie de Mr. Sorbier devant Sorberiana p. 3.

Il passa en Hollande en année 1642. où sous le nom deguisé de Guthbertus Higlandus, il fit imprimer une lettre, qu'il adressa à André Rivet, contre le Crurifragium Prodrumi Rivetiani, que Mr. de la Milletiere avoit publié. Cette lettre se voit à la fin de l' Apologetique de Rivet contre Grotius.

(1352.) Le Pere HILARION Religieux Minime est accusé d' estre plagiaire. Car entre les Eloges, qu'il a composé, des grandes Princesses, il a loué Marie de Medicis aux depens de St. Germain DE MOURGUES qui en avoit fait l' oraison funebre. Nouvelles de la Republique des lettres de l' année 1687. p. 732.

(1353.) Quintus Julius HILARION, cujus nomine citatur à Frisko Biblioth. Gesner. pag. 714. libellus de Danielis Hebdomadibus, & à Königio Biblioth. Vet. & Nov. p. 403. Chronicon, sive de Duratione Mundi liber, de quo siluisse unanimiter Veteres miratur Cave, Chartophyl. Ecclesiast. p. 67. & Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 175. Sandio in notis ad Vossium de Historicis latinis p. 280. 290. (a) idem creditur cum Quinto Julio AFRICANO, corruptis nimirum vocibus: quintus (liber sc.) Julii Africani, in Quintum Julium Elarianum, & postmodum Hilarionem. Vide Vossium de Historicis Latinis. Lib. III. cap. 3. pag. 756.

(a) Sandius in Notat. ad Vossium pagina 290.

Quintus Julius Hilarion editus est à Pitheo, & in Biblioth. Patrum, & propterea à Canisio prætermisus. De eo Vossius p. 213. Ego suspicor nullum talem Authorem fuisse, sed liber quinti Julii, Elariani vel Hilarioni corrupte dici pro liber quintus Julii Africani, vel liber quintus Julii Hieronymi, qui sane scribebat Casario & Attico Coss.

(1354.) I. HILARIUS ARELATENSIS eum PICTAVIENSI quomodo in Genesios Carmine conscriptis capitibus confusus sit, v. Gerb. Patrolog. & Olearius abac. p. 215.

Arelatensi carmen hoc adscribit Caveus Hist. liter. Scriptor. Eccl. p. 232. b. itemque Vossius Hist. Pelag. p. 70. indicante Symbola Normanniana. Vide Eschenbachii Dissertationem de Poetis Christianis Græcis & Latinis §. V. pag. 14. (a) & §. xxvvi. pag. 23.

II. Hujus Pictaviensis explanatio Psalmi 127. ZENONI VERONENSI ab aliis adscribitur, teste Th. Raynaudo de mal. & bon. lib. p. 142. (a)

III. IV. Epistole due ad Augustinum, de reliquiis Pelagiana Hærescos, & de prædestinatione, HILARII quidem sunt, sed ARELATENSIS, non Pictaviensis. Vide Gerbard, Patrolog. pag. 230.

*Cavium* Histor. liter. Script. Ecclesiastic. p. 117. quibus addit *Symbola Normanniana Höttinger*. Script. Suppos. pag. 79. & *Vossium* Histor. Pelag. pag. 70. *Possevinum* tamen Tom. I. Apparatus pag. 759. Pictaviensi adscribere eadem *Symbola* notat.

V. *Carmen Heroicum de 7. fratribus Maccabæorum*; VICTORINO Afro tribuit *Du Pin* Nouvelle Bibliothéque tom. II. pag. 101. (b) HILARIO *Arelatensi* & VICTORINO *Petavionensi* etiam tribui notant *Acta Eruditor. Lipsiensium*. 1693. mens. Octob. p. 460. (c)

VI. *Epistola Hilarii Pictaviensis ad Apramam* filiam, una cum *Hymno*, FORTUNATO asseritur à *Gillot*. vide *Journal des Scavans* 1693. pag. 526. (d)

(a) *Raynaudus de mal. & bonis libris* pag. 142.

*Explicatio Psal. 127. que apud S. Hilarium legitur Zenoni Veronensi ab aliis adscribitur.*

(b) *Du pin* Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. II. p. 101.

*Le Poeme des Maccabées est une description en vers Hexametres du martyre des Sept Freres. Il n'y a rien d'extraordinaire dans ce Poeme. Il n'arien de poetique que quelques imitations basses de Virgile, & la plupart de vers sont rampans & meprisables.*

(c) *Acta Eruditorum Mensis Octobr. Ao. 1693. p. 460.*

*Carmen Heroicum de Septem Fratribus Maccabæis, quod alii Victorino Petavionensi, alii Hilario Arelatensi adjudicare maluerunt, ipse inter opuscula Victorini Afræ reponit, tametsi nihil in eo exquisitum esse testetur.*

(d) *Journal des Scavans* 1693. p. 526.

*Ils ont mis ensuite la lettre à Abram fille de Saint Hilaire, bien que Gillot ait écrit qu'elle avoit esté faite à plaisir par Fortunat, & qu'Erasmus l'ait rejetée comme le vain amusement d'un ignorant qui abusoit de son loisir.*

(1355) HILARIUS von Prockhorst. Quæ sub hac larva prodiit anno 1645. *Schola Catechetica*, Christophoro ROSSELIO asseritur à D. Joh. Christophoro Schragmullero apud *Deckberrum* de Scriptis Adespotis p. 116.

(1356) HILARIO SARDO adscripti *Commentarii in Epistolas Paulinas* ex MULTORUM AUCTORUM Scriptis compilati censentur à Benedictis in *Actis Erudit. Lipsiens. Supplem.* tom. II. Sect. V. pag. 220. quorum verba sub lit. E. in AMBROSIO exerpsimus.

(1357) HILDEBERTUS, Episcopus Cenomanensis post Archiepiscopus Turonensis. Quæ sub ejus nomine à *Barthio* edita est

(I.) *Vita S. Agnetis* eadem est *Daumio* cum *Vita S. Agnetis* ab ALEXANDRO ESSEBIENSI scripta. v. *Sandium* ad *Vossium* de *Historicis Latinis* p. 164. (a) & *Fabricium* in *App. ad Bibl. Latinam* p. 48.

(II.) Quæ inter tractatus hujus Hildeberti

cenletur *Descriptio Curie Romana*, SIDONIO APOLLINARI assignat la *Bibliothéque Universelle & Historique* tom. XIX. p. 331. (b)

(III.) Hildeberto perperam adscriptus liber: *de corrupto Ecclesie statu*, ex *Goldasto*, NICOLAO de CLEMANGIS asseritur à *Deckberro* de *Scriptis adespotis* p. 106.

(a) *Sandius* in *Not. ad Voss.* p. 164.

*Alexander Essebiensis in literas retulit vitam S. Agnetis quam tamen Daumius epist. 52. ad Th. Reinesium arbitratus esse eandem, quam Barthius sub nomine Hildeberti edidit.*

(b) *Bibl. univ. & Histor. Tom. XIX* pag. 331.

*Les six premiers Traitez, excepté un, sont d' Hildebert Eveque du Maus & depuis Archeveque de Tours, qui a vecu sur la fin du XI. siecle. Ce sont des lettres & des Discours contre les pelerinages, contre les appellations au de là des monts, & contre les desordres de la Cour de Rome & du Clergé en general. On croit que la description de cette meme Cour qui est la cinquieme en ordre, est de Sidonius Apollinaris quoique dans quelques Anciens MSS, on la trouve sous le nom d' Hildebert.*

(1357. a) HILDEGARDIS, Germana Spanheimensis, Abbatissa Cœnobii S. Ruperti Ordinis D. Benedicti. Ei male adscribi libros IV *Physicorum*, sive de *Rerum Natura*, notat *Cave* *Hist. literar. Scriptor. Ecclesiast.* p. 476. a. utpote quæ debeantur alteri HILDEGARDI, dictæ de *Pinguia* cui eos etiam adscribit *Frisius* in *Bibliotheca Gesneriana* p. 356. b. titulo librorum paulo aliter formato:

*S. Hildegardis de Pinguia, physicorum lib. 4 de elementorum, fluminum aliquot Germania, metallorum, leguminum, fruticum, barbarum arborum, arborum, piscium, volatilium, & animantium terrenaturis & operationibus.* Johannes Schottus *Argentina*, 1544. excudit cum *Trotula, Octaviani & aliorum libris.*

(1358) HILPERICUS où HELPERICUS *Ferius*: ALCUIN, douteuz. *Baillet* liste des Auteurs. degvisez p. 564.

(1359) HIPPARCHI nomine editam esse à *Theophilo RAYNALDO* Jesuita *Protocatastasi* memorant *Acta Eruditor. Lipsiens.* Anno 1689. p. 433. (a) At *Sorwel* hujus scripti inter reliqua *Raynaudi* non meminit, neque personati *Hipparchi* vid. pag. 758. 759. neque *Wittenius* in *diario su* *Biographico* add. 31. Octobr. 1663. de hoc pseudonymo scripto quicquam.

(a) *Acta Erud. Lips.* Anno 1689 pag. 433.

*Ita III. Contii responsum pag. 69. Theophili Raynaldi ambitionem & summam maledicentiam vigintri librorum voluminibus exercitam taxat, (Auctor annotationum ad Epistolas Principis Contii) qua nec suis percerit, scripto in eos libello sub Theophili Eugenii nomine*

line, cui titulus est *Protocatastasis seu Prima Societatis Jesu institutio restauranda, & alio, cui Hipparchi nomen dedit, in quo mercatura studium Societati approbavit.*

(1360) HIPPARCHUS *Bithynus*. Sub ejus nomine editam à Petro *Victorio* Expositionem Asterismorum *Arati* Canonicam, *Claudii PTOLEMÆI Alexandrini* esse partum asserit *Lambecii* Commentar. Biblioth. *Cæsar.* lib. VII. pag. 28. (a) Sub Hipparchi *Nicæensis* nomine Liber hic citatur in Bibliotheca *Gesnero-Frisiana* pag. 357. à *Königio* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 405.

(a) *Lambecii* Bibl. *Cæs.* Lib. VII. p. 228. Eandem Asterismorum Expositionem Canonicam (ex *Claudii Ptolemæi Alexandrini Magna Constructionis* libro 7. & 8.) attribuit *Petrus Victorius* perperam Hipparcho *Bithyno*, & sub ejus nomine illam editam cum supra memoratis tribus Hipparchi *Genuinis* libris, quia illam in *Codice Mediceo*, itidem, ut in presenti *Codice Cæsareo*, sine ulla *Ptolemæi* mentione Expositioni Hipparchi in *Arati & Eudoxi Phenomena* subjunctam reperit.

(1361) HIPPOCRATIS COI, magni illius *Medici* nomine, qui extat etiamnum *ᾠὲ τῆς τροφῆς* sive de *Alimentis* aut *Victus ratione* liber jam Galeni tempore ab aliis *PHILISTIONIS*, aut *ARISTONIS*, aut *EURIPHONTIS*, aut *PHILITÆ* omnium Antiquorum Virorum creditus fuit, ut ipse habet, de alimentis lib. 1. c. 1. pag. m. 13. ubi legi meretur. (a)

Ut vel inde refellatur sententia *Joa. Cortei* *Audensis*, in *Bononiensi* Academia olim *Medicinæ Professoris*, qui decadis primæ *Miscellanæ* dissertationum prima, cupiens Hippocrati hosce libros vindicare, contra Galeni auctoritatem, scribit minus cogitate, ac ut appareat verbum p. 5 aliis implicatum studiis ea effudisse.

*DIOCLI PRAXAGORÆ* Coo tribuitur a *Neandro* *Natalit. Medicor.* p. 39.

(II.) Libri tres *Comm. Epidem.* opus *περὶ ἐπιδημιῶν*, sive *prædictorum* alterius *HIPPOCRATIS HERACLIDIS* esse judicat, ut & tanquam opere celebratos *Aphorismos*. Qua de re alias plura, quia nunc properare cogimur.

(III.) Librum *ᾠὲ Διάτης ὑγιαίνων* *POLYBO* discipulo & Genero Hippocratis tribuit notat *Galenus*, sine *ἑπιδημιῶν* & initio *Commentarii* in hunc librum. Adde *Neandrum* *Natalit. Medicinæ* pag. 38.

(IV.) Liber *ᾠὲ παθῶν* s. de affectionibus eidem *POLYBO* adscribitur à *Neandro* loc. cit. supra in *Anon.*

(V.) *ᾠὲ Φύσεως ἀνθρώπου* s. de *Natura Humana*. Eidem *POLYBO*. *Neander* p. 38.

(VI.) *Epidemicorum* liber secundus, quartus & sextus Autorem habent *HIPPOCRATEM* *Thessalum*, judicante *Neandro*, *Natalit. Medic.* p. 37. (b) de Quinto, an Hippocratis sit, dubitatur etiam apud *Andream Chioccum* de *Medicis Colle-*

*gii Veronensis* p. 131. *Balthasar Aldus*, a *Chiocco* ea propter correctus (bb)

(VII.) *ᾠὲ γυναικείων*, s. de *Mulierum Morbis* duos ad *DIOCLEM CARISTIUM* pertinere observat *Neander* p. 38.

(IIX.) DE MORBO SACRO liber *DEMOCRITI* ut censeatur apud *Menagium* in notis ad *Diog. Laërt.* p. 414. b. v. sub lit. (c) qui idem p. 408. b. Epistolas ejus ad *Democritum* de sua ad illum profectioe per antiquas sed supposititias tamen esse scribit.

(IX.) *ᾠὲ ἀγμάτων*, s. de *Fracturis* Liber.

(X.) *ᾠὲ ἀρθρῶν*, sive de articulis liber *NEBRON* tritavo Hippocratis *Coii* adjudicatur a *Neandro* l. c. p. 31.

(XI.) *Libri de Septimestri & Octimestri partu* sive fuerit Hippocrate auctor, sive potius *POLYBUS*, ut sentit *Clemens Alexandr.* VI. *Stromat.* ait *Hieronym.* *Mercurialis* l. var. lect. c. 17. *Symbola* est *Rauschiana*.

(XII.) De *Aeribus aquis & locis Hippocratis tractatum* eundem esse cum eo quod *GALENO* de *Habitationibus, Aquis, temporibus & regionibus* inscribitur, notat *Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* pag. 338. b. qui ibidem *Reliqua Hippocratis scripta* recenset, cui adde *Mercklin.* *Linden.* *Renovat.* p. 336. seqq.

(XIII.) De *Epistolis Hippocratis* dubitat an ejusdem sint *Jo. Scauger* *Epist.* 306. Epistolam Hippocratis ad *Damarantum* citans *Mich. Virdungus* *Comm. in Tacit. Agric.* c. 31. addit eam sub nomine Hippocratis circumferri. *Symbola* est *Rauschiana*.

Hippocratis nomen multis suis scriptis præfixisse *Raymundum RESTAURANT*, occasione ab eo editi *Lugdun.* 1681. in 12mo. Hippocratis de *inustionibus seu Fonticulis* observant *Acta Erud. Lips.* 1683. p. 156. 157. (c) Adde in fine sub (d) adjecta seriùs allata *Mastrichtiana*, an. i. usque ad 4.

(a) *Galenus* de *Alimentis* lib. I. p. 13.

In presentia vero tempus exposcit, ut alimentorum temperamenta exequamur ea methodo, qua in libro de victus ratione sunt Scripta, qui est ut nonnullis placet Hippocratis, ut alii, Philistionis, aut Aristonis aut Euriphontis, aut Philitæ, omnium antiquorum virorum. Initium autem ipsius in nonnullis quidem exemplaribus est, Ciborum omnium ac potuum facultates, tum naturales, tum arte accitas sic dignoscere oportet. In aliis autem hoc, Locorum autem omnium situm ac naturam sic oportet dignoscere. Cum nempe seorsim libellus ille circumferatur, De ratione victus inscribitur, estq; is secunda pars, cum opus totum in partes tres sit divisum. Cum vero totus unicus & non divisus ex tribus conflatus invenitur, De natura humana & victus ratione inscribitur. Secunda igitur pars, in qua agitur de cibis, non abs re forte Hippocrate digna putabitur, sed prima quam plurimum ab Hippocratica sententia recedit. Verum id quidem præter institutum, obiterq; sit dictum. Cujuscunq; autem memoratorum virorum fuerit, omnem

*in cibis victus rationem ad universalem quandam methodum videtur revocare.*

(b) Neander Natalit. Medic. p. 37.

Theffalus Hippocrates, *qua lacem pater reliquerat, collegit, iisque ordinem dedit. Consociati ab hoc putantur liber Epidemicorum secundus, quartus, quintus, & sextus, reliquos Galenus supposititios censet; sed procul a schola & studiis apud Macedonum regem non scribendo sed medendo consenuit.*

(bb) Chioccus de Medicis Collegii Veronensis. p. 131.

*Mirabatur praestantissimus hic Medicus quo pacto Galenus librum quintum Epidemicorum Hippocrate indignum pronunciavit, nec Theffalo Polybo, aut alicui ex Hippocratis discipulis, vel filiis adscribendum putet; cum Cornelius Celsus a Galeno vetustior & gravissimus Auctor, immo latinus fere Hippocrates pro legitimo agnoscat lib. 8. cap. 4. ex historia Vulnerati Autonomi, & candore Hippocratis ex proprii erroris confessione, ut superius perstrinximus &c.*

(c) Acta Eruditorum Anno 1683. pag. 156. 157.

*Hippocrate de Inustionibus sive Fonticulis. Opus Historiis Medicis refertum & in praxi utilissimum, Auctore R.R. Doctore Medico. Lugduni 1681. in 12. Quamvis Hippocratis amore atq; admiratione Auctor hujus libelli, sc. Rainaudus Restaurant, teneatur, vel exinde colligere licet, quod pluribus suorum scriptorum titulis ejus nomen affixerit. Edidit siquidem olim idiomatico Gallico, Hippocratem de usu frigidi potus, Hippocratem de Circulatione Sanguinis, Hippocratem de China Chinæ, imo in praesenti tractatu librum suum de Usu Vini Emetici in curatione febrium Malignarum ad mentem Hippocratis, item Hippocratem de usu Lactis in curationibus Morborum, allegat.*

(cc) Menagii notæ ad Diog. Laert. de Vita Philof. p. 414. b.

*Ὁ τίτλος ἐστὶν Ἰπποκράτους. An fuerit Democriti? Certe ejus esse librum de Morbo sacro, qui hodie exstat inter opera Hippocratis, existimabat Cæsalpinus lib. V. Art. Med. cap. I. nec non Antonius Ponce Santa Cruz in Praelectionibus Vallesoletanis, seu Commentariis in hunc librum. Ultriusque rationes, sitanti est, vide apud utrumq;.*

(d) Mastrichtiana. n. 1. 2. 3. 4.

1.

*Auctor libri de Veterum Medicina antiquus quidem, sed minime Hippocrates, potius quod placet amplissimo praesidi Henr. Conringio ex Acronis Scholae sectatoribus unus: Henricus Meibomius in dissertatione de Incubatione &c. thesi 7. & postea thes. 50. & seq.*

2.

*Colligas autem ex Aristotele &c. ubi libri ὁ δὲ τίτλος Ἰπποκράτους Hippocratis esse dicuntur, primus nempe, posterior qui de venis agit, est Polybi, Hippocratis discipuli, liber autem ὁ τίτλος Ἰπποκράτους, non scriptus ante Aristotelem, nec Hippocratis. vid. Reines. l. var. lect. cap. 19. pag. 75. med. usq; ad fin.*

3.

*Non enim constat an libellus de Partu Septimestri & Commentarius in eum, Hippocrati & Galeno sint adscribendi, de quo infra plenius. Car. Anniba Fabrott. Exercit. I. pag. 8. & pag. 20. Sunt qui dubitent an Legitimus ille Hippocratis partus sit, idque mihi videtur jure meritoq;. Moveor quod Plutarchus de placit. Philosoph. 18. hanc sententiam adscribit Polybo, quid enim &c. add. & pag. 21. & 22. med. ubi dubitanter adscribit Polybo, & pag. 37. in fin.*

4.

*Scribit Hippocrates τῶν Φύσεως περὶ τῆς, sin modo liber ejus est, nam in libro M.S. illustriss. Viri Henrici Memmii Senatus Paris. Praesid. Integerrimi Doctiss. sic titulus concipitur, Ἰπποκράτους ἢ πολυβίου περὶ τῆς Φύσεως περὶ τῆς. Fabrottus exercit. pag. 36. & seq.*

HIPPOLITI v. Frontonis.

(1362) HIPPOLITHUS a Lapide, qui turbas dederit scripta Dissertatione de Ratione Stat in Imperio Romano Germanico, quæ in 4. 1640. postea Freistadii 1647. in 12. Batavis typis recu prodiit aliquoties, notum est literatis omnibus Eam spectare ad Dn. Joachimum Transeum seu DRAUSE Suecici Regni Legatum in Aula Brandenburgica Residentem, præter Burgoldensem Notit. Imper. seu in Instrum. Pacis part. 1. disc. 3. pag. 154. & disc. 12. pag. 288. eique hoc accreditentem Dn. Geisler. dec. 1. num. 2. & Scavenier. asserit n. 85. Alii Affinem ipsius Bogislaum CHENITIVM substituere maluerunt, cujus nomen fictum esse putat Leibnuzius pag. 88. in nova Methodo docendæ Jurisprudentiæ. Mihi ex relatione sapientis laudati Domini Mellem Ph. & Med. Dr. Consilarii & Medici Principalis Neoburgie constat verum ejusce scripti auctorem fuisse nobilissimum olim Virum, Joannem Joachimum RUSDORFF, Equitem Germanum, Consilium Electoris Palatini, Caroli Ludovici, qui zelo tanto ex Domini sui miseria sibi excitato conceptus, invidiosum hocce in Austriacam Datum scriptum exaravit. Et sanè in hunc quadrat illud, quod ipse de se testatur auctor in opere nimirum se non stylo solo, sed etiam pilo Domum Austriacam oppugnasse; castra enim primis juventutis suæ annis secutus, aulæ deinde se mancipavit tandem aliquot obitus Legationibus Principis nomine, vita functus, Hagæ Comitum in templo prope aulam Reginae, Epitaphium honorificum habet. Extat sub illius vero nomine Volumen ingens in fol. 1640. excusum, cui titulus: Vindicatio Palatina, seu Assertio & deductio Juris inviolabilis successione Seren. & Celsiss. Principis, Caroli Ludovici in Electoratum & Comitatum Palatinum, quam refutavit Joannes Adelzreiter; de quo Oldeburg. l. c. cujus etiam de hoc Hippolithi scripto judicium extat ibidem & part. 1. disc. 10. pag. 261. & 264. nec non part. 2. disc. 5. pag. 40. add. Hildebrandum Histor. Imp. sect. 3. Hornig de Jure postarum qui periculosissimum hunc tractatum vocat. Alio quoque ab eodem esse scripta nec edita, sed Domino suo Electori Palatino ab ipsius morte transmissa, idem qui superiora, mihi narravit: ut & Schemam Europæam, mihi nondum visam,

ben



bene memini, absque auctoris nomine publicatam.

Sed hunc *Rusdorffium* non minus atque *Bosleslaum Philippum Chermnitium*, quem jocabundum sese aliquando Auctorem Scripti profertur memorat *Symbola Normanniana*, absolvit Disparitate styli, aliisque argumentis *Deckberrius* de scriptis adspotis pag. 142. 143. & ad *DRANSELM* potius inclinat. pag. 145. in Mantissa legis à qua sententia] tamen *recedere* videtur idem, in epistola ad me data Erfurto d. 7. Januarii 1690. ubi in Conjecturis suis velle se *Job. Joach. à RUSDORFF* (Auctorem Hippolyti à Lapide, quem ipsi der *Union* Bericht zettel vocari solere memorat, retineri innuit. Cui *Rusdorffio* ut plurimum tribui notat *Wuten. Diar. Biograph.* anno 1640. add. 27. August. huicque opinioni accedit *Magnificus Dominus D. Masius* in *treues Lutherthum* p. 129. (a).

Præter hos etiam alii in suspicionem diti hujus personati scripti venerunt, inter quos nominatur *HENCKELIUS à Scherzero* *Anti-Belmin.* p. 17. *Transennum à RAUTENECK* Auctorem creditum à nonnullis memorat *Symbola Franckensteiniana*, itemque *Johannem Adlerum ALVIUM*, *Sveciæ ad Tractatum Westphaliam* Legatum, quem esse genuinum scripti Auctorem clarissimus *Rektor Lubecensis* ex relatione suus Domini *Adleri Domestico*rum per *D. Thüriannum*, certum me fecit An. 1678. At latere ab personato hoc Hippolitho à Lapide reverentissimum Dominum Baronem *Jacobum Philippum à STEINBERG* foetumque hunc ipso pro genuino agnitum, ex ore Domini *Adolfi Francofurtensis* mihi celeberrimus Dominus *Majus*, Professor antea *Durlacensis* nunc *Wolonen*sis, cum *Kiloniam* huc transiret, affirmavit. Cui accedit *Symbola Normanniana*, indicio obobilissimi Domini *Nicolai Stiernberg* *Academiae Pfaliensis* Bibliothecarii, quem *Polyhistorum* summum vocat, cui Auctoritatem summi cujusdam viri superaddit *Symbola Franckensteiniana*, ubi ab ipso Barone de *Steinberg* se hoc audivisse confessus sit, addidisse tamen suspicari se, ipsum ex præter nomen ad hoc scriptum quicquam contulisse. Ut adeo incertiora hæc omnia sint tam ut amici defuncti Domini *D. Mellemii* assertionem de *Rusdorffio*, tertio iteratam gravissimam & tot circumstantiis firmatam, vel in legitimam trahant suspicionem. Conferat etiam illi stylum, & argumenta Viri, tanto & tam homogeneo priori huic scripto, cogniti in folio, quod extat in Bibliotheca nostra Publica & jacet cui vacat. Judicia & refutationes videat *Oldenburgerum* ad instrumentum Pacis. Quomodo aliqua damus sub (b) (c) (d) (e) (f) (g) nec non propriæ manus *Symbolam* amicissimi *Detle-Marci Frisii* per *Nobilissimum Lic. Schröterium* mihi transmissam, cui sub lit. (h) locum dimimus, cui contra *Melmianam* relationem credat quisque quantum volet de *Böcleriana* *anssei* attributione hujusce scripti.

(a) Anonymi (Masii) treues Lutherthum pag. 129.

Sa sagt Herr *Becman*, wer hat hefftiger geschrie-

ben / als der nicht unbekandte *Hippolytus à Lapide* (re-ctius dixisset *Hippolithus*) ein vornehmer Mann Lutherischer Religion? urgiret er nicht totale ruinam *Domus Austriacæ*? und dennoch defendiret ihn der Herr *Böcler*us, er habe solches zu feindseligen Zeiten geschrieben / nach geschlossenen Frieden aber müsse dasselbe Buch nicht mehr respiciret werden. Antwort (8.) *Hippolithus à Lapide* ist ein vermunter Auctor, und wer er auch endlich ist / zum wenigsten ist er kein Lutherischer Theologus gewesen / und kan er also denselben uns nicht vorwerffen. (2.) Was er von der Macht der Churfürsten im Römischen Reich gegen das Haus Oesterreich beygebracht / das gehet ja diese Materie nicht an / die wir hie von mere subditis reden / quid illis liceat contra magistratum. (3.) Woher weiß Herr *Becman*, daß *Hippolithus à Lapide* ein vornehmer Lutheraner gewesen? vielleicht hat er dem *Burgoldensis* zugetrauet / daß der Auctor sey *Joachimus Transens*, oder *Dranse*, vormahls Schwedischer Resident zu Berlin / denn so hat *Burgoldensis* sich überreden lassen in *Notit. imp. seu in instrum. pacis part. I. disc. 3. p. 145.* Ich aber bin durch unsern Herrn *Placcium* genugsam versichert / daß der Auctor sey *Johan*, *Joachim*, à *Rusdorff*, des Churfürsten in der Pfalz *Carl Ludewigs* Diak / welcher aus Zelo gegen seinen Herrn dieses Buch geschrieben. Dieses beweiset er: -----

(b) *Burgoldensis* p. 1 p. 289.

Opposuerunt se *Hippolithi* scripto *Sluterus*, *Stamlerus* & Auctor *Comitiologiae Ratisbonensis* de Anno 1564. quem credant esse *Gottlieb von Sagen*. Sed ut verum fatear, illi in omnibus *Hippolitho* non satisfaciunt, cautius omnino facturi, si *Hippolithi* consilia ad defectum, respectu Imperatoris declinantia medio quodammodo attemperassent, quam nimium tribuendo *Cæsari* jura statuum attenuassent cum *Reinkingio* ipsorum Antesignano. Hodie enim in publico Imperii jure, auream mediocritatem in *Instrumento Pacis art. 5. & 8.* fundatam observare tenemur, omni adulationis nevo semoto, Respectu *Cæsaris* non oportet alium nimis urgere. Respectu vero Statuum, litius iniquissimum premere minime par est. Demus *Cæsari* que sunt *Cæsaris*, & *Statibus*, que ipsi de jure competunt. Neque obstat quod *Christus* in sacris litteris solius *Cæsaris* mentionem faciat. Nam gloriosissimus noster Servator atque Protector *Deus* humanissimus, & homo divinissimus verba sua aurea ad præsentem Imperii Romani statum, regimen scil. *Tiberii* accommodat. *Hippolithi à Lapide* violentum consilium egregie & solide confutat insuper *Dn. Textor* in egregio *Tractatu de Ratione status Imperii moderna* vera ac genuina, *Cap. 10. & 11. multis Parafangis Hippolito* melior: De eodem argumento prodiit etiam nuper scriptum *Severini de Monzambano* doctum & ingeniosum quidem, qui tamen sinistros in *Domum Austriacam* Affectus non uno in loco prodit. Vid. *Notas & stric-turas Pacifici à Lapide* ad illum Auctorem & *Exercitationes xii.* Anonymi cujusdam quarum Auctorem puto *Dn. Schoekium*. Quod *Comitiologiam* *Ratisbonensem* attinet, quamvis multa egregia afferat, tamen nimio in *Cæsarem* affectu reliquis statibus non uno in loco præter fas aliquid detrabit, & propterea *Eitel Friederich von Heerden*, cujus liber columnam ac basin Imperii docte representans, ob auream *Jurispublici* mediocritatem omnino legi meretur, non una vice illum stringit.

(c) Idem P. II. pag. 100.

Aristocratiam propugnavit strenue personatus quidam Hippolitus à Lapide, eo tempore quo maxime bellum inter Casarem & Suecos fervebat. Hic utut multa habeat quae nemo possit abnuere, nisi pudorem omnem ejuraverit; in multis tamen eundem falli & per implacabile odium adversus Domum Austriacam in transversum rapi non minus in aprico est. Dn. de Monzambano, de Stat. Imperii Germ. p. 167. 168. Hunc tamen qui impugnavit (ut fecerunt Slüter, Autor Comitiologiae Ratisbon. de an. 1654. & Stamlerus in Tom. 2. De reservatis Imperat.) negari potius aut adulari, quam ipsius rationes destruere sunt deprehensi. Hippolitus ille ut recte summam ac Regiam potestatem Imperatori in ordines detrahit, ita in eo valde absurdus est, quod eundem ordinibus subicit, & nudi Magistratus dignationem veluti precario tot titulis superbienti concedit. In eo totus Hippolitus videtur fuisse occupatus, ut Paci quae tum temporis efflorescere cepit, moras neq̄tere, vel eam plane impedire posset.

(d) Idem P. I. p. 288.

Videtur Hippolitus à Lapide sibi hunc scopum proposuisse, ut omnibus modis Pacem Germania impediret ac Suecicos Leges diutius in Imperio nostro aleret. Autor ille, quisquis tandem sit (Dn. à Dranse Berolini Sueciae Regis Residentem fuisse autumant) qui sub nomine isto tectolaret, fuit sane peritissimus rerum Germanicarum, juraq̄ Imperii statuum egregie saepe numero asserit, ceterum dum hoc agit, in inchoatam Domum Austriacam parum reverenter & ultra modum insurgit, & Imperatori nostro communionem Jurium Majestatis Imperii abjudicare satagit, nihil prater nudum titulum ipsi relinquendo. Si sequeremur Hippoliti amarulentum ingenium, aleamq̄ dubiam jaceremus, videndum erit an Harmonia inter Caput & membra ita obtineri posset? Bella sane ex Bellis sererentur, exteri se ulterius immiscerent, nec armorum finis erit, donec discordantis Patriae non aliud esset remedium, nisi ut ab uno regatur.

(e) Id. P. I. pag. 154.

Parum vero Sanctam Imperii Majestatem venerantur illi, qui ingeniis suis ferreis Imperii capiti, semper venerabili, omnem auctoritatem detrabere intendunt, in quorum numero familiam ducit Lapideus ille Hippolitus à Lapide (cujus verum Autorem Dn. à Dranse putant) ita dictus, in quo merito duritiam animi reprehendas dum violento calamo Serenissimae Domus Austriacae everisionem inter Imperii status rationes connumerat. Sane totius Imperii tam Capitis quam Membrorum interest, ut hujusmodi exlex disputandi ac differendi licentia auctoritate publica coërceatur. Hac enim in re non modo indignitas summa inest, sed etiam plurimum periculi. Merito itaq̄ hac Imprudentia publicis poenis castiganda erat.

Adde eundem p. 239.

(f) Verum nomen illius Autoris est Joachimus à Dransée, qui fervente bello Casareo Suecico nomine Regis Sueciae (ut mihi relatum) Berolini resedit. Post conclusam pacem interrogatus, quare tam fervide contra Serenissimam Domum Austriacam stylum acuerit? respondit: Se illam Domum pro tunc Suecis inimicissimam aliter nisi hostili calamo tractare non potuisse: pro nunc vero longe aliamente esse. Inter armorum strepitus alio modo negotium illud expediri haud potuisse. Existimant

nonnulli Autorem hunc à Suecis esse stimiatum, ut ad belli cupidinem Protestantibus ingenerandam hoc scriptum in lucem emitteret. v. Boecleri peculiarem Dissertationem de eo autore.

(g) Hippoliti illius animus erga Casarem plane fuit hostilis, inde est, ut totum opus illius valde claudicat. De imperii nostri statu non loquitur, qualis fuit aut per leges esse debuit, sed qualem ipse animo concepit formandum, & instituendum, quo morbo ex parte etiam laborat Severinus de Monzambano quem hodie in Suecia vivere asserunt. Hippolitus ergo tota parte 3. tractatus sui non suppeditat nobis restaurationem, sed novam totius Imperialis Corporis Constitutionem.

(h) Symbola Frisiana.

Wie ich neulich meinen Monzamb. ex edit. Thob. Masii nachschlug / C. VI. S. 7. pag. 328. l. m. fand ich von mir beygezeichnet: daß mir der G. Baecler einst erzehlet habe / daß der Hippolyt. à Lapide vom Hr. Transeo auff Unordnung und mit Hülffe des alten Cantz Ochsenstirn geschrieben; Er Hr. Baecler auch bey gedachtem Transeo auff seiner Stube noch das Concept, wie ers überall emendiret und corrigiret, gesehen hätte. Dieser Transeo ist lange Jahre das G. Ad. Resident an Berlin. Hofe gewesen. Und weil ich nicht weiß, ob obige G. G. Ich nicht schon berichtet, so hab es zum Überflüss nochmahls erinnern wollen. Ich glaube hier Baeclero.

(1363.) HIPPOLITO FILARETE. Edidit Italice: La Palmira di Tebe drama Mulicale. Fictum hoc nomen esse & sub eo latere Ludovicum CASALEM, indicat La Visiera Alzata Herodotus num. xxv. p. 117. v. Filarete.

Hippolytus Fronto Caracotta. vide supra in FRONTO.

(1364.) HIPPOLYTUM PORTUENSEM Episcopum cum HIPPOLYTO THEBANUM à Simlero, (quocum paria faciunt Gesner. fol. 335. Frisius pag. 357. 359. König. p. 406.) confusum notat Olearius Abac. Patrologici p. 218. (Portuensi suppositam esse Orationem de Consummatione Seculi & Anti-Christo observant Quensted. de Patriis Viror. illustrium pag. 355. (b) Cave Hist. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 51. 52. (c) Ante 300 annos compositam suspicatur eam Gerbardus Patrolog. p. 132. (d) His adde Symbolam Mastrichtianam sub lit. (e) n. 1. 2. 3.

(a) Olearius Abaco Patrum & Scriptor. Eccles. pag. 218.

Hippolytus Thebanus, praecedente multo recentior, tempore Sim. Methaphraetae florens, quae citat Chronico suo, cujus fragmentum ex MSto Bav. primum edidit Canisius T. 3. antiq. lect. p. 34. inde & Lud. mutuati Colonenses, Magnae Biblioth. PP. T. 9. P. Ruit hinc Simleri suspicio, qui putat Hippolytum Thebanum illum esse, cujus D. Hieronymus (longe sane antiquior) lib. de viris illustribus meminerit. v. Epitom. Bibl. Gesn. f. 303. 4.

(b) Quenstedt de Patriis Viror. illustrium, p. 355.

Habetur sub ejus nomine Oratio de Consummatione mundi & Antichristo, sed illa referta fabulis est. Quum autem constet fuisse Hippolytum & gravem & pium, doctumq; virum, ne per Deum immortalis memoriae martyris faciamus hanc injuriam, ut fabularum putidarum auctorem illum fuisse credamus, ut inquit Casaubonus Exercit. I. ad Annal. Baron. caput 17.

(c) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccl. pag. 51. 52.

Oratio de Consummatione Mundi & Antichristo ac secundo Domini adventu; quam tamen multi in dubium revocant. Prodiit Græce & Latine Paris. 1557. Extat etiam in Auctar. Biblioth. PP. Tom. II. Paris. 1624. Genuinum Hippolyti opus non esse pluribus probare inquit Rev. Usserius in Bibliothec. Theol. MS. Argumenta sua bis demum verbis claudens. Apparet igitur tum ex ipso Græcæ dictionis genere quod plerumque puerile est, tum ex rei Veritate atque pondere libelli istius auctorem hominem illiteratum fuisse atque indoctum.

(d) Gerhardus patrolog. p. 132.

Sed ante triginta annos primum illa sunt inventa. Liber est nullius fere precii, nec verisimile est à Martyre illo celebratissimo conscriptum esse, maxime cum hereticam confirmet sententiam, quod animæ hominum omnes ab ipso initio extiterint.

(e) Mastrichtiana.

1.

Hippolitus.

De Consummatione Mundi & Anti-Christo et Supposititium scriptum. vid. Hotting. in Elencho suppositiorum scriptor. pag. 73. secul. 2.

2.

Hippolitus Martyr.

De ejus libello de Anti-Christo Judicium & commendationes vid. apud Tanaquillum Fabrum. b. 2. Epistola 70. p. 323.

3.

Hippolitus.

Supposititius Hippoliti de Consummatione seculi. Off. disp. hist. & Theol. XVI. thes. 9. p. 228. fine.

HIPPOLYTUS v. à Treysbach.

(1365) HIPPOPHILUS MELANGEUS.

Hilippus MELANCHTON. Colomiez Melanges Historiques p. 52. Personati hujus Hippophili compendium Theologiae damnatur in indice Romano p. 59. Coincidere autem personatum hoc nomen cum Philippi Melanchtonis etiam observat Symbola Flensburgo-Molleriana, quæ tamen Scriptum hoc dubitanter ei adscribit. v. Melanges.

(1366) Anevo HIREJO in Sorstrowey in Teledrey. Süß: bittere Freude; Eine wahrhaftige Historie von zwey liebhabenden Personen / unter verdeckten Namen Euryali und Lucretiæ, durch Aneamylvium Lateinisch beschrieben / und nun in Teutsche Reimen gestellet. Slesv. 1617. 4to. Versio hæc

Metrica profecta est ab Anna OVENA HOJERI in HOVENSBORGE in EYDENESSE. Fœmina ex aliis etiam Poematis vernaculis celebri, tibi quæ prout præsentis significabas, aliqua affinitate juncta. Si Anagramma evolvas, meæ conjecturæ haud dubie calculum tuum adjicies. Hucusque Symbola Flensburgö-Molleriana.

(1367) Aulus HIRTIUS. Einè an verò OPPIO debeantur, dubitat Suetonius in Julio c. 56. Commentarii de Bello Alexandrino Africano & Hispaniensi. Vide Hanckium de Scriptoribus Romanis Part. I cap. V. p. 7. Hirtii tamen indubitato esse duos priores credit Vossius de Historicis Latinis lib. I. cap. XIII. pag. 66. (a) At (ii) Commentarium de Bello Hispaniensi idem pag. 67. adjudicat OPPIO; BALBO tamen eum adscribere mavult Fabricius Biblioth. Latin. pag. 21. (b) vide Gesnerum fol. 112. a. & Frisium. p. 34. a.

(a) Gerhardus Vossius de Histor. Latin. Lib. I. cap. XIII. p. 66. 67.

Verum puto, si libri de bello Hispaniensi ejusdem essent auctoris: ut Gallici, Alexandrini, & Africani belli, ita Hispaniensi etiam disertim meminisset. Nec liber is aliud videtur, quam ephemeris. Ut sunt argumenta illa, eodem tempore, ejusdem diei tempore, similiaque, quæ ibi occurrunt. Fortasse est Balbi.

Sane Cornelii Balbi ephemeridem laudat Sidonius lib. IX. epist. XIV. Quis, inquit, Balbi Phe-meridem fando adæquaverit. Eum autem Gestasæ Casaris signasse, indicat Suetonius in Julii vita cap. LXXXI. cujus rei, ne quis fabulosam aut commentitiam putet, auctor est Cornelius Balbus familiarissimus Casaris. Atque olim exstiterit Casaris ad hunc Balbum epistolarum libri familiaritatis istius indices: teste Gellio. lib. XVII. cap. IX.

Sed si Balbi Ephemeris ea non sit, omnino auctor illius fuerit C. Oppius, ab nonnullis existimatus auctor eorum, quæ Hirtio ab aliis tribuerentur, quemadmodum Suetonius in Julio docet cap. LVI. Quod inde provenisse putamus, quia alia Hirtium, alia Oppium haberent auctorem. Nos, ut dixi, Hirtium planè putamus scripsisse de Bello Gallico Alexandrino, & Africano: unius enim auctoris esse liquet: sed de bello Hispaniensi, quod alius est auctoris, cui potius tribuamus, quam Oppio, non video.

(b) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 21.

Liber de bello Hispaniensi, Balbi forte ut non abre suspicatur Gerh. Joh. Vossius, et si jam olim scripsit Suetonius trium horum Commentariorum, incertum esse auctorem, at de Balbo silens, alii, inquit, C. Oppium putant, alii A. Hirtium.

HISPALENSIS v. Isidorus.

(1367. a) Petri HISPANI summa & PSELLI Logica ut sint eadem, & per illius turpe plagium huicce subtracta docet ex Bartholomæo Keckermanno Jo. Albert. Faber Dec. Decad. n. XXXIV.

(1368) HISPANIOLUS, *Johannes: Baptiste* MANTOUAN. *Baillet* liste des Auteurs de-  
griuez p. 564.

HISPANUS v. *Claudius*.

(1369) HISTORGRAPHISABAUDI no-  
mine edidit *Petrus* MONODUS, Jesuita, Allo-  
brox, (I.) Latine: *Amedæum Pacificum*, seu, de  
Eugenii IV. & Amedæi Sabaudia Ducis, in sua  
obedientia nuncupati Felicis Papæ V. controver-  
siis, commentarium; in quo continetur accura-  
ta Basileensis Concilii Historia. Taurini apud  
Hæredes Dominici Tarini M DC XXIV. &  
Parisiis apud Sebastianum Cramoisy M DC  
XXVI. Hunc commentarium pene ad verbum  
descripsit, & ad calcem voluminis sui XVII. An-  
nalianum Ecclesiasticorum adjecit *Abrahamus Bzo-  
vius*, ut quæ de Felice parum rei consentanea scri-  
pserat, castigaret.

Eodem Historiographi nomine edidit Gal-  
lice: *Apologiam pro Serenissimis Sabaudia Principibus*,  
contra famosum Incerti Auctoris Libellum.  
Camberii apud Gotofredum Furnium M DC  
XXXI. Disquirat autem de iis omnibus contro-  
versis, quæ Francos inter & Sabaudos unquam  
existere.

Vide *Alegambe* Biblioth. Scriptor. Societ.  
Jesu p. 388. b. *Sorvel*, p. 684. b. *Witten. Diar. Biogr.*  
ad an. 1644. d. 31. Martii.

(1370) HOCHLANDE: Quæ in ejus  
operibus extant Exercitationes de *Existencia Dei*,  
& *animæ immortalitate*, creduntur esse Doctoris  
GRANII. vide *D. Bechers weise Narrheit* pag.  
156. (a)

(a) *D. Jo Becher. Weise Narrheit*  
p. 156.

Der Sr. Dr. Gran ist mein sehr guter Freund  
und Bekandter / ein vornehmer Professor zu Leyden/  
und sehr gelehrter Mann. Man hält dafür / daß er die  
Exercitationes zu dem Hochlande de *Existencia Dei*,  
& *animæ immortalitate* gemacht habe.

(1371) *Nathanael* HODOPÆUS de *Cœna*  
Genev. 1586. *Pantaleon* CANDIDUS. *Jo. Ger-  
hardi* disput. Theol. p. 170. Hucusque *Symbola*  
*Normanniana*. Cui addit *Diecmanniana* quæ se-  
quuntur: *Nathanaelis Hodopoei* klarer Bericht  
vom heiligen Abendmahl / was die Worte der Einse-  
zung auf sich haben / und wie daraus die Wäbtsche/  
und andere Sacramentische Irthumben wiederlegt  
werden / &c. 1586. Sub hoc nomine, latere *Panta-  
leonem Weiß* / sive ut alias se vocat, *Candidum*, do-  
cet liber *Langingæ* A. 1604. 4. vulgatus, von der  
*Zweybrückischen Religions-Enderung*. p. 81. De  
alio ejusdem ficto nomine v. quæ notavi infra p.  
215. in *Kednadona*.

(1372) *Herrn von Soffmanns Waldau*  
und andere bisher noch nie gedruckte teutsche Gedichte/  
Leipzig 1695. in 8vo. Editor est *Benjamin Neu-  
kirch Silesius*, qui Halæ jam vivit, & cujus plu-  
rima in eo Volumine Carmina extant sub literis  
initialibus B. N. Hæc *Symbola Junckeriana*. Ali-

qua etiam deberi *Cassari à Lohenstein* Poetæ in-  
clyto, observant *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1696  
p. 175. in recensione horum poematum, quorum  
encomium ibidem faciunt.

(1373) *Nicander* ab HOHENEGG, qui Hi-  
storiam Papatus lectu dignam edidit, est *Job. Henr.*  
HEIDEGGERUS, Professor Tigurinus, indicio  
*Christoph. Schraderi*, per literas, Cellis 29. Mar-  
tii 1684. datas & d. 12. Aprilis ex Hollandia pro-  
certo se se cum ipso una libro, nuncium ea de re  
accepisse. Firmat idem *Symbola* Mastrichtiana.  
*Beughem* Apparatu ad Historiam Literariam no-  
vissimam Amst. anno 1689. edito Severini *Wal-  
theri Sluteri* Propylæo Hist. Christ. Sect. II. pag.  
227. n. 2. legas eam Historiæ Lutheranismi &  
Calvinianismi *Fabro Ludovico Maymburgio*  
& *Βίαιον* repositam esse. (a)

(a) Severini *Waltheri Sluteri* Propylæum histor. Christ. Sect. II. p. 227. n. 2. *Johan-  
nes Henricus Heideggerus* (initio per anagramma-  
*Nicander a Hohenegg Vir SS. Jesu dictus*) in Histo-  
ria Papatus novissimo *Historiæ Lutheranismi & Calvinis-  
mi Fabro* (Ludovico Maimburgio) & *Βίαιον* repo-  
sita, qua *Ecclesiæ Romanæ*, septem periodis distinctæ  
origo & progressus ad nostra usq; tempora, pertexitur  
Accedit *Francisci Guicciardini*, *Patritii Florentini*  
*Historia Papatus ex Autographo Florentino restituta*. Ea  
Amstel. anno 1684. in 4to.

(1374) *Wilhelmus* HOLDERUS (I) de *Cando-  
re Calviniano*. (II) ejus *Cuculus* (III) *Asinus Alatu*  
sunt scripta *Jacobi ANDRÆ*. Vid. *Vorstii Apolo-  
gia*, pag. 313. Hucusque *Symbola Schauriana*.

(1375) HOLKOTO malè adscribi ope-  
lam pro Insipiente ANSELMII docet *Th. Raynaudus*  
de mal. & bon. libr. p. 142.

Utpote quæ Auctorem habeat ducent  
annis *Holkoto* priorem. (a)

(a) *Raynaudus* de malis & bonis I  
bris pag. 142.

*Holkoto* opellam pro insipiente, qua *Sar-  
sti Anselmi* opusculo contra insipientem ann-  
ctitur, adscribit *Franciscus Picus theoremate I. de  
fide*. Sed esse manifestam hallucinationem, dixi in  
*Syntaxi operum S. Anselmi*, cum Auctor illius opellæ vix-  
rit tempore *S. Anselmi*: at *Holkot*, ducentis minimis  
annis *S. Anselmum* sit subsequutus.

(1376) *Robertus* HOLKOTUS sive *Ho-  
cotus*. Quam sub hoc nomine citat *Thomas H-*  
de in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* pag. 342. a. Co-  
mentarium in *Proverbia Salomonis* Paris. 1515. dul-  
tat *Holkotine* sit an potius *Thomæ GVALESII*.

(1377) HOLLANDIÆ THEOLOGO-  
RUM nomine *Defensionem judiciorum quorundam*  
emisit *Johannes CLERICUS* Amstelod. 1686.  
8vo pro confirmandis nempe judiciis illis, quæ  
sub *Batavorum Theologorum* nomine Gallicè  
ab eodem *Johanne Clerico* edita diximus nu-  
344. vide *Acta Erudit. Lips.* 1696, pag. 153. (a)  
Sub *Belgarum Theologorum* nomine librum cont  
famofa

famosam eandem *Simonis (Richardis)* Criticam scripsisse Noailum de Verfetestantur *Acta Eruditor.* Lipsiens. 1695. pag. 398. (b) Natalem Albertum DE VERSE nominant *Acta Erudit.* Lipsiens. Ann. 1690. pag. 591. (c) adde *Acta Erudit.* Lipsiens. 1686. p. 439. & 442. ubi (dd) iudiciis Theologorum Hollandorum insertum tractatum *de inspiratione huic de Verse* tribuit Richard *Simon*, quod tamen falsissime fieri notat auctor epistolarum contra *Richardum Simonem* in *Actis Erudit.* Lipsiens. 1687. pag. 366. (e) Utrique scripto, & Defensionis iudicium & de Inspiratione respondit *Richardus Simon*, 1687. in 4to. A Rotterdam chez *Reinier Leers*, edito. adde *Benthem Holländisch Schul- und Kirchen-Staat* part. 2. p. 386.

(a) *Acta Erudit.* Mens. Mart. An. 1696. pag. 153.

Clericus quippe, dum sub nomine Theologorum Hollandiæ, quorum iudicia de *Richardis Simonis Historia Critica V. T. Anno 1686. mense Sept.* pag. 432. recensuimus, latitans, *Richardum Simonem* impugnat, de Θεοπνευσία librorum Sacrorum talia proculit, que a receptis Christianorum placitis plane abhorere videbantur. Cumque *Richardus Simon* responsum, a nobis eodem anno & mense p. 493. indicatum, opposuisset, in Defensione iudiciorum quorundam Theol. Holl. a nobis anno 1687. mense Julio pag. 363. commemorata, suam sententiam firmandam magis stabiliendamque sumpsit. Hinc non tantum ipse *Richardus Simon*, in *Responso ad Dictam Defensionem*, quod ibidem p. 367. exhibuimus, sed & ex *Batavis Witsius*, ex *Anglis Lovvth*, Theologus Oxoniensis, ex *Gallis Le Vasseur*, nos Noster in Prefatione laudavit, hanc Clerici sententiam strenue oppugnarunt.

(b) *Acta Erudit.* Lips. Mens. Supplement. Ao. 1695. p. 398.

Præcipue vero Noallii de Verse refutatur opinio, ut in libro, qui Gallico sermone; Theologorum Belgarum nomine, contra famosam *R. Simonii Criticam* scriptus extat, nescio quem *Sacrificulum Samaritanam*. ex 2. Reg. XVII. 24. Pentateuchi autorem intrudere conatur.

(c) *Acta Erudit.* Lipsiens. Ao. 1690. pag. 591.

Huic igitur in Scriptura fundatissima sententia contradicere Theologos illos Batavos, quos *Richardus Simon* esse putavit Natalem Albertum de Verse & o. Clericum; quorum posterior iudicia illa universa hi tribui, haud invitus, ni fallimur, patietur.

(d) *Acta Erudit.* Lipsiens. Ao. 1686. pag. 439.

(Prior *Bollewillanus*, S. *Richardus Simon* in *Responso* huic iudiciis opposito,) *Triumviris Sociianis* ea tribuit, quorum duo *Amstelodami* degant in *Hollandia*, tertius autem sit *Minister Charentonensis*, qui dissertationem de conciliorum quorumvis definitionibus & examen revocandis (sex abhinc annis *Parisis* ediderit, & in libro recentiore, *Entretiens sur diverses matieres de Theologie*, hoc est, *Dialogi de diversis materiis theologis inscripto*, *Philaethæ* nomen sumpsit. Hunc vero meditata sua *Parisis* publicari nullo non posse advertentem, cum Clerico, *literarum*

*Ebræarum* apud *Amstelodamenses* Professore, secta *Arminiano*, arctam ait familiaritatem contraxisse, atque huius ipsius Clerici maximas informandis, omnes in publicandis illis iudiciis partes fuisse existimat, adjecta ratione, que *Arminianum* istum theologum contra *Simonem* concitaverit.

(dd) *Acta Eruditorum* Lipsiens. Ao. 1686. pag. 442.

*Bollewillus* in *Responso*, opposito iudiciis quarundam Theologorum Hollandiæ de *Critica Richardi Simonis* Natali Alberto de Verse tribuit perniciosam illam de Inspiratione tractationem.

(e) *Ibidem* Ao. 1687. p. 366.

Epistola nona ac decima (in Defensione iudiciorum quorundam Theologorum Hollandiæ, de *Richardis Simonis Historia Critica V. T. contra Responsum Prioris Bollevillani*) *Amicus* ille Clerici, (cujus de Inspiratione librorum sacrorum meditationes iudiciis Hollandorum, epp. II. & 12. insertæ fuerunt, quemq; Natalem Albertum de Verse putant esse *Richardum Simon*, sed, si Auctori nostro fides falsissime,) suam sententiam latius explicat.

### HOLOPHERNES v. Kriegs-Oederus

(1378.) HOLOPHERNES, Tubal: *Bona-venture des PERIERS*, douteux. *Bailler liste des Auteurs de guisez* p. 564.

(1379.) HOLSATI *Nobilis litteræ de controversiis Dano-Holsaticis*, i. e. *Lettre d'un Gentilhomme de Holstein à un de ses Amis au sujet des Differens entre de le Roy de Danemarck & le Duc de Gottorf.* Man hat aus gebracht / als wenn der Herr von Ehrenschildt dieses Scripti auctor; Jetzt aber erfährt man, daßes sey le S. de VOULERESSE vor diesem Secretaire-Resident pour la Cour de Copenhague à Londres; welcher auch diese seine lettre gegen die da wieder gedruckte Response vertheidiget unter dieser Rubric: *Examen d'une Feuille volante qui a pour Titre Response à un prétendu Gentilhomme de Holstein &c.* Symbola est *Schröteringiana*.

(1379. a) *Martini* ab HOLUBERERO *Responso Apologetica*, pro *Sententia P. Hieronymi Florentini adversus objecta D. Vigilantii ab Arce. Pistorii* apud *Petrum Antonium Fortunatum*. 1662. Foetus censetur esse doctissimi *P. BEVERINI* à *Cinelli* nella *Bibliotheca Volante Scanzia*. III. pag. 65. (a)

(a) *Cinelli* *Biblioth. Volante Scanzia* III. pag. 65.

Quest' opuscolo è del dottissimo Padre *Beverini*, il quale avendo ultimamente data in luce con tanta sua gloria la sua bellissima traduzione dell' *Eneide* di *Virgilio* in ottava rima; scrive adesso l' *Istoria* di *Lucca*.

(1380.) *Franciscus HOLYOAKE*, cujus nomine citatur à *Thoma Hyde* in *Catalogo Bibl. Bodlejane* pag. 343. a. *Dictionarium Etymologicum Latinum Anglice explicatum* *Londin.* 1633. alias appellatur

appellatur de SACRA QVERCU, docente eodem loc. cit.

(1381.) HOMERUS suffuratus *Iliadem* & *Odyſſea* PHANTASIAE eruditæ fœminæ perhibetur à *Naucratre*, ſuoque nomine præfixo edidiſſe, apud Dominum de Gallois au *Traité des plus belles Bibliothèques de l'Europe*, pagina 33. aliis 27. (a)

Certe aliquot verſus: οἶον ᾗ τρέφει, &c. ex ORPHEO exſcripſiſſe Auctore *Clementis Alexandrini* aſſerit *Thomaſius* de *Plag.* §. 468. Et ipſe *Homerus* iterum interpolatus dicitur à SOLONE vel PISISTRATO a *Colomeſio* in *Notis ad Quintil.* p. 231. (b)

II. *Batrachomyomachia* Homero abjudicari videtur à *Plutarcho* in *Vita* ejus, dum duo Poëmata (*Iliadem* & *Odyſſea*) ab eo ſcripta affirmat. Certe *Daniel Heinfius* lib. II. de *Satyris* *Horat.* pag. 137. cenſet totum ſcriptum *Parodiam* eſſe aſſumptam ex *Homeri* verſiculis, & oſtendit in eo libello extare quædam, quæ non eſſe ab Homero illud Poëmation conſcriptum, ſatis evincant. Hæc *Symbola Rauſchiana.* (c) Adde *Maſtrichtianam* ſub (d)

III. *Hymni* Homero, *Iliados* Auctori, vulgo attributi, HOMERO SELLIO adſcribuntur à *Gefnero* & *Friſio* pag. 360 a. *Suppoſititios* credit ſed per antiquos *Bochartus* tr. *an Aeneas venerit in Italiam?* pagina 28. edit. lat. *Homeridas*, non *Homeri* dicunt *Prima Scaligeriana*, obſervante *Symbola Rauſchiana.*

IV. *Hymnus in Apollinem* Homero noſtro aſſignatus, CYNÆTHO CHIO aſſeritur à *Friſio* *Biblioth. Gefner.* pag. 179. b. quanquam & hunc & reliquos hymnos omnes Homero noſtro vindicatum eat *Colomeſius* de *Scriptis aliquot Dubiis* num. V. & à *Thucydide* tanquam genuinum citatum hunc de *Apolline* notat *Symbola Normaniana.*

(a) *Traité des plus belles Bibliothèques de l'Europe* par le Sieur de Gallois, a Paris. 1685. 12mo p. 27.

Ce qui me fait reſſouvenir du ſujet, qui a porté *Naucrates* a accuſer *Homere* de larcin parce qu'il prétend que ce Poëte ayant derobé l'*Iliade* & *Odyſſée*, qu'une femme nommée *Phantaſie* avoit compoſez, & qu'elle avoit mis dans la belle *Bibliothèque*, qu'il y avoit a *Memphis* qu'on nomme aujourd'hui le grand *Caire*, il ſe les attribua, & les fit paroître ſous ſon nom.

(b) *Colomeſius* in *Not. ad Quintil.* pag. 231.

(Victos *Homeri* verſu) Hunc verſum intelligit, Αἴας ἐν Σαλαμῖνι ἄγιν δύο καὶ δέκα νῆας. (Qui non in omni editione reperitur) Forſan a *Solone* vel *Piſiſtrato*, qui *Homerum* interpolaverunt, adjectus eſt; de quo legendi *Plutarchus* in *Solone*, & *Laertius* lib. 1. *Laudat* tamen tanquam *Homeri* *Ariſtoteles* l. 1. *Rhetoricorum* his verbis, Ομήρω μαρτυρεῖ ἐχρήσαντο Ἀθωάοι περὶ Σαλαμῖνι.

(c) *Symbola Rauſchiana.*

*Homero* *Batrachomyomachiam* abjudicare videtur *Plutarchus*, cum lib. de vit. *Homeri* ſcribit: Nonnullos autem non ex vero tradere, eum exercitii & luſus gratia *Bellum ranarum* & murium conſcripſiſſe. *D. Heinfius* l. 2. de *Satyr.* *Horat.* p. 137. cenſet totum ſcriptum *parodiam* eſſe aſſumptam ex *Homeri* verſiculis. Et oſtendit in libello extare quædam, quæ non eſſe ab Homero illud Poëmation conſcriptum, ſatis evincant. *Herodotus* autem, ſiquisquis uſ eſt, lib. de vit. *Homeri* Auctor, diſerte ſcribit *Homerum* hæc ludicra in *Boliſſo* apud *Chium* condidiſſe. *Stattius* in *Epift.* libro I. *Sylv.* præmiſſa, cum ait: *Culicem* legi & *Batrachomyomachiam* agnoſci, haut dubie *Virgilium* & *Homerum* eorum ſcriptorum auctores vult haberi, maxime quia ſubjicit: Non eſſe quenquam illuſtrium Poëtarum, qui non aliquid operibus ſuis ſtylo remiſſiore præluſerit. *P. Bembo* lib. de *Culice* *Virg.* Ut *Culicem*, *Diras*, *Copam.* &c. *Virgilii*, ita *Batrachomyomachiam* *Cercopes* *Phocaidem*, aliâq; per multa *Homeri* ludicra & juvenilia opera ſtatuit, add. ejusd. *Epift.* ad *Albert. Cardin. Brandenb.* ib. 6. *Ang. Politianus* etiam præfat. in *Homer.* ad *Florentino*, libellos hos Homero, ſed ut luſus potius, quam opera, tribuit.

(d) *Symbola Maſtrichtiana.*  
Homerus.

De ejus *Batracho-Myomachia* ita *Henricus Stephanus Schediasm.* lib. 6. c. 22. *Homeri* eſſe quam habemus *Batrachomyomachiam* perſuadere mihi nunquam potui: quod vix quidquam Homero ſatis dignum, meo, quidem judicio, contra vero non pauca eo indigna haberet. Tandem vero in exemplar incidi, ubi alii poëmationum hoc adſcriptum eſſet; nimirum *Tigneto Carivel.* Quicumque autem ſit hic magis laudem ſatis appoſite fictis nominibus, quam ex alia re ulla mereri videtur. *Homeri* autem non eſſe multis probare argumentis poſſum, quæ alii loco reſervo.

(1382.) HOMERUS AURICULARIUS  
*Angilbert de Saint REQUIER.* *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 564.

(1383.) HONORIUS *Augustodunensis*, dictus Solitarius. Ei & ANSHELMO ſuppoſitum *Elucidarium* ſive *Summam totius Religionis Chriſtiane* GVILIELMO NOVIGENTINO Abbati, à *Baleo*, GVILIELMO COVENTRIENSI à *Pitſeo* aſſeri, *Pſeudon.* num. 184. §. VII. notavimus, quem vide. Vide *Cavei* *Chartophyl. Eccleſ.* pag. 215. & *Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt.* p. 459. b.

II. *Synopſis Mundi*, ſive de imagine mundi libri tres *Honorio* vulgo tribuuntur, cujus tamen priores duos libros ANSHELMO quoque tribui obſervant *Friſius* *Bibliothec. Geſnerianæ* pag. 53. & *Cavei* *Hiſtoriæ literariæ Scriptor. Eccl.* pag. 459. b.

(1384.) HONORIUS II. *Papa*, cujus nomine citatur à *Thoma Hyde* in *Catalogo Bibli. Bodlejaniæ* p. 342. a. *Epiftola ad Turonenſis Metro-*  
lis

de Suffraganeos, de Synodo Nannetensi. Vero nomine dictus LAMBERTUS. Hyde loc. cit.

(1385.) Philippus HONORIUS. Cujus nomine extat *Versio Latina Thesauri Politici* Lottini, Francof. 1610. est Julius BELLUS, uti monent *Bosius* de comparanda Prudentia Civili §. 75. p. 32. (a) & *Deckherr*, de Scriptis Adespotis p. 314. Tractatum hunc Honorio non tanquam interpreti sed tanquam Auctori adscribunt Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 342. a. & *Königius* in Biblioth. Vet. & Nov. pag. 411. a. De Bello uterque fileat.

(a) Bosius de Comparanda Prudentia Civili §. 75. p. 32.

Theaurus Politicus Lottini, Legati Veneti in aula Casarea, Italice scripsit, Francofurti etiam eum interpretatione Latina Philippi Honorii sive Julii Belli, Justino-Politani, Cardinalis Dietrichsteinii in Moravia Secretarii, editus anno Clj Ijc X, de-  
nuo Clj. Ijc. XVIII. qua editio optima.

HONORIUS v. Philoponus.

(1386.) HONORIUS Reggius, est per Anagramma Georgius HORNIUS, Professor Leidensis, cujus alia multa historica lectu digna sub genuino illius nomine habemus: sub hoc autem fictitio prodiit, de Ecclesie Anglicane statu, Dantisci 1648. in 4. liber, ex quo Catalogum dogmatum erroneorum in Anglia frequentatorum citat (qui in ipsius Ecclesiasticæ Historiæ compendio repetitur, p. m. 393. & seqq.) v. *Th. Spizelii* Scrutin. Atheismi 2. num. 10. pag. 40. adde *Geisler*, dec. 1. n. 3.

Et *Slüterii* Propylæum pag. 13. & edit. recent. pag. 9. totidem fere verbis. *Witten*. Diarii Biographi. an. 1670. *Nisan*. de fide infantum p. 8. *Sagittarium* Introd. ad Histor. Eccles. pag. 403. (a) *Colomesii* Melanges Historiques pagina 52. *Maresii* Fasciculum Myrrhæ pag. 408. notante *Symbola Schauriana*. Adde lettres de Mr. J. *Wicquefort*. Epist. 52. pag. 290. add. pag. 118. 4. ex qua *Vicosortii* ad Barlæum verba citat *Symbola Schröteringiana*, hoc modo. Cum inciderim fortè fortuna in D. *Carlesii* Scriptum contra *Pedanum Theologum*, vel potius *Pedantem Ultrajectinum* editum sub nomine H. Regii &c. Cui adde *Mastrichtianam* Symbolam sub (b).

(a) Sagittarius Introd. in Histor. Eccles. p. 403.

Georgii Hornii (nam is est, qui sub Honorii Regii nomine voluit latere Prof. Lugdunensis) Liber de Statu Ecclesie Anglicane multa habet recentiorum Ecclesie illius factem, & Schismata, quæ sunt in eâ varia, singulariter illustrantia.

(b) Symbola Mastrichtiana.

Antinomorum themata, vel dogmatum ipsorum Capita carptim referunt Honorius Reggius sive Clarissimus Vir & Collega Georgius Hornius in Commentar. de Statu Ecclesiar. in Anglia. *Job. Hoornbeck* in summa Controvers. lib. X. p. 812. Idem

testatur *Jac. Koelman* in Clave apocalypica Belgice scripta p. 209. in Margine.

(1387.) HONUPHRIUS. Persona est Christophori BORRI, Itali, Jesuitæ, sub qua divulgavit doctrinam de tribus Cælis, æreo, sidereo, empyreo, docente *Wittenio* ad d. 24. May 1632. Diarii Biographici. *Alegambe* & *Sorwel* de personato hoc scripto tacent. *Honuphrium*, Monachum Cisterciensem nominat *Picinelli*, Artheneo de litterati Milanensi p. 155. adde *Baillet* Catalogum des Auteurs deguizez p. 564.

(1387. a) John HOOKER, alias VORWEL. Hyde Biblioth. Bodlej. p. 342. a.

HORATIANUS v. Quintus.

HORATIEN v. Quintilianus.

(1388.) Horatius GRASSIUS Lotharius SARSII S. Colomez Melanges Historiques pagina 52.

(1389) HORATII Urbani nomine, Directionem servitutis Sanctissimo Puerò Jesu & Beatissima Virgini, Viterbii 1630. in 16. edidit Nicolaus ZUCCHIUS, Italus Jesuita, teste *Alegambe* pag. 358.

Et *Sorwel* Biblioth. Scriptorum Societ. Jesu pag. 538. b.

(1390.) Lucius HORINGIUS: Anagrammatica larva est Julii NIGRONII Itali, Genueus. S. J. Sub qua edidit Mediolani 1626. Dissertationem de Aula, & Aulicis fugæ. teste *Sorvello* Bibliothecæ Scriptor. Societat. Jesu pagina 535. & *Wittenio* in Diario suo Biographico ad d. 17. Jan. 1625.

(1390. a) HORMISDÆ Pontifici quomodo tribuantur Decretales, GELASII nomine extantes, Epistole, quæ revera sint DAMASI Papæ, ex *Strauchii* Amœnit. Juris Canon. Eclog. IV. cap. XII. pag. 161. supra in Gelasio allegatis verbis docuimus: adde *Cave* Histor. Liter. Script. Ecclesiast. pag. 278. (a) & *Acta Eruditor. Lipsiens.* An. 1690. p. 311.

II. Epistolam, qua Faustii sententiam approbat, à Maxentio perhibetur per Hæreticum quendam composita apud *Chemniziam*, Locc. Theolog. part. I. c. VIII. p. 204. (c)

III. Epistolam ad Remigium manifesto spiritum probat *Caveus* loc. cit.

(a) *Cave* Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 278.

Ex his I. ad Remigium Rhemensem; quæ vice suas ei in Gallia peragenda delegat, manifesto spuria est; quippe in qua Hormisdas baptizatum nuper à Remigio Clodoveum Regem (quem Ludovicum vocat) gratulatur. Baptizatus autem est Clodoveus anno 496. atq; obiit anno 509. saltem 511. antequam Hormisdas Pontificatum nancisceretur. 23. ad Archimandritas & Presbyteros Syriæ Secunda, & 80; ad Epiphanium Episco-

*Episcopum CP. habentur etiam Gr. Gr. Lat. Concil. Tom. V. pag. 144. inter Decreta locum habet. celeberrimum. Ad Gelasii de Libris Canonicis & Apocryphis Decretum, quod in quibusdam Codicibus MSS. Hormisdæ inscribitur, & sub illius nomine à Codice antiquo Jurensemendatum à Fr. Chiffletio editum est ad calcem Vigilii Tapsensis. Divisione 1664.*

(b) Acta Eruditor. Lipsienf. Ao. 1690. pag. 311.

Decretum de Scripturis Canonicis & Apocryphis, quod in corpore canonico distinct. 15. c. sancta Romana ecclesia sub Gelasii nomine legitur, in nonnullis quidem codicibus Damaso, in aliis Hormisdæ tribui observat, (Thomas Ittigius in dissertatione de Hæresarchis ævi apostolici,) simul tamen notat, Benedictinos Parisienses e congregatione S. Mauri in notis ad novam Ambrosii editionem testari, quod in manuscriptis ante mille annos exaratis huic decreto Gelasii nomen prænotatum deprehenderint. Adducit etiam sententiam Chiffletii, qui in notis ad Vigilium Tapsensem decretum illud ex per vetusto Codice Jurenfi publicavit, & aliquandiu quidem dubitavit, si ne hoc decretum Gelasio an Hormisdæ tribuendum, postea tamen Nicolai I auctoritate, & multorum probatissimorum codicum fide in eam sententiam perductus fuit, quod decretum hoc primum in Concilio Romano A. C. 494. sub Gelasii præsidio sancitum, deinde ab Hormisdæ repetitum, in quinque titulos methodi gratia divisum, & nonnullis in locis mutatum fuerit.

(c) Chemnitius Locor. Theolog. P. I. C. VIII. pag. 204.

*Sed Romanus Pontifex Hormisdæ, etsi publice non audebat sententiam Fausti probare: suavitatem tamen librorum ejus legendos. Ibi Maxentius acriter se opposuit, & quia lingue jam non erant plane liberae, sed caperant servæ esse Romani Pontificis, dicit Maxentius epistolam illam ab hæreticis confictam esse non scriptam ab Hormisdæ. Addit autem: Sive ab hoc, sive à quolibet alio hæc sit scripta Epistola, non est dubium, Autorem ejus esse hæreticum. Complexus est autem Maxentius Doctrinam de Libero Arbitrio brevi sententia.*

**HORTENSIUS** v. Landus.

v. Tranquillus.

(1391.) *Isaaci HORTIBONI, aut ut legit Frisius HORTIBONÆ Nota in Diogenis Laertii libros de Vitis Philosophorum Genev. 1583. in 8vo editæ Auctorem habent Isaacum CASAUBONUM, ut persuadent Joh. Christophorus Beckmannus in Catalogo librorum Bibliothec. Francof. pag. 99. b. Thomæ de Plagio Literar. §. 551. (h) Auctiores illas sub Isaaci CASAUBONI nomine postmodum prodidisse observat Symbola Sperlingiana. Hæc cum non caperet Ravius Casaubonum, Hortibonæ ex scriptorem nominat, (Mstis ad Gesnerum notis) indicante Symbola Normanniana. Notas has scriptas à Casaubono anno ætatis Vigesimo quinto Auctor est Colomesius in Notis ad Quintilianum pag. 237. (a) Rationem mutati nominis exprimunt Menagiana Secunda pag. 334.*

(b) *Notæ hæc à Menagio semper sub Isaaci Casauboni vero nomine citantur in editione Diogenis Laërtii Amstelod. 1692. in 4to Adde Dieckmanniana notata.*

(a) Colomesius in Notis ad Quintilianum Institut. p. 237.

Isaacus Casaubonus Diogenem Laërtium notis illustravit anno 1583. ætatis 25. & Arnaldo patri eas dicavit; hæc postea auctiores recuse sunt anno 1594.

(b) Menagiana Secunda p. 334.

Casaubon étoit de Dauphiné. Dans les premiers Ouvrages qu'il fit imprimer, il prit le nom d' Hortibonus, qui est le même que Casaubonus, parce que Casau en Dauphiné veut dire Jardin, d'où il fit Hortibonus, qu'il changea dans la suite en celui de Casaubonus, qui sonne mieux. Bien des gens qui se mêlent à connoître les Livres ne savent pas qui est cet Hortibonus, lors qu'ils rencontrent des Livres de Casaubon sous ce nom.

(c) Nota Marginalis Dieckmanniana.

*Is. Hortiboni Nota in Diog. Laërtii libros de vitis Philosophorum Mogunt. 1583. 8. Auctor est Is. Casaubonus, ut refert Jo. Chr. Beckmannus in Catal. Biblioth. Francof. ad Oder. pag. 99. v. Merici Casauboni Pietatem contra medicos patrii nominis & religionis hostes Londini 1621. 8. ed. pag. 35. 36. Ubi Eudæmono Johanni respondet, qui istam nominis mutationem in Isaaco Casaubono interpretatus fuerat, quod e infamem Arnaldi Casauboni Patris sui mortem pro Casaubono se Hortobonum vocavit.*

(1392.) *HORUS Apollo Niliacus. Quod ejus nomine citantur Hieroglyphica apud Frisium Biblioth. Gesner. pag. 361. a. esse ORIONIS GRAMMATICI vult Ravius ad Gesnerum in Hieroglyphicis ex eo quod Horus in VII. Hieroglyphicis scribat, ab vel ad esse Cor, & Etymologicum Magnum Vocem Ἀβριβὴς, καρδία notare, Auctoritate Orionis adstruat. Sed Etymologicum potius dicit, hoc ab Appione hausisse Orionem Hucusque Symbola Normanniana.*

(1393.) *Juliani HOSBEII Oratio de J. dicit Hispano-Belgicis, est Dominici BAUDII, Schurfleisch. Orig. Mot. Belgic. pag. 104. Hæc Symbola Normanniana.*

(1394.) *HOSIDII nomine, OVID Scythæ Medeam Tragædiam à Scriberio ad Calce Veterum Tragicorum adjectam, asserit Colomesius in Notis ad Quintilianum Institutiones pag. 250. 251. (a)*

(a) Colomesius in Notis ad Quintilianum Institut. p. 250. 251.



*Ad Caput V. Servare potui, perdere an possim rogas? desumptus hic versus ex illo Virgilii in Ciri*

Ut me si servare potes, ne perdere malis.

*Alium affert Seneca Suasor. 3. ex Virgilii Opere sed deperdito, quod desumptum. Hinc jure quis colligat Tragœdiam illam non aliam esse ab ea, de qua his verbis Septimius libro de Præscriptionibus adversus Hæreticos. Denique Ovidius Scythæ Medeam tragœdiam ex Virgilio plenissime expressit. Sic locus ille legendus. Hanc Tragœdiam habuit Phil. Puchaimerus Medicus, ut ex Beati Bildii vulgo Rhe-nani ad eum Epistola à Goldasto cum aliis edita constat. Habuit etiam Salmasius eruditorum Phœ-nix. Specimen exhibet clarissimus Sriverius ad Cal-cem Vett. Tragicorum, sub Hosidii, ut videtur, nomine; cui suffragatur Didacus Covarruvias Segobien-sis Antistes, Var. Resolut. lib. 4. 17. Sed frustra, ut evin-cunt que supra diximus.*

HOWLETUS v. *Hauletus.*

(1395.) LEONIS HUBERTI, vel HU-BERTINI à S. DIONYSIO nomen, *Leonardo LESSIO* vindicatum v. *supra.* à S. Dionysio.

HUGO v. *GROTUS.*

HUGO v. *Magnesium.*

HUGO v. *de Palma.*

HUGO v. *de S. Victore.*

HUGVES v. *Brunet.*

HULDREICH v. *Elloposclerus.*

(1396) HULDRICUS *Episcopus Augustanus.* *Quæ* ejus nomine citatur a *Frisio* Biblioth. Gesn. 364. b. *Epistola ad Nicolaum I. Papam, pro Conjugio Mericali, Auctoritate MStorum & Virorum quon-dam celebrium Volusiano Carthaginensi Epi-opo asserit colomesius in Paralipomenis ad Cavei hartophyl. Eccles. pag. 16. 17. (a) quanquam oc non placet ipsi Caveo Histor. liter. Scriptor. ccles. p. 390. ubi dubia MSta ista reddere co-atur. (b)*

(a) Colomesii Paralip. ad Chartophyl. g. 16. 17.

*Huldricus. Epistola ad Nicolaum primum, Huldrico Augustano Episcopo vulgo tributa, ex testi- monio Bertholdi, Constantiensis Presbyteri, in Appendice ad Hermannum Contractum, & Aeneæ Syl- vii in libro de moribus Germanorum. Hæc in- quam, Epistola MS. Codice Monasterii olim S. Au- gustini Cantuariensis, Volusiani Carthaginensis Episcopi nomen præfert. Edidit cum alia Ni- colao primo itidem inscripta Job. Foxus Londini, Ao. 1569. Monuit me vir Insularum orna- mentis conspicuus, sed pietate ac eruditione longe clarior, Guilielmus Sancroft, totius Angliæ Primas, Patronus meus benignissim- um, Reverendissimum Hallum in Scri-*

*ptis suis Epistolam hanc memorasse sub Vo- lusiani nomine. Quod idem factum optimo Sa- risburiensium Antistiti Job. Jewel, in Disputa- tione contra Hardingum.*

(b) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccl. p. 390.

Unde liquet falsos esse Epistolæ hujus Codi- ces quosdam MSS. in Anglia, qui *Volusiani Car- thaginensis Episcopi* nomen præferunt, præci- pue Vetustum illum *Matthæo Parkero* Archiepi- scopo Cantuar. à Jo. Baleo dono datum, quem se à Parkero accepisse testatur Jo. Foxus Marty- rologus noster loco citato: ubi aliam hac de re, sub Volusiani etiam nomine epistolam plane elegantem adjunxit, qua Clerici uxorati *Causam suam adversus Nicolaum Papam strenue & nerve* agunt. Animadvertat autem Lector, alium fuisse *Uldabrum* sive *Hulricum* Episcopum etiam Augustanum, qui Episcopatum iniit anno 924. obiit anno 973. vel paulo post, ut Germanorum, Annales diserte testantur. Unde nil mirum, hunc nostro plures temere confudisse.

(1397) HUMAIN, alias HUMAY, Arabs, *Commentator Galeni & Hippocratis*, idem videtur *Gesnero* Bibl. Universal. fol. 351. b. & 463. a. & *Frisio* pag. 36. cum JOANNICIO, quod placet & *Ravio* in notis MStis ad Gesnerum, indicante *Symbola Normanniana.*

(1398) HUMBERTUS *Asceta Carthusiensis*, cujus nomine citatur nella Biblioteca volante di Giovanni Cinelli, Scanz. II. pag. *Germanitas Dogmatum* Cornelii Jansenii, Episcopi Iprensis, & Henrici Noris, *Eremitæ Augustiniani* in fol. cujus- que Scripti, verus autor ibidem incertus esse dicitur (a) à *Bailletto* in indiculo Scriptorum Personatorum detegitur *Franciscus MACEDO* p. 565.

(a) Cinelli Bbiliotheca Volante Scanzia II. P. 64.

*Germanitas Dogmatum* Cornelii Ianse- nii Episcopi Iprensis, & Henrici Noris *Eremitæ Augustiniani* in fol. *Dall' Epistola dedicatoria a Giesu Cristo Sig nostro, apparisce Autore di questo opuscolo Humbertus, Asceta Carthusiensis, ma il P. M. Noris nella prefazione alle sue risposte scrive.*

Cujus vero sit iste Humbertus nescio; hoc plane scio plerosque emunctæ naris Lectores, ubi primum illas *Germanitates typis excusas* videre, constanter affirmasse, easdem id sapere, quod *T. Livii Historie* Asinius Pollio exprobravit.

(1398. a) HUMBERTUS *Jacobus Daniel* personatus scripsit *Epistolam ad Job. Jacob Reckinms* apologeticam suæ dialexeos de persona Christi. Est is *Job. Ludovicus FABRITIUS.* Videatur tota historia apud *Heideggerum* in vita ejus pag. 54. & seq. *Symbola est Maftrichtiana.*

(1399) HUMBERTI DE ROMANIS de eruditione Religiosorum. Qui sub hoc nomine prodiit liber, à *Guilielmo PERALTO*, aut de *PEIRANT*, compositus, *Humberti* mandato dicitur

ab Antonio Senensi Biblioth. Fratrum ordin. Prædic. pag. 121. & pag. 96. (a) (b) Sicut & ille, qui inscribitur (II.) *Vita Fratrum* quem inter opera Humberti recensens *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 501. b. *Gerardum* FRACHETUM, non invitus libri ejus Auctorem agnoscit, jussu Humberti scribentem.

(a) Anton. Senens. Bibl. Fratt. Ord. Prædd. p. 96. & 97.

Frater Guilielmus Peralt, (alii scribunt de Peirant) natione Gallus, Dioecesis Viennensis, Vir ingenio præstans, Philosophus moralis insignis, & naturalis eruditus, Theologus magnus & in sacris literis ac Patrum Lectione versatissimus, scripsit summam de Vitiis & Virtutibus.

[& post alia ejusdem scripta memorata sic pergitur]

Huic Peralto aliqui tribuunt librum de Eruditione religiosorum, qui sub nomine fratris Humberti quondam Generalis Magistri ordinis nostri circumfertur. Et quidem in 4. P. mon. ord. quæ Mediolani habentur in conventu nostro gratiarum, illi tributum legi, & Bononiæ in Conventus nostri Bibliotheca communi sub illius etiam titulo extat antiquis admodum characteribus manuscriptus. Attamen eundem alii cum Humberto, qui fuit nostri ordinis Generalis Magister & 6. in serie, ascribunt (ut Leand. lib. 1. de Vir. illustr. ord. In Germania etiam inferiori Bibliothecas non paucas antiquas perlustravi, & diligentissime perquisivi, & inveni hujus libelli De eruditione religiosorum aliquot Exemplaria manuscripta & satis antiqua, ut ad illa hunc libellum emendarem, dum jussu Reverendissimi D. nostri Generalis Magistri, illum præsto, (i. prælo) dare tractabam, (forte parabam.) Sub titulo Humberti inveni, & non sub titulo Peralti. Ideoque ad illa Exemplaria manuscripta libellum contuli, & correxi, & indicationibus marginalibus etiam illustratum, sub titulo ejusdem Humberti Lovanii inprimi curavi.

(b) Ibidem pag. 121.

Frater Humbertus de Romanis, natione Burgundus, Dioecesis Viennensis, qui postea fuit nostri ordinis generalis Magister quintus in serie, Vir fuit religione conspicuus & illius insigne decus: doctrina clarissimus in sacris litteris & in patrum Lectione insigniter versatus, & de omnibus bonis discipulis optime meritus.

Mandato ejusdem compilatus fuit liber qui dicitur, *Vitæ fratrum ordinis prædicatorum: De præfato tamen opere de eruditione religiosorum, videantur quæ supra notavi in hacmet Bibliotheca ord. in littera G, in verbo Guilielmus Peralt. claruit a. 1254.*

(1400) HUNO ab HUNENFELD. Ejus nomine extant *Breves Animadversiones*, in *Relfensio Heromontanum* de quo suo loco. Autor est *Conradus Samuel SCHURZFLEISCH* verba sunt D. Gabrielis Schwederi. Introduct. in *Jus Publicum*. Part. Specialis Sect. II. cap. X. §. 4. in fine p. 872. qui satisfactum abunde judicat.

**Hupfinsholz v. Marx.**

(1400. a) HURTADO Tommaso ut infelici-

ter factus *Didacus* SANCHEZ, docet *Villani* Vizierra alzata Pentecostes n. IX. hisce verbis:

IX. DIDACO SANCHEZ. dottore Theologo essendo fieramente battuto dal P. Teofilo Rainaudo in persona del P. TOMMASO HURTADO de Chierici Minori. Narreremo il tutto in *Leodegario Quintino*.

(1401) Joannes HUSSUS. Liber qui sub ejus nomine extat inscriptus: *de Sacerdotum & Monachorum abhorrenda Abominatione desolationis in Ecclesia Christi*, idem esse censetur a Davide Chytræo, de statu Ecclesiarum in Græcia p. 36. cum MATHIÆ PARISIENSIS libro de *Abominatione seu Antichristo*. Idem ex *Præfat. Confessionis Bobemice* p. 166. Syntag. confirmat *Symbola Normanniana*, addens librum hunc inveniri Tom. I. operum Hufsi edit. Norimberg. 1658. in folio.

(1401. a) Amelot de la HUSSAIE Gallice dedit *historiam Reipub. & Regiminis Veneti*, in qua tomo tertio inseruit *historiam de Uscocibus* popularapaci, cujus partem scripsit italice in 4. Archiepiscopus Zarenensis ab anno 1540. usque 1602 alteram *Paulus SARPIUS* scriptor famosus & Judiciosus concilii Tridentini vid. *Rabi Bockzael* seu *Bibliothecam Mens. Septemb. 1697. pag. 279* *Symbola est Mastrichtiana*.

(1402) Joannes HUTTICHIUS: Ejus nomine citat *Thomas Hyde* in *Bibliothecæ Bodlejanæ* p. 350. a. *Collectionem Antiquitatum in urbe & Agro Moguntino reperitarum*, Mogunt. 1520. in folio & addit ibidem, Huic *Collectioni Symbolam contulisse, Thomam GRESMUNDUM & Balthasarem GEYERUM*.

**HYBERNICA Ecclesia v. Hibernica.**

(1403) HYGINI *Fabulas*, quas nunc habemus, non unius esse auctoris, sed ex variis collectas, jam aliquoties memoratus *Barthius* in ad versariis monuerat ubi l. 10. c. 20. eum collectorem docet esse AVIANUM, ex veteri *Manuscripto*. (a) Isque ab *Aviano Ruffo* quod sit diversus. v. 19. c. 24. adde l. 17. c. 4.

Collectanea esse & ex Græco versa etiam autumat *Fabricius* *Biblioth. Latin. p. 50.* (b)

(II.) *Fragmenta libri de conditionibus agrorum* sub Hygini nomine inventa a *Rigatio*, ab eodem SICULO FLACCO assignantur apud *Fabricium* *Append. ad Biblioth. la p. 138.* (c)

(III) Liber *Gromaticus*, Hygino, Augusti liberto abjudicatus, JUNIORI HYGINO tempore Trajani celebri ascribitur à *Fabricio* locitat. p. 142. (d)

(a) *Barthius* *Adversar. lib. X. c. 20.*

Cum ultimo loco superioribus libris Hygini *fabulas illustrassem*, memini me Aviani velut earum *Contrectoris* meminisse; id ne ex meo cerebro natum quis arretetur, novit in fine perveterum *Membranarum*, quæ nostram potestatem venerunt, ita *Scriptum calamo extiterit*. *Explicit Feliciter Avianus de Fabulis Poetarum*

um & Hesiodi. Cum vero & in aliis docti Hygini titulum invenerint, quis non dabit suspicioni locum ex Hygino & aliis Avianum hæc excerpta constipasse? Hæc & aliud Aviani nescio hujusne an alterius fragmentum, Epigramma nimirum in Mariani Capellæ libris quod infra publicabitur, in quo Lætus Avianus appellatur. Sed ineptum est tot seculorum homines uno includere velle; multi enim unius nominis fuisse possunt. Nos in Hygino, an Aviano, nunc quædam adnotare pergemus.

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 50.

Epitomen nos tantum habere putabat Barthius, confectam a nescio quo Aviano, cujus nomen reperit in MS. Idem visum viro Cl. Thomæ Galeo in diff. de Scriptoribus Mythologicis pag. 40. ubi ait Grammaticum quendam in MS. penes Jf. Vossium testari se eam fecisse. Maximo & Apro COSS. Reinesius affirmat centonem esse à variis autoribus constipatum lib. 3. Var. lect. cap. 2. pag. 373. & cap. 8. pag. 480. Thom. Munckerus in diff. de autore Mythol. Hyginianæ conicit à terrigena quodam tempore propemodum rei Romanæ jam emorientis, undique ex Servio, Scholiaste Germanici aliisque veteribus Scholiastis, & mythologis consarcinatam. Lib. 4. Poetici Astronomici cap. 13 adducuntur versus petiti ex Prudentii lib. 3. contra Symmachum. Sed utique versus illi adjecti videntur ab aliena manu. Scaliger ad Euseb. pag. 10. non invitum se concedere ait hunc mythologum conversum fuisse ex Græco, quod ita verum esse potest, ut ex Græcis autoribus sua hausserit.

(c) Fabricius Append. Biblioth. Latin. pag. 138.

Libri vero ipsius inscriptio, si Goesium sequimur, fuit de Conditionibus agrorum Italiæ, neque ex eo aliud quicquam hodie superest præter initium operis idque lacerum. Rigaltius testatur se bonam centonis illius partem in complures divisam laciniâs reperisse inter alia fragmenta Hygino adscripta quæ Jos. Scaliger ex pervetusto Joh. Arcerii codice describi sibi præceperat, atq; illic quoq; disserte legi Siculi Flacci nomen.

(d) Fabricius loc. citat. p. 142.

Hygini agrimensoris publici Gromaticus sive de castris metandis liber figuris in æs incisus illustratus p. 150. Perperam hic Hyginus in inscriptione vocatur libertus \* Augusti Imp. cum longe Junior fuerit, mentionem faciens Traiani pag. 209. & pag. 174. laudans Lucanum.

\* Per Augustum Rigaltius Trajanum jubet intelligere, cui ut Imperatoribus reliquis universis tributum nomen Augusti. Idem pag. 272. notat apud Cassiodorum lib. 3. Variar. Epist. 52. sub Hyrummetrici nomine latere nomen Hygini Gromatici. Quemadmodum ibidem pro Grammaticam disciplinam legendum esse Gromaticam observavit Vossius libro I. de arte Grammatica.

† Hyginum hic non Ψδενίγερρον, sed γήρον esse erudite ostendit, illumque à Barthio suppositum Avianum expungit Jo. Schefferus in elegantissima Dissertatione de etate atque Stylo Hygini, quam Hygino Hamburgi Anno 1674. 8. cum suis Thomæ Munckeri notis edito præmisit.

(1404) HYGINI Thalassi Jungermanni nomine Brevis destructio responsionis Joannis Riolani, ad experimenta Anatomica Jo. Pecqueti, scripta ac Jatrophilum Pecquetianum, adjecta est Experimentis novis Anatomicis Pecqueti 1654. Parisiis editis p. 187. & seqq. Eam esse P. Petri de MERSENNE in suburbio S. Germani Parisiis degentis, ac inde cognomen hoc sibi sumentis, ex Jacobi Mentelii Med. Doctoris relatione suo exemplari adscriptum habere vidi Dominum Martinum Fogelium, Med. Dr. & Polyhiatrum celeberrimum, superius amice aliquoties memoratum.

HYPERBOREUS v. Philaretus.

HYPERETA v. Basilius.

(1405) Johannes de HYPERIIS edidit Anno 1620. in 4to. Germanice: Reformier Spiegel des Weltlichen Pabsts / und Weltlichen Antichrists zu Rom. Sub persona hac latere Henricum ORÆUM Assenheimensem Wedderacum fidem facit Clarissimus Jacobus Thomæ Dissert. de Nigello Wirekero, hab. Lips. 1679. §. 90. ad lit. r. his verbis. (a)

(a) Jacobus Thomæ dissert. de Nigello Wirekero, hab: Lips. 1679. §. 90. ad lit. r.

Jam cum Idea reformandi Antichristi mox anno seq. 1623. prodierit sub nomine Eryci Rhonæi, (quod per anagramma est Henrici Oræi,) Neopatreus. P. Evangelici, dubitare vix licet, quin idem sit Rhonæus cum Oræo. Prodiit etiam Anno 1620. in 4to. Reformier Spiegel des Weltlichen Pabsts / und weltlichen Antichrists zu Rom / durch Johannem de Hyperis; cui libro duabus partibus distincto magna intercedit cognatio cum primo secundoq; Tomo Idea reformandi Antichristi, quæ sub Rhonæi nomine prodit. Unde admodum verisimile mihi, Johannem quoq; de Hyperis eundem esse cum Oræo; cui ut nomen suum vice non simplici dissimularet, persvaserunt fortasse turbulenta illa Germania tempora. Caterum de Idæa reformandi Antichristi supra quoque monitum aliquid lit. r. ad §. 43.

(1406) HYPsicRATES, quomodo sit S. JECHEskEL Propheta, audiamus commenta Ravii ad Gesnerum, nobis à Clarissimo Domino Normanno communicata, quæ, qvalia ea accepimus, hic verbotenus subjungimus.

HYPsicRATES, quomodo sit S. Jecheskel Propheta audiamus contenta Ravii ad Gesn. Imo, inquit, & huc pertinet Hypsicrates, cujus meminit Tatianus Assipius oratione contra Gentes, & Luccanus, de Macrobiis Ψυρράτης ὁ ἀμικωνός Hortemelius Βεσηνός vel Βισηνός (Sic Ravii mos est) συγγραφῆς διὰ πικρῶν μαθημάτων γινόμενης (Βεβίωκε) ἐπὶ δὲο καὶ ἐννεήκοντα ubi συγγραφῆς, quæ notat cum una cum aliis junctum esse Scriptorem ejusdem ordinis, materie, officii, lingue, atque ipse est Ychzequiel Propheta.

## I.

(1407.)



**R**JAACOB. FIL. Mosis Levita, alias מורידין vide Thomam Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ sub hac rubrica citantem p. 351. b.

(1408.) JACOBUS ANGLIÆ REX.

Ejus inter Opera recensentur a Thoma Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ, declarationes quinque sequentes:

(I) *Declaration Concerning his proceedings with his subjects of Scotland.* Lond. 1604.

(II) *Declaration sur les Actions devers les Etats Generaux des Pays-bas unis, touchant le fait de Contr. Vorstius.* Lond. 1612. in 4to.

(III) *Declaratio pro Jure Regio, & Sceptrorum immunitate, Latine & Gallice, contra Personium.* Lond. 1616. 4to.

(IV) *Declaration conc. Lawful Sports to be used* Lond. 1618.

(V) *Declaration of the Demeanor and Carriage of S. Walter Raleigh, and of the Motives which occasioned his Majesty to proceed in Justice against him.* Lond. 1618. Has propterea hic apposuimus, ut Lectori integrum sit judicare, quænam probabiliter Auctorem habere queat *Isaacum CASAUBONUM*, quem pro Jacobo edidisse Declarationem Causæ Regiæ ex *Goldasto* in Anonymis n. 928. memoravimus, quæ ibidem videri possunt.

(1408. a) JACOBUS JACOBI Minoris Apostoli nomine, à *Leucio* quodam aliqua fuisse divulgata, testatur *Innocentius* Ep. 3. ad *Exuperium*, citatus *Baron.* tom. 1. annal. A. 44. sect. 42. & *Rivet Crit. sacr. l. i. c. 4.* pag. 123. Eum esse *Seleucum* v. supra p. 467. Et

(1) Quidem *Prot-Evangelium* JACOBO JUSTO suppositum docet *Rivetus* loc. cit. Ad *Guilhelmum POSTELLUM* ejus ex Græco latinum interpretem tanquam Auctorem refert *Casaubonus*. Vide la *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'année 1688. Tom. XI. pag. 145 (a) *Deckberum* de *Scriptis Adespotis.* pag. 70. *Rich. Simon.* *Histo. Critique du Nouv. T. c. 3.* pagina 31. Adde *Grynaum Monument. SS. Patrum* Volum. II. indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana.* v. *Protevangelium* in *Anonymis.*

(II) *Liturgia*, quæ JACOBI nomine extat eidem abjudicatur à *Coco* *Censuræ* pag. 16. 17. 18. *Riveto Critici Sacri* sub I. Cap. III. pag. 114. 115. qui ex *Pauli* Epistolis excerptam censet p. 116. (b) Ei autem restituere illam satagit *Leo Allatius* in Epistola ad *Nihesium*; indicante *Symbola Rauschiana.* Adde *Caveum* *Histo. Liter. Scriptorum Eccles.* pag. 7. b.

(III) *Epistola*, quæ ejus nomine inter Canonem *Biblicum* extat ei olim abjudicata est à *La-*

*thero*, Tom. VI. (*Collectionis Sagittarianæ*.) pag. 1414. a. (c) Et quanquam inter Canonem agnoscat, dubius tamen hæret *Richard Simon*, dans l'*Histoire Critique du nouveau testament* Cap. XVII. pag. 190. seqq. cuinam præcise Jacobo hæc Epistola adscribenda sit. Certe *Jacobo Apostolo* palam abjudicare videtur pag. 194. alium cum *Egesippo* *Jacobum* substituens, qui ex numero Apostolorum non fuerit. (d) Adde la *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'année 1689. Tom. 12. pag. 449. (e) & *Miræum* in *Auctario de Scriptoribus Ecclesiast.* pag. 3. (f) nec non *Symbolam Mastrichtianam* (g.)

(IV.) *Acta Apostolorum* JACOBI MINORIS a *LEUCIO* confecta v in *Andrea.*

(V.) *Eidem* *Jacobo* suppositam *Obdormitionem Sanctissimæ Domine nostræ & Dei Genitricis Mariæ* docet *Lambec.* *Diar. Sacr. Itiner. Cellens.* p. 196. cujus verba infra in *Johanne* excerptimus.

(a) *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'Année 1688. p. 145.

II. *La Seconde piece, sur la quelle cette legend est fondée n'est pas de meilleur foi, puisque c'est l'Évangile du faux S. Jaques.* *Guillaume Postel* la publi. le premier, & l'ayant traduite de Grec en Latin, la fit imprimer à Bale, en 1552 sous le titre de *Prot-Evangelion cum Evangelica Historia S. Marci Evangelistæ & vitæ ejus.* 8. Quelques années après, *Bibliander* fit des notes sur cet Ouvrage, & on le rim prima avec d'autres, qui ne valaient pas mieux sous le titre d'*Écrits Orthodoxes, Orthodoxographæ.* Si l'on veut savoir qui étoit ce *Guillaume Postel*, on n'a qu'à lire la fin du 1. Chapitre de l'*Apologie pour les Reformateurs* de *M. Jurieu.* *Henri Etienne*, qui n'étoit pas *Theologien*, mais qui savoit de qu'un *Deiste* comme *Postel* étoit capable, le soupconne d'avoir embelli ce Ouvrage, & *Casaubon* le luy attribue tout entier. Quoi qu'il en soit, ce prétendu *Évangile* de *S. Jaques* a été condamné, avec plusieurs autres, dans un Concil de 70. Evêques tenu à Rome sous le Pape *Gelase.* Ce pendant les *Legendaires* n'ont pas laissé de le recevoir & d'en forger même de nouveaux comme le *Livre de l'Enfance* de *Jésus*, celui de la naissance de *Marie*, & l'*Évangile* de *S. Anne.*

(b) *Rivetus Critici Sacri* Lib. I. pagina 116.

VIII. Adde universum hujus *Liturgiæ* contextum periodis ex *Epistolis* *Pauli* manifeste decerptis quæ perfundi quarum interim pleræq; mortem *Jacobi* subsecuta sunt. Ideo *Bellarminus* non diffitetur, à posterioribus ita locupletatam esse, ut non sit facile dijudicare quæ pars ejus *Liturgiæ* *S. Jacobum* habeat autorem. *De Script. Eccles. ann. 34.*

(c) *Luther.* Tom. VI. à *Sagittario* collect. p. 1414.

*Ich sage aber/ist irgend wo thörllich geredt worden / so ist hier fürnehmlich geschehen. Und ich wil*

jeko nicht gedencken / daß diese Epistel des Apostels Jacobi nicht sey / auch nicht würdig eines Apostolischen Geistes / wie ihrer viel gar bewärtlich schreiben. Ob sie wol aus Gewohnheit eine Autorität / sie sey wessen sie auch wolle / überkommen. Doch wenn sie schon S. Jacobs wäre / wolte ich dennoch sagen / daß es den Aposteln nicht gebühret / ein Sacrament einzusetzen aus eigener Gewalt / das ist / Gottes Verheissungen geben mit einem anhangenden Zeichen. Denn das gehört allein Christo zu. Also spricht Paulus / daß er von dem Herren habe empfangen das Sacrament des Brodts / und gesendet sey nicht zu tauffen / sondern zu predigen das Evangelium. Es wird aber nirgend in dem Evangelio gelesen von dem Sacrament dieser letzten Ölung. Aber das wollen wir lassen fahren / und diese des Apostels Wort / oder wer sonst Autor der Epistel ist / selbst ansehen / da wir zugleich befinden werden / wie diejenigen nichts haben angemerket / welche die Sacrament vermehret haben.

(d) Richard Simon Histoire Critique du Nouveau Testament, Chap. XVII. p. 194.

Hegesippe ne l'a donc pas crû Apôtre, puis qu'il prenoit le soin de l'Eglise de Jerusalem avec les Apôtres, & qu'il ne le distingue des autres Jaques, que par le surnom de Juste.

Cependant Baronius, & après luy Estius pretendent que ce troisieme Jaques distingué des deux autres, & qui n'a été que simple Eveque de Jerusalem sans être Apôtre, est un Jaques chimerique qui ne fut jamais. Mais comme ce Cardinal n'appuye son opinion que sur des raisons-foibles, & qu'il combat même en cela l'antiquité, on ne doit avoir aucun egard à tout ce qu'il avance contre le sentiment d'Hegesippe & de St. Jérôme, & même contre le propre témoignage de l'Auteur de cette Epitre, qui n'en auroit pas manqué de se dire Apôtre de Jesus-Christ au commencement de sa Lettre, s'il l'avoit été en effet.

(e) Bibliothec. Universelle Tom. XII. pag. 449.

Quoy que les plus habiles Interpretes de l'Ecriture tombent d'accord que cette Epistre est Apostolique, ils ne conviennent pas de celui à qui on la doit attribuer, parce qu'il y a en diverses personnes qui ont eu le nom de Jaques, sur quoy l'on pourra voir Richard Simon in Historia Critica N. Testamenti.

(f) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pagina 3.

Jacobus, qui appellatur Frater Domini, cognomento justus post Passionem Domini statim ab Apostolis Hierosolymorum Episcopus ordinatus, unam tantum scripsit epistolam, quæ de septem catholicis est: quæ ipsa ab alio quodam sub nomine ejus edita asseritur; hæc paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem.

(g) Symbola Mastrichtiana. n. 1.  
Jacobus Apostolus.

Epistolam non esse Jacobi Alphæi, sed Zebædei, late conatur probare Franc. Bivarius in Commentis ad Pseudo-Dextri Chronicon anno 37. ap. 65.

(1409.) JACOBI DOCCOMIENSIS editio nomine scripsit Michael ab ISSELT, Doc-

comiensis Frisius, Historiam sui temporis, Res gestas maxime in Belgio sub Philippo II, ab anno 1566, ad annum 1597. A Capta Antverpia, deduxit deinde, inscriptaque: *Mercurium Gallo-Belgicum*. Hæc Freberus in Theatro Virorum Eruditione clarorum Part. I. Sect. III. p. 383. a.

JÆEL v. Curtius.

(1410.) JAMBlichum esse PORPHYRIUM, dictum βασιλέα, propter nomen Basilii, Malchi, פרייזי contendit Ravius ad Gesneri Porphyrium. Hæc Symbola Normanniana. Certe amicum Porphyrii fuisse Jamblichum & occasione Epistolæ Porphyrianae, de Mysteriis Ægyptiorum librum scripsisse, ex Vita Jamblichi ex Eunapio Sardiano, & ipsa Porphyrii Epistola quæ Jamblichio de Mysteriis præmissæ sunt à Thoma Gale in Edit. Oxoniensi 1678. colligere licet. Adde ea, quæ supra in Abamnone hæc de re commentati sumus.

JANIDA v. Ottaviano.

DE JANUA s. JANUENSIS notior hoc nomine quam suo Joan. BALBI, BALBO, BALBY quod sit & non idem cum Joanne DE VORAGINE v. Bayle Diction. I. p. 442.

JANUARIUS v. Genari.

JANUS v. Antoniatius.

- - - v. Ferrarius.

- - - v. Nicius.

- - - v. Philadelphus.

(1411.) JANUS MINOR, SUEMENSIS. Ab eo profecta Retorsio Imposturarum, quibus Svecorum Nationem Petrus Parvus Rosfontanus, Danus, insectatur. Holm. 1611. 8vo. Rostoch. 1648. Est Johannis MESSENI, Historiographi Svedici. Hæc Symbola Normanniana. Janum hunc Minorem, Hemensem nominat Symbola Sperlingiana, quæ addit eise opposuisse Villidricum Westhovium, nomine Jani Minimi, libro peculiari sed inter Manuscriptos adhuc delitescente.

(1411. a) Anselmi JANSSONII Judicium Peripateticum, sive Aereolus, Scriptum aculeatum, quod olim pro Calixto contra Scharffium prodiit, Reinholdo BLOMIO assignatur ab illustri D. Christophoro Schradero in transmissa Symbola. Memini vidisse in 12. minori, duarum vel trium plagularum & Calixtinis contra Scharffium scriptis jungi solet. Habui, sed (furto, credo,) amissi.

(1412.) Salomon JARCHI, alias R. ISAAC, seu JITSHAKI, sive BAR ISAAC, seu ISACI-

ISACIDES, Emphatice dictus, בְּרִשְׁוֹרָה. i. e. *Interpres Legis.* vide Thomam Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 385. a. ubi scripta ejus bene multa recensentur.

JASCERUS v. *Zawzoscitus.*

(1413) JASITHEI ad Grunnovium (i. e. Gronovium Jacobum) Apologema, in ejusque Titivilitia Animadversiones 4to. libellus est Raphaelis FABRETTI, quem recenset l' *Historie des Ouvrages des sçavans* Septemb. 1687. tom. I. pag. 97. (a) adde *Acta Eruditor. Lipsiensium* 1687. pag. 226. b. *Monatliche Unterredungen* 1692. pag. 284.

(a) *Histoire des Ouvrages des Scavans.* Septemb. 1687. tom. I. p. 97.

Jasithæi ad Grunnovium Apologema, in ejusque Titivilitia Animadversiones. C' est-à dire, Apologie de Jasithæus contre Grunnovius. In 4.

Le nom de Jasithæus qui paroît à la tête de ce Livre, est un nom sous lequel se cache Mr. Fabretti, ce celebre Italien qui est en prise depuis quelques années avec Mr. Gronovius. Il s' est un peu meslé d' aigreur & de colere dans leur querelle de litterature, & l' on en jugera par ce trait seulement: car bien qu' il faille écrire Gronovius, Mr. Fabretti adresse son Apologie ad Grunnovium, quasi Grunnientem, & le comparant à ces animaux dont on exprime le cry par le terme de grunniere, il prétend que pour une bagatelle Mr. Gronovius a fait un fracas épouvantable qu' il exprime par ce vers.

Et Leiden grunntu implevit acuto.

(b) *Acta Erudit. Lips.* Anno 1687. m. Apr. pag. 226.

Sed nec Raphael Fabrettus, cui Jasitheï assumere nomen nunc placuit, tacere sustinuit. Scripsit enim Apologema ad Gronovium, atque in ejus Titivilitia, sive de Tito Livio somnia ut vocat, animadversiones.

JASON v. *Petronius.*

ICHANOM v. *Itenev.*

(1414) IDACIUS Clarus. Qui sub hoc nomine extat liber contra Verimundum, Arianum Diaconum, VIGILIO TAPSENSI, non injuria vindicatur à Chiffletio. Verba sunt Clarissimi Gvilielmi Cavei, *Histor. literar. Scriptor. Ecclesiasticorum* pag. 162. b. Idacio supposita esse quædam à Vigilio Tapsensi, agnoscit cum eodem Chiffletio etiam le *Journal des sçavans* 1665. p. 2. (a)

Adde du Pin *Bibliotheq.* Tom. IV. p. 255. & marginalia *Mastrichtiana* sequentia: Idacii quædam *Barth.* lib. 51. c. 4. adversari, adscribit *Procopio.* Postea iterum Idacio adseruntur; teste *Daumio* in *Epist.* 3. ad *Reines.* pag. 9. post princ.

(e) *Le Journal des Scavans* 1665. Janvier pag. 2.

On a beaucoup de peine à reconnoître les ouvrages qui estoient de ce Pere; parce qu' écrivant contre les

Eutychiens & les Arriens, dans un temps auquel ils estoient toutpuissans, & que la persecution contre les Orthodoxes estoit tres-cruelle; pour n' estre point decouvert il mettoit la plupart des livres qu' il publioit, sous le nom de divers grands personnages; comme d' Athanase, d' Idace, d' Ambroise & d' Augustin. Et comme il estoit tres-habile; il imitoit sibi la maniere d' escrire de ces grands hommes, que l' on a creu long-temps que ce qu' il avoit publié sous leur nom, estoit effectivement de leurs ouvrages. Neanmoins on a reconnu depuis par plusieurs temoignages, que ces livres avoient esté fait par Vigilius. Cependant au lieu de les attribuer à Vigilius, qui en estoit le veritable Auteur, on les a attribuez à un autre Vigilius qui estoit Evêque de Trente. Mais enfin le Pere Chifflet a monstré qu' ils estoient de l' Evêque de Tapse en Afrique.

(1415) IDIOTA, diu hoc titulo se premens, uti loquitur *Barthius* adversari. lib. 54. c. 9. hoc demum seculo emicuit à *Theophilo Raynaudo* Soc. Jes. productus & editus. Est autem, uti *Labbeus* refert p. 498. *Raymundus* JORDANUS Ord. S. Aug. Canonicus regularis, Uticensis primum anno 1481. (quæ vera ejus ætas est) deinde Cellensis, ad Carum in Biturigibus Cubis Abbas, Scriptor omninò doctus & cordatus, cujus opera omnia Parisiis anno 1654. excusa, & quidem hac serie: *Contemplationes undecim nimirum,*

I. De miserabili cursu vite presentis.

II. De innocentia perdita.

III. De conversione per XII. menses anni spiritualis.

IV. Duodecim fructus Spiritus producentis.

V. De conflictu assiduo inter animam & carnem.

VI. De 7. donis Spir. S. contra 7. peccata mortalialia.

VII. De Spir. S. adjutorio & officio.

VIII. De octo Beatitudinibus.

IX. De Amore divino quam quidem *Henr. Sommalius* cum *Soliloq. & Manuali D. Augustini* edidit. Colon. Agr. 1631. & 1639.

X. De Patientia.

XI. De Morte, &

XII. de Deipara: porro, tract. De B. Virgine, de Statu Religioso libri tres, de Oculo Spirituali Regula Vita Christiana, & in Psalm. 15. Paraphrasis quam tamen cum regulis modo dictis, ad *Joan. Picum* MIRANDULANUM Comitem ann. 1494 clarentem, potius referendam censet *Labbeus*. Hactenus *Olearii* verbis locutus sum, extantibus in abaco ejusdem Patrologico pag. 229. & 230. Ipsum *Raynaudum* vide in oculo *Mystico Idiote*, sub vero nomine *Raymundi Jordani* edito. Lugdun. 1641. in 12. & præfatione *Idiote Sipientis*, ex Ms. Lugdunensi, integrè recensiti, aucti, & notè illustrati, Lugd. 1632. Item de mal. & bon. lib. pag. 137. 153. & 235. adde *Cocum*, *Censuræ* p. 429. 430. *Possev.* in apparatu. Bell. ad A. C. 1305.

Itemque *Caveum* *Chartopylac.* *Eccles.* p. 287. (b) & *Bailletum* *Degvisemens des Aucteur* p. 185. & in indiculo Auctorum personatorum pag. 565. Ast vero *Miræus*, & ante eum *Bellarminus* ex humilitate nomen pressisse scribit. Eju in Psalm. XV. annotationes breves, in *Bibl. Patrum* Tom. 2. edit. 2dæ & inter opera Paris. 1654.

4. Raymundi Jordani Idiotæ. v. Crowei Elench. In-  
pr. S. Scripturæ pag. 189. Hyde Catal. Oxon.  
355. Elzevir Catal. n. XII.

Nobiscum facit etiam Wharton in Appen-  
cead Cavei Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast.  
g. 44. Pleraque Idiotæ opera Raymundo Jordano  
signans, alia etiam Jo. Pico MIRANDULANO  
stituens. Illud tamen peculiare habet, quod  
opus de Oculo Spirituali, sive Oculum Mysticum,  
non tam Mirandulano, quam JOANNI GUAL-  
ENSI adscribendum esse censeat. (d)

Quæ addit hic Diecmanni nota sub (e) vi-  
& sub (f) quæ Mastrichtus.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris  
g. 153.

Raymundi Jordani cognomento Idiotæ,  
culus mysticus, Scriptori Franciscano suppositus  
in Bibliotheca Francisco, me, (ut volunt,) manus  
ante quamvis nihil tale cogitaverim; eidem Jordani,  
nonico Regulari, plene asseritur, in mox proditura  
animum ejus operum adunatione; quam in se recepit sa-  
cetus canonicorum Regularium Assistenti Sapiientissimus  
eo loco dignissimus P. Boulartius; merito indignum  
tus, tantum sui ordinis lumen, diutius latere sub mo-  
; & humilitatem præ qua vir doctissimus se Idiotam  
cit, tamdiu cum ingenti Reipublicæ Christianæ dispen-  
o, fraudi esse scriptori optimo, & luce dignissimo: de  
o jure dixeris, quod de S. Ephremo ejusdem genii  
core, Photius, mirum esse quanta vis spiritus  
teat in tanta humilitate sermonis, & quantam  
pientiam, sordidum hoc pallium Simplicita-  
verborum, vilia omnia præferentium oc-  
lat.

(b) Cave Charthoph. Eccl. p. 287.

Diu suppresso suo, sub Idiotæ nomine latuit, se-  
li octavi aut noni antiquitatem præ se tulit, Cellensis  
Gallia fuit Abbas.

(c) Bailletus Degvisemens des Au-  
urs pag. 185.

J'appelle des noms faits pour l'humiliation & le  
épris ceux qui pourroient estre de la nature de celui d'  
iota, qui a servi long temps à cacher Raimond  
rdani; & de Dacrianus ou de Pleureur emprun-  
par Lovis de Blois, dit Bloisus. On ne fera point  
fficulté de rapporter l'invention de ces noms à la sto-  
stie ou à l'humilité ingénieuse de ces deux celebres Ab-  
z, lors qu'on fera reflexion sur la pieté qui a paru dans  
urs actions, & qui eclate encore dans leurs Ou-  
ages.

(d) Wharton in Append. ad Cavei  
istor. Ecclesiast. Scriptor. Ecclesiast. p. 44.

Raymundus Jordanus, qui diu suppresso suo,  
b Idiotæ nomine latuit, & Seculi octavi aut noni an-  
quitate præ se tulit, Canonicus erat Regularis ordi-  
s Augustiniani, primò Uticensis in Gallia Narbonensi  
epositus, dein Cellensis in Diœcesi Bituricensi Abbas.  
aruit ab Anno 1381.

Opus de Oculo Spirituali: seu Oculus My-  
cus: Prodiit, mutilum tamen, sub Raymundi no-  
ine à Raynaudo editum Lugduni 1641. Verum id Jo-  
ni Guallensi deberi Waddingus demonstravit.  
rodierat antea sub nomine ejusdem Magistri P. Lace-

pieræ integrum Venet. 1496 Italice à Theophilo Ro-  
mano. Ord. Eremit. August. conversum.

Regulæ Christianam vitam complectentes.  
Paraphrasis in Psalmum XV. quam una  
cum præcedente Opusculo Joanni Pico Mirandulano  
deberi conjicit Labbeus.

(e) Notæ Marginales Diecman-  
nianæ.

De causa suppressi veri nominis v. conjectu-  
ram Io. Prideaux Orat. 9. de Pseudopigr. Oper.  
Theol. Tigur. 1672. 4. pag. 396. Et porro: v. Raynald.  
Abregé Histor. & Chronol. Tom. 3. pag. 168. 169. ed.  
Paris. 1660. 12. ubi itidem sub idiotæ nomine Ray-  
mundum Jordan lateat agnoscit, ejus atatem  
autem in Anno 1310. adeoque 170. annis prius, quam  
hic à Cl. Dn. Placcio fit, collocat Labbe Tom. I. de  
Script. Eccl. pag. 498. cum Anno 1381. Uticensem  
sive Uteciensem in Narbonensi Gallia Præpositum  
fuisse dicit, ut ita hic pro 1481. saltem scribendum  
sit 1381.

(f) Mastrichtiana.

Laudem etiam hic, inter Scriptores va-  
rii generis, merentur Salvianus, Raymundus, For-  
danus in Bibliotheca Patrum Idiotæ nomine, nunc,  
autem separatim editus. Fr. Burmannus in Consil.  
de stud. Theol. cap. 3. §. 27.

(1416) IDITHUM an Psalmum DAVIDIS  
39. fecerit, vide apud auctores supra ad nomen  
Aggai citatos.

Addit Diecmannus sequentia: Idithum  
vel Jeduthun hunc Psalmum composuisse Sixtus  
Sen. Biblioth. S. I. p. II. aliq. sentiunt. Sed recte  
& nerve ad hunc Psalmum scribit, ut omnes ali-  
os taceam, Bellarminus, p. 200. b. Titulus de-  
monstrat, Psalmum compositum esse à Davide, sed  
datum ipsi Idithum ad canendum. Proprie igitur  
hoc Sixti Sen. & aliorum assertum non ad Ψδω-  
vυπιον, sed Ψδδευπιων spectat. De Jeduthun  
erudite differit Salomon van Tilin Dig. Sang-eet  
Speel-Konst. & c. p. 203. fs.

(1417) IDOPLARE COPA, Academico  
Cifrato. Sub personato hoc nomine prodiit Pa-  
lermi 1647. in fol. Italice l'Idra Decapitata. Cujus  
Auctorem esse Placidum REINA D. M. ex propria  
ipsius confessione docet Villani nella Visiera Al-  
zata Hecatostes num. LXXXIIX. p. 84. ita scribens.  
LXXXVIII. PLACIDO REINA D. M. l'Offu-  
scato della Fucina stampò pseudonimo.

Delle Rivolutioni della Città di Palermo auve-  
nute l'Anno M. DC. XLVII. Racconto di  
Andrea Pocili. Col racconto delle cose  
successe nell'Anno M DC XLVIII. In  
Verona per Francesco Rosli M. DC. XLIX.  
in 4to.

L'Idra decapitata ouero la Risposta à cento capi del  
Memoriale stampato sotto nome de Deputati del Re-  
gno di Sicilia, e della Città di Palermo. Sopra  
la Residenza della Regia gran Corte nella  
Città di Messina. Di Idoplare Copà Accade-  
mico

mico Cifrato. Vi è aggiunta una Raccolta di Lettere Reali, ed' altri Personaggi Grandi scritte al Senato dell' istessa Città nell' Anno M DC XLVII. e, XLIX. In Vicenza per Gio: Antonio Gabucci M. DC. LXVII. fol.

L'hebbi da D. Giouanni Vintimiglia, emi fu confermato dall' Autore.

(1418) JEDIDÆUS ALEXANDRINUS cum PHILONE JUDÆO eundem facit, cuius *breviarium de temporibus* editum a Joh. Anno Viterbiensi Monacho. Jedidæus hic Alexandrinus edidit Chronologiam, à Rabbi Azaria in Meorenaïm cap. 3 2. sub titulo *liber temporum*, seu chronicus Jedidæi Alexandrini Hebraice, quam Guil. Henr. Vorstius in observ. ad Chronologiam R. David. Gantz pag. 308. & seq. Latine reddidit v. Jongman. in Dan. lib. I. sect. 2. cap. 21. pag. 534. ubi hoc habet elogium. *Egregie hic nugantur prædictus Jedidæus Alexandr. sive Philo Judæus in lib. suo de temp. atq; cum eo Commentator ejus Joannes Viterb. quem vide. Symbola est Dni. Mastrichti.*

(1418 a) JEHUBI. JEKUTIEL, fils de Juda. Baillet liste des Auteurs deguisez, p. 565.

(1419) Johannis JEMICII nomine, scripsit ediditque Petrus PAZMAN, Jesuita Hungarus & Cardinalis, *Peniculum Papporum Apologia Solvensis conciliabuli &c.* Posonii 1611. in 4. docente Alegambe p. 393.

Et ex eo *Reisero in der Vorerinnerung der Ursachen ohne Uhrsachen wieder Pater Otto zu Ulm Anno 1668. in 8vo gedruckt.* Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu p. 691. b. & *Witten.* ad d. 19. Martii 1637. Diarii sui Biographici, qui memorato scripto adhuc alia, sub eodem personato nomine edita, superaddunt.

(1420) JEREMIAS, an auctor *Psalmi DAVIDIS* 65. v. *supra Ezechiel & Aggaus.* JEREMIAE quoque nomine libros *Barnab* citari ab antiquis Patribus, docet *Sixtus Senensis* l. 1. pag. 26. *Bell.* ad A. M. 3366. v. *Possev.* appar. sac. T. I. pag. 186. & seqq. *Hornei* de S. Scriptura p. m. 277. adde præfationem *Lutheri*, & præcipue *Joh. Gerardi Exegesi.* l. 1. c. 7. n. 222. pag. 232. neutrius esse, sed Apocryphum asserentis.

Vide etiam *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. p. 435.

(1420. a) Danielis à JESU nomine, scripsit Anglice Joannes FLOYDUS, Jesuita Anglus, *Apologiam Sedis Apostolicae, quoad modum procedendi circa regimen Catholicorum in Anglia*, deinde latine recusam Rotomag. 1631. in 8vo. teste *Alegambe* p. 242.

At *Sotvell.* nec Scripti nec Personæ hujus meminit loco debito p. 449. 450. Index tamen Jesuitarum Larvatorum *Petri Aurelii* (Abbatis S. Cyrani) Oper. tom. III. præfixus num. XXI. *Alegambe* confirmat. Anagramma liquet. Addit *Diecmanniana nota* quod sequitur:

*Gravissima sane censura hunc Pseudonymum Dan. à Jesu librum notant Archi-Episcopi & Episcopi Parisiis 1631. agentes in Decreto 10. Febr. promulgato, & ad universos per Galliam constitutos Reverendiss. Patres; Archiepiscopos & Episcopos misso. Quæ censura jussu, ut habet epigrapha, curi denuo in lucem edita, extat in Recueil de diverses pieces &c. sub finem nitidi Operis 1664. fol. typis, ut apparet, Batavis, expressi, tit. Journal de Mil. de Saint Amour, Docteur de Sorbonne; de ce qui s'est fait à Rome dans l'faire de cinq Propositions p. 31. Angustia hujus titii non capit ipsa verba: Accusant hunc librum quod in eo contineantur Propositiones longe plura periculosa, seditiosa, impia, & quæ in anarçam atq; ordinis confusionem maxime propendeant ad hæc non pauca schismatica, blasphema, incramentum confirmationis contumeliosissima, summi ipsius Pontificis auctoritatem convellent nonnulla quæ verbo Dei abutantur, idq; ad impensum detorqueant, imo quæ aperte sint hæretica.*

(1421) SOCIETATIS JESU nomine etum esse ab Alexandro LORENCOWIC, Roxono, Polono, S. J. *Vaticinium Regale*, sub augustissima primordia Serenissimi Michaelis Kobur, Regis Poloniae Heroica Poësi Celeberrimum Cracoviae 1659. in fol. testantur *Societatis Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu* pag. 23. & *Witten* Diar. Biograph. anno. 1675. ad d. 15. Aprilis.

(1422) SOCIETATIS JESU operâ productum etiam *Theaurus Precum, ac Variarum exercitationum spiritualium*, ex variis Auctoribus collectus, quorum auctorem *Sotvell* in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu constituit *Eridericum BARTSCHLIUM*, Prutenum Braunsbergensem Jesuitam pag. 267. a. adde *Witten.* in diario Biograph. ad d. 2. Novemb. 1609

Cæteroque SOCIETATIS JESU & Jesuitarum nomine editorum Scriptorum sat numerum *Catalogum affert Thomas Hyde Biblioth. Bodl.* pag. 157. & pag. 158. quorum tamen veros Auctores nunquam ibidem aperit.

(1423) Christophorus à JESU MARIA, et Christophorus DE CABRERA. Ita *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 565. et *Nicolaus Antonius* in Bibliotheca Hispanica, memorat quidem, editum à Christophoro hoc de Cabrera esse *Rosarium Beatae Mariæ*, at de personato Jesu Mariæ nomine penitus tacet. vid. pag. 184. a.

(1424) JESU MARIA, Gerardus aut *Antoine* ROCA de la Serna. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 565. Et de hac larva silet *Nicolaus Antonius*.

JESUWALD v. *Pickart.*

IGNATIUS v. à S. Maria.



(1424. a.) Ignatii DIACONI nomen in antiquis Codicibus præferunt Fabulæ, quarum scriptor GABRIAS est, a Suida BABRIAS vocatus. Joh. Bona, Card. in Notit. Auctor. quam Divinæ Psalmodiæ præmisit. Symbola est Dieckmanniana.

(1425.) S. IGNATIUS Martyr. De Eius Epistolis magna inter Eruditos est contentio, aliis omnes pro genuinis agnoscentibus, aliis omnes tanquam spurias rejicientibus. Tres latinas, & cinq-vingt Græcas, pro manifeste supposititiis habent Pearsonius apud Caveum Historiæ Literar. Scriptor. Eccles. p. 20. & Usserius apud Du Pinium dans sa Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 40. 41. (a) reliquas septem autem pro genuinis agnoscunt, quas tamen interpolatas manu ejusdem, qui Canonibus Apostolicis capitula 35. posteriora affinxit, vide Caveum loc. cit. (b) ibique p. seq. 20. a. de interprete Epistolæ Latinæ, & dogmatibus Apostolicis per hæreticos confectis quæ ibi legenda. Pearsonium Abaci Patrolog. p. 231. 232. Gerhard. Patrolog. p. 52. seqq. Cocum Censur. p. 109. Dallenum integro libro, Mehlfürer. Coron. Pat. pag. 10. Quensted de Patriis Viror. Illust. p. 509. Deckherum de Scriptis Adespotis pag. 68. & Anonymor. um. 762. a.

(a) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 41.

Il faut aussi distinguer trois opinions touchant les lettres de saint Ignace. La première est celle de ceux, qui les reçoivent toutes; même les trois Latines, comme Haber, Roffensis, Driedo, Marianus Victorius, Lanisius, & le P. Halloix, lequel quoi que dans un temps plus éclairé n' a pas eu pour cela plus de critique. Il faut mettre presque dans le même rang ceux qui reçoivent toutes les Grecques suivant le sentiment des Cardinaux Bellarmin, Baronius, & celui de Possevin. La seconde est celle de ceux qui les rejettent toutes. Calvin est le chef de cette opinion suivie par les Centuriateurs, & par Socin, & même depuis les éditions d'Usserius & de Vossius, par Saumaïse, Blondel, Aubertin, & Dailé, qui ont fait tous leurs efforts, pour ruiner le crédit des éditions d'Usserius, & de Vossius. La troisième opinion est celle de ceux, qui tenant le milieu attribuent à saint Ignace que les sept Lettres, dont Eusebe & saint Jérôme font mention, rejetant toutes les autres comme supposées, & avoiant, qu'il y avoit dans les autres des additions: c'est ce qui a été remarqué par de tres-habiles gens, avant même que les éditions de Vossius, & d'Usserius fussent connues, comme Kemnice; par Perkinsus, par Cocus, & par Medelius, lesquels quoi que separez de l'Eglise, ont été tres-habiles critiques. Mais depuis les éditions de Vossius, & d'Usserius les Savans de l'une, & de l'autre Communion, comme Rivet, Grotius, Petau, Bèze, & l'auteur de l'office du saint Sacrement ont reconnu, que les Sept Lettres de saint Ignace, qui ont été corrompues par plusieurs additions, estoient dans leur pureté originale dans l'édition Grecque donnée par Vossius, & dans la Version Latine publiée par Usserius. Le P. Morin est le seul des modernes qui soit d'un avis contraire, prétendant, que

L'ancienne édition Grecque des Lettres de saint Ignace représente le texte original de ces Lettres, au lieu que dans la nouvelle édition de Vossius, il est retranché, & corrompu. J'oubliois à remarquer qu'Usserius, & quelques autres après lui rejettent l'Épître de saint Polycarpe, & n'en content ainsi que six véritables. Voilà comme les sentimens sont partagez sur le sujet des Lettres de saint Ignace. Voici le parti que nous croions que l'on doit prendre.

Il est certain en premier lieu, que les trois Lettres Latines, dont il y en a deux à Saint Jean, & une autre à la Vierge Marie, sont supposées. Saint Bernhard est le premier, qui les ait citées dans le Pseume, qui habitait: elles ont été inconnues aux Grecs anciens, & nouveaux; elles n'ont jamais été en Grec, & les jeux de mots, qui s'y rencontrent, font voir, qu'elles ont été composées en Latin, & par un Latin, elles sont d'un stile bas, & pleines de pensées inutiles indignes de saint Ignace.

Secondement, l'on ne doit point non plus douter, que les cinq Lettres Grecques, qui ne sont point citées par Eusebe, & par saint Jérôme, ne soient aussi supposées.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptorum Ecclesiast. pag. 20.

De Epistolarum Ignatii genuinarum interpolatione, & spuriarum suppositione, ralem ferunt censuram Cell. Usserius & Pearsonus; Genuinas incunte seculo sexto interpolatas esse, quippe quas primitivarum Steph. Gobarus circa annum 580. Anastasius Antiochenus anno 595. & Chronici Alexandrini Author an. 630. Addit Usserius (quod & pluribus probare nititur) ab eadem illas manu corruptas esse, que Canonibus Apostolicis Capitula posteriora 35. affinxit, & Constituciones Apostolicas interpolavit; interpolatorem vero quisquis demum fuerit, Hæreticum fuisse. De Epistolis Spuriis, que Græce extant, sic censent, illas, exunte eodem seculo, confectas esse; utpote quas primi allegarunt Anastasius Presbyter circa an. 650. Antiochus Monachus an. 614. Damascenus & Melissa. Excipit istarum numero Cl. Pearsonus Epistolam ad Philippenses, quam recentioris ævi, Adone tamen Viennensi à quo citatur, antiquiorem esse vult.

(1426.) IGNATII PATRIARCHÆ Constantinopolitani nomine libellum de causa Ignatii scripsit THEOGNOSTUS Monachus, ut docet Cave Chartophylacis Ecclesiast. p. 162. & Histor. Liter. Scriptorum Eccles. p. 389. (a)

(a) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 389.

Scripsit Libellum de causa Ignatii; quo miserias & injurias Ignatio patriarchæ ab anno 858. ad 861. illatas historico stylo representavit, & Nicolao Papæ spectandas obtulit. Extat iste Libellus Gr. Lat. Conc. Tom. 8. p. 1263.

(1427.) IGNOTUS Philalethes. Eius nomine extant Trias Schediasmatum An. 1695.

(II) Phosphorus Apocalypticus. Anno 1696. Hafn. in 8vo. Quod utrumque Scriptum Reverendo Domino BRUNSMANNO adscribit  
bbb M. Gusta-

M. Gustavus Schrödter differtatione hab. Rostoch. 1697. de Sancta Apocalypsi, §. 6. p. 11. (a)

(a) M. Gustavus Schrödter Differtatione hab. Rostoch. 1697. de Sancta Apocalypsi, §. 6. pag. 11.

*Verum non pluribus me diffundam circa Commentariorum commemorationem, ubi saltem id unicum dixerō: de recentioribus Commentariis ex parte suum eleganter interponere iudicium Theologum Hafniensem, qui se ignotum Philaethem & in Triade Schediasmatum Ao. 1695. & in Phosphoro Apocalypico Ao. 1696. Hafniæ in forma 8. typis exaratis, appellavit, sub quo nomine ex rationibus satis probabilibus Summe Reverendum Brunsmannum latere Magnificus noster Fechtius conjectat, quod nemo non videt, qui prioris, quem citavi tractatus Schediasma I. perlegerit. E quibus omnibus ultro dignitas Apocalypseos, utpote cujus abdita unusquisque perquirere atque scrutari allaboravit, satis innotescit.*

(1428.) ILDEBERT, Eveque du Mans. C'est à luy, qu'a été attribuée par quelques uns, contre toute sorte de vray semblance, la lettre de MARBODUS Eveque de Rennes. *Journal des sçavans de l'année 1686. p. 522.*

(1428. e) ILDEFONSUS Archiepiscopus Toletanus. Ei tribuitur liber de illibata Virginitate B. Virginis contra infideles. Valent. 8. 1556. & 1571. 1616. vide Lipen. Biblioth. Realis Theolog. Tom. II. p. 251. b. Gerhardum Patrolog. pag. 490. Voss. Histor. Pelag. & Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. VI. p. 34. (a) qui omnes librum hunc pro genuino Ildefonsi fœtu agnoscunt. Aliqui tamen RADULFO Flaviacensi adscribere malunt, uti innuit Cave Historiæ Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 325. Qui tamen ipse rectius à Dacherio, PASCHASIO RADBERTO adjudicari censet. Eidem Paschasio Abbati Corbejensi tribuit Claude, reponse à la differtation de Mr. Arnauld p. 19. indicante Symbola Normanniana quibus adde Colomesii Bibliothecæ Choisie p. 96. (b)

II. Liber contra eos qui disputant de perpetua Virginitate B. Mariæ, & de ejus parturitione, Ildefonso suppositus, ut pluribus asserit Du Pin loc. cit. p. 35. (c) PASCHASIO RADBERTO itidem assignantur à Caveo Hist. Lit. p. 325.

III. Sermones VI. de assumptione B. Mariæ, supposititiæ visæ Du Pin. loc. cit. Ildefonso adscribuntur à Gerhardo Patrolog. p. 490 Secundum & tertium ex illis, ANSBERTO Abbati Fontanellensi tribuit Caveo loc. cit. p. 325. b.

IV. Sermones alii, Ildefonso vulgo adscripti, ex scriptis BERNARDI, GREGORII VII. ANSELMII Lucensis, RATRAMI desumpti, maximam partem judicantur à Du Pin loc. cit. & Caveo Hist. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 326. (d) adde le *Journal des sçavans de l'année 1692. pag. 67. (e)*

(a) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. VII. p. 34.

*De tous ces Traitez il ne nous reste que celui de la virginité perpetuelle de Marie. Il y assure contre Jovinien, qu'elle a conservé sa virginité dans son enfance; contre Elvidius, qu'elle est demeurée vierge après avoir mis JESUS-Christ au monde; & contre les Juifs, qu'elle a conçu, sans avoir perdu sa virginité. Il s'étend sur le mystere de l'Incarnation, & sur la divinité de JESUS-CHRIST. Ce Traité est plein de considerations devotes, & precedé d'une Preface qui contient plusieurs pensees de pieté. Le style est sententieux & concis.*

(b) Colomez Bibliothec. choisie, pagina 96.

Vossius cite le traité de virginitate Mariæ comme étant d'Ildephonse de Toledé. C'est ce qu'il avoit fait avant lui le Cardinal Bellarmin & depuis le Cardinal Bona dans sa Psalmodie. Mais le Pere Dachery Benedictin, a qui la Republique des lettres est si obligée, nous a decouvert que ce Traité étoit de Paschase Ratbert, Abbé de Corbie, & l'a inséré sous ce nom au douzieme tome de son Recueil.

(c) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. VI. p. 35.

*On attribué encore à Ildefonse de Toledé un autre Traité de la virginité perpetuelle de Marie & douze Sermons sur la Purification, la Nativité & l'Assomption de la Vierge; mais le style de ces Ouvrages, dont Julien ne fait point de mention, est si different de celui d'Ildefonse, qu'on peut assurer qu'ils sont d'un autre Auteur. Ils sont écrits d'une maniere plus dogmatique, pleins de citations des Peres & de raisonnemens. On y trouve mesme des passages d'Auteurs, qui ont vécu depuis Ildefonse, comme de saint Bernhard de l'Auteur du Commentaire sur les sept Pseaumes Penitentiels, qui est sous le nom de Saint Gregoire, de Ratram, & de Paschase. C'est l'Auteur enseigne que la Vierge a été sanctifiée dans le ventre de sa mere, & qu'elle est née sans pech originel, &c.*

(d) Caveo Hist. Litter. Scriptor. Eccle pag. 326.

*Nempe non pauca in his Homiliis partim ex Homiliis D. Bernhardi, partim ex Commentario in Psalmos Pœnitentiales à quibusdam Gregorio VI. ab aliis Anselmo Lucensi tributo desumpta esse. Porro isti tractatus habentur & in Bibliothec. Pat. Tom. XII.*

(e) *Journal des Sçavans L'Année M. DC. XCII. Tome Vingtieme p. 67. 68.*

*Il ne reste des œuvres de S. Ildefonse que le premier traité de la virginité perpetuelle de la Vierge Marie. Le second est supposé, aussi-bien que les sermons sur la purification, sur la Nativité, & sur l'Assomption. Quoiqu'il l'auteur de ces sermons donne plusieurs éloges à la sainte Vierge, il n'ose pas assurer qu'elle soit montée au Ciel en corps & en ame, parce qu'il dit, que cette opinion, quoi que pieu, n'est pas certaine, & qu'on ne doit pas faire passer de*

des choses douteuses pour des articles de foi. Quod licet pium sit credere, à nobis tamen non debet affirmari, ne videamur dubia pro certis recipere.

(1428. β.) ILDEPHONSUS DE S. THOMA. ita se appellat auctor *Theatri Jesuitici Ital. & Hispanice scripti quod vide; cujus & pars translata est in Linguam Belgicam. Est FILIUS naturalis PHILIPPI QUARTI regis Hispaniarum, Episcopus Magensis, Dominicanus. Vid. l'auteur d'Esprit de Mons. Arnaud. part. 2. pag. 215. in margine & seq. item pag. 409. Symbola est Mastrochristiana. Adde Juniperum de Ancona, & multo magis Franciscum de Pictade.*

IMOACHUS v. *Trawknadus.*

(1429) IMOCREBA ou IBMORCREBA: David ABERBY, ou ABERCROMBE. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 565.*

(1430) Ferrante IMPERATO Neapolitano. Sub hoc nomine prodire, *dell'Historia Naturale, libri XXVIII. nella quale ordinatamente si tratta della diversa conditione di miniere & pietre, on alcune Historie di Pianta & animali sin hora non date in luce Napoli 1599. in folio. Hujusce libri verus auctor fuit Nicolaus Antonius STELLIOLA, qui 100. scutatos accepit ab Imperato, ut nomen illi suum præfigere permitteret. Is est, qui de Telescopio quoque scripsit, ubi Typographus in præfatione ad Lectorem hæc habet: Che il nostro Autore (il detto Stelliola) sia stato celebre, oltre il nome famoso acquistato, è stato celebrato, molti anni sono, da Ferrante Imperato nella sua Historia Naturale, & finora, che nella sua Epistola al Lettore dice, esserne stato non puoco giovato: & si conosce dello stile massime delle cose celesti: adde Nicol. Guibert. de Murrhinis c. . in fine. Plura de hac re dicturum se promissit honoratissimus Amicus & Civis meus Dominus Martinus Fogelius in Historia Lynceorum jam jam denda.*

De vendito hoc Scripto à Stelliola videri potest *Bailletus, Deguifemens des Auteurs P. III. Cap. II. p. 243. 242. (a) quàm tamen suspicionem b eo remove, & Imperato hoc opus vendicare annititur Leonardo Nicodemo in Additionibus suis ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam. p. 77. (b) et ipse Toppius pag. 84. Imperatum ipsum Auctorem scripti hujus constituit, nulla Stelliola facta mentione.*

*Addit Diecmanni Nota, ut sequitur: Legemur tamen Ferrandi Imperati præfat. qua in ed. Ext. hujus libri Colonia (verius Bremæ) Anno 1695. 4. impressum extat, V. & de Imperato jud. num. Antiarardi quod altera Typographi præfatio exhibet.*

(a) *Baillet, Deguifemens des Auteurs III. Cap. II. p. 242. 243.*

*S'il étoit vrai que Nic. Ant. Stelliola eût reçu 100. piastres de Ferrantè Imperato pour donner à ce livre la permission de mettre son nom à l'histoire naturelle qu'il avoit composée touchant les métaux, les minéraux, les pierres, les plantes & les animaux, Stel-*

*liola auroit eu tort de vouloir revendiquer son Ouvrage, à moins que de restituer les 100. piastres. Les Critiques feroient de leur côté une injustice à l'Imperato de le troubler dans la possession de ce Livre où il se trouveroit estre de bonne foy par sa convention. Leur censure auroit plu de lieu sur ceux qui achètent les Ouvrages Mss. des Auteurs après leur mort, afin de les publier sous leur nom, après avoir transigé de la reputation des defunts avec leurs héritiers.*

(b) *Leonardo Nicodemo in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam, pag. 77.*

*Ma, sia detto con pace del Placci, e degli altri, difficilmente al cosa può credersi, e più tosto dee stimare, che lo Stelliola aiutasse l'Imperato, dandogli molti lumi, e notizie; cosa che non solamente non si nega dall'Imperato, ma chiaramente, e liberamente si confessa nella prefazione a' Lettori della sua Storia Naturale, scrivendo: Tra gli fautori riconosco il primo Gio.: Vincenzo Pinello, Mecenate de' Letterati, &c. Fabio Colonna, nobile, virtuosissimo, ed accurato Osservatore delle cose Naturali, e Colantonio Stelliola Professore di scienze recondite, con cui ho comunicato la maggior parte delle mie cose date in luce nella presente Opera.*

*Può essere che per le sue fatiche l'Imperato avesse dato allo Stelliola cento piastre, come scrive il Placcio, ma questo non prova, che lo Stelliola fosse stato l'Autore della Storia Naturale, se ben quelle dar si poterano dall'Imperato allo Stelliola in riconoscimento dell'ajuto, che in detta Opera lo Stelliola gli diede.*

(1431) IMPERFECTUS, noster Eruditissimus (Dominum Priorem; *Honatum RUCCELLAJUM* puto) in *Admirandis suis dialogis de anima. Verba sunt D. Præmii des Ritter, Spiegels/ P. I p. 247. indicante Symbola Schröteringiana.*

(1432) INCAMINATO, Academico INSTABILE: *Lovis VALESIO. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 565. vide ad del ARCA, ex Vifsem Alzata allegata.*

(1433) INCERTO: *Jean François LOREDANO. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 565. de hac Incerti Persona nullam mentionem facit Le Glorie de gli Incogniti, ubi de Loredano ejusque Scriptis agit p. 245. 246 247.*

(1434) INCERTO: *Dominique BARTOLI. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 565.*

(1435) INCERTUS, 3. Sub hoc nomine, magna editoris incuria alicubi prodidisse una cum *Scipionis Ammirati Discursibus in Tacitum, Sebastiani FOXI Morzilli Libros tres de Regno & Regis Institutione; notat Nicolaus Antonius Bibl. Hispan. P. II. p. 226. b.*

(1436) INCOGNITI nomine scripsisse contra *Michaelis de Agia Tractatum Hispanicum de Servitio Personali Indorum; Michaelen de AGVAYO, titulo libri non indigitato; memorat Nicolaus Antonius Biblioth. Hispan. p. 102. a.*

(1437) INCOGNITI 2. nomine scripsisse quendam *Michaelē* AYGUANUM aut d' Aygue, indicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguizez pag. 566. ubi hunc expresse modo memorato Michaeli de Agvayo *contradistinguit*. Videtur autem hoc loco innuere velle illum, quem *Anonymum* num. 855. diximus Auctorem *Commentariorum in Psalmos Davidis*, Lugdun. 1651. in fol. editorum, quo nunc Lectorem remittimus.

INCOGNITO v. *Fuggitivo*.

- - - *inquieto*.

(1438) INCONNU : le Comte de CRAMAIL, douteux. *Charles SORELL*, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguizez p. 566.

INDINAU v. *Donaes*.

(1439) Gio Maria INDRIS BOEMO. Sub illa anagrammatis larva personato nomine editam esse a *Gio Ambrogio MARINI*, Partem Primam *Historiæ Fabulosæ* (Romanzas vulgo vocant) di Calloandro, memorat la *Visiera Alzata Hecatostes* num. LI. p. 60. Altera pars prodiit postea sub personato nomine di *Dario Grifimani*, eodem *Marini* auctore, (a)

(a) *Villani Visiera Alzata Hecatost. n. LI. p. 60.*

LI. GIO: AMBROGIO DE MARINI. *Gentilhuomo Genouese, & Autore del*

*Calloandro di Gio: Maria Indris Boemo in Bracciano M. DC. XL. 8.*

*Del calloandro P. II. di Dario Grifimani come sopra.*

(1440) Lo' NFRINATO *Secundo*. Sub personato hoc nomine scriptum esse a *Leonardo SALVIATI* contra *Replicam Camilli Pellegrini*, docet *Leonardo Nicodemo* in *Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam* p. 56. (a)

(a) *Leonardus Nicodemus* in *Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam*. pag. 56.

*Alla Replica de Pellegrino rispose il Cavalier Lionardo Salviati sotto nome dello' Nfarinato, co' l' Seguento libro.*

Lo' Nfarinato secondo, ouero dello' Nfarinato secondo, *Accademico della Crusca*. Risposta al libro intitolato: *Replica di Cammillo Pellegrino &c.* Nella qual Risposta sono incorporate tutte le scritture, passate tra detto Pellegrino, e detti *Accademici* intorno all' *Ariosto*, e al *Tasso*, in forma, e ordine di *Dialogo*. Con molte difficili, curiose, e gravi, e nuoue questioni di *Poesia*, e loro *discioglimenti*, e con la tavola copiosissima. In Firenze per *Anton Padovani* 1588. in 8.

INFIAMMATO ACADEMICO vid. *Stordito*.

(1441) INFURIATO *Academico*. Sub illo nomine edidit Neapoli 1670. in 12mo. *Ono-*

*frio de CASTRO* *Comœdiam Italicam* inscriptam: *La Necessità aguzza l'ingegno*. Vide *Toppii Bibliothecam Neapolitanam* p. 228. (a)

(a) *Toppius Bibliotheca Neapolitana* p. 228.

*Onofrio de Castro, Secretario del Principe della Roccella, gentil' huomo molto erudito, hà dato alle Stampe: Una Comedia assai bella, sotto nome dell' Accademico infuriato, detto l' impatiente, con questo titolo.*

(1441. a.) *Carolus Guilielmus INGEGNERI* *plagiarius Giovanni Francesco SPINÆ* *docture Villani Visiera Alzata Pentecostes* num. VII. pag. 100. & 101. hinc verbis:

VII. CARLO GVGLIELMO INGEGNERI. Dottor di legge assai conosciuto per le annue predizioni degli Astri publicò il seguente libro.

*Vranomia* ouero le *Leggi delle Celesti Influenze* distinte in quattro Trattati del Dottor *Carlo Guglielmo Ingegneri*. In Bologna presso *Gio: Battista Ferroni* M. DC. XLI.

Mentre egli per l' inanzi hebbe qualche credito, venne à perderlo, conosciuto manifestissimo il plagio fatto al dottissimo *Gio: Francesco Spina* non forestiero nella Republica de Letterati principalmente per la productione de *Mundi Catastrophe*, Libro che per la fiera delle predizioni venne tostamente prosritto dalla Sacra Congregatio- no dell' *Indice*. Ma come che

*Nititur in vetitum semper, cupimusque negata* hebbe replicate editioni, e dalla latina fu anche portato nell' Italiana fauella; servendosene gli *Astronomie* loro vaticini annuali, parendo auerarsi ciò che predisse. Io non mai lo viddi; seppi nondimeno esser non maggiore d' vna *Comedia*. Mi disse il gentilissimo *Lorenzo Grimaldi* in vn mio passaggio per Bologna nel Maggio del M. DC. XLVII. interrogatolo in proposito della *Pace*, che non men d' hora si sospiraua in que tempo: che seguirebbe, ma non di durata, e chiedendone la ragione mi replicò che conforme alla dottrina dello *Spina* dopo il LXX. si poteuano aspettare *Guerre* molto più crudeli, e parmi non sia stata fallace la predizione, mentre per ancora non si acquetano i rumori nella *Germania*. Ma nulla è più facile che l' indouinar le *Guerre*. Ma gia che habbiamo nominato il *Grimaldi*, di cui virtù si trouano nelle *memorie de Gelat* de quali è membro, che pochi anni ha furono fatte consegnare alle stampe dalla impareggiabile generosità del *Conte Valerio Nini*, quale la *D. B.* per gloria di *Felsina*, è rapito da gli artigli di *Libitina*: onde ne sia sempre lodata, pag. 315. oue dicesi. *Ne hà sin hora dato alle stampe altro che alcuni*

*Discorsi Astrologici* fino agli Anni M. DC. LI. XLVII. parmi di notare che in vn grosso Tomo di *Pronostici Miscellanei dell' Aprosian* ci sono li *Discorsi* de gl' anni M. DC. XLVI. M. DC. L. e LI.

Hor ritorniamo à noi. Scrisse oltra cio de *Maximis Coniunctionibus*. E l' Ingegniero scuzza ingegno, ne men facendone minima mentione, publicò l' VRANOMIA che è versione di quel libro. Fanno mentione di questo plagio Rainero Vbineti nella Lettera à Lettori del *Pronostico* sopra l' Anno M. DC. XLVII. e l' famosissimo Archiuista d' *Vrano* e delle Stelle D. Antonio Carneuale negli Arcani delle Stelle per gli euenti del Mondo del M. DC. LIV.

(1442) *Francisci* de INGENUIS nomine edidit *Paulus SARPI* epistolam de *Jurisdictione Serenissima Reip. Venete in Mare Adriaticum*. Eleutheropoli 1619. 4to. docente la *Visiera Alzata Hecatoftes* num. XL. p. 52. (a) & ex *Cinelli* nella *Bibliotheca Volante Scanz. VII. p. 42. 43.* adde *Acta Eruditor. Lipsiensium* 1693. p. 236. 237.

(a) Villani *Visiera Alzata Hecatoft.* n. XL. p. 52.

XL. FRANCESCO DE INGENUIS. *con nome falso stampò.*

De *Jurisdictione Serenissimæ Reipublicæ Venetæ In Mare Adriaticum* Epistola *Francisci de Ingenuis Germani ad Liberium Vincetium Hollandum, & Laurentium Montinum Romanum qui jurisdictionem illam non pridem impugnare ausi sunt.*

*Eleutheropoli, Anno M. DC. XIX. 4.*

Il vero Autore fù *Frà Paolo Sarpi Servita*, che la scrisse Italiana, e dall' *Avvocato Nicolo Crasso* à cui è scritta fù messa in Latino. A caratteri ed alla Carta pare propriamente stampata *Oltremonti*: ma fù stampata in *Venetia*, che per esser *Città di libertà*, si dice *Eleutheropolis*. La Carta, e li caratteri si fecero venire di *Germania*, ed i torchi furono quelli d' *Antonio Pinelli*. Tutto ciò mi fù riferito dallo stesso *Crasso*.

(1442. a) Collegium INGOLSTADIENSE. Hujus quoque nomine *Albertus CURTIUS* edidit *Plausum Symbolicum Maximiliano*, *Bavariæ Duci* ad Septemb. Viratum evecto. vid. *Sorvell.* pag. 17. a. & *Witten. Biog.* Anno 1671. d. 19. Decemb.

(1443) INGOLSTADIENSIS Collegii esuitici nomine, *Gloria bellicæ Serenissimi Maximiliani, Ducis Bavariæ; libri XX.* editi sunt 1623. in fol. a *Georgio STENGELIO*, *Jesuita Augustano*, teste *Alegambe* p. 158.

Adde *Sorvellum* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* p. 295. a. & *Witten. Diar. Biograph.* 1651. ad . 10. Aprilis.

(1444) INNOCENT *Egarè: Gilles d' AUBIGNY.* *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* pag. 66.

(1445) INNOCENTIUS III. Papa, dictus antea *Joannes LOTHARIUS.* vide *Thomam* vide in *Cathalogo* *Biblioth. Bodlej.* ubi ejus scripta citantur. p. 361. a.

(1446) INNOCENTIUS IV. Papa, cuius extat *Apparatus seu Commentarius super V. libros Decretalium cum Additionibus* 1611. antea dictus *Sinib. FLISCUS.* teste eodem.

(1447) ANTIQUITATES *Etruscæ*, ab INGHIRAMO (*Curtio*) editæ, ab aliis PROSPERO *Fesulano* tributæ, *Gvilielmo* etiam POSTELLO adscriptæ, à *Vossio Thomæ PHÆDRO* assignatæ leguntur in *Rhodianis* num. 45. ubi tamen eidem, *Curtio Inghiramo* restituantur. vide *Monatliche Unterredungen* Anno 1692. pag. 169. 170. (a) adde quæ infra in PROSPERO FESULANO monebimus. Hic tamen vide adhuc addita *Mastrichtiana* (b) notatu digna. num. 1. 2. 3. 4.

(a) *Monatliche Unterredungen* An. 1692. pag. 169. 170.

Mich wundert/ daß *Dickinson* sich von *Inghiramio* überreden lassen/ die *Antiquitates Etruscas* vor richtig zu erkennen/ deren Falschheit *Allatius*, und andere *Sonnenklar* gezeigt haben.

(b) *Mastrichtiana.*

1.

*Inghiramus Curt.*

Et memini cum ante quinquennium in prodigiosam quendam librum, in Angliam tum primum advectum, *Etruscarum antiquitatum* titulo, multisque æneis tabulis spectabilem forte incidissem, primo statim conspectu fraude deprehensa, ad quam deprehendendum nulla non pagina libri, ne dicam linea sufficiat, indignationem publice testatum esse & originem fraudis in quodam, qui tum forte sub prælo erat de usu, & *Consuetudine* *Commentariolo* detexisse. Comperi tamen postea fuisse qui longe aliter sentirent & tam bellas & speciosas antiquitates tam duriter acceptas dolerent: Imo non defuisse, qui contempto nostro aliorumque, de illis verissimo *Judicio* ad loca illa *fideli* tanti depositi custodia venerabilia per mare & per terras magno studio quo restam sacras oculis usurpasse suis, & manibus contigisse possent aliquando gloriari, contenderent, *Mericus Casaubon.* in prolegom. ad *Marc. Antonini* libros de seipso in principio ferè.

2.

*Inghiramus Curtius.*

Quid dicam de *Etruscis Antiquitatibus* anno quasi xxxvii. hujus seculi repertis *Scornelli* prope *Vulturnam*, atque evulgatis à *Curtio Inghiramio*? Larvam iis detraxit vir longè doctissimus & seculo hac Major *Leo Allatius.* *Mart. Schook.* in *figm.* leg. Reg. p. 57.

3.

De *Noæ cognominibus* qui plura vellet, consulat extemplo, post *antiquitates Chaldaicas* à *Beoso* scriptas & *Etruscas* ab *Inghiramio* repertas quarum auctoritatem, qui cuncta diligenter & accurate perpendit, licet illas *Gaspar Varerius* has autem *Vir Eruditiss. Leo Allatius* acriter oppugnavit, haud elevatam censeant *Dickinsonius*, in *Diatrib. de Noæ in Italiam adventu* pag. 27. fin.

4.

*Inghiramus.* Ejus tabulæ supposititiæ v.,  
*Boudelot de l'utilité des Voyages* p. 447.

(1448) INQUIETO. *Accademico incognito.*  
 Ejus nomine extat *Il Contrasto de Genii C. Morale.*  
 In Venetia, per Il Sarzina 1652. in 12mo. Aucto-  
 rem scripti constituit *la Visiera Alzata Pentecostes*  
 num. XXVI. pag. 117. Tomaso PLACIDO TO-  
 MASI DE PESARO. (a) allegatque le *Glorie degl'*  
*incogniti* pag. 417. ubi quidem de Scriptore hoc  
 agit, sed nec scripti hujus, nec inquieti nomi-  
 nis meminit, adde P. 188. 119.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost.  
 num. xxvi. p. 117.

xxvi. *Il contrasto de Genii C. Morale dell' INQUIE-*  
*TO Academico INCOGNITO. In Venetia per il Sar-*  
*zina M. DC. Lii. 12.*

*L'Autore fu TOMASO PLACIDO TOMASI. da*  
*Pesaro. Veggasi le Glorie degl' Incogniti pagina*  
*417.*

INSTABILE Academico. v. *Inca-*  
*minato.*

(1449.) INTIRIZZITO, *Academico Ador-*  
*mentato.* Sub eo nomine prodiit. 1628. fol. in  
 Genoua per il Pavoni, italicè: *Ode Toscana.* Cu-  
 jus Auctorem esse Pier Giuseppe GIUSTINIANI  
 Nobil. Gen. innuit *la Visiera Alzata Hecatost.* num.  
 Lxxxvi. p. 83.

(1450.) INTRONATO *Academico: Ale-*  
*andre PICCOLOMINI. Baillet* liste des Auteurs  
 de guifez p. 566.

(1451.) JOACHIMI Monachi nomine,  
*Vaticinia de Romano Pontifice* A. 1608. Francof. pro-  
 diere, cum notis Joannis ADRASDER, quæ ab  
 ipso conficta esse, criminatur *Carolus de Viseh* Bibl.  
 Cisterciensis p. 174.

(1452.) JOBI liber, quomodo malè  
 SALOMONI à quibusdam tribuatur, occasio-  
 ne lapsus memoriæ *Nazianzeni*, vidè apud *Bellarm.*  
*de Script. Ecclesiast.* p. m. 5. ibidem MOSI à plu-  
 ribus eum tribui, sed malè, docetur, adde cita-  
 tos initio c. 1. Anonymorum. Imprimis *Spanhem.*  
*Histor. Jobi* c. XIV. p. 214. edit. Genevensis, qui  
 tres classes sententiarum examinat. Molen non  
 esse Scriptorem probat. Retulisse vult Historiam  
 Jobum vel amicorum aliquem in adversaria,  
 Non esse Salomonem auctorem, sed aliquem  
 tempore Davidis. Post *Spanhemium* de aucto-  
 re habet varias sententias *Frossen.* in *Disquis.*  
*Biblioth.* pag. 649. qui in toto §. 16. satis prolixo  
*Spanhemii* non meminit; ejus tamen opinioni  
 subscribit, docente margine *Mastrichtiano.*  
 Jamque olim id docuit *Methodius* referente *du*  
*Pin* *Bibliothec.* Tom. I. pagina 190. b.  
 At *Jobo* ipsi, ipsius amicis, PROPHE-  
 TIS, ESAIÆ in specie, SALOMONI abjudicatum.

scriptum hoc, constanter nihilominus MOSI  
 tribuunt *Ibalmudistæ* omnes in *Bava batra* cap. 1.  
 cum quibus sentit *Huetius* demonstrat. *Evangel.*  
*Proposit. IV.* p. 321. 322. (a) Et hujus argumen-  
 tis suffragatur *Saldenus* in *Otiis suis Theologicis*,  
 ut in Eorum recensione notant *les Nouvelles de la*  
*Republique des lettres* 1684. Tom. I. p. 381. 385.  
 (b) & le *Journal des savans* 1685. pag. 33. 34. (c)  
 ESAIÆ & tributum JEREMIAË ab  
 aliis librum observat *Du Pin* in *Dissertatio-*  
*ne*, *Novæ Bibliothecæ Ecclesiasticæ* suæ præ-  
 missa pag. 24. & in notis ad eam p. 42. (d) Qui ta-  
 men ipse hac in parte τὸ ἐπέχειν eligere mavult;  
 quanquam Historiam ipsam non fictam, sed ve-  
 ram esse contra *Rabbinos* asserat. Vidè le *Journal*  
*des savans* 1688. pag. 334. 335. (e) *Acta Eruditor.*  
*Lipsiens.* Supplem. Tom. I. Sect. X. pag. 541.  
*Deckherr.* de *Scriptis Adelpotis* p. 36. Ipsi JOBO  
 librum hunc restituit D. Christianus *Chemnitius*,  
*Dissertat. de Persona & libro Hiobi* cap. IX. inte-  
 grò. (f) Peculiaris sententia est *Lightfooti* qui  
 ELIHU, unum ex *Interlocutoribus* scripti, Au-  
 ctorem ejus facit, vidè *la Bibliothéque Universelle*  
 de l'an. 1686. Tom. I. p. 379. (g) Locus *Light-*  
*footi* est in ejus *Harmon. V. Test. P. I.* p. 44. 45.  
 Argumentum autem præcipuum petitur ex *Job.*  
 XXXII. v. 15. 16. 17. ubi Scriptor Sermonem  
 Elihu ut proprium refert. Hæc addit *Symbola*  
*Normanniana.* *Mosi* certe, occasione locutionum  
 aliquot Arabicarum abjudicat etiam *Kipping* ad  
*Scriptur. S. Exerc. IX.* p. 57. & XII. §. 6. pag. 69.  
 (h) & (i) SALOMONI Scriptum hoc a nonnul-  
 lis assignari notat M. Joan. Georg *Neumannus*  
*Dissertat. de Psalterio Salomon.* hab. *Witteb.*  
 1687. §. XV. ubi addit à *Turcis* Jobum *Salomoni*  
 quondam à *Consiliis* fuisse credi. (k) Historiam  
 autem hanc fictam *Mose* Auctore & dramaticam  
 vidè sentientem etiam *Menevrievium*, Tom. IV.  
*des Jugemens des savans* Part. I. pag. 88. 89. num.  
 187. & num. 1092. pag. 2. (l) in quo illi præ-  
 iverat, licet hic citari hoc nefas fuisset *Jesuitæ*,  
*Lutheri Kircken-Postill* in *Epist. 24. Trinit.* adde  
*Spanhem.* *Lettre sur la Critique du Vieux Testa-*  
*ment* p. 60. Veram Historiam agnoscens *Drexeli-*  
*us* in *Job. Divin. provid. Theatr.* cap. 2. p. 21. 22.  
 & cap. 3 p. 35. duo priora capita cum ultimo MO-  
 SEM Auctorem habere asserit, utpote quæ lingua  
 Hebraica profa scripta sint, cum reliqua carmine  
 Arabico (quo genere, Elegiacone, an Hexa-  
 metro ignoratur, nisi quod p. 35. ad Hexame-  
 tros versus inclinè) consignata sint. Hæc ex  
 Domini *Deckherri* epistola ad me d. IV. decemb.  
 1676. data, huc memorare placuit. In Edi-  
 tione enim Operum *Drexelii*, quam *Petrus de*  
*Vos* curavit 1680. in 4to hoc opusculum præter-  
 missum est, *Alegambe* tamen p. 181. inter *Jeremiæ*  
*Drexelii* opera memoratum. Vidè etiam quæ  
*Huetius* demonstrat. *Evangel. Propos. IV.* p. 321.  
 hanc in rem asserit ubi simul XI. posteriora Capita  
 in *vobéias* suspicionem *Judæis* venisse ostendit.  
 Adde le *Journal des savans* 1681. pag. 176. & Præ-  
 fationem *P. Senault* in *Paraphrasin* suam in *Jo-*  
*bum* p. 10. 11. (m) & *Cassinum* de *Eloq. sacra-*  
 & humana (n) lit. XV. p. 742. *Quensted.* de *patriis*  
 Ill. Vir. p. 604. & seqq.

(a) Huetius Demonstrat. Evangel.

topof. IV. p. 321. 322.

Sunt qui à Jobo, ipsiusve amicis Syriace scriptum, à Mose redditum Ebraice, & aliquot additamentis auctum opinentur: quorum familiam ducit Auctor prioris commentarii in Jobum, qui Origeni tribuitur, à adductus clausula que in Græca editione finem imponit libro, & è Syrorum Lingua conversum eum fuisse docet. Mosem plerique, non Interpretem, sed libri auctorem agnoscunt; Gregorius Nazianzenus Salomem, uti quidem de eo scripsit Polychronius & alii bene multi. Quam sententiam Lutherus demum amplexus est. At Origenes Mosem negat plus quam quinque libros reliquisse. Alicui è Prophetis librum Jobi tribuunt quidam. Idumæi Prophetæ factum se suspicatur Philippus Codurcus, sed multo magis inclinatur ut ab Isaia profectum dicat: cujus sententiæ causam habet, partim acutas quid, ac futes tamen & leves, partim vanas penitus & inanes. Nonnulli etiam alicui Ebraicis Babylone captivis assignant. Grotius zechiele quidem vetustiorum Libri Scriptorem arbitratur, quicumque tandem fuerit, quod Jobi mentio apud zechielem extet; at Davide & Salomone recentiorum, quod ex horum Scriptionibus plerumque illuc translata agnoscitur; videri autem habuisse propositum posteros Esau Babyloniis transportatos hoc exemplo ad verum Dei cultum retinendum, & adversa constanter ferenda excutere. Fridericus Spanhemius, qui Jobi Historiam accurate nuper & erudite persecutus est, à Jobo quidem, aut Jobi amicis res in adversaria primum fuisse lingua patria relatas existimat, Arabica nimirum, seu Syriacâ Veteri, & ex iis demum circa Davidis aut Salomonis tempora ab homine Ebræo conflatam eam quam habemus Historiam. Quosdam etiam refert R. Levi ben Gerson postrema undecima Libri hujus capita in veteris scripturæ vocasse; propter notulam ad tricesimi primi capituli calcem attextam, qua illic desisse Sermonem Jobi significatur. Quasi omnium sermonum Jobi, nonnullum colloquii cum tribus amicis, Baldado, Sophare, & Eliphazo finis hac clausula designetur. II. In hac opinionum varietate, quam peperit vetustas Libri, ac in obscuritas, cum vix quicquam nobis pro certo definire liceat, suspiciones nostras ac conjecturas in medium afferemus. Librum scripsisse Mosem ad solatium Israeliticæ gentis, cum Egyptiorum tyrannide premeretur, mihi sane videtur per quam probabile. Ea est Thalmudistarum sententia in Bababathra; ea R. Davidis Kimchi, & Rabbinorum complurium. Eamdem amplexus est Auctor posterioris commentarii in Jobum, qui Origenis sibi nomen præscripsit; eamdem Methodius apud Photium; Polychronius, & Julianus Halicarnassæus apud Nicetam in Catena in Jobum; eamdem denique Recentiores bene multi. Id ipsum sensisse Hieronymum discas ex ejus Epistola ad Paulinum, in qua libros Sacros recensens, Pentateucho Jobi librum attribuit, posthabito etiam libro Josue; quo ejusdem esse certumque & Auctoris ætatis significet.

(b) Nouvelles de la Republique des

lettres. 1684. T. I. p. 385.

Il ne croit pas que Job ait composé luy même son Histoire, parce qu'elle est écrite en vers, & il ne desapprouve pas le sentiment de M. Huet, qui porte que Moïse ayant recueilli divers Memoires Manuscrits concernant la vie de Job, & ouï sur cela le rapport de plusieurs personnes, fit un Corps d' Ouvrage de tous ces ma-

teriaux. On aura de la peine à passer à cet Auteur la preuve dont il se sert, car encore qu'il ait tres-grande raison, de dire qu'un homme aussi affligé que Job, ne s'entretenoit pas en vers avec ses amis, encore qu'un discours Poétique soit aussi peu vray-semblable en ces occasions, que ceux que l'on fait reciter dans les Tragedies ou chanter dans les Opera, il ne laisse pas d'être tres-possible que Job ait luy-même mis en vers l'Histoire de son malheur, quand ses affaires eurent été rétablies.

(c) Journal des Scavans Ao. 1685. T. I.

pag. 33. 34.

Il rend la même justice à ce Legislateur à l'égard du Livre de Job que quelques-uns prétendent qu'il trouva tout fait chez son beau-pere Jethro au pais de Madian; car suivant le sentiment de Mr. Huët il s'écrit que Moïse ayant recueilli divers memoires Mss. touchant la vie de Job, & ayant ouï sur cela le rapport de Plusieurs personnes, fit un corps d'ouvrage de tous ces materiaux pendant la servitude de ses freres, afin de les consoler par ce grand exemple de patience.

(d) Du Pin in Dissertat. Præliminari novæ Biblioth. suæ præmissa p. 24. & 42.

Le tems auquel Job a vécu, est encore plus difficile à decouvrir, & l'Auteur du Livre, qui raconte son Histoire, n'est pas moins inconnu. Quelques-uns, comme Origenes, Saint Gregoire, & Suidas l'attribuent à Job même, d'autres croient, que c'est Moïse qui en est Auteur, ou qui l'a traduit en Hebreu. Saint Gregoire de Nazianze l'attribue à Salomon, d'autres à Isaïe, ou à quelqu'un des Prophetes. Toutes ces opinions ne sont appuyées que sur des conjectures fort legeres. C'est pourquoy il me semble, qu'il vaut mieux suspendre là dessus son jugement, que d'affirmer quelques-unes de ces opinions, qui sont toutes également incertaines.

Pag. 42. L'Auteur du Livre, qui raconte l'Histoire de Job, n'est pas moins inconnu. Ceux qui l'attribuent à Job, se fondent sur ce qu'il souhaite en deux endroits au chap. 19. & 31. que ses paroles soient écrites. Mais il est aisé de se voir, qu'il ne parle point en cet endroit d'un Livre ordinaire, & que ce n'est qu'une figure, pour montrer combien il est persuadé de leur verité. Quis mihi tribuat, ut scribantur Sermones mei? Quis mihi det, ut exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi laminâ vel certe sculpantur in stuce? Ceux qui en font Moïse le Traducteur, comme l'auteur d'un des Commentaires sur Job, attribué à Origenes, disent qu'il l'a traduit de l'Arabe, ou du Syriacque. Les Thalmudistes, & les Rabbin en font Moïse l'auteur, & c'est le sentiment de l'auteur du second Commentaire, attribué à Origenes sur Job, de Methodius dans Photius, de Polychronius, de Julien d'Halicarnasse dans la Chaine, & de Nicetas sur Job. Il semble aussi que S. Jérôme soit de cette opinion. On n'apporte point d'autre raison de ce sentiment, que la ressemblance de stile. Pour moi je n'y en trouve point. Le stile du livre de Job est figuré, poétique, obscur, plein de sentences, on y trouve une infinité de termes Arabes, & Syriacques; cela est éloigné du stile du Pentateuque. Origenes rejette ce sentiment, Tom. 5, in Joannem, où il nie formellement

lement, que Moÿse ait écrit d'autres Livres, que le Pentateuque. *Saint Gregoire*, qui l'attribuë à Salomon, n'a point de preuve de cette conjecture. Ceux, qui l'attribuent à Jeremie, se fondent sur la conformité de style, & sur les termes Syriaques, qui s'y rencontrent. *Codurcus* l'attribuë à un Prophete d'Idumée sur des conjectures frivoles. Quelques uns l'attribuent aux juifs en Babylone sans aucun fondement. Ainsi l'on ne peut rien dire de l'auteur de ce Livre, si non qu'il est entierement inconnu.

(e) Journal des Scavans 1688. Tom. XVI. p. 334. 335.

On auroit honte de refuter les rêveries des Rabins qui ont avancé que Job n'estoit qu'un personnage feint par Moïse pour adoucir par le recit de ces aventures le chagrin des Israélites dans le desert.

Ezechiël parle de Job comme d'un homme veritable. Le S. Esprit propose l'exemple de sa patience avec celui de Tobie. S. Jaques le represente comme le modele d'une inébranlable fermeté, & le joint à Jesus-Christ. D'ailleurs son nom propre, celui de ses amis, de ses fils & de ses filles, font juger que ce n'est pas un homme inventé à plaisir. La vuë d'une patience qui ne fut jamais, auroit estoit esté un moyen peu propre à nous exciter à la patience dans de grandes afflictions.

Pour ce qui est de l'histoire, on ne scait au vrai par qui elle a esté composée. *Saint Gregoire Pape* a cru que Job avoit écrit lui mesme ce qu'il avoit souffert. Quelques uns ajoutent qu'il l'écrivit en Arabe, & que cela paroit par des expressions propres à cette langue-là, & que Moïse le traduisit en Hebreu. D'autres l'attribuent à *Isaïe* ou à quelqu'autre Prophete. Cette incertitude ne nous doit pas mettre beaucoup en peine. Il importe peu de scavoit qui a écrit ce livre, puisqu'il est constant que c'est Dieu qui l'a dicté.

(f) Christianus Chemnitius dissertat. de Persona & Libro Jobi Cap. 8. §. I.

Sed de auctore instrumentali seu ministeriali nimum quantum controversatur. *Nicetas* in sua *Cat. libri Hiob* aliquem ex Sapientibus Hebræis autorem & Scriptorem fuisse, autumat, cujus sententiam approbat *Bolducius prælud. 1. in Hiob. fol. 2.* At minus solidè illam probat *Isidorus 6. Etymolog. cap. 2. refert*, quod sint, qui statuunt ab aliquo Prophetarum librum Hiobi fuisse conscriptum, quæ tamen sententia pauca admodum probabilia habet indicia. Sunt, qui Salomonem auctorem faciunt. Sed huic sententiæ, ut alia taceam, præprimis antiquitas historiæ Jobæ obstat. Sunt quoque, qui amicos Hiobi autores faciunt, cum congruens videatur, ut qui testes adsuerint, atque audiverint Jobum, iidem Scriberent, quæ audissent & vidissent, præprimis cum Hiob hoc desiderasset, ut auditor aliquis verba sua fideliter exciperet & literarum monumentis consignaret; quæ sententia non quidem aleo mala, minus tamen firma & suasibili nititur conjectura. Dux celebres sunt opiniones, quarum altera Moïsen; altera vero ipsum Hiobum autorem fuisse asserit: Sed quæ earum præferenda non adeò clarum, hinc multi utramque conciliant, dicentes, quod Job primitus rerum suarum historiam annotaverit linguâ Arabicâ; Moïses vero in hebræam linguam eandem transtuleris, ac principium & finem adjeceris.

(g) Bibliothecæ Universellæ & Historique de l'Année 1686. Tom. I. p. 379.

L'Auteur croit aussi que Job a vécu dans le même temps, qu'il étoit petit fils de Nachor frere d'Abraham & qu'Elihu qui est l'un de ceux qui parlent dans son Livre & qui étoit son proche parent, est l'Auteur de cet Ouvrage. Cette insertion se trouve à la p. 24.

(h) Kipping. Exerc. ad Script. Sacr. Ex. I. pag. 57.

Libri Scriptorem quærunter eruditi & vix invenerunt. Moïsen redigisse in ordinem cum Rudimentis quædam sermone Arabico descripta nactus esset apud thronem socerum suum producit R. Salomo, Origenes, Adamantius, Sixtus Senens. l. 1. Bibl. p. 9. Job. He. Ursin. Exerc. famil. de Zoroastre p. 223. & Vol. 2. An. l. 4. c. 11. R. Abraham in Juchasin fol. 9. R. Manasseh Ben Israel l. 1. de resurr. mort. p. 124. Bellarmin. de Script. Eccl. p. 5. 6. Contra Moïsis opus non est quid dicendi genus probat recentius seculum. Tum quoque multa ex Psalmis & proverbiis accepit ut diligens lectus demonstrat. Liber Jobi prosa incipit, hexametrolabatur, dactylo spondæoque currens pedes sermone finitur, ait Hieron. præf. ad h. l. Hic præhendit nonnulla Scal. in Euseb. p. 7. quem vide.

(i) Id. Exerc. XII. §. 6. p. 69.

Arabica plurima sunt apud Jobum itaque compositor ejus operis Moïses non est qui in libris omnibus purum Hebraicum loquitur.

(k) Neumannus Dissert. de psalterio Salomonis hab. Witteb. 1687. §. XV.

Sed & profectum hinc existimo, quod Jobi liber cum sapientiam insignem spiret, à Salomone exaratus esse quibusdam dicatur. Quam sententiam Gregorio Naz. adscribit Polychronius in præmio ejus Commentarii, quem in Jobum reliquit. Ac nostro ævo Grotius, Ezechiel quidem vetustiorum libri Scriptorem arbitratur at Davide & Salomon recentiorum: quod ex horum scriptis pleraque illuc translata agnosci possint. Præf. Coment. in Job. Fridericus quoque Spanhemius, qui Jobi Historiam accuratè nuper exposuit, à Jobo quidem aut Jobi amicis res in adversaria primum fuisse lingua Patria relatas existimat, Arabica nimirum aut Syriaca veteri & ex iis demum circa Davidis & Salomonis tempora ab homine Ebræo conflata istam, quam tenemus, historiam. Vid. ejus Historia Jobi cap. XII. seq. Hinc Turcis ea hodiernum adhære Superstitio, ut Salomonis consiliarium fuisse Jobum opinentur, nec proinde Imperatores suos ad fastigium evehunt, priusquam ad S. Hiobi Simulacrum profecti tolerantia pariter ac Sapientia exemplum inde petant. Haud secus, ac Reges Gallia ad D. Marculphum, Polonia autem Reges ad Martyrii locum S. Stanislai pridie coronationis solenne iter instituunt. Vid. Aud. Stat. Turc. lib. I. cap. II. Conf. Thuan. ad An. M. DC. x. Piasecius de Coronat. Uladislai p. 45.

(l) Jugements des Scavants Tom. IV. part. I. pag. 88. 89. num. 182. do P. Claude Fran Menetrier Jesuite Traitté de l'Opera. L'auteur voulant donner plus d'autorité à tout ce qu'il avance,



a point fait difficulté de faire remonter l'origine de l'opera non seulement jusqu'à David, mais encore jusqu'au temps de Moïse, & de Job, prétendant que le livre qui porte le nom de ce dernier est une véritable Representation Dramatique &c.

Idem n. 1092. p. 2.

Nous avons de la Poësie de Moïse le cantique du deuteronomie (1), & le livre de Job, dont il est l'Auteur, selon toutes les apparences. S. Jérôme dit qu'il n'y a rien de plus beau, que ce Cantique, ni rien de plus accompli, que le livre de Job pour la Poësie mesme; & il ajoute sur la foy de Joseph, & d'Origene, qu'ils estoient composez en vers Hexametres & Pentametres (2) & pag. 5. not. 8. Le P. Menestrier au traité des Represent. en Musique, temoigne, que le livre de Job est une Piece Dramatique, & d'autres Critiques l'ont aussi considéré comme une Comedie sainte faite pour l'instruction & la consolation des Israelites durant leurs voyages & leur séjour au desert d'Arabie.

(1) C'est le XXXII. Chapitre du Deuteronomie.

(2) Hieronym. præf. in Chronic. Eusebian.

(m) Senault in præfat. in Paraphrasin Jobi pag. 10. 11.

Mais ils ne conuiennent pas si absolument de l'auteur de cet ouvrage: la plus commune opinion pourtant, & la plus raisonnable, ce me semble, est que Job se voyant restably dans sa premiere grandeur, & s'entretenant de les miseres passées, en auoit luy-mesme escrit l'Histoire, & qu'estant tombée entre les mains de Moïse, ce grand homme la mit en vers pour la consolation de son peuple, & l'a embellit des plus riches ornemens, & des plus eclatantes figures de Poësie. En effet, ie puis assurez qu'il n'y a point de liure au monde, où les manieres de parler soient plus nobles, les pensées plus genereuses, les descriptions plus riches, & les comparaisons plus naïves: Aussi est-il aisé de juger, que celui qui en est l'Auteur auoit de grandes lumieres, & que la revelation ou l'estude luy auoit appris tout ce qu'un homme peut scauoir.

(n) Nic. Caussin. de Eloq. Sac. Hum. lib. XV. p. 742. col. 1. in f.

Jobus fertur quintus fuisse ab Abrahamo. Quam scio nonnullos hoc scriptum Mosi tribuere, inter quos est Methodius Martyr, & Episcopus, sed non nequit a Jobo primum Ambicis literis consignatum, & ex eo inde volumine librum a Moïse compositum, quem nunc in manibus habemus. Verum, quid ad nos attinet, non noverimus hæc sive a Jobo dicta sint, sive a Moïse, & si Spiritus afflatu, atque impulsu fuisse dictata.

JODOCUS v. Gbistelius.

(1453.) JODOCUS SINCERUS; cujus mine erat Itinerarium Gallie, est Justus ZINERLINGUS. vide Hanckium de Scriptoribus Romanarum Part. I. cap. LXIV. Artic. I. p. 236.

(1454) JOHANNIS ABBATIS Prologus ad Imperatricem Viduam Henrici Imperatoris in opus precum à se compositum ex patribus, legitur in Analectis Jo. Mabillonii pag. 133. usque ad 143. ubi incipit libellus & pag. 153. aliæ orationes XXII. quarum ultima est ad S. Johannem Evangelistam. pag. 161. quas partim ipsi Johanni, relinquit Mabillonius, partim ANSELMO tribuit certo vel dubitanter, partim AMBROSIO & AUGUSTINO ut in excerptis (a) subjunctis videre est. Unde Fiscamnensem Abbatem p. 177. illum fuisse docemur: Adde Caveum Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 419.

(a) Mabillon. Analect. Tom. I. p. 68.

An Johanni tribuenda sint, dispiciendum est. Quæ in Metensi codice reperiuntur, alia manu prima, alia secunda descripta sunt. Prima quidem libellus primo Joannis ac posterior cum orationibus subsequentibus usque ad duodecimam: quæ sicut & sequentes, secundaria manu exarata est. Quæ primi generis sunt, omnia (si Wilhelmi Abbatis orationem, quæ auctoris sui nomen præfert in codice, excipias) Joannem auctorem habere mihi videntur: cæteras vero orationes secundaria manu scriptas Sancto Anselmo tribuo. In his orationibus tres inveniuntur ad Sanctam Mariam, quas esse puto eas, de quibus mentionem facit Anselmus ipse in lib. 1. Epistola 20. ad Gondulfum. Orationem XVII. incipientem ab his verbis, Terret me vita mea, memorat tribuere Anselmo Durandus Abbas, in ejusdem libri epistola 61. An vero oratio ad Sanctam Joannem Evangelistam eidem Anselmo tribuenda sit, dubium me reddunt hæc verba: Si agnoscis nomen tuum, rogo te per ipsam dilectionem, agnoscam in tanta necessitate auxilium tuum. Ioannes, Ioannes, &c. Ex quibus verbis aliisque consimilibus conjectura est Autori nomen fuisse Iohanni.

Pag. 170. Oratio sexta ante Missam dicenda, cujus exordium: Summe Sacerdos, nullum auctoris nomen præfert in codice Metensi. Hanc alii Ambrosio tribuunt, alii Anselmo: mihi vero Iohanni tribuenda videtur. Certè ex ea idem idem sententias adducit Iohannes in libello posteriori, in oratione secunda, undecima & in aliis: & apud Anselmum prolixior est ea oratio post illa verba: in commemoratione tua & salute nostra. Nam quæ sequuntur apud Anselmum & in aliis editis libris usque ad hæc: peto clementiam tuam, ut descendat super panem & calicem &c. apud Iohannem desunt, videnturque alterius esse auctoris quæ episcopalem curam habuerit.

Ibid. Ergo hæc oratio auctorem habet Iohannem, aut certe alium ætate superiorem: amplificatorem vero forsitan sanctum Anselmum; ob idque Anselmo à posteris adscripta.

Pag. 171. Ceterum non facile in animum induxerim, Iohannem, qui ex antiquis Patribus, maxime ex Augustino, scripta sua derivat, quidquam delibasse ex Anselmo, qui Iohanne sene juvenis erat. Quippe Anselmus annorum XXVII. factus est Becci Monachus anno M. LX, post biennium Prior in quindecim annos: Abbas dein anno M. LXXVII. qui Iohannis Abbatis Fiscamnensis obitum præcessit. Ex quibus verisimilius efficitur, Anselmum quædam a Iohanne homine sene mutuatum fuisse, quam Iohannem ex Anselmo Iuniori.

Et quidem Prologus decem Meditationum apud Anselmum, ordine tantisper immutato, acceptus est ex Johanne in libelli posterioris parte tertia, uti & caput primum earundem Meditationum ex parte prima ejusdem libelli: tametsi etiam in Alcuini Confessione Chiffletiana reperiuntur. At vero Johannes in locis præcitatis ex hac oratione sextabinc inde versus interserit, uti solet ex propriis, quod argumento est eum hujus orationis sextæ esse conditorem.

Pag. 174. jam verò si tam priorem Johannis libellum, quam sequentia opuscula conferamus cum libro Meditationum, qui sub nomine Augustini vulgatus est, eadem in utrisque de verbo repetita inveniemus. Itaque opere pretium me facturum putavi, eumque harum annotationum fructum mihi proposui, ut uter auctor ab altero hæc mutuatus sit, aperiam. Atqui in libro Meditationum Augustiniano manifesta apparent plagiarum & confarcinatoris indicia.

Pag. 176. Ex hac collatione manifestè confititur id, quod hætenus demonstrandum suscepi, scilicet Meditationum collectorem ex variis Johannis opusculis unum corpus Meditationum compegisse, exceptis uno & altero capitulis, ac proinde Johanne esse posteriorem. Itaque sic res processisse videtur, Johannes ex Patribus, maximè ex Augustino & Alcuino, sententias decerpendo, libellos præcum duos aliasque orationes composuit. Hæc ut ad manum haberet, continuâ serie male digesta in unum collegit aliquis confarcinator. Quæ collectio, quia Augustini genium sententiasque referebat, Augustino à posteris adscripta est. Quæ in re nescio quo fato id Johanni accidit, quod ne accideret studiose præcaverat in præfatione libri prioris, Agnetem Augustam obtestatur, uti daret operam, ne quis Librarium scripta sua vitaret, sive aliquid addendo, seu subtrahendo, aut immutando: quæ nihilominus omnia passus est a Meditationum compilatore. At quis tandem ille compilator? certe non facile est definire. Lovaniensium censura hæc est: Auctor est vel beatus Augustinus, vel qui ejus libros non indiligenter legit. Atqui jam superius demonstravi, hæc collectionem fere integram constatam esse ex Opusculis Johannis Abbatis, qui Augustini sententiis idem idem usus est. Non ergo Augustinus harum Meditationum Auctor: sed aliquis alius Johanne posterior. Anselmo eam tribuit Theophilus Rainaudus, hæc adductus ratione, quod nonnulla ex Anselmi genuinis libris desumpta sint. Verum neque hæc ratio id evincit, neque tam Anselmi, quam Johannis Abbatis scriptis constat hæc collectio. Neque sane credidimus, Anselmum, hominem tantum, ex meris auctorum equalium plagis libros confarcinasse, qui ex propriis ingenii sui fontibus propria condere natus erat: aut, si id tentasset, tam male rem executurum fuisse.

Quisquis vero collector ille sit, certe monachus fuit. Cujus rei argumentum est, quod in cap. VI. Meditationum, ubi Johannes habet cum veris & perfectis servis tuis; Collector reposuit: cum veris & perfectis Monachis, quorum vestigia imitari nequeo &c.

(1454.) JOHANNIS Apostoli nomine, à LEUCIO conficta quædam, Innocentius Ep. 3. ad Exuperium refert, v. supra Andreas & Jacobus & Minor Melito.

Huic JACOBO MINORI tributam à quibusdam esse Apocalypsin, observat Wolsey 379. qui tamen contra nititur. ALII cuidam JO-

HANNI, neque Apostolo neque Evangelistæ, tribuit Dionysius Alexandrinus, vide Du Pinii Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 189. (a) la Bibliotheque Universelle de l'année 1686. tom. 3. p. 71. & Tom. XII. pag. 455. (aa) Idem tamen CERINTHO, cui à quibusdam, adscribebatur, abjudicat. Supposititiam Johanni Apostolo Apocalypsin exhibet Lambecius Commentar. Bibliothec. Cæsar. lib. VIII. pag. 44. (b) Maxime omnium inter libros N. T. hæc Apocalypsin impugnatam fuisse notat ex Balthasare Stoibergio, l' Histoire des Ouvrages des sçavans Aoust 1688. p. 483. (c) adde les Nouvelles les lettres Juin 1686. p. 656. (d) Omnes circa hoc scriptum difficultates complexus Amicus meus ex Auditore carissimo M. Gustavus Schrödter, Apocalypsin Sanctam, & Auctoritate Canonicam & præcipue ad Auctorem Johannem Evangelistam & Apostolorum indubitato referendam esse, peculiari dissertatione hab. Rostoch. 1697. demonstravit, & præcipue male ad CERINTHUM §. 18. aut ad JOANNEM THEOLOGUM, Apostolo contradistinctum §. 19. aut ad JOANNEM MARCUM §. 19. referri, evincere studet. Adde Augusti Varenii Rationar. Theolog. de Script. Eccles. Secul. II. pag. 19 §. 20. (e) & ve maxime Cavei Antiquitates Apostolicas, ubi præter Dionysii Alexandrini veterumque sententias nova peculiaris Grotiana de JOHANNI PRESBYTERO familiari & Auditore Apostol memoratur p. 158. & 159.

II. Duas Posteriores Epistolas Johanni Apostolo abjudicatas, & JOHANNI PRESBYTERO adscriptas vide apud Miræum Bibliothec. Eccles. p. 6. & 9. (f) & in Actis Erudit Lipsiens. 1690. p. 547. (g) Historiam de Obitu & Resurrectione B. Virginis Johanni Apostolo suppositam docet Lambecius Diar. Sac. Itin. Cællens. p. 196 197. 198. (h)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 189.

Dans le premier il exposoit son sentiment sur cette question, & dans le second il répondoit aux raisons de Nepos, & aux témoignages de l' Apocalypse, en disant sur ce dernier chef, que quelques-uns ont rejeté le Livre de l' Apocalypse, comme étant de l' Heretique Cerinthe, qui n' admettoit d' autre beatitude, que celle qui consistoit dans les voluptez charnelles, que pour lui il n' osoit le rejeter entierement, parce qu' il étoit estimé par plusieurs Chrétiens: mais qu' il étoit persuadé qu' il avoit un sens caché, qui est peut-être compris de personne; qu' il avoit que c' est un Livre d' un Auteur inspiré du S. Esprit, qu' il croit néanmoins qu' il n' étoit point de S. Jean l' Evangeliste, mais d' un autre qui portoit le nom de Jean comme lui, ce qu' il tâche de prouver par la difference du stile, & des pensées. Eusebe rapporte des fragmens considérables de ce Livre, dont nous avons tiré ce que nous venons de dire; voyez le Liv. 3. de son histoire Ecclesiastique Chapitre 28. liv. 7. Cha. 24. & 25.

(aa) Bibliothec. Univers. Tom. XI pag. 455.

Cajus auctor orthodoxe, qui vivoit sous Zephyrin, c' est à dire, à la fin du second siecle, attribue l' Ap-

calypse nettement à Cerinthé & l'accuse d'introduire des visions monstrueuses comme si elles avoient esté écrites par un grand Apôtre & qu'elles luy eussent esté revelées par les Anges, afin d'establir son regne charnel de mille ans.

(b) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæs. Lib. VIII. p. 44.

Quarto, & quidem a fol. 108. pag. usq; ad fol. 115. pag. 1. Joannis Apostoli & Evangelistæ Apocalypsis supposititia, in qua etiam agitur de Anti-Christo. Inscríbítur ea atq; incipit hoc modo: Ἀποκάλυψις ἔστι ἀγία Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἀντιχρίστου. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν ἔκρινεν ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρεγγυημένην ἐγὼ Ἰωάννης μόνος Ἰππὶ τοῦ Θαβώρ &c.

(c) Histoire des Ouvrages des Sçavans. Aoust 1688. p. 482.

L'Apocalypse est le Livre du Nouveau Testament qui a été le plus généralement attaqué. Quelques uns ont dit sans balancer, que la construction du 4. vers. du 1. ch. ne se pouvoit pas sauver, & que tout étoit plein de solecismes. Erasme a soutenu fortement la même chose. Et Eusebe a rapporté une Lettre de Denys, Evêque d'Alexandrie, qui pretendoit que S. Jean l'Evangeliste qui a aussi écrit l'Epître Canonique, n'étoit point l'Auteur de l'Apocalypse, à cause de la différence du stile, & parce qu'il y avoit des solecismes. D'autres ont crû que les Apôtres accoutumés à parler Syriaque, qui étoit la langue vulgaire dont Jésus-Christ même s'étoit servy, avoient concû dans la langue Syriaque ce qu'ils avoient dessein d'écrire en Grec qui étoit la langue la plus universellement répandüe par tout le monde: en sorte qu'ils donnoient aux termes Grecs un tour & une construction Syriaques. L'Auteur montre que S. Jean n'a pû se regler par la langue Syriaque, où les noms sont indeclinables: ce qui eust fait une étrange Barbarie dans le Græc, où ils sont déclinables.

(d) Nouvelles de la Republique des Lettres. Juin 1686. p. 656.

L'Apocalypse de S. Jean a été la plus exposée & rebüt. Cajus ancien Prêtre de Rome l'attribuoit à l'hérétique Cerinthus: S. Denis d'Alexandrie remarque que plusieurs avans lui l'avoient rejettée, comme un Livre plein de fictions & de faussetez, mais que plusieurs autres l'approuvoient; que pour lui il n'osoit pas la retenir, & qu'il croioit qu'elle avoit un sens caché; il cherche de prouver par plusieurs raisons qu'elle n'est point de Jean. S. Jerome qui la recevoit pour bonne, dit dans sa Lettre 129. que la plupart des Eglises Greques la rejettent. Amphilochius remarque aussi que de son temps elle étoit plus rejettée que reçüe, mais enfin elle a été mise dans le Canon par le Concile de Carthage.

(e) Aug. Varenii Rationar. Theologic. de Scriptor. Ecclesiast. Sæcul. II. pagina 20.

Debetur illi fabuloso Papiæ dubium de Apocalypsi Canonica, eademque Auctoris Johannis Evange-

listæ, cui solam adscripsit Historiam Evangelicam, & Epistolam primam, prout duas minores Epistolas & Apocalypsin Johanni Presbytero, non Apostolo, cujus diversum quoq; ab illo Evangelistæ sepulchrum notat apud Ephesum. Conferatur Euseb. l. 3. c. 33. & Hieron. l. alleg. ut rectius tamen hic Hieronymus concludat pro Autore Apocalypseos Johanne Evangelista, quam Eusebius ad Papiam ejusq; Presbyterum Johannem declinans.

(f) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 6. & 9.

Scriptit autem & unam Epistolam, cujus exordium est: quod fuit ab initio, quod audivimus, & vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ: quæ ab universis Ecclesiasticis & eruditis probatur. Reliquæ autem duæ, quarum principium est: Senior electæ Dominæ & natis ejus: & sequentis, Senior Cajo carissimo, quem ego diligo in veritate: Joannis Presbyteri asseruntur; cujus & hodie alterum sepulchrum apud Ephesum ostenditur, & nonnulli putant duas memorias ejusdem Joannis Evangelistæ esse: super qua re, cum per ordinem ad Papiam, auditorem ejus, ventum fuerit, differemus.

Pag. 9. Ex quo apparet, in ipso catalogo nominum, alium esse Joannem, qui inter Apostolos ponitur; & alium Seniore Iohannem, quem post Aristionem enumerat. Hoc autem diximus propter superiorem opinionem, quam à plerisque retulimus traditam, duas posteriores Epistolas Iohannis non Apostoli esse sed Presbyteri.

(g) Acta Eruditor. Lipsiens. ao. 1690. pag. 547.

Papia enim præceptorem Iohannem Presbyterum a Iohanne Apostolo distinguendum esse putat (Henr. Dodwellus in Dissertat. in Ireneum & huic quidem Evangelium tantum & primam epistolam, illi vero secundam & tertiam epistolam Johanneam cum Apocalypsi tribuit. Inde factum censet, quod qui sub initium seculi canonem novi Testamenti collegerunt, secundam & tertiam epistolam Iohannis & Apocalypsin omiserint, cum tantum Apostolorum scripta, & quæ Apostolorum fide niterentur, ut Marci & Lucæ Evangelium, in canonem referre voluerint.

(h) Petri Lambecii Diarium Sacri Itin. Cellens. p. 196.

Ulti ergo apud Latinos tenebrio nescio quis sub nomine Melitonis Episcopi Sardensis Libellum de obitu & assumptione B. Dei Genetricis edidit, sic quoq; apud Græcos fuit, qui de eodem argumento componeret libellum, & sub S. Iohannis Apostoli & Evangelistæ nomine publicaret; ut testatur Epiphanius monachus & presbyter in principio Opusculi sui de vita sanctissimæ Deiparæ his verbis:—

Pag. 197. & 198. Et alius Iohannes, qui Theologi nomen sibi vendicat, notam mendacis in se accepit. Hæc Epiphanius. Opinor autem Historiam hanc de obitu & assumptione B. Dei Genetricis, quæ S. Iohannis Apostoli & Evangelistæ nomine falso fuit inscripta; hæcenus nondum produsse in lucem; sed eandem esse quæ in Augustissima Bibliotheca Cæsarea Codice manuscripto, inter Theologicos Græcos

quadragesimo nono, S. Iacobo Apostolo, qui Ἀδελφός ἢ  
 Ⓞ sive Frater Domini cognominari solet, attribuitur  
 his verbis: Κοίμησις τῆς Ἁγίας δεσποτῆς ἡμῶν  
 καὶ Θεοτόκου Μαρίας, συγγραφεῖσι ὑπὸ Ἰακώβου ἢ  
 ἀδελφοφίτου, h. e. Obdormitio sanctissimæ Dominae  
 nostræ & Dei-genetricis Mariæ, conscripta a Iacobo  
 Fratre Domini. Principium ejus hoc est: Τῆς  
 ἁγίας ἐνδόξης Θεοτόκου καὶ ἀπαρτήνης Μαρίας καὶ τὸ εὐ-  
 ωδὸς ἐν τῷ ἀγιῷ μνήματι ἢ Κυρίᾳ ἡμῶν ἐρχομένης Ἰου-  
 μιάσαι &c. Quamvis enim hac Narratione S. Ioannes  
 Evangelista ita loquens introducit, ut ipse potius,  
 quam Iacobus, autor ejus simuletur, quemadmodum &  
 hoc fragmento videre est. — —

Hec incognitus ille Narrationis author sub perso-  
 na S. Ioannis Evangelistæ sive Theologi. Verum enim-  
 verò sive S. Ioanni Evangelistæ, sive S. Iacobo Fratri Do-  
 mini ea Narratio titulo tenus adscribatur, minimè du-  
 bium est, quin aequè supposititia sit, quàm altera illa,  
 quæ sub nomine Melitonis latinè circumfertur.

JOH. AUSTRIACUS al. Magirus v.  
 Alsted. Syft. Mnem. l. I. c. 30 p. 430.  
 Citatio est Diecmanniani margi-  
 nis hoc loco.

(1455) JOHANNES DIACONUS Roma-  
 nus, quomodo cum JOHANNNE Diacono & MO-  
 NACHO Cassinensi confundatur docet Olearius  
 Abac Patrolog. pag. 248. (a) An & Commentari-  
 us s. Brevis Expositio in Heptateuchum, quæ sub Jo-  
 annis Diaconi Romani nomine extat, revera ejus  
 sit, dubitat Caveus Historiæ literar. Scriptor.  
 Ecclesiast. p. 394.

(a) Olear. Abac. Patrolog. p. 248. 249.

Johann. Diaconus Ecclesiæ Romanæ, Sige-  
 berto catal. c. 106. laudatus, & Anastasio Biblioth. fami-  
 liaris, circa annum 874. scripsit libros IV, de vita & ge-  
 stis Gregorii Magni P. R. Iohanni VIII. Papæ dedica-  
 ros, (unde patet grandis eorum error, qui ex Diacono  
 Papam factum tradunt, quos arguit Labbeus p. 557.  
 conf. Voss. h. stor. lat. lib. 2. cap. 36. pag. 326. & Gerh.  
 pag. 518. Probè autem distinguendum hunc Joh. Dia-  
 conum a Johanne Diacono & Monacho Cassi-  
 nensi docet Joh. Bapt. Marus, Romanus, not. ad  
 lib. Petri Diac. de viris illustr. Cassin. c. 38. pag. 63. con-  
 tra eos qui utriusque opuscula inter se confundunt, &  
 unum ex duobus faciunt. Iohannis quoque Diaconi li-  
 brum de Basilica Lateranensi ante annos 430. scriptum,  
 allegat Onuphrius Panvinus, libro de 7. Urbis Ec-  
 clesiis basil. pag. 146. qui liber tamen non immerito dubius  
 habetur, cum nec Trithemius aut Bellarminus, inter  
 Script. Eccles. nec Anton. Possevinus in appar. ejus  
 meminerit. vid. D. Dorsch. de tunica J. C. incon-  
 sul. c. 2. §. 19.

(b) Cave Histor. Literar. Script. Eccl.  
 pag. 394.

Cæterum in Bibliotheca S. Germani Parisiensis ex-  
 tate MS. dicitur sub Joannis Diaconi nomine Commen-  
 tarius, seu Expositio brevis in Heptateuchum, qui  
 tamen an nostri revera sit, inter eruditos non satis con-  
 venit.

(1456) IOHANNES EPISCOPUS Hie-  
 rosolymitanus. Qui ejus nomine extat

(I.) Liber de Institutione Monachorum, in-  
 terprete Aymerico, Patriarcha Antiocheno, Lati-  
 ni cujusdam auctoris esse censetur à Miræo Bibl.  
 Eccles. p. 162. Hierosolymitano tamen etiam  
 tribuit Olearius Abac. Patrologici p. 256.

(II.) Commentarius in Evangelium S. Mat-  
 thæi. Inter CHRYSOSTOMI opera habetur  
 teste Caveo loc. cit. Hierosolymitano tamen resti-  
 tuere eum nititur Labbeus apud Olearium Abac  
 Patrolog. p. 256. (a)

(III.) Fragmenta Perpetua Commentarii in Ev-  
 angelium S. Marci. Idem est CHRYSOSTOMI  
 Cave Histor. literar. p. 163.

(IV.) Commentarii in Evangelium S. Lucæ  
 & Hi sunt CHRYSOSTOMI. vide Caveum loc  
 citat.

(V.) Homilie numero xxxiii. nomine  
 tenus recensitæ a Guiljelmo Cave Histor. lite-  
 rar. Scriptor. Ecclesiasticor. pag. 163. 164 (b)  
 Omnes sunt CHRYSOSTOMI.

Ioannes tamen Wastelius falso Chryso-  
 sto mo adscribit multa, quæ sunt Ioannis Hierosoly-  
 mitani evincere conatur apud Miræum Bibl. Eccl.  
 p. 118. (c)

(a) Olear. Abac. Patr. p. 256.

Inter alia tribuitur illi liber de institut. primo-  
 rum Monachorum, quem Bibl. Patr. Paris. edit. 2. ex-  
 hibet Tom. 9. f. 1241. ac Paulus Sherlogus acerbe con-  
 travit; cujus non pauca profere D. Dorschæus, syllog.  
 semestr. f. 88. 96. quæ scilicet opposuit libro isti, in quo fe-  
 re uno tota Ordinis Carmeliticæ ad Eliæ tempora exten-  
 sita structura. Confer omnino crisin Labbei pag. 589  
 itemq. B. Gerh. p. 330. & quæ superius circa Cyrillum  
 Alexandrinum diximus. Eidem Johanni vindica-  
 tur a Carmelitis commentarius in Matth. qui pe-  
 longa temporum intervalla sub Autoris Imperfecti  
 Operis schemate Iohannis Chryso-  
 stomi nomine palliatus comparuit. Vid. Dorsch. scrupul. relig.  
 dedic. I. : ( ) : ( II. b. & scrup. 8. p. 266. Imo iterum  
 adde gravem in suæ religionis homines (sui, suorum,  
 nimio amore occæcatos) censuram, prolatam a Labbeo  
 pag. 586.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor.  
 Eccles. p. 163.

Homilia in Josephum, & de Castitate.

Homilia VI. in Job.

Fragmentum Homiliae proœmialis in Psalmo.

Homilia in aliquot Psalmos.

De tribus pueris & fornace Babylonica.

De Susanna.

De decollatione S. Joannis Baptista.

De vitandis Scandalis.

De Divite & paupere, & eleemosyna faci-  
 enda.

Homilia in Marcum XIV.

Homilia in Lucam V.

Homilia in Joannem III.

In laudem S. Crucis, & de transgressione  
 Adam.

De Eucharistia in encaniis.

In Ascensionem Domini.

De Pentecoste.

De Spiritu Sancto Homilia II.

De Christi divinitate.

De Fide & Lege natura.

In Præcursores Domini.

De Ecclesia, sive Turture.

In SS. Petrum & Paulum.

In S. Thomam.

In SS. XII. Apostolos.

In S. Stephanum.

De Pœnitentiâ Homilia III.

De David.

De Persecutione Novatianorum.

De Vanitate hujus sæculi.

De Cæco & Zacchæo.

De Pseudo-Prophetis & Hereticis.

In terra-motum, & in divitem, & in Lazarum, & de Servitute.

Sermo de S. & Consubstantiali Trinitate.

Opuscula ista ab Homilia in Iosephum inclusive, si non omnia, saltem fere omnia inter Chrysostrōmi opera habentur.

(c) Miræus, Bibl. Eccl. p. 118.

Joannes Wastelius — — ad præsumptos habet libros tres Vindiciarum pro Joanne Hierosolymitano: in quibus opera varia, Joanni Chrysostrōmo, Origeni aliis-ue falso adscripta, conatur Joanni Hierosolymitano asserere.

(1457.) JOHANNES XIX. aut XX. Papa antea dictus PETRUS HIPANUS, juxta Lindenium de Scriptis Medicis pag. 526. & Mercklin. Linden. Renovati pag. 893. b. aut PETRUS JULIANI, quod placet Caveo Historiæ literariæ script. Ecclesiast. pag. 511. Afferitur ipsi his Auctoribus locis citatis *Thesaurus Pauperum*. Cui *Canones Medicos* superaddit Ziegler *Schauplatz* pag. 588. n. 3. col. 2. indicante *Symbola Schröteringiana*, quæ & addit *Wagensel*. Peræ Juvenil. *Loculam*. 3. Part. II. pag. 357. in f.

(1458) JOHANNES XXII. Papa antea dictus BALTHASAR COSSA. vide Thomam Heyn! Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 362. b. vi ibi ejus citat nomine: *Extravagantes*, quas tamen nec ab illo, nec ab alio quopiam Papa approbatas, sed privatâ auctoritate collectas observat *Wharton* Append. ad *Caveo*. *Histor. literar.* scriptor. *Eccles.* pag. 13. a. qui & gentilitium nomen fuisse scribit JACOBUM OSSAM seu DEUSAM.

(1459) JOHANNES PARISIENSIS, seu DE PARISIIS, idem est qui Joannes de POLIACO M. PARISIENSIS Auctor libri famosi de *Propheta Regia & Papali*. Quem non debere conandi cum aliis qui eodem tempore Johannis Parisiensis nomen gesserunt, monet *Caveo* *Histor.* scriptor. *Ecclesiast.* 518. vide *Mirei* Auctar. de *Scriptor. Ecclesiasticis* cap. 403. pag. 22.

(1460) JOHANNI SINAITÆ, quem eundem cum Joa. CLIMACO aut SCHOLASTICO censet *Caveo* *Historiæ literar.* *Scriptor. Ecclesiast.* pag. 279. & 341. male adscribi *Historiam de Barlaamo, & Iosaphat* quæ sit genuinus JOANNIS DAMASCENI foetus, asserit *Jacobus Billius* apud *Caveum* loc. cit. & *Lambecium* *Commentar. de Biblioth. Cæsarea Vindob.* lib. VIII. pag. 290. 291. qui & huic sententiæ accedit p. 292. his verbis:

„Quibus etiam ipse alio posthac commodi-  
„ri tempore plura additurus sum. Interim au-  
„tem hoc tantum nunc moneo, bene notandum  
„esse, quod non solum in præstantissimo illo  
„Codice Manuscripto membranaceo, de quo in  
„præsens ex professo agitur, verum etiam in  
„aliis duobus ejusdem Augustissimæ Bibliothecæ  
„Cæsareæ Codicibus manuscriptis Græcis, Au-  
„tor ejusdem Historiæ *Iohannes* expresse appella-  
„tur *Monachus Monasterii Sancti Sabæ*, quodque  
„non minus clarè ibidem additur, Historiam il-  
„lam ab eo fuisse allatam in Sanctam Urbem  
„Hierosolymitanam; nempe priusquam is se con-  
„ferret in jam memoratum Monasterium, Octo-  
„ginta stadia, sive duo milliaria Germanica  
„Communia cum dimidio, Hierosolymis distan-  
„tum. De hac enim *S. Iohannis Damasceni* profectio-  
„ne in Sanctam urbem Hierosolymitanam, & de  
„subsequenti ejusdem *secessu in Lauram* sive Mona-  
„sterium Sancti Sabæ præclarum existat testimo-  
„nium in Vita ipsius, à *Iohanne Patriarchâ Hiero-*  
„solymitano conscriptâ, quam *Jacobus Billius*, ex  
„Græco in Latinum translata Operibus ejus  
„præfixit, suntque ibi verba, ad rem præsentem  
„maxime pertinentia, hæc. — *Hæc. Lamb.*

IOLAVINUS v. Campanus.

(1461) JONADÆ filios male credi auctores *Psalmi* 71. DAVIDIS, docet *Sixtus Senensis* pag. 13. lib. 1. adde citatos supra ad nomen Aggæi.

Ettitulum hunc integrum ab Interprete abjectum censet *Polus Critic.* Tom. II. pag. 958. 959. (a) eundem cum præcedenti *Psalmo* Davidi vendicans.

(a) *Polus Critic.* Tom. II. pag. 958. 959.

Argumentum. *Videtur hic Psalmus statim conscriptus post præcedentem, (cum quo Ezra eum coherere putat, sicut Psalm. 104. cum 103. coheret.) idcirco est ἀνεπίσημος. Scriptus est quum Absalomum fugeret, quod probat v. 9. Ne projicias me in tempore Senectutis meæ. Quum Saulem fugeret, erat tantum annos 30. natus.*

*Psalmus David, filiorum Jonadab & priorum captivorum] Ita Filii Ionadab erant Rechabite qui ideoprimitiæ captivorum dici poterant, quod, cum essent ἀναζόβιοι, & per pascha, &c. victum quærent, primi omnium à Chaldeis capti sunt. (Verum illi cum aliis adventante Chaldeorum exercitu, Hierosolyman se receperunt, ut diserte testatur Ieremias.) At hic titulus ab Interprete aliquo additus est imo inter somnia ponendus est.*

IONAS v. Beda.

ccc 3

(1462)

(1462) *Chilobertus* JONAS quod sit notissimus auctor *Iohannes Angelius* WERDENHAGEN, & cuius libri Pseudonymus scriptor, docet Christianus Thomasius, cuius verba ipsa (a) subijcimus ex notis ad Monzambanum p. 147. 148.

(a) Christ. Thomasius ad Monzambanum de Statu imperii Germ. p. 147. 148.

*Præ reliquis vero commendari meretur Chiloberti* *Jona* zwey nützliche und itziger Zeit bey diesem leyder betrübten und bedrengten Zustande des Christenthums hochnöthige Erinnerungs-Tractätlein / eins vom unnützen verwirrten und ungeistlichen Welt-Stande der Dom-Herrn und heydnischen Pharisäer / was es so wohl mit jener hochtrabenden Uppigkeit / als die er unchristlichen vermessenen Disputir-Sucht vor eine Beschaffenheit habe: das andere: ein verteutschter Beweis wie es mit ordentlicher Wahl eines Bischoffs oder Praelaten vor alten Jahren von der Apostel Zeit hero gehalten / und wie es wieder zum rechten Stande zu bringen. in 8vo 1622. Autor Pseudonymus est, vero nomine *Joh. Angelius Werdenhagen* / vir pius & diligens. Dignum est scriptum, quod iterum imprimeretur ob varias veritates utilissimas ibi contentas. Et posset commendationis loco ei præmitti acris censura in libellum & autorem lara à Colleg. Theol. Witteberg. quæ extat Part. 2. Consil. Witteb. f. 187. seq. Quibus enim pietas auctoris ex aliis ejus scriptis & genius Wittebergensium vel ex ipso hoc consiliorum volumine, si non aliunde, notus est, is certe vel ob ipsam hanc eorum acerbam Censuram magis estimabit istud scriptum, præprimis cum titulus libelli, (quem ideo integrum apposuimus) facile cuilibet ostendat, quamobrem irritati fuerint Wittebergenses. Prætextus fuit potissimus, quasi totum ministerium Lutheranum & Academiæ impie traduxerit auctor, quod tamen falsum esse ostendere poterant, quæ differit G. 1. b. & G. 3. b. Vera causa fuit, quod ex amore in Flacium non honorifice senserit de libello isto formule Concordiæ & Jacobo Andrea, quod nec dissimulant Wittebergenses. Ceterum quæ sit ipsorum Wittebergensium de Canonicis sententia patet ex Part. III f. 8. seqq.

(1463.) *Justus* JONAS, i. e. *Jodocus* KOCK, aut KOCH. Ita Thomas Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 364. & Baillet in Indiculo des auteurs deguizez p. 566. Extare ad ipsum quasdam Epistolas Erasmi Rotærodami, nomine *Jodoci Coci*, & *Jodoci Jona*, memorat Melchior Adami in Vita ejus, p. 261.

R. JONATHAN num sit THEODOTION v. *infra in Onkelos*.

JONATHAN v. *Helosius*.

JONES v. *Evans*.

(1464.) JONSTONUS Epistolam, quæ *Zacuti Lusitani* libro ultimo Histor. Medicar. præfixa est, pro sua non agnoscit in Conclus. Oper. *Idea Medic. pract. Nec titulum inquit, nec stylum* Scriptioni, nec locum literis competere, autographum ostendit. Moneo, ne quod quis calumniatur habeat. Hæc Symbola Rauschiana. Cui adde *Mastrichianam* &

Jonstonus Joannes.

*Scriptis de naturæ Constantia, diatribam, in qua Mundum nec ratione sui totius, nec ratione partium in pejus ruere, ostenditur. Prodiit libellus Amstelodami, apud Guill. Blæu 1632. in 24. Materiam auctor hujus tractatus se potissimum mutuatum dicit ex D. GEORGII HAICK-WILLI, S. S. Theol. Doct. Angli de hac thesi Anglice conscripto copioso tractatu, proprio tamen sensu servato. Legi tractatum cum voluptate, in quo multa vetera & nova scitu digna congesta sunt. Id notandum etiam quod in titulo libelli se auctor Polonum vocaverit.*

(1465.) Sub *Hermani* JOSEMA anagrammatico nomine edidit Joannes HAMMERUS Goslariensis Saxo, S. J. teste *Sorvello* pag. 460. a. & *Wittenio* Diarid Biograph. ad anno 1606. d. 30. May.

(I) *Prædicanticum Latinum*, rhythmis Germanis.

(II) *Declarationem missæ*.

(III) *Modum Prædicandi &c.*

DE SAINT-JOSEPH v. *Ange*.

JOSEPHUS v. *Busonus*.

(1466.) FLAVII JOSEPHI celeberrimi illius Græci de *Antiquitatibus Judaicis* Scriptoris *Periocham de Iesu Christo* libri XIIX. Cap. 4. jam inde ab exitu seculi quinti à Christo nato in dubium vocatam at nostro seculo communiter improbatam, aut corruptam falsis interpolationibus, aut omnino habitam commentitiam, legere est præcipue in XXX. illis Epistolis Philologicis & Philosophicis, de hoc testimonio Flaviano conjunctim editis à Christophoro Arnoldo 12. Noribergæ 1661. cui addita excerpta. XXIX. ex autoribus editis antiquis & novis, & post hæc omnia in laudatis auctoribus numerose aliis, in exercitatione historica super hunc locum Josephi 1688. edita loco disputationis publicæ habitæ, Præside m. Conrado Daniele Frick, quæ prolixè ac multifariam hæcenus ab aliis desuper scripta, in compendium doctissimum misit quaternionibus 3. cum  $\frac{1}{2}$ . Unde hic illud solum excerptimus pro nostri etiam præsentis instituti ratione, quod hujus in Josephum intrusi commenti auctorem EUSEBIUM audacissima confidentia facere non dubitavit Tanaquillus Faber disputationis hujus §. X. cui tamen *Arnoldus* in prolegomenis statim editi sui literarum XXX. & undetriginta excerptorum. Syntagmatis *Valesium* propulsasse docet. pag. 9. Denique *Frickius* noster genuinum illud testatur, & *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæsarea jam pridem ante ipsum lib. VIII. pag. 6. & 7. (a) qui locum hunc illi *Josepho* multis rationibus assertum it, p. 16. 17. seqq. Vide *Journal des sçavans* 1692. Tom. XX. pag. 235. *Cavei* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 16. b. Quam litem nostram

tram nunc non facimus. Adeatur Philippus Lambecius in Differt. de Script. Ecclesiast. Tom. I. p. 617. & 817. Friedericus Spanhemius in Introduct. ad Histor. & antiquit. S. p. 261. seq. nec non secutis anc Scriptis, de quibus Petrus Daniel Huetius Demonstrat. Evangel. pag. 46. (edit. Amst. Ao. 1680. in 8o.) Antonius Pagi in Crit. in Annal. aronii ad Annum Chr. XXXII §. 15. Thomas Trigius (locum illum Josephi de Jesu pro adulterino habens, eaque fini speciatim sese Lambecio opponens) in Prolegomenis ad editionem Operum Josephi procuratam Lips. Ao. 1691. in fol. bi & de versione RUFFINO tributa vulgo anonyma de qua Imbonati Biblioth. Latino-Hebraicæ pag. 233. affirmat Ruffinum Latine reddidisse Josephi libros XX. Antiquitatum, libros septem de bello Judaico, & libros duos contra Apionem. & versionem Latinam librorum XX. Antiqu. sub nomine EPIPHANII SCHOLASTICI edere non dubitavit Eduardus Bernhardus. Libros duos contra Apionem à Rufino Latine versos esse nullo motore dicitur, neque illa translatio usquam occurrit, etsi in vulgatis codd. Rufini præfert nomen. Hæc excerptente M. Fabricio accepi.

II. Josepho suppositum fuisse librum ἐπι τῶν παυτῶν, de Universo, ex Photio docet Lambecius Commentar. de Bibliothec. Cæsar. lib. VIII. p. 14. 5. (b) Cajo Presbytero eum adscribens. HIPPOCATHO tamen cuidam eum assignare mavult Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 16. (c) Vide, quæ de hoc scripto in Anonymis num. 814. conuimus.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. VIII. p. 6. & 7.

Hoc est: Licet igitur Apostolorum & Evangelistarum de Salvatore nostro testimonium sufficiat; attamen non nisi tanquam superflue, Hebrai quoque Josephi testimonio utar; qui in decimo octavo Antiquitatum Judaicarum libro, res Pilati temporibus gestas referens, Salvatore nostro mentionem facit his verbis: Eodem tempore fuit Jesus, sapiens Vir, si modo Vitam eum appellare fas est. Erat enim mirabilium operum patratior, & doctor eorum, qui veritatis erant studiosi; multosque tam de Judæis, quam de gentibus, sectatores habuit. Christus hic erat. Quem accusatum à nostræ gentis Principibus, Pilatus cum addixisset cruci, nihilominus non destiterunt eum diligere, qui ab initio caperant. Apparuit enim eis tertio die iterum vivus, quemadmodum divini Prophetæ & hæc & quamplurima alia miranda de Christianorum ab eo denominatorum genus non defecit. Hususq; Eusebius. Quod autem ipse testimonium illud finxerit, & Josephi operi Antiquitatum Judaicarum per fraudem inseruerit, ut nostræ ætatis quidam impudentissime calumniari ceperunt, nec veram est, nec verisimile, utpote cum nullo ratione sufficienter probari possit, cur is falsitatem hanc committere voluerit, nulla (1) necessitate urgente, vel fuerit, (2) reclamante amplissimo numero & manifestissima concordia incorruptorum vetustissimorum Codicum manuscriptorum, qui inde ab ipsis Flavii Josephi temporibus in diversis diversarum Regionum publicis ac privatis Bibliothecis diligenter asservati, in tanti momen-

ti controversia, siquæ esset orta ad alteram genuinitatis suspicio, tum a Christianis, tum à Judæis potuissent inspicere ac consuli.

(b) Idem ibid. p. 14. 15.

Meminit is in Bibliotheca Librorum à se lectorum, & quidem in recensione Codicis XLVIII, Operis alicujus ἐπι τῶν παυτῶν, sive, de Universo; ac simul monet, à nonnullis quidem Flavio Josepho illud attribui, rectius autem tribuendum esse Cajo, Romanæ Ecclesiæ Presbytero, sub Summis Pontificibus (1) S. Victore & (2) S. Zephyrino viventi, quoniam in eo Opere Servator noster non solum expresse fuit appellatus Christus, verum etiam inenarrabilis Ejusdem ex Patre generatio accurate fuit descripta. Ipsa Photii verba sunt hæc.

Pag. 15. R. P. Andrea Schotto S. I. interprete: De Mundi quoque generatione per compendium differit. De Christo autem vero DEO nostro aptissime loquitur, quando & ipsam Christi appellationem illi attribuit, & INENARRABLEM EX PATRE GENERATIONEM citra reprehensionem describit. Quæ res ambigendi fortasse cupiam causam præbeat, si ne hoc JOSEPHI Opusculum, etsi nihil dicendi genere à reliquis ejusdem Scriptis discedit. Comperi autem annotatum fuisse, non esse JOSEPHI hoc Opus, sed Caji cujusdam Presbyteri Romæ agentis quem & autorem faciunt Labyrinthi; cujus etiam Dialogus est adversus Proclum quendam, hæresis Montanistarum defensorem. Cum enim sine Titulo Opus relictum esset, alii quidem Josepho inscriptum referunt, alii Justino Martyri, nonnulli Ireneo; quemadmodum & Labyrinthum Origeni quidam tribuere. Alioqui Caji est Opus ejusdem revera, qui Labyrinthum composuit, quando ille ipse in extremo Labyrintho testatum reliquit, esse se Libri de Universi natura autorem. Verum hic ne Liber ille sit, de quo agitur, an alius, nondum mihi liquet. Hunc Cajum Presbyterum Romanæ Ecclesiæ fuisse affirmant sub Victore & Zephyrino Pontificibus. Hæc ibi Photius. Unde manifeste apparet, absurdum illi esse visum, Josephum natione ac religione Judæum, talis Libri autorem habere, in quo Christi, tanquam Filii Dei fieret mentio, & æterna ejusdem ex Patre generatio secundum Fidem Christianam Catholicam & orthodoxam vere ac recte describeretur.

(c) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 16.

Josephus sive Josippus iste, qui dum nugæ suas pro genuino Fl. Josephi Opere apud populares suos vendicare voluerit, stolide hallucinatus, se Gorionis filium dixit, Judæus aliquis, Gallicæ gentis ex agro Turonensi fuisse, & post annum Christi sexcentimum scripsisse videtur Scaligero, cui fere per omnia succinit Vossius. Scripsit Hebraice Compendium quasi quoddam Fl. Josephi Historiarum, Acta Lxx. Interpretum, gesta Maccæeorum & Excidii Hierosolymitani narrationem complexum, quod ex Latino Rufini excerptit. Insultus admodum & infictus Scriptor, qui inscitiam suam & imposturam fere ubique prodit; ex quo tamen solo, quæcunque de Maccæis & Excidio Hierosolymitano habent, Judæi Scriptores accipiunt.

(1467) JOSEPHUS GORIONIDES itaque ut habitus sit noster, FLAVIUS, videtur apud Arnoldum in citatis modo Epistolis & excerptis p. 12. & seq. ex Vossio de Historicis Græcis lib. 2. c. 8. quem ut in omnium curiosorum manu positum, & nunc etiam in Batavis recudendum non excerpimus. Sequitur pag. 15. & seqq. Josephi Scaligeri descriptio ejusdem, ut Galli Turonensis recentissimi Jossippi non Josephi bis editi, ut docetur ibidem pag. 20. neque supra memoratum illud testimonium de J.C. contentiosum habentis pag. 406. Editio vero nova etiam in Actis Eruditorum Lipsiensibus a. 1690. pag. 301. recensetur una cum hocce Scaligeriano testimonio (a) Nam quod illum Flavium Josephum pro impostore venditare Jesuita Hardouinus est ausus, opere a Jesuitis ipsis ea propter suppresso, id vero nemo non improbavit cum auctore Gallo Historie Operum Eruditorum Ao. 1693. pag. 269. (b) vide tamen Gronov. Observat. in Scriptor. Eccles. cap. I. p. 5. & 6. (c) & Cave Histor. liter. Script. Eccles. p. 16. (d) Prideaux Or. IX. §. 4. p. 84. & Heidegger. Hist. Patriarch. Exerc. 14. §. 7. p. 366. & Exerc. 23. th. 4. pag. 674. sub (e) & (f)

(a) Acta Erudit. Lips. A. 1690. p. 301.

Josephum Gorionidem recens nunc editum (Francof. ad Moenum Ao. 450. b. e. Christi 1690. in 12. Flaviumq; Josephum pro uno eodemq; scriptore superiori seculo habuerunt e Judæis David Gansius, Chronographus, e Christianis Sebastianus Munsterus, qui Gorionidem cum versione & notis publici juris fecit. —

Quanto rectius Josephus! Quemadmodum enim Græcum δεχαιολογίας & ἀλώσεως Ἰσδαϊκῆς textum pro genuino, nunquamque satis laudato Flavii Josephi factu agnovit: Ita Pseudogorionidem hominis Galli, seculo circiter septimo orbis redempti viventis, abortum esse, verisimile probavit in elenchō Tribaresii c. IV. & V. consentientibus Baronio, Ribera, Possentino, Gerardo Joanne Vossio, & quibus non? Testimonia eorum in vulgus nota sunt; non item locus e Julii Bartolocci Bibliotheca Rabbinica Tomo III. excuso Romæ 1683. n. 732. p. 799. pace benevoli Le-  
storis excerptus: JOSEPH BEN GHURION scripsit historiam antiquitatum & de bello Judæorum libros quinque. Hic est alius a Flavio Josepho Hebræo, qui Græce scripsit item de bello Judaico, & Antiquitatibus Judæorum, a quo desumptum & suffuratum est, quicquid ad veram historiam in hoc opere deprehenditur, contineri. Itaque hujus libri autor videtur esse recentior & inferioris admodum ætatis, quam fuerit Josephus Hebræus, sive Flavius, sive Ben Gurionis; Nam in Biblioth. Vaticana extat hujus auctoris codex MSC. pergam. sub num. 408. ubi pag. 78. b. & 81. circa principium citatur prædictus Fl. Josephus Historicus. Et passim regiones Italiæ & Galliæ modernis nominibus nominantur, uti Lombardia, Apulia, Francia, &c. ut videre est in ipsius libri exordio.

(b) Hist. des Ouvr. des Sçav. Fevr. 1693. p. 269.

Le P. Hardouin vient de faire paroître un petit écrit in 4. intitulé: Chronologia ex antiquis nummis restitutæ prolusio de stemmatibus Herodia-

dum. Mais cet ouvrage a été étouffé dans sa naissance. On soupçonne que les Jésuites eux mêmes l'ont fait supprimer. Il soutient que tous les Ouvrages attribuez à Joseph l'Historien des Juifs sont supposés par quelque Imposteur.

(c) J. F. Gronov. in Scriptor. Eccles. pag. 5. 6.

Hæc non sunt Hegeſippi, non etiam Joseph sed plane hominis, qui Theodolium noverit. N de hujus Patre Latinus Pacatus: Saxo consump bellis navalibus offeretur. Redactum ad pat des suas Scotum loquar: Ad eadem respiciens donius:

Civin & Aremoricus piratam Saxon tractus,

Sperabat, cui pelle salum fulcare Britan num,

Ludus, & ad futo glaucum mare funde lembo.

Videtur autem Hegeſippi adoptasse nomen tum ut antiquitatis adderet operi ab incunabulis auctoritatem, tum quod non facile aliud vicinius Josephi vocabulo reperitur: Egeſippus enim, ut serè scribebant, Ἰωσήφ Josippus, quemadmodum ipse fratrem & amicum Irodus appellat, non multum differunt sono: & si primi originis Græca sit, Hebræa posteriora. Nam imitatio & copia phraseon melioris ævi non magis incertum factum hujus, quam eadem Claudiani, Symmachi, Amsonii, Sulpicii Severi, & ceterorum, qui floribus hujusmodi dictionem suam pingunt, tempora. Tere, qui B. Ambrosium illi Patrem assignarent: in quos Ludovicus Vives ad Augustinum de civitate I lib. XXI. cap. V. Hoc due præferunt editiones: hoc in Glossarium Scriverianum. Erasmo vix credibile videtur Scaligero auctor est infimæ verustatis: Barthius crepat Monachorum impudentiam, qui Ambrosium interpretem adfinxerint.

(d) Cave Histor. litterar. Scriptor. Eccles. pag. 16. b.

Josephus sive Josippus iste, qui dum nugas suas pro genuino Pl. Josephi Opere apud populares se venditare voluerit, stolide hallucinatus, se Gorion filium dixit, Judæus aliquis, Gallicæ gentis ex ag Turonensi fuisse, & post annum Christi sexcentesimo scripsisse videtur Scaligero, cui serè per omnia succit Vossius. &c.

(e) Heidegg. Hist. Patriarch. Exerc. 14. §. 7. pag. 366.

Quaquam quod Rabbi David Gans ex Josippo & Cabala affert, Græcos divisisse annum in Octomenses, Commentum merum est, non veri Joseph sed Josippi illius Hebræi.

(f) Idem Ibid. Exerc. 23. th. 4. pag. 674.

Ubi pseudo-Gorionides, turpis ille & mis Simius veri Josephi, pro Galatis intellexit Gallos. quos celandi furti gratia vocavit Francos.

JOSEPHUS v. Neri.

Quercetanus.



(1468.) JOSEPHUS *Schonaugiensis*: HILDEGONDE Religieuse. *Baillet* liste des Auteurs devisez pag. 566.

JOSSEVAL v. *Mothe*.

(1469.) JOSUÆ liber, ab aliis aut ELEAZARO Pontifici, aut SAMUELI, aut ESAIÆ, aut ESDRÆ assignatus, ipsi JOSUÆ restituitur multis rationibus ab *Huetio* Demonstrat. *Evangel. Proposit. IV. Cap. XIV. pag. 266. 267.* (a) seqq. vide *Acta Eruditor. Lipsiens. 1686. pag. 435.* (b) & Anni 1687. p. 369. (c) *Nouvelles de la Republique de lettres* fevrier 1689. pag. 151. (d) le *Journal des sçavans* de l'an. 1688. tom. XVI. pag. (e) INCERTI tamen Auctoris opus pronunciat *Natalis Alexander* in *Supplem. Actor. Lipsiens. Tom. I. Sect. x. p. 542.* Itemq; du Pin *Dissertationis Præliminaris ad Novam suam Bibliothecam* tom. 1. præfixæ p. 2. (f) & prolixius in notis ad eam pag. 39. 40. idcirco castigatus ab *Arnaldo*. vide *Nouvelles de la Republique des lettres* de l'annee 1686. pag. 1453. (g) Maximam libri Partem Samueli aliquam etiam Josuæ, adscribit *Pierre Rouv* *Tract. II. de l'impieré convaincue* cap. VI. n. 301. 302. 303. Adde *Poli* *Synopsin Criticorum* p. 827. & incerti auctoris atque temporis librum Josuæ asserentem Natalem *Alexandrum* *Selectæ historiæ ætat. V. diff. 16.* apud auctores *Actor. Erud. Lips. Supp. C. T. I. p. 542.*

(a) *Huetius* demonstrat. *Evangel. Proposit. IV. Cap. XIV. pag. 266. 267.*

*Nos tamen de utroque disputabimus, ac primum in Libro, cujus Auctor & ætas à viris doctis vocantur in dubium; aliis ad Eleazarum Pontificem, ad Samuelem non nullis, quibusdam ad Isaiam, pluribus eum ad Esdram referentibus. Auctor quidem Synopsios quæ Athanasio tribuitur Librum hunc Josuæ adjudicat, auctorem ipse non assignat. Theodoretus excerptum præstat ex Libro justorum, qui laudatus est decimo capite Libri Josuæ. A Samuele scriptum Abrabaniel affirmat, sprete congerronum suorum Thalmudistarum sententia, quam proxime referemus. Andreas Masius Esdram, sive solum, sive virorum doctorum equalium studijs adjectum, Dei instinctu Librum hunc, atque item alios, ex variis Annalibus, qui tum magna cura in Templo asservabantur, compilasse putat. Hugo Grotius elaboratum conjicit post tempora Salomonis; tum quod aliquoties occurrat illa temporis notatio, Usque in præsentem diem; tum etiam quod capite nono præ decimum mentio fiat terræ Cabul, quæ ab Hiemo Salomonis coævum id nomen accepit, ut habet liber tertius Regum; & quod capite eodem narrentur ea quæ in Danitis, quæ Judicum demum tempore contigerunt. Josua quoque recentiore putat Thomas Hobbesius, propter frequentem iterationem horum verborum: Usque in præsentem diem; tempus autem non definit. In laudatione Libri justorum, apographum librum arbitratur Auctor Systematis Præadamitici, non autographum. Eandem habet causam, & alias plerumque, Disputator Theologico Politicus, cur incertum Josua posterius libri hujus lucubrationem rejiciat, ita quod sub finem sexti capituli fama Josuæ per omnem terram vulgata dicatur.*

Pag. 467. *Contra vero à Veteribus ac Recentioribus plures, imprimisque Thalmudistæ in Bâba Bathra, primo capite, à Josua ipso scriptum esse arbitrantur, his persuasi verbis quæ extant in postremo Libri capite: Scriptit quoque Josue omnia verba hæc in volumine Legis Domini.*

(b) *Acta Erud. Lips. Anno 1686. p. 435.*

(Theologi quidam Hollandiæ in *Judiciis suis de Rich. Simonis Historia Critica V. T. Ep. VII.*) *profitentur, Librum Josua, non ab ipso Josua, ut ex c. IX. 27. X. 13. coll. 2. Sam. I. 18. XVI. 2. XIX. 27. 29. 47. 48. constare possit, sed post Josiæ demum Regnum Compilatum videri.*

(c) *Eadem Anno 1687. p. 369.*

*Aggreditur (Prior Bollevillanus in Epistola de inspiratione librorum sacrorum) debinc Eliam du Pin, Doctorem Facultatis Theologicæ Parisiensis, qui anno superiori Parisiis apud Pralardum gallice in octavo edidit Novæ Bibliothecæ auctorum Ecclesiasticorum Tomum primum, de auctoribus trium priorum sæculorum, cum dissertatione præliminari de auctoribus librorum Biblicorum, ubi Spinozæ quoque, Peyrerii, Hobbesii refellere annisus est argumenta, quibus Pentateuchi Auctorem Mosen esse negatur; cum ipsemet interea Du Pin nec Josuæ librum a Josua exaratum autumat.*

(d) *Nouv: de la Rep: des Lettres Fevrier 1689. pag. 151.*

*Il fait voir ensuite par diverses raisons que Josue doit être tenu pour le véritable Auteur de ce Livre, & il répond à tout ce que l'Auteur des Sentimens & les autres ont allégué pour prouver qu'il n'avoit été écrit que long temps après la mort de ce St. Conquerant.*

(e) *Journal des Scavans Anno 1687. Tom. XVI. p. 23.*

*L'accomplissement de cette promesse faite à Abraham est décrit dans ce livre dont on croit communement que Josue mesme fut auteur. Il est vrai que les deux derniers Chapitres ne peuvent être de lui, puisqu'il y est parlé de son extreme vieillesse & de sa mort, & mesme des anciens qui vecurent long-temps après lui. Mais ces circonstances peuvent avoir été ajoutées par des autres qui ont été recus de l'Eglise. Cette Histoire est de dix sept années qui se sont écoulées depuis la mort de Moïse jusques à celle de Josué.*

(f) *Du Pin in Dissertat. Præliminari ad Novam suam Biblioth. p. 22.*

*Il n'est pas certain, que le Livre de Josué, soit de celui, dont il porte le nom; car comme, me remarque l'Auteur de l'abregé de l'Ecriture, attribué à saint Athanasie, ce titre n'est pas mis à la tête de ce Livre, pour en designer l'Auteur, mais pour en faire connoître le sujet; parce, qu'il traite des guerres, & des choses qui se sont, passées sous la conduite de Josué, comme on appelle les Livres des Juges, des Rois, de Tobie, de Judith les ouvrages qui traitent de la vie, & des actions de ceux dont ils portent le nom. Ain- si quoi qu'on croie communément que ce livre, est de Josué, & que cette opinion semble même être*

“être établie sur les paroles du dernier chapitre, où il est dit que Josué écrivit toutes ces choses dans le Livre de la Loi: il faut toute fois avouër, qu'elle n'est pas certaine; que Theodoret & quelques autres anciens ne sont pas de cet avis, & qu'il y a des raisons assez fortes, qui peuvent faire douter s'il en est l'Auteur.

(g) Nouvelles de la Republique des Lettres Decemb. 1686. p. 1453.

On accuse d'abord M. Du Pin d'avoir refuté les Spinofites par des raisons qu'il a lui même refutées sans y penser, tantot en établissant des regles pour le discernement des Ouvrages supposez, tantot en reconnoissant qu'il n'est point certain que le livre de Josué a été écrit par Josué.

(h) Pierre Yvon l'Impieté Convaincue II. Tr. Defense de l'Ecriture pag. 301. 302. 303.

Pour ce qui est du Livre de Josué il porte avec sujet son nom, parce qu'il rapporte toute sa conduite & son gouvernement jusqu'à sa mort; & parce qu'il est composé, au moins pour la pluspart, des monumens sacrez, qu'il avoit sur la fin de sa vie lui-même faits & écrits par l'Esprit de Dieu, touchant les choses qu'il avoit faites par son moyen. Et l'on n'a qu'à lire ce Livre sans préjuger pour en estre convaincu. Pour ce qui regarde ce qui n'a pas esté écrit par lui-même, il y a sujet de l'attribuer à Samuël, lequel après toutes les confusions qui avoient esté sous les Juges, s'appliqua à reformer & à instruire le peuple d'Israël, faisant fleurir la connoissance & le culte du Seigneur durant son gouvernement. Cela se confirme par les paroles du V. 10 du Chapitre 16. de Josué, où estant parlé d'Ephraïm & de Manassé, il y est dit, qu'ils ne chasserent point le Cananéen habitant en Guézer, mais il a habité en la montagne d'Ephraïm jusqu'aujourd'hui, luy estant tributaire.

Pag. 303. Pour ce qui est des Livres qui portent le nom de Samuël, on n'a jamais prétendu qu'ils l'ayent eu pour cela entièrement pour auteur: Mais ils sont désignez de son nom, parce que sa Conduite & son gouvernement est décrit dans le premier, & que ses Memoires y sont aussi manifestement entrez, ainsi qu'on le peut penser de celui de Josué: de sorte que l'un & l'autre peuvent estre bien regardez comme les auteurs d'une partie de ces Livres qui portent leur nom.

(1470.) IOSUAPHUS Christodulus, vocari voluit Ioannes CANTACUZENUS, ex Imperatore Constantinopolitano Anno 1360. libera sua voluntate Monachus factus, sub eoque nomine scripsit Historiam luculentam de Imperio Andronici Junioris, & suo. Postea prodiere sub ipsius nomine aliquoties, & tandem Parisiis ex Typographia Regia 1645. in folio, cum Iacobi Pontani Interpretatione, & notis Iacobi Gretseri Iesuitæ, sub nomine Ιωάννης Καντακουζηνός ἀποβασιλέως, ubi vide vitam ejus præfixam, & Voss. de Histor. Gr. l. 2. c. 29. p. 310. & addendis p. 544. Zeiler, de Historicis. part. 1. p. 24. & part. 3. p. 48. adde Gesner. p. 252 & 253. edit. Simler. ubi alia scripta quoque illius enumerat, in quibus illa contra Mahometem Alcorano juncta, lectu sunt omnino dignissima.

Consule etiam Hanckium de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. xxxvi. §. XLI. Joannem Cantacuzenum sub Christodulo latere ex ipsius scripti aliquot locis probantem p. 622. (a) Bibliothecam item Curiesam 8. F. 3. Bibliothecam Politicam Contractam §. 29. (b) Miræum Biblioth. Eccles. pag. 259. (c) Ger. Jo. Voss. Artis Historiæ pag. m. 72. cap. XII.

(a) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis Part. I. Cap. XXXVI. §. XLI. p. 622.

XLI Id, cum non suo, sed alieno Christoduli nomine scripserit, Imperatorem Johannem Cantacuzenum autorem habere, ne dubites, locis aliquot demonstrabimus, in quibus ille suam personam evidenter prodit. De bello, cui Joannes Cantacuzenus & Joannes Palæologus Imperatores totum quinquennium impenderunt, lib. III, cap. 1: Cæteri omnes, isquit, si qui hujus belli historiam composuerunt, aut neutiquam interfuerunt; quæque sibi multitudo popularis sive alii quidam jactarunt, persecuti sunt, nihilque rerum gestarum liquido compertum habentes qualia auribus acceperant, talia, nullo ad veritatem respectu, posteris tradiderunt: aut si etiam sub utrovis Imperatorum militarunt, non utique consiliorum participes, neque arcanorum conscii fuerunt. Deinde nec omnibus coram adfuerunt, cum continenter & diu, nempe totum quinquennium arma duraverint. Mihi vero ejusmodi culpam aliquam nemo objecerit. Nam is, qui ea fecerunt, ego præsens, alia per me ipsum novi, alia ex ore ipsorum, à quibus acta sunt, ad unguem didici.

(b) Bibliothec. Polit. Contracta §. 29.

Quibus à posteriori ævo addi debent Lipsio laudat Nicetas Chroniatus & Nicephorus Gregoras itemque Cantacuzenus, qui res à se gestas sub nomine Christoduli edidit (modestia causa nomen suum non inscripsit) ac Theophylactus, Simocattus uterque, expositione & argumento utilis Prudentiæ Civilis studiosi.

(c) Miræum Biblioth. Scriptor. Eccles. pag. 259.

Joannes Cantacuzenus ex Imperatore monachus anno millesimo trecentesimo sexagesimo factus, & pro Johanne Josuaphus dictus, sub nomine Christoduli libris quatuor condidit historiam de Imperio Adronici Palæologi Junioris, & suo. Hos libros Jac. Pontanus S. I. à Græco in Latinum vertit;--

(1471.) JOVINIANUS Lexicon à CHALCIDIO compositum sibi vendicavit. Vide Gesneri Bibliothecam Universalem fol. 164. (a)

(a) Gesnerus Bibliothecæ Univer. fol. 164.

Chalcidius Græcorum non erat ignarus, nec imperitus Grammaticus, attamen infans & absq; genio, diætionibus inprimis invigilabat, Lexiconque condiderat quod obitu ipsius superveniente Jovinianus ejus discipulus sibi vendicavit. Raphaël Volaterranus.

(1472.) IRENÆUS, *Celivus Secundus*  
 TURIO. Baillet liste des Auteurs deguifez pa-  
 gina 566. Adde Colomesj. Melanges Historiques  
 pag. 52.

(1473.) IRENÆUS, *Paulus*. Pierre NI-  
 COLE. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 566.  
 adde *Mastrichtiana fequentia*:

Irenæus, Paulus.

*Personatus*, scripsit *Causam Jansenianam*.  
 Est Antonius ARNALDUS: Antoine Ar-  
 naud, *Doctor Sorbonicus*. vid. *auctorem* de l'  
 Esprit de Mons. Arnaud. part 1. pag. 312. jun-  
 tim pag. 332. M. Arnaud, caché sous Paul  
 renée & pag. 333. fin. iterum & passim ubi ejus  
 enium monstrat, & refellit.

(1474.) IRENÆI Philalethæ *Commenta-  
 rius rerum sui temporis in Scotia gestarum*, Dantisci  
 641. in 8. prodiit. Sub hac perlonâ latere  
 Ludovicum MOLINÆUM, Jacobi Revii in exam.  
 Episc. Ved. pag. 14. testimonio probat Scave-  
 nius n. 77.

Idem ex Jacobi Revii *Examine Episcopatus  
 Fedeliani* me docet post Scavenium D. Thümannus  
 in transmissa sua *Symbola*. Addit ex *Dallæo Sym-  
 bola Tenzeliana*, ab eodem Molinæo (II) Irenæi Phi-  
 laethæ nomine præterea *Epistolam de Motibus Angliæ  
 ad Renatum Desideum* i. e. Andream Rivetum. Ve-  
 rum prodiisse duo hæc scripta, (& *Commenta-  
 tum*, & *Apologiam ad Rivetum*) (Irenæi) non  
 Philalethæ, sed PHILADELPHI nomine fidem  
 præstitit Martinus Kempius *Bibliotheca Anglorum  
 Theolog.* p. 527. (a) adde pag 373. 374. Idem  
 ex Grotio docet *Symbola Flensburgo Molleriana*; (b)  
 Ludovico (MOLINÆO) Petrum filium adiutorem  
 constituens. *Commentarium hunc Philalethæ  
 præterea Georgio HORNIO tribui à Samuele Andrea  
 Inquisitionis Theolog.* de limit. obseq. hum. ad  
 ct. V. 29. p. 24. qui sibi ibidem addat varia hoc  
 servadere, indicat *Symbola Diecmanniana*. *Epi-  
 stolam de Mysterio Iniquitatis in Angliæ en Hat-  
 ting.* *Biblioth.* 447. *Margo* habet *Normannianus*.  
 Baillet pag. 585. *Catalogi des Aut. deguifez* pro-  
 hornio est, & *Eirenæum* nominat. Alium ejus  
 nominis Chemicum non ignobilem laudat Bor-  
 schius *Conspectus Chemicor.* *Illustr.* §. 74.

(a) Martinus Kempius *Biblioth. An-  
 gorum Theolog.* 527.

*Præcipuis videri merentur Ludovici Molinæi  
 sub nomine Irenæi Philadelphii* *Commentarius  
 rerum nuper in Scotia gestarum*, & *Apologia  
 de motibus ibidem obortis circa Religionem*,  
 in excutitur *Libellus Iosephi Halli, qui asserit Epi-  
 scopatum esse juris divini*.

(b) *Symbola Flensburgo Mol-  
 leriana*.

IRENÆI PHILADELPHI de *Motibus  
 Theologicis in Angliæ Liber*, editus primum in An-  
 tuerpiâ, deinde Genevæ, Guilli. Laudi Archie-  
 scopi in carcerem conjecti jugulum petit. Sunt  
 etiam ejus *Scriptores Molinæus Pater & Fi-*

lius, Petrus & Ludovicus, nam hic *Histo-  
 rias Anglicanas* intexuit. Renatus Verdafus,  
 cui dedicatus est is labor, Andr. Rivetus. Hæc  
 ex Grotii *Epistola ad G. J. Vossium* Ao. 1641. scri-  
 pta (num. 564. pag. 812.) deproprsi. Conferes ea  
 cum Tuis p. 214. ubi ex Scavenio *solam Ludo-  
 vicum Autorem esse*, & Irenæi Philalethæ no-  
 mine latere voluisse tradis.

(1475.) IRENÆUS PHILALETHIUS  
*Tractatum*, qui sub hoc nomine belgica lingua  
 prodierunt, Verum Auctorem, Ewaldum TEE-  
 LINGIUM constituit Gisbertus Voëtius *Biblioth.  
 Studiosi Theologiæ lib. I. cap. XVII. pag. 198. &  
 211.* (a) adde ejus *Asceticor. seu Exercitior. Pietatis  
 Cap. III. p. 60.* (b) *Utrôbique scriptorum ho-  
 rum Pseudonymorum egregia Eucrophia occur-  
 runt. Addit Symbola Normanniana hæc: Irenæi  
 Philalethii Bedendlingen op den Staat des Geschils  
 over de Carthesianische Philosophie Tot Rotterdam  
 1656. 4to De verstricke Astronomus Jacobus du  
 Boystot antwoord op den Gebolden Astronomus. Lugd.  
 1656. 4. est Ioh. de Ray, indice mihi coram Kilo-  
 niii D. Samuele Reyber Iuris U. D. P. P. Kiloniensi  
 At *annotatio marginalis Diecmanniana* h. l. sub jicit  
 ista. Monet Voet. *Bibliothec. stud. Theolog. I.  
 I. p. 198. quem eximium*, addit, & *pium po-  
 liticum*, in *scripturis*, si quisquam, *potentis-  
 simum imprimis studiosis nostris commendo.*  
*Conf. ejusd. Ascetica* p. 363. 364. & *Disput. select.  
 Tom. III. p. 72. 73.* Adde *serius allata Mairick-  
 siana* (c) an. 1. ad 8.*

(a) Voëtius *Biblioth. studiosi Theo-  
 logiæ Lib. I. Cap. XVII. p. 198. & 211.*

*Ex Belgis, Udemanni, Willhelmi Teellingii  
 cum fratre Evaldo Teellingio auctore tractatum sub  
 nomine Irenæi Philalethii editorum: quem eximium,  
 & pium Politicum, in Scripturis, si quisquam, poten-  
 tissimum, imprimis studiosis nostris commendo. Pag.  
 211. Concionum amplissimam segetem hic suppediunt  
 tractatus omnes sub nomine Irenæi Philalethii,---*

(b) Gisb. Voët. *Asceticor. seu Exer-  
 citior. pietatis c. III. p. 60.*

*Singulari dexteritate hanc artem ex ipsis mundanis  
 & politicis eventis, spirituales & scripturarias medita-  
 tiones extrahendi exercuit, & multos Theologos docere  
 potuit vir omni invidia major, qui sub nomine Irenæi  
 Philalethii quam plurima opuscula lingua nostrate  
 (Belgica) evulgavit.*

(c) *Symbola Mairickiana à num.  
 1. ad 8.*

Irenæus Philaletius.

*Sub hoc nomine Eivaldus Teeling edidit præter  
 Anteriores Belgice, Sulamith, ofte Baniere des  
 Vredes, opgeworpen om Japhet te locken dat hy  
 weder koome woenen in de Hutten Sems, dat is  
 om d' afgeweekene Remonstranten weer te brengen  
 tot de gemeenschap van de gereformeerde Kerke  
 Amsterd. 1621.*

2.

Sub eodem nomine, Een Henkende Bode, Bren-  
gende quade tyding uyt Boëmen, met een geestelyk  
bertsterking daer tegen, Amsterd. 1624. 4.

3.

Sub eodem nomine, Vier & Wolken co-  
lomne lichtende Nacht & Dach om het Israel  
Gods by eenige algemeene Regels nae een gesette or-  
dre ende Maete &c.

4.

Personatus, est idem Evvaldus Teeling.  
Scripsit Belgice Andere Klachte der Kerke aen  
eenige voornemelyke Machten en overheden des  
Lands. Over den Grouwel tot Alkmaer uytgebront  
ende andere verwerringe van de kerkelyke Vreede.  
2. druck, Amstel., 1617. 4.

5.

Sub eodem nomine, derde Klachte tweden  
druck 4. 1618.

6.

Sub eodem nomine: Vierde Klachte Amst.  
1622. 4.

7.

Sub eodem nomine, Klachte van de bee-  
ste, ofte blykelyke teekenen des antichrist.  
Die van de voorbyloopende man lichtelyk konnen ge-  
sien worden, Amsterd. 1619. 4.

8.

Irenæus Philalethius.

En onder anderen Irenæus Philalethius,  
dat is dien Wysen en seer Godsaligen Heer Mee-  
ster (Jctus) Evvout (vel Evvald) Teeling in zyn  
leven ontfanger general van Zeland, deesen spreek  
in synen Philometor aldus &c. Simon Oomius  
in syn differt, de praxi Theol. p. 314. a. & 386.

(1476) IRENÆI SED ALETHOPHILI

Duae considerationes, vocum terminorum & phrasium,  
que in doctrina TRINITATIS à Theologis usurpantur  
& qua ratione lis circa doctrinam de Trinitate mitigari  
possit ac debeat. A veritatis & pacis studiosis conscripta.  
Dat me Solima per IRENÆUM SED ALE-  
THOPHILUM anno J. Christi 1684. in 8. Lu-  
therano cuidam Ministro Brandeburgico & Jo-  
anni PREUSSIO Sociniano tribuunt Nouvelles de la  
Republique des Lettres 1684. mens. Sept. p. 206. (a)  
Sandius in Bibl. Antitrin. p. 163. sub nomine Joh.  
Preussii nihil talerecenset. Ministrum Luthera-  
num Preussio Adjutorem jungit Bailletus in In-  
diculo des Auteurs deguisez p. 599.

(a) Nouvelles de la Republique des  
Lettres 1684. mens. Sept. p. 206. a.

La premiere, de ces deux considerations avoit  
esté deja imprimée. On l'attribue a un Ministre Lu-  
therien du Pais de Brandenbourg. Elle est fort courte  
& contient quelques avis sur l'usage des termes d'hy-  
postase, d'essence &c. Tout ce qu'on y dit est appuyé  
de plusieurs passages des Docteurs Anciens & Modernes.  
La Seconde Consideration est une espece de Commen-  
taire sur la premiere. On la donne a Un certain  
Joannes Preussius Ministre des Sociniens réfugiés en

Prusse, depuis qu'on les a chassés de la Pologne. Il n'est  
pas nécessaire d'en dire davantage.

IRENÆUS v. Eubulus.

- - - Philalethes.

(1477) Theodosius IRENÆUS. Ejus no-  
mine extat Syllabus aliquot Synodorum & Colloquio-  
rum, que auctoritate & mandato Caesarum & Regum,  
super negotio Religionis, ad Controversias conciliandas,  
indicta sunt. Doctorum item aliquot ac piorum viro-  
rum utriusq; religionis, tam Catholicae Romanae, quam  
Protestantium, libri & epistolae, vel ex iis excerpta; ex  
quibus videri potest, quam non sit difficilis con-  
troversiarum in religione conciliatio, si pugnan-  
divincendique animus absit, veritatis vero stu-  
dium cum pacis studio conjungatur. in 4. Au-  
relia. A M DC XXVIII. liber 4. plagularum,  
cum præfatione unius folii, cui subscriptum no-  
men THEODOSIUS IRENÆUS. Tituli pa-  
ginae adversæ Gallica hæc inscripta.

Le chemin de la paix est de Dieu, & la violen-  
ce est du Diable. Les voeux & le travail de quel-  
ques grands Princes, & de plusieurs hommes sca-  
vans, tant Catholiques que Protestans, pour la  
paix de l'Eglise, & la reunion des Chrestiens. Le  
preuves de la facilité d'un accord suivent en bref  
Catalogue.

Quæ probationes tamen in meo ex-  
emplari non comparent. Omnia vero ad  
majorem dissimulationem auctoris & loc-  
sunt comparata, qui revera est Argentora-  
tum; uti constat ex viso mihi exemplari, cu-  
manu propria hæc auctor adscripserat, Clariss. Vi-  
ro, Dav. CLERICO mitto, cum officiosa salu-  
te, Matthias BERNEGGERUS, Argentorato  
Ipse liber nil est, nisi indiculus, Titulos impres-  
sorum scriptorum, ad Irenicum Theologorum  
conciliandorum studium aliquid facientium.  
Francisco HOTTOMANNO tribui librum hunc:  
Grotio Epistola ad Joach. Camerar. 27. Julii 1628  
notat Symbola Normanniana.

(1478) ERASMUS IRENICUS. Ejus no-  
mine extat BIBLIOTHECA GALLO-SUECI-  
CA, sive Syllabus Operum selectorum, quibus Gallo-  
rum Suecorumq; hac tempestate, belli proferendi, paci  
evertenda Stadia publico exhibentur. Accessit Prolo-  
gus: ad Concordiam Germanicam adhortatio. Uto-  
piæ apud Udonem Neminem, Vico ubique, ad  
insigne Veritatis, hoc anno, in 4. paginis 53. capituli-  
tibus titulos exhibens fictitious librorum Satyricam in-  
Gallos invektivam multam continentes, ante  
pacem Monasteriensem, post tractatus prælimi-  
nares Hamburgenses infructuosos A 1641 com-  
positos. De auctore scripti Fr. Graverolius, & e-  
co Journal des Savans 1685. d. 19. Martii p. m. 163  
(a) refert, quod sit Isaacus WOLMAR, quod  
que ad Arrestum Parlamenti typographus ad fla-  
gellum fuit condemnatus. Iesuitas tamen Mo-  
guntinos, aut alium aliquem ex hoc ordine in-  
cusa

cusat *Deckherr*. de Scriptis Adespotis p. 135. 136. Vide in *Anonymis* num. 1048. Isaacum *Volmar* nominat etiam *Bailletus*, *Deguisemens des Auteurs* p. 310. & in *Catalogo* p. 567.

(a) *Journal des Scavans* 1685. d. 19. Martii. p. 163.

*En parlant de la punition des Usuriers & de ceux qui font des libelles diffamatoires, il découvre sur ce dernier point que l'Auteur du livre de Bibliotheca Gallo-Suecica estoit Isaac Wolmar, & que celuy qui l'imprima fut condamné au foüet par arrest du Parlement de Paris.*

(1479) IRENICUS *Franciscus: Philippus André* OLDENBURGER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 567. Prodiit autem sub personato hoc nomine 1670. in 4to Collegium Iuris Publici Imperii Romano-Germanici in Burgholdensis discursus ad Instrumentum Pacis Casareo-Suevicum conscriptus, tribus Partibus distinctum, quarum prima continet paginas 296. Secunda 80. Tertia 223. adjectus in fine index foliorum X. Accedunt præterea (1) Mantissa paginarum 52. & (2) Indiculus Iudiciorum de Burgholdensis scripto paginis constans 160. vide supra Burgholdensis.

IRENICUS v. *Philemerus*.

(1480) IRRESOLUTI Academici nomine, collectore Ioanne *Francisco Polollo*, edidit *Carolus* PAPINUS, Iesuita Italus, *Flores sacrae Poeseos*, Romæ 1625. in 12. prouti notat *Alegambe* p. 69.

Et *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis esu p. 132. a. adde *Wittenium* Diarii Biograph. an. 648. ad d. 18. Julii, ubi præter hoc scriptum sub hac Acad. *Irresoluti* Persona edita memorantur.

(II) *Famiani Strada* de Bello Belgico Decem I. Romæ apud *Hermannum Scheus* 1636. 14. Item

*Hieremie Drexelii* Considerationes de *Aeternitate*. Romæ 1639.

*Pietatem Victricem, & Impietatem domitam à Carolo Magno*. Ibidem 1647. in 12. ex Gallico notri *Nicolai Cauffini*.

(1481) *Ottavio d'ISA*. Quæ sub hoc nomine prostant Comœdiæ: *La Fortunia*, aliæque patri ejus *Francisco d'ISA* adscribuntur à *Toppio* in Biblioth. Neapolitana p. 230. 231. (a)

(a) *Toppius* Biblioth. Neapolitana. 230. 231.

*Ottavio D'ISA*, *Capuano*, hà dato alla luce con multa sua Fama:

*La Flaminia Comedia*. In Neapoli per *Camillo Castallo* 1646. in 12.

Et tre altre, cioè.

*La Fortunia* in Nap. appresso *Maccarano* 1628.

*La Gineura* in Viterbo appresso il *Discepolo*, 1630. in 12.

*Mal Maritata*, appresso *Vitale* 1616.

*Alvida* in Viterbo 1621.

E dicono esser fatiche di *Francesco d'Isa* Sacerdote suo fratello, morto in Roma, nell' Epitafio del quale, se mai non mi ricordo, si fa mentione di tutto questo.

(1482) *Iohannis* ISAACI, Profelyti nomine quæ extat *Grammatica Hebræa*. Antvverp. 1564. in 4to, ab *Andrea* GENNEPIO elaborata, & *Isaaco dictata* a *Dessel*. Biblioth. Belg. 49. Indicante *Symbola Normanniana*, quæ addit tamen illud parum verisimile videri. Unde nec mirum a *Thomasio* nil ea de re memorari.

ISAACIUS v. *Hesychius*.

ISAACUS v. *Casaubonus*.

ISAACUS v. *Chabaneus*.

ISICHIUS }  
ISICIUS } v. *Hesychius*.

(1483) ISIDORUS *Fidelis*. Sub eo nomine *Mancipium suave & sibi sufficiens* delineatum à *Johanne* FRIDERICO, Marchione Brandenburgensi, tradit *Witten*. Diarii Biograph. Part. II. ad ann. 1686.

(1484) ISIDORO Hispalensi, quam male tribuatur de *Ecclesiasticis dogmatibus* liber v. supra in *Augustini* scriptis Pseudonymis. De

(II.) *Commentariis* verò eidem in libros 4. *Regum* malè tributis, & ad alium nescio quem, ISIDORUM pertinentibus vide *Th. Raynaud*. de mal. & bon. lib. pag. 146. (a)

CORDUBENSEM nominat *Cave* *Histor. literar. Script. Ecclesiast.* pag. 221. 222. (b) & 306.

(III) *Chronicon* quod an in *Origines* relatum an vero ex *Originibus* *Chronicon* hoc excerptum sit, dubitat *Vossius* de *Historicis latinis* lib. II. cap. XXV. Maximopere interpolatum & auctum à *LUCA*, EPISCOPO TUDENSI memorat *Miræus* *Histor. Eccles.* pag. 259. (c) & *Sagittarius* *Introd. ad Histor. Ecclesiast.* pag. 44. 45. (d) adde *Olear*. *Abac. Patrolog.* pag. 276. *Mehlfürerum* *Coron.* pag. 204. *Mastricht. Histor. Ecclesiast.* p. 234. &

(IV) *Norma Vivendi*, est CENTO ex libris *Soliloquiorum*, & de *Contemptu mundi* consutus, docente *Caveo* *Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 306.

(V.) *Sententiarum* sive de *Summo Bono* libri tres, excerpti sunt fere ex *GREGORII* *Papæ* *Moralibus*; vide *Cave* loc. cit. quod & agnoscit *du Pin* *Nouvelle Bibliothèque* Tom. VI. pag. (e) qui nihilominus librum hunc valde commendat.

VI. De *Conflictu Vitorum & Virtutum* liber & ISIDORO, & AUGUSTINO, & AMBROSIO, & LEONI falso adscriptus, supra in *Augustino* *Ambrosio* AUTPERTO assertus est.

(VII.) *Epistola ad Massanum de Lapsu & Reparatione*  
ddd 3

*ratione Sacerdotis supposita* ISIDORO HIPALENSI, MERCATORI potius adscribenda videtur *du Pinio, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VI. pag. 4.* (f) adde *Act. Eruditor. Lipsiens. Supplem. tom. II. sect. x. p. 475.* (g) & *Mastricht de Susceptoribus pag. 23.*

(VIII.) *Epistolarum Pontificalium* longe plurimarum a *Clemente ad Siricium* usque collector genuinarum non modo sed supposititiarum ipsarum etiam *Epistolarum*, Auctor primo cum admonitione quidem, at statim cum suspitione corruptelæ docet auctor *Historiæ Operum eruditorum Gallus Histoire des Ouvrages des Scavans 1688. Decembris pag. 359. 360.* (aa) At mox *Impostura convictus nequissima* a Davide *Blondello* notissimo libro docto æque ac magno, cui titulus: *Pseudo Isidorus & Turrianus vapulantes, seu editio & Censura novæ Epistolarum omnium, quas piissimis Urbis Romæ Præsulibus à B. Clemente ad Siricium &c. nefando ausu infelici eventu, ISIDORUS cognomento MERCATOR supposuit Franciscus Turrianus Iesuita adversus Magdeburgensium ἐλέγχος*, aculeato stylo defendere conatus est. Recensuit, notis illustravit, bono Ecclesiæ dicavit David *Blondellus* Catalaunensis, *Genève, ex Typographia Petri Chovet M. DC. XXVIII. in quarto, paginis 680. & prolegomenis paginar. 119.* de quibus adde duplicia excerpta *Varenii* (bb) summam rei breviter exhibentia & ulterius post *Blondellum* defendentia. Contra omnes attamen illas accusationes videatur nuperus defensor Romanæ Ecclesiæ Cardinalis *Ioseph Saenz de Aguirre*, *Collectionis maximæ Conciliorum aliquot Tomis Romæ in folio editæ Apparatus parte prima, ubi novem dissertationibus integris Isidoriana hæc collatio illustratur prima vero in primis ut genuina nec supposititiam nedom Mercatoris Isidori, qui nullus fuerit unquam, defenditur, uti videre est in excerptis ex Actis Eruditorum Lipsiensibus 1696. Martii p. 121. & seqq.* Quibus adde *Symbolam Mastrichtianam* (d)

(a) *Raynaudus de malis & bonis libris pag. 146.*

*Isidoro Hispalensi Episcopo, passim supponuntur commentarii in quatuor libros Regum, quos vera Sententia est, conscriptos esse ab Isidoro illo Seniore, item in Hispania Episcopo, sive Cordubensi, sive Pacensi, nec desunt etiam qui Cæsaraugustanum statuunt.*

(b) *Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 221.*

*Isidorus, gente (ut verisimile est) Hispanus, Episcopus Cordubensis, claruisse videtur anno 420. Obiisse dicitur anno 430. Scripsisse illum Allegoriarum sive Commentariorum in omnes libros Regum libros IV. & Paulo Orosio Tarracoenfi dedicasse præter Sigbertum Gemblacensem, & Trithemium affirmat Pseudo-Dexter in Chronico ad ann. CCCXXIII. Extant quidem Allegoriæ inter Isidori Hispalensis opera, quas nostri esse probabile est, eo quod ad Orosiani, istius σύγγραμμον, scriptæ sint. Certe hujusmodi Commentarii allegorici neque a Bralione, neque ab Ildefonso inter Isidori Hispalensis Opera recensentur. Lucam etiam Commentariis explicasse Isidorum prædit Pseu-*

*do-Dexter non uno in loco. Fuse agit de singulis Isidoris, Hispanicis Scriptoribus, Fr. Bivarius, notis ad Dexter Chronicon. Anno CCCXXIII.*

(c) *Miræus Bibl. Eccl. p. 258.*

*Lucas Tudenfis in Hispania Episcopus — Gregorio IX. Pontifice sedente Isidori Hispalensis Chronicon locupletavit ac produxit ad suam ætatem, stilo magis gravi quam nitido. Id opus a plerisque Isidori nomine per errorem citatur, cum sit ejus minima ex parte, multaque sint addita & commutata, vix ut antiqua dignosci possint, nisi cum Germano Isidori Chronico conferantur. Idem Lucas — his verbis: Nos vero ad Libros Chronicorum, a Doctore Hispaniarum Isidoro editos, manum mittimus; secundo libro — prosequendo, præcepto gloriosissimæ Hispaniarum Reginæ — Ipsa enim mihi Lucæ indigno diacono, ut hoc perficerem, imperavit.*

(d) *Sagittarius Introd. ad Histor. Eccl. p. 44. 45.*

§. III. *Ex seculo VII. Isidorus ex stirpe Gothica Hispalensis Episcopus, Severiano Carthaginensi urbis præfecto, natus, frater Leandri, ante ipsum Hispalensis, & Fulgentii Carthaginensis Episcoporum, cujus habemus chronicon ab mundi Primordiis incipiens annoque Christi 10 CXXXVI. in Svinthiliano Gotborum in Hispania Rege desinens. An hoc Chronicon in quinto libro Originum sit decerptum; an potius liber ille ex Chronicis in Origines sit velatus, disquirat Vossius de Historicis Latinis lib. II. cap. XXV. Emendavit Isidorianum Chronicon, ac Scholiis illustravit Garfias de Loaisa - Canonicus Toletanus. Continuavit illud ad annum 10 CCLXXV. multis tamen additis, nec paucis immutatis, Lucas Episcopus Tudenfis. Primus illud divulgavit Andreas Schottus, Tomo. IV. Hispaniæ illustrata.*

(e) *DuPin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. VI. p. 4.*

*Mais le plus considerable des Ouvrages de Morale de saint Isidore, est son Recueil des sentences, tirées de Saint Gregoire, divisé en trois livres. Le Premier contient des pensées Chretiennes, sur la doctrine du Symbole; le second, sur les vertus; le troisieme, touchant les tentations & les remedes, par lesquels on peut se guerir & se sanctifier.*

(f) *Ibidem p. 4. Nous avons peu de lettres d'Isidore; la premiere & la seconde ne contiennent rien de remarquable; la troisieme à Hellade est touchant la Discipline. Il y montre qu'il faut déposer un Prêtre tombé dans le peché de la chair, & le mettre en pénitence, sans qu'il puisse esperer d'être rétabli. Il enseigne la même doctrine dans son livre des Offices, ce qui fait voir la fausseté d'une autre lettre qu'on lui attribue adressée à Massaniès dont l'Auteur veut expliquer le Canon du Concile d'Antioche, touchant la deposition des Clercs tombez dans le peché de la chair, & prouver qu'il ne doit s'entendre que de ceux qui ne font pas pénitence, pretendant que ceux qui la font, doivent être rétablis. Cette doctrine est tellement,*

contraire à celle d'Isidore, que l'on ne peut pas souter que cette lettre ne soit la fiction de quelque imposteur, & peut-être du fameux Isidore Mercator.

„Je porte le même jugement de la quatrième lettre adressée à Claude, où la question de la procession du Saint-Esprit est agitée contre les Grecs; & la cinquième adressée à Redemptus, où l'on agit la question du pain azyme & du pain levé, contre les mêmes; & de la dernière à Eugene de Tolède, par l'autorité du Pape. Il est visible que ces lettres ont été faites dans le temps de la querelle des Grecs & des Latins, qui n'étoit pas encore mûe du vivant d'Isidore de Seville.

(g) Actor. Eruditor. Supplementor.  
II. Sect. X. p. 475.

Ejus Chronicon contra Harduini objectiones in 5. tomis. ab Autore nostro vindicatum fuit. Ast ablicat ei, quæ ad Massanum de lapsu & reparatione sacerdotis sub ejus nomine circumfertur, epistolam; in ea, contra quam in Epistola ad Helladium & in II. Officiorum docuerat, post penitentiam ad peccatum suum iterum admitti jubeat clericum fornicationis crimine pollutum. Idem Judicium fert de Epistola quarta ad Claudium, in qua de Spiritu S. contra eos agitatur questio: ut & de quinta ad Redemptum, de qua Labbeum jam dubitasse videmus, ac prima ad Eugenium Toletanum, in qua de Papæ manu autoritate agitur. Illas enim Epistolas omnes, & controversias inter Græcos & Latinos notas, adeoque ista tempora Isidori scriptas esse, manifestum estimat.

(aa) Histoire des Ouvrages des Sca-  
vans Decemb. 1688. p. 359. & 360.

Isidore de Seville étoit un célèbre Evêque d'Espagne dans le 7. Siècle. Quelques-uns le ont passé pour un Orateur, éloquent & fécond; & d'autres ne luy donnent qu'une certaine éloquence qui n'avoit point esté cultivée par le travail, & disent qu'il étoit plus Philosophe par sa conduite austère, que par la science. Ce qui embarrasse les scavans est de scavoir, s'il est l'Auteur de la Collection des Epîtres des Papes, &c. qui parut dans le 8. siècle sous le nom d'Isidore. La qualité de Mercator jointe dans cette Collection au nom d'Isidore, semble le distinguer de l'Archevêque de Seville. Cependant cette marque de distinction est ambiguë, parce que l'on prétend qu'il faut lire Peccator, titre que les Evêques se donnoient autrefois par une humilité feinte, ou véritable. Des que la Cour de Rome eut decouvert ce trésor, que l'on attribua d'abord à Isidore de Seville, pour donner plus de crédit à cette Collection, le Pape Nicolas I. l'appuya de son autorité apostolique, & en voulut faire la règle du gouvernement de l'Eglise. Mais comme les sources où ce prétendu Isidore avoit puisé toutes les pièces de sa Collection ne se trouvent point, on les examina de fort près, & Baronius luy-même ne l'a point approuvée. Les Critiques y ont trouvé mille preuves de supposition, pour le moins usqu'au Pape Sirice; & Blondel l'un des plus doctes a remarqué, que celui qui les avoit fabri-

quées, y avoit placé, avec un artifice trop grossier, tout ce qui favorisoit les erreurs dominantes, & sur tout le Siege Papal.

(bb) Varenii Rationar. Theolog. de Script. Ecclesiastic. Secul. I. Class. IV. Epist. Pontifical. p. 161. 162. §. 1. 2. 3.

Extant sub Isidori vetustioris Autoris, velut Collectoris, nomine Epistolæ Pontificales longe plurimæ, quas piissimorum olim Urbis Romæ Presulum, & magno numero Episcoporum Martyrum, à Clemente ad Siricium usq;, nomine edidit Collector Isidorus, adversus Elenchos autem nostrorum, Centuriatorum imprimis Magdeburgensium, aculeato stylo 5. libris defendere, omnesq; illas genuinas illorum, quorum præseferunt nomen Pontificum, Epistolas probare conatus est Fr. Turrianus, quo tamen mitius de illis Epistolis sensit Bellarminus, ipsum autem Isidorum confutavit ex professo David Blondellus in libro insigni, sub titulo Pseudo-Isidori & Turriani Vapulantium, de quibus in præambulo hujus operis pauca commentati sumus.

§. 2. De ipso Isidoro, cujus Collectoris, nomine incedunt jam dudum illæ Epistolæ, dubium ingens, quis fuerit, & quando vixerit, sive inventas collegerit, sive sanctiores corrupserit, sive sub sanctissimis olim Romæ nominibus sinxerit tot ac tantas Epistolas? Dicit maluit olim Isidorus peccator, quia omnibus impiis se nequiores, nulliusque sceleris, ejus se fordidibus non inquinavisset, vitium sibi defuisse, confessus est ipse, in orat. pro corrept. vit. et si hodie cognominatur non Peccator: sed Mercator, quomodo & appellatur in Bibliotheca Voëllii & Justelli nuper editæ.

§. 3. Urget Possévinus per antiquum esse hunc Isidorum, cujus collectio protenditur à Canonibus Apostolorum usque ad Concilium Hispalense. 2. habeturque in 2. Codd. Vat. Biblioth. & uno Monasterii Dominic. & Mariæ supra Minervam, cumq; concilio Hispalensi interfuerit, primasq; in eo partes tenuerit Isidorus Hispalensis, proinde in hunc Autorem vehementer à Pontificis iter---

Idem §. I. & II. pag. 149. 150.

Circumferuntur in tomis Conciliorum, in quæ præfatione Bibliotheca juris Canonici veteris Guliel. Voëllii, & Henr. Justelli celebrantur, velut Episcoporum Pontificum Romanorum inde à Clemente ad Siricium, & ultra hunc Epistolæ, sub Isidori velut Collectoris, nomine, ante multa jam secula publicata, de quarum autoritate, ipsisq; Autoribus (non quidem, an qui autores venditantur sanctiores & veri Episcopi fuerint? non, an illi ipsi autores primatum R. Pontificis magno conatu per decretales illas stabilire vel confirmare intenderint? quorum utrumq; facile affirmatur: sed) an ille ipse vetustissimorum illorum, quorum nomina præferunt, & sub quorum venerabili nomine cum in jure Pontificio unquam citantur, tum à Pontificiorum primariis Dd. ubicunq; aliquid inde apparet emolumentum sibi domestici contra nos allegantur, Pontificum genuina, & illius adeo, cujus ipsa nomina, vetustatis sint? inter nos & Pontificios controversatur. §. 2. De Collectore Isidoro, deq; characteribus illarum tantis nominibus tanq; vetustatis suppositarum, tum in Apparatu ad seculum I. tum in rationario Seculi I. classe 4. p. 161. ad pag. 171. pluscula, & in illo argumento satisfactura jam præmissimus, & contra jesuitas, Turrianum, Possévinum,

Maldonatum, Gretzerum, ceterosq; post Gratianum, Lombardum, de Turrecremata, Cajetanum, Hosium, Latomum, Pighium, de Castro, Canum, Payva, Andradium, Lindanum, Sixt. Senensem, Campianum, Janfenium, de Valentia, Bellarminum, Stapletonum, Costerum, Svaresium, Binium, Mendozam, Voëllium, Justellum, nec Isidori Hispalensis collectionem illam, nec ipsorum in scriptorum Pontificum Romanorum Epistolas illas, XI. generalibus argumentis, abunde remonstravimus, quin, ut nostra per adversaria confessionem illustraretur veritas, ex ipsis Pontificiorum castris H. Kalteisen, Dominicanum, Nicolaum Cusanum, Cassandrum, Erasmmum, Concium, August. Tarraconensem Episcopum, Edmundum Richerium Sorbonistam, Simonem Vigorium Regis Gall. Consiliarium testes citavimus, & prædominante alicubi veritate, contradictoriam assertionem exprimente, Baronium in hoc argumento cum Baronio, Bellarminum cum Bellarmino commissimus, indeque ad speciale examen V. Clementinarum S. Clementi Romano Episcopo, Petri successori (et si de hoc ingens in ipsa antiquitate bellum, conf. in ratiōnar. Seculi 1. p. 178. & seq.) accommodatarum, descendimus, ac inscriptionis illarum & antiquitatis tantæ falsos titulos per argumenta omni exceptione majora, evicimus.

(cc) Acta Eruditorum Mensis Martii Ao. 1696. p. 120. 121. 122.

Collectio maxima conciliorum omnium Hispaniæ & Novi Orbis, epistolarumque decretalium, nec non plurium monumentorum ad illa spectantium, cum notis & dissertationibus, quibus S. Canones, historia disciplinaque ecclesiastica & chronologia illustrantur. Tomus I. Cura & studio Josephi Saenz de Aguirre S. R. E. Presb. Cardinalis.

Quod cum præcipuam fere tomus hujus partem constituat, veniam lector dabit, si ei paulisper immeremur.

Abit Apparatus ille in tres partes, in quarum prima novem dissertationibus Præfatio Isidori in suam Canonum & Conciliorum Collectionem illustratur. Cum vero Collectio illa a pluribus eruditis insigni illi deceptoris Isidoro Mercatori hodie tribuatur; Hispalensi Isidoro argumentis, ut ait, ἀνατιπρήτοις eam vindicaturus Autor noster, neminem inter Isidoros, sive Græcos sive Latinos, de quibus erudite disserit, extitisse, cui Mercatori dicto Collectio hæc tribui possit, probare nititur. Quod enim Isidorum, Setubensem sub finem Seculi IIX. Episcopum, Mercatorem cognominat Chronicon Juliani, nullius ponderis est: nullam enim esse illius Chronici auctoritatem, post alios viros doctos aliquot argumentis denuo evincit. Isidorum itaq; Hispalensem autorem illius Collectionis esse concludit, non quidem totius, sed ad Concilium usque Hispalense; quemadmodum eum nec Epistolarum omnium collectorem esse certam sit, siquidem illas, quæ a Gregorii successoribus sunt, alium addidisse oporteat; Imo nec Præfationem totam ab eo esse, ex S. illius 18. pateat.

(dd) Symbola Mastrichtiana.

Isidorus Hispalensis

Seculo VII. adest Isidorus Hispalensis Episcopus, Fir Eruditus & multis Scriptis clarus, qui in comment.

in Genesin (si modo est illius & non Hildephonsi Episcopi Toletani, qui tamen & ipse eadem floruit a te) cap. 17. &c. Sam. Andreae in disput. de salut. A mi thes. XXVIII.

(1485.) ISIDORUS MERCATOR Collectionum Epistolarum Decretalium Aucto creditus, quomodo ab Eminentissimo Cardinali d' Aguirre absolutus sit ab impostura, non præcedenti numero dictum est. Ejus nomen ab usum fuisse ISIDORUM quendam HISPANUM, Conjectura est Blondelli apud Caveum H. Litter. Scriptor. Ecclesiastic. p. 369. 370. qui compilationem hanc factam credi vel à RICULPHO Præsule Moguntino, vel potius BENEDICTO LEVITA, ibidem innuit. (a) Videtiam Gerhardum von Mastricht de Suscepto bus pag. 23.

(a) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccl. pag. 369. 370.

Antiquo juri, quod per septingentos & amplius annos valuerat, successit jus novum ex suppositiis sanctissimorum Romanæ urbis Episcoporum Epistolis, ab impudentissimo illo nebulone Pseudo Isidoro prolatis compactum, & ex novellis eorum constitutionibus, qui per Caroli tempora sedem Apostolicam occuparunt. Introductum igitur fuit ævo Caroli Magni favorabili videtur, si unquam alias tempore, ob magnam confusionem qua in politiam Ecclesiasticam invecata erat ex stupenda miserabili Episcoporum, reliquorumque Clericorum incertitia, & veterum Canonum ignorantia. In hanc igitur rerum perturbatione, emersere famosa illa ac mirabiles Epistolæ, quæ priscis Pontificibus Romanis tribuuntur. Perculerunt illæ omnium animos sua nova antiquitate, & quia Sanctissimorum Episcoporum nomina præferebant: Hinc suborta in animis hominum religio, non esse dubitare de jure, quod in his sacris Antiquitatis monumentis continebatur &c.

Pag. 370. Unde conjicit Cl. Blondellus Epistolarum hanc congeriem Benedicto potius Levitæ tribuendam esse, qui cum anno circiter 850. tres posteriorum Capitularium libros adjecerit, Epistolas hæc in frustula sectas, capitularibus suis inseruit. Vero forsitan proprius videtur, Epistolas à Riculpho vel confectas fuisse, vel collectas, & in hanc, quam nunc habemus, formam redactas; & cum Curia Pontificiæ fuerit affector strenuus, eo consilio opus videtur aggressus, ut infucatis primæ antiquitatis testimoniis Romanæ sedis auctoritatem speciosius propugnaret. Quod Isidoro Mercatoris nomen sibi sumserit impostor, an profrenda sit D. Blondelli conjectura, ingeniosa atque, satis solida, nempe fuisse Isidorum quendam gente Hispanum, Eulogii Cordubensis fratrem, qui ob motus viles patriæ exul hoc ipso tempore Moguntiaci habitaverit, ubi mercaturam strenue exercuit; hujus, ut videtur, nomine abusus est Epistolaris Impostor, scilicet crederent imperii Epistolas de Hispaniis fuisse collectas à Mercatore nostro, qui pietatis causa profugum pretiosissimum hunc thesaurum barbaricæ libidini subdolum, secum in Germaniam attulerit. Quicquid si mirari licet, cur ultra Deus dedit Pontificis tempora, seu annum DCXIV. Epistolas suas non produxerit compilerator, quod duplici de causa mihi factum videtur primo, ut speciosius collectæ crederentur ab Isidoro Hispalensi, qui obiit anno 636. Secundo, ne si sua



propius tempora pertingeret, impostura larva facilius detraberetur. Denique notandum, integram Isidori collectionem prater Epistolas Pontificias, ordinem celebrandi Concilii, Apostolicorum Canonum versionem, & plurimarum synodorum tum Græcarum, tum Latinarum Decreta continere, quae in omnibus reperiantur.

(1486) Richard de l'ISLE. Sub hoc nomine edidit Richardus SIMON Apologiam contra Veilium, ut apparet ex Actis Erudit. Lipsiens. 1686. p. 102. (a) & Bailleti indiculo des Auteurs deguifez. p. 567.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium Mensis Februarii 1686. p. 102.

Eam Veilii Epistolam excipit Apologia — — — à R. de l'Isle, (num personatus homo sit, inquirant alii quorum interest) Ecclesiae Gallicanae Presbytero scripta.

(1487) Le Sieur de l'ISLE, judicio Colomesii in Gallia Orientali p. 154. (a) est Carolus SORELLUS, de quo tamen dubitat Bailletus in indiculo Auctorum Personatorum, substituens N. de l'Isle MARIVault, quanquam ex propria eius sententia aequè dubium p. 567.

(a) Colomesius in Gallia Orientali pag. 154.

Curiositate inovies, a Paris 1629. 8. refutatus un nomme de l'Isle (qui est Sorel) l'an. 1636. in son Traité des Talismans. Hic liber Sorbonae Parisiensis censura notatus est, de quo lege Rivetum in catalogum pag. 32. 1637. & Voetium in Disputationibus Ethicis part. prima p. 221. & 711. Ipsius Gaffarelli Relatio habetur, p. 305. Operis Gallici Insulani, si Sorelli.

(1488) ISOCRATI, Platonis atque Socratis Auditori, Orationem ad Demonicum, frustra iudicatam, & ad alium ei cognominem relationem, docet Colomesius Cimel. litterar. cap. 6. add. p. 18.

Vide vitam Demosthenis ex Schotti Paralipomenis, quae Operibus ejus praefixa est c. VIII.

(1489) ITENEV, ICHANOM ITNEV. Sub simplici hac nominis sui inversione editam esse a Fulgentio, Monacho NETO, ex ordine Servitarum, Epistolam Memoriam, de Mari Venetorum ad Laurent. Morsum Romanum, docente Deckherro de Scribitis Adespotis p. 184. adde Bailleti Catalogum Aucteurs deguifez p. 567.

(1490) JUDAE APOSTOLI Epistola Catholica quomodo a Grotio ALII JUDAE EPISCOPO EROSOLYMITANO tributa sit, docent Cailletus. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 8. a. l' Histoire des Ouvrages des Savans Septemb. 1690. pag. 4. Judae Apostolo tamen restituunt Miræus Biblioth. Eccles. p. 4. Du Pin dissertat. Praelimitar. ad Novam suam Biblioth. Eccles. pag. 69. Ita autem Historia Operum Eruditorum, p. 42. allegata: Dans ses Prolegomenes Mr.

Schenck/s' exerce à rechercher, qui estoit S. Jude à qui cette Epitre est attribuée. Les Anciens ont douté qu'elle fust de S. Jude Apôtre: & Calvin ne contesloit presque point qu'elle ne fust d'un autre qui portoit le meme nom. Grotius est le premier qui ait avancé que c'est un Juif, de Eveque de Jerusalem du temps de l'Empereur Adrien. Ses raisons estoient que l'Auteur ne prend point la qualité d'Apôtre. Le vieux Interpretre Syrien le qualifie de Jude Eveque. Elle ne fut point traduite avec les autres Epîtres Canoniques ni reçue par toutes les Eglises dans les premiers siècles, ni citée par les anciens Peres. Ces conjectures rassemblées formoient les doutes de Grotius.

(1491) JULIAE ACADEMIÆ Pietas Programmatae Publico Prorektoris & Senatus Academici adversus improbas & iniquas calumnias, cum aliorum quorundam tum D. Aegidii Strauchii asserta Helmst. 1668. in 4to 6. plagg. Auctor Scripti hujus est Hermannus CONRINGIUS, inter cuius scripta recensetur hoc Programmata in Catalogo, qui Epistolis ejus in edit. Helmst. 1694. praefixus est pag. secunda. Germanice Programmata hoc versum esse a viro Celeberrimo, domino Christophoro SCHRADERO, innuit Symbola Flensburgo Molleriana.

JULIA ACADEMIA v. Helmstadiensis.

(1491. a) JULIANUS quomodo sit PELAGIUS docuit Symbola Maastrichtiana ex Usserii Histor. Pelag. p. 5.

JULIANUS v. Archyntas.

- - - Hosbejus.

- - - Magenhorst.

(1492) JULIANUS LUCAS, cujus nomine citatur a Floriano à Campo Historia rerum Hispanicarum, idem censetur à Sandio in Notis ad Vossium p. 276. esse cum JULIANO ARCHIPRESBYTERO S. JUSTI TOLETANI.

(1493.) JULIANUS PELAGIANUS. Ei adscribitur liber Altercationis ab Honorio Augustodunensicap. 45. in Miræi Auctario pag. 119. quem AUGUSTINO adscribere mavult Vossius Histor. Pelag. 26. (a) indicante Symbola Normanniana. vide Cave. Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 220.

(a) Symbola Normanniana.

Juliano Pelagiano, quod Gennadius, & ex eo Honorius Augustodunensis librum Altercationis tribuunt, & quidem ut opus ab octo ejus libris distinctum; in hoc falli utrumque, tam exploratum est nobis, quam si Αὐριανουσιον συνέγραψεν hoc decidisset. Nec enim Juliani sed Augustini Prologium est; nec posteriores in dicendo partes Juliano imponuntur, sed Augustini

no, qui verba adversarii ex octo ejus libris promit & refellit &c. Voss. Hist. Pelag. 26.

(1494.) JULIANUS, TOLETANUS Archiepiscopus. Qui ejus nomine prodierunt Colon. 1618. *Αντιμετώριον* s. Contrariorum in speciem locorum utriusque testamenti libri II. ab aliis RICHARDO CLUNIACENSI, à nonnullis SALVIANO MASSILIENSI tribuuntur. BERTHARIO autem Abbati Cassinensi vindicantur à Johanne Baptista Maro apud Caveum Historia literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 329. & pag. 385. (a) Consentientem ei *Colomesium* in anonymis n. 634. ad lit. E. exscriptimus, quem cum aliis ibidem allegatis vide. Adde *Du Pin* Bibliothecae des Auteurs Eccles. Tom. VI. pag. 39. Quam male hic scriptor cum Juliano Pomerio confundatur, docebimus infra in Pomerio.

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 385.

Ex omnibus ejus scriptis superest Opus primo loco memorandum, viz. *Αντιμετώριον* sive Contrariorum in speciem locorum utriusque Testamenti Libri II. qui sub Juliano Toletani nomine in Bibliothecis Patrum habentur, & anonymi prodierunt. Basil. 1530. Colon. 1533 8vo. à nonnullis etiam Richardo Cluniacensi, ab aliis Salviano Massiliensi adscripti. Verum id rectius Berthario nostro vindicat Joannes Baptista Marus, tum Leonis Ostiensis, qui tale opus scripsisse Bertharium prodit, autoritate subnixus, tum fide Codicis M. S. pervetusti Longobardicis literis scripti in Bibliotheca Aniciana, qui Bertharii nomen prætulit.

(1495.) JULIEN, le sieur de saint: Godefroy HERMANT. Baillet liste des Auteurs Degvisez pag. 567.

### JULIUS CLARIANUS v. Hilario

(1496.) HENRICUS JULIUS *Altenburgensis*, cujus extat *Aristarchus*, seu Censura in Novitium quendam Hippocratis Exagitatorem, Hamburgi Anno 1648 in 4to. edita, & D. Georg. Frid. Laurentii Exercitationibus in Hippocratis Aphorismos minus veris opposita, me judice non est alius, quam Acerrimus ille Laurentii Adversarius Bernb. LANGWEDELIUS, Civitatis patriæ Hamburgensis Medicus. Hæc Symbola *Molleriana Hamburgensis*.

### IULIUS v. à Monte.

(1497.) JULIUS ORATOR, Auctor *Cosmographia*, idem censetur Nicolao Fabro qui JULIUS HONORIUS *Scholasticus* apud Mabillon. Tom. II. Analect. p. 693. (a)

(a) Mabillon. T. II. Angl. p. 693.

*Hadrianus Valefius existimat Honorium Scholasticum jordanus Ravennatis Episcopi æqualem & amicum eum omnino esse, quem Cassiodorus in cap. 25 de divinis Lectionibus Julium, Oratorem Cosmographia auctorem vocat; Nicolaus Faber, Ludovici XIII. felicitis memoria præceptor, Julium Honorium ap. Vale-*

*sum in præfatione ad Notitiam Galliarum pag. IV Jordanes vero &c.*

(1498.) JULIO Papæ Romano, liber de *Incarnatione*, ab APOLLINARI *Hæretico* conscriptus, olim suppositus fuit, teste *Eulog* orat. 3 apud *Photium* Cod. 230.

II. *Epistola ad Prosdocimum* seu *Docium*, Julio supposita, Auctorem habet *Timotheum Apollinaris discipulum*, vide *Miraum* Biblioth. Eccl. pag. 44. (a) & *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 110. & admonitionem (b) *Diecmanianam*, nec non *Symbolam Mastrichtianam* (c)

(a) *Miraum* Bibl. Eccl. p. 44.

*Epistolam ad Dionysium*, quam Julio Papæ adscribebant *Acephali*, Julii Papæ reverà fuisse credit *Gennadius*: *Subditiā Facundus* — — & *Eulogius Alexandrinus* — qui & *Epistola verba recitata quibus abutebantur Eutychiani*, non Julii, sed *Apollinaris Hæretici fuisse docet* — Quin & alteram item ad *Prosdocimum* seu *Docium epistolam* — nec ipsam Julii fuisse vult *Leontius*, sed *Timothei*, discipuli *Apollinaris*. Sed hanc sine controversia Julio a quoque asserunt.

(b) *Nota Marginalis Diecmaniana*: *Eulogius apud Photium l. c. pag. 84 ad objectum locum ex Julii Roman. Epistola ad Dionysium respondet equidem illum αἰαυ Φισοτ ὁ δὲ ἐχεν τὸ ψήσιον*, sinceritatem ejus non est indubitata pag. 852. repetit: Sed *Apollinare* hanc *Epistolam Julio supposuisse non dicit & ut maxime diceret ea tamen à libro de incarnatione diversa est. Percurri Excerpta omnium Oratorum, & maxime tertia Eulogii, apud Photium l. c. sed fateor me assertum illud de Apollinaris hæretici libro de Incarn. Julio Papæ supposito reperire non potuisse. Citantur pag. 845. ed. Græc. Rothom. Anno 1653. fol. Julii Papæ verba in Synodo lecta, ibidem Gregorio Thaumaturgo aliqui subjici dicitur, quod Apollinari sit: pag. 849. quæ ex Apollinari libro de incarn. quedam recitatur; Ast quod hic Julio Papæ adscriptus sit, non confendi. Istud tamen alius scriptor *Leontius sectis, Act. in 8. & de hoc libro & Epistolis Apollinaris non Julio Papæ modo, sed & Gregorio Thaumaturgo & Athanasio suppositis refert. Verba plura sunt, quam ut hic adscribi queant. Exbet illa Gretferus l. 2. de jure & more prot. libr. malos C. 5. p. 277.**

(c) *Symbola Mastrichtiana.*  
Julius, Papa.

*De Epistola ad eum ab Orientalibus Scripta & Peccatore Mercatore ei afficta, seu Pseudo-Isidoro præter alias Criticos Scriptorum Ecclesiast. Bell. Ron Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alex. Gerh. &c. vid. Clariss Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano vapulant. ad has & alias spurias Privilegiorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. Gerh. von Mastricht in histor. juris Ecclesiastici à n. 220. ad 233. seu pag. 232. usque ad pag. 268.*

(1499) JULIUS III. Papagentilitio nomine dictus fuit *Johannes MARIA DE MONTE*, Hyde loc. Citato: citatur autem ab eo: *Al Re. d' Inghilterra, Edoardo Sesto, Departamenti Di Giulio III.* 1550. 4to.

## IUNGERMANNUS v. Hyginus.

(1500) JUNILIO, Episcopo Africano, tributa *Commentaria in Genesios prima capita*, BEDÆ Venerabilis docent esse *Bellarmin.* de Script. Eccl. ad A. C. 545. p. m. 167. *Cocus Censur.* p. 393. *Sixtus Senensis Bibl. Sanct.* l. 4. 340. (a) *Th. Rayn.* de lib. mal. & bon. p. 147. (b) *Rivet.* Crit. sacr. l. 4. c. 28. p. 491. *Gerhard.* patrolog. p. 499. *Olearius* p. 280. & alii hisce laudati plures.

*Hottingeri* de scriptis supposititiis p. 90. addit *Margo Normanni.*

Adde *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 208. (c) & *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 292. a.

(a) *Sixt. Senens. Bibl. SS. L. IV. p. 340.*

*Hortante Primasio Afro Episcopo Uticensi, collegit ad utilitatem simplicium explanationes in Genesin: pro quibus typographorum fraus supposuit nobis exiguum commentarium, incipientem, de principio libri Genesios. At qui fragmenta ex Moralibus Gregorii, huic opusculo immista, arguunt, illud esse Junilii, qui Gregorii tempora præcessit annis ferme ducentis. Arbitror Autorem operis esse Bedam, in cujus vetustissimis Voluminibus id invenitur & sub cujus titulo centones ex eodem opere decisi in glossa quam vocant ordinariam leguntur.*

(b) *Raynaudus* de libris malis & bonis p. 147.

*Junilio Africano perperam suppositus est liber in Hexaëmeron, qui indubie est venerabilis Bedæ, ut recte vidit Benedictus Pererius lib. I. in Genes. ad cap. I. v. 1. num. 49. Non esse sane Junilii, liquet, quia in eo libro allegatur S. Gregorius, qui fuit Junilio posterior.*

(c) *Miræus* Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 208.

*Junilius, Africanus Episcopus, ad Primasium Episcopum Africanum scripsit libros duos de partibus divine legis: qui tomo 6. Bibliothecæ Patrum, editionis Colonienensis, exstant. Floruit sub annum quinquagesimum quadragesimum quintum. Falso autem adscribuntur Junilio commentaria in prima capita Genesios quæ sunt Bedæ, atq; inter ejus opera quoque exstant.*

(1501) *Franciscus JUNIPERUS d' ANCONA*, cujus nomine extat *Consultatio contra Jesuitas*, occultat *Casparem SCIOPPIUM*, vide *Magnif. D. Joa. Friderici Mayeri* dissertat. lit C. in fine & *les Nouvelles des Lettres* Juillet 1684. pag. 391. (a) *Deckherrum* de scriptis Adespotis p. 95. nec non *Symbolam Mastrichtianam* sub (b) Et in collectaneis meis invenio, nescio unde acceptum & descriptum, hoc fragmentum, quod ne pereat hic ubi signo. *Caroli Molinæ* Franciæ & Germaniæ, Cti & in supremo Parisiorum Senatu antiquis, Advocati Consilium super commodis & incommodis novæ sectæ s. factitiæ religionis Jesuitarum.

Accessit fragmentum Epistolæ pii cujusdam Episcopi quod Pseudo Jesuitæ Caroli & ejus collegarum maledicta repellit, Hanno viæ apud Thomam Vilerianum 1604. & in Bibliothecæ Pontificiæ Tomo in Bibliotheca Joh. Adam, Schertzeri Theologi apud Lipsienses primarii, Lipsiæ 1677. in 4. inter tractatus IX. loco IV. cum subscriptione P. T. E. C. exhibitum & in syllabo, nominis *Ponti Tyardei Episcopi Cataloniensis* interpretatione addita assertum legitur à pag. 46. ad 100. usque. Et ibidem num. VI. *Fr. Juniperi, de Ancona* Consultatio contra Jesuitas in Syllabo, detegitur hisce verbis additis: *creditur auctor esse Gaspar Scioppius.* Memoratur enim in Catalogo MSS. Stororum librorum, quos paratos habebat, qui ab ipsomet *avtoxepi* consignatus, amico fideli sub fide secreti quondam communicabatur: legitur pag. 119. titulo *Minoritæ* ea, consultatio de causis & modis religiosi disciplinæ in Societate Jesu instaurandæ ex Italico, Latine — anni 1634. usque ad pag. 200. v. supra Ancona.

(a) *Nouvelles de la Republique des Lettres* 1684. p. 391.

*La Consultation de Scioppius (de guise sous le nom de Franciscus Juniperus de Ancona) contre les Jesuites.* 7.

(b) *Symbola Mastrichtiana.*

*Fr. Juniperi de Ancona.*

*Consultationis Contra Jesuitas, sub hoc nomine creditur verus auctore esse Gaspar Scioppius, Memorator enim in Catalogo MSS. librorum quos paratos habebat, qui ab ipsomet avtoxepi concinutis, amico fideli sub fide secreti quondam communicabatur; sunt verba Adam. Schertzeri in syllabo auctorum, præmissa tomo Bibliothecæ Pontificiæ.*

## IUNIUS v. Brutus.

*Franciscus IUNIUS v. du Jon.*

(1502) *Melchior JUNIUS.* Hujus de *Conscribendis Epistolis* librum vel à *Sturmio* ipso confectum, vel saltem ab eo non spernenda adminicula ad eum collata suspicatur *Keckermannus* System. Rhetor. Special. lib. I. p. 1241.

(1503) *IVO* vel *YVO Carnutensis.* Ejus (I) *Summa Collectionum Canonum & Conciliorum* duabus partibus distincta, quarum prior decretorum nomine venit, posterior autem *Pannomiæ* sive *Panormiæ* in dubium ab Auctoribus vocatur an *Ivonis* opus sit. *Panormiam* pro genuino *Ivonis* opere agnoscit *Struchius* Amœnit. Juris Canon. Eclog. I. cap. VI. pag. 12. (a) decreta ad *HUGONEM* Catalanum referens. *Contra, decreta Ivoni*, *Panormiam* *HUGONI* adjudicat *Gerhard von Mastricht* Histor. Juris p. 306. 310. (b) num. 266. 267. 268. 269. Quam sententiam tamen mutat in notis ad *Baluzii* Præfationem ad *Anton. Augustin.* de Emendatione Gratiani p. 638. victus rationibus *Baluzii*, qui *Panormiam Ivoni* vindicat. p. 637. 638. 639. (c) vide *Cavei* Histor. liter.

liter. Script. Ecclesiast. p. 437. qui Decretorum libros ex BURCHARDI collectione maximam partem esse desumptos censet.

II. Sub *Ivonis Carnotensis* nomine editam fuisse Partem Chronici HUGONIS FLORIANENSIS, memorat *Sagittarius* Introduct. ad Histor. Ecclesiast. pagina 57. 58. (d) adde Cavei Chartoph. Ecclesiast. pag. 212. & *Symbolam Mastrichtianam* (e)

(a) Strauchius *Amœnitatum juris Canonici* Eclog. I. c. VI p. 12.

*Sequitur compilatio Ivonis Carnotensis Episcopi, quam ad Ecclesie Gallicane usum circa annum MC publicavit, qui duas fecit collectiones Canonum & Conciliorum, additis etiam legibus civilibus quibusdam, quarum altera Panormia dicitur, seu ut quidam velunt, Pannomia, quod omnes complectatur leges. A. Possevinus appar. Sacr. Tom. 2. Altera Decretum inscribitur, quam posteriorem quidam Hugoni Catalano tribuant, Ivonis Epitomatori P. Gregor. partit. l. c. n. 3.*

(b) Gerhard. von Mastricht *Histor. Juris*. p. 306. 310.

*Alterum opus ejus nomen referens, est Pannomia, vel Panormia, utroq; enim modo legitur. Posteriori Appellatione utitur plerumq;. Anton. Augustinus passim in emendat. Gratiani. Alii melius Pannomiam vocant, ut tota compositio sit Græca à πᾶν & νόμος; quia omnis generis leges complectitur, que in Panormia est partim Latina; quod tamen non est novum. Hoc opus Ivonis non esse, recte Bellarminus, de Script. Eccles. in Ivone & Gratiano, censet; &c*

*Pag. 310. Auctorem Panomiae Pancirollus, de claris Legum Interpret. lib. 3. cap. 1. pag. 403. facit Ugonem Catalaunum, non diu post editum opus à Ivone, illud contrahentem. Sed ex quo auctore id habeat non addit.*

(c) Gerhard von Mastricht in *Notis ad Baluzii præfationem in Anton. Augustin. de Emendatione Gratiani*. p. 637. 638. 639.

„Extant duæ canonum ac decretorum collectiones antiquæ huic auctori tributæ, quarum una *Decretum Ivonis* vulgo vocatur, altera *Panormia*, utraque eandem habens præfationem. Quo factum est ut viri docti putaverint Panormiam non esse Ivonis opus, sed *Hugonis* cujusdam *Catalanensis* aut alterius incerti scriptoris, qui *Decretum* in compendium redegerit; fundum suæ illius opinionis accipientes ex *Vincenio Bellovacensi*, qui libro XXV. *Speculi Historialis* cap. LXXXIV. testatur Hugonem illum ex eodem Volumine abbreviato libellum portatilem composuisse qui *Summa Decretorum Ivonis* appellatur. Sed opus illud diversum fuisse à *Pannormia* vel hæc res indicio est quod *Summa Decretorum Ivonis* inscriptum fuerit, cum *Pannormia* in vetustissimo codice MS. sancti Victoris Parisiensis, in duobus etiam antiquis codicibus MSS. monasterii Sancti Albini Andegavensis, denique in omnibus editionibus, *Pannormia* semper vocetur, nunquam *Summa Decretorum* &c. Id quoque retuli in

*histor. juris Ecclesiast. num. 269. & in addend. ad pag. 311. Sed rationes Clarissimi Baluzii hic allatæ, me movent, ut in ejus sententiam transeam: Hugonem non esse Pannormiæ Auctorem, sed alterius Summæ Decretorum Ivonis. Ipsum vero Ivonem scripsisse Pannormiam. Sed an primum Panormiam, ut vult, clariss. Baluzius in §. sequenti scripserit, postea Decretum, incertum esse puto, & magis inclinatus animus, primo editum esse decretum, postea Panormiam. Quia æmulatio operis Burchardi Ivonem videtur accendisse, ut suppleret, quæ ei censebat deesse. Vid. *Histor. meam juris Ecclesiast. num. 266.* Postea cum videret, opus excrevisse, ab eoque multos abhorrere, epitomen dedit in Panormia. Hæc opinio videtur firmari conjectura, quod *Sigebertus* minerit decreti, non vero Panormiæ, utpote quæ forte ante mortem Sigeberti edita non fuit. Vid. iterum *Histor. jur. Ecclesiast. num. 265. pag. 308. in fin.* Sed non sunt hæc tanti ut pluribus urgeantur.*

*Pag. 639. Ego in ea sum sententia ut, omnino putem Ivonem primo scripsisse Panormiam, & præfationem eodem tempore confecisse quæ postea magno decretorum Volumini præfixa est.*

(d) *Sagittarius* Introduct. ad *Histor. Eccles.* p. 57. 58.

§. XII. *Circa annum Domini 1150. sub Ludovico Crasso, Rege Gallie, claruit Hugo, Monachus Floriacensis: (Floriacum cœnobium est agri Aurelianensis ad Ligerim situm) cujus Chronicon a Nino incipiens, fuit anno 1150. in editione Bernhardi Rottendorffii, Archiatr. Reip. Monasterii anno 1150. Nam quam Basilius Joanne Heroldus molitus est editionem (ut ipse testis est præfatione in Mariani Scoti Chronicon) non puto paruisse. Ediderat jam ante quedam ex hoc Chronico Marquardus Freherus, sub Ivonis Carnotensis Episcopi titulo: Sed quæ vero auctori restituit Rottendorffius.*

(e) *Symbola Mastrichtiana.*

Hugoni recte tribuitur Chronicon rerum ab exordio Mundi, vel à Nino Assyriorum Rege, ut *Doctiss. Lambecius* refert tanquam *Ivonis Carnotensis Codice Cesareo*; quo ante ipsum quoque *Marqu. Freherus* in corpore *historiæ Francicæ* observavit. *Spanhem.* Papa *fœmina* pag. 501. 502.

(1504.) *IVONIS RENATI* Verum *P. trocinium Philippo PFLAUMERO* Icto, Advocat Constantiensi & Uberlingensi tribuit *Deckherr.* c. Scriptis *Adespotis*. p. 226. vid. *Anonym.* n. 98 & infra in *Roberto WEISIO.*

JURISCONSULTUS v. *Christianus.*

- - - - - *Macer.*

de JUSTINIANO v. *Veridicus.*

(1505.) *Justi JUSTINOPOLITANI contra Cogmandolum Mysterium iniquitatis & Secretarum cretorum Turco Papistica: quod sint Ludovici CAMERARII, didici ex D. Mithobio, Icto, qui theonestum Cogmandolum Jesuitam volebat. Liber ipse Justinopoli 1622 in 4. editus paninis 268. constat. Adde Bailii dictionaire Tom. II. p. 230.b.*

(1506.) Thomæ JUSTINOPOLITANO Episcopo, Catholicissimo Præsidi, suppositæ sunt *Conciones Bernardini OCHINI*, inquit *Raynaudus* part. 1. Erot. 10. §. 3. num. 267. De concionibus hisce *Ochini*, aliisque scriptis, videtur notata nobis ad n. 50. Rhod. Annotat *Diecmanus*, idem ante *Raynaudum* dixisse *Gretser*. de pure & more prohib. libros malos l. 2. C. 5. pag. 281.

(1507.) S. JUSTINO Martyri, Epitomen *Trogii Pompeii* historicam adscriptam à Martino *Polano*, ridet *Th. Rayn.* de mal. & bon. lib. pag. 47. ibidem plures *Justinos* confusos inter se memorans.

*Justino Martyri suppositas esse*

(I) *Quæstiones & Responsiones ad Orkodos* docent *Montanus* in der Tauff-Historie lib. II. pag. 170. (a) *Tenzelius* Exercitat. Select. P. I. pag. 87. 188. 189. Ad THEODORETUM ab aliquibus referritur notat *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiast. Tom. I. pag. 58. (b) à Theodoretis stilo non absimilem hujus libri stilum esse observat *Sixtus* Senens. Bibliothec. sanct. lib. IV. Nihilominus tamen *Guilielmus Cave* Histor. litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 28. haut difficulter sibi persuadet, librum hunc interpolatum quidem, eundem tamen esse cum illo, cui titulus: *Dubitationum adversus Regionem Solationes Summaria* quem inter deperdita JUSTINI opera ponunt Eruditi. Ad JUSTINUM SICULUM librum hunc refert *Dodwel* pud *Caveum* loc. cit. (c)

II. Librum, quæ sub *Expositionis fidei* nomine inter *Justini Martyris* opera exstat, *NESTORIANO* cuidam adjudicat *Tenzelius* Exercit. Part. II. p. 187. (d)

III. *Epistola ad Diognetum*, ab omnibus tam eruditis pro vero *Justini* foetu agnita, *ANTIQUIORI* cuidam Scriptori asseritur à *Tilletio* in Actis Erudit. Lips. 1693. p. 189. 190. (e)

Supposititia Scripta *Justini* alia vide apud *Caveum* loc. cit. *Du Pinium* Nouvelle Bibliothec. pag. 58. seqq. *Deckherr*. de Scriptis Adespotis pag. 60. le *Journal des savans* 1686. pag. 329. *Tenzelium* loc. cit. *Bibliothèque Universelle* 1693. Tom. XXV. pag. 48. Peculiare tamen quidpiam est, quod præter *Dialogum cum Tryphone*, alia Scripta sub *Justini* nomine extantia omnia spuria pronunciat *P. Hardouin*. Vide la *Bibliothèque Universelle* T. XIX. p. 557. (f)

(a) *Montanus* in der Tauff-Historie lib. II. pag. 170.

Daß dieß Buch / in welchem diese Frage und Antwort stehet / wiewol es den Nahmen *Justini* trägt / dennoch keines Weges *Justini* eigen Buch ist. Sondern eines andern unbekandten *Quidams*, der es lang nach *Justini* Zeiten / da der Kinder-Tauff schon grob im schwang gieng / gemacht hat / und des Heil. *Martyrers* Nahmen falschlich darzu entlehnet / umb hiemic demselbigen ein Ansehen zu geben / wie solche Teufcher zu allen Zeiten gewesen sind;

Daß dem also sey / erscheinet nicht allein daraus / daß in selbigem Buch / in der Antwort über die 115. Frage des *Irenæi* gedacht wird / welcher doch in die 25. Jahr erst nach *Justino* gelebet hat / welchen er da selbst / als seinen Vorfahren anzeucht; Sondern auch vielmehr daraus / daß in der Antwort der 82. Frage / item in der Antwort auff die 86. Frage vom *Origene* geredet wird / der doch wol 100. Jahr auff *Justinum* im Leben gefolget ist: Was ist nun von dem Buche zu halten?

Hiebey gehöret / daß weder *Eusebius* lib. 4. Eccles. Histor. cap. 18. noch *Hieronymus* lib. de Script. Eccles. die doch beyde ein vollkommen Register der Bücher *Justini* gesetzt / dieß Buch der Fragen und Antworten / darunter nicht zehlen / aber sie haben wol darunter / die II. Verantwortung der Christen / und das Gespräch mit *Tryphone* dem Juden / daraus wie obgedachte Zeugnuß von der Tauffe weitläufftig wiederholet haben.

Wer mehr und andere Kennzeichen wil haben / daraus unwidersprechlich scheint / daß dieß Buch der Fragen und Antworten *Justini* nicht sey / der lese dasjenige / was die *Centuriatores Magdeburgenses*, die gleichwol / der Kinder-Tauffe gerne auff die Weine hülffen / darvon zeugen *Cent. 2. cap. 11.* in der Beschreibung des Lebens *Justini*, in meinem teutschen Exemplar zu *Jhena* bey *Thomas Rhebart* gedrucket / Anno 1560.

Daß sich also höchlich darüber zu verwundern ist / daß *Bellarminus* selber / der Jesuitische Cardinal, der dennoch in seinem *Tractat* von den Kirchen Scribenten recht urtheilet / daß dieß Buch nicht sey *Justini* eigen Werk / &c.

(b) *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccles. T. I. p. 58.

L'ouvrage des réponses aux demandes des orthodoxes, qui contient cent quarante six questions assez curieuses, & beaucoup plus utile, & plus digne d'un Theologien, que les précédentes, mais il ne peut pas être non plus de *Saint Justin*, quoiqu'il soit attribué à *Photius*. Car outre que ces sortes de questions, & de réponses ne sont point du siècle de *Saint Justin*; (dans lequel on ne s'amusoit point aux choses qui n'estoient que de curiosité, comme sont la plupart de celles, qui sont dans cet ouvrage,) *Origene* est cité dans la question 82. & 88. *Saint Irenée* dans la cent quinzième, les *Manichéens* dans la cent vingt-septième: L'Auteur y parle des Mystères de la Trinité, & de l'Incarnation dans des termes, &c. avec des précautions, dont on ne s'est servi qu'après la naissance des Heresies. L'on y trouve les termes d'*hypostase*, de *personne*, de *consubstantiel* aux questions 16. 17. 139. 144. dans le sens que l'Eglise leur a donné au cinquième, & sixième siècle. L'on y lit dans la question 126. que

, du temps que ce livre étoit écrit le Christianisme  
 , n'étoit plus sous la domination du Paganisme,  
 , ce qui montre évidemment, que l'Auteur de  
 , ces questions est bien plus recent que saint Ju-  
 , stin. Pour ne point parler de ce qu'il y a dans  
 , cet Auteur de différent de la doctrine de saint  
 , Justin : par exemple dans la question cinquante-  
 , deuxième il nie, que la Pythonisse ait fait re-  
 , venir l'ame de Samuël, ce que saint Justin avan-  
 , ce dans son Dialogue contre Tryphon ; dans la que-  
 , stion 112. il dit que c'est un Ange créé, qui a  
 , parlé à Moïse & à Jacob, ce qui est formelle-  
 , ment contraire à la doctrine de saint Justin, &  
 , des anciens, qui ont crû que c'étoit le Verbe  
 , même. Quelques uns attribuent ces questions  
 , à Theodoret tant à cause de la conformité du sti-  
 , le, qu'à cause de certains termes, dont cet  
 , Auteur se sert, qui le rencontrent aussi fort  
 , souvent dans Theodoret. Quoi qu'il en soit,  
 , cet ouvrage est d'un Auteur qui vivoit vers le  
 , cinquième, ou le sixième siècle de l'Eglise.

(c) Cave Histor. Liter. Script. Eccles.  
 pag. 28.

*Questionum CXLVI. Responsiones ad Orthodoxos.*  
*Aut hic liber omnino Justinini nostri factus non est, quod*  
*mibi verisimillimum videtur, aut mire interpolatus. Mul-*  
*ta enim in eo sunt, qua secula aliquot Justino sequiora,*  
*queque ævum Arianum, & κραταιόν Christianismi*  
*tempora, plane sapiunt: ut de Irenæo, Origenè &*  
*Manichæis inibi citatis nihil dicam: certe Cl. Dodwel-*  
*lus, censet, authorem fuisse Justinum Siculum, qui*  
*inclinante seculo quinto scripsit. Quisquis tandem*  
*Autor sit, scriptor sane est magni judicii, variæ eruditio-*  
*nis, & elegantis ingenii. Interim vide, annon sit*  
*idem liber, sed misere interpolatus, de quo Photius hoc*  
*titulo, ἀπορῶν κατὰ τῆς εὐτελείας κεφαλαίωνδῆς*  
*ἐπιλύσεις: Dubitationum adversus Religionem*  
*summariæ solutiones. Istud enim Justinini opus fuisse*  
*genuinum, accuratum Photii Judicium, acumen,*  
*atq; doctrina nos dubitare non sinunt.*

(d) Tenzelius Exercitat. Part. I.  
 pag. 137.

*Cogitent itaq; prudentes Lectores, annon rationes*  
*tanta gravissimæq; persuadeant, Nestorianum quen-*  
*dam sub hoc Opere latere, qui Justinini Martyris nomen*  
*adsumpsit, ut eo facilius incautis minusq; exercitatis im-*  
*poneret. Certe hominibus illis dudum fraus studiumque,*  
*sub alienis nominibus hæresim divulgandi exprobratum*  
*fuit, cum à Monachis Palæstinis apud Evagrium*  
*lib. III. Ecclesiasticæ Historiæ cap. XXXI pag. 361. editio-*  
*nis Valesianæ; tum à Leontio, Maximo & aliis,*  
*quorum loca studiose congescit Theophilus Raynaudus*  
*in Erotematibus de bonis ac malis libris, Partitione I. Ero-*  
*tem. X. n. 265. 266.*

(e) Acta Erudit. Lips. Mensis Aprilis  
 1693. p. 189. 190.

*Nota I. in Persecutionem Neronianam, de epistola*  
*ad Diognetum agit, quam Eruditi tantum non*  
*omnes Justinino Martyri adscribere amant, sed antiquiori*  
*Auctori tribuendam & jam ante a. C. 70. exaratam fuisse*

*contendit Noster, eo quod auctor ille, quisquis sit,*  
 501. (edit. Paris 1636.) se discipulum Apostolorum  
 vocet. p. 494. de Christianismo tanquam re nova & in  
 orbe tunc primum innotescente loquatur, deniq; (quod capi  
 est) quoniam p. 495. 496. inducet, suo adhuc tempore  
 Judæos sanguinem victimarum Deo offerre solitos,  
 quod ab ipsis post excidium Hierosolymitanum, (sive A.  
 70.) fieri haud potuit. Quæ pag. 501. lin. 44. & dein  
 ceptæ extant, cum aliis eruditis non nisi pro lacinia  
 habet, antiquissima huic epistola vertente tempore  
 adfuta.

(f) Bibliothéque Universelle & H  
 storique de l'Année 1690. Tom. XIX. p. 557.

Au reste, il est bon d'avertir le Public  
 que le P. Hardouin a découvert, a ce qu'il dit,  
 que de tous les Ouvrages, qui portent le nom  
 de S. Justin Martyr, il n'y a que le Dialogue avec  
 Tryphon, qui soit véritablement de lui, & que  
 tout le reste est suppose. Il a, dit-il, de fort  
 bonnes preuves, pour montrer, que ces piéces,  
 avec l'Aristée, ont été fabriquées vers la fin du  
 second siècle. Il dit encore que Facundus, Libe-  
 ratus, Marius Mercator, Victor de Tonone, le Cassio-  
 dore à qui l'on attribue tant de Ouvrages, excep-  
 té les Formules, le Traité de l'Ame, & les  
 commentaires sur les Psaumes; l'Isidore, qu'on  
 dit être l'Auteur du Livre des Ecrivains Eccle-  
 siastiques; que tous ces prétendus Africains,  
 Italiens, Espagnols, avec quelques autres, sont  
 nez en France, & qu'ils ne sont pas à beaucoup  
 pres aussi vieux qu'on les croit. Il promet de  
 publier, dans quelque temps, les raisons qu'il a  
 de s'inscrire en faux, contre les titres de ces Ou-  
 vrages. Quand ces raisons paroîtront, le Public  
 en jugera, & pourra voir.

(1508.) JUSTINI NOMICI nomine  
 prodiit 1663. & recusum est 1676. itemque 1679.  
 Hanovæ in 12. Consilium Novissimum, & omnium  
 hæctenus evulgatorum Facillimum, de incertiti-  
 dine, & ambiguitate Juris tollenda, Jureve contro-  
 verso decidendo, seu Novo Codice Faciendo. L  
 bellus duarum tantummodo plagularum, cui  
 accessit in Editione Hanov. Appendix sex fo-  
 liorum continens de hoc libello Eruditorum Judic-  
 cia. Deberi autem scriptum hoc Philippo BUR-  
 CHARDO Jcto, hodie paucos latet, & ipse in  
 Dedicazione sui discursus de Hodierna Juris pruden-  
 tia Nevæ & Remediis, non obscure innuit.

(1509.) JUSTO, Eusebius à Sancto: Jean  
 DUREL. Baillet liste des Aut. de guil. p. 567.

JUSTINUS v. Asterius.

- - - - v. Baronius.

JUSTUS v. Gesenius.

(1510.) JUVENALIS nomen Satyræ  
 SULPITIÆ prætulisse olim, v. apud Barth. adver-  
 lib 19. c. 16. p. 2811. quem exscripsimus infra in  
 Tibullo.

## K.

(1511.)

**K**AISERSTEIN, Salomon à. Quirinus  
KUHLMAN. *Baillet liste des Au-*  
*teurs deguizez* p. 567.

(1512.) Gallus KARELSBER-

GIUS. Sub hac larva scripsit *Conradus Samuel*  
CHURZFLEISCHIIUS ut indicat *Deckberrus de*  
*criptis Adespotis* p. 259. *Judiciorum à Sarcmasio*  
*ptorum Continuationem* qua Auctorum celebrium  
cripta XLVI. Censura perstringit. Neque ce-  
ari voluisse Auctorem facile patebit legenti ea,  
uæ in fine scripti hujus de Sarcmasio adjiciun-  
ur. Vide *Montalum Nasturtium & Verasum*.

(1513.) FREUNDLIEB Ehrenreichs von  
Rauffleben. Vergleich Apollinis und Mercurii  
ber die Vermählung der glorwürdigen Gelehrt-  
eit/mit der hochrühmlichen Rauffmanschaft. Scri-  
tum hoc inter Ingenii sui foetus recipit *Erasmus*  
FRANCISCI, quem vero nomine dici MYN-  
NIGHTUM supra notavimus, in dem Verzeichniß  
eine Schrifften num. XXXV. p. 14. ubi & occa-  
sionem & contenta scripti explicat,

(1514.) Bartholomæus KECKERMAN-  
NUS, Dantiscanus Philosophus. In hujus  
Operum Tomo II. legitur Dissertatio, de Prin-  
cipatu sive Monarchia Persarum, quæ est inter  
Politicas Speciales & Extraordinarias numero  
Prima, incipiens pag. 1440. finitur autem pag.  
1461. Ejus Auctorem ipse Keckermannus in  
præfatione brevi ad Lectorem, quæ Tabulis  
Philosophiæ Practicæ in eodem Tomo, præ-  
fixa est, tribuit *Davidi SCHUMANNO* Tabu-  
larum earum Concinnatori, Auditori suo & Sym-  
patriotæ, cujus felix ingenium ibidem depræ-  
dicat. Tabulæ autem istæ numero Tres im-  
plent folia omnino sex non numerata, sub titulo  
*Philosophiæ Practicæ Idea Succinctius* adumbratæ.

(1514. a) Palatini KEDNADON à  
Straswick. *Dialogus de Unione Personali Duarum in*  
*Christo naturarum* Genev. 1583. in 4to. Nomen  
hoc esse fictitium agnoscit *Draudius Bibliothec.*  
*Class.* pag. 487. latere autem sub eo *Pantaleonem*  
CANDIDUM, ex *Joh. Gerhardi. Disputat. Theol.*  
p. 170. docet *Symbola Normanniana*. Addit *Diec-*  
*mannus* quod sequitur:

Nomine Palatini *Kednadona Straswik Ge-*  
*neve* A. 1583. prodiit *Dialogus de unione personali*  
*duarum in Christo naturarum, secundum men-*  
*tem S. Scripturæ, Ecclesiæ atque Aug. Confessionis,*  
*adversus eos, qui genuinam horum sententiam*  
*pervertunt. Hujus verus auctor est Pantaleon*

**Weiß** / sive *Candidus, uti se alias vocat, Eccle-*  
*siastes Bipontinus, Lutheranum simulans, V. Li-*  
*brum Laugingæ Anno 1604. 4. editum von der*  
*Zweybrückischen Religions-Enderung*  
p. 66. 80. Adscrivit idem *Candidus etiam Nathan,*  
*Hodopæi nomen, de quo supra.*

Thomas à KEMPIS, an sit *Jo. GESSEN* vel  
GERSEN, an contra, vid. *supra*.

KERKOETIUS v. *Cercoëtius*.

(1514. β) *Henr KITSCHIUS* Lipsien-  
sis quatuor *PASSERATII discursus Politicos* pro suis  
edidisse Lipsiæ 1607. 8. ex *Henelii otio* *Uratista-*  
*viensi prodentem B. Rappoltum Professore* *Lip-*  
*psiensis* allegat *Jo. Alb. Faber. Dec. Decadum*  
num. 40.

(1515.) *Albertus Friedericus KNOPIUS,*  
cujus nomine extat *Herb. Nass. 1633. in 4to. Fa-*  
*brica & usus instrumenti, quo rerum Altitudines,*  
*Latitudines, cæteræque dimensiones indagari*  
*possunt, vero nomine est BLANKENPOST.*  
Vide *Thomam Hyde in Catalogo Bibliothec.*  
*Bodlej.* p. 168. a.

(1516.) *Eduardus KNOTTUS, vero*  
nomine est *Matthias WILSONUS, de quo infra*  
v. *Smithius*.

Vide *Sorwellum Bibliothec. Scriptor. Societa-*  
*tis Jesu* pag 568. & *Bailleti Catalogum des Au-*  
*teurs deguizez* pag. 568. nec non *Symbolam Ma-*  
*strichtianam: Un Jesuit nommé Edouart Knoe* sous  
le faux nom de *Nicolas SMITH* & un autre  
nommé *FLOYDE* sous le faux nom de *Daniel*  
à *JESU* mirent au jour des livres, dans les quels  
ils avancoyent ces propositions &c. add. ex au-  
ctore du *Calvinisme & Papisme mis en parallele* part.  
1. chap. 5. p. 216. Hucusque *Symbola*.

(1517.) KORAH filii *Psalmorem DAVI-*  
*DIS* aliquot auctores an fuerint, v. *supra*  
*Aggeus*.

(1517. a) *Christiani KORTHOLTI* ex-  
tat *Historia Ecclesiastica Novi Testamenti κατ'*  
*ἐπιτομὴν à Christo nato usque ad seculum deci-*  
*mum septimum, sistens Statum Ecclesiæ sub Im-*  
*peratoribus, Schismata, Hæreses, Synodos,*  
*ac Ecclesiæ Doctores. Edita est ex MSC. Christiani*  
*Kortholti, S. Theolog. D. Universitatis, quæ Kilo-*  
*niæ Holsatorum, Procancellarii, & dum viveret,*  
*Professoris Primarii. Lipsiæ Sumptibus Gott-*  
*friedi Liebzeti, Bibliop. Hamburg. Typis An-*  
*dreae Zeitleri Anno M DCXCVII. in 4to. Sed*  
non esse illius, verum Dr.

NIE.

NIEMANNI docet ex ore Magnifici Dris & SS. Theologiae PP. Rostoch. M. Georgius Raphaelus hisce verbis:

*Magnif. Dn. Dr. Fechtius in Colleg. „priv. ad Summar. Histor. Eccles. Rechenbergianum, „de Prælim. §. 5. ita habet:*

*Recentissimum OPUS HISTORIAE ECCLESIASTICAE, quod sub D. KORTHOLTI nomine prodit, ego nunquam persuaderi mihi patiar, ut ejus esse credam, quod neq. summam Viri in hoc studiorum genere eruditionem, neq. stylum, neq. tractationis indolem in historicis ipsi consuetam ullo modo sapit. Certiorq. redditus sum ab amico, in privato quodam Collegio, cui & Kortboltus tanquam auditor interfuerit, olim ista distasse B. Dr. NIEMANNUM, Theologum Jenensem, quo Viro & ego olim & Praeceptore usus sum, & hospite. Fieri poterat, ut D. Kortboltus juvenilibus annis subinde aliquid alleverit suo exemplo, heredesq. hujus rei ignari, ac si ipse auctor esset, fuerint persuasi. Interea opus est non ineruditum, sed in primis seculis nimis macrum.*

(1518.) *Andreas KRAGIUS Ripensis D. „nus scholam Rameam, & defensionem Petri Rami, contra Georgii Liebleri calumnias in Epitomen 8. Librorum Acroamatix avas perlas scripsit. Deteguntur, & dissipantur Liebleri errores, Ramus a calumniis, ex sententia legum antiquissimarum veritatis, justitiae, sapientiae liber pronunciatur. 8. Basileae anno D. 1582.*

Hac *Frisius* in Bibliotheca Gesneriana, pag. 45. b. insinuat autem Martinus *Crusius* scripti hujus Nicodemum FRISCHLINUM, ut patet ex praefatione hujus Frischlini in Dialogos suos pag. 105. ubi quidem nulla litera hoc a se factum negat, è contrario defensionem scripti suscipiens, Crusii hanc de se suspicionem potius confirmat. vide excerpta sub lit. (a)

(a) *Frischl. in Praef. Dialog. suis praem. p. 105.*

*Sed non contentus istis maledictis Crusius, criminatur me, quod in ea, quam dixi, oratione, tanquam abortivo foetu debacchatus sim in viros bonos, a quibus non fuerim laesus, & quod librum emiserim contra Lieblerum sub nomine Andreae Kragii, & quod modo omnes Praeceptores voluerim exagitare, sub alienis aut fictis nominibus, quod idem ocio fruar à docendo, ut possim arma in viros bonos stringere, quod denique Senatus Academicus multas & magnas à me sustinuerit molestias.*

KRAGIUS *Nicolaus* vide supra CRAGIUS.

(1519) *Holofernus KRIGSOEDERI, Landsberga Bavari, responsio ad Epistolam Isaaci Casauboni, Regis in Anglia Archi-Pedagogi, pro Viro Clarissimo Gaspere Scioppio, Ingolstadtii 1615. 8. Ipsius esse SCIOPPII fatum, & stylus facile detegit, & auctores alii confirmant, & agnoscit Scavenius num. 74.*

Idemque testatur *Mericus Casaubonus* pietate pag. 19. Addatur la *Visiera Alzata* Hecastes numero XLVII. pag. 57. cujus verba in Nicdemo *Macro* dabuntur, ubi meus simul error ipso correctus etiam dabitur.

(1520) *KURANDORS Opera Poetica* se *KINDERMANNI* docet *Morhofius* in dem *Uterricht von der Teutschen Sprache und Poet* cap. XVII. pag. 760. sqq.

(1521) *KYRANI KYRANIDES collect* nes rerum *Medicarum; Physicarum & Chymicarum Memorabilium*, esse judicantur a *Morhofio* hic nullam raritatem libri & prolixitatem haud excerpto, *Polyhistor. literar. lib. I. cap. XI. p. 9* Auctore vel *MONACHO GRÆCULO*, vel *HERMETE TRISMEGISTO*, quem *HOLMISDAM* appellare mavult *Reinesius* *Monatliche Unterredungen* 1695. pag. 25. 26. (a) Probabilius tamen sunt fragmenta libri *ZOROASTRIS*, seu libri *Legum Persicarum*, dicti *ZUNDAVASTAW*. pag. 30. 31, (b) Nihilominus *KYRANO* Persarum Regi adscribi hunc librum ex praefatione *Rivini*, qui scriptum hoc edidit Anno 1638. notant *Monatliche Unterredungen* 1695. pag. 24. (c) quod tamen ibidem non admittitur Editus est hic liber 1638. in 8vo. sine loci mentione, constans pag. 159. distinctus duabus Partibus, quarum utrique *Rhyakini Koronides* & in fine *Indicem* subjecit anonymus editor, qui & Praefationem *Isagogicam* praemisit, praefixo titulo sequenti: *Moderante Auxilio Redemptoris Supremi, Kirani Kiranides, Et ad eas Rhyakini Koronides. Quorum ille in Quaternario, tam Librorum, quam Elementari, e totidem Linguarum, primo de Gemmis XXIV. Herbis XXIV. Avibus XXIV. ac Piscibus xxiv. quadrifariam semper, & fere mixtim ad Tetracharmacum constitutum agit; Inde Lib. II. de Animalibus XL lib. III. de Avibus XLIV. sigillatim. & l. iv. de Lxxiv. Piscibus iterum, eorumque viribus Medicamentosis: His vero studio pariter quadrifario MS. post semi-millennarium annorum exinemendatissimo primum edidit, 2. notis interspersis subjunctisque illustravit 3. Praefatione *Isagogica* ornavit, & 4. denique *Indicibus* auxit. Adde quae habet *Jo. Alb. Faber* *Decad. decadum num. Lxi.* & sub (d) allegatum *Reinesianum Symbolae Mastrichtianae.**

(a) *Monatliche Unterredungen* / A. 1695. p. 26.

*Viel besser hat Reinesius die Etymologie getroffen und lib. I. Variarum Lektionum cap. 2. gezeigt daß sie aus dem Arabischen zu holen: Auctor sive Arabs sive Persa fuit Hermetum aliquis: liber ipse a Græco sive interprete sive compilatore retenta inscriptione Arabica Kyranis vocabatur, q. d. swayyan in Collectanea, ab Arabico caraa quod est legere, colligere, convocare: unde coram, i. e. lectio, collectio*



*Tio &c.* Was aber am allermeisten uns jetzt zu observiren/ ist der locus Olympiodori, welcher zu Theodosii Zeiten gelebet / und ein Zeugniß auß der Kiranide, welche er dem Hermeti zuschreibet / mit diesen Worten anführet: *πάλιν ἐν τῇ Κυρανίδι ὁ ἐρμῆς αἰτιόμαρ κυρίως ὄσιον ἤλις καὶ σελῶης (ita aurum & argentum appellat) ἔλεγε τὴν ἀλεκτρίωνα.* Endlich schließt Reinesius, Hermeti vero, Hormozo, seu Hormisdæ, quo nomine plures in Perside & sapientes & reges fuerunt, recte tribuuntur αἱ Κυρανίδες, quod Persæ & Babylonii arcanorum quorumvis semper habentur diligentissimi &c. Kömmt es demnach endlich dahinaus / daß die Kiranides nichts anders sind / als Collectanea von allerhand Medicinischen / Chimischen / Magischen Sachen/welche ein Persischer Magus, mit Namen Hermes oder Hormisda, der auch wol ein König kan gewesen seyn / zusammen gerragen. Wer mehr vom Inh. It dieser Collectaneorum verlanget / der schlage Reinesii lib. III. Var. Lect. cap. XV. auf / welches ganze und lange Capittel denen Kiranidibus zu gute angewendet ist.

(b) Ibidem p. 30. 31. Und damit ich dieses alles aufeinmahl ausschütte / was ich von denen Kiranidibus halte / so vermeine ich / daß sie Fragmenta sind von des Zoroastri Buche / worauf Eusebius lib. 1. de Preparatione Evangelica am Ende etliche Worte de Deo abschreibet / mit dieser Anzeige: καὶ Ζωροάστρου ἵ ὁ ἀγὼς ἐν τῇ ἱερᾷ συναγωγῇ τῶν Περσικῶν Φησι καὶ λέγει. Vossius lib. III. de Historicis Græcis p. 426. urtheilt davon also: Videtur id opus de sola Persarum religione egisse; atq; idcirco vocatum ἱερᾷ συναγωγῇ, sacra Collectio. Nun hat droben Reinesius suffragante Morosio gezeigt / daß die Kiranides nichts anders sind und heißen/als Collectiones ex libris Persarum Magicis. Da wenn Huetii conjectura gelten soll / so können die Liebhaber bey den Persern heutiges Tages noch das alte Buch finden / worauf die Kiranides colligiret. Denn er meynet / daß ihr Gesetz-Buch / Zundavastav genannt / welches sie dem Zoroastri zuschreiben und vor das Allerheiligste halten / mit der vom Eusebio gemelten sacra collectione eins sey. Denn also schreibet er pag. 160. der neuesten Edition, in welcher auch vom Zoroastre unterschiedliches eingerückt / das in der vorigen nicht steht: Ex iisdem falsariorum incudibus profectus est supra memoratus Persicarum Legum Codex Zundavastav, quem vetustissimum tamen conjicio, & eundem fortasse, qui ab Eusebio Collectio sacra Persicarum rerum appellatur. Dem sey aber / wie ihm wolle / mir ist gnug /

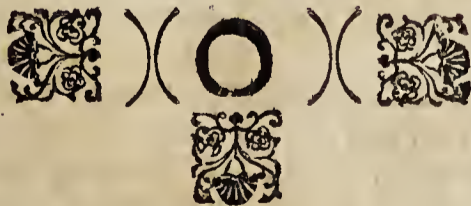
bewiesen zu haben / daß die Kiranides nichts anders sind / als Collectanea von allerhand raren Sachen / sonderlich Medicis, Physicis, & Chymicis : und folglich der alte Auctor, dessen Namen Grelotus nicht verschweigen sollen / dieselben verstanden habe. Vielleicht hat er gar den Theil der Goldmacherey / welchen Olympiodorus, der Alexandrinische Laborant oder Goldmacher citiret / bey der Hand gehabt / dazu einem fast der Titul Πιπομὴ χρυσῆ, epitome aurea, Anleitung geben dürffte.

(c) Ibidem pag. 24. Denn die Kiranides sind unter den Gelehrten / sonderlich Medicis, bekandt / die Kiranes aber weiß niemand ; Man wird mir auch keinen alten Scribenten zeigen / der den ersten König von Troja Kiranem nennet. Hingegen hat A. 1683. Prof. Rivinus zu Leipzig in Octavo drucken lassen Kirani Kiranides, darinnen der Kiranus für einen König der Perser aufgegeben wird / das Buch selbst aber ist auß dem Arabischen ins Griechische / und aus diesem ins Lateinische übersetzt / und in 3. Theile getheilet ; Der Erste handelt von 24. Edelsteinen / 24. Kräutern / 24. Vögeln / und 24. Fischen / derselben Kraft in der Arzney zu weisen ; Der Andere gleicher Gestalt von 40. Thieren / der Dritte von 44. Vögeln / und der Vierdte von 74 Fischen. Die Ratio Denominationis wird im Anfange pag. 3.4. also ertheilet: *Kyranides vero dicta sunt eo, quod aliorum meorum librorum ista sunt Regimæ. Invenimus autem Kyran Regis Persarum, quorum prior est hic.* Der Editor aber urtheilt in seiner Prefation, daß der Name Kyran ganz und gar erdichtet sey / damit nur das Buch desto besser und höher recommendiret würde.

(e) Symbola Mastrichtiana.

Auctorem Kyranidum esse Monachum Constantinop. quod auctore Barthio dicitur, falsum est per ea que p. 7. ex Olympiodoro Cod. Manusc. Chemicorum Veterum legere, si vis potes. Christianus ne adeo Impianugas & vanitates magnas imdiderit? Aliquid adfuisse Graculos non negem, ipsa enim περυσματεία Pagani Scriptoris est. Reines. ad Daumium Epistol. 25. pag. 86. post pr.

\* \* \* \* \*



## L.

(1522.)



**L**ucii LABACCII nomine scripsisse Nicolaum BALDUCCIUM ex Prosperi Mandosii Bibliotheca Romana memorant *Acta Eruditor. Lipsens.* 1693. pag. 309. 310. quid autem scripti sub hoc nomine prodierit, ibidem non additur.

(1523) *Philippi* LABBEI Dissertationes in Bellarmini tractatum de Scriptoribus Ecclesiasticis nitorem suum ex *Jacobi* SIRMONDI Manuscriptis habere famam fuisse notant *les Nouvelles de la Republique des lettres.* Janv. 1686. p. 106.

(1524) LACA, *Larcando*: Charles CALA. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 568.

(1525) LACTANTIUS Firmianus, Arnobii Discipulus, conscripsit aliqua: verum illi tributa *Carmina*, v. gr. *De Passione Domini*, item *De Resurrectione*, & *Paschate*, quæ *Venantii* FORTUNATI omnia esse, dicit *Voff.* de Poet. Lat. p. 55. *Lactantii* non esse, omnes consentiunt. vid. *Bell.* ad A. C. 290. *Cocum* p. 180. 181. *River.* l. 2. c. 18. *Th. Rayn.* de lib. mal. & bon. p. 147. qui etiam LUCTATII *Commentarium in Tacitum*, *Lactantio* ridicule suppositum à nonnullis indicat, & *Carmen de Phœnice*, THEODULPHO Aurelianensi a *Jacobo Sirmondo* tributum, non ejus, sed alterius Ethnici hominis esse docet, in quo omnes ante laudatos consentientes habet.

Vide etiam *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. pag. 25. 26. *Colomesii* *Cimelia* pag. 51. *Lambeckium* *Commentar.* de Biblioth. Cæsar. lib. II. p. 790. *Fabricium* *Append.* ad Bibliothec. Latin. pag. 13. 41. 43. *Caveum* *Histor. literar. Scriptor. Eccles.* p. 81. 82. *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 66. 67. *Eschenbachii* *Exercit. Academ.* de Poetis Christiani Sacris Græcis & Latinis hab. Altdorff. 1685. §. IV. p. 13. *Abrahami Sculteti* *Medullam Patrum* part. I. lib. X. c. 1. p. m. 361. *Carmen* tamen de *Phœnice*, non tam *Venantio Fortunato* quam THEODULFO tribuere vult *Colomesius* *Paralipomenis* ad *Chartophyl. Eccles.* *Cavei* p. 27. Liber, qui sub *Lactantii* nomine prodiit de *Mortibus Persecutorum* cum notis *Baluzii*, 1692. in 8. an illius sit vide l' *Histoire des Ouvrages des savans.* Aout 1692. p. 519. sqq.

(1526) *Placidus* LACTANTIUS, qui *Ovidii* *Metamorphosin* recensuit idem est qui LUTATIUS, vel LUCTATIUS PLACIDUS. vid. *Fabricii* *Biblioth. Latin.* p. 101. & *Wagenfeilii* *Pera* *Juven. loculam.* 3. part. 1. præf. p. 5. citante *Symbola Posteliana.*

LAELIUS v. *Fulginus*,

(1527) LÆLII *Frutris ad Monzambanum* *Epistola* a nonnullis adscribitur *Joa. Alberto* PORTNERO, Senatori Ratisbonensi. Et de ejus rei veritate sibi constare, testatus Dominus Lic. Daurer.

(1528.) LÆLIUS SERVILIUS, qui dedicavit Scripta Anonyma quorum titulus: *Petri Aloysii Caraffæ* Nuncii Apostolici *Iter Fuldense* ad visitationem ejus Cœnobii; & *iter Moguntinum*, ad Electionem Archiepiscopi Moguntini. in 4to illud 1627. hoc 1629. *Leodii*, est Sylvester PETRASANCTA Romanus Jesuita, ut in *Anonymis* num. 1069. monuimus.

(1529) LÆTUS, *Ambrosius*: *Francois* DUA-REIN *Baillet* liste des Auteurs Deguisez pag. 568.

(1530) *Calvidius* LÆTUS, Cujus nomine citatur à *Königio* in *Biblioth. Vet. & Nov.* pag. 452 b. *Callipedia* seu tract. de pulchræ prolis habendæ *Ratione.* Lugduni 1655. Est *Claudius* QUILLET ut fidem facit *Bailletus* in *Catalogo* des Auteurs Deguisez p. 568. v. Supra *Calvidius.*

(1531) *Petrus* LÆTUS, cujus & in *Prof.* & *poesi* scripta extare indicat *Bailletus* *Deguise* mens des Auteurs Part. IV. cap. IV. p. 513. 514 eidem est *Petrus* JOYEUX, Medicus.

(1732) LÆTUS, qui *Phœnicia*, seu de *Ribus Phœniciis* librum scripsit, quemque ex *Clemente Alexandrini* lib. I. *Ἐρωμαρ.* citat *Vossius* de *Histor. Græcis* lib. III. pag. 382. Ravio in *MStis* a *Gesnerum* notis videtur idem cum illo, qui *Eufbio* vocatur ASITUS, quemque ille rectius di CHÆTUM suspicatur, indicante *Symbola Nomaniana.*

(1533) POMPONIUS LÆTUS, Itali cujus nomine extat *Compendium Historiæ August.* aliaque scripta citata *Frisio* *Biblioth. Gesner.* pag. 704. vero nomine *Thomæ Hydeo* in *Catalogo* *Biblioth. Bodlei.* pag. 382. vocatur PETRUS C-LABER, *Fabricio* autem in *Append.* ad *Biblioth. Latinam* pag. 62. JULIUS SANSEVERINUS. bellus qui ejus nomine extat, de *Antiquitatibus Romæ*, adulterinus videtur Editori ejus *Beato Rhenano* in præfat. ad eundem libellum. Indicate *Symbola Rauschiana.* De *Commentario in Virgum* an ejus sit, dubitat *Königius* *Biblioth. V. & Nov.* pag. 452. qui POMPONIUM SABINUM appellat: nec ipse *Latus* eas pro suis agnoscere voluit docente *Nicodemo* *Addit.* ad *Toppii* *Biblioth. Neapolitan.* pag. 214. qui ibidem & ante *eum* *Toppius* pag. 255. præter *Pomponium Latum* & *alium* alterius nominis aut cognominis mentem faciunt.

(15)

(1534) Alberti LAINERII *Vertonii Satyra Personarum*: aut ut Gallia habet titulus: *Des Satyres Personnelles. Traité Historique de celles, qui portent le titre d'Anti.* à Paris. 1689. in 12mo. verum Auctorem agnoscunt Adrianum BAILLETUM, ut multa argumenta, ipse libri contextus, & ei oppositum scriptum sub titulo *Antibailletii* satis persvadent. Recensetur liber Lainerii in Actis Eruditor. Lipsiens. 1690. p. 202. sqq.

(1534. a.) LAMIRA *Trepus Ruitanus*: *Petrus TURRIANUS RAMILA.* *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 568.

(1535) Andrea LAMOSTOFO. Sub personato hoc nomine edidit Tomaso FARDELLA *La Catania Vindicata*, ut indicat la *Visiera Alzata* Hecatoestes num. XCIV. p. 89. hoc modo:

XCIV. TOMASO FARDELLA Trapanese fece la *Catania vindicata*, e la publicò sotto nome d' *Andrea Lamostoso*; Egli fù opposto con

*Palermo Patria di S. Agata.* *Historia Apologética di F. Giuseppe Bonafede da Lucca* M. Agostiniano Teol. del Ser. Princ. *Mattia di Toscana*, e Consult. della S. Cong. dell' *Indice.* Oue si confuta la *Catania vindicata d' Andrea Lamostoso*, e si risponde à più Apologie d' altri Scrittori. Ad istanza dell' Illustrissimo Senato per D. Bua. M. DC. LXIV. 4.

(1536.) Aelii LAMPRIDII nomine, quæ circumferuntur *Vita* sunt SPARTIANI, cujus integrum nomen est ÆLIUS LAMPRIIDIUS SPARTIANUS, ut ex *Salmasio* docet *Fabricius Bibliothec. Latin.* pag. 153. *Frisius* tamen in *Bibliotheca Gesneriana* pag. 12. a. eos distingvit. At *König* hac parte sequitur *Vossium* qui lib. II. de *Historicis Latinis* cap. VII. pag. 193. *Lampridium* eundem cum Spartiano suspicatur. vide *Bibliothecam Vet. & Nov.* pag. 454. b.

(1537.) *Flaminio LAMPUGNANI.* Sub eo nomine prodiit liber *Inscriptus: Le Pazzie de l' Luffo di Flaminio Lampugnani.* Cujus Auctorem ex *Giornale de' letterati* in Parma 1689. *Giornale* XII. pag. 272. *Carlo Giuseppe FONTANA* constituit *Symbola Junckeriana.* v. *Flaminio.*

(1638.) Pompeji LAMPVGNANI nomine, prodiit scriptum, cui titulus: *Iusti Lipsii in Tacito Notæ cum mss. Codice Mirandulano collectæ.* Bergomi 1602. cui opponitur *Iust Lipsii Dispunctio Codicis Mirandolani*, editionibus annotatum ipsius posterioribus adjecta, arguta sanè, & fucum supposititii vel mentiti Codicis egregie diluens. Illum *Lampugnanum Hippolythum* à COLIBLIS, *Consiliarium Archi-Palatinum esse*, tradit *Scavenius* num. 87. qui utinam rationem notitiæ addidisset, nam *Melchior Adami* in vita ejus p. 51. & seqq. inter vitas Jctorum enarrata, nihil hac de re meminit. V. Cl. *Thomasius* tamen §. 117. doctissimi sui nuperi de plagio litterario scripti,

exemplar sibi visum testatur, cui nomen Hippolythi quidam ignotus adscripserat.

*Marquardo FREHERO* scriptum hoc tribuit *Bibliographia Curiosa* §. 26. (a) F. 7. a. & ex ea *Teiffier* *Eloges des hommes sàvans.* P. II. pag. 389. *M. Joh. Georg. Neumann.* *Dissertat. Politica de optima Reip. forma Habita Witteb.* 1684. in præfat. (b) *König Biblioth. Vet. & Nov.* pag. 317. Dubitat tamen de *Frehero Bailletus* in *Catalogo des Auteurs degvisez* pag. 568. Adde *Boeclerum* ad lib. 2. *Grotii de jure belli & pacis* cap. 5. §. 32. pag. 199. med. addend.

(a) *Bibliographia Curiosa* §. 27.

*Cujus Nota alias in hunc Scriptorem optima sunt, sed cum de Conjecturis suis nimis sibi gratularetur, inventus est Freherus sub Lampugnani Persona latens, qui eas ex ficto Cod. Mirandulano refellit, quamvis postea Lipsius eidem Dispunctiones Codicis Mirandulani opposuerit.* Edit. *Parisiensis* fol. optima cum not. *Variorum, ut & Bernegg. Argent. Octav.*

(b) *M. Joh. Georg Neuman.* *Dissertat. Politica de optima Reip. forma.* Habita *Witteb.* 1684. in *Præfat.*

*Levioris autem momenti libris accenseo codicem illum Mirandulanum, quem A. M. DCII. Lipsio opposuit P. Lampugnani quo sub nomine Freherus latet, qui Conjecturas ac notas Lipsii paulò audaciores convulsurus, Codice hoc se adjutum iri credebat: sed uti falsum hoc vanumque monumentum fuit, sic acri calamo Dispunctio-nem illius Lipsius confecit famamque ac nomen suum vindicavit.*

(1539.) LAMUEL vel LEMUEL. Cujus Verba Proverbiis Salomonis inserta sunt Cap. xxxi. ab aliquibus creditur EZECHIAS, rectius autem ab aliis ipse SALOMON, docente *Polo* in *Synopsi Criticorum* ad hunc locum Tom. II. pag. 1670. (a) *Salomonem* etiam autumat *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs Degvisez* pag. 568.

(a) *Polus* in *Synopsi Criticorum* T. II. pag. 1670.

*Verba, &c. "וְגַם לְמוֹאֵל וְגַם לְמוֹאֵל" Verba Lemuel, vel Lamuelis, regis, M. P. Mo. Merc. &c. Qu. Quis Lemuel? Respond. 1. Ezechias. Cum enim hæc sequantur collectionem Ezechia jussu factam, quanto probabilius est hæc esse collecta ex iis quæ mater ipsius Abi, vel Abija Zacharie, viri haud dubiè sapientis, filia, ipsam docuerat à patre accepta? Sed & nova est hæc sententia, & ratio ejus frivola est. Esi enim sequantur hæc proverbialia ista quæ collecta dicuntur à viris Ezechia, ista tamen Salomonis esse supra monitum. Respond. 2. Salomon: quæ est Sententia omnium Hebræorum & Græcorum & Latinorum. Nullus enim aliis erat Rex apud Hebræos vel exteros qui dictus est Lemuel. Non dubium est quin hæc quæ sequuntur sint Salomonis, qui se appellavit Lemuel. Qu. Quæ causa mutandi nomen Salomonis? Resp. Id à matre factum blandiente, ut videtur ex v. 4. quod proprio id ipsius nomini affine erat, vel, proprium nomen paululum inflexum ut solent matres nominum liberorum quadam inflexione delectari, ac cum primis ubi ominosa ac pia est nominis inflexi significatio: (ut hic esse constabit.)*

(1540.) *Hortensius* LANDUS. Ejus nomine *Quæstiones Miscellaneæ excusæ* Venet. 1551. itemque *Paradoxa Italice*, citantur à *Frisio* Bibliothec. Gesner. pag. 361. a. Sed hunc eundem cum *Tranquillo* facere videtur *Index Prohibitorum Romanus* pag. 63. a ubi ita legit: *Hortensius TRANQUILLUS*, alias *Hieremias* seu *Landus*. *Frisius* tamen loc. cit. eos distingvit, quanquam *Tranquillo* etiam *Quæstiones*, à *Fortiovilla*, *Fortianas*, assignat.

(1541) *Pamphili* LANDI nomine, *Emblema Academiae Partheniæ Collegii Romani S. J. cum explicatione*, Romæ 1594. in 4. divulgavit *Julius NIGRINUS*, *Jesuita Genuensis*; scribente *Alegambe* pag. 292.

*Julium* NIGRONIUM *Jesuitam* hunc nuncupat *Sorvel* Biblioth. Scriptor. Societat. *Jesup.* 534. & *Witten.* *Diar.* *Biograph.* add. 17. *Januarii* 1625.

(1542.) LANEL. Quod isto nomine prodiit opusculum Gallicum inscriptum: *Le devoir du Prince Chretien traduit du Cardinal Bellarmin*, *Wilbelmo COLLETET*, *Advocato Parisiensi*, asserit *Histoire de l'Academie Francoise* pag. 347.

(1543) *Hermannus* LANGEVELTIUS, est *Nicolaus SUSIUS*. vide supra *HARTEFELTIUS*.

à LAPIDE v. *supra Hippolytus*.

a LAPIDE v. *Pacificus*.

LARCANDO v. *Laca*.

(1544) LASCA il: *Anfoine François GRAZZINI*. *Baillet.* *liste des Auteurs deguisez* pag. 569.

(1525) LASSARNO, *Benedetto*: *Alexandre BENET*. *Baillet* *liste des Auteurs deguisez* p. 569.

LASSIUS de *Sesterfurt* v. *Trebonianus*.

LATANTIO v. *Caliopeo*.

(1546) *Pacati* LATINI nomine, excusa *dissertatio de Induciis Belli Belgici* Ao. 1609. in 4 sine loci mentione, *Dominico BAUDIO* adscribitur à *Valer. Andrea* *Bibl. Belg.* p. 192. & *Fr. Sweertio* *Athen.* *Belg.* p. 221.

Vide *Colomesii Melanges Historiques* pag. 52. & *Schurzfleisch* *Mot. Belg.* indicantibus *Marginalibus Normanniæ & Functii Orbis Imper.* pag. 925. in med. ubi sic legitur. *Induciarum Belgicarum Historia* duabus *Orationibus*, una sub *Latini Pacati*, altera sub *Juliani Rosbeji* nomine, postea relecto descripta à *Dominico Baudio* habetur.

LATINO v. *Verita*.

(1547) *Portii* LATRONIS *Declamationem* contra *L. Catilinam*, quam sub ejus nomine citat *Frisius* *Biblioth. Gesner.* p. 705. b. supposititiam, censet *Johannes Vorstius* de *latinitate merito suspecta* cap. XXXI. p. 259. 260. *VIBIO CRISPO* eam tribuit *Vossius* de *Vitiis Latini* *serm. lib. IV.* cap. 6. adde *Olaum Borrich.* *Cogitation. de Lingua Latina* p. 62. & *Fabricium* *Biblioth. Latin.* p. 18. *Laudes Scriptoris* vide apud *König.* *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 461. *Nicolaus Antonius* in *Bibliotheca sua Hispanica* ejus non meminit.

(1548. 1549.) *Le Sieur de LAVAL*: *Catherine Agnes de SAINT PAUL.* *la Val, Monsieur de: M. Duc de LUINES, Louis Charles d'Albere La Val, le sieur de: Guillaume de ROY, dit, l'Abbé de HAUTEFONTAINE.* *Baillet* *liste des Auteurs deguisez* p. 569.

LAVANDA v. *Eugenio*.

(1550) *Gregorius* de LAUDE *Mirabilium Joachim Abbatis defensio* inter scripta reprobata ponitur in *Indice Prohibitorum Romano.* p. 90. a. ubi simul indicatur eum eundem esse cum *Gregorio de LAURO*.

LAURENT v. *Melliet*.

LAURENT v. *Calvete*.

LAURENTIUS v. *Francisci*.

LAURETAN v. *Bernardinus*.

(1551.) *Conradus* LAUTERBERGIUS citatus *Fabricio* *lib. IV.* *originum Saxonicarum*, idem cum *CONRADO*, *Auctore Chronici Montis Sereni* creditur à *Vossio* de *Historicis Latinis* l. III. p. 699. (a) qui tamen p. 732. 733. incertum hujus *Chronici* *Auctorem* dicit (b) quod interpretatur *Olearius* *Abac. Patrolog.* pag. 115. ac si dubitasset *Vossius*, numne rectius dici possit, *Chronicon* hoc ex *Conradi* scriptis collectum esse, quam ab ipso compositum: vide *literam* (c)

(a) *Gerardus Johannes Vossius* de *Hist. Lat. Lib. III.* p. 669.

*Conradus*, *Sereni montis prope Halim Saxonie Presbyter*, reliquit *Chronica*: item *librum de fundatione Lauterbergi*: & *alium de primis Marchionibus Misnensibus*. Cum autem hic de *Lauterbergi fundatione* scripserit: suspicor eundem esse, qui *Georgio Fabricio* *Lib. IV.* *originum Saxonicarum* vocatur *Conradus Lauterbergius*: ubi ex *Conrado* hoc collectum esse *Chronicon Veterocellense* ait.

(b) *Ibidem* pag. 732. 733. *Incertus scriptor* condidit *Chronicon Montis-Sereni*, *cænobii in dioecesi Magdeburgensi*, quod incipit ab an. clxxxiv. ac desinit in clxxlv. *Hujus MS. codicem* habuit *Marquardus Freherus*: quem se *Meibomio* edendum dedisse, refert ipse.

in Directorio historicorum, quod scriptoribus rerum Germanicarum à se publicatis præmisit.

(c) OLEAR. ABAC. PATR. p. 115.

Conradus LAUTERBERGIUS, Autor Chronici Montis Sereni, sive Divi Petri, secundo ab Hala Sax. Lapide siti, ejusque cœnobii Presbyter, circa annum 1225. Clarus: quo nomine citatur Georg. Fabricio, & Petro Albino, quos producit, qui nuper a. 1665. ex vetustis monumentis Chronicon Lauterbergense primus edidit, Helmstadii, Joach. Joan. Maderus, præfat. p. 21. Dubium tamen remanet, num is Conradus proprie sit Autor hujus Chronici, an vero ipsum ex eo tantum sit compilatum? Cossius certe, utriusque etiam distincte meminit l. 3. de Hist. lat. parte 2. p. 699. & p. 732.

(1552.) LAZARO Sacco, Ottone: Charles Constanzo COSTA. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 569.

(1553.) Georgius LECAPENUS. Quæ ei Friso Biblioth. Gesner. p. 271. b. hæsitanter attribuitur ἐκλογὴ λέξεων ἀττικῶν, Manueli MOSCHOPULO tribuitur à Ravio in Notis ad Gesnerum MS. indicante Symbola Normanniana.

(1554.) LEEWE, Jean de: J. van HEEU. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 569.

(1555.) Theologorum LEIDENSIUM censura Confessionis Arminianorum, Festo HOMERIO adscribitur à Kromaiero Histor. Ecclesiast. 68. Scrutin. Relig. 191. monente Symbola Normanniana. At nos de illa prolixè in Anonymis num. 864. 865. seqq. egimus, quæ hic omnino videnda sunt. Interim hic vide Symbolam Castrichtianam sequentem: Theologorum Leidenum seu professorum Theologiae specimen calumniam heterodoxiarum Remonstrantium, Auctores habet Polyandrum, Rivetum, Walaum, Thysium. p. 1630. & item a. 1631. responsio ad Remonstrantium responsionem; isti enim isto anno fuerunt simul professores.

(1556.) LEIDHRESSERI super doctrina capitibus, inter Academiam Parisiensem & Societatis Jesu Patres controversis, dissertatio Politica duobus libris comprehensa, Francof. 1613. in 8. edita proat, & jura Politica Magistratus contra Pontificios, maximè verò Jesuitas egregiè defendit. e ea sic If. Casaubonus Ep. 245. Liber Ledresserio scriptus, ab amico meo est compositus, Viro pietate doctrina insigni, cujus verum nomen sine dubio auctori, is est Desiderius HERALDUS, qui Arnolum olim, nuper Tertulliani Apologetica edidit: jura ab eo ingenio volente Deo sperari possunt. Contra eam scripsit Epistolam ad amicum Gallum, super dissertatione Politica Leidhresseri, eadem forma excusam Andreas Eudæmon, Joannes Cydonius, Jemita Cretensis.

Vide Sagittarii Introductionem ad Historiam Ecclesiasticam p. 719. Colomesii Melanges Historiques p. 52. Bailleti Catalogum des Auteurs deguisez pag. 569. & facile cuivis comparet, quod resolutò anagrammate David Leidbresserus sit

Desiderius Heraldus. Addit hic Diemannii Nota: pro Ep. 245. Ep. 732. pag. 959. & anno Coloniae. Deinde pergit: Quia à Cydone, Cretæ urbe, quæ hodie Candia est, quamque Andreas Eudæmon Johannes patriam habuit, jam Cydonius dictus est, supervacua Cretensis appellatio videri posset. Possideo hujus Eudæmon Johannis tria volumina MSta., nec unquam, quod sciam typis excusa quæ continent ejus commentarios, quos Romæ in Organum, universam Philosophiam naturalem, libros de generatione, & corruptione, de Anima & Metaphysica Aristotelis 1597. & seq. prælegit, in quorum uno nominatur Andreas Bonjoannes, natione Græcus Sacerdos Soc. Jes. Unde apparet, eum Græce Eudæmon Johannem, Italice Bonjoannem vocatum esse. Qui sint, qui referente Dan. Franco de Papistar. Indic. libr. prohib. & expurg. p. 74. sub Andr. Eudæmon Johannis larva Gasp. Scioppium latere arbitrantur, mihi nondum occurrit. Si qui fuerunt, profecto falsi sunt.

(1556. a) Joannis Ludovici LELLI nomine editam esse a Ludovico de TORRES Historiam Montis Regalis observat Teissier in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 226. (a) adde Bailleti Indiculum des Auteurs deguisez pag. 569.

(a) Teissier in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 226.

Ludovicus de Torres, Archiepiscopus Montis Regalis, Historiam Montis Regalis à se collectam, sub Joannis Ludovici Lelli nomine edendam curavit, Romæ, Typis Zannetti impressam, in qua Antistitum Vitas persequitur.

LELIO v. Palumbo.

(1557.) Odomenigici LELONATI anagrammatico nomine edidit Italice, Joannes Dominicus OTTONELLUS, Italus Fananensis, S. Jesu, Memoriale ad Spectatores Theatralium Obscœnitatum Florentiæ, apud Sarmartellos 1640. in 24. vide Sorwel. Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu pag. 440. & Witten. Diar. Biograph. an. 1670. ad d. 14. Martii. Uterque & alius Scripti: de Augustiis Peccatoris ex Vicina morte afflictis, sub anagrammatico nomine ab Ottonello editi meminerunt, an autem sub eodem Lelonati an diverso, non addunt. v. & Odomenigico.

Vincentius LENIS vide infra.

Didymus LEOCLAVICUS vide supra.

(1558.) LEODIGARII Quintini Hedui, Theologi antiqui, de vera Martyrii notionem, contra Th. Hurtadum, Lugdun. 1656 in 8. excusum Tractatum, Theophili RAYNAUDI libris annumerat, Petrus Scavenius, in Designatione sua librorum Danicæ Regiæ Bibliothecæ à se coemptorum absque nomine prodita Hafniæ, 1665. in 4.

pag. 67. Nomen mutuatum ab aliquo *Leodigario*,  
cujus extat impressa *præfatiuncula in Martialem*,  
1556. 4. & *oratio auspiciatoria in Timeum Ciceronis*,  
Parif. 1557. 4.

Scriptum hoc *Raynaldo* attribuunt Sotvvel  
Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 759. *Prohibi-  
tum* addens aut suspensum à Sacra Congregatione  
Indicis, & *Witten. Diar. Biograph. an. 1663. ad  
d. 31. Octobris*. Personati tamen *Leodigarii*  
nullam faciunt mentionem. At *Nicolaus An-  
tonii* Bibliothec. Hispan. Tom. II. pag. 245. Sub  
*Leodigarii* persona editum hoc a *Theophilo Ray-  
naudo* confirmat scriptum, cui se opposuit *Tho-  
mas Hurtadus*. (a) Accurate rem hanc exequitur  
*la Visiera Alzata Pentecostes num. xxvii. pagina  
118. 119.* Aliud adhuc scriptum à *Raynaudo* sub  
eadem larva editum addens, cui titulus: *Theologia  
antiqua de Veri Martyrii, adæquate sumti, Notione*.  
(b) Adde *Baylii Dictionair. Historiq. & Critiq. T.2.  
pag. 920.*

(a) *Nicolaus Antonius* Bibliothec.  
Hispan. T. II. p. 245.

*Scilicet adversus Theophili Rainaudi librum De  
Martyrio per pestem: qui punctus valide ab hoc adversario  
in hoc tractatu, simulq; in alia Resolutione morali De  
communione pro mortuis reposuit Apologiam Duplicem  
Satyrico felle mixtam (ut erit vir ille eruditissimus acri ca-  
lamo) scilicet sub nomine Leodegarii Quintini Hæduli.  
Cui ut resisteret noster Hurtadus duplici telo armato, pro-  
vocatus opposuit-* - - -

(b) *Villani Visiera Alzata Hecatost.  
num. xxvii. p. 118. 119.*

*XXVII. LEODEGARIO QUINTINO Hæduo. Di que-  
sto Scrittore si vide il libro De vera Martyrii no-  
tione contra Thomam Hurtadum Lugduni  
M. DC. LVI. 8.*

*Hæcual' eruditissimo Teofilo Rainaudo di So-  
pello Città Ducale del Contado di Nizza nella Dio-  
cesse di Vintimiglia, dato in luce questo libro.*

*De Martyrio per pestem ad Martyrium impro-  
prium, & proprium vulgare comparatum  
Disputatio Theologica Lugduni per Jacobum Car-  
don M. DC. XXX. 8.*

*Con altri dello stesso Autore venne proscriitto dall Sa-  
cra Congregatione dell' Indice: Contro di esso  
scriffe Tommaso Hurtado Toletano della Can-  
gregatione de Chierici Minori stampando.*

*Resolutiones Orthodoxo- Morales Schola-  
sticæ Historicæ de vero, vnico & proprio  
Martyrio fidei sanguine Sanctorum vio-  
lenter effuso rubricato aduersus quorundam  
kaironoyas de proprio martyrio charitatis, &  
misericordia &c. Colonia Typis Cornelii ab Eg-  
mont. M. DC. LV. Fol.*

*Al quale s' oppose il Rainaudo col sotto scritto libro il  
cui intero titolo cauo dall' Indice raccolto dal P. F.  
Vincenzo Fanno d' ordine di P. Alessandro VII.  
p. 293.*

*Theologia antiqua de veri Martyrii adæquate  
sumpti notione contra spumofam Kainolo-  
giam & fragosum Taratantara THOMÆ  
HURTADI Buccaferrei de Seir iterato vulsi, ac  
depilati à LEODEGARIO QUINTINO Hæ-  
duo S. T. D.*

*Cui ut resisteret noster HURTADUS scrive il  
tante volte citato dottissimo NICOLAS ANTO-  
NIO p. 245. del To. II. duplici telo armato pro-  
vocatus, opposuit.*

*Antidotum duplex contra duplex venenum  
quod ex fonte Theophylino ebibit LEO-  
DEGARIUS QUINTUS Hæduus procurante  
D. DIDACO SANCHEZ de l' Aquila Doc. Theol.  
Hispani ap. Ioannem de Ribera M. DC. LVII. 8.  
nempe.*

*Antidotum primum De Communione pro  
mortuis, Alterum De Vero Martyrio Cha-  
ritatis.*

(1559.) *Gio. Battista LEONE. Sub  
hoc nomine Apologiam editam esse à Cataldo An-  
tonio MORONE, Auctor est Toppius Bibliothec.  
Neapolitan. p. 61. (a)*

(a) *Toppius Bibliothec. Neapolitan.  
pag. 61.*

*Cataldo Antonio Morone di Taranto, dotto in Lin-  
gua Latina, Græca, & Ebraica, Oratore, Filosofo,  
Poeta, e Teologo &c. Et una Apologia in risposta del pa-  
rere publicato, sotto nome di Gio. Battista Leoni, sopra  
la Favola Boscareccia, detta, il Pastor costante.  
In Neapoli per Gio: Battista Sottile, e Scipione Bonino  
1608. in 4.*

*LEO, HUBERTINUS v. à St. Dionysio.  
LEON v. Adulti.*

(1560.) *LEONIS primi Episcopi Ro-  
mani, non esse creduntur Epistola adversus Euty-  
chen, quas PROSPERO Aquitanico imputavere  
nonnulli, non satis firmis argumentis nixi, que-  
madmodum docet Rivetus l. 4. c. 22. p. m. 462.  
& Theoph. Raynaudus p. 148. (a) Leoni asserere eas-  
dem malentes. Eidem tributus Sermo de Abso-  
lone CHRYSOSTOMI. Sermo de Epiphania  
& V. de Quadragesima, liberque De Virtutum & vi-  
tiorum conflictu, de quibus omnibus v. supra in  
Augustino.*

*V. ad Gennadium in Miræi Auctario Biblio-  
thec. Eccles. pag. 68. (b) adde Joh. Arndii Lexicor  
Antiquit. Eccles. pag. 1009. (c) Cave Histor. Li-  
terar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 244. & Du Pin  
Nouvelle Bibliothec des Auteurs Ecclesiasti-  
ques Tom. III. pag. 120. seqq. ubi prolixè hanc  
Epistolam Leoni M. vindicat (d) Imo Prosper  
non has tantum sed & plures alias, quæ Leoni  
I. nomen gerunt, esse contendit Joseph. Ante-  
mius, Dissert. Crit de veris operibus Leon. I. 8  
Prosperi Aquit. V. Journal des Sçav. Tom. 17. p  
318. 319. ut annotat hoc Diecmannus.*

*VI. Sermo in Natali S. Vincentii Martyris Leo-  
ni tributus, LEANDRO Hispanensi adjudicatur  
Quesnello. vide Cavei Histor. Literar. Scriptor  
Ecclesiast. p. 244.*

*VII. Epistolam ad Episcopos Provinciae Tertie  
Leoni M. abjudicat Quesnellus, & cum eo Du Pin  
Nouvelle Biblioth. Tom. IV. p. 156. (e) LEON  
autem BITURICENSI tribuunt Miræus Biblioth  
Eccles. p. 65. (f) Olearius Abac. Patrol. p. 289. (g  
Cave Chartophylac. Eccl. p. 93 (h)*

*VIII. Epistola ad Demetriadem Virginem.  
IX. Capitula de Gratia Dei.*

IX. *Libri de Vocatione omnium Gentium* magno conamine Leoni M. a Paschasio Quesnello scripta hæc postlimio PROSPERO AQUITANO vindicata per Anthelmium vide *Acta Erud. Supplement. Sect. VIII. p. 431. (1) Journal des Savans Tom. 17. p. 287. l' Histoire des Ouvrages des Savans Avril 1690. p. 362. Caveum Histor. Literar. criptor. Eccles. p. 244. 245. Adde Acta Erudit. ipsiens. 1686. p. 397. Quesnello tamen suffragatur Du Pin Bibliothecæ Novæ Scriptorum Ecclesiast. Tom. III. a pag. 121. usque ad 164. ubi roluxe contra Anthelmium disputat ne Prospero illius Epistolæ Sermonesque tribuantur.*

Dnus Mastrichtus 8vam & 96tam Epistolas Pseudo Isidoro ipsi affectas memorat ex multis auctoribus sero.

(a) Th. Raynaudus de mal. & bon. lib. 148.

S. Leoni suppositus esse epistolas quæ nomine eius circumferuntur contra Eutychen, & esse Prosperi Aquitanici, quidam dixerunt. A Prospero certe esse dictatas, ait Marcellinus in Chronico Sed non res modo, (de quo vix dubitare licet,) sed stylum quoque & scriptionem, esse S. Leonis, certum videtur; collatione facta earum epistolarum, & aliorum indubitatorum S. Leonis operum, ut proinde nulla hic suppositio locum habeat.

(b) Aubertus Miræus Bibliothecæ Ecclesiasticæ cap. 84. p. 68.

Prosper homo Aquitanicæ regionis, sermone cholasticus, & assertionibus nervosus, multa composuisse dicitur: ex quibus ego Chronica illius nomine prætitulata legi, continentia a primi hominis conditione, juxta divinaram Scripturarum fidem, usque ad obitum Valentiniani Augusti, & captivitatem urbis Romæ à Genserico Vandalarum Rege factam. Legi & librum adversus opuscula supersona Cassiani, quæ Ecclesia Dei salutaria proferat, ille infamat nociva. Quæ enim vere Cassiani & Prosperi de gratia & libero arbitrio sententiæ fuerunt, in aliquibus sibi contrariæ inveniuntur. (Hic etiam Prober, post obitum beati Augustini, librorum ejus contra hereticos, inimicos gratiæ Christi, defensor extitit.) Epistola quoque Papæ Leonis adversus Eutychen, de vera Christi Incarnatione, ad diversos data, & ab ipso dictata dicuntur.

(c) Jos. Arndii Lexic. Antiq. Eccles. p. 1009.

Leonis 1. Epistolas adversus Eutychem de vera Christi incarnatione datas, a Prospero Aquitanico dictatas crediderunt Marcellinus Comes & Gennadius de viris illustribus cap. 84. alii non abhorre a stylo aliarum epistolarum Leonis existimant.

(d) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. III. pag. 121.

Car premierement, tout son système n'est appuyé que sur un oui-dire, rapporté par Gennade, qui n' étoit pas assurément de cet avis, puisqu'en parlant auparavant du Pape Saint Leon au chapitre 70. il lui attribue en termes exprés la lettre à Flavien, & ne dit rien de

les autres Ouvrages, en sorte qu'il ne l'a pu mettre au rang des Ecrivains Ecclesiastiques, qu'à cause qu'il étoit persuadé que cette lettre étoit de sa façon. Or quand un Auteur parle en un endroit affirmativement, & qu'en un autre il rapporte une chose sur un oui-dire, on doit prendre son sentiment de l'endroit où il parle de son chef, & non pas de celui où il parle selon l'opinion vulgaire. Secondement, il n'est pas certain que ces paroles du ch. 84. Epistola quoque Leonis &c. soient de Gennade. Au contraire il y a toute sorte d'apparence qu'elles ont été ajoutées.

(e) Du Pin Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Eccles. Part. 2. Tom. III. p. 157.

Il n'a point mis non plus au rang des Epîtres de Saint Leon celle qui étoit autre fois la 96. parce qu'elle n'est pas de ce Pape, mais une Lettre Synodique écrite au nom de Leon Evêque de Bourges, de Victorius, Evêque de Tours, & de quelques autres Evêques aux Eglises de la troisième Province de Lyon (a), qui est celle de Tours.

(a) Troisième Province de Lion. Cette étoit mal adressée aux Evêques de Thrace: car les Evêques nommez dans le titre sont des Evêques des Gaules. Il y avoit, Ecclesiarum quæ sunt intra Provinciam tertiam constituta. Quelque Copiste ignorant qui n'entendoit pas ce que vouloit dire tertia, mis Thracia.

(f) Miræus Bibl. Eccl. p. 65.

Inter opera S. Leonis collocari solet Liber de Conflictu virtutum & vitiorum: Sed is liber S. Leonis esse non potest. Sic & inter epistolas ejusdem S. Leonis num. 96 non recte collocatur epistola Leonis Bituricensis Episcopi.

(g) Olear. Abac. Patr. p. 289.

Leo, Bituricensis Archiepiscopus, anno 453. Concilio Andegav. præfuit, referentibus Sanmarth. T. I. Gall. Christ. f. 143. Tomo I. Conciliorum epistola ejus extat ad Episcopos Provincia Tertiæ scripta, ut Clerici non expectant secularia judicia. Sunt qui illam Leoni Magno adscribunt, atque numero 96. inter ejus epistolas collocant. At revera a Leone Bituricensi scriptam illam esse idem Sanmarthani docent, l. c. & quidem ad Episcopos non Thraciæ (ut inter Leonis epistolas extat,) sed Tertiæ provincie, quo nomine Turonica provincia designatur, quæ est Tertia Lugdunensis, uti Sirmondus ait, not. ad Concil. Gall.

(h) Cave Chartophyl: Eccl. p. 93.

Extat Epistola ab eo scripta sub nomine Leonis Pape, (ut recte observat Sirmondus) C. Tom. III. pag. 1420.

(i) Act. Erud. Suppl. Sect. VIII. 431.

Paschasius Quesnellus, cum A. 1675. Leonis Magni Opera Parisiis recenseret, tria scripta, de quorum vero auctore inter eruditos nondum convenerat, nempe Capitula de gratia DEI, Epistola ad Demetriadem virginem, & Libros de Vocatione omnium Gentium, Leoni suo attribuit Illi autem se opponens Antelmus, (in Dissertationibus Criticis de veris Operibus Leonis Magni & Prosperi, Aquitanici)

„Aquitani, ) tanto apparatu Prospero Aquitano ea  
 „vindicavit, ut luculentissime cum cæteris Pro-  
 „speri scriptis, quares & stylum congruere vide-  
 „antur. Quo labore per tres priores Dissertationes  
 „defunctus, quarta Leonis Magni duas contra Pela-  
 „gianos epistolas adgreditur, quarum alteram Janu-  
 „arii inscriptam Quesnellus authenticam declara-  
 „verat, alteram vero ad Septimum supposititiam.  
 „Verum tantum abest, ut his acquiescat Antelmi-  
 „us, ut poti<sup>9</sup> unam eandemq<sup>3</sup> epistolam esse demon-  
 „stret, demptis scilicet coloribus furtivis, quin  
 „ex epistola 6. ad Aquileiensem epistolam Janu-  
 „arii nomine fore prænotandam. Quinta  
 „Dissertatione Gennadium omnesq<sup>3</sup> alios antiquos, qui  
 „Epistolam Leonis ad Flavianum, in causa Euty-  
 „chis, a Prospero (tquam ejus Notario,) dictatam scri-  
 „bunt, adversus Bellarminum Labbeumque vin-  
 „dicat, ad oculum ostendens, non solum in hac  
 „sed in aliis Leonis epistolis haud obscura styli  
 „Prosperiani vestigia apparere. Eadem cum in  
 „Sermonibus quoque Leonis deprehenderit, in  
 „sexta Dissertatione varia promit exempla, in-  
 „primis ex Sermone 4. in Natali Leonis, & ex Ser-  
 „monibus de Collectis & Fejunio, causasque ejus rei  
 „inquirens, potiorem judicat, quia Sermones  
 „ea ætate expetebantur ab aliis Episcopis recitandi.  
 „Siquidem Gennadius testatur, multas Salvianum  
 „Presbyterum Homilias pro Episcopis compo-  
 „suisse, indeque Magistri Episcoporum laudem, non  
 „ut vulgo volunt, quia Salonium & Veranum  
 „Episcopos in adolescentia docuerat, reportasse;  
 „quanto magis Leonis, summi Pontificis, Ser-  
 „mones alii expetierint, cui interdum aliquos  
 „orationis ornatus contulerit Prosper, vir sui ævi  
 „Doctissimus & facundissimus, qui occupatissi-  
 „mo Pontifici a consiliis ac epistolis, aut præci-  
 „pius erat, aut unicus, ut verbis Antelmi hæc  
 „efferamus.

(1561.) LEO IX. Papa, Cujus extat *Epis-  
 stola ad Principes Britannia* 1615. Parisiis, antea  
 dictus fuit BRUNO. Thomas Hyde in Catalogo  
 Bibliothecæ Bodlejanæ p. 394.

(1562.) LEO X. Papa, inclytus BULLA  
 SUA CONTRA LUTHERUM, ante adeptam  
 Mitram Pontificalem nuncupabatur *Johannes  
 MEDICES*, indicante Thoma Hyde in Catalogo  
 Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 394. ubi & ejus nomi-  
 ne Orationem sive *Consilium de Bello suscipiendo con-  
 tra Turcas* Isleb. 1603. & alia scripta allegat.

(1563.) LEO HEBRÆUS, cujus nomine  
 citantur à Frisio in Bibliotheca Gesneriana p. 540.  
*De Amore Dialogi tres*, Ven. 1564. est R. Jehuda  
 ABRAVANEL, filius R. Isaaci Abravanel. Is &  
 PHILO Hebræus quomodo jactitetur vide in-  
 fra.

R. ABARBANELEM vocat *Symbola Norman-  
 niana ex Cudworth Union of Christ and the Church.*  
 pag. 23 *Abarbaneli* tamen abjudicat Jacobus Windet  
 de Vita functorum statu Sect. 7. pag. 138. cujus  
 verba cum auctario exhibet *Diecmannus* (a)

(a) Margo Diecmannianus.  
 Leo Hebræus. *Elia & Enocho* (qui vivi cum

*corporibus in cælum translati sunt*) *Johannem Evangelis-  
 tam conjungit Leo Hebraus* (in *Dialogo tertio de Amore*  
 pag. 2. fol. 172. edit. Ital. in 8vo. pag. autem 524. edit.  
 Latin. in folio) quem Judam Abarbanclem Judæum  
 perrinacissimum, fuisse, velea de causa non facile credi-  
 derim: Ait Windet de vita functorum statu sect. 7. pag.  
 138. & Lon. 1677. *Quem Judæ Abarbanelis* (cui qui hoc  
 Dialogos adscriberent, fuisse hinc colligere licet) nomi-  
 ne Windetus intelligat, mihi latet. Famosi enim il-  
 lius & tot scriptis noti Judæi Abarbanelis prænomen *Isaa-*  
*ci est. Habeo ipse hos Dialogos Leonis, hoc titulo: Dia-*  
*loghi di Amore, di leone Hebreo Medico, Venet.*  
 1558. 8. *Dialogi isti Leonis Hebræi, à Jo. Carolo Saracæno*  
*Latinitate donati, à Jo. Pistorio inserti sunt Tom. I.*  
*Artis Cabalist. 330. seqq. ed. Basl. 1587. fol. Ex loco ci-*  
*tationis Italica, ad quem Windetus provocat, apparet*  
*auctorem horum Dialogorum esse Christianum, nam cita-*  
*to fol. 172. b. dicit: Enoc & Elia, & ancor san Gio-*  
*vanni Evangelista sono immortali in corpo & ani-*  
*ma. Quæ certè verba Judæus nunquam de Johanne*  
*Evangelista protulisset.*

(1563a) LEONIS IMPERATORIS descri-  
 ptio *Vita Christiani* ex GEORGIO ALEXANDRI  
 NO ut sit contracta barbaroque stylo expressa.  
 vide ex *Vossio* de Historicis Græcis referentem *Joh*  
*Albert. Fabrum Decad. Decadum n. I. circa finem.*

(1564.) LEON DE MODENE: *Salomo*  
 USCHI, avec *Lazare di GRAZIANO LEVI. Ba-*  
*illet liste des Auteurs Degvifez p. 569.*

(1565.) LEONARDI HIBERNI nomine  
 scriptas esse à Paulo SHERLOGO, Hiberno, Je-  
 suita: *Vindicias Scientiæ Mediæ. Lugduni apud*  
*hæredes Petri Prost* 1644. in. 4to docet *Sotwel Bi-*  
*blioth. Scriptor. Societ. Jesu* pag. 654. Scri-  
 ptum hoc Sherlogo tribuit, ast assumptæ personæ  
 non meminit *Witten. Diar. Biograph.* anno 1646  
 ad d. 17. Augusti. Sub Pauli *Leonardi* nomine præ-  
 diisse scriptum hoc *Sherlogi* autumat Augustinus  
*Noris Vindic. August. c. 6. pag. 125. a. Indicant*  
*Symbola Diecmanniana.*

R. M. LEONE v. *Bertolino.*

(1565a) Janus LEONICENUS Veronen-  
 sis quomodo sit *Johannes Nicolaus PECHLINUS*  
*Symbola Mastrichtiana: quæ sic habet Johanne*  
*Nicolaus PECHLINUS vel PEGLINUS M. Dr. su-*  
 nomine Jani LEONICENI VERONENSIS, ut  
 mihi a D. Fr. Bœkelmannno in Batavis dictum est  
 scripsit *Metamorphosin Æsculapii & Apollinis Pancrea-*  
*tici, cujus secunda editio prodiit Lugduni in Ba-*  
*tavis apud Philippum bonum, id est Doude*  
 1673. in 8.

Scripsit quoque de *Medicamentum medicamen-*  
*torum facultatibus* Lugd. Batav. & Amstelod. 1672  
 in 8.

(1566) LEONIDES. Ei adscribitur in  
*Anthologia Planudis Distichon, quod ipsius EPICTE-*  
*Ti esse perhibet A. Gellius Noct. Atticar. lib. II*  
 cap. XIX. certe non Leonidæ, judicio *Salmas-*  
 in notis variorum adjecto p. 152. 153. (a)



(a) Gellius Noct. Atticar. lib. II. cap. XIX. p. 152. 153.

Ejus Epicteti etiam de se scripti duo versus feruntur : ex quibus latenter intelligas non omnes omnimodis Diis exosos esse, qui in hac vita cum arumnarum varietate luctantur : Sed esse arcanas causas, ad quas paucorum potuit pervenire curiositas.

ΔὲλⓄ ΕἰκτικⓄ γένονην, καὶ σώματι  
πρὸς.

καὶ πένην ἴρⓄ, καὶ φίλⓄ ἀθανάτοις.

(Ejus Epicteti) Salmasius hac spuria esse judicat, & ab aliquo sciolo adtexta. Neque illud distichon Epicteti esse videtur. In Anthologia Planudis adscribitur Leonidæ, qui Poëta longe antiquior fuit Epicteto. Sed Planudem sefellit, quod in vetustissimo exemplari, unde Anthologiam suam decerpit, precedebat Leonidæ distichon ἰσοψήφον. Ea de causa & sequens hoc ad Epictetum, quia sine auctoris nomine foret, non potuit, ut erat, ἀδηλον videri, sed & auctorem invenit benedico monachi. In illo Codice, titulus his duobus verbis fuit : Ἀδηλον, εἰς Ἐπίκτιτον τὸν σοφόν. Salmas. vide quoq; p. 9. hujus editionis.

(1567.) Ludovici LEOPOLDI libellum Germanicum, de Erasmi Roterdami & Martini Lutheri sententia, circa cœnam Domini, esse Leonis JUDÆ, Theologi Germani, qui eundem Ao. 1526. conscripsit, præter Schlüsselburgium in Theologia Calvinistica, & ex eodem hoc narrantem Draudium pag. 116. Biblioth. Theologica, idem memoriæ consignatum reliquit, eisdem vitam enarrans Melchior Adami, Theologor. Germanor. pag. 96. hisce verbis: Hoc etiam fortè non prætermittendum: prodiisse aliquando sub titulum belli Sacramentarii, Libellum Germanicum, sub nomine Ludovici Leopoldi, de Erasmi Roterdami & M. Lutheri Sententia circa cœnam Domini, cujus ipse Leo Judæ auctor fuit. Argumentum autem ejus scripti hoc fuit, Erasmus & Lutherum, nondum incalescente contentione, ita orthodoxe sensisse scripsisse, ut de Spirituali presentia & manducatione corporis Christi, ὁμοψήφως cum Tigurinis Pastoribus decuerint. Et hunc libellum ideo scripserat Leo, ut errore cognito in viam veritatis redirent. Sed Erasmus aviter id molestè tulit, & ad Helvetios, Badenæ eum congregatos epistola acerbe conquestus est, injuriamque sibi fieri protestatus, cui & Libellum Apologeticum admisit. Contra Leo Judæ edidit Libellum, quo se ejus scripti auctorem profitetur, ac se purgat, non esse verum, ut libri absq; auctorum nominibus edantur: sed apud Orthodoxos antiquos usitatum fuisse: deinde se etiam quaque ante hac in lucem emisisse, quibus non metu vel fraude ulla, sed modestiæ & humilitatis potius, ac cavendi præjudicii causa, nomen suum non præfixerit: in per Erasmus ejusdem fraudis, (si fraus dicenda sit) convinci, qui seditiosum Dialogum, Julii nomine inscriptum, non apposito veri auctoris nomine, publicavit: nique nihil se in scripto illo posuisse, quod non de verbo vel verbum in Erasmi libris reperiat. Itaque non bulonem, non mendacem se esse. Hactenus Melchior Adami. Porro sciendum, Apologiam, cuius hic meminit, extare hodieque in Operum Erasmi Tomo IX. pag. 1280. sub titulo: Detectio astigiarum Libelli cujusdam. In hujus Apologiae

Exordio acerbe contra eam rationem scribendè tecte absque nominis sui professione declamat. Vide præterea, si lubet, Historiam Sacramentariam Lavaterii, & Ecclesiasticam Osiandri, ubi plura de hujusce generis scriptis reperias.

Ex Melchior Adami eadem affert Freherus in Theatro Virorum Eruditione clarorum p. 115. adde Baillet. Catalogum des Auteurs deguifez p. 569. ubi verum nomen Auctoris expressurus scribit: LEON DE JODE ou LEO JUDÆ. In primis autem vide Lavateri Historiam Sacrament. p. 19. (a) Addit Diecmanniana Nota: v. omnino Abrah. Sculteti Annal. Evang. Dec. 2. p. 52. fs. ubi Erasmus notat, qui Pellicani eum esse putaverit, cum à Leone Juda Ao. 1526. (non 1576. ut vitiose hic in Dn. Placcio impressum est) scriptus sit.

(a) Lavater. Histor. Sacrament. pagina 19.

Mense Aprili editus est libellus Germanica lingua, cui titulus erat præfixus: Doctissimi Erasmi Roterdami ac Martini Lutheri opinio de Cœna Domini nostri Jesu Christi. In fine adnectitur nomen Ludovici Leopoldi. Argumentum libri est, quod Erasmus & Lutherus, dum contentione nondum calcrent, sic scripserint, ut in spirituali Christi & presentia, & manducatione, omnia posuisse videantur. Hunc libellum, mutato nonnihil nomine Leo Judæ, Ecclesie Tigurine Pastor, ad D. Petrum, non alio Consilio scripserat, (teste Zwinglio in Exegesi) quam ut viam eis muniret, quo ab errore suo commode discedere possent.

(1568.) LEPIDI Comici veteris, Philodioxios, Fabula ex Antiquitate eruta ab Aldo Manutio Lucæ 1580. Est Leonis Baptiste ALBERTI, ut indicat Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia I. pag. 57. vide Baillet's liste des Auteurs deguifez pag. 544.

(1569.) Thraſybulus LEPTA, qui Commentarium Anno 1590. composuit, de Vita & rebus gestis Georgii Ludovici à Seinsheim, Andreas DINNERUS Jctus creditur à Zeilero part. 2. de Hist. Chronol. &c. p. 85.

Hunc sequitur etiam Bailletus in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 570. CONRADUM tamen DINNERUM potius dici debere ostendunt König. Biblioth. Veteris & Nov. pag. 248. & ex Speneri Oper. Herald. Part. Special. c. 85. Symbola Rauschiana. Respondet etiam Versio nominis Græca, & ætas, quæ undecennem Andream Dinnerum Scriptorem respuit. Anno namque demum 1579. eum natum asserit Freherus in Theatro Virorum Eruditione Clarorum p. 1064.

(1570.) Augustini LERCHEIMER von Steinfeldem Christliches Bedencken von Zaubern. Spira 1597. 8vo. Est Hermanni WEDECHINDI, qui sub anagrammatismo hoc latet, ut ex M. Goldasti de Confiscatione der Hexen-Güter num. 6. pag. 12, & in Notis lit. N. indicat Symbola Sperlingiana.

(1571.) LESCHUS, est *Michael SENDIVOGIUS*, v. *Rhod.* n. 56.

Ea in Anonymis num. 1010. β repræsentamus. Adde ea quæ supra sub titulo: *Divi Leschi genis amo Pseudon.* num. 844. commentati sumus: nunc contenti addere excerpta (a) Borrichiana Petri *Septimii* Symbola suppeditata Hafnia transmissa Ao. 1693. 17. Febr.

(a) Ol. Borrichius in libro de Ortu & Progressu Chemiæ Hafn. 1668. 4. p. 144.

*Nec est quod prætereant Scoti suos Butleros, suos Alexandros Sidonios, paucos illos, sed scientia illustrissimos. Nam quod Sendivogium spectat, Polonum hominem, certum est nequaquam illum Auctorem fuisse libri illius celebratissimi, qui mutuato Divi Leschi nomine prodiit, sed ipsum nobilem Sidonium seu Sethonium, cum Cracoviae animam se agere intelligeret, & scriptum suum & uxorem fidei amici Sendivogii commendasse, adeoque Sendivogium a morte Sethonii, uxorem duxisse viduam illam, & scriptum suo nomine evulgasse, id quod prudentissimus ille Reginae Polonicae a secretis consiliis Denoyæus, & ipse in reliqua ingenii magnitudine Chemiæ indefessus amator, pluribus nobis non ita pridem Parisiis ostendit.*

(1572.) LETSAC, inversum nomen CASTEL, qui sub eo latet, indigitante *Bailletto* deguifemens des Auteurs p. 440. & in subjuncto Catalogo p. 568.

(1572.α) Friderich LEUTHOLFF von Franckenberg. *Der Europäische Herold / welcher in vier Haupt-Handlungen alle Kaysertum / Königreiche / freye Staaten und freye Fürstenthümer / so viel deren jesho in der Europäischen Christenheit blühen nach ihren alten und jehigen Kriegs- und Friedens-Begebuissen &c. in folio Franckfurt und Leipzig M. DC. LXXXI IX. iusto volumine: quod debeatur auctori vero Dn. Bernhardo ZESCH Consiliario Aulico Vinariensi aperit mihi Symbola Tecklenburgiana. (Prodiit denuo superiori anno 1707. auctior, ead. forma, ac mole.)*

LEVITA v. *Elias.*

LIBERIUS v. à *Bodenstein.*

(1572. β) *Liberius MORELLUS: Trutina doctorum & Doctorum expensa* à *Liberio Morello*, in Martis colle. Ao. 1666. in 12. sunt 5½ phylaræ: sub hisce nominibus ipse ego Colmariae tunc in superiore Alsatia existens, & filiis Generosi Dn. Moggii præfectus latitare volui. Ita ad me scribit 1690. *Daniel Guilielmus MOLLERUS* P. P. Altorfinus.

(1573.) LIBERIUS DE SANCTO AMORE *Epistola Theologica*, in quibus varii Scholasticorum errores castigantur. Irenopoli Typis Philalethianis. 1676. in 8. paginis constantes. Eæ tegunt *Joannem CLERICUM*, Ut *Poiretus*

ipsi objecit, Apolog. pag. 407. seqq. vide Magnifici Domini D. Joa. Friderici *Mayeri* Theses de Incarnatione verbi ventilatas Hamburgi 1692. §. IV. qui testatur *Clericum* hoc sibi perconctanti non negasse. Adde *Bailleti* confirmationem liste des Auteurs deguifsez pag. 526. & *Notas* hic *Diecmannianas*, quæ sic habent.

*Sub hoc nomine Philippum à Limborch, Arminianorum hodie in Belgio clarissimum, latere, Jo. Faes Not. ad weinenden Jesum pag 62. statuit. Publica voce hunc librum Joanni Clerico, Polyhistori inter Belgii Remonstrantes celeberrimo, tribui, Poiretus in Epist. ad Auctorem Biblioth. Univers. annexa libris de Erudit. solida superf. & fals. pag. 407. indicat, qui & pag. 408. ad consensum Richardi Simonis nos remittit.*

(1573.α) *Christiani LIBERII GERMANI* *Βιβλιοφιλία*, sive de scribendis, legendis & æstimandis libris *Exercitatio Parænetica*, Ultraj. 1681. 12. De vero auctore incertum fuisse *Morbofium*, ex *Polyhist. liter. l. 1. p. 24. p. 309.* colligas. Mihi nullum dubium sedet, eum *Guilielmum SALDENUM* *Ultrajectinum* esse, qui hoc libello *πρόγευσμα* majoris operis dare voluit, quod suo deinde nomine Amstel. 1688. 8. de libris, varioque eorum usu & abusu vulgavit. Atque hoc verba Anteloquii hujus recentioris libri significare videntur quibus *Seldenus* se hoc opusculum primum restrictius edidisse refert. Provocho vel ad superficialiam alterius cum altero contentionem. Hæc *Symbola Diecmanniana.*

(1574.) *LIBERII* *Sangæ peniculus foriarum Elenchi Scaligeriani*, ad *Clar. Bonarsium* (de quo vide suo loco) *Metelloburgi Matthiacorum*. id est, Antverpiæ Ao. 1609. in 12. eundem quocumque habeat auctorem, quem *Vindicia Arcopagiticæ contra Jos. Scaligerum*, Lugd. 1607. in 8. editæ, nempe *Martinum Antonium DELRIO*, auctor est *Valer. Andr. Bibl. Belg.* pag. 645. & post eum *Alegambe* p. 325. *Fr. Svertius* p. 52. hujus auctoris scripta enumerans, hac de re altum fileit.

*Sorvel* tamen *Alegamben* repetit *Bibliothec Scriptor. Societatis Jesu* p. 583. adde *Wuten. Diar Biograph. Part. II.* pag. 13. *Liberium STANGAM VERINUM* scribit la *Visera Alzata Hecatoste* num. LXXI. p. 72. 73. eosdem mecum Auctore citans, qui tamen omnes *Sangam* nuncupant. Errorem ergo *Typographi* esse potius conjece rim, quam Auctores non inspectos.

(1574.α) *LIBERIO* *Papæ* supposita *Epistolas aliquot notis jam autoritatibus proba Maftrichtus in Symbolis.*

(1575.) *LIBERIUS* *Vincentius*, est *Nicolaus CRASSUS*, vid. *Rhod.* num. 30.

XXX. Scav. 1.

*Liberius VICENTINUS*, *Petrus CUNÆUS.*  
Eliffin

Flissingensis, Professor Lugduni Batavorum; de quo videatur *Valerius Andrea* Bibliothecæ Belgicæ pag. m. 733. ubi tamen hujusce fictitii nominis mentio nulla. Vereor autem ne hac in parte erratum sit ab auctore nostro, & *Satyræ Menippeæ Nescimus quid serus vesper vebat*, sub nomine Vincentii Liberii Batavi edita falso putata sit esse *Petri Cunæi* (cujus habemus *Sardos venales*, *Satyræ* itidem *Menippeæ*, sed sub ipsius nomine publicatam,) cum sit *NICOLAI CRASSI* Veneti quemadmodum hoc præter *Scavenium* n. 1. testatur Autor libri pariter Anonymi, Italicè scripti, cui titulus, *Glorie de gli Incogniti, ovvero gli Huomini dell' Accademia de Signori Incogniti di Venetia*, continens vitas eruditorum, qui huic Academiæ nomen dedere: inter quos pag. 341. & seq hujus *NICOLAI CRASSI* vita cum scriptis tam editis quam edendis recensetur. In quibus legitur etiam *Satyræ Menippeæ, Nescimus quid serus vesper vebat*, sotto nome di *Liberio Vincenzo Ollando*. Plura vide in *Pseudonymis nostris ad nomen Publici Licinii*.

*Nicolao Crasso* quoque adjudicat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXI 1. p. 73. (a) At *MELVINO* tribuit *Thomas Hyde* in *Catal. Biblioth. Bodlej.* p. 448. b. quem tamen ut & *Petrum Cunæum* falso Auctores *Satyræ* hujus credi asserit *Baillet* in *Indiculus des Auteurs deguifez* p. 612.

(a) Villani *Visiera Alzata* p. 73. num. LXXII. *LIBERIO VINCENZO HOLLANDO* sotto questo nome scriffe *Nicolò CRASSO* Cittadino e famosissimo Auocato Venetiano e publicò questa Satira, che fù stampata in Hollanda.

*Nescimus quid Vesper serus vebat. Satyræ Menippeæ Liberii Vincentii Hollandi* 4.

*Me lo disse lo stesso spiegandomi il mistero delle Voci allusue alla Libertà della Patria nel LIBERII, al Nome di Nicolò col VINCENTII, ed al Cognome Crasso con l' HOLLANDI, che prima delle Rivolutioni erano creduti stupidi. Stampò altresì, sotto altro nome.*

*Dell' Amorofo Trofeo di Publico Licinio Part. I. & II. Il simolacro della Bellezza di P. L. In Parma* M. DC. XII. 12.

*Elpidio consolato Fauola Marittima di Publico Licinio. In Venetia per Angelo Saluadori* M. DC. XXIII. 12.

(1576.) *LIBERTUS, AQUILONUS: Berus CANUTI*, *Baillet* liste des Auteurs Deguifez g. 570.

*LICENTIUS Evangelus* vide supra.

(1577.) *LICHARDUS Neocomensis: Jeanques HULDRICUS*, *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 570. v. *Lychardus*.

(1578.) *Publii LICINII* nomine, Italicè *Trofeo Amorofo: Il simolacro della Bellezza: L' Elpidio Consolato*, & alia quoque sub incerto nomine *Nicolao CRASSO*, *Patritio Veneto*, vulgata morantur apud auctorem *Academia Incognito* Italiae p. 341. & seq.

Videatur la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXII. pag. 73. nobis supra in *Liberio* citata & *Baillet* *Catalogus des Auteurs Deguifez* p. 570.

(1579.) *LICINIUS, Marcus: Gilles MENAGE*, *Baillet* liste des Auteurs Deguifez pag. 570. adde paginam 93.

*LICINIO* v. *Taba*.

*LICONIO* v. *Bolpami*.

de *S. LIDWIN* v. *Cælestinus*.

de *LIESSE* v. *Banny*.

*LIGARIUS* *Schadeus* v. *Relfensfo*.

*LIGURINO* v. *Mirteo*.

*LIMERNO* v. *Pitoco*.

(1580.) *Stephanus LINDIUS: Jean CASTEL*, *Baillet* liste des Auteurs Deguifez pag. 570.

(1581.) *Joannis Stephani LINICUSKI* nomine editam esse a *Johanne Antonio CAPRINO*, *Italo Aquilano Jesuita: Prolusionem Academicam de Motu Trepidationis Terræ, mutato in illa Centrogravitatis*. Romæ. 1653. in 8vo memorat *Sorvel* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu.* p. 400. b.

(1582.) *Episcopi LINCOLNIENSIS Answer to a Catholike Englishman, (Parsonium) pro Apologia R. Jacobi. Lond. 1609. 4to. Scriptum hoc esse Johannis BARLOVII, ex James* p. 54. 294. & tergo sui Codicis docet *Symbola Normanniana*. Et facile hoc sibi persuaderi patietur, qui a *Parsonio* contra *Barlovium* scriptum meminit, de quo in *Anonymis Anglicis* cap. XIII. num. CCCXCV. egimus.

*LINUS* v. *Museus*.

(1583) *LINO* *Papæ de Passione B. Petri & Pauli ad Orientales Ecclesias libri duo* suppositi docentur à *Miræo* *Biblioth. Ecclesiast.* pag. 132. *Oleario Abac. Patrolog.* p. 294. *Du Pinio*, *Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques* tom. I. p. 18. *Caveo* *Historiæ liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 12. *Prisci* autem cujusdam *MONACHI* esse suspicatur *Barthius* *Adversar. lib. XLIII. cap. XIII.* p. 1953. adde *Vossium* de *Histor. Græcis. lib. II. c. IX. p. 201.* a *MANICHÆIS* interpolatos censet *Claudius Espenæus* apud *Cocum* *Censuræ Scriptor.* p. 27.

(1584) *Justi LIPSII* nomine, de *Duplici Concordia litterarum & religionis*, editas *Orationes*, non esse ipsius, sed *Melchioris GOLDASTI*, *Miræus* in *vita Lipsii* pag. m. 67. refert. *Carolus* etiam *Scribanius* *Jesuita*, cap. ult. *defensionis posthumæ*, *Lipsii* operibus in folio præfixæ, aliquot jam ante mensibus, quam *Orationes* istæ habitæ perhi-

bentur, Lipsium Jena discessisse, audacter scribit: sed vide refutationem hujusce mendacii factam a *Sagittario* in *Lipſio Proteo* Francof. 1614. edito.

Eidem Lipsio tribuit etiam *Orationes has Teiffier Eloges des hommes ſavans* Tom. II. p. 389. itemque *Scaligerana* p. 141. & *Colomeſius* in *Anima adverſionibus* ad eo p. 257. docente *Symbola Normanniana*.

II. Liber *de Militia Romana*, qui ex *Franciſco PATRITIO* deſumptus videbatur *Scaligero*. Lipsio in totum abjudicatus a *Bailletto*, eidem vindicatur à *Menagio*, *Anti-Baillet*. tom. I. pag. 87. 88. adde l' *Hiſtoire des Ouvrages des Savans* Tom. III. p. 591.

### LISSET v. Benancio.

(1586.) *Gerardi LISTRII Commentarium in Eraſmi Roterodami Encomium Moria*, aliquoties apud Belgas editum, non *Listrio*, cujus etiam alios libellos habemus, sed ipſi *Deſiderio ERASMO* deberi, *Petrum Opomerum* in opere ſuo *Chronographico* prodidiſſe, *Valerius Andrea* auctor eſt pag. m. 277. ubi multorum incommodorum ipſi libellum huncce cauſam fuiſſe narrat, una cum *Melchiore Adami* in vita ejus, & *Hottingero* in dedicatione theſium *Philologicarum* ubi crabrones ipſum irritaſſe, & omni ferè gratia excidiſſe per hoc opuſculum ſcribit.

Adde *Bailleti Catalogum des Auteurs Degviſez* pag. 870. & *Autographa Lutheri* &c. Tom. I. pag. 65. 90. Addit *Margo Maſtrichtianus* *Præfationem Patini* in *Moria* Encom.

(1587) *Titi LIVII Hiſtoriarum libri XXXIII.* Pars prior, Nempe ab *Initio ad Capitis XVII.* verba: *arctis faucibus cohærens* &c. *Paterborn.* 1617. Suppoſita ei ab Editore videbatur *Voffio de Hiſtoricis Latinis* pag. 94. vindicatur autem *Livio* à *Gronovio* in præfatione *Liviana* ad *Lectorem* pag. 12 ubi ſimul editorem fragmenti hujus fuiſſe *Johannem HORRIONEM* *Jesuitam* ſubindicat, notante *Symbola Normanniana*, quam hic ſub lic. (a) adjicimus.

#### (a) *Symbola Normanniana.*

*Livii Hiſtoriarum libri XXXIII. pars prior nempe ab initio ad Capitis XVII. verba. Arctis faucibus cohærens* (*Acarnaniæ*) *Paderbornæ* 1657. à *C. N.* edita, ab inventore, *Joh. Horrione S. J. Sacerdote* tacito ille quidem per *modestiam nomine*, sed illud me docuit, qui etiam rarissimi & ad eum diem incogniti mihi libelli copiam fecit, *Bern. Bottendorſius*, ut loquitur *Gronovius* *Præfat. Liviana* ad *Lectorem* p. 12. ubi ſimul *Viros doctiſſimos* qui de hujus fragmenti veritate dubitaverunt aliquid humanum paſſos ait. *Voffium* potiſſimum intelligens, apud quem de *Hiſt. Lat.* pag. 94. hæc leguntur At qui nuper tanquam *Livii genuinam libri 43. & 33. partem majorem* (priorem ſcribere debuit. Nam prius edita duplo major *Liviana* eſt) è veteri, ut ait, *Bibliotheca primus juris publici* fecit: Næ ille fucum fecit auritis *Midis non illis* quibus corculis eſſe datum eſt, & qui norunt quid æralupinis di-

ſtent. *Quæ verba non comparent T. Livii ex Gerh. Voffio de Hiſtor. Latinis præmiſſæ. Fragmentum operamque Horrigii commendat etiam Gronovius De dicatione, ad Furſtenbergium in extremo.*

(1588.) *Nicolaus LIRANUS.* Quod ſub ejus nomine extat *Præceptionum*, *URIMANO* etiam tribui notat *Miræus* *Biblioth. Eccleſiaſt.* pag. 261.

### LIRINENSIS v. Vincentius.

- *Mifeni.*

(1589.) *Chriſtiani Simonis LITHI*, nomine edita à *Simone STENIO* *Reſponſis ad Greitſeri Apologiam*, qua illustratur *Vita Lojolæ Fundatoris Jeſuitici Ordinis.* *Heidelbergæ* Typis *Chriſtophori Leonis.* Anno *MDC.* in 8vo. conſtans paginis 249. dedicata *Electori Palatino Friderico IV.* cui addita eſt in fine *Appendicula de Apologia Societatis Jeſu in Gallia ad Henricum IV.* ſcripta, paginarum 32.

II. *Ejusdem Lithi Miſeni* nomine prodii Anno 1603. *Heidelb.* in 8vo. *Reſponſio Altera*, ac alteram *Jacobi Greitſeri*, *Romanenſis Theologi*, & *Jesuitæ* in *Academia Ingolſtadiana* *Apologiam*, *Quinque* libris comprehenſam pro *vita Ignatii Lojolæ*, *Hiſpani quondam Militis*, & *Sacerrimæ Jeſuiticæ Societatis fundatoris*, eide *Electori*, *Friderico IV.* dedicata, continens in univerſum paginas 398. Et hæc à *Simone Stenio* profecta eſt, qui eum ſæterum non diſſimulavit in *Greitſero Triumphato*, *Ambergæ* 1605. in 8vo edito, præfixo vero *SIMONIS STENII* *Lomacerſis* nomine. Et in recentioribus *Editionibus* præfixum *Stenii* nomen gerunt etiam priora ſcripta v. *Mifenus*.

### LITHUANUS v. Ulicovius.

### LIVIMÆUS v. Seballatus.

### LIVIUS v. Noringius.

(1589. a.) *Henningii LOCHOVII* *Hamburgensis Gymnaſii Studioſi* cura & ſumtu prodierunt in folio quatuor plagularum *Hamburgæ* 1683. *Ciceroniana. Protheoria Utilis*, ideoque præcognoscenda, & *lectioni Scriptorum Ciceronis præmittenda*, *vitam* & *Scripta Marci Tullii Ciceronis* continens: quæ *Studioſum Adoleſcentem*, in *Ciceronis monumentorum literariorum*, quæ ſuperſunt, *Lectione Traſtatione*, adjuvare poterit. *Scriptum hoc Auctor* habet celeberrimum *Profeſſorem* & *SS. Theologum Doctorem Collegam meum* qui *auditori ſuo clarissimo* nunc *J. U. Licentiato Conſultiſſimo* *opellæ* donavit.

(1590) *LOCMAN* *Mythologus* *Lycæi* *Arabs*, *ALCMAN.* *Ravio Specim.* *Alcoran.* p. 17. à *Utar* & *ÆSOPUS* videtur *Kirchero* *Oe-*

dip. Ægypt. II. §. 1. p. 39. ap. Hottinger. Append.  
 Promptuar. Orient. 45. perspicue vero id pro-  
 batur dedit Hottinger. Histor. Orient. p. 102.  
 ad 106. Prompt. Orient. 277. Hæc Symbola Nor-  
 manniana. Idem quoque executum esse Huertium  
 in discursu super Originem des Romans, in recen-  
 sione hujus tractatus observat Jean Battiste Denis  
 dans son huitieme Memoire, concernant les Arts  
 & les sciences Avril 1672. pag. 111. & le Sieur  
 de Gallois au traité des Bibliothèques pag. 79.  
 Plura vide in Æsopo.

(1591) Madame des-LOGES. Quæ sub  
 hujus nomine citat Balzac Carmina, partim ad Do-  
 minum de GOMBAUD, alia ad Dominum Ha-  
 bert CERISI refert le *Projet d'un dictionnaire Cri-  
 tique* p. 358. 359. (a)

(a) *Projet d'un Dictionnaire Critique*  
 p. 358. 359.

Depuis cette note écrite & imprimée j'ai sçu de  
 Mr. de Racan, que c'étoit luy qui avoit fait ces vers, que  
 Mr. de Balzac attribue à Malherbe, & que Mr. de Gom-  
 baud avoit fait ceux qu'il donne à Madame Des-Loges,  
 & que la chose s'étoit passée de la sorte. Madame Des-  
 Loges, qui étoit de la Religion Pretendue Reformée avoit  
 prêté à Mr. de Racan le livre de Du Moulin le Ministre,  
 intitulé le Bouclier de la foy, & l'avoit obligé de le lire.  
 Mr. de Racan après l'avoir lu fit sur ce livre cette epi-  
 gramme, que Mr. de Balzac a alterée en plusieurs en-  
 droits;

Bien que Du Moulin en son livre  
 Semble n'avoir rien ignoré;  
 Le meilleur est toujours de suivre  
 Le Prône de nôtre Curé.  
 Toutes ses doctrines nouvelles  
 Ne plaisent qu'aux folles cervelles,  
 Pour moy, comme un humble brebis,  
 Je vais où mon-pasteur me range,  
 Et n'ay jamais aimé le change  
 Que des femmes & des habits.

L'ayant communiqué à Malherbe qui l'étoit venu visi-  
 ter dans ce tems-là, Malherbe l'écrivit de sa main dans  
 le livre de Du Moulin, qu'il renvoya en même tems à  
 Madame Des-Loges de la part de Mr. Racan. Mad-  
 ame Des-Loges voyant ces vers écrits de la main de Malherbe,  
 crut qu'ils étoient de luy; & comme elle étoit extraor-  
 dinairement Zélée pour sa Religion, elle ne voulut pas  
 qu'ils demeurassent sans repartie. Elle pria donc Mon-  
 sieur de Gombaud, qui étoit de la même Religion, &  
 qui avoit le même Zèle, d'y répondre. Mr. de Gombaud  
 je le sçay de luy-même) qui croyoit comme Madame Des  
 Loges, que Malherbe étoit l'auteur de ces vers, y re-  
 pondit par l'Epigramme que Mr. de Balzac attribue à  
 Madame Des-Loges, & qu'il trouve trop gaillard pour  
 un femme qui parle à un homme. Ce n'est pas au reste  
 la première fois, que Mr. de Balzac a attribué à cette  
 Dame des vers où elle n'avoit aucune part; car dans une  
 de ses lettres il luy attribue la chanson de l'Amant qui  
 meurt, dont le refrain est.

Ah c'en est fait! je cede à la rigueur du  
 sort:  
 Je vais mourir, je me meurs, je suis  
 mort;

qui est de feu Mr. Habert Cerisi l'un des plus beaux  
 Esprits de nôtre tems.

(1592) Hermanni LOEMELII (à Maresio  
 LOMELIUS vocati) *Spongia contra Censuram Fa-  
 cultatis Parisiensis & Ecclesie Anglicane Querela Apolo-  
 getica de Censura Episcoporum Gallie in duos libros An-  
 glicanos. Audomaropoli 1631. 8vo. itemque  
 defensio decreti Congregationis Cardinalium pro Suppres-  
 sione librorum in Controversia Episcopi Chalcedonensis.*  
 Colon. 1634 8vo. Verum Auctorem habent  
 scripta hæc Joannem FLOYDUM Jesuitam, ut ex  
*Theol. Moral. Jesuit. part. I. pag. 125. 126. 128. 135.*  
 164. docet *Symbola Normanniana.* (a) quæ addit ex  
 Part. II. p. 56. & 480. 481. Spongiam illam manu  
 carnificis combustam, aliaque memoratu digna.  
 (b) Et hæc sine dubio sunt opuscula illa, quæ ab  
 Joh. Floido edita sub nomine H. L. memorat *Ale-  
 gambe* Bibl. Scriptor. Societat Jesu pag. 242. (c)  
*Sotwel* autem, ceteroquin Alegamben presse se-  
 quens, hæc tamen ejus verba prætermisit. vide  
*Biblioth. pag. 448. 449.* Idem Floidus & Rector  
 Jesuitarum Collegii Audomarenensis ediderant  
*Spongiam & Querelam* - - - nomine Herman-  
 ni Læmelii Canonici Audomarenensis, scribit Petrus  
 Aurelius alias San-Cyranus, in præfixo indice Tom.  
 III. operum suorum Catalogo eorum, qui in cer-  
 tamen Theologicum larvati prodiree num.  
 XVII.

(a) *SYMBOLA Normanniana.*

Auctor est Joh. Floydus Jesuita Anglus, quæ  
 nomine Danielis à Jesu Apologiam sedis Apostolica scri-  
 psit, memoratam tibi mi Placci pag. 213. & de qua plura  
 legas *Theol. Mor. Jesuit. P. I. pag. 125. 126. 128. 133.*  
 164. quo postremo loco hæc ex *Alegambio* adferuntur. Il-  
 la est scripta sous le nom de H. L. c'est à dire Henry Læmelius  
 quelques opuscules pour defendre la forme de gouverne-  
 ment establie en Angleterre par le siege Apostolique & le  
 decret de la congregation de l'Indice contre quelques  
 escrivains temeraires de France.

(b) *Symbola Normanniana alia.*

Spongia illa manu carnificis ustulata. *ibid.*  
 P. II p. 65. adde memoratu digna quæ p. 480 &  
 481. produntur: Mail il n'y a point d'exemple,  
 plus remarquable sur ce sujet, que celui qui est  
 arrivé de nôtre temps touchant les hores de  
 vos confreres d'Angleterre, pleins d'erreurs &  
 d'heresies contre la hierarchie, & le sacre-  
 ment de confirmation. Car les Evesques de  
 France, & la Faculté de Theologie ayant cen-  
 suré ces livres, & le Jesuite Jean Floide ayant  
 combattu ces censures par des libelles tres in-  
 jurieux, pour satisfaire les Evesques, vous ne  
 fistes pas de difficulté de leur donner une decla-  
 ration signée de quatre des principaux de vos  
 Peres, ou vous les assurieez que ny les livres cen-  
 surez ny ceux qui avoient point esté compo-  
 sez par aucun religieux de vostre compagnie, tan-  
 et si paulo post *Alegamb. librorum* horum omnium auctores  
 Jesuitas indicavit perinde ut Pere Coton coram Henrico  
 IV. insciabatur *Amphitheatrum honoris a societate Jesu*  
*constructum esse quod tamen mox Ribadencira Caroli Scri-*  
*banii Jesuitæ, per anagramma Clari Bonarscii esse agno-*  
*verit.*

(c) Alegambe Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu. p. 242.

*Sub nomine vero H. L. scripsit Opuscula aliquot, quibus regimen Catholicorum in Anglia à S. Apostolica institutum propugnat; & Decretum Sacrae Congregationis ad indicem librorum deputata, contra contumaces quosdam in Gallia defendit.*

(1593.) Eugenius LOMBARDUS. Quod hujus nomine extat *Regale Sacerdotium Domino Cœlestino, EX MARCHIONIBUS DE SFONDRATI, Mediolanensi, S. R. I. Principi, & Abbati S. Galli, demum S. R. E. Cardinali, nuper fati defuncto, adscribunt Act. Erudit. Lipsiens. 1689. p. 278. v. Eugenius.*

(1593. a) Petrus LOMBARDUS ut sit Conradus HUSERUS Tigurinus, qui Latine reddidit tractatum *de Imposturis & ceremoniis Judæorum nostri temporis*, antea quidem ab Autore anonymo Germanice editum & falso Marco LOMBARDO adscriptum Basil. 1575. 4. docet Imbonati Biblioth. Latino Hebraicæ p. 28. b.

(1594.) Petri LOMBARDI *Liber sententiarum*, à nonnullis BANDINO adscribitur, inquit Genebrardus in Chronolog. ad Anno 1175. quam litem prolixè agitatam ægre definit V. Cl. Jacob. Thomastus de plagio litterario §. 493. & seq. post quem Homerum Iliada pangere nolumus. Addit Diecmannus quæ sequuntur: Non lego hæc verba apud Genebrardum l. 4. Chronograph. pag. 368. ed. Paris. ao. 1580. fol. Neque enim ibi alia hac de re verba habet, quam quæ Thomastus de plag. lit. §. 493. lit. 2. excerptit. Nec quoque memini alias esse ex doctis, qui Lombardi libros sententiarum Bandino adscripserint. Id sane, qui utrumque librum viderunt, tacere non possunt. Bandinus, quem ex editione Lovaniensi ao. 1555. 8. ipse habeo, compendium est eorum quæ diffusius à Lombardo tractata sunt, quod utriusque contentio facile docet. Utrum vero Bandinus Lombardum in epitomen redegerit, an Lombardus à Bandino dicta latius diduxerit istud est, quod definiri prius nequit, quam certò constet, Bandinum Lombardo ætate priorem, vel posteriorem esse, quod in tam constanti veterum de Bandino silentio nemo determinaverit. Mihi quidem ob tantam Bandiniani nominis obscuritatem, suspicio nascitur, contractum a Bandino Lombardum, atque illum adeo hoc juniorem esse. Sane si jam aliqua cum libros sententiarum Lombardus scriberet, Bandiniani libri fama fuit, non istud adversarii ejus dissimulaturi erant, quos ingentes Lombardo lites super hoc libro movisse Launojus de varia Aristotelis in Acad. Paris. fortuna C. 3. p. 69. 70. memorat. Atqui nullum ista ætas nobis Bandinum, nulum in eum a Lombardo commissum plagium narrat.

(1595.) LONDINENSIS. Extant sub eo nomine: *Antiquitatum Academia Cantabrigiæ libri duo.* Londin. 1568. in 8vo & 1574. in 4to. Quos Joanni CAJO, dicto Londinensi, fundatori Collegii ejusdem nominis in Cantabrigia

adscribit Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 125. ubi reliqua Scriptoris ejus opera enumerat. Adde p. 407.

LONDINO v. *Alphesei.*

LONGOBARDUS v. *Paulus.*

(1596.) Adriani van LOO *Excitatorium Catholicum, ad Hæreticos, Lovanii*, typis Flavii 1612. in 8. & *Anatomiam sive Apologiam pro eodem adversus Abrahamum Costerum, Ministrum hæreticum*, ibidem typis Hastenii 1619. in 4. inter libros Thomæ SAILLII, Bruxellensis Jesuitæ, recensent Valerius Andreae Biblioth. Belg. p. 829. & Alegambe pag. 436. & Fr. Sweertius, pag. 695. deficto nomine nihil quidquam addens.

Confer *Sorwellum* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 766.

LOOTRI v. *Nacattel.*

LOPEZ v. *Dominicus.*

(1597.) Julius LORAMICUS est Aloysius CARNOLIUS Italus, Bononiensis Jesuita, qui sub personato illo nomine edidit *Vitam Venerabilis Hieronymi Taurelli*, Nobilis Foroliviensis ex S. Capucinatorum Familia. Forolivii Typis Cimatti 1652. in 4to, vide *Sorwellum* in Biblioth. Societat. Jesu p. 27.

LOREDANO v. *Incerto.*

(1598.) *Lorge de* MONTGOMMERY, M. le Comte de: RENE OUVRARD. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 570.

(1599.) LORME, le fleur de: Jean du Verger DE HAURANNE. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 571.

(1600.) LORSEAU, Charles: Antoine HOTMAN, douteux. *Baillet* list des Auteurs deguifez p. 571.

(1601.) LOTHARII nomine *adversus Galileum de Motu Cæli* quod prodiit Scriptum. P. GRASSO Professori Matheseos in Collegio Romano adscribit Schottus *Physicæ Curiosæ* 1193. indice *Normanno.*

LOTHARIUS v. *Sarsus.*

LOTHUS v. *Bucholzerus.*

(1602.) LUBECENSIVM *Statuta. i. e. Der Kayserlichen und des Heil. Reichs: Stadt Lübeck Statuta und Stadt: Recht. Aufßs neue übersehen/ corrigiret / und aus alter Sächsischer Sprach in Hochdeutsch gebracht. Gedruckt zu Lübeck/ durch Johann Balhorn / im Jahr nach Christi Geburt. 1586. De quibus ita Symbola Flensburgo Mölleriana: Jus statu-*

atutarium Lubecense Senatus iussu reviderunt, mendarunt, & tandem ediderunt Stetini Ao. 1586. 4to. Joh. LUDINGHUSIUS Consul, Cæxtus SCHEIN Syndicus, & Gesch à STITEN Senator v. Er. Mauritii Præf. Speciminis Consill. ilonienfium, aliosque.

(1602. a) LUBECENSIS, & LUNEBURGENSIS Ministeriorum nomine

(I) impressum est Ao. 1634. Lubecæ. Bericht von der neuen Propheten (die sich erleuchtete Gott- & Gelehrte und Theosophos nennen) Religion, Lehr und Glauben / damit der Satan auff's neue die Kirche Gottes zu verunruhigen sich unterstehet.

(II) Hamburgi & Ratzeburgi scriptum Germanicum cum inscriptione: Abgenöthigte Lehr- und Schutz-Schrift / wider den Gummansischen Abschaltungs-Patron, durch das ordentliche Predigamt zu Lübeck Hamburg und Lüneburg. Auctorem scripti hujus esse utriusque D. Nicolaum HUNNIUM Theologum innuit discipulus ejus B. Dr. Gulsemannus in Calixtinischen Gewissens-Wurm p. VIII. p. 1115. vide in *Anonymis* n. 1314.

(III) Vidi quoque Saxonix inferioris dialecto scriptum editum anonymum hoc titulo. Bekenntnisse / und Erklarunge up dat Interim dorch die Erbahren Stede LUBECK / HAMBURG / LÜNEBURG &c. Superintendenten/Pastoren/Predigers / tho Christlicher und nödiger Uaderrichtsteller / in -- dorch Joachim -- gedruckt; sine anno & loco impressionis. Ejus scripti auctorem esse D. Joannem APINUM patet ex *Sleidano*. pag. 8. vel 657. anno 1549. lib. 21. m. fol. 595. Vide supra num. 1285 in Hamburgensibus. Notatigna sunt quæ de hoc scripto affert *Mollerus* Isagog. ad Histor. Chersones. Cimbr. Part. III. pag. 64. (a) Citat etiam hic Margo Dieckmannianus Schlüsselburg Catal. Hæret. I. 13. p. 81. Adde D. Pomarii Dedic. Comment. in Epist. Judæ. 22.

(a) Möllerus Isagog. ad Histor. Chersones. Cimbr. Part. III. p. 464. 465. 466.

In Dialectum Misnicam translatum est à *Conr. Schlüsselburgio*, & Tractatui suo de Libro Interim Vernaculo (Bericht vom deutschen Interim, und dessen Biederlegung) *Francosurti* Ao. 1599. edito, verborum insertum. Autor illius, uti a J. Sleidano, Paulus Eitzen, Schlüsselburgio, Melch. Adamo & aliis, in monitum, est Joh. Apinus Marchius Th. D. priusque Superint. Hamb. Vir, teste Dav. Chytræo, excellenti ingenio, pietate prudentia Spirituali & Politica, summa Moderatione, Eloquentia, & aliis insignibus donis Dei, ornatus, de quo Capite 10. plura afferentur. Quanti hoc Scriptum Phil. Melanchton. & M. Chemnitius fecerint Pauli Tarnovii, Theologi Rostoch. Cordatisimè, verbis exponam: Joh. Apinus Vir fuit Ingenio, & multiplici Linguarum, Artium & Rerum Theologicarum Scientia, vere magnus; quamvis ejus Eruditio pene obivivente latuerit, & primum sub forma Interreligionis innotuerit, sicut de eo Dn. Chemnitius in Explicatione p. CC. testatur; adeo, ut Dn. Philippum illius contra *Staxycam* illam fidei formulam solutiones pluris, quam ipse fecisse affirmet. Paulus Eitzenius nostras Libris ad egregii titulo dignatur; Schlüsselburgius autem

omnibus aliorum, qui Librum eundem impugnarunt, præfert Laboribus.

(1603.) Ministerii LUBECENSIS HAMBURGENSIS & LUNEBURGENSIS sententia de corruptelis Doctrinæ Justificationis contra Georg Majorem Magdeb. 1553. 4to a Matthia Flacio & Nicolao Gallo (Lip. T. II. p. 158. col. 6.) edita Autore APINUM agnoscit ex indicio Joh. Mollerii. Melchior Adamus in vita vero & Gesnerus in Bibli. de hoc silent. v. Hamburgense.

(1604. a. β.) Presbyterii LUBECENSIS nomine edita refert *Mollerus* eorumque auctores aperit Part. III. Isag. ad Histor. Cherson. Cimbr. p. 459. seqq. scripta hæc.

(I) Epistolam ad Matthiam Flacium & Nicolaum Gallum d. 7. April. 1553. exaratam & Georg Majoris, Theologi Witteb. de B. O. ad Salutem necessitate sententiæ opposita, quam *Conr. Schlüsselburgius* Catalogi Hæreticorum lib. VI. de Majoristis, Francof. 1599. excuso, inseruit.

(II) Confessionem de S. Cena. Anno 1556. Scripta, & inter reliquas Ecclesiarum Saxonix de eadem Confessiones Magdeburgi Ao. 1557. a Joach. Westphalo, Theol. Hamb. publicata; Autor harum Confessionum, hactenus enumeratarum, me judice, est Val. CURTIUS, Ecclesix Lubec. istis temporibus Superintendens.

(III) Bedencken auff III. Fragen / daß Straff-Umpf betreffend? a Ob ein Prediger der in Lehr und Leben untadelich / wann er männiglich beklagte Sünden/Irrung und Zanck öffentlich in specie strafft und zum Friede vermahnet / Actione Injuriarum, oder sonst / rechtmässig könne besprochen werden / &c. β Ob in Rechtfertigung zwischen der Obrigkeit / und dem Prediger die hohe Obrigkeit / ant und vor sich selbst / bloß allein Secundum jus Civile, oder die Kirche / durch ihr Kirchen-Gericht alleine / nach Gottes Wort / das Urtheil fällen solle? γ Ob ein Prediger schuldig sey / wenn er weiß / daß zwischen zween seiner Zuhörer ein heftiger Haß entstanden / Gleiß anzuwenden / daß sie zuvor versöhnet werden / ehe sie zur communion sich einstellen / auch demjenigen Theil dieselbe zu versagen / welcher zum Vertrag nicht zu vermögen ist? Lubecæ Ao. 1626. & 1668. in 8. Autor est D. Nic. HUNNIUS. Prodiit porro

(IV) Consideratio Theologica Interpositionis seu Transactionis Pacificatorix inter Relig. Lutheranam & Reformatam profitentes, a Joh. Duræo tentata, nomine Ministerii Lubecensis a Nic. HUNNIO scripta, & cum præfat. Sam. Pomarii edita. Witteb. Ao. 1677. in 8vo.

(V) Catechismus-Ubung / wie der kleine Catech. Lutheri, durch kurze Fragen / zu Lübeck soll getrieben werden; sampt einem Unterricht von der Bereitung zur Beicht und Heil. Abendmahl. Lubecæ 1648. 1656. & 1668. in 8vo. Autor est D. Meno HANNEKENIUS, Superintendens.

(VI) Christl. Probe der neuen Schwermeyrey / da etliche Mannes oder Weibes-Persohnen eigene kleine Zusammenkünfte halten / darin nicht allein unbesessene Männer / sondern auch Weiber / das H. Abendmahl

mahl austheilen / welche Thomas Tanto in seiner gedruckten öffentlichen Bekänntniß zu verthädigen sich unterstanden hat : Auch Entdeckung der Lügen und Lästungen / welche Jac. Taube Iffelburgensis in den Druck hat aufgesprenget / in seiner Relation von den Lübeckischen Proceduren gegen ihm. Lübeck 1669. in 8vo. Autor itidem est HANNEKENIUS.

(VII) Theologisch Bedencken / ob der Kayserlichen Reichs-Stadt Lübeck zu rathen / daß sie / zu Beförderung des Commercii und zeitl. Nahrung / fremder / jedoch im Römischen Reiche zugelassener / Religion Verwandte in die Stadt nehme / und denselben ihren absonderlichen Gottes-Dienst / und öffentliche Religions-Ubung in der Stadt / oder dero Gebiete / vergönne ? Lübeck 1670. 4to. Sacrorum Ecclesiae Reformatae in Civit. Lubec. tolerationem. Judicium hoc dissvadet, & a Calamo HANNEKENIANO itidem est profectum.

(IIX) Anno 1634. Lubecae lucem vidit publicam des Ministerii zu Lübeck / Samburg und Lüneburg ausführlicher Bericht von den neuen Propheten / die sich Erleuchtete / Gottes-Gelehrte und Theosophos nennen / Religion, Lehr und Glauben / damit der Satan außs neue die Kirche Gottes zu verunruhigen sich unterstehet ; Scriptum adversus Fanaticos decantatissimum, XV. Rationes , ob quas Maraologia illorum fugienda, enumerans Autorem agnoscit Nic. HUNNIUM, Theologum, Joh. Meisnero iudice, Clarissimum & de Ecclesia Christi excellenter meritum, cujus Scripta, uti Casp. Löfcherus ait, soli Eruditiores didicerunt aestimare.

#### LUBERTUS v. *Estius.*

(1605.) *Sibrandi* LUBERTI *bona fides* : forte ipsius GROTII : scribit Gisbertus *Vöetius* Polit. Eccles. lib. 2. tract. 3. cap. 2. pag. 873. prope finem. Ejus auctoris ut Theologi Reformati, qui contra *Socinum* de Christo Servatore scripserit, meminit König Bibl. V. & N. pag. 483. Extat ejusdem penes me *Responsio ad pietatem Hugonis Grotii & Refutatio ejusdem* in 4.

(1605. a.) LUCANI *Pbarsaliarum* Libri tres priores emendati docentur à POLLA Argentina, ejus Coniuge eruditissima à Baptista *Fulgoso* apud *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 78.

(1606) LUCANUS & LUCIANUS. CALVIN. *Baillet.* liste des Auteurs deguifez p. 571.

(1607.) LUCAS Evangelista. Eisuppofitas *Pauli & Thecla Periodos*, à PRESBYTERO quodam ASIATICO, hujus rei convicto vide apud *Miraum* Biblioth. Ecclesiast. p. 5. & *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 12. a.

LUCAS v. *Escarbottus.*

- - *Julianus.*

LUCCA v. *Vandoni.*

LUCENSIS v. *Dicaeus.*

LUCIANUS v. *Contrada.*

LUCIDO v. *Oliteo.*

(1608) LUCIFER: Nicolas ORESME ou d' ORES-MIEUX. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 571.

LUCIUS v. *Barretus.*

- - *Durantinus.*

- - *Horingius.*

- - *Labaccius*

- - *Verus.*

LUCIVUS v. *Flaminus.*

(1608. a) LUCIUS, Papa, supponi si-  
bia MERCATORE Epistolas passus teste *Mastr*  
ex aliis.

(1609) LUCK GOOD ou GODLUCI  
US. *Roger TUIFORD.* *Baillet* liste des Auteurs  
deguifez p. 571.

(1610) LUCTATII nomine, periocha  
five *Argumenta* singularum *Tragædiarum Seneca*, in  
MS. reperit ediditque *G. Fabricius*. Petrus autem  
*Scriverius* testatur se vidisse MS. quo argumen-  
tum *Herculis Furentis* paucis admodum verbis im-  
mutatis, referebatur ad *Albertinum MUSATUM*  
*Patavinum* Historiographum. Verba sunt *Joh*  
*Alberti Fabricii* in Bibliotheca ejus Latina p. 75. i  
fine.

(1611) *Ludiomæus* COLVINUS, per ana-  
gramma est *Ludovicus MOLINÆUS* ut indicant  
*Symbola Tenzeliana*, *Colomesii Melanges Historique*  
p. 52. *Baillet* liste des Auteurs deguifez. pag. 571  
quid autem sub eo nomine editum sit non ad-  
ditur.

(1612) LUDOVICI Romani nomine  
*Reincke Fuchs* prodiisse videtur ex iis, quæ ha-  
bet *Franciscus Irenicus*, sive *Phil. Andr. Oldenburger*  
*rus* pag. 10. indiculi Collegio suo in Burgolder-  
sem subjecti, v. in *anonymis* supra c. II. num. 350  
nunc 1926. a.

Verum Scripti Auctorem fuisse Nicolaum  
BAUMANNUM indicat idem *Oldenburgerus* In-  
diculi p. 122. 123.

(1613) LUDOVICO XI. tributum  
brum *Rosier des Guerres*, eidem abjudicat *Col*  
*mesius* dans la Bibliothèque choisie p. 15. 16. Au-  
ctorem constituens quendam qui sub hoc an-  
grammate latet: *En reproche n'y siet.* Nec ulter-  
us se explicat *Colomesius* dicto loco, libertat  
omnibus relicta, in Verum Auctorem ulterit  
inquirendi: locum autem vide in *Anonym*  
cap. XIV. num. 2601. excerptum.

LUDC



## LUDOVICUS v. Leopoldus.

(1614) Ludovicus LUDOVICI, est Quirinus KUHLMANN Germanus, prout indicat *Wittevius* Diar. Biograph. Part. II. ad an. 1689. d. 3. Oct. titulis scriptorum sub eo nomine editorum non expressis.

(1615) LUDOVISIUS Princeps: Virginio CESARINI. *Baillet* liste des Auteurs deguizez p. 571.

## LUGDUNENSIS v. Aggregator.

(1616) LUGDUNENSIS ECCLESIAE nomine *Responsionem adversus Hincmari*, Rabani anonymi Episcopi Epistolas scriptam esse a LEMIGIO, Lugdunensi Episcopo asserit *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. p. 231. & *Caveus* Histor. lit. scriptor. Ecclesiast. p. 383. IRENÆO tamen tribuit eam *Dodwel*, vide la *Bibliothèque Universel* Tom. p. 121.

(1617) LUISIUS à Valentia. Sub eodem nomine à Moya Præfixam Approbationem esse libro suo quæ neminem alium quàm ipsum MOY- M Auctorem habeat, affirmat *Philalethes*. vide *Histoire des Ouvrages des Savans* Fevrier 1690. 283.

(1618) Varemundi LUITHOLDI nomine didit Martinus BUCERUS 1540. *Quis impedi-* Haganoæ ne colloquium de Religione haberetur: quo jure Protestantibus petatur Restitutio Bonorum ecclesiasticorum: denique *Quid de pace Religionis* tum sit Augustæ, Schvvinfurti, Norimbergæ, Francofurti, Haganoæ. Hucusque *Frisius* Bibl. Esner. p. 578.

(1619) LUITPRANDO Episcopo Cremo- asti, ab aliis dicto Luitprando, & LITOBRA- NDO, aliquando etiam à Trithemio EUTRAU- DO, suppositum esse Librum, de Pontificum Ro- manorum gestis à S. Petro usq; ad tempora Formosi Papa- rogunt. 1602. docent *Miræus* Histor. Ecclesiast. 234. *Vossius* de Historicis Latinis lib. II. cap. . p. 345. & ex hoc *Teissierius* in Catalogo Aucto- rum & Bibliothecar. p. 226. à MONACHO quo- dam Germano CORBEIENSI aut HIRSFEL- ENSI concinnatum suspicantes, tempore Pa- pæ Formosi, in quo desit, eis, quæ de For- moso in fine habentur, ex Luitprandi lib. I. Rem per Europam gestarum c. VIII. suppletis. vi- de *Vossium* loc. cit. adde *Sagittarium* Introduct. in Histor. Ecclesiast. p. 48.

(1620.) Raymundos LULLIOS duos con- fessos, prodixit *Th. Raynaudus* de mal. & bon. lib. I. pag. 152. 153. cui adde verba *Nicolai de Hau- ville*, Doctoris Parisiensis, è libro ipsius Galli- ci, inscripto: *L'Esprit de Raymond Lulle*, quem- dam unxit alteri *L'art de bien discourir*, in qua Lullia- rum artem differendi aliquantisper immutatam, & exornatam tradit. Ea sic se habent: Sect. 4. §. 1. pag. m. 438. *Ceux qui supposent d'heresie un-*

homme si religieux, ne font pas bien, non plus que ceux, qui luy attribuent les erreurs de Raymond Lulle Theophyte, & les deux cens articles d'EMERIC &c. v. *Bell.* ad A. C. 1290. p. m. 262. 263.

Vide etiam *Miræum* Auctar. de Scriptori- bus Ecclesiasticis p. 260. *Caveum*, Chartophy- lac. Eccles. pag. 265. (b) *Wharton*. Append. ad Cavei Histor. literar. Script. Ecclesiast. pag. 4. 5. 6. ubi prolixè de Scriptore hoc ejusq; Scriptis agit quæ ab aliis ad quatuor usque millia extendi ob- vat. Addit hic *Diecman*. (ad citationem Ray- naudi) cui Franc. *Penna* in Notis ad Directorium Emerici prævit. *Et in fine*: De duobus his ce- Lullis distingvendis, & erroribus posterioris per- peram priori tributis lege etiam Abregé du troi- sième Tome du Tresor Chronol. & Hist. du Dom. Pierre de Romuald, Religieux Feuillent, ed. Paris. 1669. 12. pag. 183.

(a) Raynaudus de bonis ac malis li- bris, pag. 152. 153.

*Raymundo Lullo seniori*, apud *Maioricenses* San- ctimonia laude claro, suppositi sunt libri quidam reprobi, alterius Raymundi Lulli sexaginta circiter annis poste- rioris, dicti Raymundi Lulli de Tarraga. Alii vocant Raymundum Lullum Neophytum, eo quod è Judeo conversus esset ad fidem Christi. Postea autem in Ordinem Prædicatorum cooptatus, errores de quibus pridem insimulatus erat, non abjecit. Itaque, jussu Gregorii XI. anno Christi 1372. examinatus, & gravium errorum compertus, damnationi patuit, & li- bri ejus igne sunt combusti. Secernit hos duos Raymun- dos Lullos Franciscus *Penna* in Notis ad Directorium Eymerici, parte 2. ad quæst. 20. & 27. Quare absurdè *Abrahamus Bzovius* ad Christi annum 1372. in Lullum, apud *Majoricenses* sanctitatis gloria clarum, conclamat, tribuens illi errores ac libros Raymundi Lulli Neophyti. Quos inter libros, ille passim tribuitur Lullo seniori, qui inscribitur, de Invocatione Demonum; cum tamen ut *Eymericus* ipse tradit, sit Lulli junioris. Et certum est *Eymericum* non esse ab blanditum seniori Lullo, quem gravavit variis, (ut alii contendunt,) falsis notis. Vi- dendus *Vasquez* I. pag. d. 133. cap. 4. *Dermicius* Tha- dæus in *Nitela Franciscanorum*, circa annum 1372. & *Lucas Wadinghus* ad annum 1315. Hæc in presentia dimitto, contentus notasse, plerosque doctrinæ reprobæ libros, videri suppositos Lullo seniori, æque ac constat sup- positum ei esse nefarium illum librum de Invocatione Demonum.

(b) Cave Chartoph: Ecclesiast. p. 265.

*Lucas Wadingus* in *annal. Minorum* Tom. III. ad Ann. 1315. contendit, libros de Alchimia cui- dam alii Raymundo paulo juniori attribuendos esse.

## LUNEBURGENSE Ministerium v. Hamburgense.

(1621.) Lucæ LUNOWSKI nomine Po- lonicum Dialogum Cursoris & Nautæ, de violenta Geda- nensium Monialium S. Brigittæ, per hereticos facta pro- scriptione scripsit *Gaspar SAWIKI*, Jesuita Lithua- nus, teste *Alegambe* p. 152.

Adde *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 281. *Witten*. Diari. Biograph. ad annum 1620. d. 19. Januarii.

LUPA v. *Alcinio*.

(1622.) LUPUS Servatus, Presbyter Moguntinus: Nam confunduntur duo Lupi, unus SERVATUS, alter FERRARIENSIS, Abbas S. Benedicti, & malè huic posteriori adscribitur in editione prima anni 1648. Tornaci in lucem missa, liber de tribus questionibus, qui est Lupi Servati, ut demonstrat *Renatus Deviræus*, uti se vocat (*vereor enim ne personatus sit*) in præfatione, quam præmissit editioni suæ anno 1650 sine mentione loci aut typographi; quantum ex typis conjicere possum, prodiit in lucem in fœderato Belgico: quibus adjicio Elogium Marefii ex ejus *Papissa Johanna*. pag. 23. Nolim disquirere an quid sit discriminis, inter Lupum Servatum & Lupum Ferrariensem. *Affirmat quidem Renatus Deviræus*, præfatione ad Lupi Servati libellum de tribus questionibus, recusum anno 1650. ad exemplar, quod anno præcedenti Duaci prodierat ex Ms. Codice Monasterii Elnonensis, vulgo *S. Amandi in Pabula*: negant *Miræus* & multi alii, ut observat *Mangninus*, præfatione sua ad eundem libellum, anno eodem 1650. Hæc fere totidem verbis ex missis ad me liberali manu excerptis hujus argumenti, à nunquam satis laudato Consultissimo Domino *Gerhardo à Mastricht*, JCro & PP. Electoralis Academiae Teutoburgicæ.

Addit hic *Diekmannus* (ad verba,) ne personatus sit: Utique personatus est, & per metathe-  
 ,,sin literarum prodiit sub simili anagrammatis-  
 ,,mo *Renati Veridæi* (de quo v. quæ notavi infra p.  
 ,,270. fin.) latentem *Andream RIVETUM*. Et  
 ,,sane *Fried. Spanhemius*, filius, de Autore  
 ,,Epist. ad Hebræos P. I. C. 7. §. 51. *Lupi Servati*  
 ,,librum de tribus questionibus opera Riveti  
 ,,paucos ante annos recusum, suppeditante se-  
 ,,ex Parentis Bibliotheca exemplari, scribit. Et  
 ,,in fine: Pro *Mangninus* hic *Mauguinus* legendum,  
 ,,ut habet ipse *Marefius*. Est vero is *Gilbertus Ma-*  
 ,,*guinus* Regi Gallia à consiliis, & in suprema Mo-  
 ,,netarum Curia Præses, cui doctissimum opus  
 ,,ad Historiam Controversiæ Prædestinarianæ  
 ,,Seculo IX. agitæ pertinet, debemus, Paris.  
 ,,1650. 4. editum Tom. II. (quem vindicias præ-  
 ,,destinationis & gratiæ inscribit,) p. 114. fs. de  
 ,,Lupo Servato, & pag. 127. fs. de altero Lupo  
 ,,Ferrariensi, quem multi cum priori illo confu-  
 ,,derunt, fuscè agit. *Dallæus* itidem Part. 4. Apo-  
 ,,log. pro Synod. Alençon. & Carenton. pag.  
 ,,926. seqq. utrumque illum Lupum distingvit,  
 ,,& ex *Mangniniana* editione citat pro stabilienda  
 ,,universali gratia, quod *Spanhemium*, cate-  
 ,,rosque quos vocant, Particularistas, male ha-  
 ,,bet. *Centuriatores Magdeburgenses*, *Usserius* Hist.  
 ,,*Gottescalci* C. 4. pag. 64. accusat, quod Lupum  
 ,,Servatum Presbyterum cum Lupo Theanensi  
 ,,Episcopo confuderint.

(1623) Petrus LURTZIUS emisit in Publicum tractatum de Squaloribus Romanæ Curia, quem ex ingenio *Matthæi* de GRACOJO, Episcopi Wormatiensis profectum censet *Jo. Deckher*. de Scri-

ptis Adespotis p. 105. 106. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguifez p. 571.

(1624) LUSANCY: BEAUCHATEAU. Cela regarde peut-etre les Imposteurs. Verba sunt *Bailleti* in Indiculo Scriptorum Personatorum p. 571.

(1625) *Giovanni Gabriele Antonio* LUSINO, Satyricus Personatus, *Antonio Giulio* BRIGNOLE SALE, Marchese di Groppoli, uti docet *La Visiera Alzata* Hecatostes num. XV. p. 33. cujus alio nomine anagrammatico extat *Il Carnovale di Gottivannio* SALLIEBREGNO suo loco nobis memorandum scriptum.

LUSITANUS v. *Amatus*.

- - Dilectus.

(1625. a) LUTERBACHII cujusdam sub nomine tres Theologos Wittebergenses Dr. HUNNIUM, D. Polycarpum (LYSERUM) & Dr. GESNERUM tempore gravissimi interdicti, & non sine dolo, librum, contra se edidisse refer *Sam. Huberus* ipso statim principio Confutationis libri sub alieno nomine editi, de controversia inter Theologos Wittebergenses & *Sam. Huberum* de Electione. Quæ confutatio impressa est *Mülhufii*, 1595. 4. Extat liber iste Tom. II. Oper. Latin. *Hunnii* p. 1031. seqq. cum præmissa Epistola *M. Samuelis Lauterbachii*, ex qua apparet eum senon pro autore hujus libri gerere, sed ejus tantum editionem apud Typographum Francofurtensem promovisse, *Symbola* est *Diekmanniana* Marginalis.

(1626) *Catechismus* LUTHERI minor Germanice 1587. Jesuitæ hunc ediderant variis questionibus, & responsionibus, ex primis ejus scriptis (quæ tenebris ignorantia adhuc immensus ediderat) ad fallendos simpliciores deturpatum ac interpolatum uti habet *Erh. Cellius* Pœ Professor Tubing. in Orat. de Vita Jacobi Heerbrandi Theol. Tubing. edita Tub. 1600. 4. fo. 47. b. detectosque non multo post, Autor *Sigism. ERNHOFERUM* *Jesuitam Viennensem*, *Georg. SCHERERUM*: quos *Heerbrandus* aliquando scriptis refutarit, & criminis falsi convicerit. Refero in acceptis hæc *Mollero* Flensb. scripta autem *Heerbrandi* hæc sunt, ex *Bibl. Lipenii* *Reali Theol.* Tom. I. p. 261. col. a *Jac. Heerbrandi*  *Rettung d. kleinen Catechismi Lutheri und Bericht auf d. Jesuiten zu Gräß böshafte Verfälschung Tübing. 1587. Andere Rettung* Ibid. 8. 1588. ferner *Bericht von Verfälschung des Catechismi* ibid. 1588. Mentionem etiam hujus rei facit *Witten* Diar. Biograph. ad a. 1600. 22. Maji. Fuit is *Ernhoferus* natione Germanus patria Monachiensis qui Græcii 1597. obivit, quemque auctore hujus Catechismi esse nec dissentur *Alegambe* 421. cum *Sotiv*. p. 741. de *Scherero* vero natione itidem Germano patria Svalcensi Comitatus Tyrolis Collegii Viennensis, Rectore, nihil huc pertinet mem

memorarunt . nisi quod ejus libri seorsim impressi postea digesti sint in Tomos II. variorum Opusculorum Contra hæreticos, inter quæ num reperiatur haud dixerim. Titulum Catechismi à Jesuitis editi ita format *Disenbach* in dem Unterrichte von den Pflichten Christlicher Schul-Lehrer pag. 37. Enchiridion, oder kleine Catechismus für die gemeine Pfarrherrn und Prediger gemehrt und verbessert aus D. Martini Lutheri Schriften und Büchern zu Wittenberg gedruckt. Vide Supra Sartmuth von Cronberg.

(1627.) LYCHARDUS *Neocomiensis* per *metathesin* literarum est *Johannes Jacobus HULDRI-CUS*, Jacobi filius Auctor Vindiciarum pro Bibliorum translatione Tigurina, Tigur. 1616. docente *Hottingero* Schol. Tigurin. Carol. Append. pag. 138.

LICIUS v. *Proclus*.

(1628) Jacobi LYCKII non sunt *Expositiones*, *Notæ* ex, quæ ad *Congesta* ab illo *Nu-mismata* adjiciuntur, sed *Matthie BERNEGGERI*,

(1632.)

**M**ACARII celebres uno eodemque tempore tres, omnes Antonii M. discipuli, exeunte Seculo IV. recensentur ex *Possentino* apud *Caveum* *Historiæ Literar. Scriptorum Eccles.* pag. 145. & 148. videlicet, (1) *Maccarius Senior* *Monachus Scetenfis*, dictus *παιδαριό-γέρον*, (2) *Maccarius Junior*, *πολιτικός Alexandrinus*, & (3) *Macarius Aegyptius*, *Amathæ Socius*. Difficile a fuit eruditis determinare, cuinam præcise debeantur Scripta illa, quæ *Macarii* nomen præerunt. Sunt autem

I. *Homilia Spirituales* L. de *Integritate*, quæ dicitur *Christianos*, *MACARIO SENIORI* adscriptæ à *Miræo* *Bibliothec. Ecclesiastic.* pag. 45. *MACARIO*, *AMATHÆ SOCIO* tribuuntur à *Possino* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* AO. 1685. pag. 89. utrique tamen abjudicare videtur *Du Pin* in *la Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques* Tom. II. p. 72. substituens *MONA-HUM SEQUIORIS ÆVI*. Certe *Interpolatas* suspicatur etiam *Cave* *Historiæ Liter. Scriptorum Eccles.* p. 145.

II. *Regula Macarii* nomine extans, à *Miræo* dicitur de *Scriptor.* pag. 45. *Seniori*, pag. 180. nomen etiam *juniori* adscribitur. Alterius plane auctoris esse creditur a *Du Pin* loc. cit. Suspecta tamen est *Caveo* loc. cit. pag. 145. distinguenda tamen ab illa, quæ *Macariorum* & *Serapionis*, *iorumque xxxiv.* nomine extat; vide *Miræum* pag. 45.

III. *Opera septem Ascetica*, de *Custodia Cordis*,

indicante eruditissimo Domino Collega & fautore, *Elia Obrecht*. Hæc *Symbola Normanniana*.

LYCURGUS ITALICUS v. in *Anonymis* cap. III. n. 955.

LYCURGUS v. *Solonus*.

(1629.) *Nicolaum* DE LYRA cum *Francisco XIMENES* confusum vide infra in *Ximene*.

(1630.) LYS, *Samuel du*: *Simon GOULART*. *Baillet* *liste des Auteurs Degvisez* pag. 571.

LYSIMACHUS v. *Nicanor*.

(1631.) LY-YO-FAN: *Jean Baptiste de* MORALEZ. *Baillet* *liste des Auteurs Degvisez* pag. 571.

\* \* \* \* \*

## M.

*Perfectione in Spiritu*, de *Oratione*, de *Patientia* & *Discretionem*, de *Elevatione Mentis*, de *Charitate*, de *Libertate Mentis*, a *Possino* *MACARIO AMATHÆ SOCIO* asserta apud *Caveum* pag. 148. *MACARIO ALEXANDRINO* digniora videntur Auctori du *Journal des savans* Tom. XIII. de l'année 1685. p. 13.

(1633.) *Grazia dio* *MACCATI* *Bolognese*. Ejus nomine extat *Bolon.* 1640. in 4to *Italice*, *Oratione di Nerone* cujus Auctor est *Montsignor Gio. Battista AGOCCHIA*, ut indicat *Cinelli* nella *Bibliotheca Volante Scanzia* V. 53. 54. *Baillet* *liste des Auteurs deguisez* p. 571. *La Visera Alzata* *Hecatostes* num. LXIII. p. 67. 68. quæ tamen personatum nomen scribit *CRATIADIO MACATI*.

MACEDO v. à *S. Augustino*.

(1634.) *Æmilius MACER*. De illius libro de *herbis*, ita scribit *Paul. Colomesius* *Cimellior.* *Litter. c. 6.* p. 10. *Non me latet multorum manibus hodie terribellum* de *Herbis*, sub *Macri* hujus nomine; verum falsissime ei tribuitur. Verus auctor *ODO* quidam *Medicus*, ut se in *veteri Codice* legisse, testatur *Vir* *avo suo non ineruditus* *Gaudentius Merula* lib. 1. cap. ult. *Antiquitatum Gallie Cisalpinæ*, cujus loci indicium fecit *Reverendus Parens*.

*Merulæ Verba* citata vide à *Colomesio* *dissert.* de *Scriptor.* aliquot dubiis num. VIII. *Suppositium* *Scriptum* hoc suspicatus est etiam *Vossius* de *Historicis Latinis* Lib. I. cap. VIII. pag. 46. & de *Poetis Latinis* pag. 28. adde les *Jugemens des savans* Tom. IV. Part. I. num. 1149. 257. 258. & jam

ante eos *Gesnerum* in Bibliotheca sua Universali fol. 7. qui Auctorem eundem facit cum ÆGIDIO Medico Urinarum scriptore, quod etiam placet Thomæ Bartholino Dissertat. de Medicis Poëtis pag. 112. 113. quanquam in omisiss ad hanc paginam addit *Merule* Auctoritate, Auctorem esse ODOBONUM Medicum. Secundum autem *Macri* librum, quem sub ejus nomine edidit Henricus Ranzovius Hamb. 1596. in 8vo esse SERENISAMMONICI, tertium autem STRABIGALLI asserit pag. 116. 117. Bartholinum sequitur *Fabricius* in Append. ad Bibliothecam suam Latinam pag. 155. 156. Quando hic (*Odobonus*) vixerit, docet Catalogus *Sigeberti* Gemblac. Et citat is c. 44. *Strabum* qui post Carolum M. vixit *Walafredum* nomine. Hæc *Daunius* ad *Reines.* Epist. 4. & ex eo *Symbola Rauschiana*. Vide de hoc Scripto *Linden.* de Script. Med. pag. 10. & *Mercklin.* in *Lindenio Renovato* p. 16.

(1635.) Jean MACER : J. LE BON D' AUTREVILLE. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 571.

(1636.) MACER JURIS consultus. *Volmarus* KIRSTENIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 751.

(1637.) Nicodemus MACER, est *Ascanius* PERSIUS v. *Rhod.* num. 49. XLIX. Scav. 24.

Nicodemus MACER, *Ascanius* PERSIUS Græcæ Linguae Professor Bononiensis.

Extat sub hoc nomine *Nicodemi Macri Senioris* cum *Nicolao Crasso Juniore* Cive Veneto *Disceptatio de Paranesi* Cardinalis *Baronii* ad *Remp. Venetam*, Venetiis apud *Georg Willer* 1607. in 8. & *Monachii* eodem anno, in 4. edita. Etenim cum *Cardinalis Baronus* anno Christi 1606. edidisset *Paranesin* ad *Remp. Venetam* Romæ & *Coloniæ Agrippinæ* in 8. excusam, qua ipsam ad obsequium Pontifici *Paulo V.* indebitum præstandum hortari satagebat: opposuit ei *Antiparanesin* *Nicolaus Crassus* Civis Venetus Philosophus & *JCrus*, quam etiam Tomo tertio *Monarchiæ Imperii Romani* inseruit *Goldastus* pag. m. 414. & seqq. Huic scripto maxime serio jocularum *Satyram* opposuit *Persius* iste Bononiensis Professor quam sine risu qui legat ἀγέλας sit oportet. Plura de *Nicolao Crasso* vide in *Pseudonymis* nostris sub nomine *Publii Licinii* & supra ad num. xxx. Elogium illius recitat *Jo. Imperialis Musei Historici* p. m. 205.

*Gaspari Scioppio* tribuerat *G. Mich. Lingelsheimius* Epist. 88. ad *Bongarsium* scribens: *Scioppius* effudit contumeliosum Scriptum in Venetos sub nomine *Nicodemi Macri* adversum *Nic. Crassum* *Rabidus* omnino est, & pedantismis scatet scriptum. Attamen & scriptum hoc ad *Casparem Scioppium* referre mavult *Leonardo Nicodemo* in *Additionibus* ad Bibliothecam *Neapolitanam* *Toppii* pag. 60. quibus adde ea, quæ habet *la Vissem Azata* *Hecatostes* num. XLVII. p. 58. 59. (a) erroris redarguens *Rhodium* & me, ipsum secutum cujus verbaproinde ut & alia *Scioppii* *Pseu-*

donyma detecta ab ipso adscribo. Adde *Sagittarii* *Introd.* in *Histor. Eccles.* p. 472.

(a) Villani *Viziera* *Alzata* pagina 35. 36. num.

XLVII. *GASPARO SCIOPPIO.* *Se vi fu alcuno che nelle stampe si facesse veder mascherato parmi che 'l Conte Gasparo Scioppio andasse ad ogni altro Superiore à segno tale, che à lui molti libri vengono attribuiti; ne quali bà ne pure una sillaba. Una fiata hauendo pensato di scriuere questo Opusculo ed andare in traccia di Scrittori pseudonimi, gli scrissi mi volesse far gratia di darmi in notali suoi. Egli con lettera delli XVII. Luglio M. DC. XXXVII. mi rispose. La lista de miei libri stampati senza mio nome, farò come hauerò un poco più di tempo, perchè à quest' hora mi trouo occupatissimo. Ma egli si dimenticò, ne iopiu la ricercai. Notare quelli sò esser suoi, ne può dubitar sene.*

*Paschasii Grosippi Mercurius Bilinguis* Grammatica Philosophica Paradoxa Litteraria

*Mariangeli à Fano Benedicti* Auctarium ad Grammaticam Philosophicam eiusque Rudimenta *Mediolani* ap. *I. B. Bidellium* M. DC. XXVIII. & XXIX.

*Oporini Grubini* *Amphotides Scioppiana* Hoc est *Responsio* ad *Satyram Menippeam* *Josephi Burdoni* *Pseudo-Scaligeri* pro *Vitæ & Moribus Gasp. Scioppii Patricii Romani Cæsarii, Regii, & Archiducalis Consiliiarii & ad summum Pontificem Exlegati.* Item *Responsio* ad *Confirmationem Fabulæ Burdoniæ* dolo *Calvinistarum* diu suppressa, & nunc demum in lucem edita. Accesserunt *Denunciatio*, & *Mantissa* *Amphotidum* cum *Tribus capellis secundum excusæ.* *Parisiis* A. Cl. 1700. XI. 8.

*Intorno à questo libro debbo notare che non in Parigi bensì in Nausi usci alla luce delle stampe che scrisse contro quello, non come fusero farina dell' Heinsio del quale non si poteua persuadere tanto, ma dello stesso Giuseppe: che mi disse anco essere quello che confutò la Favola Bordonia non ostante sia detto: Confutatio stultissima Burdonum Fabula Auctore F. K. Batauo juris studioso e patre debba dire, Iano Rurtgersio Cognato de Heinsio ed Autore de sei libri di Varie lettioni che ebbero il Natale nell' Elzeuiriana M. DC. XXIX. è difficile a poterlo persuadere.*

*Cbi* sia il vero Autore del libretto *Tres Capella* che allo *Scoppio* s' attribuisce si manifesterà tra nomi che cominciano da R.

*Oporini Grubini* Legatus Later. Hoc est *Definitio* Legati *Caluiniani*, ex qua *Catholicus Reges* ac *Principes* quantum *Caluiniani* Legatis fidei habere debeant conijcere possunt.

*Item* *Relatio* de *Latrocinio*, quod *Regis Angliæ* Legatus aduersus *CASP. SCIOPPIUM* *Madriti* nuper suscepit undecim percussoribus ad eius cladem constitutis deque miraculoso auxilio quod *Beata Virgo* eidem *SCOPPIO* præstitit. *Ingolstadii* ex *Typographia* *Edrian*

Edriana ap Elizabetam Angermariam A. M. DC. XIV. 8.

Holofernis Krigsuederi Landspergensis Bauari Scholæ Meitingensis Monarchæ Responso ad Epistolam Isaaci Cazoboni Regis in Anglia Archipædagogi pro Viro Clariss. Gaspare Scioppio Patricio Romano, Cæsario, Regio, & Archiducali Consiliario Ingolstadii vt supra An. M. DC. XV. 8.

In questa risposta si legge vn curioso succedimento tra il Casaubono, e la Serua di Dionigi Gotofredo in cui si vede la cagione per la quale chiamandosi prima Hortobono, si chiamò Casaubono.

Aspasi Grosippi Pædagogus Pædagogorum siue Parænesis ad assiduam veram ac fructuosam S. S. Bibliorum lectiõnem. Friburgi Brisgoniæ apud Joannem Strasserum M. DC. XII. 4.

Nicodemi Macri Senioris Ciuis Romani cum Nicolao Craffo Juniore Ciui Veneto, Disceptatio de Parænesi Cardinalis Baronii ad Screniss. Remp. Venetam.

Nauus Comicus.

A Cedò, qui vestram Remp. tantam amisistis tam citò.

B Proueniebant Oratores noui, stulti, adolescentuli.

Monachii ex Typograph. Nicolai Henrici M. DC. VII. 4.

Il Placcio nel Catalogo de Pseudonimi pag. 221. NICODEMVS MACER. est Ascanus Persius V. Rhod. n. XLIX. Il Rhodio negli Scrittori suppositi pag. 33. Nicudemus MACER Ascanius PERSIUS Grece linguæ Professor Bononiensis. Errano amendue: ma l' errore del Rhodio, e maggiore di quello del Placcio: imperciò che il Placcio forse non mai conobbe lo Scioppio perche se bene fù à Padoua, lo Scioppio fin li XIX. Nouembre H. 23. d' Anni LXXV. del M. DC. XLIX. pagò il tributo alla natura. Tanto m' insegna l'eruditissima Commentatio de Gymnasio Patauino de Monsignor Vescouo Tomasini Lib. IV. pag. 464. e l' Rhodio per multi Anni hebbe occasione di praticarlo. Ma se c' e alcuno, che possa darne contezza sono io da che è morto il Dottor Gio: Michele Pierucci Florentino, che lo teneua in sua Casa, e rimase Herede delle di lui facolta, e libri, essendo stato Amico, e dello Scioppio, e del Craffo, e l' uno e l' altro me lo confermarono. Anzi che ritrouandomi vna volta in Padoua, e discorrendo di questa contesa, mi disse hauere il Libro in Milano con altri, ed essere scorsi da Anni XXX. che non l' haueua veduto: non però mancò di recuarmene alla mente tre ò quattro carte, cominciando dal principio. E dicendole io non occorrere che egli si pigliasse tal brigà per ritrouarsi nel mio studiolo, chiesiome lo in prestito glielo mandai, e me lo restitui con usura, non però, dannata, corretto da alcuni errori.

(1637 a) Nicolao MACHELLO adscriptum primum de Lue Venerea 1608. in 8vo editum, Nicolai ACHIAVELLI esse autumat Ravius in notis Stis ad Jamesium ut indicat Symbola Normannia, suspitionem hanc Ravii frustraneam esse subiens.

(1638) MACRINUS SALMONIUS: Jean SALMON. Baillet liste des Auteurs deguizez p. 571.

(1639) Henrici MADATHANI personato nomine edidit Aureum Seculum Redivuum Hadrianus à MYNSICHT Med. D. Comes Palatinus Cæsareus: Dd. Brunf. Luneb. & Saxon. inferior Archiater ex Thesauo & Armamentario Medico Chymico satis celebris. Extat illud in Museo Hermetico publicato Francof. 1625. & denuo 1677. in 4. Hucusque Symbola Flensburgo Molleriana. Adde Baillet Catalogum des Auteurs deguizez p. 379. At Merlin. in Linden. Renovato præter Thesaurum nullius Mynsichtiani scripti meminit p. 387. Vide infra Tribudenum.

(1640) Tonantius MADIANUS, Anagramma est Antonii DAMIANI, Neapolitani, qui sub nomine hoc edidit Apologiam 1666. in 12. Neapoli. Docente Toppio in Biblioth. sua Neapolit. p. 26.

(1641) Franciscus Antonius de MADRID, qui ex latino in Hispanicum sermonem vertit las Cronicas de los fratres Menores Capuchinos del Bienaventurado S. Francisco 1644. in fol est D. Gabriel de MONCADA Matritensis, & Advocatus Curia Regia, docente Nicolao Antonio Biblioth. Hisp. p. 388.

(1642) Alexander MAFFÆUS. Persona est Jesuitæ Itali, Antonii TARLATINI, sub qua edidit Romæ per Franciscum Caballum 1642. in 24to. Infantem Jesum Margaritam Animæ. vide Sowell. Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 86. a. & Witte Diar. Biograph. ad d. 9. Januar. 1665.

(1643) Juliani MAGENHORST nomine, prodire Commentarius in Ordinationem Judicii Camera Imperialis, Francof. 1601. in 8. item Centurie Observationum Cameralium, ibid. in 8. 650. Eum nobis detegit Christoph. Schwanmannus Obs. 161. n. 6. edit. ult. verbis hisce: Commentator in Ordinationem Camera, Casparus KOCH, Jurium Licentiatus, (juxta Johannem Meisnerum in decis. Tom. 1. lib. 2. decis. 2. n. 21. §. Quintum dubium &c. & Ernest. Cothman, Responf. 59. num. 302. fol. 103.) qui fuit Assessor Camera, anno 1548. teste Christiano Barth, in der Rånserl. Cammer. Gerichts Bescheiden. Tomo 1. in principio in Tabula personarum Camera Imperialis &c. Et Georgio Wilbrando Wormser, Advocato Camera Imperialis, ad jus Camerale Petri Denaisii circa fin. fol. 883. quem Kochium agnatum suum appellare solebat, Consultissimus Dominus, Casparus Koch, Jurium Doctor, Cancellarius Archi-Episcopi Bremensis, Vir pacificus, Affinis & Amicus meus magnus, optime de Archi-Episcopatu & conservanda germanæ libertate & concordia meritis.

Confirmant hæc Wittenius diar. Biograph. Part. II. ad d. 14. Septemb. Anni 1653. ex Originali Manuscripto & Deckherrus de Scriptis A despotis p. 213. suppletas esse notas has addens à Wernero KOCHIO, adutosque centones ab aliis ex MYNSINGERO. Casparem OBSOPÆUM, memoria credo lapsu, nominat Mauritius Introdect.

ad Praxin Forensis. §. 18. (a) indicante *Symbola Anckelmanniana*.

(a) *Symbola Anckelmanniana*.

In Ordinationem Cam. In lucem prodit liber edente Juliano Magenhorst, unde ipsi hodieque nomen est; licet re ipsa sit alterius & Camera quidem Assessoris, si non antiquioris, coevi saltem Gailio, ac Mynsingero, apud quem multa totidem verbis, quemadmodum in Commentario isto leguntur. Ignoro tamen ex illo Mynsingerus an ab hoc ille sua desumpserit. Conjectura, sed non penitus evidenti Casparo Obsopæo J. U. C. & Celeberrimo Camerae iudicii Assessori tribuit Mauric. *Introd. ad praxim forensis*. §. 18.

(1644) Joannes MAGIRUS totum Theophili GOLII Commentarium super Aristotelis Ethicam, sub suo nomine vulgari curavit: docente ex Eckenbergero, M. Georgio Friderico Heupelio in Sylloge Amœnitatum Historico-Criticarum Witteb. 1688. disputata, Respondente Christiano Friderico Crausse §. XIV. Cujus verba hic sub lit. (a) addimus. Quod liber ille sane non merebatur exiguo cum iudicio ex Aristotele excerptus, & ejus mentem paucissimis in locis difficilioribus assequens.

(a) Heupelius in Sylloge Amœnitatum Historico-Criticarum Witteb. 1688. disputata Respondente Christiano Friderico Crausse §. XIV.

Johannes Magirus vir Cetera eruditus, dignissimus est, qui ad librum Cl. Thomasi de plagio literario editum referatur. Quippe totum Golii commentarium super Aristotelis Ethicam publice per aliquot annos Argentorati prælectam, ne apice quidem addito, sub suo nomine vulgari curavit, & virum optimum, deque Gymnasio Argentoratensi præclare meritum debito honore privavit, quod jam ante viginti quatuor annos monuit Cl. Joh. Christoph. Eckenberger (a). *Αυτογραφοῦ Golii, ne quis dubitet, adhuc apud Nepotes ostenditur.*

(a) Disput. sub Præsidi. B. nostri Schalleri Argentorati 1664. habit.

(1645) Marcus Antonius MAGIRUS persona est assumpta Petro SCHULERO, où SCHOLÆR, Senatori Civitatis Antverpianæ scribenti de re Culinaria, ut observat Bailletus Part. III. des Auteurs deguisez cap. IX. p. 315. & in subjecto Indiculo p. 571.

(1646) Giovan. Tanto MAGNALPINA, Quod sub hoc nomine scriptum extat Mediol. 1650. in 12mo. *Della Carozza di Ritorno: ouero dell' Effame del Vestire, e Costumi alla Moda* libri II. Augustino LAMPOGNANI Abbati Casinensi adserit la Visiera Alzata Hecatostes num. III. p. 24. nobis supra in *Fuggitivo*, Academico Indomito exscripta, hic relegenda.

(1647) MAGNESIUS, Hugo: Hugues CAVELL. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 572.

(1648) MAGNINUS Mediolanensis vindicavit sibi de regimine sanitatis opus, quod revera est Arnoldi de VILLANOVA, Cathalani, cui tamen aliqua etiam falso tribui, ex enarratis à se testatur, Valerius Andrea Taxander scriptor. Hispaniæ p. 28. & 29. v. Borellum sub nomine Arnoldi & seq. & Villanovani p. 216. & seqq. *Lindanum de script. Medicis* p. 56. 57. & 454. edit. ultimæ.

Adde Merclinium Linden. *Renovat.* pag. 91. & pag. 770. Vendicasse sibi hoc Arnoldi Opus Magninum agnoscit quoque Gesnerus in Bibliotheca sua Universali fol. 93. col. a. sed addendo & immutando nonnulla, ut subjungit Gesnerus.

(1649) MAGNUS AMICUS HONESTI est Joachimus Stegmannus vid Anonymos num. 702. a.

(1650.) MAHUMEDIS Testamentum, à Gabriele Sionita editum, non genuinum sed à Christianis suppositum censet Hugo Grotius Epist. ad Gallos 113. Salmasius autem de veritate ejus nullus dubitat, Epistola, qua illi respondet, 3. Idus, Jul. 1630. Non vult tamen de eo cum Grotio pugnare. Epist. 6. Non. Aug. 1630. Hucusque *Symbola Rauschiana*.

(1651) Jacobus MAINOLDUS, quomodo sit Carolus SIGONIUS, ita olim tradidi in Rhod. num. XIII.

XIII. Scav. 44.

Libri De Titulis Regis Hispaniæ (Auctor) est SIGONIUS quem à Præceptore donatum edidit suo nomine JACOBUS MAINOLDUS Hæc totidem verbis legas apud scæpius laudatum Ernstium l. c. qui cum ex Laurentio Pignorio per amicum quendam hæc ad se delata testetur, nullus amplius dubito, quin etiam noster ex eodem ista habuerit. Ut pote qui non coætaneus modo illius, sed & familiaris Patavii degens fuit, uti liquet ex Symbolarum Epistolicarum, Epistola 36. ad nostrum scripta. Fuit autem ille MAINOLDUS Cremonensis, cujus vitam describit Italice Girolamo Gbilini, *Theatr.* part. 1. pag. m. 71. 72. ubi altum de hocce plagio silentium, ipsius vero scripti mentio est valde honorifica, ejusque vera inscriptio notatur de Titulis Philippi Austrii Regis Catholicæ. Prodiit idem Bononiæ 1573. in 4. sub hac inscriptione: *Jacobi Mainoldi Galerati de Titulis Philippi Austrii Liber atque in ipsas titulorum successiones Tabula*: quod eo diligentius noto quoniam & hic auctor est inter omisso Georgio Draudio in *Bibliotheca Classica*; quale etiam alios tantum non sexcentos hauri ignobiles notavimus. Neque tamen hi silentio prætereundum quod modo laudatus Ernstius paulo post CAROLO VIANELLI, de quo pluribus infra ad N. 221 agetur

getur, hoc scriptum ex eruditorum plurimorum sententia tribui testatur.

Sub Jacobi Mainoldi Galerati personate Carolum Sigonium observat etiam Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 572.

(1652.) Simonis MAJOLI Episcopi Vulturariensis cujus nomine extant *Dierum Canicularium* Tomi VII. sub ejus nomine citati quod Thome Hydeo in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 423. non nisi earum Tomus Primus est, re quos sibi vendicat Georgius DRAUDIUS in Bibliotheca sua Classica pag. 349. 1076. 1077. adde Königii Bibliothec. Vet. & Novam p. 496. a. etque Jacobi Thomasi Dissertationem de Nello Wirekero hab. Lipsiæ 1679. §. 60. ad lit. S) Certe Tomum statim operis hujus *Secundum* inquam Majolo falso adscriptum suspendit, donec corrigatur, *Index Prohibitorum Romanus* 1667. pag. 120. confer *Quenstedium*, qui promittit totum de Canicularibus scriptum Majolo tribuit, de Patriis Virorum illustrium p. 288.

MAJOR v. *Æschacius*.

(1653.) Nicolai MAJORAGII Scripta philosophica, ipsi *συνολως* suppeditata ab Octaviano FERRARIO. Mar. Antonii Nizolii præf. Ver. Philosoph. princ. ad Lectorem. Hæc *Symbola Normanniana*.

(1654.) MAIRET *Sophonisben Suam* THEOHILO Poetæ Gallicano, cognomento VIAUD, affuratus dicitur *Menagio* Anti-Baillet. Tom. I. pag. 366. 367.

(1655.) MALACHIAM Prophetam cum ESDRA confusum à Judæis monuimus in *Pseudonymis*.

(1656.) MALACHIÆ, Episcopi Arachani in Hybernia *Prophetiæ*, sive *Symbola* ab Arnaldo Wion Venetiis 1595. primum editæ à Jaconio Illustratæ, à Patre Claudio Francisco *Menagierio* peculiari scripto Gallico impugnatæ, quod Germanice redditum recensent *Monathe Unterredungen* 1691. p. 824. seqq. ex eoque constat suppositum hoc esse Malachiæ vel à BENEDICTINIS pag. 831. vel à Domesticis & FAMILIARIBUS Cardinalibus SIMONCELLI, de ea anni 1689. p. 1155. seqq.

(1657.) Alberti MALBERG *Schola affectuum*, hoc est *Brevis & Methodica moderandorum affectuum, per media tum generalia tum particularia, institutio, ex doctrina quorundam à Societate Jesu Patrum, ingratiâ Parthenica Societatis concinnata, nemq; Xenoli loco oblata*, opera R. D. Alb. Malber Colon. 1625. in 12. Philippo BEBIO, Jesuitæ, asseritur à Valerio Andrea pag. 768. *Alegambe* appendice ultima pag. 555. Fr. Svertius eum cum omnibus suis scriptis omittit.

*Alegamben* sequitur *Sorvel* Biblioth. Scripto-

rum Societatis Jesu pag. 707. quanquam verba ejus magis ad *Trivium Cæleste*, & sequentia scripta quam ad *Scholam affectuum* extendi posse videantur. *Wittenius* tamen in Diario suo Biographico ad d. 16. Febr. 1637. omnia Bebii Scripta, tanquam anonyma, sive tacito nomine edita recenset. Ipse liber præter Introductionem & Capitibus constantem in 4 Sectiones distributus quarum I octo (II) *sedecim* (III) *decem* (IV) *tredecim capitula* continet paginis in universonum 254.

(1658.) Joannis Richardi MALCOMESII *Commentarium novum in Wesenbecium, cum annotationibus & remissionibus* 1669. Francof. editum; esse Viri Consultissimi quondam, atque Professoris Altorfini, *Wilhelmi LUDWELLI*, ex Bibliopola sibi cognitum perscripsit mihi Dn. *Gerhardus von Mastricht*, JCrus & PP. in Electorali Academia Teutoburgica, cujus symbolas huic opusculo meo collatas jam aliquoties prædicavi.

Wilhelmo Ludvello etiam asseruntur à *Deckherro* & Scriptis Adelpotis p. 212. adde *Baillet* Catalogum des Auteurs deguisez pagina 572. Sed *Excelimus Syndicus von Mastricht* explicat mentem suam in marginalibus nunc hisce:

*Ita non perscripsit, sed Auctorem illum incertum, ad quem Malcomesius ille commentatur, esse Ludvillum, scripserat ad Auctorem Gerh. von Mastricht.*

(1659.) Joanni MALDONATO, S. J. Theologo, falso adscripta *Summula casuum conscientie collecta per Martinum CODOGNAT*, Minimum, impressam Lugd. apud Hæredes Guil. Rutilii 1604. merito videtur *Damnata* in *Indice prohibitorum* (Romani pag. 72. col. a.) Nicolao Antonio, in Biblioth. Hispan. pag. 559. *Alegambe* Scriptor. Societ. Jesu pag. 257. *Sorvello* pag. 475. qui uterque in laudibus Maldonati deprædicandis, fere modum non tenet, indignitatem facti Minimorum hoc scriptum supponentium Maldonato, tanto magis averfantes.

*Felix MALLEOLUS* v. *Hemmerlein*.

*Thomas MALLEOLUS* v. *Gerson*.

(1660.) MALHERBE. Ei tributum esse carmen quoddam à *Balzaco* & postmodum etiam *Menagio*, quod tamen hic denique agnovit esse Domini DE RACAN, memorat *le Projet d'un dictionnaire Critique* p. 358. 359. quæ verba exscripsimus supra, ubi nobis de Madame DesLoges sermo fuit.

(1661.) MAMERTINO tributus *Panegyricus* Maximiano & Diocletiano dictus in Edit. 1599. EUMENIO Rhetori asseritur à *Cuspiniano* apud *Deckherrum* de Scriptis Adelpotis pag. 306.

(1661. a)

(1661. a) MAMMOTREPTI nomine MARCHESINUS è Regio Lepidi, Ord Minor. circa ao. 1300. scripsit, referente *Königio*, de mensibus, festivitibus sacerdotalibus, divinationibus, nominibus Dei *apud Hebraeos*, ait *Imbonat*. Bibliothec. Latino-Hebraica p. 435. ex *Königio* qui p 500 & in Marchesino plura. Etiam Ludov. *Vives* præfatione in Augustin. de Civitate Dei de hoc antiquato jam Lexico meminit.

MANARDO v. *Catofi*.

(1662.) Guilielmum MANDERSTONUM Scotum, Hieronymus ANGESTUS, e *iti sui ipsiusmet Guilielmi nomine operis de Virtutibus*, ab Angesto ipso conscripti, reum egit in illius operis *iterita editione*. Nec aliud excusare potuit Manderstonus, quam *amicitiam*, que omnia facit communia. Verba sunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 165. & 166. allegata etiam *Thomasio* de plagio litterar. §. 504.

(1663.) *Sulpice* de MANDRINI, Jean-SIRMOND *Baillet* liste des Auteurs deguifez pagina 572.

(1664.) Da MANELFO MANELFI, il breve modo *disfar l'oratione mentale*, Rom. in duodezimo nell' anno 1642. libretto affai stimato, composto dal Padre Maestro Ignatio DELL'HEROE Fiorentino e non dal Padre *Nicolo Ridolfi* Generale Domenicano, quale solo ordinò al Detto Scrittore del libretto li Mistici e la compositione del suo dettò libro, e lo indirzò à Novizi dell' Ordine di Santo Domenico. Verba sunt *P. Rafaëlis Badii* Dominicani à Dno Magliabecchi per litteras mihi anno 1690. communicatas *Badianas*, inarticulate admodum scriptas, ita ut aliquam vocem omittere, aliam recte sint divinata dubitare habeam necesse.

(1665.) MANES ouè MANICHEE. CUBRICUS: *Baillet*. liste des Auteurs deguifez pag. 572.

(1666.) MANETHO est ANNIUS *Viterbiensis Rhod.* n. 18.

Fragmenta tamen veræ Manethonis Historiæ Ægyptiacæ superesse in *Josepho* fraudem *Annii Viterbiensis* detestantes, tradunt *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. p. 178. *Quensied* de Patriis virorum illust. p. 655. & Auctor *Bibliographiæ Lunose* §. 26. lit F. 2. b.

(1667.) MANILII Poetæ nomine, quod extat *Astronomicon*, MALLI THEODORI esse censuit *Gevartius*, vide *Acta Eruditor. Lipsiens.* 169; p. 42. & cum *Gevartio Vossius* lib. II. de Arte Grammatices Cap. XXVI. pag. 271. 272. à qua sententia tamen iterum recedit libro *de Poëtis Latinis*. pag. 36. Quanquam pro *Manilio*, MANLIUM legere mavult. Vide *Königii* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 502. col. a. A MANLIO non

diversum *Manilium* admittit *Fabricius* Bibliothec. Latin pag. 43. at *Gevartii* sententiam prorsus rejicit pag. 45.

MANLIUS v. *Boëtbius*.

(1668.) D. Petri MANRIQVE, Licentiati nomine, à *P. Josepho CRESWELLO* lib. *Guilielmi Battei*, Jesuitæ Hiberni, editus est, inscriptus: *Apparatus ad administrandum Sacramentum Pœnitentiæ, majori cum facilitate & fructu, percipiendos admirabiles effectus, quos Sacra Eucharistia proferre in eis solet, qui ad eam rite parati accedunt*. Mediolani per Marcum Tullium Malatestam 1604. seu, ut ex fine libri constat, 1614. Verba sunt *Alegambes* pag. 168. & 169. *Guilielmum Bathau* scribunt *Sorvel* Scriptor. Societ. Jesu p. 313. a. *Witten*. in Diario suo Biographico ad an. 1614. 17. Jun. reliqua confirmantes: adde *Bailleti* Catalogum des Aut. deguif. p. 572.

(1669.) *Baptista* MANTUANUS e *Joannes Baptista FIERA* natione Mantuanus, cuius Opera V. Tonui excusa Antvverp. 1576. in 8vo, *Baptistæ Mantuani* nomine edita perhibet *Thomas Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejane pag. 252. a. vide *Bailleti* Catalogum des Aut. deguif. p. 572.

(1670.) MANUEL *Imperator*. Sub hac persona scriptum esse ab *Andronico CAMITERO* Imperatoris Manuelis affine, *Dialogum contra Latinos*, affirmat *Cave* *Chartophyl. Ecclesiast.* pag. 225. (a) & *Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 470. (b)

(a) *Cave* *Chartoph. Eccles.* pag. 22 (Andronicus Camiterus Imperatoris Manuelis Affinis)

*Scripsit sub persona Manuelis librum adv. Latinos de processione Spiritus S. cui respondet Joannes Veccus an extet hodie, non liquet. Vid. L. Allat. de Consens. l. c. 11. §. 5.*

(b) Idem H. L. S. S. p. 470.

*Scripsit librum adversus Latinos sub persona Manuelis Imp seu potius Dialogum, interlocutoribus Manuele & Cardinalibus Romanis Constantinopoli tunc commoratis, de Processione Spiritus S. cui postea respondit Veccus, item Disputationem Imperatoris cum Doctore Armenorum Petro, & libellum de duabus in Christo naturis atq; aliis capitibus. Libri isti exstare MSS. dicuntur in Bibl. Bavarica, Cod. 120.*

(1671.) *Aldus* MANUTIUS. Huic ac scriptum *Commentarium in Ciceronis Epistolas ad Atticum*, eidem abjudicat & *Jano PARRASIO* assignat *Abercrombe* *Furis* sui Academici p. 86. (c) quanquam *Commentarium* hunc non *Aldo* sed *PAULO MANUTIO* assignant *Frisius* *Bibliothec. Gesner.* pag. 657. *Ghilini* *Theatri Virorum Illustrium*



rium Tom. I. pag. 187. & ex eo König Biblioth. Oct. & Nov. p. 504. col. b.

(a) Abercrombe Furis Academici pagina 86.

*Sed & tuam, Marce Tulli, nam mihi forte Apollo non crediderit, tuam, inquit, qui non infamam in monte sedem occupas, fidem Apollo, ut Phæbo hic oram declarare velis commentarii in tuas ad Atticum Epistolas Autorem: qui mox quod substituto sibi qui pro se responderet, oratore non egeret, Janum Parrasium, non Aldum Manutium qui horum se commentatorem inxerat, nomine designavit.*

(1672) Danielis MAPHANATI *Confutatio dissertationis scandalosæ, qua Johannes Stellerus dilatum defensum prodidit, edita sumtibus Bibliothecæ Dresdensis 1676. Danielis HARTNACII est, ut apud nos certum habetur: verba sunt rarissimi Jacobi Thomasi, quibus epistolam suam ad me datam d. 6. Januarii 1676. claudit, quæ & sequenti anno alia Epistola confirmavit, & jam ipsum in Catalogo librorum suorum edito confessum hoc esse innuit Symbola Dieckmanniana. v. Anonymis 744. β.*

(1673) Antonius a MARA. Sub hoc peronato nomine edidit Brunsvv. 1689. 4to. D. ELI-SCHNEEGASSE Tractatum de *Concursu Creditorum in Foro Civili formando*, plag. 42. quibus deinceps eodem anno adjectæ sunt plagulæ aliæ 10. subripto vero Auctoris nomine. Vide *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1689. pag. 355. & 651. Hunc D. Snegas fuisse primum Syndicum der Dorotheen-Ordre prope Berlinum, deinde Advocatum Fisci albertstadiensis & denique Advocatum Causarum apud Cellenses, indicat *Symbola Schraderiana* de Juncker. (a) *Ephem. erud.* pag. 156. 157. hic Hamburgi, hoc anno 1697. tenui contentione desiderans Civibus Gymnasii Collegii officio quæ aperire: carebat successu, dabatur elemosyna illi a benignioribus. Vid. & *Mastrichtiana.* (b)

(a) Junckerus *Ephem. eruditor.* pag. 6. 157.

*§. ib. Tertius est Antonius a Mara, seu vero nomine Elias Snegasius, Jur. D. (quo cum etiam diutine habuit fuere lites Magnifico Dn. D. Strykio, & ejus filio) in Epilogo Tractatus sui, de Concursu Creditorum, erat quedam contra Relationem illius Tractatus sui, seriandam in Actis 1689. pag. 354. quam, utut in eodem Tractatus sui contenta fideliter relata fuisset nequeat diffusi, multis tamen ex capitibus sibi displicuisse indicat, quæ respondetur ipsi in Actis 1689. p. 652.*

(b) Prodiit quoque Anno 1693. Rostochii in 4. *Opera, sed antiqua, inaudita, sed in verbo Dei fundata conjugio jure nature prohibito in privigni cum privignarum fratrum cum duabus sororibus, Patris & filii cum matris & filia, inter vitricum & viduam privigni, inter quosdam defunctæ privignæ, quibus præmissæ quedam conclusiones ad hanc rem facientes, hisque submissæ ad huc usque, de Conjugiis jure nature non prohibitis: edita, ab Antonio a Mara, Alias Elia Schnegasso, J. U. Consulto.*

(1674) L'Abbè de S MARC Academicien della Crusca. Sub hoc nomine prodiit in publicum Tractatus Italicus *Francisci Pauli SARPI de Beneficiis Traductio Gallica* Amstelod. ap. Henricum Wetstein 1685. in 12. Cujus Traductionis Auctorem les *Nouvelles de la Republique des lettres* du Janvier 1687. p. 100. 101. constituunt Mr. AMELOT DE LA HOUSSAIE: adde la *Bibliothèque Universelle* de l'année 1686. Tom. III. p. 536.

(1674. a) MARCELLO. *Fragmentum Libelli de Conflictu S. Petri cum Simone Mago, quod Ludov. Jacobus à S. Carolo, Carmelita Gallus, sub finem Bibliothecæ Pontificiæ (p. 487. & sq.) An. 1634. edidit, & MARCELLO ROMANO, Marci Urbis Præfecti filio, Petri circa A. C. 50 Discipulo, ac tandem Martyri, adscriptis, Guilh. Cavius Historiam hujus omnem fabulosam esse persuasus MARCELLO I. Episcopo ab Ao. 304. ad an. 309. Romano, tribuendum potius esse, conjectat in chartophyl. p. 6. & in Hist. Lit. Scr. Eccl. pag. 12. verba sunt Molleri Homonymosc. pag. 597.*

(1674. β) MARCELLUS.

*Quod natum Phæbus docuit &c. ceu canit ex ipsa Schola Medica MARCELLUS carmine de Medicina, quod à nonnullis VINDICIANO perperam adscribitur. Henricus Meibomius in Dissert. de incubatione in fanis Deorum, thes. 17. Symbola est Mastrichtiana.*

(1675) Christophorus MARCELLUS. Plagii insimulatus a Mabillonio quod Augustini Patricii PICCOLOMINEI opus de Sacris Ceremoniis suo nomine ediderit, à crimine hoc absolvitur in *Denen Monatlichen Unterredungen/Anni 1690.* pag. 347.

(1675. a.) MARCELLO Papæ Suppositas Epistolas à Pseudo-Isidoro multis cum Autoritatibus demonstrat Dr. Gerh. von Maastricht in *Hist. Jur. Eccles.* ad num. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

MARCELLI v. Giovanetti.

MARCELLUS v. Nonius.

MARCELLINUS v. Ammianus.

MARCHIO v. de Brandenburg.

(1676) R. MANASSE vel MENASSE, cujus extant *Conciliator, de Resurrectione, & de Creatione libri, Lusitanice quidem scriptus dicitur ab eo in Sorberianis p. 125. Latine autem redditus a DIONYSIO Ger. Johanne VOSSIO, Joanne VORSTIO & aliis amicis.*

(1677.) MARCIANI HERACLEOTÆ *Ἡρακλειώτης* ab Hæschelio 1600. Augustæ edita, ex Stephano Byzantio, & Scholiaste Apollonii Rhodii tribui

SCYMNO CHIO per *Holstenium* & *Erasmus Vindingium* apud *Ryckium*, Præfat. *Notarum Holstenii* in *Stephanum Byzant.* pag. 7. & *Isaac Voff.* Præfat. *Scylacis* notat *Symbola Normanniana*. Eadem aliis argumentis confirmat *Joannes Deckberrus* de *Scriptis Adespotis* pag. 360. 361.

(1678.) *MARCUS*, *Eremita Aegyptius*. Quæ ejus nomine extant *Opuscula dubitari* ait *Cave* *Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 201. an non potius *MARCO* cuidam *JUNIORI* qui sub *Leone Imp.* circa anno 900. floruit, adscribenda sint? Quod quamvis ille ibidem citra rationem fieri asserat: in *Chartophylace* tamen *Eccles.* pag. 76. de iis merito dubitaverat.

(1678. a.) *MARCUS*, *Papa*. Et eis suppositas à *Pseudo-Isidoro* *Epistolas* monstrant auctoritates à *Dr. Mastrichto* adductæ complures in *Hist. Jur. Eccl.* p. 232. sqq.

(1679.) *MARESCOT*, *Guyllaume*: *Papire* *LE MASSON*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 572.

(1680.) *Ignatius à S. MARIA*. Qui sub hoc nomine prodiit *Tractatus Hispanicus* inscriptus: *Devocion de la buena muerte, con exercicio de Meditacion* *Valenciæ* apud *Bernardum Nogvez A.* 1662 *Io. Baptistæ CATALA*, *Valentino* adscribitur à *Nicolai Antonio* *Biblioth. Hispan.* pag. 488. Ita tamen, ut simul dubitet, an non potius referendus sit ad *Michaelem MOLINOS* *Cæsar-Augustanum*, cui assignare mavult *Bailletus* in *Indiculo suo Scriptorum Personatorum* p. 572.

*Josephus MARIA* v. *Carus*.

(1681) *Angeli MARIANI* fictitio nomine editum esse à *Johanne Angelo* a *WERDENHAGEN*, *Helmstadiensis*, *librum Germanicum* inscriptum: *Die eröffnete Herzens-Pforte vom wahren Reiche Gottes* A. 1632. docet *Mollerus* *Part. IV.* *Isagoges ad Historiam Chersonesi Cimbr.* pag. 512. qui addit *Scripto huic oppositum esse* *Glucst.* 1638. *Anti Marianum* a *Gerhardo Rammio* *Ecclesiaste Meldorpiensi* apud *Dithmarfos*. De illo scripto quæ refert *M. Colbergius* in *seinem Platonischen Hermetischen Christenthum* p. 255. excerpta sub lit. (a) sic exhibemus. Addit hic *Dieckmannus*: *Angeli Mariani* nomine, qui toties excusus est libellus. *Öffene Herzens-Pforte zu dem wahren Reiche Christi* *Johanni Angelo Werdenhagen J. C.* adscribitur, quem *Jac. Böhmio* additum fuisse, ex sola *Ψυχολογία Bohmiana* à *Werdenhagio* non *Latino tantum habitu induta*, sed & splendide exornata docet etiam *Symbola Mastrichtiana* allegante hic *Tubbesing.* in *Diff. 2. de statu gentil. thes.* 35.

(a) *M. Colberg.* in *seinem Platonischen Hermetischen Christenthum* p. 255.

Anno 1632. ist ein klein Büchlein in 24. genannt: *Eröffnete Herzens-Pforte vom wahren Reich Gottes*:

tes: In welchem der innere Glaube heffrig getrieben wird/ dadurch so wol Jüden/ Türcken und Heyden als Christen seelig werden/ ob sie gleich Christum äußerlich nicht kennen/ wenn sie ihn nur im Herzen haben. Der Autor nennet sich *Angelum Marianum*, der wahrer Name ist *Johannes Werdenhagen*/ dem auch *Joh. An. Osiander. Theol. Acroam Exerc.* 22. tb. 13. das Zeugniß gibt/ daß er *Jac. Böhmens* Bücher gar zu hoch haltet/ und ihm eine *Extrordinariam vocationem* zueigene

*MARIANGELUS* v. a *Fano S. Benedicti*.

(1682) *Petrus MARIANUS*, *Persona et Antonii CARACCIOLI* *Neapolitani*, e *S. Bor Principibus*, *Ord. Regul.* sub qua edidit, *Flosculo è S. Augustini Confessionibus collectos* *Neapoli* 1621. & mox *Antverpiæ.* ut ex *Silosi Tom. III.* *Histor. Regul. Clericor.* fol. 541. docet *Clarissimus D. Olearius* in *epistola ad me data d. 26. Jun. 1676.* *Toppius* in *Bibliotheca sua Neapolitana* p. 25. ubi de hoc scriptore agit, hujus scripti non meminit, ad *Silosum* tamen *Lectorem* remittit. *Nicodemo* item in *Additionibus suis à Toppii Bibliothecam Auctorem hunc intactur prætermisit.*

(1683) *Franciscus MARINIUS*, de *Scop Reipublicæ Polonica*, adversus *Hermannum Conringium*, *Vratislaviæ* 1665. in 12. *Johannes SAX* (au *SACHS*) *Fraustadiensis Polonus*, illius scripti auctor fertur. Verba sunt *Consultissimi Domini Friderici Geisleri* jam aliquoties laudati, dec. r. n. cujus in hoc argumento studium excitavit meum, uti jam supra pluribus memoravi. *Laterculus* autem *Sachsum* hunc sub *Marinio* ex refutatione huic libello a *Domino Mothio* opposita, quæ finis his verbis: *fat diu SAXUM* volvi *fat prata* bibent; *vocula Saxum* majusculis literis format confirmat *Symbola Schraderiana*.

*MARINUS* v. *Statileus*.

(1684) *Cl. MARIUS* *Aretius* est *ANNUS Viterbiensis v. Rhod.* num. 18. & *Aretius*.

(1685.) *Hieronymus MARIUS* est *Celivus* & *cundus CURIO*, ut indicant *Calomiez* dans ses *Mlanges Historiques* pag. 51. & *Bailleti* liste des Auteurs deguifez p. 573.

(1686.) *Johannes MARIUS* *Belga*, est *an le MAIRE*. Cujus nomine extant *Gallice*.

(I.) *Les Illustrations de Gaule, & Singularitez de Troye* en 3. livres *Paris.* 12. 4to.

(II.) *Dela Difference des Schismes & Conciles del' Eglise*, *Ibid.* Latine hic liber excusus est *Venet.* 1566.

(III) *L' epistre du Roy a Hector de Troye*, & aucunes autres œuvres in 4to. vide *Thamam Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* 424. & 432.

(1686. a.) *Luca MARKIEWICZ* nominat *Johannem Franciscum HACKI*, *Jesuitam*, non *Polanensibus*, quos titulus mentitur, sed *Oliver* lib

libus typis Anno 1683. libellum virulentissimum *Trutina* titulo contra D. Sam. Schelguigium, Rectorem & Pastorem Dantiscanum, edidisse, ipse Schelvig. in Castig. Trutin. pag. 2. ostendit, etsi autor id ulterius negaverit, Amanuensem se nominaturum promittit in Animadvers. quas Disquisit. Theol. de Rechabitis præmisit, cui Hacki, quæ sua manu exaraverat describenda tradiderit. Confer Schelvig. Cynosur. Conscient. Quæst. 25. (ubi de libris anon. & pseudon. agit). p. 227. *Symbola est Diecmanniana P. & Scrutator Veritatis.*

(1686. β.) *Friderici MARSELAER* quomodo sit *Erycius PUTEANUS* ita docet *Symbola Diecmanniana*: L' Auteur du Legat de Marselaer est Erycius Puteanus. Marselaer estoit un homme riche, quia voulu avoir la reputation d' avoir fait un livre, c' est pourquoy il paya bien la facon à Puteanus. Hæc ad verbum descripti ex apographo M<sup>Stri</sup> Gvidonis Patini Excerpta Naudæana complectente.

(1687.) *Leo MARSICANUS* Cardinalis & Episcopus Offiensis. Ei tributum à *Possevinò Regestum Urbani*, ejusque Epistolas *LEONI CARDINALI* Diacono vindicat *Petrus Diaconus de Viris Illustribus Casinens.* in not. Joh. Baphist. *Mari* p. 55. c. 31.

(1688.) *MARSILLY, Pauli Antoine: Isaac MAITRE DE SACY*, conjointement avec *Nicolas FONTAINE.* Baillet liste des Auteurs Devissez p. 573.

1689.) *MARTIALIS*, Lemovicensis Episcopi, Epistolas supposititias esse, notavit jam ipse *llarm.* de script. Eccles. ad A. C. 71. p. m. 44. licet alibi pro genuinis eas citet. Adde *Com Censur.* pag. 98. & seqq. *Rivet.* Critici sacri c. 7. aliosque, sed quorum nemo auctorem tetigit, quod sciam, nisi *Casparus Barthius Adversarior.* l. 45. cap. 7. pag. 2069. cujus hæc sunt verba: *Quod si, cum tam antiquum non esse demonstratum sit, quis ex me scire velit, quem arbitrer conorem harum Epistolarum, in eo me esse dicam, ut sciam auctorem esse neminem, quam AURELIANUM vitam Martialis scripto etiam commendavit, non idem tali, ut fidem facere possit sese eum esse, ut fertur, ab ipso Martiali sit suscitatus è mortuis, sed ejus genus ut nec genus dicendi, nec mores consuetudoque tenentur, quorum mentio in Epistolis & vita par ferè debentur, à sese invicem dissentiant, sed dici verè potest, unum ambarum commentationum esse auctorem. Hic autem is Aurelianus sub Arnulfo Imperatore, Clericus Rhemensis, aliis etiam scriptis notus, ad annum Christi 900, ut notat Joannes Tritthemius, in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum: plura v. c. 21. c. 57. lib. 57. c. 1.*

Quæ verba jam adduxerat *Voss.* de Histor. lib. 2. C. 38. p. 336.

Suppositas esse has Epistolas, sed sine Cæciliæ auctoris mentione indicant *Miræus* Biblioth.

*Ecclesiast.* pag. 181. *Caveus* Historiæ literar. Script. *Ecclesiast.* pag. 17. *Deckberrus* de Scriptis Adespotis pag. 70. imo & *Vitam* ejus quam ab Aureliano scriptam volunt, Suppositam declarat *Miræus* loc. cit.

(1690) *MARTIALIS VINCENTIUS* contra *Keddium.* Hic est *Johann. ROGIER WEIER.* docente *Scherzero* AntiBellarmini p. 34. m. citato in *Symbola Dni Collegæ mei P. P. Gerhardi Mejeri.* Cui addè *Excellmi Mastrichtii* sequentem: *Martialis Vincentius.*

Est *Job. ROGIER WEIER* teste *Placentio de Verona* personato in Mediis quibus Roma Papalis crevit §. 21. pag. 64. quam ridiculis inquit se (*Pontificii & Iesuita imprimis Iodocus Keddus*) ipsos involvant similibus pari jure proponendis quæstis, *Johannes Rogier Weier*; qui *Martialis Vincentii* nomine apparuit, *Melchior Nicolai, Micraeus, Dorscheus, Musæus, Rheinbothus, Job. Adam Scherzerus,* sub nomine *M. Joh. Eberhardi* alumni Saxonici, in dem immerwährenden *Jürgarten* & nuperus *Melchior Zeidlerus* cum nonnullis aliis ostendit.

(1690. α) *MARTIGNAC, Joannes Baptista: Nicolas RIQUEL.* Baillet liste des Auteurs de guifez p. 573.

(1691) *Roberto MARTINOLIO.* Quod sub hoc personato nomine prodiit opusculum Italicum Inscriptum: *Le Traueggiole de gli Astrologhi circa gli Eclissi Solari dell' Anno 1661.* celeberrimo Medico, *D. Bartholomeo TORRINO,* cujus illud anagramma est, tribuit *La Vifiera Alzata Pentecostes* num. XLII. p. 129. 130. (a)

(a) *Villani Vifiera Alzata Hecatost. n. XLII.* p. 129. 130.

*XLII. ROBERTO MARTINOLIO.* Sotto questo nome mi capitò per disgratia un libercolo di pochi fogli, ma di molto peso per essere d' huomo dotto.

*Le Traueggiole de gli Astrologhi circa gli Eclissi Solari dell' anno M. DC. LXI. Divertimento Autunnale, nel quale si dimostra ad hominem contro l' Argoli, e chi da esso hà trascritto, che non hà da vedersi in Europa Eclissi alcuno Solare li XXX. Marzo, del quale nulla ha predetto in riguardo al nostro Emisfero: Publicate per disinganno de Popoli, & idennità de Pupilli. In Torino per Bartolomeo Zavatta M. DC. LX 8.*

*Hauerei creduto non esser pseudonimo, se non l' hauessi letto nel Sillabo de gli Scrittori Piemontesi del Religiosissimo D. Andrea Rosotti, notando a pag. 109., che sia scritta specialmente contro l' Argoli, e contro il Riccioli Giesuita, ed esserne Autore BARTOLOMEO TORRINI da Nizza al Paglione, Professor di Medicina nell' Università di Torino, nella quale haueua professate le Matematiche, a cui scrivendo Bastiano Bado Dottor Medico non del triuio Doct. ff. Viro BARTHOLOMEO TORRINO Iuueni Etate, Sapientia inter optimos seniores collocando.*

(1692.) MARTINUS *Contra Martinum*, Contra Repulza de errores de un Manifiesto del Doctor Francisco Marti y Villadamor, que se compuso el anno de 1648. Tractatus hic in addendis & corrigendis ad Nicolai Antonii Bibliothecam Hispanicam pag. 668. & 669. adscribitur D. Raphaëli DE VILLOSA. Vide *Baillet Catalogum des Auteurs deguifez* p. 573.

(1693.) MARTINUS, *Archiepiscopus Gnesnensis*, ordinis Prædicatorum, natione Polonus falso Auctor creditus *Chronici ordinis Cisterciensis* quod compositum est à MARTINO, ARCHIEPISCOPO CONSENTINO, ordinis Cisterciensis, ut observat *Sandius* innotis ad *Vossium de Historicis latinis* p. 174. 175.

MARTINUS v. *Bellius*.

(1694.) MARTINI PAPÆ Romani *Capitula*, quomodo confusa sint cum collectionibus MARTINI BRACARENSIS fule docet Antonius *Augustinus* de Emendatione Gratiani lib. I. Dialogo X. XI. XII. & ex eo Commentator utriusque *Gerhardus van Mastricht* in præmissa *Historia Juris Ecclesiast.* n. 180. pag. 188.

MARTYR v. *Cyprianus*.

- - - v. *Ignatius*.

MARX *Höpfius. Holz* v. von *Mäusebach*.

(1695.) MAS, *Theophile du*: *Symphorien CHAMPIER*. *Baillet* liste des Aut. deguif. pag. 573.

(1696.) Angeli MASARELLI nomine edidere ao. 1582. *contra Librum D. Jacobi Schroppi, de re Sacramentaria, Epistolam monitoriam NEOSTADIANI* Theologi, quasi Romæ per Typographum Apostolicum excusam, quam tamen Alpes, nedum Romam vidisse negat *Schliffelburgius*, *Theol. Calvin.* lib. 2. fol. 61. b. apud *Draudium* *Bibl. Class. Theol.* p. 117.

Adde *Bailleti* *Catalogum des Auteurs deguifez* p. 573.

(1696. a.) MASCURAT: *Gabriel NAUDE*, *Baillet* p. 573. v. in *Anonymis* [num. 2364. a.]

(1697.) MASIUS, *Gilbertus*. *Henry BAERSIUS VEKENSTYL*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 573.

(1697.) MASOTTO Galistoni, est *Angelicus APROSIUS*. vid. *Rhod.* num. 40. & *supra* num. 382.

à MASSALIA v. *Alexius*,

(1698.) PAPIRIUS MASSO. Quæ inter Ejus *Elogia* extat

I. *Vita Simonis Pietrei* Patris, Doctoris Medici Parisiensis, Part. II. à pag. 377. ad 387. Edit. Paris. 1638. in 8vo *Guidoni* PATINO tribuitur in *Menagianis* pag. 170. Adde *Colomesii* *Melanges Historiques* p. 82.

II. *Vita Jo. Calvini*, quæ ibidem legitur p. 407. ad 455. *Jacobo* GILLOTO adscribitur à *Varrillas*: vide les *Nouvelles de la Republique des lettres* 1686. p. 271.

III. *Vita Francisci Myronis* quæ incipit pag. 396. ad 405. *Guidoni* itidem PATINO assignatur in *Bibliothecarum & Auctorum Catalogo Teiffierii* p. 115.

(1699.) *Christoph. MASSONII* nomine *Anatomiam Universalem, Germanice contra Augustanæ religionis Consortes, maxime Matthæum Hoe, ejusque asseclas, scripsisse Christianum BECMANNUM* Superintendentem & *Theol. Professore* *Servetanum*, duobus primo, dein 4. voluminibus impressam, brevique in folio iterum prodituram, ex relatione fide dignorum se habere perscripsit ad me laudatus jam sæpius *Ictus, Gerhardus von Mastricht*.

Addit hic *Diecmannus*, jam excusum in folio & de auctore quæretuli: Id dudum annotatur *Theologi Marpurgenses* in præf. *der Ausführun wider die Casselische Wechsel-Schrift* p. 12. & ex *Danbaw. Polemosoph.* p. 70. Adde *Jo. Christoph. Seldium* in *Dedic. Topic. Calv.*

Confer des treuen *Lutherthums* *Bortel* pag. 8. §. VI. (a) *Examinavit autem Anatomiam hanc celeberrimus Theologus nostras Jacobus Wellerus* ut testatur *Oratio* in ejus honorem habita à *Dno Mitternacht*, cujus rei indicium fecit *Symbola Thürmanniana*.

Nunc quoque *Excellmus Syndicus Gerhard von Mastricht* in marginalibus suis addidit sequentia: Vide *Dedicationem præmissam* Patris laboribus *Anatomiae nempe universalis triumphantis*, à filio *Johanne Christophoro Becmanno* D. editæ *Francof. ad Viadrum* 1674. Hujus *Christiani Becmanni* credo quoque esse librum, qui anno 1621. primo, postea iterum 1625. in 4. prodiit sine nomine & loco sub titulo *Ausführliche Behauptung der verbesserten Augspurgischen Confession, und etlicher dazu gehörige Materien. Das ist gründlicher Beweis / daß die verbesserte Augspurgische Confession niemahls bei Lebzeiten Hr. M. Lutheri auch nicht etliche Jahr nach seinem selbigen Abscheide den Evangelischen / protestirenden Ständen sey verdächtig gewesen / daß auch Joh. Calvinus für ein Gliedmaß der Augspurgischen Confession gehalten &c.* Moveor per rationem *Scriptiois & Styli*, tum quod in præfatione gloriatur de consuetudine sua, tum omnia allegata respiciat ipse, quod & factum in *Anatomia Universali*, tandem quod ille hujus *historiae callentissimus nostri seculi fuerit*, quod omnia scripta huc pertinentia pervolvit. Emisit quoque eadem anno 1621. *anatomiam suam universalem*.

(1700.) MATAGONIS DE MATAGONIBUS, Decretorum Baccalaurei, *Monitoriale adversus Italo-Galliam, sive Anti-Franco-Galliam* Antonii Matharelli Alvernogeni, ed. 1578. *Francisco* HOTOMANNO tribuunt *Leickher* in *Vitis Jctorum* pag. 222. 223. (a) adde pag. 259. 263. & *les Satyres Personelles* Tom. II. pag. 336. *Teiffier* in *Catalogo Auctor. & Biblioth.* pagina 139. adde ea, quæ in *Anonymis* num. 1109. monuimus.

(a) *Leickher* in *Vitis Jctorum* pag. 222. 223.

*Scriptum hoc* Hottomanni, de Regni Galliaæ statu, in operibus ejus tribus libris distinctum habetur: quorum prior de auctoritate comitorum est; alter *Leges de Successione Regia* complectitur; ultimus *Disputationem de Controversia inter Patrum & Fratris filium, scriptam in gratiam Henrici, Navarrae tum post etiam Franciæ Regis.* Notandum tamen, librum ex his tribus primum sub titulo *Francogalliaæ Geneva anno 1573. in 8vo ex officina Jac. Starrii* produsse, dicatum *Friderico Electori Palatino.* Auctior tamen postea quinque capitibus recusus, cum prima editio XX: saltem capita numeret. In hac *Francogallia, non secus ac Cl. Seysellius de Regno Galliaæ, affectu magis quam veritatis studio, ejus regni Statum mixtum facere, atque ea proferre videtur, quæ antiquioribus potius quam suis temporibus conveniunt; Inde Bœclerus in not. ad Grot. mali exempli auctorem Hottomannum in hoc libro esse, dicit, ac Historiam non semel corrumpere.* *Morifotus in Henrico M. cap. II. Hottomannum insolentis hujus tractatus editione infamasse celebre nomen suum scribit. Impugnavit hunc librum Anton. Matharellus, in responsione ad Fr. Hottomanni Francogalliam, edit. Paris. 1575. 8vo cui Papius Massonus judicium de hoc scripto præmisit. Sed his opposuit Hottomannus libellum sub titulo Matagonis de Matagonibus Decretorum Baccalaurei Monitoriale adversus Italo-Galliam, seu Anti-Franco Galliam. Anton. Matharelli, cum Strigili Papir. Massoni. Parisiis in 8vo 1577. Et contra hanc extat Massoni Responsum ad maledicta Hottomanni, cognomento Matagonis.*

(1701) F. MATTHIEU, est *Matthieu FEYDEAU*; transpositis nominibus, ut indicat *Bailletus des Auteurs deguizez* P. III. c. XV. p. 424. 425. & in subjecto indiculo p. 573. nullo tamen, quid sub eo persona prodierit scripti, facto indicio ulteriori.

(1702.) MATTHÆI Apostoli nomine editum *Evangelium Hebraicum*, a *Sebastiano MUNSTERO* editum, ab eodem esse confictum, adserunt Pontificii, v. *Possevin.* Apparatus sacr. præfat, & *Th. Raynaud.* de mal. & boh. lib. p. 163. vide ea de re *Gomari* dissertationem peculiarem. *Hottingerum* *Philolog. sacr. l. 2. c. 1. sect. 5. p. 513.* ubi neque *Matthæum* Hebraice scripsisse, neque *Münsteri* textum veteris Hebraismi succum habere notat. Adde *Joh. Gerhard.* *Exeges. S. Script. c. 9. n. 243.* Eum *Münsterum* *Esdnam Germanicum* audivisse, propter hæc & alia Volumina, *Tobie*

v. gr. & c. quæ testatur suo loco, vide *Thuan.* histor. l. 1. notat.

An primitus Hebraice fuerit scriptum hoc *Evangelium* v. citatos apud *Glassium Philol. sacræ l. 1. tr. 4. sect. 2. pag. m. 231.* ubi de auctore versionis illius opiniones varias vide, & p. 232. a *Münstero* obtrusum diserte pronunciat.

Et Hebræa quidem lingua, aut Hebræo-Chaldaeo-Syriace scriptum primitus *Matthæi* *Evangelium* agnoscit *Du Pin* in *Dissertat. Præliminari ad Bibliothecam suam Novam* p. 64-68. sed tam *Textum Hebræum à Münstero* quam *Syriacum à Wilmstadio* productum hodiernum supposititium habet loc. cit. vide etiam *Caveum* *Hist. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 6. 7.* & *les Nouvelles de la Republique des lettres* 1685. p. 854. Addit h. l. *Diecmannus* (ad verba,) *Gomari* *Dissertationem*: *Ista Gomari Dissert. Oper. ejus P. 3. p. 313. ff. extans non directe Evangelio Hebraico Matthæi à Münstero edito opposita est, etsi ejus quoque mentionem p. 315. 316. faciat. Nec Münsterus hunc textum Hebraicum pro genuino Matthæi venditavit, quod per injuriam Raynaudus l. c. ei imponit. Hoc tantum de eo in Dedic. ad Henricum VIII. Angliæ Regem scribit: Evangelium Matthæi in nativa sua, hoc est, Hebraica lingua, non qualiter apud Hebræorum vulgus lacerum inveni, sed à me redintegratum, & in unum corpus redactum editimus. Nativæ quidem linguæ meminit, quod Evangelium à Matthæo primum Hebraice scriptum cum tot Patribus crederet: At hoc à se editum ipsius Matthæi primigenium ut Raynaudus ei tribuit nusquam professus est, imo potius à se redintegratum esse non dissimulat. Unde ipsius Münsteri hoc Evangelium Hebraicum procul dubio esse censet Ludov. De Dieu Animadv. in *Evang. pag. 28. Conf. il. p. 65. ed. primæ.* Ab ipso Münstero plane fabricatum liquere scribit & *Salmasius* de *fœnor. trapezit. p. 811.**

(1702. a) M. JOHANNIS MATTHÆI nomine M. Johannem Jacobum ZIMERMANNUM Jacobi Bohmii hyperalpisten egisse contra B. Holtzbaufsum, notissimum quod sit testatur marginale *Diecmannianum* ad *Sehmannus*. Ubi & refutationem Heberlinianam jussu Principis factam testatur. v. *Sehmannum infra.*

(1703.) Thome MATTHÆI nomine edita *Versio Bibliorum Anglicana* TINDALLO propterea Martyrium subeunti, *Villefortii* in *Flandriis*, adscribitur in *Act. Eruditorum Lipsiens. Supplem. Sect. IV. p. 184. 185.*

(1704.) MATTHÆUS Franciscus. EDMONS MAC-MA-HONE *Billet* *liste des Aut. degvis. p. 573.*

(1074. a) MATTHANIA, *Nathanael Ælianus.* *Dietrich DORSCHIUS.* *Baillet* *liste des Aut. degvis. p. 574.*

(1705.) MATTHEW Archiepiscopus *Cantabrigiensis.* Cujus nomine extat *anglice:*

His Life. 1574. in 8vo. Est *Matthew PARKER*, indicante *Thoma Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodl. p. 440. & post L. p. 35. b.*

(1706) *MATTHIÆ* Apostoli nomine, *LEUCIUS* quidam quomodo scripserit olim, v. supra in *Jacobo Minore. & Melito* infra.

*MATTHIAS* v. *Prætorius*.

(1707) *Rabano MAURO* supposita est in editione nupera Colonienſi, *Expositio in Regulam S. Benedicti*. An ex fide veterum Codicum, me latet; nullus tamen proditur. Et è contrario, bene multi, qui operum Rabani indices texuerunt, & referuntur in fronte Tomi primi ejusdem Rabani, nullum agnoscunt Commentarium Rabani in Regulam S. Benedicti. Diserte vero *Aimonius* serm. de S. Benedicto, expositionem, quæ recens tribuitur Rabano, ait esse *SMARAGDI*, verbis illis: *Smaragdus* quoque, expositionem in ipsius Regulam commentatus, hos præmisit versiculos: *Quisquis ad æternum mavult concedere regnum &c.* quod est initium carminis præfixi huic expositioni recens *Rabano* suppositæ. Verba sunt *Theophili Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 152.

Vide quæ habet *Mabillon*, excerptus sub lit. (a)

II. *De Questionibus Canonum Pœnitentialium* libri III ad *Heribaldum*. Ingolst. 1616.

III. *De Vitiis & Virtutibus*, de Peccatorum Satisfactione & Remediis sive Pœnitentiis libri III.

Sex isti libri *HALITGARIO* rectius sunt adjudicandi sub cujus etiam nomine extant apud *Canisium*, & in Bibliotheca Patrum: Verba sunt *Guilielmi Cavei* *Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast.* p. 381. a.

IV. *De Sacramento Corporis & Sanguinis Domini* liber *Rabano* in *MStis* & in edit. Colon. 1551. assignatus *PASCHASIO RADBERTO* adjudicatur a *Caveo* *Histor. liter. Scriptor. Eccles.* p. 376. quod & ex *Claudii* responso ad Dissertationem *Arnoldi* notat *Symbola Normanniana*, quæ præterea allegat Epilogum consensus Orthodoxi de Cœna Dominica p. 407. 408. illique oppositæ Solidæ Refutationis Theologorum *Wirtenb.* p. 528.

*Rabanum* hunc *Maurum* dictum aliter *MAGNENTIUM* itemque *RHABANUM TEUTONICUM* observat *Thomas Hyde* *Biblioth. Bodl.* p. 441. b.

(a) *Mabillon*, T. II. Anal. p. 419.

*Commentarius iste* (in Regulam S. Benedicti.) perperam editus & inter opera Rabani, cum conficit eum esse *Smaragdi* ejusdem cujus est *Diadema Monachorum & Via Regia*. Nam in duabus istis lucubrationibus dum *Auctor* agit de Confessione, ead. verba utrobiq; repetit, ut patebit conferenti cap. 16. *Diad.*—

(1788) *MARX Hupffinsholz von Mausebach* quod sit *Georgius Kollenhagen* ostendimus

in anonymis num. olim CCCXLIV. num. 1914. a.

(1708. a) In *MAXIMILIANI HENRIC* Electoris Colonienſis Apologia exstantium scriptorum autores quinam sint, docet *Symbola Machrichtiana* his verbis:

*N. FABRI* J. C. Consiliarius Electoris Colonienſis *Maximiliani Henrici*.

Perhibetur auctor *Juridicorum*, & *N. STREITHAGEN*, *Canonicus Hinsbergenſis* auctor & Suggestor historicorum quæ habentur in Electoris *Maximiliani Henrici* apologia des *Stiffis Cöllen* gegen die *Stadt Cöllen* ut mihi relatum *Colonix*. Prodiit liber *Bonnæ* in folio anno 1659. quod tamen titulo non est adscriptum.

(1709) *MAXIMO CONFESSORI*, patria *Constantinopolitano* adscriptus

(I.) *Tractatus de duabus Christi Naturis in capita decem distinctus*, *TIMOTHEO PRESBYTERO* CP. tribuitur a *Fr. Combessio*, qui illum edidit Gr. Lat. 1648. in *Auctar. Tom. II.* notante *Caveo* *Histor. lit. Scriptor. Eccl.* p. 323.

(II.) *Dialogos de Trinitate* qui inter opera *ATHANASII* editi *Maximo* vendicantur à *Combessio* apud *Caveum* loc. cit. *THEODORETO Garnerius* asserit in *Act. Erud. Lipsienſ.* 1685. pag. 50. v. *Athanasium & Theodoretum*.

(1709. a) *MAXIMUS MONACHUS*. *Philos. & Martyr*.

*B. Maximus Monachus Philos. & Martyr. Capitum Theologicorum* Sermone 57. adducit ex *Areopagita* nostro locum & idem *Scholia in omnes Dionysii Areopagite* libros scripsit, quæ extant Græce excusa. Idem in disputatione contra *Pyrrhum &c.* Fuit autem is *Maximus* iste vir summus, cujus sanctitatem & res gestas, cognitionem divinæ & humanæ Sapientiæ illius temporis scriptores omnes merito celebrarunt, & libri plurimi ab eo scripti testantur, quorum multos *Photius* retulit, plures *Baronius* *annal. tom. 8. an. C. 657.* *Martinus Delrio* in *vindiciis Areopagiticis* pag. 54. e. 14.

Multi prologum, qui præfigitur *B. Maximi Græcis Scholiis*, volunt esse *MAXIMI*, sed *JUNIORIS* cujusdam *JOHANNIS SYCOPO-LITANI*. Nec sane convenit admodum, cum *Maximi Stylo*, qui pressior est & Simplicior. In hoc prologo respondetur argumentis quibusdam adversariorum, qui conantur libros *Dionysii Areopagite* adimere quæ nos argumenta jam solvimus &c &c. add. *Mart. Delrio* in *vindiciis Areopag. cap. 21. pag. 78.*

*Maximus Monachus &c.*

Cæterum part. 2. tit. 18. refert (*Euthymius Zygibenus*) *Epist. 5. Maximi ad Nicandrum*, in qua locum illum *B. Dionysii de Dei-Virili operatione* ex *Epistola ad Cajum* fuisse explicuit, quæ explicatio quia pererudita est & ostendit *Maximi Sapientiam*, atque eruditionem, cujus inscitiam *Schægger* jactat se ostendisse etiam hoc loco adscribam &c.

c. Martinus *Delrio*, in *Vindic. Areopag.* pag. . cap. 22. *Symbola est verbotenus Mastrichtiana.*

(1710) MAXIMO PLANUDI adscripta MSto Biblioth. Cæsareæ Vindobonensis epula duo

(I.) *De Sanguine phlebotomia, &*

(II.) *De Urinis* NICEPHOKO BLEMIDÆ rectius tribui censet *Lambecius* *Comentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VI. p. 109.*

(1711.) *Quinti Cornelii* MAXIMI liber ad *rem Falcidiam*, latam ab Augusto, adhuc Triumpho, RUTILIO MAXIMO, JCro longe Juniori, adscribitur à *Cujacio*, referente Fabricio in *appendice ad Bibliothecam suam Latinam* pag. 9. 110.

(1712.) MAXIMO Taurinensi Sermo- es AMBROSII & AUGUSTINI quomodo suppositi sint v. apud *Rivet*, *Crit. Sacr. lib. 4. cap. 23.* pag. 463. 464.

Vide *Actor. Eruditor. Lipsi. Supplement. tom. II. Sect. IX. pag. 423.* *Miræi* *Biblioth. Ecclesiast. pag. 84.* *Mehlfürer* *Coron. pag. 144.* & *Symbolam Mastrichtianam* sequentem: Extat autem inter Sermones Beati MAXIMI TAURINENSIS homilia inscripta, in Circumcisione homini, sive de Calendis Januarii increpatio, à B. AMBROSIO quoque adscribitur. *Rivar. Montacutus* *Orig. Eccles. parte prior. §. 37. pag. 130.*

II. *De Perfecta Charitate & de aliis Virtutibus Christianis*, ad *Elpidium* Presbyterum, Centuriæ IV. Edit. Gr. & lat. Hagenaë 1631. 8v. Vincentio Obsopæo, qui Maximo Taurinensi solide attribui, *judicio Cavei* *Histor. lit. Scriptor. Ecclesiast. pag. 323.* MAXIMI CONFESSORIS Constantinopolitani factus sunt.

(1713.) *Valerius* MAXIMUS Romanus. qui sub ejus nomine hodie leguntur *Dictorum factorumque memorabilium libri IX* non ejus genuinum opus esse censetur, sed epitome ex eodem collecta vel à JULIO PARIDE vel à JANUARIO NEOTIANO, apud *Fabricium* *Biblioth. Latin. p. 8. 59.* Qui tamen tam dubium hoc judicat esse, quam certum est, fragmentum decimi libri non esse Valerii Maximi, sed potius ex VALERIO ROBO, ANTIATE, à JULIO PARIDE connotatum. vide *Vossium* de *Historicis Latinis* lib. I. cap. XXIV. pag. 123. & *le Journal des savans* de l'anno 1680. tom. VIII. pag. 16. 17.

II. Ejusdem liber *de nominibus Romanorum officio* *Historicis Latinis* lib. I. cap. 24. pag. 123. dicitur esse Julii PARIDIS, à Probo in compendium contractus, cui tanquam suffragantem citat *Symbola Normanniana Selden* præf. titul. horum pag. 8.

(1714.) MAYERNE *Turquet Theodore*: EGVIN & AKAKIA. *Baillet* *liste des Auteurs* *regvisez* pag. 574.

Joannes MEDICES v. Leo X.

(1715.) *Jocofus Severus* MEDIUS, SS. Theologiae Studiosus & Alumnus Suecicus. Sub illo nomine edidit Dominus M. Joh. *Sebastian* MITTERNACHT, ut ex Catalogo Scriptorum ejus, indicium fecit *Clar. Dominus M. Wägener*, *Scripta duo* *Sequentia.*

(1) *Vertrauliches Gespräch zwischen vier Päpstlichen Scribenten, als Jodoco Redd einem Jesuiten / Valeriano Magno, einem Capuciner / Elia Schillern D. und dann Paulo Segern, Flandro welches kürzlich entworfen M. Jacobus Severus Medius aus Schweden* SS. Theol. Stud. Typis Johannis Bauer A. M. DC. LIII. 120.

(2) M. Jacobi Severi Medii, SS. Theol. Stud. und Alumni Svecici notwendige Apologia &c. gedruckt und in Verlegung Joh. Bauer 1653. 12. Leipzig.

(1715. a.) *Ædificatio Eve* edita à MeDULIXI Conlte in 12. Hoc scriptum sub hoc nomine Colmariaë publicavit Anno 1667. *Daniel Gvilielmus* MOLLERUS P. P. Altorfinus, ut ipse ad me perscripsit 1690.

(1616.) Andreae MEDZYBOZII nomine *Disputationem de Ecclesia non inutile esse, contra Faustum Socinum, Arianum, fortiter pro Ecclesia dimicavit Albertus ROZCISZEUSKI, Jesuita Polonus: verba sunt Alegambes* p. 10.

MEZIBOZIUM scribit *Sorwel* *Biblioth. Scriptorum Societ. Jesu* pag. 18. col. a MIEDZIBOS autem MEDZIBOSIUM *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs Degvisez* pag. 574. Scriptum sub *Roscizewski* nomine citat etiam *Witten* *Diar. Biograph.* anno 1619. ad d. 7. Januarii: at de personat *Medzibozii* nomine nihil addit sufficere: ratus si adderet, pleraque aut suppresso aut alieno nomine ab eo edita esse.

MEGARENSIS v. *Euclides.*

MEGASTHENES v. *Fabius.*

(1717.) MEHRNINGI nomine *Christophorum* RASELIUM libros de baptismo & contra baptismum evulgasse refert *Henr. Kippingius* in *Responso novo sive Nenia Apologet.* Anno 1667. 12. ed. §. 24. *Symbola est Diecmanniana.*

(1718.) Joh. Francisci MEI nomine, scripsit *Franciscus* RAINALDUS, Jesuita Italus, *Modum preparandi se ad festum Nativitatis Domini*, Viterbi in 16. teste *Alegambe* p. 131.

Totidem verbis hæc repetit *Sorwel* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* p. 246.

(1719.) *Falcidio* MELAMPODIO. Personatum nomen est *Josephi* DE GLI AROMATARI, sub qua edidit: *Dialogos* contra *Alexandrum Tassonium* Venet. 1613. 8. indicante *la Visiera Alzata* *Hecatoestes* num. VII. p. 28.

(1720.) *Monfieur* DE MELANCHTON, qui scripsit contra tractatum *Marchionis de Chatelet* tractatum *de la Politique de France*, est *Jaques* PINETON

NETON DE CHAMBRUN, Minister & Professor Araulionensis, docente Petro *Balo* in Epistola Deckherri de Scriptis Adespotis subjuncta pag. 395.

(1721) *Philippus* MELANCHTON, cui plerumque *Commentatio de vocabulis Regionum & Gentium* apud Tacitum tribuitur, non est ejus Auctor, judicante *Deckherro* de Scriptis Adespotis pag. 305. 306. sed vel *Henricus* GLAREANUS, vel *Hieronymus* FROBENIUS, aut quod ipsi magis placet, *Johannes* BRENTIUS, cui etiam adscribit *Bailletus* in indiculo des Auteurs Degvisez pag. 574.

MELANDER, v. *Philoxenus*.

(1722) *Hippophilus* MELANGÆUS, est *Philippus* MELANCHTON, uti nominis *anagrammaticismus*, & cognominis utriusque Synonymia Græca facile pervadent, & indicat etiam *Bailletus* Part. III. des Auteurs Degvisez cap. X. p. 327. & in Catalogo p. 574. v. *Hippophilus*.

(1722. a) MELCHIADES. Papa supponi sibi patitur epistolas à Pseudo Isidoro, docente Gerh. von *Mastricht* in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu à pag. 232. usque ad pag. 268.

Item ad Ant. August. Baluzium in notis pag. 625. edit. Duisb. seu in præfat. edit. Paris. §. XI. & pag. 759. Duisb. ed.

(1723) *Janus* MELEAGER est *Baltasar* VENATOR, ait Joh. Frid. Gronovius lib. 3. de Sestert. Cap. 17. pag. m. 549. Consentit *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 574.

(1724) *Gianadino* MELEAGRO. Sub hoc *anagrammate* latere voluit Dominus *Gio. Andreas* MONIGLIA, Medicus Pisanus, in *Replica*, ad *Responsionem* D. Innocentii Valentini, 1662. in 4to, docente *Leti* Italia Regnante Pat. III. p. 407. ubi alia ejus scripta recensentur. Adde *Villani* Vifiera Alzata num. LII. pag. 61.

MELETEPHILUS v. *Dorotheus*.

(1725) *Ambrosii* MELILAMBII, Sendschreiben an einen vornehmen Cavalier/ betreffend die Schwedische und Polnische Waffen 1659. in 12. agnoscitur à Dr. *Joh. Baltasare* SCHUPPIO, pia laudatæque memoriæ, Pastore hujus urbis ad D. Jacobi, in libello alio, cui Ehrenrettung/ titulum fecit, quem vide in operibus ejus, conjunctim in 8. reculis pag. 625. ipsamque Epistolam pag. 360.

Extenditur autem usque ad paginam 380. exclusive. Verba autem D. *Schuppii* scriptum hoc pro suo agnoscentis ex Apologia ejus pag. 625. excerpta hæc sunt: Was das Sendschreiben des *Ambrosii* Mellilambii anlanget/ bekenne ich/ daß ich desselben Autor sey/ und bin da zu geleitet worden/ durch einen weitberühmten Cavallier, welcher

als ein Politicus meine Gedanken von dem Schweden und Polnischen Kriege zu wissen begehret habe derothalben ihm als einem Politico, politicè darauf geantwortet/ und alles in dieser Sache/ darvon keine Profession mache/ seinem hoch vernünftigen Judio heimgestellt.

(1726) MELISONE *Androvinci. Alexana* TASSONI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 574. scribi debuit MELILISONE secundum *Viziera* Alzata pag. 29. quem vide excerptum in *Nomisenti*.

(1727) MELISSUS, *Philander &c.* JEMALLARA, FERNANDEZ DE HERRERA &c. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 574.

(1728) MELITONI Episcopo *Sardep* suppositum esse librum *de transitu seu assumptione Mariæ Virginis* docent *Olearius* Abaci patrol. pag. 313. *Quensted* de Patriis Virorum illustrium 459. *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cellens. lib. VIII. pag. 193. & fusius *Diar. Sac. Iti* Cellens. pag. 93. 126. 127. 128. 129. 191. 192. à LEUTIO ipsi suppositum innuere videntur *Monatliche Unterredungen/ 1692.* pag. 993. adde pag. 889. 890. vide *Caveum* Histor. ter. Script. Eccles. pag. 32. Librum hunc etiam JACOBO MINORI Apostolo falso assignatum vide supra in *Jacobo*.

II. Melitoni adscriptum librum *de Virtutibus Apostolorum*, sub ABDIÆ nomine à *Lazio* editum supra monuimus in *Abdia*. Addit *Symbola Maastrichtiana* Hottingerum in *Elencho* Scripti suppositit. pag. 73. secul. 2.

(a) *Petri Lambecii* *Diarium Sacri Iti* Cellens. p. 93.

*Liber de transitu B. Mariæ Virginis, qui factus attribuitur Melitoni Episcopo Sardensi, & Decreto Romani Concilii, cui Pontifex Gelasius I. A.C. 494. profuit, ut supposititius, & multa insulsa, atque ipsis actibus Apostolorum repugnantia continens improbatu rejectus est. &c.*

(b) *Monatliche Unterredungen.* A. 1692. p. 993.

Nun wil ich auch noch etliche Lateinische beifügen. Ein altes vor 7. bis 800. Jahren geschriebenes Buch auf Pergament hat diese Überschrift: *Melito Episcopus de virtutibus Apostolorum*. Unten auf dem ersten Blate hat *Flacius* angemerket: *Hic liber a Lazio est sub nomine Abdiæ editus*. Der Anfang ist; *Melito servus Christi Episcopus Laodiciæ universis episcopis & ecclesiis Catholicorum in Domino salutem æternam. Vos sollicitam esse fraternitatem vestram de Leutio quodam qui scripsit Apostolorum actus &c.* Es wird wol eben der *Planus* seyn/ fiel *Constantino* in die Rede/ der den librum apocryphum *de transitu Mariæ* unter des *Meliton* Namen erdichtet. Die *Collation* würde es aufweisen sagte *Antonio*, die man auch mit dem *suppositio Abdiæ* vornehmen könnte; und würde dieselbe nicht so gar unsonst seyn/ weil zumahl des *Leutii* darinnen gedacht wird/ dem nicht nur *Papst Innocentius I.* in *Epistola ad Exuperium* Schuld giebet/ daß er etliche Schritte unter *Matthiæ, Jacobi minoris, Petri & Johannis* Na-



men fingiret / sondern auch das *Decretum Gelasianum de libris Apocryphis* gar ein schlecht Lob giebt. Denn ob gleich einige *Codices Lencicius*, andere *Lentivus*, andere *Lentius*, andere *Leurius* haben / so giebt es doch der Zugeschein / und Pabsts *Innocentii testimonium*, daß das letzte zu praferiren / und also zu lesen sey: *Libri omnes, quos fecit Leurius, discipulus diaboli, apocryphi.*

(1729.) MELLIET *Laurant* interpres Gallicus Itali *Scipionis AMMIRATI* v. in *Anonymis*. num. 2466. a

(1730.) MELROSE *Jean CARAMUEL*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 575.

(1731.) MENACHEM *Azaria*. Ejus extat liber *Cabalisticus*, inscriptus: *Succus Pomogranatorum*, qui est Compendium libri *Pardes Rimmonim*, edit. Mantuae 1623. & Venet. 1601. At in libri hujus Praefatione Auctorem statui R. SAMUELEM GALLÆCUM monet *Thomas Hyde* in *Cata'ogo Biblioth. Bodlej.* p 448. b.

(1732.) MENARTI nomine prodiit Parisiis apud *Carolus Savreux* 1665. in 4. & 8vo. *Vita S. Joannis Chrysestomi*, cujus Verum Auctorem esse *Godefridum TILMANNUM* indicat *Teiffier* in *Catalogo Auctorum & Bibliothecarum* pag. 112. Forte in hoc scriptum digitum intendit *Bailletus*, quando sub personato nomine *Menarti*, latere *Godefredum HERMANT*, monet in *Catalogo des Auteurs deguisez* pag. 575. Certe & hunc *Hermant* non minus quam *Tilmannum* *Vitas aliquot Patrum* edidisse, ipse *Teiffierius* loc. cit. p. 113. testatur.

(1733.) MENEDEMUS *Rhodiensis*, est *Alexander de VICENTINIS*. *Rhod.* 35. XXXV. Scav. 6.

*Menedemus RHODIENSIS*, *Alexander de VICENTINIS*: qui scripsit *pro Sententia Cremonini de Calido*. *Alexandri de Vicentinis Medica scripta* vide apud *Lindanum* p. m. 18 qui fictitii nominis haud meminit: sed sub vero nomine commemorat *Veronæ* 1634. in 4. editum tractatum *de Calore per motum excitato atque de influxu sublunaria*.

Addit *Mercklin*. *Lindenii Renovati* p. 28. *Epistolam, sine eorum, quæ ex putri, mucosaque materia, & eorum, quæ ex semine derivata fluxere, species eadem: & de foco putridarum febrium continuam Apologiam pro Galeno*. De *Menedemi* tamen ficto nomine non minus quam *Lindanus* let.

(1734.) MENU, le fleur le N-- LE MAIRE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 57.

(1735.) Redivivi MENIPPI *Satyriconi Vapulantis* in 12mo. scriptum in *Anastasio Mellinckhausen*, *Jesuitam*, *Apostatam*, est *Alexandri Julii TORQVATI*, referente *D. Samuel Reihero*, quod & literæ A. 1. T. *Copiae respon-*

*foriarum præfixæ* indicant. *Hæc Symbola Normanniana.*

(1736.) MENNÆ *Patriarchæ Constantinopolitani* nomine, quæ circumfertur *homilia ad Vigilium, Episcopum Romanum*, *ARRIANIS* imputatur à *Martino Schoockio*, *Fabulæ Hamelenf.* part. 2. c. 4. p. 64.

Substituit hic *Diecmanniana annotatio* (pro *Homilia*) *Epistola*, & pro (*Arrianis*) *Monothelitis*, imputatur à *Sexta Synodo* & *Maximo* apud *Baron.* an. 656. v. *Gretser.* de *jure & more* prohib. libros malos l. 2. C. 5. p. 278.

(1737.) *Antonii MERCATORIS* notata ad *Joannis Roberti* libros *Animadversionum Juris Civilis tres* (editos Parisiis 1580. in 4.) prodiere *Biturig.* 1587. in 4. *Iis aliis tribus libris* respondens *Robertus Aurel.* 1582. editis, indicat adversarium suum fuisse *Jacobum CUJACIUM*. Adde *Scaven.* num. 5. *Wiffembach* ad l. 3. ff. de R. J. & imprimis *V. Cl. Jacob Thomaf.* de plag. lit. §. 398.

(1738.) MERCATOR, *Antonius*. *Marc LYCKLAMA*. *Bailleti* liste des Auteurs deguisez, pag. 575. v. *Antonius*, supra.

(1739.) MERCATOR v. *Demetrius*.

- v. *Isidorus*.

(1740.) MERCURII BRITANNICI ficto nomine prodiit *Mundus alter & Idem*, sive *Terra Australis antehac semper incognita, longis Itineribus peregrini Academici nuperrime lustrata: liber recusus Ultrajecti* cum *Thomæ Campanellæ Civitate Solis*, & *Nova Atlantide Fr. Baconis de Verulamio*. 1643. in 12mo. *Distinctus libris quatuor*, quorum primus bifariam subdivisus *Crapulæ Provincias*, *Pamphagoniam* Capitibus XII. *Yvroniam* VII. Capitibus absolvit. Liber *Secundus*, inscriptus, *Viraginia*, vel *Gynia Nova* continet capita VII. Liber *Tertius*, *Moronia*, capp. IX. & Liber quartus, *Lavernia*, iterum capita Septem: paginis in universum 212. subjectis & capitum & nominum propriorum indicibus, præmissaque tum præfatione, tum *Itineris occasione*, interspersis necessariis mappis. Auctorem autem habet *Scriptum hoc mole parvum*, *virum Summum*, *Josephum HALLUM*, *Episcopum*, primum *Exoniensem*, deinde *Norvicensem*, vulgo dictum *Senecam Anglicanum*, uti memorat *Clarissim. Guilielmus Cave* in *transmissa sua Symbola*. Et inter *Josephi Halli* reliqua scripta & hoc collocat *Thomas Hyde* *Biblioth. Bodlej.* p. 319. Col. B.

(1741.) MERCURIUS *Fron dator* quod sit *Emericus CRUCIUS*, nunc demum ex litteris recentissimis *Domini Gerhardi von Mastricht* adisco, quibus ex *Chr. Adami Ruperti* annot. ad *Synoplin* min. *Besoldi* pag. 291. hæc verba exhibet: *Salmasius ad Gronovium in Elenchº Artidiatribes Mercurii*

curii Frondatoris, *quo nomine latere voluit* Emericus Crucius.

Addit hic Diecmannus: qui Anti-Diatriben (Parif. 1639. in 24.) contra Gronov. Notas in Statii Sylvas edi lit de la Croix dictus Crucejus, Hæc notavi ex *Baillet d' Anti T. 2. p. 328.*

(1742.) MERCURII, der Götter. *Weten, Relationes* Auctorem habent MALZACUM, Principi Oettingensi quondam à Confiliis, nunc Viennæ degentem, indicante *Symbola Junckeriana.*

(1743.) Mercurio PLATONISSANTE auctore circumfertur *Dissertatio* inscripta *Cometæ malus genius: sive Dissertatio singularis*, quæ ad excitanda Eruditorum ingenia disquiritur: *Annon Cometæ per malos genios regantur?* Autore Mercurio Platoniffante, Noribergæ apud Endteros in 12 sine mentione anni. Auctorem libelli esse *Michaelem PRAUN*, J. U. D. Comitum Palat. Cæs. & Princ. March. Baden-Durlac. Consiliarium Aulicum, alia ejus editio, quæ Francof. 1682. 12. cum iis, quæ reuli, auctoris nominibus & titulis prodiit, docet ut habet *Symbola Diecmanniana.*

(1744.) MORE-SOLTE. Pierre GRINGORE DE VAUDEMONT. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 575.*

MERLINUS v. *Coccajus.*

MEROSCHOVA v. *Michaël.*

(1745.) MESNIL, Jean Baptiste de: NROSIMOND. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 575.* Edidit autem sub illo ficto nomine *Vitam cujusdam Sancti*, ut indicat idem *Bailletus* liste des Auteurs deguifez P. IV. cap. IV. pagina 513. (a)

(a) *Baillet Deguifemens des Auteurs pag. 513.*

*Un Comedien de nos jours connu pour un homme d'esprit par ceux qui ont le goût du theatre, à esté privé à sa mort des honneurs de la sepulture solemnelle des Fidelos, suivant la severité de la discipline de l'Eglise. Mais il est probable que s'il avoit esté reconnu pour l'Auteur d'une vie des Saints nouvellement publiée sous le nom emprunté du sieur du Mesnil, l'Eglise considerant ce travail édifiant comme le fruit de sa penitence, auroit pu luy rendre cet honneur ou quelque autre récompense que son changement de nom luy a peut-estre derobée.*

MESSALINUS v. *Walo.*

(1746.) MESUÆ Liber XXVIII. est ALBUCASIS quem alii SERVITOREM nominant. *Ravius ad Gesn. in Albuca.* Hæc *Symbola Normanniana.*

(1747.) VON METEREN v. *Demetrius.*

(1748.) METHODIO *Monacho* falso in MSto *Bibliothec. Cæsar. Vindobon.* adscriptum.

*Commentarium in Apocalypsin* ORIGENI itidem abjudicatum ANDREÆ CÆSARIENSI restituit *Lambecius de Biblioth. Cæsar. Comment. lib. IV. p. 180. 181.*

(1749-52.) METHOVIVS Olympius & postea Tyrius Episcopus, dictus EUBULIUS. Ei suppositam esse *Orationem de Simeone & Anna*, seu in *Festum occurfus & Purificationis B. Mariæ* docet *Caveus* *Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 75.* METHODIO CONSTANTINOPOLITANO Patriarchæ eum adscribens. Pro genuino tamen eam agnoscit *Du Pin* *Nouvel Bibliothec. Tom. I. pag. 200.* at Constantinopolitano mavult etiam adscribere *Oudinus*: vide le *Journal des Savans* 1686. p. 135. (a)

II. *Oratio Palmarum* Methodii sit an CHRYSOSTOMI, dubitat *Caveus* loc. cit. Methodio tamen asserit *Du Pin* p. 200.

III. *Oratio de Pythonissa* adversus Origenem eadem esse videtur *Leoni Allatio* cum ORIGENIS tractatu de *Engastrimytho* apud *Caveum* loc. cit. cui tamen hoc displicet.

IV. *Liber Revelationum*, quem huic Methodio suppositum docent *Miræus* *Biblioth. Eccles. pag. 27.* (b) & *Olear.* *Abac. Patrolog. p. 315.* *Colomesio* *Dissert. de Scriptis aliquot dubiis num. XXI I.* idem cum *Chronico* Methodii videtur.

(a) *Journal des Scavans* 1686. pagina 135.

*Il pretend que le Sermon pour le jour de la Purification que Bellarmin & après luy le P. Combesis a attribué à Saint Methodius Evêque d'Olympe ou de Tyr, dont ce Pere publica les ouvrages en 1644. n'est nullement de luy, mais plustost de Methodius Patriarche de Constantinople qui vivoit au 9. Siecle. Il se fonde entre autres raisons sur ce qu'il paroist que ce Sermon a esté prononcé dans une assemblée d'Evêques, ce qui ne peut convenir au temps de la persecution de Diocletien & de Maximien sous laquelle ce saint a vecu & souffert la mort.*

(b) *Miræus* *Biblioth. Ecclesiastic pag. 27.*

*Circumfertur & libellus Revelationum sub eju nomine, sed putatur suppositus. Alius ab isto fuit S Methodius C. P. Patriarcha.*

(1753-8.) METHODIUS PATRIARCHA *Constantinopolitanus* dictus *Homologeta* seu *Confessor.* Ei vulgo adscribitur

(I) *Vita* seu *Encomium* S. *Dionysii Areopagita* Quod scriptum tamen ex HILDUINI *Areopagiticis* desumptum demonstrat *Sirmondus* apud *Caveum* *Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 375* *Metrodoro* etiam adscribi notat *Thomas Hyde* in *Catalogo Bibl. Bodlej. p. 454.*

(II) *Sermones* de *Simeone* & in *Ramo Palmarum* METHODIO JUNIORI adjudicantur à *Du Pin* *Nouvelle Bibliothec. Tom. VII pag. 196.*

III. *Canones Pœnitentiales* METHODII JUNIORIS Patriarchæ esse asserit Arcudius apud *Cave*, loc. cit.

IV. *Oratio in eos qui dicunt, Quid profuit filius Dei Crucifixus.*

V. *Adeos, quos pudet Crucis Christi:* quæ utraque sub Hujus *Methodii* nomine citatur à *Thoma Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 454. METHODIO cuidam Episcopo incertæ ætatis tribuitur ab *Oleario* Abaci Patrolog. pag. 315. & *Miræo* Biblioth. Eccles. pag. 182. cui tamen hunc eundem esse cum Patriarcha nostro Constanti-nopolitano videtur verisimile. p. 232.

### METHODIUS v. *Enbulius.*

(1759) Theodoro METOCHITÆ suppositam a *Meursio* *Historiam Romanam*, quæ sit *annalium Michaëlis GLYCÆ liber tertius*, prolixè docet *Ib. Rayn.* de mal. & bon. lib. p. 156.

Et ex eo *Cave* *Chartophylac.* *Ecclesiast.* pag. 264. & *Wharton* *Append.* ad *Histor.* ejus *Ecclesiast.* pag. 4. quibus addit *Philip. Labbe* in *notis* *Edit. Reg. Paris.* pag. 364. Pro genuino tamen *Metochitæ* opere agnoscere videntur *Miræus* *Biblioth. Ecclesiast.* pag. 259. & *Vossius* de *Histor. Græcis* lib. II. cap. XXIX. pag. 308. & *Sagittar.* *Introd. hist. Eccles.* pag. 584. Denique *Diecmannus* *Amplissimus* hoc l. margini addit: Non supposuit Theodoro *Metochitæ* hanc *Historiam Meursius*, ut mordacissimus *Jesuita Raynaud.* garrit, sed ab ejus socio *Raynaudo Schotto*, ut *Meursius* in præloquio prodit, acceptam Latine vertit, & *Lugd. Batav.* A. 1618. 4. edidit. Si quod hic peccatum subest, istud non *Meursii*, sed *Theodori Metochitæ* est, qui *Glycam* scripserit. *J. Fabri* *Dec. Decad.* n. 18.

(1760) *Johannes MEURSIUS* ut sit *Hieronymus WOLPHIUS* sic indicat *Symbola Normanniana: Nicephori Gregoræ Μονωδία* εἰς τὴν μέγαν λογοπέδη, Θεόδωρον τὸν Μετοχίτην cum versione Latina in præloquio de *Theodoro Metochita* edidit *Joh. Meursius*, nullo verbulo indicans suane, perinde ut reliqui operis, interpretatio, an alterius esset. Est autem *Hier. Wolphii* libro X. *Historiæ Nicephori Gregoræ* extans, quæ nonnunquam exemplari Græco adposito integrior pleniorque, aliunde transcriptam se prodiit, sed emendatior amen meliorque hæc *Monodia* in nostro *MSto* reperitur. *Symbola est Normanniana*, hucusque:

Vide in *ALOYSIA SIGÆA* *Meursium* hunc *denovo*. Interim hic adde *Mastrichtianæ* sequentia *Meursius* *Joh.*

*Interpres Historiæ Romanæ* *Theod. Metochitæ*, quæ est liber tertius *annalium Mich. Glycæ* ut ostendit *Rainaud.* de bon. & mal. libr. § 252. sed notandus hic pruritus *Raynaudi*, quamlibet arripientis occasionem carpendi. Subjicit enim: Sed nomini ex *Calvini* caulâ leve est ita ludere & illudere. Hæc sanerabies, hic furor est, hominem de literis bene meritum si quisquam, & qui negotia religionis rarissime tangit, convitiari. Meminisse debuerat *Raynaudus*, eum in isto erotemate X. agere tantum de iis supposi-

tionibus, quæ sine dolo fiunt, inter quas & hanc refert; attamen convitiandi pruritus indulgere voluit. Sed is mos est *Jesuitarum*, ex caulâ pontificis ita ludere & illudere de rebus literariis bene meritis. Adde verba ultima ejusdem *Raynaudi* ubi de dolo ne quidem conjectura constare ait. Non *Raynandum* latere poterant *merita Meursii* & *elogia* *literatissimorum* hominum, de quo *Eustat. Swartius* *analectorum* lib. 2. c. 3. asseruit, quod ejus meritis in rem literariam, omnia verba sint inferiora, & *Dan. Classen* lib. I. *Exercit.* in *passionem Domini* cap. 4 p. 54. vocavit optimum antiquitatis vindicem: *Schokius Magnus Polyhistor.* in *fabul. summum: Borremansius* de *poetis & Prophet.* pag. 70. *Virum eruditissimum: Reinesius* inter *maximos* numerandus I. var. cap. 14. pag. 49. *virum*, quo *Græcantio-*rem *Apulejana* voce non vidimus, *Græciæ* *vindicandæ* in *Belgio* natum. Hoc *difamandi* *Ca-coethes* eo turpius est, quo *innocentior* *Meursius* qui ipse hunc *Metochitæ* *librum Glycæ* adscripsit. (*Jungenda hæc numen scil. priori.*)

(1761.) *MEZAHAB* *Epistola de Auro potabili aut de variis auri generibus*, quam ex sensu artis scriptam prædicat *Morhofius* *Polyhist.* *liter.* lib. I. cap. XI. p. 113. *Benjamino MUSSAPHIA*, *Medico Hamburgensi*, adscribitur à *Mollero* *Isagog.* ad *Historiam Cimbr.* *Chersones.* Part. II. pag. 96. (a)

(a) *Mollerus* *Isagog.* ad *Historiam Cimbr.* *Chersones.* Part. II. p. 96.

*Benj. Mussaphia Med. Doct. & Præticus Hamb. atq; Glückst.* A. 1674. *mortuus*, *Autor* *Epistolæ de Auro Potabili*, sub fæcto nomine *MEZAHAB* *initio edita*, & anno 1640. cum *Sententiis ipsius Sacro Medicis recusa*, quam *Morhofius*, præ nimio *Chymicæ* studio a *Rabbino Antiquo* scriptam esse credit.

(1762) *MICHAEL Eliachim: Jean DESMARETS* de *S. Sorlin.* *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* p. 575.

(1763) *MICHAEL MEROSCHOVA*, *Bohemus*, scripsit *Epistolam* ad *Joh. Traut Noribergensem* — *Nomina fictitia hæc sunt:* sed *PRUDENS POLITICUS* sub primo latet ex *D. Praunii* *Nitter: Spiegel* pag. 94. monet *Schröteringiana* *Symbola.*

(1764) *MICHAEL PSELLUS* quomodo sit idem cum *EPHESIO* vide supra in *Ephesio.*

(1765) *MICHAEL* v. *Villanovanus.*

(1766) *MICHALOWICZUS* v. *Zagiel.*

(1767.) *Olmerio* de *MICHELI.* *Persona* est *Hieronymi* de *SAVONA* sub qua publicavit *Carmina quedam Venerea*, indicante *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* P. II. cap. V. pag. 133. 134. 296. & in *Catalogo*, p. 575.

(1768) Joannes MICROLOGUS, quomodo sit factus ex errore, v. apud *Tb. Raynaud.* de mal. & bon. l. p. 131. & supra n. 176.

Cujus verba supra in *Bernone Augiensi* exscriptimus, ubi prolixè de Micrologo egimus, ejusque Auctorem IVONEM CARNOTENSEM esse asseruimus.

(1769.) Daniel MIEDHOVEN.

Minister & Consiliar. Ducis Saxo-Lauenburgici, dedit anno 1629. einen aufgefertigten Bericht / wie der Fürsten von Saxe-Lauenburg Vorfahren um die Chur-Berechtigkeit kommen, und sie davon noch abgehalten werden. Auctor des Saxe-Lauenburgischen Stamm-Galles personatus *Levinus von Umber Hamb. 1690. fol. 70. Symbola est Mastrichtiana.*

(1770) MIGEO, Joannes: Gaspard. THAUMAS de la THAUMASSIERE. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 575.

(1771) MILDAPETTI Refutatio *Theoriarum de unica methodo* — — — — — *Guillielmi TEMPELLI.* Contra *Diplodophilum.* Ep. dedic. 4. Com. 2.43. Hæc *Symbola Normanniana,* cum hiatibus data.

(1772. 3. 4.) MILLETTERIUS, où le *Sieur de la MILLETIERE* est *Theophilus BRACHET,* docente *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothecæ *Bodlejanæ* p. 457. & 104. ubi sub hoc nomine citat,

(I.) *Le Moyen de la paix Chretienne, en la Reunion des Catholiques & des Evangeliques* Paris. 1637. in 8vo.

(II.) *La Victoire de la Verité pour la paix de l'Eglise, pour convier de Roy de la grande Bretagne d'embrasser la foy Catholique.* Paris. 1651. in 8vo.

(1775) *Johannis MILTONII* defensio pro Populo Anglicano a multis *LUDIMAGISTRO CUIDAM GALLO* tribuitur. *Salmas.* resp. *Milt.* 4. sed inaniter. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1776) *Stanislai MINCK von WEINSHEIM* *Logica Mnemonica,* sive *Memorativa* edit. Halæ Saxon. 1659. in 12. *WINCKELMANNO* tribuitur, qui *Cæsareologiam* cum *Tabula Mnemonica* edidit, à *Morbosio Polyh.* liter. lib. II. c. VI. p. 372. 373. Non abludente *Symbola Mastrichtiana* serius transmissa sequenti.

*Stanisla MINCK von Windsheim.*

Personatus edidit *præcepta Ethices.* Verus „auctor est *Consiliarius Hassiacus,* *D. Joh. Justus WINCKELMANNUS.* Qui ab ipso auctore habet, mihi retulit. Personatus alia etiam edidit, quæ paratus est communicare, ubi ad eum invisero.

de MINOG v. *Rebulgo.*

(1777) *MINORE,* *Teofilo il: Archange ROCCA.* *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 575.

(1778) *MINUCIO MINVCCI* *Archi Vescovo di Zara,* cujus nomine prodiit italicè *Historia degl' Ufchochi, cò i progressi di quella gente sino all' anno 1602. in 4.* sine mentione loci vel typographi, est *Petrus SARPIUS,* *Venetorum Theologus,* vulgo *Pater Paulus,* mutato, cum *Monachatum* subiret, nomine dictus, uti patet ex *Catalogo librorum,* ipsius, quem *Fr. Fulgentius,* vitæ ipsius *Italice scriptæ,* postea que *Gallice quoque versæ* subjunxit. *Definiuntur* in eo libro pag. 5. *Vfchochi gente Dalmatica dallo stato d' un Principe, o per delitti commessi, o per impatienza del giogo tirannico fuggiti, a Dominii di Principe vicino, questo si dimostra dall' istessa voce scoco, che in latino si direbbe transfuga: Vide an non hinc recte derivetur vox Germanica Schötsen / qua solemus homines nihili, & nullius frugi appellare.*

Falsum tamen, aut saltem dubium scripti memorati Auctorem esse *P. SARPIUM* judicat *Baillet* in *Catalogo des Auteurs deguisez* p. 575. Imo verum Auctoris nomen esse *Minuccium.* *Minucci* conjicit *Symbola Diecmanniana* sub lit (a) conspicienda.

(a) *Symbola Diecmanniana,* plusquam decennio abhinc jam transmissa neque revocata secundum transmittenti veterem editionem cum annotatis.

*Minucio Minucci* ὁ δὲ μινυκκῆς esse putatur. Sed quantum mihi animadvertere licuit, ille quidem veri nominis auctor est, qui hanc historiam usque ad *A. 1602.* perduxit: pater *Paulus* autem tantum ad *Ann. 1616.* continuavit. Videatur ipse libri titulus, volumen quintum operum *Sarpîi* Anno 1677. *Venet. 12.* editorum constituens.

(1779.) *MINUTII AQUILOVICANI Friesii Examen Thesium Theologicarum Jacobi Capelli de controversiis Belgicis Thibochori 1624. 8.* est *SIMONIS EPISCOPII:* ita citante *Hornbeckio Summæ Controversiarum* p. 466.

MINUS v. *Celsus.*

(1780) *Laurentii MIRABELLI* nomine editi *Sermones Varii Romæ* apud *Hæredes Corbelletti* 1652. in 4to. sunt *ROBERTI MIRABELLI* Itali, *S. J.* docente *Sorwello* *Biblioth. Scriptorum Societ. Jesu* pag. 724. at *Toppius* utrique, tam *Laurentio,* quam *Roberto Mirabello* *Sermone Sacros* adscribit in *Bibliotheca sua Neapolitana* pag. 191. & 271.

MIRABILIS v. *de bona casa.*

de MIRABILIVM v. *Laude.*

(1781) *Rolandi MIRTEI* *Onatini* nomen, anagramma esse *Martini Antonii DELRIO* confirmat, adeoque *Commentarium rerum in Belgistarum à Patro Henriquez, Comite Fontano Madrit* 1610. & *Col. 1611.* in 4. editum, suo auctori restituit *Valer. Andr. Bibl. Belg.* pag. 645. adde *Alegamb.* pag. 325. *Fr. Sweercium,* *Athen. Belg.* pag. 552.

*Sorwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Je-  
1 pag. 583. *Witten*. Diarii Biographici Part. II.  
dd. 17. Octob. 1608. Confirmat hæc ex ipsius  
*Delrionis* Vita ed. Antverp. fol. 1609. pag. 14.  
*Symbola Junckeriana*, quæ inde excerpta commu-  
nicavit, quæ hic sub lit. (a) jungimus.

(a) *Symbola Junckeriana*.

*De Belgarum seditione* Commentarios sibi latine  
composuisti, qui Iberica lingua prodire Madriti, sub  
grammate Rolandi Onatini Mirtei.

(1782.) MIRTIO Ligurino. Qui sub  
hoc personato nomine prodiit Italice libellus in-  
scriptus: *Le Prose alla Moda di Vegetio Agrippino Pise-*  
ni. in 12. *Josepho JUSTINIANI* adscribitur nella  
bibliotheca Alzata Hecatostes num. LXXXVI. pag.  
3. (a) hoc modo.

LXXXVI. PIER GIVSEPPE GIVSTINIA-  
NI Nobil Gen.

*Ode Toscana dell' Intirizzito* Accad. Adormentato. In  
Genoua per il Pauoni M. DC. XXVIII. Fol.  
Stampò anco sotto il nome di *Mirtio Ligurino*,  
Le prose alla Moda di Vegetio Agripino  
Piseni. Iui per il Calenzani 12.  
Veggasi il Soprani p. 243.

(1783) MISANDER. Sub eo nomine prodie-  
unt *Delicia Biblica* forte an ad huc continuandæ,  
imo aliis & nuperrime *Passionalibus* exceptæ) Ger-  
manico Idiomate: *Biblische Ergetlichkeiten durch die*  
*sanfte Bibel fortgesetzt von Misandern*. in 8vo. In-  
itum Operis si bene memini, Anno 1691. Dresdæ  
primi cœpit. Verum autem Auctorem esse,  
*Joa. Samuelem ADAMI*, Pastorem Pretschen-  
orffiensem prope Freibergam indicium mihi  
testis *Symbola Junckeriana*.

(1784) MISENUS: *Christianus*. *Simon LI-*  
*HUS*. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 575.  
Lithus.

(1785) MISOPONERUS, est *Isaacus CA-*  
*AUBONUS*, *Rhod.* n. 6.

VI. Scav. 33.

MISOPONEMUS CASAUBONUS. Imo  
notius Misoponerus sub cujus nomine *Satyricon*  
prodiit Leidæ 1617. in 8. excusum, cujus verus au-  
tor Calaubonus senior prænomine Isaacus. *Henr.*  
*Ernst.* *Observ. variar.* lib. 2. c. 36. Illius Elogi-  
um spe majus invenias, in *Cæsaris Capacii* lib. 2.  
pag. 368.

(1786) *Filofilus* MISOPONERUS, fictus,  
retegitur *Biblioth. Aprosiana* pag. 169. cujus hoc  
opus prodiit.

*La Maschera Scoperta* di *Filofilo* Misopone-  
ro in risposta del *Anti Satira* d. D. A. T. (ut ibidem  
pag. antecedenti colligitur, *Donna Angelica*  
*ARABOTTI*) scritta contra la *Satira Menipe-*  
*ica* del Signor *Francesco Buoninsegni* All. Illm.  
Sign. *Gian Niccoli Cavana* Nobile *Genovese*.  
Quod non prodiit, scriptum a *Patre Vintimiglia*,

de quo n. 41. sed insertum postea fuit *Scudo Ri-*  
*naldi*, de quo ibi vide.

MISOSCOLO v. *Eureta*.

(1787) *Hector Johannes* MITHOBIUS. Sub  
ejus nomine prodiit tractatus *de Controversiis Sue-*  
*co-Polonicis*. Sive *de Jure, quod in Sueciam Regi, ad*  
*Livoniam Regno Polonia nullam competit*. Illustri vi-  
ro, Domino *Hermanno CONRINGIO*, Polyhi-  
stori inclyto adscribit *Wittenius* in *Diario suo Bio-*  
*graphico* add. 12. *Januar.* 1682. Veruntamen  
quia hic liber inter reliqua *Conringina* scripta,  
non memoratur in *Catalogo* eorum, quem  
editores *Syntagmatum Epistolarum* ejus, iisdem  
præfigi curarunt, justa nobis suspicio manet hunc  
fœtum *Conringii* non esse. Notanter enim  
ibidem hæc verba adduntur: NB. *Consulto*  
„hic omissæ sunt *Editiones & scripta*, quæ *Au-*  
„ctor pro suis non agnovit, nec hæredes agno-  
„scunt. *Veluti discursus &c.* aut si qui alii in-  
„scio *Auctore* sunt editi, aut imposterum nesci-  
„is hæredibus, quibus perpetuo *S. R. Vicariorum*  
„privilegio cautum est, excudentur.

MISOSCOLO v. *Eureta*.

(1788) *Paulus* MITTELBURGENSIS, *Epi-*  
*scopus Sempronienfis*. Idem *PAULO BURGEN-*  
*SI*. *Ravius* ad *Calend. Hebr.* *Munsteri* præf. 5.  
tollens *Tò Mittel- à Burgenfi*. Frustrâ. *Claruit*  
enim *BURGENSIS* circa an. Ch. clxxx. *Middelburgius*  
autem an. 1523. prognosticon  
sequentis anni edidit. vide *Erif.* p. 648. col. b.  
*Hæc Symbola Normanniana*.

(1789) MIXTATUS *Simlero* in *Biblio-*  
*theca Gesneriana* idem est qui *Albertus MUSSA-*  
*TUS*, qui scripsit libros XVI. de *Rebus Gestis*  
*Henrici VII. Cæsaris* teste *Vossio* de *Historicis* *La-*  
*tinis* l. III. c. IX. p. 792. 793. 794.

(1790) *Elias* MITZRACHI. i. e. *Orien-*  
*talis*. Ejus memoratur in *Catalogo Biblioth. Bod-*  
*lejana* p. 225. *Supercommentatio Hebraice in Commen-*  
*tarios Salomonis UTSHAKI* seu *VSACIDIS* (i. e.  
*SAL. JARCHI*) in *Pentateuchum Venet.* Ao.  
1545.

MODELLO v. *Tientibene*.

De MODENE v. *Leon*.

(1791) MODERO, *Toascio*: *Thomas ODE-*  
*RICO*. *Bailleti* liste des Auteurs Degvisez pag.  
576.

(1792. a) MODESTINUS *Christianus*.  
Personatus est *N. SEELMATER* Prof. seu lector  
in *Philos.* in *Acad. Lugd. Batav.* Scripsit ad *Censo-*  
*res* anonymos *Epistola* Celeberrimi *D. Spanhemii*,  
filii, *de novissimis circa res sacras in Belgio dissidiis* *Pa-*  
*rænesin* in 8. ao. 1677. *Lugd. Bat.* Ita mihi rela-  
tum. Videntur id etiam innuere ultima præfa-  
tionis

tionis verba in christo spes, quorum primordiales litera nomen Seelmateri videntur innuere. Ita quoque censet Clariss. Frid. Spanhem. Filius in Epistola de Novissimis circa sacra in Belgio dissidiis pag. 72. & seq. Quod vero celeberrimo Spanhemio imputet non habet. Nam exitium quod turdo dicitur sibi cacavit, sub nomine Christiani Modestini J. C. Seelmater, Lector in Philosophia Lugduni Batavorum, ut ferunt in paranesi ad censes &c Symbola est *Mastrichtiana*.

(1792.) MODESTIN Jean : Pierre CAMUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 576.

(1793.) Veranii MODESTI Pacimontani *Defensio infantis libelli, De pii Viri officio in dissidio Religionis*, ipsius Georgii CASSANDRI, auctoris libelli prioris, per hunc defensi, quod sit, idem *Valer. Andr. Biblioth. Belg.* p. 262. memoriae proditum reliquit: vide plura huc pertinentia supra in *Anonymis nostris*, c. 2. n. 86.

Videatur *Erisii Bibliothec. Gesner.* p. 266. ubi sub *Modesti* nomine, CASSANDRUM agnoscit, cui & scriptum hoc dubitanter adscribit Thomas *Hyde Bibliothec. Bodlej.* confidentius autem *Freherus* in *Theatro Viror. eruditione Claror.* p. 209. cujus verba male intellexisse videtur *Bailletus* P. IV. des Auteurs deguisez p. 515. (b) vide etiam *Teissierii Eloges des hommes savans* Tom. I. p. 305. & *Colomesii Melanges Historiques* pag. 53. Legitur scriptum hoc inter prohibita in *Indice Romano* Anni 1667. pag. 131. Addit *Diecmanni nota*: Francisco Balduino tribuisse videtur Calvinus *Oper. Tom. VII. pag. 365.* in Epigraphe repositionis: v. in primis init. paginae 366.

(a) *Freherus* in *Theatro Viror. eruditione Claror.* p. 209.

*De officio Pii ac publicae tranquillitatis vere amantis viri in hoc Religionis dissidio. In quem, ut malum libellum scripsit Johannes Hesselius & Johannes Calvinus, at neutris fere placent, qui se medios prostentur. Calvinus, ratus, ejus auctorem esse Franciscum Balduinum, qui a se ad Catholicos defecerat, velitationem Scriptis suscepit: & Cassander defensionem ejus Libelli edidit, sub nomine Veranii Modesti Pacimontani.*

(b) *Baillet Deguifemens des Auteurs* pag. 575.

*C'est ainsi que le Jurisconsulte Francois Baudoin a esté maltraité par Calvin qui le croyoit Auteur du livre touchant les devoirs d'un homme de pieté dans les differens qui s'élevent sur la Religion. L'erreur de Calvin venoit d'une fausse conjecture, qui luy avoit fait croire que Veranius Modestus Auteur du livre, estoit Baudoin, quoy que ce fust Cassander. Mais il fallut que Baudoin essuyast pour Cassander de la part de Calvin des injures qui sont encore aujourd' huy honte à ses Sectateurs.*

(1794.) Guilelmus MOERBECANUS: Thomas DE CATIMPRE, *Baillet* liste des Auteurs deguif. p. 576.

(1795.) *Friderici* MOLANI, Monachi Præmonstratensis in Hybernia Personam assumptam ab *Andrea* MULLERO, Griffenhagio, in titulo Scripti cujusdam, Abbati Molano, in *Cau Peterfeniana*, oppositi, docet *Symbola Potzeniana*.

(1796.) *Tyrsi* de MOLINA nomine edit *Hispanice* Partes Comædiarum tres, *Gabriel* TELLEZ Matritensis, ut fidem facit *Nicolaus Antonius Bibliothec. Hispan.* p. 390. *Witten.* *Diaria Biograph.* Ao. 1650.

(1797.) *Johannis Friderici* MOLLEI *Bibliotheca sine libris* Kilon. 4to revera est *Johannis Danielis* MAJORIS ut ex ore *Dn. D. Sam. Reyher* monet *Symbola Normanniana*.

(1798.) MOLSHEMENSIS Academia nomine, *Panegyricum* eruditum, & *Academiae inauguralem* Sereniss. Archiduci Leopoldo Academiae fundatori obtulit *Jodocus* COCCIUS, *Jesuita Genuensis*, ut est apud *Alegambe.* p. 281.

Adde *Sorwell.* *Biblioth. Scriptor. Societ. JEL.* p. 517. *Witten.* ad d. 25. Octob. 1622.

(1799.) MOMBIGNY le Sieur de: *Pierre* NICOLE. *Baillet* liste des Auteurs deguif. p. 576. v. *Cabale Chymérique* p. 172.

#### MONACHI v. *Benedictini.*

(1800) MONACHIENSIS Collegii *Jesuitici* nomine, à *Jesuita* Germano, *Andrea* BANNER editus est *Nabuchonosor* in *Theatrum productum* quem inter *anonymos* cap. 10. num. 296. collocavimus.

BRUNNERUM vocat *Witten.* *Diarii Biograph.* anno 1650. ad 20. April ubi addit.

(II) *Demonstrationem divinae Misericordiae in conversione peccatorum factam VIII* dramatis:

(III) *Excubias tutelares Ferdinandi, Bavar. Ducis Cunis* appositas. Sed huic tertio operi ipsius Auctorem suum nomen præscripsisse expresse affirmat *Sorwell* *Biblioth. Scriptorum Societ. JEL.* pag. 49. a. ubi simul indicat, contineri in hoc opusculo *Breviarium Vitæ* 16. ducum *Bavariæ.* Eodem cum *Sorvello* habet *Alegambe.* *Biblioth.* p. 26. a.

MONACI Princeps v. *anonymos* cap. XIV. Sect. IV. n. 1641 ca.

(1801.) *Franciscus* MONCÆIUS, *Ejus* nomine prodiit *de Magia Divinatrice & operatrice* *liber*, quem eundem cum *M. Johannis* PRÆTORII *Aletryomantia* docent *Monastliche Untereydung* 1689. p. 719. (a) Ea editio mihi non est visa, se bene *Prætoriana* hoc titulo. *Aletryomantia* se *divinatio Magica cum Gallis Gallinaceis peracta*, *Hebraicæ secundum varias suas species producta, & una cum Curiositate*, (cui obiter insperguntur multiplices motus, præstigiæ prætextus, cucurbitio Pulloverum, gallinarumque, præfagitionum origo Ciconiarum latibulum hyemale, *Fridericus* Cæsar

Longidormius, Püsterus Sondershufanus, ksberga, Sagaportium, Pallio-vectura, &c.) *debitis devota* per M. Johannem Pratorium P. C. Francofurti & Lipsiæ. Sumptibus Joh. rist. Wohlfarti. A. M. DC. LXXX in 4to pa- ris 184. fusc & confuserem non tanti pertra- ns. Vivebat Auctor meo tempore 1661. siæ inque Chiromanticis se mihi obtrudebat ormatorem, de quibus opus spissum itidem onfusissimum edidit. Credo lucri causa- recusum. Scribebat enim fami plus, quam- næ auctor infortunatus.

(a) *Monatliche Unterredungen* ao. 89. 719.-

Prætorii *Alestryomantia*, welche auch unter andern Titul und dem falschen Nahmen *Francisci nçæii de Magia divinatrice & operatrice* gedruckt den--

(1802.) MONDIER, Melchior: GOL- ST D' HAIMINSFELD, douteux. Simon OULART, douteux: *Baillet liste des Auteurs guifez pag 576.*

(1803.) MONETA, Raphaël. Dominicus NUTOLI. *Baillet liste des Auteurs deguifez 76. Dedit autem sub personato illo nomine Eti Statyri tumultum Illustratum* Genev. 1676. in no. vide *Leti Italia Regnante. Part. IV. lib. IV. 76.*

de MONGOMMERY v. Lorge.

(1804.) Dominus DE MONI. Qui sub nomine prodiit 1684. in 12. tractatus *de fide Ritibus Orientalium*, RICHARDO SIMONI ad- bitur à Thoma Smith in Act. Erudit. Lips. 87. in Febr. 92. adde Acta Anni 1684. mens. vemb. pag. 490. *Monatliche Unterredungen* 89. p. 1188. *Seckendorff Addition. zum ersten Staat* p. 361. *Spanhemii Elench. controv. in Græcis & Oriental. pag. 395. 397. & pag. 7.*

(1805.) MONOPHILE. Quod sub hoc mine in publicam lucem prodiit opusculum- llica lingua consignatum, cum inscriptione: *logues de l' amour*, sibi vindicat, & se admo- m Juvene fabricatum asseverat Etienne PAS- TIER lib. 8. Epistol. Gallice script. I. & lib. VII. list. 4. monente *Symbola Rauschiana.*

MONOREUS v. Bojus.

(1806.) Christianus DE MONTALDO, i edidit *Meditationes in Hymnum Sacrum: Nun hm der Heyden Heyland.* Est Christianus HO- I RG, testante *Deckherro* de Scriptis Adespo- p. 115. nec ipso diffitente *Hoburgii filio* in Vita rentis, p. 19. Vide quæ de hoc Scriptore supra onuimus, ubi de Bernhardo *Baumann* nobis mo fuit. Ut pote quæ ejusdem Auctoris per-

sona est; Idem est & Larvatus Andreas Säu- berlich & Elias Pratorius, de quibus infra. Con- sule *Molleri Isagogen* in *Historiam Chersonesi Cimbrica* part. II. p. 146. 147. Ubi innuere vide- tur etiam sub MONTALDI nomine prodiisse, 1685. *der andächtigen Seelen Heilige und himmlische in Betrachtungen/Selbst-Gesprächen und Seuffzern bestehende Übungen.*

(1807.) MONT le Sieur DE: Isaac le MAITRE DE SACY *Baillet liste des Auteurs de- guifez p. 576.*

(1808.) MONTAGNES, le Sieur des: Jean SIRMOND. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 576.*

(1809.) Augustus Floridus de MONTAL- BANO edidit 1669. Irenopoli per Bonifacium di Bella Bosca, in 4to. tractatum *sex plagularum* inscriptum: *Colloquium occasione tumultuantis Vera- sii, in Parnasso, inter Apollinem, Mercurium, La- bronem à Verasio, & Sarckmasium habitum*, de Judi- ciis Sarckmasianis, non ita pridem ex Parnasso editis, calamo exceptum, & eruditis bona men- te communicatum. Hujus scripti Auctorem se esse, mihi confessus est coram Dominus Licen- tiatus HENELIUS Pyrna-Misnicus d. 8. Julii 1685. jam. Is deinde hic mortuus d. 11. Januarii 1687. Lipsiæ Magister, Francofurti ad Oderam J. U. Licentiatus factus, hic vero conjugatus.

(1810) Louys de MONTALTE, per- sonatus auctor, edidit Gallice, *Les provinciales, ou les lettres écrites par Louys de Montalte à un Provin- cial de ses Amis, & aux RR. PP. Jesuites*: sapissime recusas epistolas, Jesuitarum Theologiam per- versam, & conscientiam cauterizatam elegan- ter depingentes: earum sexta editio cum au- gmento, à Cologne 1666. in 12. apud Batavos excusa est: Latine quoque cum notis *Wendrockia- nis* de quibus suo loco, redditas & dissertatione doctissima *Examen Probabilitatis Jesuitica, novo- rumq; Casuistarum*, Professoris Helmeftadiensis olim, nunc Kiloniensis doctissimi, *Samuelis Ra- chelii*, paucos ante annos in 4. recusa. Ejus au- ctorem cum alium, ex rumore, Jansenii secta- torem, Virum magnum credidifsem, postea Dominum PASQUAL (cujus habemus *Equilibre des liqueurs, & Pensées sur la religion, & sur quelques autres subjects*, doctissimas meditationes posthu- mas) esse, comperi ex relatione fide digna.

Cujus *Pensées de la religion* præfixum Testi- monium penultimum vide an non hoc confir- met. Adde *Traitté de la delicateffe* Dialog. 3. in f. & pag. 60. 61. Ubi propterea patitur etiam toto Dialogo V. refutationem sui propositi de Reli- gione scribendi. v. Petri *Scubr* Disp. de Novo Scepticismo Practico, Witteb. 1684. habitam in fine, ubi Carolum Pascaliū, *Regium in Con- sistorio Consiliarium* nominat expresse, sed sine ra- tione notitiæ.

Vide sodes Auctorem libri Gallici, cui titulus

titulus *l'Esprit de Mons. Arnaud* part. 1. pag. 43. Ubi quoque illum facit auctorem de la Morale des Jesuites.

*Blasium* PASCALIUM nominat Dn. D. Mayerus in Diss. Epist. sub finem, & ex eo *Monatliche Unterredungen* 1693. p. 803. 804. adde la *Bibliothèque Universelle* de l'année 1689. tom. xiv. p. 334. les *Nouvelles de la Republique des Lettres* Fevrier 1686. p. 156. *Leidecker. Histor. Jansenismi* p. 500. 523. 524. *l'esprit de Mons. Arnaud. Part. I.* premiere observation p. 43. indicante *Symbola Thurmannaiana*: quibus *Hyde Bibliotheca Oxoniens. & Claude defense de la Reformation* jungit *Symbola Normannaiana*, quæ tamen ex relatione Clarissimi Domini Eliæ Obrechtii, Antonio Arnaldo quondam in Gallia familiaris, ARNALDO eam tribuit, quod eatenus confirmat *l'Histoire des Ouvrages des Savans* Nov. 1694. p. 113. 114. 115. ut suppeditatam Paschali hujus scripti Sciagraphiam asserat, Paschalem interim tanquam Auctorem tractet, de quo res clara videtur esse ex eis quæ affert *Voyage de Suisse* epistol. V. p. I. & CXL. 2. vid. *Bailii Dictionaire* T. 2. p. 740. & quæ notavimus ex *Ouvrage des Scavans* 1696. Nov. p. 132. 133. plura vide infra in *Wendrock*. Adde tamen hic *Symbolam Mastrichtianam*. (a)

(a) *Symbola Mastrichtiana.*  
Paschalis.

*Est personatus Ludovicus Montalius, qui scripsit Literas provinciales de Theologia Jesuitarum, Auctor anonymus Gallus, qui scripsit l'Horoscope des Jesuites A Amsterdam 1691. pag. 70. c'est la dessus que Mons. Pascal quoy que Papiste, se recree si fort à la quatrieme de ses lettres provinciales. &c.*

(1811) MONTANO, *Academico Consenti-*no. Sub ejus nomine prodiit An: 1589. in 8vo Italice: *la filosofia di Bernardino Telesio ristretta in brevità, & scritta in lingua Toscana.* Alla Eccellenza del Signor D. Ferrante Carrafa Duca di Nocera. In Napoli, appresso Giuseppe Cacchi. Scriptum illud, dubitanter tamen, adscribitur Sertorio QVATTROMANI in *Additionibus Nicodemi* ad *Bibliothecam Toppii Neapolitanam* pag. 230.

MONTE v. *Frigido.*

(1811. a) MONTANUS.

Personatus scripsit *virgas contra Joh. Behm* Doctorem Theolog. Hunc dicit Behm in problemate ultimo de glorioso Dei & Beatorum Cælo BERGIUM esse, mihi in edit. Henrici Altingii. pag. 61. *Symbola est Mastrichtiana.*

(1812) Francisci MONTANI nomine, *Apologiam pro Jesuitis a Ludovico RICHEOME, vel RICHELMIO, Jesuita Gallo, scriptam laudat Alegambe* p. 318.

Quem repetit *Sorvel* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* p. 573. Prodiisse autem hanc *Montani Apologiam* Ingolst. 1596. in 8vo. ex *Ribade-neir*. p. 145. addit *Symbola Normannaiana.*

(1813) MONTDIEU, B. de: *Flor* CHRETIEN, *Baillet* *liste des Auteurs degui* pag. 576.

(1813. a) Francisci de MONTE nomine personato quæ prodiit Amstel. 1650. in *12o Trias Mystica* Jacobo BÖHM Teutonico adscribitur a Caveo in literis ad me datis *Islingtho* 1676. de quo v. suo loco.

(1814) Julii de MONTE nomen *Histo* *Civilis Juliacensium & Montensium*, in folio doctissime scripta, sub finem præfationis habet, quod hoc fine clauditur, annumque editionis designat & ab erudita ista manu plura nobis, non sine confiderio expectanda promittit.

*Atque fave captis authoris plura daturi*

*Siv ita donet tempora longa Deus.*

*Interim his fruire & vale. Daba M CoLonle agri Ipp* *qVInta IVnII Julius de Monte J Ctus.* Is auctor esse *M* *chior* VOETS J. U. L. & Serenissimi Principis Palatino Neoburgici Regiminis in Dusseldorf Collegiiarius, Vir indefessi laboris atque studii: rari moribus minus quam doctrina summo jure commendabilis, mihi perscriptus est ab Amico mihi singulari, Domino *Gottfried Mellem*, ejusdem Principis & Civitatis Consiliario, Medicoque Prudentissimo & Excellentissimo.

(1815) Constantinus à MONTE laboris auctorem est *Johannes THUILLIUS. Rhod. n. 7.*

VII. Scav. 35.

JUSTI LIPSI Facis *Histor. Compendii Auctoris* JO. THUILLIUS Professor Patavii.

Nimirum editum extat hocce, *compendium Patavii 1628. in duodecimo, isto titulo:*

*Facis Historiæ Compendium, ex Justi Lipsii operibus summo studio concinnatum. Opusculum ad Historicorum, Politicorum & Veterum Scriptorum intentum mirâ brevitæ & dexteritate conducens. Olim in Germania impressum per ANASTASIUM à VALLE QUIETIS. Nunc vero meliori ordini restitutum, commendatum, maxima parte auctum, & primum in Italia editum à Constantino à Monte laboris Patavii Antenoris è Typographejo Joannis Thuillii, superiorum permisso.*

Comprehenditque *breviarium Lipsii* *broorum*

*De Militia Romana.*

*De Machinis, Tormentis, Telis.*

*De Amphitheatro.*

*De Gladiatoribus.*

*Admirandorum seu de Magnitudine Romanorum*

*De Cruce.*

*De Vesta & Testalibus.*

*De Bibliothecis.*

Hujus editionis Auctorem fuisse hunc *Johannem THUILLIUM* Mariæmontano Tirolensem, quod cum FELICE OSIO Professor Oratoriæ Patavii factus est Anno 1631. optime novisse potuit *Johannem RHODIUM* cum ipso una ibi degens, & cui tantaquam Exconsiliario Germanicæ Nationis Artium, uti vocant, id est Theologorum, Medicorum & Philosophorum, inter alios una *scriptu*



criptum est hoc opusculum. Quamobrem denirari satis non possum, quid moverit *Antonium Thysium* JCum & Professore Lugduni Batavum *Auctorem Historiæ navalis* Lugd. Batav. 1657. in 4. editæ, item *memorabilium veterum Rerump. & Exercitationum miscellanearum Juridicarum, Compendii Historiæ Bataviæ &c.* ut hæc ipsa Compendia ab nomine suo recusa denuo Anno 1657. Amstelodami sub titulo *Romæ Illustratæ* ederet, quasi gloriam inde surrepturus, quam Auctor hujusce laboris majori animo contempserat. Thuilii hujus mentionem honorificam subinde facit etiam in Gymnasio suo Patavino Tomasinus, ubi vitam ejus in Elogiis enarratam sibi profitetur. Extat etiam prima hujusce Compendii editio Ardentorati in 12. impensis hæredum Lazari Zeneri, sub ANASTASII à VALLEQUIETIS nomine excusa, nitidior & correctior Patavina, præfatiunculam habens eandem fere, sed quæ nomen in Patavina sit alicubi mutata. Opusculum ipsum cum omnium manibus teratur, & reverentia ac utilitate facile commendet, amplius describere hoc loco supervacuum existimo.

(1816) *Ludovici de MONSPERATO* nomine editæ sunt *Vindiciæ Pacificationis Osnabrugensis & Monasteriensis* Londin. 1653. in 4to. Quas quidem *Hermannus CONRINGIO* tribuit *Deckherus* de scriptis *Adespotis* pag. 139. & cum eo *Sluterus* præfati Sect. III. pag. 189. num. 375. (a) At vero celeberrimum JCum Dominum *Benedictum CARPZOVIUM* Scripti hujus Auctorem ex *Carpozovii* ipsius filii aut Consobrini dissertatione *Coërcitione Hæreticorum, & Scherzeri Systematis theolog.* pag. 732. fidem facit *Symbola Thurmaniana*. Cum qua paria fere habet *Symbola Consultiimi Dni. Franckensteinii*: nec refragantur *Symbola Diecmanniana & Sperlingiana*. (b) Prodiit & tractatus iste idioma Germanico inscriptus: *Die Rettung des Osnabrügischen und Münsterschen Friedens wieder Innocentii des X. Nullitæts Erklärung*. 8vo.

(a) Severini *Waltheri Sluteri Proprium Historiæ Christianæ*, Sect. II. pag. 189. in 3.

*Innocentius X.* in Declaratione *Nullitatis articulorum nupere pacis Germaniæ*, ed. anno 1648. In qua extat *Johannis Hoornbeckii Examen Bullæ Innocentii X.* ed. Ultraj. anno 1612. in 4to. *Ludovici de Montesperato* (qui *Johanni Deckherro* in conjecturis de scriptis adesp. pseudopigr. & supposit. pag. 68. secunde putatur esse *Hermannus Conringius*) *Vindiciæ* ed. Lond. an. 1653. in 4to.

(b) *Symbola Sperlingiana*.

Extat ejus scriptum vocatum *Die Rettung des Osnabrügischen und Münsterschen Friedens wieder Innocent. X. Nullitæts - Erklärung*. Prodiit illud primum Latine in Anglia Londini. Et incidi in editionem, adscriptum erat nomen *Carpozovii*, quasi is auctor fictum esse nomen satis apparet, additumque hæc Germanicum se esse *Juris Consultum*, eines Deutschen Rechts-Gelehrten, unde non male *Benedicto Carpovio* tribui posse existimo.

(1817) MONTE-TONATI, v. *Petrolottus*.

(1818) *Antonius MONTEZINUS* alio nomine est *AARON LEVI*, *Wagensel* Peræ Juven. Synop. Geogr. lib. II. cap. I. p. 123.

(1819) MONTOLONII nomine scripta *Apologia contra Anticottonum*, ipsius esse *Petri COTTONI*, memoratur ab *Alegambe* p. 379.

MONTHOLON ou MONTHOLON scribere mavult *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 577. *Sotwel*. in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu p. 667. seqq. ubi de Cottono agit, personati hujus scripti inter reliqua non memorat.

(1820) MONT SACRÉ *Olenix* du: *NICOLAS* de MONTREUX: *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 577.

(1821) *Severini* de MONZAMBANO liber de *Statu Germaniæ*, doctus & argutus, primo Genev. 1667. in 12. deinde aliquoties alibi, tandemque cum aculeatis annotationibus nondum detecti *Popularis*, *Eleutheropoli*, apud *Bonifacium Verinum* 1668. in 12. Viro doctissimo *Samuele PUFFENDORFF*, jam dudum & fama publica, & testimonio diversorum adscriptus est, quos vide apud *Geisler*. Dec. 2. n. 8. atque ipsius Elogia apud *Burgoldensem* in Instrum. Pacis part. I. pag. 289. part. 2. pag. 41. & part. 3. pag. 11.

Tot autem annotationibus & censuris liber ille impetitus est, ut sub earum mole fere oppressus dicatur *Deckherro* de scriptis *Adespotis* p. 163. 164. (a) Adde *Sulpicium* Dissertatione de studio *Juris Publici* pag. 38. usque ad p. 48. qui tamen uterque constanti fama publica scripti hujus Auctorem *Samuelem PUFENDORFFIUM* ab Eruditis creditum observat.

At tamen ipse *Pufendorffius* videtur illud abnegare *Apolog.* pag. 67. v. *Epistolam* ejus ad Amicos contra *Becmannum* p. 33. 35. 51. ita tamen, ut librum non dicat suum non esse, sed pro suo nunquam agnitum. Nec amplius negare voluisse illustris Dominus *Pufendorffius* videtur *Petro Schipping* abgeendtigten Gesprächs von Bande der Religion und Societät. p. 54. (b) vide *V.D.M.* i.e. verbi *DEI* ministri contra *Jus Naturæ Pufendorffianum* p. 3. sive *Christiani Vigilis Benediction.* p. 4. qui est *Fridericus Gesenius* ut infra docebitur, *Christian Weirauch* de ratione status disc. 7. fol. N. *ESAIAM* tamen *PUFENDORFFIUM Samuelis Fratrem* non paucis Parentem hujus foetus visum notat *Clarissimus D. Christianus Thomasius* in Notis ad tractatum hunc editum Halæ 1695. p. 1. & 2. qui & *CONRINGIUM* & *BOINEBURGIUM* male habitos autores observat. Res denique eo redit, ut nobis persuadeamus veram esse quæ ex *D. Matthiæ Friesen* & *Dominici de Mezeray* literis excerpta suppeditavit *Symbola Schröteriana* nobis sub lit. (c) adjecta: Dirigente & materiam subministrante *Serenissimo*

mo Domino ELECTORE PALATINO Domino CAROLO LUDOVICO, scriptum hoc a Samuele PUFENDORFIO conceptum, ab ESAIA autem ejus fratre perfectum. Quin & D. FABRUM Theologum non pauca huc attulisse, ex ore ipsius Electoris se habere, mihi illustris Dominus Solman Consiliarius Gothanus d. 27. Decemb. 1689. facile persuasit. Complectitur autem Scriptum hoc præter epistolam ad Fratrem Lælium, in Editione Thomasiانا 1695. in 8vo Capita VIII. suis numeris subdivisa, paginis in universonum 436. Addit Diecmannianus margo quæ sub lit. (cc) exhibemus annotata.

(a) Joh. Deckherrus de Scriptis Adespotis p. 164. 165.

*Autor dubio procul Puffendorffius: Suafores celsissima ingenia: Præmia mercesque, qualia Sp. Tarpeii filia sub Romulo contigerunt, cui, sicut ex congestis in ipsam aureis Sabinorum armillis magni ponderis brachio lævo gemmatisque magna specie habitis annulis; superingestis post & armis chypeisque, loco præmii mors contigit: ita lepidissimo libello ex nimis super injectis Commentariis, Notis, Animadversionibus, Stricturis, (quædam ex his ex auro erant, pleraque ex ferro lutoque) sub oneribus gementi ferme non mors imminuit. Honestè tamen dissimulat Puffendorffius, in Apolog. pro se & suo libro de Jur. Nat. & Gent.*

(b) Schipping Gespräch vom Bande der Religion und Societät p. 54.

B. Ist denn unter dem Nahmen des Monzambani der Herr Puffendorff verborgen? A. dieses kan meinem Herrn nicht unbewußt seyn. Denn außer des Geisleri, Placcii, Sarckmasii und anderer Verweiß / sind noch viel mehr Fundamenta, als genus dicendi, genus argumentandi &c. die solches bekräftigen. Und meine ich der Herr Puffendorff werde es wohl nicht mehr läugnen. Zum wenigsten hält er davor / daß Monzambanus vernünftig geschrieben.

(c) Am Monzambano hat Elector Palatinus Carolus Ludovicus selbst geholffen / und viele Materien beygetragen. Samuel Puffendorff hats abgefaßt / sein Bruder aber der Cansler (damahls Resident zu Paris) perfectioniret. Wies nu mundi- ret / und der Chur- Fürst es wieder gelesen / ward beliebt / es publique zu machen. Als solches zu Paris geschehen solte / nicht aber erhalten werden fonte (wie aus nechststehendem Briefe / den mir Esaias Puffendorff selbst communiciret / zu erschen) gab er das MS. meinem seel. Bruder Mag. Christiano Griesen / der es nach geendigter Königs Marckischen Ambassade (bey welcher er als Priester ministrirte) mit nach Holland nahm / und alda drucken ließ. Es wurde zwar Anfangs dem Habbæo zugerechnet; allein / bald kam es aus daß Puffendorff der wahre Autor. Ecce Epistola modo memorata verba:

Extrait d' une Lettre de M. Mezeray Historiographe du Roi écrite à Mr. Esa: Puffendorff touchant l' impression d' un MSC.

Monfieur,

J' ay lû le MSC. latin, que vous m' avez envoyè de l' Etat present de l' Empire d' Allemagne. C' est une

piece de Politique, non pas Historique, comme je le pensois. L' Auteur est un homme de grande reflexion, qui possede bien son sujet, & qui va fort avant; Le Livre merite bien d' être imprimé. Mais, pour moi, je n' oserois en donner le billet. Premièrement, par ce qu' il y a quelques petits endroits qui choquent la France, & vous savez que le temps est fort delicat. Secondement, les Pretres & Moines y sont mal traités, & c' est fort bien. Mais, ils se prendroient à moi, & me danperoi- roient en ce monde. Car, pour l' autre, je ne les y, crains pas, & si nous y comparoissions, tête a tête, je leur, ferois leur Proces plutôt, qu' ils ne me feroient le mien, ne: à Paris le 28. Febr. 1686.

Obensiehendes hab ich aus Hr. D. M. Griesen Schreiben de dato Stetien d. 23. Martii. 1697. excerpiert.

(cc) Margo Diecmannianus.

Sam. Puffendorf. in Append. Dissert. Acad. p. 767. Quid ad rem præsentem, quod Gesenius de Monzambano gannit? Sane publicam famam extingvere penes me non est; & cui non sufficit, quod publice ejusdem me autorem abnuerim, qua ratione istios obturem? Ejusdem C. VI. exercitii gratia à me defensum adversus eos, qui id impugnarunt. Hæc ibi. Qui in Ep. ab Amicos annexa Specim. Controv. pag. 242. 24 istis argumentis respondet, quibus Nic. Beckmar nus convincere volebat, Puffendorffium istius libelli auctorem esse. pag. 254. ait: Quod idem Severinus de multorum Sacerdotum vitiis ita libere non dubitavit scribere, id & ipse ægre fero. Unde apparet Sam. Puffendorffium noluisse haberi auctorem ejus libri, quem tamen ejus nemo hodie dubitat.

(1822) Antonini MORAINES Anti-Jansenius ed. Paris. 1652. in fol. Johanni MARTINONIO Jesuitæ, Gall. asseritur, a Sorvello in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu p. 478. (a) adde la Visie Alzata Pentecostes num II. p. 96. 97. Ipsum tamen Autorem hoc dissimulasse ex Henrici de Noris Vindic. Augustin. c. 3. §. 2. p. 17. notat Symbola Diecmanniana. (a)

(a) Symbola Diecmanniana.

Antonini Moraines Anti-Jansenius: hæc est, selectæ Disputationes, in quibus Jansenianæ præsentis falsa dogmata refutantur Paris, 1652. f. De hoc libro Henr. de Noris Vindic. Augustin. c. 3. §. 2. p. 17. Est inquit, illius scriptor Johann Martinonus, ut mihi testatus est P. Macedonio quo eruditissimo viro hic Patavii familiarissimo auctor. Et quidem Morainium esse Martinonum, idem laudatus Scriptor publicavit in aereo scrinio D. Augustini C. 13. & ex anagrammate ficti nominis patet: Conf. Recueil. supra cit. p. 1. p. 46. & Ludovicum de saint Amou Theologum Paris, ac socium Sorbonicum in Journ. de ce, qui s' est fait à Rome dans l' affaire de cit. Propositions p. 6. c. 11. p. Etsi callide Martinonus se ipse hujus operis auctorem esse dissimulaverit, du Diss. 12. n. 32. suum Martinoni nomen disertè a curatioribus Theologis ut de Noris lib. cit. c. 4. §. p. 82. memorat, annumeraverat.

(1823.) Andreae de MORALES, Senatoris Cordubensis, nomine, scripsit *Cordubensis Republica officia pro Hispaniarum Rege, Carolo V. Imperatore, contra tumultuantes vulgo communitates, Martinus de ROA Jesuita Cordubensis*, uti refert *Alemambe pag. 330.*

*Sorvel Bibliothec. Scriptor. Soc. Jesu pag. 92. & cum eis Nicolaus Antonius Biblioth. Hisp. T. II. p. 89. 90.*

*Guilielmus Moorbecanus, v. CANTI-PRATENSIS.*

MORELLUS v. *Liberius.*

MORGANUS v. *Philippus:*

MARIMUNDENSIS v. *Odo.*

(1824.) MORSIUS, Rodericus: Henry BRINCKELOW. *Baillet liste des Auteurs de Degvisez pag. 577. Damnatus eapropter Brinckelolius in Indice Prohibitorum Romano, titulis scriptorum non expressis p. 59. col. a.*

(1825.) Thomae MORI nomine *Epistolas d. Semetipsum*, laudatorias, confinxit Johannes COCHLEUS, Luthero Mastyx. *Moristin. Apotax. 64. b. 65. Hæc Symbola Normanniana.*

HARMINIUS v. *Mosa.*

(1825. a) *Theophilus MOSANUS* Personatus, ut credo est *Christophorus BECKMANIUS* Superintendens & Professor Theol. *Serveanus*, qui anno 1618. *Vialia, oder ein Christlich Gespräch auff Rutschen von Mürenberg nach rancefurth zwischen zwey Kauffleuten und Studenten* edidit contra D. Matt. *Hoc: vid. Massonii anamiam im Eingang des ersten Theils pag. 6. col. 2. ned. Symbola est Mastrichtiana.*

(1826.) MOSCHUS, *Siculus*. Ei vulgo signatum *Idyllium, Europa*, THEOCRITO adjudicatur à *Casaubono* Auctoritate vetustissimorum Auctorum: vide *Acta Erudit. Lipsiens. Supplem. ect. II. pag. 101. (a)*

(a) *Acta Erudit. Lips. Suppl. Sect. II. pag. 101.*

*Denique cur non adjecerit Europam, idyllium Moscho vulgo assignatum, edocet; (Auctor Idylliorum Bionis & Moschi, e Græco in versus Gallicos translatorum) nondum enim omnes inter convenire, an is verus auctor sit, cum & Casaubonus ipse non tantum illud Theocrito adjudicet, sed & in antiquis exemplaribus si constanter attribui, quod & in quibusdam recentioribus fiat, testetur.*

(1827.) MOSCHUS *Sidonius*, Diogeni Laërtio in proœmio dictus OCHUS, *Jamblichus* item de Vita Pythagoræ lib. I. cap. 11. *Mochus*, quem de rerum Natura ibidem differuisse ait, actio de Demonstratione Evangelica Proposit. pag. 77. 78. idem plane videtur cum MOSE,

Magno illo Propheta. (a) vide *Baillet Catalogum des Auteurs Degvisez pag. 577.*

(a) *Huetius de Demonstratione Evangelica Proposit. IV. p. 77. 78.*

*Scribit Jamblichus Sidone congressum fuisse Pythagoram cum Mochi Physiologi Successoribus. Mochi historici Phœnicis, qui res gentis suæ patria lingua prodidit, meminerunt Athenæus, Josephus & Tatianus. Ochus appellatur apud Diogenem Laërtium, & Suidam. At is quem commemorat Jamblichus, de rerum naturam differuit. Itaq; hic ipse est, quem Mochum Sidonium appellat Strabo, quemque Physica tractasse ait, & Trojano excidio fuisse vetustiore. Meminit ejusdem & Sextus Empiricus ab eoque doctrinam suam Democritum petivisse statuit, auctore Posidonio. Hinc ergo emendandus Jamblichus, & pro, Μωχς quod etiam in Scriptis Codicibus reperi, scribendum, Μωχς. Atqui, Μωχς, ipsissimum videtur Μωσς Moses, qui merito Φυσιολόγος dictus est, utpote qui scripserit de rerum primordiis, quibus Trojanum bellum atate præcessit, & Sidonius credi potuit ab his qui patriam ipsius ignorabant, vel quod in hac potissimum urbe propagata fortasse fuerit ipsius doctrina, multique eam amplexi sint vel propter Judææ viciniam: nonnumquam enim cum Phœnicibus Judæos confundi certum est.*

(1828.) MOSES, an ex *Psalms DAVIDIS* aliquos composuerit, v. apud auctores ad ductos supra in *Aggæo*.

II. An *Pentateuchi*, qui vulgo *Mosis* nomine venit, revera ille Auctor sit, non dubium tantum movet Auctor *Tractatus Theologico-Politici, Benedictus de Spinoza*, integro capite VIII. Sed & meram collectionem ex antiquis monumentis factam per *ESDRAM* statuit, qui ne manum quidem ultimam huic operi imposuerit, cap. IX. pag. 115. (a) vide le *Journal des Savans* Tom. 17. pag. 51. 67. Tom. 18. pag. 432. 591. les *Nouvelles des lettres* Fevr. 1689. p. 146. (c) *Quam* sententiam eatenus quidem corrigit *Richardus Simon*, in *Critica Veteris Testam.*, ut quæ in illo dogmatica sunt, & ad legem pertinent, *Mosi* relinquat; reliqua autem ad *Scribas* ejus temporis remittat, cap. II. pag. 17. 18. (d) Idcirco castigatur à *Spanhemio* in *Epistola* editionis huic *Simoniano* operi subjunctæ pag. 569. 572. & imprimis pag. 573. (e) vel pag. 23. 24. editionis separatæ: non minus ac *Spinoza* ab *Huetio* tract. de demonstratione Evangelica Proposit. IV. cap. XIV. à pag. 254. ad 264. Ubi in rationes *Spinosianas* inquirat, quæ videri poterunt tibi prolixiora, quam ut huc transcribi queant. Alia via *Richardum Simonem* impugnatum verunt *Theologi Batavi*, in *Judiciis* suis de *Historia Simonis Critica*, de quibus videri poterunt *Nouvelles des lettres* 1685. Juil pag. 771. *Acta Erud. Lips. Ao. 1686. p. 434. (f) & 439. (ff) & Acta Anni 1687. pag. 371. (g)* Suspiciantur enim concinnatum esse *Pentateuchum*, à *BETHELANO* illo Sacerdote, cujus mentio fit 2. Reg. XVII. 18. Et his vero se opposuit, aut potius Clerico, qui eorum nomine scripsit *Witsius* in *Miscellaneous Sacris* cap. XIV. Vide *Monatliche Unterredungen*. 1692. pag. 136. seqq. Quanquam aliquas postmodum additiones factas à *Josua* concedat omnino *Cornel. à Lapide* in præfatione

Pentateuchi, approbatus ea parte *Glassio* p. 958. vel marginali pag. 800. *Philologiæ Sacræ*. Quasdam phrasés immutatas, vel ab *Esdra*, vel alio non negat; Imo integra capita posthuma, addita ab *ESDRA*, vel alio quopiam admittit *Alix*, *Reflexions sur l'Écriture Sainte* Tom. II. cap. IX. pag. 74. qui ceteroqui tam *Genesin*, quam reliquos *Pentateuchi* libros totos omnino *Mosè* restituit. vide Part I. cap. V. & VI. & Partis II. c. I. Ejus & sententiæ est *Saldenus* in otis suis *Theologicis* recensitis in *Actis Erud. Lips. Ao. 1684.* p. 518. & quidem lib. I. toto huic argumento dicato & recensito in *Nouvelles des lettres* Juin 1684. pag. 385. seqq. Confirmat *Joannes Sauberti* de quo vide le *Journal des savans* 1695. pag. 215. & l'*Histoire des Ouvrages des savans* Aoust 1694. pag. 550. *P. Nathan Alexander* in selectis *Historiæ Ecclesiasticæ* V. T. capp. ætatis IV. diff. XI. *memorantibus* *Actis Erudit. Supplem. X.* p. 541 *Non Impieté Convaincue* Part. II. cap. VI. pag. 284. seqq. *P. le Vassor* vide les *Nouvelles des lettres* Fevr. 1689. pag. 146. seqq. adde le *Journal des savans* Tom. 17. p. 189. (gg) p. 212. 213. *Actor. Lipsiens.* *Supplem. Tom. I. Sect. X.* pag. 541. & inprimis *Du Pin* *Dissertatione Præliminari ad Novam Bibliothec.* p. 22. 27. seqq. ex quo pauca sub lit. (h) excerptimus. Eadem ex illo notat la *Bibliothèque Universelle* de l'année 1686. pag. 44. 45. nec cum minori fervore *Spanhemius* in *Elencho Controversiarum* p. 643. seq. p. 654 (i) & *Salomon à Tilin* *Actis Erudit. Lipsiens.* 1695. p. 598. *Tempus autem conscripti Pentateuchi* in secessu *Midianitico* constituit *Huetius* *Demonstrat. Evangel.* p. 323. (k) *Franzius* autem de interpretatione *Scripturarum* pag. 20. circa *Exitum Israëlitarum ex Ægypto* *Genesin* conditam à *Mosè* conjicit. De *Capite* I. *Mosis* à *Deo* immediate *saxæ tabulæ* inscripto mire nugantem v *Guttmanum* in libro *Offenbarung Göttlicher Majestät* / de quo supra, ex quo summam collegit *Abgenöhtigte Lehrund Schutz-Schrift* ao. 1677. p. 450. & seqq. c. 3. §. 27. puncto V. Adde *Jo. Deckberr. Section. 1.* pag. 21. 22. ibique citatos; & *Seb. Castalionem* *Josua* *summario prænotantem* cur non ab eo sit scriptus. *Certè* inscriptum suo nomine à *Mosè* non fuisse docet ex *Chrysofomo* prolixè *Richard Simon* *Histoire Critique du N. Test.* cujus sub lit. (l) excerptamus. *Quomodo Moses Jobi libri Auctor* habitus sit supra in *Jobo* observavimus, hic nunc non repetenda.

(a) *Benedictus de Spinoza* *Tractatus Teologico-Politici* cap. IX. p. 115.

*Verum præter Scriptorem alia animadvertenda in ipsis libris supersunt, quæ communis superstitionis vulgus deprehendere non sinit. Horum præcipuum est, quod Hezras (eum pro Scriptore prædictorum librorum babebo, donec aliquis alium certiore ostendat) narrationibus in hisce libris contentis ultimam manum non imposuit, nec aliud fecit, quam historias ex diversis Scrip-toribus colligere, & quandoque non nisi simpliciter describere, atque eas nondum examinatas neque ordinatas posteris reliquit. Quæ autem causæ impederint (nisi forte intempestiva mors) quo minus hoc opus omnibus suis numeris adimpleret, nequeo conjicere. At re ipsa quamvis antiquis Hebræorum historicis destituti simus,*

*ex paucissimis tamen eorum fragmentis, quæ habemus evidentissime constat.*

(b) *Journal des Sçavans* Tom. 17. pagina 51.

*Spinoza* pretend que le *Pentateuque* n'est qu'une compilation de vieux memoires mal digerez & qu' *Esdras* n'avoit pas eu le temps de revoir.

*Ibid.* p. 67. Il ajoute que *Mr. Simon* ayant autre fois fait voir, à feu *Monsieur de la Peirere* que les histoires contenues dans le *Pentateuque*, ne sont qu'un abrégé des annales, ce savant homme lui avoua que cela supposé son livre des *Præadamites* ne pourroit plus subsister.

*Ibid.* Tom. 18. p. 432.

Le Premier article de la I. question est sur les cinq premiers livres qui ont esté appellez par les Hebreux livres de la Loi, & par les Grecs *Pentateuque*. Le *P. Milhet* prouve par plusieurs passages de l'ancien & du Nouveau testament qu'ils sont de *Moïse* duquel il décrit la vie, les eminentes vertus, & les merveilleuses actions.

*Ibid.* p. 591. Le plus ancien de tous Auteurs de S. *Écriture* est *Moïse* dont *Mr. Ferrand* rapporte un excellent tiré des *Oeuvres* de *S. Basile*. Ensuite de quoi il montre qu'il est Auteur du *Pentateuque* par ce raisonnement qui ne pouvoit estre plus pressant. L'Écriture assure en plusieurs endroits, que *Moïse* est Auteur de la Loi. Or par la Loi elle entend le *pentateuque*. Il est vrai que quelques Peres semblent avoir cru que le *Pentateuque* estoit l'ouvrage d' *Esdras* & qu'il avoit mis en état où il paroît aujourd'hui. *S. Jerome* ne s' éloigne pas trop de ce sentiment. *M. Ferrand* remarque neanmoins que *S. Jerome* estoit jeune lors qu'il écrivit ces paroles contre *Helvidius*; mais qu'en un age plus avancé il dit sans hesiter dans son *Épître* à *Cyprien* que le *Pentateuque* estoit de *Moïse*.

(c) *Nouv. de la Rep. des Lettres* Fevr 1689. pag. 146.

*Spinoza* dit que le *Pentateuque* n'est qu'une compilation de quelques Vieux memoires mal digerez & remplie de fautes parce qu' *Esdras* où celui qui l' a commenté n'a pas eu le temps, ou ne s'est pas mis en peine de la revoir & de la finir; que pouvoit on attendre autre chose d'un Ennemi déclaré de toute Religion? Mais ce dont il ne peut assez s' étonner, c'est, a jousté-t il, qu' des gens qui font profession d' avoir de la Religion, parmi les Catholiques & parmi les Protestans ayent entrepris de soutenir ouvertement, que le *Pentateuque* n'est pas de *Moïse* & qu' ils ayent employé tout ce qu' ils ont d' Esprit & d' Etude à chercher de quoy fortifier les foibles argumens de *Spinoza* & des Libertins.

(d) *Richard Simon* *Histoire Critique du Vieux Testament*. Lib. I. cap. II. pagina 17. 18.

Il est donc fort vrai-semblable, qu'il y a eu dès le tems de *Moïse* de ces sortes de Prophetes qui étoient nécessaires à l' *État* pour recueillir les Actes de ce qui se passoit dans la *Republique*. Cela étant supposé, nous distinguerons dans les cinq Livres de la Loi, ce qui a été écrit par ces Prophetes ou *Ecrivains publics*. On attribuera à *Moïse* les commandemens & *Ordonnances*, qu'il donna au Peuple; a lieu qu'on

qu' on pourra faire auteurs de la plus grande partie de l' Histoire ces memes Ecrivains publics.

La maniere dont l' Histoire qui est contenue dans le Pentateuque est composée, semble insinuer cette verité; parce que la plus-part des faits y sont rapportés d'une façon à faire croire, qu' ne autre personne que Moïse a mis par ordre ces Annales. Je ne m' arreteray pas ici aux preuves que quelques-uns ont produites, pour montrer que Moïse n' a point été l' Auteur du Pentateuque; par ce qu' il n' auroit pas, disent-ils, parlé de luimême en troisième personne, ni rapporté ses loüanges: je ne m' arreterai pas dis-je, à ces preuves, d' autant, que cela est commun à d' autres Auteurs. *Cesar* parle de lui-même en troisième personne dans ses Commentaires. *Josepb* fait aussi la même chose dans son Histoire de la Guerre des Juifs contre les Romains, & de plus il y fait son Eloge. Mais si l' on considere avec tant soit peu d' application tout le corps du pentateuque on y pourra remarquer cette distinction d' Ecrivains dont je viens de parler: ce qui paroitra encore davantage dans la fausseté des raisons dont les Juifs se servent pour prouver que Moïse est l' Auteur de toute la Loi.

(e) Spanheimius in Epistola Rich. Simonis Criticæ Vet. Testamenti subjuncta p. 571. 2. 573.

Que Moïse, par exemple, n' est Auteur du Pentateuque, que pour ce qui appartient aux Loix & aux ordonnances; & que des Ecrivains publics ou Scribes, qu' il y avoit parmi les Juifs, ont écrit ce qui en regarde l' Histoire: &c.

Pag. 172. Cependant, selon le Pere Simon, Moïse n' y a que la moindre part, puis qu' il n' y a que les Loix & les Ordonnances qu' il lui laisse. Et ainsi l' Histoire même de la Création, celle du Déluge, en un mot de tout ce qu' il y a dans la Genese; bonne partie de l' Exode, & tout ce qui touche l' Histoire dans les Livres suivans du Pentateuque, n' est pas de lui. Ce sont certains Ecrivains publics parmi les Hebreux qui les ont tirés des anciens Registres, & ont fait le Recueil du Pentateuque comme on le voit. Mais en ce cas-là, que deviendra la Tradition, qui est ailleurs le grand principe du P. Simon? Où en trouvera-t-il cependant une plus constante, plus ancienne, & plus authentique, plus contraire, en un mot, à la nouveauté de cette Critique? Mais de plus, direz-vous, qui lui a revelé ce grand secret, une si importante verité? D' où viennent parmi les Hebreux ces Actes conservés dans les Archives, ces Registres publics de la Création, par exemple, du Déluge, de la dispersion des Peuples par les fils & successeurs de Noé, & autres faits pareils, si éloignés de leur tems & de leur Histoire? Quand ont vécu ces Ecrivains publics, qui ensuite les ont tiré de ces Archives, qui en ont fait le Recueil, qu' on a crû de bonne foi estre

de Moïse jusques ici? Je ne nie pas de vrai, qu' il n' y ait pu avoir des anciens Memoires recueillis ou conservés par un effet de la Providence divine, dans la famille du Patriarche des Hebreux, dont cet homme merveilleux, assisté, divinement de l' Ancien des Jours & de l' Esprit, de verité, ait tiré ou éclairci ce qu' il rapporte de la première origine des choses, & des evenemens les plus remarquables qui l' ont suivi, jusques à lui. Mais ce n' est pas là ce que prétend ici le Pere, qui à l' exemple & à-peu-près, sur les mêmes fondemens de cet Adversaire, nouveau & trop connu des Auteurs Sacrés, vient aujourd'hui ravir la gloire & l' honneur à un Moïse, & à de ses successeurs, pour la transporter de son chef à d' autres Ecrivains Juifs, sans nom & sans tribu.

(f) Acta Erud. Lips. Anno 1686. p. 434.

(Theologi quidam Hollandiæ in Judiciis suis de Richardi Simonis Historia Critica V. T.) negant atque pernegant, Pentateuchi totius autorem esse Mosen, quicquid sit de Christi Apostolorumque vulgari opinioni accommodatis allegationibus aut Esdræ; allata potius amici conjectura, Bethelanum illum Sacerdotem 2. Reg. XVII. 18. virum nec Samaritanis suspectum, nec Judæis, seu solum, seu aliorum advocata opera, quinque illos libros antiquis exarasse characteribus.

(ff) Ibid, p. 439.

(Iidem Theologi,) nullo fundamento Mosen (ab Huetio) pro Pentateuchi, Samuelem pro Judicum, Gadem, & Nathanum, pro librorum Samuelis a cap. 24. auctoribus, ut cætera taceamus, venditari existimant.

(g) Ibid. Anno 1687- pag. 371.

(Prior Bollevillanus) clarius sententiam suam de Pentateucho explicat (in Responso ad Defensionem Judiciorum de Historia Critica V. T.) cap. VIII. statuens; Pentateuchum per Mosen, ejusve amanuenses conscriptum, epitomen esse veterum librorum Historicorum Hebræorum, qui plura alia acta habuerint, in hanc epitomen relata. Eidem postea nec simul, nec semel insertas fuisse illustrationis ergo additiones non unas, glossemata, varias lectiones, supplementa, que tamen non tanti sint, ut gloriam conscripti Pentateuchi Mosi dubiam reddere valeant.

(gg) Journal des Scavans Tom. 17. p. 189.

Le P. Vassor ne nie pas que Moïse n' ait composé la Genese sur des Memoires conservez dans les familles des Patriarches.

(h) Du Pin Dissertatione Præliminari. Novæ Biblioth. præfixa pag. 21. 22. 27. seqq.

Qu' on examine toutes les raisons qu' on allegue contre l' antiquité du Pentateuque, quand on supposeroit, qu' elles sont toutes sans réponse (ce qu' n' est pas, comme nous le faisons voir dans les éclaircissemens suivans) on verra qu' elles prouvent seulement, qu' il y a quelques noms de Ville, ou de Pais changez, quelques petits mots insérez pour éclaircir des difficultez, & enfin que la narration de la mort de Moïse, nécessaire pour finir l' Histoire

du Pentateuque, a esté ajoutée. On doit donc reconnoître comme une chose constante, que Moïse est Auteur des cinq premiers Livres de la Bible appelez le Pentateuque.

Pag. 22. L'on ne sçait point assurément, quand ces Livres ont esté composez par Moïse, ni le quel a esté écrit le premier: il est néanmoins certain, que le Deuteronomie, a esté écrit le dernier, la quarantième année de la sortie d'Égypte, peu de tems avant la mort de Moïse.

P. 27. J' ai dit dans la premiere edition, que ce Paradóxe, avoit esté avancé par le Rabin Aben Esra, parce qu' il est le premier qui ait formé les difficultez qui ont fait croire que Moysé n' estoit point auteur du Pentateuque, & quoiqu' il n' ose pas se declarer ouvertement, il parle néanmoins d' une maniere qui fait connoître qu' il n' estoit pas persuadé que le Pentateuque fut de Moïse. Car en expliquant ces paroles du Deuteronomie: Voici ce que Moysé dit aux Israelites au delà du Jourdain: Non seulement il se sert de ce passage pour montrer que ce Livre n' est pas de Moysé; mais il rapporte encore les plus sottes Objections qu' on puisse faire pour prouver que le Pentateuque n' est point de Moysé. Vous connoistrez, dit-il, la verité si vous comprenez le mystere des douze: Moysé écrivit la Loi: les Cananéens estoient alors dans le Pais: en la montagne du Seigneur il sera pourveu, voici son lit de fer, paroles, qui ont du rapport à ces passages du Pentateuque qu' on employe pour montrer qu' il n' est point de Moysé. Et c' est principalement sur l' autorité & sur les raisons de ce Rabin que se sont fondez Hobbes, Peirere & Spinoza, quand ils ont écrit que le Pentateuque n' estoit point de Moysé. Il faut ajouter à des Auteurs M. Simon qui a composé un Livre intitulé Histoire Critique du vieux Testament. Je n' avois pas voulu le nommer dans la premiere edition de ce volume quoique j' eusse refuté ses raisons. Mais puis qu' il s' est déclaré lui même dans la Lettre qu' il a écrite à M. Labbé P. D. & P. en Theologie il ne doit pas trouver mauvais que je l' attaque nommement, & que je fasse voir que son Systeme touchant les Livres de Moïse, n' est pas moins temeraire ni moins dangereux que celui de Spinoza.

(i) Spanhemius Elenchus Controversiarum, p. 653. 654.

Eone conficiet Criticus, post Hobbesium, Spinosam Præadamitam, & si quos alios, Contextum Pentateuchi universum recentem esse, nec Mosis omninò, si forte verba Legis excipiantur? Vel an quia Mosis ultima, obitus, sepultura, laudes, ad calcem Deuteronomii, adjuncta sive à Josua, sive ab Eleazare, sive ex constanti traditione ab Eldra (uti supplementa id genus ad Calcem Josuæ, Nehemiæ, sic ad Commentarios Cæsaris, &c.) conficietur hoc ipso Librum Deuteronomii Mosis non esse totiens legendum Populo, inculcandum, cum benedictionibus & maledictionibus, cap. xxvii. xxviii. & Prophetico Cantico, cap. xxxii. Ita an abjudicanda fuerint Veteribus scripta plurima, licet inserta iis forte quedam, posteriori etate, vel manu?

Undecimo, an etiam abjudicandi Mosis hi libri, aut postremus Deuteronomii, quia de Moïse in tertia personâ; præcepit Deus Moïse, scripsit Moses. &c.

(k) Huetius Demonstrat Evangel. Proposit. IV. p. 323.

Longe porro verisimilius est Moïsem, in suo libero Madianitico secessu, ad solamen genti suæ parandum mentem adjecisse, tum videlicet cum huic maxime hujusmodi allevamento opus esset, animum ipse gereret negotiis vacuum, quam cum Ægyptiis vinculis soluti Israelitæ per Arabicas solitudines Terram promissam peterent; Moïsem verò inexplicabilis cura distraberent: quod aliquibus placuisse video. Curarum autem necessaria pars fuit, descriptio Legis: in cujus obsequium populus suos facilius ut flecteret, Dei Beneficiorum commemorationem ab ipsis mundi initiis repetit. Atque hinc prodiit Pentateuchus.

(l) Richard Simon Hist. Crit. du Nouv. Test. cap. II. p. 14.

Saint Jean Crysofome assure expressément le contraire dans une de ses Homilies. (Hom. I. in Epist. ad Rom. e Moïse, dit ce sçavant Eveque, n' a point ajoutè son nom aux cinq Livres de la Loy qu' il a écrits. Ceux qui ont recueilli des Actes apres luy, n' ont point aussi mis leurs noms à la teste de leurs Histoires. Il est de meme de Matthieu de Luc, & de Jean. A l' égard de Saint Paul, il a toujours mis son nom au commencement de ses Epitres, si on excepte celle qui est adressée aux Hebreux. Et la raison que Saint Jean Crysofome en apporte, est, parce que les escrivoient pour des personnes qui estoient presentes; au lieu que Saint Paul écrivoit des Lettres à des personnes éloignées.

(1829) MOYSES JUDÆUS, Sub illo nomine editum à Petro ALFONSO Colon. 1536. Dialogum contra Judæos, testatur Miræus Bibl. Eccles. Part. II. p. 6. (a)

(a) Miræus Biblioth. Eccles. Part. II. pag. 6.

Petrus Alfonsus, ex judæo Christianus, a Alfonso Aragonie Rege, (qui ipsum de Sacro fonte 1520 suscepit) sic nominatus, scripsit contra judæos Dialogum Colonia 1536. excusum sub nomine Moysis judæi.

(1829. α) MOSIS LATINI sub nomine Sebastianum CASTELLIONEM scriptis mandasse, quod lege Israelis politica omnes gentes terneantur, refert Beza Tractat. Theol. Genev. 1576. fol. edit. pag. 451. Symbola est Dieckmanniana.

(1830) Le Sieur DE LA MOTHE-JOSSEVAL D' ARONSEL. Ejus nomine extant Tractatus duo:

(I.) Tibere: discours Politiques sur Tacite Amstelodami Typis Elzeverianis 1683. in 4to qui liber recensetur in Act. Erud. Lips. 1683 pag. 534.

(II.) Histoire du Concile de Trente de Fra Paolo Sarpio, Theologien de la Serénissime République de Venise Traduite par le Sieur de Mothe-Josseval, cydevant Secrétaire de l' Ambassade de France à Venise, Avec des remarques Historiques Politiques & Morales. Amstelod. apud Blavios Anno 1683 in 4to. Qui tractatus recensetur in Actis Erud. Lips. 1684. p. 60. 61. Ubi nil mone

ur de nomine falso. Quod demum *Indice* primo decennio qui adjectus est, factum, & Menatesi litterarum agnoscas. Utriusque scriptuctorem esse Dominum AMELOT DE LA LOUSSAYE afferunt les *Nouvelles de la Republique des lettres* de l' an 1684. Juillet. pag. 521. secunda editio versionis auctior, ut inscribitur, prodit Amst. 1685. v. *Nouv. de la Republ. des Lettres* 1685. part. 2. p. 1168. & sqq. ac p. 1361. & sqq.

(1831) MOTTE R. P. *Seigneur de la: Jean ouys d' AMIENS.* *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 577.

(1832) MOTTE, *le Sicur de la: Antoine RNAULD.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 577.

(1833) MOTTE, *le Sieur de la: Pierre Thomas du FOSSE.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 577.

(1834) MOUSNIER, où MOUSNERIS, Petrus Honorat FABRI. *Baillet* liste des aut. deguifez p. 577.

(1835) MUELA, *Terzon &: Laurent MAHIEU & SANZ.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 577.

(1836) MULHUSINI Spiznase. Perforam esse GOLDASTI memorat *Symbola Schrötengiana.*

(1836. a) GELASII MULLENS J. U. Neerlands Interest vredeker Kerke en Wegeming van alle obkomende misverstanden. auctorem habet *Guillemum SALDENUM*, præonem verbi Divini, apud Delfos in Batavia; quod & ipse auctor agnoscit, in fine *Epistole* quam ostremæ editioni scholæ suæ puerili s. Kinderthool annectere voluit, de *conventibus particularibus piorum extra ecclesiam.* Et mihi in Belgio regenti aliunde id quoque innotuit ex relationibus aliorum. Prodit liber *Enchusæ* 1664. Illæ teræ J. U. D. notant Interpretem Verbi Divini. *Symbola* est *Mastrichtiana*, quæ & eidem sub nomine *Desideri Pacii* detecto, addit, eundem ultis aliis scriptis Orbi litterato notum esse.

(1837) MULOT, *le Docteur: Matthieu de LOURGUES.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 578.

(1838) MUNSCROD, *Raphaël SULPICIS à: Guillaume JOCKER*, douteux: *Justus CKHARDUS*, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 578.

(1839) MUNSTERUS, *Hypobolimus: Gagar SCIOPPIUS* passive. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 578.

(1840) Antonii MUSÆ, de *Betonica* ad *Mariam Agrippam* Basil, 1528. in fol. Libellus pro

parte Herbarii APULEJANI habetur *Barthio* Adversar. lib. 37. cap. 23. (a) & lib. 38. cap. 1. *Hummelsbergius* tamen ut ab Antonio MUSA Augusti Cæsaris Medico scriptum commentario illustratum dedit. Eundem agnoscit *Quensted.* de Patriis virorum Illustrium sub lit. (b) p. 336. & cum eo *Freberus* in *Theatro Vir. Erud. Clar.* pag. 1225. a. Præter eum huic Musæ tribuitur *instructio ad Mecenatem, de bona valetudine conservanda, excusa* Norimberg. 1538. Quam tamen cum aliis aliquot, quæ sub hujus Antonii Musæ Romani nomine venditantur deberi recentiori auctori, & probabiliter ANTONIO MUSÆ BRASSAVOLO, Medico, evincit *Quensted.* loc. cit. Cui adde *Fabric.* *Bibliothec. Latin.* p. 140. (c)

(a) *Barthius* Adversar. libr. 37. cap.

23.

De herbis *Commentarium secundum capita factum* habemus, scriptoris fortè Appulei, Celsi, quem præceptorem vocat, qui *Scribonius* vulgo audit comp. CLXXI. Vide cap. seq. sed minime *Madaurensis* illius nisi tamen & in nomine cæcutierunt veteres librarii, quod perquam facile creditu. Ex eo quid *Philologie* studiosi possint addiscere notare in hanc paginam placet. *Ethnicum* quidem fuisse superstitiosæ curationes evidenter demonstrant, & alia sunt argumenta; ut cum *Prophetas* *Egyptios* vocat, cum *sacrum* auctorem vocat *Homerum* cap. LXIV. & alia, quæ sciens omitto. Illud antequam opusculum aggrediamur, monere non abs re sit qui Antonii Musæ de *Betonica* libellus inscribitur, eum esse caput primum hujus *Commentarii*, Quod qui ex ordine tractandi, genio *scriptionis*, verborum usu, & cæteris singulis paginis obviis argumentis non videt, is sane herbas oculares quæsitum eat.

(b) *Quensted.* de Patriis Virorum Illustrium p. 336.

Antonius Musa brassavolus Medicus nominatissimus, scriptis plurimis clarus, quæ recenset *Paschalis Gallus* in *Bibl. Med: Notab.* obiter, fuisse adhuc alium Antonium Musam, Medicum, hoc longe antiquiorem, qui ob curatum Augustum Cæsarem aureæ statua à populo Romano in foro honoratus est. De eo sic loquitur *Johannes Glandorpius Onomast. Rom.* pag. 98. Antonii Musæ *Scriptorum* nihil hodie superest, præter exiguum de herba *Betonica* libellum, quæ enim sub ejus nomine circumferuntur, scriptoris sunt longe recentioris, & neoterici, quam ætas Patrum nostrorum *Ferrariensium* in Italia Medicum clarissimum novit.

(c) *Fabricii* *Biblioth. Latina.* pag.

140.

*Hummelbergius* non dubitat libellum hunc à Musæ Imp. Augusti medico scriptum esse. Sed *Barthius* lib. 38. Cap. I. habet pro parte herbarii Apulejani. Extat sub ejusdem Musæ nomine libellus de tuenda valetudine ad *Mecenatem* Norimb. 1538. qui apud *Marcellum Empiricum* absurde *Hippocrati* inscribitur. Meminit hujus Musæ *Horatius, Svetonius, Dio, Plinius, Galenus, & c. Artorius*, non Antonius dicitur à *Tertulliano* cap. 46. de anima, *Lactantio* lib. 2. c. 7. & c.

(1841) MUSÆI nomine quod extat *Pœmatione*

mation Græcum de amore Herus & Leandri excusum Colon. 1526. & Paris. 1538. suppositum censet Casaubon. ad Laert. 8. b. 9. indicante Symbola Normanniana, Scaliger autem Auctorem ejus ante Homerum vixisse autumat, quod tamen displicet Colomseio, qui carmen illud MUSÆO GRAMMATICO Seculi V. restituit disert. de Scriptis aliquot dubiis n. VII.

(1842) MUSÆUS, LINUS, ORPHEUS: MONATHEUIL, PITHOU, LOYSEL. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 578.

MUSAGETES v. Voluptius.

(1842 a) Claudii MUSAMBERTI Commentarios in Martialem, adversus Laurentium Ramiresium de Prado, à Theodoro MARCILIO profectos discimus ex Valer. Andreae p. 829. Prodiere vero sub titulo: Commentariorum in Laur. Ramiresii Hypomnemata, ad Valer. Martialem Paris. 1607. in 8. De hoc Ramirezio, puero Hispano, ejusque Commentario in Martialem, operæ pretium est legere Job. Scaligerum Epistola 466. libri 4. p. m. 861. ubi sane longe melius judicat de laboribus illius, quam de Marcilianis pag. 198. & alibi Fr. Sweert. p. 700. & infra nomen Ramiresii.

De utroque & Musamberti & Ramirezii in Martialem Commentario agit Nicolaus Antonius Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 7.8. (a)

(a) Antonius Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 7.8.

Edidit Adolescens — — — Hypomnemata in C. Valerium Martialem; scilicet in Spectacula, & quatuor priores Epigrammatum libros. Parisiis 1607. iterumque ibidem cum aliorum ad eundem Poetam commentariis. De quibus Josephus Scaliger, ac de eorum auctore, ad Petrum Scriverum illustrando Martiali intentum sic olim censuit, ut & egregiam indolem & præclarum ingenium non indigna existimaverit doctissimi nomine, quod in Gallia fuerit assecutus. Nisi quod ei imponit, ut auctorem Hypomnematum magis modeste, quam ille alios, moneat de insultibus quibusdam juvenilibus. Et reprehendit quidem sæpius, quæ sibi displicerent in hoc opere Scriverus; justoque libello sub Claudii Musamberti Ludimagister Parisiensis, & qui eo prior hunc volverat lapidem, Theodorus Marsilius, commentario scilicet formato in ejus Hypomnemata Parisiis edito anno M DC VII. De quo tamen Marsilio legi dignus est idem Scaliger qui ad Scriverum item scribens arrogantissimum eum & imperitissimum Commentatorem vocavit. Cui tamen Laurentius nil reposuit adversarium dedignatus. Memini legisse me in patria fere puerum D. Petri de Abaunza civis mei, causarum in Hispalensi curia defensoris Martialem illustratum, qui Ramirezium propugnabat, valide Musambertio congressus.

(1842. B) XXXII. L' Innocenza trionfante composta dal Sig. ORTIBEI MUSCETTOLA Cavaliere Napolitano. In Macerata appresso Carlo Zanobi M DC LXXVII. in 12.

La Vita de S. Tyberio Martire descritta dal medesimo. Iui come sopra.

Questi è il P. TIBERIO MUSCETTOLA. F.

di D. Francesco Muscettola Duca di Spezano, e Fratello del famosissimo D. Antonio. Egli per ischiuare il laccio ordito dal nemico de genere humano, e tesi nel Secolo, fece risoluzione di mettersi in sicuro entrando nella Religiosissima Congregazione dell' Oratorio fondata da S. Filippo Neri, nella quale per dar a divedere, che non ha sepelito il talento concedutole dal Creatore, ha dati fuori gli accenati Opuscoli, ne qual per modestia, e per humilta ha voluto, sotto anagramma coprire il suo nome.

Verba sunt Villani Viziera Alzata Pentecostes num. XXXII. pag. 26. quibus, nescio quam modestiam affectata laude prosequitur in sola prænominis anagrammatica compositione quærenda.

(1843) P. MUSCULUS vel potius Justus GOBLERUS, qui auctor eorum notorius est V. Tabor specim. Vindiciar. Carolinar. V. pag. 67.

(1844) MUSSIPONTANORUM Scholasticorum nomine, Cantus Musarum, ad Henricum, Sereniss. Lotharingæ Ducem, edidit Mussiponti 1615. in 8. Paulus DUIZIUS, Jesuita Belgæ, teste Alegambe pag. 362. adde Valer. Andreae pag. 714. hoc tamen non exprimentem. Fr. Sweertius hic iterum mutus est.

Confirmat autem hæc Sorvel in Bibliotheca Scriptor. Societ. Jesu pag. 647. Wittenus etiam in diario suo Biographico ad diem 14 April. 1644. Cantus hos Paulo Duezio adscribit nulla Mussipontanorum facta mentione.

(1845) Albertinus MUSSUS, cognomen to MUSATUS. Ei Tomasini Commentarius de Gymnasio Patavino lib. I. pag. 169. adscribit Tragediam de Impiisima Tyranni de & atrocissima Immanitate, & crudeli exitu Acciolini, & Albrici, Fratrum. Sed tamen idem alio loco illam ex ROLANDINO GRAMMATICI Calamo prodiisse suspicatur pag. 11. in alio scripto cuius mihi fragmentum aliquando D. Thurmannus commendabat in 4 pagina 12.

(1845 a) Pompei MUTI nomine, In diem 8 Pentecostes habitam Orationem in sacello Pontificio, Romæ 1612. excusam in 4. à Paulo BOMBINO, refert Allat. p. 209. idem confirmat Aleg. p. 362.

Et cum eo Sorvel. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 646.

(1845. a) Savinii MUTI Dialogus contra Epistolas Joa. Baptistæ Riccioli & Joa. Dominic Cassini, pro Prodromo Astronomiæ restituta Romæ 1664. fol. est Francisci LEVERÆ, cujus Prodromus Astronomiæ restituta eodem Loco & forma anno 1663. prodierat. Tum & Dialogi p. 61 ita de Leveræ loquitur Savinius ut facile prodatur se metipse. Hæc Symbola Normanniana, vide infra Pet. Palatinus.



(1846.) Pier MARIA MUTOLI. Sub nomine prodiit Italicè *lettera del Movimento della Cometa*, apparsa il mese di Dicembre 1664. tribuitur autem illa Alfonso BORELLI à Gregorio Leti Italia regnante Part. III. p.244.

(1847.) *Johannis MYLII Antwort auff Crafsmi Treuelichs Missiv. Est D. Matthiæ HOES, et ex Christoph. Massonii Præfat. Anatomia Universalis p. 6. observat Symbola Normanniana. Maftrichiana hunc locum allegat ita : Im Eingang des 1ten Theils p. 11.*

(1848.) *Erasmus MYLIUS. Jacques RETSER. Baillet's liste des Aut. Degvis. pag. 578.*

(1849.) *Nicolai MYLONII Responsiones ad vicijusdam pii Septentrionalis interrogaciones qui de Sacris æterne comparanda ratione, ac de vera Ecclesia cubebat institui. Ingolstadt. 1582 in 12mo citatæ Friso. Biblioth. Gesner. p. 629. Antonio POSSEVINO tribuuntur à Clarissimo Dno Normanno transmissis Symbolis. Consentit Bailletus in Catalogo des Auteurs Degvisez pagina 578. et vel tamen de Mylonio altum silet nisi forte Scripum hoc illud sit, quod allegat sub titulo: Responsiones Regi Septentrionali qui in fide Catholica voluit Trui Ingolst. 1582. sub Posssevini nomine p.81.*

(1850.) MYON, *Euty chius Wolffgangus MUSCULUS. Baillet's liste des Auteurs Degvisez pag. 578.*

MYON v. *Frigidus.*

(1851.) *Herander MYRSÆ Bibel Gebehts Büchlein, oder ut habet plenus titulus, Biblischer Auszug aller Gebehte / Bitte / Vorbitte / Dancksagung / grosse Wünsche und Seegen / deren sich die heiligen Gottes und Freunde J. C. selbst gebraucht / nach Anleitung des Catechismi zusammen getragen von Herander Myrsæ 12 Gothæ 1659. per anagr. M. Andreas Reyher. (filius Sam. Reyher)*

(1852.) MYRSILUS, vel MYRTILUS Lesbius, est ANNIUS *Viterbiensis Rhod. n.18.*


Consule *Vossium* de Historicis Græcis lib. III. p. 391. & *Martinum Hanckium* de Scriptoribus Byzantinis Part. II. cap. II. p. 300. qui uterque librum qui sub Myrsili nomine *de Origine Italorum & Tyrrhenorum* prodiit, pro Anni Viterbiensis prole agnoscunt.

NB. *Quis nunc hiatus numerorum sequitur, ommissum ne minimum quidem autorem arguit, sed circuli minus turbandi causa ita res remansit immutata.*

\* \* \* \* \*

## N.

(1880.)

 **Lootri NACATTEL** Compilatore & Conversore edita Venetiis 1645. in 4to italice: *Raccolta Medica, & Astrologica* divisa in due Discorsi &c. Verus auctor est Troilo LANCETTA Medicus Venetus, uti indicat la *Visiera Alzata Hecates* num. LXXIII. p. 74.(a)

(a) Villani *Visiera Alzata Hecatost.*

LXXIII. **LOOTRI NACATTEL.** *Questo nome in un Cannone da LXXX. accompagnato da palla al giusto peso farebbe gran breccia in una Muraglia. Io per me mi sarei ingegnato di cavarne ANELLO TRIACAKO, che non farebbe sospettare d'essere suppositio. Hora anco i Filosofi Medici si mascherano.*

*Raccolta Medica, & Astrologica divisa in due discorsi l'uno per Hippocrate contro Galeno dell' abuso commune di cavar sangue col salasso nelle Febri; L'altro per Hippocrate & Aristotele contro gli Astrologhi Giudiciarii, così in generale, come per uso di Medicina. A piedi dell' uno è l' altro Discorso si trouano annesse varie opportune considerationi delle medesime attinenze;* *Lootri Nacatel Compilatore, & Conuersore. In Venetia appresso gli Guerigli M. M. DC. XLV. 4.* *Autore di questa raccolta fu Troilo Lancetta Benacense Dottor Medico in Venetia.*

(1880. a) NADABI Agmonii Persona. *Francisci JUNII nomen occultavit hæctenus, siqui-*

dem *Colomesio* in *Clave Epistolarum Casauboni*, ad Ep. 382. pag. 461. hoc asserenti fides est adhibenda. Extat autem sub eo nomine *Joannis Curopalatis Historia Gr. & L. cum notis*, vide *Vitam ipsius apud Melch. Adami* in *vitis Theologorum exterorum* pag. 202. *Draudius* *Biblioth. Class. Histor.* p. 1117. non videtur librum hunc novisse. Ex *Scaligerianis* pag. 88. adscribenda sequentia: *Curopalates n'est pas le nom propre de Georgius Cornelius, ut putabat Junius, mais c'est le nom d'office qui signifie Maître du Palais, vostre oncle devant que mourir le dit fort bien, qui scripsit in Curopalatem, bene Junium reprehendit. Item pag. 321. hunc in modum differit: Serarius Jesuita doctissimus, ut & Andr. Schottus, qui Mureti omnia opera edidit & in Codinum scripsit, & in Curopalatem, ubi Junium absque conviciis sepius erroris accusat. Valerius Andrea tamen in Bibliotheca sua Belgica, inter Andrea Schotti scripta hoc non enumerat.*

Pro *Andrea Schotto*, *Jacobum GRETSERUM* substituit *Junii* Gener *Gerardus Joannes Vossius* de *Poetis Græcis* sub III. p. 368. de *socero* rem non dissimulans. Adde lib. II. de *Vitiis sermonis* & *Variis Glossematis* p. 173. 174. *Lambeium* *Commentar. de Biblioth. Casarea* Append. lib. VI. p. 268. & *Colomesii* *Melanges Historiques* pag. 52.

(1881.) *Paulus NÆOCELIUS* *Anagramma* est *Luca OPALENII*, qui sub illo veri sui nominis involucro edidit de officiis libros tres *Amstelod.* 1668. docente *Bebelio* in *Epistola Dedicatoriali* libri de *Principiis officii Christiani* pag. 4. Addit *Symbola Maftrichiana*: postea *Andr. Maxim.*

m m m

Fredro

*Fredro* eosdem edidit sub vero nomine Amstelodami ex Bibliopolo Forstneriano: vide ejus Præfat.

(1882.) L' Academico NASCOSTO, sub cujus nomine extant *Tragœdia Italica V.* nempe 1. *Olaus*, 2. *Eduinus*, 3. *Sidrach & Abednego* 4. *David*. 5. *Præcipitium falforum Numinum in verbi incarnatione*. Romæ apud Guilielmum Facciottum 1628 in. 12. est TANCREDUS COTTHO vel COTTONUS, Jesuita Senensis, docentibus *Alegambe* pag. 429. & *Leone Allatio* in *Apibus Urban.* pag. 237.

Adde *Socvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 753.

(1883.) *Petrus* NASTURTIUS, qui de *Judiciis Sarcasianis* scripsit libellum, cujus verum nomen *Cinelli* nella *Bibliothec. Volante Scanzia I.* ignorare se fatetur p. 70. Is *Deckberro* de *Scriptis Adespotis* est *Johannes Ludovicus PRASCHIUS* p. 258. 259. Eum sequitur etiam *Bailletus*, in *indiculo des Auteurs Deguifez* p. 578. ipsi tamen *Galliotto*, *Sarcasii Continuatori*, ipse *BOECLERUS* creditur sub finem, vide infra *Sarcasius*.

(1884) NATALIS v. *Hervæus*.

(1885.) NATALIS, *Marcus: Abraham REMY*, douteux *Jean SIRMOND*, douteux, &c. *Baillet* liste des *Auteurs Deguifez* p. 578.

(1886.) NATHANAEL: *Daniel TOSANUS*. *Baillet* liste des *Auteurs deguifez* pag. 578.

(1887) NAZIANZENSUS v. *Gregorius*.

(1888) NATHANAEL v. *Matthania*.

(1889.) *Thepbili* NEANDRI *Veromundani* *Scrutinium novissimi Seculi Job. Sophronium KOZAK* virum tot *Medicis & Chymicis* scriptis celebrem scripsisse constat, & ipse publice factus est quem cum senem capularem *Bremæ AO. 1683.* mense *Decembri* aliquoties inviserem, *Aracam* mihi meris *manuscriptis* suis *libris*, portentoſa maxime illius in *Theologia dogmata*, in primis de *resurrectione*, continentem monstravit, qui æternis, ut spero, tenebris obruti deliteſcent. Eum plura ἀνωρύμως & ψευδωνύμως edidisse existimo, quæ *Exc. Dn. Gerhard von Maſtricht* forte ſuppeditare poterit. *Bremæ* enim *Kozak* vixit & obiit. *Symbola* est *Diecmanniana*. Illa *Maſtrichtiana* paulo poſt *transmiſſa* hic vide:

*Neander* *Theophilus Veromundanus*.

Edidit personatus *Scrutinium futuri ſeculi*, in quo *Veriſſimis S. Scripturæ testimoniis* hic *neceſſaria futuri ſeculi cognitio*, ab hoc tempore æterna poſſeſſio, cum ſuis *circumſtantiis* depingitur, *Paſſiopolis* apud *hæredes Adami Agricolæ*, ad *inſignia patientiæ* anno *Domini 1655*. Auctor eſt *Joh. Sophronius Zozack* nobilis ſed & *refugus Bohemus*, poſtea *Medicus Bremæ*, ubi & mor-

tuus: ibi & credo tractatus ille eſt impreſſus. E adſcripſit *Kipping* in reſponſo novo ſeu *nania apoſtogetica* contra *Kozachum* ſub nomine *Hariovichi* impreſſa *Bremæ 1667*. §. 42. pag. D. 2. *Scrutinium* iſtud *Kozackii* multa nova multa *paradoxa* continet: inſcripſit illud viro illuſtri *Baroni Scheringio Roſenbane*. *Contenta* libri ipſe Auctor hiſce verſibus poſt *titulum tractatui præmiſit*. Ad *Lectorem*.

*Inferni cœlique locos aut tempora neſcis?*

*Hæc hæc pagella, lector Amice docent,*

*Quod ſit ſigmentum Lembus, quod tempora poſt hæc*

*Nulla, ſacro textu hæc foliateſte docent.*

*Hic eſt Sanctorumque fides, hic linea rerum ultima, defectus poſtea nullus erit,*

*Ac caro peccati nunquam deſuncta reſurget,*

*Sed ſtabit eorum judice vivus homo.*

*Non homo, ſola caro moritur, ſepultaque fœtet,*

*Non hominis, vermis eſca futura nova.*

*Non funus, ſed ego vivus poſt funera ſurgam*

*Peccatum moritur, non ego dum morior.*

*Senatus & Miniſterium Bremenſe* diſſeminatum hoc ſcriptum cum *ſaſtudio improbrunt*.

(1890.) *Academici NEGLECTI* nomine, *Antiſatyræ Tiberina ad Satyræ anonymam*: *D* veſtram *fidem*, (de qua vid. *Rhod. num. 37. 38* prodiit *Francof. 1630.* in 8. quam *Bartholomæus TORTOLETTI*, *Veronenſis Theolog. Doct* ris eſſe, docet *Leo Allarius Apum Urban. p. 59*.

*Confirmat hæc la Viſſera Alzata* *Hecatost* num. XIX. p. 36. les *Satyres Personnelles* Tom. I. p. 364. (a) *incerti tamen Auctoris eſſe arbitratur Cinelli* Nella *Bibliotheca Volante Scanzia* pag. 80.

(a) *Des Satyres Personnelles* Tom. II. pag. 364.

CCXX. *Anti-Satyre. L' Anti-Satyre a ſervi de titre à un Ouvrage Latin qu' un Italien nommé Barthelmi Tortoletto ſit imprimer à Francford en 1630. Cet auteur n' eſtoit pas ſatisfait d' une Satyre Latine que Niccolò Villani de Pistoie avoit compoſée contre les deſordres de ſon temps. Comme le Villani n' avoit pas mis ſon nom à ſa Piece, le Tortoletti voulut l' imiter dans ſon Anti-Satyre. Mais pour ne ſe pas rendre entièrement anonyme, il prit la qualité d' Academicus Neglectus Romanus, & donna à ſon Ouvrage le titre d' Ad Satyræ Dii veſtram fidem Anti-Satyræ Tiberina.*

(1891.) *Johannis NEBELTHAVII* *præfatio* in *librum Antonii Arimachæenſis de Sacra Cœna* eſſe *Chriſtophori PEZELII* creditur, ut ex *Schluffburgio* memorat *Draudius* *Bibliothecæ Clauſſicæ* p. 117. *Locum ſuppeditat Excellmus Syndicus von Maſtricht*, hiſce: *Joh. NEBELTHAVIUS PEZELIUS* eſſe à *multis* creditur, qui ſub *nebulæ fictitii nominis* latitans, *præfatione* *libri Antonii Arimachæenſis, de Cœna Domini*, ite *de fictitii*, *lectoribus* commendavit, *Sluſſelburg.*

*Theo*

Theol. Calvinist. & ex eo Draudius in Biblioth. pag. 117. fin. Ifagoge Doctrinæ de Unione hypostatica prodiit Neustadii 1586. 4.

Sub hoc nomine.

Item Ifagoge Veræ Doctrinæ de invocata. Dei & filii Jesu Christi contra Hunnium Neust. 1686. 4.

(1892.) Antonii NEBRISSENSIS Ars Grammatica, est opus Joannis Ludovici de la CERDÆ Toletani, judicante Nicolao Antonio Bibl. Hispanicæ p. 552. (a) Adde Catalogum des Auteurs deguisez p. 579. Baillet.

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hispanicæ p. 552.

Ludovici Cerdæ est opus, Grammatica Ars Antonii Nebrissensis, quæ Hispanic fere omnibus vulgaris est: nempe ex Nebrissensis Introductionibus Grammaticis compendium a Cerda in usum pueritiæ elaboratum. De quo in Nebrissensi jam diximus.

Joannem Ludovicum promeritis ornat laudibus Gaspar Barthius Animadversionibus ad Guilielmi Brittonis Philippidos lib. VII. vers. 731. & lib. XI versu 36.

NECKAM v. Alexander.

NECTARIUS v. Butyrolambius.

(1893.) Eserf NEGRUI. Inverso nomine est Jurgen FRESE, Civis Hamburgensis, aliquot opusculis nostratibus notus, qui sub persona hac edidit

(I) Die Europæische Friedens- & Posaune Hamburgi 1872. 12mo.

(II) Der Atheisten Brille. Ibid. 1673. 2mo: & liber hic posterior constat paginis 73. præfixa proluxa præfatione, quæ fere dimidiam libri partem æquat, insertis passim cantibus quibusdam Aliorum Auctorum sacris, quod nec diffitetur, quem una cum priori suum agnoscit Jurgen Frese p. 43. alio scripto cui titulus: treuherige Warnung für die neue Sect, so noch keinen gewissen Nahmen aber mit diesem 1689sten neuen Jahrs Tages-Licht kommen 1689 in 12mo simplicitatem auctoris magis etiam ac priora arguente modis. Egimus autem etiam in anonymis descriptis ejus speciatim de illo cui titulus: Christliche einfältige Anweisung über die heiligen zehen Gebote & Ortes &c. unde ingenium viri facile agnoscitur.

(1894.) NEHEMIÆ nomine qui extat in Sacro Codice libellus, vel ex deperdito Ananiam sive Chronologiæ Regum Israëliticorum libro descriptum, vel à SADDUCÆIS tempore MACCHABÆORUM suppositum suspicatur Beatus Spinoza Tract. Theolog. Polat. Cap. X. pag. 131. 132. Et Nehemiam non integri libri auctorem esse admittunt etiam Theologi Batavi in iudiciis suis super Simonis Histor. Critic. in Actis Auditor. Lipsens. 1686. p. 435. 436. Adde ea quæ supra in Esdra observavimus.

(1895.) Pietro NELLI, est Andrea di BERGAMO. v. Rhod. num. 31. & Scaven. num. 2. & Baillet Catalogum p. 579.

(1896.) M. Aurelii Olympii NEMESIANI Eclogæ IV. CALPURNIO Siculo, qui Bucolicon suum Nemesiano inscripserat, ex styli similitudine, aliisque rationibus debentur judicante Jano Vlitius Commentar. ad Nemes. Cyneget. 314. 415. 459. Hæc Symbola Normanniana.

(1896. a) NEMETHI Epistola Pauli ad Hebræos explicata 4to Francof. est Samuelis SZATMAR, ut colligo ex catalogo der neuen Bücher/so beyh Verleger der Monatlichen Unterredungen zu finden qui eis An. 1695. insertus esto p. 992.

(1897.) NEMO PEREGRINUS dicitur esse Josephus MOLINGER Cisterciensis Monachus, à Johanne Burchardo Majo Orationis Inauguralis suæ Kilonii habitæ de Historia universalis hujus seculi scribenda p. 39. qui dedit elegantia compendio res ab initio hujus seculi usque ad Pacificationem Monasteriensis toto terrarum orbe gestas.

(1898.) Lychardi NEOCOMENSIS Vindiciæ Versionis Biblicæ Latine Tigurinorum adversus Gretserum, sunt Johannis Jacobi HULDRICHI, ut ex Höttingeri Bibliothec. pagina 167. disco. Cujus verba sub liter. (a) adjecimus. v. & Lychardus.

(a) Höttingeri Bibliothec. pagina 166. 167.

Tigurinorum Versio laudata semper fuit, a Pontificiis etiam Scriptoribus plerisque, tum verbis, tum etiam iteratis in Gallia & Hispania typis. Primus in eam ausus fuit arietare Lutherus privata, sed admodum virulenta ad Froschoverum Epistola, publicis vero impetere sustinuit Scriptis Genebrardus, & Job. Schlüsselburgius, à nobis alibi fraudis convictus, sed breviter: operose & ex professo hoc seculo Gretserus cristas erexit, quod ægerrime ferret, Editionem Reformatorum Theologorum ab Hispano Theologo Ferdinando de Escalantes adeo luculenter commendari. Sed masculine convitia Jesuitica profligavit, Johannes Jacobus Huldricus, suis pro Translatione Tigurinorum latina vindiciis: Quod Draudius, eandem operam suis vindiciis præstitisse Lychardum Neocomensem indicat, de eodem authore κατ' ἀναγκασµατισ µόν intelligendum est. Scripsit etiam Gretserus cause suæ admonitionis ad exteros defensionem. Cui Huldricus responsum parasse jam videtur, quod tamen, aliis intervenientibus occupationibus, suspensum fuit. Responsi διατύπωσις, ex autographo, Bibliothecæ Tigurinae pag. 138. & seqq. adjecimus.

(1899.) Admonitio Christiana de Libro CONCORDIÆ scripta à Theologis, & ministris Ecclesiarum, Joh. Casimiri Comitæ PALATINI ad Rhenum NEOSTADII 1581. in 4. & 1593. est Zach. URSINI Draudio p. 142. Bibl. Classicæ edit.

post & Schlüsselburgio, atque Hoornbek. in Summa Controv. nostræ edit. Colberg. 1676. p. 660. alias 535. Citatur communiter ADMONITIO NEUSTADIANA. De autore ejus confirmant Melchior Adamus in Vit. p. 537. (a) König Biblioth. pag. 858. col. 6. Mayer. in Epistol. Dissert. de Anon. Vide quæ diximus de Catechismo Palatino supra.

(a) Melchior Adam. in Vit. pag. 537.

Præterea multos utiles Tractatus & libros intra biennium illud: inprimis Admonitionem Neostadianam anno octogesimo primo nomine communi conscripsit.

(1900.) Studiosorum Theologia NEOSTADIANORUM Defensio Admonitionis Neustadianæ de formula Concordiæ adversus Erfurtensium Apologiam Sophismata Neostadii Palatinorum in 4. 1586. edita. est Marci BEUMLERI Tigurini: teste Hoornbeck Sum. Controv. l. 9. 535. Sine dubio illius, quem de Sacramentali conjunctione, & vera communione corporis Sanguinisque Christi contra refutationem Consensus Orthodoxi scripsisse König. Biblioth. pag. 108. col. b. testatur. De Admonitione Neostadiana etiam Belgice versa v. eundem Hoornbeck pag. 731. editionis alterius Colbergæ 1676. excusæ.

(1901.) NEOTERICUS Franolpinus, est Jacob le MOINE v. supra.

Corn. NEPOS v. Dares.

- - - Æmilius Probus.

(1902.) Josephus NERI sive DENIGRIS. Sub fictitio hoc nomine prodiit Florentiæ 1658. in 12mo Versio Italica Responsionis ad Postulata Magni Prælati de Hierarchia Ecclesiastica, quam Jesuita Gallus Stephanus Binetus sub personato Francisci FONTANI nomine scripsit, de quo suo loco egimus. Versionem autem illam Italicam Jesuitæ Josepho FOTIO Italo adscribit Sorvel in Biblioth. sua Scriptorum Societ. Jesu pag. 522. & 748. ut jam antea in Fontano indicavimus, nulla tamen personati Nerimentione injecta v. n. 1077.

(1903.) Nathanaelis NESEKII nomine vulgatæ Homiliæ duæ, de negotio Sacramentario. Theopoli 1575. in 8. Theodori BEZÆ quod sint, docet ex Contr. Schlüsselburgii Theologia Calvinistica Draudius Bibl. Class. Theol. pag. 117.

Adde Colomesii Melanges Historiques p. 52. & Baillet liste des Auteurs Degvisez p. 579. Ad dit hic Diecmannus: Imo ipse falsus est Beza ap. Chavass. de Not. veræ Relig. lib. 4. p. 851. eidemque attribuit D. Dan. Hofmann, Explic. loc. Joh. I. 17. Ao. 1587. ed. lit. D. 1. b.

(1904.) Guilielmi NEUBRIGENSIS Angli Canonici ad Regulam S. Augustini de rebus Anglicis sui temporis libri V. nunc primum auctiores XI. Capitulis hactenus desideratis, & notis Joan. Piccardi Bellovacii æque Canonici ad S. Victorem Parisiensem. Parisiis apud Carolum Sevestre & Davidem Gillium via Jacobæa e regione Mathu-

rinorum & Joan. Peritpas, via D. Joannis L. teranensis in Collegio Cameracensi M. DC. X. in 8vo p. 785. præfixam habet J. Piccardi præfationem ut & vitam auctoris ab eodem descriptam. Is cognomine quod vocetur Neuburgensis dicitur. fert Jo. Piccardus in ejus Βιογραφία docet hisce verbis: Guilielmus ut pueritiam iniiit & laudabili parentum cura Neuburgense cœnobium: quo ex eodem fonte sum hauriret saluberrimas sanctimonie & eruditionis aqua. Hinc ei postea cognomentum NEUBURGENSIS, non Neubrigensis, ut hactenus falso prætulere libri excusi: quod tamen placuit relinquere ne mutata facies alterum hominem suaderet.

(1905.) Ulrici de NEUFELD Judicium de Fide & Judicio Valeriani Magni, super Catholicorum & A Catholicorum credendi Regula Amstelod. 1644. 8vo est Johannis Amosi COMENII, quod Index Bibliothecæ Oxenstierniæ prodit. Non igitur dubito Eiden afferere

(II) Judicium Ulrici NEUFELDII, de Fide & Catholica Regula ad Valerianum M. eadem in urbe, anno sequenti 1645. in 8vo editum. Hæc Symbola Normanniana.

(1905. a) NEUHUSIANI Scholastici in Vangionibus. Ediderunt Chronologiam Jubilei Evangelici oppositam Jubilo jubilorum Jesuiticæ Moguntino. Prodiit Heidelbergæ Typis Joh. Lancelotti Academ. typographi 1618. in 4. Ad hoc hujus David PAREUS qui misit id Christophoro Chytreo Amico suo, ut testatur meum exemplar manu Paræi subscriptum habens. D. N. Christophoro Chytreo Amico Pareus.

Scriptum contra Jesuitam Adamum Conzen. vid. scriptum ipsum, ubi & causa Scriptionis Symbola est Masticiana.

(1906) NICANDER, Ambrosius: Ambr. d. VICTORIA. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 579.

NICANDER v. ab Hobenegg.

NICANOR v. Spilius.

(1907) LYSIMACHUS Nicanor. Sicut qui dicunt, hunc esse Johannem CORBET, in Hibernia trucidatum. Alii dicunt esse Henricum LESLIE, Episcopum de Down & Conon. Verba sunt Thomæ Hyde in Catalog. Biblioth. Bodlej. post N. p. 6. Nullam ulteriorem de Scriptoribus eo nomine editis mentionem injiciens. A Corbetum magis propendit Baillet indiculo Scriptorum Personatorum p. 579. qui & alium dubium, Auctorem tamen creditum, Johannem LESLIE adjungit; quem ipsum tamen sub larva Nicanor Lyfimachi latere conjicit Colomesius, Melang. Historiq. p. 52. Symbola Cavei Islingthonia sic habet The Epistle congratulatory of LYSIMACHUS N. CANOR of the Society of Jesus to the Covenanters in Scotland. 1640. 4. Lyfimachi Nicanoris S. J. a Scotos Fœderatos Epistola congratulatoria. Dicitur autem non eadem conjectura, aliis Doct. Lisle un

um, aliis Maxvellum, vel Michellum, Scotos aliis Joannem Bramhallum Episcopum in Hibernia Derriensem, designantibus. Verus interrim Auctor erat CORBETTUS quidam Anglus (prænomen ejus oblitus sum) qui non diu post in Hibernica Ianena à Pontificiis occisus est.

(1908) NICENUM *Symbolum*, EUSEBIO PAMPHILI adscriptum à Gesnero Biblioth. Univers. fol. 231. (a) OSIO Episcopo Cordubensi asseritur a Matth. Petit Didier: vide le *Journal des sçavans* 1693. pag. 53. (b) De illius supplemento per GREGORIUM PONTICUM Basilii M. fratrem v. (c) *Cave Histor. Litterar. Script. Ecclesia.* pag. 137. b.

(a) Gesnerus Biblioth. Univers. fol.

231. Eusebius Pamphili, cum Arianus esset, ad primum concilium Patrum apud Niceam habitum accedens errorem deposuit, patrumque jussu symbolum (quod Nicenum dicitur) composuit, & illis obtulit legendum, & confirmandum. In quo errores Arianorum fortiter contrivit.

(b) *Journal des Sçavans*, 1693. 26. Januarii. pag. 53.

*Que s' il s' accorde avec M. Dupin pour ôter à saint Athanase le Simbole qui porte son nom, il ne s' accorde pas avec lui pour ôter à Osius le Simbole qui porte le nom du Concile de Nicée. Il ne doute point que ce celebre Evêque de Cordouë n' en ait esté le véritable auteur, parce qu' il en a trouvé un temoignage formel dans l' Epitre de saint Athanase aux Solitaires.*

(c) *Cave Histor. Litterar. Script. Eccles.* pag. 137. b.

Anno CCCLXXXI. cum ad Synodum Constantinopolitanam iret, libros à se contra Eunomium scriptos secum tulit; quos audientibus Gregorio Nazianzeno & Hieronymo recitavit. Concilii istius magna pars fuit; adeò ut non tantum à Patribus eligeretur, qui Metetium Antiochenum, sedente Synodo defunctum, in ebri oratione laudaret; verum etiam Symboli Synodici compositionem curæ suæ commissam habuit; (teste Nicephoro *Hist. Eccl. lib. 12. cap. 13.*) ut quæ in Symbolo Nicæno deerant, ipse suppleret, ac perfectiorem fidei confessionem conderet.

(1909) NICEPHORI ARCHIEPISCOPI Constantinopolitani *Chronographia brevis ab Adamo ad Michaelis & Theophili ejus filii tempora*, NICEPHORO QUIDAM juniore patriarchæ Constantinopolitano adscribitur apud Hanckium, qui tamen ipse Nicephoro Archiepiscopo eam vindicat: de scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. XII. pag. 45.

NICETA v. Georgius.

NICETÆ v. Spilii.

(1010) Jani NICII Erythræi nomine, odidere plurima scripta, videlicet.

(1) *Pinacotheca Virorum illustrium*, Tomis tribus, quorum 1. & 2. Col. Agripp. 1645. tertius ibidem 1648. editus fingitur in 8. revera omnes apud Batavos impressi,

(2) *Epistola ad Tyrrenum* Vol. 2. Col. 8. 1644.

(3) *Epistola ad diversos*. Col. 8. 1644.

(4) *Dialogorum* Vol. 2.

(5) *Exempla Virtutum & vitiorum*.

(6) *Homiliæ*.

(7) *Supplex Libellus ad Deum & B. Virginem Matrem*.

(8) *Paradoxa Christiana*.

(9) *Senmones de quatuor novissimis*.

(10) *Eudemiæ libri XI* 1637. 17.

(11) *Documenta sacra ex Evangelis*.

(12) *Orationes XXII*. Quæ omnia verum auctorem habent Nobilem Romanum, Aulicum Cardinalis Perretti, nomine *Victorio de ROSSIS*, uti effigies illius operum aliquibus præfixa, & *Lorenzo Grassi*, in Italicè edito libro, *Elogi degl' huomini Letterati* inscripto, part. 1. pag. 386. vitam illius enarrans testatur: addens ipsum ad eam nominis occultationem exemplum cepisse ab *Actio*, vel ut Itali scribunt, *Azio Sinzero* live *Jacobo Sannazario* de quo *supra*.

JULIUM VICTOREM ROSSUM nominat *Olearius Abaci* *Patrolog.* pag. 410. & *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1683. pag. 237. *Hyde* in *Biblio. Bodlej.* pag. 232. J. NIC. RUSSI scribit, *Colomesius* autem JOHANNEM VICTORIUM ROSSUM *Bibliothèque Choisie* pag. 92. itemque *Symbola Rauschiana*, quæ ipsius *Rossi* testimonium ex *Epistol. Volum. II. lib. 8. epist. 6. ad Scioppium* affert: se loco JOANNIS VICTORII ROSSII, Eudemiæ suæ JANI NICII ERYTHRÆI nomen inscripsisse. JOHANNEM VICENTIUM DE RUBEIS vocat *Nicolaus Antonius* in *Bibliotheca sua Hispanica*. Utrumque & *Rossi* & *Rubei* nomen habet *Morbofius* *Polyhist. liter. Lib. I. C. XIX. p. 229.* (a) *Scriptoris encomium* ibidem faciens. Adde *Bossi* *Dissertat. de Prudentia Civili* comparanda §. LXXXI. pag. 36. & *Bibliothecam Politicam Contractam* §. 82, *Hottinger. Thesaur. Philosoph.* in *marginè à Normanno* citatus p. 514. *Wittenius* in *indice diarii sui Biographici* ad anno 1647. eum refert. At in opere ipso ibidem nihil comparet. Ceterum quæ recusa sunt *Coloni.* 1676. in 8vo. *Jani Nicii Erythraei Exempla Virtutum & Vitiurum* numero CLXXVII. quorum contenta peculiari indice in fine exprimuntur, continent in universum paginas 352. *Pinacotheca* autem (1) *Imaginum illustrium virorum num.* CLX. in *Editione Coloniensi* 1645. in 8vo. paginas 300. Altera *Imaginum LXX.* paginas habet 233. Tertia *Imaginum LXXVI.* continet paginas 311. Singulis subjecti *Imaginum Indices*. Quanta fuerit simplicitatis docet *fabula de Corvo excommunicato*, quæ ipsi credita in *Sorberianis* refertur p. 84. (b) Unde non mirum, si de fortunæ suæ iniquitate & omnibus factis suis tam sinistre cadentibus, toties conqueri necesse habuerit. Sane non is poterat cum *Satyrico* dicere: *Nullum Numen abest si sit prudentia*. Addit hic *Diecmanni* nota *Giovanni* prænomen. Itatriplici nomine eum insignivit *Naudæus* in *Ju-*

gement de tout ce qui a esté imprimé contre le Card. Mazarin. pag. 135. quod & triplici illi nomini ficto Janus Nicius Erythraeus, optime respondet.

(c) Morhofius Polyhist. Liter. Libr. I. Cap. XIX. p. 229.

Jani Nicii Erythraei *fictum nomen est, verum, Johannes Victorius, sive Joh. Vicentius de Rubris. Magnae dignitatis Vir in aula Romana Pinacothecas Virorum illustrium scripsit in 8. quae nomen quidem Coloniae praeferunt; sed in Batavia impressae sunt Anno 1643. & 1645. Exquisitus Latinae linguae nitor in hoc opere est. Multa memorabilia habet circa rationes vivendi & studendi viris eruditissimas singulares. Multa de eorum controversiis & disputationibus, artibus, rebus, libris; quae omnia illic magna cum utilitate & voluptate legi possunt. Ut enim erat Vir & doctus & prudens, ita multa observat in vitis doctorum Virorum, quae non observarunt alii. De illo videtur loqui Marefius Ep. 27. lib. 2. Nuper Italus tres libros de viris illustribus edidit, ferme omnibus Italis, qui his 50. annis vixerunt. Inter hos vix quinque sunt in literis latinis tolerabiles. Sed maligna haec censura est: Est enim optimus labor, & quod potissimum est, characteres & virtutes virorum doctorum Magna cura proponit. Quod si omnes aequae fama celebres non sunt, tamen & vulgo ignoratos nosse interest, in quibus plus interdum sapientiae, quam in aliis, latitat.*

(b) Sorberianorum p. 84.

Janus Nicius Erythraeus raconte d'un Corbeau du Pape, qu'il avoit caché l'Anneau Piscatoris. Le Pape croiant qu'on l'avoit derobé, lacha un excommunication contre le larron. Le Corbeau perdit toutes ses plumes & sechoit. L'Anneau fut retrouvé, l'excommunication ôtée, & l'embonpoint revint au Corbeau, qui se rempluma.

(1911) NICOCLEON *Matthieu de MOURQUES. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 579.*

(1911. a) NICOCLEONTE, *Collocutio Vittorio SIRI. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 579.*

(1912) NICODEMI *Evangelium suppositivum, aliis gesta Pilati nuncupatum ad GREGORIUM TURONENSEM auctorem referre Catalogos MStos Anglicanos notantem Casp. Barthium ad Guilielmum Confessorem v. n. 1171. in Anonymis, excerpto Daumiano (a) jam pridem observatum.*

NICODEMUS v. *Grima.*

- - - *Macer.*

(1913) NICOLAIDES *Theophilus, est Valentinus VOELKELIUS, si credimus Curcellaeo, vel SMALCIUS, si Wiffowatio pluribusque fides est. Smalcii certe patrem praenomine constat dictum fuisse Nicolaum. Haec Sandius in Epistola ad B. Scherzerum, quae Praefationi secundae editionis collegii Anti-Sociniani inserta legitur: verba sunt*

Joh. Alb. Fabri Decad. Decadum num. LXXXVI v. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 579.

NICOLAUS v. *Vicentius.*

(1914) *Girolamo NICOLINI. Sub illo nomine prodierunt Italicè.*

(I) *L'Historia dalla Città di Chieti. Napoli 1657. in 4to.*

(II) *La Pratica Civile, e Criminale Napoli 1651. 4to. Sed prius opusculum Sinibaldo BARONCINI; posterius autem D. Tomaso LUPC adscribit Toppius Biblioth. Neapolit p. 159. (a)*

(a) Toppius Bibliotheca Neapolitana pag. 159.

*Girolamo Nicolino, di Chieti, Dottore, diede alla Stampa.*

*L'Historia della Città di Chieti, Metropoli della Provincia d'Abruzzo, divisa in tre libri, in Napoli per gli heredi di Onofrio Savio 1657. in 4.*

*Ma quest'opera non è sua, ma di Sinibaldo Baroncini, come l'hà osservato, e molte ben notato l'erudito, & accuratissimo Ferdinando Ughello nel To. 6. dell'Ital. Sac. fol. 826. ne' vescovi di Chieti. Oue il Nicolino ha mutato, e figurato molte cose di suo capriccio, contra varie nobili Famiglie.*

*La Pratica Civile, e Criminale è del Dottor Tomaso Lopo, primario Avvocato di Chieti, in questa dicui lui praticando, hebbe campo di prenderla, com'è notorio à tutta quella Città, e dopo la morte del suddetto, la diede alla Stampa sotto'l suo nome. In Nap. apresso Ettore Cicconio 1654. à spese de Gio. Alberto Tarino 1651. in 4.*

(1015) Amadio NICOLUCCI, est Nicolaus MACHIAVELLUS v. Rhod. n. 27.

Quae vide supra à AMADIO.

(1916) Baldi NICOLUCCI *anagrammatico nomine scriptum nescio quida Nicolao BALDUCIO memorant ex Mandosii Bibliotheca Romana Acta Erud. Lips. 1693. p. 307 308.*

NICOMEDIAE ARCHIEPISCOPUS v. *Georgius.*

NIGELLUS v. *Wireckerus.*

(1917) *Philippi de NIGRA-VALLE nomine quod editi extent in Italia loci Theologici Philippi MELANCHTONIS, sub suo nomine alias procul dubio tanquam haeretici configendi, ex relatione Domini Licentiatii Etzardi indicat Symbola Normanniana.*

(1917. a) *Valerii NIGRINI de Wandali Christiani exercitus Tyronis, argumentum Theologicum de non gerendo gladio materiali in Republ. Christiana, 1646. 12. Libellus nominis typographi & loci impressionis, quod Belgium fuit, carens. Auctor est ABRAHAM VON FRANCKENBERG, Nobilis Silesius, Jacob Böhmi affecla, ut ex catalogo librorum ejus constat, qui ejus Theologischen Sendschreiben von rechte*

echten Kirchen gehen / ed. Ambst. 1686. præfatus est. *Symbola est Diecmanniana.*

(1917. β) *Jona*. NIHELEBEN Hessi, Münchs Ræppe / mit welcher Andreas Mellies Pippiensis seine jüngst gethane Apostasiam bemântelt / den Liebhabern der Warheit zu gute mit dem hellen Glantz des Evangelii entdeckt. 1607.8. Nomen typographi & loci abest. Cum fictum nomen auctoris esse suspicarer, anagramma tentavi, quod nomen Niheleben Hessum docuit esse *Johannem HESSELBEMUM*, scriptis Philosophicis & Theologicis, præcipuè contra *Godenium*, clatum. *Symbola iterum est Diecmanniana.*

(1918) S. NILI nomine extantia in Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi MSta *Capita VIII. de octo Vicios cogitationibus.*

(II) *De Cogitationibus Capita XXI.*

(III) *De Octo Spiritibus Malitie Capita octo.*

(IV) Alia quædam capita *ascetica*, Omnia VAGRIO Monacho sed à recentiori manu trinita, Nili nomine deleto refert *Lambecius* Commentar. lib. V. pag. 87. 88. Ejus etiam Nili nomine datus est ex *Bibliotheca Maxima Patrum* Tom. XVII. fol. 231. seqq. à mature nimium litteris, et mihi promissis, præmortuo, amico singulari, à quo multa huic libro subsidia præstolabar, *Theophilo Spizelio*, Litterati sui felicissimi p. 436. et sq. usque 461. *Epicætetus Christianus*, sive *Enchiridion Epicætetii* à B. Nilo Constantinopolit. reformatum, concisum, interpolatum, & ablati ethnicis inævis, hominis pie-docti, & ad sinceræ virtutis studia in versi usibus accommodatum. Cui in margine annotatur: Quæ superstitiosa in Epicætetii enchiridionel idololatriam sapiebant, Nilus delevit, imo Socratis nomen sustulit, Paulique supposuit apostoli, atque omnino Christianum effecit. capitibus constat LXXII. Ea quidem ad verbum maxima parte conveniunt cum *Paraphrasi Epicætetii Græca*, quam dedit *Mericus Casaubonus*, & Latine vertit, ac antiquam, imo Justiniani ævo notam præfatus est, ubi plura notata sibi cum chartis missa queritur. Recudi cum Epicætetio fecit *Berkelius* in 8. Lugd. Bat. An. 1670. Ejusdem occasione ductum *Barthium* in errorem, de Christiano antiquo illo Epicætetio, monet: quem refutat gentilemque mansisse docet, at multa de Christianismo informatum ex ore Apostoli Pauli. Adde quæ de hoc *Manuali* ex editione Romana, mihi necdum visa, refert *du Pin* Tom. IV. pag. 7.

NILIACUS v. *Horus.*

(1918. α) *Augustino* NIPHO suppositum *Bibliopolis Johannis SVESSANI* librum de *moribus Neapolitano* vide *Naudæi* Judic. de Nipho pag. 36. præfixum Niphi Opusculis in editione Parisiensi 1745. in 4to.

NOBILE v. *France.*

(1918. αα) *Christiani* NIRMUTANI personati *Distionarium Harmonicum* Francofurti ad

Moenum apud *Joan. Carolum Unkelium* 1630. in octavo, auctorem habet *Matthæum TOURNEMAIN*, vel *TURNEMANNUM*. In Exemplari meo id nomen *Nirmutani* erat subscriptum, postea additum: *Donum auctoris* Francofurti ad Manum mense Decemb. anno 1633. Liber editus est anno 1625. quasi liber primus esset. Idem auctor in præfatione ad lectorem indicat. Extat quoque sub nomine *Christ. Nirmutani* *Cathedra oratorum ex Cicerone, Isocrate, Perpiniano, Ramo, Lipsio*, Hanovix 1626. 12. quam credo ejusdem esse sed dubito an sit *Matthæi Turnemanni* Theologi *Nirmutani*. *Symbola est Mastrichtiana.*

NISELII v. *Udeno.*

NOA v. *Butyrolambius.*

NOGLUS v. *Reunaltius.*

(1918. β) *Ausonius* NOCTINOT. Sub hoc nomine *Antonius COTTONUS* Franciscanus, cum edita *Repudiata Summa Diane* olim latuit. *Symbola est Rauschiana.*

NOLANUS v. *Paulinus.*

NOMICUS v. *Justinus.*

(1919) NOMICUS *Pacemutus Analyticophilus*, est ipse auctor *Vincentius PLACCIUS* scriptor hujus libri, de cujus scriptis editis, atque edendis Catalogum toties edidit, quoties aliquid novi scripti publicavit. De eorum uno cum laude memorato vide *Jo. Cinelli* Scanzia XII. suæ Bibliothecæ Volantis pag. 115. 116. Ubi se juvenem Florentiæ Auctorem compellasse meminit. Ipse liber editus est iterato sub auctoris vero nomine Anno 1593. in 4. Hamburgi & cum eo alia Juridica.

(1920) *Girolamo* NOMISENTI. Sub personato hoc nomine edidit *Alexander TASSONI* Mutinensis italice *la Tenda Rossa*, *Risposta à i dialoghi di Falcidio Melampodio*. *Ignem gladio ne fodias* In Francofurt. 1613. in 8vo. vide *la Viscera Alzata* Hecatoestes num. VII. pag. 28. (a) & *Crescentio Pepe*. Item *Falcidio Melampodio*.

VII. ALESSANDRO TASSONI, Modanese, Soggetto di talenti squisiti, come, quando il tutto mancasse, ne può far indubitata fede il libro intitolato:

*Dieci Libri di Pensieri diversi d' Alessandro Tassoni*, ne quali per via di *Questiti* con nuovi fondamenti, e ragioni si trattano le più curiose materie Naturali, Morali, Civili, Poetiche, Istoriche, e d'altre facoltà, che sogliono venire in discorso fra Cavalieri, e Professori di Lettere, parte de quali furono dati in luce da *Giuliano Cassiani* in Modona M. DC. IIX. 8. in numero CL. l'ultimo de quali e *Se il Boia sia infame*; che fu tolta via nella Ed. di *Carpi* di tutta l'Opera stampata

ta da Girolamo Valchieri M. DC. xv. 4. ma restituitou nella Ed. Veneta di Marc' Antonio Brasiolo alla spese di Paulo Frambotto M. DC. xxxvi. 4. che fu Prencipe della Rinomatissima Accademia de gli *Humoristi* di Roma: di cui scriue la Vita la famosissima penna dell' Auuocato *Lorenzo Crasso*; diede alle stampe.

*Considerazioni sopra le Rime del Petrarca col confronto de luoghi de Poeti antichi di varie lingue. Aggiuntai nel fine una scelta delle Annotazioni del Muzio ristrette, e parte esaminate. In Modona apresso Giuliano Cassiani, M. DC. x. 8.*

Vscirono contro di questi.

*Risposte di Gioseffo de gli Aromatari alle Considerazioni del Signor Alessandro Tassoni le Rime del Petrarca. In Padoua per Orlando Ladra M. DC. xi. 8.*

Restò piccato il *Tassoni* al maggior segno da queste risposte ancorche modestissime, ne tardò molto à mandar fuori questo libro Pseudonimo.

*Auertimenti di Crescentio Pepe da Susa al Sig. Gioseffo de gli Aromatari intorno alle risposte date da lui alle considerazioni del Sig. Alessandro Tassoni sopra le Rime del Petrarca. In Modona apresso Giuliano Cassiani. M. DC. xi. 8.*

E' l' Aromatario, che non era priuo d' ingegno, e di dottrina, replicò con questi.

*Dialoghi di Falcidio Melampodio in risposta à gli Auuertimenti, dati sotto nome di Crescentio Pepe à Gioseffo de gli Aromatari, intorno alle Risposte fatte da lui alle Considerazioni del Sig. Alessandro Tassoni sopra le Rime del Petrarca. In Venetia per Euang. Deuchino M. DC. xiii. 8.*

Contro questi il *Tassoni* inalberò.

*La Tenda Rossa risposta di Girolamo Nomisenti à i Dialoghi di Falcidio Melampodio Ignem gladio ne fodias. In Francfort M. DC. xiiii. 8. Quando però si nomina Francforti nons' intende di Francfort al Meno Città nella Franconia, ne Francfort all' Odera Città nella Marca di Brandenburgo, ma la Panara nel Territorio Modanese: non offeruato per ancora da Geografi.*

Questo libro hebbe ad essere cagione, che vna lite ciuile si facesse Criminale, e le pene in pugnali si trasformassero: ed io seppi dallo stesso Aromatario, che hauesse apparecchiata risposta al proposito, e me lo confermarono l' Auuocato *Nicolo Crasso*, e il Conte *Maiolino Bisaccioni*, non per ancora Marchese, Comuni Amici.

Del medesimo, pure con nome finto, fù stampata per la prima fiata, che poscia nelle ristampe in qualche parte corretta, si vede.

*La Secchia Poema Eroicomico d' Androninci Melilisonne con gli Argomenti del Canon Albertino Barisoni. In Parigi presso Tuffan. da Bray,*

ala strada di S. Giacomo all' insegna delle Spiche mature M. DC. xxii. 12.

(1921) NONII MARCELLI Tiburticensis, de Proprietate & Differentia latini sermonis ad filium libri citati *Frisio* sub hoc nomine in Bibliotheca Gesner. pag. 636. col. a SOSIPATRI CHARISII esse coniectantur à *Ravio*: quod ad filium scripserit; quod librum V. de Idiomatibus inscripserit. ad *Gesner*. Non. Gemina idem pagina antelimitari Charisii mei, ipsique titulo: Flavius Sosipater Charisius, super scripserat N. M. T. hoc est Nonius Marcellinus Tiburticensis. Hæc Symbola Normanniana.

(1921. α) NONNO Panopolitano Poeta Dionysiaca tribuit *Frisius* in Bibliotheca Gesneri pag. 637. i. e. Saturnalia seu Bacchanalia, in quibus multa de amore & Ebrietate, de laudibus & rebus gestis Bacchi ex Bibliotheca Joannis Sambucus edit. Græce cum Lectionibus & coniecturis Gerardi Falckemburgii Antvverpiæ 1569. apud Plantinum. Verum hæc ALII NONNO, Gigantomachia Auctori adscribit GYRALDUS Dial. V. de Poetis ut notat M. Eschenbach in dissertat. de Poetis Christianis Græcis & Latinis cap. I. §. VIII pag. 8.

(1922) NORBIN, Jean: Jean BRINON. *Baillieri liste des Auteurs deguisez* pag. 580.

(1923) Livii NORINGII nomine per anagramma suum occultans, Julius NIGRINUS, Genuensis Jesuita, scripsit *Dissertationem de Aula & Aulicisimi fuga*. Mediolani 1620 editam. *Alegambe* p. 292.

Julium NIGRONUM vocat *Miræus* Bibliothec. Ecclesiast. Part. II. pag. 207. & Thomas Hyde Biblioth. Bodlej. post L. pag. 12 adde *Sorvellum* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 535.

(1923. α) NORWEGI STUDIOS ut occultent Laurentium NICOLAI Theologiae D. Sacerdotem Societ. Jesu, cujus anonyma prodierit de Reformatione Religionis Christianæ per ministros Evangelicos introducta. Deliberatio a Studiosis Norvvegis proposita. Professoribus Academiae Havniensis die I. Octobris anno MDCLII. docet *Sagittarius* Introductionis suæ posthumæ in Hist. Eccles. p. 418 ex *Sorvello* sine dubio qui ante idem scripserat Bibl. Jes. p. 545.

(1923. β) NOTGERUS seu NOTKERUS, Sigeberto ROGERUS dictus, Episcopus Leodiensis. Ei suppositam esse



(I) *Historiam Episcoporum Trajectensium*, Opus HERIGERI Abbatis Lobienſis, judicat Miræus apud *Caveum* *Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast.* p. 411. (a)

(II) De *Miraculis S. REMACLI* librum duos, NORGERO Monacho Sanct-Gallensi adjudicandos cenſet *Caveus* loc. cit. (b)

(a) *Cave* *Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast.* p. 411.

*Historia Episcoporum Trajectensium, seu Leodiensium (sedes enim Trajectensis Leodium potest translata est) Ejusmodi opus scripsisse Notgerum & Epistola ad Weinfridum Abbatem certo constat. Verum id quod nunc habemus Herigeri Abbatis Lobienſis vera est; si modo recte conjicit Miræus. Historiam eam edidit Joannes Chepeville in rerum Leodic. Historia Leodii 1612.*

(b) *Ibidem* pag. 411.

De *Miraculis S. Remacii libri II. qui eun- dem præ se ferentes autorem, Vitæ Remacii subjicitur apud Surium ibid. in compendium tamen, missis quamplurimis miraculis, a Surio redacti, videndi tædii gratia. Verum Notgerum Episcopum Leodiensem autorem habere non possunt, cum autor Stabulensi Monasterii incensionem (quæ anno 883. contigit) interfuisse testetur. Ad Notgerum forsani- tiorem non male referri queant.*

*Alius enim à Notgero Leodiensi fuit Notgerus Monachus San. Gallensis, qui superiori seculo floruit, atque obiit anno 912. Martyrologii & Sententiarum autor. Extat Martyrologium apud Canisium Tom. IV. p. 701.*

NOTONIANO v. *Vadin.*

(1924) M. Seraphini NUCERINI nomine, Curatoris sui amantissimi, cui seipsum quod debet, se opusculum de Regni Neapolitani Re- gine ad Comitem de Lemos scripsisse, Thomas MPANELLA ipse refert in Syntagmate de- scriptis propriis & recta ratione studendi quod- dam. *Naudæus* Paris. 1642. 8. emisit, Art. 3. p. 2. *Symbola* est *Diecmanniana*.

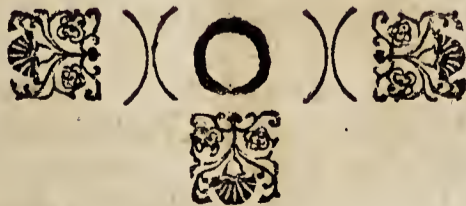
De NULLY v. *Udenius.*

(1925) NUMA SEDULIUS *Coloniensis* edi- dit, præmissa præfatiuncula, aliisque eo facien- tibus, junctim: *Innocentii X. Pontificis Maximi Bullam adversus Cornelii Jansenii, Episcopi quon- dam Iprensis, Propositiones quinq; de Gratia, ejusque Sectatores; una cum defensione Belgarum contra pere- grina judicia, & Bullæ istius receptionem. 1653. in Ci- vitate Libera. Personatus hic editor est Samuel HUNDIUS, Consiliarius Electoralis Saxonicus, ut ex transmissis Symbolis illustris Domini Schröderi Consilarii Cellensis, perdidici.*

(1926) NUYSEMENT de *sale Secreto, Cas- sellis* 651. in 8. De eo sic *Borellus* in *Bibliotheca Chymica* p. 160. & 161. *Nuysement Receveur Ge- neral du Comte de Ligni en Bearnois a fait L' Harmonie & constitution generale du Vmy sel secret des Philosophes & de l'esprit universel du monde, imprimé a la Haye in 8. avec le Cosmopolite. (de quo inter Rhodiana n. 55.) Item un Poeme Philosophique Francois, & des Stan- ces de la verité de la Philosophie minerale, ibid. Item divers sonnets & autres pieces chimiques, qui sont en- partie dans les Muses raliées, & dans Basile Valen- tin François apres les 12. clefs. Item la table de Hermes expliqué par Sonnets, avec son traité du sel, im- pression de Fland. & Paris. Chez Perier 1620. Ejusdem liber de sale latine datus. Nota librum illum de Sale, non ab eo compositum esse, sed truncatum ab ampliori fuisse, tertiam enim tantum partem suo nomine dedit, eamq; alteratam. Extat autem integer Lutetiæ, penes Amicum meum, ferturque etiam reliqua ejus opera, ab alio doctissimo Viro composita fuisse, nempe à Dn. de CANDALE, qui in *Hermetis Pimandrum* scripsit *Commentaria Gallica. Idem Borellus* sub lit. A. p. m. 14. *M.S. Rare, intitulé, Trois livres des Elemens Chimiques & Spagiriques, dont une partie a esté corrompue par Nuysement, qui l'a faite imprimer a son nom, sous le titre du sel du Monde, ex Museo Do- mini Lanovii, Lutetiæ.**

NYSSENUS v. *Gregorius.*

\* \* \* \* \*



## O.

(1927.)



**S**ines OBADIAE unvorgreiflicher Beytrag/ an die bekandte Pia Desideria, beygefügt dem hundertjährigen Bedencken des redlichen alten Theologi. D. Jacobi Andreae in Ulm bey Balthasar Kühnen sel. Wittib/ im Jahr 1678. in 12mo continens cum. adjecta materiaram serie, & aliquibus addendis paginas 276. D. *Élie VEIELII*, Theologi Ulmenfis, Ecclesiarumque earundem Inspector uti intelligo ex literis Domini *Speneri* qui sine dubio & hunc innuit pag. 4. Partis 2dæ der allgemeinen Gottes-Gelehrtheit / ubi scripti hujus Auctorem plerisque notissimum dicit, nomine tamen ejus clarius non expresso.

(1928.) OBERTUS BERNESTAOLIUS vulgavit Ingolst. 1588. scriptum de *Cæde Mariæ*, Scotiae Franciæque Reginae; cujus Auctor *Deckherro* de Scriptis Athespotis est *Robertus TURNELLUS*. Vide p. 188. 189.

OCCULTUS ACADEMICUS vide *Nascosto*.

(1928. α) OCELLA *Tubertus*: *François DE LA MOTTE le Vayer*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 580.

(1928. β) OCTAVE: N-- COSTAR de Lyon. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 580.

(1929.) OCTAVIUS vel OCTAVIANUS Horatianus, est *Theodorus PRISCIANUS*, Medicus Latinus eoque nomine cum aliis editus ab *Aldo*. v. *Lindan*, de Script. Med. pag. m. 500. citatur dubitative à *Paulo Colomesio* Cimelior. litterarior. c. 7. pag. 17.

*Gesnerus* vero in Bibliotheca sua Universali fol. 612. col. a. ex *Othone Brunfelsio*, *Theodorum Priscianum* eundem esse cum *Octavio HORATIANO* confirmat. *Mercklinius* etiam quamvis à *Prisciano* *Octavianum* distinguat *Lindenii* renovati pag. 846. eadem tamen scripta sub *Prisciani* nomine recenset pag. 997. quæ sub *Octavii Horatiani* nomine citat *Gesner*. Bibliothec. Universal. fol. 525. 526. Addit hic *Diecmanniana nota* ut sequitur: *Horatianus* vel *Oratianus*, cujus libros Medicos ante sesquiseculum *Hermannus Comes* à *Nevenar* publicavit v. *Rein*. p. 643. *Vindiciani* celebris Medici, qui *Augustini σὺγγρον* fuit, discipulus *Reines*. p. 644. *Basileæ* Ao. 1532. *Sigism. Gelenius* hujus Th. *Prisciani* libros tres *Phænomenon* *euporiston*, *Logicum* & *Gynæciorum* edidit. *Rein*. p. 508. *Octavium* istum *Horatianum* esse *Theodorum Priscianum*, pluribus docet *Reinesius* Var. lect. l. 3. C. 17. pag. 643. 644. qui

de hoc *Prisciano* jam fuisse egerat præced. Cap. I pag. 508. ff.

OCTAVIANUS v. *Cbiliades*.

OCTAVIUS v. *Cleophilus*.

*Farnesius*.

*Panzirollus*.

(1930) *Francisci* OCTAVII nomine fuso, editos esse *amores* h. e. libellum *Elegiarum* sen *Odorum* XXII. ad *Juliam*, qui sint factus *Bernardini CILÆNII* *Veronensis*, qui *Friderici* I temporibus vixit, testatur *Fabricius*, *Appert* ad *Biblioth. suam Latinam* p. 22.

ODOMENIGICUS v. *Lelonatus*.

(1931) S. ODONI suppositus est *Sermon* de *Cathedra S. Petri*, qui fere totus legitur apud *Leonem* *serm. 3. in anniversario sue assumptionis*, dicta sub fine *plagula* ex *sermone 1. ejusdem S. Leonis* in *natali SS. Petri & Pauli*. Vix una & altera perior sub *sermonis* medium, affuta est ab eo, qui alienum factum *S. Odoni* supposuit; nempe ab illis verbis, *inæstimabilis & immensa usq; ad illud*, (*existiret ascensum*) quem non esse *purpure clavum* *mastrinoculande*, prudens *Lector* facile deprehendet: ve sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. pag. 1. *Sermo* tamen ille tanquam genuinum *Odonis* citatur à *Caveo* *Hist. Literar. Script. Ecc.* p. 406. v. in *Adone*.

(1932) ODONI MORIMUNDENSIS Abbati tributæ

(I) *Expositiones Morales & Mysticæ* super *divinos Textus tam Veteris quam Novi Testamenti* ODONIS MORIMUNDENSIS esse censentur à *Carolo Vischo* Bibliothec. *Scriptorum S. Ordinis Cisterciensis* pag. 254.

(II) Eidem *Odoni Morimundensi* adscriptum *Chronicon* apud *Voss*. de *Histor. latinis*, ODONIS FRISINGENSIS, qui & antea *Abbas Morimundensis* fuit, assignatur à *Carolo Vischo*. cit. (a) adde *Sandium* in *notis ad Voss*. pag. 319. (b)

(a) *Carolus Visch*, *Biblioth. Scriptorum S. Ordinis Cisterciensis* p. 254.

*Oddo*, sive *Odo*, *S. Abbas Morimundi in* *gobardia*, *Dioecesis Mediolanensis*, vir in *divinis literis eruditissimus*, scripsit, in *divinam scripturam* *Sermones* 56. adeo mellitos, tantaq; dulcedine ple ut *legentibus* mox appareat, *Auctorem Sanctissimi Bernardi* *spiritu donatum fuisse*, dum eosdem dictaret. Ex *in eodem Morimundi canobio*, & etiam apud *Reinesium* *diffinitio*

*diffimum Vghellum Romæ qui propediem eos vulgabit in Bibliotheca sua Cisterciana (quam præ manibus habet) una cum aliis plurimis operibus à personis conscriptis hætenus incognitis. Floruit Odo circa annum Domini 1176. Obiit vero (ut in Necrologio ejusdem cœnobii notatur) 24. Decembris.*

(b) Sandius in Notis ad Voss. pagina

319.

Præter alia etiam Chronicon condidit.) Si hoc opus est Odonis Frisingensis, (qui etiam fertur fuisse abbas Morimundi, diœc. Lingonensis in Burgundia, & obiisse a. 1159. postquam a. 1138. ex abbate Morimundi fuerat electus Episcopus Frisingensis,) ut arbitratur Vilchius, utique hic autor historicis minime accensendus est.

(1933.) ODOMENIGICO Lenonoti. Sub personato hoc nomine edidit Gio. Domenico OTTONELLI scripta duo

(I) Della Christiana Moderatione del Teatro libri V.

(II) Trattato di Pittura, & Scultura, & abuso loro in 4to testante La Fisiara Alzata Hecatostes n. LVII. p. 63. (a)

(a) LVII. GIO. DOMENICO OTTONELLI da Fanano Antagonista à Comici osceni. Come che la Verità ignuda mal si vegga, senza riceuer scandalo da si fattarazza di gente: Egli la volle far rimirare ta'e quale; ma però preso in prestito il nome del Signor Odomenigico Lenonoti. Titolo è Della Christiana Moderation del Teatro Libri V.

Trattato di Pittura, & Sculture & abuso loro. Sono stampati in Fiorenze da Gio: Antoni Bonardi e'l terzo solo da Luca, & Alessandro Lagi. 4.

(1934.) OECOLAMDIO male tributum Ratramni, de Corpore & Sanguine Domini librum, & propterea inter prohibitos in indice Tridentino reatum notant Acta Erud. Lips. 1686. pag. 554. (a) & 1687. p. 44. (b)

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium 1686. pag. 554.

Ratramnum, cujus librum de Corpore & Sanguine Domini a Sixto Senensi perperam Johanni Hauscheio seu Oecolampadio tribui asserit, ridendum simul opinans Latinum Latinium, qui se oblectionem ejus libri à Pœnitentiario absolvendum curavit.

(b) Ibid. 1687. p. 44.

Equidem Ratramni de corpore & sanguine Domini librum, jussu Caroli Calvi Imperatoris seculo nono conscriptum, Sigebertus Gemblacensis & Johannes Trithemius ceu placitis Ecclesiæ Catholice conventissimum laudaverant. Imo anno adhuc 1526. Johannes Fischerus Episcopus Roffensis, cum Johanni Oecolampadio suos de Sacramento Eucharistiæ libros poneret, inter ὁμοψήφους Paschasii Ratberti, (quem transubstantiationis parentem esse, communis Reformatorum sententia est,) Ratramnum recensuerat. t, cum anno 1532. Colonia typis fuisset exscriptus, qui que dum solius calami beneficio superstes fuerat, edi-

tionemq; curassent Protestantes, ac in suis contra Transubstantiationem disputationibus creberrime testem illum vocarent, suspicio Pontificiis subnata fuit, abortum hunc esse Oecolampadii, qui sub illustri Ratramni nomine virus suum, quo occulatus, eo perniciosius spargere voluisset. Hinc a Censoribus Tridentinis inter libros prohibitos relatus, & à Sixto Senensi, Claudio Espenæo, Claudio de Saintes, Clemente VIII. R. P. Bellarmino, Quiroga, Sandovallo, Alano Cardinalibus, pro suppositio ac pernicioso agnitus fuit.

(1935.) Joannis OEDICKHOVII Nemetis nomine, Conciones binas funebres, alteram in Illustrissimi Archiepiscopi Moguntini, Joannis Suicardi, alteram in Georgii Friderici, itidem Archi-Episcopi Electorum exequiis habitas, lingua patria, id est, Germanica publicavit, Joannes Erhardus, sive Reinardus ZIEGLERUS, Jesuita Germanus, Alegamb. pag. 238.

(1936.) Claudii OERNHJÄLMS Historiæ Sveonum Gothorumq; Ecclesiasticæ libri quatuor priores Stockholm. 1689. 4to. Sunt ejusdem Auctoris qui sub ARRHENII nomine Vitam Svecici Herois Ponti de la Gardie consignavit. vide Monatliche Unterredungen 1691. p. 782. Nimirum Svecicum Oernhjalmii nomen in Latinum Arrhenii mutatum est, quod monere hic, nostrarum esse partium duximus, ne quis hos Autores pro diversis habeat. Ipsa Historia, una cum Addendis & Copiosissimo indice continet pag. Primus 726. liber capita habet 27. Secundus 6. Tertius 23. cui adjunctæ Appendicis loco Leges antiquæ Ecclesiasticæ capitibus XXII. Quartus continet Capita IX. Operi subjunctæ in fine Musarum Upsalien-sium Pietas constans foliis octo.

(1937.) Joannis OINOTOMI nomine, apud Italos aliquoties, sed mire castratos, Joannis SCHNEIDEWINI ad Institutiones Juris commentarios in folio, Venetiis impressos videre memini in folio & aliis formis. Item Lugduni in Gallia nitidissime in quarto. Hoc factum, ut alius videretur esse Auctor, quam ex protestantibus unus. Hic auctoris verum nomen Græce est expressum. Ita margo Masticrianus.

(1938.) Magni OLAWSONI Utpyding yfor vvigly ling Kroka refs ap. Wormium Monum. Dan. non illius est, sed WORMII citius, aut ISLANDI CUJUSPIAM. Jon. Rugman. GREINIER or GAMULO Langn. 6, 7, 10. Hæc Symbola Normanniana.

(1939.) OLDCORNUS est HALLUS Jesuita Particeps parricidii pulverarii vide Burhil. contra Becan. pag. 21. Casaubon. epistol. 190. & White defence of the Way p. 83. indicante Symbola Normanniana. Alegambe & Sotwel de Halli nomine penitus silent.

(1940.) Timotheus OLDMAYN, cujus nomine citatur in Biblioth. Bodlej. post N. pag. 18. Sermon on Psalm, XXXIX. 11. Lond. 1619. 8vo nnn 2 adeo

alco nomine vocatur PRICKE, ut notat Thomas Hyde *loc. cit.*

OLENIX v. du Bourg.

OLENIX v. du Montsacré.

OLIVA v. de Bituris.

(1940. a) OLLEMIRI *Pedis Admiranda* typis vulgata Ao. 1666. Argentinae in 12. Hujus partus Obstetricator fuit Daniel Guilielmus MOLLERUS PP. ut Altorfio ipse ad me scribit 1690.

OLMERIUS v. de Micheli.

OLYMPIUS v. Nemesianus.

(1941.) OMNI BONO, *Commentario*, in Valerium Maximum, PALLACINI cujusdam imperiti hominis nugas, à Doctissimo viro Calphurnio damnatas, ut venalior fieret editio, ascripsere Typographi. Oliverius Artigan. Praefat. Val. Max. Venet, 1491. fol. Pet. Brutus epist. ad Oliver. operi praemissa. Hæc *Symbola Normanniana*.

(1942) ONANTIO ATEGA *Anagrammaticam* Involucrum est Antonii de GAETA, qui edidit Italice *Breve Discorso per la riformaione della Bolla Gregoriana*. Docente Toppio Biblioth. Neap. p. 28.

ONATINUS v. *Mirtens*.

(1943) Reinardus ONESIMUS Lycovindanus seu potius qui sub hac larva latet, Antonius REISERUS Augustanus Th. Licentiatu & Pastor Hamburgensis Jacobæus, edidit Erinnerung von den Urfachen der Neubekehren in Ausburg wieder P. Christoph. Otten, Jesuiten und Thumb-Prediger daselbst. Anno 1662. 8vo. Huc usque *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

(1944) ONITHONEM, cui *Chronicon Romanorum Pontificum* adscribit Vossius de Historicis Latinis lib III pag. 715. Eundem esse cum BONIZONE Episcopo Sutrinæ, conjicit Sandius in Notis ad Vossium pag. 353. (a) Ab Hoc enim conscriptam esse Epitomen de Gestis Pontificum restatur Lambecius Comm. de Biblioth. Cæsar. lib. II. cap. VIII. pag. 799. (b) qui eum & BONISUM, BONINUM, BONIZZUM imo & DOMNIZONEM appellari notat p. 795. sqq.

(a) Sandius in Notis ad Vossium pag. 353.

*Autor iste non est incerta ætatis, sed est Bonizo, episcopus primò Sutrinus, post Placentinus, interemptus anno 1089. Is enim scripsit Chronicam de gestis Romanorum Pontificum usque ad Urbanum II. creatum anno 1088. In cujus operis fine ipse, referente Lambecio lib. 2 de Bibl. Vindob. cap. 8. memorat, se quoque alios duos libros de Romanis Pontificibus contexuisse,*

*nempe primum de gestis Benedicti IX. sequentiumque Pontificum, usque ad decessum Gregorii VII. Secundum de gestis Urbani II. Chronicon ipsum nonnunquam appellatur de gestis Romanorum Pontificum & Imperatorum. Autor jam dicitur Bonitus, jam Boninus, jam Bonitius: Lambec. lib. 2. Bibl. Vindobon. Ughellu vocat Bonizzum, Bonitium, Bonizzonem. At error in nomine, quo Onithon dicitur, inde videtur originem traxisse, quod prima litera B. credita fuit Beatitudinem esse indicium.*

*Pag 309. post l. 22. add. Ibid. DOMNIZO) Præterea scripsit Soluta Oratione Cod. MS. in quo de Theobaldi, episcopi Aretini, castitate, aliisque virtutibus agit, ubi & quaedam habet, quæ in Vita Matildis metrica extant.*

(b) Petri Lambecii Comment. de Biblioth. Cæs. lib. II. cap. VIII. pag. 799.

*Hucusque Bonizonis illa Epirome Historia Pontificum Romanorum, quæ Decretorum Ecclesiasticorum libris septem, ab ipso collectis, Præmii loco præfixa est. Hæc igitur sunt illa Chronica Bonizonis, sive, ut idem alias corrupte appellatur, Bonisii de Gestis Pontificum Romanorum, quorum Martinus Polonus in Chronici sui præfatione meminit his verbis: Compilavi autem præfens Opusculum ex Scriptis Titi Livii, ex Chronicis Orosii, ex Chronicis Damasi Papæ de Gestis Pontificum, Ex Chronicis Bonisii Episcopi Sutrinæ de Gestis Pontificum; ex Chronicis Pauli Romani Diaconi &c.*

(1945) ONKELOS interpres Chaldaicus Pentateuchi, Idem AQVILÆ PONTICO Profelyto primum Christiano demum & Judaico, Hieronymo in Jeshaja. VIII. apud Mayer. Philol. II. pag. 142. 182. Bellarmino lib. I. de Verbo Dei cap. III. Apud Mayerum loc. cit. pag. 184. Midretio Antiquit. Hispan. pag. 149. Ravio not. Marg. ad Hottinger. Anti Morin. 35. a. Balmej. Gram. 172. Sunt autem Diversi, quardo & spatio 200. annorum distent. Mayer Philol. II. pag. 183. 184. Hottinger. Thesaur. Philol. 258. 378. Methurg. 105. Compend. Theol. Juc. 232. Antimorin. 79. Hæc *Symbola Normanniana*. Alias CHALDAICÆ PARAPHRASES BBLICÆ duæ, notæ sunt illius linguæ peritis: quarum altera in Pentateuchum altera in Prophetas: tribuiturque Rabbino ONKELOS prior; at posterior Rabbino JONATHAN quorum ille AQVILA hic THEODOTION nonnullis habetur Appellatur THARGUM Hebræis, quod paraphrasin significat. Ejus editio nobis inspecta Pauli Fagii in fol. Argentorati 1646. in præfatione ad lectorem legi omnino meretur (a) Doctissimus tamen olim Scholarcha meus, Pastorque ad D. Jacobi & amicus honoratissimus D. Antonius Reiser in der Kurzen Biblischen Anweisung zu Kirchen Buche pag. 54 90. 92. item in seinem Sabbathischen Licht und Recht pag. 35. 64. plurimos de his auctoribus etiamnum dubitare scribit. Nominem Jonathanis filii Uziel expresso Tremellius in XII. Prophetas minores paraphrasin Chaldaicam latine edidit 8. Heidelb. 1567. Lipenius in Bibl. Real. Theolog. p. 146. a. memorat Franc Tayleri Angli Thargum Hierosolymitanum in V. libros Legis, latine Londini. in 4. editum anno

1649. — Idem citat *Waltoni* Apparatum Bibliorum pag. 270. ubi agatur de Chaldaicis versionibus plenius. Is est suo prænominē *Brianus* Episcopus Cestrensis, cujus sunt Prolegomena ad Biblia polyglotta Prolixe etiam de Versionibus Chaldaicis agit *Wharton* Auctario Historiæ dogmaticæ Jac. *Usserii* de Scripturis & Sacris Vernaculis pag. 315. & 316. ubi rationes versionis librorum Bibliorum Chaldaicæ expendit (b) & pag. 307. ubi speciatim de *Onkelosii* & *Jonathanis* translationibus agit. (c) quibus pag. 406. jungit aliam factam ex Græco D. *MAKCO* vulgo adscriptam. (d) Ex quibus omnibus patebit, dubiam admodum esse ætatem *Onkelosii*. His omnibus superadde *Heidegg.* Hist. Patriarch. Tom. I. Exercit. 5. §. 31. fine. pag. 191. (e) & Exerc. 9. th. I. pag. 254. (f) item *Beyerum* in addit. ad *Seld.* de Dis Syris p. 183. ad lib. I. cap. I. (g)

(a) *Paulus Fagius* in præfat. ad lectorem super *Targum* a se editum p. 1. & 2. Constat enim cum ex Hebræorum, tum Latinorum scriptis, hunc nostrum *Paraphrasten* Chaldaicum, quem *Onkelos* appellant, cui translatio Pentateuchi adscribitur, filium fuisse sororis *Titi Imperatoris*, nec diu post devastationem secundi templi *Paraphrasin* suam conscripsisse. Alterum vero *Paraphrasten*, quem *Jonathan* filium *Uzielis* vocant, cui Prophetas tribuunt, ante devastationem templi sua scripsisse. Tametsi sint, qui velint utrumq; tota Biblia in linguam Chaldaicam transtulisse. Sed audiamus hæc de re testimonium doctissimi *Viri Galatini*, qui libro primo de arcânis Catholicæ veritatis contra *Judeos* c. 3. sic scribit: Per idem ferme tempus, anno scilicet ante Christi natalem, circiter secundo & quadragesimo, *Jonathas Uzielis* filius, *Hillelisque* auditor atque *Simeonis justii*, qui Christum infantulum suscepit in brachiis, condiscipulus, totum *Vetus instrumentum*, in Chaldaicam vertit linguam atque exposuit: ita sensum e sensu traducens, & ita obscurissima quæque exponens vocabula, ut quæcunque de *Messia* dubia, & latenter scripta erant, certa atque clarissima reddiderit: adeo, ut ejus editio non tam interpretatio, quam glossa atque expositio videatur. Quam Hebræi *Targum* i. e. translationem nuncupant. Tantæque apud eos est autoritatis, ut non solum ei contradicere nemo audeat, sed non minus quoque fidei, quam ipsi textui passim omnes eidem adhibeant, tum ob viri sanctitatem ac peritiam, tum maxime ob ipsius interpretationis expositionisque veritatem. Ideo quotiescunque aliquid ambiguum, aut difficile intellectu in textu sacrorum Bibliorum inveniunt, semper ad eandem translationem recurrunt. Unde de eodem *Jonatha* ( ut in בבה בתררה *Bava Bathra* legitur ) dixerunt Magistri, quod in hora, quâ eidem editioni & expositioni vocabat, si musca, aut quodcunque volatile, super eum vel super chartam volasset, illico absque ulla ejus, aut chartæ læsione cœlitus exurebatur. De *ONKELOS* vero paulo post sic scribit. Tota procul dubio Biblia *Jonathas* in Chaldaicum, ut prædixi, transtulit: sed translatio ejus in Pentateuchum rarissima est: idcirco ab iis, qui eam non viderunt, negatur. Ego

vero ipsam semel vidi, quæ sic incipit: — — מן ארעה ברה יית שמיא וית ארעה Ea vero, quæ *ONKELOS* est, sic: בקדימן ברה יירי שמיא וית ארעה. Hic etiam *Onkelus* tota Biblia in Chaldaicum vertit, atque exposuit. Cujus editio atque expositio, quamvis nunc præterquam in Pentateuchum vix alibi reperiatur, non minoris tamen apud *Judeos* est pretii, quam illa, de qua nunc meminimus, *Jonathæ*, quam etiam *Targum* appellant, quod Chaldaica quoque sit, sicut & illa, etsi utraque Hebræicis scripta sit elementis. Hactenus ille. Non desunt porro, qui putant, *Onkelum* fuisse quem nos *Aquilam* vocamus, quod sit nonnulla nominum affinitas. Et *Jonathan* *Theodotionem* fuisse, eo, quod idem etymon utriusque nomini sit. Quod enim Græcis *Theodotion* DEI donum significat, idem quoque & Hebræis ינתן *Janathan* compositum scilicet vocabulum, ex ירה *Jah*, quod Deum & נתן *Nathan* i. e. dedit significat. Hinc ינתן *Janathan* i. e. DEUS dedit, vel Dei donum. Sed hæc per conjecturam (ut opinor) tantum à quibusdam dicuntur.

(b) *Heinr. Wharton* Auctar. Histor. Dogmat. J. *Usserii* de Scripturis & Sacris Vernaculis, p. 315. & 316.

Ex more isthoc apud *Judeos* recepto factum est, ut plures *S. Scripturæ* Versiones Chaldaicæ procuderentur & scriptis commissa evulgarentur. Integrum enim publico Lectori fuit interpretationem legis seu ex tempore fusam seu ex scripto recitatam in Synagogis dare. Atq; adeo scriptam exitisse Pentateuchi versionem Chaldaicam & in usu *Judeis* fuisse etiam ante reditum à Captivitate *Babylonica* non immerito conjicit ipse *Bartoloccus*, cum in ipsa Captivitate *Babylonica* populus *Hebræus* Chaldaice loqui didicerit, relicta lingua *Hebræa* & in Chaldaicam commutata, in quam & Pentateuchus *Hebraicus* translatus est, in linguam scil. vernaculam & ab omnibus intellectam. Versiones istæ à *Judeis* dictæ sunt *Targumim* seu *Paraphrases*, quæ tamen plerumque Translationes sunt satis justæ, plurimæque hodiernum extant in omnes *S. Scripturæ* libros, exceptis *Daniele* & *Ezra*, qui cum Chaldaicè serè scripti sint, Chaldaica interpretatione non egebant. Inter has binæ Antiquitatis speciem præ se non vanam ferunt, una in Pentateuchum, quæ *Onkelii* dicitur, altera in Prophetas omnes, quæ *Jonathanis* *Ben Uzzielis* adscribitur. Utraque circa Christi tempora confecta censetur. Certè antiquas admodum esse & longè ante *Talmudem* factas, insignis linguæ Chaldaicæ puritas, qua *Talmudem* longè superant, demonstrat. Habetur utraque in Editione Bibliorum *Veneta* *Danielis* *Bombergi* secunda & tertia, in editione *Antverpiensi* *Arie Montani*, *Parisiana* *Michaelis de lay* anno 1645. & *Londinensi* *Waltoni* 1657. Recentius est *Targum* Pentateuchi *Hierosolymitanum*, quod ab incerto auctore compositum est dialecto eadem, qua & *Talmud*, sc. *Syro-Hierosolymitana*, qua post excidium Templi usi sunt *Judei*. Eodem tempore, quo & *Talmud* scriptum fuisse vult *Elias* in *Methurgemans* sc. trecentis post excidium Templi annis: *Buxtorfius* & *Walthonus* paulo post *Talmud* (quod in illo citatur) sc. quingentis post Christum natum annis. Excat in Tomo 4. Bibliorum Polyglottorum *Londinensium*. Paulo inferioris ætatis esse videtur *Targum* in *Hagiographa*, quod *R. Jose* seu *Josepho cæco* inscribitur. De auctore tamen hæc adeo constat. Lingua *Syro-Hierosolymi-*

lymitana utitur & à Sixto Senensi circa annum Christi 400. à Buxtorfio circa annum 600. confectum putatur. Reperitur in editionibus omnibus Bibliorum supra memoratis. Porro Jonathan Ben Uzzielis dicitur scripsisse etiam Targum in Hagiographa, quod interit, & aliud in Pentateuchum, quod sub illius nomine prodiit à Judæis editum Hanoviae 1591. & à Manasse Ben Israel 1640. & in Bibliis Londinensibus, Tom. 4. Verum istud Jonathani ne utiquam deberi censent Criticorum Pars potior. Atque præterea innumera fuerunt Targumim (R. Akilas enim scripsit Targum in Prophetas & Hagiographa ut alios taceam) ex quibus quadam penitus interierunt, aliquorum fragmenta supersunt, nonnulla MSS. delitescunt. Prodiit nuper in Germania typis excusa Paraphrasis Chaldaica in primum librum Paralipomenon. Parem in secundum etiam se aliquando edituros spondent Typographi. Iste enim in prioribus Paraphrasibus deerant. Antiquiores enim Judæi libros Paralipomenon, eo quod in libris Regum fere toti contineantur, Chaldaice interpretari insuper habuerunt.

(c) Idem p. 307. Cap. I.

Neque desunt Eruditi, qui Onkelon, Jonathane, & hujusmodi alios Doctores, longe inferioris ætatis, quam quæ à Judæis ponitur, esse contendunt; atque eorum Paraphrases multis post Christum seculis confectas autumant. Mihi potior videtur sententia Paraphrases ipsas revera antiquas esse; authorum nomina iis pro lubitu apposuisse Judæos. Ut ut sit, & in his & in aliorum Rabinorum, (quos testes adhibet Cl. Usserius) Historia texenda non parum discrepant ipsi Judæi, quique Judæos sequuntur, Christiani. Plures Onkelon æque ac Jonathane Christi tempora præcessisse, saltem illi coævus fuisse, volunt: Alii, quorum sententiam refert Usserius, illum Titi Imperatoris nepotem faciunt (ea est enim Judæorum mendacum ambitio, ut fere omnes Rabbinos suos Romanis Imperatoribus consanguineos fuisse jactitent) Quidam illum magni Gamalielis familiarem ponunt, cujus proinde exequias superstes curaverit. Nonnulli denique eundem cum R. Akila, (qui sub Antonino Imperatoris floruisse vocatur) alii eundem cum Aquila Pontico (qui claruit circa annum 130.) fuisse asserunt. Nec minor equidem autorum dissensio de Jonathane; quem pars Scriptorum potior Onkeli condiscipulum fuisse tradunt: alii tamen integras tres ætates illis interponunt, adeo ut Hillel præceptor fuerit jonathanis & Joannis Ben Zaccai, Joannes iste præceptor R. Eleazaris & R. Josue, quibus discipulus fuisse dicitur Onkelos. Recepta est opinio Jonathane triginta ante Christum natum annis paraphrasin suam elucubrasse; cum tamen nonnulli eundem cum Theodotione (qui vixit anno Christi 180) fuisse ponant. Longum esset, si varias Scriptorum de reliquis, qui à Cl. Usserio laudantur, Doctoribus Hebræis sententias in medium proferrem. Id solum adnotandum duxi, illorum testimonia ex Pirke Aboth fere omnia produci, adeoque incertæ admodum fidei esse. Liber enim iste, quamvis non contemnende sit ætatis, ab audaculo tamen quodam Judæo est compositus, qui sententias veterum Doctorum traditione perpetua conservatas scripto consignare præ se ferens, lectoribus fucam facere merito censeretur. Novimus enim quam fluxa fidei sit traditio; quæ cum ubique anceps & lubrica sit, apud Judæos plane adulterina est & commentitia. Majoris forsitan momenti sunt testimonia, quæ ex Talmude judaico adducta sunt, licet ipsa etiam sint merito suspecta. Neque enim ante annum Christi 505. finitum esse Talmud constat;

ante centum plus minus annos à Rau Ascè, Scholæ (ut fertur) Babylonice Rectore, inchoatum. Hucusque autem sententias Doctorum incorrupta traditione transmissas fuisse parum credibile est. Denique quod quartum Esdræ librum ab Usserio citatum spectat; iste falsario quodam Judæo longe post Christi tempora confectum videtur.

(d) Idem p. 460.

Duplex extat versio S. Scripturæ in linguam Syriacam sive Chaldaeam (unica enim est lingua diversitamen characteribus exarata) Altera ex Hebræo facta, quæ simplex & antiqua vocatur, altera ex Græco recentior. Antiqua solummodo in divinis Officiis hodie utuntur Maronitæ. Factam esse à Thaddæo aliisque Apostolis tempore Abgari Regis ex Syriacis Scriptoribus ostendit Abraham Eccbellensis. Eandem tamen, saltem ex parte, conditam esse tempore Salomonis in gratiam Hiram Regis Tyri, reliquam cura Thaldei cæterorumque Apostolorum tempore Abgari Regis, plerique à Syriis contendunt. Apud alios tamen Syros constans viget Traditio à D. Marco factam esse. Ut ut id certum est temporibus Apostolorum factam fuisse, antequam Canon N. Testamenti communi Ecclesiarum consensu confirmatus esset. Unde fit, quod Epistola 2a. Petri, 2a. & 3a. Joannis, illa Judæ & Apocalypsis in ea omittantur. Prodiit Novum Testamentum istius versionis à Widmanstadii editum (de qua editione vide Cl. Usserium, cap. 8. Sect. 1. & in editione Bibliorum Antverpiensi Ariæ Montani Ultrumque Vestimentum, aliquoties, mutilum in Bibliis Parisiensibus Michaëlis Faji, integrum in Londinensibus Phylottis Waltoni.

(e) Joh. Henr. Heideggerus in Hist. Patriarch. T. I. Exerc. 5. §. 31. fine. p. 191. Jonathan Uzzielis.

Felicius allegasset (Bonfrerius) cum Marino Targum Jonathæ Uzzielidis, quanquam lippis jam & tonsoribus notum est, paraphrasin in Pentateuchum, quæ Jonathani Uzzielidi tribuuntur, non verè Uzzielidis esse, sed Thalmudistæ cujusdam recentioris, qui totum illud opus suum Thalmudicis fabulis collutivavit.

(f) Ibid. Exerc. 9. Th. 1. p. 254.

Hoc cum ignoraret ille Pseudo Jonathan alique posteriores Thalmudistæ cæco errore vocem illam indiderunt Enocho.

(g) Beyer in Addit. ad Selden. de Di. Syris p. 183. ad l. 1. c. 1.

In Targumim post. Hierosolymitanis, qualia sunt Onkelosi & Pseudo-Jonathanis &c.

(1946) ONUPHRII nomine, testante Leone Allatio de Apibus Urbanis p. 66. 67. & ex eo Carolo Viseo Biblioth. Cisterciens. p. 71. scripsit Christophorus BORRI, Italus, ex Jesuita Monachus Cisterciensis, nonnulla.

(1947.) OPALENUS, Lucas: Paulus NÆORELLUS. Bailleti liste des Auteurs de guisez p. 580. scripsisse autem de officiis indicat Symbola Dorniana.

(1948.) Constantini, OPELII de Fabrica Trivernum Meibomiana Eleutheropoli 1672. 4to est

est **Johannis SCHEFFERI**, indicante *Symbola Normanniana*. Eadem habent *Daumiana & Molle-riana*. Iplius testimonio *Schefferi*, qui in *Svecia* iterat. pag. 296. inter sua opera refert editam *Eleutherop. An. 1672. in 4to. Epistolam Constantini Opelii ad amicum de fabrica Triremium Meibomianarum.*

OPORINUS v. *Grubinus.*

(1949.) **OPPORTUNO** *Atademico Filarmonico*. De hoc la *Visera Alzata Hecatostes n. LVIII. p. 59. ita:*

III. **GIOVANNI BONIFATIO** da Rouigo stampò sotto 'l nome dell' *Opportuno Accademico Filarmonico.*

*Montano Fav. Past.* In *Vicenza* presso *Domenico Amadio M. DC. XXII. 12.*

*Nicasio Fau. Frag.* In *Rouigo* presso *Dan. Bissar- cio M. DC. XXIX. 4.*

*Raimundo. Fau. Tragicom.* Iui come sopra. *M. DC. XXII. 12.*

Si nota da *Monignor Allacci* nella *Dramaturg. Ind. II. p. 465.* Veggasi *Monignor Giacomo Filippo Tomasi* nelle *Vite de gli Huomini Illustri* pag. 324. tralasciando solamente la *Sopherotomia.*

(1950.) **OPTATUS** *Ductor* est *Jacobus MUNFORDUS* docente *Sorvello* in *Syllabo* an- ym. *Biblioth. subjecto p. 838. sed in Contextu* peris hac de re *silet. p. 380.* Ergo pleniora ex- ectamus à *Baillieto* eum promittente *liste des* uteurs *Degvifez* pag. 549.

(1951.) **OPTATUS GALLUS**, qui li- rum de *cavendo Schismate* 1640. *Parisiis* edidit, elare videbatur *Deckherro* de *Scriptis Adespotis* 267. *Cardinalem RICHELIIUM*, quo nomine orrigitur à *Petro Balio* subjunctæ *Epistolæ* p. 385 erum *Auctorem* non detegente. Esse autem il- um *Carolus HERSENIUM* ex *Vita Johannis* torini p. 53. 54. *Symbolæ Normanniana & Tenzeliana* a) docent. Ex *vita Morini* verba adducit *Jo. Alb.* ber *Decad. Decadum n. 86.* (b) *Accedit Baille-* us in *Catalogo Auctorum Personatorum* pag. 58. v. *Gallus.*

(a) *Symbola Tenzeliana.*

*Optati Galli liber de cavendo Schismate, Parisiis* n. 1640. *editus, quo de peculiari Gallie Patriarcha cre-* ndo agitur. *Etenim non solum Emanuel à Schel-* rate *P. 1. Antiquitatis Illustratæ Dissert. II. cap. V. n.* 44. *prolixè recenset fulmina, quæ in miserum illum* uctorem *tum conjecerit Clerus Gallicanus: verum huc* uoque *digitum intendit auctor libri de libertatibus* cclesiæ *Gallicanæ in Actis Eruditorum mense Mayo* n. 86. *recensitus, qui bene monet, opinionem de* ffectato *illo Patriarchatu conceptam in plurium animis* dbuc *residere, & sub obscuris quandoque rumoribus re-* vvari: *Siquidem hoc ipso anno talia ex Galliis perscripta* nt, *de Cardinali Estræo ad Patriarchæ Gallici fastigium* ebendo. *Sed nomen Optati Galli nullibi inveni, præ-* rquam *apud auctorem vitæ Morini (quem Richardum* monium *esse conjicio) Antiquitatibus Ecclesiæ Orienta-* s *Londini & Lipsiæ editis præfixa. Is enim cum alia*

*notatu dignissima de personato illo Optato habet, tump. 53.* 54. *monet, eum fuisse Parisinum Presbyterum, no-* mine *Herfenium, hominem cerebrosum.*

(b) *Alb. Faber Decadum. num.* LXXXVI.

*Optatus Gallus de Cavendo Schismate est Herfenius* Presbyter *Parisinus, homo cerebrosus, judicii pan-* ci, *vehementissimus concionator, quique in congrega-* tione *Oratorii Parisiensis vixerat &c. vide vitam Morini* pag. 54.

**ORÆUS** v. *Rboneus.*

**ORANIE** v. *Amadis.*

**ORASIUS** v. *Tubero.*

**ORATOR** v. *Julius.*

(1952.) *Nicolaus ORESMIO* adscriptam vulgo *Versionem Biblicorum Gallicam* esse eandem cum *Petri COMESTORIS Historia Biblica à Guis-* cardo *MOLINÆO* Gallice versa docet *prolixè* Richard *Simon* cap. xxviii. del' *Histoire critique* des *Versions du Nouveau testament*, unde pau- ca *expag. 319. & 323. sub lit. (a) excerptimus,* quibus addi possunt ea, quæ in *scripti hujus* re- censione *hac de re observarunt Acta Erudit. Lipsiens.* (b) 690. p. 133.

(a) *Richard Simon* Cap. XXVIII. de *l'Histoire critique des Versions du Nouveau* Test. p. 319, & 323.

*D'ou il paroît que Guiars Des Moulins n'a fait* autre *chose que mettre en François le Livre de Pierre* Comestor, *& non la Bible entiere.*

*Pag. 323. Mais il se pourroit attribuer à ce Prin-* ce *ce qui n'arriva que sous Charles VIII. qui fit faire, com-* me *il a été remarqué cy dessus, une nouvelle Edition de* la *Traduction de Guiars des Moulins. Il n'y a gueres* d' *apparance que si Oresme avoit traduit de nouveau la* Bible *en François, on eût publié sous Charles VIII la* Version *de Guiars Des Moulins. Ce qui me fait conje-* cturer *que cela est arrivé ainsi, c'est que dans l' Exem-* plaire *qui est chez le Roy, imprimé sur de beau parchemin,* on *voit à la teste du Livre un Chanoine en surplis, & avec* son *aumusse sur son bras, qui presente une Bible à Char-* les *VIII. Oresme a esté Chanoine de la Sainte Chapelle,* & *Doyen de Roüen, avant que d'estre Evêque de Lisleux.* De *plus, avoir examiné la figure du Chanoine qui est au* commencement *de l' Edition publiée sous Charles VIII. j'ay trouvé que c' étoit Guiars des Moulins qui a esté* Chanoine, *& qu' on a représenté à la teste de cette Ver-* sion *dont il estoit l' Auteur. Il ne faut point chercher d'* autre *Chanoine que luy, & il se fait reconnoître luy mê-* me *par ces paroles qui sont à la fin de son Prologue. En* l' *an de grace mil deux cens quatrevingt & onze au* mois *de Juin auquel je fus né & en quarante ans* accomplis *commencai ces translations & les* eus *parfaites en l'an de grace mil deux cens no-* vante *& sept au jour S. Remi que fus eslu & fait* Doyen *de S. Pierre d' Aix dont j' estoye Chanoine.* On *a aussi représenté à l' entrée de cette même Edirion* Pierre *Comestor en habit de Docteur avec sa*

*fourreure, une toque à sateste, & un Livre ouvert devant luy.*

(b) Acta Erud. Lips. A. 1690. p. 133.

*Sigillatim (Richardus) Simon (in Histoire Critique des Versions du N.T.) statuit, Nicolaum Oresmium mortuum A. 1377. nullam versionem Bibliorum concinasse, ut ut id, post alios, Anonymus ille asseveret, cujus librum ad Acta 1689. p. 177. retulimus, quemq; Antonium Arnaldum vulgo credi, ex Critici nostri relatione competentum habemus. Versionem vero illam, quæ Oresmio tribuit communiter, non esse aliud quicquam præter Petri Comestoris historiam Biblicam, a Guiscardo Molinaeo ao. 1297. Gallice versam.*

(1953) ECCLESIAE ORIENTALIS nomine CYRILLUS LUCAR, Propriam suam Confessionem edidit quam tamen potius Religionis Calvinianæ Sciagraphiam ope LEGATORUM ANGLIÆ & HOLLANDIÆ compositam dicit *Autor Religionis Ecclesie Orientalis in capite Transsubstantiationis, ut indicant Nouvelles des Lettres, Août 1687. p. 800. memorabilia sunt quæ de Cyrillo hoc Lucar Patriarcha Constantinopolitano affert Bibliothéque Universelle de l'année 1687 Tom. 7. p. 77-78. (a)*

(a) Bibliothéque Universelle de Année 1687. Tom. 7. p. 77-78.

*Cyrille Lucar monta sur le Siege Patriarchal le 5. Novembre 1621. & fut relegué un an apres par Osman.*

*Gregoire le Borgne Eveque d' Amase fut mis en sa place & relegué aussi trois mois apres. Anthyme lui succeda & fut ensuite chassé, & obligé de se retirer dans le Monastere de la Ste. Laure, au mont Athos. Cyrille fut rappelé & relegué encore une fois à Tenedos, apres avoir gouverné pendant huit ans. Athanasie lui succeda & fut bientôt apres chassé. Cyrille fut rappelé pour la troisième fois, & ensuite relegué à Rhodes. Neophyte lui succeda, mais s'étant demis volontairement de sa Charge, Cyrille fut retabli, & étranglé, apres avoir gouverné un an cinq mois Cyrille de Verie prit sa place, & apres avoir gouverné dix-neuf mois, il fut relegué en Barbarie par Amurath, où il mourut. Parthenius lui succeda le 4. Juillet 1639. C'est le dernier Patriarche, dont parle notre Protonotaire: mais le Commentateur continue sa Chronique jusqu'à l'an 1673. & fait diverses remarques sur ce qui s'est passé d' important, sous Cyrille & sous Parthenius. Il dit que Cyrille Lucar, fit tous ses efforts pour abolir l' ancienne Religion des Grecs, & pour établir celle des Reformez, s'étant rempli de leurs dogmes dans ses voyages; ce qui le rendit odieux à plusieurs d' entre les Grecs, & lui attira d' horribles persecutions de la part des Latins, quine finirent qu'à sa mort, aiant été étranglé par les Turcs, le 8. Juillet 1638. & son corps jetté dans la mer.*

(1954) ORIGENI male tributum librum de singularitate Clericorum, v. supra in Augustino & Cypriano: Peculiarem vero indicem valde accuratum Du Pinii v. Biblioth. Tom. I. p. 126. & seqq. Scriptorum Origenis Græcorum, & Latinarum versionum, quæ suppositicia sunt vel videntur. Quibus addantur p. 148. in notis CYRILLO,

HIERONYMO AUGUSTO & aliis annotat Speciatim ex aliis adduntur

I. *Philocalia* de obscuris Sacræ Scripturæ locis, quomodo BASILIO Magno & GREGORIO THEOLOGO cognomine THAUMATURGO debeat, tum ipse titulus eiq; præfixa Græco-Latina præfatio editoris Jo. Tarini Cantabrigia 1676. in 4. publicantis testantur, tum prolixè de illis agens Rich. Simon. *Hist. Critique du Nouveaux Test. C. V. p. 71. & seqq.*

II. *Liber de Philosophorum Sectis & dogmatibus* EPIPHANIO adjudicatur ab Huetio apud Caveum *Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 61.*

III. *De Salute divitum liber* à Michael Ghislero Origenis nomine editus CLEMENTE ALEXANDRINO asseritur in *Actis Eruditor. Lips. 1685. p. 246. (a)* adde *Colomesii Bibliothéque choisie p. 96-97.*

IV. *Commentarius in Evangelium Marci* à aliis CYRILLO Alexandrino, à reliquis VICTORIO Antiocheno adscribitur, ut notat Caveum loc. cit.

V. *Dialogus contra Marcionitas, de recta Deum Fide*, MAXIMO ab Huetio vindicatur. v. Caveum loc. cit. (b)

VI. *Homiliæ IV. in Jobum*, CHRYSOSTOMI sunt, judicante Caveo *Histor. literariæ Script. Ecclesiast. p. 61. utrique autem abjudicat Du Pin Nouvelle Bibliothéque tom. I. pag. 134. (c)* ut plura scripta supposita Origeni recensentur, c. addit *Decherrum de Scriptis Adespotis p. 61.*

VII. *Scholia in Orationem Dominicam & in Cantica B. Virginis, Zachariæ & Simeonis.* Origeni abjudicata PETRO LAODICENSI restituntur ab Huetio apud Caveum *Histor. literar. Scriptorum Ecclesiasticorum p. 6. (d)* vide hic *Journal des Scavans 1668. p. 70. 1685. p. 339.*

IX. *Commentarii in Iobum* MAXIMINO EPISCOPO cuidam Ariano tribuuntur apud Gerhardum *Patrolog. 138. 139. (e)* qui & alia dubia Origenis scripta ibidem recenset, adde *Olear. Abas Patrolog p. 348. Mehlshuber Coron. Pat. p. 40.*

IX. *Homilia in tres priores Mosi libros iterumque in Epistolas ad Romanos* RUFFINO maximam partem asseruntur à Montano in *der Sauff. Histor. p. 284. 285. (f)* adde quæ de Ruffino habet *Tetzelius dissert. de Apophtegmate Ignatii ha. Witteb. 1683. §. 16.*

XI. *Commentarius in S. Marcum quod Origenis non sit, sed VICTORIO ANTIOCHENO* ab aliis & CYRILLO ALEXANDRINO in Manuscriptis tribuatur v. Richard. Simonis *hist. Cr. du N.T. C.V. p. 79-80. sub (h)* excerptum.

XII. *Homiliæ in Lucam* DIDYMI sunt, judio Montani l.c. p. 289. (g)

XIII. *In Leviticum etiam & Iosuum Homiliae* male a quibusdam respiciunt aut CYRILLO adjudicari ex *Labbeo* docet pag. 179. *Bibliothecæ Latinæ Rabbiniæ Imbonati* excerptente M. Fabricio. Adit h. l. *nota Diecmanniana*, ut sequitur: *Diversorum scriptorum Origeni attributorum, sed ali* auct



uctores, saltem ex conjectura habentium indiculus ex Petr. Dan. Huetii Origenianis parari potest, quæ inter imprimis est Origenis *Dialogus contra Marcionitas de reâ in Deum fide*, a Joh. Rulolpho *Westenio*, Basileense Professore primum. o. 1674. 4. Græce & Latine editus, quem paulo antiquiori Origene Patri MAXIMO Huetius dat.

Cui adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc: *Huetius* Biblioth. cod. 47. p. 16. observat, quod ἡ λαβὴ ἐπιγραφῶν τινες ὀνομασθεῖς ἐπεὶ Γαῖος ἢ πνεῦμα Labyrinthum nonnulli Origeni inscripserunt, um GAJI sit opus.

(a) Acta Eruditorum L. Mensis Junii A. 1688. p. 248.

Clementis Alexandrini liber; Quis dives salutem consequi possit? *Accedunt nonnulla in editionibus operum Clementis hæctenus desiderata.*

Oxonia e theatro Sheldoniano 1683. in 12.

Quæ hoc libello continentur Clementis Alexandrini opuscula, inter ejusdem opera a Gentiano Hereto, Daniele Heinlio & aliis conjunctim edita non imparent. Neque tamen nunc primum in lucem prodeunt. Nam librum de salute divitum sub Origenis nomine Michael Ghislerus in suis ad Ieremiam Commentariis, & Franciscus Combesilius in auctario Bibliothecæ atrum juris publici fecerunt.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. ecclesiast. p. 61

*Dialogus contra Marcionitas de Reâ in Deum Fide*, cum Megethio, Marco, aliisque Hæreticis habitus: quem tamen genuinum esse Origenis opus aribus argumentis contendit *Westenius*, contrarium et sentiant eruditorum pars potior. Justa saltem est de dubitandi ratio: Vir Cl. Huetius Maximo eum ad dicat ut supra dictum est in Maximo. *Dialogum istum Græcè primus edidit notis illustratum Cl. Westenius l.c.*

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 134.

Les 4. *Homelies sur Job*, qui ont été données sous le nom d'Origenes dans la premiere edition de Genebrard, ont été retranchées dans la Seconde, parce qu'elles ne sont point d'Origenes non plus que de S. Chrysostome a qui elles sont encore attribuées. Il est remarqué dans une Lettre, qui est à la tête de l' Edition d' *Erasme*, qu'on avoit encore sous le nom d'Origenes de petites notes sur *Job*, qu'on n'avoit pas voulu inserer dans ses ouvrages, parce qu'elles avoient paru d'un stile, & d'un genie different.

(d) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 61.

*Scholia in Orationem Dominicam, & in Cantica B. Virginis, Zachariae, & Simeonis*; quæ sub Origenis, vel ut ipse apposuit, alterius Doctoris, οὐχ ὀνομασθεῖς nomine Græce edidit Fred. Morellus, Paris. 1661. 8. Verum Petrum Laodicensem legitimum esse autorem, ex Bibliotheca PP. colligit Huetius. Sed Scholia in Orat. Domini ipsius Origenis esse videntur, & libello de Orat. in editione Oxon. subjiciuntur: Si

modo eadem sint Scholia. Editio enim Paris. jam, ad manum non est.

(e) Gerhardus Patrolog. pag. 138. 139.

*Commentaria in Job*, Perionio Interp.

Non sunt Origenis. I. in explanatione cap. 3. affert expositionem S. Luciani Martyris.

2. in explanatione cap. 7. & 8. refellit Manichæos.

3. in cap. 18. meminit homousianistarum.

At Manichæi & Ariani, qui Catholicos vocabant homousianistas, post Origenem sunt exorti.

4. Non sapit stylum Origenianum, rotus scætet Arianismo, adeo ut S. Trinitatis fidem Sectam, hæresin, infidelitatem appellet; tres personas tria cornua à Diabolo facta, unde a quibusdam Maximino Arianorum Episcopo tribuitur, contra quem scripsit Augustinus.

(f) Montanus in der Tauff. Historie pag. 284. 285.

Man höre doch/ bitten wir/ was er/ *Ruffinus* selber saget in seinen Vor- und Nach-Reden über die verleszte Auslegung Origenis über die Epistel an die Römer: In der Vorrede spricht er: Er habe das ganze Corpus der Auslegungen Origenis, so da bestunde in 15. Büchern/ und in sich begriffe über die 40000. Verse/ biß zur helfft verflüchet: Aber in der Nachrede/ gehet erß noch gröber an/ und saget außdrücklich/ daß er im übersetzen der Homilien Origenis/ (die er über das 1. 2. und 3. Buch Moysis geredt/ und dictiret hat) zwar eine große und unerschäßliche Arbeit angewendet habe/ daßjenige daran zu erstatten/ oder zu ergänzen/ was noch daran gebrach/ und von Origene unter lassen wäre: Aber daß er solches dannoch insonderheit gethan hab im Werck über die Epistel an die Römer/ auß denen Ursachen/ die er in der Vorrede verfasst hätte/ darzu zuthun daßjenige/ so daran man gelte/ und abzukürzen daßjenige/ so zu lang war/ also daß viel Dinge wären die sein/ (*Ruffini*) eigen Werck wären/ darumb auch etliche zu ihm gesaget/ daß er im Titul seinen Nahmen vorsetzen solte/ und schreiben *Hieronimi*, (solte aber heißen/ *Ruffini*) Buch der Auslegungen über die Epistel an die Römer. Welches er gleichwol nicht wolte thun/ also dafür haltende/ daß es nicht recht wäre/ so er den Titul solte anders setzen/ als den/ welcher den Grund des Wercks geleget/ und den Vorrath zu Erbauung des Hauses darzu gebracht hätte. Solches und dergleichen Wort wird man da selbst mehr finden/ woraus ein jeder genug urtheilen kan/ wie unsicher man auf die Zeugnißen für die Kinder-Tauff fussen und sich verlassen möge/ die auß Origenis Homilien über die Epistel an die Römer/ und über das III. Buch Moysis angezogen werden/ mit welchen *Ruffinus* seiner eigenen Bekännuß nach/ also umbgesprungen/ wie er nur gewolt hat:

(g) Ibidem p 289.

Derò halben ist gänglich zu gläuben/ daß diese 39. Homilien in *Lucam* nicht Origenis/ sonder viel eher *Didymo* seyn zuzuschreiben/ der mehr als 150. Jahr noch Origenis Zeiten geschrieben hat/ oder vielleicht jemand anders/ der noch jünger ist als *Didymus*: denn in derselbigen Zeit begunten schon unterschiedliche Mönchs-Grieken auff die Bahn zu kommen.

(h) Rich. Simon Hist. Crit. Cap. V. pag. 78.80.

Mr. Huet pretend, que tous ces noms ont été ôtés exprès des exemplaires, qui ont à la tête le nom d'Origene. Il juge même qu'il est fort vray semblable, que les Copistes ont interpolé ce Commentaire, afin de le debiter plus facilement sous nom de ce grand homme. Mais apres avoir examiné avec soin les MSS. de la Bibliotheque du Roy, j'ay reconnu que cet ouvrage n'est ni d'Origene, ni de Victor d'Antioche, ni de Cyrille, ni d'aucun autre Auteur en particulier. C'est un recueil de plusieurs dont ont marqué les noms dans quelques exemplaires; & si ces noms ne se trouvent point dans d'autres, cela est assez ordinaire à ces recueils, qu'on appelle Chaines. On ne peut pas accuser pour cela les Copistes de les avoir retranchés exprès, pour faire croire que ce livre étoit d'Origene. Ce qui fait que quelques exemplaires portent son nom à la tête, c'est que les premieres paroles sont en effet de luy. Il y a dans la Bibliotheque du Roy un manuscrit, qui contient le texte des Evangiles avec des scholies Grecques, & au commencement de celles qui sont sur saint Marc, on lit. *Ὁ ἁγίος πῆλορος εἰς ἐπιμύειαν ἑ καὶ Μάρκον ἀγίου εὐαγγελίου*. Preface d'Origene sur l'interpretation de l'Evangile de S. Marc. Ces scholies ne sont autre chose que le Commentaire dont il est question, & que le Jesuite Peltanus a publiées en latin, sous le nom de Victor d'Antioche, parce que son exemplaire Grec avoit ce titre. Comme c'est une chaine, ou recueil de plusieurs Ecrivains, cela fait qu'elle paroît sous differents titres dans differens exemplaires Grecs, sans qu'il soit besoin d'accuser les Copistes d'autre chose que de negligence, n'ayant gardé à la tête de l'ouvrage que le nom d'un de ces Ecrivains.

(1955) ORIGENIS ADAMANTII nomine latere voluisse Richardum SIMONEM disco ex Actis Eruditorum Lipsiensium 1687. pag. 176. (a) & Bailleti Catalogo des Auteurs deguifez. pag. 520.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium A. 1687. m. Jul. p. 367.

In Epistola denique XVII. (Defensionis Judiciorum de Richardi Simonis Historia Critica V. T.) Copia fit literarum, quas IV. Nonas Novembris 1684. Critobuli Hierapolitani nomine latens Clericus latine dederat ad Origenem Adamantium, seu Richardum Simonem) Synopses novorum Bibliorum polyglottorum auctorem, de emendationibus sacrorum Codicum.

(1956) David ORIGANUS Mathematicus, libros Georgii ROLLENHAGII de Prognostico Calendariorum & Nativitatum pro suis edidit. Hæc Symbola Schraderiana!

ORIGENIUS v. Chianeus.

(1957) ORLANDI CINNAMII nomine edidit Leonardus CINNAMUS Italus, Neapolitanus, Societatis Jesu.

(I) *Pœmata Lyrica Sacra Italica*. Neapoli apud Antonium Frisium 1670. in 12.

(II) *Apophoreta Eloquentiæ* ibidem 1671 docente Sorwello Bibliotheca Scriptor. Societ. Jesu pag. 548. Toppius autem in Bibliotheca sua Neapolitana hæc inter reliqua ejus scripta p. 187 non recenset.

(1958) ORMEGRIGNI, le Sieur de: Larv. hæc est Petri MOLINÆI, filii Canonici Cantuariensis, sub qua vulgavit *Observationes suas in 2. & 3. Caput Tractatus celeberrimi de la Politique de France* vide Deckherro des scriptis Adespotis subjunctam epistolam Petri Belli, quam lectoris commode integram huic volumini inseruimus.

((1959) OROSIUS. Qui sub ejus nomine editus est *Apologeticus contra Pelagium de libertate Arbitrii* ab Hæretico, NOVATIANO simul & PELAGIANO compositus videtur Miræo in Addition. ad Biblioth. Eccles. pag. 307. (a) postquam in ipso textu pag. 53. eidem Apologetico XIV. capita ex AUGUSTINI libro de natura & gratia adjecta fuisse, monuerat.

(II) *Commentarius in Canticum Canticorum* Origenis &

(III) *Tractatus de Viris illustribus* ut ex eorum numero sit docet Du Pin Biblioth. des Auteurs Eccles. Tom. III. pag. 156. (b) hisce verbis infra representatis.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 307. a.

Wastelius lib. 3 *Vindiciarum pro Johanne Hierosolymitano*, contendit istum Apologeticum falso Orosii nomine esse editum; imò scriptum esse ab homine hæretico Novatiano simul & Pelagiano.

(b) Du Pin Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiques T. III. p. 156.

Quelques-uns lui attribuent sur la foi de quelques MSS. un Commentaire sur le Cantique des Cantiques, qui est parmi les Oeuvres d'Origenes, & un Traité des Hommes Illustres. Mais cela vient de ce qu'on a changé le nom d'Honorius en celui d'Orosius.

(1959. a) Alfonsus de OROSIO quomodo sit Alfonso d' HOROZCO Villanus visiera alzar pentecostes num. I. pag. 94. & seqq. exponi hisce verbis.

I. F. ALFONSO d' HOROZCO Orpetano Religioso d' immortal ricordanza, e benauventurato Figliuolo del P. S. Agostino scrittore di molte Opere, li titoli delle quali senza ni pigli altra briga possono leggerli nella di lui Vita, e nelle sue *Confessioni*: incontratosi in Fra Luca WADINGO Hibernese, letterato stimatissimo, e conosciuto non pure nella sua Religione, di cui scrisse gli Annali: Illustrò le Opere di Giouanni Duns, e formò il *Catalogo de li Scrittori d' essa*; ma per tutta la Republica letteraria: incontratosi torna a dire, iui, come che il P. Wadingo fusse gentilissimo, e benchè da me non conosciuto, l'argomento dalle qualità del dottissimo P. F. Bonaventura B...

ronio del medesimo Nipote di Sorella; fu inuitato à riposare nellor Conuento; E perche era tempo di state, ed i caldi eccessiui, leuatoli per Maggior commodità la Tonica di panno di Segouia hebbe otio di mettergliene vna di Menore offeruante: ed hauendo seco alcune delle sue productioni, di seruirsene per la sua Biblioteca, il Venerabile Fra *Alfonso* li cui pensieri erano tutti riuolti in Dio, e nella beatissima Vergine, ne meno se ne accorse: onde poi il P. *Vvadingo* stampando il *Catalogo* de gli *Scrittori Minori* mutando al quanto il nome notasse

ALFONSUS DE OROSIO *Hispanus scripsit Historiam Reginae Sabae doctis intermixtis Considerationibus.* Salmanticae, apud Dominicum de Portinarius An. M. D. LXXV.

*Sermones de Sanctis.* Ibidem apud Simonem de portinarius A. M. D. LXXIII.

*Quadragesimale* Madriti apud Petrum Cossin. A. M. D. LXX.

*Sermones à Dominica in Albis, usque ad Feriam III. Pentecostes.* Compluti, apud Andream Angulo A. M. D. LXXI.

Veramente non si mostrò ingordo, contentandosi frà quaranta, o poco meno, di quattro productioni. L'hauerà forse fatto perche non così facilmente fusse conosciuto il plagio? Non lo credo, anzi stimo, che ne meno ci hauesse colpa veniale.

È noto à non amusi, che chi s'applica à scriuere Opere tali, non possa farlo senza l'altrui aiuto: e però la cosa deue attribuirsi à F. F. Spagnuoli che meglio di lui poteuano esserne informati.

Anco li F. F. Agostiniani potrebbono fare libreria di Scrittori in fol., se raccogliessero Spiche da Domenicani, de Cisterciensi: e vā discorrendo. F. ALFONSO D. HOROZCO fù dell'Ordine Eremitano di S. Agostino, e non solo compose, vi dico di bel nuouo, le Opere dal *Vvadingo* notate, ma molte più; delle quali egli stesso tessè il *Catalogo*, a maggior lode della Beata Vergine di cui fù diuotissimo, come si può vedere in fine della di lui *Vita* Composta dal dottissimo M. F. *Giouanni Margues*, e data in luce dal P. M. F. Tommaso d'Errera in Madrid M. DC. LVIII. ed in principio delle di lui Confessioni, ed apresso F. *Filippo Elssio* nell'*Encomiastico Agostiniano* pag. 37. Fù scoperto il plagio del Valorosissimo D. *Nicolas Antonio* Caualiere di S. Iago, e Canonico di Siuiglia nella *Bibliotheca de gli Scrittori* di Spagna p. 23. segu non lasciando di notare in fine: *Cancelandum utique est ALFONSI nostri nomen à Bibliotheca Franciscana Luca Vvadingi.*

Egli passò à godere le mercedi douute alla sua vita incorrotta li .xx. di Settembre nel M. D. XCI. e le opere furono stampate esso viuente, e le *declamationi per la Quadragesima* stampate in Madrid per Pietro Cossini, non Cossin. in 4., e quelle per le Domeniche doppo Pasqua fino alla Pentecoste stampate in Alcalá d'Henares in 8. Si conseruano, con altre, come gioie da Paradiso nell'*Aprosiana*

di S. Agostino di Vintimiglia, e furonmi mostrate da Fra Domenico Antonio Gandolfi Lettore di Sacra Teologia, e Predicatore Custode della medesima: e che non lascia di mouer pietra per raccogliere le Opere degli Scrittori Agostiniani, e specialmente di questo Venerabile F. Alfonso, con occasione, che ero in compagnia d'altri forastieri.

OROSIUS v. *Amilo.*

(1960.) ORPHEI nomine quæ extant Poemata, præsertim Oracula, & festa seu initia ex *Clemente Alexand.* & *Suida*, ONOMACRITO Atheniensi tribuit *Frisius* *Biblioth. Gesneri* p. 641. vide *Vossium* de Poetis Græcis cap. II. p. 8. Addit *Symbola Normanniana Heinsium* ex *Philopono* in *Aristot. de anima*, *Aristarch.* p. 42. 43. *Selden.* tit. ind. Auctor. & *Voigt.* S. Triad. 4. Ad Onomacritum etiam inclinat *Lambecius* *Comm. de Bibliothec. Cæsar.* lib. VI p. 133. Ad Cercopem autem quendam ex *Cicerone* referunt *Act. Erud. Lips.* 1690 p. 98. (a) Addit *Diecmanniana* nota: Opus de lapidibus se TIMOCLI SYRACUSANO cum *Suida* tribuere malle, ait *Bochart.* *Hierozoic.* Tom. II. pag. 386. fin. Huic adde *Symbolam Mastrichtianam* serius allatam à n. 1. ad 8. sequentem:

1.

*Orpheus.*

*Orpheum Poetam docet Aristoteles nunquam fuisse, & hoc Orphicum Carmen Pythagorei ferunt cuiusdam Cecropis. At Orpheus id est imago ejus, ut vos vultis, in animum sæpe incurrit.*

2.

De eo vid. *Lemeier* de *Bibliothec.* cap. 5. pr. pag. 77.

3.

Quid ergo inquires, *Orpheus Chirone* antiquior fecit? Sed quæso quæ memorabamus *Orphei Scripta* reuera *Orphei* non sunt, sed *Onomacriti*, qui circa *Olymp. LV.* florebat, *Jac. Capellus* in *Hist. Sacr. & exotica* ad annum *Mundi 2811.*

4.

De ejus versibus vid. *Boxhornii* *Judicium* supra in *elogiis Catonis Prisci*, ex *Comment. ad Sat. Sulpitiæ.*

5.

*Orpheus* seu potius *Onomacritus* *Hymno de Protheo*: *Jacob Duportus* *Gnomolog. Homeri Iliad.* t. num. 5. pag. 4. a.

6.

Nunquam eum extitisse cum *Vossio* defendit *Borremans* de *Poëtis & Prophet.* p. 80.

7.

Ejus hymnos Spurius probat *Reines.* *Epist.* 63. *Daum.* pag. 168. med. & *Epist. Daum.* ad *Reines.* 67. p. 176. prope fin.

8.

Quemadmodum sub *Orphei Lebethrii* persona, *Orpheus Crotoniates* sua scripsit argonautica *Usserus* *Synt. de 70. interp. c. i. p. 3.*

(a) *Acta Erudit. Lipsiens.* Anno 1690. pag. 98.

Tria qua sub Orphei nomine ab Aldo & Henrico Stephano olim edita, & nunc rursus nitidioribus typis recusa sunt, (curante Andrea Christiano Eschenbachio,) poemata, Argonautarum expeditionem, Deorum laudes, & naturam lapidum describentia, an unum eundemque Orpheum auctorem habeant, & cui ex Orphei adscribenda sint, parum exploratum est eruditis. Thracem istum antiquissimum philosophum & poetam, qui feras cantu suo attraxisse fingitur, & ex Mosis doctrina multa accepisse, ac vir sapientissimus divinatorumque mysteriorum peritissimus a Lactantio lib. 1. cap. 5. vocatur, & ab Augustino Steucho lib. 7. de perenni philos. cap. 10. primus Theologorum Græcorum, ut Mercurius Trismegistus Ægyptiorum, extitisse censetur, hæc carmina scripsisse nequaquam credendum. Imo eum nunquam extitisse, sed, quæ sub eius nomine circumferuntur, Pythagoræum quendam Cecropem auctorem habere, ex Aristotele tradit Cicero lib. 1. de nat. Deor. quin & carmina, quæ vetustas Orphica appellavit, non quod Orphei essent, sed quod ab eo tradita continerent, eo nomine venisse Grotius lib. 1. de verit. relig. Sect. 16. observat. Ergo quæ hoc nomen præ se tulerunt, supposititia fuere omnia, incertumque prorsus, quo auctore conscripta.

### ORPHÆUS v. Musæus.

(1961.) Theophili ORTHOLOGI Ὁρθολογία sive Lamentatio Orientalis Ecclesiæ super defectione quorundam ab antiqua Religione Græca, & obsequio Patriarchæ Constantinopolitani, cum explicatione fidei dogmatum: ex Græco & Slavonico, Versio Polonica. Vilnæ 1610. est MELETII SMOTRISII, Archiepiscopi Polocensis. Histor. Eccles. Slavon. lib. IV. cap. 2. p. 472. 573. Hæc Symbola Normaniana. Addit Symbola Flensburgo-Molleriana: Episc. Vitepsciensis & Mscislavientis, Græcorum sacris addictus, postea itidem à Græcis non unitis ad Ecclesiæ Romanæ unitas Ao. 1628. transgressus Lamentum hoc detestatus est, & alios pro contraria sententia libros edidit, de quibus uti & Antagonistis ejus videndus hic And. Wengerscii Lib. 4. Slavoniæ Reform. l. allegato v. & Theophilus.

### ORTHUINUS v. Gratius.

(1962.) Joannis OSANAVERI anagrammatico nomine editum de Simplici Veritate libellum Germanicum ab Anna Ovena HOJERIA, fœmina in Septentrionalibus oris non incelebri, notat Mollerus Part. II. Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbricæ pag. 142. 143. qui & in transmissa Symbola illum initio prodiisse sub titulo einfältige Wahrheit / & deinceps cum reliquis ejus Poëmatis vernaculis recusum Amstelod. 1650. in 12mo. innuit.

(1963.) Lucido OSITEO. Anagramma est Ludovici SESTI nobilis Lucensis, Ordinis Prædicatorum, qui sub hac larva edidit Italice: La Censura del Antisatira della Signora Angelica Tarabotti, Scherzo Geniale 1656. in 8vo uti fufius docet Villani nella Visiera Alzata Hecatostes num. LXXV. p. 75. hic transcripta:

LXXV. LUCIDO OSITEO. Questi è il P. M. F. Lodovico Sesti nobil Lucchese dell' Ord. de Pred. il quale per fuggir l'Otio nelle hore del Meriggio scrisse la

Censura dell' Antisatira della Signora Angelica Tarabotti fatta in Risposta alla Satira Menippea contro il lusso Donnesco del Sig. Francesco Buoninsegni. Scherzo GENIALE di Lodovico Ositeo Academico Aristocratico. In Siena per il Bonetti nella stamp. del Publico M. DC. LVI. 8.

Delle lodi di questo Eruditissimo Padre si ha qualche particella nell' Italia Regnante di G. Leti Lib. IV. della P-IV. pag. 465. Al presente egli è Priore del Conuento di S. Romano nella Patria nel quale ha fondato no bilissima Libreria lodatissima da chiunque la vede in passando per Lucca. Me lo raccontò Carlo Francesco Fenogli Gentiluomo principale della nostra Città, il quale ito a bagni per istarmeglio, non ha guari, che sconciato lo stomaco nel bere di quelle acque, cade nelle rete di Libitina.

(1964.) Petri OSORII nomine præfixo edidit Italico idiomate, Modum facilem & utilem visitandi Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, dum publica venerationi expositum est, Mediolani 1637 apud Philippum Ghiselfum Joannes Baptista VERANUS, Jesuita Mediolanensis, alegambe pag. 227.

Vide hæc repetentem Sorwellum Bibliothecæ Script. Societ. Jesu p. 419.

### OSTILIO v. Contalgeni.

### OTHO v. UDO.

(1965.) Arenif OTONALI, Anagrammatica larva est Antonii ALFERI edentis Italice Pentateuco Politico ovvero cinque Disinganni, Spada Tambura, Pifero, Scudo, Tromba. Al Duca Ghisa, per l'invazione del Regno di Napoli Anno 1655. dal proprio al nostro idioma tradotto da Arenif Otonali Turco fatto Christiano. Vide la Visiera Alzata Villani, Hecatostes num. XI p. 31. (a) quæ sic habet.

(a)

XI. ANTONIO ALFERI. Si vede andare attore per le Mani de Curiosi pur troppo corrioi a disipare il dannaro, quando capita qualche libro M. scherato con nomi stravaganti, quale à questo

Pentateuco Politico ovvero cinque Disinganni Spada, Tamburo, Pifero, Scudo, Tromba. Al Duca di Ghisa, per l'invazione del Regno di Napoli l' Anno M. DC. LV. dal proprio al nostro Idioma tradotto da Arenif Otonali Turco fatto Christiano. In Tuscan. e di nuouo nell' Aquila per Gregorio Gabbi M. DC. LV. Ad istanza de g Heredi di Gio: Battista Barone 8.

Da ARENIFOTONALI. ne cauo per metatesi ANTONIO ALFERI, ne parmi essermi allontanato a

verisimile. La Famiglia Alfieri e nobile in Crema, siccome cauasi dalla Nobiltà d'Italia di Gio: Pietro de Crescenzi Romani Par. II. Narrat. X Cap. I. pag. 417. e Cap. II pag. 421. e 428. E di questa Famiglia fù il Conte Catalano Alfieri da Magliano Cavaliere dell' ordine dell' Annuntiata Marescial di Campo, e Luogotenente Generale, che gouernò l' Esercito Savoiaro, quando istigato da qualche ribello Genouese senza intima guerra, li 13. di Giugno il doppio Pranzo doueua partire per Ceua, ed indi con le truppe raccolte portarsi a sorprendere la Città di Sauona. Ed io hò veduta la copia d' un biglietto in un ottavo di foglio, che altro non conteneua che queste poche parole: Conte Catalano. Sono giunti Brasca, e Soardo. Tutto v'è bene, e non v'è tempo da perdere. Ma non però così bene come pensarono perche ritrouata ben munita Savona; ebbero per lo meglio portarsi altrove, e giunsero alla Pieve di Tecò, della quale s' insignorirono: ma alli 6. d' agosto messo in fuga dal Sargente Maggiore di Battaglia Pietro Paolo Restori, fù costretto con perdere la Segretaria, dalla quale si sono scoperti tutti li trattati a lasciar prigione la maggior parte del fiore della Nobiltà Piemontese. Una delle lettere finisce: Addio Volpe vecchia. Fù veramente Volpe vecchia, perche essendo gli altri rinchiusi in Casteluecchio, se ne scappò in Piemonte. Non però potè schiuare d' esser priuo delle cariche, e di finire infelicemente la vita.

(1966) Rudolph OTREB, Britanni (id est, Roberti FLUDI) Tractatus Theologico Philolophicus, de Vita, morte, & resurrectione, Fratibus Roseæ crucis dicatus, Oppenheim 1617. 4. Borell. Bibl. Chym. p. m. 164. Anagrammate nimirum dissimulatum nomen: v. Caspar. Kirchmair, dissert. de Paradiso, cap. 1. §. 3.

Adde Bailleti Catalogum des Auteurs deuissez pag. 581. idem ex D. Michaelis Walheri Postilla Mystica pag. 672. docet Olearius literis d. 26. Julii 1676. Hala Saxonum ad me scriptis, qui Robertum de FLUCTIBUS sed de FLUDO appellat.

(1967) OTTAVIANO JANIDA della Città di Ruvo Academico incognito, ha stampata una Comedia assai bella, intit. *Gli Sdegni Placati*. mal' Auctore è Antonio AVITAJA della stessa città di Ruvo, in Napoli, per Roberto Mollo 1650. in 12. Verba sunt Toppii Biblioth. Neapolit. p. 24. & 231.

OTTAVIO v. de Francesci.

(1968) Julius Conradus OTTO, ex Judæo Christianus. Antea dictus fuit, R. Naphthali MARGOLIOTH. Citantur autem ejus nomine in Bibliotheca Bodlejana post N. pag. 23. pl. b. varia.

(1969) P. OVIDIO Nasoni tributa falso

scripta Auctoribus suis restituuntur in Fabricii Bibliotheca latina.

(I.) *Heroides sive Epistolæ quædam*, Aulo Sabino. p. 36.

(II.) *Somnium*, quod incipit: nox erat & Somnus &c. OVIDIO JUNIORI Append. pag. 21.

(III.) *Elegia de Philomela*, Albio OVIDIO JUVENTINO. ibid.

(IV.) *De Pulice*. OFILIO SERGIANO. ibid.

(V.) *Carmen Panegyricum ad Calpurniam Pisonem M. Annao* LUCANO. p. 38. 79. & App. pag. 30. ac ante eum ex Hadriano Junio Simlerus. Et ex Scaligerianus Gallicis Symbola Normanniana: adde Colomes. Notas ad Quintiliani Instit. pag. 233.

(VI.) *De Argumentis Singulorum Virgilii librorum* HERENNIO MODESTINO Jcto adscribuntur à Gesnero Biblioth. Universal. fol. 313. col. b. ex Bernardino Rutilio eadem ex Mandosii Biblioth. Romana observant Acta Eruditor. Lips. 1693. p. 308.

(VII.) *Halieutica* NEMESIANO deberi potius, notat Barthius adversariorum lib. Lxix. cap. VII. p. 2292. & huic & Ovidio abjudicata, GRATIO adscribere mavult *Vitius Variar. lection.* in Auctores rei Venat. pag. 438. — — 441. docentibus Symbolis Normanniana & Rauschiana.

(VIII.) *De Vetula* PAMPHILI MAURILIANI libros tres Ovidio suppositos docet Fabricius Biblioth. Latin. p. 38. (b) & Append. pag. 21. 22. LEONI Protonotario Bizantino illos tribuit Colomesius dissertat. de Scriptoris dubiis n. XIX.

(IX.) Ejusdem MAURILIANI sunt *Elegiae LXIII. de arte amandi*, quæ PAMPHILI nomine veniunt Ovidio ab aliquibus adscripti. Fabricius Append. p. 21.

(X.) *Consolatio ad Liviam Augustam de morte Drusi Neronis & Pedonis Albinovani* judicante Fabricio Biblioth. Latin. p. 38. Sub cuius etiam nomine edita est ab Heinsio inter opera Ovidii Lngd. an. 1629. in 12. Tom. pag. 384. Ovidio tamen restituitur a Barthio Adversar. lib. XXI. cap. II p. 1015. Adde seriùs allata *Masrichtiana* sequentia n. 1. 2. 3.

MASTRICHTIANA n. 1. 2. 3.

Lucanus.

1.

Dubius auctor *Carminis ad Pisonem*.

2.

Auctor *Carminis ad Pisonem* quem Lucanum non fuisse infra probo: Gilbertus Cuperus lib. I. obs. 2 pag. 10. fin. agit autem id ex professo lib. 3. cap. I. pag. 263.

3.

Ei *Carmen ad Pisonem* adserit quod Ovidio fuit adscriptum, Had. Junius lib. 6. animad. cap. I.

ubi & ipsum carmen est, & ex Junio *Raynand.* de mal. & bon. libr. §. 256.

(1970) OWENI opusculis Poeticis inserta *Monostichanum. XC. Moralia, Michaeli VERINO* tribuit *Colomesius.* dans sa Bibliotheque Choisie p. 164. 165. vide *Ghilini Teatro d' huomini* lettrati tom. I. p. 171. *König Bibliothec. Vet. & Nov.* p. 838. 839. *Jugemens des savans* tom. IV. part. IV. num. 1225. p. 53. add. p. 96.

(1971) *Johannes OXFORDIUS.* Ei tribuitur à *Lelando* Volumen quod inscriptum extat: *scale mundi;* vide *Voffium.* de Histor. Latin. lit. II. cap. LVI. pag. 449. qui tamen dubitat an non potius sit idem opus cum *Joannis DE FORDA* aut *FORDAN* Scoto Cronico, aut cum *Thome GRAJI* *Scala mundi* lib. III. pag. 725.

Prius displicet *Sandio* in notis ad eum locum pag. 146. de altero autem sententiam suam non aperit p. 261. notato tamen & ibidem *Voffio.*

(1972) OXONIENSIS *Universitatis* *judicium de solenni liga & fœdere juramento negativo & ordinationibus Parlamenti circa disciplinam & cultum.* Oxon. 1648 à *Roberto SANDERSONO* ibidem Professore Regio compositum sed à tota Academia & plena Convocatione approbatum Jun. I. 1647. Habeo hoc ex literis Dr. Cave de Anno 1676. 12. Kal. Jun. Hyde nihil annotavit de hoc scripto cum tamen aliquot *Sanderfoni* quem Episcopum *Lincolniensem* vocat recenset. pag. 523. post N.

(1973) OXYORUS: MONTAIGU. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 581.

## P.



PACATUS v. *Latinus.*

PACEMUTUS v. *Nomicus.*

(1974) *Ernesti PACIANI* nomine edidit *Eduardus PHILIPPI* *Æhrensteen* / memorante *Scheffero* *Sveciæ* literatæ. pag. 334.

(I) *Epistolam Responsoriam ad Polonicum Legatum Christoph. Przymoski* de oratione ad Regem *Sveciæ* *Coli* habita, *Stetini* Anno 1655. in 4to *traducta* est postea in *linguam Germanicam* & aliis sæpius recusa.

(II) *Declarationem* qua *Ordinum Generalium* injuria *Residenti* *Apelbomio* illata vindicatur in modum responsi ad literas dictorum *Ordd.* *Amstel.* 1657. 4. & alibi.

Quibus supperaddit *Witten.* *Diar.* *Biograph.* Part. II. add. 30. Junii 1686.

(III) *Vitam* *Caroli Gustavi* *Sueciæ* *Regis,* post *conc. funebrem* recitatam.

(IV) *Memorabilia* *Varia* *Mediationis & Pacis* *Negotium* concernentia, &c.

(1975) *Jacobi PACIDII* *Epistola* ad *Andream Rivetum,* de *Communione* *Christiana* cum gentilibus & *Pontificatu* *Christianorum,* perhibetur esse *Jacobi GOTHOFREDI,* celeberrimi illius Jcti; cujus scripta plurima, notæque cum primis in omne Jus Civile, manibus omnium teruntur: *Scaven.* num. 8. qui utinam rationem notitiæ addidisset.

Rationem hanc facile reddi autumat *Clarissimus Rauschius* in transmissa *Symbola,* cum *Pacidius* idem sit quod *Godefredus,* vide *Bailleti* *Auteurs degvisez* pag. 310. & in *Catalogo* pag. 581. Editam autem hanc epistolam *Jacobi Godofredi* nomine à *Joh. Anton.* & *Samuele de Tournes* memorat *Deckber,* de scriptis adespotis pag. 116.

117. vide *Colomesii* *Melanges Historiques* pag. 52. & *Selden* *Syned.* l. 342.

(1976) *Hermanni PACIFICI* *Expositio,* qua *ratione* *controversia* de *cæna Domini* orta, cognosci possit, *Franckenthal.* 1578. 8. prodiit. Ea *Christophoro HERDESIANO,* *Syndico* *Norimbergensi,* de quo c. 2. *Anonym.* num. 32. egimus, tribuitur à *Joh. Hornbeck,* *summæ* *Controversiar.* lib. 9. pag. 692. edit. secundæ.

Eidem *Herdesiano* adscribit *Freherus* *Theatro Virorum* eruditione clarorum pag. 899. aliud scriptum, quod itidem sub *Hermanni Pacifici* nomine prodiit anno 1581. cum titulo: *Synodus Ephesina cum adjunctis thesibus.* *Neostadii.* in 4to. *Continens* paginas 64. *Theles* autem illæ speciatim habent paginas 170. Addit *Diecmanniana,* nota plenum ex suo exemplari titulum *Simplex & dilucida* *Expositio,* qua *ratione* *controversia* de *cæna Domini* orta facile cognosci & componi possit. Ac in fine: *Idem* facit *Freherus* *Theatr. viror. erud. claror.* pag. 899 a ubi sub eodem *Herm. Pacifici* nomine *Herdesianum* *Neostadii* Anno 1581. 4. librum edidisse addit, cui tit. *Synodus Ephesina cum adjunctis thesibus de cæna Domini.*

(1977) *PACIFICI A LAPIDE* nomine prodiit *Cosmopoli* 1665. in 4to. *Homo Politicus.* Hujus Scripti auctorem credi *Christophorum RAPP.* *Cancellarium* *Electoralement Borussiæ* memorat *Symbola Sperlingiana.*

(1978) *PACIFICUS A LAPIDE,* qui *Stricturas* in *Severinum* de *Monzambano* edidit est *Philippus Andreas OLDENBURGERUS,* quem sub persona etiam *Burgoldensis* latere supra monuimus. Vide *Pufendorffi* *dissertationem* de *Rep. Irregulari.* *Kulpisum* ad *Monzamban.* pag. 13. sq. & *Thomasium* in notis ad eundem p. 3. qui omnes hac

fac de re tanquam certa & indubitata loquuntur.

(1979) PACIFIQUE d'Avranches. N-des DESERTS. *Baillet. liste des Auteurs deguifez pag. 581. v. Anon. 2505.*

Veranius Modestus PACIMONTANUS  
*supra*

(1980) Desiderii PACII nomine elata prodiit *Epistola Belgica*, quam esse *Guilicli SOLDENI*, Ecclesiastæ Delphensis, ex *JCto ummo Gerbaro von Mastricht* didici: vide verba exinde citata *infra*, in nomine *Teutonici*.

Adde Benthemii modo editum libellum *Dolländisch. Kirchen- und Schul-Staat part. 2. p. 427.*

SALDENUM nominat *Bailletus* Auteurs deguifez pag. 310. & in catalogo pag. 581. Vio adeoque prioris editionis tollendo hicque à correctore operis sublato.

(1981) PACUVIO Suppositum esse, a MURETO Versum, quem ille ad *Scaligerum* mirat, vide differentem *Vossium* apud *Fabricium* *Append: ad Bibliothecam Latin. p. 6.*

(1982) PADERBORNENSIS *Gymnasti* nomine publicatos 1641. cum notis & Castigationibus *T. Livii Historiarum* libros xxxiiii. à *Jome HORRIONE* in *Anonymis* num. 1143. memoravimus, quæ hic repetere merito superdemus.

(1983) D.F. DE PADILLA nomine circumfertur *Opus historicum Hispanico sermone scriptum* cui titulus: *Ilustres Barones de Espannay Co-aumentadas en ella. Quod tamen Ferdinandus dea Antonio de Lebrixa*, Vulgò NEBRISSENSI, fuit apud *Nicolaum Antonium* *Biblioth. Hinnicæ* p. 108. col. b.

PADOVANO v. *Crudelio.*

(1984) PÆONIS & PYTHAGORÆ *Ex-tationes Anatomica & Medica* bis 50. *Basileæ* 82. in 8vo Auctores habent *Johannem Jacobum ARDERUM*, & *Johannem Conradum PEYERUM*, primum ille per *Prodromum Physiologicum*, ac tamen *Anatomicum Cochleæ terrestri domitæ*; Hic per *Exercitationem de Glandulis intestinorum atque Anatomen Ventriculi Gallinacæ*, ab aliquot annis Orbi erudito innotuerunt. *de Acta Eruditor. Lipsiens. 1682. pag. 217. 218.*

(1985) *Gio Sonta* PAGNALMINO. Subsonato hoc nomine, edidit *Augustinus LAMIGNANI*, Abbas Casinensis *Italice: della Carica da Nolo: ovvero del Vestire & usanze alla moda*, libri due. In *Milano*, per *Lodovico Monze* 149. in 12mo testante la *Visiera Alzata* *Hecates* num. III. pag. 24. vide quæ *supra* in *Fuggi-Academico*, & *Tanto Magnalpina* monuimus.

De PALACEDA v. *Giron.*

(1986) PALÆMONE Arbitro dubiorum Sponsaliorum Apollineorum prodire *Hafniæ* 1646. *Vernaliæ Divæ Sophiæ sacra*, quæ Auctorem habent *Thomam BANGIUM*, Professore Academici *Hafniensis Primarium*, indicante *Symbola Flensburgo Molleriana.*

(1987) *Francisci* PALÆOPOLITANI cura & Opera prodierunt anno 1668. *Londini* 2. voluminibus, *Dialogi Sacri*, in quibus variæ disquisitiones & Documenta de Deo, ejusque attributis & Providentia continentur, aut ut Anglice sonat libri inscriptio: *Divine Dialogues, containing sundry disquisitions and instructions, concerning the Attributes and Providence of God.* Sub hoc nomine latet *Henricus MORUS S. T. Pr. Collegii Christi* apud *Cantabrigienses Socius*, qui opera sua Theologica grandi satis volumine in folio latine nuper edidit. In quo hi dialogi locum habent. Verba sunt *Clarissimi Domini Cavei* ex literis ejusdem ad *medatis Islingthornio* 8. id. Decembr. 1676. excerpta. Prodierunt autem opera *Henrici Mori* *Lond.* anno 1677. in fol. ubi *Dialogi* memorati conspiciuntur, ita ut *Philosophico Tomo* priore pag. 637. & seqq. exhibeantur *dialogi divini tres priores* hoc titulo: *Dialogi divini per Autorem latini redditi disquisitiones varias & instructiones continentes, de attributis & providentia DEI.* Tres primi dialogi qui de attributis Dei tractant, ejusque providentia in genere collecti & concinnati cura ac industria *F. P.* Sequitur *dedicatio* scripta *Johanni Finchio Equiti aurato Magnæque Britanniæ Regis* apud *Turcarum Imperatorem Legato*, sic incipiens. *Mirari forsân potest Excellentia tua, quod mihi in animo esset, quod hosce tres Francisci Palæopolitani dialogos tibi &c.* Subscribitur *Henrici Mori* nomen, & subditur p. 642. *Francisci Evistoris Palæopolitani Epistola* ad nobilem *Amicum* de subsequen-ribus dialogis. Pagina sequente personarum in subsequentibus dialogis, cum aliqua allusione ad earum nomina proprii characteres (verba sunt ipsius libri) exhibentur. In iis quintus ponitur *Evistor*, homo in Criticis, philologia, & historia bene versatus. Quem proinde liquet ipsum *Henricum Morum* auctorem libri esse velle. Qui & seipsum laudat nomine *moderni auctoris* pag. 651. §. XI. *dialogi primi*, qui pertingit usque ad p. 678. ubi *tres pagine scholiorum* sequuntur. Quæ cuncta hucusque *divinæ existentia, æternitati, omniſcientiæ, aliisque attributis demonstrandis* impenduntur. *Dialogus II.* a pag. 681. ad 718. sine scholiis, *Objectiones Lucretii & aliorum contra Providentiam divinam solerti, & eandem ab omnibus incommodis ex permisa impietate hominum &c. deduci solitas* defendit. *Dialogus III.* c. 1. p. 718. ad 768. quam scholia quatuor paginarum sequuntur. *Objectiones* alias ex impietate hominum &c. solers, ac de *Trinitate* disputat a §. XXI. p. 764. ad finem, *philosophiæ.*

*Tomo vero posteriori Philosophico* pag. 645. & seqq. exhibentur reliqui dialogi hoc titulo. *Dialogorum divinatorum postremi duo*, ante annos fere duodecim scripti (nempe anno 1668. quo & *Palæopoli* 29. *Novemb.* data *Epistola* est ad *nobilem*

bilem Amicum superius memorata) nunc vero per autorem in Latinum versi; qui tractant de Regno DEI, & de speciali illius providentia per Christum super Ecclesiam a principio usque ad finem seculorum. Eorum IV. a pag. 649. ad 692. cum scholiis paucis. V. a 694. ad 744. cum scholiis quinque paginarum specialia, cum applicatione Apocalypseos, de statu Ecclesiæ præsentis exhibent; in iisque colloquiis Lutheri cum Diabolo super missæ sacrificio disputationem §. XXI v. pag. 725. & seqq. recotam toties, & nuper adhuc adeo ut a Clarissimo Casp. Sagittario peculiari prolixo scripto, defendi denuo necesse habuerit. Quare vero dialogos hosce olim conjunctim editos, nunc ita separaverit auctor, ipse rationem reddit præfationis generalissimæ §. XII. & XIV.

Hoc eo prolixius recensere volui, quoniam & ipsi dialogi sunt lectu dignissimi, & neque illorum neque *Evistoris* aut *Palæopolitani*, quinimo quod magis miror nec ipsius Henrici Mori ulla mentio fit in *Hydeano Catalogo*.

(1988) PALÆOLOGUS *Phileremus*: Martin LARDENOY. *Baillet liste des Auteurs deguifez* pag. 581.

(1989) PALÆOPHILUS: Jacques MEUTEL. *Baillet liste des Auteurs deguifez* p. 581.

(1990) Gregorii PALAMÆ nomine edita est Parisiis, *Johannis MONACHI*, πνευματορῆτορ disputatio inter caput & animam, observante ex *Hoeschelio Antonio Reifero* in *Indice MStorum* Bibl. Augustanæ p. 33.

(1991) PALATINORUM Ministrorum nomine, prodire sequentia scripta.

I. Ausführlicher Bericht / was die reformirte Kirchen in Teutschland gläuben / oder nicht gläuben: Item, was sie für Ceremonien gebrauchen / oder nicht / samt einem kurzen Anhang / gestellet durch die Theologen in der Churfürstl. Pfalz zu Heidelberg / bey Gotthard Voglin / 1609. & 1612. in 12.

II. Antwort der Seidelbergischen Theologen, auff die Continuation Examinis des ausführlichen Berichts / was die reformirte Kirchen in Teutschland glauben oder nicht / bey Voglin. in. 12. 1613.

III. Endliche überweisung / daß die Verkläger der reformirten Kirchen die Schriften derselben wissentlich falsch anziehen / dem spöttischen Buche der Würtembergischen Theologen, genant Promotio gehaltenen Examinis (Tubing. 1910. in 8.) entgegen gesetzt / durch die Theologen der Churfürstl. Pfalz Heidelberg / bey Gotthardt Voglin in 7. 1611.

IV. Anhang des ausführlichen Berichts / &c.

V. Beschluß der Überweisung / prioribus subjunctæ appendices. Hæc Bartholomæo PITISCO, Informatori tum temporis Principis Palatini, Friderici IV. cum Collega, *Michaele Lingelshemio*, & aulici Concionatoris munere functo, tribuuntur à *Melchiorre Adami* in vita ejus, quæ est Theologor. Germ. p. 840. & seqq.

*Admonitio Christiana de Libro Concordiæ scri-*

pta à Theologis & Ministris Ecclesiarum, *Joh. Casimiri*, PALATINI ad Rhenum, Neostad. in 4. 1581. & 1593. Auctorem habet *Zachariam URSINUM*, cujus alia scripta Logica & Theologica habemus. Testem ejus rei *Conradum Schlüsselburgium*; in *Theologia Calvinistica*, citat *Draudius* Bibl. Class. Theolog. p. 117.

Addit nota *Diecmanniana* editione seu Hanov. Anno 1598. 8. & (ad citatum locum *Schlüsselb.*) lib. 2. fol. 61. ac ad finem demum: *Zach. Ursinum* hujus Admonitionis auctorem esse, ipsi Reformati non dissimulant, v. *Collat Hagiens.* pag. 11. ed. Belgicæ. *Hoornbeeck* *Summ. Controv.* pag. m. 535. & *Melch. Adami* in *vita Theol. Germ.* p. 537.

PALATINUS v. *Kednadon*.

(1992) *Petri PALATII* Brixienfis novæ Ephemerides Motuum solis ab anno 1664. ad 1670. Romæ. 1664. fol. sunt *Francisci LEVERÆ*, cujus *Prodromus Astronomiæ restituta*, eodem loco & forma Anno 1662. prodierat; quod styli & rerum ipsarum convenientia evincit, fateatur in super Typographo, opus posterius ejusdem cum *Prodromo* Auctoris esse: tum vero & *Dialogi* p. 62. italoquitur *Savinus* ut facile probe se metipse. Sic & *D. Wasmuth* ad p. 4. *Dialogi* in exemplo suo notat. *Atv.* p. 52. inferius *Levera* fatetur. &c. Hæc *Symbola Normannina*.

(1992. a) PALINGENIUS *Simplicissimus*. Personatus scripsit, censorem mundi / oder einfältige Theologische Politische Gedanken eines Christlichen Pilgrams über die heutige Zeiten und Läuften der Welt / Franckfurth auff Kosten des auctoris 1685. Auctor est *Joh. Jacob SCHUTS* Francofurtensis juris Licentiatus, auctor *Compendii Lauterbachiani*. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(1993) PALLADIO *Galate* tributum *Diologum de Vita Chrysoctomi* THEODORO DIACCANO, aut certe cuidam JUNIORI PALLADIO asserere mavult *Vossius* de *Historicis Græcis* lib. II. cap. XIX. pag. 255. nihil autem de illa controversia statuit *Cave* *Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 204. 205.

II. De *Historia* ejus *Lausiaca* superius in HERACLIDE diximus, quæ videri poterunt

(1994) PALLADII nomine scripsit *Agidium* DE WITTE, CANDIDUM & ALBANUM alias quoque dictum, memorant *Ad Eruditor.* *Lipsiens.* 1693. p. 135.

(1995) *Sforza* PALAVICINO e *Agostino SPINOLA* v. *infra*.

(1995) *Hugonis* de PALMA *Theologian Mysticam*, sive *Irvium sacrum*, quod agit de *triplici via animæ, purgativa, illuminativa, Unitiva* &c. e *tore A. Franc. de Monte*, S. Amstelodami A. 1647. in 12. *Tb. Raynaudo* de mal. & bon. lib. pa. 142. 143. *Jo. GERSONI* a quibusdam adjudicatum, eidem cum aliis multis eripere satagit.

Libe



Libellus una cum breviscula Appendice complectitur pag. 72. sine dedicatoria editoris Francisci de Monte epistola duorum foliorum, & præfatione introductoria, unius tantum folii.

Adscribitur S. BONAVENTURÆ, habeturque Tomo VII. Operum Seraphici Doctoris: Verba sunt Maximiliani Sandei Theol. mysticæ pag. 15. Idem tamen p. 650. inter alios eum scriptores mysticos recensens, ut genuinum *Carthusiensis* Monachi ejus nominis fœtum memorat, intra illam *Bonaventura* mentionem. Addit hic *Nota Diecmanniana* ad verba (editore A. Franc. de Monte) sequentia: Editor ille est nobilis ille ex Sicilia Jac. Böhmi affecla *Abraham von Granden* / quem multa *ἀνανόμος* & *ψευδανόμος* vulgasse, Catalogus Scriptorum ejus, qui, eo deincto, ipsius Theologischen Sendschreiben vomchten Kirchen-Gehen / ed. Amstel. 1686. 8. præfissus est, ostendit.

(1996 a) Joannis PALMERII *Nullitatis* protestatio, adversus formulam *Concordia*, prodiit, tam Francisco HOTTOMANNO deberi, una in alio, *Aspasi* nomine prodito, scripto, de quo supra suo loco actum est, inter alios etiam legit *Leonardus Hutterus*, *Concordiæ concordis* p. 32. quod omissum adeo *Schlüsselburgio* mirr, imprimis cum *Aspasi* scriptum, ejus auctorem haud ignoraverit. Eodem submine *Epistolam Bellarminianam ad Venetos Admoniti oppositam*, vide infra ad nomen *Torti*.

Vide eadem confirmantem *Teissierium* m. II. des *Eloges des savans* p. 141.

(1997.) Verante Palmerio, est *Sebastia-SCARABICIUS*, v. *Rhod.* num. 58. cujus ex *Tractatus de ortu ignis febriferi*, Patav. 1655. 4to.

## LVIII.

Verante PALMERIO, Sebastianus SCARABICIUS, Professor Patavinus Medicinæ doctissimus, ante decennium cum ibidem agerem, ut superstes, cujus aliqua scripta Medica prope Patavii: quale verò sit illud ficto sub nomine expositum me later.

(1998.) Lelio PALUMBO, cujus nomen extat Italice: Il *Sacrificio d' Abramo*, *Tragedia*. Rom. 1648. in 4to. Baillet in *Indice des Auteurs deguisez* p. 582. est *Paul BELL-Villani* autem scribitur *Paolo OMBELLIS*, *Visiera Alzata* Hecatostes n. Lxx pag. 72. subjuncto.

xx. LELIO PALUMBO sotto questo nome si hà. *Sacrificio d' Abramo* Rappresentatione Tragico-mica di *Lelio Palumbo*, recitata in Musica. In Roma M.DC.XLIIX. in 4. Allacci nella Dramaturgia, dice, essere di *Paolo Ombellis* p. 281.

(1999.) PAMLERUS, BAMLERS, Gilles HUNNIUS. Baillet *liste des Auteurs deguisez* p. 582.

## PAMPHILUS v. Eusebius.

v. Landus.

(2000.) PAMPHILI Martyris *Apolo-giam pro Origene*, EUSEBII PAMPHILI esse, docent evidenter *Bellarmin.* de *Script. Eccles.* ad A. C. 326. p. m. 70. *Rivet.* *Crit. sacr.* l. 2. c. 13. p. 225. & l. 4. c. 7. p. 407. aliique.

Et inter hos præcipue *Miræus* Auctarij de *Scriptoribus Ecclesiasticis* cap. 23. pag. 181. adde *Prideaux* *Orat.* IX. §. 2. p. 83. *Caveus* tamen *Historiæ Liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 76. genuinum *Pamphili* Martyris fœtum agnoscit. Adjutorem autem EUSEBIUM *Pamphilo* in *quinq; libris Apologetici* prioribus constituit *Du Pin* *Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiques* Tom. I. pag. 201. *Sextum* Soli Eusebio transcribens. Addit *Nota Diecmanniana* v. locum Hieronymi apud *Riber.* in *Proph. Minor.* p. 771. init. & indicio *Mastrichti* in marginalibus suis. Tom. 4. pag. 185. & 186. edit. Froben. Anno 1553. vid. *Voeglerum* in *Physiologia passionis Christi* p. 22. c. 3.

(2002.) Eliæ PANDOCHEI *Panthenosia*, de compositione omnium dissidiorum circa æternam veritatem, aut verosimilitudinem versantium, quod scriptum etiam vocat *Tubæ penultima studium*, Basil. apud Oporinum: esse *Guiljelmi* POSTELLI, testantur *Gesnerus* p. m. 261. edit. Siml. *Reiserus* de *Atheismo* p. 272. & 325. *Colomes.* *Gall. Oriental.* pag. 63. (a)

Adde le *Melanges Historiques* pag. 51. & *Indicem prohibitorum Romanum* p. 58. & 104. *Heunisch.* *Nicodemi*, sive *Hoff.* *Catholische Religion* p. 28. *Citatum Symbolæ Flensburgiana.* Cui accedit nunc *Diecmanniana* (b) nota.

(a) *Colomesius* *Gall. Oriental.* pag. 63.

*Wilhelmus* Lindanus (de quo alibi) in *Panoplia Evangelica* 1564. pag. 173. Alius porro est qui omnes omnium non modo *Hereticorum* sed & *Judæorum* atque *Turcarum* adeo ne dicam *Atheorum* conciliaturus cum *Christianaveritate* opiniones, scribit *Sex semper fuisse credita Sacramenta*, licet alicubi *Septem*. Sic enim est in libello cui ab omnium monstrorum conciliatione nomen *Panthenosia* fictum est, cujus equidem plurimis ex causis haud inutilibus auctorem opinor *Wilh. Postellum*, qui se in frontispicio *Heliam* fingit *Pandochæum*.

(b) *Nota Diecmanniana.*

Eliæ Pandochei *Panthenosia*, (nempe *Postellus* hunc librum *Panthenosiam* à τὰ πάντων ἐνώσει, quam meditabatur, appellabat) compositio omnium dissidiorum circa æternam veritatem aut verosimilitudinem versantium, &c. Plura enim hic in titulo adduntur, quod scriptum etiam vocat *Tubæ penultimæ Ardor*, Basil. apud Oporinum: (A meo exemplari tam loci, quam typographi nomen cum anno impressionis abest.) Hucusque *Diecmannus*, additq; porro: *Correxi omnia*, ut in exemplari meo in 8. excuso sequuntur. *Eliæ Pandochei* (hic enim per a scribit) nomen etiam est subscriptum *Dedicationi libri de Nativitate Mediatoris ultima* pag. 11. ubi

tamen in ipso titulo Auctor se Guilielmum Postellum vocat. Postellum Panthenosiae auctorem esse apparet ex ipsius libri p. 109. ubi ejus auctor se libros de orbis terra concordia ante scripsisse ait, quos à Guil. Postello scriptos esse constat.

(2003.) *Monfig.* PANIGAROLA. Sub illo nomine per errorem impressa carmina Italica Domini MASSINI Primarii Lectoris Patavienensis ex lett. di Visdomini p. 636. pr. lett. ult. indicat *Symbola Schröteringiana* addens in eo loco comparisonem instituit versuum horum cum operibus poëticis Ovidii & Horatii.

(2004.) PANNONIUS *Celius*: Gregorius HUNGARUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 582.

PANORMITANUS v. *Abbas.*

(2005.) Antonius PANORMITANUS. Huic vulgum falso adjudicare vetustum Poetae Publicis in *Hermaphroditum Epigramma*, à POLITIANO in latinum conversum, scribit idem *Politian.* lib. 5. Epist. ad Urceum Codrum. Hæc *Symbola Rauschiana.*

(2006.) PANTAGRUELIS nomen inscriptum libello facetiis pleno edito à Francisco RABELÆSIO, lingua Patria, memorat *Freberus* in *Theatro virorum eruditione clarorum* p. 1245. col. b. infra: de quo vide *Anonymor.* n. 2597. *Rabelæsium Reformatum.*

(2007.) PANTHERUS, *Salomon*: RISINSKY, ou RISINIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 582.

(2008.) PANURGUS, *Vincentius*: Jean Baptiste MORIN. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 582.

(2009.) PANYASIS *Cleophilo Samio* aut CREOPHILO suffuratus carmen dicitur *Clementi Alexandrino* apud *Frisium* Bibliothecæ Gesnerian. p. 651. col. a. idem *Frisius* tamen hoc carmen ipsi adscribere videtur loc. cit. p. 178.

PANTALEON vide *anonymos.* num. 1010. αα

(2010.) PAPENHAUSEN *Wolfgangus Ernestus*: Antoine LE BRUN. *Baillet* liste des Auteurs deguif. p. 582.

PAPINIUS v. *Statius.*

PAPIRIUS v. *Masso.*

(2011.) PAPON, *Louis*: Laurent JOUBERT. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pagina 582.

(2012) PAPROCKI *Alexander*: Adalbert, ou Albert TYLCOWSKY. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 582.

PAPYRIUS v. *Censor.*

(2013.) Danielis PARADINI nomine scripsit Germanice *Balthasar* HAGELIUS, Jesuita Bavarus, sequentia, teste *Alegambe* pag. 54. *Medicamen*, seu, *Antidotum Spirituale contra Hæreseos venenum*, & *hujus temporis perniciosos afflatus. II. Reformationem Brixiensem*: item Germanice *III. Formas reformatas conficiendi literas censuales.*

Repetit hæc *Sorvel* Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu pag. 102. col. b. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1616.

(2014.) PARAGERIO & PARAGESIUS: *Angelique* APROSIO: *Baillet* liste des Auteurs deguif. p. 582.

PARASCHIUS v. *Cyrenius.*

(2014. α) Octavii PANZIROLI nomine, *Hippolytus* PANZIROLLUS, Jesuita Italus *Thesaurus absconditos Urbis Romæ* 1600. in 4to edidisse idiomate *Italico*, memoratur ab *Alegambe* pag. 189.

Confirmat hæc *Thomas Hyde* Biblioth. Bodlej. post N. pag. 31. Adde *Sorvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 349. col. b. Occasionem hujus ab HIPPOLYTHO fratri suppositi scribit explicat fuse *Janus Nicius Erythraeus* *Pinacoth.* lib. III. p. 203. 204. addens eum qui hodie hoc titulo venit, thesaurum ita aliorum operum auctum ac emendatum, ut præter titulum quicquam à Pancirollo habeat.

(2015.) *Johannis Philippi* PAREI *Arsgica*, quæ prodiit Hanov. 1607. in 8vo testatur *Jamesio*, à *Ravio* in notis ad hunc locum tribuit KECKERMANNO, nulla ratione notitiæ preffa: indicante *Symbola Normanniana.*

(2016.) PARIS, *Claude de*: *Claude de* PLACE *Baillet* liste des Aut. deguif. p. 582.

PARISIENSIS v. *Johannes.*

- - - - - *Guilielmus.*

(2017.) *Facultatis Medicae* PARISIENSIS *Censura Battologiae* *Job. Quercetani* Paris. 1600. *Ravio* in MStis ad *James.* notis ad pag. 411. & *Johanni RIOLANO* adscribitur, monente *Symbola Normanniana.*

(2018.) PARISII cujusdam nomine anno 1606. editam *Consultationem de Controversia inter Sanctitatem Pauli V. & Serenissimam Remp. Venetam ad Virum Cl. Venetum*, inseruit Tomo tertio de *narchia Imperii Melchior Goldastus*, memorat marginali annotatione, *Jacobum* LESCHA

RIUM illius auctorem prohiberi, quod valde verosimile fit alia ipsius opera inspicienti.

*Eichelium* hæc confirmantem vide in præfatione ad *Procopii αἰεδοτα* & Amplif. Jctus & nunc Syndicus Bremensis Gerh. à *Mastricht*. Hist. Juris Ecclesiast. & Pontificii pag. 23. doctissimum hoc nomine laudat, addens: Hinc qui Veneratorum causæ favebant, hoc jus semper in ore habebant, quos inter familiam ducere videtur *Jacobus Leschasserius* Parisiensis, jurisconsultus homo cordatus & antiquitatis apprime peritus, qui exiguum in hac causa dedit libellum, suppresso tamen nomine, cui titulum fecit *consultatio Parisii cujusdam de controversia inter Sanctitatem Pauli V. & Remp. Venetam* &c. Joh. *Eichelius* in præfat. *Procopii* §. 50. Ita quoque citat cum adjecto nomine *Leschasserii* hanc consultationem *Christophorus Justellus* in testimoniis de codice canonum Ecclesiæ Universæ ei præmissis.

(2019) PARISIENSIIUM Theologorum quorundam *Confutatio Censuræ, sub nomine Facultatis Theol. Paris. editæ, in quasdam propositiones ex R. Patris Santarellæ libris collectas, 1627.* in 4to excusas, a *Guilielmo FABRICIO*, Noviomago Theologiæ Doctore, & Professore Lovanii editas esse, *Valerius Andrea* Bibl. Belg. pag. m. 315. testis est, & quidem satis idoneus, utpote qui Collega ipsius fuerit. *Fr. Smeertius* hoc iterum facit.

(2019. α) *Fratri Joannis DE PARIIS D. Theol. Ord. fratrum Prædic. de Potestate Regia & Papali, ann. d. ccccXXII (Alibi nominatur Joannes DE POLIACO, Conciliator & M. Parisiensis) verba sunt Caspar. Saitarii pag. 726. suæ introductionis Posthumæ in Hist. Ecclesiasticam.*

(2020) *Matthæus PARKERUS*, primus sub Rege Elisabetha Archiepiscopus Cantuariensis, edidit *Antiquitates Britannicas*, quas tamen à *JOSCELINO* (qui Parkero à Sacris erat) scriptas fuisse testatur *Magnus noster Seldenus* lib. de Decimis cap. IX. pag. 256. Et verosimile est, in eis colligendis *Joscelino* partem aliquam à Domino suo impositam fuisse. Verba sunt *Clarissimi Avei*, in Epistola *Islingthoniô* ad me data 8. Id. Decembris 1676. vide *Bailleti Catalogum des Auteurs degvisez* p. 582.

(2021) *Fratri Archangeli DE PARMA, Sopatri Macedo, Epistola obvia, adventoria P. Nossuper questione Grammatica. Romæ typis Nic. Ting. Tinassi. 1674. in 4to. Ipsi P. MACEDO editur à Cinelli nella Bibliotheca Volante Scania II. pag. 15. & 16.*

PARMENSIS v. *Cassius.*

PAROCHUS v. *Fidelis.*

(2022) *Pietro de PARRAGONE. Quod hoc nomine prodiit scriptum, alias quoque innotuit αἰωνίμωσ editum, cum titulo: Lapis*

*Lydius, der politische Probierrstein / CAJETANUM Cardinalem habet Auctorem, judicante Deckberro de scriptis Adespotis pag. 254. Extat scriptum hoc sub Trajani Bocalini nomine latine in 12mo Amstelod. 1640. per Johannem Ernestum Creuzversum pag. 196. Germanice autem in 4to. 1616. sine interpretis Typographi aut loci impressionis nomine pag. 142. cum præfatione, dedicatione & indiculo discursuum 31. Octo foliorum. vide supra Bocalini.*

(2023) *Jani PARRHASII Consentini, quæ extent vide apud Gesnerum Simleri pag. m. 329. ubi PARRHASIUS dicitur. De eo præter compendium hoc Rethoricum, nil commemorat Draudius. Præter hæc vero Simlero memorata aliud scriptum ejusdem auctoris nobis detegit, simulque verum ejus nomen aperit Flaminius Parisius J.C. Consentinus, Tractatus de Confidentiis beneficiis in fol. Lugd. 1613. (ni fallor) edit. Qu. I. num. II. hisce verbis. Eruditissimus, celeberrimus, & omni laude dignissimus Joannes Paulus Parisius Consentinus, postea dictus A. Janus, Parrhasius in quibusdam suis notis ad Epistolas, Ciceronis ad Atticum libro secundo. Hunc Job Paulum puto eundem esse cum Petro Paulo PARISSIO, cujus Consilia p. 684. & alia p. 845. Draudius, scriptaque p. 562. Simlerus recenset.*

At *Bailletus* Parrhasium hunc Italum natione, vero nomine appellatum fuisse *Joannem Paulum PARISIUM* aut de *PARISIIS* tradit, *Auteurs degvisez* part. II. pag. 99. 100. ubi totam hujus *Metamorphoseos* rationem explicat. (a)

(a) *Baillet degvisez des Auteurs. pag. 99. 100.*

*Mais de tous ces Amateurs de la Gentilité, celui que je trouverois le moins excusable, est ce Parrhasius que je viens de vous nommer parmi les Italiens. Ils appelloit de son vray nom en Latin Joannes Paulus Parisius, ou de Parisiis. Qu'a-t-il fait pour se travestir à la Payenne? Il a pris son second nom de Paulus, & en a fait son prénom à la Romaine, apres en avoir retranché la premiere lettre; du prénom de Joannes il a fait un nom de Maison (gentis) & de son surnom de Parisiis, il a fait un nom de famille originaire de l'ancienne Grece, venant du fils de Lycaon, qui s'appelloit Parrhasius, ou de quelque autre Arcadien de la ville de Parrhasie. De sorte qu'il s'est fait connoître sous les noms d'Aulus Janus Parrhasius, quoique c'ait esté inutilement qu'il a tâché de supprimer pour toujours ceux de Joannes Paulus de Parisiis. Il faut que sa passion pour des noms profanes l'ait étrangement aveuglé, si elle l'a empêché de voir que Paulus, qu'il rejettoit, estoit l'un de plus beaux noms de l'Antiquité Romaine: mais il vouloit peut estre nous persuader en luy preferant celui d'Aulus, qu'il faisoit gloire de considerer les faux Dieux du Paganisme comme ses nourriciers.*

(2023. α) *Christianus PARRHESIUS* personatus, est *Jacobus KOELMAN* Ecclesiastes Slufanus in Flandria. Sub hoc nomine scripsit: *Theologische aenmerckingen over de ordonantie van de Staaten van Zeeland, den Classe van die provinciën voorgeschreeven 1675. 4. vid. Indicem librorum Koelmanni post Durhammum.*

in Canticum Canticorum. *Symbola est Mastrichtiana.*

(2023. β) *Theophilus* PARRHESIUS. Est *Jacobus* KOELMAN Ecclesiastès Slufanus in Flandria. S. b hoc nomine personatus edidit Belgicè *Historisch Verbael van de proceduren van de Classis van Walkeren* en byzonder van haere Hoogmogende tegen *Jacobus* Koelman, vvegens syn devoiren tot reformatie, ontrent het stuck der formulieren en Feestdagen 1677. 8. v. indicem scriptorum Koelmanni post Comm. Durhammi in Canticum. *Symbola est Mastrichtiana altera.*

(2024) *Robertus* PARSONIUS, cujus scripta recenset *Sorwei* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, p. 726. & 727. *Thomæ Hydeo* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. post N. p. 36. col. b. est alio nomine COOBUCK.

(2025) PARRHESIASTES v. *Philophilus.*

PARTENIO v. *Etiro.*

(2026) PARTENIO TOSCO, *Academico Lunatico*, ha stampato: *L' eccellenza della lingua Napolitana, con la maggioranza alla Toscana, Problema* in Nap. per Novello de Bonis 1662. in 16to. Mal' Autore di quest-Opera fu un *Padre di SS. Paulo* DE CHER Regulari di Casa Sanseverino. vide *Toppi* Bibliothec. Neapolit. pag. 242. col. 6.

*Parthenius Litigiosus* v. infra VENTURA DE VALENTIIS:

(2027) PARTENOPEO. Persona est *Johannis Pauli* CRASSI Neapolitani, Ordin. Reg. cujus extat Italicè: *I Pianti dell' anima*, *Ode o Canzonette sagre, scritte per la sola divotione dall' estatico Partenopeo Academico Solitario, Part prima*, (Che sotto questo nome le diede fuori) in Napoli nella stampa della Casa de' SS. Apostoli de Cherici Regulari, appresso Ottavio Batrano 1646. in 12mo. *Toppi* Biblioth. Neapol. p. 149.

PARVUS v. *Agricola.*

(2028) PASCHALI Papæ suppositus est liber GVIDONIS ARETINI, quem *Bernoldus* tract. de Sacramentis excommunicatorum vocat *Musicum* WIDONEM. Eo tractatu tradebatur, Simoniacorum Sacramenta nulla esse declaranda. Quod tantum abest ut *Paschalis* Papa tradiderit, ut potius fortissimè steterit Pro contraria sententia: quam etiam à *Petro Damiani*, ejus æquali, explicate esse confirmatam, in libro, cui nomen *Gratissimus* recte admonuit *Bernoldus*. Itaque perperam ea scriptio *Paschalis* Papæ est supposita. Verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 151.

PASCHASIUS Grosippus v. *Supra.*

(2029) PASCHASIO ROMANO Ecclesiæ Diacono adscripti libri duo de Spiritu Sancto

ad *Macedonium*, eidem abjudicantur & FAUSTO RHEGIENSI restituuntur à *Casimiro Oudino*, vide *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. pag. 397. (a) *Monatliche Unterredungen* 1692. pag. 937. (b) *Caueum* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 271. col. a. qui tamen Rationibus *Oudini*, ut ut probabilibus non temere accedendum arbitratur. *Paschasio* etiam adscribit *Du Pin* Nouvelle Bibliothéque tom. IV. p. 273. col. a.

(a) *Acta Eruditor. Lipsiens.* A. 1686. m. Aug. p. 397.

*Paschasium*, cujus tractatum de Spiritu Sancto *Fausto Regiensi* vindicat (*F. Casim. Oudin* in *Supplem. de Script. Eccles.* a *Bellarmino* omiffis.)

(b) *Monatliche Unterredungen* 1692. pag. 937.

*Alia aliis adscripta auctoribus, Fausti maxime Semipelagiani sermones, qui hucusque inter Opera & sub nomine Eusebii Emiffeni latebant, vel sub nomine Paschafii, Romana Ecclesiæ Diaconi. In quorum possessionem hoc tandem seculo, post mortem anno circiter millesimo & nonagesimo restituitur.*

(2030) PASCASE & ALITON: N - de VILLARS. *Baillet* liste des Auteurs degvifez pag. 583.

(2031) *Durus* à PASCOLO, sub cujus nomine *Aulicus Politicus diversis regulis, vel ut Favolenus loquitur, definitionibus exhibitus* primo fuit: editionibus sequentibus publicè comparuit *Eberhardus de WEIHE*, v. Edit. Francof. 1615. in 4. & opera ejus 1642. in 4. conjunctum edita, quæ que *supra* diximus in *Wabremundo ab Eberberg*, & *Mirabili de bona Casa.*

Vide, quæ habent *Pellerus* Politici scelerati, pag. 7. *Becman* Meditat. Polit. Dissert. I. § V. pag. 6. Editus est *Aulicus Politicus* in 12mo sine loci & anni mentione, typographo non indicato, paginis non numeratis, solummodo definitionibus CCCLXII. distinctus plagulis 16 cum *Guicciardini* Hypomnesibus Politicis num. CXLX. & sententiis selectioribus ex *Guicciardini* Historia excerptis num. CXCXV.

(2032) Des treumeinenden PASQVIN Staats Phantasien Dr. Marcus à *Friese* Doctori—REDLICH Lipsiæ nunc agenti, in litteris ad Dn. L. *Schröteringium* m. Junio & iterum m. Maji 1697. profitetur: at Bibliopola eique frater *Confilarius Rvelpherbytanus, Hertelius* eidem L. *Schröteringio* ZIEGLER à KNIPHAUSEN, cujus est *Schauplatz der Zeit*, est testatus auctorem.

(2033) *Merus* PASQUILLUS: *Conrad* de ZUTPHEN d'ACHTEFELD. *Baillet* liste de Auteurs degvifez p. 575.

(2033) PASSAGERIUS, *Roland: Rol-Rodulph.* de PASSERAGIIS. *Baillet* liste des Auteurs degvifez pag. 583. At *Thomas Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 112. post N. videtur innuere velle, sub *Passagerii* aut *Passiragii* assumptis nominibus

nomine latere *Rolandinum* RUDOLPHUM sive RUDOLPHINUM, cujus scripta ibidem recensent.

(2034.) PASSAVANT, ou PASSEVENT Parisien: *Antoine* CATHELAN ou CATALAN. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 583.

(2035.) *Benedicti* PASSAVANTII nomine citatur à *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. pag. 38. col. a. *Epistola Responsiva ad Commissionem sibi datam* à *Petro Liseo* 1568. in 8. qui ibidem subjungit, esse qui autem Auctorem fuisse *Theodorum* BEZAM. Et huic quidem aperte eam adscribit *Teiffier* Tom. II. des Eloges des savans pag. 373. quod & *Colomesius* inserto testimonio *Thuani* adstruit dans ses Remarques. v. *Scaligerana* in *Beza* p. 57. novissimæ Editionis Colonienfis 1695. & supra *Benedictus*. Interm hic adde serius allata *Mastrichtiana* sequentia:

*Passavantius Benedictus*. Homo personatus, agnoscit *Simlerus* in Bibliotheca, scripsit Superiori seculo binas epistolas ad *D. Petrum Lysetum*, Curia Parisiensis olim Prælidem, tunc Abbatem S. Victoris prope Muros; una est responsiva ad Commissionem sibi datam à *D. Petro Lyseto*; una prodiit in 8. 1553. sine nomine loci, altera de libro *Petri Lyseti* Curia Parisiensis olim Prælis in 8. 1554. Hic est *Theodorus Beza*, uti docet *Thuanus* hist. lib. VI. pag. 123. ubi postquam *Lyseti* depositionem descripsisset addit: *Licet*, qui initio virum &c. add. usque ad dignitatem evehitur inclusive: scribit *Beza* stylo Barbarissimo, uti is est, in Epistolis obscurorum virorum legitur ut barbariem & ignorantiam, quam & taxat *Thuanus*, exprobrat.

*Passavantio* huic adscribit *Königius* Epistola, quasi anno 1563. editas: an supra memoratas intellexerit, nescio. Prodiere illæ 1553. & 1554. Inter *Beza* opuscula non inventuntur.

(2036.) PASSAVANT le, *Jean Pierre* AMUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 583.

(2037.) *Joannis* PASSERATII nomen *Abrosii* CALEPINI Lexico præfixum quæstus gratia magna cum doctissimi Viri injuria, qui eo nihil contulerit, ex *Boeclero* & *Scioppio* notat *Bibl. Rossiana* p. 604. 605.

(2038.) PASTOR *Petrus Henricus*: *Louise* PADILLA. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 583.

(2039.) PASTORIS *Adamus*: *Rodolphus* MARTINUS, *Baillet* loc. cit.

(2040.) PASTORIUS, *Augustus* Irenici Oldenburgeri Indiculo (vitio, credo, amantensis aut Typographi) vocatus pro JOACHIMUS cujus extat *Florus Polonicus* ter editus in 12.

Lugdun. Bat. 1641. Amstelod. 1664. Dantisci 1679.

(2040. a) PASSUM VIOLENTA CHRISTUS SERVAVIT. Hoc lemma nominis sui loco præfigi curavit *Tetraſtichis* suis Personibus *Philippus* CRUSIUS u. J. L. mox nobilitatus dictus KRUSENSTIERN, Legatione sua in Molchos & Perſas Holfatorum nomine suscepta fatis inclutus: monente *Wittenio* *Diar. Biographici* Part. II. ad d. 10. Aprilis. an. 1676.

(2041.) *Johannis* PATAVINI Decani & Canonici *Epistole* duæ an. statui & dignitati Ecclesiasticorum magis conducatur admittere *Synodum nationalem*, & liberam quam decernere bello: impressæ in Germania Anno 1540. Videtur idem esse cum *Roberto* MOSHAIM, cujus etiam hujus argumenti quædam sunt edita, & extant inter *Miscellaneas* Epistolas, ad *Fridericum Nauseam* Episcopum Viennensem, hujuscemodi quædam Auctoris hujus. Verba sunt *Frisii* *Biblioth. Gesnerian.* p. 482. col. a.

### PATAVINUS v. Aggregator.

(2042.) *Alexandri* PATRITII nomine, scriptus *Mars Gallicus* est *Cornelio* JANSENIO, famosissimo Episcopo Iprensi, teste *Reisero* de Atheismo p. 274.

Qui tamen ALEXIUM PATRICIUM ARMACHANUM scribit: & cum eo *Thomas Hyde* *Catalog. Biblioth. Bodlej.* post N. p. 89. col. a. Adde *Johannem* Adamum *Osiandrum* Speciminis Jansenismi p. 9. 10. *Symbola Normanniana*. *La. Biblioth. Universelle* Tom. XIV. p. 258. (a) Quæ propter in Jansenium invehuntur *Varillas* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1687. p. 493. (b) & *M. Gery* in *Actis Erud.* 1698. p. 231. (c) *David B'ondellus* Præfat. Apologet. Assert. Genealog. Franc. indicante *Symbola Rauschiana* (d) De ipso Scripto consule *Leideckher*. *Histor. Jansenismi* pag. 76. 80. 88. 89. 92. 93. quæ breviter contrahunt *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1696. p. 21. (e) Adde *Sagittar.* *Introduct.* ad *Histor. Eccles.* pag. 1004. (f) *Ereber.* *Theatr. Viror. Erudit. Claror.* pag. 545. *Henrici* *Valesii* *Orationem* in *Obitum* *Dionysii Petavii*, quæ est in *Batesianis* p. m. 685. *Rachelii* *Examen* *Probabilitatis Jesuiticæ* cap. II. p. 13. De persecutione ei hæc propter intentata vide *Scrutinio Venero* *Anonym.* cap. XIV. n. 2643. Addit hic nota *Diecmaniana* supplens *Tituli* verbis *Mars Gallicus*, hæc *ſer* *de* *Justitia armorum & fœderum Regis Gallia:* in fine sequentia: v. omnino *Osiandri* *Specim. Jansen.* p. 9. 10. & *Rationes*, ob quas *Archi-Ep. Mechlin.* & *Ep. Gand.* a publicat. *Bullæ* qua proſcribitur *Jansenii Augustinus*, abſtinuerunt, ed. A. 1650. 12. pag. 38. 39. &c. Junge his antagonistam in *Symb. Maaſtricht.* (g) & num. 1152. a *Anonym.* huc utique potius translocandam.

(a) *Biblioth. Universelle* Tom. 14. pag. 258.

*Ce fut en ce temps là qu'il fit (Jansenius) son ouvrage intitulé Mars Gallicus qu'il publia sous le nom d' Alexander Patritius Armachanus.*

(b) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1687. pag. 493.

(*Antonius Varillafius Historiæ Revolutionum in Europa, quæ occasione religionis acciderunt, Tomo IV. in præmio*) perstringit Jansenium Episcopum Ipresem, quod in tractatu sub nomine Alexandri Patricii Armachani de justitia armorum Ludovici XIII edito, Henricum Regem Gallie æternæ infamiae notam incurrisse scripsit, ob fœdus cum Mauritio Sax. Electore initum.

(c) Acta Erudit. Lipsiens. Ao. 1689. pag. 231.

Invehitur (M Geryen Apologie historique de deux censures de Louvain & de Douay, sur la matiere de la Grace) vehementer in Habertum, Vabrensem in Gallia Episcopum, quem, posteaquam egregio, quod refert, testimonio librum Gibleufi de libertate Dei & creaturæ Molinismo oppositum comprobasset, a Jesuitis postea in partes traductum, & a Richelio Cardinali, qui Jansenium ob editum pro Hispanis, librum (qui Mars Gallicus inscribitur) capitali odio prosequeretur, inductum commemorat, ut doctrinam Jansenii de gratia oppugnet.

(d) Symbola Rauschiana.

Cornelius Jansenius Theologus, ob susceptam animose causam Irensi paulo post Episcopatu auctus; sub Patricii Armachani larva latens in Marte suo Gallico nihil non virulentarum calumniarum in Francos tam veteres, quam hodiernos effudit. &c.

(e) Acta Eruditor. Lipsiensium 1696. pag. 21.

Hactenus in vita potissimum muneribusq; Academicis Jansenium conspeximus; nunc qua via sibi accessum ad Episcopatus honorem is paraverit; ad Auctoris nostri ductum exponi ordo postulat. Non parum nempe huc contulit liber, quem abs se conceptum Jansenius (nomen interea Alexandri Patricii Armachani adsciscens) sub titulo Martis Gallici Ao. 1630. in lucem publicam emisit, & in quo multa impugnavit, quæ pro Justitiæ armorum & fœderum Regis Gallie Ludovici XIII. arduo conatu dixerat Doctor quidam Parisiensis Facultatis Ecclesiæque Lugdunensis Theologus, Besianus Arroyus. Ipsa libri summa à Leydeckerò recensetur, & sicuti is minime dissimulat, quod Gallis ille plurimas irarum causas dederit, Hispanos contra, utpote quorum jura inibi asserita legantur, eo impensius delectarit;

(f) Sagittarii Introduct. ad Histor. Eccles. p. 1004. 1005. 1006.

Præterea quam religiose Bullam observaverint, testabatur falso Antonii Richardi nomine aliquoties excusus liber, cujus Auctorem fuisse Belgam Jesuitam, multi suspicati sunt: Hoc sane in tanta eorum copia, quæ adversus Jansenium edita sunt, nihil unquam prodit acerbius, ac Jansenius Præsul fœdus, quam B. noster Lutherus, aut Calvinus discerpitur. Pudendi ut plurimum latrocinii ac plagii accusatur: quasi, quæ primum Calvinus in Augustino deprehendisset, ipse sua industria ex Augustini scriptis eruta profiteretur. Sed & postremæ editioni accessit ad Principem Condæum, præcipuum in Gallia Jesuitarum isto tempore Protectorem ac

Mæcenatem, epistola, vilissimis & abjectissimis adulationibus referta, qua differte expresserunt: Jansenium Ecclesiæ doctrinam convellere molientem, dum Francorum Reges, propugnaculum, Columnam, Scutum & esse & a Romanis Pontificibus appellari non ignoraret; propugnaculum illud excindere, columnam evertere, scutum perumpere conatum esse, ac experiri voluisse in Gallica Majestate, quid in Apostolicam posset, & Ecclesiæ oppugnationem ex primogeniti filii auspiciis: verum ut duplici ingenii sui fœtu, Marte nimirum Gallico & Augustino suo providerit, ut etiam post fata utramque oppugnet; sic gemina prole effecisse Condæum, ut cum hunc Superi reterent, ejus neutra patrociniū desideret. Divisisse Jansenium se ipsum in libros, tanquam in liberos, & primogenitum quidem Gallie hostem esse voluisse: alterum Catholicæ veritatis inimicum; Condæum vero virtutes suas partiri in filios, & majore natu Gallie scutum, minor vero Ecclesiæ columnam designasse; hosq; ea Parentis vota sic implere, ut iis publica vox ea ipsa nomina jam imposuerit, quæ Jansenius Operibus suis falso inscripserat: Ludovicum totius Europæ judicio, Martem Gallicum; Armandum (octodecim annorum adolescentem) Gallicani Cleri suffragio Augustinum haberi. Ne eo minus tamen hic liber cum hac ipsa Epistola Lovanii publice venum expositus, & ab ordinario quidem Jesuitarum bibliopola.

(g) Symbola Mastrichtiana serior.

Anonymi Liber, sub titulo, Jansenius Suspectus, prodit contra Jansenii, sub Patricii Armachani nomine, Martem Gallicum. Auctorem Leideckerus in histor. Jansenism: lib. II. Cap. 4 suspicatum ANNATUM Jesuitam esse, verbis: Successit Richardo Jesuitæ mox alter Jesuita (Annatum creatus fuisse) qui in Jansenio Suspecto statim &c.

(2043.) S. PATRICIUS, proprio nomine SUCCAT, Bedæ Mangonius, patria Britannus Auctor multorum scriptorum citatur apud Baleum de Scriptoribus Britannia fol. 25. & Pitseum ad annum Christi 490. pag. 90. quæ pleraque supposititia docet Cave Historiæ literar. p. 236. Et inter illa

(I) Librum de tribus habitaculis inter AUGUSTINI Opera sed falso relatam supra vidimus.

(II) De Abusionibus Seculi inter CYPRIANI & AUGUSTINI opera positum itidem notavimus. Quibus adde

(III) Sermonem sub PATRICII nomine confectum à Richardo STANIHURSTO: vide apud Caveum loc. cit. p. 236. (a) &.

(IV) Cartam Patricii, seu Epistolam de Antiquitate Avellonica, ex Gvilielmi Malmesburienfis libro Mstode Antiquitate Ecclesiæ Glastoniensis desumptam. Ibidem.

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 236.

Sermonem sub Patricii nomine confinxit Ricardus Stanhurstus, quem in Vita S. Patricii lib. 2. Antverpiæ edidit an 187. Eundem recusum dedit Mesinganus ad finem Florilegii sui Hibernici Paris. 1624. locum vero illi inter Patricii opuscula concedere noluit Waræus.

(2043. a) PELAGII PATRICII Συγγόμενος EVDOXIÆ quoque tributa supra in Eudoxia memoravimus.

(2044.) PAVILLON, Nicolas Georg: Poullain D'AGEN. Baillet liste des Auteurs degvi-  
ez p. 583.

(2045.) PAULINO Aquilejensi tribum scriptum de Trinitate contra Felicem Vrgelitanum, etque Elipandum Toletanum, Episcopos, ALCUINI esse, docet Duchesnius apud Olearium Abaci pag. 356. (a) adde Theoph. Raynaudum de mal. & bon. lib. pag. 61. (b)

Adde Ittigium in Actis Erudit. Lipsiens. 1690. pag. 305. (c) Libros autem hos de Trinitate contra Felicem & Elipandum tanquam genuinos Paulini fœtus citant Miræus Biblioth. Ecclesiast. p. 223. (d) & Cave Histor. Literar. Ecclesiast. pag. 49. Commendat & annotatio hic Diecmanniana in primis Sirmondum in Epist. de Amalariis, quam Labbeus exhibet T. I. de Scriptor. Eccl. p. 693.

(a) Olearius Abaci Patrum p. 356.

Ejus liber de S. Trinitate contra Felicem Vrgelitanum, atque Elipandum Toletanum Episcopos, habetur Tom. 4. Bibl. P. P. Paris. 2. f. 453. & post Alcuini opera ab Andr. Duchesnio Paris. 1617. edita. Idem Duchesnius (prout Labbeus docet,) primus protulit ejusdem Paulini contra Felicem libros tres, cum epistola ad Carolum Magnum, (cui percharus extitit,) atque simul ostendit, libros numero septem contra Felicem sub Paulini nomine vulgatos, non ejus, sed Alcuini germanam factum esse.

(b) Rainaudus de mal. & bon. lib. pag. 151.

Paulino Aquileiensi suppositi sunt septem libri contra Felicem Vrgelitanum, quos reverem esse Alcuini, probatior est sententia.

(c) Acta Eruditorum Lipsiens. 1690. pag. 305.

Autorem autem septem librorum adversus Felicem Vrgelitanum, quos Paulino Aquilejensi vulgo tributos Andreas Quercetanus Alcuino vindicavit, in horum autorum (Leontii Byzantini, Isidori Hispalensis &c.) numero non habendum esse monet (Thomas Ittigius in Dissertatione de Hæresiarchis ævi apostolici, & apostolico proximi.)

(d) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 223.

S. Paulinus, Aquileiensis Episcopus, sub annum Christi septingentesimum nonagesimum quartum, contra Elipandum Toletanum Episcopum scripsit libellum, qui exstat tomo 2. Conciliorum Gallie: item libros

tres contra Felicem Vrgelitanum Episcopum, 1617. Lutetia editos.

(2046.) PAULINI Nolani, Vitam Ambrosii, alterius PAULINI esse docet Cocus, Cens. p. 399. vid. Barb. adversar. lib. 60: Comm. in Augustin. de Civ. Dei l. 1. c. 10.

Et Miræum Auctar. de Scriptor. Ecclesiastic. p. 81. (a) Cui Symbola Mastrichtiana addit Quensted. Antiq. p. 454. pr.

II. De Vita Martini lib. VI. Carmine Heroico scriptos ad Perpetuum Turonensem Antistitem, PAULINO PETROCORIENSI assignandos censet Sandeus ad Vossium p. 9. (b) Quensted. de Patriis Viror. Illustr. pag. 45. Adde Eschenbach. Dissertat. de Poetis Christianis Græcis & Latinis Cap. II. §. XI. p. 18. Acta Erudit. Lipsiens. 1685. p. 483. (c) le Journal des Savans 1685. p. 119.

III. Carmen Eucharisticum de Vita sua esse ALTERIUS PAULINI, & AUSONII NEPOTIS, ex Labbeo notat Caveus Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 168. adde Eschenbach. loc. cit.

IV. Epistolam ad Faustum Rbegiensem de Variis Questionibus, PAULINI ALIUS Auctoris tractatus de Quadragesima, esse conjicit Labbeus apud Caveum loc. cit. v. in Anon. num. 1245.

(a) Miræus Auctar. de Scriptor. Eccl. pag. 81.

Paulinus] primum amanuensis ac minister S. Ambrosii Mediolanensis Episcopi, postea presbyter, petente S. Augustino, scripsit vitam Magistri sui S. Ambrosii cum ejusdem operibus editam: quæ S. Paulino Nolano à nonnullis falso adscribitur: ut Molanus in MS Bibliotheca sacra, & Bellarminus in Catalogo, ubi de Paulino Nolano agit, recte monuerunt. Errant itaque Sigebertus Gemblacensis, Jacobus Breulius & alii, qui Paulinum hunc presbyterum cum Nolano confundunt: è contra Isidorus & Honorius recte unum ab altero distinguunt.

(b) Sand. in not. ad Voss. p. 9.

Daumius ep. 89. ad Reinesium recte arbitratur libros sex metricos de vita Martini esse hujus Benedicti Paullini, minime vero Paullini Nolani. Nam non solum tacent de eodem opere scriptores Benedicto Paullino antiquiores, pauloque recentiores, adeo ut primi qui id Paulino Nolano adscripserint sint Venantius Fortunatus, Gregoriusque Turonensis, plusquam toto seculo Benedicto Paullino juniores, sed & constat Episcopum Turonensem Perpetuum non paulo post Paullinum Nolanum vixisse qui obiit Ao. 431. Perpetuo triginta annis post Episcopo constituto, & mortuo Ao. 493.

(c) Acta Eruditor. Lipsiensium. 1685. pag. 483.

Nam de vita Martini Turonensis in sex libros distributa, quam sub Paulini Nolani Episcopi nomine ad octavum Bibliothecæ suæ tomum Bigneus retulit, dicere hic nihil attinet, cum jam pridem inter eruditos opus illud

illud non Pontio Meropio Paulino, sed Benedicto Paulino Petricorio tribuendum esse constat.

PAULINUS v. Petrocorius.

(2047.) Divus PAULUS, APOSTOLUS. Ei suppositam Epistolam ad Laodicenos, aut saltem eandem cum ea ad Ephesios, mutata à MARCIONE Epistolæ Inscriptione, afferit ex Tertuliano & Palmerio aliisque Usserius Dissertat. de Epistola ad Laodicenos, subjuncta Histor. de Script. & Sac. vernaculis p. 300. sqq. LUCÆ adscribi notat Simlerus in Biblioth. Gesner. adde Symbolam Mastrichtianam sub lit. (a) adjectam.

II. Epistolam ad Hebraeos à Romanis Paulo abjudicari notat Gesnerus Biblioth. Universal. fol. 264. vel GAJO Episcopo Romano, vel BARNABÆ, vel LUCÆ Evangelistæ vel CLEMENTI Romano tribuentes fol. 536. adde Frisium pag. 547.

III. Epistolas quoque inter ipsum & Senecam pro supposititiis habitas vide itidem in Symbola Mastrichtiana.

(a) Symbola Mastrichtiana.

Paulus Apostolus etiam habet sibi adnota multa, inter quæ primo famosa ista Epistola ad Laodicenses, quæ confuta est ex Laciniis Paulinis: vid. de ea Frossenium in disquisitionib. Biblicis pag. 729. & seq. Leusden in Philog. Græc. Diff. 23. & 24.

II. Epistolæ inter ipsum & Senecam mutua idempag. 732. & seq. ubi & eas exhibet, quæ alias cum operibus Senecæ edis solent, ab omnibus Interpretibus pro supposititiis habitæ.

(2048.) PAULI LONGOBARDI DIACONI AQUILEGIENSIS Historia Miscellanea, quoad priores XI. libros eadem cum EUTROPII X. libris videtur Vossio de Historicis Latinis Lib. II. Cap. XXX. p. 292. & Caveo Histor. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 348. col. a. à Paulo tamen interpolatam (a) Integram autem hanc Pauli Historiam Miscellaneam ab aliis ANASTASIO Bibliothecario, ab aliis LANDULPHO Sagaci attribui notat hac de re nihil statuens Deckherrus de Scriptis Adespotis pag. 344. 345. JOANNEM DIACONUM pro Paulo substituit Ciacconius apud Vossium loc. cit. hujus ingratiis. (b) Adde Symbolam Mastrichtianam sub (c)

(a) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 348.

Historiæ Miscellæ libri XXIV. ex quibus, inquit Vossius, primi undecim libri iidem sunt ac decem Eutropii: nisi quod aliqua subinde de suo addat Paulus, quod ab eo jussu Adelbergæ Arichis uxoris, Desiderii filie, factum fuit. Exinde Eutropium continuat Paulus, cujus sunt quinque libri sequentes. Reliqui octo à Landulpho Sagace additi sunt, inprimis ex Theophane, saltem Anastasio Bibliothecario, qui Theophanem latine vertit. Proderunt Basil. 1569. & cum variantibus lectionibus Henrici Canisii Noviomagensis cura Ingolstæd. 1603. 8. cum emendationibus & notis Jani

Gruteri Hanoviae 1611. cum observationibus Lindenbrogii Hamburg. 1611.

(b) Gerardi Joannis Vossii de Histor. Latin. Lib. II p. 292.

Nam primi undecim libri iidem sunt, ac decem libri Eutropii: nisi quod aliqua subinde, de suo addat Paullus: quod ab eo jussu factum est Adelbergæ, s. Ahilbergæ Beneventi ductrice: cuius maritus erat Arichis; pater Desiderius, ultimus Longobardorum Rex. Exinde Eutropium continuat Paullus, cujus sunt quinque libri sequentes. Cæteri, nempe septimus decimus, & qui consequuntur, à Landulpho Sagace additi sunt, inprimis ex Theophane, sive Anastasio Bibliothecario, qui Theophanem vertit. Atque hæc causa est, cur Fronto Ducaus, notis in Gregorii Papæ Librum de imaginibus, quoties aliquid ex postremis octo libris citat, Theophanem, vel Anastasium, non Paulum Diaconum eorum, quæ adducit, dicat auctorem. Ut omnino injuriam ei faciat Henricus Canisius, cum censet, ab notarum illarum Scriptore totam Historiam miscellam Theophani, vel Anastasio, adscribi: cum Ducaus de postremis duntaxat libris loquatur & — Alphonfus Ciacconius in vitis Pontificum: Habet, inquit, auctor Miscellæ Paullus, vel potius Joannes, Diaconus. Ego fidem non ausim derogare tot codd. antiquis; ubi, qui primus Eutropium continuavit, Paullus, non Joannes, appellatur. Nisi forte & Joannes Diaconus post Paullum miscellam adauxit; quod vulgo non alius, quam Landulphus Sagax, creditur fecisse.

(c) Symbola Mastrichtiana.

Theophanes:

Leo Isaurus, inquit Theophanes histor. miscellæ lib. 21. cap. 23. Ejus enim à lib. 17. est historia Miscellæ dicta quæ ab Anastasio Bibliothecario è Græco versata fuit Pauli Diaconi nomine circumfertur. Floruit sub Nicephoro & Leone Armeno: vid. Baron. A0. 719. 20. & 813. 89. 10. Ita Josephus Mede in Commentariis Apocalypticis ad cap. 13. p. 206. in margine.

(2049.) PAULI III. Pontificis nomen præfixum Operibus Johannis Mariæ VERRATI Ordinis Carmelitani, indicat Freherus Theatri Viror. Eruditor. clar. pag. 193. nisi forte potius illud pro dedicatione Paulo III. facta intelligendum sit. Quod eis, quibus illa opera videre contingit dijudicandum relinquimus.

(2050.) PAULI V. Papæ, gentilitio nomine, Camilli BURGHESEI, nomine extant, citanturque à Thoma Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ post N. p. 40. col. b.

I. Breve Excommunicationis contra Venetos. in Villa Sanvincentiana 1607. 8vo.

II. Litanis & Preces. Venet. 1623. 8vo.

III. Constitutio super reformatione Tribunalium Urbis. Romæ 1612.

IV. Rituel Romain à l' Usage du Diocèse d' Alet. en 2. part. Paris. 1662. 4to.



(2051) PAULUS Servita, Venetus, est Petrus SARPUS, vid Rhod. num. 9. 10. Sub quo nomine legitur: *Consideratio Censuræ Pauli V. contra Remp. Venetam, cum aliis*, Venet. Fr. 1607. in 4. x. Scaven 38.

P. SARPUS. P. PAULUS. i. e.

PETRUS SARPUS idem qui PATER PAULUS, Monachus SERVITA, Theologus Reip. Venetæ, cui contra Pauli V. fulmina pro Clypeo quasi fuit, mutato pro more prænomine, postquam Monasticam vitam ingressus est; de quo vide plura in *Anonymis nostris Italicis*, ut & in Pseudonymis sub nomine *Petri Suavis Polani*.

De quibus vide *Hydei Catalogum Biblioth. Bodlejanæ* post N. p. 41. col. a. adde *Deckherrum* de scriptis A despotis p. 184. seq.

(2052) Pauli Veneti *Historia Italica, de regionibus Orientalibus lib. III.* pro fonte, sive Originali habita, versio cujusdam Franciscani Generalis, à novissimo illius editore, Mullero, pro datur: ut est apud *Hallervordium* spicilegii de Historicis latinis. pag. m. 131. cujus verba exhibere operæ pretium putavi sub (a)

Alias & Thomæ *Hydeo* in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* citatur sub titulo: *Itinerarium, seu de Regionibus Orientalibus* libri tres: pag. 41. col. b. post N. Add. omnino *Symbola Mastrichtiana* sub (b)

(a) Hallervordius spicilegii de Historicis latinis p. 131.

Marcus Paulus Venetus, sub *Alexandro IV.* Pontifice claruit. Testis hujus rei Engelhusius in *bronico* pag. 252. ubi de *Alex. IV.* agit: *Marcus de Venetiis Historicus, qui multa vidit & scripto reliquit de Orsu Mundi - - - Ejus Libros III. de regionibus Orientalibus, cum MS. Codice, qui in Bibl. Serenissimi Electoris Brandeb. Berolini servatur, collatos denuo vidit Andreas Mullerus Greiffenbagensis, Præpositus Coloniensis. Scripsit anno 1295. Italice opus hoc, quod inde Latine transtulit Francisc. Pipinus Monachus, eius coætaneus. Hæc sententia Müllereri novissimi ejus auctoris Præfat. pag 9. Addit vero, alios putare Venetum Latine scripsisse, detentum Genuæ in diutino carcere, eumque librum paulo post à Genuate quodam Itale versum: versionem autem Italicam, de novo Larire redditam esse ab aliquo Franciscano, eamque nunc originalis Textus vicem supplere.*

(b) *Symbola est Mastrichtiana.*

P. Paulus Venetus suavis.

*Ejus literas habuit Portnerus, ut vidi ex MS. ist. Forstneri filii ad Portnerum anno 1655. prid. id. v. addit: proximis, quas ad Te Parens destinat literis, te ad editionem maturandam hortabitur. Eundem Paulum esse, quide Gente Veneta optime meritus in controversiis cum pontifice, & hist. Tridentinam in corrupta fide ac magna integritate conscripsit, puto. Non dubito, quin præclarum opus sit, ac sera posteritate, et illius omnia, dignum. Si Typographustidi deest, Leidenses thesaurum tam præclarum non recusabunt.*

(2053) PECHEUR Penitent: N = PA-

TRIX ou PATRIS. *Baillet* liste des Auteurs de- visez p. 587.

PEDACIUS v. *Discorides.*

(2053. a) PEGANIUS. Eigentl. Erklärung über die Gesichte der Offenb. S. Johannis, voll unterschiedlicher neuer Christlicher Meinungen; &c. geschrieben durch Peganium, 1676. 12. Cryptonymum nondum sibi detectum vocat supra CL Dn. *Placcius* p. 151. Et a Pseudonymo Hamburgi satis noto, M. Johanne *Mattheo* sibi objectum, ignorabat, *Holtzhausen*, in *Capistrato Böhmicolarum Rabula*, pag. 105. quærens, quis esset? *Fried. Ulricus Calixtus* Fr. de *Chiliasmo* pag. 71. sic eum depingit: *Peganius*, vir non quidem professione Theologus, Hebrææ tamen, aliarumque Orientalium lingvarum tam peritus, quam qui peritissimus: officio & dignitate intimus Status Consularius in aula aliqua Principali. Hujus vero, qui sub ficto *Peganii* nomine latere, quam sibi proprium profiteri, maluit, non facio indicium, Verbis hisce *Virum Illustrem Christianum*, *KNORR* à *Rosenroth*, Baronem, primarium Aulæ *Sultzbacensis* ministrum, qui ob editum, insigne *Cabbalæ denudatæ* opus suum quoque in Anonymis occupabit locum, significari non dubito, & si quoque cujusdam meminerim, qui *Francisco Mercurio HELMONTIO*, quem aliquamdiu etiam *Sultzbaci* vixisse constat, hunc librum tribui mihi narraverit. *Symbola* hæc est Amplissimi Præsulis *Diecmanni*. Liber 259 paginis constat, olim jam mihi lectus, & optatus ut detegeretur. Unde nunc eo majores ago hoc nomine grates. Addit nunc *Symbola Mastrichtiana*.

*Peganius.*

Scripsit Germanicè aut ferè vertit *Josephus Mede* in *Apocalypsin*. Prodiit lib. in 12. sine nomine loci, credo *Sulbaci*. Est auctor personatus, ejus nomen verum est *Knor von Rosenroth* / *Sulzbacherischer Naht* / ita mihi retulit *Colonix Ubiorum Justus Dozemius*, qui ejus rei notitiam habet optimam, auctori, ut puto, notus.

Prodiit *Amstelodami* liber, cui titulus: *eigentliche Erklärung über die Gesichter der Offenbah. S. Johannis* in 12. per *A. B. Peganium* quem *HELMONTIUM* esse constans fama perhibet. *Petersen* in *nube testium* part. III. p. 136.

Mihi vero relatum, *D. Knor von Rosenroth* / qui apud *Ducem Sulbacensem* vixit, esse auctorem & Collectorem ex *Josephi Mede* potiss. ut in præfat. testatur quod probabile, non enim potuisset abstinere in illo tractatu de *Metempsychosi*.

PEGEUS v. *Quirinus,*

PELAGIANUS v. *Julianus.*

PELAGIUS v. *Patritius.*

(2054) PELAGII II. Pontificis nomine, quæ habetur *Epistola*, post quintam *Synodum generalem*, *S. GREGORII* dicitur esse à *Bellarmino*, præfat. de *Script. Eccles.*

Quinque ex Epistolis, quæ ejus nomine vulgo venditantur, pro supposititiis a plerisque agnosci notat *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 299. col. a. Addit l. c. *Bellarminus, Pelagium* Diaconum Gregorii scripsisse. v. supra *Hieronymus. Pseudo-Isidorum* autem *Pelagio* uni & alteri epistolas supponentem arguit sufficienter *Dnus Mastrichtus* in Hist. Jur. Eccl. a p. 232. ad 268.

(2055) PENSANS- *Manus. Frater : Wiganus CAUPONIS.* *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 583.

(2056) *Petri PENTAREI Siderati* anagrammatico nomine edidit *Ferdinandus de SANTANDER* Artem

(I.) *Constructionis,*

(II.) *Memoria,* teste *Antonio* Bibliothecæ Hispan. p. 296. 297.

(2057) PENTITO *Academico : Torquato TASSO.* *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 583.

(2058) PEPE da Sufa, *Crescentio : Alexandre : Alexandre TASSONI* où TASSONE. *Baill.* ibid.

(2059) PERDU, *le vray : Pierre du VAL.* *Baillet.* ibid.

(2060) A. S. PEREGRINI nomine præfationi subiecto, prodiit *Hispaniæ Bibliotheca,* seu, de *Academis, ac Bibliothecis : item elogia & Nomenclator clarorum Hispaniæ scriptorum, qui Latine disciplinas omnes illustrarunt,* Tomis tribus distincta, Francof. 1608. in 4. Eum esse *Andream SCHOTTUM,* nominantem se fortasse *Peregrinum,* quia *Hispanus* non erat, sed *Antwerpenensis* *Belga,* facile colligitur ex multis vitis accuratius descriptis, quibus nomen suum præscripsit, fortasse reliquis, ut negligentius scriptis, idem subtrahens. Item ex *Varrerii* Interpretatione pag. 386. Tom. 2. cui nomen ejus est præscriptum. Imo jam adeo innotuit hoc ipsum, ut à paucissimis aliter citetur. Quod si testes etiam adducere sit opus: en *Valerium Andreæ* *Bibl. Belg.* pag. 55. *Labbeum* *Bibl. Bibliothecarum* pag. 84. *Alégamben,* num. 30. *Fr. Sweertium* p. 126.

*Sotwellum* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* p. 57. col. b. Idem docent *Colomesius* *Biblioth. Choisie* p. 190. 191. & *Nicolaus Antonius* Præfat. ad *Biblioth. suam Hispan. lit. f. 3.* adde *Olear.* *Abac. Patrolog.* p. 19. *Mastricht* *Histor. Jur. Eccles.* p. 238. *les Jugemens des Savans* Tom. II. n. 126. pag. 250. *Hydei* *Catalogum* *Biblioth. Bodlej.* p. 339. & post N. p. 45. & 124.

(2061) PEREGRINI nomine, VINCENTIUM etiam LIRINENSEM *adversus hereticos* scripsisse, commemorat *Sixt. Senensis* *Bibl. l. 4. p. m. 405.* (a) Vindicatur à *Gennadio Massiliensi,* VINCENTIO LIRINENSI s. LERINENSI in *Gallia* monacho; *Miræus* in *Bibl. Eccles.* pag. 63. addit,

eum à *Johanne Costerio & Bartholomæo Petro Lintrensi* brevibus notis illustratum esse.

Et ex eo *Prideaux* *Orat. IX.* pag. 82. 83. (b) adde *Aëtior. Erudit. Lipsiens. Supplem.* tom. II. Sect. IX. pag. 422. *Caveum* *Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast.* pag. 239. *Du Pin* *Nouvelle Bibliothéque* tom. IV. pag. 170. qui (forte per errorem Typographi) PELENERINI nomine insignitum opusculum prodit (c) Esse autem hunc tractatum reverà *Vincentii Lirinensis,* evinci contra *Baronium à Vossio* *Histor. Pelag.* 39. 43. indicat *Symbola Normanniana.* vide & *Miræi* *Bibliothecæ Ecclesiast.* pag. 63. (d) & quæ *Symbola Raphaeliana* ex *Calixto* excerpit (e) Quæque habent notata *Diecmanniana* (f) subiecta. *Mastrichtiana* etiam addunt *Oomium* *Dissert. de Praxi Theol.* pag. 476. & seq.

(a) *Sixtus Senensis* *Biblioth. Sanctæ* l. 4. p. m. 405.

*Vincentius Lirinensis, presbyter disertissimus, disceptationibus, quas adversus profanas hereticorum novitates composuit, abscondito nomine suo, hereticis in viso, Peregrini titulum imposuit, quo libentius ab hereticis, peregrinarum rerum avidis, legerentur.*

(b) *Prideaux* *Orat. IX.* p. 82. 83.

*Ita Vincentius Lyrinensis adversus profana omnium Hereticorum novitates, Peregrini assumpsit titulum (forsitan ut autumat Sixtus Senensis) quo à Hereticis rerum novarum avidis libentius legeretur.*

(c) *Du Pin* *Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques* Tom. IV. p. 170.

*Il a composé un excellent Traité contre les Heretiques, dans lequel il donne des regles tres infailibles & des principes convaincans, pour distinguer l'erreur de la verité, & les sectes des Heretiques, de l'Eglise Catholique. Mais son humilité lui fit cacher son nom, & il publia ce Traité sous le titre de Memoire du Pelerin contre les Heretiques. Il estoit divisé en deux parties mais la seconde estant perdue, il se contenta d'en faire une petite récapitulation.*

(d) *Miræus* *Biblioth. Ecclesiast.* p. 63.

*Vincentius, natione Gallus, apud monasterium Lirinensis insule presbyter, vir in scripturis Sacris doctus, & notitia Ecclesiasticorum dogmatum sufficienter instructus, composuit, ad evitanda hereticorum collegia, nitido satis & aperto sermone, valdissimam disputationem, quam absconso nomine suo titulavit: Peregrini adversus hereticos. Cujus Operis, quia cuncti libri maximam in schedulis partem a quibusdam fuerat amperdidit, recapitulato ejus paucis sermonibus seu pristino compegit, & uno in libro edidit. Morit. Theodosio & Valentimiano, regnantibus.*

(e) *Symbola Raphaeliana.*  
*Peregrinus.*

*Hunc esse Vincentium Lirinensem probat Georg. Calixtus, qui ejus Commonitorium, una cum Augustini lib. IV. de Doct. Christ., excudi curavit. 1629. Altera vero editio prodit Anno 1655. ex Typographeo Calixtino. Libellis hisce, Proæmium Calixti præ-*

præfixit. Cujus pag. 20. ita scribit. *Commonitorium*, de quo & ejus auctore nunc porro dicere oportet, Vincentius Lerinensis scripsit tertio, ut ipse ait Cap. penult. post Concilium Ephesinum anno, ære videlicet Christiana CDXXXIV. hoc est, quarto post obitum Augustini: namis, ut supra monuimus, proximo ante Concilium decessit. Vincentius igitur & Augustinus ex parte ὁμοῦχοροι fuerunt: nempe media ætas Vincentii incidit in extremam Augustini. Ad oram Gallie Narbonensis post Stæchadas, in vicinia Liguria, sitæ sunt insule Planasia & Leron Antipoli objecta, in qua Leronis sacellum, juxta Strabonem lib. 4. Similiter Plinius lib. 3. c. 5. Stæchades a vicinis Massiliensibus dictæ propter ordinem, quo sitæ sunt. Nomina singulis, Prote, Mele, quæ & Pomponiana vocatur, tertia Hypæa. Ab his Scurium, Phœnice, Phila, Lero & Lerina adversum Antipolim. Antoninus Imperator Itinerario maritimo: Ab Antipoli, Lero & Lerina insulæ: a Lerone & Lerina Forum Julii, Ptolemæus lib. 2. c. 10. Sub Varo Juvio Lerone insula. Unde itaque Vincentius cognomen suum habeat videmus, nempe ab insula Lerina, ad littus inter Liguriam & Massiliam, in Italia & Gallie Confinio sita, cui altera, ut loco, ita quoque nomine proxima, Lero. Quæ affinitas forte in causa est, quod non nisi unam memorent Strabo & Ptolemæus. Hodie Lerina S. Honorati, Lero S. Margaritæ nomen obtinet. In Lerina enim ipso Augustini ævo Honoratus Areato illustri familia ortus monasticam vitam, cui duce Carasio sene se addidisset, confluentibus eo pluribus ejusdem instituti sectatoribus, colere, & una cum sociis exercitia pietatis, & studia sacrarum Literarum magno fervore, nec minore successu urgere cœperat. Hinc Cœtus ille Lerinensis tum pietatis tum eruditionis fama clarus multos egregios Episcopos & doctores vicinæ Gallie suppeditavit, ut seminarium quoddam eximiorum ista ætate virorum censeretur potuerit, pag. 22. Accedit Vincentius noster, unus e primis, ut apparet, sacri illius Cœtus socialibus. Hos autem omnes post tot ætates e scriptis suis citatos & eruditionis fama nobiles, una ætas ex uno monasterio produxit. Et pag. 24. Hujus tam sanctæ Congregationis socius, & tantopere laudatæ disciplinæ alumnus fuit Vincentius noster, qui quum aliquando variis ac tristibus secularis militiæ turbinibus (sua ipsius ita sunt verba præfat.) volveretur, tandem in hunc portum se recepit, atque adeo e milite factus monachus, *Commonitorium*, quod nunc edimus scripsit. De auctore & scripto testimonia & judicia tum veterum, tum recentiorum subjicio. Gennadius Massiliensis Presbyter de Scriptoribus Cap. LXIV. Vincentius natione Gallus apud monasterium Lerinensis insulæ Presbyter, vir in Scripturis sanctis doctus, & notitia ecclesiasticorum dogmatum sufficienter instructus, composuit ad evertenda hæreticorum collegia, nitido & aperto sermone validissimam disputationem, quam absconso nomine suo titulavit Peregrini adversum hæreticos. Cujus operis quia secundi libri maximam in schedulis partem a quibusdam furatam perdidit, recapitulato ejus paucis sermonibus sensu pristino compegit, & in uno libro edidit, Moritur Theodosio & Valentiniano regnantibus. Eadem fere e Gennadio repetit Honorius Augustodunensis. Quod autem dicit Gennadius Vincentium, quum furto amisisset maximam secundi *Commonitorii* partem, ejus loco Recapitulationem substituisse, equidem non puto

ita se habere. Sane posterius *Commonitorium* quod multa, ad historiam Concilii Ephesini facientia continuasse certum est, periit. Cæterum tria quæ supersunt capita summum & primum & secundi *Commonitorii* complexa non post factam demum jacturam adjecta sunt, sed, reliquis interlapsis sola remanserunt; quod quicumque attente legerit, & paullo accuratius consideraverit, nullo negotio animadvertet. Neque enim si lacunam explere, & damnum datum sarcire voluisset, ab hujusmodi verbis potuisset, ordiri cap. antepenult: Quæ dum ita sint, jam tempus est, ut ea quæ duobus, iis *commonitoriis* dicta sunt, in hujus secundi, sine recapitulemus. Johannes Tritemius libro, de Scriptoribus ecclesiasticis. Vincentius Monachus & presbyter monasterii Lerinensis insulæ, natione Gallus, vir in divinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, vita & moribus clarus. Exstat ejus insigne opus, quod sub Peregrini nomine compositum, a veteribus doctoribus per celebre laudatum, de erroribus & collegiis hæreticorum, fugiendis. *Martyrologium Romanum*. Nono Kal. Junii in monasterio Lerinensi celebratur natalis sancti Vincentii presbyteri, doctrina & sanctitate perspicui. Ad hunc locum Cardinalis Cæsar Baronius. Vincentius aureo plane opusculo fidem catholicam egregie testatam reliquit, quo cum omnes hæreses, tum maxime hæresin Pelagianam cum auctoribus suis impugnatur. Claruit temporibus Honorii Imperatoris, magnamque sui nominis in ecclesia catholica famam reliquit. Idem *Annalium* tomo V. in anno CDXXXIV. numero ultimo. Quam mira fuerit Vincentii eruditio, libellus ipsius ostendit, ut vix sit reperire, qui paucioribus chartis majora & feliciori tractatu concluderit; licet commentariolus idem sit (ut ipse testatur, in fine: fallitur autem Baronius) ex duobus, à se scriptis *Commonitoriis* epitome, his temporibus admodum accommodatus, & in ecclesia Catholica semper posteris profuturus, quum nunquam defuturi sint novatores hæretici, ad quos penitus explodendos idem auctor summa industria laboravit. Auctores *Ecclesiasticæ historiæ Magdeburgicæ*, Centuria V. capite X. Si quis diligentius pensitabit, dicet scriptum esse eruditum & acutum, quodque hæreticorum fraudes clare in apertum producat, detegat atque egregie impugnet, quin & præsens valde remedium & antidotum quasi contra eorundem venena ministret: in quo ipsius scriptoris vis ingenii, elucet, & doctrinæ magnitudo. Melchior Canus Loc. I. V. C. III. Libellus vere aureus. Ita, etiam Mart. Peresius Aiála, de Tradit. parte II. Assertione V. Thomas Stapletonus Principiorum doctrinalium libro XI. cap. VII. Lud. Carbo Introductionis in Theologiam lib. IV. cap. XIV. Sixtus Senensis Bibliothecæ suæ libro VI. annotat. CIV. quum invectus esset in eos, qui antiquitatem contemnunt: Quam misere, inquit, fallantur, luculentissime demonstravit sanctissimus, atque inter patres, qui ante mille ac ducentos fere annos floruerunt doctissimus ac disertissimus Vincentius Lyrinensis, edito libel-

„lo vere aureo, quem omnes catholicæ pietatis  
 „amatores assidua versare manu deberent, ceu  
 „enchiridion, sive militare pugiunculum ad-  
 „versus profanas omnium hæreseonovationes.  
 „*Petrus Pitheus* præfatione in *Salvianum*. Vin-  
 „centius *Peregrini* nomine *Commonitoria* scri-  
 „psit, quibus nihil in eo genere majore judicio  
 „aut acutiore stilo conscriptum memini. *Cardi-*  
 „*nalis Bellarminus* libro de scriptoribus ecclesiasti-  
 „cis. *Vincentius* monasterii *Lerinen*sis presby-  
 „ter scripsit opusculum parvum mole, sed virtu-  
 „te maximum, de profanis vocum novitatibus.  
 „*Libellus* exstat, & utilissime legitur. *M. Antoni-*  
 „*us de Dominis* libro VII. de repub. ecclesiastica, cap. IV.  
 „num. XXIV. *Vincentius* *Lerinen*sis regulam ve-  
 „tustatis & probat & explicat clarissime, & urget  
 „meritissime, ut in controversiis fidei semper no-  
 „vitas cedat vetustati, etiamsi novitas jam facta sit  
 „vetus, modo eam vetustas præcesserit.

(f) Nota Diecmanniana.

*Id ipse titulus ostendit.*

*Adde Samph. Piccinard. de Opere Prædestinati*  
 p. 5. ed. Patav 1686. 4. *Quod ideo factum* *Rivet*us  
*Tr. de Patrum autorit. c. 13. Oper. T. 2. p. 1065. a. judicat,*  
*quo libentius ab omnibus legeretur, & autor aliqui*  
*suspectus, sub velo lateret.*

### PEREGRINUS v. *Amstelius.*

(2062) PEREGRINUS: *Jean GERSON*,  
*Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 584.

(2063) PEREGRINUS: *Conradus DOMI-*  
*NIC.* *Baillet.* p. 584.

(2064) PEREGRINUS. *Conradus BENE-*  
*DICT.* *Baillet.* p. 584.

(2065) *Constantii* PEREGRINI nomine  
 edita multa scripta a *Balduino JUNIO*, vulgo de  
*JONGHE*, recensentur à *Wittenio* *Diarii Biogr.*  
 anno 1634. ad d. 12. Aprilis & plura in *Valerii An-*  
*dræa* *Biblioth. Belgicæ* pag. 99. 100. Sunt autem

(I.) *Iteri Quadrimestre, Comitum Buquoy, pro-*  
*gressusq; quo Austria est conservata, Bohemia subjuga-*  
*ta &c.* *Viennæ Austriæ* 1621. 8. cui non nemo  
 reposuit *Constantium Peregrinum Castigatum*, seu *Re-*  
*lectionem Itineris quadrimestris Buquoy, aucto-*  
*re Berchtoldo Rauchenstein* 1621. 4.

(II) *Tuba Concionatorum, sive collationum*  
*ignorarum* *Centuriæ XIX.*

I. *De Sacramentis* in genere, *De Baptismo &*  
*Confirmatione.* *Lovani* typis *Henr. Ha-*  
*stenii*, 1629. 8.

II. *De tota* *Aristot. Logica & Physica. De*  
*Theologia, Præceptis Decalogi & Ecclesiæ.*  
*Ibid.* 1630.

III. *De Sanctis*, *Duaci*, apud *Auroy*, 1630.

IV. *Ex novo Testamento.* *Ibid.* 1629.

V. *Historialis* ab origine mundi usque ad an-  
 num LVII. *Ibid.* 1629.

VI. *De Ven. Sacramento Eucharistiæ & Sacrificio*  
*Missæ.* *Lovani* 1630.

VII. *De doctrina civili,* *Ibid.* 1630.

VIII. *De SS. Dominico Petro Martyre & Thoma*  
*Aquinatæ,* *Bruxel.* apud *Meerbeicum.* 1628.

IX. *In Dominicis & Festa totius anni,* *Duaci*  
 1631.

X. *Historia a Christo nato ad Fridericum II. Imp.*  
*scil. annum Dom. c15: cc. XII. Lov.* 1631.

XI. *De Sacramento Pœnitentiæ.* *Brux.* apud *Peper-*  
*man.* 1628.

XII. *De Vita Civili.* *Lov.* 1629.

XIII. *De SS. Vincentio Valentino, Catharina Se-*  
*nensi, Antonino Archiepisc. Florentino.*  
*Brux.* apud *Meerbec.* 1628.

XIV. *De cognoscendo & amando Deum.* *Lov.* 1629.

XV. *Historialis* ab anno mundi LXII. usque ad  
 annum ducentimum. *Brux.* 1630.

XVI. *De Sacramentis extremae Unctionis, Ordinis, &*  
*Matrimonii.* *Lov.* 1630.

XVII. *De vita Civili.* *Ibid.* 1631.

XVIII. *De B. Raimundo, Alberto Magno,*  
*Martyribus Japonensibus &c.* *Brux.* 1629.

XIX. *De S. Angelo Custode &c.* *Lov.* 1631.

(III.) *Phætra quadruplex divini amoris.*

I. *De mundo, Cœlo, Sideribus, & Elementis.*

II. *De Meteoris, Gemmis & Metallis.*

III. *De Plantis & Brutis.*

IV. *De Homine & Angelis.* *Antv.* typis *Trognæ-*  
*lii.* 1632. 8.

(IV.) *Scutum Catholicæ fidei.*

I. *De vocatione Ministrorum Ecclesiæ.*

II. *De Præsentia Christi in Ven. Eucharistia.*

III. *De Purgatorio.*

IV. *De observatione Legis, & Ministrorum cæ-*  
*libatu.*

V. *De gratia, libero arbitrio & auctore peccati*

VI. *De Peccato Originali, Mortali & Veniali.*

VII. *De Justificatione & merito honorum ope-*  
*rum.*

VIII. *De Antichristo.*

IX. *De Ecclesia.*

X. *De Invocatione Sanctorum.* typis *Tro-*  
*gnælii,* 1632.

(V.) *Fasciculus Myrrhæ dilectus, sive Vita*  
*Jesu Christi.* *ib.* 1631.

(VI.) *Lilium inter spinas, sive de Beatif*  
*Virgine Maria, Christi Matre.* *ib.* 1631.

(VII.) *Canticum Canticorum Ecclesiæ Dei &*  
*Animæ sanctæ applicatum.* *Ibid.* 1631.

(VIII) *Theatrum SS. Principum Veteri*  
*& Novi Testamenti.* *Ibid.* 1632. 4.

(IX.) *Mons spiritualis Confessariorum.*  
*Ibid.* 1632. 8.

(X) *Threni, sive Lamentationes Jeremia*  
*Prophetæ triplici sensu expositæ.* *Ibid.* 1632.

(XI.) *Sanctorum Angelorum amica Lauda-*  
*tio.*

(XII.) *Vias salutis æternæ, sive de Symbo-*  
*la Fidei.*

(XIII.) *Horologium diurnum, noctur-*  
*num, & XII. Prædestinationis signa.*

(XIV.) *Præmissa quotidiana audiend*  
*Missam &c.*

(XV.) *Progenies & Vitæ SSS. Francisci Lu-*  
*dovici IX. Galliæ Regis, & Isabellæ Reginæ Por-*  
*tugalliæ.*

(XVI.) *Tuba novissima de Judicio.*

(XVII.)

(XVII.) *Schola divini amoris* Ibid. 1633.

(XVIII.) *Speculum Animæ*, De cognitione sui. Ibid. 1633.

(XIX.) *Principes Hollandiæ & Zelandiæ &c.* Antver. apud Meursium. 1632.

(XX.) *Caput Sponsæ*; sive *speculum Prælatorum*. Duaci, apud Auroy, 1631.8.

(XXI.) *Hortus Conclusus*, sive *Instructio status Religiosi*. Ibid.

(XXII.) *Viridarium Ecclesiasticum*, sive *de benedictionibus in Ecclesia variis*, de Episcoporum dignitate &c. Ibid.

(2066.) *Desiderius PEREGRINUS*, quo nomine extat *Thesaurus animæ Christianæ* primum Hispanice scriptus deinde in Latinum & Belgicum quoque sermonem translatus. Is est *Michael SERVETUS* alias *REVES*, seu *RENES* vel *RENNES*, *Villanovanus*, Medicus, docente *Sandii* Bibliotheca Antitrinitariorum pag. 11. & *Baillet* des Auteurs deguifez Part. III. c. IX. pag. 316. & in Catalogo subjuncto p. 584. vid. *Villanovanus*.

(2067.) *PEREGRINUS JOANNES*: *elgromius PULLENIIUS*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 584.

(2068.) *Lelio PEREGRINO*. Ejus *Caractera ad Stanislaum Borvium Privado del Rey de Polonia*, *PETRO FERNANDEZ NAVARRETE*. *ucroniensi*, *Compostellanæ Ecclesiæ Canonico* tribuitur à *Nicolao Antonio* *Biblioth. Hispan. Part. II. p. 152. col. b.* qui sub hoc nomine *tere* voluit, *judicante Antonio* loc. cit. ut eos, qui valent apud Reges suos præcipua gratia, *perornatus* instrueret. Prodiit autem *Matriti* apud *heresiam Iunti* an. 1625. in 4to.

*PEREGRINUS* v. *Simplicius*.

(2069 a) *Johannes PERELLIUS* est *Franciscus COSTER*. Vide in anonym. num. 13. nunc 889. β.

(2069. β) *Antonii PERIANDRI* *Rhoeti* nomine signata, *Terentioque* anno 1657. in 8. *Bæclero*, viro doctissimo, cum *Commentariis Francisci Guyeti*, *Abbatis Sancti Andreani* edito præfixa est *vita ejusdem Abbatis*, eleganter admodum conscripta. Ejus auctorem esse *Dn. Joannem Albertum PORTNERUM*, *Cæsaris & Wirtembergensis Ducis Consiliarium*, ac *Reipublicæ Ratisbonensis Senatorem* optime meritum, à ipso *Bæclero* se coram intellexisse narravit *Cicilius* ac amicorum meorum decus, *Martinus Folius* Ph. & Med. Doctor. Et parum etiam est, quin anagramma respondeat ex affe. *ujus ipsius auctoris* alia quoque scripta profluisse, non expresso nomine, perhibentur, sed quibus, cum æque certum auctorem haud habeam, hac vice dicere quid ulterius religio mihi est.

At de *Portnero* sub *Periandri* Persona latens consule *Colomesii* *Bibliothèque choisie* pag. 82.

& *Witten. Diar. Biograph. Part. II. ad d. 11. Febr. Anni 1687.*

(2070.) *Bonaventure DU PERIERS*. Qui sub hoc nomine extat liber inscriptus: *Recreations*, à *Baillet* in *Catalogo des Auteurs deguifez* adscribitur *Jacobo PELLETIER*, quem tamen aut eo nihil contulisse autumat *Etienne Paquier*, aut saltem conjunctim cum *Nicolao DENISOT DU MANS* eam composuisse asserit la *Croix du Maine*, apud *Teiffierum* *Eloges des hommes savans* Tom. II. p. 5. (a)

(a) *Teiffier* *Eloges des hommes savans* Tom. II. p. 5.

La *Croix du Maine* assure que le Livre intitulé, *Recréations de Bonaventure du Periers*, est presque tout de l'invention de *Jaques Pelletier*, & de *Nicolas Denisot du Mans*, surnommé le *Comte d'Alinois*. Mais *Etienne Paquier* assure que *Pelletier* n'arien contribué à cet Ouvrage.

(2070 a) *Jonas BUJEI PERIEUS*. Personatus est *PETRUS LAUNÆUS*. Ita *Joh. Wilb. Petersen* in *nube testium veritatis* lib. III. pag. 105. *Petrus Launæus* in *Commentario in Daniele* hanc veritatem publice professus, publicam à *Pastoribus Synodi Insulæ Galliæ coactis Carentoni* 1623. approbationem invenit. Idem *Launæus* sub nomine *Jonæ Bujei Periei* in *Commentario in Apocalypsin* Anno 1651. cura *Pastorum*, ac *profess. Ecclesiæ & Academ. Genevensis* edito pluribus regnum *Jesu Christi amplissimum futurum* adstruit illudque in peculiari tractatu de *Regno Mille annorum* Anno 1655. typis mandato & in examine replicationis *D. Amyraldi* anno 1657. evulgato ex professo vindicavit. Quo factum, ut non solum *Pastores Hollandiæ & Helvetiæ*, sed etiam alii in *exteris regnis ac provinciis* scripta illius magni pendere inceperint. Hæc *Symbola* est *Mastrichtiana*, cui & allegatur *Andreas Rallius* in *Halcyoniis Ecclesiarum Evangelii* cap. 4. & ex eo verbotenus *Seidenbecherus* in *problemate Theologico de regno sanctorum* pag. 82. & 83. v. *Jonas le BUY*.

(2071.) *D. Richardus PERINCHEIF*, *Cantabrigiensis* integram famam ex *Collectione Operum CAROLI I. Regis*, quæ edita sunt *Londin.* 1662. reportavit, sed immerito, *judicante Wood* *Antiquitat. Oxoniens.* lib. II. p. 243. 244. cum hæc *Operum collectio & ordinatio* accepta potius referenda sit *Gulielmo FULMANNO*, *Rectori Ecclesiæ Hampton Meysex* ut ex ejus verbis sub lit. (a) excerptis patebit.

(a) *Wood* *Antiquitat. Oxoniens.* lib. II. p. 243. 244.

*Obiit XXI. Aug. Cl. DCLXIX.* & in *Ecclesia sua* juxta *Præcessorem suum Jacksonum* sepultus est. *Successorem* habuit, *ejusdem Collegii Socium*, *Magistrum Gulielmum Fulman*, *Virum doctissimum*, & in *Historicis* (præsertim *sue gentis*) simul & *Chronologia veratissimum*. De quo illud in *presentiarum* mihi occurrit

memoratu non indignum: Nempe quod cum Caroli I. Regis opera in folio edita essent, Londini MDCLXII. ipsius industria simul & felicitati in iis tum colligendis tum digerendis editionis dignitas referenda sit. Cujus tamen integram famam reportavit Dr. Richardus Perincheif, Cantabrigiensis, Præbendarius exinde Westmonasteriensis, qui Regis quidem vitam, quam Operi præfixam habemus, eleganter conscripsit; Veruntamen, ut dixi, Fulmannus hic totum opus collegerat pridem, & ordinaverat, quod nos omnino reticendum non putavimus.

(2072.) Joannis PERNII nomine, contra edictum Reginae, Elisabethæ, adversus Catholicos promulgatum, literasque Cecilii, Cancellarii ejusdem, scripsisse Josephum CRESWELLUM, Anglum Jesuitam, auctor est Alegambe pag. 285.

Et Sorwet Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 521. col. b. itemque Witten. Diar. Biograph. anno 1623. ad d. 19 Februarii.

(2073.) PERSEUS, Joannes: John FISCHER. Baillet liste des Auteurs p. 584.

PERSIUS v. Ascanius.

(2074.) PERSIUS Trevis est Petrus SERVIUS. Vid. Rhod. n. 33. h. m.

Persius TREVUS: Petrus SERVIUS Medicus Romanus per Anagrammatismum. Exstant sub eo nomine ad librum de Sero lactis Stephani Roderici Castrensium Lusitani Exercitationes privatae Parisiis 1622. & Romæ 1634. in 8. editæ, quibus Licetus contra Rodericum à Castro defenditur. Sub genuino vero nomine PETRI SERVII Spoleterini reperiuntur sequentia: Petri Servii Spoleterini Miscellanea antiquitatum Romanarum Romæ 1640. 8. Institutionum, quibus tyrones ad medicinam informantur libri tres: Prolusiones due, ad instruendos inflammandosque ad artem tyrones accommodatæ Romæ apud Bernardinum Tanum 1638. in 12. Dissertatio de unguento armario, sive de natura artis miraculis, Romæ apud Dominicum Marciam 1642. 1643. in 8. Dissertatio de odoribus Romæ apud Franciscum Caballum 1641 in 8. Prolusio Jatrophilologica, an Juvenis esse possit absolutus Medicus & ad faciendam Medicinam plane idoneus. Romæ. De facultatibus Medico necessariis, utilibus, commodis. ibidem

De Servii tam personato quam reliquis scriptis eadem confirmant Lindanus de Scriptis Medicis p. 513. & 535. & Mercklin Linden. Renov. p. 875. col. b. & p. 906. col. a.

PERSONA v. Gobelinus.

(2075.) Robertus PERSONIUS, aut PEARSON edidit Directorium ad Christianam fidem, seu Resolutionem, anglice 1585. in cuius operis laudem euntes vide Alegamben Bibliothecæ Scriptor. Societatis Jesu p. 415. & Sorwellum p. 727. reticent tamen illi, quod observat Wood Antiquitat. Oxoniens. lib. II. pag. 78. col. b. nempe Hujus Directorii Ichnographiam, cum

universa pene materia, tribui Ludovico DE GRANADA imo ejus compositionem Magistro BRINCKLEJO adscribi; cujus verba supra excerptimus, ubi de EDMUNDO BUNNEY egimus, utpote qui sub suo nomine Directorium hoc mutata forma edidit.

(2076.) Orlando PES CETTI quis sit vide Visera Alzata XIX.

(2077.) PESCHER. La Comedie des Comedies, piece faite contre l'illustre Balzac, par le Sieur de BARRY, gentilhomme Auvergnac, comme nous le decouvretout au long, en jugeant de ces ouvrages Sorell dans sa Bibliotheque françoise, chap. 7. p. 126.

PETITUS v. Typographus.

(2078.) Zanini PETOLOTTI à Monte Tonali cucurbitulas adversus Tadeum Agesium, Bohemum Archiatrum Imperatoris Maximiliani II. scriptas fuisse ab Annibale RAYMUNDO, & ab eodem Agesio, una cum aliis pluribus ejusdem adversarii oppositis libellis refutatas esse, memorat in vita ipsius Ghilini, nel Teatro d'huomini letterati, part. 1. cart. 212. quod eo magis notandum, quia neutrius horum vel nomen saltem, nedum scripta apud Draudium invenire licet. In Schenkio quoque & Lindano nomen utrumque tam Agesii, quam Raymundi, frustra quæras, Schenkii tamen p. 491. & Lindani p. 583. Thaddæi Hageccii nomen & scripta legas, qui est idem cum nostro, cujus nomen Italicum idioma sic immutavit, ut Agesius fieret. Scripta ejus apud Ghilinum, non solum Medica, sed etiam Mathematica recensentur, qui & Medica plura quam reliqui ambo enumerat, ex quibus huic præcipue pertinent: Responsio ad Annibalis Raymundi scriptum, quo nititur probare stellam anni 1572 non novam, sed veterem fuisse. Spongia contra cucurbitulas Annibalis Raymundi in larva Zanini Petolotti Ad secundas insanas cucurbitulas Annibalis Raymundi Itali, Spongia. Quis autem ille Annibal Raymundus aut Raymondianus fuerit, haud satis habeo competentem, Veronensem dicit personatus Petolottus, cujus scriptum apud me est, ita inscriptum Zanini Petolotti à monte Tonali, Cucurbitula quibus è cerebro Excellentissimi Domini Thaddæi Hageccii ab Hayk, Aula Casarea Medici, Phrenesis optime expellitur 1577. in 4. absque nomine loci, vel typographi paucorum foliorum, sed maledicentia virulentæ, ut adeo mirari subeat, propter Theoreticas quæstiunculas inanes, tantas iras concepisse bonos illos homines, quasi de omnibus fortunis suis, imo de salute mundi res ageretur. Ex hoc tractatu quoque patet, potissimum occasionem huic dimicationi præbuisse Hageccii Dialexin novæ stelle magnitudinis, & de ejus stelle vero loco constituendo. Ei reprehensiones paternæ opposuisse Raymondum, Hageccium vero responsione supra memorata cucurbitulas hæc provocasse, spongiisque deinceps suis abstergere voluisse.

(2079) Carolus à PETRA ALBA est Carolus à WITESTEIN sive WITTESTEIN, cujus nomine citatur à Thoma Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. post. N 258. col. b. *Dissertatio de quinta Chymicorum essentia.* Bas. in 8. adde pag. 49.

(2080) Francisci PETRARCHÆ nomine cui extare dicitur in Bibliotheca Vaticana, *liber de vitis Casarum*, Benevenuto de RAMBALDIS potius ascribi debere videtur Sandio, in notis ad Vossium de Historicis latinis p. 291. & 235.

(2081) Paulini PETROCORII Poëmata, PAULINO Episcopo Nolano à Jureto male tributa ejusque nomine edita, Paulino huic de PEGUEUX restituuntur à Caspare Barthio. vide *Bibliothèque Universelle* de l'année 1686. tom. I. 452. 453.

(2082) PETRO Apostolo, quomodo EUCIUS quidam sua supposuerit, v. apud citatis supra in Jacobo Minore, & Melito.

II. Ejus *Itinerarum* CLEMENTI attritum refert *Strauchius* Amœnitat. Juris Canonici log. III. cap. XII. p. 162. (a)

III. Ejus *Epistola ad Jacobum Apostolum* eim CLEMENTI Romano vindicatur à Ludovico à S. Carolo Bibliot. Pontific. p. 177.

IV. *Epistola II.* quæ inter Catholicas *Novi Testamenti* Petri nomine extat, supposita à *Miræo* Biblioth. Eccles. p. 2. (b) SIMEONI EPISCOPO HIEROSOLYMITANO tribuitur Hugone Grotio: vide *la Bibliothèque Universelle* tom. XX. p. 189. (c) qui idcirco male acceptus à Thoma Smith in *Actis Erud. Lipsiens.* 1691. 35. (d) qui eam Petro restituit: quod & facit *Pin* Præfat. Prælimin. ad *Novam Bibliothem* tom. I. p. 68. & 70. (e) & hodie communi consensu locum illa inter Canonem Biblicum obtinuit.

V. *Acta Petri*, Clementi ROMANO quoque inscripta, BARDESANI cuidam à *Caveo* inserta supra in Clemente Romano, verbis ejus Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 14. col. b. excerptis, docuimus.

VI. Petro *Evangelium*, quod MARCI nomine extat, tribuit Caranza in *Summa Conciliorum* p. m. 16. quod ab aliis quibusdam fieri notat *Caveo* Antiquitat. Apostol. pag. m. 214. seqq. Vita Marci, ubi rationes, cur hoc fiat, extendit.

(a) *Strauchius* Amœnitatum Juris Canonici Elog. VI. Cap. XII. p. 162.

*Itinerarium* Petri Apostoli reprobatur Hieronymus de *Scriptoribus Ecclesiasticis* & Athanasius in *epist.* Epiphanius ait conscriptos fuisse circuitus Petri à Clemente, sed ab hæreticis depravatos, hæresi 30. de eo sic Blondellus: *Itinerarium* Petri, scriptum nudo & fabulis refertum, veteris Ecclesie cauterio inustum, ipso Romane inquisitionis consilio libris prohibitis annumeratum, à doctis omnibus rejectum. Agobandus dicitur hoc *itinerarium* Clementi attribuere, & id ipsum

esse opus, quod sub recognitionum titulo extat. Vide notas Baluz. in *Agob.* p. 31. & c.

(b) *Miræus*, *Bibl. Eccl.* p. 2.

Scriptit duas epistolas, quæ catholica nominantur, quarum secunda à plerisque ejus esse negatur, propter stili cum priore dissonantiam. Sed & *Evangelium* juxta Marcum, qui auditor ejus & interpret fuit, hujus esse dicitur.

Pag. 15. *S. Serapionis* — scripta — Ex his duo tantum restant fragmenta, unum è libro de *Evangelio Petri*, alterum — quæ ex *Eusebio de prompta Hallosius* tom. 2. recitat.

(c) *Bibl. Univ. T.* 20. p. 189.

Tous ceus qui ont lû Eusebe ou S. Jerome, savent, que cette seconde Epitre de S. Pierre n' a été reçue dans le Canon, qu' un peutard & quelque tems apres la premiere. Quelques sçavans & Grotius entr' autres ont crû, qu' elle n' étoit point de cet Apôtre, tant par ce que le style paroît fort different du style de la premiere, que parce qu' il semble, qu' elle n' a écrite qu' apres la ruine de Jerusalem, c' est à dire long tems apres la mort de S. Pierre, qui souffrit le martyre sous l' Empire de Neron. Le Meme Grotius l' attribuoit à Simon Eveque de Jerusalem, apres la mort de S. Jaques.

(d) *Act. Erud.* Anno 1691. m. Febr. pag. 85.

In primo capite statim sub initium (*Miscellaneous* suorum Thomas Smith, *Ecclesie Anglicanae Presbyter*) Hugonem Grotium confutat, qui hanc epistolam à Petro scriptam negavit, & Simeoni potius Hierosolymitano Episcopo, qui sub Trajani imperio martyrii palmam adeptus est, tribuendam censuit. Hanc vero sententiam ex eo refutat, quod Simeon neque Apostolus fuerit, quem titulum Autor hujus epistolæ sibi tribuit, neque ad priorem a se scriptam epistolam provocare potuerit, neque gloriam Christi in monte sancto viderit, cujus gloriæ spectatorem se fuisse Autor epistolæ v. 18. c. 1. asserit; quæ verba aliunde huic epistolæ inserta fuisse, aut ad historiam Job. XII. 28. relata respicere, nondum Grotius probare potuerit.

(e) *Du Pin* *Dissertation Preliminaire* pag. 68. 70.

La seconde est écrite apparemment vers la fin de sa vie, parce qu' il y témoigne, qu' il attendoit bien-tôt la mort, au chap. I. Vers. 14. Quelques Peres ont douté, si cette Lettre étoit de saint Pierre, à cause de la difference du stile de celui de la premiere, dit saint Jérôme; mais saint Pierre s' y découvre si clairement, qu' il n' y a pas moyen de l' attribuer à un autre Auteur.

Et pag. 70. t. Saint Pierre s' y découvre si clairement, qu' il n' y a pas moyen de l' attribuer à aucun autre Auteur.

L' Auteur de cette Lettre dit, qu' il a esté avec Jesus Christ sur la montagne, il appelle S. Paul son frere, & il se dit auteur d' une premiere Lettre écrite aux memes. Tout cela convient à S. Pierre, il est visible, que celui, qui l' a composé, n' étoit pas un imposteur. Le caractère de cette Lettre est tout Apostolique, & le stile n' est pas bien different de celui de la premiere.

(2083) Christiani PETRI *Crypto-Papismus* novæ Theologiæ Helmstadiensis. 1640. Est Stati BÜSCHERI,

SCHERI, Ecclesiastæ Hannoverani: vide *Calixti Wiederlegung / adversus Jacobum Wellerum* Append. num. II. lit. X. III. Hæc *Symbola Normanniana*: Eadem ex hujus Bûscheriani scripti grûndlicher *Wiederlegung / in Præfat. lit. c.* confirmat *Symbola Diecmanniana* vetus: addens, peronato illo nomine impressa exemplaria 478. vero autem BÛSCHERI nomine distributa plusquam 900. quod inscio auctore Typographus præfixerit.

PETRUS v. *Damianus.*

- - *Ravenna.*

(2084) PETRONIO Arbitro supposita plurima *Epigrammata*, Alcuini, Apuleji, Madaurenfis, Catulli, Ciceronis, Claudiani, Evantii, Eugenii, Laberii, Pentadii, Ruffini v. in *Pseudepigraphis*, junctis editioni 1610. in 8. pag. 127. & seqq. & Lotichianæ in 4. pag. 86. & seqq. de quibus singulis nunc disquirere non vacat, alias majori nisu id facturis.

Vide interim *Fabricii* Appendicem ad Bibliothecam suam Latinam p. 24. qui & in ipsa Bibliotheca p. 82. sqq. eruditis merito suspecta esse fragmenta Satyrici, quæ sub ejus nomine venditantur, tam ea quæ à Paulo Frambotto 1664. Patavii evulgata sunt; quam ea, quæ tanquam Belgradi An. 1688. reperta Franciscus *Nototus* Roterd. 1693. 8vo. publicavit. vide le *Journal des savans* 1694. p. 310. *l' Histoire des Ouvrages des savans* 1694. p. 147. *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia V. p. 77.

(2085) PETRONIO, Bononiensi Episcopo, suppositum *Satyricon* PETRONII ARBITRI a *Vincentio Bellovacensi*, notat *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 152.

II. Ei vulgo adscriptum libellum de *ordinatione Episcoporum*, ob styli nitorem singularem, alii cuidam scriptori, & forte PARENTI PETRONII deberi colligit *Gennadius* Massiliensis apud *Miraum* p. 54. vide etiam *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 246.

II. An & qui de *Vitis Patrum* ejus nomine circumfertur libellus, ipsius sit nec ne? non determinant *Miraus*, & *Cave* locc. citt. negativæ tamen uterque propius accedere videtur.

(2086) PETRONIUS, Jason: *Jean DAVID.* *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 584.

(2086. a) PETRUS Aurelius, Personatus, dedit *Apologiam pro censura Sorbone*, editam in 4. Jesuitæ eum habent pro J. VERGERIO, Abbate Sancyrano, ideoque eum ad mortem usque persecuti sunt. vid. *Moral. des Jesuit.* tom. III. pag. 132. Ei etiam adscriperunt librum de *frequenti communione*, qui est C. JANSENII. *Symbolam* hic seram *Mastrichtianam* inseruit M. *Vischerus*.

(2087) *Don Diego* PEUDE Ser. Ita fucatum Hispanice nomen suum *Jacobus* MABBE

Anglus præfixit *Vita Guzmanni de Alfarache*, quam ex Hispanico in latinum sermonem transtulit, de cente *Wood* Antiquitat. Oxoniens. l. II. p. 200.

(2088) PFEFFERKORN, *Joannes: Arnau* de TONGRE. *Bailleti* liste des Auteurs deguise p. 585.

(2089) Christophori PFLUGII *Epistola m* nitoria, sive, *Præfatio ad Lectorem, novæ editioni Plati*, quæ modo adornatur, præfigenda, in qua fatuit. *Apologie* Joannis Philippi Parei, contra Janum Gruterum detegitur, Witteb. 1620. 8. Ea ip GRUTERO quod sit adscribenda, non minus quam sub Eustathi Su. P. nomine quod prodi scriptum contra Pareum, indicatur ab ipso Pareo, *Provocatione ad Senatam Criticum*, Francof. 1620. edita p. 5. & 6.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 585.

(2090) PHÆDRUS: *Jacques GOUTI* RE, où GUTHERIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 585.

(2091) PHÆDRUS VOLATERRANUS *Thomas* INGHIRAMIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 585.

(2092) PHALARIDIS nomine quæ e tant *Epistola* LUCIANO tribuuntur à Bartholomæo *Justinopolitano*, apud *Frisium*, Biblioth. Gesner. pag. 686. & 687. & à *Gyrardo*, apud *Vossium* de Poetis Graecis pag. 16. Quod & notat *Erasmus* de Conscriptendis *Epistolis* pag. m. 30. Genuinastamen Phalaridis esse contendit *Eilhardus Lubinus* de cat. *Epistol. Phalar.* monente *Symbola Normanniana*. Italice illas vertit *Bartholomæus della Fontenitide* & eleganter, vide *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia II. p. 31. Novissimè hæ Phalarid epistolæ recognitæ editæque sunt a *Boyleo* Junior 1695. 8vo. qui, ut ut *Luciani* esse neget, *Phalaridis* tamen esse non determinat, vide *l' Histoire des Ouvrages des savans* May 1696. pag. 428. 429. *Acta Eruditor. Lips.* 1696. pag. 102. *Politianus* tamen lib. I. *Epistola* I. *Luciano* adscribere non dubitat; cujus verba per *Symbolam Sperlingianam* nobis communicata sub lit. (a) adjecimus.

(a) *Symbola Sperlingiana.*

*Dicentur aliæ contra nimis breves, objiciam tunc ego* Dionem, Brutum Apollonium, Marcum Philostratum, Alciphronem, Julianum, Libanium, Symmachum, sed & *Lucianum, quem falsè Phalarim vulgo putant.*

(2093.) *Georgii Erii* PHALETRAN *Exercitatio Historico-Philologica de Sceptri Judaici ablatione* ex Genes. XLIX. Auctorem habet *Gunter-Heinricum* PLATNERUM *Vimariens.* ipse fatetur in *Epistol. ad Vossium* X. Calend. Novemb. 1645. quæ est inter *Epistolas Clarorum Virorum* num. 412. pag. 305. indicante *Symbola Junckeriana*. Confirmat *Symbola Diecmanniana* ex *Grævio* in *Politico Orientali*, lib. c. 3.

(2094)



(2094) PHARAONIS nomine *Epistolas ad Josephum* scriptas, hujusque Responsiones, confinxit Joannes LEMOVICENSIS, qui & Auctor est scripti, cui titulus: *Morale Somnium Pharonis*, aliorumque, quæ vide citata in *Actis Erud. Lips.* Anni 1691. mens. Jan. pag. 39.

PHASIANUS v. *Fagianus*.

(2095) Varini PHAVORINI Camertis Nuerini Episcopi *Lexicon Græcum Zachariæ Calbergi* esse vult Ravius in notis MStis ad Gesnerum, cujus verba fere repetita in notis ad Thezer, sunt: Fere totum opus debet iste Zachariæ Calliergo Græco, qui Romæ typographiam habuit &c. Hæc *Symbola Normanniana*.

(2096) Eugenii PHILADELPHI Romani nomine scriptam esse à Francisco ANATO, Jeuita Gallo, *Exercitationem Scholasticam* indicat Sorv. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 212. col. a. quod *contra Mandosum*, hunc Philadelphii pro vero auctore habentem, notat Part. 10. des Auteurs *eguissez*. c. 4. p. 509.

(2097) Eusebii PHILADELPHI *Dialogi duo Vita Caroli IX. Regis Galliarum, Reginaque Matris*. dimb. 1574-8. sunt Bernaudi DELPHINATIS, quem ideo colaphis cecidit. Huc usque *Symbola Normanniana*, quæ quidem testem hujus rei citat *isum* Append. Biblioth. p. 833. sed ubi ejusmodi nihil comparet. An ea confirmet Scherhachl Cod. Bibl. Oxon. quem alio loco in testimonium advocat eadem *Symbola*, viderint, quibus e codex ad manus est.

(2097. a) JANUS PHILADELPHUS. Titio hoc nomine de *optima Christianorum Secta*, de vitiis Pontificiorum Prodromus Religionis *edici Patavini* in 8. 1688. Consultationem detoriam editam a Medico quodam, acerbe eritur *Poirerius* in Apologetico suo quarto, quod tegrum Scripti hujus Auctori opposuit. Hunc medicum esse celeberrimum Dominum D. *Joan-nem Nicolaum PECHLINUM*, Professore Aca-miæ Kiloniensis Publicum, & Archiatrum, esvicensem, constans in his oris fama est, non ernendis argumentis corroborata. Libellus in octavo paucarum plagularum, eleganter iptus, & lectus olim mihi, quamvis obiter: censque nostram reformatæ Pontificiæque referendam, stylo nitido, & rationibus so-lis.

(2097. β) *Timotheus* PHILADELPHUS. Est Jacobus KOELMANN Ecclesiastes *anus* in Flandria, scripsit sub hoc nomine per-atus, Belgicè, *eenen Brief, vertoonende de sware-volgingen der Vrome belyders in Schotland* 1678. 4. l. indicem scriptorum Jacobi Koelmanni post *arhami Comm. in Canticum*, *Symbola* est *frichtiana*.

(2098) PHILALETHA, qui edidit *Entre-tiens sur diverses Matieres de Theologie*, in *Actis Erud.*

*ditorum Lips.* 1686. p. 439. & 440. detegitur, MINISTER CHARENTONENSIS, (a)

(a) *Acta Eruditor. Lips.* A. 1686. m. Sept. p. 439. & 440.

*Quis sit noster Prior Bollevillanus, (Auctor Responsi ad Judicia de Critica Rich. Simonis) non scrutabimur, quippe qui Simonis personam dissimulare non voluisse videtur; ut potius in antecessum finis relaturi, quos hic illorum judiciorum auctores existimet. Triumviris nempe Socinianis ea tribuit, quorum duo Amstelodami degant in Hollandia, tertius autem sit Minister Charentonensis, qui dissertationem de Conciliorum quorumvis definitionibus ad examen revocandis, sex abhinc annis Parisiis ediderit, ac in libro recentiore, Entretien sur diverses matieres de Theologie, hoc est, Dialoge de diversis materiis theologicis, inscripto, Philaletæ nomen assumerit.*

(2099) Germanus PHILALETHA, qui edidit *Triumphum Thomistarum*, est Carolus de ASSUMPTIONE Carmelita, ut indicant *Acta Eruditorum Lips.* (a) 1689. p. 231.

(a) *Acta Eruditor. Lipsienf.* A. 1689. pag. 231.

*Extollit (M. Gery Apologie historique de deux censures de Louvain & de Bouay, sur la Matiere de la Grace) eos, qui Lovaniensibus ad stipulantur, laudat que Carolum de Assumptione Carmelitam, qui & suo, & sub Germani Philaletæ nomine, multa scripsit, & inter alia edidit Triumphum Thomistarum, frustra a Jesuitis Inquisitioni Romane denunciatum.*

(2099. a) PHILALETHA, Polytopiensi-Cive, auctore prodierunt *Forciane Quæstiones*, in quibus varia Italorum ingenia explicantur, multaque alia scitu non indigna. Francof. 1616. in 8. Ex Quæstiones lectu sanè non indignæ, quod LANDO HORTENSIO, nescio cui, tribuantur, à *Turlero* lib. 1. pag. 54. de peregrinationibus ex suis notatis in Itinere Italico, communicavit Dn. *Martinus Fogelius*, Ph. & Med. Dr. amicus mihi sæpius laudatus.

(2100) *Irenæi* PHILALETHÆ nomine, prodiit *Dissertatio de Pace & Concordia Ecclesie*. Elevtheropoli typis Godfridi Philadelphii Anno 1628. 12mo, *Simoni* EPISCOPIO malè adscripta, est *Samuelis* ERZPCOVII DE PRZPCOVIZE Equitis Poloni, docente *Sandio* Bibliothec. Antitrinitar. p. 123. v. *Ireneus*.

(2100. a) PHILALETHÆ ET SOCIORUM nomine prodiit *Alitophilus & Περὶ τῆς ἀπορίας* sive *Vindiciæ Philaletæ & Sociorum*, adversus *Lucam Caprimulgum Rudentem Escarbotum*. *Alitophilum Mexicanum* Ἐσκαρβότου (Oraculum de Caprimulgo: ἡ μωρία ἀδελφῆ τῆς πονηρίας.) Mexici, ex officina Musarum clbhc LXIIX. in 4. Sesqui philyræ. Scazontibus Jambis acutissimis proscindens pag. m. Dn. *Rudolphum Capellam*, de quo ut præsumpto falsè Escarboto supra egimus, in illo nomine, num. 949. 8. Eum siculcisci volebat Collegæ ejus *Michael KIRSTE-NIUS*

NIUS Ph. & Med. Dr. Utique non æque injusta vindicta, si probari potuisset crimen ab ipso commissum, de quo tamen sese purgavit satis, & facti pœnituit *Kirstenium*, virum alias modestum, ingenuumque & præsumtionibus gravissimis, ac alium quemvis etiam modestissimum, atque prudentissimum decepturis, falsum.

(2100. β) PHILALETHE ET EMPIRIASTE: *Simon FOUCHER*. *Baillet liste de Auteurs degvisez* p. 586.

(2101) *Alazonomastix* PHILALETHES Persona est *Henrici MORI* Angli, sub qua edidit.

(I) *Observationem in Eugenii Philalethis Anthroposophiam Theomagiam, & Animam Magicam* 1650.

(II) *Flagellationem Eugenii alteram*, testante ipso in Præfatione generalissima tomo Theologorum ejus Operum præfixa. pag. IX. quæ infra excerpemus in *Philalethe Eugenio*. num. 2102.

(2102) PHILALETHES ELIESER edidit lingua *Belgica* Amstelod. 1686. in 8vo. *Onderzoek en Wederlegging van de verkeerde Antwoort van Irenaus Philaletheus, op de Frage/wat is Coccejnerie?* Verus scripti Auctor ulterius non detegitur, quam quod præcipuè inter Coccejanos Auctoritatis vir sit. vide *la Bibliotheque Universelle de l'année 1687*. tom. V. p. 481. & 482. (a) curiosioribus per has notas faciliè accuratius investigandus.

(a) *Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1687*. p. 482.

*Quoi que l'Auteur de ce Livre ait trouvé bon de se cacher sous un nom inconnu; parce que celui qui il réfute avoit fait la même chose: cet Ouvrage n'est pourrant pas à mépriser. On sait de bonne part, que celui, qui l'a composé, tient un rang considérable parmi les Disciples de Coccejus, & qu'il peut autant que personne instruire le public des véritables sentimens de ce célèbre Professor. Ajoutez à cela, que ce Livre a été imprimé deux fois, & a eul' approbation de tous ceux qui suivent les mêmes hypothèses.*

(2103) PHILALETHES vide *Evdoxias*. Eo autem nomine, ut *HIEROCLES* Philosophus contra religionem Christianam, ut eam redderet ridiculam, scripserit, v. referentem *du Pin Bibliotheq. Nouv. des Auteurs Eccles. Tom. II.* p. 6. b.

(2104) *Eugenius* PHILALETHES, vel potius qui sub eo latet, *Thomas VAUGHAN*, celebris Chymicus, librum sermone *Anglicano* edidit, cui titulus: *Dissertatio de Aquis Orientalibus, sive de Fonte abscondito, cujus aquæ ex igne prorumpunt, radiosq; Solares & Lunares secum vehunt*. Lond. 1655. Vide *Wood Antiquitat. Oxoniens. lib. II.* p. 320. col. b. *Henricus Morus* Præfat. *General. Operibus ejus præfix.* p. IX. tom. Theolog. addit *Anthroposophiam Theomagiam & Animam Magicam absconditam*, in quas ipse *Morus* Obser-

vationes edidit. Quantum etiam ex sequentibus verbis colligere licet, sub *Eugenii Philalethis* nomine ab eodem editum est *Responsum* ad has observationes. (a) Cæterum an & reliqua scripta recensita *Woodio* loc. cit. ut, *Magia Adamica, Lumen de Lumine & Aula lucis*, sub *Eugenii Philalethes* nomine prodierint, equidem compertum non habeo. (b)

(a) *Henricus Morus* in Præfatione generalissima *Operibus ejus præfixa* p. IX.

*Anno MDCL*, in lucem prodierunt *Observationes* in *Eugenii Philalethis Anthroposophiam Theomagiam & Animam Magicam absconditam*, per *Alazonomastigem Philalethen*.

*Anno MDCLI*. *Eugenii Philalethis per eundem Alazonomastigem Flagellatio altera*, quæ erat ad *Eugenii Responsum Replicatio*. *Opuscula sane ludicro-seria, & quæ nunquam scripsissem, nisi nariis nugisq; eorum temporum, Entusiasticis dicam an Phantasticis, eo provocatus. Morbus enim ille non solum in Theologiam tunc incessiverat, sed & Philosophiam, illam puræ defecateque Rationis regionem, insicere caperat a contagium propagare. Ad malum igitur illud averruncandum in tumidum hunc Juvencem Theomagium exempla edere par esse putavi.*

(b) *Wood Antiquitat. Oxoniens. lib. II.* p. 320.

*Librum Sermone anglicano edidit (siquidem nomen fictitium est Eugenius Philalethes) cujus titulus:*

*Dissertatio de aquis orientalibus, sive de fonte abscondito, cujus aquæ ex igne prorumpunt, radiosque Solares & Lunares secum vehunt. Lond. 1655. angl. Ejusdem materia sunt libri quos proelo mandare sustinuit, quatuor alii; nimirum Anthroposophia Theomagica, Magia Adamica, Lumen de lumine & Aula lucis (quibus nihil procul dubio obscurius) sed de hisce ego parum habeo compertum utpote quos videre nondum contigit; primo autem conpiles comparituros ex ipsis Inscriptionibus facile colligendum.*

PHILALETHEUS v. *Eleuthereus*.

(2105) PHILALETHES *Hyperboreus*: *Jean COCHLEE*, faux, *Henry Corneille AGRIPPE*, docteur, *Jean Louys VIVEZ*, probable, scribit *Baillet liste des Auteurs degvisez* pag 586. Prodiit autem hoc nomine *Luneburgi Anti-Catoptron*, scriptum *Speculo Veritatis* oppositum, de quo vide *les Satyres Personnelles* tom. II. p. 319. (a) & 321. (b)

(a) *Des Satyres Personnelles* Tom. I. pag. 319.

*Le Livre, qui estoit attaqué & réfuté par cet Ouvrage, avoit pour titre, Speculum veritatis, & avoit été composé apparemment par quelque Anglois, ou par quelque Etranger esclave de la passion de Henry VIII. Mr. Philalethes, qui paroist n'avoir pas ignoré la Langue Grecque, faisant scrupule d'employer le mot hybride Anti-Speculum, a mieux aimé tourner en cette Langue le titre de son Adversaire, que de rien faire d'irregulier.*

lier. C'est en consequence du titre d'Anti-Catoptron, qu'il appelle ordinairement cet Adversaire Catoptrœ, plutôt que Speculator ou Speculificus, comme il a eu soin d'en avertir son Lecteur.

Le dessein de l'Ouvrage estoit de défendre les interets de Catherine Reine d'Angleterre, & de montrer la validité de son Mariage avec Herry VIII. Mais pour mieux preparer les esprits à la persuasion, Philalethes fit devancer son Anti-Catoptron d'une espece de Prodrome ou d'Avant-coureur, sous le titre de Philalethæ Hyperborei in Anti-Catoptron suum, quod prope diem in lucem dabit. Parascève; sive, Adversus improborum quorundam temeritatem Illustr. Angliæ Reginam ab Arthuro Walliæ Principe priore marito suo cognitam fuisse impudenter & inconsulte adstruentium, Sufannis extemporaria. Cette Piece fut imprimée à Lunebourg, si l'on s'en rapporte à la premiere feuille, quoy qu'on soit tenté de croire, qu'elle ait esté à Basle. L'Imprimeur y est appellé Sebastien Golsen, & l'impression est de l'an 1533, au mois de Juillet.

(b) Des Satyres Personnelles Tom. II.

pag. 321.

L'Auteur paroît fort affectionné à la Maison d'Arragon & à celle d'Autriche: & je suis trompé, si il n'estoit pas des Sujets de Charles Quint. Mes premieres veuës s'estoient tournées d'abord sur ce Jean Cochlée de Nuremberg Auteur Catholique, dont j'ay eu occasion de vous parler dans nostre second Entretien, parce que je sçavois d'ailleurs, qu'il avoit eu part aux contestations survenuës dans l'Europe, au sujet du divorce de Henry VIII., & qu'il avoit même écrit sur ce sujet, contre un Anglois nommé Morison. Mais j'ay crû, que c'estoit en vain, après avoir remarqué, que le stile de Cochlée dans ses Ouvrages n'approchoit pas de la beauté de celui de nostre Philalethes Hyperboréen. Ce seroit une pure vision, de prendre cet Auteur pour Erasme, ou Erasme pour luy, sous pretexte, qu'on y trouve quelque ressemblance de stile. Il est vray, qu'Erasme écrivant à Damien de Goeste 25. de Juillet de l'an 1533, luy marque son attache & son affection pour la Reine Catherine, en ces termes: *ἦν εὐδὲ συνῴκων multis de causis diligebam ac diligo, idq; ni fallor cum omnibus bonis*, & qu'il a marqué en toutes rencontres beaucoup de zele pour les interets de l'Empereur, neveu de cette Princesse. Mais il n'a jamais voulu se mêler dans la contestation du divorce, & loin d'avoir voulu prendre la plume sur ce sujet, il proteste au même endroit, que personne ne luy a jamais entendu dire une syllabe pour ou contre le divorce. Je serois moins éloigné de croire, que ce Philalethes pourroit estre l'ives Auteur Espagnol, qui auroit peut-estre pris le surnom d'Hyperboréen, par rapport à la situation des Pays-bas, où il faisoit son séjour, à l'égard de l'Espagne. L'honneur qu'il avoit d'estre zélé serviteur de la Princesse Marie sa fille, joint à la part qu'il prit à sa disgrâce, rend cette conjecture assez probable, sur tout lors qu'on considère, qu'il prit la plume d'ailleurs pour la défense de la Reine, après s'estre vû obligé de for-

tir de la Cour d'Angleterre, pour s'en retourner à Bruges, où estoit sa famille.

PHILALETHES v. Ignotus.

(2106) PHILALETHES v. Irenæus, ou Eireneus supra 1741.

(2107) PHILALETHES, Irenæus: alius Jean LAWSON, douteux, François WITHE, douteux, Jean PRIDEAUX, douteux, Gilbert IRONSIDE, douteux. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 586.

(2108) PHILALETHES Irenæus iterum alius. Jean CROCIUS, douteux. Baillet liste des Auteurs deguif. p. 586.

(2109) Germani PHILALETHI ficto nomine edidit Jacobus PLATELLUS Belga S. J. Auctoritatem contra Prædeterminationem Physicam, pro Scientia Media, cum brevi Historia, complectente Ortum, pugnas & palmas ejusdem scientiæ mediæ. Duaci typis Joannis Patte 1669. in 8. Item: (II) Auctoritatem contra Physicam Prædeterminationem novis ex ipso sacro ordine fratrum Predicatorum petitis suffragiis stabilitam, n. Duaci, Typis Christophori Serrurier. 1673. vide Sorvell. Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 382.

PHILALETHES v. Candidus.

(2110) PHILALETHIS, Civis Utopien-sis nomine, editum Dialogum, nescio quem, & orationem ad Christum, pro Julio II. Ligure, Pontifice Romano, magno illi Jcto, Ulrico HUTTENO à nonnullis tribui; Melchior Adami Auctor est, in Vitis Jctorum Germ. p. m. 26.

Dialogum illum memoratum de Facultatibus Romanensibus inscribit Gesnerus Biblioth. Universalis fol. 342. Hutteno eum probabiliter asserens. vide Freberi Theatrum virorum eruditione clarorum p. 807.

PHILALETHIUS v. Irenæus.

(2110 a) ZERUBAAL. PHILALETHIUS. Scripsit personatus, Babylon, ofte naekte ontdecking ofte vertooninge van het Antichrist-sche Ryk &c. Amsterd. 1621. 4to. Est Ewaldus TEELINUS, sub nomine Irenæi Philaleti aliisque cognitus. Cum omnibus ejus opusculis & hoc habeo.

Subeodem nomine edidit. Bileam ofte den blinden Papst, vvaerin ontdeckt vvorden de snoode Grepn, die de paepche Leeraers gebruyken, om het volck in blintheit en onvvetenheit te houden. Amsterd. 1621. 4to. Symbola est Maffrichtiana.

(2111.) PHILANDRI Hauptman von Capernaum, edit. 1666. in 12. Auctorem habet Johannem Balthasarem SCHUPPIUM. Edidit autem tractatum illum.

(2112.) PHILANDERSON i. e. *Johannes Burchardus SCHUPPIUS* filius, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

(2112 a) PHILANDERSONS *Discours*, mit den flugen Nachtgebern/Pomponio, Morologo, und Fabullo, von Antenors neulichst begangener Thorheit / Altenau 1659. in 12. quod sit *M. Bernardi SCHMID*, cujus *Dissertatio de Reputacione Academica*, peculiari *dissertatione Schuppiana* eodem anno refutata fuit, patet ex opusculi p 153. ubi eandem pro sua lectori commendat, in utroque tractatu famam & merita summi illius desideratissimæque memoriæ Theologi, male tractans.

Philanderonii autem illum libellum Scurrilem, Lipsiæ publica Auctoritate suppressum, multisque invektivis à Schuppil (illum enim *Antenorem* esse supra innuimus) amicis impetum docet *Mollerus* *Isagoges ad Cimbricæ Chersonesi Historiam Ecclesiasticam & literariam* Part. IV. p. 593. 594. adde & *Bailletii Catalogum des Aut. deguis.* p. 586.

PHILANDER v. *Meliffus*,

v. *von Sittewald*,

(2113) PHILARCHUS, Auctor citatur à *Simlero* editi libri *de Pulsibus*, quem tamen à *Gesnero* rectius tribui PHILARETO notat *Vossius* de *Historicis Græcis* lib. III. p. 401. At quia *Simlerus* eundem librum etiam Philaretho adscribit, verisimile est, eundem ipsi esse & Philarchum & Philarethum.

(2114) *Anastasi* PHILARETHÆ *Cosmopolita* nomine prodiit, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*, Nuncius Olympicus, seu Catalogus Librorum Mstorum Bibliothecæ Secretioris, Senis alicujus Theologi & Medici Celeberrimi, de grata posteritate præclare mereri cupientis, oder Verzeichniß etlicher geheimen Bücher und Schriften / so ein fürnehmer Gottes Gelahrter / und hocheleuchterer berühmter Theosophus und Medicus, in Theosophia, Cabala, Magia, Chymia, Medicina und Philosophia, durch beschwehliche Reisen und grosse Unkosten / Ecclesiæ & Reip. Litterariæ commodo zusammen gebracht / darinne die grössste himmlische und irdische Weißheit begriffen ist. Gedruckt zu Philadelphia Ao. 1626. 8vo. Quis librorum horum possessor fuerit, ignoro, Editorem autem Catalogi esse *Joach. Morsium* vestrum (cujus vitam adhuc desidero) deprehendi. Ei sane nomen fictitium optime congruit, cum Hebræum *Joachimi* & Græcum *Anastasi* concidant. *Cosmopolitam* se vocavit, ob vitam vagam & peregrinationes diuturnas. Chymix eum fuisse studiosum, *Gerh. culemanni* Præpositi *Rendesb.* (cui hic Catalogus inscriptus est) Amicum, ex aliis ejus scriptis constat. In præfatione eleganti stylo scripta refert, se varia collegisse *Inedita Monumenta Historica, Politica, Philologica*, non ubivis obvia. At talium ingentem numerum

servasse *Morsium*, plurima etiam istiusmodi edidisse, notorium est.

(2115) PHILATHETA, Matheseos secretioris cultor, cujus extat *Exercitatio Theoricorum Copernico-Cælestium Mathematico-Physico-Theologica*, exhibens

I. *Propositiones de Eclipsibus Luni-Solaribus* pure ac vere Mathematicas, Auctorum omnium & singulorum particularissimis etiam, vel ipsis quoque Christianis seu Wasmuthianis hypotheseibus, in sui tum experimentationem tum comprobationem adhuc inædificandas & adaptandas. Quibus ea, quæ ab aliis hic loci vel omissa, vel errata, vel difficulter proposita fuere, & restituantur, & emendantur & facilitantur.

II. *Physicas quasdam & à priori deductas rationes*, quibus Planetarum primariorum tum gyrationis circa axem, tum lativi motus, secundariorumque circulations, omniumque motuum figuræ specificè probantur.

III. *Theologica quæpiam è S. Literis nata, tum literalia, tum mystica fundamenta probabilia, Soli centrum hujus planetarii Vorticis seu systematis Copernicani Terraque tum gyrationum circa proprium axem, tum lativum circa solem motum assignantia & stabilientia; cum intermixtis jacobææ scalæ gradibus, seu Emblematis Sacro-poëticis, quibus mens Christiana per singulas propositiones ac Spiritualia degustanda evehitur, præter subnexam Dialogi singularis, Terricolam inter & Lunicolam Astronomos instituti, Appendicem prælucente Deo, allucente natura & collucente S. Scriptura.* Ejus autor *M. Joh. Matthias ZIMMERMANN* innotuit mihi, tum aliis aliorum indicis, cum præfens hic ageret, tum imprimi etiam postea indicio clarissimi Magistri *Joh. Alberti Fabricii*, hic etiamnum commorantis quando alter primum Urbe, deinde mox etiam ex vivis excessit, memorandus etiam ob alia anonyma suis locis.

PHILARQUE v. *Phylarque*,

PHILASTES v. *Campaneo*.

(2116.) PHILELPHI tractatus de *Contemptu Mundi* quomodo desumptus sit ex *CICERONIS* *Opere de Gloria*, quod forte fortunè repertum inque usus suos conversum ille flammis postmodum dedit, insigni *Eruditorum* jactura; ut monent *Menagiana* Tom. II. pagina 95. (a)

(a) *Menagiana* Tom. II. p. 95.

*Le Triçté de la Gloire de Cicéron* fût trouvé tout entier par Philelpe. Il regarda cette heureuse découverte comme un moyen de se faire valoir dans le monde, & acquérir une grande réputation. C'est pourquoy il songea d'abord à le faire paroître comme son propre Ouvrage, mais craignant, que ce mensonge ne fût découvert par la suite des temps, il fit un *Traité De contemptu mundi*, qu'il ne composa que des lambeaux du *Livre de Cicéron*, qu'il attacha ensemble du mieux qu'il pût, après quoy il jetta au feu le *Traité de la Gloire*, & si

fit perdre à la Republique des Lettres par cette action  
odieuse, un Ouvrage, où il est à présumer, que  
Cicéron n'étoit pas moins admirable, ny moins éloquent,  
que dans ses autres Ouvrages.

(2117.) PHILEMERI IRENICI tectus  
nomine *Martinus* MEURERIIUS An. 1657. edere  
cepit diarium Europæum, indicante *Symbola*  
*Schröteriana*.

(2118) PHILEMON, PHILETAS, &  
PHILISTION, quomodo permutata sint culpa  
librariorum nomina, vide apud *Rutgersium* var.  
ect. l. 4. c. 12. ubi *Menandri & Philistionis Syncriſin*  
exhibet Græce cum versione & notis, adde *Voss.*  
*le Poët. Græc.* p. 453. & 58.

PHILEREMUS v. *Paleologus*.

(2119) PHILETYMUS, *Baccal*: *Jean*  
*apriste* SINNIGH, où *Libert.* FROMOND.  
*Millet* liste des Auteurs deguisez pag. 586.

(2120.) *Evonymi* PHILIATRI *Theſaurum*  
*remediis secretis*, editum Tiguri apud *Andream*  
*Gesnerum* in 8vo. chartis 39. Anno 1558. sibi  
indicat *Conradus* GESNERUS apud *Friſium* *Bibl.*  
*Universal*, p. 164. (a)

(a) *Friſius* *Bibliothec. Universal.*  
pag. 164.

*Theſaurus* *Euonymi Philiatride remediis*  
*secretis*, (*voco autem secreta, in quibus pars purior &*  
*purior ab impuriore crassioreque ſecernitur arte,*)  
*per* *physicus*, *medicus*, & *partim etiam* *Chy-*  
*micus*, & *oeconomicus* in *vinorum* *diverſi ſapo-*  
*ris* *apparatu*, *medicis & pharmacopolis* *omni-*  
*bus* *præcipue* *neceſſarius*, Tiguri apud *Andream*  
*Gesnerum* *F. in 8. chartis 39. Ao. 1558.* *Agit autem*  
*præcipue* *de artiſcioſis aquarum & oleorum* *deſtilla-*  
*tionibus, ſive extractionibus, ex herbis aliisque ſimpli-*  
*bus medicamentis. Secunda ejus editio prodidit anno*  
*1558. adjectis quibusdam instrumentorum deſtillatorio-*  
*rum figuris, & novo Jacobi Beſſoni libello, de abſo-*  
*luta ratione extrahendi olea & aquas à medicamentis ſim-*  
*ilibus. Hunc librum cum in gratiam *Andræe* *Ges-*  
*neri patruelis mei, novi tum typographi, immatu-*  
*rum ederem, nomen meum addere nolui. Nunc quo-*  
*dam & magno ſtudioſorum rei medicæ applauſu eum*  
*acceptum video, & aliquando abſolutiorem dare cogito,*  
*Deus vitam dederit, me ejus authorem eſſe diſſimu-*  
*le amplius nolui, præſertim cum jam viri quidam eru-*  
*di id deprebenderint.**

(2121) PHILIPPI APOSTOLI nomi-  
ne *Evangelium* à Gnosticis confictum me-  
morat *Sagittarius* *Introduct.* ad *Historiam Eccleſ.*  
g. 965.

(2122) PHILIPPII nomine ſcripſiſſe  
*Henricum* GARNETTUM, *Auctor* eſt *Burheil*  
*contra* *Precanum* pag. 21. *Meminimus* ejus  
loque *ſupra* in *Darconi*; *idemque* *infra* in

*Robertio* & *alibi* *recurrer.* *Id ſaltem monemus,*  
*quid* *ſub* *his* *nomi-**nibus* *a* *Garnetto* *ſcriptum* *ſit,*  
*nec* *à* *Burheil.* *loc. citat.* *nec* *ab* *Alegambe* *aut* *Sor-*  
*wello* *in* *Bibliothecis* *ſcriptorum* *Societat* *JE-*  
*ſu,* *cujus* *ille* *in* *Anglia* *Provincialis* *fuit,* *me-*  
*morari.*

PHILIPPUS v. *Darconus*.

(2123.) PHILIPPI PRESBYTERI no-  
mine extantes *Commentarii in Jobum* *inter* *BEDÆ*  
& *HIERONYMI* *etiam* *Opera* *inferi* *ſolent,* *ut*  
*notat* *Cave* *Hiſtor.* *Literar.* *Eccleſiaſtic.* *ſcriptor.*  
p. 246. col. a.

(2124) *Morgani* PHILIPPI *Treatiſe* *con-*  
*cerning* *the* *right* *of* *the* *Princeſſ* *Mary* *Queen* *of* *ſcot-*  
*land* *to* *the* *ſucceſſion* *of* *the* *Crown* *of* *England.* *h. e. Tra-*  
*ctatus* *de* *Principiſ* *Mariæ* *Regina* *ſcotiæ* *jure* *ſucceſſionis*  
*ad* *Angliæ* *regnum* (*Coronam*) *Londini* (*NB.* *Hyde*  
*loc. cit.* *Leodii*) 1571. 8vo. *Sub* *hujus* *authoris*  
*nomine* *allegatus* *Hydeo* *Catal.* *Biblioth.* *Bodlej.*  
*P. II.* *pag.* 536. *qui* *tamen* *fertur* *eſſe* *JOHAN-*  
*NIS* *LESLÆI* *Epilcopi* *Roffenſis,* *ſed* *compilatus*  
*magnam* *partem* *ex* *Antonio* *Brovvnio,* *ſi* *credi-*  
*mus* *Camdeno* *Hiſt.* *Elifab.* *p.* 166, 138. 252. *Symbola*  
*Normanniana.*

(2125.) PHILO, quomodo factus  
ANNIUS *Viterbiensis* v. *Rhod.* n. 18.

Suppoſitum autem ei eſſe ab *Annio* *Brevia-*  
*rium* *de* *temporibus*, *in* *duas* *partes* *diviſum,* *no-*  
*tant* *Hanckius* *de* *ſcriptoribus* *Romanis* *Part. II.*  
*pag.* 95. ſqq. & *contra* *Sixtum* *Senenſem* *ſcri-*  
*ptum* *hoc* *pro* *legitimo* *Philonis* *ſœtu* *agnoscen-*  
*tem* *Raynoldus* *Cenſura* *Apocr.* *I.* *col.* 775. ſqq. (a)  
& *Cave* *Hiſtor.* *Literar.* *ſcriptor.* *Eccleſ.* *p.* 11.

(II) *Miræus* *Hiſtor.* *Eccleſiaſt.* *pag.* 7. (a) &  
*Voffius* *de* *Hiſtor.* *Græcis* *lib.* *II.* *cap.* *VII.* *pag.* 191.  
*notant* *librum* *de* *Biblicis* *Antiquitatibus*, *ab* *Ada-*  
*mo* *uſque* *ad* *Sauli* *Regis* *mortem,* *nihil* *Philone*  
*hoc* *dignum* *habere.* *Cave* *autem* *loc. cit.* *hoc*  
*ſcriptum* *PHILONI* *BIBLIO* *attribui* *obſervat,*  
*ipſo* *tamen* *invito,* *qui* *illud* *utrique* *abjudicare*  
& *NUGIVENDULO* *cuidam* *adſcribere* *ma-*  
*vult.*

(III) *De* *Providentia* *Dei* *Fragmenta* *duo* *Phi-*  
*loni* *adſcripta* *ex* *MICHAELE* *APOSTOLIO*  
*Byzantino* *deſumpta* *movet* *Caveus* *Hiſtor.* *Liter.*  
*ſcript.* *Eccleſ.* *p.* 11. *col.* a.

(IV) *Libellum* *de* *Mundo* *non* *tam* *à* *Philone*  
*compoſitum,* *quam* *ex* *variis* *ejus* *ſcriptis* *colle-*  
*ctum,* *ex* *Bonav.* *Vulcanii* *Scholiis* & *Caſtigat.* *in*  
*libr.* *Ariſtotel.* *de* *Mundo* *p.* 557. *monet* *Symbola*  
*Rauſchiana*, *plane* *autem* *ſuppoſitum* *judicat*  
*Lambecius* *Comment.* *de* *Biblioth.* *Cæſar.* *lib.* *VII.*  
*p.* 34. 35. (b)

(a) *Miræus*, *Bibliothec.* *Eccleſiaſtic.*  
*pag.* 7.

*Extat* *ſub* *nomine* *hujus* *Philonis* *Hiſtoria* *à* *Ada-*  
*mo* *uſque* *ad* *Sauli* *Regis* *tempora,* *quam* *Triſemius* *ap-*  
*pellat* *de* *generationis* *ſucceſſu.* *Sed* *ea* *nihil* *Philonis* *ge-*  
*nerio* *dignum* *habet.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæsar. Lib. VII. p. 34. 35.

Quinto, & quidem a fol. 218. pag. 1. usq; ad fol. 228. pag. 1. (1) Philonis Judæi Liber suppositivus de Mundo, sive, Quod mundus sit incorruptibilis; cujus titulus & Principium: ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ. Οὐδὲν τῶν ὄντων ἰσότημον τῷ Θεῷ, ἀλλ' ἔσ. finis autem: εἰρηται καὶ δὴ ἀμιν. Exstat hic Liber inter Philonis Opera, græce & latine Lutetia Parisiorum a. 1640. in folio edita, à pag. 1150. usq; ad p. 1172. cum hac præfixa commotione: Librum hunc de Mundo Philonis Judæi non esse, non nescimus; sed tamen, quia sub Philonis nomine, quicumque tandem ille fuerit, circumfertur, hic adjiciendum putavimus, & ne quis curiosior lector in hac nostra editione quicquam desiderare posset.

PHILODOXIUS v. Diaretus.

- - - Lepidus.

(2115) PHILONEM HEBRÆUM cum LEONE HEBRÆO confusum v. supra num. 1563. satis prolixè Philo Hebræus — Jehuda Abravanel — como dottissimamente & eccellente Don Jehuda Abravanel, llamado vulgarmente Philon Hebreo, en su Philographia universal. &c. Haham Rabi Imanuel Aboab, in sua Nomologia o discursos Legales, estampados a conto y despeza de sus Herederos en el año de la creacion 3389. N. Chr. 1629. in 4to. Sed hunc esse debere Leonem Hebræum v. supra Leon.

(2117) EMANUELEM PHILONEM Græcum Opus suum ex ÆLIANO exscripsisse memorat D. Praun, p. 88. seines Ritter-Spiegels/ indicante Symbola Schröteriana.

PHILO-CHRISTIANUS v. Altglaub.

(2128) PHILOECI nomine quod prodiit Syntagma de Vicariatu Palatino, Johannis FREINSHEMII esse testatur Theoph. Spizelius in elogio subjuncto librorum ipsius Catalogo: Theatri honoris. p. 362.

Itemque Bæclerus in notis ad Ottonis Jus Publicum p. 102. indicante Symbola Schraderiana, Abrahamus Freinshemius in Vita Joh. Freinshem. p. 17. ut habet Margo Normannianus, adde Freberi Theatrum p. 1549. Witten. diar. Biograph. an. 1660. Fritschii additiones ad Limnai Jus Publicum ad cap. XII. libri III. p. 127. Deckher. de Scriptis Adespotis p. 167. 168. qui & Conringium ejus Auctorem creditum vana suspicione, observat.

(2129) PHILOLAI de vero Systemate Mundi Dissertatio, Amstelodami 1639. est Ismaelis BULLIALDI, ut se prodit ipse Prolegom. Astronomiæ Philolaicæ pag. 71. indicante Symbola Normaniana, quæ addit, hoc & à Ricciolo, Almagest. tom. I. Part. II. S. IV. pag. 290. b. observari. Nihilominus a bitat de eo Sorberius, cum tractatus Bullialdi, de Natura lucis, ipsi videatur testari ingenium defæcius, quam est Philolai, cujus ta-

men dissertationem memoratam ex Copernici Scriptis multa accepisse largitur. vide sorberiana pag. 259. (a) & quæ habet Symbola Mastrichtiana sub lit. (b) repræsentata.

(a) Sorberianorum. p. 159.

PHILOLAUS. Legi, sed non perlegi, Philolai, sive dissertationis de vero systemate mundi lib. IV. Amst. 1639. Opus lutulentum, & quo sine magna ætatura carere potuissimus. Voluit autem auctor ostendere, se non esse in Mathematicis, & præcipuè Copernici libris, hospitem, ex quibus pleraque desumpsit, quod fatetur ipse. Sanè pari jure poterit unusquisque excerpta sua & specilegia pro novis demonstrationibus vendicare. Expectamus tamen alios insuper libros ejus auctoris, quem vix credo Ismaelem Bullialdum, cujus ingenium paulo defæcius fuit in tractatu de natura lucis.

(b) Mastrichtiana Symbola.

Philolaus de Systemate Mundi. Auctor verus est Ismael Bullialdus. Ita Petrus Megerlinus Juris & Philosophiæ Doctor & Prof. Math. Basileensis in Systemate mundi in fine seu Lemmate ult. pag. 81 Ex eo, inquit, Philolaus, de Systemate mundi lib. 4 cap. 6 (sub quo nomine latet Ismael Bullialdus Astronomus Parisiensis) ulterius demonstravit, non solum sed terram moveri.

PHILOMARUS v. Eusebius.

(2130) PHILOMATHI Muse Juvenile. Auctorem habent Fabium CHIGI, postmodum ALEXANDRUM VII. Pontificem Romanum, ut scribit Wilhelmus à Furstenberg in Dedicazione Editionis Anno 1645. indicante Symbola Rauschiana. Confirmant hæc Witenius Diar. Biograph. a 1667. add. 21. May & les Jugemens des Savans tom. IV. part. V. num. 1506. pag. 36. 37. ubi Anonymus Adrianus Bailletus ita scribit: Du Pape Alexandre VII. Fabio Chigi, nous avons les Poesies, Latines de ce Pontife, dont l' édition la plus magnifique fut faite au Louvré, aux depens de sa Majeste, in folio l' an 1666. sous le titre, de Philomathi Muse Juveniles.

Ce sont des vers de toute espece, Epiques & Elegiaques, mais les Lyriques y occupent la plus grande place. L' on trouve à la fin, une Tragedie sous le titre de Pompée, que l' Auteur fit à la Campagne l' anno 1621, sur le modele de Senèque, dont il imita la methode, tant pour l'oeconomie de la piece, que pour la mesure des vers

Monsieur l' Evesque de Munster & de Paderborn, qui n' estoit encore que Chanoine de Treves, & de Munster, lors qu' il en fit l' Epître, dedicatoire, nous assure, que ce fut contre son gré, qu' on mit ces Poesies au jour, & que s' étant laissé vaincre pour l' edition, il ne voulut, point souffrir, qu' on y mît d' autre nom que celui d' Academicien de Siene, qu' il portoit, ni d' autre titre, que celui qui nous fait connoître, que ce ne sont que les fruits de sa jeunesse.

Il nous apprend néanmoins, que tout n' est pas de cet age, mais qu' il s' en trouve beaucoup, qu' il composa, étant de ja homme fait, chargé

charge des emplois les plus importants, durant les voyages, & dans les intervalles de ses occupations serieuses: & qu'il n'y a rien pourtant en tout ce qui paroît, qui ait dû luy faire honte, non pas mesme au milieu des dignitez Ecclesiastiques, dont il estoit revetu.

( 2131 ) PHILOMUSUS: Jacques LOHER. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 586.

( 2132 ) Andreas PHILOPATER, qui *condictum Reginae Angliae* scripsit, detegitur esse *Jobus CRESWELLUS* Jesuita, à *Joanne Braschio*, *Larinthi Apostolorum* cap. 12. p. 264. citato ad *Geisler*, dec. 1. n. 4. Id quod etiam confirmat *Antiphilippica anonyma*, *Jacobo Keller*, sub perna *Sylvani*, (de quo infra) opposita, pag. m. 11. p. 35. nec non *Paulus Colomesius* in *Clave Epistolarum Casauboni* ad pag. 155. *Alegambe* tamen, as diligentissimus hujusmodi secretorum promotor, in *Bibl. Jesuit.* p. 415. *Roberto PARSONIO* scriptum hocce Romæ 1593. in 8. & Parisiterum excusum tribuit, pag. 285. *Creswello*, nomine *Joannis Pernii*, ejusdem argumenti publica scripta alia tribuens, de quibus supra vidimus. Unde patet lapsus reliquorum, ejus occasione. Scriptum hoc Lugduni 1593. editum, in *Bibliotheca Bodlejana*, p. 387. habetur.

Cujus editor *Thomas Hyde* dubitans, PARSONIONE an CRESWELLO adjudicandum scriptum hoc, post lit. a. p. 54. col. b. utriusque vult adscribere *junctim*. *Creswello* soli tribuit, *ekker*. de *Scriptis adespotis* p. 337. *Parsonio* soli *Wel*, *Alegambe* sequens *Biblioth.* *Scriptor Societatis Jesu* p. 727. col. (a) adde *Acta Erudit. Lips.* 1791. p. 3. Nodum hunc soluturus *Sutclif*. de *Repl.* 5. p. 127. à *Parsonio* *Anglice* conscripsum, a *Creswello* *Latine* versum tradit, indicante *Symbola Normanniana*, quæ & eundem in finem item advocat *Blessings*. 238. censentem, convenientius esse nomen *Philometris*, incogniti *Parsonio*. Plura vide supra in *Doleman*. & *Howp.* Addit hic *Dieckmannus*: *Rivetus* T. III. Oper. 1237. a. item *Josephum Cresvel* Jesuitam eundem librum sub nomine *Andree Philopater* emisisse refert. Imo *Gabriel de Barlietti* in *Speculacione*. de IV. *Monarch.* & *Anti-Christ.* pag. 1. 174. hunc librum nunquam *Cresvicii* citat. *Parsonium* hujus libri auctorem non ferunt ea, quæ p. 255. 264. nominatim de *Parsonio* in eo dicuntur; nisi de industria id *Parsonium*, ut tantum minus agnosceretur, fecisse putes.

( 2132. a ) PHILOPATOR. *Alexius*. Est *Ewaldus TEELINUS* *Thesaurarius* *Zelandiæ*. Scripsit sub hoc nomine. *Querelametriciæ*. *Klagte des Vaterlands, over de tegenwoordige aerigheeden door ettelyke Leerars en ettelyke Nieuwfinde, in den lande van Holland vervveckt.* Den 17den druck tot Amsterdam. 1618. 4. Hæc *Symbola Mastrichtiana*.

( 2133 ) Antonii PHILOPATRIS nomine qua, nescio quæ, scripta *Thome STAPLETONI*

prodiisse, refert *Anton. Possevinus* *Apparat. Sacr.* Tom. 1. p. 89. & 97. Idem Tom. 1. p. 111. nos ablegat ad nomen *Thome Stapletoni*, quasi sub eodem monuisset hac de re quidquam, id quod tamen haud factum esse videas. T. 3. p. 311. ubi de *Thome Stapletoni* scriptis prolixè agitur.

Adde *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 587. eundem hunc *Antonium Philopatrem* censet *Symbola Normanniana* cum *Andrea Philopatre*.

( 2134 ) PHILOPHILUS Parrhesiastes, qui edidit Anno 1656 *Enthusiasmum Triumphatum*, est *Henricus MORUS*, Anglus, ut ipse indicat in *Præfatione Generalissima* tomæ *Theologico Operum* ipsius præfixa p. X. (a)

(a) *Henricus Morus*, in *Præfatione Generalissima* tomæ *Theologico Operum* ipsius præfixa pag. X.

Anno M DC LVI. in lucem prodiit *Enthusiasmus Triumphatus, sive Tractatus de Natura, Causis, Generibus & Curatione Enthufasmi per Philophilum Parrhesiasten, Alazonomastigis Observationibus & Replicationi præfixus. Quibus annexa est etiam Epistola ad Amicum privatum, ubi loca quædam in Replicatione sua vindicantur, multaq; ad Enthufasium pertinentia edocentur illustranturque. Accessit autem huic Editioni Observationum & Replicationis eximium hoc, quod utraq; in Sectiones divisa erant, plenaq; & distincta argumenta singulis sectionibus præfixa, quibus factum est, ut multo facilius, quo Alazonomastigis tenderent sive Observationes sive Responsiones, intelligeretur, & in Replicatione præsertim, seria à ludicris separarentur, quæ debitis interspirationibus possent legi.*

( 2135 ) PHILOPHILO Partenio. Ejus nomine extat Italice: *Il Giglio trà le spine. Overo la Madre Vergine nella Vita del Redentore delle gratie innalzata e da patimenti trafitta.* In Luca 1671.

Prodiit etiam (II.) *Memoriale di Peccatore* in Luca per i *Pieri*, e *Paci*. ut pluribus docet la *Vissim Alzata Hecatostes* num. XLV. p. 54. referens scriptum hoc ad Dominum *Emncefco Maria* FIORENTINI nobil *Luchese*. (a) Assentitur *Baillet* liste des Aut. deguif. p. 483.

(a) *Villani Viziera Alzata Hecatostes* n. XLV. p. 54.

XLV. FRANCESCO MARIA FIORENTINI nobil *Luchese*, *Professore di Medicina*, *Sogetto rinomatissimo e d'immortalricordanza per le Opere stampate. Scrisse per propria divotione questi Opuscoletti, poscia publicò ad istanze del Confessore. Il Giglio trà le spine, Ouero la Madre Vergine nella Vita del Redentore delle gratie innalzata, e da patimenti trafitta. Breve esercizio intorno à principali Misteri della nostra fede e salute, offerto a più occupati, e distratti dall'Oratione, da Philophilo Partenio. In Luca per gl' HH. di Francesco Marefcondoli M. DC. LXXI. 24.*

*Memoriale di Peccatore alla Gran Madre Maria concetta senza peccato. In Luca per il Pieri e Paci* 32.

(2136) PHILOPHRONE. Jean LABADIE. *Baillet liste des auteurs deguifez.* pag. 585.

(2137) Honorii PHILOPONI nomine *Novam novi Orbis navigationem* imprimi curavit Caspar PLAUTINUS, docente Königio Biblioth. Vet. & Nov. p. 647. col. b. Idem ex Martini Zeilleri Centur. II. Epistol. German. 3. docet *Symbola Rauschiana*, Abbatem Seidensteterensem in Austria inferiori eum vocitans, pro Plautino scribens PLAUTIUM, quod & imitatur *Bailletus Catal. des Auteurs deguifez* p. 587. uti & Jo. Alb. Faber Decad. Decadum n. 86. cujus hæc sunt verba. Honorii Philoponi Historia novi orbis Lentiae A. 1621. in fol. excusa, auctorem agnoscit Casparem Plautium Abbatem Seidensteterensem in Austria inferiore, uti testatur Joh. Justus Winkelmann in der Americanischen neuen Welt Beschreibung/p 30. Oldenburg / Aö. 1664. 4.

(2138.) Johannis PHILOPONI Grammatici nomine exstantia Opuscula.

(I) *De Particulis Atticis.*

(II) *Technica*, Joanni CHARACI Grammatico potius attribuenda, judicante Gesnero Biblioth. Universal. fol. 423. (a)

(III) *Commentarii Græci in Aristotelis de Generatione Animalium libros* MICHAELIS EPHESII sunt, judicio ejusdem Gesneri fol. 424. qui &

(IV) *Commentarios in Hesiodum* esse Johannes TZETZIS suspicatur (b)

(V) *Vita Aristotelis* eidem ut tribuatur SACÆ AMMONIO v. Jonf Histor. Philos. lib. 3. Cap. 3. pag. 282. cujus sub lit. (c) verba exhibemus.

(a) Gesnerus Biblioth. Universal. fol. 423.

*Opusculum de Atticis particulis, Technica è quibus pars extat in appendice Lexici Græcolatini impressa, quæ est de quinque dialectis Græcorum, chartis fere quatuor, cum interpretatione Latina è regione. Dubitaverit autem aliquis, utrum hæc duo postrema opuscula Joannis Philoponi sint aut potius Joannis Characis, cum utrique Grammatici cognomentum tribuatur.*

(b) Ibidem fol. 424.

*Commentarii Græci in Aristotelis libros de generatione animalium impressi Venetiis apud Jo. Antonium & fratres de Sabio 1526. in fol. chartis 60. & latine ibidem, translati à Nicolao Corcyraeo, qui & ipse in Græca præfatione sua Philopono hosce commentarios tribuit, à Sergio Stiso Præceptore suo in Messappia iis se donatum scribens. Verum ego ab erudito quodam viro in Italia accepi, eos nequaquam Philoponi esse, sed Michaelis Ephesii, sibi bene memini, quod etiam ipse facile credo: Nam & multo breviores hi commentarii sunt quam ceteri à Philopono scripti, & paraphrasticam brevitatem Michaelis præ se ferunt: & non inscribuntur ut aliqui Commentarii Philoponi, quibus communis est hæc inscriptio: Scholicæ aposemeioses ex Synusis Ammonii Hermeæ cum propriis quibusdam meditationibus.*

Joan. Philoponi Grammatici in *Hesiodum* Commentarios Græcos Alexand. Brassicanus alicubi

*se habere scribit: Ego Jo. Tzetis tantum Commentarii in Hesiodum vidi, quæ & impressa sunt: & quoniam quoque Grammaticus cognominatur, deceptus est forte Brassicanus.*

(c) Jonsius Historice Philos. lib. 3. c. 3. pag. 282.

*Ammonius Saccas dictus fuit, quod relictis saccis, in quibus frumenta circumferebat, Philosophicæ vitæ se sub Commodio tradiderit, juxta Theodoretum Serm. VI. Sacas Ammonius Plotini magister Alexandrinus inquit Ammianus lib. XXII. Peripateticus & Philostrati Lemnii familiaris dicitur Philostrato juniori lib. II. Sophist. Discipulos habuit Origenem & Plotinum. vid. Photium Ecl. CCXIV. Episcopus fuit, si credimus Eutychio originibus Ecclesiæ Aleubi Seldenum consule. Scripsit vitam Aristotelis etiamnum superstitem, in qua Aristotelem & Platone non dissensisse contendit. Huc faciunt ista Hierocli apud Photium Ecl. CCLI. Platonem & Aristotelem dissentire creditum usque ad Ammonium divinum, quæ utramque sectam doctus, philosophiam à contentionibus liberam tradidit suis auditoribus, & maxime Plotino Origeni & successoribus. Sunt, qui Joanni Grammatico Philopono istam vitam tribuere malint, à quibus factum or tantisper me dissentire, dum rationes sue sententiæ afferant vel probabiles.*

(2139) PHILO-ROMÆUS, Alexius: Dorothee LOUFFIUS. *Baillet liste des Auteurs deguifez* p. 487.

(2140) PHILOSTRATUS quomodo falsus auctor vitæ Apollonii, DAMIS autem verus, docet *Symbola Mastrichtiana* hoc modo: APOLLONII (Thyanæi) vitam scripsit DAMIS ejus peregrinationum individuus Comes, ex quo PHILOSTRATUS transcripsit librum, quem de vita Apollonii edidit Græco sermone. Petr. Moineus in Vate lib. 3. c. 14. p. 194.

(2141) PHILOTHEI Baccalauri Parisiensis nomine editos à Joanne GONTERIO Jesuita Italo sequentes memorat *Sorvel Bibliothecæ Scriptor Societ Jesu* p. 455. tractatus.

(I) *Correctionem* fraternam factam M. Du Moulin Ministro Pontis Charentonii, in qua tractatur *De necessitate Baptismi, & de Limbis,*

(II) *Processum Correctionis Fraternalis* eidem Ministro Du Moulin, in quo agitur de signo Crucis.

(III) *Responsionem* Epistolarem ad Nobilem, circa usum imaginum, Rothomagi, & Parisiis 1608. in 8.

(IV) *Epistolam* alteram ad eundem Nobilem, de Sacra Eucharistia, Parisiis apud Claudium Cappelet 1608. in 8.

(V) *Orationem funebrem* Caroli à Lotaringia Mayennæ Ducis. Ibidem 1612. 8.

(VI) *De Judice Controversiarum*, Ibid. 1616 in 8.

(VII) *Lapidem Lydium*, seu veram Methodum educendi ab errore deceptos prætextu Reformationis. Partibus III. Ibidem 1615 in 8.



(VIII) *Veram rationem terminandi Controuersias de Religione.* Ibid. 168. 8.

(IX) *Reformationem Libelli*, quo continetur Colloquium P. Gonterii cum ministro. Ibidem 1609. in 8.

(X) *Epistolam ad Regem, de Conversione Illustris femine ad veram religionem.* Ibidem 1609. in 8.

(XI) *Declarationem errorum nostri temporis*, Rhotomagi apud Romanum Beauvais 1610. Correctionem fraternam factam Gilberto Primeros Magistro, Burdigalæ apud Simonem Millanges 1615. in 8.

(XII) *Integram Ruinam Confessionis Fidei Ministrorum.* Cadomi apud Carolum Mace 1616.

(XIII) *Patefactionem subtilitatum*, quæ fiunt in disputationibus Fidei, cum nulla potest reddi solida ratio. Parisiis apud Claudium Chappellet 1613. in 8.

(XIV) *Consequentias religionis reformatae*, Lugduni apud Petrum Rigand 1610. in 12.

(XV) *Integram Refutationem errorum huius seculi.* Carolopoli apud Claudium Vafard 1613. in 8.

(XVI) *Veram narrationem Disputationis in causa Fidei oblate* ab uno Concionatore Societatis Jesu (Gonterius ipse is fuit) Lutheranis Concionatoribus, ea honoraria conditione, ut solius scripturæ, etiam, ut ab iis versa ac detruncata sit, tanquam Judicis auctoritate staretur, ac nihilominus detrectata. Hanc Antonius Prævoel latinam fecit.

(XVII) *Meditationum volumen de stimulis efficacibus ad peccatricem animam reducendam.*

(XVIII) *Epistolam doctam, & Elegantem ad Henricum Quartum Regem Christianissimum de Disputatione habita cum Molinæo.* eam recitat Rudolphus Bottereus lib. 16. sui commentarii.

### PHILOTHEUS v. Castellus.

(2142) PHILOTHEUS ou FILOTEO d'isti, *Giovanni Jean GONTERY* ou GONTIER aillet liste des Aut. deguif. p. 587. De hoc Personato nomine silet Sorwel loc. cit.

### PHILOTHEUS v. Achillinus.

(2143) PHILOTHEO supposita THEOPHORETI & S. Francisci DE SALES Opera, dont Menagiana tom. II. p. 112. (a)

(a) Menagiana T. II. p. 112.

*Nous avons deux livres qui portent le titre de Philothée. Le premier masculin, qui est un ouvrage de Codoret, où il décrit la Vie de trente Solitaires, dont les derniers, entre lesquels est S. Simon Stylite, vivent encore de son temps. Le second, féminin, qui est petit ouvrage de S. Francois de Sales.*

(2144) PHILOTHEUS, cujus nomine datur de Urinis liber apud Frisum Biblioth. Ges-

ner pag. 697. col. a. idem ipsi est qui THEODORRETUS, cujus nomine idem liber citatus Mercklin, Linden. Renovati. pag. 1000. col. 6. qui & PTOLOMÆUM appellat.

(2145) PHILOTHEI nomine edita à serenissimo Principe Electore PALATINO, Domino CAROLO, *Symbola Christiana*, ex Tabulis Genealog. Lomeyer-Imbosianis Part. II. nom. VII. indicat *Symbola Junckeriana*.

(2146) Melandri PHILOXENI nomine edita à Caspate SCIOPPIO *Actionem Perduellium, & flagellum Jesuiticum*, memorant les Satyres Personnelles tom. II. pag. 72. (a) cui à FORERO oppositum *Antimelandrum*, itemque *Philoxeni Technophylacium*, vide apud Sorwellum Biblioth. S. Scriptor. Societ. Jesu p. 541. & 987.

(a) Des Satyres Personnelles Tom. II. pag. 72.

*Le Pere Forer Jesuite Allemand, dont je vous ay entretenu dans nostre Article XVII. au sujet des deux Anti-Forers Lutheriens, en estoit tres-persuadé, lors qu'il composa son Anti-Melander, & ce fut peut estre dans cette persuasion qu'il se crut d'autant moins obligé de l'épargner. Ajoutez à cela qu'il avoit affaire au terrible Scioppius, & qu'il ne pouvoit pas ignorer qu'il se fust caché sous le masque de Melander pour écrire contre la Compagnie des Jesuites à son ordinaire. Son Livre avoit est imprimé en 4to, sous le titre de Philoxeni Melandri Actio Perduellionis, & Flagellum Iesuiticum. Le Pere Four luy repondit en Allemand; mais sous le titre Grec de l'Anti-Melander. Sa Reponse devint publique à Munich en Baviere l' a. 1633.*

(2147) PHLEGONTIS, Liberti sui nomine, HADRIANUM Imperatorem aliqua edidisse, *Spartianus* in vita ejusdem memorat hisce verbis: *Fama celebris Hadrianus adeo cupidus fuit, ut libros vitæ a se, libertis suis litteratis dederit, jubens ut eos suis nominibus publicarent. Nam Phlegontis libri Hadriani esse dicuntur.* Adde *Jonsium* Histor. Philof. l. 3. c. 2. in fol. & c. 6. Ejus vel maxime commemorationem meretur citatio à Mastrichtio suppeditata talis: Prima probatio *Adriani* Imper. est in libro annalium, quem prius per Olympiades digesserat, posteaque ad Imperii Culmen evectus, sub nomine *Phlegontis* Liberti sui illum edidit, eo modo quo & Secundum *Aphricanum* fecisse perhibetur de Comædiis, quæ nunc sub *Terentii* nomine leguntur — — — Opus ipsum deperditum est, & illud solum de eo habetur quod in hoc particulari de verbo ad verbum citat *Eusebius*, dicens:

Quarto autem anno CCII. Olympiadis magna & excellens, inter omnes quæ ante eam acciderant, defectio solis facta est. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, ut stellæ in Cælo visæ sint, terræque motus in Bythinia, Niceæ urbis multas ædes subverterit. Hieron. *Vechiotti* Florent. in opere de anno primitivo lib. 4. Cap. 15.

### PHOEBUS v. Allisius.

## PHRYGIUS v. Dares.

(2148) PHURNVTI nomine qui extat liber  $\omega\epsilon\iota\ \tau\ \tau\ \theta\epsilon\omega\upsilon\ \Phi\upsilon\sigma\epsilon\omega\varsigma$ , CORNUTO potius adscribendus videtur *Vossio* de *Historicis Græcis* p. 228 (a) Idem tamen nomen & Phurnuti & PHORNUTI sive Cornuti videtur Thomæ Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. pag. 56. col. a. itemque *Ravio* in *MStis* notis ad *Gesnerum*, indicante *Symbola Normanniana*, Furnutum nempe Græcum, Cornutum autem Latinum. *Gesnerus* nomine utroque librum hunc citat Cornuto fol. 188. (b) Phurnuto autem fol. 562. (c)

(a) *Vossius* de *Historicis* pag. 228.

*Similiter librum Phurnuti, sive potius Cornuti, qui inscribitur  $\omega\epsilon\iota\ \tau\ \tau\ \theta\epsilon\omega\upsilon\ \Phi\upsilon\sigma\epsilon\omega\varsigma$ , vocarunt  $\omega\epsilon\iota\ \epsilon\lambda\lambda\omega\upsilon\iota\kappa\eta\varsigma\ \theta\epsilon\omega\lambda\omicron\gamma\omega\alpha\varsigma$ , ut videre est apud Theodoretum Therapeut.*

(b) *Gesnerus* Bibliothec. Universal. fol. 188.

*Cornuti sive Phurnuti commentarius de natura Deorum gentilium excusus apud Aldum Græce cum fabulis Æsopi. Vide in Phornuto: sic enim solum Aldina editio habet.*

(c) *Ibidem* fol. 562.

*Phulami quidam citatur à Joanne F. Serapionis.*

*Phurnutus, alias Phornutus, prænominè Polydeucos, scripsit opusculum de arumnis Herculis, quod extat Græce Venetiis in Bibliotheca SS. Ioannis & Pauli.*

*Ejusdem de Diis cælestibus, seu de natura Deorum gentilium commentarius, impressus olim Græce ab Aldo cum fabulis Æsopi: & nuper Basileæ apud Io. Oporunt. 35. in fine libri non Phurnutus, sed  $\kappa\omicron\upsilon\upsilon\epsilon\upsilon\omicron\upsilon\tau$  scribitur. Vide supra in Cornuto.*

(2149) *Lettres de PHYLLARQUE à Ariste, Piece de Critique fort curieuse, sur les lettres de Balzac, a esté faite du Pere GOULU General des Feuillans, pour le Frere André Auteur du Recueil des Conformitez, dont nous avons parlé au dessus, dans nos Auteurs anonymes chap. 1. n. 454. comme nous l'apprend Sorel dans sa Bibliothèque Françoisse, pag. 131. 135. lesquels passages meritent d'être leus dans l'auteur meme.*

Dont voilà quelques petits extraits (a) & si nous croyons *Monfr. Menage*, *Monfr Balzac* meme au nom de Phyllarque, que signifie Prince des feuilles, a deviné, que c'étoit un *Feuillant*, qui écrivoit contre luy. *Menagiana* T. I. p. 243 Adde lit. b) notata *Diecmanniana* & *Bayle* Dictionnaire. T. I. p. 453. in *Balzac*. & p. 127. in *Goulu*. & *Tom. II.* 160.

(a) *Sorell.* Bibliothèque Françoisse pag. 131. 135.

*Pource qu'il se picquoit aussi d'Eloquence, il voulut prendre le fait & cause pour son Novice, & il fit les deux Volumes de Lettres de Phyllarque à Ariste, où il critique horriblement toutes les Lettres de M. de Balzac, lui donnant le nom de Narcisse, pour l'accuser d'un trop*

*grand amour de soy-mesme. Il l'assaillit de tous costez, luy imputat non seulement des fautes contre l'Art de Grammaire ou de Rhetorique, &c.*

pag. 135. *Il seroit inutile de ne point declarer que Phyllarque estoit le Pere Goulu General des Feuillans.*

(b) *Nota Diecmanniana.*

*Le Pere Goulu, General des Feuillans, sous le nom de Phyllarque, composa contre Balsac deux volumes des lettres, ou il traite cet illustre ecrivain de fou, d'ignorant, d'impudique, d'Athée, & de miserable Barbouilleux. Hac Pierre Richelet dans ses Notes sur les plus belles lettres des meilleurs Auteurs François, pag. 204. ed. Bruxell. 1690. 12.*

(2149. a) *Guy DU FAUR* connu en France sous le nom de PIBRAC verba sunt *Anonymi Galli Histoire des Dietes de Pologne* pag. 39. lin. 1 pr. communicata mihi à consultissimo Dno. J. U. Licentiato *Postelio*, Cive & amico meo honoratissimo. Quæan commune quid habeant cum loco *Lansiano*, videat B. L. Is locus ita sonat *Wolffg. PRISBACHUS*, aut quicumque tandem *Gallus* sub isto nomine ut in *Sicarios Parisienses* veritatis stylum stringere posset liberius, latere voluit, in *Respons. ad Orat. contr. Gall. Prodiu Rupellæ* 1583. in 8.

(2150.) *Basilio PICA Napolitano*, del *Ord. de Predicatori*. Sub alio nomine prodii *Venetiis* 1665. in 24. *Italice: Nuovo modo di meditare, e di recitare il Santissimo Rosario*, vero hoc Auctore, indicante *Cinelli* *Biblioth. Volante Scanzia*. V. p. 9. *Maestro Raffaele Badii* (a)

(a) *Cinelli* *Biblioth. Volante Scanzia* V. pag. 9.

*Nuovo modo di meditare, e di recitare il Santissimo Rosario E. del P. Maestro Fr. Basilio Pica Napolitano dell' Ord. de' Predicatori. Venezia 1665. in 24. benche veramente non visa il nome dell' Autore: ma ciò m'asserisce il cortesissimo P. Maestro Raffaele Badii Bibliotecario, Cronista del Convento di Maria Nouella di questa Città, quale riceuo continuamente e fautori, e notizie, auendo con la Dottrina congiunta anche la cortesia,* ———

(2151.) *PICCININI, Paolo: Scipione PAOLUCCI.* *Baillet* liste des Auteurs degvise pag. 587.

(2152.) *Jesuvvald PICKARTS*, de *Canonischen Rechten Canonisrten oder gewürdigten / Bienkorb: des Heil. Röm. Jmenschwarm seiner Hummelszellen (oder Himmelszellen) Hunausnäster / Brämengeschwürm / und Wespengerö. Sampt Läuterung der H. Röm. Kirchen Honigwaben / Einweihung und Veräuchung oder Segfeur der Jmenstöck / und Erlesung der Bullenblumen / der Decreten Kräuter / des Heydnischen Klosterhysop der Guiter Säudisteln / der Saurbonischen Saubohnen / des Magisnostrischen Liripipefenchels / und des Jmenplats den Plat-Jmen / auch des Nesthau*

nd H. Caffz von Wunderbäumen / 2c. Alles nach  
em rechten Himmelsthou / oder Mannä justiret und  
nit Menkerfletten durchzieret. Christlingen 1586. 8.  
iber idololatriam Pontificam argute exagitans  
Philippe MARNIXIO, Domino de Aldegonde, No-  
bili Belgæ Jcto debetur, teste J. L. Weidnero,  
Apophteg. part. 4. p. 67. præter vitam aucto-  
is, etiam judicium de hoc scripto, & excerpta  
ejusdem aliqua exhibente, laudatoque propte-  
ea Geislero dec. 3. n. 7. Quo tamen locupletior  
etiam est testis Melchior Adami, vitam ejus aucto-  
is latè explicans, & de hoc scripto agens in  
Actis Germ. pag. 336. cujus verba, quæ secun-  
dam hanc modo memoratam nostram editio-  
nem esse, testantur, & hic legi merentur, ac-  
ta se habent: *Alvearium Romanum, dedicatum Fran-  
cischo Sonnio, primo Sylvæducensi Episcopo, Hispanæ in-  
quisitionis haud infimo. Editum hoc scriptum anno  
septuagesimo primo, quo tempore crudelissime in viscera  
Sæcra sæviebat Albanus, estque varietate historiarum,  
in Papijta, & theatrales nugas & fabulas mirè condi-  
tum: adeo ut foribus, istorum temporum præcipuè,  
singularem attulerit voluptatem: & occasionem multis  
præbuerit, de religione christiana serio cogitandi. Et  
hic liber, ut populari applausu exceptus, sic non sine fructu  
plurimorum lectus, plus rei Belgicæ illa tempestate in reli-  
gionis negotio profuit, quam eruditi aliquot Commen-  
Christia. Edidit & Tabulam, qua differentiam exponit  
veario hausa Pontificiæ religionis. In hac multa ex Al-  
ta à Belgis Gallia nervosis argumentis serio tracta-  
prodiit anno nonagesimo primo studio desiderata & lecta,  
veario aliud Alvearium op. Huic Aldegondi Al-  
Jesuita Belga, de quo vide Joannes David,  
Valer. Andr. pag. 490. Fr. Sweertium iben pag. 235.  
omnes una hunc nostrum Auctorem præ-  
esse confirmant.*

Idem confirmat & Scioppius Infamiæ Fa-  
miani pag. 197. Porro, inquiens, Aldegondii  
liber est, quem Papiarium, seu Papæ Alvearium,  
inscripsit fratri Naso Franciscano, aliisque Catho-  
licæ partis scurris parem gratiam referens. Con-  
tentiunt Höttinger. Bibliothec. pag. 444. & 449.  
Soetvel Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu pag. 543.  
Giesbert. Voëtius Ascetic. cap. XXIV. p. 661. qui  
& cap. VI. pag. 261. seqq. hujus generis scripta  
ex professo excusat. Recusus est liber hic Lipsiæ  
1657. cum præfatione Clarissimi Jacobi Thomasi,  
qui se ejus Auctorem professus est epistola ad me  
scripta d. 29. April 1675. Ejus interpretem  
Fischartum aut Menzerum sub Elloposcleri persona-  
tatem supra vidimus. Anglice versus autem  
est à Georgio Gilpino, docente Batesio in Vita  
Bernardi Gilpini pag. 99. de Marnixio Aldegon-  
dio superiora confirmans. Commendat librum  
Joannes Calvinus vom Brodt-Korb oder der Papijsten  
Beilighthum/post præfationem subjuncto carmine.  
Ceterum liber hic in editione supra memorata  
anno 1586. distinctus est in septem partes, singu-  
lis suis Capitibus subdivisas, præmissa dedicati-  
one, foliis in univ. 246. præter indicem  
variarum plagularum. De Tabula ista, cujus me-  
moravit Melchior Adami, habet sequentia Margo  
Mastrichtianus: Tabula illa edita est Gallice, pro-  
dit Parisiis anno 1600. 8. altera 1605. Una &

eadem, sed prolixius etiam, ridicule continet,  
quæ alvearium. Ad eundem modum scripsit  
contra Bellarminum de summo Pontifice, qui  
tract. ex Gallico Latine verlus est.

(2153.) PICCOLOMINEUS v.  
Silvius.

(2154) Fabius PICTOR est ANNIUS  
Viterbiensis, v. Rhod. n. 18. & Fabius.

(2155.) Josephi PIENORZECKI no-  
mine, Polonicum librum, titulo: *Gratis, con-  
tra Joannem Brzoscium, Academicum Cracoviensem*,  
qui edito impudente Dialogo Parochi cum Nobili,  
eadem inscriptione, *Gratis*, sigillaverat socie-  
tatem, quasi gratis profiteretur se docere, nec  
faceret tamen. Posnanie 1627. scripsit Fridericus  
SZEMBEK Polonus, teste Alegambe p. 144.

PIERIUS v. Aurelianus.

(2156.) Francisci DE LA PIETAD, aut  
DE PIETATE Theatrum Jesuiticum edit. Co-  
nimbr. 1654. magno aut favore aut odio rece-  
ptum, dans la morale Pratique des Jesuites, & præfat.  
quidem fol. antepenult. ad scriptum ILDEFON-  
SO EPISCOPO MALACENSI, dicto, DE S.  
THOMAS, seu à S. THOMA, filio Naturali, ut  
creditum, Hispaniarum Regis Philippi IV. ex So-  
rore Marchionis de Martara, Gubernatoris  
olim Mediolanensis, (a) quod ipsis Jesuitis veri-  
simile admodum fuit visum: ut notat Acta Erudi-  
tor. Lipsiens. 1690. pag. 385. At postquam ipse  
Ildefonsus peculiari scripto, sub titulo *Querimonia  
Catholicæ* edito, se Auctorem scripti & Regio in su-  
per sanguine ortum negavit, vide Acta Eruditor.  
Lipsiens. 1689. p. 616. (a) alium Dominicanum  
Joannem DE RIBAS CARASQUILLA scripti  
memora: Auctorem fecerunt, ut monet Ar-  
naldus in Acta Eruditor. Lipsiens. 1689. p. 618. (c)  
adde l' Histoire des Ouvrages des Savans Juin 1689.  
Tom. III. p. 361. seqq. (d) & Acta Eruditor. Lipsiens.  
1690. p. 102. Breviter hæc exsequitur Seckendorff  
Lutheran. lib. III. p. 326. (e) Denique non est præ-  
termittenda Symbola Mastrichtiana (f) n. 1. 2.

(a) La Morale Pratique des Jesuites  
in 12. a Cologne 1669.

Præfationis fol. antepenult. Le Theatre jesuitique,  
qui est une Apologie pour les autres Religieux  
contre les Jesuites, adressée à Innocent X &  
imprimée à Conimbre en 1654. Mais parce  
que ce livre n'est pas connu de tout le monde,  
& qu'on auroit peutestre de la peine, à y donner  
toute la creance qu'il merite, si l'on n'avoit une  
connoissance plus particuliere de son auteur, &  
de l'occasion qui l'a porté à l'ecrire, on tâche  
de faits faire en peu de mots à l'un & à l'autre  
de ces deux points Et pour commencer par  
l'occasion, qui a donné naissance au Theatre  
jesuitique: il faut remarquer, que le Licentié  
Esclapès, ayant fait un livre sous ce titre: *Mani-  
feste adressé à tous les fideles de Jesus-Christ, des  
méchan-*

„méchantes maximes que tous les Jesuites enseignent  
 „par tout : un autre Auteur, qui prit le nom du  
 „Docteur Aquila, y répondit par un autre livre  
 „qu'il intitula : *Ladreme el perro, y no me muerda:*  
 „QUE LE CHIEN M'ABBOYE, MAIS QU'IL  
 „NÉ ME MORDE PAS. Ce Docteur prétendu  
 „entreprit, de soutenir dans cet ouvrage tout ce  
 „qu'Esclapés avoit repris, & de montrer qu'il  
 „n'avoit pas bien entendu la matiere, dont il avoit  
 „traitté, puisqu'il vouloit que les Jesuites fussent  
 „les seuls auteurs de ces maximes, au lieu qu'ils  
 „n'avoient rien fait, que suivre les auteurs qui  
 „les avoient precedez, & principalement les  
 „Dominicains, dans les Livres desquels il  
 „les avoient apprises. L'auteur du Theatre je-  
 „suitique y entreprend de refuter Aquila, & de  
 „deffendre tous les auteurs qu'il avoit attaquez.  
 „Ce livre est divisé en deux parties : La premiere  
 „comprend la refutation du Docteur Aquila, sur  
 „les maximes rapportées par *Esclapés*.

Idem fol. penult. Quant à l'auteur du  
 „Theatre Jesuitique, le nom de la *Pietad* qu'il a  
 „pris, n'est pas son veritable nom. Il estoit fils  
 „naturel du deffunt Roy d'Espagne & a toujours  
 „esté dans une tres-grande consideration à la  
 „Cour de Madrid : Et il n'a point prétendu s'y  
 „cacher sous ce nom supposé, puisqu'il y a tou-  
 „jours avoué publiquement cet ouvrage, comme  
 „en estant le veritable auteur. On peut donc  
 „dire, que s'il n'eust dû paroistre qu'en Espagne,  
 „il y eust mis son nom, parce que tout le monde  
 „sçavoit en ce pais-la qu'il estoit de luy; mais qu'il  
 „a eu assez de modestie & d'humilité, pour se  
 „vouloir cacher a ceux qui ne le sçavoient pas, &  
 „qu'ainsy ce n'est proprement que pour ceux-là,  
 „qu'il en a usé de là sorte. Il estoit Dominicain  
 „quand il le composa. Il se nomme Ildefonse de  
 „S. Thomas à *Sancto Thoma*, & son livre, quoy  
 „qu'il ait esté mis, par le credit des Jesuites  
 „dans l'Index, ne l'a point empesché d'estre  
 „nommé pour Successeur de Jean de Palox, à  
 „l'Evêché d'Osme, & in continent près à ce-  
 „luy de Placentia, qui vaut cinquante mille écus  
 „de rente, & en fin à celuy de Malaga, qu'il pos-  
 „sede presentement & qu'il a préféré à celuy de  
 „Placentia, encore qu'il ne vaille que 20. mille écus,  
 „c'est a dire 30. mille écus moins que celuy de  
 „Placentia. Il a allegué pour justifier ce choix,  
 „que le monastere, dans le quel il avoit fait pro-  
 „fession, estoit dans cette ville; mais il y a bien  
 „plus d'apparence, qu'estant aussy consommé  
 „qu'il est dans la pieté, après avoir passé par tou-  
 „tes les charges & les dignitez de son ordre, il a  
 „esté bien aise d'edifier l'Eglise en cette rencon-  
 „tre par son des-interressement, & d'avoir aussy  
 „moins de compte à rendre à Dieu, que s'il fust  
 „demeuré chargé d'un Evêché aussy considera-  
 „ble que celuy de Placentia, qui est un des plus  
 „riches de l'Espagne après Toledé.

Le Roy d'Espagne l'a reconnu pour son fils,  
 „& c'est de son vivant qu'il a esté fait Evêque. Il  
 „n'a point esté lié à d'autre Eglise qu'à celle de  
 „Malaga, ces trois Evêchez ayant tous vacquez  
 „en moins de trois mois. Il est tres estimé dans  
 „son diocese. Il passe pour un de plus grands &

de plus zelez predicateurs, qui soient aujourd-  
 huy en Espagne; & s'applique fort à la confes-  
 sion & à la direction des ames, qui luy sont com-  
 mises. Sa Mere qui estoit fille d'honneur  
 de la feüe Reine d'Espagne Isabelle de France,  
 estoit soeur du Marquis de Mortare Gouverneur  
 de Milan. Mais estant devenue grosse, le Roy,  
 pour mettre son honneur à couvert, la maria au  
 Marquis de Quintana, qui estoit un des plus  
 grands & des plus riches Seigneur de sa cour. Ce  
 Marquis aima la femme si passionnément, & luy  
 donna tant de marques d'une veritable affection,  
 qu'elle se crut obligée pour luy temoigner sa  
 reconnoissance, de luy decouvrir son secret,  
 c'est a dire, de luy avouer qu'elle estoit grosse  
 du Roy avant qu'elle l'épousast. Mais  
 quelques protestations d'une inviolable fide-  
 lité qu'elle pult faire à ce pauvre Marquis, il re-  
 çut avec cette nouvelle le coup de la Mort.  
 Car il en fut si saisi, quoiqu'il n'en temoigna  
 rien à sa femme, qu'il en mourut deux  
 après.

La Marquise, après estre accou- née, se re-  
 tira dans un Monastere, d'où elle prit un tres-  
 grand soin de l'education de son fils, elle s'y fit  
 ensuite religieuse & y est morte. Mais ayant dit  
 auparavant à son fils, qu'il estoit, il prit dessein  
 de se faire Religieux de l'ordre de Saint Domini-  
 que dans la ville de Malaga, aux environs  
 de laquelle estoient sitez les biens qu'il avoit  
 héritez, & il a toujours vécu depuis dans  
 un pais de pais, en un  
 tres grande odeur de

Acta Erudit. Lipsienf. Anno 1689.

(b)

pag. 618. Ildefonsi, Malacensis in Hispania Episcopi, *Querimonia*, quam vocat, *Catholicam*, Ao. 1686. jux-  
 ta exemplar Madritense recusam, ad nos pervenisse non  
 dissimulamus. Ast cum præter invectivas in D. Petrum  
 Jurium aliosque, quos pro hereticis Præsul habet, ni-  
 hil fere in eo deprehendissemus, quam quod Ildefonsus con-  
 tendat, se neque autorem esse libri, qui titulum habet  
 Theatrici Jesuitici, neque Regio sanguine prognatum  
 esse (quorum utrumque & Jurius in libro de spiritu Ar-  
 naldi, & Arnaldus in tractatu, cujus autor esse credi-  
 tur, de Practica Morali Jesuitarum, affirmaverant) fa-  
 ctum est, ut in tanta librorum aliorum copia super sederi-  
 mus *Querimonia* illam in Actis nostris recensere.

Ibid. 1690. Aug. p. 385. Leve erratum esse  
 putat (Auctor Tomi III. *Practicae Moralis Jesuitarum*),  
 quod librum Jesuitis tantopere invisum, Theatrum  
 Jesuiticum, Episcopo Malacensi attribuerit, cum ipsi  
 Jesuitæ diu idem sint opinati.

(c) Act. Eruditorum Lipsienf. A. 1689

pag. 618.

Quod vero ad Theatrum Jesuiticum attinet  
 monet Arnaldus, (in Epistola ad Ildefonsum Episco-  
 pum Malacensem,) indicatum jam esse Anno 1669  
 in præfatione partis primæ de *Practica Jesuitarum*  
 quod Theatrum illud, sub nomine Francisci de Pietate  
 editum, autorem habeat Ildefonsum Dominicanum  
 postea Episcopum Malacensem. Huic indicio usque a  
 annum 1682. (quo altera illa pars *Practicae* prodit,) a  
 nemin

nerne contradictum fuisse. Fatetur inde, minoris  
Theatrum illud autoritatis esse videri, post-  
quam Ildefonsus id a se scriptum negasset. Notat tamen,  
Jesuitas ipsos, in nupera Defensione pro novis in India  
Christianis, agnovisse, quod autorem habeat Domini-  
canum, sed talem, qui ob malos mores Ordinem de-  
seruerit. Veruntamen Arnaldus Dominicanum illum  
nominat Johannem de Ribas, virum in suo Ordine esti-  
matissimum, in quo etiam Anno 1688. decesserit.  
Anno 1654. Theatrum ederetur, cum Anno 1654. Theatrum ederetur,  
Naphilum Raynaudum Jesuitam, ex maledicentia non  
minus quam multa scriptione celebrem, in libello vehe-  
mentissimo contra Ordinem Dominicanum scripsisse, au-  
torem Theatri esse Goliathum spurium, & sub verborum  
illorum contumelia Ildefonsum designasse, idque Raynaudo a Johanne Casalio Dominicano objectum esse. Post  
annos quatuor Dominicanum quendam Gallum Concen-  
sonum, virum pium & doctum, in libro de Theologia in-  
genii & cordis, (del' esprit & du cœur,) Theatrum  
illud Ildefonso palam attribuisse, ejusdemque libri Ap-  
probatores ex eodem Ordine abunde testatos fuisse de fa-  
ma, quod autem Theatri sit Ildefonsus. Hæc omnia no-  
tissimum, esse ait Jesuitis, & tamen triginta annis ab edi-  
tione Theatri, & septendecim a publicata parte Practicæ,  
minime ausos fuisse opponere, quod nunc fecerint, &  
diffessione Episcopi probatumeant.

Eadem A. 1690. p. 102. Famigerati autem libri,  
dicitur Theatrum Jesuiticum, cujus productionem a  
removere Ildefonsus, autorem esse statuit (La Religio  
des Jesuites) Johannem de Ribas, illustris inter Do-  
minicanos fame.

(d) Historie des Ouvrages des Sca-  
ans Juin 1689. p. 363.

Il insiste aussi sur la Plainte Catholique de l' Eve-  
que de Malage, qui n' ayant appris qu' en 1686. qu' il  
soit l' auteur du Theatre Jesuitique, en a fait un  
s'aven solennel par cette Plainte, adressée au Pape Inno-  
cent XI. Les preuves, que le Theatre Jesuitique n' est  
point de l' Eveque de Malaga, sont convaincantes, que  
Mr. Arnaud en est demeuré d' accord par deux lettres, qu'  
luy attribue. C' est pour cela, que l' on fait observer  
que les louanges & la haute opinion des Moralistes  
sur l' Eveque de Malaga s' affoiblissent furieusement  
dans ses deux lettres, quoy qu' ils l' ayent canonisé, tant  
qu' ils l' ont cru auteur de cette piece & ennemy des Jesui-  
tes. Notre auteur rache de faire rire son amy sur ce change-  
ment si brusque de sentimens, & sur le remplacement que  
Mr. Arnaud dans sa II. Lettre, d' un saint homme, pour  
re l' auteur du Theatre Jesuitique, & qu' il a choisi entre  
morts, afin de n' être plus exposé a l' in convenient d' un  
s'aven.

(e) Seckendorf Historiæ Luthera-  
smi Lib. III. p. 326.

Excerptit vero autor Part. II. Pract. mor. primo  
capitulum, cui titulus est, Theatrum Jesuiticum, quo qui-  
vis hucusque potiri non potui. Prodiisse dicitur lin-  
gua Hispanica anno 1654. Conimbricæ, inscriptus In-  
centio X. Pontifici, ut apologia esset monachorum in  
India Christianismum prædicantium.

(f) Symbola Maftrichtiana.

Dn. Franciscus de la Piedad est Ildephon-  
a S. Thoma Dominicanus.

Scriptit Hispanicè anno 1652. librum, quem in-  
scripsit Theatrum Jesuiticum, cum Esclapes qui-  
dem edidisset librum sub titulo, Publica demonstratio  
facta omnibus Christianis, de pessimis regulis  
fundamentalibus, quæ docentur, defenduntur & ubiq;  
practicantur à Jesuitis. Huic opposuit quidam sub no-  
mine Dn. Aquilæ seu Johannis del Aquila, librum.  
Latret Canis sed me non mordeat: La creme el per-  
ro, y no me muerda, in quo probare nititur cuncta, quæ  
Esclapes taxat, item demonstrare, non Jesuitas primos  
istarum Maximarum esse inventores, sed compilasse ex  
aliorum, maximè Dominicanorum, scriptis. Huic se oppo-  
posuit Scriptor Theatri Jesuitici, defendens male ab  
Aquila habitos Scriptores. Jesuitarum industria liber  
inter prohibitos relatus est per tribunal inquisitionis, au-  
tor tamen in locum Johannis de Palofox nominatus est  
Episcopus Osmensis, & paulo post Placentinus, tandem  
Malacensis. Scripsit autem Theatrum, cum esset  
Dominicana familia affecla. Mater fuit pedissequa  
Reginæ Hispaniarum Isabelle ex Gallia, soror Mar-  
chionis de Mortara, præfecti ducatus Mediolanensis.  
Pater fuit Rex Hispaniarum Philippus, qui imprægnata a  
deir Marchioni de Quintana. Hunc foetum ut enerva-  
rent Jesuitæ, in Belgio credo Hispanico vel foederato,  
ediderunt libellum sub titulo, Querimonia Catholica,  
juxta exemplar excusum Madriti anno 1686. cum subscri-  
ptione, istud signatum esse propria manu Episcopi Mala-  
censis, Ildephonfi, in quo imputant Theatrum Je-  
suiticum Petro Jurieu, qui Belgicam linguam non cal-  
let, qua editum & in quam versum erat Theatrum  
Jesuiticum, seu potius ejus pars posterior historica.  
Auctor est frigidus, insurgit contra librum: Practica  
moralis Jesuitarum inscriptum. Vide Cathol. que-  
rimoniam pag. 12.

2.

Piedad. Francisco de Piedad.

Scriptit Hispanicè Theatrum Jesuitarum, duabus  
partibus. In prima parte dogmata quedam examinantur,  
in secunda, quæ versa est Belgice & prodiit Ad. 1681. 8.  
Amstelod. ut credo, recensentur facta Jesuitarum turpio-  
ra. Auctor hoc nomen sibi adscivit, alias est filius natura-  
lis Philippi quarti Hispaniarum Regis, ex virgine, quæ  
fuit soror Vicecomitis de Mortara, Gubernatoris Medio-  
lanensis, quam postea duxit Vicecomes de Quintana.  
vid. præfationem Belgicæ translationi præmissam &  
quæ appendici est præmissa inter p. 380 & 381.

(2157) FIGUERKE, Miles ou Milon: Lan-  
cellor Voisin de la POPELINIERE, douteux. Baillet  
des Auteurs deguisez p. 587.

(2157. a.) Guilielmi PIKE Christophili  
Observationes in 2. priora capita Leviathanis Thomæ Hob-  
bii, quæ anglice prodierunt in 8vo London.  
1655. verum Auctorem habent Guilielmum LU-  
CY, S. S. Th. doctorem & postea Episcopum Me-  
nevensem, qui etiam edidit observationes, Cen-  
suras & Confutationes, variorum Errorum in Levi-  
thane, anglice scriptas Partibus II. Lond. 1662. &  
1673. in 4to. Vide Vita Hobbessii Auctarium p. 99.

(2158) PILATI ACTA, quæ satis prosti-  
tutæ fidei nominat Clarissimus Deckberrus in lite-  
ris ad me datis 4. Id. 8bris 1678. Bernardino  
OCHINO idem adscribit. Epistolæ autem PI-  
LATI, a plerisque supposititiæ hodie judicatæ, pro

genuinis agnoscuntur a *Gryneo*, ut ex Tom. II. ejus Monumentor SS. Patrum Græc. & Latin. observat *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

(2159) Erasmus PILIUS ut habeatur Personatus JESUITA a M. *Guery* in Apologia sua, sic (a) memoratur in Act. Erud. L. 1689. p. 231. de quo plura curiosorum erit hisce studiis vacantium inquirere.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensia An. 1689. p. 231.

Respondent (*M. Gery* in Apologie historique de deux censures de Louvain & de Douay, sur la matiere de la Grace) objectioni cujusdam Erasmi Pili, Jesuitæ, ut ait, personati, qui in Lovaniensium contumeliam contendit, censuram anno 1587. a Sorbona Parisiensi probatam non fuisse.

(2159. a) PINDARI Thebani falso nomine à Torino Basil. 1541. 8vo vulgata epitome Iliadis Carmine Heröico ad Josephum DEVONIUM Excestrensem referri videtur *Fabricio Biblio.* Latin p. 8. & 9.

(2160) Cælii PINTI nomine edidit Dominicus PONTICELLUS Italicè. I. Trattato della Peste Parte I. & II. apud Phœcum 1631. in 8vo vid. Leo Allat. de Apibus urbanis p. 83.

DA PIPERRO v. Valle.

(2161) Francisco PIPINI nomine quæ extat *Versia latina Italica descriptionis Orientis Auctore M. Paulo Veneto*, ipse *textu Originalis* creditur esse PAULI Veneti, non Italicè sed latine scribentis, ut pluribus ex *Mulleri*, qui Colonia hanc Orientis descriptionem edidit 1671. præfatione, refert *Sandius*, in notis ad *Vossium* 178. 179.

(2162) *Johannis PIPINI Medici Epistolam ad Antonium Mizaldum, de enigmate lapilli Indici luminosi apud Fortunat. Licerum, à FERNELIO Pipini nomine scriptam Licetus arbitratus est. Per. Petit de Nat. Ignis. p. 17. Hæc Symbola Normanniana.*

(2163) PIRRO Mozzi canesceni anagrammatico nomine imprimi curavit Gian-Pietro PINELLI Epigramma in *Programma Veratri Sapricii de Sapriciis* a Luciano Borzono Ligustico Apelle delineatum, quod videri potest in *Biblioth. Aprosiana* pag. 98. 99.

PISANUS v. Bartholomeus.

PISANO v. Alcandro.

PISSENI v. Agrippino.

PISIPHILUS v. Albertus.

(2164) PISCINA, Diego Ramirez de la: *Jean d' AVALOS*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 588. N. Antonius in *Biblioth. Hispanica* silet.

(2165) *Hermetis* PISTORII nomine didit *Hermannus BOSENDORFF* (quem *ROSEN-DORFF* errore fortè Typographi, nominat *Catalogus Bailleti* des Auteurs deguifez pag. 588.) Jesuita Germanus Monasteriensis, docente *Sorvel* *Bibliothecæ Scriptorum Societ Jesu* p. 335. & *Wittenio* *Diar. Biograph.* anno 1623.

(1.) Latine: I. *Stellulam Catholicæ Orthodoxæ ad Septentrionem tenebricosi Jacobo Reneccii Prælati ad Burgensium oppositam Monasterii Westph. apud Raesfeld* in 4. postea Germanice versam per *Raesfeldum*, ibidem, & Colonia 1614. Idem.

(2.) *Tbesaurum sponfarum pro Virginibus Devotis*: Germanice. Monasterii Vvestph. apud eundem *Tympium* 1608, & iterum Colonia 1645. cum iconibus.

(2169) PITOCO da *Mantua* *Limerno* *Theophile FOLENGI*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 588.

PIUS v. Antoninus.

(2167) PIUS, *Manut. Rom. Aldus*: *DI BASSIANO*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 588.

(2168) *Job. PIUS Carpetanus* est *Johannes Eusebius NERENBERGIUS*, qui illam Personam assumpsit in opere quodam (quod non exprimitur quale sit) ut ex *Constantini Abbatis Cajetani præf. tract. de Religiosa S. Ignat. Lojolæ per Patres Benedictinos institutione* pag. 3. refert *Symbola Rauschiana*.

PIUS PAPA.

De quatuor epistolis ei affictis à peccatore MERCATORE, seu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos Scriptorum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Natal. Alexand. Gerh. &c.* vid. *Clariff. Blondellum* in *Pseudo-Isidoro Turriano Vapulante* ad has & alias spurias *Primerum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & Gerh. von Mastricht in histor. juris Ecclesiastici* à num. 220. ad 233. seu à pag. 232. usque ad pag. 2682. *Symbola est Mastrichtiana*.

(2169) PII RELIGIOSI nomine vulgavit *Vitam Ritæ de Cassia, Hieronymus de GVETTIS*, Italus, Romanus, Eremita S. Augustini ejusdemque ordinis Superior Generalis, docente *Wittenio* *Diar. Biograph.* ao. 1635.

(2170) PIUS V. Papa cujus extant (I.) *Extravagans* de forma creandi censuræ commentar. *Duardi* *Genev.* 1635.

(II.) *Epistolarum libri V.* editi per *Franc. Gobau* Ant. 1640. vero nomine gentilitio dictus erat Ant. GHISELERIUS, teste *Hyde* *Biblioth. Bodl.* post N. p. 62. col. a.

(2171) Thomas PIUS, cujus extant *Commentarii in primam partem Thomæ Aquinatis*, est Thomas ITUREN, Jesuita Hispanus, teste *Alegam* p. 433.

Et *Sorvello* *Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu*

Jesu, p. 763. Nicolao Antonio Biblioth. Hispan. post L. p. 247. col. a. Wittenio Diar. Biogr. d. 19. April 1630. & in præfatione.

PLACENTINUS v. *Clemens.*

(2172) Thomas PLACENTINUS, cui pro Martino Luthero Oratione Apologetica respondit Dydimus FAVENTINUS, sive MELANCHTON, est Hieronymus EMSERUS. Bucholcer. Chronol. 538. Hæc Symbola Normanniana v. n. 822. supra.

PLACIDUS v. *Lactantius.*

(2173) Sexti PLACITI, sive PLATONII, Jatrosophiæ Afrilibelli duo de Remediis Animalium & Avium, editi a Francisco Emerico Oppuriano & Gabriele Hummelbergio, deflorati ex APULEJI perditio opere de Animalium partibus, sicut, causa Remediis videntur Fabricio Bibl. Lat. p. 141.

PLANUDES v. *Maximus.*

(2174) PLATONIS Dialogi Nothi aliquot abjiciuntur editionibus ejusdem melioribus; ex quibus Axiochus qui inscribitur, ÆSCHINIS Socratici esse, scribitur a Suida in vocibus Αξιοχου & Αισχίνης. Alios etiam Dialogos ejusdem sine controversia adulterinos, nec amplius extantes, in vita ejusdem recenset Diogenes Laertius, ex quibus unus, Alcion LEONTIS cujusdam esse, a Phavorino probatur, ibidem.

(I.) Axiochus Æschini Socratico adscribitur etiam à Diogene Laertio in Æschine p. 129. & ex eo Menagio not ad lib. II. Segm. 61. p. 164. & hottom in Vita Demosthen. Operibus ejus præfatione cap. VII. Carpenter in Vita Socratis, versionis Thomasiæ cap. XXI. p. 79. Colomesio dissertat. de Script. aliquot dubiis num. XXV. Lambecio Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 2. & eundem Henrico Stephano. XENOCRATI autem adscribit eundem dialogum (quem pro nomine habet Marsilius Ficinus Oper. Plat. p. 728.) Henricus Stephanus apud Lambec. loc. cit. p. 3. & Gesnerus Bibl. Univ. fol. 629. col. b.

(II.) Alcion Leonti tribuitur autoritas Athenæi lib. XI. p. 249. Hoeschel. Indice Bibl. Augustan. n. XCVI. addens extare dialogum hunc editum inter Luciani Opera, ad quæ quidem Ravius commentatur; quasi non Plato, Leon Academicus & Lucretius (leg. Lucianus) eodem titulo versi & diversa scribere possint, indicante Classimo Normanno, sed invito, utpote cui semper spiciosior hic Lucianeus Dialogus fuit, Luciani divinum ingenium non sapiens. Hæc ille, LEONI quidem Academico cum Laertio adscribit etiam Lambec. Commentar. loc. cit. p. 3-4. (a)

(III.) Phædonem, quem Proclus ut Platonis dicitur, indicante Normanno ex Ravius, à Panætio apud Gesnerum fol. 564. eidem abjudicatur. PANÆTIO autem Stoico adscribi notat Menagius ad Diogenem Laert. l. III. Segm. 62. p. 160.

(IV.) Alcibiades Secundus XENOPHON-TEX Athen. lib. II. pag. 506. adscribitur à Lambecio Biblioth. Cæsar lib. VII. pag. 2. item a

Franc. Patricii Obs. Discus. Peripat. Tom. I. lib. 3. & ex Mureto Orat. VI. a Menagio loc. cit.

(V) Eryxias & Erasistratus, diversi crediti a Suida dialogi, ÆSCHINI tribuuntur; unum tamen eundemque esse docet Lambecius Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 4. (b) qui & ex Laertio affert dialogum de Consultando, sive

(VI) Sisyphum Platoni suppositum, quem SIMONIS quidem esse ex Laertio collegit Patritius loc. cit. qui &

(VII) Epimenidem PHILIPPI OPUNTII Auditoris Platonici esse suspicatur. loc. cit.

(VIII) De Virtute, an doceri possit, Dialogus à Suida ÆSCHINI SOCRATICO assertus compendium Menonis esse docetur à Lambecio loc. cit. p. 2. (c)

(IX) Excerpta ex Definitionibus Platoni in Manuscripto Bibliothecæ Cæsareæ attributa, & tanquam ejus genuina defensa à Casaubono, SPEUSIPPUS Platonis ex Sorore Potona Nepoli adseruntur à Lambecio Biblioth. Cæsar. lib. VII. pag. 137. (d)

(X) PLATONEM Mystica sua Philosophia partem ex HERMETIS TRISMEGISTI libris deprompsisse videbatur Steublo Eugubino, erroris propterea convicto à Bartholomæo Anhorn ab Hartwits in Actis Eruditor. Lipsiens. Supplement. tom. II. Sect. VIII. p. 360. (e)

(XI) Platonem nil scripsisse, sed alios ejus nomine, immò SOCRATI deberi quam plurima, vide controuertentem Leonem Allatium Dialogo Epistolis Socraticis suffixo pag. 92. 99. 103. Adde Menagii Observat. ad Diog. Laert. p. 185. & seqq. de supposititiis Platonis Epistolis.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. VII. p. 3.

Vide etiam ibidem doctissimas Henrici Stephani Notas, in quibus de Ariocho sic scribit: Platoni Dialogum hunc adscribit Stobæus, ubicunque aliquem ejus locum citat; (1) Harpocratio autem Æschini Socratico, eique hac in re assentitur (2) Diogenes Laertius, Axiochum recensens inter Septem Dialogos Æschinis, quos esse dicit τὸ Σωκράτειον ἢ δὲ Διομεμεταγμῶδες nisi fortè aliquis alius fuit eodem nomine, sed non eodem argumento, Dialogus. Marsilius Ficinus Xenocratis esse credidit, qui Platonis fuit & ipse discipulus, atque id credendi occasionem illi præbuit fortasse non aliud, quam quod apud (3) Laertium legitur in Vita Xenocratis, scriptum ab eo esse Dialogum de morte. Ego hoc unum affirmare ausim, à Platone scriptum non esse hunc Dialogum, quod ejus sermonem a Platónico plane diversum esse animadvertam, & aliud genus μετὰ λόφωτος habere, quam quod habet Platonicus; parcius etiam quam ille poeticis vocibus utitur. Hæc Henricus Stephanus.

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. VII. p. 4.

Locus hic Diogenis Laertii in omnibus hæc, stenius impressis editionibus, ne ultima quidem illa atque optimâ Menagiana excepta, valdè mendosus ac mutilus est, & revera sic legendus atque supplendus est, uti hic exhibitur. Cum enim ipse Laertius expresse testetur, πλάτωνα διπλῆς χεῖρας ταῖς ὀπίσθαις ἐκάσθ τῶν βιβλίων. τῇ μὲν, ἀπὸ τῶν ὀνομάτων, τῇ δὲ ἀπὸ τῶν πραγμάτων, hoc est, Platonem duabus uti, inscriptionibus

in inscriptionibus cujusque Dialogi, altera nempe à nomine Personæ altera autem ab ipsa re desumpta, minimè dubium est, quin etiam supposititii Platonis Dialogi similiter duplicem habuerint titulum, nominalem videlicet atque realem. Ex his igitur supposititiis Dialogis ille, qui secundum Laertii recensionem est secundus, & a Suida sub voce *Αἰσχίνης* Æschini Socratico tribuitur, ab ipsa re, quæ in eo tractatur, jam olim fuit inscriptus, & etiam nunc rectè inscribitur *Περὶ πλετῶν* sive De divitiis: de altera autem ejusdem Dialogi supposititii inscriptione à nomine personæ desumpta, jam olim fuit & etiam nunc est controversa, quia is jam Laertii ævo promiscuè fuit appellatus, & adhuc promiscuè appellatur Eryxias & Erasistratus, nempe ab Eryxia Stirienfi & Erasistrato Phæacensi, qui in uno atque eodem Dialogo cum Socrate colloquentes introducuntur. Valdè ergo errat Suidas, qui supra citato loco ex uno atque eodem Dialogo duos facit diversos. Si quis etiam ipsum Dialogum attentè perlegerit, facilè perspiciet, eum potius Eryxiam inscribendum esse, quam Erasistratum. (3) Similiter & apud Suidam, qui hunc quoque Dialogum Æschini Socratico tribuit, æquè obscure legitur *εἰ καλέμενοι Ἀκέφαλοι*. Sed qualiscunque ille fuerit Dialogus, deest certè hic secundus ejus titulus. Quod enim Sisyphus peculiaris sit Dialogus, & ab Acephalis planè diversus, nulla indiget probatione, cum ipse adhuc exstet integer. (4) Vulgo ibi perperam legitur plurali numero *Σίσυφοι* (5) Deest hic secundus hujus Dialogi titulus, ab ipsa re desumptus; qui forsan fuit *Περὶ ἀσωτίας*, sive De luxu. Phæaces enim, incolæ Insulæ Phæacis, quæ alias Corcyra dicitur, luxui adeo fuerunt dediti, ut Horatius Libri primi Epist. 15. ad Valam nomen Phæacis usurpet pro homine bene curato, ventrique & gulæ addicto. Ipsi ejus versus sunt hi: Tractus uter plures lepores, uter educet apros; Ultra magis pisces & echinos æquora celent, pinguis ut inde domum possim, Phæaxque reverti; Scribere te nobis, tibi nos accredere par est. Vide etiam Erasmi Roterodami explicationem Proverbii, *Φαιακικῶς ζῆν* sive Phæacum more vivere.

(c) Ibidem p. 2.

A Suida in voce *Αἰσχίνης* tribuitur hic Dialogus Æschini Socratico. Revera autem is nihil aliud est, quam Menonis compendium, posita videlicet nuda illius argumenti tractatione, absque ullis digressionibus.

(d) Ibidem p. 137.

Anonymi cujusdam Excerpta ex Definitionibus, quæ vulgo quidem attribuuntur Platoni, revera autem sunt Speusippi, qui fuit Potonæ sororis Platonis filius ejusque discipulus & in Schola successor. Inscribuntur ea Excerpta, atque incipiunt hoc modo: *Ἐκ τῶν ὀρων Πλατωνῶν. Αἰδίον, τὸ καὶ πάντα χεῖρον καὶ πρότερον ὄν, καὶ νῦν μὴ διεφθαρμένον. Θεὸς ζῶν ἀθάνατος, &c.* Plura de his Speusippi Definitionibus Platonicis vide suprâ pag. II. in recensione Codicis quinti, num. 6. ubi quidem & in ipso illo Codice ma-

nuscripto expresse Platoni attribuuntur, simul etiam obiter a me indicatur, quamvis harum Definitionum nulla a Laertio in Vita Platonis fiat mentio, eam tamen ut genuinas defendi ab Isaaco Casaubono in Annotationibus ad Theophrasti Eresii Characteres Ethicos; sed nunc ingenuè fateor, me Isaaco Casaubono, Viri alioqui doctissimo, ea in re non posse assentire, tum quoniam à Diogene Laertio in recensione Librorum Speusippi expresse memorantur ὄροι sive Definitiones, tum quia supra memorata Definitiones sub vero Speusippi nomine in antiquis Codicibus manuscriptis à Marsilio Ficino repertæ, ab eodem in latinum sermonem translata cum Præfatione ad Joannem Cavalcantem Florentinum, in qua Speusippum verum earum autorem esse affirmat, publicatae sunt, quemadmodum postea etiam factum est à Francisco Tægio & Aldo Manutio, quorum primus sub Speusippi nomine ea latinè edidit Ticini sive Papiæ Anno 1516. mense Martio in folio; alter autem Venetiis eodem anno 1516 mense Novembri itidem Latinè tantum in folio. Utriusque editionis principium est tale Sempiternum est, quod per omne tempus, & prius exstitit, & nunc est, nulli corruptior obnoxium. Deus est, vivens immortale, per seipsum ad beatitudinem sufficiens, essentia sempiterna, ipsius boni causa. Generatio, &

(e) Actor. Eruditorum Supplementum 1696. Tom. II. Sect VIII. p. 360.

Non minus errare scribit Steuchum Eugenium, qui Platonem mysticam suæ Philosophiæ partem præsertim qua de bonitate Dei scribit, e Trismegisti libris hausisse existimet, cum a Casaubono aliisque satis monstratum sit, ab impostore profectos esse, quod hodie sub nomine Trismegisti libros habemus, et sane nimirum Codice scriptisq; Platonicis compilatos.

(2175) PLAUTO *Sarsinati* suppositas à quibusdam Marci ACUTICI, Veteris Comici, *Comedias* *Ἀρχαίων*, anum bis compressam, Boeotianæ Commorientes, Condalium, Geminos, & Iones. vide apud Konig. Bibliot. Vet. & Nov. 8. col. a Alii PLAUTII multas arbitratur. v. Jgemens des Auteurs de Baillet. Tom. IV. 2. num. 1134. p. 23. 24.

(2176) Francisci PLAZZONI Patavii Phil. & Med. D. *De Vulneribus sclopetorum* liber Venet. 1619. in 4. Ejus auctor verus perhibet Hieronymus FABRICIUS AB AQVAPENDELENTE, famosissimus alioqui Medicus, & cujus alia scripta, vero nomine præfixo, publicè extant recensent Schockius Bibl. Jatr. pag. 232. Lindanus de Script. Med. pag. 253. & seq. Scaven n. 82.

(2177) PLINIO qui tribuitur liber de *rebus illustribus*, Cornelii NEPOTIS esse, quomodo censeatur Hermolao Barbaro, Parrhasio, & alii quamvis aliqui SVETONIO, alii TACITO eum tribuant, vide apud Voss. de Histor. Lat. 1. c. 14. p. 71.

Nos autem AURELIO VICTORI supponimus.



II. *Altercatio cum Hadriano Imperatore, sive responsa ad Interrogata Adriani* PLINII SECUNDI nomine Monaster. 1597. editi non sunt Ejus, sed potius SECUNDI EPITHYRI, sive EPIJURI, Sophistæ Atheniensis, Fabricio Bibliothec. Latin. p. 124. (a) & in Appendice p. 74.

(a) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 124.

*Altercatio cum Hadriano Imp. sive responsa ad Interrogata Adriani non sunt Plinii secundi, uti in edit. Monasteriensi Ao. 1597. inscribuntur, sed Secundi Sophista Atheniensis quem Epithyrum vocatum esse legitur ap. Philostratum lib I. de Vitis Sophistarum pag. 543. ubi ἐπίθρον h. e. Subscudem sive clavum ligneum describendum recte ex Suida monuit Holstenius & Bocharus. Apud eundem Suidam perperam legas hunc ipsum secundum Sophistam Plinium cognominatum esse. Sed utique scripserat Suidas: ἔχ' ὅς ἐχρημάτισε Πλίνῳ. De hoc secundo plura olim, Deo volente, in Bibl. Græca.*

PLINIO v. *Figna.*

(2178) PLINII VALERIANI, Medici empirici de re Medica libri V. sive ἐμπειρῶν, uti Suidam inscribunt, h. e. facile parabilium Medicamentorum Opus ex PLINII SECUNDI Historia Naturali conflatum videtur Fabricio Biblioth. Latin. p. 92. & 93. qui Epistolam quæ Plinii nomine hisbris præfixa est, etiam inveniri in MARCELLI EMPIRICI libro de Medicamentis, observat. Et hunc Marcellum ex Plinio multa desumisse ex præfatione ejusdem in librum suum observat Gesnerius in voce Marcelli.

(2179.) PLUTARCHI nomine quæ circumferuntur *Apophtegmata* an sint Plutarchi hæronensis opus, an ab alio & fortasse FILIO ejus scriptis confarcinatum quæri non abs re potest: censente Xylandro præfat. in Opera Plutarchi.

II. Plutarcho suppositas *Hannibalis & Scipionis Vitas* a DONATO ACCIAJOLO monet Symbola Schraderiana, & de *Scipionis Vita* an Plutarchum Auctorem habeat, dubitat Freinshemius not. ad Florum, 2. 6. 39. indicante Symbola Rauschiana. Quæ etiam ex Christoph. Rufi Tom. Thesaur. Critici Gruteri p. 599. monet

III. *Vitam* Isocratis tanquam à Plutarcho descriptam, & à se latine versam editam ab Hieronymo WOLFFIO Oetingensi, quæ & addit:

IV. *Epistola* Plutarchi ad Trajanum Politicis præmissa, quia in Græco non habetur, suggesta mihi est, inquit Xylander in præf. in Opera Plutarchi: cui adstipulatur Jacobus de la Baune not. ad Panægyr. Vet. & ostendit Plutarchum vix quinquennio Majorem fuisse Trajano.

V. *Historia decem Græciæ Rhetorum*, quæ in Opusculis Plutarchi extat est PHOTII, docente Colomesio in Paralipom. ad Cavei Chartophylac. Helles. p. 38. (a)

VI. *Parallela minora, & Scriptum de Fluminibus* PLUTARCHI JUNIORIS esse asserit Colomesius Dissert. de Scriptoribus aliquot dubiis num. XVI.

VII. *Plutarchus*, Auctor creditur libelli de *Vita Homeri* cujus tamen posteriora post octavum capita DIONYSIO HALICARNASSEO fidenter adscribit Thomas Gale in Notis ad Tiberii Rhetoris de Schematibus apud Demosthenem librum p. 249. & cum eo Caspar. Corberus Disput. de dictione figurata cap. 1. §. 4. (b)

v. notata Baylio dictionaire Tom. I. p. 235. de versione Gallica Plutarchi.

(a) Colomesii Paralip. ad Chartophyl. pag. 38.

Photio adscribit Robertus Constantinus in *Nomenclatore, Historiam de Rhetoribus decem*, quæ inquit, in Bibliotheca Regia extat. Verum hoc haud dubie intelligendum de decem Græciæ Oratorum Elogiis, quæ apud Photium occurrunt, quæq; Plutarchi nomine in Opusculis, ut vocant, Moralibus circumferuntur. Quod ut alia multa, minus animadversum eximia eruditionis viro Gerardo Johanni Vossio, in Opere de Historicis Græcis.

(b) Casp. Corberus Disp. de Dictione figurata, Helmst. 1594.

Cap. 1. §. 4. Desinit quoq; Schema Auctor libelli de *Vita Homeri*, qui extat in plerisque editionibus operum Plutarchi, omissus vero est in Græco-latina Cruserii & Xylandri, quem quantum ad priora octo capita Plutarcho; reliqua vero Dionysio Halicarnasseo fidenter attribuit Thom. Gale in notis ad Rhet. selectos.

(2180.) Andrea POCILI, est Placido REINA, de quo la Visiera Alzata Hecatostes num. LXXXVIII. p. 84. adducta jam olim supra num. 1417. sub Idioplare Copa.

(2181.) POGGIUS Florentinus. Ejus *Versio Latina Diodori Siculi* librorum Sex Priorum edita est Paris. An. 1531. 8vo. In meo libro manu veteri annotatum est: quamvis sint, qui & merito dubitant de Interprete horum librorum. Hæc Symbola Rauschiana.

(2182.) POGOMMEGA, Robusto: André BARBAZZI. Baillet liste des Auteurs de guisez p. 588. sine dubio ex Villani Visiera alzata quæ n. XC. p. 85. sic habet.

XC. ROBUSTO POGOMMEGA. Sotto questa Malchera si nasconde un Soggetto bastante ad illustrare un Mondo intero, non che le Accademie degli *Humoristi*, de *Fantastici*, di *Sauoia*, ed i *Roma*, de *Gelati*, della *Notte*, degl' *Indomiti* in Bologna, degl' *Incongniti* in Venetia ed' altre molte in Italia. Questi e il Conte Andrea Barbazzi Cavaliere di S. Michele, e Senatore di Bologna, che per esser stato amicissimo del Cau. Marino per vendicarlo dalle sciapite opposizioni del Cau. Stigliani compose scherzando

Le Strigliate à Tomaso Stigliani del Sig. Robusto Pogommegea Dedicate all' Eminentissimo, & Reuerendissimo Sig. Card. Pier Maria Borghese. In Spira appresso Henrico Staroko M. 150. XXIX. 12.

Nome, & Cognome alludenti alli proprii. Sono numero quatro, edi Sonetti dell' ultima son dedicati a vari Amici.

(2183.) *Irenæus* POIMANDER ficto aut mutato nomine (nam *Godofredum* UDEMANNUM vocatum, eundemque Ecclesiæ Zirizianæ Ministrum dicit *Voët.* Part. IV. Disput. 4.) librum anno 1642. Belgico idiomate conscriptum in lucem emisit, cui titulus: *Abfaloni. i. e. de Coma.* D. Schelvvig. Disputat. de Capillamentis pag. 54. hab. Gedanian, 1683. Hæc *Symbola Thurmanniana.*

(2184.) *Pietro Soave* POLANO, cujus extat *Historia del Concilio Tridentino*, Genevæ & alibi Italicè edita, ac postmodum Latinitate donata, est *Paulus* SARPIUS; quemadmodum ex vita ipsius constat, descripta à *Fulgentio*, Monacho. Idem liquet per *Metathesin* literarum, unde *Paolo Sarpio*, Veneto. adde *Joh. Höornbeck*, lib. 4. summæ *Controvers.* pag. 209. cujus hæc sunt verba Interpretem etiam *Historiæ* illius detegentia. *Historiæ Concilii Tridentini*, auctor est *Paulus Sarpus Servita*, Venetus, qui eam Italicè scripsit, & in Gallicum sermonem convertit *Joh. Deodatus*, in Latinum *Adamus Neutonius Scotus*. Extat etiam Germanicè 1621. Francof. in 4.

De latina *Neutonii* versione vide iudicium *Archiepiscopi Spalatensis* in *Acta Eruditorum Lips.* 1686. (a) Gallice autem versa 1683. a *Domino de la Motte Joffeval*, qui est *Mons. Amelot* ut supra inuimus ex *Act. Erudit. Lipsiens.* 1684. pag. 60. Editio Genevensis Secunda Italica facta 1629. in 4to *Historiam* hanc exhibet libris septem distinctam paginis omnino 842. non computata *Tabula* operi præmissa sex foliorum. Singulis libris præmissa sunt *Summaria*. *Elogium* scripti hujus faciunt simul verum ejus Auctorem *Fr. Paulum Sarpium* detegentes præter *Hoornbeck Bartholinus* de legendis libris diff. II. pag. 38. *Guy Patin* lettre CLXX. pag. 439. (aa) *Morhof*, *Polyhist. literar.* lib. I. cap. XIX. pag. 222 223. (b) *Bosius* de Comparanda *Prudentia Civili* §. 67. p. 26. 27. (c) *Rigaltius* in *Vita Puteani* in *Batesianis* p. 663 adde *Witten.* in *Appendice ad Diar. Biograph.* ad an. 1623. *Hyde* *Catalogum Bibliothec. Bodlej.* post N. p. 41. col. a. Opposuit se huic *Polano Pallavicinus*. Adde scripta alia *Historia Concilii Tridentini*, quarum comparatio instituitur in *Actis Eruditor.* *Lips.* 1683 p. 397. (d) & au *Journal des savans* de l'année 1665. pag. 153. 154. Interpolatam autem *Polani* *Historiam* a *Marco Antonio de Dominis* creditam vide *Nouvelles des lettres*, fevrier 1687. p. 127. (e) notam *Diecmannianam* (f) subjectam.

(a) *Acta Eruditorum* Mensis Maij A. 1686. pag. 243.

Non tacendum præterea est, *Pauli Sarpii* (vulgo *Petri Suavis dicti*) *Historiæ Concilii Tridentini* libros duos posteriores, una cum *historia Interdicti* & iniqui-

tionis, a *Bedello* in Latinum verfos esse; nec approbatione doctorum caruisse, tametsi de prioribus duobus ab *Adamo Nevyton* translatis judicasset *Archiepiscopus Spalatensis*, *Sensum* auctoris per inscitiam *Interpretis* adeo distortum esse, ut alienum plane opus appareret. Nec mirum si in transferendo incomparabili isto scripto *Noster* singularem adhibuit accurationem, cum hoc ferre debuisse dicendus sit *Sarpii* honori, utpote cujus, cum *Venetiis* ageret, intimam nactus fuerat familiaritatem. Certe *Sarpus*, cui una cum aliis *Septem Theologis* curarum sacrarum in *Republ. Veneta* tempore *Interdicti* incumbat, cum nostro tum consilia nunquam non communicavit: malisset etiam, uti perhibetur, postquam *Papæ* *Respublica* reconciliata fuisset cum illo in *Angliam* transire, dummodo ab hac veniam discedendi potuisset nancisci. Narratur insuper, *Sarpium*, cum hac ratione per abitum ejus medi non licuisset conscientiam errores *Papismi* abhorrentem penitus sedare, tentasse saltem eam quadantenus demulcere, abstinendo semet ab iis, quæ minime omnium probaret: sic v. g. dicitur in recitanda *Missâ* postea duriora canonis missatici verba transiisse invocationem etiam *Sanctorum* penitus abdicasse: cumque rogaretur, cur non in relegendis *Romanæ Sedis* abominationibus, prout cepisset, pergeret, respondisse. Deum sibi quidem non dedisse *Spiritum Lutheri*. Interea *Sarpium* concernentia id quoque de eo traditur in *Epistola* *Henr. Wottoni* Legati, quæ in hoc libro itidem extat, quod cum solitarius studiis incumberet, semper sueverit chartaceo velut castello caput ac sellam circummunire, ad arcendum nempe aerem externum, utpote quem, ex *Verulamii* doctrina, semper quidem prædatorum, tum tamen quam maxime nocivum reputaret cum *Spiritus vitales* in opere quodam impensius essent occupati.

(aa) *Lettres de Guy Patin* CLXX pag. 439.

*Vive Tite-Live & Corneille Tacite avec Suetone, & pour les modernes l'illustre Mr. de Thou Guichardin & Buchanan. Faisons y le septenaire entier & y ajoutons l' Histoire du Concile de Trent de Fra Paolo, je suis à son egard del' avis des Venitiens, quoi qu' en dissent les Jesuites & le Cardinal Pallavicin.*

(b) *Morhof* *Polyhist. Liter. Lib. I. cap. XIX. p. 222.*

*Quantus Vir Paulus Sarpus fuerit, non ignotum esse potest illis, qui interiorem rei literaria notitiam habent. Fuit ille Sacri ordinis homo, monachus, Minorita sed summi ingenii. Ejus extat Historia Concilii Tridentini, magna prudentia & ingenuitate scripta, si nomine Suavis Polani quam inter absolutissima historiarum specimina numerat Guido Patinus Epist. 170.*

(c) *Bosius* de comparanda *Prudentia Civili* §. 67. p. 26 27.

Denique *Petri Suavis Polani* (id est *Pauli Sarpii Veneti*) numquam satis laudata *historia Concilii Tridentini* huc pertinet: in qua veluti in specimine *art Curia Romanæ*, & consilia variis in locis *Europæ* agitata solita, intueri licet. *Ejus* fidem olim *Tarquinius Gallius Jesuita*, postea *Scipio Henrici*, *Theologus Messinensis*; nuper admodum viginti annorum labore *Ronedito Jesuita Pallavicinus* incusare ausi sunt; sed nulli effectu apud prudentes & candidos *Lectores*. De *esu*

fide & accuratatione videndus. *Interpres Latinus in praefatione ad Lectorem.* Editum est primum Italice opera Marci Antonii de Dominis in Anglia, & Genevæ, postea Latine, Argentinae & Francofurti & nuperrime Dordraci una cum Vita Auctoris.

(d) Acta Eruditorum Lips. 1683. p.

397.

Historia Concilii Tridentini sub Petri Suavis Polani nomine dudum edita, ab omnibus fere attribuitur Paulo illi Sarpio, quem vulgo Fra Paulo vocabant, Serenissimæ Reipubl. Venetæ quondam Theologo, & Canonistæ, scriptis pro illa adversus Pontificem claro. Non audet tamen autorem Historiæ istius Paulum profiteri Fulgentius, ejusdem cum Paulo ordinis, servorum B. virginis, monachus, qui vitam ejus descripsit. At Sfortia Pallavicinus e Soc. Jes. novam suam, quam veram vocat, Concilii Tridentini historiam manifeste Paulo opposuit, magno molimine id agens, ut illum hæresis, a theismi, & plurimarum falsitatum reum sistat. Romæ quidem præmium scriptiois amplissimum consecutus est Pallavicinus, Purpuram nempe Cardinalitiam, sed nec Paulo eruditionis, sapientiæ & pietatis fama, quæ virum prosequeretur, mortuo plane intercidisse videtur, sed reliqua esse, non tantum apud illos, qui Pontifici obsequium denegarunt, sed & apud aliquos Romano-Catholicos. Egregius sane Diarii Eruditorum Gallici autor, in actis mensis Mart. 1665. non veretur scribere, metendum esse ne legentibus Pallavicini opus, quod Pauli librum simul comprehendit, verisimilius scripsisse Paulus videatur, licet verius scribere potuerit Pallavicinus. Debetur igitur refutatori, quod Liber Pauli, qui oblivione fere sepultus erat, denuo quasi resuscitatus, in multorum manus pervenit. Sed Juræus præterea, citatis plurimis Pallavicini locis, ostendere nititur, summo cum detrimento famæ & existimationis Pontificiæ detectas esse ab ipso Pallavicino, dum excusat, artes vaserrimas, quibus in Concilii convocatione, directione, & exitu Pontifices usi sunt. Defendit deinde Paulum, breviter licet, adversus Pallavicinum, & scriptorem alium Gallum, autorem tractatus de arte Historica, qui Paulo scurrilitatem, nullo, ut putat, fundamento objecit nec morari se multum dicit &c.

(e) Nouvelles de la Republique des Lettres. Fevrier. 1687. p. 127.

Comme on accuse Antoine de Dominis d'avoir alteré en quelques endroits l'Histoire du Concile de Trente, que le P. Paul lui avoit donnée manuscrite afin qu'elle fut imprimée en Angleterre.

(f) Nota Diecmanniana.

Memoria lapsus est Alexander Morus, cum exerc. Genev. de Script. S. p. 156. a. postquam Hist. Conc. Tr. à Paulo Sarpio, Veneto scriptam rectè dixerat, παραγεννητός addit: Nam verum hoc Autori nomen fuit, cum quod vulgo præfert, Pauli Servitæ Polani anagramma fuerit. Hæc Morus. Neque enim vel liber, vel Autor unquam conjunctim Pauli Sarpio Veneti nomen gessit,

neq; etiam hinc per anagramma verum Pauli Sarpio Veneti nomen resultat. Hallucinatus quoq; est Mich. Havemannus, qui Helices Hierotact. p. 72. Petrum Soavem ipsum Marcum Ant. de Dominis esse putat, quem hoc opus ex Italia secum in Angliam quidem intulisse, manuscriptum, ejusque editionem procurasse, non autem illud scripsisse constat. Sed nec studio Marci Antonii de Dominis hæc historia ex Italico in Latinum idioma versa est, ut scribit Höpfnerus de Justific. pag. 422. Planè alium enim, qui hanc sibi vertendi provinciam imposuerit, Adamus in præf. versionis suæ significat.

(2185) POLIANDINI gestürkter Ehrens Preis des Hochlöbl. Frauenzimmers / oppos. Wilh. Ignatii Schützen / Ehren = Preis des Hochlöbl. Frauenzimmers. 1666. Auctorem habet Johannem GORGIAM Transylvanum ex Patria ob Impudicitiam profugum, ut prolixè edisserit, cordate de his scriptis judicans Clarissimus Jacobus Thomasius præfat. 71ma indicante Symb. Flensburgo-Molleriana quæ simul miratur virum hunc doctissimum de scurrilibus his & lascivis (Poliandini & Veriphantoris, nam & hæc hujus larva est, ut infra patebit) libellis prolixè adeo agere voluerit, qui vix ullam mereantur, suo quidem judicio, mentionem.

(2186) Angeli Bassi, POLITIANI a patria cognominati nomine, quæ habetur Herodiani versio, quomodo Gregorio TYPHERNATI subtracta morienti sit, v. apud Paulum Jovium in elogiis utriusque. Adde Thomasius de plagio S. 526. Quandoquidem tales plagarii se Pseudonymos etiam cum furto faciunt improbo.

Angeli Politiani nomine edita esse scripta, quædam Theologica a Johanne INGOLSTETTERO, Germano, Norimbergensi Medico memorant Witten. Diar. Biograph. an. 1619. ad d. 15. Februar. & König, Biblioth. Vet. & Nov. p. 428. col. a.

Joh. Franciscus POLELLI. v. supra IRRESOLUUS Academicus.

(2187) POLEMARCHUS; AMATUS ou PERAMATUS. Espagn. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 588. Nihil tamen de hoc Nicolai Antonii Bibliotheca Hispanica.

(2188) POLEMARQUE: Jean Pierre CAMUS. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 588.

POLITO v. Ermannus.

(2189) POLIPHILUS, est Fr. COLONNA v. Rhod. n. 14.

XIV. Scaven. 52.

POLIPHILI Auctor Frater Franciscus COLONNA. Poliphili Hypneromachiam Venetiis ab Aldo editam memorat Gesnerus & Vossius de Histor. Latin. l. 3. c. 9. p. 803. in eaque humana omnia non nisi somnium ostendi, atque obiter plurima scitu digna commemorari auctor est: verum iste liber cum figuris editus in fol. impres-

tionis locum præfert Tarvisium, annum vero 1467. Scavenius librum *de Amore* nescio quem hic intelligi notat. Fusior hac in parte *Henr. Ernestius* l.c. Poliphili autor, ait, *investigandus est è litteris inscriptionis libelli. Tum reperies Fratrem Franciscum Colonnæ peramasse Poliam Virginem nobilis familie Polæ Tarvisi.* Hæc & multa alia retulit amico meo *Laurentius Pignorius.* Eum librum Chimices artis arcana continere sibi persuasisse non nullos, ex *Borelli* Bibliotheca Chimica videre est, ad nomen Colonna & Poliphili: nec non ex *Sorelli* Bibliotheca Gallica Gallice scripta pag. m. 173. ubi Franciscum Beroaldum illius interpretem imitatione minus felici simile quid tentasse memorat.

*Polyphilum* scribit *Beughem.* Incunab. Typograph. p. 49. Auctoremque Franciscum *Columnam*, cujus *Hypnerotomachiam*, seu nihil esse nisi somnium, addit impressam Tarvisi. 1467. seu ut alii 1469. Venet. 1499. in fol. *Baillet* in indiculo des Auteurs deguisez p. 589. magis placet scribere *Poliphilus & Colonna.*

(2190) *Johannes POLO*, nobilis Græcus, sibi adscripsit *versionem Dialogi Gennadii de fidei capitibus*, quæ est *GREGORII HERMONYMI Spartiani.* *Daumius* præfat. *Hieron. Græci* p. 4. qui nullam interpretis in fronte libri aut Auctoris facit mentionem: contentus monuisse in præfatione loc. cit. Interpretationem hanc primum in lucem protractam 1556. ab *Heroldo.*

(2191) *POLONUS*, *Eques.* *Jean Lans REB.* *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 588.

(2192) *Responsio fratrum qui in POLONIA, & Lithuania de uno Deo patre unoque Dei filio Consentiunt* (quos *Volanus* *Samosatēnianos* vel *Ebionitas* appellat) agit de *J. Christi natura peccatorumq; per ipsum Expiatione* Anno 1588. *Fausti SOCINI* esse ex *Appar. Socin. Hoornbek.* 57. me docuit *Normannus.* *Lipenius* in sua Biblioth. hujus scripti nullam mentionem facit: pariter etiam *Hyde* in *Catal. Bibl. Bodlej.* sub nomine *Socinus.*

*POLONICAR. ECCLESIA. FRA-TERNA ADMONITIO* v. *Anonym.* n. 738.

*POLONUS* v. *Brutius.*

(2194) *Johannes POLYANDER* cujus nomine extant: *Miscellanea tractationes Theologicae.* *Lugdun.* *Batavor.* 1629. in 8vo.

(II) *Syntagma Exercitationum Theologicarum* *Lugd.* *Bat.* 1621. 8vo.

(III) *Polyandri, Riveti, Walæi & Thysii Censura in Confessionem Remonstrantium Belgicorum* *Lud.* *Bat.* 1626.

(VI) *Eorundem Disputationum 52. Theologicarum Synopsis* *Lugd.* *Batav.* 1625. in 8vo. est *Johannes KERCKHOVE*, docente *Thoma Hyde* Biblioth. *Bodlej.* post N. p. 68. col. a.

(2194. α.) *Polyandre Charles SOREL.* *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 588. v. supra in *anonymis* cap. XIV. Sect. num. 2594. α. Unde

constat iterum *Anonymum* pro *Pseudonymo* nobis hic dari.

*POLYCARPUS* v. *Athanasius* num. XIX.

*POLYPHEMUS* v. *Borussus.*

(2195) *Juliano POMERIO* suppositum est opus *contra Judæos*, quod esse à *JULIANO TOLETANO* conscriptum, constat ex eo, quod Autor in fine notat, se scribere annis à Christo sexcentis octoginta sex; quam ætatem *Julianus Pomerius* annis circiter ducentis antecessit. *Videsis Baronium* in notis ad 8. Martii in Rom. Martyr: verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 146.

II. Circa *Prognosticon*, quale uterque scripserit, etiam male confundi *Julianum Pomerium* cum *Toletano* notat *Deckher* de scriptis *Adespotis* p. 353. 354.

III. *Chronicon* etiam *Juliano Pomerio* tributum a *Vossio* lib. II. de *Historicis* Cap. XXVI. pag. 268. *Archiepiscopi Toletani* esse asserunt *Routart Ocul. Hist.* c. 14. (b) *Sandius* ad *Vossium* pag. 33. *Omnia* denique scripta quæ *Juliani Pomerii* nomine extant, ad *Toletanum* referre videtur *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* post N. pag. adde p. 369.

*POMPEJUS* v. *Lampugnani.*

*POMPEUS* v. *Mutus.*

(2196) *POMPONIUS DOLABELLA*, *Julius:* *Jean SIRMOMD.* *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 589.

*POMPONIUS* v. *Emigliani.*

*POMPONIUS* v. *Latus.*

*Sextus POMPONIUS* v. *Festus.*

(2197) *POMPONII Sabini Commentario in Virgilium Petro CALABRO*, quem & *Pomponi Latini* nomen assumpsisse supra in *Lato* notavimus, dubitanter tamen adscribit *Vossius* indic. *Dn. Schraderi*, *Institutione Orator.* IV. 12. 2. (a) *Filium* hunc *Naturalem Principis Salernitani* facit *Varillas*, vide *les Nouvelles des lettres* 1685. May. p. 76. (b)

(a) *Symbola Schraderiana.*

*Pomponius Latus.* Hunc non invenio in pseudonymistis. De eo ita *Voss.* instit. Orat. IV. 12. 2. *Bernardinus* sive *Petrus* ille *Calaber*, qui non tam ut natalium probrum tegeter (nam e nobili quidem familia *Sanseverinate*, sed haud legitime natus fuit) quam, ut ajunt quod *palato* ejus nihil præter antiquitatem Romanam saperet, ac *Christiani* nominis & ecclesiastica antiquitatis contemptor, *Junius Pomponius Latus*, & fortasse, (si ejus sunt illi in *Marone* commen

„comentarii) Pomponius Sabinus nominari maluit.

(b) Nouvelles de la Republique des Lettres. Maii 1685. p. 476.

Ce qu'il dit de Pomponius Letus batard du Prince de Salerna, qu'il falloit aller dès minuit a ses leçons, si l'on vouloit trouver place dans son Auditoire, paroît un peu fabuleux.

(2197. a.) PONTIANO, Papæ affectæ Epist. à PSEUD-ISIDORO, autoritate Gerh. von Mastricht in histor. juris Ecclesiastici à n. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

(2198) PONTIFICIBUS ROMANIS suppositas ab ISIDORO Epistolas notat Strauchius, Amœnitat. Juris Canon. Eclog. I. cap. V. p. 9. vide supra quæ in Isidoris diximus, in primis Isidoro Mercatore.

(2199) PONTIS, le Sieur de: Pierre Thomas du FOSSÉ. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 589.

(2200) PONTIUS VITRUVIUS hat 6. Bücher von Engeland geschrieben / und dieselben von Wort zu Wort aus dem GAUFRIDO MONUMENTENSI genommen / v. Zieglers Schau-Platz / 1. 1066. in f. Columna 1. Symbola est Schröteriana.

(2200. a) PONZANO Stopinus de: CasarORSINI. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 589.

(2200. β) POPPIUS EURIPYLUS quem Regat docet Symbola Mastrichtiana hisce verbis: CLOPPENBURG.

Scriptis contra Poppum sub titulis POPPIUS EURIPYLUS, & Schrifuerlyck-fondament. audat cum scriptis Triglandii contra eundem Poppum Oomius in disert. de praxi Theol. pag. 12. Kloppenburgs Boeker, sunt verba Oomii, moen gefocht vworden onder de Titulen van POPPIUS EURIPYLUS, en van SCHRIFTUERLYCK FONDAMENT VAN D'ENGE POORTE, in vvelke die geleerde Mann getoont heeft dat een ruyme poorte d'enge poorte Poppii is. Symbola Mastrichtiana.

(2201) Leonardus PORTIUS Vicentinus, jus nomine primum prodierunt incerto loco anno de Sestertio libri duo post Colon. 1551. 8. cusi transtulisse eos incusatur a Guilielmo BUCEO ex libris suis quinque de Assæ: Portio contra 5. de Assæ libros sibi vendicante; de quo litio prolixè vide differentem Leickerum in Vita Budæi, quæ est inter reliquas Actorum p. 60. seqq. quibus pauca sub lit. (a) excerptimus.

(a) Leickherus in Vita Budæi p. 60. seqq.

Sed si quid malevolentissimis obreçtationibus depere conati sunt, id majori illis fraudi fuit, quam hæc. Editis enim lib. V. de Assæ, & quoquo gentium scriptis, tum longe lateque diffusa Budæi laude inven-

tus est in Italia Leonardus Portius, qui se offerret in hujus societatem gloria, imo vero laudem omnem ejus inventi depecularetur, suam esse totam & propriam contenderet. Quod cum est ad Budæum allatum, graviter exarsit, quod nihil tam præter opinionem accidisset, quam ut depelleretur de ejus laudis possessione, quam caducam & vacuam primus bona fide occupasset, & sine cujusquam injuria quasi usu cepisset. Igitur vehementissima animi, ingenii virium, contentione jus suum defendit, atq; hoc ipsum palam testatus est, a nullo se unquam homine duntaxat qui viveret, his de rebus quas tradidisset, quicquam didicisse vel fando vel legendo: tantumque abesse ne quid a Portio acceperit, ut omnia quæ sub nomine Portii ad eam prodierant, illa uno eodem continuato perpetuoque furto essent ex suo Assæ translata. Ac amulo illi sempiternam notam ac ignominiam inussisset, nisi intercessissent amici. Hæc enim contentio ne latius serperet, Jani Lascaris autoritate perfectum est. Qui cum utrique amicissimus esset, haud æquum putavit, inter honestissimos homines simultatem diutius ingravescere. Et cum apud Budæum plurimum gratia polleteret, impetravit, quanquam ægre, ut digressio in Portium, contumeliosa quidem illa, sed certe expressa a justa indignatione, quam removenda suspitionis, suiq; purgandi causa Budæus libris de Assæ inseruerat, eximeretur inde.

(2202) Publicus PORCIUS. C' est ainsi, que s' est fait appeller le Poete Petrus PLACENTINUS, voulant decrire un combat de Porcs, Baillet des Auteurs deguifez liv. III. chap. VIII p. 315. (a) Breve Poema hoc latinum 19. tantum paginarum in 12. impressum cum crepundiis Poeticis 1648. sine loci & Typographi mentione.

(a) Baillet des Auteurs Deguifez pag. 315.

Enfin il s' est trouvé un Poëte, qui voulant decrire un combat de Porcs, s' est fait appeller Publius Porcius. Son Ouvrage estoit un de ces Poemes que nous appellons Lettrisez ou Tautogrammes, & tous les mots de la Piece commençant par la Lettre P, il n' auroit rien gasté de son æconomie, s' il s' estoit appellé Petrus Placentinus, qui estoit son nom, mais il luy prefera celuy de PORCIUS.

PORCIUS v. Latro.

(2203) Jacobi Philippi PORCII Imolensis nomine edita Memorialia uris, haud ad ejus industriam ac nomen pertinent: sed errore quodam ipsius hæredum; cum scriptum illud inter cætera ejus reperissent, prælo traditum fuit, ac nomine ejus inscriptum; cum pertineat ad Antonium GABRIELIUM, cujus Scriba hunc librum amoverat, vel exscripserat & PORTIO venderat. Qua de re vide Marcium Gabrielium de dedicatione conclusionum juridicarum sui Parentis. Hæc Symbola Sperlingiana.

(2204) Michel PORETII, est Pietro MICHELE, de quo ita commentatur illani viscera Alzata Hecatostes n. LXXXV. p. 13.

LXXXV. PIETRO MICHELE Nobile. Ven. Havendo Giuglio Strozzi (parlato della Poesia

del Cau. Marino il Michiele, che di quello fu partialissimo, scriffe.

STRONZILIO *Illustré nelle Fischeate di Michel Poreti.* Il libro si hà MS. nella Bibliotheca Aprosiana.

PORTIUS v. *Latro.*

(2205) PORPHYRII nomine quæ extat: *εισαγωγή εις τὴν διοπλεσµατικὴν πηλεµαίαν*, AN-  
TIOCHI videtur esse Thomæ Gale notis in  
Jamblich. p. 304. Adde *Holsten. de Vita Porphy-*  
*rii pag. 39.*

PORPHYROGENETA v. *Constantinus.*

(2206) *Messieurs de PORT-ROIAL*, qui  
ont fait beaucoup de Versions & d'ouvrages de  
Pieté & de controverse sont Antoine LE MAI-  
TRE, Robert ARNAUD d'Andilly & quelques  
autres. Comme nous l'apprend la *Bibliothèque Uni-*  
*verselle & Historique tom. 14. pag. 252. (a)* Adde  
*Jugemens des Scavans (Bailleti) Tom. III. pag. 565.*  
quæ sub (b) excerpta damus.

(a) *Biblioth. Univ. Tom. 14. p. 252.*

*Port-Royal des Champs étant demeuré vuide*

*Antoine le Maître celebre Advocat & quelques autres*  
*choisirent cet endroit pour s'y appliquer à l'étude. Ro-*  
*bert Arnaud d'Andilly s'y retira aussi en 1644. cinq*  
*ou 6. ans apres, n'y aiant point encore de Religieuses:*  
*car ce ne fut qu'en 1648. que la Maison de Paris obtint de*  
*l'Archeveque d'envoyer une partie de ses Religieuses en*  
*ce lieu de retraite. C'est là que les celebres solitaires, que*  
*l'on à nommé à cause de cela Messieurs de Port-Royal,*  
*ont fait tant de versions & d'ouvrages de pieté & de Con-*  
*troverse presque tous anonymes, ce qui fait qu'aujourd-*  
*huy peu de gens en connoissent autrement les Auteurs que*  
*sous le nom que l'on vient de lire.*

(b) *Jugemens des Scavans Tom.*  
*III. p. 562.*

*Le soin particulier que Messieurs de P. R. ont tou-*  
*jours eu de se dérober à la connoissance du Public, leur a*  
*si bien reussi, qu'après un très-petit nombre de ceux qui*  
*ont fait le plus de bruit dans le monde, il est difficile de*  
*reconnoître & de distinguer les autres d'avec cette foule*  
*d'Ecrivains de ces derniers temps, qui se sont cachez com-*  
*me eux pour pouvoir mieux se confondre avec*  
*eux.*

*Addit laudes eorum deinceps p. 565.*

(2207) POSIDONII *Alexandrini Historiarum*  
*libros LII. qui sunt POSIDONII APA-*  
*MEENSIS, a Suida male tributos notat Quensted*  
*de Patriis virorum illust. p. 511. (a)*

(a) *Quensted de Patriis virorum*  
*illust. p. 511.*

*Hinc prodiit Posidonius dictus a patria Apa-*  
*meensis, ut testis Strabo est libro XVI. ubi de Apa-*  
*mea hac Syria urbe agens ita scribit; Ex hac urbe est*  
*Posidonius Stoicus, αἰνῆρ ἔ καὶ ἡμᾶς Φιλοσόφων*  
*πλουμαθεστῶ, i. e. vir Philosophorum nostri*  
*temporis eruditissimus. Scripsit historiam eorum,*

*quæ consecuta sunt post illa, quæ Polybius consignavit,*  
*libris LII. Suidas quidem historias hæc non Apame-*  
*ensi sed Alexandrino Posidonio tribuit, verum*  
*— — — errat Suidas, cum ejusdem nominis scripto-*  
*res confundit. Stylus Posidonii Apameensis erat*  
*ornatus atq; elegans, teste Strabone Lib. III. Vide*  
*Gerb. Job. Vossium de Historic. Græc. Lib. II. c. 24.*

(2208) POSNANIENSIIUM Rhetorum S.  
J. nomine, scripsit ediditque Ludovicus ROGE-  
RIUS, Jesuita Italus (1) *Defensionem pro libris de*  
*purgatorio Cardinalis Bellarmini, & (2) Ministrum*  
*Delirantem, seu, Colloquium Rhetorum Posnaniensium,*  
*de purgatorio. Posnaniæ typis Joannis Volrabi*  
*1602.8. docente Alegambe p. 318.*

Confirmat hoc *Sorvell. Biblioth. Scriptor.*  
*Soc. J. p. 574. col. a.*

(2209) POSSEVINUS, Johannes Baptista  
Bailletto in Indiculo des Auteurs deguizez est Bern-  
ardus MIRANDULANUS. Forte *Dialogos de*  
*honore Possevini nomine extantes intelligit, quos*  
*Italice Venetiis editos a Gabriele Giolito 1565*  
*scribit Frisus Biblioth. Gesner. p. 407. col. b.*

(2210) *Georgii POSTII Collectoris* nomi-  
næ præfixo edita a Cesare ALUCCI Jesuita Italo re-  
censet *Sorvell pag. 126. col. a. sequentia Scripta.*

I. *Speculum seu compendium Antiquitatum*  
*rum sacrarum, tum profanarum Urbis Romæ, Partibus*  
II. Romæ apud Hæredem Bartholomæi Zannetti  
1625. in 12. idem adscripto suo nomine.

II. *Lignum Vitæ, seu de fructibus Tribulatio-*  
*nis, & Mortificationis lib. 3. Romæ iisdem typis*  
Eodemque anno in 4. Deinde Brixia apud Ludo-  
vicum Britannicum 1626. in 8.

III. *Filium prodigum seu Institutionem Juven-*  
*tutis. Romæ apud Zannettum 1627. in 12. La-*  
tinè vero

IV. *Summarium earum rerum, quas oportet*  
*scire, ut possimus adipisci Jubilæum Anni Sancti in 2*  
partes divisum, Romæ apud Zannettum 1625  
in 12. Prodiit vero etiam Italicè typis & ann  
iisdem.

V. *Psychagogia seu de bono Mortis ul-*  
*agitur de causis quibus Justorum animæ recreat-*  
*tur in morte, Romæ apud Mascardum 1627*  
in 12.

Confirmat hæc *Witten. Diar. Biograph.*  
anno 1634. add. 15. Novembr. Cæsari Alucci  
eadem scripta adscribunt Leo Allatus Ap. Urbani  
pag. 64. & *Toppius Biblioth. Neapolit. pag. 61.*  
62. sed quod illa sub alieno Pistii nomine prodie-  
rint, non memorant.

(2211) Laurentii Ramirez de PRADO  
*Pentecontarchus à 50. capitibus insolenti titulo de-*  
*natus liber, Antvv. 1612. in 4. editus, illi*  
*Præceptorum, Francisco SANCTIO Brocensi, cu-*  
*jus Grammatica & Minerva, sive de causis linguæ*  
*cum Gasparis Scioppij animadversionibus exta-*  
*adscribitur à Scavenio num. 84. Quod si ita se ha-*  
*beat, annon ejusdem nomine pueri adhuc edi-*  
*Commentaria in Martialem, à magno Scaligeno*  
*commendata, ceu videre est supra ad nomen*  
*Musamberti, Sanctio eadem potius, quam pu-*

discipulo sint adscribenda, suspicio non in-  
oboriri possit.

Annotat hic Amplissimus *Diecmannus* se-  
rentia: Ut pro immaturo *Ramiresii* foetu habe-  
ri, intentatum ei plagii crimen apud Thomal-  
plag. liter. §. 530. facit, quod ego in Doctis-  
simum *Sanctium* conjicere nolim, cui tam insignis  
tinae eruditionis apparatus erat, ut aliena vi-  
la arare nihil ei necesse esset.

(2212) PRÆDESTINATI nomine pri-  
mum editum a Jacobo *Sirmondo* librum, quem  
stea cum Censura sua emisit *Aureus*, nobis suo  
colustratus, AUGUSTINO falso adscriptum  
tat *Sagittarius* introd. ad Histor. Ecclesiast. pag.  
7. sqq. quod obiter hic observamus, Lecto-  
n ad ea quæ supra in *Aureo* & *Augustino* in fine  
m. XXX. tradidimus, remittentes. Nisi quod  
cerptum (p) ibidem præcipue huc pertinere  
amus: cui nunc addimus *Symbolam* hanc *Ma-  
chitanam*.

ARNOBIUS JUNIOR qui in Psalmos  
psit. Huic conjicit *Sirmondus* esse adscriben-  
m libellum anonymi, quem ipse prædestina-  
inscripsit, de quo vide supra Anonymi refu-  
sionem libri de prædestinatorum hæresi. Hic  
nobiis ab ipsis omnibus Pontificiis habetur  
nipelagianus. vid. *Renati Divirai* præfat. ad  
pi Servati librum de tribus quæstionibus. a. 4.

Adscribuntur ei quoque *Annotationes ad  
dam loca Evangelistarum* Basil. 1639. *Altercatio,  
conflictus cum Serapione Egyptio* de Deo trino &  
o, de duabus in Christo substantiis & una per-  
a, de gratiæ & liberi arbitrii concordia lib.  
Basim. Oudin hoc opusculum Vigilio Tap-  
si attribuit, contra fidem MSt. *Alcuinus* id  
lum sub nomine *Arnobii* laudavit. Habetur cum  
næi operibus primò editum à Fevardentio,  
. Cave.

(2213) Elias PRÆTORIUS, qui de *abusu  
ii Prædicatorum* Germanicè scripsit, cuique op-  
itus est à Theologis Hamburgensibus, Lu-  
tensibus & Luneburgensibus liber peculiaris,  
titulus: *Warnung für dem Gotteslästerlichen/  
erlichen Schand-Buch / 2c.* Item, *Prüfung des  
istes Eliæ Prætorii*, in 8. Prætorius autem ille  
*Christianus HOMBURG: HOHBURG* habet  
rgo *Maltrichtianus* de quo p. m. *Dr. Mullerus*,  
tor ad D. Petri sic scribit Atheismi devicti pro-  
cap. 2. pag. 30. *Christian Hohburg*  
sich *Eliam Prætorium* nennet / hat in seinem  
che von den Mißbräuchen des *Predigampts* / und  
en *Apologia* schröckliche Lasterungen ausgegossen 2c.  
ches alles in der *Prüfung des Geistes* wiederleget  
den. Extat etiam *Adolphi Helt*, gewesenem Pa-  
ren der Kirchen S. Nicolai in Staade: *Prüfung  
Sachen eines Evangelischen Predigers* unter dem  
hmen *Eliæ Prætorii*, mit den Evangelischen Luth-  
hen *Predigern*: für den autor gedruckt zu *Notter-  
n* / durch *Paulum Rattenbach* anno 1646. in 4.  
icium sibi arrogans in hac controversia plane  
olutum, aliorum iudicio quod expositum re-  
quo, meo sane in perquam multis non pos-  
non vehementer improbare. Hic *Adolphus*  
e, notum sibi *Prætorium* testatur, p. 58.

Nec hodie quidem facile cuiquam erudi-  
torum ignotus homo tot scriptis impetitus. Ex  
quibus *D. Mülleri Prüfung des Geistes Prætorii*, &  
*D. Pomarii abgenöthigte Schutz-Schrift* wieder den  
*Gutmannischen Offenbahrungs-Patron* mores &  
ingenium ejus abunde effinxerunt, inserendo  
totam penè vitam ejus: p. 18. & 19. præfat §. 7.  
& cap. 4. §. 2. pag. 590. seqq. adde pag. 620. &  
parte 2. pag. 24. pag. vero 35. & seqq. vitam  
ejus a filio editam, & fuscè referentem, quomo-  
do a scriptis *Swencfeldianis* corruptus ad errores su-  
os & erroneos libros edendos pervenerit p. 498.  
*D. Weber* citatus de *Jure & Ratione Consistorio-  
rum* pag. 348. libellum famosum vocat: adde  
pag. 749. §. 95. Adde *Hoornbeck* summæ *Contro-  
troverfiar.* lib. VI. pag. 53. & seqq. Nihilominus  
hujus sui *Speculi des Spiegels der Mißbräuche* des  
*Predigampts* / sub hoc enim nomine prodiit 1644.  
*Apologiam* edere sustinuit teste ipsius filio *Philip-  
po Hohburg* & quidem nomine *Christiani Hohburg*  
proprie an Typographi errore dubium. Certè  
*Dr. Mollero* & aliis *Hohburg* audit. Vide indicem  
scriptorum Parentis ejusque vitam p. 35. sqq.  
*Vagus* cæteroquin, nec diu uno loco subsistens,  
etiam suæ opinionis consortibus odiosus fuit. Si-  
quidem exclusus legitur à famosa *Antoinette de  
Bourignon* ab ejusdem consortio: ut est in *Vita* hujus  
*Antoniæ* cap. 20. §. 11. pag. 437. (a) Edidit &  
alio fictitio *Baumannii*, itemque *Francisci de Mon-  
taldo* quædam, ut suo loco monuimus. Item-  
que vero præfixo nomine, quæ recenset *Wittenius*  
*Diar. sui Biograph.* anno 1675. ad d. 29. Octo-  
bris qui ipsi fuit emortalis, inter quæ sunt.

*Christfürstlicher Jugend-Spiegel* &c. 1645.  
12. *Luneb. Teutcher Krieg* / dessen Ursachen  
und Mittel &c. Fr. 1644. 12. *Serg-Wecker. Brauns-  
schweig* 1640. 12. *Teutsch Evangelisches Judens-  
thum* 1644. in 12.

Quæ sub *Sauberlichii* larva ab eo protrusa  
in publicum sunt infra monebimus. Agit de  
scriptore hoc ejusque scriptis *Clarissimus Mollerus*  
*Isagoge* in *Histor. Chersones. Cimbr. Part. II.*  
pag. 147. sqq. Adde sub (b) notam *Diecmannia-  
nam* sequentem.

(a) Anonymi: das ausgeführte Le-  
ben der Jungfrau Bourignon. cap. XX. §. 11.  
pag. 437.

*Christian Hohburg* / welcher durch seine  
Schriften im Hochdeutsch-Lande genuch bekand ist /  
kam auch zu ihr / nach dem er sich vom Herrn Labadie  
wegbegeben. Sie nahm ihn etliche Mondenlang in  
ihr Hauß / da er etliche ihrer Bücher verhochdeutschete.  
Aber weil weder seine Frau / noch seine Weise  
zu leben / mit seinen eignen Worten und Schriften  
über ein kahmen / wolten sie ihn in ihrer Gesellschaft  
nicht auff nehmen; wie woll er sich nach seiner Frauen  
Tode dar zu anboth / mit dem Vorsatz ihre Schrif-  
ten über zusetzen / und sie an den Tag zugeben.

(b) Nota marginalis *Diecmanniana*:  
*Prætorii Ministerii Lutherani purgatio* &c. con-  
tra *Havemann*. 1648. 12.

Cum hoc scriptum *Christophoro Roselio* cri-  
bueretur, hic istud peccatum *Epistola* ad *B. Have-  
mannum*

Anno 1648. scripta declinavit, quam habeo impres-  
sam. (Et infra.) Ex libris quæ Christ. Hohburg  
Eliæ Prætorii nomine edidit, maxime duo sunt notissi-  
mi, primus: Spiegel der Mißbrauche beyrn Pre-  
digtambt in heutigen Christenthum Anno 1644. 8. typis  
Batavis sine mentione loci & typographi excusus. Huic  
libro cum Ministerium Lubecense, Hamburgense & Lu-  
neb. Anno 1644. 8. Warnung &c. opposuisset (quem-  
librum à B. D. Joh. Mullero nomine communi scriptum  
esse, Varenii Epistola docet, præmissa Parti II. Der  
abgenöthigten Lehr- und Schutz-Schrifft wieder den  
Gutmannischen Offenbahrungs Patron, ejusdem Mi-  
nisterii Tripolitani, pag. 21. Conf. Pomar. Dedic. in  
Ep. Judæ §. 38.) Secundus hujus Prætorii liber Anno  
1653. 8. itidem sine mentione loci & typographi, typis  
Batavis emissus est, hoc titulo: Apologia Prætoriana,  
das ist / Spiegel der Mißbräuche beyrn heuti-  
gen Predig- und gründliche Vertheidigung. Quam  
Apologiam justa Refutatio, Ministerii Tripolitani con-  
sensu, & approbatione per quosdam Pastores adornata  
Anno 1656. 8. excepit. His accedit tertius Prætorii liber,  
paucis cognitus, ad marg. hujus pag. à me notatus: Mi-  
nisterii Lutherani purgatio, das ist / Lutherischer  
Pfaffen-Pußer / in B. Mich. Havemannum, tunc  
apud nos DD. Cosmæ & Damiani Pastorem, deinde pri-  
mum Regium Gen. Superint. Ducat. Brem. & Verd.  
Stelitenicis, cujus fortè Philippum Hoburgium, filium,  
ob horrenda ejus convitia puduit, ut eum Catalogo scri-  
ptorum Parentis, ejus vitæ, Anno 1677. editæ annexo  
omiserit. Hujus Hoburgi tamen esse nullum dubium  
est, & ipse in eo pag. 18. semen Spiegel der Mißbräu-  
che citat.

(2213a) MATTHIÆ PRÆTORII nomi-  
ne quæ prodiit *Tuba Pacis Incentiva* quod potissi-  
mam partem à Jodoco KEDDIO profecta sit cre-  
dita, in *Anonymis* num. 848. & 877. innuimus.

(2214) PRAGENSIS Collegii S. J. nomine,  
Julius SOLIMANNUS, Italus Jesuita, edidit:

I. *Constantinum Victorem, Hilarem Tragædi-  
am*, Pragæ, typis Pauli Sessii 1627. in 8.

II. *Boëmiam exorientem Gentilem, Christia-  
nam, piam, bellicosam, regnantem, Imperantem,  
Austriacam Ferdinando. III. concinnatam*, Typis  
iisdem eodem anno in fol. uti memorat *Alegambe*  
pag. 293.

Et cum eò *Sorwell*. Biblioth. Scriptor. Soc-  
ciet. Jesu pag. 536. col. adde *Witten Diar. Bio-  
graph.* a. 1639. add. 14. May.

(2215) *Guillielmi de PRATIS S. J. Epistola*,  
ad *Becanum super Privilegiis Calvinistarum ab eodem*  
*evulgatis*. Oppenheim. 1611. in 8vo. *Hainrici*  
*SALCOLBRIGIENSIS* ut puto, cujus præmit-  
titur *Becano-Baculus*. Vide an ejusdem sit *Simoniani*  
*Rittingindoni de Privilegiis Calvinistarum Judici-  
um*. de Ep. Gv. de Pratis Mog. 1612. 8vo. *Ja-  
mes*. 425. aut *Becani ipsius?* Hæc *Symbola Nor-  
manniana*.

PRESBYTER v. *Faustinus*,

(2216) PRESLES le Baron de N-PONCET  
*Baillet liste des Auteurs degvifez* p. 589.

PRIERIAS v. *Sylvester*.

(2217) PRIMASII nomine quos hab-  
mus *Commentarios in Epistolam ad Hebraeos*, HA-  
MONIS esse, vide num satis probet *Cocus Ce-  
sur*. pag. 404.

Vide & quæ hanc in rem affert *Caveus F-  
stor*. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 291. co-  
6. *Hottingerum de Script. Suppos.* citat hic *Symb-  
Normanniana*.

II. Primasio falso adscriptum librum  
titulus Prædestinatus, supra in AVRÆO & Aug-  
stino & alibi jam monuimus: vide speciatim  
Pinii Nouvelle Bibliot. Tom. V. pag. 89. & ex  
*Acta Erudit. Lipsienf.* Supplem. Tom. II. Sect. I.  
pag. 427. Subnotat Amplissimus *Diecmann*  
sequentia: Idem, quod *Cocus*, hic sentit *Blod-  
dell*. pag. 20. sent. Hieron. de Episc. & Pres-  
pag. 72. Conf. *Dallæ*. lib. 3. de Confirm. Cap. 1.  
pag. 388. & Apolog. contra *Spanhem*. lib. 4.  
908. *Guil.* Cave tamen in *Histor. litter. Sc-  
ptor. Eccl.* pag. 291. b. monet *Haymonem*  
multa ex *Primasii Comm.* in sua *Comm.* tra-  
stulisse, unde nonnulli hallucinati, *Prima-  
Commentaria Haymoni* deberi censuerint. Nu-  
hic idem ille *Commentarius* sit, qui etiam *R-  
migio cum aliis in Epist. Pauli* tribuitur de q-  
*Dn. Placcius* agit infra num. 743. facile judic-  
bunt, qui hunc *Primasio* tributum, quem *Bi-  
P. P.* exhibet, cum altero illo *Remigii* vel *Ha-  
monis* nomen gerente, contulerunt.

(2218) PRIMUS Episcopus Cabilonenf  
quo errore factus sit *Joannes GERMANUS*, Ep-  
scopus Cabilonenfis, auctor *Mappæ sacræ*, vid-  
apud *Ib. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 144. (a)

(a) *Raynaudus de malis & bonis*  
bris p. 144.

*Joannes Germanus, Episcopus Cabilonenfis*, A-  
tor verus est *Mappæ sacræ* quod opus per errorem adsc-  
ptum est primo Episcopo Cabilonenfi, cum nullus unqua-  
fuerit illius nominis Cabilone Episcopus, ut videre est ap-  
*Robertum*. Erroris occasio aucta est ex eo, quod alii  
unica Litera I. expressum reperissent, nomen hujus  
annis, quod transformerunt in *Primum* sicut alii  
initiale nominis *Anselmus*, transformerunt in *August-  
num*, vel *Ambrosium*, ut supra admonui.

Esopo PRIMNELLO est POMPE  
*Sancllelli anagramma ut supra ex Toppio docu-  
mus*.

(2219) PRISCIANI Grammatici sub no-  
mine tralatio *Latina Periegesis Dionysii Alexandrin-*  
(de qua *Vossium* consule de *Hist. Græcis* p. 171. I-  
gitur, quam *Henricus Brucaus* divulgavit, sed no-  
ejus esse laborem, aut potius *Rhemnii FANN-*  
(non *Rhamnii Fannii*, ut a *Brucaus* in præf. dic-  
operis vocatur) Grammatici & Poetæ celebri-  
sententia est *Viri Clariss.* paulo ante citati *Joan-  
Gerh. Vossii*. Verba sunt *Jo. Hallervordii* *Spicileg-*  
de *Histor.* p. 153.

*Rhemnio Fannio* tamen abjudicatum *Prisci-  
no* restituere nititur *Fabricius Bibliothecæ Latinæ*



p. 191. ubi eam simul ab alia *Avieni Rufi* versione distinguit: de quo etiam videri potest *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. III. p. 173.

II. An Prisciano debeatur liber de *Præexercitamentis Rhetoricæ* dubitat *Cyprianus à Popma* emend. in *Sallust. Catilin.* c. 2 indicante *Symbola Rauschiana*; sed illam Prisciano indubitato asserit *Fabricius* Append. p. 104. qui & pag. 200. observat Priscianum hunc *Favonium* cognominari à *Barthio* ad *Claudianum* p. 87. 128. cujus tamen sententiæ non accedit. PRISCIANUM verum esse nomen hujus Grammatici contendit *Valesius* in *Valesianis* p. 192.

(2220.) THEODORI PRISCIANI nomine edita in Codice *Aldino*, memorat *Mercklin*, Linden. Renovati p. 846. *Octaviani HORATIANI* Medici Africani opera sequentia. *Rezum Medicarum Libri* quatuor.

(I) *Logicus*, de curationibus omnium fere morborum corporis humani, ad *Euporistum*.

(II) *De Acutis & Chronicis Passionibus* ad *Eundem*.

(III) *Gynæcia* de Mulierum accidentibus, & curis eorundem, ad *Victorium*.

(IV) *De Physica scientia*, Experimentorum liber, ad *Eusebium Filium*. Per *Hermanum Comitem à Neuenare*, integro candori nuper restitutus auctor. *Abucasi* Chirurgicorum omnium primarii libri tres.

I, *De Cauterio cum igne*, & medicinis acuis per singula corporis humani membra. Cum instrumentorum delineatione.

II, *De Sectione & Perforatione, Phlebotomia, & Ventosis*. De vulneribus, & Extractione Sagittarum, & cæteris similibus. Cum formis instrumentorum.

III, *De restauratione, & curatione Dislocationis Membrorum*. Cum typis item Instrumentorum. *Argentinx*, apud *Ioh. Schottum*, 1532, in fol.

#### PROBA v. *Falconia*.

(2221.) *Caji Titi PROBI* nomine *Epitomen in X. libros Valerii Maximi in Tabulis Rudolfinis* excusam quæ sit *Julii PAKIDIS*, supra in *Maximo* allegata *Fabricii* Bibliothec. latina p. 10. docuimus.

#### PROBUS v. *Æmilius*.

(2222.) PROCHORI *Historia de Johanne Theologo & Evangelista* certe à *Grynæo* in Monument. SS. Patrum Græcorum & Latin. Orthox. Volum. II. rejecta tanquam spuria, docent *Symbola Flensburgo-Molleriana*, eadem censetur e cum libro qui sub titulo *Circuitus Johannis ab Ibanasio* inter Apocryphos recensetur, à *Caveo* stor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 17. Pro Suppositio scripto habent *Mehlfir*. Coron. Cent. pag. 4. *Deckher*. de Scriptis Adespotis. p. 70. anonymum extare in Bibliotheca Cæsarea refert

*Lambecius* Commentar. lib. IV. p. 129. Prochoro abjudicans. p. 130.

(2223.) PROCLI *Lycii Sphæra* potius GEMINI dicenda: ex cujus *Isagoge* exscripsit *Proclus*, uti docet *Vossius* de Scientiis Mathematicis c. 33. §. 26. p. 165. 166. ejus editiones & commentatores exponens.

(2223.a) PROCLO suppositam ASTERII *Homiliam alteram* in laudem S. Stephani Protomartyris, auctoritate *Photii* asserit *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 237. ac proinde à *Combesisso* in procurata *Homiliar. Procli* XX. editione Paris. 1648. prætermittam p. 238.

(2224.) PROCOPII *avéxdoxa*, sive ut *Nicolaus Alemannus* ea inscribit, *Historia arcana*, genuinane sit *Procopii* an vero alterius Auctoris, vide in utramque partem prolixè differentem *Vallemont*. *Element de l' Histoire* L. II pag. 133. seqq. Supposititia videtur *Eichelio* in præfat. Editionis ab ipso procuratæ cap. XI. apud *Hanckium* de Scriptor. Byzant. p. 161. 162. & *Fr. Gujeto* ap. *Borremans* Var. lect. cap. 2. indicante *Symbola Rauschiana*. CÆSARIENSEM hunc PROCOPIMUM cum PROCOPIO GAZÆO Sophista à *Gerhardo* confusum notat *Olear*. *Abac. Patrol.* p. 389.

(2225.) PROECKSHORST, *Hilarius von Christophle* ROSSELIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguizez p. 589. v. *Hilarius*.

(2226.) PROMUS, *Custos Veri: Pierre de MORSCOW*. *Baillet* liste des Auteurs deguizez p. 589.

(2227.) PROSPERO Aquitanico suppositi sunt libri *de vita contemplativa*, quos esse *Juliani POMERII*, habetur ex *Isidoro* lib. de Scriptoribus cap. 12. Vide sis *Jacobum Sirmondum* in notis ad Concilium Aquisgran. tom. 2. Concil. Gallix p. 683. verba sunt *Tb. Raynaudi*, de mal. & bon. lib. p. 152. cui adde *Joh. Daleum*, de jejun. l. 2. c. 8. p. 287. 298. 322. & 584.

Validis rationibus confirmat *Miræus* Bibliot. Ecclesiast. p. 68. 69. & 74. (a) & Manuscriptos *du Pin* Nouv. Biblioth. Tom. IV. pag. 274. ut superfluum sit citare *Quensied*. de Patriis virorum illustr. p. 685. adde *Cavei* Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. p. 868. Et *Juliani Pomerii* hos libros de vita Contempl. esse, probat *Henr. de Noris* Histor. Pelag. l. 2. C. 14. pag. 174. 175. 175. citante *Nota Diecmaniana*.

II. *Prosperone* an LEONI MAGNO attribuendus sit liber, *de Vocatione Gentium* quem & AUGUSTINO & AMBROSIO falso adscribi supra notavimus, prolixè disquirat *Du Pin* Nouvelle Bibliothéque Tom. IV. à pag. 190. usque 204. expendens rationes tum *Abbatis Anthelmi* pro *Prospero* pugnantis; de quo vide etiam *Astor*. *Erudit. Lipsiens. Supplem.* Tom. I. Sect. VIII. pag. 432. (b) tum *Patris Quesnellii* aliorumque pro *Leone* militantium. De quibus vide *le Journal des savans*

1676. pag. 44. sqq. (c) ipse tamen iudicium suspendit, nisi quod Prospero malle abjudicare videatur p. 191. 192. (d)

III. Liber de Promissionibus & Prædictionibus Dei, Prospero attributus à Cassiodoro, AFRICANO CUI DAM Scriptori asseritur ab Anthelm. vide *Du Pin* Nouvelle Bibliothéque Tom. IV. pag. 189. (e) *Cave* Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 247. col. b.

IV. De Providentia divina Carmen Heroicum, Prospero inique adscriptum PELAGIANI CUIJUS DAM esse, iudicat *Cave* loc. cit. pag. 2487. col. a. itemque *Fabricius* Append. Bibliothec. Latin. pag. 40.

V. Chronicon, cujus quatuor diversas editiones affert *Cave* loc. cit. *Prosperine Aquitani* sit an vero PROSPERI TIRONIS, magnum apud Eruditos litigium. Plerique jam eo ferme inclinant, unum eundemque esse Prosperum Tironem cum Aquitano: vide Thomam *Hyde* Catal. Bibliothec. Bodlej. post N. p. 80 Quod observat ex eo etiam *Magnificus D. Maierus* Dissert. Epist. lit. c. adde *Du Pinii* Bibliothéque Tom. IV. p. 189. (f) Quatuor tamen Prosperos uno eodemque tempore claruisse innuit *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. pag. 189. 190. de Chronico hoc animi valde dubius.

VI. De Tribus Epistolis ad Demetriadem, quarum una Prospero tribuitur vide *Colomes.* Dissertat. de Scriptor. aliquot dubiis num. XXIIIX.

(a) *Miræus*, Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 68.

*Cæterum libri tres de Vita Contemplativa, qui inter Prosperi opera edis solent, ejusque nomine citantur, revera Prosperi non videntur. -- Denique ut aliis argumentis supersedeam, in antiqua Collectione Canonum codicis Andegavensis, Pomerio ut auctori tribuuntur.*

Pag. 74. *Pomerius scripsit Libros tres de Vita Contemplativa; quos falso hætenus Prospero Aquitano attributos fuisse supra c. 84. p. 68. docuimus.*

(b) *Acta Eruditor. Suppl. Sect. VIII.* pag. 432.

(*Josephus Antelmus de veris Operibus Leonis Magni & Prosperi Aquitani*) *Dissertatione septima perlustrat reliqua opera Prospero adscripta, contenditque opus de Promissionibus & Prædictionibus, a Cassiodoro falso adscribi, & hominem ex Africa oriundum auctorem habere; libros de vita contemplativa, Juliani Pomerii esse, de quo multa notatu digna congestit; Confessionem Tyronis Prospero a Sirmondo editam vix aliquid exhibere Prospero nostri stylo famæque satis consentaneum. Octavam Dissertationem Chronico Prospero impendit, idque, prout vulgo exstat, Aquitano nostro adversus Garnerium, prolixè vindicat, prout vero a Pitheo editum est, interpolatum infartumque probat. Nova denique Carmina Prospero examinat, ita ut illud de providentia supposititium judicet; Anacreonticum ad uxorem dubium relinquat; Epitaphium hæreseos Pelagianæ &*

*Nestorianæ Aquitano Prospero contra Garnerium adserat; Carmen de ingratis cum 97. Epigrammatis, aliisque duobus in Augustini obtrepatores, genuina maxime esse arbitretur, illumque obtrepatores ex Secretis suis Lirinensibus (libro novo in quo ordinando & illustrando pene totus sit) non alium esse prodat, quam Vincentium Lirinensem, qui in Commonitorio suo Augustini etiam doctrinam perstringere affectavit.*

(c) *Journal des Scavans* Fevrier 1676 pag. 43. 44.

On trouve dans le premier trois Opuscules considérables, & célèbres dans la matière de la grace, dont l'auteur avoit été inconnu ou incertain jusqu'à présent, & que le P. Quesnel, prétend & prouve être de S. Leon. Les deux premiers sont les deux livres de la vocation des Gentils. Quelques uns les avoient attribués à S. Ambroise, & le plus grand nombre à S. Prosper, à qui nos Conciles même de France les avoient donnés il y a plus de huit cents ans: mais, comme les plus habiles avoient justifié qu'ils ne pouvoient pas être de S. Prosper, ils demuroient d'accord à même temps qu'on ne pouvoit pas décider positivement qui en étoit l'auteur. Le troisième ouvrage est la lettre à Demetriade qui avoit encore été attribuée à S. Prosper. Cet auteur fait encore voir qu'elle est de S. Leon aussi bien que les Capitules touchant la grace & le libre arbitre, qui sont au bas de la Lettre du Pape Celestin aux Evêques des Gaules en faveur de S. Augustin & que l'on cite ordinairement sous le nom de ce Pape: & il appuyé au long son sentiment & ses conjectures, dans la 2. la 3. & la 4. dissertation.

(d) *Du Pin* Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. IV. pagina 191. 192.

Ceux qui soutiennent au contraire, que ces livres ne sont point de Saint Prosper, disent premièrement, que le style en est fort différent de celui des Oeuvres de ce Pere. C'est le jugement qu'en ont porté les plus habiles Critiques de notre siècle: Latius, Erasme, Vossius, Grotius, & plusieurs autres Critiques excellents, & d'un goût très-fin, ont été de cet avis. Et en effet, le style des livres de la Vocation des Gentils est bien plus éloquent, & bien plus poli & plus travaillé, que celui de Saint Prosper; les périodes en sont moins longues, les membres plus égaux & mieux proportionnés; il y a plus d'oppositions & d'antithèses, soit dans les mots, soit dans les pensées; il y a incomparablement plus de rimes: & l'on voit que l'Auteur de ces livres affecte de s'en servir, au lieu qu'elles ne se rencontrent dans les Ouvrages de Saint Prosper, qu'aux endroits où elles semblent venir d'elles-mêmes.

(e) *Ibidem* pag. 189.

Le livre des Promesses & des Prédications divines n'est point de Saint Prosper: car l'auteur est Africain, & le style de l'Ouvrage est bien différent de celui des Oeuvres de Sair

„Saint Prosper. Il est néanmoins attribué par  
 „Cassiodore à Saint Prosper : mais, ou c'est un  
 „autre du mesme nom; ou dès le temps de Cas-  
 „siodore on attribuoit faussement cet Ouvrage  
 „à Saint Prosper, soit à cause de la conformité de  
 „la doctrine, soit peut-être à cause que Saint  
 „Prosper l'avoit publié en Occident. Quoi-  
 „qu'il en soit, il ne peut être de nôtre Auteur.  
 „La fin & le but de l'Ouvrage est de faire un Re-  
 „cueil des Promesses & des Predictions conte-  
 „nuës dans l'Ecriture Sainte, & de montrer  
 „celles qui sont accomplies, & celles qui le se-  
 „ront un jour.

(f) Ibidem pag. 189.

C'est celle-là mesme que le Pere Labbe a donnée en-  
 tiere dans le premier tome de sa Bibliotheque des Manu-  
 scrits. Elle commence à la creation de monde, & finit à  
 l'an 455. Mais Monsieur Pithou en a donné une autre  
 qui commence & qui finit à la meme année, qui porte  
 aussi le nom de Prosper; mais Monsieur Pithou lui a  
 donné le surnom de Tiro, ce qui a fait croire qu'elle étoit  
 d'un autre Auteur. Quelques-uns croyent que la pre-  
 miere est de S. Prosper, & que la seconde n'en est point;  
 d'autres pensent que ni l'une ni l'autre n'en sont; quel-  
 ques autres, que l'une & l'autre sont de lui. L'opinion  
 la plus vraisemblable, à mon avis, est que la Chronique  
 donnée par le Pere Labbe est la pure chronique de Saint  
 Prosper, & que celle de M. Pithou est la même Chroni-  
 que, à laquelle quelque autre a mis la main. Car de  
 croire qu'il y ait eu deux Auteurs de même nom, & de  
 même temps, qui ayent fait deux Chroniques qui com-  
 mencent & finissent à la meme année, c'est ce qui ne  
 paroît pas vraisemblable.

(2228) PROSPER Fesulanus, quod sit  
 Guilielmus POSTELLUS, secundum aliquos, jux-  
 ta Vossium vero Thomas FOEDRUS, at ex mente  
 Leonis Allatii probabilis longè, Curtius ipse IN-  
 HIRAMIUS, in Rhod. num. 45. memoravimus.  
 ubi laudatis addi poterunt, quæ habet hac de re  
 Mart. Schookius, Epist. de figmentis L. Regiæ, p.  
 5. & seqq. ipsum fragmentum exhibens, &  
 prolixè examinans, & iterum in Fabula Hame-  
 nsi part. 2. c. 4. p. 67. & part. 3. c. 4. pag. 217. (e)  
 quibus lectis omnino frustra sit futurus Dikkinso-  
 nius in Diatriba de Noë in Italiam adventu p. 27.  
 positionis primæ, defendens & laudans novas  
 hæc antiquitates.

Ad Curtium Inghiramum refert Scriptum hoc  
 Leo Allatius, in observationibus ad Antiquitates  
 Etruscas, docente Morhofio Polyhistor. liter.  
 I. cap. IX. p. 79. (a) & mirante Dickinsonium  
 nihilominus decipi se passum Auctore der Monatl.  
 Unterredungen 1692 p. 169. 170. Ad Postellum autem  
 J. B. S. Eloges des hommes savans Part. I. p. 510.  
 nomina autem Inghiramum, Curtii fratrem,  
 FOEDRUM dictum Volaterranum parentem facit  
 Comesius dissertat. de Scriptoribus aliquot dubiis  
 tom. IX. Addit Symbola Rauschiana, legi in Cata-  
 logo librorum Venalium Jo. Görlii Bibliopolæ Ul-  
 tenf. 1660. scriptum quoddam: Bennonis Durck-  
 durkhi Sclavi in Spenti Academici Sepulti Epistolam  
 de Antiquitatibus Etruscis Inghiramiis. Rhodiana sub  
 (b) addo cum additamentis maxime notabi-  
 lis Beckerianis (c) quas Cl. Joh. Mollero Flensburga

acceptas fero. Addit hic notata Diecmanniana  
 (d) sequentia marginalia.

(a) Morhoff. Polyhist. Literar. Lib. I.  
 cap. IX. p. 79.

Antiquitates Etrusca, quæ Prospero cuidam adscri-  
 buntur, & in quas Paganinus Gaudentius observatio-  
 nes scripsit, ab H. Ernstio editas, suspectæ etiam erudi-  
 tis sunt: de quibus videri potest Vossius de Historicis Lati-  
 nis, Lib. 1. c. 9. Scripsit & Leo Allatius doctissimas ad hæc  
 antiquitates annotationes, Paris. 1640. & deinde Romæ  
 iterum excusus quibus de notis falsitatis in adulterata  
 scriptura etiam generatim agit, estque liber ille utilissimus  
 ad Codicum scripturam vitiatam deprehendendam. Pro-  
 tulit vero Curtius Inghiramus hæc fragmenta e terra  
 effossa primus in lucem, quem hujus suppositi figmenti  
 parentem esse prolixè Leo Allatius probat.

(b) PAGANINUS GAUDENTIUS Auctor  
 Observationum ad Antiquitates Etruscas, quas  
 H. Ernstius publicavit. ait Rhodius:

Henricus Ernstius nimirum scripsit plurimis  
 eruditus clarissimus (quorum partim editorum, affecto-  
 rum etiam partim, ac edendorum Catalogum subjectum  
 vides egregiæ dissertationi ejusdem de vera Philoso-  
 phia hic Hamburgi 1665. in 8. impressæ) Observatio-  
 nes hæc ad Antiquitates Etruscas auctas edidit Am-  
 stelodami 1639 in 16. & quidem ἀνωμόως quas nes-  
 cio qui Gaudentio Rhodius adscripsit. De ipso auctore  
 illarum antiquitatum, quod minime sit antiquissimus  
 ille PROSPER, qui jactatur, omnino consentiunt eru-  
 diti. Quos inter vide Jo. Ger. Vossium de Historicis  
 Latinis lib. 1. cap. 9. sub finem: ubi ita scribit: Sed  
 omnino fragmenta illius pseudo Prosperis sunt com-  
 mentitia, ad majorem gloriam laudatissimæ He-  
 truscorum genti, ac præcipue Volaterranis con-  
 ciliandam. Id satis ostendunt sermo non sat la-  
 tinus, Græcæ Linguæ inscitia, ἀνομογράφος ipsius  
 characteres dispares vetustis temporibus, ut tot  
 alia omittam argumenta, quæ supposititium  
 esse hunc fœtum non dicunt, sed clamant.  
 Pluribus id comprobarem, nisi factum esset ab  
 homine doctissimo in observationibus de opere  
 isthoc in hac Amstelodamensium urbe editis  
 anno MDCCCXXXIX. Fuere qui fœtum crederent  
 Guilielmi Postelli. Sed verus Auctor est Thomas Fœ-  
 drus, qui vixit anno MDCCCXC. cujus Thomæ  
 ulteriorem nullam nec apud ipsum, nec apud  
 Gelnorum, aliosve illius generis auctores inve-  
 nio mentionem. Verum enim vero non opus  
 est ut de eo multum hic sollicitissimus, cum non  
 illum, sed ipsum CURTIUM INGHIRAMIUM, qui  
 fragmenta illa primus ac si Scornelli prope Vul-  
 terram ea sub terra invenisset, Florentiæ publi-  
 cavit, parentem hujusce supposititii figmenti  
 fuisse prolixè, docuerit Leo Allatius in suis ad di-  
 ctas antiquitates annotationibus, Parisiis 1604. &  
 biennio post Romæ iterum excusis.

(c) Jacobi Beckeri Dec. XII. n. 4.

Ad Antiquitates Hetruscas, quas Volaterræ nuper  
 dederunt, observationes, in quibus Disquisitionis Astro-  
 nomicae de Hetruscarum Antiquitatum Fragmentis Au-  
 tor quoque notatur. Amstelodam. 1637. 120. Exemplo ha-  
 rum, quod ex Bibliotheca D. Christ. Ostensfeldii Med. PP.  
 Hafn. mihi comparavi, inveni in Pagella vacua addita,

manu haud dubie Beati Possessoris hæc verba: Paganinus Gaudentius verus hujus scripti Autor est, quod bona fide retulit Rhodius noster, & in Not. ad Scribonium laudat hoc scriptum non nominato Autore, quod Initio fecerat; sed postea consilium mutavit, & impressum jam folium suppressit, verbaque, quæ Henr. Ernstium offendere possent, expunxit. At in MSto suo, cui Titulum fecit Scopuli Latinitatis, expresso nomine Gaudentium hujus scripti Autorem discrete laudat, quod ipsum Franciscus Miria Cettinus Professor Pisanus literis ad Rhodium 7. Mart. Anno 1665. discrete testatus est. Alii Autorem voluat Henr. Ernstium, eo quod hoc scripto pag. 20. Wormus & pag. 69. Tycho laudantur, qui Gaudentio ignoti, at cum in hoc opere multa de Rhetis narrentur, ii autem Ernstio tantum transeunti cogniti, Gaudentii autem populares sint, confirmatur prior opinio. Hæc ille, Henrico tamen Ernstio eas nominatim adscribit Pet. Scavenius in Designat. lib. Bibl. Regiæ. p. 273.

(d) Symbola Diecmanniana Marginalis.

De Thoma Fædro, quem Vossius vocat, agit Leandro Alberti in Descrittioni di tutta Italia, fol. 45. b. ed. Venet. 1551 4. Verba sunt ista: Fu anche Cittadino di Volterra Thomaso detto Fedra, Canonico di S. Pietro di Roma, & huomo eloquente, così nomato Fedra (come scrive Erasmo Rotterodamo in una Pistola à Giodoco Gavero) perche rappresentò Fedra in quella Tragedia di Seneca intitolato Hippolito, fatta avanti il Palagio de' Cardinali S. Giorgio in Roma. Et per tal cosa divenne in grand' opinione di dottrina & d' eloquenza, si come egli era. Qual io conobbi à Roma. Passò di questa vita tanto huomo, Canonico di S. Pietro in Roma d'anni cinquanta. Hæc Leander Alberti. Locus Erasmi, quem respicit, extat in ejus Epistola, Anno 1524. ad Jodocum Gavercum scripta, Epistolar. Basileæ 1538. fol. editar. lib. 23. pag. 870. ubi in prænomine errans Petrum Phædrum vocat: Caterum eadem de eo, quæ Leander, refert, illamque cognominis originem ex ipso Cardinali Raphæle Georgiano se didicisse profitetur. Nihil vel parum hunc Phædrum scripsisse, eo Erasmus significat, dum lingua verius quam calamo celebrem fuisse apparet.

Eadem Symbola Diecmanniana hæc addit:

De fide sublesta horum fragmentorum v. omnino Mericum Casaubonum, of the Credulity and Incredulity in things civil pag. 298. 299 300. ubi imprimis in hac caussa L. Allatii scriptum commendat. Adde Jo. Owen. Θεολογικῶν παντοδαπῶν lib. 3. cap. 1. pag. 161. 162. Hornii Orb. Polit. P. 3. p. m, 134.

(e) Mart. Schookius in Fabula Hamelensi part 3. c. 4 p. 217.

Ex iis antiquitatibus Etruscis bonus Inghiramus restituere non modo, sed ut integros exhibere voluit sequentes historicos, Lidoum Fellinium, Lamprium Senensem, Anteam Gredonium, Junium Pandolium, Elbium Vulteranium, Volumnium, Aruncium Volusium, Alium Filaccum, Polycratem Licinium Arretinum, Aulium Quintilium Mæcenatem Cæcinam, Elbium Maurum, Arcintem Petronium, Cranum Maffum, Titum Aulicum, Aulum Moriconium Aulum Flaccum. Lucium Arclarium, Lucium Velium, Ancum Cæcinam, Alium Dorium, Inum Pavium, Hercunum Maurum Prosperum Archium & ante alios Pro-

sperum Fesulanum. Quos auctores si non ab Inghiramo, saltem ab illo, qui latitare voluit sub nomine Prosperi Fesulani, minus auspicato confusos esse, qui vis, qui modo aliquanto diligentius eosdem excutere voluerit, mox animadvertere potest.

PROSPER v. Dysidæus.

(2229) PROSPER GRATIANUS cujus prodiit Losci anno 1586. 8vo. Instrumentum Doctrinarum Aristotelicum in Usum Christianarum Scholarum, exemplis Theologis lastratum, celare videtur Calovio & Franzio apud Sandium Biblioth. Antitrinitiar. p. 72. Faustum SOCINUM. At Sandius ipse, an Socini hic fœtus sit, jure sibi dubitandum putat (a)

(a) Sandius! Biblioth. Antitrinit pag. 72.

Item inter opera Francisci Junii, cum ejusdem refutatione. Opus hoc Socino tribuunt Frantzius & Calovius contra Crellium §. 476. Ipse tamen Socinus non meminit ejus, in dicta epistola ad Morstinium & non immerito potest dubitari an ipsius sit fœtus.

PROTOSYNCELLUS v. Gregorius.

(2230) PROVINCIALIS SOLITARI nomine Vitam Francisci Galaup de Chastuel Aquensi edidit AUGERIUS. Teiffier, Catalog. Auctorum & Bibliothecar. p. 33.

(2231) PRUDENTIO adscriptum Enchiridion utriusq; Testamenti, AMOENO ex Mss. anti quo Argentoratensi, 7o. Scharidius apud Possen Tom. 1. appar. sacr. p. 76. tribuere conatur, quæ de re judicia doctorum v. in Amæno.

Quod ejus Poetæ cognomen fuisse ex Barthio docuimus; At Prudentium hunc Christianum Poetam, non Aurelium Clementem Virum consulare, nec Tricassinum illum Episcopum, sed Præceptorem Walafridi Strabi Abbatis Augiensis fuisse ab ipso Walafrido doctus ait Goldastus Notis in Columbanum p. 87. indicante Symbola Normanniana quæ Poetam non quinto sed Nono post Christum Seculo ex his colligit floruisse. At Qvenssted de Patriis virorum illustrium circa Valentinianum I & Theodosii M. tempora illum collocat p. 26.

PSELLUS v. Michael.

(2232) Claudii PTOLEMÆI Alexandrini Centiloquium, sive ut ab ipso Ptolemæo inscribitur ὁναρπὸς τῶν βιβλίων HERMETI TRIRMEGISTO perperam adscriptum, eidem restituitur à Lambecio Commentar. de Bibliotheca Cæsarea lib. VI. pag. 89. citante ad suffragium Vossium de Scientiis Mathematicis cap. 37. §. 9. & 10. cujus verba legenda curiosis.

II. Eidem Ptolemæo, qui Geographiam scripsit ἑξάγεστος quoque a Barocio ALII PTOLEMÆO attributum vindicat cum Ricciolo! in dicta epistola, subjuncta Deckher. de scriptis Adespota pag. 363.

III. Canonem Ptolemaicum a Ravio Furdam. Chronol. col. 29. BROSIO assignatum à Gale

à Calovio; Discuss. Chronol. Ravius p. 34. Auctori suo restituit indicante *Symbola Normanniana*.

PUBLIUS v. *Licinius*,

v. *Staius*.

(2233) PUCCIUS *Franciscus*; F. FILIDINUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 590.

(2233. a) PUCHESANI, *Charisi* nomine se *Diatriben Anti-Maresianam* edidisse, ipse refert Caspar HEUNISCHIUS Comm. Apocal. in Cant. Gantic. pag. 379. & *anagrammatismus* ostendit. Titulum totum *Baillet* d' Anti Tom. I. pag. 351. ita recitat: *Charisi, Puchesani Diatribe Anti-Maresiana, super questione an Reformati per Infrum. Pacis declarati sint socii August. Confessionis?* Anno 1677. Je suis persuadé, addit, que *Charisius Puchesanus* n'est une masque, sous lequel aura voulu se cacher l' Auteur, qui a écrit cet ouvrage, contre des *Marais*. Larvam recte vidit sed non detrahit. *Symbola* est *Diecmanniana*.

(2234) PUERONI de *Cremona* *Dominic. Dom* MINUTOLI de *Lucques*. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 590.

(2235) *Johannis* PURVÆI nomine in Germania anno 1528. editi *Commentarii in Apocalypsin* sed sine nomine Auctoris, *Johanni* WICLEFO Anglo adscribuntur à *Gerhardo* apud *Deckberrum* de scriptis *Adespotis* pag. 105. At sub *Purusi* nomine tanquam *Genuinum* *Commentarium* hunc citat *Baleus* de scriptoribus Angliæ fol. 181. qui ceteroquin 155. seqq. numerosissimum *Scriptorum* *Wiclefianorum* catalogum affert. *Pitfeus* utriusque *Scriptoris* plane nullam mentionem anjicit.

PYRAME v. *Candole*.

(2236) PYRARD DE LAVAL, *Francois*; *Jerome* BIGNON. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 590.

PYTAGORAS v. *Pæon*.

(2237) PYTHAGORAS *Philosophus* *Samius*, multorum *Scriptorum* olim Auctor creditus est; eis, qui Sectæ ejus affectæ fuerunt, scripta sua *Pythagoræ* supponentibus, propria subtrahentes, ut loquitur *Gale* in notis ad *Jamblichum* pag. 183. (a) Et

I. Quidem *Aurea Carmina* sub ejus nomine à *Pythagoreis* falso venditata, monet *Lambecius* *Commentar. de Bibliotheca Cæsarea*, lib. VII. pag. 133. (b) Quorum verum Auctorem *Joan. Picus* in *Proœmio* *Heptapli*, indicante *Symbola Raauschianam* *Frisiusq.* *Biblioth. Gesner.* asserit esse *PHILOLAUM*, quem *PYTHOLAUM* scribit *Ravius*, in notis ad eum *MStis*, indicante *Symbola Normanniana*, *Philolacum* autem *Ludovicus*

*Vives* de causis *Corruptar. Artium* lib. I. Ad *LYSIDEM* autem *Tarentinum* referre videtur *Diogenes Laertius* lib. VIII. in *Vita* *Pythagoræ* p. 492. (c) & cum eo *Menagius* in notis ad hunc locum *Segm. 7. p. 350. (d)* inclinat. *Qui* &

II. MORALIUM PYTHAGORÆ DOGMATUM multa accepta referenda esse *THEMISTOCLEÆ*, quam *Alii* sororem *Pythagoræ*; *alii* Sacerdotem *Apollinis Delphici* faciunt, notant: *Laertius* sc. p. 493. & *Menagius* p. cit. (e) & (f)

III. *Sacri Sermonis nomine* liber, à *Laertio* loc. cit. *Pythagoræ* ab aliis *CERCOPÆ* *Pythagoræ* attribuitur ut notat *Menagius*. Huic diversus est hic liber ab illo, qui *ARIGNOTE*, discipulæ aut filix *Pythagoræ* ejusdem esse argumenti fertur: vocato in testimonium *Diodoro* *Siculo*, sed maxime invito ut notat *Olearius junior* dissertatione ad dialogum *Leonis Allatii* de *Scriptis* *Socratis* §. II. qui eo fere inclinatur, ut *Diversos* hos sermones alterum, (*Pythagoræ*) metro, alterum (*Arignotes*) autem prosa conscriptos asserat (g) utrosque tamen à *Pythagoricis* confictos.

IV. Aliqua *Pythagoræ* inscripta esse, quæ Auctorem habeant *ASTONEM* *Crötoniatem* *Laertius* p. 492. qui &

V. *Mysticum Sermonem* *HIPPASI* credi asserit. (h)

(a) *Gale* in notis ad *Jamblichum* pag. 183.

*Imitati sunt hoc* *Pythagoræi*. *Omnia sua inventa* *Pythagoræ* nomine insigniebant, sua subtrahentes. Atque hinc quoque evenit, ut olim multa tanquam à *Pythagora* scripta circumferrentur; cum tamen *Hieronimus*, *Lucianus*, aliique testes idonei eum nihil omnino scripsisse affirmant.

(b) *Petri Lambecii* *Commentar. de Biblioth. Cæs.* *Liber VII. p. 133.*

*Interim facere non possum, quin nunc obiter singularem aliquem istius Commentarii locum, paginâ 230. jam memoratæ editionis Carterianæ, ubi Hierocles expresse non Pythagoram, sed Pythagoreum aliquem Aureorum illorum versuum auctorem esse affirmat, inveterato mendo liberem. Legitur ibi vulgò hoc modo: Παράδοτον ἡ τέτων πρώσις τοῖς Πυθαγορείοις αὐτῶν ἔκ Πυθαγόρα, ὃν καὶ νῦν ἐΠΟΜΕΝΟΣ ὁ τῶν ἐΠῶΝ τοῦτων συγγραφεύς, ὅτι τῆ ἀρετῆς ἢ πλειώσις πρὸς τὴν τῆ ἀληθείας ἐλαμψῶν ἡμᾶς ἀνάξει. Ubi recte quidem Carterius animadvertit, Sententiam claudicare, ideoque post vocem συγγραφεύς existimat deesse verbum Φησὶν, totumque illum locum sic vertit: Est autem istorum tradita Pythagoreis per Pythagoram ipsum cognitio, quem insecutus, qui versus istos conscripsit, virtutis perfectionem, ad splendorem veritatis nos esse perducturam significat. Sed haud opus est verbo illo Φησὶν utpote cum ex præstantissimo hoc Codice manuscripto Cæsareo certo constet, pro ὃν καὶ νῦν ἐΠΟΜΕΝΟΣ legendum esse ὃν καὶ νῦν ἐΠΟΜΝΥΤΑΙ ita ut verus*

fit sensus: per quem (Scilicet Pythagoram) nunc etiam is qui Versus hosce conscripsit, jurat, (sive juramento confirmat,) quod virtutis perfectio ad veritatis splendorem nos sit perductura.

(bb) Symbola Rauschiana.

Pythagoræ Aurea Carmina quæ circumferuntur Pythagoræ non esse, sed Philolai, statuit Jo. Picus Mirandul. in proæm. Heptaplî: Rationem affert, Quia, inquit Pythagoras silentii magister factus, nec ipse quicquam literis mandavit, præter — — — — —

(c) Laertius Lib. VIII. p. 492.

Quod autem nomine Pythagoræ legitur Lysidis Tarentini Pythagorici est, quicum Thebas profugisset, Epaminondæ Præceptor fuit.

(d) Menage ad præced. locum pag.

350.

Aurea Carmina videtur significare. Aliter tamen existimasse videtur Suidas, qui, postquam hæc Laertii verba τὸ Ἰ Φερύβρον Sc. retulit, addit, τινὲς Ἰ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χροσῶ Ἐπη. Cujus autem auctoris sint Aurea illa Carmina, incertum est. Certe Pythagoræ non esse constat: quâ de re legendus Theodorus Marcilius in Commentario ad illa Carmina. Lysida Thebis vixisse, ibique Epaminondæ Magistrum fuisse, scribit etiam Porphyrius: ὁ Λύσις ἐν Ἑλλάδι ὠκῆσεν, Ἐπαιμινόνδα τε συγγέρονε ἔ διδάσκαλῶ γέρονε. Et Jamblichus: qui addit, ab Epaminonda patrem fuisse appellatum.

(e) Diogenes Laertius Lib. VIII. Segm.

8. pag. 492. 493.

Ait autem Ὁ Aristoxenus, complura moralium dogmatum accepisse Pythagoram à Themistoclea Delphis.

(f) Menage ad præced. locum p. 351.

Malim cum Aldrobandino, τῆς ἐν Δελφοῖς: „hoc est, quæ Sacerdos fuit Apollinis apud Delphos, quem ad modum infra in hac ipsa Vita „legitur ὁ δ' αὐτὸς Φησιν (Sermo est de eodem Aristoxeno) ὡς περιέρηται καὶ τὰ δόγματα λαβεῖν αὐτὸν ὡδὴ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας: quam quam „ibi Casaubonus, ex hoc loco, ἡ ἀδελφῆς re- „ponit: accusans incogitantiam Ambrosium, Diogenis Laertii Interpretem, qui receptam lectionem sequutus sit. Etiam Scaliger ad Oram libri τῆς ἀδελφῆς legendum adnotaverat: &c. „Credibilis igitur est Pythagoram Decreta sua „ad Apollinis Sacerdotem, cum id magnam auctoritatem faceret, quam ad sororem suam, „quod auctoritatem nullam fecisset, retulisse. „Deinde, si tam doctam atque eruditam sororem „habuisset Pythagoras ut ad eam dogmata ejus „referri verosimiliter potuissent, nemo illius „non meminisset.

(g) M. Gottefridus Olearius Dissertat. ad Dialogum Leonis Allatii de Scriptis Socratis §. II.

Sed ut ad ἱερὸν λόγον, de quo sermonem „instituire cæpimus, redeamus, fuere alii, qui „Arignote, quam filiam nonnulli alii μαθήτρια „Pythagoræ faciunt, eum tribuerent, ut ex Sui-

da discimus, ut adeo nulla constans de autore, hujus operis extet traditio. Sane absolute & sine autoris nomine a Veteribus id allegatum fuisse, tum ex Jamblichi & Clementis Alexandri, tum Procli quoque ad Euclidem loco & aliis mihi colligere posse videor, quem cum Pythagoricæ disciplinæ mysteriis, ipsius Pythagoræ nomine evulgatis, refertissimum posterioris ævi homines viderent, autorem, vel ipsum Pythagoram esse crediderunt, vel aliquem ex Pythagoricis, prout nimirum cujusque ingenium ferret. Mirum autem, doctiss. Menagium, Diodori Siculi quoque suffragio ἱερὸν λόγον Pythagoræ vindicare. Audiamus ipsum, ut eo certius de mente ejus judicium feramus. Φασι δὲ, inquit, Πυθαγόραν καὶ τὸν ἱερὸν λόγον καὶ τὰ κατὰ γένω μετρίαν θεωρήματα καὶ τὰ περὶ τῶν ἀριθμῶν, ἐτι ἢ πλεονεξίας εἰς πᾶν ζῶον ψυχῆς μεταβολῶν μαθεῖν παρ' Αἰγυπτίων. Quid hæc, quæso, aliud sibi volunt, quam Pythagoram eam doctrinam, quam ἱερὸν λόγον vocabant Pythagorici (namque ἱερὸν λόγον eundem esse, quem τὸν περὶ Θεῶν λόγον ex Jamblichio discimus,) vel quam, si mavis, alius quis eorum libro hujus tituli complexus fuerat, [ipsum enim Pythagoram id fecisse ne fidiculis, quidem ex Diodoro extorqueas,] ab Ægyptiis, didicisse, pariter ac Geometricas doctrinas, & illas, quæ ad numeros & animarum transmissionem pertinent? Et num quæso pari jure, ex illo loco colligi non posset Geometrica theoremata, aliaque ad numeros spectantia eum scripsisse? quod tamen factum esse, nemo, ex illo Diodori loco probare hætenus ausus, fuit. Desinerem de ἱερῷ λόγῳ verba facere, nisi nova quædam causa exoriretur, quæ dubiam, apud me reddit traditionis, de Pythagora autore illius operis, fidem. Si rectè enim inter se Laertium & Jamblichum contendo, geminum opus sub hoc nomine profutisse ut existimem ferre, adducor. Metro namque adstrictum fuisse ἱερὸν λόγον, quem Laertius allegat, ex initio ejus, quod nobis ipse Laertius conservavit, abunde patescit; at alia fuit illius ratio, qui Jamblichus memoratur, ut ex fragmento inde allegato liquidum evadit. Liceat illud quoque hic adducere, ut simul obiter hunc etiam locum emendemus. Περὶ Θεῶν Πυθαγόρας

[Sic lego pro πυθαγόρα]

τῷ Μνησίρχῳ τὸ ἐξέμαρτον ὄργανοις

[Arceria editio habet ὄργανοις]

ἐν Λιβήθροις, τοῖς Θρακίοις, Αἰγλαο Φάμω πλέτα,

[Sic pro πλέτα, quod editum est, legendam putarem]

μετὰ δόντῳ.

(h) Diogenes Laertius Lib. VIII. Segm. 8. pag. 492.

Quintum Helothalem Epicharmi Coi patrem. Sextum Crotonem, & alios. Porro mysticum sermonem ajunt Hippasi fuisse, qui in injuriam Pythagoræ scripsit.

(2238) Theophili PYTONILLI nomine, quod editum est Florent. 1667. in 12mo Enchiridium Sacrum, postmodum præfixo veri Auctoris Hippolyti TONELLI nomine recusum esse Venetiis

metiis docet nos *Leti Italia Regnante* Part. III. lib. 4to p. 417. cujus integrum Textum sub lit. a) conspiciendum damus.

(a) *Leti Italia Regnante* Part. III. lib. 4to. p. 417.

Ipolito Tonelli. *E Cumto della Chiesa Cathedrali, e molto intelligente, si di Riti, come di materie Morali. Hà dato fuora.*

*Sacrum Enchiridium ea, quæ ad Sacrificium Missæ spectant, ob oculos ponens, Rubricas Missæ privatæ lucidans, de Celebratione coram SS. Sacramento, de Eiusdem Expositione, & Depositione, & de Cultu SS.*

*Cruci exhibendo pertractans. Denique coronat Opus Decretum S. D. N. Alexandri VII. plures opiniones tanquam scandalosas damnantis. Auctore Theophilo Pytonillo Congr. Jesu Saluat. Presbytero. Florentiæ ex typographia sub signo Stella 1665. in 12.*

*È stato il detto Libretto ristampato molte volte, in Venezia, come anche in Milano, ed in altri luoghi, & per lo più col proprio nome del Sig. Tonelli. In principio di esso si leggono diverse composizioni in sua lode. Francesco Verde, nel suo libro intorno all'opinioni proibite, lo cita più volte, chiamandolo dottissimo, benchè in qualche cosa sia di contraria opinione.*

## Q.

(2239.)



QUIERBERUS *cosme* RUGERI ouè ROGER, dit l'Abbè de S. MAHÉ. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 590.*

(2240) QVERCETANUS, *Josephus: N. DE LA VIOLETTE. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 590.*

(2241) Andreas QVERCETUS, item de QUERCU, idem est, qui *Andreas du CHESNE, ve CHENIUS, Gallico nomine latine tantum reddito. v. Phil. Labb. Bibl. Bibliothecar. p. 5.*

(2242) QVERCU, *Leodegarius à: Adriæ TURNEBÈ. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 590. Edidit animadversiones in Lullianos Petri fami commentarios. Est ille, Adrianus Turnebus inter cujus opera filius postea tomo primo edit. Sub eodem nomine etiam edidit Responsonem ad Audomari Talæi admonitionem quæ quoque a filio sub nomine patris eodem tomo edita est. Est aliàs verus non personatus auctor Leodegarius à Quercu, qui Turnebi operum Tom. 3. patet, ubi exhibetur ista parentatio.*

QUEVEDO *v. Philander von Sitewald.*

(2243) *Benedetto Carlo* QUINTERO, *vero nomine est HYACINTHUS CAROLUS QUINTERO, qui sub priori nomine publicavit: El templo de la Eloquencia Castellana, ut monet Nicolaus Antonius Biblioth. Hispan. p. 465. col. b. & ex illo Vifera Alzata Pentecostes num. V. p. 99. (a) Misce verbis. V. BENEDETTO CARLO QUINTERO de Chierici Regolari Minori El templo de la Eloquenza Castellana. In Salamanca, presso Roderico Caluo M. DC. XXIX, 4.*

*Il suo vero nome è Giacinto Carlo Quintero, Veggasi la Biblioteca Hispana del Cavalier D. Nicolam Antonio p. 465.*

(2244) M. Fabii QVINCTILIANI *declamationibus, insertas esse quasdam POSTHUMII Junioris, auctor est Trebellius Pollio in triginta tyrannis cap. 4. v. Jo. Marianum. lib. 4. annal.*

*Hispan. cap. 10. & Valer. Andr. Taxandrum de scriptoribus Hispan. pag. 83. Eiusdem aliquas etiam Declamationes M. FLORO adscribi, ex membranis antiquis, Jacobus Duratus refert. lib. 2. var. lect. c. 17. apud eundem.*

*Addit Barthium Comment. ad Stat. Thebaid. 3. vers. 514. Symbola Rauschiana: Fabricius autem in Bibliotheca sua Latina, pag. 97. distinguit Declamationes, quæ Quintiliani nomine vulgò censentur, in breviores, & longiores quas diversorum esse Auctorum contendit. Ex longioribus aliquas FLORO alias POSTHUMIO quoque inscribi observat. Breviores autem nu. CXLV. ab aliquibus QVINTILIANO PATRI attributas ipse Eiusdem AVO eribere mavult. p. 96. 97. (a) vide & Miræum Biblioth. Eccles. p. 275. qui declamationem de Cæco Contra Novercam falso Quintiliano inscribi notat. (aa)*

II. *Dialogum de corrupta Eloquentia QVINTILIANO ab aliis, ab aliis TACITO adscriptum notat Fabricius loc. cit. pag. 89. & 116. (b) Ipse Quintiliano Institutionum Auctori tribuit. Eadem Hanckii de Scriptoribus Romanis Part. I. cap. VII. pag. 49. sententia est.*

*Qui Quintiliano quam Tacito, cum eruditioribus ut verba ejus sunt, adscribere mavult. (c) plura vide infra in Tacito. Ceterum quod Menagiana tom. II. pag. 96. observant Exemplum illud Quintiliani Operum, quod tempore Basileensis Concilii ibi inventum est, solum esse quod hactenus visum sit, à Poggio editum, ut prolixè idem Menagius docet in Anti Bailleto cap. XII. videtur displicere Fabricio Biblioth. Latin. p. 96. alios antiquos Codices MStos memoranti. (d)*

(a) *Fabricius Biblioth. Latin. pag. 96. 97.*

*Præterea Quintiliani nomine feruntur argumenti ficti breviores declamationes CXL. quæ ex CCC-LXXXVIII. superesse dicuntur. Harum CXXXVI. primas edidit Tadeus Ugoletus Parmensis, & Petrus Aerodius. Paris. 1563. 4. Novem reliquas cæteris ex MS. emendatis addidit P. Pithæus. Heidelberg. 1594. 8. ap. Commelinum. Has quidam suspicatur esse Quintiliani Patris, cujus meminit filius Lib. 9. Inst. Orat. cap. 3. Verum cum Quintiliani declamatoris mentio quoque fiat ap. M. Annæum Senecam patrem proem. libri 10. controvers. & controversia 4. ejusdem libri, non minus eorum placet sententia, quæ eas avo hujusce Quintiliani adscribere malunt.*

At XIX. illæ declamationes longiores, quæ & ipse Quintiliano inscribuntur vulgo, ac Rhetoricis Fabii libris in quibusd. editionibus subjici solent, neque ejus sunt qui declamationes alteras fecit, (nihil enim simile) neque illius qui Institutiones Oratorias scripsit, cui eas Erasmus quoque abjudicat in Ciceroniano suo, & merito; quandoquidem, ut monuit Lud. Vives lib. 4. de corruptis disciplinis, plane aliæ sunt a Fabii præceptis, & tales, ut contra istiusmodi potissimum invehatur: Imo multo ante Erasmum & Vivem Philelphus Epistola ad Job. Tuscanellam vehementissime eas perstrinxit. Addè quod in codd. quibusdam MSS. M. Floro tribuantur, ac a nonnullis esse credantur Posthumii junioris, „unius é triginta tyrannis, de quo ita Trebellius Pollio: „Fuit autem Posthumius, quod solum memoratu dignum est ita in declamationibus disertus, „ut ejus controversiæ Quintiliano dicantur insertæ. Eas quantivis pretii esse judicium est „Barthii lib. 58. Adversar. cap. 14. Nivis sane benignum, ut indicio sunt, quæ diximus.

(aa) Miræus Bibliothecæ Ecclesiasticæ pag. 275.

Parsevaldus Belligenius, Brugæ communem cum Fernando patriam habuit: & cæcus natus, Lutetiæ similiter anno millesimo tricesimo professor floruit. Utque se ipse consolaretur, Scholia lusit & edidit in Declamationem Quintiliani ut (falso creditur) pro Cæco contra novercam.

(b) Fabricius Bibliothecæ Latinæ pag. 98.

De Oratoribus sive de causis corruptæ Eloquentiæ dialogus, ad justum Fabium, cum Taciti & Quintiliani scriptis sæpissime editus, et si Tacito tribuitur à Pithæo in notis, & T. Faber ad Longinum neque Taciti neque Quintiliani esse putat. Ultrique Quintiliani esse videtur, ejus inquam Quintiliani, cujus institutiones Rhetoricas jam memoravimus uti non modo eidem Pithæo ad fragmenta Ictorum, Lipsio aliisque recte visum est, sed & non ita pridem demonstravit Julianus Pichou dialogum illum illustrans in sua Taciti editione, quam in Delphini usum adornavit.

(c) Hanckius de Scriptoribus rerum Romanar. Part. I. cap VII. p. 49.

M. Valerius Corvinus Messalla præ cæteris suo tempore illustris Orator fuit. Autor orationis, quam vulgus Tacito adscribit, eruditores Quintiliano tribuunt, de Oratorum veterum & recentiorum differentia, seu de corruptæ eloquentiæ causis, cap. XVII. §. I.

(d) Fabricius Bibliothecæ Latinæ pag. 96.

Vide Menagii Anti Bailletum cap. 12. Mabilon. Tom. 1. musei Ital. p. 211. Alii Antiqui codices MSS. Institutionum Quintiliani præter illum à Poggio inventum memorantur à Matthæo Larroquano dans les nouvelles accusations contre Mr. Varillas p. 56.

(2245.) QUINTUS Calaber, cui vulgo inscribuntur Paralipomenon sive Prætermissorum ab Homero libri XIV. & sub cujus nomine etiam citantur a Friso Biblioth. Gesnerian. p. 713. Idem

censetur Rhodmano apud Quensted. de Patrii Viror. Illustr. pag. 481. 482. cum Cointo Smyrnæo, nomine ab Italis depravato, quod poëta hoc à Cardinale Bessarione in Calabria inventum fuerit. (a)

(a) Quensted de Patrii Viror. Illustr. pag. 481. 482.

Smyrnæ in hunc Orbem devolutum esse cum vir doctis existimo Cointum, Homeri felicissimum imitorem, ejusq; Iliados continuatorem, qui inde Smyrnæus dicitur, vulgo vero Quintus Calaber, quæ Latinus non Græcus natione fuerit. Inditum autem ipsi hoc nomen est ab Italiæ inferioris regione, in qua Bessarion Cardinalis (unus ex Literatura Græca instauratoribus per Italiam) poëma Cointi Smyrnæi reper depositum in templo D. Nicolai extra Hydruntem, martimum Calabria oppidum: ut est in Vita Coluthi, Poët. Hæc prolixius proponit & probat Græciæ vindicanda in Germania natus Laurent. Rhodomanus in dissertatione ad Stud. Lector. præmissa supplemento Homeri Cointo concinnato. Rhodmano dicam scripsit Claudius Dausquejus, ejusque sententiam falsitatis accusat in Adnotamentis in jam dicta Q. Calabri Paralipomenon qua de re disputationem in præsentem omitto. Certe Smyrnæa tellus aluit Cointum, nam lib. XII. v. 307. ipse se Musarum ovibus pascendis Smyrnæ operam dedisse profitetur:

Sed manet ignotum quo tempore degerat avum,  
Et qua stirpe factus, qua functus morte quiescat.

Floruisse tamen virum sub Monarchia Romana jam maximam orbis terrarum partem ditione sua complexam conjicit iam laudatus Laur. Rhodomanus loco citato. Scripsit autem Cointus suavissimo Orationis genere Paralipomenon, sive prætermissorum ab Homero libros XIV.

(2245. a) QUINTI HORATIANI nomine circumferri scripta Theodori PRISCIANI notat Neander Natalit. Medicinæ p. 96. sed hunc su præ OCTAVIANUM HORATIANUM dici monuimus.

(2246) QUINTIL HORATIEN: Charles FONTAINES: Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 590.

QUINTINUS v. Leodigarius.

QUINTUS Julius v. Hilarius.

(2247) Antonius QUIRINGUS quomodo sit Scipion Herrico, v. supra in AQUILINIO, ex Visiera Alzata Villani.

(2248.) QVIRINI Pegei nomine, prodiit Ars Apophtegmatice, Das ist / Kunst-Quelle denckwürdiger Lehr-Sprüchen und ergötzlicher Hof-Neden in 3000. Exempeln/aus allerhand Sprachen/2c. angewiesen / und mit 30. Scherz-Schreiben vermehret. 1655. in 8. cujus libro primo, ex octo locis diale-



dialecticis petendi occasionem sententiosæ & argutæ locutionis docet auctor, ac deinde exemplis probat. Accessit deinde *Artis Apophthegmaticæ Continuatio*, Fortgeleitete Kunst: Quelle dence würdiger Lehr-Sprüchen/ze. in 3000. Exempeln angewiesen/ und mit einer Zugabe 20. besonderer neuer Obschriefften vermehrt/ Nürnberg 1656. 8. Eos libros esse *Georgii Philippi HARSDORFFER*, Patricii Norici, docet *Dn. Geisler*. dec. 2. num. 7. Itemque *Georgii Neumarck Palmbaums* c. 12.

*Witten*. Diar. Biograph. anno 1658. & *Weilius* præfat. in Poesin suam Hodiernorum Politicorum sive de argutis inscriptionibus, sub finem & in opere ipso lib. 1. c. IV. n. XII. p. 395.

QUIRINUS v. *Refrigeratorius*.

(2249.) QUIRINI *Reuteri* librum de *S. Cæna* esse potius *Casparis PEUCERI*, asserit *Wolfius Tom. II. Memorab. pag. 956.* cui adde *Symbolum Mastrichtianam* hanc:

QUIRINUS REUTERUS.

Scriptit *refutationem Epistolarum Rodingeri & Monavii*, de prognosticis Cometarum, an sit illa DUDITHII dubitat *Voetius* de prognosticis Cometarum. Cap. ult. p. ult. 94. med.

(2250.) Joannis QVISTORPII, Junioris, D. Rostochii, edita *Pia desideria* 1663. ex observationibus cordatissimi Parentis eidem cognominis, adornata fuisse, Inclyta Facultas Theologica Rostochiensis in præfatione illius scripti testatur; id quod annotat etiam *Theophil. Spizelius* Templi honoris pag. 202. optans illa desideria in consuetudinem & effectum deduci.

\* \* \* \* \*

R.



ABANUS v. *Maurus*.

----- v. *Saavedra*.

RABBINI v. *Amstelodamenses*.

(2251.) RABIA: ELIEZER FILS DE JOSE GALILEEN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

(2252.) RABUS, *Ludovicus*: L. GYN-CER où GYNZER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

RABIN v. *Benoni*.

(2253.) Cætus RACCOVIENSIS adversus *Jacobum Palæologum* de Magistratu Politico scriptum Auctorem habet *Gregorium* aut *Georgium*, utroque enim modo scribitur, PAULLUM: ut ex *Hornbec. Appar. Socin. 30. 57.* docet *Symbola Normanniana*, quæ ex eod. *Hornbec. loco pag. 3. & dotting. Bibl. 383.* addit *Racoviensem cætum* ponit pro CRACOVIENSI.

*Pro Racoviensibus responsio ad Palæologum* pro suo gnoscutur à *Fausto SOCINO*, in epistola ad *Chriophorum Morfinium* anno 1595. 3. Febr. ut inditium facit *Sandii Bibliotheca Antitriniar. pag. 65.* Confirmantem hoc citat *Symbola Normanniana doornbec. Appar. Socin. 30. 57.*

(2254.) RACH où RAH: CHASDAI où CHASDA de *Babylone*. *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 591.

(2255.) RACEMIUS: *Francois* DE LA

MOTTE LE VAYER. *Baillet* liste des Aut. deguisez p. 591.

(2256.) RADAK: *David* KIMHI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

RÆMUNDUS v. *supra Florimundus*.

(2257.) RAG: GAMALIEL ET GERSOM, v. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 592.

(2258.) Hieronymus RAGAZONUS, est *Carolus SIGONIUS* v. *Rhod. n. 21.*

XXI. Scav. 47.

*Hieronymi RAGAZONI* Comment. in *Epist. Familiares* AO. 1555. ex officina *Aldi Manutii* per, Paulum Manutium excusi, quibus quo tempo, re quæque Epistola scripta sit: indicatur, id, quod etiam *P. Manutius* postea ex eo mutuatus, in suam editionem transtulit. *Caroli SIGONII*, hujus vitam & scripta enarrantes Itali vernacula, sua *Grassi & Ghilini*, nullam ullius horum Pseudonymorum scriptorum mentionem faciunt, Videatur *Lorenzo Grassi* in *Elogiis Litteratorum*, Italice Venet. 1666. in 4. editis parte 1. pag. 151. *Girolamo Ghilini* *Theatri litteratorum* Italicæ part. 2. pag. 56. *Henricus Ernstius* tamen, *Observationum variar. lib. 2. c. 36.* de omnibus, hisce tribus libris testimonium perhibet, quod, *Sigonio* debeantur, addens librum de *Senatu Romano* antiquitatis studiosis valde commendandum: *Ragazonii* vero nomine edita in *Cicero*, nem frustra *Paulo Manutio* hæctenus à viris doctis assignata esse. *Starovolscius* in *vita Jo. Samosci* centuriæ suæ n. 19. pag. 39. ipsi huic, magno *Exercitium Generali*, & *Polonici*, Regni

„Regni Cancellario librum de Senatu Romano tribuit, cum alio de perfecto Senatore, sic accurate confecto, ut ad veterum etiam scriptorum laudem perveniret. Scavenius rationem furti Sigonio facti notat, quod auditoribus ea scripta dederit. Exstat vita & obitus ejusdem *Samoscy* descripta per Adamum Bursium & Simonidis Pœmatis ex Bibl. Joach Morfi Lugd. Bat. 1612. in 8. publicatis, subjuncta cujus pag. 79. reliqua ejus scripta laudantur, at hocce de Magistratu Romano silentio præteritur.

Carolo Sigonio etiam tribuit Commentarios hos *Teiffier*. Tom. II. des Eloges des hommes savans p. 47. addens illos à quibusdam P. Manutio esse adscriptos, inter quos est Theod. Adam. Siberus Tom. II. Oper. p. 458. (a) citante *Symbola Rauschiana*.

(a) *Symbola Rauschiana*.

Manutio adscribit Theod. Adam. Siberus T. II. Oper. p. 458. Epist. *Illud abs te in presentia quero, quis ille Ragazonius fuerit. Equidem, ne quid dissimulem, nomen hoc non sine causa in suppositiis habeo, & sub eo ipsum Manutium arbitror latere, cujus etiam ex officina A. 1555. liber primum prodit. Quod quo magis credam, stilus facit, qui Manutiano stilo, tanquam lac aut orum aliquod, simillimus est. Caselius noster Sigonium arbitratur. Quem ego Symbolam contulisse, facile credo: totum volumen ita confecisse (Sigoneitas, ut ille ait, obstat) non credo.*

(2259.) *Cintio RAGGILLI* anagrammatico involucre tegit *Giacinto GRILLI*, ut docet la *Visiera Alzata* Pentecostes num. VIII. p. 101. 102. hic adjecta.

VIII. *CINTIO RAGGILLI*. Pier Francesco Minozzi Cigno sublimè delle Chio-me, a p. 23. d'una lettera à Francesco N. in Siena, furiera del *saggio Poetico Impatienze d'Amore*, fa mentione d'una Apologetica, e concettosa di *Cintio Ragilli*. Questa lettera parmi fuisse scritta al famosissimo Legista, ed eloquentissimo Oratore, e Poeta Pier Francesco Guano Nobile Genouese, da cui intesi esser Anagramma di *Giacinto Grilli*. Fù stampata in 4. ma non mi fouiene dachi, ne doue, vedutala solamente una volta à caso in mostra nella bottega di Teramo Codelasso Libraro in Genoua, quando l'haueua in Canneto.

(2260.) *RAGUSA*, *Hilarius à François MACEDO*. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 591.

(2261.) *Thomæ RAHDINI* personato nomine editum Romæ libellum ab Hieronymo EMSERO contra Lutherum, vide in *Lutheri Oper.* Tom. Jenens. I. fol. 360. f. & fol. 363. & fol. 371. ac alibi passim in refutatione *Emseri*.

(2262.) *RAIMOND*, *Denis*, *Claude GIRARD* & *Noel DE LA LANE*. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 591.

(2263.) *RAL: RESCH LAKIS*. *Baillet* liste p. 591.

(2264.) *RALBAG: LEVI FILS DE GERSON*. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 591.

(2265.) *RAM: MEIR*. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 591.

(2266) *RAMACH: MOISE COHEN*. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 591.

(2267.) *RAMBAM*, est *RABBI MOSES MAIMONIDES* ut indicat *Thomas Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. post N. pag. 93. remittendo ad hunc ubi pag. 423. citat *Animadversiones* τ̄ *Rambam* in Tractatum de Numero Præceptorum.

(2268) *RAMBAN* est *RABBI MOSES BAR NACHMAN* Gerundensis, indicio *Thomæ Hydei* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 93. remittendo nos ad *Mosen Nachmanidem*, ubi tamen nullum sub *Rambani* nomine scriptum allegatur. p. 472. col. a.

(2269.) *RAMBAN: MEIR FILS DE NATHAN*. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 592.

(2270) *Carlo RAMELLO*. Personatum nomen est *FAUSTINI Salemi* Neapolitani qui sub eo edidit Venet. 1621. tractatum de *Beate Virginis Præstantia*, ejusque *Sacratissima Conceptione* docente *Toppio* Biblioth. Neapol. p. 80. (a)

(a) *Toppius* Bibliothec. Neapolit pag. 80.

*Faustino Salerno, Neapolitano, Monaco Cartusiano, Filosofo, e Teologo eminente, fù il vero Autore dell' opera, che v'è in Istampa, sotto nome di Carlo Ramello in Venetia nel 1621.*

De *Beate Virginis præstantia*, ejusque *Sacratissima Conceptione*, & *Sanctificatione*, & quam perinde ejus *Gloria* in *Sancta* refulgeat *Ecclesia*: cui tripartitum *Psalterium* additum est, quo *Christi* & *Mariæ* magna *trophæa* cernuntur. In lucem edita per *V. J. D. Carolum Rameillum*. Venet. an. 1621.

*Come per relatione veridica havuta da' Padri di S. Martino, nel cui Monastero fù anco Procuratore: ovvise, e morì con gran opinione di bontà di vita. Et un Commentario, in Psalmos, che M. S. si conserva in S. Martino di Napoli.*

*RAMIREZ v. de la Piscina.*

(2271) *Laurentii RAMIRESII DE PRADO* nomine quod editum est Antverpiæ in 4. *Pentecontarchon*, seu *Quinquaginta militum dux* sub *Ramiresii* etiam nomine citatum à *Nicolao Antonio* Biblioth. Hispanicæ Tom II. pag. 8. col. a. idem ab aliis *Francisco SANCHEZ DE LAS PROZZAS*, ab aliis *Balthasari DE CESPEDES* adscribi notat eadem Bibl. Hispan. Tom. I. p. 362. (a)

II. *Commentarios RAMIRESII in Martialem & in alios Auctores Animadversiones Præceptorum ejus Francisco SANCHIO assignare mavult Bailletus dans ses Jugemens des Auteurs Tom. II. Part. II. num. 1. pag. 463. (b) v. & de Prado.*

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hisp. Part. I. p. 362.

Pentecontarchon, quod Laurentii Ramirezii Prado editum fuit nomine, interpolatum ab eo tantum, Sancio nostro conscriptum Scioppius existimavit in memoratarum Consultationum secunda; ubi de auctoribus agit lingua Latine. Aliis Author creditur ejus operis Balthasar de Cespedes jam laudatus Sancio gener ac discipulus, Ramirezii Magister. De quo nihil nobis quæret, nec temere derogandum existimamus magno nomini, atq; in aliis æque doctis comperto, quod hujus operis inscriptum est fronti

Hispana hæc — — —

(b) Anonymi Jugemens des Savans sur les principaux Ouvrages des Auteurs 2. Paris. 685. T. 2. Part. 2. N. 1. p. 463.

Il estoit fort jeune quand il donna les Commentaires sur Martial qui luy attirerent les loüanges de Caliger & des autres Scavans; le Pentecontarque diverses notes & observations sur les Auteurs. Mais comme on jugedit que les belles Remarques qu'on y trouve soient au dessus de sa portée on les a attribuées à son Maître le celebre Sanchius des Brusses. C'est pourquoy nous n'en parlerons qu'au Traité des Plagiaires.

RANUTIUS v. Gherus.

- - - v. Gigatus.

- - - v. Higatus.

(2272.) Christophori RANZOVII Equitis Holsati Epistola ad Georgium Calixtum, Profesorem Helmstadiensem, Qua sui ad Ecclesiam catholicam accessus rationes exponit, Romæ anno 1651. Typis Hæredum Ludovici Grignani inavo. Auctorem habet Lucam HOLSTENIUM, indicante Cinelli nella Bibliotheca Volante Scanzia 1. pag. 24. (a) quæ & conjectura est Mollerii pag. ad Historiam Chersonesi Cimbricæ Part. II. pag. 100. nec ipsum Holstenium id diffessum. D. Olao Svebilio Romæ 1655. mense Majo, cum si hanc epistolam donabat, memorat Symbola normanniana.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia pag. 24.

Si crede, che la detta lettera a nome di quel Signor fosse scritta dall' Olstenio, non ostante, che detto Senio venga in essa lodato a 2. & 27. v. si fa menzione alcuni volumi di lettere eruditissime manoscritte de un Card. Sileto.

RAPHAEL v. Fulgofus.

v. Moneta.

*Canticorum Paraphrasis Gemina. Prior Rhyemis latinis, altera Veteri Lingua Francica, cum observationibus Francisci Junii. Amstelodami 1655. Verum non hunc Raphælingium aut RAPHELENGIUM, Editorem esse hujus scripti, sed Paulum MERULAM asserunt Monatliche Unterredungen 1691. pag. 717. (a)*

(a) Monatliche Unterredungen 1691. pag. 717.

Man nennet sonst diesen gelehrten Buchdrucker Raphelengium, wiewol nicht er / sondern Paulus Merula auctor ist von der Edition des Willeramii, die aber Lambecius so sehr von einem MS. der Kaiserlichen Bibliothec zu differiren gefunden / daß er eine neue Edition nöthig zu seyn erachtet wie der Herr Morhof p. 320. erwühnet / und zugleich des Junii Notas lobet / als worinnen viel sonderliche Dinge enthalten wären.

(2273.) RAPITUS Renovatus, Antoine où André PICCIOLO douteux. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 592. Antonii tamen Piccioli Rapiti Renovati Centensis nomine citat Hyde Biblioth. Bodlej. post N. p. 56. de manus inspectione, seu chiromantia libros tres Bergami 1587. in 8.

(2274.) RASBA : SALOMON FILS D'ADRATH. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 592.

(2275) RASBAG. SIMEON FILS DE GAMALIEL. Baillet p. 592.

(2276) RASBAM: SAMUEL FILS DE MEIR. Baillet liste p. 592.

(2277) RASBI : SIMEON FILS DE JOCHAI. Baillet p. 592.

(2278.) RASCH : SALOMON, SIMEON, &c. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 592.

(2279) RASCHAT. SEM TOB, où SCHEM TOF. Baillet p. 592.

(2280) RASCI: SALOMON ISAAKI, plutot, que SALOMON JARHI. Baillet liste des Auteurs deguisez 592.

(2281) RAT : TAM FILS DE MEIR. Baillet liste p. 592.

(2282) RATRAMUS vide Bertramus.

(2283) RATISBONENSIS COLLEGII SOCIETATIS Jesu nomine edidit Jacobus BALDE Jesuita Germanus : Templum Honoris à Romanis conditum, apertum virtute Ferdinandi III. nunc eidem Regi Romanorum coronato descriptum dicatumque à Collegio Ratisbonensi

(2273.) RAPHÆLINGIO editore, ut affert titulus, prodiit Willeramii Abbatis in Canticum

nenſi S. J. Ingolſtadii Typis Georgii Hænlini  
1637. in 8. vide *Sotvel. Biblioth. Scriptor. Soc.*  
*Jefu p. 357.*

RAVENNAS Petrus, v. *Chryſoſtomus.*

RAYMUNDUS Martinus v. *Galatinus.*

(2184) Raphael RAYMUNDUS Co-  
menſis, quomodo cum Condifcipulo *Raphaele*  
*Fulgofio* (de quo *ſupra*) dividerit lectiones Præ-  
ceptoris communis, *Chriſtophori CASTELLIONIS*,  
eaſque publicaverit uterque v. *Cl. Thomafium* de  
plag. litterar. §. 129. Ego nil ſub hoc nomine  
excufum vidiffe memini.

RAYMUNDUS v. *Lullius.*

- - - *de Sabaude.*

(2285) Joſephi RAYNALDI nomine,  
*Franciſcus RAYNALDUS*, Jeſuita Italus, edidit *Lum-*  
*men hominis devicti*, Romæ 1633. in 24. *Alegam-*  
*be p. 131.*

Confirmat eadem *Sotvel Biblioth. Scriptor.*  
*Societ. Jefu p. 246. col. b.*

(2286) William RAYNOLDS nomine  
citantur in Catalogo *Hydeano Bibliothecæ Bod-*  
*lejaniæ* poſt N. pag. 96. col. b.

(I.) *Refutation of Mr. Whitackers Cavils*  
*againſt the annotations of the New Teſtament* Paris.  
1583.

(II.) *Catholick fait conc. Chriffs laſt Supper,*  
*againſt Berengarius and Bruce.* Antvverp. 1593.  
8vo. Addit autem ibidem *Hyde*, Auctorem hunc  
eſſe eundem cum *Guilielmo REGINALDO*, cujus  
nomine idem p. 98. citat *Calvino Turciſmum*, Antvv.  
1597. in 8vo.

(2287) De *Mingo REBULGO*, las Coplas  
num *Joanni MENÆ* an vero *Roderico COTTÆ*  
rectius tribuat, ſollicitus diſquirat *Nicolaus An-*  
*tonius* *Biblioth. Hisp. part. II. pag. 212.* In *Cot-*  
*tam* tamen magis inclinare ipſe videtur. (a)

(a) *Nicolaus Antonius* *Biblioth. Hisp.*  
*part. II. 212.*

*D. Thomas Tamajus de Vargas videtur adjudic-*  
*care Cotæ huic las Coplas de Mingo Rebulgo, Sa-*  
*tyram ſcilicet refricantem ſui ſæculi mores, juxta inſcri-*  
*ptionem Dialogi, de quo ſtatim dicimus, quam Joannes*  
*Mariana Ferdinando Perez del Pulgar, qui ei notas fe-*  
*cit, lib. XXIII. cap. XVI. Hiſtoriæ Hiſpanæ adſcribit.*  
*Alii hanc Joannem Menam habuiſſe auctorem non te-*  
*mere ſuſpicantur.* *Dialogo entre el Amor y un*  
*Cavallero viejo: quem vidimus editum Medina cam-*  
*pi apud Franciſcum del Canto 1569 in 16. cum hac inſcri-*  
*ptione. Dialogo &c. becho por el famoso autor*  
*Rodrigo Cota & Tjo natural de Toledo, & qual*  
*compuſo la Egloga que dizen de Mingo Rebulgo y el primer*  
*autor de Celeftina que algunos falſamente atribuien a Ju-*  
*an de Mena. Quam notam ſi admittimus, tribuamus*  
*noſtro erit opus.* — — — — —

— — — — — *Las Coplas de Mingo Rebulgo.*

RECARED v. *Simeon.*

(2288) *Marcia RECHLINGEN. Diſſerta-*  
*tio Politica de Univerſali Monarchia ad Taciti Hiſt.*  
*Lib. LXXIV.* Argent. 1625. & 1631. *Jobanni*  
*FREINSHEMIO* adſcribitur in *Indice Bibliothecæ*  
*Oxenſtierniæ* indicante *Symbola Normanniana.*

REDIVIVUS v. *Menippus.*

(2289) REFRIGERATORIUS. *Quirinus*  
*KUHLMAN. Baillet liſte des Auteurs deguiſez*  
*p. 592.*

(2290) *Adrianus REGENWOLSCIUS*, cu-  
jus *Systema Hiſtorico-Chronologicum Eccleſiarum Sclavo-*  
*nicarum Ultrajecti* An. 1652. in 4to prodiit, nor-  
eſt alius quam *Andreas WENGERSCIUS, JU-*  
*NIOR*, Polonus, qui idem opus reviſum ac au-  
ctum ſub titulo *Sclavonia Reformatæ IV.* libris com-  
præhenſæ Amſtelodami 1679. in 4to denuo  
publicavit. Idque publice jam monuit *Sluterus*  
*Propylæi Hiſtor. Chriſt. p. 99. 100.* editionis no-  
viſſimæ in 4. Adde *Moller. Homonymoſcopia*  
*p. 102.* *Excellmus Syndicus von Maſtricht* addit  
*Andreas Regens Volſcius* dedit ao. 1651. ex biblio-  
polio *Joh a Waesbergæ Ultrajecti hiſtoriæ Eccle-*  
*ſiaſtica Eccleſiarum Sclavonicarum lib. 4. in*  
*quarto* qui poſtea anno 1679. ex eodem biblio-  
polio prodierunt mutato tantum titulo, & adje-  
cta appendice ſub nomine, credo, vero *An-*  
*dreæ Wengerſcii*, quod factum credo, quia  
primo prodeunte libro, auctor vivebat, qui po-  
ſtea mortuus erat, ideoque bibliopolæ nomen  
verum præfixerunt.

(2291) *Wilhelmi REGINALDI Calvin*  
*Turciſmus*, hoc eſt, *Calvinanæ perfidiæ cum Mahome-*  
*tana collatio*, facta libris 4. Antvv. 1596. in 8. &  
1610. item Colon. 1602. quod ſit *Guilielmi GIFF-*  
*FORDI*, docet *Scaven. num. 76.* de quo vide *infra*  
ad nomen *Roffæi*. Huic ſcripto oppoſuerunt *Re-*  
*formati de Turco Papismo, ſubrum unum, cui adjunct*  
*ſunt de Turco Papiſtarum calumniis, adverſus Guiliel-*  
*mi Giffordi volumen contumelioſiſſimum, quod ille Cal-*  
*vino-Turciſmum inſcripſit, libri 4.* Londini 1605. in 8  
unde publice jam patuit auctor, quem *Nebulonem*  
vocat in ſicta ſua *Juditha Eberhard à Weibe*, ſub  
perſona *Mirabilis de bona Caſa p. 35. v. Voet. p. 190. &*  
191. *Diſp. de Atheiſmo.*

Et *GIFFORDIO* quidem adjudicavit et  
iam *Deckber. de Scriptis Adespoſtis pag. 152. &*  
*Witten.* in *Diario Biographico* add. 11. April  
1629. *Reginaldo* tamen conſtanter tribuunt *Puſe-*  
*us de Scriptor. Angl pag. 791.* *Hyde* in *Catalogo*  
*Biblioth. Bodlej. poſt. N. pag. 96. & clariffimus*  
*caveus* in *Epiftola data ad me 8. Id Xbris 1676*  
*Iſlingthonio*: Ubi addit imperfectum à *Reginal-*  
*do* opus hoc relictum; cui deinceps à *Giffordo* ulti-  
ma ſaltem manus impoſita ſit. Quod & ſine du-  
bio attendit *Symbola Normanniana*, dum perperam  
ſcriptum hoc *Reginaldo* auferri obſervat. Nota-  
bile hic eſt *Marginale ſequens Diecmani*: Non au-  
get *Gulielmus Reginaldus Pseudonymorum* nume-  
rum, ſed una cum *Giffordo Calvinio-Turciſmi,*  
Aucto

Auctor est: ad eundem planè modum, quo Hugo Sunfordus & Robertus Parkerus libros 4. de descensu Christi ad inferos scripserunt. Reginaldus enim Calvino-Turcismum inchoavit, Giffordus absolvit, etsi unius Reginaldi nomen in titulo editionis Antvverpiensis Anno 1597. 8. quauctor, ejus etiam tantum nomen concessum & præfixum privilegium Regium ostendat, ut clarè indicat Giffordus, qui non tantum in Epistola Dedicatoria Calvino-Turcismi, hunc librum opus suæ fidei concreditum vocat, sed & subjectam brevem præfationem ad Lectorem his verbis: Hanc Calvinistica perfidiæ cum Mahometana collationem, quam vir doctissimus Dominus Gulielmus Reginaldus magno labore & industria cæperat, sed morte præventus ad perfectum finem adducere non potuit, divino favente numine tandem absolvi, & enucleatam atque accuratius digestam in lucem emisi. Hæc ubi Giffordus. Paulo post concludens: *Tuum erit communibus meis & amici mei frui laboribus, & pro fructu, quem legendo decerpes, utriusque nostrum bene recari.* (Et verba), Londini 1604. in 8. *Hucus scripti αὐτῶν μὲν* Lond. 1604. 8. editi, quod etidem habeo, auctor est celebris, Angliæ Theologus, *Matthæus Sutlivius*, ut *Voëtius* Disp. Select. G. I. p. 1145. & *Bibliothec. Stud. Theol.* p. 550. observat, quod hic obiter, quia ad Anonymos pertinet, annoto.

REGIUS v. *Goradivus.*

(2292) REGIUS NICOLAUS: *Chretien RANCKEN.* *Baillet* liste des Auteurs degvilez pag. 592.

(2293) REGIUS SELINUS est BASILIUS MONERUS de quo & supra in Christiano Aleanno actum. Ejus extat cum titulo J. U. D. *Rechtliches Bedüncken von der Defension, und Gegenwehr wieder die Tyranny der Obrigkeit* 1632. Inde Dr. Thurmannus diversum & juniorem longe Monnero conjectabat. vide & de Scriptore loci *Huberti Mosani Bericht von der Calvinischen Lehre* .66. itemq; *Masi treues Lutherthum* p. 237. S. XVII. ubi *Basilus* inquit, *Monerus* (unter dem Nahmen Regii) thut nichts anders / als daß er den Reichs-Ständen ihre Rechte vindicirt. Man schlage nur *Hortler* er auf lib. 2. cap. 30. da er auch beweiset / daß der Kaiser so wol an die Capitulationes, als ein ander Reichs-Glied verbunden sey.

(2294) Valeriani REGNATII nomine *Astrolabium, sive utriusque planisphærii, universalis & particularis usum* scripsit, Romæ 1610. in 4. *Odo MALCOTIUS*, Jesuita Belga, teste *Alegambe* pag. 360. quod *Valerius Andr.* pag. 704. & *Fr. Sweerus* pag. 587. quidem suppressio nomine auctoris actum esse testantur, attamen fictitium nomenambo silent.

Et cum eis *Wttenius* Diar. Biograph. anno 615. ad d. 14. May.

(2295) REGULUS, ALBONESIUS: THEEE AMBROGIO. *Baillet* liste des Auteurs degvilez p. 592.

REINARDUS v. *Onesimo.*

REINBOTHIVS v. *Borthenius.*

REINERUS v. *Sionatus.*

(2296) *Hartman* REINHOLDS: *Reime dich oder ich freße dich* Scriptum Satyricum Auctorem eundem habet cum scripto cui titulus: *Kurza weisiger Redner / judicante Morhofio Unterrichts von der Deutschen Sprach* pag. 436. i. e. Dominum Johannem RIEMERUM.

REINOLDUS v. *Heidensteinius.*

(2297) Petri REISERII *Iter Romanum de Peregrinationibus, honore reliquiarum, invocatione Sanctorum &c.* 1624. in 8. scriptum, esse Joannis STALPARDI VAN DER WILEN J. U. L. Hagæ Comitani. p. 566. *Bibl. Belg.* testatur *Valerius Andrea.*

Tribuit & huic Auctori scriptum hoc *Wittenius* in *Diario Biograph.* ad an. 1630. sed tanquam tacito nomine editum.

(2298) Jo. RELFENDSO *Heromontanus de Summa Principum Germanicorum potestate*, ubi de Regimine Principatum Germanicorum, ut & Juribus Statuum Provincialium plurima, incidenter vero de Statu Imperii Germanici, ex fundamentis Historico-Politicis novissime nonnulla differit. Anno 1669. in 12. absque loci typographique mentione prodiit. Eum detegit hisce verbis Dominus *Geislerus* dec. 2. n. 10. *Literas indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius scripti non alius videatur auctor, quam Joannes Wolfgangus ROSENFELD.* Eum auctorem Domini Affinis mei, summi Philosophi *Joannis Feldeni*, in anonymis n. 211. laudati, discipulum fuisse, statim ex Ipso scripto sum suspicatus, & pro certo postea comperi. Optima Dni. Feldeni b. m. Manuscripta ab ipso Præside Cizensi possideri, ac prælo prompta offerri Bibliopolis Eorum catalogo proinde hic quoque meum in præfatione Jcti perfecti editum (a) hic augere volui, debui, sub lit. (b) cæteroque & Scriptum hoc inter ea quoque est, quæ Personatus *Galiottus Galeacius*, *Salmatianorum* judiciorum continuator, censura sua notavit. Qui idem *Rosenfeldio* Juris tum doctorando adscribit. Liber ipse complectitur pagg. omnino 276. in capp. distinctus XIV. præmisso brevi Auctoris præmio, & *Henrietti* cujusdam epistola gratulatoria. Prodiit contra eum scriptum unius folii in 12mo sub titulo *Anti-Relfendso* P. TULLII HIERANI; Libelli de Summa principum Germ. potestate calumniæ oppositus pro *LIGARIO* SCHADEO. 1670. id est, ut ex tractatu apparet, pro *ECCLESIASTE* ERFURTENSI, quem seditiosæ concionis arguisse videbatur *Relfendso.* In hoc scripto detegitur idem auctor, & *Heldburgensis Francus* dicitur.

(a) Indiculus Manuscriptorum penes me extantium editurisq; communicandorum operum illustris dum viveret Professoris primum in Academia Julia

Consiliarii deini Principalis intimi Anhaltini Johannis von FELDE Affinis mei, atq; Praeceptoris honoratissimi.

1. Analysis Ethicorum Nicomachicorum Aristotelis. (*Instar Politicorum impressorum ejusdem.*)
2. Rhetoricorum Aristotelis.
3. Annotationes in Tacitum, & propositionum ad Philosophiam Practicam, & artem militarem pertinentium Loci Communes sub titulos redacti.
4. De Locutione emendata Tractatus.
5. In Topica Aristotelis commentarius, exemplis juridicis meris illustratus.
6. Compendium Dialecticæ.
7. Analytica, cum notis ad posteriora Aristotelis Analytica perpauca, at exquisitis.
8. Sophistica.
9. Metaphysicæ.  
Prolegomena, & connexiones Titulorum juris universi.
10. Commentarius ad Institutiones Juris.
11. Elementorum juris excerpta Contractiora.
12. Commentarii ampliores. Quorum utrisque, impressorum quæ desunt, pleraque possent suppleri.
13. Geometriæ scientificæ adornatæ initium.
14. Compendium Astronomiæ.
15. Geographiæ.
16. Sciaticæ artis.
17. Astrologiæ, quæ ipsius Auctoris genitura in exemplum exhibetur.

(b) Ex Rosenfeldiano Catalogo accedunt.

18. Tr. Theolog. ad Dict. Pauli 1. Timoth. I. 15.
19. Disp. de Usu Scientiar. Mathematic. in reliquis disciplinis: gedruckt.
20. Dissert. Physica de Cælo.
21. Scientia Physica it. discursus medici, impr. de general. animal: nicht compl.
22. Metaeologia: nicht compl.
23. Fr. absol. de bona opinione paranda & mala evitanda: wol laboriret.
24. Theologia speculativa.
25. Scient. Grammat. nicht compl.
26. Postilla.
27. Dissert. inaug. de Felichiana gedruckt.
28. Dissert. de potissima scientia Principio s. definitione: gedruckt.
29. De Ordine & diff.
30. De ministracione Geometrica.
31. Ad Jus Bibl. & insp. Linn. beydes nicht compl.

(2299) RELIGIOSO, Pio: Jerome GHETTI. Baillet liste des Auteurs degvisez pag. 593. v. Pius.

(2300) REMIGII Remensis Commentarius in Epistolas Pauli omnes edidit ex veteri Mssito, uti habet titulus, Romæ 1598. Jo. Baptista VILLALPANDUS, Jesuita Cordubensis, Moguntia 1614. in fol. recusos. Eos esse HAIMONIS, Episcopi Halberstatensis, probavit fuse Rivet. Crit. sacr. l. 4. c. 27. toto, quod egregiè diffimulavit Jesuita, Theoph. Raynaudus de mal. & bon. lib. p. 153. 154. ipsius vitula strenue arans. Nam quæ de alio Remigio adfert, sunt apine tricaque, aut si quid vitius istis: vide citatos Oleario Abaci Patrologici p. 403.

Remigio abjudicatos Commentarios hos Haymoni restituit Du Pin Nouvelle Bibliotheque tom. VII. p. 176. (a) Addit Hort. Script. Supp. 90. & Seld. Syned. l. 565. margo Normannianus. Sed & Haymoni ad hodiernis Criticis eos abjudicari, & vel REMIGIO LUGDUNENSI, vel REMIGIO, MONACHO Avtoduriensi, quem male Episcopum aliqui nominant, supra in Haymone vidimus. Adde Mirai Biblioth. Eccles. p. 167. & 209. Cavei Histor. liter. Scriptor. Eccl. p. 395. Daleum de cultu relig. p. 639. Albertin. de Eucharistia lib. 3. p. 937. Addit Excell. Dn. Syndicus von Mastricht. (b)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 176.

Ily a ensin un Commentaire sur les Epitres de S. Paul, que quelques uns attribuent à Remy d' Auxerre, qui est d' Haimon. Il fut imprimé d' abord à Rome en 1598. sous le nom de Remy Archeveque de Reims, par les soins du Jesuite Villalpandus connu par son Commentaire sur Ezechiel, & ensuite réimprimé à Mâience en 1624. Villalpandus l' avoit attribué à S. Remy Eveque de Reims qui a baptisé Clovis. Mais tous les Critiques ont reconnu aussitot que cette opinion étoit insoutenable. Car comment S. Remy mort au commencement du sixième siècle eût-il pu citer la Regle de Saint Benoist, Bede, la Vie de Gesaire d' Arles, &c. Le style & la maniere dont il est écrit font assez voir que l' Auteur est du neuvième siècle: Mais on ne convient pas à quel Auteur il doit être attribué. Les uns le donnent à Remy d' Auxerre; d' autres à Remy de Lyon, & ensin plusieurs à Haimon d' Halberstat, dont il porte le nom dans plusieurs Manuscrits, & dans deux editions de Paris de 1556. & de 1608. Cette dernière opinion paroît la plus vraisemblable. Car il est certain par le témoignage de Siebert & de Tritheme, qu' Haimon avoit fait un Commentaire sur S. Paul: celui-ci est tres-semblable aux autres Commentaires d' Haimon; on y voit la même methode, la même maniere d' écrire, les mêmes tours, dans la plupart des Manuscrits il porte son nom; ensin il lui étoit attribué cent ans après sa mort, du temps de Fulbert & d' Yves de Chartres. Ily a au contraire tres peu de Manuscrits qui le donnent à Remy d' Auxerre; & Siebert qui parle de ce dernier, ne met point, au nombre de ses Ouvrages aucun Commentaire sur S. Paul; il est donc plus raisonnable de l' attribuer à Haimon qu' à Remy.

(b) Remigius Remensis.

Hoc, id est, nono seculo, & quidem precipiti, vixit auctor Commentarii in Paulum à Villalpando sub falso Remigii Remensis nomine publicati: cujus esse non potest. Doctiff. Usserius opus Remigio Lugdunensi tribuebat,

bat. *Histor. Gottbes-Schalci pag. 175. esse revera Regii Altissiodorensis Albertinus noster lib. 3. de Eubar. pag. 937. solide demonstravit.*

Remigius Rhemens.

*Ei affinguntur explicationes in Epistolas Paulinas, uae sunt Haymonis: vid. Hotting. in Elencho script. suppositior. p. 90.*

(2301) *Francisci RENATI, Equitis Gallo-belgici opera studio prodiit Lugduni in 8vo. Apologeticus Tripartitus pro D. Augustino, triplici epistola per modum libelli supplicis &c. Cujus Scripti Auctorem facit la Visiera Alzata Pentecostes num. IV. pag. 108. Fra. Carlo MOREAU aut MOREO, verbis adscriptis.*

XV. *Apologeticus Tripartitus pro D. Augustino triplici Epistola per modum Libelli supplicis &c. Opera, & studio FRANCISCI RENATI, Equitis Gallo-Belgici. Lugduni in 8.*

Il libro è Pseudonimo, ma di Scrittore da potersi lasciar vedere con la Visiera alzata. Die occasione à questa Scrittura vn libro pubblicato in fauella Spagnuola, il cui titolo nella nostra è

*Il Candelier d' Oro del tempio di Salomone* in cui legghiermente la Religione del P. S. Agostino restaua offesa. Vn Religioso d' essa dotto al maggior segno, conoscendo, che l' Opera fusse più degna d' esser confutata con piacevolezza di sali d' argutie, che con risposte sensate, volle al Serio dare compagno il giocoso. Lo fece più per suo compiacimento, e per leggerlo ad amici, che per voglia di publicarlo: che però gli venne rapito di soppiato, e perche egli non se n' accorgesse prima d' esser vlcito dalle stampe, fù mandato il M. S. à Lione: e per leuargli l' occasione di dolersene in vece del proprio che è Fra CARLO MOREAU ò MOREO gli venne addossato quello di *Francesco Renato* Cauallier Gallo-Belgico. Gli Autori del Candelier d'oro diedero vn memoriale contro il libro alla Sacra Congregazione dell' Indice: della quale vennero disapprovati gli Scherzi non le dottrine dell' Opera conforme si dichiararono. Pensarono quelli d' hauerla vinta: quando doppo qualche anno leuatosi l' Autore la maschera, e con la Visiera alzata, dal suo fondaco uscì questa nouella produzione.

VINDICIÆ QVADRIPARTITÆ pro D. Augustino, & Augustinianis: siue Epitome omnium quae disputari haectenus solent circa D. Augustini Opera quaedam, Monachatum, Habitum, Regulam, Calceaturam: Antiquitatem Ord. Er. ejusque Approbationem, & Reformationem. Vbi examinatum Candelabrum Aureum, siue Coronologia. —

— — — — — Opera ac studio F. CAROLI MOREAU, Ord. Erem. S. Augustini Communit. Bituricen. Antuerpiae apud Guilielmum Lesteenium A. M. DC. L. 4.

Pensoffi dagli Auuersarii di procurarne vna nuova Censura; ma era meglio per loro d' attendere à viuere, e non cercar altro, che se bene à lui fù commandato di portarli da Parigi à Roma, egli si liberò da total mo-

lestia con questa scrittura, veramente degna del' Autore.

*Ad Eminentissimos S. R. E. Cardinales Sacrae Congregationis Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositis pro Vindiciis Quadrupartitis F. CAROLI MOREAU Ord. Er. S. Augustini Apologeticus Die 11. Octob. M. DC. LI.*

Questo *Apologetico* fù dall' Eruditiss. P. D. *Antonino Diana C. R. Teatino* comunicato a F. Angelico, ed egli ne fece copia, e l' aggiunse alle Vindicie, dalle quali non ripugnando il Bibliotecario dell' *Aprosiano* l' hò potuto offeruare.

(2302) *REINMUNDI RIMANDI Presburger Kirch- und Schulen-Verlust: Frankfurt. A. 1684. 4. Est scriptum Germanicum, in quo Historia est compræhensa templorum & Scholarum Poloniensibus Lutheranis violenter à Pontificiis ereptarum; Francofurti ad Moenum in exilio a me conscripta. Est hic tractatus Diario Europæo incertus: ut docet Symbola Mollero Altorfina.*

RENATUS v. *supra* à Forte.

(2302. a) *RENATUS IVO; Philippus PFLAUMER, Baillet liste des Auteurs deguifez p. 593. v. Ivo.*

RENATUS v. *Devireus.*

- - - - - à Valle.

- - - - - Veridans.

(2303) *RENE CLERC: Jean le NOIR. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 593.*

RENE v. *supra* FRANÇOIS.

RENOLZUS v. *Dontus.*

(2304) *REPOS, Cher: Porcheres LAUGIER. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 593.*

REPPONE v. *Marsillo.*

RESENE RUNECLUS HANEDI v. *Gibronte.*

(2305) *Le Cardinal de RETS. Sub ejus nomine prodierunt in publicum literæ Circulares ad omnes Episcopos Francia, quæ Auctorem verum habent Abbatem de la TRAPPE, uti judicant les Nouvelles de la Republique des lettres Junii 1685. pag. 655. (a)*

(a) *Nouvelles de la Republique des Lettres. Juin. 1685. p. 655.*

*On nous assure que durant les querelles du Cardinal Mazarin & du Cardinal de Rets, il se jettà de toute sa force dans la cabale de celui ci, & qu' il en étoit la plume quand il s' agissoit de faire une Pièce Satyrique contre l' autre; qu' il fut l' Auteur de la Lettre Circulaire du Cardinal de Rets à tous les Evêques de France*

ce, & que cela lui fit perdre la fortune par l'adresse de Cardinal Mazarin.

(2306) *Andrea* REUCHLINI nomine prodiit anno 1614. in 4to *Paranesis ad Isaacum Casaubonum, qua de Combustione libri Vorstiani de Deo in Anglia facta, & nonnullis epistole ad Cardinalem Perronium insertis cum ipso expositulat* Auctorem verum esse *Valentinum SMALCIUM* Gothanum Cœtus Sociniani Racoviensis Pastorem; ex *Epistolis Præstantium & Eruditorum virorum precipue Remonstrantium Theologicis Ecclesiasticis* Amstelod. 1684. p. 395. seqq. num. 240. indicat *Symbola Flensburgo Molleriana*. Confirmat *Sandius* in Bibliotheca Antitrinitariorum p. 103. quæ addit sub nomine A. R. id est ANDRÆ REUCHLINI editas Racov. 1614. in 4to.

(II) *Notas in libellum Smigleci, quem refutationem vanæ dissolutionis Nodi sui Gordii appellat. Scherzerus* (pergit *Sandius* loc. cit.) Auctorem vocat *Andream RADECIUM*, quod unde habeat mihi incompertum est, v. *Jo. Albert. Faber. Decad. Decadum n. 86.*

(2306a) REUCLIN, *Jean: Richard SIMON*. *Baillet liste des Auteurs degvisez p. 593.*

(2307) *Monsieur de REUCOURT*, dont il y a une lettre inseré dans l'avis important à *Mons. Arnauld* est le *Marquis de HEUCOURT*, comme nous l'apprend l'*Histoire des Ouvrages des Scavans* Novemb. 1692. p. 134. (a)

(a) *Histo. des Ouvrages des Scavans* Novemb. p. 134.

*Cependant l' on a inseré depuis quelques mois dans un petit livre, qui s'appelle, Avis important à Mr. Arnauld, &c. une lettre de Mr. de Reucourt, qui porte que Mrs. Arnauld étoient quatre freres nez & morts Huguenots: que l' aîné étoit pere de Mr. Arnauld, de Mr. d' Andelli, & de l' Eveque d' Angers, & qu' on ne sait point à quel âge ils ont changé de Religion. Ce M. de Reucourt dont on a produit la lettre, est Mr. le Marquis de Heucourt: or je vous envoie une copie de son desaveu formel. Il se plaint que cette lettre est une fausseté qu' on luy suppose: qu' il n' a jamais rien écrit de cette nature, & que l' on se sert mal-à-propos de son nom pour chagriner Mr. Arnauld.*

(2308) *Michaelis REVEZ* ab Arragonia, de *Trinitatis erroribus libri septem* Basileæ 1531. in 8. sub *Michaelis SERVETI* nomine citantur à *Gesnero* Biblioth. Univers. fol. 512. col. a. & hunc verum esse horum librorum Auctorem ex *Hornbeckii Appar. Socin. 16.* docet *Symbola Normanniana*. vide *Nicolaï Antonii Bibliothecam Hispanicam* part. II. p. 235. & *Hottingeri Bibliothecar. lib 3. c. V. pag. 422.*

(2309) REUNALTII NOGLI *Lituus Belli Sacri* Vincentiæ 1646. 8vo Auctorem habet *D. Lorenzo LONGO* docente la *Visiera Alzata Pentecost. n. XL. p. 129.*

XL. REVNALTII NOGLI. *Lituus Belli sacri adversus Turcas à Christianæ Reip. Principibus*

gerendi Sanctiss. D. N. INNOCENTIO X P. O. M. Vincentiæ ap. HH. Francisci Grossi M. XLVI. 8.

REUTERUS v. *Quirinus*.

(2310) REYMAECKERIUS, *Franciscus Carolus: Franciscus CAUVE*. *Baillet liste des Auteurs degvisez p. 593.*

(2310. a) *Arnoldi REYNESII* *Judicium d' Exercitationibus sacris Martini Schoockii* Philosophi Ultrajecti, 1658. 8. Sub hoc nomine se occultasse *Leonardum RYSENIUM*, ex *Synopsi impuræ Theologiæ Remonstrantium, & Dissert. de Prædestinatione* notum, *literarum transpositio* docebit. Adde *Salomon van Til Salems Vrede* p. 61. *Symbola est Diecmanniana.*

RHADINUS v. *Radinus*.

(2311) RHAMNUSIO *Satyro* *Mastige Severino* auctore præscripto, prodiit *Apologia Judicialis, qua cujusdam Fortunii infortunium Liceti Licentia lata sententia cohibetur, cum annotationibus circumspetti viri Erotimi Didascalici, Ludimagistri Vvildoxiensis, Oldenburgi* 1636. in fol. Eam *Joann RHODIO, Dano*, adscribebat fama *Patavii* meo adhuc tempore, tum ex stylo, tum ex nominum convenientia; (*Rhode* namque *Germanicis* idem quod *Ραμνός* *Græcis* denotat) tum ex alii conjecturis nata, nec uti mihi videtur falsa.

Et adscripta ei hæc *Satyra* etiam à *Witteni* in *Diario Biographico* ad d. 14. *Fabr. 1659.* addit *Bailleti Catalogum des Auteurs degvisez p. 593* vide tamen quæ ea de re in præfatione *Rhodiani* præmissa olim monuimus: ubi tam constant fama, quæ *Rhodium* scripti hujus Auctorem volebat, nihil tamen certi statuebamus. Et facile nunc sententiam mutamus cum tam confidente la *Villani Visiera Alzata Pentecostes* num. XXXIX pag. 128. 129. (a) personato hoc *Rhamnusio* asserit velari inelytum *Medicum Stephanum Rodericum DE CASTRO*, cujus *Encomium & reliqua scripta* vide apud *Nicolaum Antonium* *Biblioth. Hispan. Tom. II. pag. 235. 236.* ubi tamen de hoc personato scripto nullum planè *Vestigium*.

(a) *Villani Visiera Alzata Pentecostes n. XXXIX. p. 128.*

XXXXIV. APOLOGIA IVDICIALIS qua cujusdam FORTUNI infortunium LICETI licentia, lata sententia cohibetur Auctore RHAMNUSIO SATYRO SEVERINO. Cum Annotationibus circumspetti Viri EROTIMI DIDASCALICI Ludimagistri Vvildoxiensis. Oldenburgi, apud Successores Joannis Gutenbergis Anno M. DC. XXXVI. fol.

Autore di questo Libro fu il dottissimo Stefano Roderico de Castro Portugese, Professore Primario a Medicina nella Sapienza di Pisa, præstantissima hoc seculo famæ [dice l'eruditissimo Raccoglitor degli scrittori Illustri di Spagna D. Nicolas Antonio pag. 235. del Tom. 11.] quem Zacutu Lusitanus, & ipse ex Batauis non dubitavit Medicinæ Phœnicem, & eruditissimum appellare.



appellare. Penso di poterlo afferire con ogni franchezza maggiore hauendolo riceuto in dono dal medesimo come cosa sua: che essendo ito à visitarlo datamene l. incombenza dall' incomparabile Paganino Gaudentio in Firenzal' Anno M. DC. XXXVIII. pochi giorni prima della Natiuità di S. Gio: Battista, dal suo Figliuolo D. Francesco me la fece consegnare. Stimò però che sotto nome d' EROTTIMO DIDASCALICO stia mascherato il GAVDENTIO.

(2312) RHEDONENSIS Collegii S. J. nomine quæ prodierunt, *Orationes ad Henrici IV. Christianissimi Regis Funus cohonestandum, cum illi Rheonibus, Urbe Armorica præcipua, parentaretur, a Ludovico CROESOLLIO, Jesuita Armorico, conscripta quod sint, auctor est Alegambe p. 310. Eadem confirmat Sorvel Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 562. col. a. pro Cresollio CRESSOLIUM scribens.*

RHETOR v. *Adrianus.*

RHODENSIS v. *Menedemus.*

RHODIUS v. *Simmia.*

(2313) Eryci RHONÆI nomine edita est 613. *Idea reformandi AntiChristi.* Tomis duobus, cui postmodum Tertius accessit Auctore habanne à MUNSTER, sub titulo: *Adelicher Cours durch welche Mittel der Abfall zu verschiednen Zeiten verbessert worden vor Luthero.* Steinfurt 13. Hic Erycus Rhonæus, resolutio anagrammate est Henricus ORÆUS Assenheimensis Wedravus, quem etiam sub persona Joannis Hyperis latentem supra vidimus 405. vide etiam Thomaſi dissertationem de Nigello Wireo §. 90. lit. 5. quæ verba supra excerpta sunt Hyperis. Prodiit autem, ut idem docet §. 43. q. Tractatus iste Germanice versus in latini sermonem Michaelis Caspare Lundorpio, sed presso nomine.

RHYAKINYS personatus est Joban-RIVINUS: *Symbola est Mastrichtiana.*

(2314) RIAH ouè RIACH Janna HAGON. item. JUDA HAJAT. *Baillet. liste des Auteurs deguifez p. 593.*

(2315) RIBA ouè RIBE: JACOB FILS DELIEZER. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 593.*

(2316) RIBAG: JOSEPH FILS DE GORDON. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 593.*

(2317) RIBAL: JOSUÆ FILS de LEVI. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 593.*

(2318) Petri RIBALDI Peruani nomine quod prodiit Scriptum Satyricum, Michaeli P. CZEK Autoritate P. Babini tribuunt *Acta Eru-*

*ditorum Lipsiens.* 1682. d. 270. Sed nihil præterea de titulo aut contentis Scripti addunt. Vide *Baillet. Catalogum des Auteurs deguifez p. 593.*

(2319) RIBAM: JOSEPH FILS DE MEIR. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 593.*

(2320) RIBAN: ISAAC FILS DE NATHAN. *Baillet. p. 593.*

(2321) RIBAN: JUDA FILS DE NAHMAN. *Baillet p. 593.*

(2322) RIBASCH: ISAAC FILS DE SCHECHAT. *Baillet p. 593.*

(2323) RIBAZ: JOHANAN FILS DE ZACHÉE. *Baillet p. 593.*

(2324) Benduccio RIBOBOLI da Mattelica, cujus nomine extant Italice le *Trè Sirocchie*, est Benedetto BUOMMATTEI, Academico Fiorentino, ut docet *La Visiera Alzata Hecatostes* n. XX. p. 38. (a) itemque *Cinelli Bibliotheca volante Scanz. V. p. 10. (b)*

(a) Villani Alzata Hecatostes nu. XX. pag. 38.

XX. BENEDETTO BUOMMATTEI academico Fiorentino diede alla luce.

*Le Trè Sirocchie di Benduccio Riboboli da Mattelica. Fatte da lui in diuersi tempi in occasione di generale Stravizzo nella Nobiltà. Accademia della C. con la Declamazion delle Campane di Pisa, per Francesco delle Dote M. DC. XXXV. 4.*

(b) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia V. p. 10.

*Letre Sirocchie cic a lata di*

*Beneduccio Riboboli da Mattelica, fatta da lui in diuersi tempi in occasione di generale stravizzo nella nobilissima Accademia della Crusca, con la declamazione delle Campane Pisa 1635. in 4. A. M.*

*Questa è parto della penna di Benedetto Buonmattei già Lettor di Tosca favella nell' Studio Fiorentino, ed in quella certamente molto pratico, e ben instruito, come l' opere sue dimostrano.*

(2325) Antonii RICARDI nomine editum à Stephano DECHAMPS, Jesuita, Collegii Parisiensis Rectore tractatum: *de Heresi Janseniana ab Apostolica Sede præscripta* Paris. 1654. docent Hyde Biblioth. Bodlej. p. 202. König. Biblioth. Vet. & Nov. p. 184. col. b. quo tamen illum male CHAMES nominat: Ex *Recueil de diverses Pieces publiées pour la traduction du Nouveau Testament* Part. I. pag. 47. 48. *Symbola Diecmanniana*; confirmatque idem Sorvel. Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu p. 749. eodem personato Ricardi nomine addit ab hoc Dechamps editam

(II.) *Defensionem Censuræ S. Facultatis Theologica Parisiensis* latae d. 27. Jul. 1660. seu disputationem *Theologicam de libero Arbitrio*, quam tertio sub Ricardi nomine recusam notant *Acta Erud. Lips.* 1689. p. 429. (a) An & reliqua scripta quæ citat Sorvel. loc cit. sub personato hoc nomine, an

vero sub vero Dechamps prodierint, ut quidem ex ejus l.c. facile colligeret quispiam, cuiuslibet dijudicandum relinquo. De ipso Scriptore vide dissertationem ad me loco Programmatis olim scriptam epistolicam amplissimi Domini D. Mayeri sub lit. C. adde *Reiseri Ursachen ohne Ursachen an Pater Otto in der Vorerinnerung.*

((a) Acta Eruditorum Lipsiens. Anno pag. 429.

*Paulo ante disputari satis rigide, ut refert (Auctor dissertationis Epistolæ Principis Contii præmissæ,) & notum est, coeperat occasione libri, quem sub Augustini titulo Cornelius Jansenius Episcopus Yprensis ediderat; & tractatus D. Arnaldi de frequenti communione, Jesuitæ de Sesmaisons, quanquam non nominato oppositus, ad acerrimam defensionem Jesuitas accenderat, qui inter alia auctoritatem & gloriam quaesiverunt ex disputatione publica, quam sub presidio Coadjutoris Parisiensis, postea Cardinalis Radesiani (de Retz,) Princeps Contius Anno 1646. d. 10. Julii in Sorbonica palestra habuit de gratia, poenitentia & eucharistia, tanto elogio a Campiano ea de causa tractatus, ut suffragio Cleri Gallicani pro Augustino haberi diceretur. Theses istas Jesuitam illum tractati suo de libero arbitrio, hoc ipso anno, sub nomine Antonii Richardi, tertiavice excuso, denuo publicatas adjunxisse, notat Autor, easdemque editis a Jesuitis, sub titulo Bibliothecæ Jansenianæ & Triumpho veritatis Catholicæ. libris conservatas fuisse, & Doctoribus Catholicis annumeratum ab iis esse Contium, ut sententiæ Jesuiticæ approbatores.*

(2326) Annibale RICCIO Veneto Collectore prodierunt

(I.) *Responsiones P. Francisci Macedi adversus Propositiones Parallelas Fr. J. à Guidiccio 1676. 4to.*

(II.) *Confutatio Palinodia sub nomine P. Henrici Noris publicatæ in 4to.*

(III.) *Responsa S. Francisci Macedi adversus gerras Germanas Germanitatum Cornelii Jansenii & Henrici Noris 1677. in fol. vide Cinelli Bibliotheca volante nella Scanzia II. p. 19. 20. (a) qui quidem auctorem horum non expresse nominat, Franciscum MACEDUM tamen non obscure indigitat, quem sub Riccii persona latere docet Baillet. in Catalogo des Auteurs deguizez pag. 594.*

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia II. 19. 20.

*Responsiones P. Franc. Macedi Professoris Patavini Veneti Civis, & cat. adversus propositiones Parallelas Fr. Jo. à Guidiccio, collecta ab*

*Annibale Riccio Veneto Sacr. Theol. Baccal. Venetiis Typ. Alex. Pezzana 1676. in 4.*

*Confutatio Palinodia sub nomine P. Henrici Noris publicatæ in 4.*

*E stampata sotto il medesimo finto nome d' Annibale Ricci, e benche non vi sia il luogo dell' impressione: carta, e'l carattere è lo stesso, che quello dell' opuscolo detto di sopra.*

*Responsa P. Francisci Macedi, Minoritæ Lusitani, Magistri Conimbricensis, Lectoris sui ordinis Jubilati, Professoris publici Patavini, Electoris Regii Madriti,*

*Pontificii Romæ in alma Sapiencia, & in Collegio de propaganda Fide, Exqualificatoris S. Officii Romani, Concionatoris, & Consilarii Regis Christianissimi, & Sereniss. Lusitania Regis Historiographi, Latini, Veneti Civis XXXVII. librorum editorum, majorum minorum & aliorum plurimorum libellorum M. S. S. Auctoris, &c. Adversus gerras germanas Germanitatum Cornelii Jansenii & Henrici Noris, collecta ab*

*Annibale Riccio Veneto S. Theol. Baccal. Venetiis Typ. Alexandri Pezzana 1677. in fol*

*Quest' opera passai sei fogli, essendo dodici, ma perche hò inseriti in questa seconda Scanzia la maggior parte degli Opuscoli di questa celebre controversia tra' P. Macedo, & il P. Maestro Noris, non era douere che io la passassi sotto silenzio. Il nome d' Annibal Ricci non vi è dubbio ch' è finto, e dall' stile si riconosce chiaramente chi sia l' Autore di questi tre opuscoli stampati sotto al finto nome.*

*Confutatio Pseudepistole sub nomine P. Henrici Noris per dolum publicatæ in fol-*

*E questo opuscolo pure si conosce esser uscito dalla medesima penna de' tre suddetti.*

(2326. a) Joannis Pauli RICCI nomine editam esse a Petro DE LA TORRE RAMILA Complutensi Spongiam Operum Lupi Vegæ nota Nicolaus Antonius Bibliothec. Hispan. Part. II. pag. 198. (a) addens eandem sub persona etiam UREPI RUITANI Lamiræ ab eodem editam, refutatam eleganter à Francisco Lopio & Alphonso Santio.

(a) Antonius Biblioth. Hispan. Part. II pag. 198.

*Petrus de la Torre Ramila, Complutensis, aliquando Grammaticæ artis præceptor, mox Madriti hoc jam munere vacuus sibi hanc curam temere imposuit, ut scripta quæque laudatorum hominum contracto Supercilio expenderet. In his adversus Lupum Vegam Virum hac ætate clarissimum ac totius Poëticæ artis eximium decalimum stringens, dedit foras:*

*Spongiam illius operum, cum sub nomine Vrepi Ruitani Lamiræ, tum sub Joannis Pauli Riccii, sed ne impuri ei cederet, opportune curarunt Franciscus Lopius Aquilariensis Expostulationem Spongia, Alphonsoque Santius Sacræ Linguae Complutensis Professor Appendicem ejusdem Expostulationis eleganter conscribentes.*

RICENUS v. *Ibrahybulus.*

RICHARDUS v. *Antonius.*

(2327.) RICHARDI à S. Vittore nominatur à Caveo Histor. Literar. Script. Ecclesiast. p. 468. col. b. tractatus Exceptorum in libros IV. distinctus. Verum hunc suspectum sibi pronunciat Miræus Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 167. (a) imvero vult plane eundem esse, cum libris Excerptorum HUGONIS, aut saltem ex illis decerptum asserit D. Georg. Calixtus de numero librorum V. Tom. §. LXXVII. pag. 141. (b) v. à S. Vittore.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiasticæ pag. 167.

Inter alia habentur libri quatuor Exceptionum, quos non esse legitimum Richardi factum, sed alterius cujuspiam etate posterioris, probat Bellarminus in Catalogo.

(b) Calixtus de numero librorum. V. T. §. LXXVII. p. 141.

Richardus de S. Victore, natione Scotus; Hugonis tempore claruit, & in eodem, cujus ille vel Abbas vel Prior fuit, monasterio prope Lutetiam vixit: quin eadem de numero librorum Canoniorum, qua Hugo habet, Exceptionum libro 2. capiti nono inseruit. Nempe e libris Exceptionum Hugonis decerpti sunt hi quatuor libri Richardi: Imo dum perlustro & inter se contendo, animadverto libros quatuor Richardi (quos ei sane Tritheimius tribuit) non esse diversos a quatuor prioribus libris Hugonis. Exceptiones itaque dicenda ha quoque fuerint, quae haftenus Exceptiones inscribantur. Caput autem, quod utrobique vigesimum quartum est libri primi, deceptum est ex Altercatione Synagoga & Ecclesiae, de qua superius dictum fuit. Observari itaque debet, Bellarminum libro de scriptoribus, ubi de hoc Richardo, hisque Exceptionum libris agit rem ac non tetigisse.

(2328.) RICHARD, Joannes Christophorus: Jean PASSERAT. Baillet liste des Auteurs deguif. p. 594.

RICHARDUS v. Antonius.

(2329) Dodo RICHA, cujus Theatrum tenebre Epitaphiorum novorum Antiquorum Seniorum & Cosorum 1673. Salisburgii prodiit, non est differens ab Ottone AICHERO Professore Salisburgensi, a quo 1676. editus est Hortus Inscriptionum, ut ita loquar, non ex Epitaphiis Collegiarum. Verba sunt Clarissimi Dni Weisii de obitu Hodiern. Politic. seu de Argutis Inscription. p. I. cap. II. p. 36. Confirmat haec ex Jac. Beckeri decadibus MStis Scriptorum Anonym. & Pseudon. Symbola Flensburgo-Molleriana. Indicaverat iam ante jam Konigius Bibliothec. Vet. & Novae 1691. a. & Beughem. pag. 3. Bibliothec. Historico-Chronologicae Anagramma nominis addiderat.

(2330) RICHELIEU, Jean Armand: Comte de BOURZEYS, N-DE L' ISLE-MARIAULT & autres Docteurs. Baillet liste des Auteurs deguif. p. 594.

(2331) RICHER, Pierre: Jacques SPIAME. Baillet liste des Auteurs deguifez page 594.

(2332) William RICHWORTH, cujus nomine citatur a Thoma Hyde in Catalogo Bibliopolej. post N. pag. 107. col. a. tractatus anglicus scriptus: Dialogues conc. the judgment of Commonse in the choise of Religion. Paris. 1640. in 8vo dem loc. cit. vero nomine dicitur Thomas WHITE Anglus ex Albiis. v. Baillet Dictionnaire Tom. I. pag. 474. B. & Anonym. n. 1977.

RICRUNTUS v. Borrhomeus.

(2333) Johannes RIDEVALLUS Anglus, Auctor multorum Scriptorum fuerit ordinis Minorum S. Francisci an Eremita Augustinianus, pluribus disquirit Villani nella Visiera Alzata Pentecost. num. XXI. p. 115. Auctoritate tamen Pitsei de illustribus Angliae Scriptoribus anno 1330. num. 495. p. 425. ad Augustinianos eum refert, ut ex verbis ejus hic adscriptis pluribus patebit. (a)

(a)

XXI. GIOVANNI RIDVALLO. In proposito di questo Scrittore, sentiamo quello ne dice il Vvadingo: IOANNES RIDEVALUS Anglus quem Iosephus Pamphilus, & alii faciunt Augustinianum, Vvillotus cum plerisque Minoritam &c. Notinsi le di lui sillabe GIO: RIDVALLO Inglese che da GIVSEPPE PANFILO, e da altri si dice Agostiniano, però dal WILLOTTO, e dalla maggior parte s'ascrive à Minoriti, e perciò senza meditar di vantaggio lo mette di quelli nel Ruolo. Piano; P. Vvadingo, chi sono questi plerisque? E da Voi gratis dictum, ed io gratis vi posso replicare, che possono esser Scrittori dell' Utopia. Al vostro Henrico Vvillotto si contrapone Giuseppe Pamfilo: ad un semplice Frate un Vesouo; E non sapete meritar piu fede questi che quelli? Il libro del Vvillot fu stampato del M. D. XXCIX. e 'l Pamfilo dell' XXCI. Onde à lui tocca la mano. E poi Giovanni Pitseo Inglese Dottore di S. T. Decano di Liverduno in Lorena, che non è Religioso, e conseguentemente non interessato con le parti, nel suo libro de Scriptoribus Angliae Illustribus. Parisiis apud Rolinum Terry. & Sebastianum Gramoisij M. DC. XIX. 4. dice essere Agostiniano. Però per chiarezza maggiore di questo possono leggersi li Secoli Agostiniani di M. F. Luigo Torelli Tomo V. agl' anni di Cristo M. CCCXXX. del secolo XLXXXVII. della Relig. C. M. XLIV. pagina 470. §. 29.

(2334) D. RIEDELIUS, Ecclesiae Landshutanae decanus, aut sub Riedelii nomine Jacobus BALDE Jesuita, edidit Caveam Turturis oppositam libello Dominici Gravina, Dominicani, cui titulus: Vox Turturis. Verba sunt Magnifici Domini d. Joh. Friderici Mayeri in Dissert. inscripta: Bellarminus male fidei postulatus à Domesticis fidei hab. Kilon. ad d. 18. Januar. 1693. §. XII. p. 16. Sorvel haec dissimulans inter reliqua Balde Scripta hoc non memorat. Biblioth. Societ. Jesu pag. 356. 357. Videantur quae de illo habet Symbola Mastrichtiana sequens: Infamis libellus sub nomine supposititio Domini Riedelii SS. Theol. Doct. & Ecclesiae Collegiatae Landshutanae Decani, Cavea Turturis vid. de eo Philadelphum de novo lacu, de Modernis Jesuit. moribus pag. 16. & seq. Suspicio Jesuitas Monachii fuisse & inter eos Jacobum BALDE. Est verum quidem nomen, sed is non est auctor Scripti sub ejus nomine emissi vid. ibid. p. 18.

(2335) RIGBERII nomine latere voluisse P. Gabrielem GERBERON notat *Bailletus* des Auteurs deguifez pag. 438. & 849. Scriptis sub ea larva editis pro more prætermiffis. Ea nobis exhibet Biblioth. Nov. Auct. Ecclef. Du Pin T. IV. pag. 57. (a) talia.

(a) Du Pin Nouv. Bibl. des Aut. Ecc. T. IV. p. 57.

Dans le meme temps le Pere Gerberon Benedictin fit paroître sous le nom emprunté de Rigberius, le Memoire contre Julien, la traduction du Sermon de Theodore de Mopsueste avec son prologue, les deux lettres contre Nestorius, & le Traitté d' un Nestorien. Il n' y a pas mis le premier Memoire historique, parce qu' il estoit déjà imprimé dans le second tome des Conciles du Pere Labbe. Cette edition de Marius Mercator est un tres-petit in 12. imprimé à Bruxelles en 1673. Les Notes de celui qui l' a donné, ne sont pas si longues que celles du Pere Garnier, mais elles ne laissent pas d' estre utiles & savantes. Il est aisé de voir que ces editions estoient defectueuses; car celle du Pere Garnier n' estoit pas tant une edition du Marius Mercator, qu' un grand Commentaire sur l' Histoire des Pelagiens & des Nestoriens; & celle du Pere Gerberon ne contenoit qu' une petite partie de ses Oeuvres: outre que ni l' un ni l' autre n' avoit consulté exactement les Manuscrits.

(2336) Petri RIGENSIS sive de RIGA Aurora, quomodo interpolata sit ab ÆGIDIO LEVITA eique inserta ab eo aliquot scripta, vide differentem clarissimum Daumium præfat. ad Lector. D. Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate subjunctæ pag. 10. cujus verba sub lit. (a) subjungimus.

(a) Daumius Præfat. ad Lector. D. Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate subjunctæ p. 10.

AGeorg. Vicello in Carminibus Ecclesiasticis; Petri de Riga Aurora Testamentum vetus ac novum amplexa; cujus prima exdosis in Membranis a Nob. Barthio ad me pervenit, qui Librum Esther inde in Adversaria sua transcripsit, unum etiam & alterum Exemplum Lipsie in Paulina custoditur; interpolavit autem postea Parisiis Ægidius Levita, nescio quis, cujus Præfationem vide apud laudatum Barthium animadv. ad Gul. Bitronem pag. 755. Is forte Ægidius Leoninis versibus adjecit Jobum, Threnos Jeremiæ, Canticum Cantorum, Acta Apostolica, cum hæc omnia à prima Editione absint, & alio metro utantur----- Hujus forte etiam sunt Proverbia Salomonis, Leoninis itidem scripta Versibus, quæ producit Albertus ab Eybe in Margarita Poëtica, Aurora vero titulo laudat Vetus Florilegii Poëtici collector, quæque etiamnum in Italia, teste Tomafino p. 91. Catalogi Patavini, supersunt. Exstat ab Ægidio Interpolatum Exemplar in Lipsiensi Paulina Bibliotheca. Cui altera denuo interpolata successit, nescio cujus ausu, quam Rhedigeriana Uratislavia custodes, etsi alicubi mutilam, asservant; Unde varias lectiones & addimenta liberalissime mecum communicant Viri Cll. Job. Gebhardus & Martinus Hanckius ejus ibid. Præfati: Auctor certe in Scholis ante renatas literas tritissimus, & in ret sublapsi avi Lexicis frequentissimus.

(2337.) Lattanzio RIGOGOLI di Nibbaida est Mattheo PINELLI, ut ex Cinelli docebimus infra in SANTORINI.

RIMA v. Sammosto.

RIMANDUS v. Reimundus.

(2337 α) RIMANTEL, le Sieur de Pierre LOMBERT. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 594.

(2338) RIPA, Cesar: Jean ZARATINGO CASTELLINI. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 594.

(2339) Conradi RISS, de Re Sacramentaria, contra Jo. Pomeranum 1525. CINGLIUM habet auctorem, teste Schlüsselburgio in Theologia Calvinistica, & ex eo Draudio Biblioth. Class. Theolog. p. 117.

Zwinglio Michaellem CELLARIUM jungi Lavatherus Hist. Sacr. p. 16. tanquam ab utroque scriptum hoc, quod Conradi Riss nomine prodit, fuerit compositum. (a) Quod & facit Symbola Mastrichtiana, allegans simul Bücholtz Ao. 1525.

(a) Lavather hist. Sacr. p. 16.

Johannes Pomeranus Ecclesie Wittembergensis Pastor epistolam latine & Germanice excudi curavit, contra novum (sic enim vocat) errorem de Sacramento Corporis & Sanguinis Jesu Christi, ad D. Joh. Hessum Vratislaviensem. Huic epistolæ responderunt Huldricus Zvirvilius, & Michael Cellarius, Minister Ecclesie Augustane sub nomine Conradi Ris.

(2340) RITBA: JOM TOB FILS D' ABRAHAM. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 594.

(2341) RIVERII Chirurgi Anatomia Corporis Humani. Paris. 1545. ap. Sim. Colinæum. Est Caroli STEPHANI, ut ex Theod. Janssonio Vita Stephan. 24. indicat Symbola Normanniana-

(2342) RIVIERII Augustiniani nomine editum librum à Theophilo RAYNAUDO, cui titulus: Calvinismus Religio Bestiarum in quo P. Barnesium, Ordinis Prædicatorum, Estium Cancellarium Duacensem, Guil. Gibieuf Oratorii Presbyterum aliosque plures Catholicos Theologos quod Molinistæ non sint, Calvinistis annumerat, indicium nobis facit Index Jesuitarum, qui in Certamen Theologicum larvati prodierunt præfixus Tom. III. Operum Petri Aurelii, n. XXV. et ex eo Antonius Reiserus in der Vorerinnerung an P. Otten. (a) tacente utraque Scriptorum Societatis Jesu Bibliotheca, tam Alegambes qui pag. 431. seqq. quam Sorwelli, qui pag. 758. seqq. Operum RAYNAUDI recenset. Addit hic Dieckmann quæ sub (b) exhibemus.

(a) Antonius Reiserus in der Vorerinnerung an P. Otten.

Da er unter andern gedenket eines Buches/ dessen Titul ist/ *Calvinismus, Bestiarum Religio*, so vor etliche und dreißig Jahren zu Lyon in Franckreich unter dem Nahmen *Augustini Riverii, Doctoris Parisiensis, Ordinis S. Augustini*, ausgegangen / und aber bald darauff zu Rom von der also genandten *Sacra congregatione* durch ein öffentliches *Decret*, in den *Indicem librorum prohibitorum*, oder das Register der verbotenen Bücher gesetzt worden / welches er *Petrus Aurelius* einem vielleicht noch lebenden / und unter euch hochgehaltenen Jesuiten *Theophilo Raynaudo*, als dem rechten Meister zuschreibet.

( b ) Nota Marginalis Diecmaniana,

A. Riviere nomine Lugd. 1630. 12. liber editus est, cui titulus: *Calvinismus bestiarum religio*, & appellatio pro *Dominico Bannez* de quo v. *Hulsemann. de corrept. fraterna* pag. 76. *Illum Rivierii librum in numerum prohibitorum Roma retulit, ut ex Judicibus Clementis X. & Innocentii XI. pag. 36. videre licet. Larvam huic homini detraxit ipse larvatus Wilhelmus Wendorckius in Notis ad Epistol. Provinc. Montalti p. 23. ed. Helmst. ubi ait: Qui videre voluerit ut Thomistas pro Calvinistis Jesuitæ traducant, legat Theophilum Raynaulum assumpticia larva de la Riviere, in libello, cui titulus, Calvinismus Religio Bestiarum.*

(2343) RIVIERE, le Sieur de la: Roch. DE BAILLY. *Baillet liste des Auteurs deguisez* pag. 594.

(2344.) RIVINI *Bachmanni* nomine laere Melch. *Goldastum* notat *Symbola Schröteriana*.

(2345) RIXFRIDO à J. Pitseo T. I. Relatt. de Rebus Angl. P. II. p. 153. male tribui *Epistolam Ludgeri* Episcopi Monasteriensis de *Svidberti vita, Electione, Canonisatione, atq; Miraculis* ad Rixfridum Episcopum Trajectensem, invitoque *Bellarmino* qui eam egregiam vocavit de *Scriptor. Ecclesiast.* p. 187. à *Brovvero & Bocharto* in *Chararum υποβολιμαίων* censum referri notat *Mollus* Isag. ad *Histor. Cherson. Cimb.* part. II. pag. 25.

RO v. *Clerario*.

(2346) ROBART, John: Thomas SURNERTON. *Baillet liste des Auteurs deguisez* pag. 594.

(2347) ROBERTO de Brugis tribuit sermonem, habitum in die anniversaria S. Bernardi, aler. *Andr. Biblioth. Belg.* p. 795. Eum (a) GAUFRIDO, vel GOFFRIDO vel GODEFREDO Claravallensi. Abbati, vindicat *Carolus Visch* *bibl. Cisterciensis* p. 122. (b)

(a) Valer. *Andræ Bibliothec. Belg.* pag. 795.

Robertus de Brugis, primus *Dunensis Abbas*, x *Ord. Cisterciensi*, Sermonem elegantissimum ha-

buit in anniversaria die depositionis S. Bernardi, quem *Dunenses Religiosi* hodieque legunt.

(b) *Carolus Visch* *Biblioth. Cisterciensis* pag. 122.

*Insuper Henriquez* in *Fasciculo, libro 2. dist. 26. hunc etiam auctorem scribit cujusdam Sermonis (quem alii tribuunt B. Roberto de Brugis) habitum in anniversaria die S. Bernardi. Quem sermonem nuper etiam (sub ejusdem Gaufridi nomine) edidit Iacobus Merlonus Colonensis pastor, cum operibus S. Bernardi, asserens illum esse habitum anno 1163. Quod si verum sit, haud dubie Gaufridi est, & non Roberti. Denique Seguinus in *Bibliotheca M. S.* affirmat illum etiam scripsisse Orationem quandam funebrem, memoria dignam, in laudem divi Bernardi. Credo tamen esse ipsammet Concionem jam memoratam.*

(2348.) *Caroli ROBERTI* *Defensionem Effatorum Peripati Christiani Alexandro GOTTFREDO* Jesuitæ assertam vidimus in *Anonymis* num. 200.

ROBERTIUS v. *Darenus*.

ROBERTUS v. *Constantinus*.

- - - - v. *Stephanus*.

ROBUSTO v. *Pogommea*.

DE ROCCA v. *Belus*.

ROCCABELLA v. *Ettore*.

(2349) ROCHELLENSIS CONVENTUS nomine quomodo scripserit *Monf. la MILITIERE* docet *Symbola Maastrichtiana* his verbis: *Monf. la MILITIERE* nomine *Conventus Rochellensis* respondet *Abrahamo Elintho*, personato, vere *Danieli Tileno*, quem vide suo loco.

(2349 a) RODERICUS RODRIGUEZ persona est *Petri D'ALVA ET ASTORGA*, sub qua edidit Hispanice: *Pleito de los libros y sententia del Juez & c. Dertuse* ut *prefert.* 1664. 8v. Censuram scilicet *Scriptorum Dominicanorum*. Vide *Nicolai Antonii Bibliothec. Hispan. Tom. II.* p. 134. col. a.

RODOLPHUS v. *Grimming*.

RODULPHUS v. *Passagerius*.

(2350.) *Hermanno Alexandro ROELL* falso adscriptam *BROWERI* *Disputationem de Principio Cognitionis nostræ* indicat *la Bibliothèque Universelle & Historique* de l'année 1687. *Tom. VI.* p. 466. (a) 486. (b)

(a) *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'année 1687. p. 466.

*On examine en 13. th. les 9. premières Theses de la dispute*

la dispute de M. Brouvver, laquelle on attribué à M. Roëll.

(b) Ibidem p. 486.

Sur la III. qui est tirée de la dispute de M. Brouvver, du Principe de nos connoissances, M. Roëll nie d'être l'Auteur de ces Theses, ce qui parait assez par la difference du stile. Cen'est pas qu'il en prouve les sentimens, au contraire il les adopte, les defend.

(2351) Conradus van ROEL, Belga. *Verveceidos libri duo*: in quibus Athos perfoditur & Similace coronatur ab alumnis Adraſtia. Ad Stephanum Rodericum Caſtrenſem Luſitanum Philoſophum & Medicum famoſum, glorioſum digniſſimum antecellorem. Oldenburgi, apud Succelloribus Joh. Gutenbergii 1636. in 8. Nomen eſt fictum, autor LICETUS, indicante Lindenio de ſcriptis Medicis pag. m. 139. etſi König in Bibl. V. & N. p. 145. notet, ſine dubio auctioris, quam meæ, quæ eſt tertia, & ut habet titulus tertia auctior Amſtelodami apud Blaev in 8. majori. Eſt autem ille Licetus Fortunius celebris & πολύγλωσσοſſος Profellor Patavinus. Mercklinus. hunc librum, ut & alios ad Medicinam non facientes omiſit. Memorat tamen & Belgam eſſe addit Baillet liſte des Auteurs deguiſez p. 595.

(2352) Joannes FISCHERUS ROFFENSIS Epilcopus v. ſupra ubi additur Poſſev. Præfat. appar. ſacri.

(2353) ROFFENSIS, Johannes: Richard MOUNTAGU, douteux Jean BUCKERIDGE, plus vrailemblable. Baillet liſte des Auteurs deguiſez p. 595. At Jo. Launoy libro cui tit. Regia in matrim. poteſtas ita habet citante Symbola Schraderiana: Henricus Angliæ Rex ſeu Johannes Roffenſis Epilcopus ſub illius nomine in aſſertione VII Sacramentorum. Sed hoc quidem ad Henrici Regis nomen pertinebat.

(2354) Giulio ROFFO, aut ut legit Bailletus in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 596. Giulio ROSSO, larva eſt Benedicte JUSTINIANI Jeſuitæ, ſub qua editum ab eo ſcriptum citat la Viſiera Alzata Hecatoteſtes num. XXII. p. 40. cum titulo: Riſpoſta di Giulio Roffo Teologo da Valditaro al Parere di E. Marc' Antonio Capello Min. Conv. ſopra le controverſie tra' I. S. P. e la Rep. di Venetia. in Roma appreſſo Guglielmo Facciotto 1607. in 4to. Alegambe & Sorvell de perſonato hoc Juſtiniani ſcripto ſilent. adi illum p. 59. hunc p. 110. vide infra TORRI.

(2355) Gelfio ROGERI, reducto Anagrammate eſt Gregorio LETI Auctor vitæ Sixti V. Pontificis M. editæ Tom. 2. in 12mo. ut indicat La Viſiera Alzata Pentecoſt. num. XII. p. 111. his verbis:

XIIX. GELSIO ROGERI. Gli anni paſſati capitò d' Oltramonte in due Tometti in 12.

La vita di SISTO V. P. M. deſcritta da GELSIO ROGERI, ſtampata ad iſtanza di GREGORIO LETI: non sò doue, per non

hauere l'opera proſcritta dalla Sacra Congregatione dell' indice, poco doppo la publicatione, che ſerui à Librari poco timorati di Dio di venderla quanti plurimi. Prima d' eſſere proibita fù venduta à caſo da M. F. Gabriele Mainardi di Nizza al Paglione Minor Conventuale già Provinciale della Provincia di S. Lodouico in Provenza, e connoſce ſubito eſſere Anagramma di GREGORIO LETI; onde Napolione Giacobbi da Villa Franca non meno amico delle Muſe che d' Eſculapio per eſſer profeſſore di Medicina, lo ſpiegò con queſto pulitiſſimo, e ſpirituoſo Tetraſtico:

Ut nomen lateat GREGORI grammate LETI  
GELSIO ROGERI vertit idemq; ſonat.  
Pontificis XISTI calamo dum geſta recenſet  
Paſtorem celebrat, cujus Ovile fugit.

(2356) FRANCISCI ROGHI nomine publicavit Italice Jacobus FULIGATTUS, Jeſuita Romanus, Martyrium S. Abundi Abundantii, Martiani, & Joannis, ex antiquiſſimo Mſſ. depromptum Romæ 1638. in 8. Alegambe p. 156.

Et cum eo Sorvell Biblioth. Scriptor. Socie Jeſu p. 365. col. a.

ROLANDUS v. Mirteus.

(2357) Johannis ROLLEGRAVII nomine quæ prodiit Lauſannæ diſſertatio de Religionum conciliatoribus, Johanni GRAVEROLLIO tribuendam cenſent les Nouvelles de la Republique des lettres Fevrier. 1686. p. 214. adde Colomes. Melange Historiques p. 52. Et facile anagrammatiſmus huius cuius apparet.

(2358) ROLLETUS, Johannes: Samuel PUFENDORFF. douteux. Baillet liſte des Auteurs deguiſez p. 595. Prodiit autem ſub Rollet nomine Stralſundia 1678. in 8vo Scarenſchmidus Vapulans breve ſcriptum paginarum ſaltem 32.

(2359) Franciſcus ROMANUS ſive François ROMAIN, quod quatuor ſit Litterarum auctor genuino nomine celebris ille Ludovicus Ex-Jeſuita Maimbourgius indicium facit Baile v. Tom. 2. p. 502. nihil de eo Sorvellum agere indicans, quod nec potuit, eo atatis nec pertingens cum ſua Bibliotheca. Baillet Auteurs deguiſez p. 312. de eo ita ſcribit: François Romain: c' eſt ſous ce nom là qu' eſt deguiſé le Pere Maimbourg dans les quatre lettres, où il a taché de concilier quelques opinions de Rome avec celle de France.

ROMANUS v. Clemens.

(2360) Girolamo ROMAN, quod ſit Luis de MONTOIA docet Villani Viziara Alzata Hecatoteſtes num. XXIV. p. 118. verbis ſequentibus.

XXIV. Fra GIROLAMO ROMAN Lucronienſe publicò ſotto ſuo nome.

A Vida du. Ven. Padre Fr. LVIS de MONTOIA:  
In Lisbona M. DC. XXCVIII.

Non hebbe in essa altro, che l'nome, e la  
diligenza di metterla alle stampe, essendone  
Autore Fra TOMASO DI GIESV' alias De  
ANDRADA, che morì, anzi passò alla  
vera vita li xvii. d' Anno M. D. XXCLI. In  
proposito del che si può vedere l'eruditissimo  
D. *Nicolas Antonio* Tom. II. p. 247.

(2360. a) *Paulus ROMANUS*, sive ut  
illis placet *Franciscus VAV. Diss. adversus Anton.*  
*Modellum, Elogii Aureliani Auctorem* (verba sunt  
*gem. Scav. Tom. 4. part. 4. pag. 158. citat. 8. n.*  
*MCCCLIV.*

(2360. β) *Fr. ROMULUS*; de quo *Ma-*  
*ry. lib. 2. AntiChr. revel. pag. 39. Marteleri-*  
*s, causarum patronus in Senatu Parisiensi asse-*  
*ruit, Rebellionem excitatam contra Henricum*  
*I. per doctrinam abdicationis fuisse confirma-*  
*am libro à BELLARMINO Jesuita, edito sub*  
*omine Fr. ROMULI A. 1588. est Symbola Mol-*  
*ero-Aldorsina. De quo Pseudonymo nil habet*  
*Sorvellus. v. Baile Dictionaire Tom. I. p. 537. ubi do-*  
*ctetur scripsisse contra Petrum Belloy Apologie Ca-*  
*nolique, de qua in eo nomine agit ex professo.*

(2361) ROMANI THEOLOGI nomine  
scripsit *Fridericus SPE* Jesuita Germanus *Cantionem*  
*riminalem Rinth. 1631. quæ mirifice multis pla-*  
*uit: teste Sorvello Biblioth. Script. Societ. Jesu pag.*  
*68. col. a. & Wittenio Diar. Biograph. an.*  
*635.*

ROMANUS v. *Altglaub.*

- - *Eusebius.*

- - *Theologus.*

(2362) ROMANI Veronensis ars mentien-  
*ti Calvinistica, est caroli SCRIBANII, Jesuitæ*  
*Bruxellensis, qui Amphitheatrum honoris scripsit*  
*sub nomine Bonarscii, de quo supra. Testes do-*  
*ctissimi Theatro d' huomini litterati part. 1. pag.*  
*6. Alegamb. p. 72. Val. Andr. pag. 126. & Fr. Sweer-*  
*ium p. 170.*

Adde *Sorvel. Biblioth. Script. Societ. Jesu*  
*p. 132. col. a. Witten. Diarium Biographicum ad*  
*n. 1629. Freberum Theatrip. 445. a.*

(2362. a) *Dominicus ROMELLUS. Ejus*  
*Bohemicum Nihil Alchymisticum A. 1667. in 12. opus-*  
*culum Colmaria confecit occasione lectorum.*  
*Sub me opusculorum Germanicorum Bohemi-*  
*cis scribit in Epistola 1690. Altorfio ad me P. P.*  
*Daniel Guilielmus MOLLERUS.*

(2363) *Francisci ROMULI* nomine con-  
tra utrosque *Barclajos* scripsisse *Robertum Bellar-*  
*minum S. R. E. Cardinalem innuit Deckher. de*  
*Scriptis A despotis pag. 92. Adde Baillet liste des*  
*Auteurs degvisez p. 595. At Sorvel in Biblioth.*

*Scriptor. Societ. Jesu, ubi de Bellarmini Scriptis*  
*agit, pag. 720. seqq. hujus personæ non memi-*  
*nit, at contra Guilielmum Barclajum editum ab*  
*eo librum de potestate Pontificis Maximi in tem-*  
*poralibus asserit pag. 723. col. b. v. Baile Diction-*  
*naire. Tom. I. 537.*

(2364) *Guilielmus RONDELET* Medicus  
*Montispeffulanus suo nomine edidit 1655. in fol.*  
*librum de Piscibus Marinis excerptum ex Com-*  
*mentariis Guilielmi PELETARII aut PELICI-*  
*ER: ut docent Teissier Tom. I. des Eloges des hom-*  
*mes scavans p. 299. (a) Neander Natalit. Medic.*  
*p. 195. 196. (b) & Bartholin. de legendis libris*  
*dissertat. II. p. 43.*

(a) *Teissier Les Eloges de Hommes*  
*Scavans T. I. p. 299.*

*En effet, les Ecrits de Rondelet ne répondent*  
*pas à la grande opinion qui s' en étoit répandue. Il y a*  
*sur-tout une chose qui le fait connoître; c' est le Livre*  
*qu' il a fait imprimer des Poissons, mais avec d' au-*  
*tant moins de louange, qu' il le devoit plutôt à l' indus-*  
*trie d' autrui qu' à la sienne. Car il' avoit tiré des*  
*Commentaires de Guillaume Pelicier Evêque de Mont-*  
*pellier, personnage de grande érudition, & c' étoit une*  
*partie des doctes annotations qu' il avoit faites sur Pline,*  
*& qui ont été perduës ou supprimées au desavantage des*  
*bonnes Lettres.*

(b) *Neander Natalit. Med. p. 195. 196.*  
*Hoste in eadem Academia excepere Guilielmus*  
*Pateanus, Blanchiacus: Poliater postea Gratiano-*  
*politianus, vir medicæ philosophicæ scientiæ juxta gna-*  
*rus: Ludovicus Vassæus, arte Apollinea scriptisque*  
*in publicum editis clarissimus: Johannes Blezinus, vir*  
*longa artis experientia, ut monumenta quæ posteritati re-*  
*liquit testantur, abunde satis commendatus: Guilhel-*  
*mus Rondeletius, Montispeffulanus, cujus nomen*  
*maximè posteritati commendat, quod de Piscibus edi-*  
*dit; sed eo minore laude, quod illud potius alienæ indus-*  
*triæ quam suæ debuit; nimirum ex Guilielmi Pellicerii*  
*Episcopi Montispeffulensis, viri rara eruditione ornati,*  
*Commentariis concinnatum, quod doctissimarum annota-*  
*tionum, quas ille in Plinium scripserat, magno literarum*  
*dispendio amissarum pars erat. Hisce coævi fuere Mar-*  
*tinus Acacia politissima doctrinæ ingenium: Johan-*  
*nes Saporta summus Medicus: Franciscus Valeriola*  
*magnivir judicii: Johannes Scyronius Apollo salutarifer:*  
*Antonius Saporta, ejusdem Academia Decanus: &*  
*alii docti Asclepiadei, qui claris scriptis è finibus suis*  
*egressi, vivacibus ingenii monumentis nominis sibi perpe-*  
*ritatem pepererunt, & in posteritatem adfectum eluca-*  
*brationibus suis satis superque demonstrarunt.*

(2365) *RONDINUS, Julius, Samuel PUF-*  
*FENDORPE. doureux. Baillet liste des Au-*  
*teurs degvisez pag. 596. Extat tamen sub Ron-*  
*dini Nominè dissertatio Epistolica super Contro-*  
*versis, quæ Samueli Pufendorffio cum quibus-*  
*dam aliis circa jus Naturale intercesserunt in Eride*  
*Pufendorffi Scandica edit. Francof. 1686. in 4to*  
*à p. 391. ad p. 420.*

(2366) *ROQVIUS, ou ROCIUS, ou DE*  
*LA*

LA ROQVE, *Petrus François* BAUDOIN. *Baillet* liste des Auteurs degvifez p. 596.

(2367) *Amandi ROSACII Epistolam Satyricam*, *Helie PUTSCHIO*, Antverpiano debere, argumentum ipsius enarrans *Melchior Adami* memoriae prodidit in vitis Philosophorum Germ. pag. m. 460. hisce verbis: Dum Lipsiæ fui, ridicula quædam adornata est Comœdia, cujus & Witteberga Spectatrix fuit. Ea tunc occasione præbuit *Putschio*, quippe vanitatis omnis Ofri, & veritatis Amatori maximo, *Epistolam* scribendi edendique, sub alieno tamen nomine *Amandi Rosacii*. Ea in Epistola fallè ac festivè Agyrtam quendam accepit, qui impetrato in Italia jure, nescio cujus Comitivæ Palatinæ, hoc est, inter alias æruscandi Orbis artes, etiam Poetas (si Musis placet) creandi reportata potestate, passim locorum per quæ transiret, artem hanc poetificam jactitabat: & variis novis, dignis indignis s. *Μεσοπαραγολ*, Germaniam implere, dum modo ipse tantum inde colligeret viatici, quantum suo ruminando, & famulo & cani pedisequis alendis sufficeret. Hunc ille hominem (cujus nomini hic parcimus) ineptissimum, cum non modo videret, ipsum bonis viris, & non malè de seipso quondam meritis, maledicere absentibus: sed alios quoque in hujus societatem contumeliæ ac petulantiae advocare, nimirum sibi jam obnoxios ob aurum & pegasos, quos ab eo accepissent; novi repente vates ab ipsius tripode prodeuntes: ferre loliginum ac sebiarum illam sobolem candidissimi pectoris Juvenis non potuit, eorumve ulterius dissimulare deliria. Quare illam, quam dixi, Epistolam illis apposuit, quæ Poeticem illum & Laurivendulum pro eo ac merebatur, defricat.

Eundem hunc Agyrtam esse conjicit Clarissimus Dominus *Rauschius*, quem joculariter tangit etiam *Erid. Taubmannus* Dissert. de Latin. Ling. p. 100. & 112. Cæterum sub *Rosacii* Larva latere *PUTSCHIIUM* suspicantur etiam *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 596. & *Colomes*, dans ses *Melanges Historiques* pag. 52. Addit *Diecmannus* ad *Melchior. Adami*: qui istud ex *Conr. Rittershusii* Comment. de *Putschio* p. 15. accepit.

#### ROSARIUS v. *Amandus*.

(2368) *Juliani ROSBEQVII* nomine, *Hortatio ad amplectendas Belli Belgici inducias* A. 1609 edita *Dominicum BAUDIUM* verum habet auctorem, docentibus *Valer. Andr.* pag. 192. & *Fr. Sweertio* pag. 221.

vid. *Funci* Orbis imperans p. 925.

(2369) *ROSEÆ CRUCIS FRATRUM* nomine Scripta quæ prodierunt, ex *THEOPHRASTI PARACELSI* Operibus nata conjicit Clarissimus Dominus *Paschius* Schediasm. de Curiosis hujus seculi inventis, ut in ejus recensione annotant *Monatliche Unterredungen*, 1695. pag.

526. (a) Quæ conjectura jam olim fuit celeberrimi Theologi *D. Nicolai HUNNII* in der Christlichen Betrachtung des neuen Paracelsischen & Weigelianischen Geistes pag. 51. num. 40. quibus men sub eis latere ut plurimum *CALVINI* NOS, ex eo colligit, quod scripta hæc ut plurimum locis Calvinianis prodierint, & Calvinianis etiam dedicata sint. (b). A Chiliasmo fratres hos non abhorreere opinatur *Sagittar.* Introd. ad *Histor. Eccles.* pag. 915. Institutum fratrum horum Collegii *Rosiani* ex *Morenii* Fanquæ *Lugd. Batav.* 1630. prodit, fusè examinatum *Morhofius* *Polyhist. Liter. lib. I. cap. XIII. p. 130* usque ad finem capitis, ex quibus pauca sub lit. (c) excerpimus. Persuasum autem sibi habet *Godfrid Vockerodt* Introd. in *Notitiam Societatum literariarum* Sect. II. cap. III. §. XI. Fratres hos opinionem sui motam non æquare. (d) *Platoniorum Placita*, quorum plerosque magis fuisse docuit *Lessius* de *Justitia & jure* lib. 2. c. 4. dub. 2. eos & *Paracelsistas* ex osculari: quorum (conjunctim ita sub eadem censura reputatorum) magicis superstitionibus ancillanti scripta vitanda sint, scribere, *M. Ehrh. Gott. Daniel Colbergius* *Disp. sua Gryphis-Wald* 1693. habita §. V. de tolerantia libror. noxior. §. V. Viderit ipse an satis solido in re tanta fundamento. Interim idem *Colbergius* P. P. postea *Gryphisvaldia* 1690. edito libro *Platonisch & Hermetisch. Christenthum* cap. VI. toto de fratribus roseæ crucis suscitavit, quomodo *CHRISTIANUM Rosen-Creutz* sibi fingant Ducem fabulose admodum. Ibi dem scripta eorum & contra ipsos enarrantur longius quam ut hic excerpi possint. Adde *Symbolum Maastrichtianam* (e) cujus fides sit penes auctores. Certum est fabulose multa per calumniam innocenti esse afficta.

(a) *Monatliche Unterredungen* 1695 pag. 526.

Gedenkt hierauf des von *Morhofio* *Polyhist. P. I. cap. XIII. allegirten Collegii Rosiani* und bemühet sich zu erweisen / p. 116. s. bis 124. daß die Rosianer und Frates Roseæ Crucis, wie denn auch *Valent. Weigelius*, all ihre Wissenschaft von des *Theophrasti Paracelsi* Geist gelernet haben.

(b) *Hunnus* von der *Paracelsischen und Weigelianischen Philosophia*. pag. 51. & seqq. n. 40. & seqq.

III. Zum dritten finden sich die *Frates Roseæ Crucis* oder *Rosen-Creutz-Brüder* von welchen so viele Bücher ausgehen / daß sie kaum zu zählen. Wer diese *Frates* seyn / auch ob wahrhaftig eine solche Societät sey / oder / wie ihr *Fama* edit. *Francof. Anno 1617. p. 5. 69.* selbst davon redet / ein blinder Philosophischer Aufzug / und *Lucianisch Märlein* / stelle ich meines Theils an seinen Ort. Vermuthlich ist / es seyn entweder müßige Gesellen die mit Narrens Werck die Leute / als welchen gemeinlich viel mit neuen Aufzügen gedienet wird / gerne äffen / deren Fürgeben andere für Heilighum aufnehmen / und da sie sich für Weise halten / zu Narren werden : Oder seynd *Theophrasti* Schüler / die seine Bücher vielleicht wegen der *Medicin* fleißig lesen / und dadurch auf seltsame *Opiniones* welche *Theophrastus* in die *Theologiam* einge-



eingeführet / gerahen / auch andere / unter ertichtetem Schein darauf zu leiten gedencen. Andere haben vielleicht gemeinet durch Thorheit verständige und geschickte Leute zu sich zu locken / zu welchem Ende die *Fama*, wie ganz vermuthlich / ausgegangen. Dem sey aber allem wie ihm wolle / gebe ich diß einige zu bedencen / ob nicht hinter dieser *Fraternität* der *Calvinismus* stecke? Wil nichts davon melden / daß *Zwinglius* und *Schwenckfeld* gute Brüder gewesen / und *Carlstadt* (der neben *Zwinglio* den *Sacrament-Streit* erstlich angefangen) auch ein himmlischen Propheten gegeben: Und also in den ersten *autoribus* diese beyde Gesellschaft mit einander sind verbundē gewesen. Man mercke jetzt allein dieses: Die *fama* ist aus einem Calvinischen *Ortauskommen*: Daß Calvinisten deroselben *autores* seyn weis fast Männiglich. Das Buch von *Offenbarung Göttlicher Wahrheit* / so Anno 1619. zu *Hanau* in Druck ausgehen / und von einem *fratre* durch *oracion* und *dedication* commendirt worden / ist allein solchen Fürst und *Gräfl.* Personen dedicirt worden / die dem Calvinismo beypflichten. Anno 1618. ist ein Calvinisch *Tractätlein* zu *Hanau* ausgegangen mit diesem Titul. *Sylloge an hostia sit verus, cibarius, & sovovvovvov dictus panis? A. FRAT. ROSEÆ crucis donata Johanni Conrado Rhumelio & Martino Piello, & trique medico per Theophilum de vega.* Und dieses alles vielleicht nach dem Exempel *Ulrichs Zwingels* / der *Capar Schwenckfeldts* erstes Büchlein vom *Sacrament* ersür bracht / mit einer Vorrede drucken lassen / und sich einer freundlich angenommen / in massen *Schwenckfeldt* selber schreibt *Epist. 79* an *Johan Bader* Pfarrer in *Landau* / fol. 673. 675. Der Christliche Leser wolle diesem Ding nachdencken / wird vielleicht mehr *indicia* befinden / wessen man sich künfftig zu dem *Calvinismo* und dieser *fraternitet* wird zuversehen haben. *sequuntur multa excerpta de origine, fundatore, & doctrina fratrum roseæ crucis.*

## (c) Morhofius Polyhist. Literar. Lib. I.

Cap. XIII. p. 131.

„Fuere non priscis tantum seculis collegia talia occulta: sed & Superiori sæculo *Fraternitate Roseæ Crucis* fama percrebuit. Editi sunt de illorum dogmatibus & doctrina Theologica libelli Germanica lingua, qui multum strepitus ubique excitarunt. Fuere, qui totam rem pro impostura habuere, aliqui scriptis Apologeticis in lucem missis defenderunt. Literæ à multis ad illos scriptæ, publicisque typis impressæ, sub spe arcani alicujus indagandi. In Germania Vir doctissimus *Michael Mejerus* causam illorum publico scripto egit, cui titulus; *Silentium post clamores*, h. e. *Tractatus Apologeticus, quo causæ non solum clamorum seu Revelationum Fraternitatis Germanicæ de R. C. sed & Silentii seu non redditæ ad Singulorum vota responsionis, una cum malevolorum refutatione, traduntur & demonstrantur.* Ubi multa etiam historica de hac societate occurrunt. Scripsit & *Robertus Fluddius* defensionem hujus Societatis, & *Johannes Heidon* Anglica lingua varios de Fratrum *Roseæ Crucis* doctrina tractatus edidit, inter quos hoc titulo unus est: *Infallibilia axiomata Fratrum Roseæ Crucis*, cognoscendi præterita, præsentia & futura. Non agitur hoc libro, nisi de mirabili vi & potestate Numero-

rum, quibus evocentur genii, & alia occulta in natura perficiantur. Sed pleraque ex illis sunt e *Scriptoribus de mysteriis numerorum con-* gesta.

(d) M. Gottfried Vockerodt *introductio in notitiam Societatum Litterariarum, Sect. II. Cap. III. §. XI.*

*Alias vero illic locorum sub ipsum literarum ortum frequentatam esse, Vossius affirmat in libris suis de Historicis Latinis, & quam ille in testimonium citat, Celtis per Sodalitatem literariam Rhenanam vita præfixa est istius autoris poematibus, que Argentorati sub initium Superioris Seculi lucem viderunt sub titulo: Conradi Celtis Protucii, primi in Germania poëtae coronati libri IV. &c. Fraternitas Roseæ Crucis suis non caruit Laudatoribus, quanquam memorie sue qua statuerunt monumenta adeo illustria non sunt, ut æquare possint conceptam de Fratribus istis sapientie opinionem.*

(e) *Symbola Mastrichtiana.*

*Fratres Roseæ Crucis. Eius Sectæ auctorem ferunt fuisse Jungium Mathematicum professorem Hamburgensem. Ita lego in vita Clariss. viri Job. Ludovici Fabricii à Job. Henr. Heideggero nuper edit. de patre Fabricii, Johanne pastore, tum rectore Gymnasii Scaphusiani pag. 11. & seq. Etiam Fabricius noster in sermone familiari retulit eum (Parentem suum) adversus Roseæ Crucis fratres, Calami telum strinxisse, cujus sectæ auctorem fuisse Jungium Mathematicum professorem Hamburgensem, Libertinum, inter pocula, cum sociis à Mundo, per speciosum aliquod εὐρημα illudendum, im pie & petulanter conspirantem, & librum, cui titulus est: Fama fratrum Roseæ Crucis eudentem atque in vulgus spargentem; idem Fabricius noster ex ore Secretarii Heidelbergensis, fraudis illius conscii, confirmavit.*

(2370) *Hermanni Esaiæ ROSENCORBS Syntagma Observation. Practicarum*, et si primis seculi hujus annis demum typis descripta est, antiqua tamen tempora sapere & CAMERÆ quendam ASSESSOREM Auctorem habere videtur, cui forte subtracta & diu post fata ejus in lucem edita est, quam conjecturam affert *Symbola Anckelmanniana.*

(2371) *Christophori ROSETI* nomine, scripsit *Gregorius ROSSEFFIUS*, Jesuita Germanus, teste *Alegambe* pag. 165.

I. *Responsionem contra monita Oslandri, de falsa Jesuitarum practica.*

II. *Replicam & Declarationem contra eadem monita.*

III. *Apologiam pro Societate Jesu, contra Oslandrum.*

Vide hæc confirmantem *Sorwell. Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu*, pag. 308. col. a. qui addit vertisse eundem Germanice & suppresso nomine suo edidisse *Iter Legatorum Japonicorum ad Gregor. XIII. Summum Pontificem & Epistolas alias ex Japonia.*

(2372) *Guilielmus ROSSÆUS de justa Reip. Christianæ in Reges impios & hereticos animadversione, justissimaque Catholicorum ad Henricum Navarream & quemcunq; hereticum a Regno Gallie repellendum, confæderatione*, Antvverp. 1592. in 8. larva detracta fiet *Guilielmus GIFFORDUS*; auctor *Calvino Turcismi*, si credimus *Scavenio* n. 76. v. supra nomen *Reginaldi*. Eundem tamen *Gilberto GENEBKARDO* tribuit p. m. Consul hujus Civitatis, & proavus meus *Vincentius Mollerus*, ut ex adscripto manu illius nomine in exemplaris, quod penes me teneo, frontispicio patet. Ab utroque dissentit *Henr. Ernstius* variar. observ. l. 2. c. 36. hisce verbis: *Gallus, cui nomen BOUCHER, sanguinarium illum & crudelissimum librum infelicissimo partu edidit, de justa Reip. Christianæ in Reges impios & hæreticos auctoritate. Hic Nebulo postquam propter famosam illam in Regiam Majestatem chartam, à destinatis Judicibus expulsus est, Cameracum, vulgo Cambray, quæ Belgicæ Gallie urbs, commigravit. Quibus verbis idem hocce scriptum videtur innuere. Pro GIFFORDO tamen facit, quod multa in hoc scripto sunt, quæ cum aliis in Calvino-Turcismo contentis novis figmentis mire conveniunt. Nam c. 4. & 5. Protestantium hæresin scribit Mahumetismo & Paganismo deteriorem esse, quod credant animas mortales, & pejus vivant quam athei & bestia, & quod doctrinæ eorum sit belluina, Epicurea, & Atheismi plena, & quod patinam sibi Deum sumant. cap. 10. doctrinam eorum dicit esse Machiavellisticam, imo longe pejorem &c. Sed nec ista me Ernstio assentire prohiberent, modo illum loco citato scriptum *Rossæi* intelligere plane constaret, quæ de re nomen *Rossæi* non expressum dubitare me facit.*

Et *Boucherium* quidem qui hujus Scripti Auctorem confirmet, nemo in manus meas incidit. Ad *Genebrardum* autem refert Auctor des *Calvinischen Modells des heil. Röm. Reichs / Christianus Golliet*. Pontificius scriptor. cap. 10. pag. 276. apud *Lundorp*. Tom. II. Act. Publ. Quod ex *Dorfschei* Anticrisi Theol. Sect. IV. qv. 7. dub. 3. notat *Symbola Rauschiana*. Et huic accedere videtur *Teiffier* Tom. II. des *Eloges des hommes sçavans* p. 271. *Giffordum* Auctorem *Wittenius* statuit *Diar. Biogr.* anno 1629. itemque *Deckher. de Scriptis Adespotis* 337. propterea notatus *Belio* in subjuncta *Epistola* pag. 389. qui ad *Jesuitam* quendam refert. Et hic est *Guilielmus Raynoldus* aut *Reginaldus* quem ejurata religione Patria ad Pontificios transiisse, Auctoremque famosissimorum *Scriptorum* extitisse *Turcico-Calvinismi* nempe & hujus de *Reipublicæ* &c. Auctoritate, memorat *Wood Antiquitat. Oxoniens.* lib. II. p. 139. (a) Confirmant hoc uno ore *Scriptores Anglici*, *Hyde* *Catalogo Biblioth. Bodlej.* Post. N. p. 117. col. a. *Pitfeus Illustr. Angliæ Scriptoribus* ad an. 1594. p. 791. qui ex ipsius *Giffordi* ore se id habere asserit. *Gaddius de Scriptor.* Tom. II. p. 70. *Sutclif* in *Blessings on Mount Gerizzim & the miserable Estat of Papists* p. 190. indicante *Symbola Normanniana* itemque *Catalogus Biblioth. Oxon.* momente *Symbola Potzerniana*: *GIFFORDO* tamen ET *RAYNOLDO* *JUNCTIM* adscribit scriptum

hoc *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 596. forte quod huic libro idem accidisse opinatur, quod *Turcico-Calvinismo*, quem à *Raynaldo* compositum, a *Giffordio* autem expolitum & editum supra asseruimus. Addit *Margo Diecmanianus*: Mihi ad manus fuit aliquando editio *Parisiensis* anni 1590. 8. quæ plane nullum auctoris nomen præfert. *Jesuitæ Rossæum* sibi tanquam suum objici nolunt. v. *Heilbrunner*. Post colloq. *Ratisb.* p. 76. & seq. Auctorem Anglum magis, quam Gallum fuisse, inde colligas, quod tam frequentem ad *Regnum Scotiæ & Angliæ* a *Regibus Calvinianis* occupatum sermonem delectat. C. 4. tot. à fol. 103. ad 153. b. excl. *Protestantium hæresin* esse *Paganismo* deteriorem. Cap. 5. autem tot. fol. 152. b. ad 189. excl. *Calvinismum* *Paganismo* longe detestabiliorem esse contendit. C. 7. §. 6. fol. 267. fin. ait: *Calvinismum* esse *Turcismo* deteriorem, supra breviter ostendimus; & cum volent, vel fortasse prius quam volent, infinitis argumentis uberrime probabitur. Adde *Symbolam Mastrichtianam* (b)

(a) *Wood Antiquitat. Oxoniens.* Lib. II. pag. 139.

*Guilielmus Reginaldus, vulgo Raynolds in vivo Pinhæ, alias Pinhavves, haud procul Exonia in Agno Devonienfi, natus patre Richardo Raynolds nota haud vulgaris Colono &c.*

Constat autem ad Pontificios inclinantem Collegii Novi Socium exuisse anno 1572. atque inde aulam *Cervinam* aliquandiu incoluisse, demum vero compositæ de sua familiari ad Exteros migrasse, Romamque tandem contendentem, sententiam pristinae ejurasse; unde Romana, Ecclesiarum ut præ se fert, omnium Matri, reconciliatus est. Reliquam vitæ partem scriptis mandavit *Pitfeus*, qui libros hosce (ut alios omittam) contexuisse & eorum plerosque sub *Guillemi Rossæi* nomine in lucem emisisse perhibet; vid.

De *Reipublicæ Christianæ in Reges impios & hereticos auctoritate* Antwerp. 1592. lat.

Contra *Whittakerum in defensionem translationis novi Testamenti Rhemis editæ* Paris. 1583. angl.

De *Sacramento Eucharistiæ contra Berengarium & Brucium Scotum* Antw. 1593. angl.

*Calvinoturcismum, per modum Dialogi.* Antw. 1597. item *Colonia & alibi* lat. & alia.

(b) *Symbola Mastrichtiana.*

*Guilielmus Rossæus.*

Est *Reinaldus* *Jesuita*. Edidit librum de *justa reipublicæ Christianæ in Reges impios & hereticos auctoritate*. vid. *Harnaccii deduct. contr. Jesuitas* p. 121.

*Rossæus Wilhelm.*

De ejus libro de *justa Reip. Christianæ in Reges Impios Auctoritate*. vid. *Judicium Oomii in disert. Belgica de praxi Theolog. in de inleiding* pag. 173. b. & seq.

(2373) *Guillemi ROSSEI* nomine editam à *Thoma MORO* *Vindicationem Henrici VIII Regis Angliæ & Gallie, à calumniis Lutheri.* Lond. 1523. memorat *Hydeus* *Biblioth. Bodlej.* post. N. p. 117. col. (a) & jam ante eum *Miræus* *Bibliothecæ Eccles. part. II.* pag. 27. (a) Addit *Symbola Normanniana* *Richardii Morys*, Apomaxin *Calumniarum* *Cochl.*

Cochl. in Henr. VIII. p. 83. vide & *Catalogum Smeibianum* p. 15. n. 407.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. P. II. pag. 27.

Thomas Morus *scripsit eruditum volumen in Lutherum titulo Guilielmi Rosleri primo editum.*

DE ROUEN v. Basile.

(2375) ROYAUMONT Prieur de Sommeval, le Sieur des Nicolas FONTAINE. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 596.

(2376) Petri de RUBEIS nomine, *ad Missalis Romani rubricam de occurrentibus in Missarum celebratione defectibus, ex approbatis in unum collectis auctoribus, cum nonnullis oppositis Exemplis ac doctrinis.* Florent. 1629. in 8. editum scriptum Scipionis de RUBEIS Florentini, Congregationis Oratorii Romani Sacerdotis, esse, notat *Allatius* p. 233.

(2377) ROGERIO RUBINELLI, *cujus natus Italice: Le Contese Accademiche.* impress. Mediolani 1650. in 8. reducto *Anagrammate*, est Gregorio BRUNELLO, de quo ejusque aliis scriptis vide *Picinelli* *Ateneo dei letterati Milanesi* 374. 375.

(2378) Eustachius RUDIUS opus edidit, *quod de humani corporis affectibus dignoscendis, prædiciendis, curandis & conservandis librum primum inscribit: quem cum aliquot docti Medici legissent, et Hieronymi CAPIVACCI Auditores fuerant, nectissime affirmarunt, Rudium omnia ab hoc effuratum &c. ut ex Theod. Angelutii Bætria.* pag. IV. p. 10. docet *Almeloveen* *Syllabo Plagiar.* p. 4. 35.

RUDOLPHUS v. Battermann.

(2379) RUELLE, R. de la: Theodore MAIMBURG. Baillet liste des Auteurs deguifez 69.

(2380) RUFFINI *de singularitate Clericorum* per an sit Cypriani, nec ne v. Cyprianus.

Adde *Mehlfürer* *Corona Patrum* p. 124.

II. Ei vulgo adscribitur *Josephi Antiquit. daicarum Versio latina*, quam tamen Editores Josephi Anglicani EPIPHANIO SCHOLASTICO, habere malunt: ut observant *Monatliche Unterredungen* 1691. p. 436. *Ruffino* tamen tribuit *Pin Nouvelle* *Bibliothèque* tom. III. pag. 140. l. b.

III. *Ruffini* nomine publicatæ *duæ Confessiones fidei*; quarum altera brevior a *Garnerio* publicatam, suspicatur *Du Pin* ab ANASTASIO opera compositam, & *Ruffino* missam ut subscriberet; alteram autem *Prolixior* a *Sirmondo* proctam esse PELAGII, versionis autem *Origine Græcæ* JULIANI. Vide *la Nouvelle Bibliothèque* tom. IV. p. 31. (a) & ex ea *Acta Erudit. Lips.*

Tom. II. Suppl. Sect. IX. p. 418. (b) utramque tamen a *Garnerio* RUFFINO SYRO, ab *Aquilejensi* nostro diverso, adjudicari, notat *Cave* *Hist. literar. Script. Eccles.* p. 166. col. b. quem & vide agentem docte ut alias de reliquis hujus *Ruffini*. (c) JULIANO ECLANENSI tributis quæ partim excerpimus.

(a) *Du Pin* *Nouvelle Bibliothèque des Auteurs Ecclesiastiques* T. IV. p. 31. 32.

*L'Auteur des Professions de Foy attribuées à Rufin.* Le pere *Sirmond* nous a donné en 1650. une longue Exposition de Foy, qui porte le nom de *Rufin*, & que *Jean Diacre* a attribuée au *Pretre d'Aquilee*. Mais ce scavant *Jesuite* nous a en meme temps avertis, qu'elle ne pouvoit estre de cet Auteur, parce qu'elle combat expressément les sentimens d'*Origene*, que *Rufin* n'a jamais condamnez. Il est remarqué dans les *Manuscripts de l'Abbaye de Corbie*, que c'est *Pelage* qui est Auteur de cet Ecrit, & qui l'a publié sous le nom de *Rufin*.

Le Pere *Garnier* nous a aussi donné depuis une autre Profession de Foy beaucoup plus courte, composée de douze Anathematismes, qui se trouve à la tête de la compilation des pieces recueillies par *Marius Mercator*; où elle est attribuée à *Rufin d'Aquilee*. &c. Aussi ne veux-je pas assurer qu'elle soit effectivement de *Rufin d'Aquilee*; mais je dis que c'est à lui qu'elle est attribuée. Et je croirois facilement que c'est un modele de Profession de Foy que le Pape *Anastase* avoit fait pour faire signer à *Rufin d'Aquilee*. Al'égard de la premiere Profession de Foy, c'est certainement l'Ouvrage d'un *Pelagien*.

(b) *Actorum Eruditorum Supplementa* 1696. T. II. Sect. IX. p. 418.

*De Professionibus Fidei, quæ Rufino tribui solent, agens, neutram a Rufino Aquilejensi scriptam probat, & rationes adducit, quibus Garnerius inductus Rufinum Syrum Pelagii Magistrum, Mario Mercatori memoratum, a Rufino Aquilejensi diversum fuisse asseruit. Et si verò ex duabus Fidei Professionibus, quæ Rufini nomen gerunt, neutram Aquilejensi tribuendam Noster censeat, brevior tamen eum in finem, ut a Rufino Aquilejensi subscriberetur, ab Anastasio Romano Episcopo scriptam conjicit.*

(c) *Cave* *Hist. Litterar. Scriptor. Eccl.* p. 166. b.

*Libellus fidei prolixissimus, quo contra Arianos, Eunomianos, Macedonianos, Apollinaristas, Novatianos, Origenistas, & præsertim contra peccatum originale acerrime disputatur; ab eodem Rufino, quisquis demum ille fuerit, Græcè scriptus, & à Juliano Eclanensi, ut videtur, Latine versus. Hunc incerto auctoris interpretisq; nomine, quadraginta ab hinc ferè annis in lucem protractum edidit Jac. Sirmondus, & exinde Rufino Syro vindicatum, ac notis & dissertationibus illustratum Jo. Garnerius in Append. ad part. I. Operum Marii Merc. p. 286.*

*Josephi Opera* ab eo versa sæpius excusant. De hac versione audiamus *Doctis. Casauboni* *ensuram*. *Multis, inquit, locis ad insaniam usque inepta est, non aliam per sæpe ob cau-*

*sam, nisi quod corruptissimos nactus codices & iudicio critico destitutus, quidquid invenit, exprimere est conatus. Tanta autem fuit Rufini in hoc præclaro incepto infoelicitas; ut libris illi uti contigerit etiam hodiernis nostris interdum depravati- oribus; quod multis exemplis ibidem demonstrat.*

RUFFUS v. *Asterius.*

(2381) *Sexti RUFII nomine vulgatum Breviarium de Victoris ac Provinciis Populi Romani ad Valentinianum II. Augustum profa scriptum, rectius AVIENO tribui iudicat Fabricius Biblioth. Latin. p. 193 adde Append. p. 64.*

(2382) Godofredi RUISII Taxandri *Apo- logiam, adversus librum Erasmi de Confessione. Item contra librum ejusdem de esu carniū editam 1525. Antvverp. apud Simonem Cocum, esse Gualteri GRAVII, Dominicanī, & ab eodem quod Erasmo familiaris esset, occultatum fuisse nomen, Valerius Andrea scribit p. m. 300. Idem confirmat Fr. Sweertius p. 296.*

Rationem immutati nominis addit hæc confirmans *Pofan, Geld. p. 48. & 25. indicante Sym- bola Sperlingiana. Gravius enim, ab oppido Gra- viæ, unde oriundus erat, ita dictus, cum fami- liaris esset Erasmo, maluit nomen immutare, quam Amicitia obstacula querere. Hæc ille, quæ confirmat Clarissimus Dnus Cave epistola ad me data Islingtoni 8. id Xbris 1676.*

RUNECLUS v. *Gibronte.*

RUPELLENSIS *Synodi nomine ut scri- pserit Mons, la Militiere v. infra.*

RUPEX v. *Signatorius.*

(2382. a) RURÆMUNDENSIIUM Rhe- torum nomine, *Ruræmundam illustratam* edidit Lo- vanii 1613. 8. Otto ZILIUS, Ultrajectinus Jesuita, testibus *Alegambe p. 362. & Valer. Andr. p. 710. & Sorvel, p. 644. col. b.*

(2383) *Johannis RUSBERI nomine qui editus est ab Henrico Stephano anno 1512. Lutetia liber de Ornatu Nuptiarum Spiritualium Auctorem, habet Joannem RUYSBROECKIUM indicante, Valerio Andrea Desselio Biblioth. Belg. 556.*

(2384) RUSBROCHIUS ou RUYSBROE- CHIUS, FULCHERIUS : François MACEDO. *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 596.*

(2385) RUSBROCHIUS, Fulgentius : Fran- çois MACEDO. *Baillet liste des Auteurs degui- fez, p. 597.*

RUSTICUS v. *Victorius.*

(2386) Janus RUTGERSIUS Batavus, Per- sona est Josephi SCALIGERI quam induit, cum contra Scioppium Principatum suum Veronensem, defenderet. vide *Colomes. Bibliotheque Choisie pag. 103. & Teiffier. Eloges des hommes Savans Tom. I. p. 150.*

(2387) *Hermannides RUTGERUS J. U. D. personatus scripsit querelam, de injuriosa pro- fusus ratione qua secum egerunt Erasmus Regius poe- ta Laureatus, & alter quidam, homo anonymus, ut & simul carminis sui Latini defensionem. Est ille Janus BRUCHUSIUS, Amstelodamensis. Scriptum est Barbarum, ad imitationem Episto- larum obscurorum virorum, in causa Petri Fran- cii : in quarto 1696. Hæc Symbola est Ma- strichtiana.*

(2388.) Francisci RUIYZ nomine, *Michae TURBAVIUS, Jesuita Hispanus, Certamen Gerun- de habitum in Canonizatione Ignatii Loyole & Francise Xaverii, Proto Jesuitarum, edidisse memoratur ab Alegambe p. 345.*

Adde *Sorvell, Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu pag. 618. col. a. At Nicolaus Antonius de hoc Scripto & Scriptore silet in Bibliotheca Hispana.*

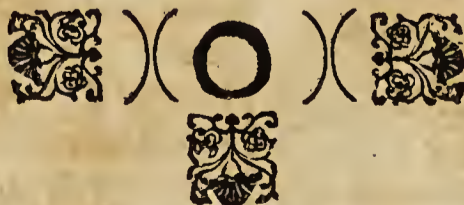
(2389) RUZANTE : Ange BEOLQUE *Baillet liste des Auteurs deguifez p. 597.*

RYKEL v. *Dionysius.*

(2390) RYSSEN, Leonardus à : Gisber VOETIUS : *Bailletus liste des Auteurs deguifez p. 597.*

(2391) *Der Rystige / vocatus fuit RI STIUS in Societate frugifera & sub hoc nomine Colloquia vernacula Menstrua aliaque Opuscu- la edidit. Verba sunt Symbola Flensburgo - Molle- riane.*

\* \* \* \* \*



## S.

(2392.)

**H**eophilii Rabani SAAVEDRÆ nomine *Deliciae Biblicae: Oder Biblische Ergötzlichkeiten über das Neue Testament* Monatl. herausgegeben. Leipzig bey David Gleischern / Januar. 1692. 8. Auctorem habent *Andream BEYERUM*, Ecclesiastem Freibergensem. Sed dudum iste laborum habuit finem. Hæc *Symbola Junckeriana*.

SABAUDUS v. *Historiographus*.

(2393) SABIN: *Paul HAY DE CHATELET*. Douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 597.

(2394) *Erasmi SABINI Hafneri Lutheræer und Calvinisten*. Cassellis 1607. est *Herman FABRONII*, v. *Gerhard*, de *Sacra Cœna* p. 88. b. Ejusdem *Erasmi Sabini Gespräch mit Justino alerio*, vom alten Glauben der Hessen. Cassellis. 1606. 4. mox item 1608. 4. subsecuta *Herman Fabronii Einfältige Wahrheit / und Verantwortung des Gesprächs vom alten Glauben in Hessen*, et in priorem dialogum ipsi adstruit. *Conf. Fraud. Bibl. Germ.* 210.

(2394. a) *Georgii SABINI* ficto nomine editum a *Philippo MELANCHTONE* libellum *Electioe Caroli V. ex Berneggeri* observ. *Miscell.* p. 15. lit. g. indicat *Symbola Posteliana*.

Adde *Chyrai Sax.* lib. IIX. pag. 297. *Buchholz.* indic. *Chronic.* pag. 538. & 537. ubi addantur verba *Christophori Schraderi* Progr. proprio nomine editor. CII. Adscribitur hæc ratio *Maximiliano I. Imperatori*, & alibi, & volumine *Consiliorum bellicorum contra Turcam*, sub initium hujus seculi Lipsiæ editum. Et p. seq. Auctor, ne nesciatis, est ille de sapientie & eloquentie studiis tam optime meritus *Philippus Melanchthon*. Ejusdem & narratio illa est, quæ rationi præmittitur subjiciturque, quod e *Chronici Melanchthoniani Peuceriana* editione, satis constat. *Philippus* equidem sub *Georgii Sabini* nomine, ut genero huic suo famam conciliaret, illum *Cæsaris* exhortationem prodire passus est, at *Peucerus* socero suo eandem postliminio asserit. *asp. Sagittarius* *Introd. in Hist. Ecclesiast.* p. 641. edit sub *Sabini* nomine extare apud *Schardium* tom. II.

SABINUS ERASMUS v. *Hafnerus*.SABINUS vide *Pomponius*.

(2395) *Raymundus DE SABUNDE*, cujus nomine citatur à *Thoma Hyde* *Catalog. Biblioth.* p. 126. col. a post N. *Liber Creaturarum* sive *theologia Naturalis de Homine & Creaturis* Lugd. 1540. 8vo. ei Idem est qui *Rem. SEBEYDE*. loc. cit.

(2396) *Valentini Petri SACII* nomine vulgatam *Dissertationem De Jure Canonico* — — *DORSCHFI* esse perhibet *Symbola Thurmanniana* *Autoritate Garliæ de Juribus Majestatis* lib. I. c. 33. n. 44. in f. p. 560.

SACCO vide *Lazaro*.SACCUS v. *Lazarus*.

(2397) *Antonius SADEEL*, cujus *Opera Theologica* excusa 1599. citantur à *Thoma Hyde* *Catal. Biblioth. Bodlejanæ* post N. 126. col. b. speciatim autem recensentur à *Teissierio* tom. II. des *Eloges des hommes savans* pag. 179. (a) vero nomine est *Antonius DE LA ROCHE-CHANDIEU*, ut idem notat loc. cit. & cum eo *Baillet* *Auteurs deguisez* pag. 328. & 597. nomine nempe gentilitio *Hebraicè* reddito.

(a) *Teissier* *Eloges des Hommes Savans* Tom. II. p. 179.

Il a donné à son parti un volume de *Traitez Theologiques sous le nom d'Antoine Sadeel*. Dans la *Langue Hebraïque* Sadeel signifie champ de Dieu. Il travestit ainsi son nom de Chandieu, ne voulant ni tirer de la gloire de son Ouvrage ni la perdre.

Ses Oeuvres imprimées sont, *De verbo Dei* scripto, *Tractatio*, *De unico Christi Sacerdotio & Sacrificio*, *De vera peccatorum remissione*, *De veritate naturæ humanæ Jesu Christi*, *De Spirituali manducatione corporis Christi*, & *Spirituali potu sanguinis ipsius in Cæna Domini*, *De Sacramentali manducatione corporis Christi*, & *Sacramentali potu sanguinis ipsius in Coena Domini*, *Refutatio libelli quem Claudius de Xaintes Monachus edidit cum hac inscriptione*, *Examen doctrinæ Calvinianæ & Bezanæ de Cœna Domini* anno 1567. *Index errorum Gregorii de Valentia* ex eo libro quem inscripsit, *Examen præcipui Mysteriorum doctrinæ Calvinistarum*, *Index Secundus ἐλεγχτικὸς errorum Greg. de Valentia*, *Responsio ad fidei*, quam vocant, *professionem à Monachis Burdegalensibus editam* anno 1585. ut esset *Religionis abjurandæ formula*, *De legitima vocatione Pastorum Ecclesiæ Reformatæ*, *Sophismatum Turriani Solutio*, *Ad omnia repetita Turriani Sophismata Responsio*, *Centum flosculi Turrianicæ Disputationis*, *Index ἐλεγχτικὸς repetitionum Turriani*, cui accessit *brevis Refutatio Libelli*, quem *Turrianus* edidit cum hac inscriptione, *ἐλεγχτικὸν δυσωπητικὸν adversus tertium in librum bipertitum cavillationes Sadeelis Lutherani*, *Analysis*, & *Refutatio assertionum de Christi in terris Ecclesia*, *propositarum in Collegio Posnaniensi*, *Ad tres libros Laurentini Aræuri*, quos inscripsit *de Ecclesia Christi in terris*, *Meditationes in Psalmum 22*, *Octonaires de la vanité des choses humaines*, *L' Histoire de*

„persecutions. Traité de la discipline Ecclesiastique. Trois Sonnets sur la mort de Calvin.

(2398) Claudius SADILETUS, qui omnium Facultatum Studiorum Cynosuram Tabulis Comprehensam Anno 1664. edidit, transpositis literis fit (Johannes Heitoricus) ALSTEDIUS, sub cujus nomine & titulo Consilarii Academici, jam pridem Anno 1610. & 1617. Argentinae prodierat. vide Deckher. de Scriptis Adespotis p. 334. & 335. & Baillet Catalogum des Auteurs degvisez p. 597.

(2398. a) Leonardus van SAENEN. Sub eo nomine editas contra Everardum Schafferum Hæreticum, à Jona. VAN DER LAEN, Jesuita Belga Vindicias Tabulae fidei, Jacobi Stratii 1653. Item Regulam fundamentalem fidei 1661. memorat Sorvelus Bibliot. Script. Soc. Jesu p. 467. col. a.

(2399) Casparus SAGITTARIUS. Ejus Tractatus, in quo Lutherus, ob disputationem cum Diabolo de Missa, contra Gallicum Abbatem — Cordemoy defenditur, Auctorem habet illustrem Dominum Vitum Ludovicum à SECKENDORFF, ut ipse fatetur Histor. Lutheranismi lib. I. Sect. XLV. §. 102. p. 266. (a) atque ex eo Monatliche Unterredungen 1691. p. 903. (b)

(a) Seckendorf Histor. Lutheranismi Lib. I. Sect. XLV. §. 102. p. 166.

Rei gravitas & atrocitas contumeliae per renovationem fabulae dudum explosae, Protestantibus & specialiter Lutheranis illata, cum ex Theologis pauci essent, qui Gallicum libellum intelligerent, movit me ut anno superiori Dissertationem historicam & apologeticam adversus tractatum Cordemoji, tertia vice Parisiis anno 1684. editum conscriberem: ita ut libellum ipsum cujus titulus: Recueil de la Conference du Diable avec Luther &c. Latine verterim, & annotationes inseruerim, quibus omnia (ut puto) Abbatis argumenta sufficienter refutata sunt. Nolui tamen tunc nomen meum dissertationi praefigere, sed a D. Casp. Sagittario Professore Jenensi impetravi, ut editionem susciperet, quod pro suo erga me affectu prestitit, ut ex praefatione ejus constat.

(b) Monatl. Unterred. Anno 1691. pag. 903.

Lutherus hat in diesem seinem Parhmo viel Bücher geschrieben / wo von der Herr von Seckendorff mit mehren handelt / und pag. 165. 166. (Historia Lutheranismi) ihn von der Auflage des Arianismi befreyet / auch sich öffentlich bekennet für den Auctorem des vorerlichen Jahren vom Herrn D. Sagittario zu Jena in Druck gegebenen Tractats / worinnen Lutherus wegen seines Disputis von der Messe mit dem Teufel / wider den Frangösischen Abt Cordemoy defendiret wird.

(2400) Antonius à SALA Monbellensis, Jurisconsultus insignis, si quis unquam, nulliusque pudoris plagiarius. Is ab anonymo auctore scriptum librum de Vita & moribus Philosophorum (quem Gualterum BURLÆUM fuisse, quidam suspicantur) Casali in Italia apud Bernardum Grossum, Impressorem Ducalem

„anno 1603. in 4. ut vocant, publicavit, tanquam ingenii sui vigiliarumque partum, dicavitque „Vincentio Guerrerio, Montisbelli Comiti, „excisis duntaxat quibusdam in fine libelli, qui & „exaratus in membranisanno Christi 1452. reperitur in Codice Mssito locupletissimæ Bibliothecæ V. Cl. Alexandri Petavii, Senatoris in Parisiensi Curia integerrimi, & in primis ferè nascentis Typographiæ cunabulis, Lutetiæ in monte „D. Hilarii ad insigne S. Claudii in ædibus Radulphi Lalifeau typis excusus visitur, in doctissimi viri Jac. Mentelii, Doctoris Medici Parisiensis uberrimo exquisitorum in quovis litterarum genere, librorum penu, ut docuimus alias pag. 43. Chronologici Elogii, quod Claudio Galeno, Medicorum „Principi dicavimus. Verba sunt Philippi Labbei Biblioth. Bibliothecar. pag. 316. append. 2 adde ejusdem pag. 322. ubi idem confirmare scribit Lelandum, Baleum, Pitseum & Vossium quem v. de Hist. Lat. lib. 2. cap. 65. pag. 315. ejusque auctoritate stantes, Jonsium Hist. Philos. l. 3. c. 20. p. 508. Zeiler. de Hist. Sect. 3. p. 44.

Eadem ex Labbeo affert Teisserius in Catalogo suo Auctorum & Bibliothecarum pag. 26. quibus alia superaddit pag. 113. 114. adde baillet liste des Auteurs degvisez pag. 597. qui ad Impostores eum referendum potius putat. Thomasius tamen de plagio literario, & Almeloveen Syllabo Plagiariorum Antonium hunc de Sala intactum prætermiserunt.

(a) Teisserius in Catalogo Auctorum & Bibliothecar. p. 113. 114.

Gualterus Burlæus, Anglus, Joannis Duns Scoti sedulus cum Gulielmo Ochamo auditor, deinde impugnator acerrimus, ac nominalis Philosophiæ affectator, priusque Oxonii, tum Parisiis ad Annum 1347. Theologiæ Doctor, à Lelando, Baleo, Ger. Joanne Vossio, & quibusdam aliis, auctor fuisse perhibetur libelli de Vita & moribus Philosophorum, quem Antonius à Sala, anno 1603. Casali, nomine suo publicavit. Vide supra, verbo, Antonius à Sala, & paginam 40. Elogii Chronologici Labbei de Galeni etate editi in Typographia Claudii Cramoisi, 1660. Vossius autem libro 2. de Historicis Latinis annotavit magnam fuisse imperitiam Burlei in rebus quæ ad Historiam & temporum rationem pertinent; quod tamen non ingenio, quo plurimum valuit, sed sæculi infelicitati, quò literæ dispertæ ubivis jacebant, tribuit.

(2400. a) Gratianus Leosthenes SALICETUS. Hoc titulo extant. 1.

Elixir Jesuiticum sive quinta essentia Jesuitarum ex variis imprimis Pontificiis auctoribus, alembico veritatis extractum, mundi theatro exhibitum, Contines

1. Epitheta & Periphrases Jesuitarum.
2. Catalogus vel quasi testium veritatis de Jesuitis.
3. SIMILITUDINES & APOPHTEGMA TA de Jesuitis.
4. Theses & positiones ex novantiqua veritate desumptæ, Patribus Jesuitis ad ventilandum proximis diebus Saturnalibus, & qui eos sequentur usque ad Carnis privium, præter propter propositæ: Collectore Gratiano Leosthene Saliceto Anno primi Jubilæi

bilæ Jesuitici 1645. in 12. ut habet titulus posterior; titulus primus addit: Secunda cura, & parte augmentatum, una cum Vaticinio Hildgardis Jesuitis accommodato, pars prima auctore & Collectore I. L. W. O. P. is est. Joh. Ludovico WEIDNERO Oppenheimio-Palatino. Prodiit liber in Belgio. Hæc Symbola est *Mastrichtiana*.

SALASSUS v. *Aspastes*.

(2400 β) *Gottivano* SALIEBREGNO sive *Antonio Giulio* BRIGNOLA-SALÆ, docente *Visiera* Alzata Hecatostes n. XV. quam supra in LUSINO pariter citavimus.

(2401.) Stephani SALLAI nomine, publicavit *Petrus* PAZMANNUS Jesuita, Cardinalis Hungarus, *Lene Medicamentum Civitati Paravensi exhibitum, adversus morsus Luporum, cum defensione libri de Scriptura Sacra & Ecclesia, scripti ab archiepiscopo Strigoniensi: Posonii 1630. in 4. teste Legambe p. 393.*

Adde *Sorvelli* Bibliothecam Scriptorum Societatis Jesu pag. 690. col. b. *Witten*. autem in *Biographiar. suo* Biograph. ad d. 19. Martii 1637. hoc personatum scriptum inter reliqua *Pazmanni* operum non recenset.

(2402) C. SALLUSTII *Crispi* nomine venditantur *Declamationes in Catilinam & Ciceronem* PORCII LATRONIS potius esse censentur à *Corrado* in *Quæstura*, qua vita Ciceronis recensetur p. 117. (a) qui in hac materia satis solivus est. Nec refragatur *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 18. (b) Idem docet & *Vossius* de *Historicis* Latin. lib. I. cap. XV. pag. 75. in vito *Colomesio* qui notis à *Quinctil.* cap. I. Lib. IV. orationem in Ciceronem *Sallustio* restituit. p. m. 227. (c)

(a) *Corradus* in *Quæstura*, qua vita Ciceronis recensetur p. 117.

*Ego certe sic a principio putabam; sed quum postea paulo diligentius examinasset, & Aristarchus hac arte fuisset, intellexi, quod omnes intelligere possent, eas ab aliquo declamatore; ut Porcio Latrone scriptas fuisse, & eo magis, quod inter illas ipsius Porcii Latronis illa declamatio nobilis erat collocata. Ascendit dicendi genus ita simile, ut nemo non posset eas ab eadem ex eadem quasi farina, vel cera factas judicare. Item propemodum de orationibus hisce de quibus querimus, dici posse video. Ut enim mihi videntur alicujus declamatoris & unius & ejusdem fortasse Latronis dictio, ita nihil minus, quam Sallustii, vel Ciceronis genus dicendi referre, vel etiam redolere. Id etsi quivis per se facile videre potest, nos tamen, ut errorem, in quo tam multos annos homines etiam docti sunt versati, penitus tollamus, hac ipsa de re quadam pauca dicemus.*

(b) *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 18. *Declamatio in Catilinam & alia in Ciceronem, Porcii Latronis potius vel alterius non insulsi Latronis antiqui quam Sallustii esse creditur à viris doctis.*

(c) *Colomesius* ad *Quinctiliani* Instit. Catorias Notæ Cap. I. Lib. IV. p. 227.

*Sallustius* directo ad Ciceronem.

*Infra lib. 9. cap. 3. Et apud Sallustium in Ciceronem, &c. Hinc firmiter credimus Orationem in Ciceronem Sallustii esse, non vero alicujus declamatoris, forte Porcii Latronis, ut putat eximius Vossius in Commentario de Historicis Latinis.*

SALMANTICENSES Jesuitæ v. *Hiberni*

(2403) *Pier-Antonio* SALMONE, Personatum nomen est *Balthasaris* BONIFACII, sub quo *invektivam* edidit in *Baptistam* Guarini, ut notat *Bibliotheca Aprosiana* p. 504. & la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XVI. supra in *Colato D. S. Bellino* excerpta, adde *Bailletum* liste des Auteurs deguifez pag. 597.

SALMONICUS v. *Macrinus*.

(2404) SALOMONIS nomine scriptus liber, *Sapientia* titulo, PHILONI *Judeo*, consensu tantum non omnium eruditorum, adscribuntur, licet alii JESU SYRACIDÆ, alii Salomoni ipsum male adscribant, v. *Joseph* l. 18. antiq. cap. 15. *Lutheri* præfationem, & præterea *Sixtum Senensem* lib. pag. m. 26. 27. *Bellarmin.* ad A. M. 2959. *Ludov. Vivem* in August. de Civ. Dei l. 17. c. 20. *Petrus Pallad.* *Isagoges* p. 21. *Job. Gerhard.* Exeg. loc. 1. de n. 209. pag. 215. *Hornei* de S. Script. Disp. 3. pag. 179. & 279. *Calixt.* Disp. de S. Script. §. 21. *Hotting.* *Philos. sacr.* l. 2. sect. 1. pag. 517. *Rabbinum Gedalium* citantem. Ejusdem Salomonis nomine *Ecclesiasticum* Syracidæ male citari, vide apud *Sixtum Senensem* & *Hornei* l. c. De *Psalmo* vero DAVIDIS 72. eidem tributo v. citatos supra in *Aggeo*.

Pro PHILONE militat *Huetius* *Demonstr. Evangel.* *Proposit. IV.* p. 360. sed SENIORE, (a) cui addit *Raynoldi* *Censur Apocryph.* pag. 174. sqq. *Whitaker* *Script. l. XII.* 46. itemque *Morhof.* *Polyhist.* lib. I. cap. 6. p. 48. & integro tractatu *Johannes Costabadius*, cui titulum fecit *Judicii de Sapientia Salomonis*, ubi pag. 19. *Augustini* sententiam refert eum *Jesu Syracidi* tribuentis, sed postmodum retractantis (b) *Philoni* etiam tribuit *Lutherus* præfatione in hunc librum, itemque *Scheurlerus* *Bibliograph. Moral.* §. 148. & præcipui *Eruditorum* fere omnes. *Capellus* tamen in *Commentariis & notis Criticis* in V. T. ut *Salomoni* ita & *Philoni* abjudicat, quod notat *la Bibliothèque Universelle* Tom. XII. pag. 30. (c) *Peculiaris* sententia est *R. Azariae*, librum *Sapientia* esse a *Salomone lingua Chaldaica* scriptum, ut referunt *Acta Erudit. Lipsiens.* 1695. p. 514. Alia autem est *Sapientia Salomonis*, Auctore *R. Salomone Loria*, *Judeo Austriaco*: Quam *Amstelod.* 1691. in 4to editam recensent *Acta Erudit. Lipsiens.* 1692. pag. 193. seqq. Addit *Margo Mastrichtianus* *Frossenium* in *disquisit. Biblicis* pag. 574. & seqq. itemque & hæc: Pro eo quasi canonico differit *Doctiss. Canus* *Locor. Comm.* cap. 9. lib. 2. & contra eum cap. 10. *objectorum* dissolutionem habet cap. II. Eadem *Symbola Mastrichtiana* *ESAIÆ* *Prophetæ* libros SALOMONIS adscribi a nonnullis

nullis docet, allegans eundem Melch. *Canum* 2. locor. Theol. c. IX. pag. 75. post Med.

II. *Ecclesiasticus Salomoni* à plerisque Patribus adscriptus notatur *Huetio* loc. cit. pag. 364. rationem addenti eam, quod liber iste ex Salomonis Scriptis videatur excerptus; ipse tamen *Syracidi* asserit pag. 365. (d) addit *Margo Normanni* iterum *Whittack*. Script. lib. IV. 16. & *Raynoldum*. Censuræ Apocryphor. p. 191. qui prolixè rationes deducit *Salomoni* Scriptum hoc abjudicantes p. 192. sqq.

III. De *Psalmis Davidis*: Psalmum CXXVII. addit *Neumannus* disputat. de Psalterio Salomonis §. XXII. utrumque tamen Davidi restituens §. XXIII. (e) adde *Huet*. loc. cit. p. 341. Utrumque Psalmum à Davide ad erudiendum *Salomonem* scriptum autumat *Polus Critico* Sacr. Synopf. col. 963. & 1251. Tom. II.

IV. De ipso Psalterio continente XIX. Psalmos Salomoni falso adscripto præter *Neumannum* hunc consule *Huetium* loc. cit. pag. 340. & 341. ubi JUDÆO cuidam HELLENISTÆ illud adscribit (f) Quæ sententia placet etiam *Neumanno* §. XIX. (g) itemque *Auctori* der *Monatl. Unterredungen* 1689. in Appendice pag. 1257. *Lambecius* autem *Commentar. de Biblioth. Cæsar. Lib. III.* pag. 20. supposititium hoc Psalterium esse suspicatur, de Auctore vero ulterius non disquirat.

V. *Ecclesiastes Salomoni* adscriptus, ob Chaldaicas Phrases insertas, suspectus *Kipping*. Exercit. ad S. Script. X. p. 59 (h) a ZOROBABELI à *Grovio*, EZECHIAE à *Thalmudistis* tributus, *Salomoni* restituitur ab *Huetio* de Demonstratione Evangel. pag. 348. ut & *Polus* in Synopf. Critic. Sacr. Script. Tom. II. col. 1681. 1682. *Jesaja* tamen abjudicare malle videtur *Capnio* de verbo *Mirif.* pag. 44. indicante *Symbola Normanniana*.

VI. Proverbia item Salomoni inscripta, bifariam partiuntur *Lambecius* *Commentar. de Bibl. Cæsar. lib. III.* p. 17. (i) & *Huetius* loc. cit. p. 344. (k) priorem partem 24. circiter capitum, *Salomoni* relinquentes; reliquam autem vel ab EZECHIAE amicis quod *Lambecio* placet, vel ab ES-DRA, quod mavult *Huetius*, collectam afferentes, *Salomoni* tamen acceptam ferendam: cui & Proverbia & Ecclesiasten deberi ex *Natali Alexandro*, observat *le Journal des sçavans* Tom. XVII. p. 230. (l) adde *Polus* loc. cit. p. 1335.

VII. *Canticum Canticorum*, una cum *Proverbiis* & *Ecclesiaste* ESAIÆ tribuit *R. Schabbethai* תורה num. 42. at *Schelomoni* versus Cantici 1. vindicat, maxime in *Thargum*. Hæc *Symbola Normanniana* habet. Extat etiam *Casimiri Oudini* Galli aliquando hic mihi domi meæ in satis misera inopia conspecti *Tr. de Vita S. Gregorii Magni* cum expositione in *Cantica Canticor.* legitimo suo parenti restituta & allegata *Monatl. Unterredungen* 1692 p. 945. mihi necdum visa, uti nec recensita in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1694. pag.

406. & seqq. editio *Librorum Salomonis* cum notis *Bossueti* celebris illius Episcopi.

(a) *Huetius* Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. p. 360.

Nunc itaque animadvertendum superest, hanc *Scriptorum veterum* opinionem, quæ *Philoni Senior* Liber *Sapientiae* apud *Ebræos* nusquam est: quæ & ipse *stilus Græcam* eloquentiam redolet, & nonnulli *Scriptorum veterum* hunc esse *Iudæ Philonis* affirmant. Apud *Ebræos* nusquam esse ait quia *ipsius jam ævo Ebraicum exemplar*, unde fuerat excerptus, interciderat: *Græcam* redolere eloquentiam, quia in eo *græce representando non castigatum ac pressum sed liberum ac fuscum stilum Philo* adhibuerat. Certè ex *Hellenistarum* grege fuit *Philo* iste; *Hellenistas* autem fere omnes *Ebraicæ loquela mediocrem* constat habuisse notitiam, ac prope nullam. *Hujus gregis* fuerunt *Philo Alexandrinus*, *Platonis imitator*, & *Josephus*, quæ suis *Scriptationibus Ebraicæ lingue rudes* se prodiderunt. Igitur ad assequenda verba, & introspectiendos sensus *libri Sapientiae*, interprete usum puto *Philonem Seniorem*, & res sibi rudius expositas fuscus deinde ac subtilius retulisse.

(b) *Morhofius* Polyhist. Liter. Lib. I. cap. VI. p. 48.

*Joannes Picus Comes Mirandulanus* testatur scriptum esse à *Salomone* librum, cui titulus *Sapientia sit*, non qui nunc in manibus sit *Philonis*, opus, sed alterum *Hierosolymitana sacratiore lingua compositum*, in quo ipse *Salomon* nature rerum interpres omnem se illiusmodi disciplinam fateatur de *Mosaicæ legis penetralibus* accepisse.

(c) *Bibliothec. Univerf. Tom. XII* pag. 31.

*Ludovicus Capellus* in *commentariis* & notis *Criticis in V. Testamentum*, montre, que la *Sapience* n'est point de *Salomon*, qu'elle n'a point été écrite en *Hebreu*, qu'elle n'est pas divinement inspirée, parce qu'il y a diverses opinions contraires, selon l'auteur à la doctrine du *Vieux Testament*, qu'elle n'est pas du célèbre *Philon* comme quelques *Anciens* l'ont dit: que *S. Jerome* ne l'a pas traduite, parce qu'il y a quantité de fautes dans la version *Latine*.

(d) *Huetius* Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. p. 364.

Conjicere quoque licet *Salomonis* opus hoc esse, eo quod affirmat *Epiphanius* versibus scriptum fuisse, perinde ut alios libros *Salomonis*, *Proverbia*, *Ecclesiasten*, & *Canticum*. Inde adeo ὁ πᾶσις ἔσολε μᾶντι Salomonis assecla, appellatur *Jesus Libri* hujus scriptor ab *Athanasio* seu quisquis est auctor *Synopsos*; non quod ejus solum in condendis *Parabolis* modum rationemque tenuerit, sed etiam quod totas ipsius descripsit *Parabolas* ac sententias, sententiarumque compilarit ὁ ἁλλογὰς, & carminibus constrinxerit. Quæ ratione contigisse opinor, ut veterum *Patrum* plerique auctorem hujus libri *Salomonem* prædicent; & nomine *Salomonis* in eorum *scriptationibus* non raro citetur, & inter *Salomonis volumina* in *Ecclesia latina* haberi solitus sit. Cum enim hæc legimus in *vicefima secunda Origeni* He



*Homilia in Librum Numerorum.* In Libro, qui apud nos quidem inter Salomonis volumina haberi solet, & *Ecclesiasticus* dici; apud Græcos vero, *Sapientia Jesu filii Syrach* appellatur, manifestum est *Origenem*, qui inter Græcos Alexandria natus fuit, de se ita locutum non fuisse, quasi Græcus non esset; proindeque id esse *Rufini* interpretis additamentum, qui per summam intemperantiam & perfidiam has interpretationes elaboravit, ut alibi dictum est a me. Vult ergo *Rufinus Ecclesiasticum*, quem Græci *Sapientiam Jesu Syrach* appellant, apud suos, Latinos nimirum inter, *Salomonis volumina* referri solere.

(e) *Neumannus* Disput. de Psalterio Salom. §. XXIII.

Quantum ad Psalmorum illud par attinet, quod  $\text{מְהִלֵּי}$  inscribitur, non desunt interpretes, qui in ignendi casu Salomonis velut auctoris opus, reddiderunt, cum  $\text{וְהָאֵלֹהִים}$  apud Hebræos characterem ejus flexionis se intelligerent. Quo observato *Grotius* prioris Psalmi momenta ad Salomonem refert unice, quum luculentum etiam de Servatore Vaticinium in eo exprimat. At *Huetius* alii  $\text{וְהָאֵלֹהִים}$  in dandi casu, Salomoni verterunt, quod Grammaticorum leges id licere, adeoque Salomoni creatum hunc Psalmum a Davide esse animadverterent, ut sub Salomonis typo Messias Servator describeretur. Et *Belgæ* sub Salomone dicunt comprehendendi Christum, *Regem* Ebr. VII. v. 2. Omnium vero optime *Abaldæus*: per manus Salomonis dictus est in prophetia: O Deus judicium da Regi Messiae &c. *Vid. Polyglottor.* Tom. III. pag. 196. Prophetia autem, si hic subministrari specimen atque ad Christum regula accommodari, quinque argumentis præbat *Festus Bornius de Præsentia Christi*, pag. 208. Unde concludit *B. Geierus*, Salomoni scilicet traditus hic fuit à patre Psalmus, ut inde futuram Messiae majestatem agnosceret, tantoque filio dignum se gereret parentem atque Typum: atque ut Psalmo hoc crederetur ceu precatione pro regni sui gubernatione justa ac felici. *Comment.* pag. 1662. Nec postea ille Salomoni auctori debetur Psalmus, quod cum effectum dederit Theologus, nostrumque feriari calamum hic jusserit, consulendum hunc in primis esse censens.

(f) *Huetius* Demonstrat. Evangel. opposit. IV. p. 340. 341.

Tutius utique credi potest, Hellenistæ alicujus opus esse, hominis in Librorum sacrorum lectione detriti, plurimaque cum ex Davidicis Psalmis, tum ex *Isaia* & *Ezechiele*, & aliunde etiam ad id opus mutuati. Ejusmodi enim figmentis sæpe industriam suam exercuisse Hellenistas, eruditi sciunt. Tempus assignare primum non est: aliquanto tamen post Christi tempora scriptum reor; alioquin ad notitiam Sanctorum Patrum pervenisset. Salomonis autem personam Auctor assumpsit, quod Psalmos complures a Salomone scriptos intercidisse sciret: non ut Lectoribus faceret fucum, & ab incautis pro genuina Salomonis lucubratione haberi vellet, sed ut se ad imitationem Salomonis componeret & ea ex illius persona proferret, quæ ipse proferre potuisset. Id indicat prima istud,  $\text{Ψαλμὸς τῷ Σολομῶνι}$ , Non enim is

titulus, ut dixi, *Salomonis* hunc esse Psalmum, ostendit, cui præfixus est, sed Salomoni esse, adscriptum, ejusque personæ accommodatum. Quod autem a *Judeo* proficisci hoc opus potuisse, negat *Cerdanus*, quia quæ de Christo vaticinantur, religionem Christianam adversus Judæos, firmant, de nihilo est; nam & ei quem expectant Messiae eadem Judæi tribuunt, & in Prophetarum libris similia reperiuntur.

(g) *Neuman.* Disput. de Psalterio Salom. §. XIX.

Ponam in extremo, quod primo edisserendum loco fuit; ac, si qua nunc promendat sententia est, cum *Huetio*, doctissimo Gallo faciam, qui *Hellenistæ* alicujus opus esse Psalterium nostrum statuit, hominis ex Judaismo ad Christum Conversi, atque ita in LXX. Interpretum lectione detriti, ut plurima cum ex Davidicis Psalmis tum quoque ex *Isaia*, *Ezechiele*, & aliunde mutuatus, ne obscurum in Ecclesia maneret Salomonis nomine illustraverit. Nam figmentis ejusmodi sæpe industriam suam exercuisse Hellenistas, vel ex libris *Tobie* atque *Judith*, perspicitur, quos iisdem auctoribus omnis prope modum ætas adscripsit. Saltem hoc differt, ab illis Psalterium nostrum, quod minori ingenii acumine ac elegantia confectum est; cum ex adverso amoenissima illorum sit lectio & ad pietatem promovendum utilis; adeo ut, cum Christi deinceps cætui se addicerent Judæi, Christianis una cum reliquis libris sacris istos communicarint dignosque censuerint, qui Nicæna Synodo id indulgente in Christiana Ecclesia legerentur. *Vid. Præfationes B. Lutheri* & conf. *Frider. Spanhem.* Patrem de auctoritate Apocryph. V. T. p. 26. seq. Quamquam igitur, non omnem elegantiam decoxerit noster, sed verbis quandoque appositis & concinnis sententiis se commendat: sicut Psal. XV. i.  $\text{ἐκκλιώθη, ἀπ' ὁδῶν πονηρῶν}$  deviauit a via malitiæ, verbum ejusmodi ponit, quod satis vix exprimentur Latini, nisi ad veterem Græcorum ritum attendant, quibus consuetudine receptum, fuit sponsam oblecto capite, quam primum pedem ædibus Parentis extulisset,  $\text{ἐκκλιόειν}$  convertere in gyrum, atque in domum sponsi abducere, ne repetendi ædes paternas viam inveniret: *Vid. Clem. Alexandr.* L. 3. *Pædag.* c. 11. atque hoc modo abductum quoque impium a nequitia latebris innuit. Item Ps. XVIII. v. 9. cum inquit  $\text{κατὰ τὸν ὄρον τὸν ἀστέρα}$ , i.e. Deum dirigere hominem sicut nautæ  $\text{κατὰ τὸν ὄρον τὸ σκάφος}$ , tamen, quæ occurrunt Phrasæ ac modi loquendi Hebræi, Græcis verbis involuti Auctorem, facile produnt Judaicæ fuisse originis, ac Hellenisticæ linguæ specimen reliquisse.

(h) *Kipping.* Exerc. ad S. Script. X. pag. 59.

Vulgo Salomonem Autorem esse creditur, qui scripserit eum velut penitentia sue testem: ut affirmant *Alting.* in *Hist.* loco 2. *R. David Ganz* in *Zemach David* p. 13. *Joh. Piscator* notatis ad *Eccles.* p. 7. *Joh. Scarpus* in *Symphonia Prophet.* p. 229. Videtur tamen seriori ævo conscriptus sub illius Regis nomine velut peniten-

invenia impie aëtorum impulsu. Argumentum ejus opinionis est quod multa vocabula Syriaca & Chaldaica occurrant toto scripto Danieli, Esdræ, Targumistis equidem Familiaria, sed non eis autoribus sacris qui Babylonicam migrationem præverterunt.

(i) petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. III. p. 19.

Quarto, & quidem à fol. 50. usque ad fol. 92. Proverbia Salomonis cum Commentario marginali, ob nimiam scripturæ abbreviationem lectu valde difficili. Notabile autem est, Proverbia illa in duas classes ibi esse divisa, quarum prior, pertingens usque ad caput 24. complectitur Proverbia ab ipso Salomone scripta & edita, posterior autem, incipiens à capite 25. continet Proverbia Salomonis, vivât tantum voce ab ipso prolata, & per ora posteriorum variè dispersa, quæ amici Regis Ezechix collegere, & per scripturam in unum corpus redacta, jam memorato Regi dono obtulerunt; ut testatur ibidem anonymus ille antiquus Græcus Scholiastes in margine.

(k) Huetius Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. p. 344.

Ac priora quidem viginti quatuor capita, crediderim operis totius fuisse exordium; quale in ipso Salomonis exemplari habebatur. Sua, det id rerum ordo & contextus. Tu modo postremos vicesimi quarti capitis versus excipias, qui cum reliquis capitibus sede sua moti variis, trajectionibus laborant. Reliqua, ex superstitionibus, quæ reperiri ab Esdra potuerunt, compilationibus illuc adjecta sunt. Igitur totius Proverbiorum libri unus Salomon auctor vere dicendus est: & priora quidem viginti tria capita, cum viginti duobus primis versibus capitis vicesimi quarti, nulla sui parte mutata sunt; sed talia extare videntur, qualia à Salomone descripta fuerunt. Reliquorum septem capitum compilationio, cum postrema vicesimi quarti parte, multorum συλλογῶν, & Parabolis hinc inde, ex toto Salomonis opere excerptis constat. Partium illarum collocatio, & in librum hunc quem habemus instructio, Esdræ est, vel Synagoga magne potius, cujus auctoritate Esdras sacrorum librorum recensum egit.

(l) Journal des Scavans XIII. Tom. 17. A. 1617. April. p. 230.

Dans l'autre Dissertation Natal Alexandre traite des Ouvrages de Salomon. Il fait voir qu'il a composé le livre des Proverbes & l'Ecclesiaste, contre ce qu'en ont pensé les auteurs du Talmud & Grotius, dont les premiers ont attribué à Ezechias & le second à Zorobabel.

(2405) SALOMONIS EPISCOPI & Abbat. S. Galli nomine, Carmen ad Dadonem, à WALDRAMMO Monacho & Decano S. Galli scriptum, vero Auctori restituit, adversus Canisium, Melch. Goldastus Notis ad Columbanum, pag. 121. 122. Hæc Symbola Normanniana.

SALOMON v. à Kaiserstein.

SALOMON v. Pantherus.

(2406) SALONCINI nomen præfixum libro, cui titulus: le Tableau de l'Amour dans l'etat du Mariage, personam esse Nicolai VENETI Medici in Collegio Regio Rochellensi: detegit editio Colonienfis 1696. chez Claude Joly in mentione seu Avis au Lecteur.

(2406. α) SALVATIERRA: Louis de Augustin VASQUEZ. Baillet liste des Auteurs de guifez p. 598.

(2407) SALVATOR Imbroli: Athanase KIRCHER. Baillet liste des Auteurs de guifez pag. 598.

(2408) SALVIANI Massi'ensis nomine qui veniunt libri tres ἀπικειμένων, Juliano TOLETANO Episcopo adscribuntur ab Hottingero Biblioth. pag. 304. 308. indicante Symbola Normanniana.

(2408. α) SAMMONIUS.

La Cardinal BELLARMIN, sur le faux nom de Samonius escrivant contra Widrington & Jurieu dans l'histoire du papisme ou dans l'apologie pour la raformat. part. 4. chap. pag. 252. c. 12. Symbola est Mastrichtiana. Cui adde Baillet de Auteurs de guifez p. 598.

(2409) SAMMOSTO Rima, Alpino Thomas SPINOLA MARINI. Baillet liste de Auteurs de guifez p. 598.

(2410) SAMUELIS nomine quæ inter Canonem Biblicum extant libri duo, penitus eadem abjudicantur ab Auctore Judiciorum Theologorum Quorundam Hollandia de Richardi Simonis Historia Critica, ut in eorum recensione observant Acta Eruditor. Lipsiens. 1686. p. 435. (a) Huetius etiam in demonstrat. Evangel. illos à Grotio notat adscribi JEREMIAE. Ipse tamen 24. priora capita Samueli relinquens, reliqua NATHANI & GALDO Prophetis adsignat p. 287. 288. (b) Quod placet Franzio de Interpretatione scripturarum 238. (c) contra Wolseley p. 284. & Theologos Hollandicos quosdam in Actis Erud. Lips. l. c. pag. 439. Item Polo Synops. Crit. S. S. Tom. I. pag. 1150. Adde tamen ESDRAM aut alios in ordinem hos brose redigisse (d) nec minus Hottingero Theol. Phil. 470. ut habet Margo Normannianus. Non ipsius esse solius Samuelis clarum satis facit Ric Simon Critique du Vieux Testam. c. 8. p. 54. & seq.

(a) Acta Eruditorum Mensis Septembris A. 1686. p. 435.

Neque viginti quatuor capita libri prioris Samuelis, ut volunt alii, neque reliqua Prophetis G & Nathan posse tribui judicant, loco I. Sam. XXV. 6. per moti maxime qui scriptorem non nisi post Salomonem facta decem tribuum separatione vivere potuisse abunde doceat.

(b) Huetius Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. p. 287. 288.

Librorum quoque Samuelis dubia est ætas & controversus Auctor. Quidam post Samuelis tempora liberationi

brationem eorum rejiciunt, propter hanc clausulam capituli noni Libri prioris: Olim in Israël sic loquebantur unusquisque vadens consulere Deum: Venite, & eamus ad Videntem. Qui enim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim videns. Scribit Grotius Ebraeorum eruditissimis auctorem credi Jeremiam Prophetam Librorum quatuor Regum: causam affert ipse non satis probabilem, similitudinem sermonis, quæ vix apparet. At libros duntaxat Regum tertium & quartum Jeremia adscribunt Thalmudistæ in Babæ bathræ primo capite. Hos, ac primum præterea & secundum, eidem acceptos refert Abrabaniel.

Librorum vero Samuelis viginti quatuor priora capita à Samuele ipso fuisse scripta; reliqua, quibus res post Samuelis Obitum gesta narrantur, à Nathane, & Gado Prophetis, sentiunt iidem Thalmudistæ; sic & R. Moses Kimchi; sic Isidorus; nisi quod posteriora ad calcem usque operis à Davide vult fuisse scripta: quo argumento, nullus scio. Mihi quidem Ebraeorum sententia reliquis videtur anteferenda, utpote quæ his citatur verbis Paralipomenon: Gesta autem David regis priora & novissima, scripta sunt in Libro Samuelis Videntis; & in Libro Nathan Prophe-æ, atque in volumine Gad Videntis.

(c) Franzius de Interpretatione S. Scripturarum p. 238.

De Adulterio enim per Davidem commisso tunc publicè non constitit, & non nisi tunc constare capit publicè, quando post mortem Davidis reliqua capita librorum Samuelis à Samuele inchoata compleri & absolvi ceperunt per Nathan & per Gad Prophetas, sicut non obscure colligitur, I. Paral. 29. v. 29. non aliter, quam sicut omnia, nunc quidem occultè præsertim etiam in Spiritum sanctum, magnatum & aliorum peccata suo tempore in vivo judicio speciatim revelabuntur, & ordine enumerabuntur. Deus enim Omniscius talis nullius obliviscetur, sed omnia vindicabit, Matth. 12. 32. 33. 34. 35. 36.

(d) Polus Synopsi Critica Script. Sac. Tom. I. p. 1150.

Quis horum librorum Samuelis scriptor? Resp. I. Plerique in eo consentiunt, non ab uno, sed a pluribus hoc opus contextum esse. Ita Gregor. & Athanasius. Resp. 2. Primum librum Samuelis usque ad cap. 25. (ubi ipsius mors recensetur) à Samuele scriptum volunt Gregor. Theod. Procop. Obj. At in ea parte Samuelis laudes passim recensentur: quod a Sanctorum humilitate alienum videtur. Vid. c. 2. 3. & 12. Resp. I. Sordet in ore proprio laus si ad ostentationem proferatur; non item, si urgente necessitate, ad Dei gloriam & hominum ædificationem. Sic laudavit se Job. cap. 29. & c. 2. Non ipse Samuel virtutes suas vulgavit; sed spiritus Dei, qui in ipso loquebatur. Auctor Scripturæ Deus erat; homines tantum scriptores, seu potius calami scribentis. Resp. 3. Reliqua pars librorum Samuelis à Davide scripta est; ita Isidor. & cæteri communiter. Obj. Huic repugnat illa clausula: usque ad diem hanc, I. Sam. 27. 6. & 30. 25. Resp. Verum hæc particula libro jam composito addi ab alio potuit. Resp. 4. Reliquæ istius partis scriptores erant Nathan & Gad. Ita Sixtus Senensis & Bellarm, ut constat ex I. Paral. cap. ult. v. 29.

Erant hi Davidi à secretis & Commentariis, ut, ejus acta per singulos dies conscriberent. Resp. 5. Cum a variis libri illi conscripti fuerint, redacti sunt in hunc Ordinem, & digesti ab alio; sive a Jeremia, qui ultimam regum ætatem consecutus est; ab Ezechia, (de quo vide quæ ad Prov. 25. 1.) sive ab Esdm, qui ut alia plurima, sic etiam Regum historiam [in libris Samuelis, Regum, & I. Chronicorum] ab aliis acceptam, & conservavit ipse, cum pene cum civitate & templo periisset; & confusam in ordinem coegit.

(2411) Francisco SANBENEDICTO collectore prodiit *Orationum Tomus I.* Mediolani 1625. in 8. Illud nomen esse fictitium, & auctorem *Orationum Jo. Guilielmum CALAVERO- NUM* Jesuitam Italum docet *Alegambe* p. 247.

Adde *Sotvel. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* pag. 458. col. b.

(2412) Didaco SANCHEZ del' Aquila, qui edidit *Antidotum Duplicem* (ita scriptum) contra duplex Venenum, quod ex fonte Theophylino ebibit *Leodegarius Quintinus Hedus*. 1557. in 8. est *Thomas HURTADO* Toletanus, ex familia Clericorum Regularium Minimorum, ut docet *Nicolaus Antonius Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 245.* (a) itemque *la Vifera Alzata Pentecostes n. IX. & XXVII.*

(a) *Nicolaus Antonius Biblioth. Hisp. Tom. II. p. 245.*

De Religione Nazaræorum.

De Restrictione mentali: omnia hæc Colonia typis *Cornelii ab Egmont* 1655. folio; scilicet adversum *Theophyli Rainaudi librum de Matyriopere pestem qui punctus valide ab hoc adversario in hoc tractatu, simulque in alia Resolutione morali De communiōne pro mortuis reposuit Apologiam duplicem satyrico felle mixtam (ut erat vir ille eruditissimus acri calamo) scilicet sub nomine Leodegarii Quintini Hedui. Cui ut resisteret noster Hurtadus duplici telo armato provocatus opposuit:*

*Antidotum duplicem contra duplex venenum, quod ex fonte Theophylino ebibit Leodegarius Quintinus Hæduus propugnante D. Didaco Sanchez del Aquila Doct. Theologo. Hispani apud Ioan. de Ribera* 1557. in 8. nempe *Antidotum primam De Communiōne pro mortuis; Alteram de vero Martyrio charitatis.*

(2413) Joannis SANCHEZ nomine *Ars Grammatica* prodita per *Ioannem MARTINEZ*, Jesuitam Cordubensem, memoratur ab eodem pag. 359.

Addatur *Sotwell. Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu.* pag. 477. col. b. *Nicolaus Antonius* in *Bibliotheca sua Hispan.* à Jesuita hoc Grammaticam editam asserit, nulla tamen personati Sanchez mentione facta.

(2414) *Franciscus a SANCTA CLARA* i. e. *DAVENPORT* verba sunt *Hydei Biblioth. Bodlej.* post N. pag. 133. col. a. citantis eo nomine:

(II) *Librum de Prædestinatione, Meritis &c. deque Sanctorum Invocatione, Imaginum veneratione &c.* Lugd. 1635. in 8vo.

(II) *Apologiam Episcoporum*, seu Sacri Magistratus Propugnationem Col. Agrip. Anno 1640. in 8vo.

(2415) Petrus de SANCTO AUDOMARO. Extant sub hoc nomine citanturq; *Hydeo* Biblioth. Bodlejan. post N. p. 133. col. b.

(I) *Institutiones Monasticæ secundum decretum Concilii Tridentinis* tribus libris Colon. 1584. 8.

(II) *De Monachorum Hospitalitate, & de eorum Casibus reservatis, cum S. Concionibus ad Monachos.* Ibid.

(III) *Declaratio Causarum Calamitatum Belgii.* Colon. 1582. 8vo. Addit autem *Hyde* loc. cit. Scriptorem hunc alias appellari Petrum DE WALLON CAPPELLE.

ASANCTOFAUSTO vide *Pirrus Siculus.*

(2416) SANDALIONIS nomine latere aliquando *Iohannem Christianum SCHUMANNUM*, Consulem Dresdensem, indicat *Symbola Tunckeriana*, non addens, quid scripti sub personato hoc nomine in publicam lucem emiserit.

(2417) *Edwin SANDIS*, Equitis Angli *Relatio de Statu Religionis totius Anglice, Gallice, Italice & Germanice edita, & pro γρηγοριου ejus scripto habita in Guidonis Patini Excerptis MSSC. Naudæanis, Paulo SARPIO Veneto adscribitur. Locum integrum, quia in paucorum manibus est, apponam: Fra Pol de Venise estoit un grand esprit, sublime & vrayment metaphysique, comme l' a nommé Oratius Tubero. Il estoit scavant en tout. De sua fide nihil dico, car il estoit plus fort de ces anciens Epicuriens, ou au moins estoit il Lutherien, sattem n' estoit il point Papiste tout entierement, car il haïssoit bien Rome & ne faisoit guere d' estat de routes les fanfaluches qui en venoient. On dit que Fra Pol a donné la communion sous les deux especes à qui la vouloit à Venise. NB. Frà Pol est Auteur du livre, qui court sous le nom Cheval. de sandis de l' estat de la Religion. Hæc πρὸς ἐπὶ illa Excerpta. Symbola est Diecmanniana.*

(2418) *Friedrichs von Sansfleben Solsteinsches Klag- und Jammer- Lied an Georg Philip Sarsdörffern/ 1645.* est Celeberrimi Poetæ illius Cimbrici *Johannis RISTII*, qui se ejus Auctorem septem annis post, in *Teut d'ien Parnasso* pag. 606. publicè est professus. vide Clarissimi Dni *Molleri Flensburgensis* *Isagogen ad Historiam Chersonesi Cimbricæ* P. I. p. 147. 148.

(2419) SANFORDII, *Sacellani* sui Magistri nomine publicavit *Johannes DIGBEY*, postmodum Baro de Schirebourne tractatum *Petri Molinæ de fide Protestantium* è Gallico in Anglicum Sermonem translatum: ut indicium facit *Wood.* *Antiquitat.* Oxoniens. lib. II. p. 201. col. b.

SANGA v. *Liberio.*

SANGA v. *Liberius.*

(2420.) *Alessandro SANLORINI da*

*Prunalbeta.* Sub Personato hoc nomine edidit *Matteo PINELLI* Italice, 1654: *Polvere Schernita* o vero *Invertiva contro il Tabacco.* vide *Cinelli* Biblioteca Volante Sanzia I. p. 12. adde *Bailleti* liste des Auteurs deguifez p. 598.

(2421) *Alessandro Michele SANNITO* est *Bartolomeo BILOTTA*, ut indicat *Toppius* Bibliothecæ Neapolitanæ pag. 37. col. a. his verbis: „*Bartolomeo Bilotta*, gentilhuomo Beneventano, ha dato alla Stampa: *Il Piano di Theone*, sotto nome del Cavalier *Alessandro Michael Sannito* in Versi volgari, e Latini, con 350. Descrittioni dell' Aurora. in Nap. appresso Gio: Battista Sottile 1606. in 8s

(2422) *Francisci SANSOVINI* *Historiæ Turcicæ* lib. I. esse *Georgii GEORGEVIZII* colligo ex mentione libri de afflictione 28. b. ex præfatio Muhammedico. 28. 29. ex tractatu de Cerimoniis & ritibus 34. tum quod quæ de *Georgevizio* citata erant heic reperiantur: prout in meo Exemplo fol. 29. 34 36. 38. 39. &c. notavi. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2423) SA OXON. Sub his literis edidit *Samuel PARKERUS*, Anglus, Theol. D. Episcopus Oxoniensis, *Rationes pro Abrogatione Testificationis illius solemnitis* omnibus Parlamenti membris anno 1678. d. 30. Octobris injunctæ, & forsan quædam alia. Hæc *Wutenius* *Diarii Biograph.* Part. II. ad ann. 1688. sub finem. *Hyde* in *Bibl. Bodlej.* nec post N. p. 24. ubi de Oxonia, nec pag. 36. ubi de Parkero agit, de hoc quicquam addit.

(2424) SAPRICIUS SAPRICI est Angelicus APROSIUS teste *Rhodio* num. 44. & *Scavenio* num. 14. Quibus nunc *Aprosiana* Bibliotheca pag. 83. & seqq. accedat, & addantur *Leonardi Nicodemi* *Additiones ad Biblioth. Toppii* Neapolitanam pag. 241. col. b. sub finem. *Bartholin.* de legend. libris, *Dissert. II.* pag. 39. Ad *Rhodium* hæc olim addidi p. 28.

Porro ut etiam aliqua de recensitis quibusdam hujus auctoris pseudonymis scriptis notitia constet, adjiciam ipsius Auctoris Incogniti de Incognitis ea de re verba quæ sequentem in modum se habent: (c) *Scrisse egli nel principio della sua gioventu contro l' Occhiale di Tomaso Stigliani a difesa del Cavalier Marino: sotto il nome di Sapricio Saprici, Anagramma tratto dal suo cognome. Censurò parimente a preghiere d' Amici il Mondo Nuovo del medesimo Stigliani, al quale havendo egli risposto, replicò il Ventimiglia con la scrittura del Buratto, nel quale tutte l' opere sue dolcemente, non meno che dottamente morde e censura.* Vitam *Joannis Baptistæ Marini* vide apud *Ghilinum* in *Theatro Italico* *Litteratorum* part. 1. pag. 100. & seqq. ac pag. 218. vitam *Thomæ Stigliani*, ubi & scripta utriusque enarrantur quibus invicem decertaverunt.

Confer *Galistoni.* 1145.

(c) *Scrisit ipse a principio Juventutis sua contra Perspicillum Thomæ Stigliani ad defendendum*

um Equitem Marinum sub nomine Sapricii Saprifici  
er Anagramma tractum ex cognomine suo. *Censoria*  
uoq; Virgula notavit rogatu Amicorum Mundum no-  
um ejusdem Stigliani, cui cum ille respondisset vices  
reddidit Ventimiglia per scriptum suum, Subcerni-  
ulum, quo omnia ipsius opera suaviter non minus quam  
loste mordet atq; perstringit.

## SARACENO v. Demno.

(2425) SARACENUS, Hieronymus: Mar-  
nus CONSTANTINI. Baillet liste des Auteurs  
degvifez pag. 598.

(2426) SARAVA il Dottor: Alphonse D'  
LLOA Baillet liste des Auteurs degvifez p. 598.  
rolixe quidem Hujus Alphonfi scripta recenset  
icolaus Antonius in Biblioth. Hispan. pagina  
4. 45. at de hac Doctoris Saravæ persona nihil  
eminit.

(2427) Eubulus Theosdatus SARCK-  
ASIUS, qui *Judicia de novissimis prudentiæ Civi-*  
*Scriptoribus* edidit, 1669. in 4. quod sit Conradus  
muel Schürßfleisch Phil. M. Corbacensis Scho-  
ex-Rector, præter Dn. Geisler. dec. 3. num. 5.  
stantur plurimi, qui Satyris, aut apertis re-  
ehensionibus famam virorum Illustrium  
ndicare laborarunt: quorum monumenta  
m passim nunc extant, omniumque manibus  
ranur, nihil opus est allegare. Sufficiat nunc  
minasse unum detectum Oldenburgerum, sive  
anciscum Irenicum, in principio Collegii in Bur-  
ldensem. Cujus hæc verba: *Virus Calumniato-*  
*rum pessimorum effugere ne sic quidem potuit, inter*  
*os excellit personatus quidam autor Eubulus Theos-*  
*tus Sarckmasius, cujus verum nomen Schürß-*  
*fisch Corbacensis quidam Ex-Rector, qui vanissima*  
*rogantia & ambitioni explenda, non aliud ad famam*  
*sibi patere existimavit, quam per infamiam illu-*  
*um Virorum &c. Eum si quis in propria causa*  
*timonium perhibere putet, audiatur V. Cl.*  
*Hert. Henr. Voglerus Introductionis in notitiam*  
*iptorum cap. 10. p. 53. ita loquens: Nuper ad-*  
*dum judicia de novissimis prudentiæ Civilis*  
*iptoribus, sub nomine Sarckmasii vulgata sunt,*  
*uo & Satyrico modo pronunciata. Quæ ut scriptoris*  
*nonnullam & ingenii & Latine scribendi facultatem*  
*ndunt: ita simul manifesto produnt, eum Clarissimo-*  
*Virorum insultatione gloriam ca. rare; in censura*  
*o, quæ tamen nimio opere sibi placet, ipsummet ani-*  
*dversionem quam maxime commeteri. Nam & Li-*  
*ctia audacter sibi sumpta, mores atque actiones eorum,*  
*os in Satyra istac traducit, pro libidine, ac quasi ar-*  
*arum animi deliberationum conscius esset, notat; quod*  
*nen ad rem ipsam nihil pertinet: & Apolline usus est*  
*rupto; & præter alios errores historica, moralia, Ju-*  
*ica cum Politicis confundit.*

Adde & hic Deckberrum de Scriptis Adespotis  
g. 257. 258. Itemque les Satyres Personnelles  
om. II. p. 138-140. Teissierii Catalogum Auctor.  
Biblioth. pag. 61. Baillet liste des Auteurs de-  
gisez p. 598. vide & quæ in Gallioito, Nastursio,  
asio &c. dicta sunt huc pertinentia.

(2428) SARMATIÆ & TRANSYL-  
VANIÆ MINISTRORUM nomine editum li-  
brum de falsa & vera unius Dei cognitione, maximam  
partem deberi Georgio BLANDRATÆ, asserit  
Sandius Biblioth. Antitrin. pag. 24. (a) adjutorem  
autem ei constituit Hoornbeck Appar. Controv.  
Socin. 27. 28. 55. Franciscum Davidis, Sandio  
non repugnante Bibl. Antitrinitariorum p. 56. (b)  
An vero, quæ huic libro inserta est *Explicatio Ca-*  
*pitis Primi Johannei eundem auctorem habeat,*  
*non determinat, Lælio tamen Socino eam abjudi-*  
*cat. Sandius loc. cit. pag. 24. Adde Symbolam Ma-*  
*strichtianam (c)*

(a) Sandius Biblioth. AntiTrinitario-  
rum pag. 24.

Prout etiam, quisnam sit auctor hujus *Explicatio-*  
*nis, quæ Ministrorum Sarmatiæ & Transylvania libro de*  
*falsa & vera unius Dei &c. cognitione, inserta est. Nam*  
*non esse Lælii Socini factum arguit cum styli ab aliis ejus*  
*scriptis diversitas, tum etiam quod in ea tales opiniones,*  
*& quorundam sacre scripturæ locorum explicationes pro-*  
*ponuntur, quæ discrepant à Lælii Sententiis & ab Inter-*  
*pretationibus quas ei proprias fuisse, immo ab ipso adin-*  
*ventas, Faustus Socinus testatur. Königius in*  
*Bibliotheca Veteri & Nova, tribuit Blandratæ Com-*  
*mentarium in cap. 1. Johannis: qui an idem sit, cum*  
*eo, de quo nunc agimus, certo affirmare non ausim,*  
*quatenus certum sit, Blandratam primum aucto-*  
*rem esse memorati libri de falsa & vera unius Dei co-*  
*gnitione.*

(b) Idem pag. 56.

Franciscus Davidis Hungarus, *Superintendens*  
*seu Episcopus Unitariorum in Transylvania Ao. 1666. &*  
*seqq. una cum Georgio Blandrata, sub patrocinio ac*  
*presidio Joannis Sigismundi Principis, contra Trinita-*  
*rios acriter disparavit: atque eodem Blandrata potis-*  
*simum Auctore ac Socio, contra eos non paucos libros*  
*(quos supra sub Blandrata recensuimus,) in lucem*  
*emisit.*

(c) Symbola Mastrichtiana.

Ministri & Seniores Ecclesiarum consen-  
tientium in Transylvania, id est, Socinianorum.

Ediderunt anno 1568. libellum de Mediato-  
ris JESU Christi hominis divinitate æquali-  
tateque Blasphemum, de quo vid. Cloppen-  
burgi compendium Socinismi pag. 14. ubi & de  
libello eorum anno 1569. vulgato de Regno Chri-  
sti & regno Anti-Christi Libros duos cum tra-  
ctatu de paedobaptismo & circumcissione:  
Quorum hæc est conclusio. Quisquis vere credit  
Papam esse Anti-Christum, vere quoque credit Pa-  
pisticam Trinitatem paedobaptismum & alia Papa-  
tus Sacramenta esse doctrinas Demoniorum.  
Varia autem capita eorum quæ utroque libro continentur:  
De justitia Regni Christi, de justificatione, de compara-  
tione Legis & Evangelii, de Charitate, item signa vo.  
Anti-Christi SERVETO auctori asserunt illi qui anno  
1612. ediderunt in Belgio librum ante dictum, perperam  
Castellioni tributum, contra Calvinum de Serveti  
supplicio.

SARDUS v. *Hilarius.*

(2428 a) Lotharius SARDUS. Ejus sub nomine scripsit Horatius GRASSIUS *Libram Astronomicam ac Philosophicam, qua Galilaei Galilaei opiniones de Cometis examinantur.* Perusiae apud Marcum Naccarium 1619. in 4. Item *Rationem ponderum Librae & Symbellae, in qua quid est Lotharii libra, quidque Galilaei Symbellatore contra Libram edito, de Cometis statuendum sit, collatis utriusque rationum momentis proponitur.* Parisiis, & mox Neapoli apud Matthaeum Niccium 1627. in 4. verba sunt *Alegambe* p. 189. 4. ferme repetita *Leoni Allatio* Apud Urban. p. 137. adde *Scaven.* n. antepenult. Idem confirmat *Job. Bapt. Laurus* Perusinus in sua *Theatri Romani Orchestra, sive dialogo de viris sui aevi doctrina illustribus,* Romae 1618. quem A. 1625. Romae in 8. edi curavit Justus Reguius, ubi pag. 34. sic legitur: *Est & Horatius Grassius, qui examen aliorum improbum, ut Persiana voce utar, de cometis sub trutina castigavit. Per hunc ergo perque Jo. Antonium Roffenum, Antonium Licinium, Albertum Rutilensem, Michaelem Petrum & Jo. Alvarez ea demum assequimur, quae Seneca scripserat, longioris aevi diligentia in lucem extractum aliquando iri, majoresque nostros eam aperta ignorasse jam miramur.* RICCIOLUS in *Chronicis* sui parte I. quae Alphabetica est, ad nomen *Horatii Grassii*, haec habet: *Horatius Grassus S. J. Ligur ex Urbe Savona, diu Mathematica Romae, in nostro Collegio magna cum laude professus, edidit A. 619. Disputationem Astronomicam de tribus Cometis anni 618. & Libram Astronomicam & Philosophicam, qua opinionem Galilaei de Cometis expendit. Est autem Architectonica consultissimus & magni judicii Vir.* Idem in *Almagesti* Tom. 1. lib. 8. sect. 1. cap. 7. Lotharius Sardus h. e. P. Grassius sub ejus persona latens &c.

Vide haec confirmantem *Gassendum* de vita *Peireskii* ad an. 1624. pag. 123. & ex eo *Deckber.* de *Scriptis Adespotis* p. 321. itemque *Alegamben* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* p. 189. *Sorvel.* p. 351. *Leon.* *Allatum* de *Apibus Urbanis* pag 137. & ex eis *Villani Visiera* *Alzata Hecatostes* num. LXVII. pag. 69. hisce verbis:

LXVII. HORATIO GRASSI. Sauonese della Compagnia di Giesu. Da Questi sotto nome di *Lotharii Sarfi* Sigensano si publicò

*Libra Astronomica, & Philosophica qua Galilaei opiniones de Cometis à Mario Guiduccio in Florentina Accademia expositae, & in lucem editae examinantur.* Perusiae apud Marcum Naccarium M. DC. XIX. 4.

A questa s'oppose il Galileo dando fuori.

*Il Saggiatore* nel quale con bilancia esquisita si ponderano le cose contenute nella *Astronomica, e Philosophica Libra* di Lotario Sarfi. In Roma apresso Giacomo Mascardi M. DC. XXIII 4.

Quando fù veduto questo libro si suppose finita la lite: ma non andò così la bisogna, però che egli replicò sotto lo stesso nome con questo

*Ratio ponderum Librae, & Symbellae in qua quidem Lotarii Sarfi libra, quidque Galilaei*

*Galilaei Symbellatore* contra *Libram* edito de *Cometis* statuendum sit collatis utrinque rationum momentis Philosophorum arbitric proponitur. Neapoli, apud Matthaeum Nucium M. DC. XXVII. 4.

Veggansi l' *Allacci* nelle *Api Urbane* p. 137. l' *Alegambe* e l' *Sottuello* nella *Bibliotheca degli Scrittori della Campagna*, il primo p. 180 e l' *secondo* p. 351.

(2429) SARTORIUS, Johannes: Johannes STOINSKY ou STOINIUS, dit STATORIUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 598.

(2430) Franciscus SARZOSUS, cujus nomine à *Gesnero* *Biblioth. Univers.* fol. 258 col. a. citatur liber inscriptus: *Aequator Planetarum*, idem est *Ravio* in notis ad suum locum, cum *Francisco SIRIGATTO*, indicante *Symbola Normanniana*.

(2431) Adami SASBOUT, qui & aliis SASBOLDUS Ord. Franciscani, *Commentarii in Epistolas Paulinas* aliquot, Coloniae diversis annis editi seorsim singuli, ut & *Commentarius in Esaiam Prophetam*, cum omnibus reliquis operibus simul Colon. 1568. editus, quod alteri de beatur, scriptum reliquit hisce verbis *Raynaudus* de bon. & mal. lib. part. I. *Erot.* 10. §. 3. n. 268 pag. 163. *Sed & apud Catholicos* (ergo ad minimum hac in parte confitente ipso,) *Iliacos intra muro peccatur & extra, quandoque aversus ab uno auctore affectus, erga alium vero propensior, similibus strophis & suppositionibus locum dedit.* *Commentarios* Adami Sasbout in *Paulum & Esaiam, esse Joannis HESSELII, quem Magistrum habuerat Adamus, lego apud Franciscum Laue, Hesselii quondam cum Adam auctorem: qui addit, non Adamum Magistri opus sibi supposuisse, sed alios de Adamo sic bene mereri voluisse Ita ille in praefatione adjudicium Hesselii, de facto Nestarii, cusum à Plantino anno 1564. Hoc tamen ali pernegant, ut Michael Vosmerus, in *Apologia pro Adamo Sasbout, & Henricus Sedulius in notis ad cap. 3. historiae Martyrii sex fratrum Alcmariensium: quam suae historiae Seraphica intexuit.**

Utri horum debeantur *Commentarii* hi non determinant *Miræus* *Biblioth. Ecclesiast.* part. II p. 140. (a) *Valerius Andreae* *Biblioth. Belgicae* pag. 4. (b) & *Freherus* in *Theatro Viror. Eruditione clarorum* p. 160. col. b.

(a) *Miræus* *Bibliothec. Eccles.* Part. II pag. 140.

*Anopus* in *Epistolas Pauli, quod Sasboldi nomine circumfertur, Sasboldi sit, an Joannis Hasselii, Theologi Louaniensis, in controverso est.*

(b) *Valerius Andreae* *Biblioth. Belgicae* pag. 4.

In *Paulinas Epistolas, & nonnullas Aliorum Apostolorum; quas esse Praelectiones Joan. Hasselii, Theologi Louaniensis, quidam asserunt, Martinus Delrius Disquisit. Magic. lib. 3. parte 1. quest. 3. Sect. 2. Franc. Lava Praefat. ad Sententiam Hasselii super facto Nestarii circa Confessionem; & Cornelius Verburghus*

chius profando ad easdem Epistolas, testatur Adamum  
Silla, & ejus generis complura alia ex Hasselio accurata  
olertique industria hausisse: negat vero Mich. Vosme-  
us, Apologia pro Sasboldo scripta.

(2432) SATURNINI Acta DONATI-  
STÆ cuidam adscribit Thomas Ittigius in Appen-  
dice Dissertationis de Hæresiarchis ævi Aposto-  
lici: ut notant Acta Erudit. Lipsiens. 1696. pag. 108.  
Misce verbis: Secunda dissertatio de schismate Do-  
natistarum agit, cujus ortum dum describit No-  
ter, acta Saturninia Donatista quodam compo-  
sita, quæ Henschenius posteriorem Surii editionem  
imitatus non integra edidit, ex Albaspineo & Ba-  
ccii miscellaneis suppleri posse monet.

SAUBERLICH v. Andreas.

(2433) Giovanni SAVIO Venetiano.  
Sub hoc nomine prodiit Apologia in difesa del Pa-  
tor Fido dalle opposizioni fattegli dagli Excell. Sig.  
Cassino Summo, Gio: Pietro Malacreti, & Ange-  
lo Ingegnero. In Venetia presso Horatio Lar-  
uaci 1601. 12mo. Verum Auctoris nomen est  
anges DI GOZE da Pefaro. Ut indicat la Visie-  
a Alzata Hecatostes n. XIX. p. 38.

(2434) SAVI, Buonardo: Urbain DA-  
VISI. Baillet liste des Auteurs deguifez pa-  
gina 599.

(2435) SAVINIUS v. Mutus.

(2436) Raffaele SAVIGNONE est Ste-  
fano MARENGO, de quo sequentem in mo-  
tum commentatur la Visiera Alzata Pentecostes  
XXXVII. p. 128.

XXXVII. RAFFAELE SAVIGNONE pu-  
blicò gli Elogi de Cefari del Conte D. EMA-  
NUELE TESAURO di Suetonio Tranquillo.  
In Genova per Pietro Giovanni Calenzani  
M. DC. LXII. fol.

Furono voltati dal P. D. Gio: Stefano Marengo  
da Genoua Monaco Casinense, che si com-  
piacque attribuire la fatica al Nipote.

(2437) SAVOJANO Valerio v. Fulvio.

(2438) Antonius de SAURA. Sub per-  
nato hoc nomine editum esse a Johanne Baptista  
OZA, Jesuita Cantabro Hispano, Fotum Pla-  
nis, de examine doctrinarum, Casaraugustæ  
anno 1639. 4to refert Nicolaus Antonius Biblio-  
nec. Hispan. pag. 495. col. a. itemqve Witten.  
iar. Biograph. an. 1660. Sorvel autem Scriptoris  
ujus in Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu non  
meminit: forte quod ob editum sub Elucidarii  
reipara titulo librum (quo B. Mariæ Ossa & car-  
nen in S. Cæna una manducari docuit) damna-  
tis est ad carceres perpetuos, ut Autores alle-  
ati memorant.

(2439) SAUVEUR, le Sieur de Saint:  
Jean Baptiste THIERS. Baillet liste des Auteurs  
deguifez pag. 599.

DE SAXONIA v. Albertus.

(2440) Decisio solida Theologorum SAXO-  
NICORUM. Maximam partem hanc elabora-  
tam à D. Henrico HOPFNERO, ex Weberi Hopfnero  
Angelico Ampl. Doctor Dr. Mayer in Diff. Episto-  
lica mihi scripta de Anonymis & Pseudon. re-  
censet. Apud Witten. in Memoria ejus dec. IV. p.  
491. nullum ejus vestigium videas.

(2441) SAXONIÆ Ducis Johannis Fri-  
derici Junioris THEOLOGORUM nomine  
quod prodiit Judicium de libro Interim, Auctores  
præcipuos habet Nicolaum ab AMSDORFF, Ju-  
stum MENIUM, & Casparem AQUILAM: do-  
cente Rechenbergio Dissertat. Histor. de Interim.  
§. XXXVII. cujus verba vide excerpta in Anony-  
mis n. 1729. a

(2442) SAXONICÆ PUPILLÆ NE-  
CESSARIA DEFENSIO: sive Haupt-Verthei-  
digung des Sächsischen Aug. Apfels conscripta est  
jussu Electoris à D. Matthia HOE Ab HohenEg-  
D. Polycarpo LYSERO JUNIORE, D. Henrico  
HOPFNERO, D. Wilhelmo LYSERO & D. Jo-  
hanne HULSEMANNO, docente Excell. Con-  
siliario Regio. D. Joh. Friderico Mayero Dissert.  
Epistol. de Anonymis sub fol. b. ut docui Anony-  
mor. num. 1770. Nunc addo & Symbolam Nor-  
mannianam quæ sic habet: Præcipuus Archite-  
ctus est MATTHIAS HOE Theologus incly-  
tus. Hülfem. Dedic. Diatribes de Auxiliis Gratia  
pag. 4. Rechenberg. Append. Form. Concord. c.  
pag. 119.

(2443) SCACCHI, Girolamo: Louis della  
CASA. Baillet liste des Auteurs deguifez  
pag. 599.

(2444) CAMILLUS Scaliger est Adrianus  
BANCHIERI, docente la Visiera Alzata Heca-  
tostes num. 1. adde Baillet liste des Auteurs de-  
guifez pag. 599.

(2445) Giacomo SCAGLIA, quod sit Gio:  
Battista MARINO docet Villani Viziera Alzata  
Hecatostes n. XXII.

SCALIGER Camillo v. Fratto.

(2446) SCANDELENS: Alexandre CA-  
NERO, incertain où defectueux. Baillet liste  
des Auteurs deguifez p. 599.

(2447) SCAPPUZZO, Cecone: Joseph  
GUALDO. Baillet liste des Auteurs deguifez  
pag. 599.

(2448) Ottone Lazzaro SCAVO est Carlo  
Costanzo COSTA: uti monet la Visiera Alzata Heca-  
tostes n. XXVII. p. 52. his verbis:

XXVII. CARLO COSTANZO COSTA  
DOTTOR Medico da Rapallo.

*L' Astrologo non Astrologo, e gli Amori turbati* Comedia di Ottone Lazzaro Scavo. In Genova, per il Calenzani M. DC. LXVI. 12.

(2449) *Hadriani* SCAURI personato sub nomine *Epistolam Domini Menjot de variis sectis amplectendis aggressus est Petrus* PETITUS, momente Guidone *patino* Epist. CLV. p. 411. & 192. p. 513. Quod confirmant les Nouvelles de la Republique des lettres, de l'année 1685. p. 831. & de l'an. 1687. pag. 184. adde *Baillet* liste des Auteurs deguifez. p. 599.

SCHADEUS v. *Relfendfo.*

(2449 α) SCHALLERUS. Non spernenda, fateor, sunt Pythagoreorum effata quæ præter SCHALLERUM vel potius Marcum MAPPUM in differt. de Ethica Pythagor. aliosque e tenebris produxit vir Doctiff. Magnus Daniel *Omeisus* in Ethica Pythagor. *Buddeus* in hist. jur. nat. pag. 23. *Symbola est Mastrichtiana.*

(2450) Eggeberti SCHAUMII, Francofurto Marchici nomine, prodire *Tractatus: de annulis, eorumque jure, 1620.* item *de Osculis 1621.* Francof. ad Oderam. Eos Georgio RITTERSHUSIO, Ephoro dicti Schaumii, adscribunt eruditi. v. *Jacob Bornitium* de proemiis p. 90. & *Waltherum* de Statu Doctor. c. 21. §. 157. pag. m. 453. ubi Dr. *Andream Dinnerum* in oratione inaugurali, qua ipsi Rittershusio summos juris honores contulit, vita scribentem citat. *De annuli mysterio quia luculenter commentatus est sub alieno nomine*, Georgius Rittershusius, non debeo auditorium eorum explicatione diutius detinere. Adde *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 599.

(2451) *Christophorus* SCHURLIUS, cujus extat *Commentarius de vita & obitu Antonii Kressen.* Item *Sacerdotum defensorium* ex editione *Goldasti.* Francof. 1610. alio nomine dicitur KRESSI: ut docet *Thomas Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* post N. p. 144. col. b.

(2452) Peter SCHIPPING. Sub hac larvalatere D. *Hectorum* MASIUM asserit *Christianus Thomafius* in *Erläuterung anderer Menschen Gemüthet zu erkennen* cap. I. p. 44. Contrarium autem conter. *Benzen Christiani non Christiani* p. 278. indicante *Symbola Schröteringiana.* Et ipse *Masius* hoc non abnuere videtur in dem treuen Lutherthum p. 155. num. XVII. §. I. (a) prodiit autem sub illa larva Petri *Schippings* Th. C. *Abgenöhtiges Gespräch von dem Bande der Religion und Societät worinnen D. Masii* interesse &c. gegen eines neulichen Scribenten ernsthafte Gedancken verthädiget wird. Gedruckt im Jahr 1689. Qui integer *Dialogus* verbotenus insertus a *Thomasio* Mense Majo & Junio der Monatlichen Gedancken/ 1689. *Masio* illum p. 312. 313. tribuente, ut observat Cl. Dominus *Iunckberrus* *Ephemerid. Eruditor.* p. 255.

(a) Anonymi (Masii) treues Lutherthum p. 155. n. XVI. §. I.

Es sicht auch endlich der Herr *Beemann* das abgenöhtigte Gespräch P. *Schippings* an/ welcher Name / wie er meinet/ nicht *meritare* groß angeführet zu werden / weil ihn *Christianus Thomafius* schon so abgewiesen/ daß es mit ihm heisse/ wie der *Seneca Tragicus* an einem Orte sage: *Nunc erret in umbris & Hectora querit.* Aber i. wer hat *Beemann* die Macht gegeben / so ohne *Hesitation* D. *Masium* mit P. *Schipping* zu confundiren? Und woher weiß er / daß jener unter dieses Namen verborgen liege? Ist etwa ein *Monitor Nocturnus* bey ihm gewesen/ wie vormahls bey seinem Groß-Vater *Zwinglio*, der ihn diese Sache überredet hätte?

(2453) *Marguardi* SCHLEGELII de *mota sanguinis* librum in 4to editum elaboravit, supeditatis aliquot ab ipso experimentis, domesticum temporis illius, *Michael* KIRSTENIUS ut ex hujus ipsius ore audivisse memini per metipsum & alios fide dignos.

SCHOLARIUS v. *Gennadius.*

(2454) *Georgium* SCHOLARIUM, cum GENNADIO *Scholario*, Patriarcha Constantino-politano confusum prolixè docet *Leo Allatius*, & notat *Caveus* *Chartophylac.* *Ecclesiast.* p. 305. & *Wharthon* *Append. ad Historiam Cavei* literariam *Scriptorum Ecclesiast.* p. 77. 78. nosque *supra* in *Gennadio* jam indicavimus.

SCHONAUGIENSIS v. *Josephus.*

(2455) SCHOOKIUS, *Martinus*; *Gisbert* VOETIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 599.

(2456) *Adolphi* SCHULKENII nomine qui prodiit pro *Roberto Bellarmino* de *potestate Papæ seculari* tractatus adversus *Widdringtonum*: *Robert* BELLARMINO asseritur à *Widdringtono* de *Juram. Fidel. præf.* 79. & clarius in *Confutat. Ipsi* titulo & p. 89. 107. 120. & sæpe alibi; indicant *Symbola Normanniana.* Adde *Baillet* *Indicem Auctorum Personatorum* pag. 599. Eadem confirmat *Hyde* *Cat. Biblioth. Bodl. post. N. p. 254.* & e. *anonymi perniciofes consequences de la Nouvelle Heresie des Jesuites* p. 8. eruditissimus D. *Diecmannus* ipso tamen invito, qui *Sculkenium* ipsum Auctorem potius statuit. *Petrus Aurelius* revera *Sancyranus* qui in Tomo III. suo præfixo indice num. IX hunc de *Potestate Romani Pontificis temporali* in scriptum librum *Colon.* Anno 1613. aliaque fictis nominibus edidisse testatur. Adde *Danielis Franci* *Disquisitionem Academ. de Papistarum Indicibus* libror. prohibitor. c. II. §. 36. pag. 29. allegatione 74. Ubi *Robertum Bellarminum* expresse nominat *Widdringtonus.*

(2457) Dr. *Johannis Balthazaris* SCHUPPI nomine evulgatum opusculum de *Pennalismo* Voluminique orationum insertum à *Vulpio Giessa* Typographo, reclamante *Schuppio*, illudque opus Augusto BUCHNERO tribuente, notat *Heupelii* Syll



Sylloges Amœnitatum Historico criticarum.  
§. XVIII.

(2458) *Josue* SCHWARZII nomen præfixum habet *Epistola* edita in 4to. si fides titulo, Hamburgi 1688. *Discussionem Wildschuzzianam, de qua infra impugnans, ex officina Illustris Viri, Samuelis PUFENDORFII* prodiit, Indicante *Symola Flensburgo Molleriana.*

(2459) SCIMEON *Recared. Richard SIMON.* *Baillet* liste des Auteurs Deguifez p. 599.

(2460) SCIOPPIUS, *Andreas. Francois GARASSE.* *Baillet* liste des Auteurs Deguifez p. 599. Ejus est teste iterum *Petro Aurelio* i. e. *Sancyano* n. X. indicis sui Tomo III. præfixi *Horoscopus Anti-Cottonis, ejusque Germanorum Martillerii & Hardevillerii, vita, mors, cenotaphium, apotheosis, auctore Andrea Schoppio Gasparis fratre, anno 1614. Sorvellus* omnia scripta enumerans pag. 229. hic altum fileat.

(2461) Gasparis SCIOPPII *Diatriba, de Compendiosa & facili Linguam Hebræam & Chaldeam, condiscendiratione, tum separatim, tum una cum aliis Libellis de studiorum ratione 1645. item 1658. in 12. apud Batavos excusa est: ea tamen verum auctorem habet Jo. BUXTORFFIUM, filium, uti videre est in editionibus postremis Epitomes Grammaticæ Hebrææ Jo. Buxtorffii Senioris, filio curante excusis, quibus eadem annexa est, auctior aliquot locis, cum præfatiuncula, prioribus editionibus falsi accusante.*

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs Deguifez pag. 599. qui suo tempore ut speramus plura dabit. Interim monet Amplissimus *Dieckmannus* omnino videndum hic *Hoornbeck. exam. Bullæ Innocentii X. pag. 122. 123. addito Hoc: An. 1636. demum Astrum inextinctum cum nomine Rom. Hay* additis variorum approbationibus prodiit, quod jam Anno 1634. *Scioppius* sub suo nomine ediderat, quam tamen editionem mancam & multis mendis deformatam *Rom. Hay* pro suo foetu agnoscere noluit.

SCIOPPIO v. *Oldauro.*

(2462) SCIPIONE *Africano v. de Berti.*

SCIPIO v. *Aretinus.*

SCIPIO v. *Burgensis.*

SCIPIONE v. *Bastones.*

(2463) SCIPIO ou SCIPPIONE: *Jerôme MERCURIO.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 599.

SCOTUS v. *Albinus.*

(2464) *Johanni Duns* SCOTO, Doctori subtilissimo Dicto falso tribui Primævam *Versionem*

*Operum Dionysii Areopagite, factam à Joanne SCOTO* hoc longe Antiquiori notat *Gesnerus* *Bibliot. Universal.* f. 413. col. b,

(2465) *Joanni* SCOTO ERIGENÆ quomodo falso tributus sit RATRAMNI liber *de Eucharistia* supra in *Bertramo* innuimus.

(2466) *Michaelis* SCOTI nomine, sed perperam prodiisse *Francofurti 1602. & Lipsiæ 1603.* librum cui titulus: *Mensa Philosophica, cujus verus Auctor sit Theobaldus ANGVILBERTUS, docet Cl. Jacobus Thomafus* *Dissertat. de Nigello Wirekero* §. LX. ad lit. S.

SCRIBANIUS v. *Arcularius.*

(2467) Dominus DE SCUDERI nomen suum & titulum Gubernationis suæ præfigi curavit *Operibus Historico Fabulosis, sive ut vocant, Romanis inscriptis Cyrus & Clelia, quorum Auctricem Sororem ejus Dominam Magdalenam DE SCUDERI* constituent les *Nouvelles de la Republique des lettres* tom. II. Anno 1684. pag. 272. & *Linckher de Fœminis Eruditis* p. 120. 121.

(2468) SEBA *Adeodatus: Theodore de BEZE.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 599.

(2469) SEBALDUS *Smarugifus* anagrammaticum imperfectum *Involucrum* est *Adami BRUXII* *Sprottæ* qui sub eo *Dialogum* quendam *Medico-Chymicum* antea *arónimus* editum recudi curavit, ut ipse *Autor* indicat in præfatione ad *Artem memoriae & Oblivionis.* vide in *Anonymis C. IV.* num. 1005.

(2469. a) SEBALLATI *Livimæi* *Warnung* wieder den *Harn Teuffel* edit. 1662. in 8vo. *Auctorem* habet *Michaelem Bertoldum* DE GILENO *Serenif. Ducis Brunsvicensis & Lunenburgensis Medicum, Harburgi habitantem: ut ex propria hujus Confessione asseverat* *Symbola Dorniana.*

SEBASTIANUS v. *Burgensis.*

(2470) *Melchioris* SEBITII nomine editus libellus Germanico idiomate inscriptus *Feld und Haus-Buch* quem tamen ille ex Gallico tantum in Germanicum Sermonem transtulit. Titulus illi olim erat: *La Maison Rustique, & plusquam septies in Gallia recusus fuit. Hæc* *Symbola Schröteringiana.*

(2471) *Viti Ludovici* SECKENDORFFI *Teutscher Fürsten-Staat.* *Jussu* Principis *Joa. Ernesti* liber ille conscriptus erat à *Ludovico HEEREN* *JCto* sed speciatim de rebus rationibusque sui Principatus; quas dein ceptis generatim diffudit illustris Dominus *Seckendorffius, ejusdem Principis* mandato, quo liber *Specie generalis tractationis, à viroque nobile (Seckendorffio)* confectus, pluris fieret. *D. Samuel Reiber, qui intimam ejus libri historiam perspectam habet. Hæc* *Symbola Normanniana.*

bbbb

(2472)

(2472) SECRETARII Pontificii nomine Simlerus in Bibliotheca sua Gesneriana pag. 563. ACTIONES DUORUM DIERUM quod Pontifex concilium instaurare non debeat, nec exequi illud possit: fuisse Petrum Paulum VERGERIUM juniorem Ictum Episcopum primum Modrusiensem, dein Justinopolitanum Clementis VI. & Pauli III. in Germania Legatum commemorat. Illudque scriptum *Italice & Latine* prodiisse, nullo loco tempore vel forma editionis addit. Eam exprimit James. in Biblioth. Oxonien. Catalogo Anno 1607. in 8. nomen typographi, locumque impressionis silet. Penes me est liber hujus titulus: *Actiones duæ Secretarii Pauli Papa hujus nominis IV. Quarum altera disputat an Concilium Tridentinum sit instaurandum; altera vero an vi & armis decreta ipsius Concilii possit Protestantibus imperare. Accessit tertia, qua utrunque caput complectitur, ac definit Concilium non posse instaurari, nec Papam esse tanta potentia, ut possit decreta vi imperare. M. D. LIX. in 8vo Cujus fol. 84. annectitur nullo novo frontispicio cœpto: Actio tertia Secretarii summi Pontificis Pauli hujus nominis IV. quæ incipit: Sub initium Pontificatus vestri; definitur fol. 112. (nam alternæ paginæ solum numeratæ sunt) in hæc verba: pessimos crabrones. Dixi Corvinus Pfortzheimiæ excudebat 1559.*

(2473) SECUNDUS ATTICUS: Jean-François SARAZIN. Baillet liste des Auteurs de-gvifez p. 599.

SECUNDUS v. Curio.

SEDALETOPHILUS v. Irenæus.

SEDULIO v. Numa.

(2474) SEDULIO Scoto Hybernienſi tributum opus Paschale quinque libris comprehensum de-beri Cælio SEDULIO POETÆ notat Usserius de Scripturis & Sacris vernaculis p. 86. hisce verbis Sedulius Hybernienſis: In Operis Paschalis (II) Præfatione ad Macedonium. Nota (II) subnotata sic se habet: (II) Author hujusce Operis alius à Sedulio Hiberno fuit, sc. Cælius Sedulius, poeta, qui vixit circa an. 440.

(2474. a) SEDULIO à quibusdam, ab aliis CLAUDIANO MAMERTO adscripta collatio V. & N. T. est TURCII RUFFI ASTERII. Joh. Bona Card. in Notitia Auctorum præmissa Divinæ Psalmodiæ. Symbola est h. l. marginalis Diecmanniana.

(2475) Cælio SEDULIO POETÆ adscriptum Colletaneum, seu Explanationem in omnes Epistolas Pauli, SEDULIO SCOTO Hiberneensi asserit Labbeus apud Caveum Histor. liter. Script. Ecclesiast. p. 239. adde p. 365. col. a.

(2476) Josephus SEGALA, cujus modus recitandi coronam B. Virginis ad idololatriæ pontificiæ mores accommodatus, Brixia 1610. excu-

sus, prodiit, detegitur Marcus Antonius OLIVA, Jesuita Brixienſis, ab Alegambe p. 322.

Et cum eo Sorwel. Biblioth. Scriptor. Soci. Jesu p. 579. col. a.

(2477) Ambrosius SEHMANN von Caminiez: Sub hoc nomine prodiit Muthmaßliche Zeit-Bestimmung gewiß-gewärtiger beedes göttlicher Berichten/über das Europäische Babel und Anti-Christenthum ieszigen Seculi, als auch hierauf erfolgenden herrlichen Aufgangs des Reichs Christi auf Erden / so aus Veranlassung bisheriger Cometens-Erschein- und Beschreibungen / jedoch nicht bloßhin nach Astrologischen Sätzen / sondern vielmehr nach heiliger Schrift Anleitung ausgearbeitet Ambrosius Sehman von Caminiez / i. e. Jacobus Zimmermann / uti Hujus Libri autor ex anagrammate nominis; & aliis indiciis manifestatur, à refutante illum Haberlino, peculiari & operoso scripto 490. paginarum in 8vo. cui titulus: *Schriftmäßige Widerlegung des so genannten Ambrosii Sehman von Caminiez muthmaßlicher Zeit-Bestimmung gewiß-gewärtiger Göttlicher Berichten &c. &c.* Sammt beigefügter Vergleichung des Schmannischen Vorgebens mit unterschiedlichen Kezereyen / &c. Verfertiget auf Hoch-Fürstl. Gnädigstes Aufbefehlen / und zu Bestätigung der Evangelischen Wahrheit / wie auch Christlicher Herzen Warnung / und Unterricht in Druck gegeben von Georg Heinrich Säberlin / der H. Schrift D. und P. Extraord. Tübingen / in Verlegung Philibert Brunn / Buchh. daselbst. Gedruckt bey Johann Heinrich Reiß / im Jahr Christi 1685. vide p. 20. S. 7. (a) Adde Albrecht Christian Kothe von Prophetischen Weissagungen S. 33. (b)

(a) Säberlin / p. 20. S. 7.

Betreffend fünftens den Namen des Verfassers / da sich derselbige nennet *Ambrosius Sehman* von Caminiez / so finden sich zwar in solchen Namen eben diejenige Buchstaben / aus welchen sonst sein eigener gewöhnlicher in diesem Herzogthum wolbekannter Tauf- und Zunamen / wiewol in ganz anderer Ordnung / bestehet / welchen er auch dem Leser nicht durchaus verhalten wollen / in dem er nicht nur alleir p. 38. M. Johann Jacob Zimmermanns *Cometoscopiam* angezogen / sondern auch p. 96. auf seinen / unter seinem wahren Namen / gedruckten Calendar anno 1682. sich beruffen / gleichwol aber ist es ein Anzeigen einer nicht guten Sache / daß er lieber unter einem verfezten Namen verborgen / als mit Beysetzung seines gewöhnlichen Namens sich kund geben wollen. Dann ob zwar je und je in gewissen Fällen möchte zulässig seyn / einige Schriften unter verdecktem Namen herauszugeben / so wil es sich doch in gegenwärtigen Fall nicht schicken oder billigen lassen &c.

(b) Albrecht Christian Kothe von Prophetischen Weissagungen S. 33.

Im Jahr 1684. hat ein Prediger im Herzogthum Württemberg in seiner muthmaßlichen Zeit-Bestimmung / der seines Amtes wegen Chiliafere erlassen ist / auf die Meinung gestimmt. daß allerdings noch heute zu Tage Propheten wären. Dessen Buch aber D. Säberlein / Prof. Tübing. folgendes Jahr / au Oberkeitlichen Befehl / gar wol wiederlegēt hat / unter dem Titul: *Schriftmäßige Wiederlegung des so genannten*

nanten *Ambrosii Sehmans* von Caminiez / darunter er seinen Namen verstecket hatte.

(2477) SELDENUS inseruit præfationi libri cujusdam Expositionem *Scaligerianam* loci cujusdam difficilis Paulini. I. Corinth. IV. 9. SCALIGERO non nominato : de quo vide *Colomesii* Bibliothecæ Choisep. 197.

II. Seldeni quoque tractatui adjecerunt Typographi Anglici librum quendam *Philippi SABBEI*; nomine hujus planè prætermisso. *Jugem. des Savans* tom. IV. part. I. p. 53. n. 1225. & p. 28. des Critiques historiq. citante *Symbola* excerpta à Dn. M. Fabricio ex Imbonati Biblioth. Lat. Hebr. p. 419. qui adhuc *Seldeni* nomine illum librum citat.

(2478). *Aletophili* von SELENEN Gräffl. *Reuß-Plauische Stamm-Tafel* samt ihrer Historischen Erläuterung / Schleitiz 1684. Author ejus est D. Caspar SAGITTARIUS v. *Paullini* im 3ten Theil seiner zeitkürzenden erbaulichen Lust pag. 233. *Symbola est Teclenburgiana.* v. *Aletophilus*.

(2479) SELENICUS, AMATOR. *Annoine Ulric* de BRUNSWICK. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 600.

(2480) Gustavus SELENUS. Sub hoc nomine prodire scripta doctissima bina quorum tituli I. Das Schach und Königspiel / von Gustavo Seleno in 4. unterschiedliche Bücher abgefasset 2c. Diesem ist zum Ende angehängt ein sehr altes Buch / genant Rythmomachia, Lipsiæ 1617. in fol. 2. *Cryptomenytices & Cryptographia libri IX. in quibus planissima Stenographia à Jo. Tritthemio, Abbate Spanbeymensi, & Herbiopolensi, admirandi ingenii viro, magice olim conscripta enodatio tradita, inspersis ubique auctoris ac aliorum non contemnendis inventis, Luneburgi 1624. in fol. cujus Dedicacioni Ferdinando II. Imperatori factæ subscribitur Cæsareæ Majestatis Vassallus, Gustavus è Selenica stirpe oriundus. Unde facile Græca intelligens Germanus quisq; Luneburgicam stirpem indicari divinat. Neque verò est cur Manes doctissimi Principis indignentur, palam adscribi sibi opera tam docta, tam ingeniosa; ut mirari nunquam satis potuerim, Virum Principem tam laudabili imperio subditos suos regentem, profundis adeo speculacionibus tam ingeniosè meditandis, tamque philosophicè ordinandis, atque docendis vacare potuisse. Sane quidquid Amplissimus Dominus *Conringius* in Epitola sua ad L. B. Boineburgium data pag. 152. & seqq. in hisce scriptis laudandis præconiorum effudit; id, pæce viri dixerim, infra meritum adhuc esse judico. Vide etiam Dn. *Geister*. dec. 2. num. 2. & 3. *Chr. Lud. Dietherri* additiones ad *Besold. Thesaurum Practicum* lit. S. n. 13. p. 661. & lit. B. n. 75. p. 112. in testimonium adducentem.*

Vid. *Vossium* de Arte Grammatica lib. i. c. 41. pag. 149. in margine, adique & ipsum *Besoldum* Thesaur. Pract. part. II. vom Schacht-Spiel p. 309. *Bartholinum* de legendis libris. II. pag. 39. & 40. *Hydei* Catalogum Biblioth. Bodlej. post N. p. 155. col. a. *Olear.* Abac. Patrolog. pag. 269. les *Jugemens des Savans* tom. III. pag. 22. Confirmat *Erberus* in Theatro virorum eruditione claro-

rum pag. 761. col. b. addens sub eodem *Seleni* nomine prodire (3) *Harmoniam S. Scripturæ Evangelicam*, vel *Historiam Vitæ Jesu Christi* ex 4. Evangelistarum & reliquis N. T. libris sermone Patrio elaboratam & (4) *Antonii Bonfinii Symposion* Trimetrum. Adde *Wittenii* Diarium Biographicum. ad d. 17. Septemb. 1666. v. supra in Anonymis, *Harmonia Cryptographiæ* mentionem injiciens *Vossius* De Arte Gramm. Lib. I. c. 41. p. 149. addit in margine sequentia: Cognovi postea esse illustrissimum Ducem Luneburgensem. Nempe *Gustavus* trajectis literis est *Augustus*. *Selenus* à Græco *σελεών*, *Luna*. Quod confirmat *Excellmus* Syndicus *Gerh. von Maffrecht*, scribens hic ad marginem ita: *Ipse Princeps exemplari, quod Gravissimo Facio J. C. Basileensi donaverat, manu sua nomen subscripserat.*

## SELINUS v. Regius.

(2481) SELLA DEI, *Antonius*: ELISALDE ou de ELIZALDE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 600.

(2482) *Johannis SEMANI* *Methodus*, *Controversias Fidei ex Scriptura & SS. Patres conciliandi.* Colonia apud *Wilhelmum Freissem* 1652. in 4. Auctorem habet *Jacobum MASENIUM* Germanum, Jesuitam, docente *Sorvello* *Bibl. Script. Soc. Jesu* p. 378. col. a.

(2483) SEMENZI, *Girolamo*: *Cyprien BOSELLI*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 600.

(2483. a) Hieronymus SEMINUS, est *Bernardinus ZANONIUS*, Italus Jesuita, qui (verbis utor *Alegambe* p. 65.) *Italice & plerumq; sub nomine cujusdam collectoris Hieronymi Semini vulgavit* v. gr.

I. *De Vita B. Virginis Deiparæ*, Genuæ apud *Josephum Pavonium* 1613. in 12.

II. *Rosarium B. Virginis cum Meditationibus.*

III. *Tractatus de Eucharistia.*

IV. *De Sacra Communione.*

V. *De Stationibus XL. horarum, Part. II.*

VI. *Vitam Christi & B. Virginis, rythmis expressam.*

VII. *Cantilenas Catecheticas.*

VIII. *Stimulum Peccatoris.* Genuæ apud *Josephum Pavonium* 1614. in 4.

IX. *Constitutiones pro Monialibus Virginis annunciate; quæ Genus Turbine dicuntur.*

X. *Instructiones & modos proficiendi in spiritu, & procedendi ad perfectionem, iisdem Monialibus sæ magno volumine scripta; unum apud ipsas Autographum est; Exemplar unum in Bibliotheca domus professoræ Genuensis Societatis Jesu asservatur.*

Eadem scripta sub ZANONI nomine recenset *Sorvel*. *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu*, addens tamen, aliqua ex his sub *Hieronymi Semini* collectoris nomine prodire. pag. 119. col. a. quænam autem illa præcise fuerint, non exprimit.

(2484) C. SEMPRONIUS est ANNIUS *Viterbiensis* v. *Rhod.* n. 18.

Confer & *Fabricii Bibliothecam Latinam*. Append. p. 64. cet 164.

(2485) SEMPRONII *Gracchi*, *Massiliensis Medicus hujus Seculi*, sive, *Herma Tyroni Medico viam commonstrans*. *Dresdæ* apud J. Jac. Winckler. 1693, 8vo. Auctorem habet *Samuelem Gottbelff* MAURITIUM *Medicinæ Doctorem*, quem probe notum habeo. Hæc *Symbola Junckeriana*. Confirmat *Symbola Schröteringiana*, addens Auctorem Medicum esse *Castrensem in Exercitu Saxonico in Hungaria*. Postea ut mihi retulit (supplet *Dnus Mastrichtus*) D. *Hottingerus* Nepos in *Poloniam abiit*, & Anno 1698. obiit. In *Dedicatione literæ submissæ nomen auctoris relectum probant*.

(2486) SENATO BRAVONIO adscriptam à *Baleo Vitam S. Wolfani Episcopi*, GUILIELMO MALMESBURIENSI vindicat Auctor *Angliæ Sacra*, in *Actis Eruditor. Lipsiens.* Supplem. T. I. Sect. IV. p. 157.

(2487) SENDIVOGII FILIUS ut sit *Johannes HARPRECHT* & quæ scripserit *chemica* v. num. 73. a. ex *Olai Borrichii* conspectu *Chemicorum excerpto* (a)

(2487 a) SENECA Philosophus, quomodo sit factus *Martinus BRACCARENSIS* Præpositus natione *Hispanus*, vide apud *Valer. Andr. Taxandrum* de script. *Hispan.* p. 86. cujus hæc sunt verba: *B. Martinus Episcopus Cœnobii Dumiensis Rector, & Abbas scripsit ad Mitonem Regem Galliciae de 4. virtutibus, quas Cardinales appellant, instructum volumen, quod vocare libuit Formulam honestæ vitæ, Epistolarum Moralium lib. 1. & quædam alia. Formula autem vitæ, seu de 4. virtutibus, antehac Senecæ Philosopho falsò attributa, Basileæ per Gilbertum Cognatum, & Duaciper Boethium Eponem Erisum, natalibus suis restituta in 8. Plura leges annualium Hispanic. Jo. Marianæ. S. J. Theol. lib. 5. cap. 9. Claruit A. 590. Martini Episcopi Hispani, ad Mitonem Regem Suevorum, de Christiani Principis institutione librum habet Wolfgangus Lazius Med. & Historicus Viennensis. Hunc eundem esse cum superiori, nullus dubito, cum eidem inscribatur Metoni. Hactenus Valerius; adde *Henr. Ernst.* l. 2. obs. variar. 36. & *Olear. Abaci Patrum* p. 305. & *Jo. Marianum*, ita de eo testantem *annal. Hispan.* l. 5. c. 9. p. 340. *Martini Dumiensis diligentia multum contulit ad Suevos ab Arrianismo revocandos. Erat natione Pannonius, & longinquis peregrinationibus orientes provincias lustrarat. In studio divinarum scripturarum magnos progressus habuit. In Hispaniam delatus in Galacia magnum probitatis & Sapientiæ specimen dedit. Eruditionis argumento editi ab eo libri sunt multis eloquentiæ luminibus, & prisca sapientiæ copiis exornati. Extat Disputatio de Ira, de Humilitate Christiana, de Moribus & differentia 4. virtutum Cardinalium. In his quoniam crebris sententiis & styli acumine ad Senecæ similitudinem proxime accedit, duo postremi**

*libri ejus Philosophi nomine inter reliqua ejus opera circumferuntur.*

Confirmat hæc *Miræus Bibliothec. Eccles.* p. 87. itemque indicante *Symbola Normanniana*, *Schefferus* in notis ad *Kunungar Styrlise* 1669. fol. *Helm.* 49. 50. *Not. Arrian.* 862. 863. adde *Thom. Hydei Catal. Bibliothec. Bodlej.* pagina 436. col. b.

II. *Senecæ suppositas ad Paulum Epistolas octo*, observat *Miræus Bibliothec. Ecclesiast.* pag. 7. cui junge *Fabricium Bibliothec. Latin.* pag. 72.

III. *Tragædiæ quæ SENECAE nomen præferunt*, quomodo quædam *Senecam Philosopham*, aliæ hujus *Parentem*, aliæ denique *Senecam Tragicum* Auctorem habeant, vide apud *Farnab.* in præfatione suæ Editionis, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*, itemque apud *Cellarium* in *Curis Posterioribus* p. 25. 26. & *Fabric.* loc cit. p. 73. 74. Quæ autem

IV. *Senecæ inscribitur vulgo Tragædia dicta Octavia*, ut ut *Scaligero* non indigna *Seneca* visa fuerit; *Vossio* tamen de *Historicis Latinis* lib. I. cap. XXX. p. 164. L. ANNÆO, aut L. *Julio FLO-RO* tribuitur; quod & repetit de *Poetis latinis* p. 51. & hunc sequitur *Fabricius Biblioth. Latin.* p. 76. A *Scaligero* alicubi *SCÆVÆ MEMORI* adscriptam hanc *Tragædiam* observat *Vossius* de *Poetis Latinis* p. 48.

(2488) *Thomæ DE SENIS* falso adscriptas *Conciones Bernardini OCHINI* Auctoris *Damnati* prohibitasque vide in *Indice Librorum Prohibitorum & Expurgandorum Sotomajoris* pagina 942. col. a.

#### SEPTIMONTANUS v. *Squillas*.

(2489) SEPTUAGINTA INTERPRETUM *Versioni V. T. Græcæ*, inserta *traductio Prophetæ Danielis* non illis sed *THEODOTION* tribuenda est, quod ad *quartum Danielis caput* restringit *Vossius*: vide *Spanhemii* *Epistolam* subjunctam *Richardii Simonis Criticæ V. T.* p. 586.

II. *Eisdem attributa vulgo Versio Apocryphorum Græca*, ejusdem *THEODOTIONIS* esse censetur *Hottingero* *Theaur. Philol.* 316. 318 monente *Symbola Normanniana*: quæ & falso ei adscribi notat

III. *Græcam Psalmorum Davidis Interpretationem*, cum sit *SYMMACHI* *Apostatæ Samaritani*, *Whitak.* *Script.* II. XI. calce, ex *Lindano*.

IV. *Quin ipsam universi Codicis V. T. Canonici Versionem hodie pro Opere 70. Interpretum venditam non illorum, sed DOSITHEI* cujusdam *Judæi* esse asserit *Cellarius* in *Collectaneis* suis *Historiæ Samaritanæ*: ut observant *la Bibliotheque Universelle & Historique* de l'année 1689. *Tom.* 14. pag. 119. itemque *Usserius* in *Actis Eruditorum Lipsiens.* 1687. pag. 121. Certe incerta hic omnia esse evincit *Clarissimus*

mus Gerard. Meierus Disput. de 70. virali Versione Witteb. 1690. habita §. V. VII. VIII. XXII. sqq. nec aliter Bossuet in *Act. Erudit. Lipsiens.* 1694. p. 408. De versione illa notatu digna occurrunt etiam apud Colomiez Melanges Historiques p. 47. 48. Lipen. Biblioth. Real. Theolog. sub titulo 70. Interpretes, & Franzium de Interpret. Scriptor. p. 5. Gerhard. confess. cathol. lib. II. spec. part. I. art. I. cap. 20. cit. Deckberro de adesp. pag. 48. & 50. Adde quæ Humsfredus Hody Anglus ex professo commentatus est contra Historiam Aristeæ de LXX. Interpretibus Oxonii 1685. in 8vo, & in compendio dedit publica disputatione de LXX. Interpretibus Halæ Magdeburgicæ habita nuper Christoph. Cellarius, Eloqu. & Histor. P. P. Et Richard Simon Histoire Critique du Vieux Testament. l. 3. C. XVIII. p. 467.

(2490) Præfatio Bibliorum Græcorum SEPTUAGINTA Interpretum Cantabrigiæ editorum. Hanc Johannis PEARSONII, Vindiciis Epistolarum seu Apologia S. Ignatii clari Centriensis Episcopi esse notavit Paulus Colomesius in Ep. Gallica, ad Henricum Justellum; ex eoque recensent *Acta Erudit. Lipsiens.* 1687. mens. April. pag. 224. uti & in Bibliothecæ Choisie pag. 106. ubi miratur Richardum Simonem in Historia Critica V. T. hoc ignorasse. His addo etiam testimonium sequens Dni Normanni: Præfatio Pænetica præfixa Versioni Vet. τῶν ἑβδομήκοντα Amstelod. 1683. 8. edita docti sane & accurati scriptoris, sed profus in hominatus, qui tamen in Londinensi editione nomen suum literis J. P. subindicarat. Puto esse Johannem PEARSONUM Anglum, cujus nomen suum professi erudita ad Hieroclem Prolegomena aliaque scripta extant. Itinam vero ab illa insularum regina, bonarum que literarum antistita, Anglia, luculentas Hesychii ac Suidæ editiones, quarum meminit Mericus Casaubon. Not. Hierocl. pag. 181. tantum aliquando impetremus. Hæc Normanniana Symbola. V. in Anonym. Præfatio &c.

SEPINUS v. supra de la Haye.

(2491) SEPUCCIO Cifrançi est Francesco RINUCCINI, ut indicat la Visiera Alzata Hecatostes num. XLIII. p. 53. 54. his verbis:

XLIII. FRANCESCO RINUCCINI si celo sotto anagramma in questo libro Vita del Re Iacobo Miramamolino Almantor Arabo Genese, tradotta dalla Spagnola nella Toscana fauella da Sepuccio Cifrançi da S. Marino. In Firenze alla Stella M. DC. XLIII.

SEPUCCIO v. Cifrançi.

SERAFINO v. Bellino.

- - v. Colato.

(2492) Franciscus SESTINI da Bibiana. Edidit Florent. 1623. Il Maestro di Camera. Verus Auctor est Hieronymus Lunadoro ut pag. V. per Borrede des Cardinal. Suts P. I. innuit Symbola

Schroteringiana. Is erit LOREDANUS per transpositionem litterarum.

(2492 a) SERGIO Constantinopolitano adscripta est Synodica ad Honorium Papam, quæ vere est SOPHRONII, Hierosolymitani, ut ex variis conjecturis bene confirmat Turrianus lib. I. contra Sadelem de Ecclesia, & ejus Pastore, cap. 10. addens, ab eo ipso, qui epistolam Sergio supposuit, nomen Romani Pontificis, transformatum esse in nomen Antistitis Byzantini in extrema pagina. Verba sunt Th. Raynaudi de mal. & bon. lib. p. 155.

SERVILIUS v. LAELIUS, & Anonymos. num. 1069.

SERVITA v. Paulus.

DE SESTERFURT v. Trebonianus.

SETHONIUS Scotus aut SIDONIUS ut sit SENDI OGIUS v. n. 1010. β. Anon.

(2493) SETHO Patriarchæ male adscriptos libros à SETHIANIS hereticis vide apud Epiphanium lib. I. Panarii, sive operis adversus hæreses pag. 128. editionis Basileensis, & alios: nobis talia amplius non extantia scrutari supervacaneum visum.

Fraudem hic olfaciunt Deckber de Scriptis Adespotis p. 23. Nürenbergius de origine Scripturæ; Gisbertus Voëtius Part. I. Politicæ Ecclesiasticæ. Tom. I. lib. II. Tract. II. cap. 3. p. 602. Scottus Techn. Curios. p. 554. 555. 556. Joh. Henr. Heideggerus in Historia Patriarcharum.

II. Sethi nomine extare in Bibliotheca Casarea MStam Astronomiam, ab ANGELO ipsi Setho traditam, memorat Lambecius Comment. de Biblioth. Cæsareâ lib. VII. pag. 261. ubi simul indicium facit, se de his aliisque Setho suppositis scriptis egisse pluribus in Prodomo Histor. Literariæ lib. I. Cap. III. §. III.

(2493 a) Giov. Battista SETTIMO quomodo sit Giacomo PIGHETTI & Pietro MICHELE v. Villani Visiera Alzata Hecatostes num. XXIII.

XXIII. GIO: BATTISTA SETTIMO. Nel tempo che mi ritrouai confinato in Venetia, non per altrui ma per proprii interessi, diuagandomi per le stamperie, viuendo bramoso di sapere, quali opere alla giornata facessero gemere i torchi, e si pubblicassero: fresco fresco dalle stampe dal gentilissimo Stampatore, che hà propriamente tratti da Principe grande; mi fù presentato questo picciol libro, fatto stampare da lui con ogni maggior diligenza, e non senza spesa per haverlo fatto adornare di nuoui fregi nel principio del componimento, e nel fine, Spela degna delle Opere in questi tempi de Muscettola, de Crassi, de Canali, de

Bonomi, de Battisti, de Capponi, de Lauagna, de Casaburi Vvries, de Maninni, de Carli, de Maluasse, de Guarini, e de simili Letterati, tra quali pur entrano li Domenichi, ed i Pisani. Poesie di D. GIO: BATTISTA SETTIMO. All' A. Ser. di Francesco d' Este I. Duca di Modena, e di Reggio &c. In Venetia apreso il Guerigli M. DC. XLII.

Non mai hebbe tant' ingegno il *Settimo* da comporre vn tal libro: che se bene come nato in Palermo (quanto diceua) fusse abbondante di ciarle per sette compagni, era per altro ignorantissimo al maggior segno: e si può comprouare d'altro libercolo.

L' *Enone*, & altre Poesie di G. B. S. All' Illustrissimo, & Eccellentissimo Signor D. Gaspar de Teues, & *Gulman* Marchese de la &c. In Venetia per Francesco Valuasense M. DC. XLIV. 12.

A pag. 74. del quale si legge l' Epitaffio D' vn *Vanator bugiardo* fatto apunto sopra la di lui pelle.

Il primo libretto fù a lui donato dal gentilissimo *Pietro Michele*, che lo conferì a chi non lo voleua sapere: ne è difficile gli hauesse donato anco il secondo, come da lui rifiutati.

La Dedicatoria del primo fù fatta da *Giacomo Pighetti Bergamasco*, Auocato famoso nel Foro Veneto, e cognato della *Tarabotti* essendo solito dire, che gli Autori per ordinario se le facessero fare da altri.

Ma gia che l' habbiamo per le mani non lasciamo vn parergo. Si ritrouauano vn giorno à Ceneda Città del Pontefice nello stato Veneto, non molto distante da Serraualle Patria del famoso Poeta, *Guido Cassoni*, *Pietro Michele*, *Pauolo Vendramino*, e *Gio: Battista Settimo*, fù posto in campo di fare vn Sonetto sopra l' Argomento strauagante.

Il *Michele*, ch' haueua li versi in numerato, in men che nol disse, sopra vn pezzo di carta, scrisse il componimento: e con destrezza, senza che l' *Vendramino* se n' accorgesse, lo porse al *Settimo*, il quale rescrittolo, sfacciatamente lo presentò prima, che eglino hauessero fatto vn quaternario: Onde il *Vendramino* hebbe a dare del capone nel muro.

(2494) SEVERINUS *Calenius transpositus literis est Nicolaus CISNERUS*, quod & ipse indicat in Epistola quadam ad Porthium: addens se ad Dn. Erasmum *Neusletterum*, quem *amandum Neapolitanum* vocauerat, cum *Schardii* opus correctum ad ipsum mitteret, epistolam scripsisse, cui se hac ratione subscripserat. pag. 993. Hac *Symbola Sperlingiana*.

SEVERINUS v. *Boetbius*.

*Lelius*,

de *Monzambano*,

*Rbamnusius*.

(2495) SEVERINUS, *Vincentius*. *Francois* ANNAT. *Baillet* liste des Auteurs deguizez p. 600. v. *Vincentius*.

(2496) *Petri* SEVERINI *Idea Medicina Pharmacologica* iudicante *Hartmanno*, verum Auctorem habet collegam Severini PRATENSEM, de quo vide Thom. *Bartholinum* de legendis dissertat. II. p. 43. 44. qui ibidem Apologiam *Severini* contra *Hartmannum* suscipit, ipsique scriptum suum pragnantibus rationibus post *Ambrosium Rhodium* qui idem in commentariis suis egit, vindicat.

SEVERUS v. *Alexander*.

*Jocosus*.

(2497) SEXTII Pythagorei Sententia, XYSTO Episcopo Romano falso adscripta, Quinto SEXTIO Patri vindicantur a *Thoma Gale* in Act. Erud. Lips. 1688. p. 478. Recusae illae sunt Amstelod. 1687. in 8vo. cum *Theologia Christianae* juxta principia *Jacobi Bohemi*, Teutonici, *Iaea brevis & methodica*, hisce verbis: *Accedunt Sexti Pythagorei Sententia ob argumenti praestantiam vere divinae*. Editio ea, nisi me omnia fallunt, est *Petri POIRETI*. In quam me sententiam vel addita precatiuncula *Rusbrochii* ducit, quae & adjecta erat libro de Educatione infantium, cuius versio ex Gallico & divulgatio constitit exilio & morte immortalis meritis in me, imo Ecclesias omnes quibus ministravit *Horbio*: cuius non nisi cum dolore fontico recordor. v. *infra num* 2529. in *Sixto II. Papa*. Constant ex Sententia decuriis XLII.

SEXTUS v. *Africanus*.

*Aurelianus*.

(2498) *David* SEXTUS Persona est *Francoisci* ZUCCARONI *Jesuitae Aquilani*, qui sub e. edidit scriptum Italicum, cui titulus *Il Raggvagli del' Apparato affisso nella Regia Sala della Vicaria*, in occasione di riceversi al possesso della di lei Reggenza, a Signor D. *Fabricio* CARACCILO Duca di *Girifalco* &c. Sotto nome Di *David* Sesto Percettore di Vicaria. In Napoli per *Roberto Mollo* 1653 in 4to. Vide *Toppii* Biblioth. Neapol. p. 97. col. b. *Sorvel*, autem in Biblioth. Scriptor. Societ. Je p. 266. 277. ubi *Zuccaroni* scripta recenset, hujus non meminit, nec de personato *Sexto* quicquam addit.

(2499) SFONDRATUS vide *Gregorius* XIV.

(2500) *Romani* SFORTIÆ *Cusani* *Anagrammatico* nomine scripta est a *Johanne* RAMO del MANCANO, *Salmantino* *Inagicomædia Hispanico* idioma hujus tituli: *Abides*, O el *Pastor Regi*. Quae tamen an in publicam lucem edita sit, fort dubitaret merito quispiam ex eis quae affert *Nicolaus Antonius* Biblioth. Hispan. p. 187. *Francisco*

*Pat*

Patri eam extorsurus. Vide tamen *Baillet Auteurs deguifez* p. 438. & in subjuncto Catalogo pag. 600.

(2501) *Geliandro* SGAMBATI, cujus extat *comœdia la Zingara* 1664. 12mo. resolutio prænomini *anagrammate* est REGINALDO SGAMBATI: ut docet *la Vifera Alzata Pentecostes* num. XX. p. p. 112. verbis hic adscriptis.

XX. GELIANDRO SGAMBATI. Quello che di lui si legge è

*La Zingara* Comedia del Sig. GELIANDRO SGAMBATI. All'Illustrissimo Sig. *Giacomo Doria*. In Genoua, per Pietro Giouanni Calenzani M. DC. LXIV. 12.

E' vero il Cognome, ma finto il nome, che si scuopre con l'anagramma, dal quale risulta REGINALDO.

SIBALDUS v. *Brandinus*.

(2502) Scripta SIBYLLINA quanquam *Canonica* velit esse *Isaacus Vossius* libro de *Oraculis Sibyllinis*, tamen ea propter refutatus à *van Daren* dissert. de *Origine & Progressu Idololatriæ*: vide *Acta Erudit. Lipsienf.* 1696. p. 452. Eorumque etiam fidem licet redintegrare nitatur *Poiret* Tom. IV. de l'œconomie divine. pag. 286. 287. pro supposititiis tamen agnoscuntur a *Lambecio* *Commentar. de Bibliotheca Cæsarea* lib. VII. p. 29. & prolixius l. VIII. pag. 44. sqq. *nata Seculo Secundo*, Auctore vel HERMA, etiam Auctore libri *Pastoris* inscripti, credito, quod placet *Blonello*, apud *Gallaum* dissertatione de *Sibyllis* eamque *Oraculis*, quam recenset *Journal des Sçavans* Octob. 1688. pag. 447. aut MONTANO, et arbitratur *Maresius* apud *Voigtium* dissertat. de *Oraculis Sibyllinis* Porismate III. Ab HÆRETICIS CHRISTIANIS profecta esse hodie plerique *Eruditorum* consentiunt. Vide *les Nouvelles de la Republique des lettres* tom. III. Juillet. 1685. p. 755. seqq. *Brochman*. Specimine *Scriptor. Eccles. Seculi* I. Sect. VI. *Journal des Sçavans* 1692. p. 58. 76. Centones ex S. Scriptura Christianis *Seculi Eusebiani* confarcinatos aumat *Reinesius* dissertat. *Critica de scriptis Sibyllinis* p. 90. Distinguit hic *Cl. Reiskius* & partim *ethnicos* partim *Christianos* Auctores facit *carminum* horum in *Exercitat. de vaticiniis Sibyllinis* c. XXI. quæ *Acta Erudit. Lipsienf.* 1689. p. 142. 43. breviter complectuntur. Nihilominus tamen clarissimus *Dominus Tenzelius* *Oracula Sibyllina JUDÆIS* primariam originem traxisse asserit. Vide *Monatliche Unterredungen* anno 1690. 1140. 1141.

De numero autem *Sibyllarum* difficile est *uippiam* statuere. Unam tantum *Sibyllam* fuisse peculiari de *Sibylla* libro adstruere conatus est *Petrus Petitus* referente *Morbosio Polyhistoris* *literar.* lib. I. cap. X. pag. 92. *Innumeras* contra *Poellus*, inter quas tamen *Decem* scriptis suis emiserint. *Ibidem*. Quæ hodie extant *Carmina Sibyllina* *libris octo* comprehenduntur, edita ab *Isopæo* *Parif.* 1599. in 8vo præmissa dissertatione de his scriptis, cujus bonam partem inseruit

*Lambecius* *Commentariorum suorum de Biblioth. Cæsar.* libro VIII. pag. 47. seqq. Distinguit autem hæc quæ hodie existant, scripta *Sibyllina Colbergius* quæ nova vocat, ab antiquis illis in *Capitolio crematis*, itemque a mediis postmodum iterum *conquisitis & a Stilicone combustis*, & hodierna illa ab *Herma* vel *Montano* aut aliis *hæreticis* conficta existimat; vide ejus *Sapientiam Veterum Hebræorum Acta Erudit. Lips.* *Supplem.* Tom. II. Sect. X. p. 461. recensitam; Adde ex professo id saxum volventem *du Pin* *Bibliotheq.* Tom. I. p. 19. & sequentibus aliquot.

SICULUS v. *Adamus*.

*Moschus*.

SIDEREUS v. supra *Aloisius*.

SIDONIUS v. *Apollinaris*.

*Moschus*.

(2503) *Johannes DE SIES NO-ES*: Sub ridiculo hoc nomine edidit *Cæsaraugustæ*, ut sonat, 1663. 8vo. *Petrus de ALVA & ASTORGA* *Hispanicè: Respuesta sin Respuesta al Papel Intitulado Su oro al Cesar.* *Defensio* hæc est opusculi, quod præmiserat hujus tituli: *Juicio de Salomon.* edit. 1662. in 8vo. Verba sunt *Nicolai Antonii* *Bibliot. Hispan.* Tom. II. p. 134. col. a.

(2503. α) SIFILINUS, *Hugo*: Honorat FABRI. *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* p. 600.

SIGÆA v. *Aloysia*.

SIGISMUNDUS v. à *Bononia*.

*Campeggi*.

(2504) SIGNATORIUS, *Rupex: Pierre SCRIVERIUS*. *Baillet* *liste des Auteurs Deguif.* pag. 600.

(2504. α) *Caroli SIGONII* *judicium de Historicis qui res Romanas scripserunt ab urbe Condita ad Caroli M. prima tempora*, *Balthasar BONIFACIUS*, à *Vossio* l. 3. de *Hist. Latin.* pag. 815. impensè laudatus, excerptis suis de quadraginta *Rom. Hist.* scriptoribus adjecit, quorum novam editionem *Helmstadiensem* Anno 1674. 4. Jo. Eberh. *Bufmanno* debemus. Verum non *Sigonii*, sed *CONSTANTINI PATRITII CHII* istud *judicium* esse, disertis verbis *Leo Allatius* in *Dissert. Rhetor.* de error. virorum magnor. in dicendo, p. 124. ed. *Rom.* 1635. 8. *Symbola est Marginalis Diecmanniana*.

SILLAC v. *Arbois*.

(2505. SILVERIUS } Papa supponi sibi  
SILVESTER }  
à Peccatore MERCATORE seu Pseudo-Isidoro  
passus est Epistolam unicam. v. *Gerh. von Mastriche*  
in

in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu p 232. usque, ad p. 268.

(2506) SILVESTER, *Christianus, Cyriacus* SPANGENBERG. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 601.

SILVIUS v. *Gaëtanus.*

(2507) SIMEONIS DUNELMENSIS liber de *Ecclesia Dunelmensi*, à *Seldeno* TURGOTO *Dunelmensi Priori* assertus, à *Rigerio Twysdem Simeoni* iterum vendicatur apud *Sandeum* in notis ad *Vossium* de Histor. Latinis p. 127.

(2508) SIMEONI METAPHRASTÆ adscriptæ à *Gretsero* *Orationes de fide & moribus Christianis atque Monasticis*, SIMEONI THEOLOGO, JUNIORI asseruntur ab *Oleario* Abaci Patrolog. pag. 434 Decerptas autem esse eas ex S. BASILII Scriptis observat *Cave* Histor. liter. Script. Ecclesiast. Pag. 404.

II. Ejus nomine multas *Sanctorum Vitas* circumferri, quæ ejus non sint, notat *Hanckius* de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. 24. De Vita S. Joannis Calyberæ speciatim illud animadvertit *Lambecius* Comment. de Biblioth. Cæs. lib. VIII. pag. 228. 229. MONACHOS LATINOS hujus suppositionis reos perhibet *Spanhemius* in Elench. Controvers. cum Græcis p. 403. At vero *Leo Allatus* de Symeonum scriptis a pagina 80. usque 116. ordine Alphabetico, Vitas, Elogia, & Martyria S. Metaphrasti tributa plurima, genuinis suis auctoribus ope MStorum vindicat, initio cujusque Græco allato.

(2509) SIMEONI STYLITÆ SENIORI, quæ in Bibliotheca patrum, & à *Bellarmino* de Scriptoribus Ecclesiasticis tribuitur *Oratio de Continuatione meditatione mortis*, rectius SIMEONI ABBATI MESOPOTAMIÆ adscribitur à *Frisio* Biblioth. Gesner. pag. 770. & *Possentino*, ita judicante Clarissimo *Lambecio* Auctoritate Manuscripti Codicis in Biblioth. Cæs. Vindobonensi; vide Commentar. de ea lib. V. p. 93. & 94.

SIMLERUS v. *Mixtus.*

(2510) SIMMIÆ RHODIO aut THEOCRITO adscriptum hætenus Poëmatium Βωμὸς Auctori suo *Dosiadæ* ex Scholiis Veteribus & Luciano in Lexiphane extremo restituit *Meursius* Attic. Lect. III. XVII. p. 141. quomodo deinceps appellarunt Eruditi, *Salmasius* editione *Dosiadæ* Anno 1619. & c. *Vossius* Observ. ad Melamp. 213. ad 216. ubi *Aram* eandem emendatius editam explicat: aliique. Hucusque *Symbola Normanniana.*

SIMON v. *Chaludre.*

(2511) *Francisci* SIMONIS S. T. L. nomine prodiit 1677. in 8vo de *Fraudibus Hæreticorum ad Orthodoxo*, Tractatus hoc tempore perutilis Pars prima, indicante *Cinelli* nella Biblioteca Volante Scanzia II. pag. 94. ubi verum hujus tractatus Au-

ctorem asserit esse P. *Aegidium* ESTRIX: adde *Bailleti* indiculum des Auteurs Deguisez pag. 601. & *Bailleti* Diction. T. 2. p. 933.

(2512) SIMON TORNACENSIS, cujus supersunt *Sententiæ, Quæstiones* item & *Expositiones* in *Symbolum Athanasii*, citante *Henrico Gandavensi* idem est *Miræo* in Auctar. de Scriptor. Ecclesiast. Part. I. p. 166. cum Simone THURNAJO, cujus meminit *Polydorus Virgilius* ibid.

(2513) SIMONIUS, Theologiæ D. & Protonotarius Apostolicus, qui anno 1613. de *Colloquio inter Marchionem Badensem, Georgium Fridericum, & Franciscum, Ducem Lotharingia*, de controversis fidei Articulis instituto scripsit, quod sit Jesuita Italus J GONDIER, aut Johannes GONTERIUS, ex Thomæ *Wegelini* Relatione de eodem Colloquio indicat *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 129. Adde *Bailleti* catalogum des Auteurs deguisez p. 601. *Sorvellus* tamen in Bibliotheca sua Scriptorum Societatis Jesu de hac *Gonterii* persona, & scripto sub ea edito silet; alii tamen aliquot ejusdem generis scripta ab eodem edita memorat pag. 455. Plura de hoc scriptore vide supra in *Philotheo*, utpote quæ etiam hujus Auctoris larva est.

(2514) Domino de SIMONVILLE interprete prodiit Parrif. 1681. & Hagæ Comit. 1681 in 12mo liber *Leonis Mutinensis* inscriptus: *Ceremoniæ & ritus qui observantur hodie inter Judæos*, e Italico sermone Gallicè versus, vide *Acta Erud. Lips.* Anni 1683. p. 136. ubi interpretem hunc neminem alium esse asserunt, quam ex Historia sua Critica famosissimum *Richardum* SIMONEM. Adde *Nouvelles de la Republique des lettres* Mar. 1685. pag. 531. & ex illis *Bæli* Epistolam de Scriptis Adespotis *Deckherro* subjunctam pag. 403. *Imbonati* pag. 267. Biblioth. Latino-Hebraicæ vocat eum *scriptorem heterodoxum*, sine dubio nesciens verum auctorem. His adde *Symbolam Mstrichtianam*, quæ *Richardum Simonem* confirmat auctorem ex *Itigii* Dissert. Pseud. cap. 13. p. 226.

(2515) SIMPLICIUS Christianus. De hoc libello ita ad me perscripsit Consultissimus Dominus *Gerhard von Mastricht*, J. U. Dr. & Professor P. Teutoburgi. *Meo Exemplari, quod ex autione cujusdam Veriani habeo, qui fuit ejus notæ hominis adscriptum est titulo, ejus credo meo, Auctor est GESEL Doctor Medicinæ Ulten. Vicius: Eodem Exemplari annexum scriptum anonymum, cui titulus: Veritas Pacifica, seu Articulorum fidei Christianæ delineatio, haustam de verbo Dei veritatem salutiferam, solidæ pacis cogitulum, complexa, cui præmissa est Dissertatio de sacrorum dissidiorum causis, effectibus & remediis, Amsterd. apud Ludov. Elzevir. 1651. Holicet Samuel Maresius, in refutatione examinis Curcellejan. pag. 296. Stephanum Curcellejum ecurasse cum suis additamentis, scribat, eidem tamen GESSELIO auctori adjudicandum censeo Dn. von Mastricht.*

Addit hic *Margo Diecmannianus: Timannus Gesselius*



*Gesselius*, Med. D. in Præf. Part. I. Historiæ Sacræ & Eccl. Ultraj. A. 1659. 4. editæ fol. penult. Videatur, inquit, nostra Synopsis, quam publici juris fecimus A. 1650. sub nomine Simplicii Christiano-Catholici: Ubi per plurima Scripturæ S. loca, & plures Patrum primitivæ Ecclesiæ, & recentiorum Theologorum sententias demonstratur, quam pauca ad salutem creditu sint absolute necessaria. Hæc ibi *Gesselius*, qui deinde P. 2. p. 209. ad hanc suam Synopsin etiam provocat. Addit & *Margo Mastrichtianus*. Sub vero suo nomine edidit idem auctor Historiam Prof. & Ecclesiasticam Ultrajecti 1659. 4.

(2516) *Joannis SIMPLICII* nomine edidit *Jonas SCHLICHTINGIUS* à Bucovic Eques Polonus, Socinianus *Notas* in doctissimi cujusdam Viri (videlicet *Hugonis Grotii*) *Commentationem ad Secundum caput posterioris ad Thessalonicenses epistolæ*. An. 1643. in 8vo, ut habet *Sandius* in Bibliotheca Antitrinitariorum p. 128. & *Wittenius* in Diario suo Biographico ad an. 1661. ad d. 1. Novemb.

(2517) *Irenæi SIMPLICII* nomine extat: *Popularis ad Popularem*, sive *Irenæi Simplicii Philadelphi partim increpatoria partim Apologetica*, ad *D. Petrum Becca Szatthamdi* Ungarum, super libello, quem nuper emisit *Franekera* sub hoc titulo: *Defensio Simplitatis Ecclesiæ*. 1649 in 4to. est *Samuelis MARESII*: ut ex ejusdem *Elencho* Scriptorum p. 676. indicat *Symbola Normanniana*. Addit *Diecmaniana* eum Catalogum adjectum esse *Systemati Theologiæ Groningæ* 1659. 4. Quod vero etiam *Itigius* Dissert. de Hæresiarch. ævi Apost. Sect. I. Cap. 2. p. 29. 30. *Maresium* contra *Grotium* sub *Jo. Simplicii* nomine scripsisse refert, & ex eo *Acta Erudit.* A. 1690. pag. 313. excerptunt, ejus nullum vestigium in dicto *Maresii Elencho* invenias & aliter se habere ostendit *Bayl. Diction. Hist. & Crit.* Tom. II. p. 556.

(2518) *SIMPLICII PEREGRINI* nomen quomodo tegat *Leonardum PAPPUM* docet *Symbola Mastrichtiana* hoc modo:

„*Leonardus Pappus*. Canonicus *Constantiensis*. Auctor est *Epitomes rerum Germanicarum*. *Forstnerus* in *Epist. inedita ad Conringium*: Perlegente me opus tuum de Civili prudentia adverti *Epitomes rerum Germanicarum* auctorem tibi *Anonymum* esse. Eum esse tibi adfirmo. *Leonardum PAPPUM* Canonicum *Constantiensem*, quo discipulo *Caspar. Scioppius* gloriari solebat. Idem ille *Pappus* sub *PEREGRINI SIMPLICII* nomine publico dedit belli, quo *Helvetii ante Otennum collisi fuerant*, historiam. Velim vicissim ex te scire quisnam ille sit *Rapsodiæ sub Germaniæ perturbatæ & restauratæ* titulo, auctor. Vale Vir summe: *Mompelgardi* Idib. Nov. anno 1664. Idem & in alia ejus *Epist.* observavi.

(2518 a.) *SIMPLICII Verini* *Epistola ad Julium Pacium*, de libro *Posthumo Hugonis Grotii* Lugd. Batavor. Ao. 1646. aliudque sub eadem persona contra *Hugonem Grotium* de *Transsubstantiatione*, ibidem eodem anno editum, & Ao. 1660. in 8vo recusum apud *Hakium* scriptum, *Claudio SALMASIO* deberi, in *Catalogo operum*, ipsius Vi-

tæ ac *Epistolis* juncto *Antonius Clementius Zirizeus* orbi litterario aperuit: & postea quoque *Lorenzo Grassi* in *Elogiis Italicis Litteratorum*, Venetiis 1666. in 4. editis part. 2. p. m. 209. confirmavit.

Addit hic *Margo Normanni* *Joh. Waesberg*. *Cat. in Simpl.* Idem confirmant quoque expressis verbis *Thomas Hyde* in *Catalogo Bibliothec. Bodlej.* post N. p. 228. *Bartholinus* de *legendis libris Dissert. II* p. 39. *Spanhemius* *Elench. Controv.* cum *Græcis* p. 117. *Arnoldus* ad *Georgium Richterum* quæ extat in *Epistolis hujus Selectioribus* p. 472. & 476. *Freberus* in *Theatro virorum Eruditione clarorum* p. 1126. Aliud tamen velle *Saravianas* epistolas pag. 208. notat *Joh. Diecmannus*, *Dissertatione inaugurali de Naturalismo* p. 10. num. 29. Adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc:

*Simplicius Verinus est Salmasius*. *Jac. Lydius* in *Cœna Dominica Sapientum* p. 108. *Cl. Salmasius*, qui modo dicti *Simplicii Verini* vultum, nomenque induit in *epistola ad Justum Pacium*, & p. 96. *Simplicius Verinus* sive *CC. Salmasius*, in *epistola ad Justum Pacium*.

(2518 β) *SIMSONIS Philadelphi Spirensis* *Metamorphosis mundi* Lugd. Bat. Nomen istud mysticum esse & verum Auctorem fuisse *Simonem PARTUUM*, Medicum *Moravum*, notat *Voët.* *Disp. Select.* Tom. II. p. 1080. *Symb. Diecmaniana*.

(2519) *SIMUS HARMONICUS ARIM- MNESTI* *Canonem Musicum* pro suo venditavit, ut ex *Porphyrio de Vita Pythagoræ* pag. 182. memorat *Almeloveen* in *Syllabo Plagiariorum* p. 18.

SINAITA v. *Johannes*.

SINCERUS v. *Actius*.

v. *Christianus*.

(2520) *Conradi SINCERI*, *Civis Germani*, de *Germanicarum Legum veterum ac Romani juris* in *Republica nostra origine*, auctoritateque presenti *Dissertatio Epistolica*. Prostat apud *Maurit. Georg. Weidmannum* A. 1682. in 12. liber recensetur in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1682. pag. 366. 367. cum communicata *Scriptoribus eorum Actorum Auctoris*, uti vocatur doctissimi sententiâ penitior. Eum auctorem, quod esset revera doctissimus, & jam orbi toti publice notus etiam *Joannes Georgius CULPISIUS* vel *KULPISIUS*, de quo alias & in *Pseudonymo Sulpicio* memoratum, tum hæc tum alia multa me docuere nunc non enarranda: tum confirmat *Baillet* *liste des Auteurs deguis.* p. 601.

(2521) *Jodoci SINCERI* nomine scriptum à *Justo ZINZERLINGIO* *Itinerarium Gallie* memorat *Hanckius* de *Scriptoribus rerum Romanarum* part. I. c. 46. num. 1. pag. 235. Idem ex *Besoldi* de *Educ. Stud. literar. Peregrinat.* n. c. VII. num. ult. docet *Symbola Rauschiana*. v. & *Jodocus*:

(2522) *THEOPHILI SINCERI* *wolgemeinter Vorschlag* wie etwa die Sache anzugreifen stünde / da man dem in denen Evangelischen Kirchen bisher eingerissenen ärgerlichen Leben und Wandel vermittelst Göttlicher Verleihung abzuhelfen mit

Ernst resolviren wolte. Franckfurt 1676. in 12mo libellus 78. paginarum, paragraphis aut numeris 26, quorum contenta in fine loco indicis subiecta sunt distinctus Auctorum agnoscit Celeberrimum quondam Theologū Kiloniensem D. *Christianum* KORTHOLIUM, ut testantur Excellentissimus Dominus D. *Mayerus* Musci Part. 4. p. 4. D. *Spenerus* in der allgemeinen Gottsgelehrtheit part II. p. 4. nec non in der Erzählung vom Pietismo p. 51. Hartmannus in den Uhrsachen der Verfehrung Cap. 1. §. 8. p. 16. Nec ipse *Kortholt* illud disseffus est in Syllabo Scriptorum à se editorum, ubi hoc scriptum occurrit num. XXIX vid. & *Kortholt* Theologische zur Beförderung der Gottseeligkeit angefehene Tractatelein 1679. 8. Kilonii. Ubi, sub ejus nomine, nunc continetur primo loco, propterea, ne alterius sub eodem nomine editus von Schwedischer Tr. ipsi quoque a consciis imputaretur. Nam cum aliquibus sub hoc nomine per D. *Spenerum* litteras commutarat. v. *Speneri* Beantwort. des Unfugs der Pietisten c. 1. §. 14. pag. 23. & 34. p. 48.

SINCERUS v. *Wahrenbergius*.

(2523) Guilielmi SINGLETONI nomine, scripsisse *Leonardum* LESSIUM, Jesuitam Belgam, *Alegambe* pag. 451. testatur: quid autem operis illud sit, pag. 304. & seqq. ubi scripta ejus enumerat, non explicat, nisi quod *Discussionem* Decreti Magni Concilii Lateranensis, Montguntia 1613. in 8. sub alieno nomine, ipso auctore, prodiisse scribit, nomen autem illud alienum non exprimit. Eundem simili tenore descripsit *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. pag. 625. *Fr. Sweetius* p. 515. ne tractatus quidem, nedum nominis fictitii meminit.

At sub Singletono *Lessium* agnoscit *Petrus Aurelius* in Indice Jesuitarum qui in certamen larvati prodierunt, præfixo Tom. III. Operum ejus num. VI. & VII. At contra de larva hac tacens neque *Singletonum* exprimens, cæteroqui eadem cum *Alegambe* habet *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu p. 553. col. b. Directum autem fuisse scriptum hoc *Lessii* quod sub *Singletoni* personato nomine edidit, contra *Vaddingtonum* Britannum docet me *Maimburg* in Actis Eruditor. Lipsiens. 1683. pag. 395. vide *Colomes.* Melanges Historiques p. 51. & *Bailleti* Indiculum des Auteurs deguizez p. 602.

(2524) SINIBALDI Ubaldi Icti nomine, de Nobilitate Axiomata 1589. edidit *Hippolytus* à COLLIBUS, quæ deinde Principi ipsius, Basil. 1593. in 8. editi p. 129. & seqq. sunt subiecta. v. *Thomas.* de plagio litterar. §. 117. *Melchior Adami* in vita ejus p. 454. scripti quidem hujus, at non fictitii, nominis facit mentionem.

Extant Axiomata hæc in Tomo IV. *Disputationum* Historico-Politico Juridicarum *Basileensium* edit. Basil. 1619. numero XI. Sub *Sinibaldi* Ubaldi nomine, sine veri Auctoris mentione. Axiomata in universum sunt LXI. pag. octo in 4. comprehensa.

(2525) *Elie* SIONIS nomine edita quæ-

dam ab *Ezechiele* METH famoso Enthusiasta, ex Tom. I. Syntagmatis Operum D. *Affelmanni* à D. *Moebio* Lipsi. Professore Theol. nuper editi p. 51 memorat Clarissimus D. *Olearius* in epistola ad me scripta D. IV. Augusti 1676. Qui eundem diligenti ope Dr. *Andræ Merckii* Superintendentis Halæ Saxonum meritissimi, Patrum memoria ad meliorem mentem redactum scribit.

(2526) *Reinerus* SIONATUS, per *anagramma* *Antonius* REISERUS *Ophthalmopolita* i. e. Augustanus, edidit *kurze und einfältige Erwegung* der XII. Schluß Reden *Jodoci Kedden* Jesuiten, über die Lutherische Religion *Augsburg* 1652. in 4to. *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

SIONITA v. *Anastasius*.

(2527) SIRICIO PAPÆ quomodo attributa dolo malo *Sex Responfa*, STEPHANI II. *Papæ* Responfis quoque inserta, docet *Johannes Harduinus* de Baptismo quæstione triplici in *Acta Erudit. Lipsiens.* 1687. p. 304. De supposita vero ei epistola quarta à *Pseudo-Isidoro* v. *Gerh. von Mastricht.* in *Histor. Jur. Eccl.* à p. 232. ad 268.

Don SITTENBACH vide *Euphrosyne.*

(2528) *Philander* von *Sittwald* / *cujus* habemus *Visiones de Don Quevedo*, das ist / wunderliche Satyrische und wahrhafte Gesichter in welchen Weltwesen aller Menschen Handel mit ihren natürlichen Farben. dargestellt werden. *Francofurt.* 1644. in 12. & alias recusa, quæ non sunt ipsius Hispani auctoris translata in nostrum sermonem, sed novæ ad imitationem ipsius compositæ, prout ipse testatur auctor in præfatione, qui est *Johann Michael* MOSCHEROSCH, *cujus* & alia sub genuino nomine tenemus. Testem exhibere possum *Oldeburgerum* ad *Instr. Pacis* part. 1. disc. 1. §. 71. p. 80. & disc. 7. §. 6. pag. 223. & sub nomine *Francisci Irenici*, in suffixo Indiculo auctorum Collegio ad *Burgoldensem* pag. 104. quæ per errorem typographi signata est n. 80. Extat editio *Strasburgensis* 1650. in 8. nomen ipsius verum una cum fictitio præferens.

De Auctore hæc confirmantes vide *Fraterum* in *Theatro Virorum* eruditione clarorum p. 188. a. *Witten.* *Diar. Biograph.* an. 1660. ad d. 4. Aprilis. *Schottel.* lib. V. von der teutschen Sprache p. 1177. & 1178. ubi simul brevem libri epicrisin addit. *Symbola Rauschiana* monet, Auctori patrium nomen fuisse *KULBSROPPS* / quod deinde ex Græco *μύχ* & Hebræo *Rosch* in *Moscherosch* mutatum fuerit; cui tamen ipsius *Philandri* Satyra hanc nominum mutationem Tom. I. Vis. I. *Weltwesens* p. 53. edit. 1650. false satis notavit, dum ait: Es wil keiner mehr *Roskopf* heissen / sondern *Hippocephalus*.

(2529) SIXTO II. Papæ & Martyri librum *SEXTI Pythagoræi* pagani, infartis sententiis Christianis, ad occultandum dolum, suppositum fuisse à *Ruffino*, testatur *S. Hieronymus* in

in Epistola ad Ctesiph. nec non in cap. 22. Jeremiae & in cap. 18. Ezechielis. vid *Rivet*. lib. 2. cap. 19. pag. 243. & citatos *Oleario* pag. 435. adde *possev.* appar. sacr. præfat.

A *Ruffino* has Sexti Pythagoræi sententias latinè versas & Sexto II. suppositas docet *Miræus* Biblioth. Eccles. pag. 48. pag. 102. & pag. 181. Cave Historiæ liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 167. col. a. *Gerhardus* Patrolog. pag. 161. 162. ex HIERONYMO, & AUGUSTINO, qui tamen antea Genuinas agnoverat *Sixti* Pontificis. Adde *Prideaux* Oration. IX. §. 84. *König*. Biblioth. V. & N. 751. & 759. citantem *Voff*. lib. I. Histor. Pelag. c. 31. vide & *Gaddium* de Scriptoribus tom. II. p. 305. du *Pin* Biblioth. Tom. I. p. 183.

(2530) SIXTO III. PAPÆ Romano supposito esse à PELAGIO aut saltem PELAGIANO libros.

(I) *De Divitiis*.

(II) *De Castitate*.

(III) *Epistolam* de malis Doctoribus, Operibus fidei & futuro iudicio, asserit *Miræus* Biblio. Ecclesiast. pag. 191. & 192. Contra nitente *Garnerio*, Sixtoque ipsi hæc opera vindicante apud *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 237.

(2531) SIXTI V. iussu recognita *versio* Bibliorum *Vulgatæ* Latina rectius CLEMENTI VIII. inscribitur: ut aliquoties in eadem pagina notat *Thomas Hyde* in Cat. Bibl. Bodl. pag. 88. col. b. Fuit hic Papa antea vocatus FELIX PERETTUS: docente *Hydeo* post N. pag. 167. col. a. De illis Bibliis multum habet *Richardus Simon*, *Kortbolt* & alii ejus argumenti Scriptores.

(2532) SMARAGDO, Abbati S. Michaelis, supposuit *Trithemius* *Commentarium* in *Regulam S. Benedicti*, Smaragdo autore. Sed falsus est ob vocabuli communitatem. Nam Smaragdus, auctor prædicti *Commentarii*, non est Smaragdus Abbas S. Michaelis, sed alius SMARAGDUS; Monachus Monasterii Anianensis, qui Beati titulo honestatur in eo Monasterio, & festo peculiari colitur; nec dicitur Abbas in lectionibus officii, led tantum Prebyter Monachus. Cum ergo vetusti Codices *Commentarii* prædicti eum tribuant Smaragdo Monacho, abjudicandus est Smaragdo Abbati: verba sunt *Th. Raynaudi*, de mal & bon. lib. p. 155. adde citatos *Oleario* p. 435.

Univerſa ejus opera JUNIORI cuidam SMARAGDO Abbati S. Michaelis in Saxonia tributa notat *Caveus* *Chartophyl.* Ecclesiast. pag. 155. qui tamen ea *Smaragdo* nostro restituit *Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast.* p. 357. 358.

SMARUGISIUS v. *Sebaldus*.

(2533) *Jacobus* SMIDELINUS est *Jacobus* ANDRÆ Theologus Tubingensis, cui nomen illud adhæsit ob exercitam artem fabrilem, & *Smidlin* ab æqualibus dictus est, docente *Melchior* *Adami* in vita ejus, quæ extat in *Vitis* Theologorum Germanorum pag. 636. confirmant hoc les *Satyres Personnelles* tom. II. pag. 344. paulo aliter hæc exprimentes: pour avoir travaillé dans la forge d'un Marechal de sa jeunesse.

(2533. a) M. SMITH, PREIST, alias NORRICE. *Somme of a Disputation* betvv. M. Smith & Mr. Walker a London-Minister. 1624. 4t2. Ita *Thomas Hyde* *Biblioth. Bodlej.* post N. pag. 168. col. b.

(2534) Nicolai SMITHEI nomine libellum doctissimum scripsit *Eduardus* KNOTTVS, vero nomine *Matthias* WILSONUS, Anglus Jesuita, qui est editus hac Epigraphe: *Modesta & brevis Discussio aliquarum assercionum D. Doctoris Kellisoni, quas in suo de Ecclesiastica Hierarchia Tractatu probare conatur; ex Anglico in Latinum à Georgio Wrigto conversa, & plurimis Doctorum atque adeo Catholicarum Universitatum suffragiis approbata.* Impressa est Antvverpiæ in officina Plantiniana Balthazaris Moreti, 1631. in 12. Verba sunt *Alegambes* pag. 99. Scripta ejusdem alia quoque recensentis.

Addit *Margo Normannianus* *Montalt.* Theol. Moral. pag. 125. 126. 134. Eadem quoque confirmant *Kempis* *Biblioth. Theol. Anglicæ.* pag. 373. & *Thomas Hyde* in Cat. Blioth. Bodl. post N. pag. 168. col. b. *Sorvellus* autem in *Biblioth. sua.* Scriptor. S. J. hæc ex *Catalogo* reliquorum *Wilsoni* Scriptorum ab *Alegambe* recensitorum expunxit, prudenter quidem, ut judicat *Bailletus* *jugemens des savans* tom. II. Part. II. Cap. 3. num. 112. pag. 137. Manet tamen in *Catalogo* *Petri Aurelii* sive *Sancyrani* Tomo III. operum præfixo n. XX. ubi & *Provincialem* *Jesuitarum* *Anglorum*, & quatuor ante hanc editionem mensibus demortuum restatur. Adde *Baile* *dictionnaire* Tom. II. pag. 237. 238.

SMYRNÆUS v. *Corinthus*.

SOAVE v. *Polano*.

(2535) *Andreas* de SOREA, cujus extat *de incrementis metallorum* liber, resolutio *anagrammate* est *Johannes* THOLDENUS, ut docet *Morhofius* *Polyhist. liter. lib. I. cap. IX.* p. 85. & 86. Cujus verba vide supra excerpta in *Basilio Valentino*.

(2536) SOLANGUES, *François*: *Gaspar* SCIOPPIUS douteux. *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* p. 601.

(2537) *Anshelmi* SOLERII nomine editum *Amstelod.* 1671. in 12. librum *de Pileo ceterisq; capitulis tegminibus &c.* *Theophilo* RAYNAUDO Jesuitæ ex *Labbeo* asseruimus supra in *Anonymus* num. 1551. Dubitat tamen de *Raynaudo* *Bailletus* in *indiculo* des *Auteurs deguifez* pag. 601. quem erudit & confirmat *Baylius*.

SOLFRIDUS v. *Duncarenâ*.

(2538) SOLITAIRE, *le Comte* de CRAMAIL. *Baillet* *ibid.*

(2539) SOLITARIUS: *Jacques* GOHORRY. *ibid.*

(2540) SOLITARIUS: *Jean François: André USTARROZ.* *Baillet* *ibid.* p. 602.

SOLITARIUS v. *Honorius.*

*Provincialis.*

(2541) *Julius SOLON* *Valesio* idem est qui *C. Julius SOLINUS*, cujus extant *Collectanea Rerum Memorabilium*, pleraque si credimus *Vossio* de *Historicis Latinis* lib. III. p. 720. 721. *Thomasio* de *Plagio* §. 543. & *Fabricio* *Bibliot. Latin.* p. 90. 91. ex *Pliniano* opere decerpta, vide le *Journal des Savans* 1692. p. 110.

(2542) *Lycurgi SOLONI* de *alendis domi Pauperibus*, & in *ordinem redigendis validis mendicantibus*: *Brugis* 1662. vide *Villavicent.* *Oecon. Paup.* 175. est *WIS* III p. 176. *WITSII* p. 577. 259. 278. 279. *Hæc Symbola Normanniana.*

(2543) *Martini SOMMERI* nomine editum esse *Venetis Gazophylacium artis memoriae*, quod illustratum per *Lambertum Schenkelium Duffivium* cum aliis variorum tractatibus ejusdem argumenti prodiit an 1678. in 8. *Lipsiæ & Francofurti*, notat *Morbofius* *Polyhistoris literar.* lib. II. c. VI. p. 370. semper *Méthodum* hanc appellans *Schenkelianam*, tanquam *SCHENCKELIUM* hujus *Gazophylacii* genuinum *Auctorem* credi fas foret; quod auctum *Gallica lingua* proposuit *Adrian le CUIROT* sub titulo: *Magazin des sciences.*

(2544) *Jacobi SOMMERFELD* de *studiis instituendis commone factio pro iis*, qui in *schola illustri primam classem* obtinent. 1600. edita, *Georgii ROLLENHAGEN* quod sit, (quem autorem poematis *Groschmäufeler* diximus in anon. n. 344.) docet *Cl. Thomastus* de *plag. litter.* §. 546. unde & hunc fuisse parentem *Gabrielis* didicimus, quod ad numerum illum *anonymorum* notandum.

Adde *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* p. 602. item *Symbolam Mastrichtianam*, quæ allegat etiam filii *Gabr. Rollenhagen* *warhaftige Lügen* lib. 4. p. 295.

(2545) SONTA v. *Pagnalmino.*

(2546) *Christiano SOPHODRO Vinerio*, quod per *anagramma* est, *Christophoro SANDIO JUNIORE*, *Auctore* extat liber *de restauranda religione seu de Monarchia Dei.* MS. vide *Sandii Bibliothecam Antitrinitar.* p. 170. 171.

(2547) *SOPHRONIUS* *Abbas*, cui tribuitur *Pratum Spirituale* à multis, non est illius auctor. *Occasio* verò erroris nata inde, quod *inscriptum* ipsi hoc opus à *discipulo Joanne MOSCHO* alias *Evirato*. v. *Bellarmin.* ad *A. C.* 630. *Possev.* in *Appar. sacr.* ad nomen utrumque *Tom.* 1. pag. 222. 242. 243. Extat etiam sub vero nomine in *Biblioth. Patrum* *Tom.* 7. edit. 2. *Bignianæ*, & *Italice* cum *additionibus Aloysii Lippomani* editum. v. *Roderici* *Exercitium perfectionis* part. 1. *Tract.*

1. c. f. p. 56. *Meier*, *Bibliot. Theolog.* pag. 692. *Cocum Censuræ* pag. 424. *Rivet.* *Crit. sacr.* lib. 4. cap. 9. pag. 412. *imprimis Voss.* de *Hist. Gr.* l. 2. c. 23. p. 278. *Gesner.* p. 633. edit. *Simler.*

Dubitat tamen *Bailletus* in *Catalogo des Auteurs deguifez* pag. 602. an non contrarium potius statuendum, h. e. à *Moscho* editum hoc *Pratum Sophronio* vindicandum? Et à *Frisso*, quidem *Biblioth. Gesner* pag. 761. col. b. sub *Sophronii* nomine citatur, *Moschi* plane nulla facta mentione.

II. Hunc *Sophronium* cum *SOPHRONIO*, *SOPHISTA DAMASCENO* postmodum *Patriarcha Hierosolymitano* confusum notat *Vossius* de *Historicis Græcis* lib. II. c. 23. p. 278.

III. Eidem *Interpretationem Græcam* libri *S. Hieronymi de Scriptoribus Ecclesiasticis* ab *ERASMO ROTERODAMO* suppositam credebatur *Isaac. Vossius* not. ad *Epist. Ignat.* pag. 287. Quod tamen ab eo, & aliis, præter rationem fieri, evidenter monstrat *Huetius* de *claris Interpretibus* lib. II. p. 214. 215. Adde *les jugemens des savans.* *Tom.* II, n. 80. & *Symbolam Mastrichtianam* hanc.

*Sophronius* vere *Johannes Moschus.*

*Scriptor prati Spiritualis* floruit aut scripsit juxta *Bellarminum* ante *Concilii Nicæni* secundi tempora. Vere auctor hic vocatur *Joannes Moschus.* Ita eum *Photius* nominat. *Græci Patres & Damascenus* eum *Sophronium* appellant. *Monachus* fuit. Vixit *Moschus* post *Gregorii I. Papæ & Mauritii Augusti* tempora, id est seculo Sexto finito seu septimo incipiente. vid. *Daleum* de *cultib. lat. relig.* lib. 8. c. 5. pag. 1036. pag. 1039. vocat eum *Daleus* *Legendarium*: adde pag. 104. post pr. ubi *Bellarminus* non simpliciter *utilem*, sed *magna ex parte utilem* dicit. *Daleus*, plurima esse *inania atque inutilia* ad p. 1041.

(2548) *SOPHRONIO CONSTANTINOPOLITANO* *Patriarchæ* falso *inscriptus* in prima *Bibliothecæ PP.* editione liber *de laboribus certaminibus de Peregrinationibus BB. Petri & Pauli*, quem tamen altera editio vero *Auctori* scripti ejus *SOPHRONIO PATRIARCHÆ HIEROSOLYMITANO* restituit, ut observat *Vossius* de *Historicis Græcis* lib. II. cap. XXIII pag. 278. & Huic eundem tribuit *Cave* *Histor. liter. Scriptor. Eccles.* p. 318.

(2549) *SORSI*, *Nofaste: Etienne ROSSI.* *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* p. 602.

(2550) *SORSI* v. *Tripeo.*

(2551) *SOTWELLUS* ou *SOUTHWELS*; est *Thomas BACON*, ut docet *Thomas Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlej.* pag. 59. col. a. ubi hujus nomine citat *Regulam vivam, seu Analysin Fidei.* Adde *Bailleti* *liste des Auteurs deguifez* p. 602.

(2552) *Ludovici SOTELI*, *Minoritæ*, *Regni Oxensis* *Apostoli* ac designati *Martyris* nomine quæ prodiit an. 1634. ex officina *San-Georgiana* ad *Urbanum VIII.* de *Ecclesiæ Japonicæ* *Statu* *Relatio*, *Deckberro* p. 95: de *Scriptis* *Adespotis* videtur ex similitudine *Styli* referenda ad *Caspa-*

rem SCIOPIUM, cujus *Astrum inextinctum* ex eadem officina & eodem anno in publicam lucem exiit.

(2552. a) SOTER, Papa, supponi sibi passus epistolam a Peccatore MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro, vide Gerh. von *Mastricht* in hist. Juris Ecclesiastici a num. 220. ad 233. seu a pag. 232. usque ad pag. 168.

(2553) SOVERO, Bartholomæo: Fortunio LICETI: faux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2554) VICTORINUS. Ein kurzes/ rundes/ und einfältiges Bedencken / was von den Visionibus, Gesichteern / und Englischen Offenbarungen: Item von den vielfältigen Wunderwerken und Zeichen zu halten &c. durch *Victorinum* (errore typographi sine dubio pro Victorinum) SPAHRMAN Misnicum in 8. duobus octernionibus, sine anno & loco impressionis, conjunctim venditur, & foliorum numeris atque signaturis inferioribus (1)(1)(1)(1) cohæret, cum *Henrici AMERSBACH* P. P. P. Halberstad. 1677. edita Apologia, oder Ehren-Rettung Stephani Prætorii 1. Mart. Statii: ex styloque & genio scribendi plane illius ipsius esse videtur.

(2555) *Johannis SPANGENBERGII* *Coniunctiones ad dictura Evangelicum* Matth. XIII. 30. Nortusiam habitarem potius ad *Matthiam CALENUM* & *Andream ERNESTUM* Ecclesiæ ejus Diaconos pertinere monet illustri Dominus *Seckendorff*, supplementi ad primum Indicem Historicum Lutheranismi, n. LXXII.

(2556) *Der Spahne*. Nomen hoc adjectum est in Societate Carphorum *Caspari TILERO*, quo & subinde in editione scriptorum suorum usus est, v. gr.

(I.) *Advocatus editus Germanice* in *pl.* 1678.

(II.) *Teutscher Sprach-Schatz*.

(III.) *Secretariat-Kunst*.

(IV.) *Schatten-Riß der Welt*. 1884. 12mo.

De quo encomium Domini *Morbofi* vide in den *Monatlichen Unterredungen* Anno 1693. 1683.

(2557) SPECULARII titulo edidit *Franciscus JUNIUS* *Dialogum pro Defensione Tremellii* contra *Genebrardum*, qui extat inter opera *Jur. Theol.* tom. II. fol. 1798. sqq. ut indicat *Cl. Jacobus Thomæus* de Plagio literar. §. 567. ad lit. adde *Höttingeri* *Biblioth.* p. 167.

(2558) SPECULATOR dictus est *Gulielmus DURANDUS* vel *DURANTUS*: ut notat *Thomas Hyde* in Catalogo *Biblioth. Bodlej.* pag. 19. ex edito *Speculo Juris Quadrupartito*, excusum. 1574. cum additionibus *Baldi* aliorumque, quod ibidem citatur. Itemque *Francos.* 1592.

Auctore *Alexandro de Nevo*. Ubi post Epistolam Dedicatorem ex *Commentario verborum Juris* hæc verba leguntur: *Speculator Jctus* Nomen habuit *Gulielmi Durandi*; sed cum anno 1271. Volumen illud de *Jure* scripsisset, quod *speculum Juris* inscriptum *Speculator* vocitatus est. vide supra *Durandum*.

(2559) *Henrici SPELMANNI* nomine extat *Conciliorum Britannicorum* tomus *Secundus* Lond. 1664. fol. de quo ita *Symbola Normanniana*: A viris fide dignissimis audiui, quod ex toto hoc volumine ducentas paginas continente, omnes à quinquagesima septima *Gulielmo DUGDALE* acceptas referre debemus. *J. A. Præfat. Novæ Edit. Gloss.* p. 10.

(2560) SPENSERUS, *Johannes: Vincent. HAECCLIFFE*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2561) SPICA *Anocopata: Ambroise GRANELLO*, ou *Ambr. SPIGHETTO*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2562. a) *Niceta SPILII* Jcti, & *Philosophi Christiani*, *Epistola curiosa super Quæstionibus eruditissimis de Tempore*: videlicet, de Corpore Juris reconcinnando, vel renovando, inque vernaculam convertendo. De *Juris naturalis scientia* constituenda. De *Res. irregulari*. De *scientia interpretandi Jura*, & *sacras litteras*, harumque *Criticis emendationibus*, &c. *Veronæ* Apud publicum *Liberium Pacatum e Latio*; ad signum ingenuæ *Veritatis*. M. DC. LXXXI. 12. paginis 106. constans libellus cujus esset, forte non detegerem, nisi jam ante publice detexisset me *Vincentium PLACCIUM* Dn. *Ehrenfridus Klozius*, *Reichenbachio Variscus*, *Differentiarum Juris Civilis*, & *Reformationis Francofurtensis* *editarum Francofurti* 1682. 4. præfationis medio (a) excerpto; addita non modo laudatione invidenda, & vix, certe non sine exquisita gratiarum actione agnoscenda, sed ratione notitiæ quoque & hic legi digna. Huic opellæ cum reposuisse Dn. *Christfriedus Wachtlerus* *Μεταφραστα*, ei replicavi anonymus iterum hoc scripto: In *Christfriedi Wachtleri*, *J. Ultr. Lic. de Veteri Jure Enucleando*, ad *Nicetam Spilium* *Μεταφραστα Αντιωρομματα*, sive *Notæ Respondentes*, auctore *NICANORE AUTODIDACTO* *Discipulo Spiliano* *Veronæ*, Apud publicum *Liberium Pacatum e Latio*, ad signum ingenuæ *veritatis*, unius *philyræ* in 12. quo, quantum scio, hæc disceptatio fuit finita.

(a) *Ehrenfridus Klozius* *Differentiarum Jur. Civ. & Reformat. Francof.* præf. pag. 2. & 3.

Hinc & *Vincentius Placcius*, illud *Hamburgi* incomparabile decus, *Vir omnibus scientiis quibus perficiendis natus, exsplendescens, scientiæ nomen*: (dis-sentiente licet *D. Melch. Zeidlero*, *Theolog. Regiomontano*, illo perpetuo & felicissimo *Aristotelis* sectatore; *Anal. post. in præfat. quo & pertinet ejus disputatio l. 1. cap. 16*) nostra discipline abjudicat, & eam methodo scientifica tradi posse negat, de perfecto *Jcto* cap. 6. §. 4. & C. II. §. 3. Quo & collimat *Nicetas Spilius* in *Epistola*

*Epistola Curiosa super questionibus variis de tempore p. 38. & seqq. Sub quo tamen Spilii nomine, ipsum laudatissimum Placcium latere, tum alia argumenta indicant, tum præcipue id, quod jam ad Verulam, de aug. Eth. C. I. text. 3. §. 8. pag. 94. de Pufendorffio, dissimulato licet ibi ejus nomine, prodiderat; quod inter cenam aliquando sibi assus sit, se, quæ methodus analytica & Synthetica sit, novisse, quæ vero sit scientia peculiaris analytica, prorsus ignorare. Id quod in Epist. cit. pag. 92. repetit, expresso jam Pufendorffii nomine.*

(2163.) Bartholomæus SPINA *Fortalium fidei*, ab Alphonso SPINA elaboratum, suo nomine præfixo divulgavit, teste Raynudo de bon. & mal. libr. part. 1. Erot. 10. §. 3. num. 272. pag. 166 quem citat etiam Thomas, de plag. litter. §. 548.

(1163. a) Joannes Ambrosius SPINOLA non est Auctor *Summa Quadrupartita Questionum Philosophicarum*, quas pro laurea disputandas proposuit in Collegio Romano S. J. sed Odo de COMITIBUS Jesuita Romanus, cui illam in Anonymis supra num. 201. ex Alegambe pag. 360. asseruimus, cui super adde Sorvel Biblioth. Scriptor. Societ. Jusu pag. 641. col. a. & Baillet Catalogum des Auteurs deguisez pag. 602. qui verum Auctorem scribit Odon. de i Conti.

(2564) Petri Francisci SPINOLÆ Operibus Poëticis inserta quædam *Epigrammata* aliaque *Carmina Joannis Baptistæ CASTILIONIS*, cujus habemus nobilissimum Poema inscriptum *Prata Adonidis* asserit Filippo Picinelli Milaneſe nel' Ate- neo de i letterati Milanasi p. 276.

(2565) SPIRENSIS ROTÆ *Decisiones*, quas Caspar Gvilielmus Scipio edidit, opus esse cujusdam *Assessoris Camere Anonymi*, ipse qui edidit non diffitetur. Hæc *Symbola Ankelmanniana*.

(2566) SPIRITUS Belgæ: Rodolphus MARTINI. Baillet liste des Auteurs Deguisez p. 602.

SPIRONCINI v. *Ginifaccio*.

SPITZNASE v. *Mulhusini*.

(2567) SPONTONE, Giro: Jean Antoine MANGINI. Baillet liste des Auteurs Deguisez pag. 602.

(2568) SPRENGHER *Ulbicum Consul: Antoine le BRUN*. Baillet liste des Auteurs Deguisez pag. 602.

SPRINGERUS v. *Syricius*.

(2569) R. Isaaco SPROT adscribitur à Buxtorffio Biblioth. Rab. pag. 303. AVEN BOCHAN s. *Lapis Probationis*, libellus contra Christianos aditus. Idem autem à Plantavitio R. KOLONGMUM tribuitur, ut indicabat olim Clariff. Dominus Caveus epistola ad me scripta Isingthon, 8. id. Decemb.

(2570) Petri SQENTII nomine insignitum *Drama*, quod in Gryphii operibus poeticis legitur, Danielem SWENTERUM Autorem habere dicitur in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1682. p. 363. adde Baillet Catalogum des Auteurs p. 602.

SPERANDIO v. *Fedele*.

(2571) SQVILLAS *Septimontanus: Tobias ADAMI*. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 602. scribit. At Thomas Campanella Dissert. de recta ratione studendi, quæ est in Dissertationibus de studiis instituendis præfixa hædera *Groviani* nominis art. 3. p. m. 375. (Parisiæ namque editionis 1642. in 8. datæ p. 15. allegatur) sibi vendicat illo nomine edita *Cantica & Tobiam Adami* eorum selecta quædam, juxta genium suum, additis annotationibus, sub hoc nomine fictitio edidisse scribit.

STANGA v. *Liberio*.

(2572) STASINO tributa à Proclo carmina *Cypria* seu *Cypriaca* aut *Cyclica*, ab aliis HEGESIA *Halicarnasseo*, a nonnullis ipsi HOMERO, a Gyraldo autem EVECLO CYPRIO adscribi notat Andreas Schottus in notis ad Procli Chrestomathiam p. 20. 27. ipse de certo Auctore nihil statuens.

(2573) Marini STATILEI J. U. D. nomine quæ prodiit *Apologia pro genuitate Fragmenti Satyrici Petronii*, à Leti in Italia regnante GRAD adscripta, v. Part. III. l. 3. pag. 225. Petro Abbat PETITO asseritur a Fabricio Biblioth. Latinæ p. 83. Quod confirmant les Nouvelles de la Republique des Lettres de l'année 1685. p. 831. & le Jugemens des savans tom. IV. part. I. n. 1161. p. 358.

(2574) Publius STATIUS Papinius, cujus extant *Sylvarum libri V.* & *Thebaidos lib. XII.* itemque *Achilleidis libri duo* editi cum variorum Commentariis Paris. 1618. in 4to aliàs quoque vocatur *Lucius Papinius SURCULUS Statius*, memorante Thoma Hyde Catal. Biblioth. Bodlej. pos. N. p. 177. Verum hos pro diversis habent Vossius de Poëtis Latinis p. 45. 46. & Fabricius Biblioth. Latin. p. 99. qui pro SURCULO utrique UR SULUM scribere malunt.

Don Steinfeldens v. *Percheimer*.

STENONIO Gorago, v. *Apolo*.

(2575) Guilelmus STEPHANIDES, quem Possevinus, & cum eo Teiffier in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum a GVILIELMO AN GLO, itemque a GUILIELMO CANTUARI ENSI distinguit, & singulis horum libros de *vita passione & miraculis S. THOMÆ CANTUARI ENSIS* Archiepiscopi adscribit: vide p. 115. 116. 120. unusque idemque cum eis esse docetur a Vossio de Historicis Latinis lib. II. cap. 52. pag. 425. 426. præter rationem a Possentino Tergeminus creditus. *Guilelmum Cantuariensem, Anglum*, librorum horum Auctorem facit Balæus de Scriptor Britan

Britan. Illust. fol. 95. neque præterea de Stephani quicquam addit: contra *Pitfeus* Guilhelmo *Stephanidi*, Cantuariensi, Anglo idem opus tribuit de illustribus Angliæ Scriptoribus pag. 256. 257. Uterque Scriptorem librorum horum ad annum Christi 1190. refert.

(2576) Henrici STEPHANI nomine editionem *versionem Latinam Anacreontis*, non esse ipsius, sed *Joannis DORATII*, *Josephi Scaligeri* testimonio probatum iit, hunc in modum scribens *Pauus Colomesius* pag. 209. *recueil des particularitez: Le mesme (Isaacus Vossius) m'a dit qu'il avoit possédé un Anacreon, ou Scaliger avoit marqué de sa main, qu'Henry Estienne n'estoit pas l'Auteur de la version Latine des Odes de ce Poete, mais Jean Dorat.*

Confirmat hæc *Almelooveen* in *Syllabo Plagiariorum* pag. 39. verum auctorem *Joannis*, *ALLRATI* nomine appellans.

(2577) *Nicolai STEPHANI* nomine impressa est *Hafniæ & Amstelod.* 1661. *Oratio Thomæ Bartholini* in *Bilsum* *Invectiva*, de ejusdem artis & Professoria Dignitate, habita d. VII. May 1661. uti in fine hujus *Orationis*, quæ cum reliquis *Bartholinianis* num. XLVII. extat à pag. 311. usque ad pag. 351. indicatur, nec id in *Catalogo librorum suorum Dissertationi de incendio Bibliothecæ adjecto*, non diffitetur indicante *Flenburgo Molleriana Symbola*. *Albertus tamen Bartholinus* de *Scriptis Danorum* pag. 110. Hujus *Nicolai Stephani* tanquam veri cujusd. *Scriptoris* meminit, qui pro *Thoma Bartholino* in *Bilsum* insurrexerit.

(2578) STEPHANI II. PAPÆ *Responsionibus scripta capitula decem*, ex quibus sex *SIRICIO* Pontifici dolo itidem malo supposita sint *supra Siricio & Actis Eruditor. Lipsiens.* Anno 1687. p. 304. Docuimus.

(2568. a.) STEPHANUS, Papa & ipse affusus est supponi sibi *Epistolas* à peccatore *MERCATORE*. seu *Pseudo Isidoro*, teste & *Gerh. von Masricht* in *histor. juris Ecclesiastici* à n. 220. d. 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

(2579) *Robertus STEPHANUS* *Castigationes Dionis Cassii Historiam Romanam* edens in præfatione præmissa sibi illas adscribit, notante *Symbola Normanniana*: quas tamen *FILIO* ejus *HENRICO STEPHANO* asserit *Frissus* *Biblioth. Gesn.* pag. 199. & 333. Patre tantummodo eas imminente. An vere (pergit *Clarissimus Normanus*) anceps existimatio est, quando & in notis p. 483. de *Dionysio Halicarnasseo* dicit, qui e nostra officina exiit quomodo de libris à Parente ditis nusquam, quantum meminimus, loquitur *Henricus Stephanus*. Hæc ille.

(2580) STOCKHOLMENSIVM MINISTRORUM *Responsio contra Scriptum AntiLiturgicum*, est *Jesuitæ CLOSTERLASSII* *Abrah. Andr.* *Histor-Liturg.* P. 16. Hæc *Symbola Normanniana*. Hujus *Closterlassii* plane non meminit *otvellus* in *Bibliotheca Script. Societ. Jesu.*

(2581) *Consistorii STOCKHOLMENSIS, Refutatio Johannis Matthia* *Episcopi Strengnensis*, nobilitati cognomine *Olicquist* (quo alludit ipse scribens *Ramos Olivæ Septentrionalis* de pace ineunda inter *Lutheranos & Reformatos*) *Holmiæ* 1662. 8. *Opposita positionibus* ejusdem, quibus *Jurisdictionem Episcopatus sui* contra *Metropolin Stockholmensis* super *Parochia Wellingensi* defenderat: indicatur mihi scripta *Synbola & voce viva* iterum nuperrime d. 24. Nov. 1696. quod sit *Erici EMPORAGRII Præsidis Consistorii*, ac dein *successoris in Episcopatu* remoto ab eodem *Antagonistæ suo* etiam vivo, hanc ipsam ob *controversiam nimis pertinaciter defensam*, a *Dn. Normanno*.

(2582) *Magistri STOPINI* *Poëtæ Poncanensis Capricia Maccaronica*. *Venetis* apud *Sarzinam* 1639. 12mo, sunt *Cesaris ORSINI*, docente *Villani Visiera Alzata Pentecostes* num. XLV. pag. 132.

STOPINUS v. de *Ponzano*.

(2583) *Le STORDITO Academico*, ut sit *Alexander PICCOLOMINI* dictum in *Anonymis* n. 2680. β.

(2583. a) *Walafridus STRABO* citatur in *glossa ordinaria* I. *Corinth. XIV.* ab *Usserio* de *Scripturis & Sacris Vernaculis* p. 116. ubi n. 14. addit, quæ *ANSHELMO (LAUDENSI puto)* tribuitur.

A STRASWICK v. *Kednadon*.

(2584) *Jonas STREIN. N. P. & P. C.* Quæ signatura occurrit in edito libello *Disputatorio* in *Controversiis Weigelianis*, formata etiam aliquando in alio tractatu per *J. S. N. P. & C.* in editione autem *Philosophiæ Paracelsi de Limbo &c.* expressa legitur per *Joannem STARITIUM*, *Notarium Publicum & Poetam Coronatum*; verone an alio ficto nomine dubium: de qua re vide *Nicolaum Hunnium* in *der Christlichen Betrachtung der neuen Paracelsischen und Weigelianischen Theologie* p. 48.

(2585) *STORZZI* *Cicogna* est *Thomas GARZONI*. v. *Rhod.* n. XXIII. *Scav. II.* 58. hoc modo:

*STROZZI CIGOGNA* *Degl' Incanti* sive *Incantamenti* *Tomaso GARZONI*.

Hujus Auctoris vitam & scripta enarrat *Girolamo Ghilini* *Theatri d'huomini letterati* part. I. pag. m. 216. neque tamen hujusce scripti verbulo meminit. Extat tamen impressus liber *Venetis* 1605. in 4to sic inscriptus. *Palagio Degl' Incanti & delle gran maraviglie degli Spiriti, & di tutta la Natura, diviso in libri 45. & in 3. Prospettive: Spirituale, Celeste, & Elementare, di STOZZI CIGOGNA* *Gentilhuomo Vicentino Theologo, Filosofo & Doctor di leggi, & Nuncio della città di Vicenza appresso la Ser. Rep. di Vinegia.* sive *Palatium Incantamentorum & de magnis miraculis Spiritualium, cotiusq; natu-*

re, divisum in libros 45. inque tres Scenographias Spirituales, Caelestem & Elementarem, STROZZI CICONIÆ Nobilis Vicentini, Theologi. In quo multa sunt Exempla rara, & alia collectanea de Spiritibus. De plagio circa hoc scriptum commissio sequentibus verbis testatur *Herr. Ernstius* Obs. variar. lib. 2. cap. 36. *Strozzi degli incanti: liber surreptus est Thomæ Garzoni, cujus frater post obitum ejus Strozzi Ciconia litem Venetiis novit.* v. Morhof. Polyhistor. lib. I. c. 13. p. 122.

(2586) STRUMPFIIUS (legendum puto *Stumpfius*, uti *Scharffium* per Ironiam ordinarie appellabat ejus adversarius p. m. Præceptor meus *Joachimus Jungius* Logices in hoc Gymnasio P. P.) *Oswaldus: Jean SCHARFFIUS.* *Baillet* liste des Auteurs deguizez p. 603.

(2587) STUBROCKII larva latens Jesuita Gallus, *Honoratus FABER* Personati *Montaltii* Provinciales Epistolas a *Wendrockio*, itidem larvato, latine versas Notisque illustratas, refutavit: uti docent *Acta Erudit. Lips.* 1691. p. 105. 106. & *Monatl. Unterredungen A.* 1693. p. 804. & seqq. *Nota Marginalis Dieckmanniana* etiam hic addit, quod deinde Jesuita hunc librum integrum inseruerit operi suo, cui tit. *Honorati Fabri S. J. Theologi Apologeticus doctrinæ moralis ejusdem societatis.* v. *Bayle* Dict. Hist. & Crit. Tom II. p. 660. *Stubrockii* scriptum in indicem librorum prohib. relatum esse, non item *Wendrockii*, addit. v. *Samuelis Rachelii* Epistolam ad *Marq. Gudium* Ao. 1673. 2. Febr. scriptam, quam in *Gudianis* Ao. 1697. *Ultraj.* excusis p. 62. legas.

(2588) STUMELIUS *Fredericus: François* MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs deguizez pag. 603.

### STURMENECK v. *Antisturmius.*

(2589) *Hermanni* STURMIANI nomine edita *Invectiva contra Lucam Osiandrum* 1579. est *Johannis* STURMII, scriptis aliis Rhetoricis ac Anti-Pappo suo notissimi, testante *Conr. Schlüsselburgio*, ex cujus Theologia Calvinistica citat hoc ipsum *Draudius* *Bibl. Class. Theolog.* p. 142.

(2590) *Wilhelmi* de STUTGARDIA nomine prodiit liber inscriptus: *Mus Exenteratus in Eucharistia*, recusus *Lipsiæ* 1677. cujus Auctorem diu ante *Lutherum* vixisse conjecerat *Cl. Tenzelius* in *denen Monatl. Unterredungen* An. 1691. p. 584. at postmodum certiora edoctus An. 1692. p. 1000. factum hunc genuinum esse *Wilhelmi* HOLDERI Diaconi *Tubingensis*, editum primo 1593. indicat (a) Adde *Mastrichtiana* sub lit. (b) repræsentata.

(a) *Monatliche Unterredungen* Ao. 1692. p. 1000.

*Herr Prof. Saalbach* zu *Grypswalde* / schickte bey neulicher *Leipziger Michaelis-Messe* ein *Monitum* von dem *Wilhelmo* de *Stuttgartia*, den wir im *Julio* 1691. p. 584. lange vor *Luthero* gelebt zu haben gese-

het; Da es doch ein *Nomen fictum* sey/ und der Auctor *M. Wilhelmus* Holderus, erst vor 100. Jahren an. 1593. das Buch zu *Tübingen* / woselbst er *Diaconus* gewesen/ drucken lassen. Eben diesen Fehler/ so nirgends anders herkommen / als weil wir das Buch nicht beyhanden gehabt und recht nachschlagen können/ notirte auch *Herr Johannes Mollerus* zu *Glensburg* in seinem *Briefe* / den er in neulicher *Oster-Messe* benebenst dem andern *Theile* seiner *Isagoges ad Historiam Ducatus Slesvicensis & Holsatici* mir zuschickte.

### (b) Symbola Mastrichtiana.

*Fr. Wilhelmi* de *Stuttgartia*, *petitorium exhortatorium pro resolutorio super dubietatibus circa Sacramentum initiativum, quod vocant Baptismi Tubing.* 1594. est *Lucæ Osiandri.* Ita in *Catalogo Bibliothecæ Bremensis, quæ fuit Goldasti, inveni notatum.*

### STYLITA v. *Simeon.*

(2591) *Leonis* SVAVII nomine editum *Compendium ex optimis Theophrasti libris*, Auctorem habere *Johannem* GORCZIUM *Parisiensem*, indicio illustrissimi Principis *Chabanei* supra in *Anonymis* olim CXLI. cap IV. nunc 1010. γ. asserimus. *Bailletus* tamen verum Auctorem scribi *Jacobum* GOHORY. vide *Catalogum* ejus de Auteurs deguizez p. 603.

(2592) SUBASIANI nomine scripsisse *Josephum* AROMATARIUM *Discursus de Barbarismo, & alia quædam, innuit la Visiera Alzata* *He catostes* num. LX. p. 64. 65.

2593) SUBDITUS, *Fidelis: Jerome* MOSCOROVIIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguizez pag. 603.

### SVEMENSIS v. *Janus.*

(2594) SVETONIO *Tranquillo* suppositum librum de *Viris illustribus*, quem alii *PLINIO* juniori falso adscripserunt, vero Auctori *AURELIO VICTORI* supra restituumus.

II. *Vitam* *Virgilio Maronis* *Ælio* DONATO etiam malè adscriptam *ASINIO POLLIONI* plurimis tribui, in *Donato* observavimus.

III. *Vitam* autem *Svetonio* ab *Erasmo Vossio* aliisque adjudicatam, *DONATO* tamen à multis asseri notat *Teiffier* in *Catalogo Auctorum & Bibliothecarum* pag. 296. à *Donato* excerptam saltem esse asserit *Fabricius* *Biblioth. Latina* pag. 128.

IV. *Svetonio* nostro malè tribui *Vitam* *Plinii Majoris* consignatam a *Scriptore* quodam multo *Juniore* affirmat *Vossius* de *Historicis Latinis* lib. I. cap. XXXI. pag. 166. adde *Fabricium* loc cit.

(2595) SYNGRAMMA SUEVICUM Hoc nomine insignitur scriptum, quod *Johannis* *Oecolampadi* *Theologi* *Basileensis* *Libello de Genuina verborum Domini* (*Hoc est corpus meum* juxta vetustissimos Autores *expositione* Anno 1525 edito



redito & Reformatorem de S. Cœna Sententiæ patrociniati XIV. Doctores SVEVICI, (quibus eum inscripserat) Halæ Svevorum congregati eodem anno opposuerunt, cuius Autor *Johann. BRENTIUS* Th. D. & Prof. Tubing. fuisse creditur. *Versionem illius Germanicam* (præfatione Lutheri commendatam) dedit *Jo. Agricola Islebius*. Respondit autem illi *Oecolampadius* in libello quem *antisyngramma* inscripsit. *Joh. Moller*. Flensb. ex *Ludov. Lavath* Hist. de Orig. & progr. Controv. Sacr. ab. A. C. 1523. ad Anno 1563. Ed. Tig. 1672. 8. pag. 11. 13. 14. 15. De Johanne Brentio Auctore Syngrammatis credito testem advocat *Symbola Normanniana Calixt. Judic. de Controversiis Luth. & reform.* n. LII. LIII.

(2596) D. Pelagio SUGAPENE, cujus extat Italice *Epistola ad Brunonem Cibaldi*, reducto anagrammate, est *Gueseppe GALEANO*, quod observat la *Visiera Alzata* pentecostes num. XXXIII. pag. 126.

(2597) SVIDAM Lexicographum a *Svida* altero, quem laudat *Strabo* lib. VII. bene distinguendum monet *Colomesius* Dissertat. de Scripto-ribus aliquot dubiis num. I. Fuisse autem *Svidæ* isti morem priores ad verbum exscribendi nec istos tamen vel verbulo memorandi ex *Stephano* in voce *Svidas* & *Casaubono* ibidem allegato observat *Symbola Schroteriana*.

(2598) SVIVII nomine editam esse a *JESUITIS* Scriptum de *periculosa S. Scriptura Lectione*, invenio in *Nouvelles de la Republique des lettres* Avril 1686. pag. 476. hunc in modum. 3. *que les Jesuites enseignent qu'il est pernicieux au moins pour les gens du monde de lire la Parole de Dieu, comme ils l'ont écrit & lebité encore depuis peu en Flandres sous le nom de Sui-vius.*

(2599) SULACA, cujus extat *Professio Fidei ab ipso facta Romæ 1553.* ex Syriaco in latinum sermonem traducta, per *Andream Masium* Paris. 1610. alio nomine est *SIFUD* vel *SIUD*, Patriarcha Nestorianorum. vide *Thomam Hyde* *Cal. Biblioth. Bodlej.* post. N. p. 186. col. b.

SULPICE v. de *Mandrini*.

(2600) Sulpicii JC. præfixo nomine impressa est 1688. in 8vo. sine typographi & loci mentione, *Dissertatio de Studio Juris Publici recte instituendo & Scriptoribus eo pertinentibus*; una cum ejusdem epistola de *Studiis Academicis Juvenis Nobilis* recte instituendis Epistola paginas omnino 207. complectens. Scriptum autem hoc acceptum esse referendum *Illustri Domino Johanni Georgio Kulpisio* & ipsa literarum metathesis facillime persvadebit *Symbola Flensburgo Molleriana* testimonio roborata; cui & accedit *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum p. 603. Item *Excellentissimus Syndicus a Mastricht*: qui hoc sibi relationum Viennæ a D. Legato & Secretario Ducis Wurtembergici testatur.

SULPICIIUS v. *Munscrod*.

(2601) SUSPICIÆ Satyram ANTONIO quoque adscriptam ex *Barthio* aliisque supra Pseudon. n. 301. monuimus, hic nunc non repetenda.

SULPIZIO v. *Tanaglia*.

(2602) *Baocius* SULTACETERUS, qui in *Thomæ Erasti* Scripto posthumo, quod de *Excommunicatione* editum est anno 1589. in 4to Typographum se simulavit, est *Jacobus CASTELVETRUS*, cui vidua *Erasti* nupsit, quod didici à *Theodori Beza* tractatu de eodem argumento, qui quanquam prænomen *Castelvetri* non prodit, dubitare tamen, quin *Baocius* ille sit *Jacobus* me non sinit Anagramma, cum & *Sultaceterus* literis permutatis sit *Castelvetrus*, verba sunt *Clarissimi viri* pag. *Jacobi Thomasi* in epistola ad me scripta. *Lipf. d. 5. Octob. 1675.*

(2602 a) *Janus Hercules* de SUNDE. Scripsit *Steganographiam* personatus. Auctor est *Daniel SWENTER* ut refert *Stanislaus Minck von Wingeheim* in der *dreyfachen Kunst-Schnur* p. 41. in fin. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

SUPERANTIUS v. *Vasco*.

(2603) *Joannis Simonis* SURDI nomine prius 1606. vulgatum, revera *Joannis Baptistæ LEONIS*, Veneti, Ducis Urbinatum apud *Serenis*. Remp. Venetam Oratoris, *Discursum de Potestate Ecclesiastica, & Romana Curia Monarchia*, exhibet sub genuino suo nomine *Melchior Goldastus* *Monarchiæ Imperii* Tom. 3. pag. 396. & seqq. & *Mon. Politica* in 4. p. 775.

Adde *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 605.

(2604) SURIEN. Sub hoc nomine late-re voluisse *Petrum JURIEU* colligo ex edita *Madriti*, in 12mo 1686. *Ildesonsi* Episcopi *Malacensis Querimonia* Catholica adversus *Surien*, citata in *Supplem. Catalogi Doudotiri* p. 18. & 26.

(2605) *Matthaus* SUTLIFIUS idem est qui *SUTCLIF*, quo nomine citatur a *Brerelejo* in *Apologia Catholicorum* per *Protestantes ipsos* facta pag. 636. vide le *Projet d'un dictionnaire Critiq.* p. 105. sub finem.

(2605. a.) De jure *Emphyteutico* GUIDO DE SUZARIA, vel potius *Martinus* de FANO, ut ex *Jasone* patet in *Rubrica & lib. I. num. 18. & 61.* de jure *emphyteutico & Lib. 2. num. 48. 62. 124.* eod. tit. post *Alberic. Speculator. de Locat. §. nunc aliqua* *Verf. 69.* in fin. & ubique per totum illum §. Citatur à *Joh. Andrea* in *addit. & à Franc. Curtio Seniore* in *Consil. 47. num. 8. & 9.* Hæc *Ziletus* & ex eo *Draudius* in *Catalogo officinali* in *libris Juridicis.* pag. 721. sub *rubrica Emphyteutica. Symbola* est *Mastrichtiana*.

(2606) SWAPHAMI titulo insignitus Codex

dex *Historia Petroburgensis* ab HUGONE CANDIDO conscriptus, ex eo quod *Swapham* Monachus Septem Abbatum gesta ei adjecisset, ut memorant *Acta Eruditorum Lipsiens. Supplem. Sect. VI. p. 290.*

(2606. a) *Ecclesiasticus* SWARTIUS puer. Scripsit personatus contra Joh. Phil. *Parai electa Plautina*; est Janus GRUTERUS, ut eum detexit ipse Pareus in Epistola apologetica ad Petrum Puteanum edita Neapol. Nemetum 1614. 4. Hæc *Symbola Maastrichtiana* est.

(2607) *Eustatii* SWARTII *Analecæta* sunt maximam partem Casparis Barthii, si non tota, quod clare vel ex Adversariis liquet. Verba sunt Clarissimi Domini in epistola ad me data d. 10. Octob. 1677. nec quicquam præterea de loco Barthiano addit.

(2608) Jacobi SYLVANI (quem *Draudius* pag. m. 329. librorum Theologorum, male *Sylvianum* vocat) *Philippicam Anonymum quendam Prædicantem, qui Societatem Jesu mendaciis oneravit*, Ingolstadt. 1607. in 4. prodiit, opposita libello Germanico, cui titulus: *Wolmeinende Warnung an alle Christliche Potentaten und Oberkeiten / wieder des Pabstes und seiner Jesuiten hochgefährliche Lehr / und Practiken, aus Pabstlichen und Jesuitischen Büchern gezogen: quæ constat centone locorum excerptorum ex scriptis seditiosis Jesuitarum.* Ejus auctor verus est Jacob KELLER, Jesuita Germanus, sub nomine Sylvani latere sperans, sed frustra. Nam sequente mox anno 1608. apparuit *Antiphilippica, oder Rettung und fernere Beweysung der Anno 1606. beschehener wolmeinender Warnung etc. wider des Regenspurgischen Jesuitischen Theologi Jacobi Sylvani, alias Jacob Kellers ausgegangene Philippicam* in 4. in quo plenè absolvitur quicquid adhuc ex illius ferè temporis scriptoribus Jesuiticis seditiosarum vocum excerptandum restabat. v. *Limn. Jur. publ. lib. 1. cap. 11 §. 72. Ludov. Lucium Histor. Jesuit. lib. 2. cap. 2. pag. 203.* Ejusdem sub nomine fictitio non hoc, sed aliud etiam scriptum memorat *Alegambe* pag. 201. nimirum *Fasciculum olidum 50. Florescolorum, id est, absurditatum Prædicantium in Colloquio Ratisbonensi* 1604. in 4.

Hunc posteriorem tractatum sub Sylvani personato nomine a *Kellero* editum memorat quoque *Sorwellus* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 374. col. a. de priore cum *Alegambe* similens, quem tamen *Kellero* tribuit Index Jesuitarum larvatorum initio Tom. III. operum Petri *Aurelii* præfixus num. XV. v. *Baile Dictionaire* Tom. II. pag. 229. Adde *Maastrichtiana marginalia* sequentia: Meminit quoque hujus Sylvani, & verum ei *Kelleri* nomen adscribit, anonymus in responsionibus ad *Becani* Jesuitæ Aphorismos, quos vocat, Calvinianos statim in principio pag. 3. in margine. Prodiit ille Anonymus Ambergæ 1609. 8.

SYLVESTER v. *Candidus.*

*Silvester.*

(2609) SYLVESTER PRIERIAS, censente *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 444. & post N. pag. 188. vero nomine est *Sylvester MAZOLINUS* de *Prierio*, cujus extat inter alia ibidem citata scripta, *Modus Inquirendi in Lutheranos, eosque Convincendi* in Curia Romana. Romæ 1553. in 8vo.

(2610) *Aneas* SYLVIUS *Piccolomineus*, à quo descriptum habemus *Concilium Basileense* edit. Colon. 1535. itemque libellum *de ortu & Auctoritate Imperii Romani* aliosque plures recensitos *Friso* Bibliothec. Gesner. pag. 13. & partim etiam *Thomæ Hyde* Catalogo Bibliothec. Bodlej. post N. pag. 188. 189. idem est qui PIUS II. Pontifex Romanus, indicantibus ipsis locis citatis.

SYMBOLUM v. *Apostolicum.*

(2610. a) SYMMACHUS, Papa, supponi sibi passus est Epistolas à *Peccatore MERCATORE* seu *Pseudo-Isidoro*, teste *Gerh. von Maastricht* in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu p. 232. usque ad p. 268.

(2611) GEORGIUS SYNCCELLUS, cujus extat *Chronographia* ed. Paris. 1625. Gr. lat. per *Jac. Goar.* *Thomæ Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. post N. pag. 189. alio nomine vocatur GREGORIUS MONACHUS, *Tarassii Patriarchæ Constantinopolitani* quondam *Syncellus*. Exscripsisse autem hunc Georgium fere universum *EUSEBII CHRONICON* asserit *Stuterus*, *Propylæi Histor. Christ. Sect. I. pag. 47. & 48. §. XIII. n. 2.*

(2612) *Petrus* SYRINGIUS per *Metathesin* *Justus* SPRINGERUS quod sit, observavit etiam, & *Limnei* modo citato loco confirmavit *Dr. Geisler.* dec. 4. n. 5.

Imo potius invertendum hoc erit, ut dicamus sub *justi* Springeri nomine editum à *PETRO SYRINGO* *Tractatum de Pace religionis*, ut observavit *Clarissimus Dominus Teuberus* in Epistola ad me data anno 1690. Idem docent *Deckherrus* de scriptis ad *spotis* pag. 228. & *Wittenius* Par. II. diarii sui *Biographici* ad diem 15. April. Anni 1653. adde *Bailleti* liste des Auteurs de *gwisez* pag. 602. & 603. ubi utrum genuinum Auctoris nomen sit, addubitat. Adde *Symbolam Maastrichtianam* hanc

Sub nomine Petri SYRINGII scripsit *difertat. de pace religionis*. Ita *Boeclerus* in *ani mad. ad Hippolytum* à lapide part. 1. cap. 4. Sect. 3. n. 26. pag. mihi 55. Cæterum *Petrus Syringius* sive *Justus Springerus* in *difertatione de pace religiosa* in *Nucleo juris pub. thes. 37.* non vult definire *quæstionem de auctoritate legati des geistlichen Vorbehalts.* Addatur ejusdem tractatus de *pace religionis* cap. 8.

\* \* \* \* \*

## T.

(2613.)



ABA, Paolo Licinio: Tobie PALLAVICINO. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 604.

(2614) TABRA, Joannes de:

J. CAGNATUS in CAGNASSO. Ibid.

(2615) TACERA, Rinaldo: Raphael BADI. Ibid.

(2616) TACITI de claris Oratoribus Dialogus cujus sit; varie disputatur. Ejusdem Fabii (QUINTILIANI) Dialogum esse puto, quide Claris Oratoribus inscribitur potius, quam Corn. Taciti, cum ob styli genium, tum quia Fabius in Institutionibus hoc titulo librum edidisse affirmat proæm. lib. 6. Extant Justi Lipsii in eum notæ cum Corn. Tacito & Petri Pythæi in supradictis declamationibus. Hic in Tacitum, ille in Fabium magis inclinatur. Verba sunt Valer. Andreae de script. Hispan. p. 83. Quintiliani non esse hunc Dialogum multis contendit Barthius adversarior. l. 44. cap. 8. Dubie citant plerique, & inter eos etiam nuperrime Jo. Scheffer de stylo c. 5. §. 3. in com. p. 49. & cap. 9. §. 4. & Vogler. introd. in notit. auct. c. 12. p. 63. Job. Freinsheimius eum Dialogum Taciti operibus à se editis annectens inscribit hoc titulo: Fabii Quintiliani, ut videtur &c. in eo secutus Lipsium &c. Et sane, pro Fabio steterim ego, quidquid alii censeant.

Sed vel hoc arguit Quintiliani non esse, quod is privatus, eloquentiæ Professor tantum vixerit: cum hic se Quæsturam aliosque honores gessisse testetur.

Utrique abjudicat Labbeus p. 218. Et ut habet margo Normanni etiam Ferrar. de re vestiaria lib. I. pag. 99. Utri autem debeatur dubitat Pithæus in notis ad Collat. &c. Incertus Auctor est etiam Acidalio, & Fulvio Ursino. Utrique in notis ad Dialogum, itemque Lipsio apud Vossium de Historicis Latinis lib. I. c. 30. p. 159. qui ei sententia sua ibidem accedit, at in libro de Natura & constitutione Rhetorices p. 10. Fabio illum à eruditis merito vindicatum scribit; Cui eundem tribuunt Sagittarius, Comment. de imitat. Ciceroniana §. 153. itemque Schottus Prolegom. Victor. ut habet Margo Normannianus, & nihil dubitat propemodum Buchnerus de commutata ratione dicendi lib. I. cap. XIII. p. 224. Fabricius Biblioth. Latin. p. 98. Bibliographia Curiosa §. 15. C. 5. Vide supra Quintilianum. Et sane si Dialogus recte de Causis corruptæ Eloquentiæ inscribitur, est Quintiliani, proæmio lib. VI. de ipso id testantis.

Vid. Notas variorum in Gronoviana editione. Ubi Rhenanus vix credit esse Taciti, Pithæus cum antea Quintiliano asseruisset, Tacito contempsisset, postliminio eidem restituit. Lipsius post multa docte pro utrovis dicta, non liquere

concludit. Pithæus & Tacito & Quintiliano abjudicat. Eum tamen l. 8. cap. ult. in f. dicit se libro peculiari caussarum corruptæ eloquentiæ exposuisse. v. Moller. disp. de Tacito §. XII. p. 14.

TACITO v. Erminio.

(2617) TALANDER. Sub fictitio hoc nomine prostant Scripta aliquot, præcipue Historiarum Fabulosarum, (des Romans) quorum verus Auctor est Augustus BOSE, qui nomen præfationibus & dedicationibus quibusdam horum librorum, sub Talandri nomine editorum subjecit. Accusatus autem ille nuper enormis est plagii ab Auctore des allgemeinen Titular-Buchs impress. Lips. & Francof. 1694. cui se sufficienter responsurum in Præfatione Part. III. des Brieffstellers minatus est Talander p. 512. des Epistolischen Hand-Buchs/docente Symbola Schröteriana. Quod an ab eodem præstitum sit, equidem nobis non adeo liquet.

(2618) Glemogilio TALPI, sub quo nomine prodierunt

(I.) Il Mondo Smascherato. Padua. 1645. in 12mo.

(II.) Il Guerriero. Venet. 1645. 12mo. quod sit, resolutum nempe anagrammate, Guglielmo PLATI, docet la Visiera Alzata Hecatostes num. LXIV. p. 68.

(2619) Costantio TALPITEO da Contilmano, cujus extant discorsi Predicabili, Venet. 1642. in 4to anagramma est d' Agostino PAOLETTI DA MONTALCINO, indicante la Visiera Alzata Hecatostes num. LXII. p. 67. & fusius Bibliotheca Aprosiana p. 157. 158.

TALPITEO v. Costantino.

(2620) Didaci TAMIE nomine personato scriptum aliquid à Jacobo KELLERO Jesuita quem sub Fabri Herciniani, & Aurimontii larvis quoque latentem supra vidimus, innuit Symbola Normanniana; non addens quid generis scripti sub Tamia nomine prodierit. Sed certe de personato Tamia nihil addit, ubi de Jacobo Kellero ipsi sermo est, Biblioth. Script. Societ. Jesu pag. 373. 374.

(2621) Sulpizio TANAGLIA, Persona est Sebastiani FORTEGUERRI Pistojesi; uti asserunt Villani nella Visiera Alzata, num. XXXVI. & Cinnelli nella Bibliotheca volante, Scanzia V. p. 85. & 86.

(2622) TANQUEREL: BERTRIX. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 602.

TANTO v. Magnalpina.

dddd 2

TAR-

TARQVINIUS v. *Carpinetti.**Catulus.*

(2623) TARRÆUS Hebius Nobilis à Sperga Germanus, auctor Satyræ *Cave Canem* & reliquarum in Rhodianis num. 54. memoratarum, (ubi culpa *Typographi* nomen hoc fictum post verba Apostata Satyram omissum inseri debet) est Gaspar BARTHIUS. Adde præter superius citatos testem novum *Theoph. Spizelium* in Elogio ipsius Templo honoris inserto p. 382.

De eo cum Anonymum, non Pseudonymum putaremus hæc dedimus *Rhodianorum* num. LIV. sub. lit. (a) Adde nunc *Freherum* in Theatro virorum eruditione clarorum pag. 1547. col. a. & *Villani* nella *Visiera Alzata* n. XCI.

(a) Notata olim ad Rhodium.

Satyræ *Cave Canem* auctor GASPAR, BARTHIUS. Hoc etiam resolutio anagrammate Gasparis Barthii Berolinæi confirmat *Ex-celms Geislerus de mutatione nominum*, exemplo- rum decad. I. num. 5. Titulus Satyræ talis est: *Cave Canem. De Vita, Moribus, Rebus gestis, divinitate* Gasparis Scioppii *Apostata Satyricon*: Hanov. 1612. in 12. Extat ibidem simul editus ejusdem, auctoris sub eodem fictitio nomine *scioppius excellens; in laudem ejus & Sociorum, pro Josepho Scalligero & omnibus probis-Epigrammatum libri III. ex triginta totis hinc inde collecti*. Denique anno seq. ibidem in 8. excusum *Amphitheatrum sapientiæ* sub eodem fictitio nomine habetur. Alios quoque contra mordacem hunc Scioppium, cujus scoticus Stylus tantum non in proverbium abire meruit, scribentes si quis cupit, ecce.

*Munsterus Hypobolimeus* de quo in Anonymis nostris *Alberti de Albertis Lydius lapis ingenii, Spiritus ac morum Gasparis Scioppii*. Ejusdem *Vindiciæ, generales adversus famosos Scioppii libellos in Jesuitas*, Monach. 1649. in 12. *Henrici Wottoni Epistola de G. Scioppio* cui propter argumenti similitudinem, etiam alia adjecta sunt. *Ambergæ. 1637. & 10* ut taceam nunc ea quæ Jesuitæ illi opposuere, quæ vide in Catalogo quem Philippus *Alegambe* suæ Bibliothecæ subjecit peculiarem *Scriptorum Societatem Jesu defendentium*.

TATIANUS v. *Achylles.*

(2623. a) TATIANI *Alexandrini* Harmonia, quomodo cum AMMONII ALEXANDRINI ejusdem argumenti *Diateffero* confusa sit *supra in Ammonio* explicuimus: at illustre hujus confusionis exemplum legendum apud *Miræi* *Bibliot. Ecclesiast.* p. 134. confirmatum du *Pin* *Biblioth. T. I.* p. 120. 121.

(2624) *Matthæi* TATII nomine publicatus est libellus brevis inscriptus: *Kurze Verantwortung auf die sogenandte Zugabe zum Anhang der Monathlichen Unterredungen des Septembris 1689. Cujus Autorem tam Dominus Junckherrus de Ephe-meridibus Eruditor.* pag. 268. quam *Monathliche Unterredungen Anno 1691.* pag. 615. faciunt Cl.

Dominum *M Johannem* REISKIUM Scholæ *Gvelpherbytanæ* Rectorem, hujus quidem ingratis, ut ex posteriori loco allegato patet. Vide, quæ diximus in *Anonymis* n. 1904.

(2625) TAVERNIER, *Jean Baptiste*: N. - - - CHAPUZEAU. *Baillet* *liste des Auteurs* degvisez p. 604.

TAXANDER v. *Ruisius.*

(2626) *Valerius Andreas* TAXANDER, cujus extat *Catalogus Clarorum Hispaniæ* *Scriptorum*, *judicio Nicolai Antonii* in præfatione ad *Bibliothecam suam Hispanicam* fol. 3. col. posteriori idem est qui *Valerius ANDREAS Desselius*, à quo editam habemus *Bibliothecam Belgicam*. Ipsa *Nicolai Antonii* verba jam excerpta supra sunt.

TEIXERA v. *Texeira.*

(2627) TELESPHORO Sancto Pontifici Romano falso tribuitur in *Paradiso Carmeliticæ* *Decoris* liber *Prophetiarum* scriptus à TELESPHORO EREMITA, docente *Ludovico à S. Carolo* in *Bibliotheca sua Pontificia*.

(2628.) *Monseigneur de* TEMPLE, cujus nomine extat *Tractatus de l'Etat de Hollande*, Sciam e jusdem emisse fertur a Domino de WICQUEFORT, qui eum in privatos usus conscripserat. Cum autem deinde Mr. de Temple eum Anglice sub suo nomine imprimi curasset Dominus de Wicquefort eundem Belgica quoque lingua edidit: Illud tamen dans honori Illustris Domini de Temple, ut translationem eam ad Exemplar Londinensè quadrantem diceret.

Hæc *Symbola Frisiana*. Est appendix coherens illius quam de Teutonici scriptis dedimus ita Germanice sonans A. 1696. d. 6. Octobris, ad Dn. L. Georgium Schrötering.

Allein weiß man wer verus Autor sey de l'Etat de Hollande p. Mr. de Temple? Als dieser Königl. Engl. Ambassd. in den Haag kam / unternahm den innerlichen Holländ. Estat wissen mochte addressirte selbiger sich an Wicquefort, der ihn mündlich unterrichtete / und sein MSC. davon zu lesen gab / gefiele auch jenem so wol / daß ers ihm um ein ansehnlich abkaufte / um daraus seinem Könige in Engelf. Sprache bey Heimkunft Relation zu machen / und wie solche so gut gefunden ward / daß sie in Engelf. Sprache zu London gedruckt ward / wischete bald darauf Wicquefort mit seiner Copie oder Concept auch heran / galaber Hr. Temple die Ehre / daß es eine Übersetzung aus dem Engl. Concept wäre. Dieses habe ich e ore dessen / der es Wicq. als seinem Vertrauten dar-mahls erzehlet. Dis hab ich anderwärts auch gelesen / und nimmt mich daher nicht Wunder / daß Wicquefort in seinen Memoires ein schlecht Judicium von Chevallier Temple fället.

(2629) TENEBRIO: *Schottus*. *Baillet* *liste des Auteurs* degvisez p. 604.

TEOFILO v. *il Minore.*

## TERBINTE v. Buddas.

(2630) P. TERENTII nomine, quæ supersunt Comædiæ sex, suo tempore à LÆLIO & SCIPIONE profectæ creditæ dicuntur à Cicerone Epist. 3. lib. VII. ad Atticum. Et de Scipione Africano hoc affirmat Dominus de Lobenstein in der Lob Rede des Hr. vor Hofmannswaldau pag. 17. quod tamen Santia apud Svetonium in Vita Terentii non videtur verisimile, qui potius SULPICIUM GAL-LUM, POPILIUM & FABIUM LABEONEM ei adjuutores constituere mavult, referente Baillet aux jugemens des savans Tom. IV. Part. I. num. 1135. pag. 47. 58. & brevius Part. IV. des Auteurs degvilez pag. 518. desumptæ autem Comædiæ hæ maximam partem ex Apollodoro & Menandro, unde Dimidiatus Menander dictus Julio Casari, apud Donatum in Vita Terentii, observante Fabricio Biblioth. Latinæ p. 4.

(2631) Elias de TERESIA Antvverpiensis, Carmelita Excalceatus sub quo nomine prodierunt anno 1615. in 4to Epigrammata, de Viris vite Sanctimonia Illustribus ex ordine Præmonstratens. Lovanii Typis Johannis Masii, ante religionis ingressum nuncupatus erat Iohannes Baptista WILL: docente Teisserio in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 76.

(2632) Messer Filippo de TERRA-NERA. Nomen hoc præfixum in Italia Locis Communibus Philippi Melanchtonis, & sub illa larva a vide lectos memorat ex Scaligeranis, Wagenfeilius in Telis suis igneis Satanae pag. 18. & ex eo Heupelius iisdem, verbis in Sylloge Amoenitatum Historico-Criticarum §. XI. Vide & Bailletum Part. IV. des Auteurs degvilez pag. 490. 491. & jugemens des savans Tom. I. Cap. XII. 473. pag. 81. Memorabilia de libro hoc ejusque scopo habet Seckendorff. in Supplementis ad Indicem I. Histor. Lutherani mi sui num. XLIX.

(2633) Joannis de TERRA RUBEA, de Jure legitimi Successoris in hereditate Regni Gallie Tractatus duo, quorum prior in quatuor, alter autem intres. Articulos subdivisus est, editi sunt 1585. in 8vo apud Nicolaum Paningerum sine loci mentione una cum Francisci Hotomanni Jcti disputatione de Controversia Successionis Regiæ inter Patruum & Fratris Præmortui filium, paginis in universum 219. eundem forte HOTOMAN- NUM Auctorem habent, quæ conjectura etiam Cl. Dn. Normanni.

(2634) TERTRE, le Sieur du: N— TORRENTIER. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 1604.

(2635) TERTULLIANO abjudican- tur, ejus nomine publicata scripta sequentia:

I. Epistola de Cibis Judaicis, quam & Bellarm. ad A. C. 230. p. m. 52. illi demit, NOVATIA- NO vero Pamelius tribuit, apud Rivet. Crit. sacr. 2. c. 9. p. 209.

II. De definitionibus fidei, quem eundem esse cum illo de Ecclesie dogmatibus AUGUSTINI patet, de quo supra quod Gennadio adscribitur, diximus. v. Coc. p. 131. Rivet. l. c. p. 210. & l. 4. c. 15.

III. De Trinitate NOVATIANI esse, jam ab Hieronymo docetur, v. Bellarm. l. c. pag. 51. Rivet. l. c. p. 208. 209. Coc. p. 130.

Addit hic Hotting. de Script. Supposit. p. 73. Margo Normannianus. Idem de tribus memora- tis Scriptis paulo prolixius inculcat Jo. Arnd. Lexic. Antiquit. Ecclesiastic. p. 883. Scultetus autem in Medulla Theolog. Patrum pag. 156. librum de Trinitate ex genio & ingenio Tertulliani profectum asserit, & ex eo Deckherrus de Scriptis Ades- potis p. 60. sqq. Librum etiam de cibis Judaicis Caveus Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 66. col. b. eundem suspicatur cum NOVATIANI, de Animalibus mundis & immundis Quæstiunculis. Vid. & Oudinum in Actis Erudit. Lipsiens. An. 1686. pag. 397. & in Cyrillo dicta ex Pinio Bibliothec. T. I. pag. 182.

IV. Liber de Judicio Domini, versibus Epi- cis ab Alixio VERECUNDO Episcopo Africano adscribitur apud Fabric. Biblioth. Latinæ Appen- dicis p. 34. (c)

V. Carmina inscripta Genesit, & Sodoma CY- PRIANO quoque tributa Salviano Massiliensi ex eodem Alixio vindicavimus supra in Cypriano. num. 3.

VI. De Jona & Ninive Poemata, quæ Vos- sius de Poetis Latinis cap. IV. p. 52. Tertulliani esse asserit & cum eo Eschenbachius Exercitationis de Poetis Christianis Sacris Græcis & Latinis Sect. II. §. 1. p. 11. 12. (d) VENANTIO HONORIO Clementiano Fortunato tribuit Cave Histor. Literar. Script. Ecclesiast. p. 295. col. b.

Plura v. prolixè apud du Pin. Biblioth. T. I. p. 90. & seqq. & p. 182. a. ubi &

VII. De cibis Judaicis liber NOVATIANI probabiliter esse docetur.

(2636) TERZON Y MUELA Sancho: Laurent MATHIEU & SANZ. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 604.

(2637) Emanuele TESAURO. Hoc no- men præfert b Historia del Regno d' Italia sotto Barbari, edita Augustæ Taurin. 1653. Opus tamen hoc ad Comitum D. Filippo SAN MARTINO D' AGLIE referre mavult Villani nella Visiera Al- zata Pentecost. num. X. p. 102. 103. & ex eo Acta Eruditor. Lipsiens. 1690. p. 363. 364.

(2638) Johannes TETZELIUS Domi- nicanus, famosus ille Indulgentiarum Nundina- tor opposuisse Theobis Lutheri XCV. alias Con- trarias CVI. fertur Francofurti ad Oderam apud Sleidanum Commentar. de statu Religionis & Rei- publ. lib. 1. pag. 2. easdem autem D. Conrado WIMPFINÆ acceptas fert Höttinger. Histor. Ecclesiast. Tom. IV. pag. 191. indicante Symbola Normanniana. Nec dissentit M. Bernhardus Web- remberg

remberg in Eucharistico hab. Hamburgi 1617. VIII. idu. Novemb. p. 15.

TEUPOLUS v. *Theupolus.*

(2639) TEUTONICI Philosophi nomine prodire scripta varia Germanica v. gr. *Trost-Schrifft von 4. Complexionen*, das ist / Unterweisung in der Zeit der Anfechtung / für ein stets trauriges angefochtenes Herze / &c. Anno 1621. durch Teutonicum Philosophum, sonst Jacob Böhmen, absque loco, typographo & anno impressionis. Item *Aurora*, Das ist / Morgenröthe im Aufgang / und Mutter der Philosophiæ, oder Beschreibung der Natur: (1) Wie alles gewesen / und im Anfang worden. (2) Wie die Natur und Elementa Creatürlich worden sind. (3) Auch von beyden Qualitäten Guten und Bösen: (4) Woher all Ding seinen Ursprung hat. (5) Und wie es anjehet / und wie es am Ende dieser Zeit werden wird. (6) Wie es am Ende dieser Zeit werden wird. (7) Auch wie Gottes und der Höl- len-Reich beschaffen ist. (8) Und wie die Menschen in jedes Creatürlich wirken. Alles aus rechtem Grunde / in Erkänntnis des Geistes / im Willen Gottes / mit Fleiß gestellet / durch Teutonicum Philosophum. Sonst Jacob Böhmen. Gedruckt im Jahr 1634. in 12. sine loco & typographo &c. De eo sic ad me Consultissimus J. C. Gerhard von Mastricht perscripsit. Refero, inquit, verba *Guilielmi Saldeni*, Ecclesiastæ Delphensis, ex libello vel Epistola belgica, quam inscripsit: *Sedig ver-soek aen Juffrou Anna Maria Schurmans*, quam personatus edidit sub nomine *Desiderii Pacii*, refero autem ex Belgico Latine à me reddita. *Jacobus Bohme* (vide *Guilberti* Christianam adhortationem contra libros *Jacobi Bohme* cap. 2. §. 1.) famo- sus ille in Germania Enthusiasta, nil fere erat, quam rusticus, sed in scriptionibus ejus pessima fraus latebat. Non enim, ut quidam bene judi- carunt: scribebat ille, quæ publicabat, sed sub- tiles quidam ex Pontificiis per eum loquebantur, ut novitatibus hisce revelationum cœptum re- formationis opus confusum redderent, & siqui- dem possent, schismata inter *Lutheri* sequaces excitarent. De eo auctor annotationum in *Religio- nem Medici*, detectus anonym. num. 103. sic scribit: *sec. 12. p. m. 75. Quanquam ille homo sutor fuerit, nec animum litteris applicuerit, mira tamen, sed ple- raque adeo obscura & involuta, ut satis ego eâ capere non possim, scribit.*

Idem ferme judicium de Scriptore hoc Cla- rissimi *Morbosii Polyhistor*. Liter. lib. I. cap. X. p. 94. qui & ibidem mitem de eodem sententiam *Hen- rici Mori*, (quæ extat sub titulo *Censuræ Philoso- phiæ Teutonicæ* in Oper. ejus Tom. I. p. 536. cui præmissa præfatio:) approbat; simulque omnia unius ejusdemque Auctoris tradit esse, illiusque veri *Jacobi Bohemi*. Quo & collimat *Scopus* Auctoris, qui vitam hujus *Bohemi* concinnavit, & Editioni Operum *Bohemianorum* *Batavæ* præ- figi curavit.

Nam Ao. 1682. Amstelodami Opera hujus *Jac. Bohmen* omnia junctim editione niti- dissima in 12. majori prodire Tomis XII. addita peculiari Tomo *vita* ejus, & alio indices Alpha- beticum alterum, & locorum Scripturæ expo-

sitorum complectente. Et quidem vita illa per *Abrahamum von Franckenberg* scripta, §. 40. refu- eat eorum opinionem, qui *aliena nomine hujus au- ctoris* scripta edita putant. Idemque operosius adhuc facit nescio quis *E. H. Patritius* & Senator *Görlicensis* in Epistola vitæ civis sui subjuncta. Ibidem de *Jo. Gerhardi* & *Meisneri* testimoniis huic sutori tam arguta, & erudita, & recondi- ta scribenti perhibitis, lectu digna inprimis ex- stant. In eodem libro narratur ipse libros suos sine litura ulla, vel mutatione verbuli adeo ul- lius conscripsisse. Quod idem de *Bourignonia* in- ipsis vita *Poiretus* anonymus detectus etiam præ- dicat. Mirum autem, cum hic *J. Böhme* *Luthe- ranæ Ecclesiæ* membrum se constanter ore ac usu Sacramentorum sit omnique vita professus: nihi- lominus ejus lectatorem se perhibentem *Quiri- num Kuhlman* in *Neubegeisterten Böhmen* begreife- send 150. Weissagungen / mit der fünfften Monar- chie, oder dem *Jesus Reiche* des *Holländischen* Propheten *Johan Rothens* übereinstimmend / &c. darinder so lang verborgene *Lutherische Antichrist* abgebildet wird / *Lutheranismum* *Babylonicum* scortum, a quo egrediendum sit, tam manife- ste profiteri, edito scripto *Leiden* in *Holland* 12. Ao. 1674. Sed hunc quidem non tam delirare, quam furere, scriptum id ipsum indicat satis; in- quo 1000. quæstiones ineptissimas & inutilissi- mas proponit. Quasi non cujusvis stulti sit, plu- res excogitare similis farinæ. Sed utut hætenus *Bohmus* ipse *Scriptorum* sub ejus nomine edito- rum omnium auctor creditus sit; nobis nihilomi- nus ab hac communi sententia nunc receden- dum est. Utpote quibus obvenit, præter ex- cerpta (a) *Franckenbergiana* vitæ *Bohmii*, etiam *Domini Frisii* ad *cl. Georgium Schröteringium* Epi- stola, qua verus operum eorum, quæ *Bohemi* nomine hætenus venerunt ex ore *Comitis Nie- meritii* & *D. Abrahami Hinckelmanni* auctor dete- gitur fuisse *M. Balthasar WALTHER* Pastor il- lius, vir pius & orientalium maxime linguarum peritus, atque Philosophiæ gnarus. Qui sub *Böhmano* nomine, ipso non renitente, edidit illa: ac propterea ingentem sibi persecutionem accersens, profugus inde, nomen *Waltheri* in *HINCKELMANNI* mutavit, ut excerpta ex me- moratis litteris *Frisianis* prolixius docebant (b) Et falsum sibi idem hujus *Waltheri Nepotem* laudatis- simum, eximium Theologum, atque Pasto- rem ad *D. Catharinæ* nostrum, & incompara- bilem in multis p. m. *Dr. Abrahamum Hinckel- mannum*, fidem mihi fecit nuper *Plurimum* *Re- verendus Dominus M. Dornemann* mihi à confes- sionibus, disertis verbis testatus, adhuc in *Bibliotheca* sua extare *MSta* illa operum, vulgo dictorum *Bohemianorum* quæ dictorum ho- rum veritatem facile arguant. Quod testi- monium, 1696. d. 7. Novembris vir omni- fide dignissimus datum permisit hic publice me- morare: cum mortuo nocere amplius non pos- sint, nec intersit publice tantam rem una non sepe- liri cum sepulto. *Norabilis* etiam est mentio *Henckelmanni* (qui *Hinkelmannus* exponitur à *Scriptorum Bohemianorum* peritis) quæ in Epi- stola ejusdem sit num. 61. p. 245. & seqq. editionis Amste-

Amstelodamensis 1682. cujus excerptum vide sub lit. (c) Illius etiam ibidem memorati Henkelmanni *Benedicti*, prænomen fuisse, ipsumque Medicum professione, ex Clarissimo J. U. Candidato fori nostri Procuratore & Advocato celeberrimo amico meo singulari & viro optimæ fidei ac viduæ Dni Doctoris & Pastoris *Hinckelmanni*, hic demortui, superstitis, Curatore legitime confirmato, m. Augusti 1698. coram addidici, & confirmatum aliquoties audivi.

(a) Abraham von Franckenberg von Jacob Böhmen's Lebens-Lauff/ so zu finden/ für Jacob Böhmen *Teutonici Philosophi* alle *Theosophische* Schriften / gedruckt zu Amsterdam im Jahr 682. am 6. und 7. Blat/ S. 17. & 18. Wobey zu rinnen / daß die 40. Fragen von der Seelen durch en in *Europa, Africa* und *Asia* sehr wohl gereiseten und erfahrenen *Medicum, Chymicum Doct.* Balthasar Waltern von Groß-Glogaw aus Schlessien (als er sich drey Monath lang bey Jacob Böhmen in seinem Häußlein vor der Neißbrücken zu Gödelitz aufgehalten/ und viel geheime und vertraute Gespräche mit ihm gepflogen) mit sonderbarem hohem Bedacht gestellet: von dem Edlen und Hochgelahrten Herrn Johanne Angelico Werdenhagen / Rechts-Gelahrten und kürstl. Lünebürgischen Richte/in die Lateinische Sprache übersetzt/ und Anno 1632. zu Amsterdam/ unter dem Titel *Psychologia vera*, zehen vornehmen *Politicis* geschrieben/ in 2. Folgendes Anno 1650. eben daselbst 12mo Deutsch gedruckt worden.

S. 18. Wol- Ehren-gedachter *Doct. Balthasar Walter* (welcher nachmahls zu Paris gestorben/ und des *Teutonici* Schriften bey vornehmen Leuten daselbst und anderswo bekandt gemacht und hinterlassen) hat unterschiedlich/ und zum öftern becheuret/ daß er auf seinen vielen und weiten Reisen / insonderheit als er ganzer sechs Jahr lang in *Arabia, Syrien* und *Egypten* gewesen/ und nach der wahren verborgenen Weißheit (welche man sonst *Kabbalam, Magiam, Chymiam*, oder auch in ihrem rechten Verstande *Theosophiam* nennet) mit großem eubigen Fleiß geforschet/ selbige auch hin und wieder zwar stück-weise und vermischet/ nirgends aber so vollkommen/hoch und tief in gegründet/ als bey diesem einfältigen Manne und verworffenen Eckstein (nicht ohne grossen Anstoß/ und Ergerniß/ der *Dialektischen* Schul-gelehrten/ und *metaphysischen* Kirchen-Lichter) gefunden. Und hat h. D. B. W. bey unserm *Theodidactō*, dem er (vielleicht nach dem alten *Canonico Job. Teutonico*, oder zum Unterscheid der *Nationen*/ und wegen der fürtrefflichen Sprache/ solcher hochdeutsch gestellten Schriften) *Teonicum Philosophum* genennet: sonsten in seiner *Diat* und allem Thun sehr strenge / und wie *J. B.* meldete/ sehr Mosaisch / und hartmännisch gehalten/ auch nicht vermercket / daß Jacob Böhmen hingegen mehr frey und sanftmüthig / oder *indifferent* und ohne eigenwähligen Aussatz gewesen.

(b) Ex Litteris Dn. M. Detlevi Frisen L. Schrötering communicatis 1696. d. 26. Oct.

Was man wegen des bishero bekandten Jacob Böhmen's Schriften wahren *Autore* verlangen/ habe ich ja mündlich/ bey meiner damaligen Anwesenheit/ anständig erzählet/ und dahero gemeinet / daß man solcher Nachricht davon zu erlangen / nicht begehren

würde; Dennoch / um meinen günstigen Herrn auch in diesen wenigen zu willfahren: will solches anhero wiederholen/ und zu eigener weiteren Erwekung lassen: Ob es rathsam sey / auch dem braven *Theologo* i. e. *Hinckelmanno*, und einem bis an sein Ende / auch noch nach seinem Tode/ liebwehrtesten Freunde unnachtheilig / es so deutlich der Welt vorzustellen? Dieser / wie er einige Wochen vorher seine Schrift wieder die Böhmisches Schriften dort ausgegeben / und von solchem mir ein Exemplar vereehret / Ich dabey Gelegenheit nahm / von besagtem *Autore* zu reden / sagte er in Umständlichkeit von selbigem / wie daß mehrbesagter Böhme keine Zeile von allen solchen Schriften gemacht; Der ein guter einfältiger Bürger und Handwerker gewest / dabey aber die Viebel und andere geistliche Bücher viel gelesen / bey seinem sehr Christlichen und exemplarischen Leben / männiglich daraus und zur Lebens-Besserung vorgeschwähet / und dahero sich bey seines Gleichen in Verwunderung/ bey andern in Ruff besonderer Wissenschaft gebracht. Als in zwischen der *Pastor* selbigen Oris/ *Walter* / ein sehr gelehrter/ und in *Philosophis* verschlagener Mann/ welcher sonderlich hierbey die Arabischen Schriften wol gelesen / und sich zu nutzen gemacht / in besondere *Speculationes* verfallen/ und davon zu Papier / folgendes zum Druck gebracht / hätte selbiger (um nicht erkannt / geachtet und verfolgt zu werden) jenes Namen gebraucht / doch mit dessen Bewilligung / welcher dadurch ein Enthusiast und sonderliche Offenbarungen zu haben/ geglaubt worden. Als aber der *Pastor* fortgefahren mehres zu schreiben / und er darüber in Verdacht und starcke Verfolgung gekommen / hätte er gar von dort weichen / ja seinen Namen aus *Walter* in *Hinckelmann* ändern müssen / wäre weiter in solche Drangsal gerathen / daß er seine Kinder müssen ein Handwerker / und *referentis* h. e. *Hinckelmanni* Vater die Apothecker-Kunst lernen lassen. Bey / oder nach Erzählung dieses bath er mich / solche vertrauliche Nachricht unter uns beyde bleiben zu lassen / denn es ihm bey damaliger Zeit grossen Verdruß machen würde/ wie ich denn auch seythero nicht daran gedacht / bis daß vorigen Sommer allhier / in gewissen Verrichtungen/ der Polnische Graf *Niemeritz*, aus dem Brandenburgischen über 2. Tage war / und mir täglich die Ehre seiner Besuchung in meiner Studier-Stube gönnete. Dieser sehr belesener und gelehrter *Phorinianer* / wie er sich mir bekandte / doch / daß er sich dabey zur Reformirten Kirche und Altar hielte / in zwischen verschiedene Bücher in Polnischer auch Französischer Sprache bishero (seine Religion betreffend) geschrieben/ wovon er mir bald hernach aus Berlin gesandt: *La verité & la Religion en visite chez les Theologiens en y cherchant leur fille la charité, & la tolerance. Anno 1695. in 8. 9. Bogen* / kam unter andern auch von Jacob Böhmen's Schriften / die er Himmel-hoch rühmete/ und eine davon vor allen und nur erst zu lesen riehte / zu reden

von der Menschwerdung Christi / von dreyfachen Leben /

40. Fragen von der Seelen Zustand.

Wobey er folgendes eben gleiches den obigen von *P. Walter* erzehlete / und daß ja nicht Johann Böhmen möchte *Autore* geglaubt werden. Denn in sothanen Schriften die *accurateste Philosophie*, und *subtileste Metaphysica* erwiesen wäre: mehr in sich hätten / als nicht der tausendste / so sich gelähret dünckten / begriffe. Ich hab

hab aber / wie vorhin also seyther noch kein Blat davon gefaufft / weniger gelesen.

(c) Jacob Böhme Theosophischer Send-Brieffe pag. 245. seqq.

Der 61ste Send-Brief an Herrn Tobias Köbern / Medicinæ D. zu Görlitz / vom 15. Maji, 1624. Ich bin auch Gott Lob! in guter Gelegenheit bey dem Herrn Benedict Henckelmann / allda mir alle Christliche Liebe und Freundschaft anerbotten wird / und sind zugleich in guter *Conversacion* beyeinander / auch ist meine Ankunfft fast bey allen Chur-Fürstlichen Räten vom Herrn Henckelmann erschollen / welche fast alle mein gedrucktes Büchlein lesen und lieben / und für eine Göttliche Gabe erkennen / und sich dessen täglich gebrauchen / und haben mir auch nun ostermahl ihren Gruß und geneigten Willen durch Herrn H. welcher fast täglich zu ihnen kommen muß / weil er *practiciret* / und sie ihn selber brauchen / entbieten lassen / und begehret / ich wolte allhie verziehen / sie wolten also bestellen und richten / daß sie möchten mit mir in eine *Conversacion* kommen; Wie sie dann mehr meine Schriften haben empfangen / und bin dessen täglich gewärtig. 2. Wie mir dann Herr Joachim von Loß / ein gar weiter Herr / Käyserlicher und Chur-Fürstlicher Rät / welcher der Fürnehmsten einer ist / lassen andeuten / daß er seine Sache also angestellet / daß er im Ausgange der Feyer-Tage wolte auf sein Schloß eine Meil von Dresden fahren / allda wolte er mich und Herrn Henckelmann mitnehmen / und etliche Tage bey sich behalten / zu guter Unterredung.

(2639) TEUTOPULUS olim, THEUPOLUS rectius, ut nunc edoceor ex ipsum habentibus librum in 8 1590. editum libris X. divisum. Ejus THEUPOLI *Contemplationes Academica*, nescio quæ, Francisco PICCOLOMINI Senensi, in Patavina Academia Professore inclyto, cujus *Philosophia de moribus*, aliaq; publicè leguntur acribitur à *Scaven.* n. 83. adde *Gaddium* hæc Confirmantem de Scriptoribus tom. II. pag. 158. loco exhibitio ad *Duoaum* supra. Personatum hunc Teutopulum, TEUPOLUM etiam & TIEPOLI scribit *Bailletus* in Catalogo Scriptorum Personatorum pag. 604. sub ea larva confirmans latere Franciscum *Piccolomini*.

(2640) Fratris Josephi TEXEIRÆ libellus de Regum Portugallie Origine, sive de ortu & initiis Regum Portugallie, & rebus à Regibus totoque regno præclare gestis 1582. editus Lutet. Paris. quod non sit ipsius, sed aliorum, quorum princeps fuerit Stephanus LUSIGNANUS, ex ipso auctore se cognovisse *Duardus Nonius JCrus* in præfatione Censuræ suæ ad hoc scriptum, quæ Tom. 2. Hispaniæ illustratæ pag. 1222. legitur, hisce verbis notat: *Sacramento adactus affirmavit coram eodem suo Antistite, se, ut prorsus ignarum, ea non scripsisse solum, sed multarum manuum illud fuisse opus: Arboris enim fabricæ culpam ad Fratrem Stephanum quendam Lusignanum, natione Cyprium, instituti Dominicani, transferebat, qui hujusmodi arboribus Stemmaturum componendis Lutetiæ operam dabat. Alios etiam omnino socios nominabat, à quibus se subornatum dicebat, ut nomen suum libello in-*

reret &c. Extat ejusdem auctoris *Explication de la Genealogie de Henry IV. & III. Roy de France &c.* traduite du latin en françois par C. de Herris a Paris. 1595. in 4.

Confirmat hæc Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispanica pag. 626. Dubitat tamen de *Lusignano Bailletus* in Indiculo des Auteurs degvisez pag. 605. Et vero disertè scribit, Girolamo Ghilini Teatro d'huomini letterati part I. pag. 211. in vita ejus & scriptis quæ multa enumerat, etiam Arborem Regum Lusitanorum latine scriptam sub alieno nomine haberi ab illo.

(2641) THALASSIUS v. *Basilides*.

(2642) THALASSUS v. *Hyginus*.

(2643) THALETI *Milesio* adscriptam *Astrologiam Nauticam* PHOCO cuidam Samio tribuit *Diogenes Laertius* de Vitis Philosophorum l. I. Segm. 23. p. 15. Quis autem ille Phocus fuerit, non determinat *Menagius* in notis ad hunc locum pag. 13. De Phoco tamen idem ex *Suida* refert *Frisius* Bibliothec. Gesner. pag. 774. col. b. & ex *Buchanani* Historiæ Scoticæ lib. 15. pag. 518. *Symbola Normanniana*.

(2644) Jona THAMONIS nomine edidit Joannes WARNERUS, Jesuita Anglus, ante ingressum in Societatem, latinè: *Vindicias Censuræ Duacensæ seu Confutationem Scripti cujusdam Thomæ Albiani* Contra latam à S. Facultate Theologica Duacensæ in 22. Propositiones ejus Censuram, cui præfigitur *Albiana Doctrinæ Scopus*, & alia quædam ejus dogmata referuntur. Duaci 1661. in 4to. vide *Sorvelli* Bibliothecam Scriptorum Societatis Jesu p. 513. col. b.

(2645) Christiani THANASOPHRA ST. *artem artium*, seu *de bono Mortis*, scripsit *Jacobus CANISIUS*, Jesuita Belga, testibus *Alegambe* pag. 194. & *Va. er. Andr.* pag. 405. alia quoque sub genuino nomine publicata illius scripta recensentibus, quæ cum auctore una *Fr. Siveertius* omisit.

Adde *Sorvelli* Bibliothec. Scriptor. Societatis Jesu pag. 360. 361. & *Bailleti* Auteurs degvisez Paris. III. Cap. IX. p. 311. 312.

THASIUS v. *Hecateus*.

THAUMATURGUS v. *Gregorius*.

(2645. a) THELESPHORUS. Papa, accepit & ipse *supposititiam Epistolam* docente Ger. von *Maffricht* in histor. Juris Ecclesiastici à num. 220. a 233. seu. à. p. 232. usque ad p. 268.

(2646) *Martinius* THEMIS. Sub personato hoc nomine editæ sunt *Exercitationes Variæ* de diversis materiis olim sub vero *Mart. SCHOKII* nomine editæ; cujus rei rationem explican irracionabilem *Acta Eruditor. Lipsiens.* A. 1688. pag. 395. (a).



(a) Acta Eruditor. Lipsienf. Anno 1688. pag. 395.

*Obiter inspexeramus librum hunc, quando inter novos illum sub finem mensis præcedentis retulimus. Postquam vero licuit pervolvere eum curatius, deprehendimus facile, librum esse veterem, typis ante 25. jam annos excusum. Nimirum exhibentur eo non alia, quam Martini Schoockii Exercitationes varia de diversis materiis, Trajecti ad Rhenum ex officina Gisberti a Zyll. Anno 1663. editæ: quarum cum superessent forte exempla compluscula, nec divendi possent, is adhibitus dolus est, ut pro novis non Martini quidem Schoockii, sed Martinii Themidis Exercitationibus venditarentur; dempta insuper, ne fraus detegisset, utraque Schoockii præfatione.*

(2647) THEOCRENUS ou Theocreno: Benoist TAGLIACARNE. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 605.

(2648) THEOCRITI nomine insignitum fuisse Idyllia BIONIS & MOSCHI, suis Auctoribus restituta ab Auctore Gallo, qui ea in Gallicos versus transtulit, ex eo observat *Histoire des Ouvrages des Savans* de l'annee 1687. p. 254. 255. itemque Acta Eruditorum Lipsienf. Supple. Sect. II. p. 100. Quod & de illis quæ inscribuntur eis ἀδωνι, & εἰς βίωνα ex *Camerario* in fine Schol. Theocr. pag. 194. notat *Symbola Normanniana*, quæ & ex *Ravii* notis Mstis ad Theocritum addit quod carmina ea quæ extant sub titulo: πέλκους ἐπερὺγιον, βωμὸς sint *Simmiæ RHODII*, iudicio nempe *Raviano*.

(2649) THEODECTI DISCIPULO edenda *Rhetorica* sua dederat ARISTOTELES, quæ tamen postea pro suis laudanda repetiisse visus est *Valerio Maximo* Dictorum Factorumque memorabilium lib. VIII. cap. XIV. pag. m. 287. quod & ex eo notat *Andreas Schottus* in notis suis in *Procli Chrestomathiam* p. 27.

(2649. a.) THEODEMARI Casinensis Abbatis nomine PAULI DIACONI Epistola ad Carolum M. impugnata est à Carolo *Cointio* in *Analibus*, quasi supposititia: Sed à nobis vindicata in præfatione prima ad *Seculum IV. Benedictum*. Hæc autem non solum refertur à *Leone Marficano* in lib. I. *Historiæ Casinensis*, sed & reperitur in membranis Gallensibus ante annos octingentos exaratis sub hoc titulo & exordio: EPISTOLA AD REGEM KAROLUM de Monasteriis Sancti Benedicti directæ, & à Paulo dictata. Propagatori ac defensori Christianæ religionis Domino Carolo, Theodomarus exiguus &c. Verba sunt *Mabillonii* *Analector. Tom. 4. p. 637.*

(2650) THEODORETI nomine in *Cyrlum Alexandrinum*, jam fato functum, *Epistolam* confinxisse EUTYCHIANOS, monet *Baron.* in *Anal. ad A. C. 553. Bellarm. de Script. Eccles. ad A. C. 430. pag. m. 145. eam, ad Joannem Antiochenum scriptam, memorat agere de obitu Cyilli, qui tamen illi supervixerit.*

Adde *Mehlfur. Coron. pag. 161. & Miræi Biblioth. Eccl. p. 71.*

II. *Theodoreto*, aut ut scribere mavult *Caveus* *Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 223. THEODORITO* tributam *Epitomen Commentarii in Esaiam* esse potius THEODORI MOPSUESTENI, monet idem *Caveus* loc. cit. pag. 225. col. b.

III. *Commentarius in Cantica Canticorum*, a nonnullis ob non contemnendas rationes abjudicatus *Theodoreto*, ob alias tamen eidem restituitur a *Caveo* *Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 225. & prolixius à Dupino* *Nouvelle Biblioth. Tom. IV. p. 90. sqq. quæ breviter complectuntur Actor. Erud. Lipsienf. Supplem. tom. II. Sect. IX. p. 418. 419.*

IV. *Hereticarum Fabularum* libri IV. cap. XII. a *Garnerio* *Theodorito* abjudicatum, a *Dupino* loco citato eidem iterum vindicatur p. 105. sqq. itemque *Supplem. Act. Erud. l. c. p. 419. Secus tamen Caveus l. c.*

V. *Septem Dialogi de Trinitate* ATHANASIO & MAXIMO MONACHO quoque adscripti THEODORITI sunt, iudicante *Garnerio* in *Actis Erud. Lips. Anni 1685. p. 50. adde Caveum l. c. vide ATHANASIVM supra.*

VI. *Sermones XXVII. & THEODORITO & ATHANASIO* falso adscripti, ex ejusdem *Garnerii* sententia sunt ELEUTHERII THYANENSIS; vide *Acta Erud. Lips. l. c.*

(2651) THEODORETI CYRI Episcopi nomine malè insignitam fuisse in *Mcto Regio Collectionem Canonum* à JOHANNE SCHOLASTICO factam ex *Justello* memorat *Gerhard von Mastricht* *Histor. Juris Ecclesiastici num. 169. pag. 175. 176. paulo aliter autem rem hanc explicat ex eodem Justello Strauchius* *Amoenitat: Juris Canon. Eclog. I. C. III. p. 6.*

(2652.) THEODORICI Regis nomine, à CASSIODORO, qui eidem à secretis erat, annotata perstringit *Raynaudus* de bon. & mal. libris. part. I. *Erotem. 10. §. 1. sub finem p. 10.*

(2653) THEODORICUS VIRDUNENSIS: *Venericus Vercellensis. Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 605.

(2654) THEODORUS ABUCARA. Inter hujus Opuscula habentur *Disputationes aliquot*; quas nonnulli THEODORO HAGIOPOLITANO (videlicet Antiocheno) tribuunt. Verba sunt *Cavei* *Histor. literar. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 212. 213.*

THEODORUS v. *Althufius.*

(2655) THEODORUS *Cantuariensis. Quod sub hoc nomine à Perito editum est Pœnitentiale, CENTONEM* esse ex aliorum Pœnitentialibus collectum probat *Dupin* *Nouvelle Biblioth. theque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VI. pag. 40. & ex eo Journal des Savans de l'annee 1692. to. XX. pag. 68.*

(2656) THEODORUS ELÆUS : *Elie* DIODATI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 605.

(2657) THEODORI Magistri varia *ἀπανθίσματα* Homiliarum Johannis Chrysofomi, & ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον, συντεθεινὰ παρὰ Θεοδώρου μαγίστου ἀπὸ διαφόρων λόγων ἔκ τῶν ἁγίων πατρῶν ἡμῶν Ἰωάννου ἔκ χρυσοσόμου. apud Hæschelium indice MSS. Bibliothec. August. XXXII. XXXIII. sicut ut arbitror THEODULI sive THOMÆ MAGISTRI, cujus auream omnium operum Chrysofomi Epitomen in Biblioth. Joh. Sambuci fuisse, Gesnerus docet. Hucusque *Symbola Normanniana*.

THEODORUS v. supra *Metochita*.

(2658) THEODORI Monachi nomine extare in codice 800. Biblioth. Regiæ Parisiensis *Encomium in Annunciationem B. Virginis* notat ex Labbei nov. Biblioth. MSS. pag. 74. & 282. Clarissimus *Normannus* in transmissa *Symbola*, addens sibi potius videri factum THEODULI sive THOMÆ MAGISTRI de quo ejusque Scriptis se aliquando pluribus acturum promittit ut excerpta sub lit. (a) clarius docebunt.

(a) *Symbola Normanniana*.

*Secd de his aliisq; Thomæ nostri scriptis, brevi, Deo bene juvante, pluribus agam, sive ad illius Eclogas Atticæ Dialecti, cum Notis nostris & indicatione citatorum auctorum, ubi commoda occasio sese obtulerit, edendas; sive ad ejusdem λόγον εἰς Γρηγόριον τὸν θεολόγον jam sub prelo sudantem, cujus aliquot plagularum Specimen his adjeci. Simul ostendam hominem non sub Const. Porphyrogenito & Rom. Lacapeno floruisse ut ὁ πᾶν Carolus du Fresne indice auctorum ad Glossarium mediæ Græcitatæ suum, nomine Patriarchæ Tryphonis, qui Niphon omnino est, deceptus existimabat, sed ipsis quadringentis annis postea, sub Andronico Palæologo Seniore, circa annum Christi cō cccxx.*

(2659) THEODORI VERACIS nomine propalatam Londin. 1648. & Auctiorem 1651. *Independentium Historiam à Clemente WALKERO, Armigero, propterea à Cromvvello in Carcerem, ipsi letiferum, detruso, notat Wood Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 276.*

THEODOSIUS v. *Berenici*.

v. *Gibellinus*.

(2660) THEODOSII Imperatoris nomine præfixam Ausonianis operibus *Epistolam* præter Commentatores alios explodit C. Barthius non uno loco. Ex quibus notare nunc sufficiat eum, qui est Adversar. l. 12. c. 12. auctorem ejus ASCENSIUM suspicari faciens hisce verbis: *Epistolam Ausonianis operibus præfixam nomine Imperatoris Theodosii, qui spuriam esse non videt, ille sane in literis istis omnia, quæ debebat, non vidit. Taceo quod in nullo Codice Mssito apparuerit, nec norit natales*

*suos probare, quis unquam Imperatorum autographum sermonem ad virum Consularem cum præfatione sequestrati moris sui per alium videlicet scribendi, misit. Nugæ nugacissimæ sunt, & vel Ascensio vel alteri paulo antiquiori hoc Epistolare facinus adscribendum est. adde l. 20. c. 18. Epistolam quæ sub nomine Magni Theodosii Ausonii Burdegalensis Poëmati præponitur, supra explosimus. Et quis, cui vel mica boni judicii, persuaderi possit, ista non esse Monachi auctoris. Plura in libro de scriptis dubiis multoties laudato nobisque jam in anonymis n. 233. desiderato hac de re pollicetur.*

THEODOSIUS v. *Ireneus*.

(2661) THEODOSII Trebellii *Lexicon* idem esse quod à Cælio CURIONE, Fori Romani titulo, ex *Thesouro Linguae Latinæ* Henrici Stephani prodiit nomine auctoris suppresso magnifice oblatum testatur Olaus Borrichius p. 4. de Lexicis Latinis & Græcis.

(2662) Salomonis THEODOTI, apud Ubios SS. Theol. Studiosi nomine prodiit Ursellis 1618. in 8vo. *Ενοτικὸν* dissecti Belgii, i. e. *Historica Relatio Originis & progressus Dissidiorum quæ in federatis Belgii Provinciis Remonstrantes & Contra-Remonstrantes annis superioribus inter se exagitarunt.* Scriptum hoc Ægidio AFHACKERIO, Theologo Colonienfi tribuit Valerius Andrea, Biblioth. Belgicæ p. 22. & ex *Swerctio König*. Biblioth. Ver. & Nov. p. 14. col. b. Addit *Dieckmanuns*: Val. Andrea provocat ad editionem hujus libri Ursell. 1618. quam habeo. Titulus eam ab ipso Auctore auctam & emendatam profitetur atque hoc ipso aliam antecessisse indicat, unde & in præmissa Approbatione Henr. Francken Secunda dicitur.

1.

(2662 a) THEODULPHUS Aurelianus. Episcopus.

Ei suppositum *Carmen* quod in *Ramis Palmarum* in Ecclesia concinitur. Neque RENALDUM, Episcopum Lingonensem esse auctorem patet quia apud ALCUINUM utriusque Anteriores legitur lib. de Divin. Off. cap. 14.

2.

*Theodulphus. Aurelianus Episcopus.* Hæc verba usurpavit Ecclesia in hymno cujus auctor est AMBROSIUS, vel ut plures dicunt THEODULPHUS, quamquam inter opera hujus Aurelianensis Episcopi nuper edita R. P. Jacobi Sirmondi cura & studio, hic hymnus non reperitur. *Impleta sunt quæ cecinit &c. Niquetus* in titulo S Crucis Christi lib. 2. cap. 5. num. 1. pag. 197 *Symbola* est *Mastrichtiana*.

THEOGNOSTE v. *Bereæ*.

(2663) THEOLOGI ROMANI nomine præfixo edidit Fridericus SPEE Jesuita Germanus, *Cautionem Criminales* Rinthel. ad Visurgim 1631. recusam Francofurti & Coloniae 1632. quæ mirifice multis modis placuit. Verba sunt

Sorvelli Biblioth. Societatis Jesu p.268. col. a. Ad  
de Anonymos cap. III. n. 980.

THEOLOGUS v. *Venetus.*

(2664) THEOLOGISTORICOPHI-  
LOSOPHOLOGUS, cujus *Exercitationem*  
XIX. in se scriptam, ex MSto promit & ἀντιζησεις  
de Centesimis Usuris & favore Unciario edita Lugd. Ba-  
av. in 8. excerptam foliis quinque ex illius Ex-  
ercitationibus Sacris & in numeros distinctam,  
præmisit Johannes Fredericus Gronovius, eam in-  
imul confutans Lugduni 1661. 8vo, est Martinus  
SCHOOKIUS, ut ex literis ad se datis Cl. Schef-  
eri indicat *Symbola Normanniana*. Hic etsi non  
nisi passive sit Pseudonymus, vel potius cogno-  
mine irrisorio insignitus, adeoque alienus ab  
hoc instituto, tamen amici *Symbolam* eam inter  
ot alias suppeditantis gratæ recordationi hic in-  
erimus.

(2665) THEONIS SOPHISTÆ *Pro-*  
*ymnasmatum Rhetoricorum* Exempla Gr. lat. Ba-  
lexæ 1541. 8vo per Joachimum Camerarium edita,  
ero Auctori restituta ex Codice Regio, à Federi-  
o Morello, innuit Cl. Normannus. Is est LIBA-  
NIUS, ut ipse Morellus docet in Notis ad Liba-  
nium: quod & ad Calcem Theonis Editionis  
*Meinstane* monetur. Hæc ille.

(2666) THEOPHANES *Cerameus*, Tau-  
omeniæ in Sicilia Episcopus. Ei adscriptum  
ymnum in Annunciationem Deiparæ, à Possentino  
HEOPHANI Niceno attribui monet *Olearius*  
abaci Patrologici p.450. Et omnino Diversum  
unc *Theophanem Cerameum* a *Theophane Hymno-*  
*um Scriptore* asserit *Leo Allatius* de tribus Georgiis  
pud *Lambecium* Comment. de Biblioth. Cæsar.  
b. IV. p.20.

II. *Homiliæ LVI in Evangelia Dominicalia,*  
*Festa anniversaria,* quæ sub *Theophanis Ceramei*  
omine extant in Bibliothec. Cæsarea docente  
*Lambecio*, loc. cit. p.17. eidemque etiam adscri-  
untur ab *Oleario* loc. cit. etiam sub PHILIPPI &  
NICEPHORI, GEORGII item & GREGORII  
ominibus innotuerunt, affirmante Leone *Alla-*  
*o* apud *Lambec.* loc. cit. qui unum eundemque  
ab tot nominibus Auctorem agnoscit; *Lambecio*  
e eo iudicium suum suspendente pagina  
9. 20. 21.

THEOPHILUS v. *Aletheus.*

(2667) THEOPHILE. Opera ejus edi-  
a sunt Paris. 1633. in 8vo. Quæ cum ante ali-  
uot annos à me legerentur, Theophili nomen  
discitium fuisse suspicabar. Verum tanto ma-  
is inquirere libuit, quod *Grammondus* *Histor.*  
*Call.* lib. III. p. 212. & *Samuel Parkerus* *Disput.*  
*de Deo*, Sect. 26. p. 86. *Theophilum* istum,  
minime virum sui nominis, in Carcerem ob scri-  
ta omni impietate & Venere deturpata Anno  
1618. conjectum placitoque Lutetiani Parla-  
menti finibus Galliæ exactum tradat: posterior  
om quoque *Vanini* Discipulis accenseat Cum tan-

dem in scriptum Gallicum ἀνώνυμος (Sorelli?) de  
la Connoissance des bons livres incidere c. 1.  
p. 27. huic Poetæ Gallo verum cognomen VIAU  
fuisse legi, pro quo ille, quod vile nimis & ab-  
jectum videretur, splendidum istud *Theophili*  
adoptaverit. Hucusque *Symbola Diecmanniana*.  
Ceterum qui extat turpissimus liber inscriptus:  
*Parnasse Satyrique* de Theophile, fama constanti  
Theophilo abjudicatur a *Menagio* *Anti Baillefi*  
Tom. I. num. LXXX. pag. 366. qui & *Theophi-*  
*lum* hunc cognomento *Viaud* dici notat p. 359. ut  
nomen (Theophilus) prænominis loco fuisse vi-  
deatur huic Poetæ Gallico; Quod ex allegatis p.  
360 sqq. *Renaudi* verbis clarius patet; *Theophi-*  
*lus Viaud* inquit, *Libertinorum ævi nostri & Atheorum*  
*clanculariorum Signifer &c.*

(2668) THEOPHILI nomine imprimi  
curavit *Sebastianus CASTALION* Traductionem  
Latinam *Theologiae Germanicæ* de qua in Anonymis  
Germanicis actum fuisse: vide *Teifferei* *Eloges des*  
*hommes sçavans* T. I. pag. 225. Sub JOHANNIS  
THEOPHILI nomine versionem hanc *Castal-*  
*ione* editam affirmat *Frisius* *Biblioth. Gesner.*  
pag. 745. col. b. An vero versiones aliquot ope-  
rum *Chrysostomi & Cyrilli*, quæ sub *Johannis*  
*Theophili* nomine citantur à *Gesnero* *Biblioth. Uni-*  
*versal.* fol. 458. eundem *Castalionem* Aucto-  
rem habeant non determino. v. *Theologia Ger-*  
*manica* in Anonymis Cap. II. num. 875. Addit  
*Margo Diecmannianus*: Latine versa impressa est  
*Basil.* 1557. 8. Sub quo nomine latet *Sebastianus*  
*Castellio*, ut pluribus docet *Thomasius Schediasm*  
*Histor.* pag. 75. cui jungas insignem locum ex  
*Beza* *Volum. Tract. Theol.* pag. 451. Unde  
non neminem apud *Ottium* *Annal. Anabapt.* pag.  
85. pro *Castellione Guil. Gratarolum* frustra sub-  
stituisse apparet.

(2669) THEOPHILUS *Antiochenus* *Epi-*  
*scopus*. Huic abjudicantur a *D. Hieronymo*, de  
*Scriptoribus Ecclesiasticis* cap. 25. *Commentarii in*  
*Evangelium & Proverbia Salomonis*, eidem restituti  
à *Miræo* *Bibliothecæ Ecclesiast* p. 11. At *Caveo* *H.*  
*L.S.E.* pag. 31. videntur illi à JUNIORE AUCTO-  
RE probabiliter ex THEOPHILI *Commentariis*  
conscripti. Cum *Hieronymo* facit etiam *Du Pin*  
*Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccle-*  
*siastiques* Tom. I. pag. 67.

II. Quomodo hic *Theophilus Antiochenus*  
cum THEOPHILO CHRONOGRAPHO sive  
*Historico* male confundatur, docet *Hodius* in *Denen*  
*Monatlichen Unterredungen* 1693. p. 868.

(2670) *Christianus* THEOPHILUS. Quæ  
sub hoc nomine prodiit *Gallico Idiomate* *Epistola*  
ad Auctorem de l' Histoire des Ouvrages des  
sçavans Lugdun. Batav. 1688. in 12. Domino JU-  
RIÆO non obscure tribuitur in *Denen* *Monatlichen*  
*Unterredungen* 1689. pag. 364. ut jam observa-  
vit *Junckherrus*, in *Ephemeridibus Eruditorum* p. 211.  
v. supra *Christianus*.

THEOPHILUS v. *Churchman.*

THEOPHILUS v. *Elychnius*.

v. *Eusebius*.

v. *Francus*.

v. *Orthologus*.

v. *Sincerus*.

(2672) *Johannes* THEOPHILUS. *Francopolita Baillet* in *Catalogo des Auteurs Deguifez* pag. 605. *Jean de la* RENAUDIE. Eidem tribuuntur sub hoc personato nomine à *Thoma Hyde* in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* p. 202. col. 2. *Divina Incentiva Piorum affectuum* Augustoriti Pictonum 1610. in 8vo. additurque ibidem hunc *Joa. Theophilum*, esse *Johannem Renaudiarum*.

(2673) THEOPHILO IL MINORE quod sit *Archangelo* ROCCA òsia di S GIUSEPPE, asserit *Villani* nella *Visiera Alzata Pentecostes XLVI*. p. 132. 133.

(2674.) THEOPHILI ORTHOLOGI sub velamine edidit *Melethius* SMOTRISIUS, Archiepiscopus Polocensis, Episcopus Vitepsiensis & Mscislaviensis, Græcorum sacris addictus, Vilnæ Ao. 1616. *ἄρηνεν* seu Lamentum Orientalis Ecclesiæ super defectione quorundam ab Antiqua Religione Græca, & Obsequio Patriarchæ Constantinopolitani ad Relig. Pontificiam, cum Explicatione Fidei Dogmatum; librum Græcum & Slavonicum, accurata versione Polonica ornatum. Ipse autem postea itidem à Græcis non-Unitis ad Ecclesiæ Romanæ Unitos Ao. 1628. transgressus Lamentum hoc deestatus est, & alios pro contraria Sententia libros edidit, de quibus, uti & Antagonistis ejus, V. *And. Wengerseii* Lib. 4tum *Sclavoniæ Reform.* c. 2. p. 472. 473. Hucusque *Symbola Flensburgo Molle-riana*.

(2675) THEOPHILUS & TRANQUILLUS: *Godefroy* WANDELMANN. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 605.

(2676) THEOPHILE & TIMOLEON: *Louys* de COURCILLON de DANGEAU & *Timoleon* de CHOISY. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag 605. & 606.

(2677) THEOPHORUS: *Jean* GERSON. *Baillet* liste p. 606.

(2678) THEOPHRASTI nomine *ἠδονῆς* De *Voluptate*, librum CHAMÆLEONTIS Ponticijam olim venditatum fuisse, *Athenaus* lib. 6. scriptum reliquit, ex eoque *Janus Woverius* Polymathia cap. 16. p. m. 125.

II. Theophrasto libellus, quo describuntur *Naturæ Hominum ac Mores*, falso attribuitur. *Budeus* Commentar. Græc. ling. p. m.

1012. 47. *Petrus* Victor. 17. variar. lect. 7. & lib. 37. c. 5. *Henr. Stephani* de Lipsii Latinitate p. 155.

III. Theophrasto adscriptus liber de Regno, an ejus sit, incertum est ATHENÆO apud eundem Victor. 27. Variar. Lection. 6. Hæc addit *Symbola Rauschiana*.

(2679) THEOPHYLACTI nomine quæ in *Pauli Epistolas* edita sunt, non ejus esse sed ATHANASHII cujusdam *Byzantini Monachi*, rectè *Mafius* agnoscit probante *Lat. Latinio* Tom. II. Lucubrat. Epist. ad eundem *Masium* pag. 58. Hæc *Symbola Rauschiana*.

II. Quinimo Pleraque *Theophylacti* Commentaria ex *CHRYSOSTOMI* Operibus deflorata audacter asserit *Cave* *Histor. Literar. Scriptorum Eccles.* p. 434. col. a.

THEOPOLITANUS v. *de Eusebiis*.

(2680) THEOPOMPI nomen *Historiæ suæ de Atheniensibus & Lacedæmoniis* subdole inscripisse ANAXIMENEM Lampfacenum, ut ipsi invidiam faceret, ex *Pausanie* libro VI. docet *Frisius* *Biblioth. Gesn.* p. 40. & ex eodem & *Suida* *Vossius* de *Historicis Græcis* lib. I. cap. X. p. 59.

(2681) THEORESTE v. *Epimelio*.

THEOSDATUS v. *Sarcmasius*.

(2682) THESSALUS: *Omer* TALON. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 606.

THEUPOLUS v. *Teupolus*.

(2682. a.) THEWRDANCK: *Maximilien* I. ou Michel PFINZING. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 606. Ubi Anonymum in Pseudonymum commutatum rursus v. *Anonym* cap. XI. num. 1914. β.

(2683) THIACUS *Scotus Agricola*: *George* THOMSON. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 606.

TIMOTHEUS v. *Friedlieben*.

(2684. a.) *Joannes* THOLDENUS vide supra in *BASILIO* *Valentino*.

(2684) THOMA Anglo Auctore edito anno 1672. in 12mo liber *Elevtheropoli*, *Apud Petrum Pacificum*, inscriptus *Dux Vitæ* sive *Statera Morum Ethico-Politico-Theologica*, admirabili Nova *Methodo* tradita & in *Tres Tomos* divisa.

I. Mores circa Amabilia Homini.  
II. Fortitudinem & Justitiam.  
III. Virtutes Supernaturales. cum prudentia complectens. Universum Opus distinctum in Examina Tredecim singula in Trutinationes numeris suis distinctas subdivisa, paginis in universum 818, præmissa duplici ad Lectorem Epistola, itemque dedicatione ad Antistites Catholicos Belgii satis proli-

& Judice Examinum. Verum Auctori nomen est *Thomas WHITE*, quod vel ex eo patet quod in titulo tomi I. addatur, ex Albiis East-Saxonum, indicatque etiam Clarissimus Dominus *Cave* in Epistola ad me scripta Islingthonio IV. Id. Octobr. 1677. confirmatque etiam *Thomas Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 31. ubi de hac quidem Statera silet, alia tamen Thomæ Angli, vero nomine *White*, scripta, recenset, quæ & videri poterunt citata nobis *Pseudonymum*. 82.

(2685) THOMAS Aquinas, cognominatus Doctor *Angelicus* malè perhibetur auctor variorum librorum, quos THOMAS ANGLICUS aut alii fecêre. Tales sunt:

I. *Commentarius in Epistolas Canonicas omnes*, genuinus visus *Bellarmino*: THOMÆ ANGLICO vindicatur per *Th. Raynaud.* de mal. & bon. libris, pag. 157.

II. *De Eucharistia opusculum*, quod est ALBERTI MAGNI, *ibid.*

III. *In Ieremiam brevissima Postilla*; quæ tamen magis refert ANGLICUM THOMAM, docente *Michaele Ghislerio* Romano, præfat. Com. in Ieremiam, cap. 6. §. 11. *Thomæ Anglico* deberi observat etiam *Richard Simon* dans son Histoire Critique du Nouveau Testament cap. XXXIII. p. 476. 477. & ex eo *Monastichelle Unterredungen* 1693. pag. 321. Referre videtur potius Stylum Alterius THOMÆ, cognomento ANGLICI, cujus & alia pleraq; nostro *Beat. Thomæ* comperiuntur adscripta, propter confinitatem cognominum *Angelici* & *Anglici*. Quidquid tamen sit, ut *D. Thomæ* eam usurpavi, cujus titulo inter ejus inscripta est opera. *Michael Ghislerius* Romanus in præfatione comm. in Ieremiam c. 6. §. II. citante Excellentissimo Syndico von *Mastricht* qui & in serius allatis marginalibus hæc addit: Postilla in Genesin adscribitur quoque THOMÆ ANGLICO Doctori Eboracensi per Antonium & Sixtum Senens. lib. 4. Bibl. Sanct. Item Doct. Gerh. Joh. *Voss.* in dissert. hist. & Theol. de invoc. sancto. 2. alias in ordine octava thesi I. p. 120.

IV. *Logices Summa* eidem debita v. *Gesner.* Biblioth. pag. 658. edit. *Simler.* & præfat. *Possever.* in appar. sacrum.

At idem *Gesnerus* ad Pandectas 45. b. mavult adscribere HERVEO BRITONI, cui attribui a nonnullis notat etiam *Erisius* Bibliot. *Gesner.* pag. 342. 343.

V. *In Matthæum Expositio*, à *Vielmio* lib. 2, descriptis & doctrina *D. Thomæ*, tribuitur *Petro SCALIGERO*, ordinis Prædicatorum, Episcopo Veronensi; teste *Raynaudo*, lib. c.

VI. *Theologia Compendium* *Ulrico de ARGENTINA* adscribitur ab eodem *Raynaudo* l. c.

VII. *Summa totius Theologiæ adjectæ citationes marginales* in plerisque omnibus, certè in omnibus quotque ego vidi editionibus, ita nude nobis exhibentur quasi pars operis, & labor ipsius Thomæ forent. Eastamen trium & dimidii annorum tempore sibi confectas, ac deinde simili cura circa disputationes ejusdem Thomæ de Veritate, ac alias elaboratas editasque fuisse, prolixè memorat, & omiffam sui commemorationem in-

dignatur, seque apud Superiores de illa conquestum, & mandata consecutum memorat *Fr. ANTONIUS SENENSIS* cujus ipsa verba hic damus de se ipso sic testantia. (a) Aliaque etiam de hujus *Angelici* cognominati, cum alterius *Anglici* dicti, & hinc operum alterius cum alteri adscribendis confusione. Qui posterior *Jorgius* cognomine fuerit vocatus litt (b)(c) adde hic *Prideaux* Orat. IX. §. 4. p. 84. verbis hisce:

IIX. S. THOMAS d' AQUIN de *Regimine Principum*. Ce livre n'est point de *S. Thomas*, comme le prouve le Cardinal *Bellarmin* dans son livre de potestade Papæ. Car l' Auteur d' cet ouvrage. l. 3. c. 20. fait mention de la succession de l' Empereur *Adolfe* a *Raoul* ou *Rudolfe* en l' a. 1292. & de la Succession d' *Albret* apres *Adolfe*, en l' anno 1299. Et *S. Thomas* estoit mort des l' anno 1274. Traitté de l' Interdit de *Paul V.* pag. 221. Symbola est *Schröteringiana*.

(a) Frater *Antonius de Conceptione* antea dictus, cum per religionis sacræ ingressum, se Deo dicavit, & religionis sacræ *D. Dominici* habitum in Conventu *S. Mariæ de Misericordia* de *Aueiro* suscepit, postmodum vero ob specialem devotionis affectum, quam erga *D. Catharinam Senensem* gerebat, *Senensis* cognominatus, natione Lusitanus, patria *Vimaranensis*, in *Dioecesi Bracaranensi*, postquam liberalium artium studium *Olisibonæ*, & Theologicum *Conimbricæ* in collegio *D. Thomæ* absolvit, & *Olisibonam* revocatus cursum artium prælegit, de superiorum Licentia *Lovanii* hæsit per undecim, aut circiter annos, & in illa Universitate fuit ad omnes Theologiæ gradus usque ad *Magisterium* inclusive promotus, & in generali capitulo *Barchinonæ* celebrato, illius studii factus est *Regens primarius*. *Lovanii* agens, suis privatis studiis semper curavit & *D. Thomæ* opera illustriora reddere, & rempublicam Christianam pro posse juvare. Nam testimonia *Patrum*, *prophanorum Auctorum*, & demum *quæcunque*, alia citat *S. Thom.* solum in confuso in tota sua summa Theologiæ (vocant communiter *Partes D. Thomæ*) indefesso labore perquisivit, & in margine quonam libro & capite unumquodque illorum haberetur, adnotavit, *trium annorum cum medio tempus eo in studio conterens*. Quando etiam *D. Thomas* in eadem summa, suam doctrinam connectendo, inquit, ut supra dictum est, vel infra dicitur. In margine etiam designavit *Loca ad quæ seipsum remittit*. Et quidem in hujusmodi *concordantiis* hoc secundo loco dictis (ut ipsemet fatetur in Epistola ad *Lectorem* quam operi præfixit) jam olim laboraverat quidam eruditus *pater Bruxelensis* pro magna parte, sed plurimas citationes ab eo prætermittas *supplevit*, alias auxit de novo, plurimasque correxit. Hos primarios suorum studiorum fructus dicavit Excellentissimo principi, ac Domino, *D. Antonio*, *Maximo Priori Cratensi*, *Serenissimi olim Regis Portugalliæ Joannis 13.* nepoti ex fratre. Eidem summæ aliam *epistolam*, ad *Lectorem* scilicet, præfixit, qua eum admodum reddidit de aliquibus observandis circa illas citationes marginales. Eadem marginales

les indicationes appositæ fuerunt partibus D. Thomæ Romæ exculis. Hoc opus impressit Antvverpiæ Plantinus, anno D. 1559. 1575. eandem summam Theologicam D. Thomæ recusat idem Plantinus eum eisdem præfatis lucubrationibus & cum similibus indicationibus marginalibus tunc recens appositis supplemento D. Thomæ ad tertiam partem, per eundem fratrem Antonium paratis similiter. Istud autem supplementum sic illustratum, dicavit illustri admodum Domino Commendatori majori Castellæ, qui tunc temporis illius Belgici Commendatorem agebat. Hæc secunda Summæ impressio fuit evulgata absque prædictis duabus epistolis, dedicatoria scilicet & ad Lectorem, sicut etiam prioris impressionis Exemplaria compluræ fuerunt etiam absque illis distracta, quorundam malitia. Sed nec etiam debita mentio auctoris, quæ fuerat in singulis partibus præfigenda, uti in prioris impressione, fuit facta, quinimo & epistola supplemento, quod tunc recens prodibat illustratum, apposita. Postquam vero hæc secunda impressio jam fuerat vulgata, & illius aliquot Exemplaria distracta, in prædictorum notitiam devenit præfatus auctor frater Antonius, & exposulavit his de rebus cum Plantino, & de illo apud eos, quorum intererat suum unicuique jus dicere, & fuit ab illis mandatum, ut suppleret quæ fuerant injustè prætermittæ ab illo. Porro si tales defectus injusti non sint imputandi Plantino, propter adversam Valetudinem, qua tunc laboraverat admodum graviter, cum fuit manus ultima operi imposita, cuinam imputari possit, aut debeat, id hujus Bibliothecæ ratio non postulat pertractare. Id tamen subticendum non est, quod omnes rei litterariæ studiosos qui tunc fuerunt prædictorum conscii, male habuit, nec deerant inter eos forsitan qui prædicta quorundam studio & industria fuisse facta, palam affirmarent. Sed harum omnium rerum judicium Christo Domino reservetur potius, cui in omnibus & per omnia, ut nostra placeant, curandum est. Prædicta Epistola ad Lectorem, qua de nonnullis observandis in lectione illius summæ admonetur Lector, apposita fuit summæ D. Thomæ cum commentariis Domini Cajetani impressa Lugduni anno Domini 1575. & cum prædictis Lucubrationibus omnibus, auctoris illius nulla mentione facta, & hoc propter pœnas, quæ ponuntur in privilegio dato Plantino in prioris impressione, ut nullus infra decennium talem possit summam recudere &c. Id ipsum quod in partibus D. Thomæ, in questionibus disputatis, & de Veritate, & in aliis, quæ his annexæ sunt, etiam præstitit, impressitque eas Antvverpiæ Petrus Bellerus, anno 1571. & eas dicavit Reverendissimo patri generali, & patribus Romæ in Capitulo generali congregatis, & tam hujusmodi lucubrationes omnes, quam etiam quas in omnes quatuor partes D. Thomæ paravit, Romam misit, (id illi mandante tunc totius ord. prædic. moderatore Vigilantissimo fratre Vincentio Justiniano, postea vero Cardinali illustrissimo) ut ibi & partibus divi Thomæ & quæstionibus eisdem disputatis infererentur, prout etiam factum est.

(b) Idem pag. 238. usque ad 241.

Frater Thomas de Aquino, Angelicus doctor dictus, quod Angelico donatus ingenio & intellectu, uti superiorum ordinum Angeli inferiores illuminant, & illis aperta faciunt, quæ alioquiescunt occulta & ignota: & speciebus, etiam paucioribus intellectivis contenti, sed universalioribus plura comprehendunt, quam inferiores, sic & ille denudat & detegit & paucis multa comprehendit, divinisque viribus magis, quam humanis partem habuit rerum omnium cognitionem, & ideo excelsus fuit in omnibus, & in scripturis sacris evolvendis voluminibus & interpretandis adeo fidus & sedulus, ut admirationi sit penitus cunctis; & hac ratione etiam doctor Angelicus nuncupatur, & in ejusdem laudem tanquam insufficientis lingua omnis silere debeat, potius quam fari. Nam in philosophia naturali & morali, si quid D. Thomam non consecutum, arbitrere, illud Aristotelem ignorasse non veraris asserere. v. Ant. Senens. Chron. frat. ord. prædicat. in Bibliotheca p. 234. 235. Ubi porro, Theologicam ipsius eruditionem operosa prolixitate commendans, & scripta edita partite recensens aliquot paginis integris deinde subjungit ea quæ sequuntur huc maxime pertinentia.

Extant & sermones illius complures, tam de tempore, quam de Sanctis, qui inventi fuerunt in Bibliotheca Vaticana & multis eisque efficacibus argumentis, illius esse, ostensum fuisse a Viris Doctis asseritur. Impressi fuerunt Romæ in 8. anno Domini n. 1571. In Flandria quoque in Abbatiâ quadam quæ est non procul ab Audenardo, Volumen unum habetur sermonum manuscriptum, & characteribus satis antiquis, sub titulo fratris Thomæ, & creduntur à Viris gravibus ad D. Thomam Aquinatem pertinere, mihi autem, cum in illos incidi, jam jam fere profectionem paranti Italiam versus, non licuit illos perlegere, & evolvere. Extat & Commentarius ejus in Genesin, quem ipse in Medialburgensi civitate, quin potius arbitror in oppido Ululexion apud Patres Minoritas inveni manuscriptum characteribus admodum vetustis, sub titulo fratris Thomæ de Aquino, & è tenebris vindicatum prælo dari curavi Antvverpiæ per Bellerum, & paulo post Lugduni recusus fuit, & postea Parisiis.

Si quis vero objiciat D. Antonium loco prænominato (NB. citaverat hujus Archi Episcopi Florentini 3. p. hist. tit. 18. c. X. 55.) negantem D. Thomæ esse commentarium, qui habetur in Genesin, &c. Is consideret, quod ille non omnem in Genesin commentarium D. Thomæ esse negat, sed quendam, quem ipse viderat, qui ab officina Thomæ Anglici prodiisse, creditur, & incipit, Non recedet &c. ut etiam, Sixtus Senes. in sua Bibliotheca rejicit. Sicut etiam ibidem rejicit D. Antonius quoque compendium quoddam Theologiæ, quod S. Thomæ adscribitur falso, non tamen illud, quod illius esse pro constante habetur. Quem autem commentarium in Genesin emisi, sub titulo D. Thomæ, etsi forsitan esse possint rationes aliquot, quibus non illius esse suadere quis velit; tamen cum parum, efficaces sint, & sub titulo fratris Thomæ de Aquino, illum

illum loco prænominato invenerim antiquissimis characteribus conscriptum in membranis: non vidi, nec video rationem efficacem, quo Doctori sancto possimus subtrahere foetum, qui & titulo illius esse clamat, & in multis paternam repræsentat effigiem, etiamsi introspectus quidpiam contineat, quod undequaque non quadret cum illis, quæ jam maturioris ætatis effectus sensit, & scripsit. Nec hinc satis convincitur illius non esse, nisi etiam scripta ejus in sentent. & multa alia ejus opuscula illi velimus subtrahere, & multis aliis auctores multa quoque, quæ tamen illorum esse omni dubio procul habentur. Magis autem admiro, (I. admiror,) quod præfatus Sixtus Senens. in sua Bibliotheca, etiam commentaria in Esaiam & Hieremiam D. Thomæ suffurari conetur, cum eodem loco D. Antonium habent renitentem, & D. Thomæ esse constanter credatur à Viris doctis & gravibus: qui opera Thomæ Anglici recensent, ut Tritem. Abbreviator Genes. Leander, Albertus Venetus, & monumenta nostri ordinis, illi nusquam commentarium tale in Genesin adscribunt, neque talia commentaria in Esaiam, Hieremiam & in Threnos D. Thomæ Aquinati subtrahunt. Neque idem Sixtus ad illud affirmandum movetur, quam conjecturis admodum levibus, quas qui sollicite observare voluerit, necessum est sæpius falli, & accidere, quod dum in litterariis fœtibus nimii esse volunt in exigendo, quod in illis omnino & semper paternæ conditiones & qualitates effulgent, & respondeant, etiam usque ad eorum similitudinem, quæ sunt velut individuantia principia, & ut sint auctorum ingenio valde conformes, ut legitimis ac Veris subtrahantur auctores, & aliis Supponantur, qui in illis nihil pertulere laboris. Sed hæc satis.

(c) Idem p. 242. usque ad 244.

„Frater Thomas Anglicus, Vir moribus gravis, religione conspicuus, tam in humanis, quam in divinis scientiis præclarus, (cui etiam loco potest esse encomii non vulgaris, quod sex fratres eisdem parentibus progenitos in nostro ordine habuit, qui omnes etiam evasere viri animi dotibus, religionisque præstantia & doctrina ornat) qui etiam postmodum fuit Cardinalis creatus sub titulo S. Sabinæ, & nomen suum apud posteros fecit notissimum, scribendo &c. — — —

Præfatum Thomam aliqui scribunt cognominatum fuisse Jorgium, & illi nonnulli scriptores supponunt opera aliqua, quæ alios Thomas etiam nostri ordinis habuere auctores. Fuerunt namque olim in Anglia plures Viri doctrina celebres hoc nuncupati nomine, qui multa suæ eruditionis testimonia transmiserunt ad posteros: & qui illos minime norunt discernere ingeniorum quasdam fœcundas segetes in quorundam horrea recondunt, quas tamen non seminaverunt. Ex hac etiam radice ortum habuit, quod Sixtus Senens. in sua Bibliotheca, hunc Thomam in plures Bibliorum scripsisse libros asserat, quam alii scriptores Scripturæ proditum reliquere, & quod illius sint nonnulla quæ D. Thomæ Aquinati

tribuuntur passim. Et ad id adstruendum illa sua minus efficaci ratione, aut potius conjectura utitur, quod quia D. Thomas Anglicus Doctor vocari meruit, (cum scilicet Theologiam profiteretur Parisiis, super quatuor libros sentent. comment. scripsit) vicinitate Vocum, quam habent Anglicus & Angelicus, factum fait, ut Angelico Doctori scilicet D. Thomæ supposita fuerint multa, quæ erant Anglici Doctoris, scilicet Thomæ Anglici &c. Sed in hoc fallitur: & in eo etiam quod illum anno 1400. claruisse scribit. Si autem postilla quam scripsit Venetiis in conventu nostro D. Joannis & Pauli, super 25. Psalmos, & lectura super Genesin incipiens, Non recedat &c. Sub hujus Thomæ Jorgii Anglici extent, hac nostra Bibliotheca ord. nullatenus excludi cupio.

THOMAS v. Augustinus.

(2686.) THOROMACHUS. Hujus nominis Chronographum Græcum recenset Vossius de Historicis Græcis lib. III. p. m. 420. eique Chronicon adscribit, ex quo exscripti sint à Gallo quodam tempore Caroli M. Collectionis Chronologica libri duo, At Sandio in notis ad Vossium pag. 288. hic idem est cum THORONACHO aut potius GREGORIO TORONICO vel TURONENSI.

THORMARIUS Spado v. Charisius.

(2687) Christophorus THRASIBULUS est Basilius MONNERUS: vide supra Alemannus.

THRASIBULUS v. Lepta.

(2688) Riceni THRASIBULI Freyherrliche Warnungs-Vermahnung an alle Liebhaber der Natur-gemässen Alchymie Transmutatorio. Auctorem esse Henricum KUNRATH innuit Goldast. tr. von Confiscation der Heyen-Güther n. 18. lit. d. & in proclivi est animadvertere, vera nomina, prius quidem anagrammate, alterius vero Significationem Germanicam Græca voce occultari. Hæc Symbola Rauschiana.

THRASIMACHUS v. Cyriacus.

(2689) Cassandro THUCELIO Editore & Collectore prodire Francofurti 1694. 4to Electa Juris Publici Curiosa von dem Novemviratu Cassander Hic Thucelius resolutio anagrammate est Christianus Leonhardus LEUCHTIUS J. U. D. & Reip. Norimb. Consulens: quod ex amicorum suorum Relatione confirmat Symbola Junkeriana.

(2690) THUCYDIDIS, Atheniensis Historiographi, de bello Peloponensium & Atheniensium libri 8. impressi Florentiæ apud Bernardum Juntam anno 1506. cum Commentariis Græcis anonymous, ubique juxta Textum adjectis: & latine Wittebergiæ interprete Vito Winsheimio 1569. in fol. & 1580. in 8vo. Ex his librum Octavum Auctori

ctori adjudicatum, alii FILIÆ ejus, XENOPHONTI, aut THEOPOMPO, alii, vitio adscribebant Quos confutat, hujusque libri *χαρὰ τῆς ἀκαλλώπιον* fatali Thucydidis morbo imputat *Marcellinus* in vita Thucydidis post medium. Hæc verba sunt *Symbolæ Normannianæ*.

(2690 a) *Wilibaldi THUMBACH*, discipuli *Servestani*, nomine contra *Jacobi Martini Collegium* de principio fidei scripsisse *Christophorum BECMANNUM*, refert *D. Seldius* in *der Entdeckung des Syncret. Abgotts.* pag. 292. *Symbolæ* hæc est *Dietmanniana*.

(2691) *THURECENSIS* Physici, viri Eruditissimi, de *Cometis* Tractatus ante annos plus minus 70. editus nunc denuo in lucem datus: Basileæ per *Michal. Martin. Stellam* 1556. in 8vo. Questo opuscolo credo che sia di *Thomaso ERASTO*. Hæc *Cinelli* nella *Bibliotheca Volante Scanzia* I. p. 79.

(2692) *Antonius THYSIUS* quomodo ediderit *Joannis THUILLII Breviarium Operum* *Lipsii* vid. *Rhod.* n. 7. *Scav.* 35.

(2692 a) *Daillan TIBERE* est Anagramma *Adriani BAILLET*. De quo vide *Symbolam Maastrichtianam* sequentem:

So hat auch der gelehrte Frankose und des Ober-Präsidenten im Parlament zu Paris / Herrn Camoignon Bibliothecarius Adriaen Baillet in seinem Tractat des Satyres personnelles ou des Antidenden er 1689. in Octavo heraus gegeben im ersten Tomo pag. 279. 280. ein grosses in 366. Theilen zu theilendes Werk unter dem Titul un Calendrier historique in Vorschlag gebracht / darinnen unter jedem Tage des Jahrs deren 366. auff's höchste sind was an selbigen merckwürdiges geschehen / wer gestorben wer geböhren. &c. worden gemeldet werden sollen. Ich will denen zugefallen / die / Franckosisch verstehen / die Worte des Baillets selbst hieher schreiben / weil das Buch in Deutschland sehr rar ist Un Calendrier historique, divisé en 366. parties, par Mons. Tibere Daillan (das ist per anagramma, Adriaen Baillet) du pais de forets. &c. Mag Christian Juncker im Geschichts-Calender Kayfers Leopoldi in præfat.

TIBBON v. *Aben*.

(2693) *TIBERIUS* *Belga*, *Philip. Ph. BRIET*. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 606.

(2694) *TIBULLI* *Epistolia* in lib. 4. carminum ejus vulgo extantia *SULPITIÆ* tribuit *Bartbius* *adversar.* lib. 59. c. 16. p. 281. hisce verbis: *Ea ego Epistolia, cum magnopere à stylo & indole Tibulli abscedere viderem, & seculum sane in plurimis aliud sapere, aliquando eo conjectura delapsus sum, ut in illis latere Sulpitiam, Poëtriam Domitiani temporum fuerim suspicatus, cum marito illam quidem suo, Caleno illo celebratissimo. Nihil verò mirum, si, uti apud Juvenalem & Ansonium reperta ejus est Satyra, amatoriæ quadam Epistole inveniantur ejusdem in Codicibus Tibulli; cum alioquin non futilis sit suspicio, tres tantum libros edidisse eum Poëtam, &c. ubi multa*

porro alia argumenta ad fidem huic suæ conjecturæ faciendam subjicit.

(2695) *TIGURINÆ* Ecclesiæ Ministrorum *Apologiam ad confutationem Jacobi Andreæ pro defensione Testamenti Brentiani à Josia SIMLERO* conscriptam, *Melchior Adami* auctor est in vi ipsius p. 514. *Theologor. Germanor.*

Confirmat hæc *Frisius* *Biblioth. Gesner.* pag. 518. At *Hottinger. Schol. Tigur. Carol.* pag. 87. ex *Bullingero* loquitur de *Apologia* hac tanquam solummodo à *Josua Simlero* latine versa esset opere ipso *Henrico Bullingero* transcripto.

(2696) *TIGURINÆ ECCLESIAE MINISTRORUM* nomine edidit *Henricus BULLINGERUS* Germanice *Responsionem über die sieben Klag-Articul* contra *Jacobum Andreæ* aliosque, versam a *SIMLERO* latine, ut docet *Hottinger. loc. cit.* p. 87. (a)

(a) *Hotting. App. I. Schol. Tigur. Carol.* p. 87.

*Illis ipsis annis edidit Jacobus Andreas Schmidenus contra Zwinglianos Sermonem posteriorem, habitum apud Memmingenses. Ediderunt & alii contra n. libellos, convitiis & calumniis redundantes: quibus brevissime respondi Germanice: über die sieben Klag-Articul nomine Ministrorum Ecclesiæ Tigurinæ responsio hæc Germanice prodiit postea à Josia Simlero Latine translata 1574. Sunt verba Bullingeri in autographo ejusdem pag. 75. ap. Hotting. facta.*

(2697) *Ecclesiæ TIGURINÆ MINISTRORUM Confessio* edita 1545. Germanice Auctorem habet eundem *Henricum BULLINGERUM*, latine autem versa est à *Rudolpho GUALTHERO*. vide *Hottinger. loc. cit.* p. 85. (a) & *Scholæ Tigurinæ* (b) p. 75.

(a) *Hotting. App. I. Schol. Tigur. Carol.* pag. 85.

*Confessio Ministrorum Ecclesiæ Tigurinæ in qua exponitur eorum fides & Doctrina, Veteri Orthodoxæ Ecclesiæ Consentiens, de præcipuis Capitis Religionis nostræ, & præcipue de Cæna Domini, ac responsio (ita habet editio cum tamen legendum videatur: respondetur) Convitiis Lutheri, quæ effudit in sua brevi confessione, edita 1545. Germanice: scriptum librum tra tulit latine Rudolphus Gualtherus. Editæ est hæc Confessio sub nomine omnium Ministrorum Tigurinorum: quam tamen ipse composui; inde vero cum fratribus contuli; præsentibus etiam Senatoribus ad hoc deputatis qui in eam unanimiter consenserunt. Sunt verba Bullingeri ex autographo & ejus consignatis p. 75. memoratis.*

(b) *Hotting. Schol. Tig.* p. 75.

*Bullingerus Henricus, Bremogartensis Helvetius, Capellæ primum Præceptor, postea 1531. Zuinglii Successor tam in Antistitio, quam Scholarchatu, illius ad an. Chr. 1575. 17. Septemb. æt. 71. hujus 1534. Scripta edidit plurima, cum notis nonnullis Chronicis & Criticis ipse tandem in decem digessit Tomos, quem ordinem & nos, autographum secuturi,*



proponemus, additis tamen occasionibus ab ipso authore diligenter consignatis, & minori caractere à nobis observatis, aliorum etiam hinc inde iudicii. Primis octo Tomis Didactica exhibet, nono & decimo Polemica. Tomo. I. catechismus pro adultioribus scriptus de his potissimum capitibus: De Principiis religionis Christianæ, Sacra Scriptura, de Deo vivo, vero & æterno, de fœdere Dei, & vero Dei cultu, de lege Dei & Decalogo mandatorum Domini, de fide Christiana & symbolo Apostolico: de invocatione Dei & Oratione Domini, de Sacramentis Ecclesiæ Christi 1559. (ita etiam corrigi debet in Edit. Gesner. ult.) ad Ludi Literarii Tigurini Magistros. Jussus ab Ecclesiæ Tigurinæ Ministris in publica consolatione scripsi, hanc Catechesin ad usum Scholarium 2. compendium religionis Christianæ X. libris comprehensum, quo continetur simplex & brevis summa fidei nostræ ex verbo Dei petita, in qua perspicuè traditur, quid omnibus ac singulis Christi fidelibus cognitu necessarium sit, quid ab illis credendum, faciendum &c. 1556. ad Wilhelmum Landgraphium Hassiæ. Author edidit Germanice: Simlerus Latine transtulit, & illius Gallice. Hac summa volui totum religionis negotium commendare & inculcare fidelibus absque disputatione & contentione simpliciter, adeoque Epitomen quinque Decadum mearum contexere. 3. Sermonum Decades quinque, de potissimis religionis Christianæ Capitibus, in tres Tomos digestæ, variis dicatæ, & diversis editæ temporibus. Sunt autem in Gallicam quoque Linguam conversæ & impressæ; translatae item Germanice per Johannem Hallerum Bernæ. Quo consilio Decades sermonum scripserim, expono in Dedicatoria Epistola primis duabus Decadibus præfixa. Decanis Fratribus in agro Tigurino eas dedicavi 1549. Decadem 3. & 4. dedicavi Eduardo IV. Regi Angliæ 1550. Quintam vero Henrico Grayo Marchioni Dorcestriæ 1551.

(2697) *Modello TIENTIBENE.* Quæ sub hoc nomine prostat *Comædia Italica* sub titulo: *La Constanza delle Donne*, impressa Romæ 1647. 8. Benedicto MELLINI adscribitur in Bibliotheca profana p. 545. & 546. quod confirmat la *Vissera Alzata* Hecatostes n LXXIX.

(2698) Jo. Caji TILEBOMENI *Conjecturæ super Petronii Arbitri Fragmento, Trugurii, in Dalmatia nuper invento*, prodire Lutetiæ Parisiorum 18. 1606. & recusæ fuerunt etiam Norimbergæ 1667. 8. cum Hadriani Valesii, & Jo. Christopho Wagenseils dissertationibus Epistolicis, circa eodem fragmentum versantibus, & antea pariter etiam Parisiis excusis. Eo nomine Jo. Caji Tilebomeni per anagramma verum auctoris nomen occultari, lego in Diario eruditorum Gallico, *Journal des sçavans del An.* 1666. 12. Avril: quod Jacobi MENDELII, Medici Parisiensis, cujus aliquis supra facta mentio, esse, detexit mihi Dr. Martinus Fogelius, hoc nomine iterum laudandus. pro de Petroniano hoc fragmento fortasse non dissimulasse expedit, impressum videlicet

illud esse Patavii apud Frambottum, cum ipse non modo ibidem me tenerem, sed etiam quotidie ferme ipsius officinam frequentare, certas ob causas necessum haberem. Inibi multa de hoc manuscripto ab ipsis operis Typographicis aliud agendo expiscatus sum, quæ summam mihi suspicionem suppositionis, etiam antequam ipsum examinarem, injecerunt. Neque enim ipsum illud *ἀνὸ γράφου* antiquum aut Typographus unquam viderat, aut ubinam hæreret, ego velex ipso vel ex alio quoquam certo scire potui. Illud tamen exemplar, quod Typographus exprimebat, & ex vero ductum esse dicebat, in margine variis & obviis mendis plurimis, quasi describentis culpa irrepsissent, emendatum, modico argento redemi, ac biennio post Civi meo clarissimo, nunc magno cum Republicæ litterariæ detrimento fatis functo, Jo. Friderico Gronovio dono dedi, qui ut antea mecum una semper de veritate hujusce manuscripti dubitaverat, ita eo perspecto multo certiorum de falsitate illius se factum esse profitebatur. Illius ad me, datas humanitatis & amoris æque ac elegantiarum plenissimas literas in memoriam tanti Viri lubens huc adscriberem, nisi congestas in me nimias laudes premere modestius arbitrarer.

De hoc Petronii fragmento vide pluribus *le Journal des Savans* Tom. IV. Part. II. n. 1161. p. 385 386. Quibus adde ea quæ supra in Petronio disseruimus. Nihilominus Fragmentum hoc pro genuino defendit Schefferus; ut habet Margogo Normannianus, *diff. Fragm.* 62. Præfat. Lect. Academ. sub finem: itemque Bartholinus de legendis libris dissertat. II. p. 114. de Mentelio autem sub Tilebomeni persona latente videlicet Fabricii Biblioth. Latin. p. 83. Colomesii *Melanges Historiques* p. 51. Baillet *liste des Auteurs deguisez* p. 607.

(2699) Friderici TILIOBROGÆ nomine assumit Fridericus LINDEBROGIUS in editione *Poematum Papirii Statii* Anno 1600. Paris. in 4to. publicata & Corollario ejus ibidem biennio post excusio. Hucusque *Symbola Flensburgo Molleriana*.

(2700) Gulielmus de TILIO NEMORE, cujus extant in *Constitutiones Provinciales* Commentarii edit. Anno 1430. recusi. Londin. 1557. 8vo. vero nomine est Gulielmus LYNDEWODE, docente Th. Hydeo *Cat. Bibl. Bodl.* p. 416. col. b.

TIMAURUS v. supra *Antiates*.

(2701) TIMANDRE: Jean SIRMOND. *Baillet liste des Auteurs deguisez* p. 607.

(2702) TIMOCRATE: N - - LARROQUE le Jeune, Douteux. *Ballet liste des Auteurs deguisez* p. 607.

(2703) TIMOPHILE, Thierry de: François d'AMBOISE. *Baillet liste des Auteurs deg.* p. 607.

(2704) TIMOTHEI *adversus Avaritiam*, sive, *Quis dives salvus*, *Commentarii in Salviani libros* ffff

IV. de Ecclesia, Joanni THEODORICO Macherentino Jesuitæ vindicantur, in Catalogo scriptorum Societatis Jesu, Alegambes pag. 176. cujus testimonio nititur Valer. Andrea Biblioth. Belg. p. 571. adde Fr. Sweertium p. 477.

Aut potius hoc ita intelligi volunt Auctores citati ut libri IV. illi quos sub *Timothei* nomine a *Salviano Massiliensi* ad Ecclesiam Catholicam scripti sunt, Commentariis Illustrati sint a JOANNE THEODORICO Macherentino, cum sub *Timothei* persona Salvianum agnoscant *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. pag. 64. *Olearius* Abac. Patrolog. pag. 422. *Prideaux* Oratione IX. §. II. pag. 82. *Du Pin* Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastique tom. IV. pag. 217. cujus Pseudonymiæ rationes ex ipsius *Salviani* ad Salonium epistola, explicat *Bailletus* Parte II. des Auteurs deguifez c. IX. p. 188. 189. hac Occasione simul notans libros hos Salviani à non nullis TIMOTHEO Episcopo Ephesino, S. Pauli Discipulo malè adscriptos: adde etiam Antonium *Reiserum* in der Vorerinerung von den Uhrsachen ohne Uhrsachen an Pater Otto & *Acta Erudit. Lipsi.* Supplem. tom. II. pag. 422. Ipsa verba Salviani nobis à Domino *Reiskio* ex *Greiseri* de Jure prohib. libr. cap. IV. communicata hæc sunt: cur in titulo libellorum non sit nomen Auctoris licet una sit causa maxima, multæ tamen, ut reor, esse potuerunt. Ac prima illa veniens à mandato Dei, quo præcipimur vitare omnibus modis terrestribus gloriæ vanitatem ne dum humanæ laudis aurulam quærimus, præmium coeleste perdamus.

### TIMOTHEUS v. Christianus.

(2705) TIREL *Darinel de: Gilles* BOILEAU. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 607.

(2706) TIRELLI, *Alberto: Pierre Paul* CARAVAGGIO. *Baillet* liste des Auteurs deguifez p. 607.

(2707) TIRONI *Liberto* Ciceronis adscriptum de Memoria librum, particulam potius decerptam ex IV. *Rhetor.* Ciceronis sibi videri asserit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 15.

(2708) TIRONIS Literarii *Multa Mulstra*, Apologeticum edit. Florent. 1638. 4to Auctorem habet Gio: NARDI Florentinum Medicum, docente *la Vissem Alzata* Pentecostes num. XLVII. p. 133.

### Placidus de TITIS v. Didacus Prittus.

(2709) TITO BOSTRENSI Episcopo Seculo IV. celebri tributos Commentarios in *Lucam* & *Matthæum* eidem abjudicat *Bellarminus* apud *Miræum* Biblioth. Eccles. p. 30. *Gerhardum* Patrolog. p. 242. 243. & cum eo *du pin* Nouvelle Bibliothéque tom. II p. 129. (b) itemque *Cave* Histor. Literar. Scriptorum Ecclesiast. p. 128. Adde *Acta Erud. Lipsi.* 1693. p. 460. JUNIORI autem TITO BOSTRENSI illos vindicat ex *Dorschæo* *Olearius* Abaci Patrolog. p. 459.

(2710) TITUS de MOLDAVIE: MA-MOUT. *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 607.

### TOASCIO v. Modero.

(2711) TOBIÆ liber duos, si non tres, scriptores forte habuit: Patrem Tobiam ad cap. XII. filium, ad capitis XV. partem. Postremi duo ejusdem versiculi, ab alia manu, forte nepotis, sunt adjecti. videatur late *Frossen.* in Disquisition. Biblicis pag. 522. add. *Hotting.* in Thesaur. lib. I. Sect. 3. quæst. 7. pag. 250. verba sunt Excellmi Syndici von *Mastricht.*

(2711. a) TOBIAS Hebraicus à *Paulo* FAGIO ex Judæo Protestantium religioni addicto, confictus esse scribitur, a *Ib. Raynaud* p. m. 163. & *Cornel. à Lapide* in præludiis Epistolæ ad Hebræos n. 8. alia *Sebast.* MUNSTERO volunt translationem factam. Quæ de re locus est *Hottinger Philol. sacr.* lib. 2. cap. 2. sect. 1. ex *Zemach. Dav. Par.* 2. pag. 10. ita se habens. Scito etiam Tobiam qui in manibus nostris lingua reperitur Hebræa, etiam esse ex lingua latina in linguam Hebræam per *Sebastianum Münsterum* (falsum hoc est, nam editus primo Constantinopoli, deinde demum à Münstero cum versione: interim, quod tamen ante fieri debuit, ex Latino in Hebræum à Christiano aliquo esse translatum non inficiamur, vide *Humf. contr. Jes. t. 3.* pag. 234. nam & ego omnes habeo libros Apocryphos Mss. ex vulgata Latina traductos) *Basilea* ante annos circiter centum id quod facile intelliges ex stylo libri, in balbutie labiorum ejus, ita ut quilibet sapiens primo statim intuitu observare possit, authorem ejus non fuisse ex Israelitis. *Sei & rei gesta narratio, quantum ego judico, corrupta est propterea quod plena sit ludificationum & rerum insolentium.* Vide etiam *Schalch. bakk.* pag. 99. 6. & *G. latinum arc.* pag. 11. *R. D. Gansf.* & auctor. lib. *Juc.* pag. 136. tempore *Ezechia* Regis Judæ vixisse eum tradit: Alii tempore capitivitatis *Babylonicæ*, *Schalch.* loc. cit. adde *Jo. Gerhard.* Exeg. Script. l. 1. n. 180. p. 181.

In *Salmanafaris* tempora eum rejicit *Acta du Journal des Savans* de l'année 1688. Historiamque de eo extantem ab ipso inchoatam, à filio autem continuatam conjectat pag. 411. 412. Quæ tamen sententia parum verisimilis est *Valemon Elem.* de l' Histoire tom. II. pag. 53. titulo XVI. Adde *Deckher.* de Adesp. pag. 35. Amplissimi Præsul *Dr. Diecmannus* hic annotat ad prælud. Epist. ad Hebr. substituendo *Comm. in Epist. Paul.* pag. 832. b. sequentia, quæ sub (a) exhibemus.

(a) Notæ Marginales *Diecmannianæ* *Unius folii tantum ista* *Corn. à Lapide* in *Epist. ad Hebr.* prolegomena sunt, quæ præludii potius, quæ præludiorum nomen merentur, est sine eo quidem, quæ *Raynaudus* adhibuit, *Cornelius* utatur. Ad allegatum ex *Zemach* ita scribit: ex *R. Dav. Gantz. zemach* & c. addens: Extat hic locus etiam in Latina editione hujus libri, quam *Gvil. Henr. Vorstius* *Lugd. Bat.* 1644. 4. cum observationibus emisit. pag. 170. Quem locum

locum sine Censura à Vorostio prætermisum miror. Castigavit tamen ineptientis Rabbini vanum iudicium ex merito Huetius *Demonstr. Evang.* pag. 362. & Munsterum vindicavit. Adde ex nostris Job Saubertum *Oper. Postumor.* pag. 102. Quo ipso quoque Fagius, à Raynandi & Corn. à Lapide calumnia satis liberatur. (Tum ad finem hæc addit:) Librum Tobiae, quem cum versione Latina ex Notis Seb. Munsterus edidit, & operi suo Grammatico Basileæ Anno 1563. excuso adiecit, Hebraicum à Judæis Constantinopolitanis suppeditatum esse, vel ipse titulus indicat, & ejus exemplar, se Memminga ab Osualdo Schreckenfuchio accepisse, Munsterus in præf. Operis Gramm. & Tobiae profitetur. Hebraicum Judæorum Constantinopolitanorum textum pro indubitato Tobiae & Originali, ut dicimus, habet doctissimus Job. Gregorius *Operum Anglicorum Lond* 1671. 4. ed. præf. fol. 4: a. & P. 1.3.C. pag. 12. qui etiam ad Judæorum Constantinopolitanorum à Paulo Fagio translatum & editum exemplar provocat. Quem textum Fagianum, mihi nondum visum, alium esse à Munsteriano, & utrumque immane quantum tum ab invicem, tum à versione Latina Hieronymi, tum maxime à versione Græca & Syriaca in Bibliis Polyglottis distare, nuper Anton. van Dale de Orig. & progr. Idolol. & Superstit. p. 157. 158. annotavit. Hebraicum Tobiae MS. exemplar se ab Huetio aliquando habuisse, Bochartus *Hierozoic.* P. 2. l. 5. C. 14. p. 749. refert, quod tertium esse, & ad Munsteri propius, quam Fagii exemplar accedere, ipse Huetius *Demonstr. Evangel. Prop. IV.* pag. 362. edit. nov. Lips. refert, nec tantam inter Munsterianum & Fagianum dissensionem, quantam citatus van Dale jactat, quin potius è contrario maximam affinitatem agnoscit.

TOLDARO v. Conchetta.

TOLETANUS v. Julianus.

(2712) Jacobi Philippi TOMASINI Patavini *Illustrium Virorum Elogia*, Patavii 1630. in 4- De eo libro Colomesius dans son Recueil de Particularitez pag. 109. ita sentit. M. Vossius m'a dit que Jean RHODIUS, autor du Traité de Acia, disoit hautement à Padoüe, qu'il avoit fait les Eloges des hommes illustres, que Tomasinus a publiez sous son nom: Et quasi ce tuy-ci estoit devenu Evêque, il luy en avoit toute l'obligation: id est, Dominus Vossius (Isaacus) mihi dixit, Johannem Rhodium auctorem Tractatus de Acia palam dicere Patavii, se fecisse Elogia hominum Illustrium, quæ Tomasinus sub nomine suo publicavit. Et eundem, quod Episcopus sit factus, hoc totum ipsi debere.

Idem docet Wittenius in Diario suo Biographico ad d. 14. Februarii Anni 1659. & *Almeloveen* in Syllabo Plagiariorum p. 41. quod ad omnia Tomasini Scripta ex Hofmanni Epistola ad Reinesium p. 57. & 377. ac ex alia ad Richterum pag. 254. extendunt in transmissis Symbolis Clarissimi Viri Dominus Rauschius, Dominus M. Junckberus & Dnus M. Tenzelius. Quamquam, ut addit posterior, Tomasinus ipse in Epistola ad Hofmannum, quæ inter Epistolas Richterianas pag. 566. extat, sibi tribuit librum de Bibliothecis Patavinis, pro more Graculorum Æsopicorum. Idem occasione recensitæ Fabri Decadis Decadum in denen Monatlichen Unterredungen 1689.

p. 1233. incultat Tenzelius (a) moderatius tamen hoc Bartholinus differtat. Il de legendis libris p. 44. judicat de Tomasino, Scripta eidem sua relinquens, sed limam eis à Rhodio adhibitam subinde sustinens. (b) Extant autem penes me sub Jacobi Tomasini Patavini nomine

(I) *Petrarcha Redivivus*, integram Poëtæ celeberrimi Vitam exhibens Patav. 1601. Typis Pauli Frambotti Bibliopolæ in 4to Continens capita XXVI. adjecta in fine eadem Vita ex aliis auctoribus pag. 270. superaddito Syllabo nominum & rerum Indice.

(II) *Illustrium Virorum Elogia* Iconibus exornata, Patavii apud Donatum Pasquardum & Socium 1630. in 4to pag. 373. præmissis non tantum Illustrium Virorum, laudatorum in Opere, Indice, sed & in fine addito Nominum Propriorum, itemque Locorum Syllabo.

(III) *Parnassus Euganeus* sive de Scriptoribus ac Literatis hujus ævi Claris. Patavii Typis Sebastiani Sardi 1647. in 4to Accedit Index eorum qui Elogia condidere. Paginae in universum sunt 46.

(IV) *Livius Patavinus*, Patavii apud Varisum de Varisiis 1630. 4to paginis constans 88. cum Duplici indice Auctorum & Rerum.

(V) *De Donariis ac Tabellis Votivis*, Patavii 1654. in 4to capitibus XLIV. quorum index operi præmissus est. Distinctus est liber pagg. 250. cum Syllabis copiosissimis.

(VI) Manus Aeneæ Cecropii Votum referentis Dilucidatio, Patavii Typis Sebastiani Sardi 1649. 4to. Capita habens Sex, paginas autem 34.

(VII) *Marci Antonii Peregrini J Cti D. Marci Equitis, Serenissimæ Reip. Venetæ à Consiliis, & in celeberrimo Gymnasio Patavino Juris Canonici Professoris Primarii vita*, Patavii apud Paulum Frambottum 1636. 4to constans paginis 80.

IX. *De Tesseris Hospitalitatis Liber Singularis Utini ex Typographia Nicolai Schiratti 1647. distinctus Capitibus XXXII. quorum Index cum duplici alio, Scriptorum nempe & Rerum ac Verborum præmissus est. Paginae omnino sunt 151. additis in fine erratis. Annotata Diecmanniana (c) sequentia exhibemus.*

(a) *Monatliche Unterredungen Ao.* 1689. p. 1233. 1234.

Über Num. XXI. hat der Auctor drey notable exempel von Büchern / die unter frembden Nahmen heraus kommen. Den deß Funcii Chronologie soll Andreas Osiander gemacht haben / Nicolai Cragii Buch de Republica Lacedæmoniorum Cujacius, wiewol es Ernstius wiederstreitet und des Thomasini Elogia Joannes Rhodius. Das letzte von Rhodio ist mehr als zu wahr / redete Herr Antoni dazu / nicht nur von denen Elogiis, sondern auch von andern unter Thomasini Nahmen ans Licht gekommenen Schriften / und hat es der berühmte

rühmte Medicus zu Altdorff / Caspar Hofmannus , nicht nur an Reinesium überschrieben / wie aus denen unter ihnen gewechselten Schreiben pag. 57. & 377. zu sehen / sondern auch an Georgium Richterum , wie aus den Epistolis Richterianis pag. 254. erscheinet. Vielleicht hat es dem Rhodio etwas eingetragen / begegnete Herr Leonhard , sonst würde er wohl unter seinem eigenen Nahmen geschrieben haben. Im übrigen hat unser Auctor viel remarquable Dinge von Castellione num. 25. vom Trajano Bocalino und Eberto num. 26. cum Scioppio num. 28. von Thuano num. 30. auffgezeichnet / da er denn num. 31. aus Hofmanni Episteln gleichfalls anführet / was der Herr von Rhodio jeko gesagt.

(b) Th. Bartholini Dissert. II. de Legendis libris p. 44.

Reverendi Tomasini manus ledunt , qui operum variorum famam cum Rhodio nostro partiuntur. Limam subinde illis à Rhodio adhibitam non ignoramus , & si forsitan loca Auctorum desiderarentur , pro amicitia , quæ utriusque intercessit maxima , sicut inter doctos fieri solet , communicata , utriusque amicus testari bona fide debeo. Nec aliud hujus modestia & sueta longo scribendi usu penna suadet.

(c) Notæ Diecmanniæ Marginales.

Non hujus modo , sed & aliorum , Thomasini nomine editorum librorum auctorem doctiss. Rhodium esse habitum , ex B. Jo. Andrea Bosio ante 30. annos me accepisse probe memini , qui etiam Thomasinum coram alloquentes , eruditionem , libris ejus editis respondentem in eo reperire non potuisse referebat. Adde , quæ ex Hofmanni ad Reinesium Epistolis Jo. Alb. Faber in Dec. Decad. n. 31. attulit. Leo Allatius tamen de Ecclesiast. Occid. atque Orient. perpet. Consensu l. 3. C. 7. pag. 992. Tomasinum monumentis editis celeberrimum , scientiarum , pietatis & virtutis presidio munitissimum prædicat.

TONANTIUS v. Madianus.

(2713) TONSO DA Burden : Jules Cesar SCALIGER. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 607.

TORBIZIUS Cleon vide supra.

(2714) Pietro Paulo TORELLI da Urbino quod sit Il P. M. F. SANTI MARIALES docet me la Visera Alzata Hecatostes num. LXXXVII. hunc in modum :

LXXXVII. PIETRO PAULO TORELLI da Urbino.

Strauaganze nouamente seguite nel Christianissimo Regno di Francia ouero Eccessi del Policismo , Colla Regulatione di Lodouico IX. Rè di Francia , e d'Errico II. d'Ingilterra. Modernamente impugnate dall'Asserto Parlamento di Parigi nel Libro intitolato Della Sourana Giurisdizione del Rè sopra la Politia della Chiesa : colle Contrarisposte del Cau. Pietro Paolo Torelli da Urbino. Alla sincera pietà di chi gouerna. In Colonia per Gio Tinchio M. DC. XLVI. in 4.

Il Nome , e Cognome sono hipobolimeci ,

sotto d'essi sta Mascherato il P. M. F. Santi Mariales per cagione del quale fù costretto a fuggirsi da Venetia , ed a ricourarsi a Milano , non senza suo scommodo , per non incontrare nella disgratia succeduta al P. Macedo d'esser rinferrato sotto li Piombi ò in più infelice camerotto.

(2715.) TOMER , Joseph : Raimond DALMAU DE ROCCABERTI. Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 607.

(2716) Joannes TORASIUS Aquilovicanus , vel TOSARIUS inuerso nomine est Joannes SARTORIUS. Verba sunt indicis librorum Prohibitorum Romani Anni 1667. p. 71. adde pag. 128. nec ulterius , quid sub hoc nomine personato scripti prodierit , quicquam occurrit. At Flensburgo Molleriana Symbola sub eo editas Paraphrases in omnes Prophetas Majores & minores Basil. apud Oporin. in fol. quas sub Sartorii nomine quidem citant Simlerus p. 413. col. a. & Frisius pag. 494. col. a. nulla tamen Torasii aut Tosarii mentione facta. Contra sub Tosani nomine allegantur ab Hyde Biblioth. Bodlej. post. N. p. 208. qui Sartorii non meminit.

TORQUATUS v. Boëthius.

TORRUS v. Ascanius.

(2717) Matthæi TORTI , Theologi Papiensis Responso ad Librum , inscriptum Triplici nodo Triplex Cuneus Colon. sumptibus Bernh. Gualth. 1608. in 8. Cardinalis BELLARMINI est. De hoc libro Is. Casaubonus Appendicis Epistola 106. pag. m. 833. ita scribit : Vidimus hic nuper librum à Torto quodam scriptum , adversus Libellum gravissimum & summæ pietatis de Triplici nodo &c. Nunc omnes boni responsum ex eadem officina expectant. Vide plura in Anonymis supra num. 116. & 117. Extat sub eodem nomine Admonitio pia & sincera ad subditos Domini Veneti , qua responderetur Epistolæ Joannis Baptista Palmerii , Pseudo-Eremitæ , Italica , & ex Italico etiam Latina deinde facta Colon. 1607. in 8.

Confirmant hæc Lancellott. Tortura Torti I. p. 204. Hyde catal. Biblioth. Bodlej. post N. p. 208. col. a. Sagittarius Introduct. in Histor. Ecclesiast. p. 724. & Deckherr. de Scriptis Adespotis pag. 92. v. Anonymos Tit. Triplici nodo triplex Cuneus , & addita Diecmanniana , quæ hic adnotata sub (a) exhibemus. & Mastrichtiana sub (b)

(a) Margo Diecmannianus

Sub Matthæi Torti , sui familiaris nomine Bellarminum istum librum scripsisse , refert Antitortor Bellarminatus , Ingolstadt. 1611. 4. impressus , in Pref. ad Lect. Extat in Raccolta (titulum notavi supra p. 14.) Tom. II. p. 111. seqq. hæc Epistola Palmerii Italica & p. 121. seqq. Avviso alli Sudditi del Dominico Venetiano , al Matthæo Torti , Sacerdote & Theologo da Pavia , sopra d'una lettera di Frate Gio. Battista Palmierisinto Romito.

(b)

(b) Marginalia Mastrichtiana.

De hoc Torto, quem pro Bellarmino habet, vide præfationem Regis Angliæ Jacobi præmissa Apologia pro Juramento fidelit. mibi pag. 19. 20. & seqq. item pag. 175. Oomius in Dissert. præmissa praxi Theologiæ; ubi facinus Clementis parricide eum hoc in tractatu laudasse refert. Adde & Hartnaccium in Deduct. advers. Jesuit. p. 182.

(2718) Philippi TOSÆ nomine scripsit Antonius POSSEVINUS, Jesuita Italus, Epistolam ad Genevenses de Actis Apostolorum, monente Sotvello Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 82. col. a. adde Witten. Diar. Biograph. anno 1611. ad d. 26. Februar.

TOSCO v. Partenio.

(2719) TOUR, le Sieur de la: Guillaume de ROY. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 608.

(2720) TOURELLE, le Sieur de la: TOUSAINS des MARES douteux. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 608.

(2721) Qui Zarabella de TOURNES nomine extat in Hispania liber de ratione Vivendi, Isaaci MENDOZÆ esse videtur Hermanno Conringio proœmii tractatus de Rebusp. totius Orbis. n. XXI. qui extat Tom. I. Thefauri Rerump. Oldenburgerip. 59.

(2722) TRAJANUS v. BOCCALINUS.

(2723) TRANQUILLUS, Hortensius: Jeremie LAUDO. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 608.

TRANSALPINUS v. Franalpinus.

TRANSYLVANIÆ MINISTRI v. Armatia.

(2724) Imachi TRAWKNADI Speculum Regnorum Suediæ. Sued. Scriptum Morale 1645. designatum nescio an editum, est Joachimi DANKWARTI transpositis Elementis. Hucusq; Symbola Normanniana.

TREBELLIVS v. Theodosius.

(2725) TREBONIANUS Lassius de Sesteri Pseudojubilæum contra D. Hunnium A. 1603. didit. Sed 1603. primo folio mutato sub nomine JUSTI BARONII eundem libellum proxit. Consilior. Wittenberg. Part. IV. 20. hæc Symbola Sperlingiana.

(2726) Emanuel TREMELLIUS an sit aut Guido FABER potius Auctor N. T. Versionis Syriaco-Latinæ diu disquisitum est? diversas tamen eorum Versiones & adeo non confundendas perhibet Teiffier Tom. I. des Eloges des hom-

mes favans p. 499. adde Hottingeri Biblioth. p. 167 vide & quæ supra in Speculario monuimus huc pertinentia.

(2727) TREMBECIVS, Joannes: Jacques RINIEWICKY. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 608.

TREVUS v. Persius.

(2728) Hyppolyti a TREYSBACH Quæstiones von der Reichs-Städte Privilegien Session und Præcedenz. Tubingæ 1644. in Quarto Casparo LERCH a DURMSTEIN a multis adscriptæ, inter quos est Cl. Deckherrus de Scriptis Adefpotis p. 169. ab aliis Johanni Conrado KREIDENMANNO tributæ: ut idem notat loc. cit. & cum Baillet in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 608. Knipschildio ex Mauritii dissertat. de Nobilit. §. 29. & Schwedero de J. Publ. Part. Spec. Sect. 2. c. 18. §. 13. p. 989. docent Symbolæ & literæ Eruditissimorum Virorum Domini D. Thurmanni, D. L. Schröteringii & Domini L. Postelii.

(2729) TRIACARO, Anello, Troile LANCETTA. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 608.

(2730) TRIBANDER, Laurentius: Laurentius STEGMANNUS Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 608.

(2731) Hadriani TRIBUDENII, Ottensteinensis, Poëtæ Laureati nomine editum Poëma Thavmasticum, Poëtarum Energiam & miseriam delineans, in quo singulæ voces à litera P. incipiunt. Hamburgi Anno 1609. in 4to. Fœtum hunc esse Hadriani à MYNSICHT Medic. D. Com. Palatini Cæs. Brunsvic. & Luneb. Saxon. item inferioris Archiatri, qui & Poeta L. C. fuit, conjectat Symbola Mollero-Flensburgensis. Et omnino hunc Hadrianum de Mynsicht alias quoque nominatum Tribudenum, observat quoque Thomas Hyde in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 477. col. b. de memorato tamen Poemate plane filens. Mercklin autem in Lindenio Renovato & Scriptum hoc & fictum nomen reticuit.

(2732) Demetrii TRICLINII Scholia Pindarica THOMÆ MAGISTRO ex MSto restituit Gulielmus Canterus Novarum Lectionum Lib. III. c. XVII. p. 181.

(2733) TRIGNY, le Sieur de: Antoine ARNAUD, & Claude LANCELOT. Baillet liste des Auteurs deguifez p. 608.

(2734) TRIPEO Sorfi. Quæ sub hoc nomine personato prodierunt Mediol. 1652. in 4to Observationes, Pietro ROSSI, DI SARZANA, asseruntur nella Visiera Alzata Pentecostes n. XLIX. pag. 133. & 134.

V. & Baillet l. c. pag. 602.

(2735) Georgii TRISAROLI Discussio Calumnie

*lumnæ* quam adversus Sigismundum III. Poloniæ Regem, pro Caroli, Sudermannicæ Ducis, Perduellione Legatus ejus Joh. Strytte ad M. Britannicæ Regem habuit 1610. 4to. quæ ex indicio *Symbolæ Junckerianæ* ita extat in *Catalogo Bibliothecæ Thuanæ à Quesnellio* concinnato Part. I. pag. 438. est **Petri BORASTI**, ut in Anonymis num. 1173. a. jam innuimus.

(2736) **Francisci Ferdinandi à TROILO** Equitis Hierosolymitani, fictum nomen præfert *Itinerarium Palestine*, vernaculo sermone editum, cujus Compilatorem M. J. *Valentinum MERBIZIUM*, (Scholæ, ni fallar Dresdensis Præceptorem, facit *Hartnaccius* in *Bedencken von Einrichtung der Deutschen Historie* pag. 26. 27. memorante *Symbola Flensburgo Molleriana*.

(2737) **TROTULA**, cujus extat liber *curandarum Aegritudinum Muliebrum*, quomodo ex **EROTE** Juliae liberto factus sit, docet *Frisius Bibliothecæ Gesner.* pag. 220. itemque *Fabricius* Append. ad *Biblioth. Latin.* 155. adde *Merclin.* Linden. Renovatip. 1030. col. b. & *Hyde* *Catal. Bibl. Bodlej.* p. 232. col. a.

**TUBAL** v. *Holophernes.*

(2738) **TUBERO**, *Onasius: François de la MOTTE LE VAYER.* *Baillet* liste des Auteurs deguifez pag. 608. & *Bayle* dictionnaire Tom. 2. p. 1194.

**TUBERTUS** v. *Holophernes.*

**TURCIUS RUFIVS** v. supra *Asterius.*

(2739) **Nicodemi TURLUPINI de TURLUPINIS** *Anti-Choppinus* fœtus est **Johannis HOTMANNI Domini de Villiers**, ut fusè docent les *Satyres Personnelles* Tom. II. pag. 118. 119. sqq. quæ debentur *Baillet*, quem & vide id firmantem, in *Catalogo des Auteurs deguifez* p. 608. & *Baile* *Dictionnaire* Tom. 2. p. 139.

(2740) **Joannes TUROCIVS** sive **TUROCENSIS** falso creditur Auctor *Partis Primæ & Secundæ Operis istius*, quod sub titulo *Chronicæ Hungarorum* ab ipso editum est; cum omnia quæ in eo continentur mutuata sint ex **ANONYMI CODICE**, qui *MStus* extat in *Biblioth. Cæsarea Vindobonensi*, memorante *Lambecio* *Diar. Sacri Cellens.* *Itineris* p. 61. (a)

(a) **Petri Lambecii** *Diarium Sacri itin.* *Cellens.* pag. 61.

*Persuasissimum etiam habeo, Historiam vitæ Regis Ludovici, a Johanne Archidiacono de Kykullen compositam, quam Joannes Turocensis edidit, non esse integram, sed abbreviatam tantum & æque interpolatam, quam sunt prima & secunda pars ejusdem Syntagmatis Turociani, quæ res gestas Hungarorum ab origine gentis usq; ad annum Christi millesimum trecentisimum quadragesimum secundum, seu mortem Regis Caroli, Patris Regis Ludovici complectuntur.*

*Falso quippe hætenus à quibusdam creditum est, Joannem Turocium sive Turocensem, qui sub Rege Matthia Corvino potissimum floruit, Operis istius, quod sub titulo Chronicæ Hungarorum edidit, partem primam & secundam suo Marte & suo ingenio conscripsisse. Contrarium enim demonstrat Augustissima Bibliotheca Cæsarea Vindobonensis, utpote in qua etiam nunc adservatur antiquus Anonymi cujusdam Autoris Codex membranaceus MStus in folio, inter Historicos Latinos MStos quadragesimus quinquagesimus sextus, scriptus Anno millesimo trecentesimo quinquagesimo octavo, & spectatu dignissimis inauratis picturis exornatus, ex quo Joannes Turocensis omnia, quæ duabus illis prioribus partibus continentur, partim simpliciter, partim interpolate mutuatus est.*

**TRISMEGISTUS** v. *Hermes.*

(2741) **Joh. TURPINI** vel **TULPINI** & **TILPINI**, Archiepiscopi Rhemensis nomine qui prostat liber *quomodo Carolus M. Rex Francorum acquisivit Hispaniam*, ut ut à *Calixto* Papa declaratus sit authenticus apud *Vossium* de *Historicis Latinis* l. II. cap. XXXII. pag. 299. Huic tamen itemque *Miræ* *Biblioth. Eccles.* pag. 226. ob ineptitudinem styli aliasque causas videtur suppositivus, **ROBERTO** Monacho Rhemensi potius adscribendus, *Judicio Deckherri* de *Scriptis Adespotis* pag. 236. 237. quod tamen dubium videtur *Baillet* in *Indiculis des Auteurs deguifez* p. 608.

**TURPIO** Urbevethanus v. *Felix.*

(2742) **Gratiani TURPIONIS** Gerapolensis nomine quæ prodiit primum in lucem Gerapoli an. 1561. 4to *Justificationis nostræ per Christum Synopsis*, eadem *Racoviæ* an. 1611. sub veri Auctoris **Fausti SOCINI** nomine recusa est: docent *Sandio* *Bibliothecæ Antitrinitariorum* p. 72. & 73 ubi contenta libri addit hunc in modum:

Invenitur autem in hoc libro.

1. *Synopsis prima justificationis nostræ per Christum & Altera Synopsis Justificationis nostræ coram Deo.*
2. *Theses de Justificatione.*
3. *De Justificatione Dialogus NN. cum F. Socini notis.*
4. *Fragmenta de Justificatione.*
5. *De Fide & operibus, quod attinet ad Justificationem nostram: ex Italicis literis a Clarissimum Virum.*
6. *Theses de causa & fundamento in ipso homine, ejus fidei in Deum, qua homines justificari, sacra litera testantur.*

**TURQUET** v. *Mayerne.*

(2743) **TURRIANUS** Veketi, cujus extat *compendium Meditationum Ludovici de Ponte* Antvverp. 1628. quod sit **Theodorus KIEVIT**, *Jesuita Antvverpiensis*, testem exhibeo *Alegambe* p. 430 hoc solo nomine scriptoribus Jesuitis ac

consentem eum, quem *Valerius Andrea & Fr Sweer-  
tius* tacent.

Alegamben repetit *Sorvel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 755. col. a. sub finem. Addit vero *Diecmannianus Margo*: Lepide in hanc *Kievit* in *Viketi* mutationem jocatur *Dav. Guilbertus Theol. Pract. I. I. c. 3. p. 29.* his verbis: *Het Catholyck Memory-boeck by een vergadert dor Turano Vekiti, Doctor, in beyde Rechten* (die andeste Rotterdam be- kent is met den nam van *Arnout Kievit*, dat hy, also vreemdeluck als siens naems beschaemt syn- de, van vreesse so sommighe meenen, dat men, syne argumenten so redelyck soude schatten, als, het dier dar hy de naam van draeght) ghe- druckt tot Loven in't Jaer 1634. &c. Hæc *Gailbertus*. Hinc apparet I. hujus hominis verum nomen Belgice sonare *Arnout* (non ut Alegambe exprimit *Theodorus Kievit*, ascititium autem, quod ex priori per purum *anagramma* nascitur, *Turano* (quod *Alegambe* in *Turrianum* mutavit) *Vekiti*. 2. illum non Jesuitam, sed utriusque Juris doctorem fuisse, 3. Præter laudatum ab Alegambio librum, adhuc alium, *Het Catholyck Memory-boeck* ab hoc homine, sub ficto *Vekiti* nomine scriptum esse.

(2743. a) **TURSELINUS** quomodo per plagium sibi adscripserit **STEWECHEII** opus de particulis, docet *Symbola Maftrichtiana ex Oomii Disfert. de praxi Theol. p. 465. a.*

**TUSCUS** v. *Gratianus*.



**VALERIO** v. *Gavardo*.

(2748) *Notoniano* **VADIN**, quod reducto *Anagrammate* sit *Antonio NAUDINO* docet *la Visiera Alzata Hecatostes num. XIV.*

(2749) **VADISCUS**: *Haldric HUTTEN.* *Baillet* liste des Auteurs degvifez p. 609.

**VAILLANT** v. *Benoist*.

De **VALENTIA** v. *Luisius*.

(2750) *Ventura* de **VALENTIIS** auctor *Parthenii Litigiosi*, quod sit *Georgius*, sive *Jurgen WINTHER*, Editio *Argentoratensis* 1624. 4. estatur, ubi hæredes ejus dedicationi subscripserunt, v. *Burgold. ad Instr. Pacis, part. 1. p. 309.* & part. 2. p. 208. qui *Prudentissimum & Grävissimum scriptorem eum* ex merito vocat. Adde *Dn. Geisler. lec. 3. n. 4.*

*Jureconsultum* hunc, *S. Palatii Comitem*, *Equitem Auratum & Illustrissimorum Pome-  
ania Ducum Consiliarium Georgium Valentinum WINTHERUM* vocant *Witten. Diar. Biograph.*

(2744) **TYBURCE**, *Maistre: Jeand' ABONDANCE.* *Baillet* liste des Auteurs degvifez pag. 608.

(2745) *Petri* **TYPOGRAPHI** sub persona scripssisse se de *Henrici Valesii* libris pauca, asserit ipse *Hadrianus VALESIIUS* statim initio libri de *Vita Henrici Valesii*, quæ extat in *Batesianis* p. 719.

(2746) Ad **TYRRHENUM** inscriptæ *Epistolæ Nicii*, vere ad **FABIUM CHIGIUM** scriptæ sunt, indicante *Ferrario Prolusione 20.* Hæc *Symbola Schraderiana.*

**TYRSUS** v. *Molina*.

(2747) *Joannis* **TZETZÆ** nomine quæ extant *Antiqua Græca in Hesiodi Theogoniam Scholia*, non ejus solius sed **DIVERSORUM VETUSTISSIMORUM AUCTORUM** esse docentur à *Lambecio Bibli. Cæsar I. VII. pag. 233.* Constanter tamen *Johanni Tzeze* adscribuntur a *Miræo* *Bibl. Eccles. pag. 244.* & *Frisio* *Biblioth. Gejner. pag. 506.* docente ea impressa *Basil. apud Joh. Oporinum 1543.* una cum *Textu Hesiodi Græco & interpretatione Latina ab Verbum &c. adde Hydei Catalog. Bibli. Bodlej. post. N. p. 216. col. b.*

\* \* \* \* \*

## V.

anno 1623. & *Deckb. de Scriptis Adespotis* pag. 226. cujus judicium de ipso scripto à *Burgoldensis* sententia plane discrepat. In editione 1628. addita sunt *Opusculo huic Gratulatoria Carmina*. *Eberhardi a Weihe, Christoph. Besoldi, Georgii Remi, Thomæ Lindemanni, Jac. Treteri &c.*

**VALENTINUS** v. *Basilius*.

(2751) *Cypriani* de **VALERIA** nomen quæ præfert *Versio Novi Testamenti Hispanica, Cassiodoro REYNA* accepta referenda potius videtur *Richardo Simoni* *Histor. Criticæ sur les Versions du Nouveau testament c. XLI. p. 505.* quod & ex eo annotant *Acta Eruditor. Lipsiens. 1690. p. 133.* Hunc *Cyprianum* de *Valeria* alias quoque **VALERIOLAM** dici monet *Hyde* *Catal. Biblioth. Bodl. post N. p. 219. col. a.* ubi alia ejus scripta recensentur. *Nicolaus Antonius* in *Bibliotheca sua Hispania* utrumque *Scriptorem* silentio præteriit.

**VALERIANUS** v. *Castilionæus*.

(2752) **VALERIANO** *Episcopo Nem-  
burgensi, ad quem extat S. Anselmi scriptio de azymo, & de Sacramentorum diversitate, Opus de divinis officiis, cujus initium est, Ea quæ per annicirculum, supponit Thomas Waldensis, in cujus sententiam plane concedit*

concedit Gabriel Vasquez 3. p. d. 180. c. 1. sed est aperta hallucinatio. Nam opus illud de officiis, habere RUPERTUM autorem, recte alii statuunt, quibus subscripsimus in Syntaxi operum S. Anselmi, parte prima, cum de libro de sacr. Altaris - - Quin etiam ipse Rupertus opus illud agnoscit suum, lib. 1. in regulam S. Benedicti, sub finem, & in sua ad Pontificem Romanum inscriptione, operis de Glorificatione Trinitatis, & processione Spiritus Sancti. Verba sunt Tb. Raynaudi de mal. & bon. lib. pag. 157.

### VALERIANUS v. Plinius.

(2753) VALERII Accincti personato nomine editam à Jacobe PERIZONIO Professore Leidense Epistolam ad P. Franciscum Barbarum de novissimo ejus Carmine in Scurram literarium in IV. memorat Cinelli nella Biblioteca Volante Scanzia XII. pag. 69. & iterum 113. Ei opposuit tres Epistolas Petrus Franciscus. citatus Cinellio loc. cit. pag. 102. 103. Ad primam respondit Personatus Valerius Accinctus 1696. in 4to. nec cunctabitur ad cæteras necessaria regerere, ut fidem facit idem Cinellius pag. 113.

### VALERIUS v. Andreas Taxander.

(2754) VALERIUS Fulvius est Giacomo CASTELLANO v. Rhod. num. 28. cujus opera sunt Italica, Aviso di Parnasso, nel quale si racconta la povertà e miseria, dove è giunta la Republica di Venetia, & il Duca di Savoia, scritta da un curioso Novellista Spagnuolo, con alcune annotationi molto importanti, sopra le cose che in esso si contengono per Valerio Fulvio Savojano, il tutto tradotto della lingua Spagnuola in questa nostra Italiana, in Antopoli (id est Florentia) 1621 4 Item Castigo Essemplare de Calonniatori, Aviso di Parnasso di Valerio Fulvio Savojano, al Serenissimo Duca di Savoia Carolo Emanuele in Antopoli 1621 in 4.

### (2755) VALESIIUS v. Solon.

(2756) Laurentii VALLÆ nomine Vitam Francisci Xaverii è diversis auctoribus collectam, Messanæ 1605. in 4to publicavit Bartholomæus PETRUCCIUS, Jesuita Siculus, scribente Alegambe pag. 58.

Et Sorvello Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 107.

(2757) Laurentii VALLÆ de Elegantiis Latinis liber ex OPTIMIS AUCTORIBUS defloratus dicitur Alexandro ab Alexandro Genial. dier. lib. VI. cap. IX. ut norant Jugemens des Savans to. III. num. 1457. pag. 76. ubi & simul ex Vossio monentur, quæ de Elegantiis pro Peditani labore venditatis supra in ASCONIO allegavimus: cui falsa in Vallam calumnia eos tribuebant.

(2758) Renati a VALLE Hyparchus, sive Disceptatio de religioso negotiatore, Francof. 1624. in 8. edita Theophili KAYNAUDI scriptis annumeratur a Petro Scavenio in Designatione librorum Bi-

blioth. Regiæ Danicæ à semet additorum, p. 67. Alegambe & Sorvel hic silent.

(2759) Theodoro VALLE da Piperna. Quod sub personato hoc nomine extat Chronicon Ordinis Prædicantium Regni Neapolitani, F. DIONYSIO DA OCCILLIS asseritur a Toppio Bibliothecæ Neapolit. pag. 71. adde pag. 25. & 131. & Teisserii Catalogum Auctorum & Bibliothecarum p. 72.

(2759 a) Petri a VALLE CLAUSA nomine scripsisse Theophilum RAYNAUDUM, Jesuitam, de Immunitate Cyriacorum a Censura, testatur Reiserus de Atheismo p. 280.

Et Wagenseilius in Telis suis Igneis Satana Tract. I. pag. 19. Confirmat hoc Magnificus Dominus D. Maierus in Logica Pontificiorum Alogon. XI. p. 78. & Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 609. Sorvello cum Alegambe iterum tacente.

(2760) Anastasius a VALLE QUIETIS est Job. THUILLIUS v. Rhod. num. 7. nempe in Thuillio.

(2761) Equitis Germani de VALLE QUIETIS nomine, Poemata quoque Joannem Joachimum a RUSDORF, Nobilem Consiliarium Archi-Palatinum, edidisse, habeo ex Amplissimo Dn. Gottfried Mellem, v. supra Hippol. a Lapide.

(2761. a) Christoph. a VALLO. Bailletus indice auctorum toties citato p. 609. Leonhardum HUTTERUM indicat, quod exponit Dieckmann hic nota Marginalis hoc modo: Christophori a Vallo S. Th. Candidati larva assumpta Leonardum Hutterum adversus ea, quæ Hospinianus in Annal. sacramentar. ad an. M. DC. XI. gesta prodidit vernacula scriptione ingenii sui libidinem provociter satis exercuisse, immodestissimo calamo scribit Jo. Henr. Heidegger in Hospiniano Redivivo p. 34. editionis, quæ A. 1697. Tomo IV. Dissert. ejus annexa est, ubi & p. 39. Hutterum à Christophoro à Valle solo nomine discretum esse dicit. Quam hæc fidem mereantur, dicere nequeo. In Catalogo certe librorum Hutteri, quem Paul. Freherus Thear. virorum erud. clar. pag. 386. 387. texuit, librum istum non invenio.

(2762) Christophorus Wilhelmus a VALLO Theologiæ Studiosus, qui edidit lingua vernacula, historische Consignation aller Acten des Sacrament. Streits, est Christophorus Wilhelmus WALPURGERUS, monente Cl. Mollero Isagoges ac Histor. Chersonesi Cimbricæ Part. II. p. 133.

### VALMISOTO v. Ajora.

(2763) VANDONI, Lucca: Charles B. GAPÉ. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 609.

(2764) Adriani VAN-LOO fictitio nomine editum Excitatorium Catholicum ad Hereticos Lovanii, typis Flavii 1612. in 8vo. & Anatomiam sive Apologiam pro eodem adversus Abrah. Costerum, Ministrum



nistrum hæreticum, Ibid. typis Hofsternii 1619. 4to scribit Valerius *Andrea Desselius* Biblioth. Bel. pag. 840. itemque *Alegambe* Biblioth. Script. Societat. Jesu pag. 436. col. a. & *Witten. Diar. Biograph.* an. 1623. ad d. 8. Martii constituentes Scriptorum horum Verum Auctorem *Thomam SAILLIUM*, Belgam, Bruxellensem Jesuitam, quem & agnoscit *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 766. col. b.

(2765) VANNERUS: *Cosme RUGER*, dit l'Abbé de S. MAHE. *Baillet* liste des Auteurs de gvisez p. 609.

VAREMUNDUS v. *Luitboldus*.

(2766) Alphonfus VARGAS, cujus extat *Relatio ad Principes Christianos de Stratagematis & Sophismatis Politicis Jesuitarum, ad Monarchiam orbis terrarum sibi confirmandam*, 1636. in 4. sine typographo locoque; iterumque 1673. cum Monarchia Solipsorum, in 4. est *Gaspar SCIOPIUS*, v. num. 42. in *Rhodianis*, ad quæ hoc olim commentabar.

„Sub hoc nomine Alphonfi extat *Relatio ad Principes Christianos de Stratagematis Jesuitarum* Ann. 1641. in 12. excusa. Diversus ab hoc Alphonfus VARGAS verus Toletus-Hispanus, ordinis Eremitarum S. Augustini, Archiepiscopus Hispalensis, qui teste *Valerio Andrea* in Bibliotheca sua Hispanica pag. 19. Claruit A. Christi 1359. ediditque *Commentarium in primum Sententiarum* (credo Petri Lombardi) & *Questiones in Aristotelis de Anima* libros Venetiis partim & Florentiæ 1477. excusa, de quo vid. classe V. pag. 262. Tom. 2. Bibliothecæ Hispan. *Peregrini sive Schotti*.

*Bartholinus* Dissertat. II. de legendis libris p. 38. Adde Excellmum Syndicum von *Mastricht* dem confirmantem, & in margine hic scribentem, hanc esse communem sententiam, quam variis elogiis probare posset.

VARINUS v. *Phavorinus*.

(2767) D. *Emanuelis DE VARGAS* nomine excusus fuit Matriti in folio liber *Gabrielis DE ADARZO & SANTANDER*, Matritensis, pro iis qui expelluntur à Religione Societatis Jesu, aut ab a dimittuntur, non comprehendere eos pænas Urbani Papæ VIII. contra expulsos. Vide *Nicolai Antonii* Bibliothec. Hispanicam pag. 385. ol. a.

DE VARNA v. *Barna*.

(2768) VARUS *Tragediam à VIGILIO* onfectam pro sua recitavit: ut ex *Servio ad Virgil. Eclog. 3. p. 86. & 88.* innuit *Almeloveen* Syllab. lagiar. p. 42.

(2769) *Conon Superantius VASCO* qui asationem quatuor foliorum præmisit *Vindictis Stephani Junii Bruti contra Tyrannos*, ab Auctore du projet d'un dictionnaire Critique pag. 101. perhibe-

tur Dominus du PLESSIS-MORNAI editor nempe libri hujus, cujus Manuscriptum post mortem Auctoris, *Huberti Langueti* ille occupaverat. Plura hunc librum concernentia vide supra in *Brutus*.

VASCUS DIAZ v. *de Frexenal*.

(2770) *Franciscus VATABLUS* ex *Rudolpho GUALTERO* quomodo sit factus, refert *Gerhardus Meier* Bibliothec. Theol. contractæ l. 1. c. 1. §. 12. p. 13. & totidem verbis iterum l. 2. c. 2. §. 4. p. 193. quæ ita sonant: *Novas plane totius Scriptura translationes dederunt, &c. & Rudolphus Galtherus: quam plurimiper errorem Vatabli, Professoris Hebraica lingua Parisensis esse putarunt, eo quod Henricus Stephanus eam Parisiis edidisset hac inscriptione: Cum versione & notis Vatabli. Decepit inscriptio ipsos Hispanos, quibus ea versio adeo placuit, ut Salmantica typis recusa fuerit, quam tamen, si scivissent Reformatorem esse, adorcum potius damnassent.*

De versione Leonis *Jude* hoc interpretatur *Spanhemius* in Epistola sua super *Histor. Criticam Richardis Simonii*, pag. 622. alias 210. 211. editionis prioris qui eam à Parisinis Theologis condemnatam asseruerat. Corripit hic *Meierum Deckherrus* de *Scriptis Adespotis* pag. 55. & 56. magis hoc ad Versionem *Leonis Jude* pertinere, persuadens sicuti & gloriam hanc *Tigurinae* Versioni vindicat *Hottingerus* *Bibl.* pag. 166. 167. an & universa Biblia à *Gualthero* versa dubitare quis posset propter illa, quæ affert *Frisius* *Bibliothec. Gesner.* pag. 734. ubi solius *Pentateuchi* versionis Germanicæ mentio fit. Vide & *Olear.* *Abaci Patrolog.* pag. 167. *Notas etiam Vatablo* abjudicatas refert *Teiffier* Tom. I. des *Eloges des hommes savans* pag. 3. & 4. imo nihil omnino a *Vatablo* scriptum asseverat *Colomesius* *Gall. Orient.* pag. 8. *Notis ejusaliqua inserta esse quæ sunt CALVINI*, vult *Richard Simon* *Histoire Critique du Vieux Testament.* lib. III. cap. XV. pag. 442. 443. quod & ex eo notat *Spanheim* dans sa lettre p. m. 607. alias p. 155. Cæterum & Versionem memoratam & *Notas* integras soli *ROBERTO STEPHANO* asseri in *Boot.* indice Auctorum v. *Stephan.* & *Tigurin.* Itemque à *Ravio* in *notis ad Gesner.* *MStis*, & ad *Calcem præfationis Willetti* in *Hexapta I. Samuelis* memorat *Symbola Normanniana.* De ipsa versione vide *Citatos supra* in *Anonymis ad Biblia Tigurina & Kortholt.* cap. XXV. §. 24. 25. Rem omnem breviter completitur *Huetius* de *Clariss. Interpretibus* num. 17. pag. 186. seqq. *Vatabli* notas *Roberto Stephano* aperte tribuens. v. excerpt. (c) in *Anonym.* num. 1694. Addit *Margo Diecmannianus*, quæ sub lit. (a) exhibemus. Et *Mastrichtianus* *Rudolpho Gualthero* hæc subjungit: non solo sed *Leone Jebuda*, *Theod. Bibliandro*, *Petro Cholino* & *And. Gualthero.* Hi enim sunt auctores versionis, quæ dicitur *Leonis Jebuda*, quod & ipse *Meierus* expressit, & in fine addit: *Res se aliter habet.* Totam historiam recensuit accuratissime & longissime *Clariss. Arn. Bootius*, in indice auctorum observationibus sacris præmisso in voce *Stephanus, & Tigurinus.* Addit *Symbola Mastrichtiana* ultima *Calov.*

Prolog. General. Biblioth. Illustrat. §. 14. pag. 4. princ. Ubi ad Chronologiam quædam ipsi suspecta notat, *Caloviumque* fortasse aut typos minus accuratos fuisse. Addit item præfat. quam credit Jurieanam præmissam secundæ Edit. Critices Simonis V. T. Roterod. Junge & repete hic omnino Anonym. num. 1694. cum excerptis, ea propter hic ommissis.

(a) Margo Diecmannianus.

*Cum ista versio Bibliorum Latina Tiguri primum Ao. 1644. impressa, Leonem Judæ, Theod. Bibliandrum, Petrum Cholinum, & Rod. Gualtherum auctores habeat, ut ex Henr. Bullingeri in eam præfatione constat, hinc sane non Gualtheri modo, sed & reliquorum labor Vatablo suppositus est. Qua de re v. omnino Riveti Isag. ad Script. S. C. 12. Tom. II. Oper. p. 916. 917. Hackspan. Prolegom. Notar. Philolog. in Scr. P. I. pag. 11. Kortholt de var. edit. Scriptura C. 15. pag. 262. ff. Gretser. Tom. 2. de novis Translationibus, qui insertus est ejus Bellarmino defenso Tom. I. p. 940. Imo ne adjectas quidem Notas Vatabli, sed Stephani, qui eas collegerit, esse contendit Arnold Bootius in Indice Auctorum, præfixo Animadv. Sacris Lond. 1644. 4to editis, v. Stephanus & Tigurina, ubi Vatablo tributas notas ipsius solius Rab. Stephani opus esse in solidum ait.*

(2771) *Constantino VATELMO*, sub quo nomine edita est *Comædia Italica* inscripta: *la Rosaura*, overo *l'Innamorata scaltra* in Napoli presso Antonio Bulifon 1677. in 12. quod sit *Antonio MUSCETTOLA* docet *Toppius* in Biblioth. Neapolitana pag. 364. col. a. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez p. 610. *Villani* nella *Visiera Alzata Hecatoftes* num. XIII.

(2772) *VATICANUS*: *Lælio SOCIN.* *Baillet* liste des Auteurs deguif. p. 610. forte intelligit hic *Dialogos inter Calvinum & Vaticanum*, qui editi an. 1554. & *CASTALIONI* vulgo adscripti: à *Cloppenburgio* tamen *Lælio Socino* vindicantur apud *Sandium* Biblioth. Antitrinitariorum p. 20 his verbis: Scriptum id vulgo *Castalioni* tribuitur prout etiam in præfatione hujus posterioris editionis fit; *Cloppenburgius* tamen asserit *Lælium Socinum* esse auctorem, in *Compendioli Socinianismi* confutati præfatione, in qua de origine & progressu *Socinianismi* (ut vocatur,) agit: ubi postquam de *Serveti* nece egit, hæc subjungit; Quod adeo *Lælium Socinum* male habuit ut ab ipso prodierit, (post editam anno 1554, à *Castellione* farraginem illam, quæ præ se fert *Martini Bellii* præfationem de Hæreticis an sint persequendi,) eodem anno excusum, & *Libro Calvinii* (post *Serveti* mortem de *Servetano* negotio edito) oppositum, acerbissimum scriptum, forma *Dialogi inter Vaticanum & Calvinum*: quod (in *Hollandia* Latine recusum, nec non vernacule editum, anno 1612.) vulgo tribuitur *Castellioni*. *Hornbeeckius* etiam *Lælium Socinum* auctorem hujus opusculi esse arbitratur: in summa Controv.

VAUDIUS v. *Bonglarus*,

(2773) *Mr. de VAUMORIERE* Orationes edidit, cum arte illas componendi, quam *EX ANTIQUA* quadam *RHETORICA* exscriptam judicat *Clariss. Weisus* gelehrten *Nedner* pag. 47. his verbis. *Der Französische Vaumoriere* hat in seinen Harangues sur toutes sortes de sujets avec l'art de les composer die anno 1688. zu Paris heraus kommen ist / nichts mehr gethan als daß er eine alte Rhetoricam ausgeschriben hat / dergleichen mancher bey sich unter dem Tische liegen läffet. Hæc *Symbola Schröteringiana*.

(2774) *VAUX*. Ces deux livres, savoir, *les Pensées du solitaire*, & *les Jeux de l'inconnu*, qui portent le nom du Sieur de *VAUX*, se disent être du Conte de *CRAMAIL*, & que de *Vaux* en a eu seulement le soin de l'impression. *Sorell*. *Bibl. Franc.* chap. 6. p. 189.

Adde *Bailleti* liste des Auteurs deguifez p. 610. & *Anonym.* c. XIV. Sect. ult. n. 2565. β

UBALDUS v. *Sinibaldus*,

(2775) *Francisco UBEDÆ Toletano* typi adjudicant librum *la Picara Justina* nuncupatum, cujus Auctor apud suos fertur esse *Andreas PEREZ Legionensis*, *Dominicanus Ordinis sui Generalis*, scriptusque ab eo cum adhuc per ætatem liceret sic insanire. Verba sunt *Nicolai Antonii* *Bibl. Hispan.* p. 64. col. b.

UBERTUS v. *de Bonacurso*.

(2776) *UBERVETANI* sub nomine *Valentini SMALCII* editus ut sit 1603. commentarius in 1 *Epist. S. Johannis* scriptus per *Fauftum Socinum* docet *Sandius* *Biblioth. Antitrinitarior.* p. 73.

(2777) *Rainero UBINETI*: de eo ita commentatur *Villani* nella *Visiera Alzata Pentecoste* num. XXXVIII. p. 128.

*Aplicationi Astrologiche sopra l' Anno M. DC. XLVII. di RAINERO UBINETI.* In *Bologna* per il *Ferroni* 4.

IL nome è hipobolimeo, e sotto di esso, scelato un Frate Conventuale Bolognese di cui non mi souviene il nome.

(2778) *UDALRICI Episcopi Augustani* *Epistola ad Nicolaum Papam, adversus cælibatum Sacerdotum*, magis redolet *Udalricum HUTTENUM* novum *Evangelicum*, quam *S. Udalricum, Augustanum Episcopum Pisan.* *Continens* cap. XIV. ap. *Hottinger.* *Script. Supposit.* 47. frustra utque in hujuscemodi scriptis amoliendis solent *οι παππομανεις*. Hucusque *Symbola Normanniana*.

UDALRICUS v. *WEGWEISER*.

(2779.) *UDENIO DE NULLY* *Utopensi* excipiente prodiit *Altercatio Harpago & Hursibii* in *hortis Gorgia Interamn.* *Autolian.* habitat qu

quæ annis aliquot post Iterum edita sub titulo *Disceptationis inter Anastasium ac Cyriacum de rebus ad Remp. Christianam pertinentibus* Autore Alberto SERVIO ANDILIANO. Veri autem nominis auctor perhibetur *Servatius BELLARIUS* Audinus, quem alii credunt *Maitre SERVAIS de BEL-AIR*, alii *Servazio BELLARI* Mantuanum: vide les Satyres Personnelles Tom. I. p. 290.

(2780) UDENO NISIELII est *Benedetto FIORENTI* v. *Rhod.* n. 47.

XLVII. Scav. 22.

UDENO NISIELII. *Benedetto FIORENTI* Fiorentino.

Extant sub hoc nomine libri Italice scripti sequentes: *Proginnasmi Poetici con aggiunta di varie rime à Fiorenza* 1620. Tomis IV. in 4.

*Esercitiu Morali.* ibid. 1633. in 4.

*Observazioni di Creanza.* ibid. 1633. in 12.

(i.e. *Progymnasmata Poetica cum additamento Rythmorum variorum, Florentia. Exercitia Moralia. Observationes de Civitate morum.*)

quod ultimum scriptum diversum est ab alio Italico Anonymo *Paulo V. Pontifici* (Falso uti docebimus) adscripto, *delle belle Creanze delle donne*, de quo vide in Anonymis nostris Italis.

Nunc addo *Rimario* vel *Syllabario Venet.* 1641. quod habemus hic in Cathedrali Bibliotheca. Vide & *Cinelli Bibliotheca Volante Scania VI.* p. 74. Cui Udено Nisieli est *Benedetto Fioretti da Vernio*, fondatore dell' *Academia degli Apatisti*: nec dissentit *Raphael Badius* in transmissa Symbola. Alia scripta ab eodem *Fioretti* sub *Udeni* larva edita recenset superiora confirmans *Villani* nella *Visiera Alzata*, *Hecatoestes* n. XXI. 38. 39. Addatur *Biblioth. Aprosiana* p. 87. notro *sovrano Apatista* eam vocans, & p. 101. sole *aminosissimo* degli *accademici* degl' *Apatisti* p. 456. Il *gran Criticone*, &c.

(2781) UDENIUS, UTES; *George Wolfgang WEDELIUS.* *Baillet liste des Auteurs deguizez* pag. 610. vide in *Anonymis* Cap. IV. um. 1002.

UDO v. *Ado.*

(2782) *Heraclii VECHII* nomine translit ex Hispanico, atque edidit *Franciscus RAYALDUS*, Italus Jesuita, *Memoriale eorum, quæ restare debet Christianus in extrema infirmitate, seu in tempore mortis proximo*, compositum à *Stephano Palerio*, Jesuita, Romæ 1632. in 4to. *Alegambe* pag. 131.

Et *Sorvello* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* 246.

VEGETIO v. *Agrippino.*

*Turrianus VEKITI* v. *supra.*

(2783) *Antonii VELASQUEZ* nomine pernato edidit *Antonius VASQUEZ* Lusitanus, Spanice: *La Conjuration del Conde Juan Luis Fiesco Augustino Mascardo*, Madriti 1640. in 4to. vide *Nicolai Antonii Bibliothecam Hispanicam* p. 129.

(2784) *Didacus VELASQUEZ.* Quæ sub hoc titulo excusa est *Antvverpiæ* 1575. in 12mo *Defensio statuti Toletani, quod ex Hebræis, Maurisque descendentes arcet a Beneficio, & quibuscumq; aliis muneribus istius Ecclesiæ*, a *Nicolao Antonio* *Biblioth. Hispan.* p. 244. col. b. adscribitur *Didaco de SIMANCAS* *Cordubensi*, *Juris Professori* in *Academia Salmantina.*

(2785) *Hieronimi VELAZQUEZ* nomine, *Ludovicus GUERRERO*, Jesuita Hispanus vulgavit *Hispanicè Informationem Theologicam & Juridicam, directam ad Illustrissimum Dominum D. Franciscum de Contreras*, ut jubeat toto regno tolli *publica malarum Mulierum prostibula.* Fuit hoc scriptum tam efficax, ut publico fuerint decreto proscriptæ. Verba sunt *Alegambes* p. 312.

Quæ reperunt & *Sorvellus* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* pag. 565. col. a. & *Nicolaus Antonius* *Bibliothec. Hispan.* P. II. 34. col. b.

(2786) *Johannes VELDKIRCH*, cujus extat *Confutatio inepti & Impii libelli F. Augustini Alfeldensis* quod sit *Johannes DOLTSCHIUS* vel *TOLTZ* à patria ita se nominans, innuit *Illust. Seckendorf.* *Supplem. ad Indicem I. Histor. Lutheranismi* num. XXI. Scripti breve adumbrationem simul addens his verbis: *Doltschius Johannes.* Extat ejus tractatus pro *Luthero* anno, 1520. *Augustino Alfeldensi*, *Franciscano Lipsiensi* oppositus & *Wittenbergæ* excusus, duorum, quaternionum, in quo se nominat *Johannem Veldkirch*, a patria nempe, omisso cognomine, ut moris fere tunc erat. Titulus est, *Confutatio, inepti & impii libelli Fr. Ang. Alfeldensis &c.* Stylus, latinus minime vulgaris est exornatus etiam, Græcis sententiis, multisque humanioris literaturæ flosculis, nec salibus carens. *Lutherum*, virum optimum & doctiss. feliciter scribit occurrere, quam ut vel *Eccis*, vel *Emseris*, vel *Ochsefardis*, vel *Alfeldensi* respondere debeat. Disputat autem de primatu *Papæ* quem *Lutherum*, tunc cum distinctione agnoscebat, jure scilicet, Ecclesiastico & legitimos intra terminos, ineptissime vero defendi ab *Alfeldensi* dicit *Doltschius* impari plane & non magis sacrarum literarum perito, quam *Marsyas* fuerit *Musicæ*. Plura referri, quamvis elegantia libelli mereretur hic non possunt. De *Alfeldensi* scripto dictum est I. LXX. Add. II. a & seqq. Superest etiam *Concio Joh. Doltschii* (in titulo legitur *Toltz*) frequenti tunc *literarum* ejusmodi *permutatione* ad *Evangel. in festo Ascens. Mariæ* explicari solitum, *Luc. X. 38. seqq.* in qua de *Virtute verbi divini & fidei*, sive uno necessario haud male differit. *Exemplo tamen Christi*, qui, *Martham*, labores suos jactantem, non rejecerit sed correxerit, monet etiam illo tempore, eos, qui opera sua jactent, die *Gleißner und Werck-Heiligen* præsertim si non pertinaces sed, infirmi sint, placide tractandos, non vero ut, *Papistas & Anti-Christianos* convitiis proscindendos esse, quod fieri queritur ab hominibus, præcipitis & turbidi ingenii. Hæc *concio*, quæ, *Lutherum*, aliosque severiores *Papismi* censores pungere videbatur, *Lipsiæ* anno 1525. excu-

sa est. Doltschius scilicet inter Erasmi & simi-  
lium discipulos erat, qui Lutheri primos cona-  
tus non improbabant, sed progressui reformati-  
onis severiori adversabantur. Vid. quæ I. CXXX.,  
Add. I. d. de Doltshii sententia in articulo de  
Missa annotavimus.

(2787) VELLAY, *Francois de: Jean* SIR-  
MOND. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 610.

(2788) *Georgius* VELLEJUS, quod sit *Ge-*  
*orgius* REVEAU indicant *Colomesius* dans ses *Me-*  
*langes Historiques* pag. 51. & *Bailletus* in *Indiculo*  
*des Auteurs degvisez* pag. 610. neuter tamen ad-  
dit, quid sub hac larva in publicam lucem pro-  
dierit.

(2789) *Francesco* VELLI, est *Francesco Ma-*  
*ria* MAGGI, ut docet la *Visiera Alzata* Hecatostes  
num. XLVI. p. 54. 55.

VENANTIUS v. *Fortunatus.*

VENERICUS, v. *Vercellensis.*

(2789. a) *Christianorum Reipublicæ* VE-  
NETÆ CIVIUM & amicorum ad *Antichristia-*  
*nam Cardinalis Baronii Paranesin responsio* prodiit in  
8. 1607. Hanc cogor ut adscribam Clarissimo  
Genevensi Juris Consulto *Jacobo* LECTIO. Non  
enim potest esse *Catholici Romani* aut *Veneti*.  
Ita enim in *Pontificem*, *Cardinales* totumque  
*Clerum* insurgit. Monstrat quoque auctor quod  
sit *prophanæ & Ecclesiasticæ eruditionis* peritissi-  
mus. Contuli quoque eum cum ejusdem *Lectii*  
*lectissimis duobus libris præscriptionum Theo-*  
*logicarum adversus Codicis Fabriani τὰ πρῶτα κα-*  
*κόδορα*, inveni consonum *Stylum*, meminitque  
anathematis *Pauli V. Papæ* in *Venetos* lib. I. pag.  
16. Concinit tempus, nempe annus 1607. quo  
uterque tractatus est editus. Quæ omnia me  
non vanum conjectorem fuisse arguunt. *Symbola*  
*est Mastrichtiana.*

(2790) VENETUS THEOLOGUS con-  
tra *Pium V. Pontificem* est *Paulus* SERVITA vel *Pe-*  
*lias*, de quo multa alibi in anonymis, vide *Lud-*  
*ovici Jac. à S. Carolo* *Biblioth. Pontif. Prolego-*  
*mena* II. pag. 260.

VENTIDIO v. *Gangapano.*

VENTURA v. *de Valentiis.*

(2791) VERA *Luis de: Gaspar* GERZERAN  
DE PINOS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p.  
610. In *Nicolai Antonii* *Bibliotheca Hispanica* P.  
II. pag. 56. col. a. citatur sub *Ludovici de Veran* nomine  
*Commentar. super libros Regum*: at de *Gaspare Ger-*  
*zeran de Pinos* altum silentium.

VERANIUS Modestus v. *Pacimon-*  
*tanus.*

VERANTE v. *Palmerio.*

(2792) *Labronem* VERASIIUM SARCMA-  
SIO imputant, temperandæ aut delendæ potius  
Judiciorum Libertati aut simavis, mitigandæ  
quorundam acerbitati comparatum. Verba  
sunt *Personati Galeotti Galeacii Karelsbergii* in con-  
tinuatione *judiciorum à Sarcmasio captorum*  
sub finem: Ut adeo hic *Personata nomina* in uno  
illo *Conradi Samuelis SCHURZFLEISCHII*,  
quem sub *Galeotto & Sarcmasio* latere supra do-  
cuimus, resideant. At hoc *Deckberro* de *Scriptis*  
*Adespotis* p. 258. dubium videtur.

(2793) VERATI nomine duo scripta con-  
tra *Jasonem Denores* *Cyprium* edidisse *Joh. Ba-*  
*pistam* GVARINI *Poetam Italum*, *Comoedia*,  
cui titulus *Pastor fidus*, notissimum, ex *Anton.*  
*Riccoboni* lib. IV. de *Gymnas. Paravino* docet *König*  
*Biblioth. Vet. & Nov.* pag. 243. Idem ex *Thuan.* l.  
99. *Histor.* tom. V. pag. 102. (216.) confirmat  
*Deckherrus* in epistola ad me data 6. Febr. 1677.  
& ex *Magini* *Eponymolog. Critico* pag. 270. edi-  
tion. novæ: & anonymus *Bailletus* *Jugemens des*  
*Scavans* Tom. IV. part. 4. p. 127. 1281. 1384.

VERAX v. *Theodorus.*

VERCELLENSIS v. *Eusebius.*

(2794) VENERICUS VERCELLENSIS,  
Ejus extat tractatus *de unitate Ecclesiæ conservanda, &*  
*de Schismate inter Henricum IV & Gregorium VII.* *Ba-*  
*sil.* 1557. *Argent.* 1609. & 1618. Citatus sub hoc  
quoque nomine à *Thoma* Hyde in *Catalogo Biblio-*  
*Bodlej.* post N. pag. 226. col. a. qui tamen addit  
ibidem, esse qui putent hunc foetum esse *WAL-*  
*THRAMI* *Naumburgensis.*

(2795) *Renati* VERDÆI nomine citatur  
in *Bibliotheca Hydei* *Bodlejana* post N. pag. 227.  
col. a. *Statera, qua ponderatur Mantissa* *Laur.* *Fore-*  
*ri* Sectio I. *quam emisit contra* librum cui titulus *My-*  
*steria Patrum Jesuitarum* *Lugd.* 1637. 8vo sed ve-  
rumne hoc an fictum nomen Auctoris sit ibidem  
non addit *Hyde*: At vero *Colomesii* *Melanges histo-*  
*riques* notant, sub *Renato* VERDÆO latere *An-*  
*dream* RIVETUM pag. 53. Idem observat quo-  
que *Bailletus* *Indiculo des Auteurs degvisez* p. 611  
dubius tamen, *Verdeum* an VERDAJUM potius  
scribat. Videtur autem hoc esse Larva veri Au-  
ctoris *Anagrammatica*. Expediit nos *Symbola* *Ra-*  
*pheliana* sic habens ex *ἀντιψία: Mysteria Patrum Je-*  
*suitarum*, ex eorum scriptis fideliter expressa, &  
pro iisdem *Statera* adversus *Montissam* *Jesuita*  
*Forerii*, antea edita sub nomine *Renati Verdæi*, in  
quo continetur *Anagrammatismus* *Authoris. Ita*  
titulus habet libelli cujusdam in operibus *Andrea*  
*Riveti*, in fol. Nempe Tomo III. a. pag. 1228. us-  
que ad 1264. *Mysteria*, & inde usque ad 1281. *Sta-*  
*tera.*

VERIDICUS v. *Constant.*

VERIDICUS v. *Diſtūinus.*

(2796) *Didymi* VERIDICI *Against the Lor-*

of Leiceſter. tit. Leiceſter Commonvealth. eſt Roberti PARSONII. *Sutcliff Bleſſings* 223. 231. 242. Dedic. repl. 5. Hæc *Symbola Normanniæ*. At *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez, ſub Didymi Perſona latere Thomam STAPLETONUM cenſet, pag. 611. didymumque hunc Veridicum eundem cum DICTIUNO aut DICTUINO habet pag. 548. de quo nos *ſupra* egimus. *Pſeudon.* n. 817. Et conjectura quidem etiam Clariffimi Normanni eſt, Dictionum iſtum non tam in *Stapletoni* quam *Parſonii* perſona latere. Aliud plane ſcriptum citat Thomas Hyde in Catalogo Bibliothec. Bodlej. poſt N. pag. 227. col. b. ſub nomine *Didymi Veridici Neuſildani*, cum Inſcriptione, *Apologie pro Philippo II.* Hiſpaniæ Rege contra accuſationes Eliſabethæ Angliæ. edit. Conſtant. 8. Non addens, hoc Didymi Veridici nomen fictitium eſſe.

VERIDICUS v. *Gratianus.*

VERIMONTANUS Fidelis v. *Annoſus.*

(2796. a.) VERIDICUS à JUSTINIANO quod ſit Dnus à ROSENFELD, qui & per Metatheſin RELFENDSO nobis eſt memoratus, indicat inclytus Dn. *Leibnizius* in literis allegatis (c) ad CCXXIII. nunc 972. β. Anonymorum. Prodiit autem per Veridicum de *Justiniano Ratio Corporis Juris Reconcinuandi* ſubrogata æternitatis ope, ſereno aſtræ Sacerdotum inſuitu. *Juſti amore ad Obruſam exacta.* A. O. R. 1669. 12. num. XXX. diſtincta, paginis non numeratis.

VERINUS v. *Simplicius.*

(2797) VERIPHANTOR. Sub monſtroſo hoc nomine proſtant libelli duo: *Jungferlicher Zeitvertreiber* 1678. 12mo (2) die buhlende *Jungfrau* 1678. 12mo quorum Auctor eſt *Johannes GORGAS* Tranſylvanus patria ex qua profugus dum paſſim terrarum vagatur etiam in oras non procul à Lipſia diſſitas delatus eſt. Cauſam fugæ fuiſſe ajunt quod ancillæ patris vitium obtulerit. Hæc ex *Thomasii Præfationibus* A. 1681. edit. pag. 451. 452. memorat *Symbola Diecmanniæ*. Eundem & alio ficto nomine *Polandinum* vocatum ſupra notavimus, quæ vide. 2185.

(2798) Latino VERITA, cujus extat *Il Politico Soldato Monferrino*, eſt *Vittorio SIRI*; docente la *Viſera Alzata* Hecatoteſtum. LXIX. pag. 68. 69. verbis ob prolixitatem omiſſis at ratiſſimo dignis.

(2799) VERITÉ, l'Abbé: Jean le NOIR. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 611.

(2800) *Jacobus* de VERNANT. Prodicunt ſub hoc nomine libri nonnulli *Gallici*, in iis: *La deſenſe de l'autorité de N. S. P. le Pape, de Noſſeigneurs les Cardinaux, les Archièſques & Evesques & del'employ des religieux Mendians, contre les erreurs de ce temps, à Melſ.* 1658. 4. Sed iſtud nomen ſuppoſititium eſſe, docet oppoſita huic

libro *Gallice & Latine Cenſura Facult. Theol. Pariſ.* confirmata ex *Scripturis ſacris, Concilio- rum geſtis & Canonibus Summorum Pontificum decretis, Sanctorum Patrum auctoritatibus, veterum Theologorum Sententiis, ac probatorum Historicorum monumentis, Pariſ. A. 1665. 4.* ubi ſtatim pag. 2. hic *Jac. de Vernant* larvatus & Perſonatus homo (deguiſé ſous le masque & ſous le faux nom de *Jacques de Vernant*) appellatur. Qui perſonam homini exuerit, nondum inveni. Hucusque *Symbola Diecmanniæ*, Ulterius inquireat, cui lubet ac vacat hiſce auxilijs inſtructus. Nos prætermittere hæc initia nolimus a tam honorata manu ſuppeditata, ut facultas inquirendi alterius ſuppeditaretur.

Da VERNIO v. *Fioretti.*

(2801) *Franciſcus* VERONA, cujus extat *Apologeticus pro Patribus & Scholaſticis Societatis Jeſu, Deckherro* de *Scriptis Adeſpotis* p. 92. detegitur *Robertus BELLARMINUS* S. R. E. Cardinalis Eminentiffimus, ejus Societatis non ignobile membrum. *Alegambe* tamen & *Sorvellus* in Bibliothecis ſuis Scriptor. Societatis Jeſu ubi de *Bellarmini* ſcriptis agunt, de Perſonato hoc Apologetico tacent. Et falſam de *Bellarmino* hanc ſententiam judicat *Bailletus* in *Indiculo des Auteurs deguiſ.* pag. 611. *Joannem* BOUCHE-RIUM, dubium tamen & hunc, ſubſtituens. Expediſſe nos, ni fallor, Ampliffimus *Diecmannus* hac annotatione: Sub nomine *Francois de Veron* Conſtantin prodiit *Apologie pour Jean Chafſel*, Pariſien, executé a la mort &c. Vide integrum executandi libri titulum ap. *Bayle* *Dict. Hiſt. & Crit. T. I.* pag. 642. ubi & recte ad *Guil. Barclaji* lib. 5. contra *Monarchom.* pag. 590. & 795. ed. Hannov. 1617. provocat, qui ſub *Franciſci Veronenſis* Conſtantini larva *Joh. Bucerium* latere ſcribit, qui Pariſinus Doctor Sorbon. & Pariſiis ad S. Bened. Paſtor fuit, de quo pluribus ib. *Bayle* agit.

VERONENSIS v. *Zeno.*

VERTONIUS v. *Lainerius.*

(2802) VERTUMNIUS Academicus, qui Prælectionibus *Jo. Baptiſta Cortefi* Medicis adje- cit *Poëma in laudem Medicinæ, & contra malos Medicos*, detegitur eſſe *Melchior INCHOFER*, Jeſuita Viennenſis, *Alegambe* p. 341.

Eadem repetit *Sorvellus* *Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu* pag. 608. col. b. addens prælo parata ab eo eſſe Opera ſequentia, inſcripta:

(I.) *Examen Thematum cœleſtium variorum, Aſtronomorum Veterum & Recentiorum* uſque ad *Tychonem*; & facillima ratio ſupputandarum Eccliſpium.

(II.) *Theorica Planetarum.* Quæ itidem ſub *Academici Vertumnii* nomine citantur *Ricciolo* *Chron. Aſtron.* indicante *Symbola Normanniæ*.

VERUS v. *Amandus.*

gggg 3

(2803)

(2803) Lucius VERUS, qui de Mutuo scripsit adversus Claudium Salmasium quod sit Wilhelmus GOESIUS, ex elogiis, ejusdem Animadversionibus in quedam capitulis primi & secundi Specimina Salmasiana, quas eidem vindicavimus in anon. c. 3. præmissis patet. Ubi p. 98. de L. Iero dicta hujus elogiis accensentur.

Citat hic Biblioth. Hydanæ Catalog. num. 842. Margo Normannianus. Addit hæc confirmans Wittenius Diarii sui Biograph. an. 1686. d. 13. Octobris Pilatum Judicem & Notas in Scriptores rei agrarie.

(2804) Joannes Baptista VERUS est Johannes RHODIUS, docente Baillet liste des Auteurs Degvisez pag. 611.

VETER v. Comicus.

(2805) VEZELET, Glaumalis du: Guillaume DES AUTELS. Baillet liste des Auteurs Degvisez p. 611.

(2806) VEZZALMI, Grivilio: Virgile MALVEZZI. Baillet liste des Auteurs degvisez pag. 611.

(2807) Ferdinandi UGHELLI personato nomine prodiit Romæ apud Hæredes Manelli 1655. 8. Vindex Neapolitane Nobilitatis, s. Animadversio in Francisci Elii Marchesii librum de Neapolitanis familiis Neap. apud Ægidium Longum 1655. in 4to. Verum Auctoris docetur esse à Toppio Biblioth. Neapol. pag. 56. col. b. Carlo BORRELO Neapolitano, de Chierici Regulari Minori.

(2808.) Carolum VIANELLUM falso creditum Auctorem Consolationis Ciceronis super Tullie filie obitu hodie communi Eruditorum judicio. Carolo SIGONIO Auctori restitutæ vide supra in Cicerone.

VICENTINUS v. Liberius.

(2809) VICTOR, Ambrosius, André MARTIN. Baillet liste des Auteurs degvisez pag. 612.

(2810) VICTOR ANTIOCHENUS. Qui sub ejus nomine vulgo censetur Commentarius in Evangelium S. Marci ORIGENI etiam & CYRILLO ALEXANDRINO tribuitur, ut notat Richard Simon Histoire Critique des Principaux Commentateurs du N. T. cap. XXX. p. 427. ipse tamen Collectionem hanc esse potius suspicatur ex horum & Chrysoctomi Commentariis aliisque Scriptis factam pag. 428. quod & ex eo notant Monatl. Unterred. 1693. p. 319.

VICTOR v. Aurelius.

VICTOR CARTENENSIS v. Ambrosius, Basilius.

(2811) Hugoni de S. VICTORE suppositus est Tractatus de clastro anime, Hugonis de FOLIETO; cujus nomine & seorsim editus habetur, & sæpe allegatur à Joanne Nider in opere de Reformat. Religios. verba sunt Th. Raynaudi de mal. & bon. lib. p. 142. Idem confirmat Bellarm. ad A. C. 1130. p. m. 228. & alii.

Confirmat hoc Olear. Abaci Patrologici pag. 221. & Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 457. qui &

(II) De Nuptiis Carnalibus & Spiritualibus lib. II. eidem HUGONI DE FOLIETO Monacho Corbejensi restituit, cui &

(III) Libros duos priores Bestiarum, sive de proprietatibus Animalium & aliarum rerum asserit.

(IV.) Annotationes literales & Questiones in Epistolas S. Pauli Hugoni abjudicatas, SCHOLASTICO cuidam Scriptori attribuit Oudinus apud Cave loc. cit.

(V) Excerptionum Priorum libri Decem (ex XXIV.) in aliis Manuscriptis RICHARDO VICTORINO, in aliis HUGONI, nostro adscripti, neutrum Auctorem habere videntur Caveo loc. cit.

(VI) Ex quatuor libris de anima Primus & Tertius inter BERNHARDI, Secundus inter AUGUSTINI OPERA habentur. Verba sunt ejusdem Cavei p. 457.

(VII) Miscellaneorum Priorum liber Unicus, posteriorum libri Quinque à nonnullis censentur non tam HUGONI, quam ex Discipulis ejus cuidam adscribendi: notante eodem loc. cit.

(VIII) De Ceremoniis, Sacramentis & officiis Ecclesiasticis libri tres &

(IX) De Canone Mystici Libamini, ejusque Ordinibus libellus Hugoni nostro suppositi videntur Caveo loc. cit. referendi ad ROBERTUM PAULULUM Presbyterum Ambianensem, qui claruit circa annum 1670.

Reliqua ejus Scripta vide apud Freherum, Theat. Viror. Eruditione clarorum p. 74. qui & simul annotat in Editione Operum Hugonis Veneta sedulo genuina a dubiis & suppositis discerni.

Quis autem & ex qua Regione oriundus fuerit Hugo, diversæ sunt Eruditorum Opiniones. Clericum ordinis Regularis volunt Henricus Gandavensis & Miræus, qui Saxonem fuisse addit pag. 166. Abbatem autem S. Victoris & patria Iprensensem Caveus loc. cit. Comitem autem Blanckenburgensem fuisse evicit Meibomius, peculiari Dissertatione ut notant Monatliche Unterredungen 1695. p. 275.

(2811 a) VICTOREM, Papam accense superioribus quibus suppositæ Epistolæ a Peccatore MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro.

(2812.) RICHARDO à S. VICTORE adscripti Excerptionum libri an genuini ejus foetus sint

int dubitat *Gerhardus* Patrolog. pag. 571. & cum *Freberus* in *Theatro Virorum* Erudit. Claror. pag. 74. col. a. Abjudicat autem eos *Richardo Bellarmino* apud *Miraem* Biblioth. Ecclesiast. p. 167. SCRIPTORI cuidam ætate illi POSTERIORI assignans. Quod & facit Clarissimus *Cave* Histor. Literar. Scriptorum Ecclesiast. pag. 457. eosdem falso quoque HUGONI DE S. VICTORE tributos notans. v. *Richardus*.

(2813) VICTORINI *Carmen* HILARIO ARELATENSI vindicat hisce verbis *Casp. Barthius* adversar. lib. 3. c. 23. *Inter Christianorum Poetarum opera pervenit ad nos carmen sic satis bonum, nisi quod syllabarum interdum est negligentia, de Macabæis fratribus, mendis navisq; fere innumeris conspuratum & obrutum, cui operam aliquando feremus hoc æcto exordio. Auctor non est alius Hilario Arelatensi, cujus nomen in vetustissimis membranis invenit auctor Bibliothecæ Floriacensis, de Victorino enim pugæ sunt. Ipsum Carmen v. l. 28. c. 3. illius alia vide aliis locis l. 31. c. 12.*

Idem autem VICTORINO PICTAVIENSI aut NICTARIO asserit *Rivinus* apud *Olear.* Abac. Patrolog. p. 464. & 465. & apud *Fabric.* in Append. ad Biblioth. Latin. pag. 37. VICTORINO AFRO tamen restituit *Du Pin* Nouvelle Bibliothecæ des Auteurs Ecclesiastiques Tom. II. sub cujus nomine illud citatur pag. 101. & in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1693. quem utrumque locum supra in *Hilario* sub lit. B. C. excerptimus.

II. *Victorini de Jesu Christo Deo & homine* Carmen, quod PICTAVIENSI vulgo inscribitur AFRO tribuere mavult *Fabricius* Biblioth. Latin. Append. p. 43.

### VICTORIUS v. à Campis.

(2814) VICTORIUS Rusticus edidit *Nicolaum Ludovisum, Venusii Principem, Isabella Vesualde sponsæ Epistolam, qua respondetur alteri quam sub nomine Principis Ludovisii ad dictam Isabellam diderat Virginius Cæsarinus, Romæ apud Alexandrum Zannettum 1622. in 4. Quia tamen sub Victorii Rustici nomine circumferebatur, quod ejusdem cum Nicolao Villanio significatus videbatur esse, omnes argumentabantur Epistolam esse Villani, & à Cæsario consultus Scioppius de Autore, respondit, recognosco stylum Villanicum, nec falsus fuit: verba sunt Leonis Allatii in Apibus urbanis p. 204.*

(2815) VIDAL ou VITALIS, FRUCTOS ou FRUCTUOSUS: *Jean FERRER.* Baillet liste des Aut. deguis. p. 612.

(2816) VETERIS VIGELLI nomine quomodo editum sit *Guelverbyti* 1662. *Speculum Scriptorum NIGELLI WIREKERI*, explicat, & simul sub *Vigelli* nomine citari à *Thoma Hyde* in *Catal. Bibliothecæ Bodlejanæ* nulla addita *Wirekeri* mentione miratur *Thomasius* Dissert. de *Nigello Wirekero* §. 12. 29. seqq.

(2817) *Christiani* VIGILIS Dissertatio contra *Polygamium* edita *Germanopoli* Anno

1674. Auctorem habet Superintendentem *Lutheranum*: ut innuit la *Bibliothèque Universelle & Historique* de l'année 1686. p. 488. Is est Plurimum Reverendus Dominus *Fridericus GESENIUS*, ut testatur *Pufendorffius* in Epistola ad *D. Scherzerum* pag. 2. quod & ex *Kulpisii* Collegio Grotiano, Exercitat. V. §. 6. lit. p. in not. confirmat *Symbola Dorniana*, & suo etiam calculo roborat *Symbola Diecmanniana*. Et denique ipsius confessio & libelli donatio mihi certissimum fecit.

(2818) VIGIL FABIVS: *Fabianus VETULÆ.* Baillet liste des Aut. deguis. p. 612.

(2819) VIGILIO Martyri & Tridentino Episcopo suppositos esse libros contra *Eutychem*, jam ante notaverat *Cocus* pag. 401. ex *Bellarmino*, ad A. C. 495. aliisque, verum auctorem GELASIVM Romanum esse vult *Hubertinus* apud *Rivet.* Crit. sacr. l. 4. c. 26. pag. 474. VIGILIUM vero alium Africanum mavult hic substituere *Theoph. Raynaudus* de mal. & bon. libris pag. 157. 158. cui adde *Rivetum* l. 4. c. 28. p. m. 490. De hocce *Vigilio* sic scribit *Jo. Daleus* demonstr. fidei ex scriptur. part. I. c. 2. pag. 40. *Extat vetus Dialogus, Vigilius quidem nomine publicatus, sed qui revera Gelasii est, & quidem, non, quod multiplicant, Romani, sed quod nos disertè docet Aurelianus Theodolphus* lib. de spiritu S. Africanus: *velut eruditorum ex notitia Episcoporum Afrorum Sirmondiana conjectura est, Tharsensis Episcopi, &c.* Addit *Nota Diecmanniana* verbis *Tharsensis Episcopi* apud *Dallæ* l. c. vitiose legitur: *Tharsensis*, sed legendum est *Tapsensis*, ex mente *Sirmondi*.

VIGILIO TRIDENTINO eos adimentes *Du Pin* Nouvelle Bibliothecæ, Tom. IV. pag. 256. & *Cave* Historiæ liter. Script Ecclesiast. pag. 262. Auctorem VIGILIUM TAPSENSEM nominant: itemque *Olearius* Abac. Patrol. pag. 465. & *Sandius* in Notis ad *Vossium* de Histor. Latin. p. 7. GELASIO etiam & PAPÆ & CYZIZENO abjudicat prolixè *Gerhardus* Patrolog. p. 454. sqq. pro *Gelasio* tamen militat *Hottinger* Script. supposit. 90. Contra *Ravius* notis MStis ad *Gesnerum* *Vigilio Tapsensi* adscribit libros hos, notante *Symbola Normanniana*. Huc sine dubio etiam pertinent, quæ habet *Symbola Mastrichtiana* sub (a) adjacens.

#### (a) *Symbola Mastrichtiana.*

*Extat enim vetus dialogus Vigilius quidem nomine publicatus, sed qui revera Gelasii est & quidem non, quod nos disertè docet Aurelianus Theodolphus, lib. de Spiritu Sancto, Africanus ac ut eruditorum ex notitia Episcoporum Afrorum Sirmondina conjectura est) Tharsensis Episcopi &c. Joh. Dalæus in demonstratione fidei ex scripturis part. 1. cap. 7. pag. 40. & cap. 8. p. 52. hanc Gregorii atque Theodoretii mentem & Sententiam accurate sequitur is Athanasius, quem Vigilius, vel potius Gelasius, quod diximus Africanus adversus Arrianos disputantem induxit.*

(2820) VIGILIUS TAPSENSIS Episcopus, tot Scriptis falso Antiquissimorum Patrum nomine in publicum emissis famosus, & nemini

nemini Eruditorum facile ignotus in censum nostrum hic etiam venit ob *Symbolum Athanasianum* cujus Auctorem illum asserit Clarissimus Tenzelius de *Symbolo Athanasiano*, vide *Acta Erudit. Lipsiens.* 1687. pag. 543. ab Antelmo VINCENTIO LIRINENSI restitutum vide le *Journal des Savans* Fev. 1693. pag. 74. adde ea quæ supra in *Athanasio* Diximus.

II. Inter *Vigiliæ Tapsensis* opera à Chistetio editum de *fide Orthodoxa* librum à Benedictinis GREGORIO ELIBERITANO vindicatum monimus supra in *Ambrosio*, quæ hic repetere merito super sedemus.

(2821. α) VIGILIO PAPÆ, supposita *Professio fidei*, qua Acephalorum Errores stabiluntur, judicante cum *Baronio Binio*; & genuinus fœtus hic ipsi restituitur a *Dn Pinio* Tom. V. de la *Nouvelle Bibliotheque* p. 70. vide *Act. Erud. Suppl.* Tom. II. p. 427.

(2821. β) VILBONII nomine *Grammaticam Latinam* edidisse *Philibertus MONETUS*, Jesuita Allobrox, refertur ab *Alegambe* p. 404.

Adde *Sotvillum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 706. col. b. *Witten. Diar. Biograph.* ann. 1643.

(2822) *Nicolaus VILLAGAGNO*, seu *VILLAGAGNONUS*, est *Nicolaus DURANDUS*, docente *Thoma Hyde* in *Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ* post N. p. 233. col. b. ubi sub priori nomine ab eo citantur

(1.) *De Expeditione ad Argieram* lib. I. p. 595. Bas. 1556. Et pag. 1419. Bas. 1574.

(2.) *Themata* quæ *Villagagno* in suis contra *Calvinum* libris propugnanda suscepit. Par. 1561.

(3.) *De Ecclesiæ Sacrificio* Par. 1562.

(4.) *De Phil. Melancthonis* iudicio de *Sacra Cæna*. Parisiis 1561.

(5.) *Contra Richeri & Calvinii Doctrinam*, libri 2. Parisiis 1562.

(6.) *De Consecratione, Mystico Sacrificio, & Duplici Christi Oblatione*, contra *Vannium Lutheranum*; de *Judaici Paschatis* implemento, contra *Calvinianos*; & de *Poculo Sanguinis Christi & Introitu in Sancta Sanctorum*, contra *Bezam*. Par. 1569. 8.

Idem ex *Catal. Biblioth. Oxon.* lib. II. p. 233. confirmat *Symbol. Potzerniana*.

(2823) *Giovanni VILLANO*. Quod sub huius nomine extat *Chronicon Neapolitanum* ab aliquibus adscribitur *Bartolomeo CARACCIOLLO*, ut est apud *Toppium* Biblioth. Neapolit. p. 123.

(2824) *Giovanni Pietro Giacomo VILLANI* nomine prodiit *La Visiera Alzata, Hecatoeste di Scrittore che vaghi d'andare in Maschera fuor del tempo di Carnevale* sono scoperti da Gio. Pretro Giac: VILLANI *Senese Academico Humorista, Infecondo & Geniale* &c. Passatempo *Canicolare* inviato all' Illustrissimo e Sapientissimo Signor Antonio *Magliabechi, Musæo Spirante, e Bibliothecario del Serenissimo Cosmo III, G. D. di Toscana*: item *Penteco-*

ste d'altri Scrittore, che andando in *Machera* fuor del tempo di *Carnevale* sono scoperti da Gio: Pietro Giacomo *Villani* &c. in 12. In *Parma* 1689. in 12. pagg. 134. iudicio autem Illustris Domini *Magliabechi*, quod affert la *Bibliothèque Universelle* Tom. 15. p. 96. hoc opusculum *P. Angelium APROSIUM* habet Auctorem *Consentit Giornalidi* *Parma* 1690. II. p. 31.

(2825) *Arnoldi VILLANOVANI* sive de *VILLA* nomine qui vulgo venit de *viribus simplicium* liber *Jacobo de DONIS* asseritur a *Frisio* *Bibl. Gesner.* p. 373. col. b. Eum de *DONDIS* appellat *Merklin Linden.* *Renov.* pag. 480. col. b. sub eius nomine librum hunc titulo *Promptuarii Medicinæ* citans. De hoc quidem libro speciatim non agit *Colomesius* *Gall. Orient.* p. 2. generatim tamen multa scripta *Arnoldi* nomine circumferri, quæ eius non sint, innuit ad *Gesneri* *Bibliothecam Universalem* *Lectorem* ablegans.

(II.) *Villanovani Compendium de Lapide Philosophorum* idem esse cum *manuductione TOLLII* docent *Monatliche Unterredungen* 1691. p. 378. v. *Olaum Borrichium* in *conspectu Chemicorum* §. XXII.

(2826) *Michaelis VILLANOVANI* sub nomine *Michael* *SERVETUS* sparsit blasphemias suas. *Beza* in *Vita Calvinii*: docente *Symbola Diecmanniana* & allegante *vitam Calvinii* *Epistolis præfixam* ad A. 1552. Addit *Symbola Mastrichtiana, Cloppenburg.* *Præf. de Origine Socinianismi præmissam Compendiolo Socinianismi confutati.*

(2827) *Laurentii VILLAVINCENTII*, *Monachi Augustiniani* nomine *Methodum Theologiae Andreae HYPERII*, *Theologi reformati* apud *Hispanos* publicatam & approbatam esse, multi sciunt. Id consignasse litteris *Simonem Oomium* præfatione secunda *Tractatus Belgici, de Cogitationibus dirigendis*, mihi necdum visi, confirmat *Dominus Gerhard von Mastricht* in suis ad me missis huius argumenti *collectaneis sæpe laudatis.*

Confirmant hæc *Prideaux* *Orat. IX. §. 3.* & *Crenius* in *Animadversionibus* suis *Philologicis & Historicis* cap. I. p. 3. ut referunt *Acta Erud. Lipsiens.* 1695 p. 420. itemque *Whitack.* *Script.* p. 465. ut habet *Margo Normannianus*. Cæterum an hic *Villavincenius Franciscanus* fuerit an *Augustinianus*, disquirat *Villani* nella *Visiera Alzata* *Pentecostes* num. XXIX. aliud eius scriptum ibi subiiciens. Addit *Dn. Diecmannus* hæc: *Plagiariis* hic *Laurentius à Villavincenio, Xerezanus*, ut nuper fecit *Jo. Alb. Faber* in *Decade Decadum de Plagiariis Pseudon.* n. 36. potius quam *Pseudonymis* annumerandus est. Nam si expuncta, quæ Romanæ Ecclesiæ ingrata, & inserta, quæ ei, accepta esse poterant, demas, duo *Andreae Hyperii* scripta, quorum alterum de *Theologo*, seu de *ratione Studii Theologici* 4. libris absolutum, Argent. A. 1562. 8. excusum, alterum de *formandis concionibus*, seu de *interpretatione scripturarum*, populari libris duobus constans *Basileæ* A. 1563. 8. excusum, titulum gerit, tam immani furto *Villavincen-*



centius iste expilavit, ut plagiaros, quotquot unquam fuere, vincere, aut saltem palmam illis dubiam facere voluisse videatur. Quod ego fiden er ex *avopia* edoctus, qui ista Hyperii & Villavincenii opera possideo, affirmo. Villavincenii liber nunc frontem præfert: De *recte formando Studio Theologico libri quatuor, ac de formando sacris concionibus libri tres*, omnes collecti & restituti per Fratrem Laur. à Villavincenno, Xerezanum Doctorem Theologum Augustinianum (ita enim legi debet, non ut typpi errant, Augustanum) Eremitam, nunc de novo diligentissime correcti & emendati. Colon. A. 1575. Furtum istud dudum Villavincenno ex Reformatis objecerunt Rainoldus l. 1. de Rom. Eccl. Idololatria c. 4. p. 119. 120. *Prideaux* Oper. Theol. p. 396. fin. *Rivet* oper. Tom. II. p. 948. b. & 1065. fin. *Hottingerus* Thesaur. Philol. l. 1. C. 2. q. 4. p. 133. *Notkerus* de integr. Script. p. 86. *Valerius Andrea* Biblioth. Belg. p. 49. istud *μολυσμα*, dum, quicquid boni distincti libri Hyperii habent, id in suos similes argumenti libros Laurentium a Villavincenno, quem Doctorem Theol. Lovaniensem vocat, transtulisse scribit.

## (2828) UTOPICUS v. Anonymus.

(2829) VILLE *Louis de la*: N- - de VALOIS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 612.

(2830) Francisci VILLERII nomine prodidiisse de *Religione populi Romani ex institutis Numæ* liber impressus Genevæ 1553. in 8. & Argentinae in fol. cum *Cardinalis Poli* libro de *Ecclesia*, cujus verus sit autor *Franciscus HOTTOMANNUS*, legitur apud *Gesner*. Biblioth. pag. 202. edit. Simler. Eadem repetit *Frisius* Biblioth. *Gesner*. pag. 239. col. a. itemque eo allegato *Teiffier* Tom. II. des Eloges des Hommes Scavans pag. 141. At *margo Diecmannianus* initio addit: Non videtur hoc nomen fictum esse, quia filius Franc. *Hotomanni*, Johannes, dictus est *Sieur de Villiers*, v. *Baillet* d'Anti Tom. II. pag. 120. & in fine: *Voët*. Biblioth. stud. Theol. pag. 614. citat Francisci *Villerii* (h. e. *Hotomanni*) de Statu primitivæ Ecclesiæ, ejus sacerdotis librum. Ex Append. Biblioth. *Gesneri*, Tiguri 1555. fol. edita fol. 36. col. 3. plener libri, à Franc. *Villero* Genevæ 1553. vulgati titulus extat, qui non illa tantum *Voëtii* verba continet, sed & in quo *Placciana*, de relig. populi Rom. &c. ultimum locum occupant. *Stuck*. in Eriplum Ponti Euxini. pag. 59. m. hic allegat *margo Normannianus*.

VILLIOMARUS v. *Vo.*

(2831) VINDICIANO à quibusdam, sed male, MARCELLI *Carmen de Medicina* adscribi, estatur doctissimus *Henr. Meibomius*, th. 7. disputationis de Incubatione in fanis Deorum sub *Ampliff. Dn. Conringio* habitæ. Adde *Voss*. de Poet. at. p. 56.

## (2832) VINCENTIA ou VICENTIA,

*Petrus* à: Antonin REGINALDI aut REGNAUD. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 612.

VINCENTIUS v. *Athanasius*.VINCENTIUS v. *Liberius*.

(2833) VINCENTII Bellovacensis *speculum Morale*, alteri, nescio cui, cognomini auctori adscribere mavult *Bellarmino*. ad A. C. 1265. in scriptis *Thomæ Aquinatis* p. m. 255.

Idem ex *Bellarmino* quoque observat *Miræus* Auctor de Scriptoribus Ecclesiasticis pag. 170. Itemque illo licet non nominato *Deckherri* de Scrip. is Adespotis opusculo sub juncta Epistola *Pauli Vindingii* pag. 354. addens *Morale hoc speculum ex THOMÆ AQUINATIS Secunda* ferme consarcinatum. Vide illustrem locum *Raunaudi* de libris bonis & malis *Erotem*. 9. part. 1. p. 168. 169. ob prolixitatem omissum.

(2834) VINCENTII LENIS nomine DOCTOREM quendam LOVANIENSEM contra *Stephanum des CHAMPS* Jesuitam (is est *Antonius RICHARDUS*) Jansenium defendisse ex *Receuil de Diverses pieces*, publiées pour la traduction du N. T. P. I. pag. 47. indicat *Symbola Diecmanniana*. Liberium autem FROMONDUM nominat Excellentissimus Dominus D. *Mayerus* dissertatione sua Epistolica lit. c. non procul à fine. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs degvisez pag. 569.

(2835) VINCENTIUS LIRINENSIS cum VINCENTIO GALLIARUM PRÆFECTO tempore S. Martini à *Baronio Confusum* notat *Deckherro* de Scriptis Adespotis sub juncta *Vindingii* Epistola pag. 355. At *Miræus* in Biblioth. Eccl. pag. 66. Vincentii Lirinensis nomine vulgo insignitas Objectiones contra dogmata S. Augustini VINCENTIO cuidam ALTERI Ipsi fere COÆVO adscribit. Quas tamen *Lirinensi* restituere laborant *Caveus* *Histor. liter. Scriptor. Eccl. pag. 239. col. b. & Du Pin* *Nouvel. Bibliothe des Auteurs Ecclesiastiques* Tom. IV. pag. 172. Vide supra *Peregrinus*.

VINCENTIUS v. *Martialis*.

(2836) *Nicolai* VINCENTII, Chirurghi *Pitaviensis* nomine scripsisse *Josephum SCALIGERUM* contra celebrem quendam Medicum, dictum Martinum, docet *Colomesius* dans la *Bibliothèque choisie* pag. 102. 103. & ex eo *Teiffier* Tom. I. des Eloges des hommes Scavans p. 150. adde *Bailleti* liste des Auteurs degvisez p. 612.

(2837) VINCENTIUS SEVERINUS est *Franciscus ANNATUS*, ut ex *Bibliot. Anti-Jansen.* pag. 9. 35. 13. & 63. indicium facit Excellentissimus D. *Mayerus* in *Dissertat. Epistolica* sub fol. C. fere in fine. *Sorvellus* autem, quanquam multa ab *Annato* contra Jansenistas scripta referat, de per-

so nato Vincentio tamen altum silet: vide pag. 212. v. Severinus.

VINERIO v. *Sophadro.*

VIOLENTA v. *Passum.*

VION v. de *Herouval.*

VIRDUNENSIS v. *Theodoricus.*

(2838) VIRGILII habitum à plerisque Moretum A. SEPTIMIO SEVERO tribuit *Casp. Barthius* adversar. lib. 35. cap. 8. hisce verbis: *Multis apud Latinos Poëtis, quorum alioqui natales in obscuro sunt, de conjectura adscripserunt familias eruditissimi Viri. Paucis aequè bonaratione, ut ego mihi persuasum habeo, atque scriptori Carminis sanè ea fortuna digni, quod Moretum inscribitur, & in appendices Marianos jam olim relatum est. Ejus enim auctor, nullum argumentum vetat, quin sit A. Septimius Severus. Stylus fragmenti ipsius, utcunque pauca supersint, mire convenit, nec atatis ratio abest. Nam qui judicandis Poëtis aures non habet infrequentes, Augusti atatem statim Poematis isti abnunciabit, ubi tres versus modo legi audierit. Inest præterea aliquid magis curam olens, quam felicitas purissimi seculi ferre possit, in quo semper ingenium & naturæ vigor emineat. Cætera plus levigationis quam nitoris habent, quæ quidem discernere non est cujusvis. Per nos quidem non stabit, quo minus Aulus Septimius Severus hujus auctor poematis, &c. Eidem tributum à Scaligero doctissimum aliud Poëma, cui *Ciris* est Titulus, CATULLO adseri per *Raphaëlem Eglinum Tigurinum*, Epistolâ ad Melchiorum Goldastum scripta, cognovi ex *Dn. Gerardo v. Mastricht*, à cujus liberalitate cum alia multa mihi indulta sæpius sum professus, tum ipsam hanc Epistolam adhuc exspecto. Sed de Virgilio, eique adscriptis, alii commentatores ejus plura, quos nunc consulere festinantes operæ prohibent.*

Moretum Virgilio sed ex SVEVII Idyllio ejusdem argumenti desumptum asserit *Colomesius* Dissertat. de Scriptor. aliquot dubiis num. IV. Contra de Moreto eodem *Caspari Barthio* assentiens *Fabricius* in Bibliotheca sua Latina pag. 26. & Append. pag. 16. *Cirim* & CATULLO & CORNELIO GALLO male tribui asserit, Virgilioque eum non indignum adeoque rectè ad eum referri autumat. loc. cit. pag. 26 Editus in Moretum est *Taubmanni* Commentariolus posthumus, in cujus principio Moretum hoc Septimio Severo asseritur.

III. Carmen autem Panegyricum ad *Calpurnium Pisonem* & MARONI nostro & OVIDIO pariter perperam adscribi, sed LUCANO tribuendum notat idem *Fabricius* Bibliot. Latin. p. 79.

IV. P. Virgilio Maroni adscriptum Poëma, ÆTNAM, esse CORNELLII SEVERI, Poëtæ itidem Augusti temporibus clari, ex *Senecæ* LXXIX. colligit *Borrichius* cogitat. de Lingua latinæ ætatibus X. pag. 11. quod & *Lipsio* ad illum *Senecæ* locum placet, & Antonio Augustino Dialogo II. p. 15. Lat. pag. 20. versionis Italicae Octaviani Stradae, memorante *Symbola Normanniana*. Consentit *Vossius* de Poëtis Latinis pag. 33. Et sub

*Cornelii Severi* nomine carmen hoc citatum video à *Frisio* Bibliot. Gesner. pag. 176. col. a.

V. Carmina de *Viro bono* & de ætatibus animalium AUSONIO restituit *Taubmannus* in Commentariolo modo citato.

(2839) VIR PROBUS quomodo designari tantum voluerit auctor *Orationis & Panegyricæ in Obitum Regis Augusti ad Gallos & Sarmatas*, quæ annexa est *Annalibus Cromeri*: refert *Freherus* Theatro Viror: Illustrium pag. 96. ex *Starovolskii* eloigiis, quod sit *Demetrii SOLICOVII*.

(2839 a) Nicolai VITALIS nomine edidit HIERONYMUS VITALIS, Capuanus, Ordin. Cleric. Regul. Venet. apud Bertanos 1651. *Discussiones Canonicas tres de Speciali Voto*, quod emitteret Regularis exequendi Consilia suorum Prælatorum, etiam si ab Eorum Juris Dictione eximeretur: docente *Toppio* Biblioth. Neapol. pag. 162. col. a. itemque ex *Silos*. T. III. Histor. Regul. Cleric. pag. 576. Clarissimus D. *Olearius* in Epistola ad me data Halis Saxonum d. 26. Junii Anno 1676.

VITUS Joachimus v. *Wigandus.*

(2840) Joannes VITHLINGIUS. Eo nomine notatur *Job. BRENTIUS* in *Indice Prohibitorum Romano* An. 1667. p. 71. col. b. Quid sub eo nomine prodierit mihi equidem non constat. Nec in *Memoria Brentiana* nec *Brentio Orthodoxo* utrisque scriptis, loco *Academicae Disputationis*. à *M. Joh. Balthaf. Beyschlagio*, altero respondendo altero præsidendo, defensis *Witebergæ* 1694. indicatur.

(2841) Thomæ TITI nomine *Laqueos Lutheranos* Dilingæ 1622. Latine & Germanicè publicavit *Laurentius FORERUS*, Jesuita Germanus prodente *Alegambe* p. 269.

Quæ repetit *Sotvellus* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 541. col. b. adde *Witten. Diar. Biograph.* ad d. 7. Januarii Anno 1659. qui & alio complures tractatus quasi ficto nomine à *Forer* editos ibidem recenset. vide & *Baillet* Cat. des Auteurs deguisez pag. 612. & *Hydei* Cat. Bibl. Bod. pag. 258. col. a. De alio cognomine v. *Baile* Tom. I. pag. 374. B.

VITO v. *Canaldo.*

VITRUVIUS v. *Pontius.*

(2842) A. VLACCI Epistola præfixa libro cui titulus: *Clamor Regii Sanguinis* est *Cl. SALMASII*, ut ex *Milton. Defens. Secund.* 3. 37. 295. indicat *Symbola Normanniana*. Continet autem illa epistola Dedicatoria ad *Carolus II. Britannia Regem* in edit. *Hagensi* 1652. 4. pagg. decem. D ipso libro supra egimus *Anon.* cap. III. n. 922.

(2843) ULEFELD, *Cornificius* ab: *Jacobi HENRICUS PAULI*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 612.

(2844) *Georgii ULICOVII Lithuani nomine scripsit Georgius Guilielmus LEIBNITIUS hortatu Boineburgii in Polonia tunc Legationem pro Neoburgico obeuntis. Ubi Autor, positis certis definitionibus, pene ad demonstrationis formam ostendere conatus est, quod tunc esset consultum ei Reip. Bœclerus, qui editum libellum a Boineburgio acceperat, eo valde delectabatur, & in libello quodam posthumo ejus meminit, tanquam sine exemplo exquisiti.*

ULRICUS v. *Encaustius.*

(2845) *Eines Ungarischen Evangelischen Predigers Unbiblisches Pabstthum/ und wolgegründetes Lutherthum/wieder Matthiam Fabrum, den Jesuiten. edit. Francofurti Anno 1679. in 8vo. Auctorem habet p. m. Antonium REISERUM S.S. Theol. Licentiatum; ut fidem facit Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(2846) *Christophorus ab Ungersdorff/ cujus nomine extat die Erinnerung von der Calvinisten Art und Feindseligkeit gegen den Römischen Reich/ &c. quomodo a plurimis creditus sit Generosus Dominus Wilhelmus ab EFFEREN, Consiliarius Moguntinus; vide apud Deckher. de Scriptis Adespotis p. 151. ipso tamen invito, ut patet ex ejus edita Apologia, adducta supra in Friedberg. Nihilominus Bailletus in Catalogo des Auteurs p. 612. 613. sub Ungersdorffii persona latere Dominum ab Efferen confidenter statuit.*

(2847) *VOGE ou VAUGE, Solon de: Jean LE BON. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 613.*

VOGELINUS v. *Curæus.*

VOGELIUS vide supra *Ewaldus.*

VOLATERRANUS v. *Phædrus.*

(2848) *VOLUPIUS Decorus Musages, Architectonicam Musices Universalis, qui scripsit; est Wolfgang SCHONSLEDERUS, Jesuita Monacensis, Alegambe p. 445.*

Repetens hæc *Sorvellus* Bibliothec. Scriptor. Societat. Jesu p. 787. a. cum eodem *Alegambe* adit sub alieno nomine ab eodem Schonsledero editum quoque de modo Musice componendi librorum, vide & *Witten. Diar. Biograph. an. 1651. ad d. 17. Xbris* qui utrumque librum sub alieno nomine prodidisse scribit, Volupii nullam, ne verbo quidem injiciens mentionem.

(2849) *VOLVIC, Amable de: Am. de: OURZEIS. Baillet liste des Auteurs deguifez pag. 613.*

VOMENTIS FILIUS v. *Congregans.*

(2850) *M. VORTFICHER, cujus extat octo paginarum, vel unius chartæ in 4. scriptum*

*Gallicum, hoc titulo: Le courier de Traverre, ou le Tricomete, observé à Oxfort en Angleterre depuis le 22. Novembre jusqu' au 28. Janvier mil six cens soixante un: traduit de l' Anglois, à Paris 1665. de quo Journal des Sçavans 1665. du 30. Mars. pag. m. 148. Bien que ce discours soit fort court, il est si rempli d' erudition, que quelques habiles qui soient ceux qui le liront, on est assuré qu'ils y rencontreront des sujets de meditation capables de les exercer penant plusieurs jours. Car il y est parlé d' un Tricomete observé avec un instrument parallaxique de nouvelle invention, & dressé suivant la doctrine des anciens Chaldeens & des Arabes. A quoy on mesle tant de Cabale, d' Algebre, & d' autres choses semblables, que les pedans auront contentement, mais les honnestes gens ne liront cette piece que comme une galanterie ingenieuse, faite pour se moquer des faux Sçavans, & de ceux qui s' amusent aux observations celestes, & aux vaines curiositez de l' Astrologie. On ne croit pas que cette piece ait esté traduite de l' Anglois, & il y a apparence qu' elle a esté Francoise dans son origine. Id quod etiam confirmavit mihi D. Martinus Fogelius, cui auctor ejus Nobilis Normannus, Nicolaus LASSON semetipsum detexit Lutetiis Parisiorum agenti.*

WORTFISHER scribit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguifez pag. 613. Nicolaum Laffonium sub hac larva latentem mecum agnoscens.

(2851.) *Johannes DE VOSS Poemata cum egregia conderet, professione autem suatantum Vitriarius esset, in suspicionem apud plerosque incurrit ac si BARLÆUS (Caspar) ea sub illius nomine scripserit, ut notat Morhofius in dem Unterricht von der teutschen Sprache und Poesie Part. II. cap. V. p. 265. 266. & ex eo Acta Eruditor. 1682. p. 274.*

URANOPHILUS v. *Cyriander.*

URBANUS v. *Asterius.*

- - - v. *Horitius.*

(2852) *URBANUS VIII. Papa, cujus extant de Apostatis & Ejectis, Venet. 1625. itemque Constitutio de Residentia Episcoporum Romæ 1634. & 1635. gentilitio nomine dictus Maph. BARBERINUS. vide Thom. Hyde Catalog. Bibl. Bodlej. post. N. p. 242. col a.*

(2852 a) *URBANUS, Papa. Ei pariter Epistolâ afficta à peccatore MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro. Deducente Dr. Mastrichto H. J. E. p. 232.*

(2853) *URBICII Iactica in Lexico Græco TUSANI olim edita postmodum auctiora ab eruditissimo Rigaltio emissa, ex Ambrosiano Bibliothecæ Pinellianæ Codice meliora reddenda, quod sint HADRIANI Imperatoris, ex Salmasio docet prolixè Naudæus Bibliograph. Militar. pag. 84. 85. 86.*

(2854) *Theophili* URBINI Türkisches Städte-Büchlein darin hundert und etliche der fürnehmsten Städte Festungen/und Schlöffer Ottomanischer Herrschafft beschrieben werden. Bey Johan Hoffmann: scum agnoscit foetum sub *Erasmi Francisci* nomine celebris Dominus *Christianus MYNSICHT* in dem Verzeichniß seiner gedruckten Schriften num. XI. p. 9.

(2855) URBINO: *Jean Baptiste LIVIZANI*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 613.

(2856) URCIANUS, à quo habemus Disputationem de Prædestinationis Causa, cujus Analysin edidit *Joa. Hackerus* Frib. Brisg. 1614. alio nomine est *Joannes NEIDINGERUS*, momente *Thoma Hyde* Bibliothec. Bodlej. pag. 317. col. b. & post N. p. 8. col. b.

(2857) *Monsieur de VRIGNY*. Sub hoc nomine extat *Epistola contra Antitrinitarios, Tolerantes & Moralistas, cum Animadversionibus ad librum, cujus Titulus: Religio Naturalis &c.* edita 1693. in 8v. recensita in *Aëtis Eruditor. Lipsiens.* 1694. p. 412. seqq. Verum non illum Dominum de *Vrigny*, sed alium quendam, cujus ut lateat interlit, Auctorem epistolæ ejus esse asserit *Chauvin*, dans ses *Eclaircissements sur un livre de la Religion Naturelle*, vid. pag. 424. nec amplius detegitur Verus scripti Auctor.

(2858) *Fulvius URSINUS* *Notis suis in Historicis Latinis admiscuit Scholia Petri CIACCONII aut CHACONII in Commentarios Julii Caesaris & Crispum Sallustium* tacito hujus nomine; cui tamen illa restituit separatis *Ursini Animadversionibus*, *Joannes Brantius*; de qua re vide, *Nicolaum Antonium* *Biblioth. Hispan. P. II. p. 144. col. b.* *Thomasium* de *Plagio Literario* §. 583. & ex hoc *Teiffier* *Eloges des hommes sçavans T. II. pag. 304.*

(2859) *Joachimi URSINI* *Anti-Jesuitæ* nomine, prodire scripta mihi visa sequentia.

I. *Concilii Tridentini Historica relatio, & nullitas solidæ & ex fundamentis demonstrata.* *Ambergæ* 1615. in 8.

II. *Apologia pro Christianis Gallis Religionis Reformatæ.* *Genev.* 1598. in 8.

III. *Stupenda Templi Jesuitici (1.) De Idololatræ Invocatione & Salutatione Angelica, una cum horrendis blasphemæ adorationis, superstitiosæ consecrationis creaturarum exemplis. (2.) De Patrociniis sanctorum, quos Monachi quibus rebus Deos atq; Deas tutelares assignarint. (3.) De Sanctorum Reliquiis* in 8. *Francof. & Ambergæ* 1610. in 8.

IV. *Flosculi Blasphemiarum Jesuiticarum, & ex tribus concionibus super beatificatione Ignatii Loyolæ habitis decerpti, una cum Sorbone Parisiensis censura.* 1612. in 4. sine loco & Typographo.

V. *Hispanica Inquisitionis & Carnificinæ Secretiora, ubi præter illius originem, Processus Tyrannicus in fidelium Religionis reformatæ Professorum, Comprehensione, Bonorum sequestratione, Audientiis varii generis, Testium publicatione & confutatione; Artibus inquirendi aliis etiam secretioribus: Captivorum victu, & reliquis vitæ subsidiis: Carcerum visitatione: Sententiarum denique publicatione & interpretatione describitur: Exemplis illustrioribus tum Martyrum, tum Articularum, & Regularum Inquisitionarum, in fine adjectis, per Joachimum Ursinum, Anti-Jesuitam, De Jesuitis, qui Inquisitionem Hispanicam in Germaniam & Bohemiam vicinam introducere moliantur, præfantem Ambergæ 1611. in 8. Ex his primo proavus meus p. m. Consul Hamburgensis *Vincentius Mollerus* sua manu nomen *Innocentii GENTILETI* præscripsit: quo nomine aliis etiam citatum hunc librum legisse memini, neque Stylus aut genius scriptoris repugnat. Adde quod hanc manum in aliis multis vera mihi significasse expertus sum, ut adeo causæ nil habeam cur in hoc solo eidem fidem denegem.*

Conferre hic jubet *Jamesium Margo Normanianus*. At vero *Clarissimus Deckherrus* de *Scriptis Adespotis* aliam illustris *Goldasti* ex lib. III. de *Regn. Bohem. Cap. 13. p. 363.* conjecturam de *Christiano BECMANNO* proponit, ab eoque *Speculum Jesuitarum* sub præscriptione *Joachimi Ursini* editum suspicatur, quod ex *Goldasti* tractatu von *Confiscation der Hexen-Güter* num. 6. p. 12. & 13. confirmant *Symbola Sperlingiana & Flensburgo-Molleriana: Johannem Salmuthum* *Becmanno* ex eadem *Goldasti* suspicione jungentes. Quorum utri verius adscribi possit, aut an ad *Gentiletum* recurrendum nobis sit, non determinarem, nisi nunc in fine præfationis demum perlectæ *Ursinianæ* extantia sub lit. (a) diserta verba eum testantia jam olim editum nominarent. Liber ipse constat paginis 480. Continet autem *Speculum Jesuiticum* hoc, præter præfationem ad Lectorem sex foliorum in 8vo una cum Appendice pagg. 288. Integer libri titulus hic est: *Speculum Jesuiticum Pontificum Romanorum erga Imperatores Germanicos perfidiam insolentiam ac tyrannidem representans: & Romanam: Babylonem; Papam autem Rom. ipsum esse Antichristum, demonstrans: Una cum appendice, qua præter superiora, Scelera Romanorum Pontificum vita: & tragicus eorum interitus: Denique blasphemæ Canonistarum, de Papæ autoritate, majoritate, & primatu, assertiones recensentur. Sectæ Jesuiticæ, inter omnes Monachorum familias pestilentissimæ, opposita, a qua orthodoxia hostiliter impetitur; tenera juvenus insidiosè corrumpitur; pax publica nefarie perturbatur, & ruptis Societatis humanae vinculis, seditio num incendia sceleratissime excitantur, & late per Christianum orbem universum sparguntur. Edente hæc *Joachimo Ursino* *Anti-Jesuita* *Ambergæ* 1609. *Flosculi* vero *Jesuitarum* supra memorati pagg. constantes in 4. solis XI. ipsis separatis titulis pag. 6. *Adhæret Miracle du Patriarche Ignace Loyola fait à Thoulouse.* Anno 1611. *Fraus Jesuitica Tholose detecta & punita.* Ex Gallico in Latinum versa, ut bonis omnibus imposturæ Jesuiticæ magis magisque innotescant. Ao. 1612. de quibus operæ præ-*

pretium videre etiam quæ habent Satyres Personnelles pag. 197. quæ sic scribit.

*Le troisieme Anti-Jesuite est un Calvinist des plus animez contre les Catholiques. Comme il estoit fort connu sous son nom, & par ses emportemens, il eut la discretion de se cacher sous le masque de Joachimus Ursinus ; mais il fut assez hardi pour se donner le surnom d' Anti-Jesuite, au lieu de se laisser porter au titre de son livre. C'est donc sous le nom de Joach. Ursin. Anti-Jesuita que cet ennemi de l'Eglise Romaine fit paroître une grosse & sanglante Satyre en Latin non pas contre les Jesuites en particulier quoy que c'eust esté son intention, mais contre les Religieux & le Clergé, & generalement contre tous les Chrestiens qui font profession de la Foy Catholique sous la direction du Pape & des autres successeurs des Apostres. L' Ouvrage de cet Anti-Jesuite a pour titre, Jesuitici Templi stupenda. I. De Idololatræ invocatione & salutatione Angelica, una cum horrendis blasphemæ adorationis & superstitiosæ consecrationis creaturarum exemplis. II. De Patrociniis Sanctorum quos Monachi quibus rebus Deos atque Deas tutelares assignarint. III. De Sanctorum reliquiis &c. & il fut imprimé à Francford in VIII. puis à Amberg en la même forme l'an. 1610.*

(a) Joach. Ursinus præfat. in Concil. Trid. Histor. Relat. fol. ult.

*Deniq, quam ubique Concilium Tridentinum a sacris litteris distet, norunt etiam apud nos qui equitant in arundine longa, & qui nondum are lavantur. Quot ibi pagine, aut quur non lineas dico, tot ibi  $\delta\eta\tau\phi\omega\iota\alpha\iota$ , erroresq, inveniuntur. Omnes in aprica veluti turre spectandos exhibuerunt, ac sigillatim percensuerunt Viri pietatis & eruditionis laude nostro ævo conspicui. Atq, inter eos si non primum, at saltem secundum facile locum obtinet Clarissimus JCtus INNOCENTIUS GENTILETTUS Delphinensis, qui jam olim anno 1586. Examen Concilii Tridentini publicavit & Heinricho II. Regi Navaræ tum inscripsit. Dignum opus, quod & inimici & amici legant ac relegant: illi ut confutentur magis, hi ut confirmentur magis in mera veritate, quam habent cognitam. Opus, si argumentum spectes; peratitile: si*

*formam pertractationis, nervosum: si orationem, elegans & perspicuum. Quorum illud allicere, istud perficere, hoc afficere suaviter animos eruditorum solet. Quia autem ex tanto temporis intervallo nulla in his oris exemplaria amplius suppetebant, & erant, qui subinde expetebant; inde factum, ut denuo apud nos typis excuderetur, & cum pluribus Theologia studiosis ita communicaretur. Quisquis es, lege; non pœnitebit: & ita feliciter VALE. 1615. Cal. Augusti.*

(2860.) Edmondus URSULANUS quomodo sit vero nomine MACMAHONE Prior Conventus Franciscanorum Lovanii v. Baile Dictionnaire Tom. 2. p. 237. in margine.

URSUS v. *Dithmarus.*

(2861) USSERIO tributa a Richardo Simone in Historia Critica Versio Novi Testamenti Hibernica, Guilielmo DANIELIDI (O DONNEL) asseritur a Colomsio in epistola Isaaci Vossii Appendicis Observationum ad Melam subjuncta, ut observant Acta Eruditor. Lipsiens. 1687. p. 224.

II. Jacobi Usserii nomine editus Catechismus ex CARTWRIGTHO, CROOKIO alisque collectus ab Usserio nunquam agnitus scribitur a Batesio in Vita Usserii, quæ extat inter reliquas ejus selectas p. 738.

UTOPICUS v. *Anonymus.*

UTOPIENSIS v. *Wegweiser.*

(2862) VULCATIO Gallicano adscripta Vita Avidii Cassii, Ælio Fabricio Biblioth. Latin. p. 153.

VULTURIUS v. *Bassarus.*

(2863) VULTURIUS Geldenbaurius: Gerard de NIMEGUE. Baillet p. 613.

UZALENSIS v. *Evodius.*

\*\*

\*\*

\*\*

W

(2864.)

**S**incerè WAHRENBERGII Dialogum de Polygamia, Esaiæ & Samueli, Fratribus PUFENDORFIANIS imputatum, notat & acerbè queritur Deckberrus de S. A. pag. 341. 342. Suspicionemque hanc à se & fratre amovere nititur Illustris Dominus Samuel Pufendorffius in Epistola ad Amicos pag. 50. & ad Scherzerum pag. 30. & Polyparpo LYSERO etiam tribui monet Illustris Kulpis, Colleg. Grotian. Exercitat. IV. th. 6. lit. P. in notis, quem forte innuit Pufendorffius ad Amicos loco citato, dum auctorem Dialogi in Svecia notissimum asserit.

(2865) Petri WAHRENFELS, Responsio ad Epistolam Andreae Wunderlichs! Civis WURZBURGENSIS quæ adjecta est libro P. Marci Schönmanni ab ipso inscripto: das unüberwindliche Catholische Zeughaus, quæque recusa est Gothæ apud Christophorum Reihern 1678. 8. cum Marthæ Elisabethæ Zitterin gründlicher Ablehnung &c. cui inserta est a pag. 4. ad pag. 15. ibidem Patri huic Marco SCHÖNEMANNO non obscure tribuitur pag. 16. 17. nec Dissentire nobis videtur Sagittarius in der treuherzigen Vermahnung an P. Schönmann pag. 48. 49. ubi Epistolam hanc satis Satyricè perstringit, & Jesuitas ad scripta sua cautius edenda ea occasione hortatur p. 50.

(2866) WAHRMUND Godlieb vom Gelds  
hhhh 3 Man

Mangel in Deutschland. HOSMANNUS, Consiliarius Bareuthi quod sit, Dr. *Thurmanni* Epistola d. Jun. 1677. ex fasso sibi id ipsum typographo. m. Septembr. indicavit, *Besoldum* Phil. Pr. pag. 115. etiam allegans, ubi nihil huc faciens in editione mea lego. Nomen typographi etiam additur Sueseri.

### Wahrmund v. Ehrenberg.

(2867) Gottlieb Wahrmunds gewissenhafte Gedancken vom Ehestande / Scriptum pro Polygamia asserenda editum, à Johanne LYSERO, quod autem, Auctore inspectante, flammis piatricibus in Foro maximo Stocholmiensi per Carnificem combustum est d. XV. July 1679. ex Epistola Joh. *Heyfigii* postridie ejus Diei ad se data indicat *Symbola Normanniana*, addens in Bibliotheca *Voëtii* Part. II. num. 264. in 4to occurrere verba hæc: *Johannes Lyserus von der Polygamia oder Viel-Weiberey.*

### WALA v. Arsenius.

(2868) WALAFRIDUM Abbatem Augiæ Divitis male à *Tribemio* aliisque distinctum à WALAFRIDO STRABONE Monacho Fuldensi, qui cum illo unus idemque fuerit, docet *Vossius* de Historicis Latinis lib. II. cap. XXXIII. pag. 303. Extat sub ejus nomine *Vita S. Galli*, & profaice & metricæ, citata *Frisio* Bibliot. Gesner. pag. 821. quæ tamen eidem abjudicatur à *Mezlero*, restituitur autem à *Mabillonio* T. II. Anal. p. 640.

### WALAFRIDUS v. Strabo.

(2868. a) WALDENSIUM CONFESIONIS An. 1568. Basileæ a FLACIO editæ Auctorem Balth. *Lydius* Waldensium Tomo II. Prolegom. in Disp. *Tabor*. fol. 2. a. *Johannem* à LUNAWITZ esse conjicit. Hæc ex *marginè Diecmanni* ano.

### WALERUS v. Darenus.

(2869) WALLONIS *Messalini* *Dissertatio de Episcopis & Presbyteris, contra Dionysium Petavium*, Lugd. Batav: apud Jo. Le Maire 1641. 8. Quod sit *Claudii SALMASII*, notorium est jam dudum orbi litterato, neque Catalogus operum ipsius Epistolis præfixus à *Clemente Zirizeo* id dissimulat. Adde *Strauchii* *dissert: de Statu Ecclesiastico super seculi cap. 1. num. 1. ubi Jurisdictionem inquit Episcoporum ex Principum Christianorum indulgentia natam vult Walo Messalinus, sive Cl. Salmasius contra Petavium de Episcopis & Presbyteris.*

Et sub *Walone Salmasium* agnoscunt *Hyde* *Catal. Bibliot. Bodlej* pag. 453. col. b. *Freberus* *The. viror. Eruditione claror.* pag. 1126. col. b. *Dodvel* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1687. pag. 445. Adde *Bibliothèque Universelle* Tom. I. pag. 18. & To. IV. pag. 99. nec diffitentur hoc *Bartholinus* de legendis libris *Dissert.* II. pag. 39. *Arnoldus* in Epistola ad *Georgium Richterum* quæ est inter hujus & *Familiarium selectiores* pag. 476. quibus *Symbola Normanniana* jungit *Milton* de fin. Angl. 101. *Perfo-*

natum hunc *Walonem* postliminio aggressus est *Samuel Parker* in *Relatione de Regimine Christianæ Ecclesiæ Seculis sex Prioribus*, ut in hujus scripti recensione notant *Acta Erudit. Lipsiens.* 1684. pag. 280. Addit *Symbola Mastrichtiana Maresium* in quæstion. aliquot. *Theolog. decisis quæst.* I. pag. 4.

(2870) Sub WALLYI nomine scripsisse, nescio quid *Henricum GARNETTUM*, S. J. in *Anglia Provinciale*, indicat *Burbil* contra *Becanum* pro *Tortura Torti* cap. 2. p. 21.

(2871) *Wilhelmi WANDERI* ficto sub nomine editas a DISCIPULO quodam MALBRANCHII *Meditationes* suas suspicatur Auctor *Collectionis* sive du *Recueil de quelques Pièces Curieuses* concernant la Philosophie de *Monf. des Cartes* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1684. p. 309.

(2872) *Johannis WARÆMUNDI* nomine edita communis *Protestatio, & Lamentatio omnium piorum Christianorum contra Interim & Consilia Interimistica*, Auctorem habet *Matthiam FLACIUM*; judicante *Rechenbergio* *dissert. Histor. de Interim* §. XXXVII. cujus verba supra in *Anonymis* nu. 1729. β. sub lit. (a) excerptimus.

(2873) WARENDORP, le *Sieur de*: *François LISOLA* ou d' ISOLA, *Baillet* *liste des Auteurs degvilez* p. 631.

### WARNEMUNDUS v. Freyburgerus.

(2874) *Gottschalk WAREMUND* nomine qui extat liber *Gerichtliche Zeugen-Verhör in Sachen der Römischen Kirchen das Seges-Feuer nach diesem Leben betreffend* / auctorem habet *Jo. Henr. URSINUM* Superintendentem *Ratisbonensem*; referente *D. Rangone* *Annot. ad Orat. de dolis & fraudibus Pseudo-Theol.* p. 73. *Symbola* est *Diecmanniana*.

(2875) *Christian WARNERS*, *Teuffels Carnuffel-Spiel* / quod sit *M. Hinrichs AMERSPACH*, *Pastoris* ad *D. Petri Pauli Halberstadiensis* confessione propria detecti, docetur in abge-nöthigter Lehr- und Schutz-Schrift wieder den Gutt-mannischen *Offenbahrungs Patron: Herausgegeben durch das ordentliche Previgant zu Lübeck/ Hamburg/ und Lüneburg.* 8. 1677. 1. S. 5. p. 52.

(2876) *Johannis WARSENI* nomine editam *Lovanii 1534. descriptionum temporum & Rerum Romanarum*, *Johanni Ludovico VIVI* *Valentino Hispano* asserunt *Frisius* *Biblioth. Gesneri* pag. 467. col. b. & ex *Valerii Andrea* *Biblioth. Belgica* *Nicolaus Antonius* *Bibl. Hisp.* p. 555. col. b. *Baillet* *liste des Auteurs deguifez* p. 613.

(2877) *Jacobi Danielis WECHSLERI* *Kurze Einführung des Gemüths in seinen verdorbenen Grund zu erforschen und zu erkennen/ was die arme Seele ausser dem Göttlichen Licht in ihrer Selbst-*

heit/ in welche sie die alte Schlange durch ihre falsche List gestürzet hat / seye nach ihrem inwendigen und auswendigen Leben. Geschrieben zur Aufmunterung / daß man die Zeit der Heimsuchung in dieser höchst-betrübten Zeit nicht versäumen / sondern den Herren mit rechtem Ernst suchen möge / weil er zu finden ist. Auch zur Prüfung / was wahre und Heuchel-Busse / wahrer und falscher Glaube sey? und zu erkennen / daß die arme Seel in ihrer Selbheit / oder eigenen Natur ausser GOTT / ein Kind des Zorns/und unüchtig zum Reich Gottes seye: und deswegen von innen durch den Glauben an Jesum Christum/ aus GOTT müsse neu geböhren werden in das Göttliche Ebenbild / und also wiederum ein Kind der Liebe werden. Durch Jacob Daniel Wechsler gedruckt im Jahr 1680. in 8vo. paginarum 216. liber cujus auctor Jacob Daniel RHEDER, propter metathesin prænominum, Wechsler se cognominavit, Windsheimensis, ob infame crimen inde relegatus ac postea in Batavis se tenentis, satis certis testimoniis amici NN. mihi est indicatus, una cum libello ignoto, — cui adhaerebat etiam Ernstl. Buß-Lied. foliorum 6. quo seriam pœnitentiam testabatur.

(2877. a) WECKERUS, Joa: Jacob: Pierre André MATTHIOLUS. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 613.

(2878) Christiani WEGHOLD personato sub nomine quod latere voluerit Clarissimus Daniel Guilielmus MOLLERUS, ipse aperit in programme: De Preparatione Abiturientium in Italiam p. 16. hunc in modum: Quem cæteroquin utilitatis fructum, Theologiae inprimis studio peregrinatio Italica præbeat, vitio, credo mihi hautquaquam dabitur, si exemplo proprio didicisse, atque simul publico Scripto Germanico. cui titulus: Christian Wegholds treuherkliche Erinnerung an alle studirende Deutsche / absonderlich die/ so der H. Schrift ergeben sind / daß sie die Italiänische Reise / mit gebührender Vorbereitung / im Namen Gottes / antreten / selbige mit beständiger Gottesfurcht und geziemender Vorsichtigkeit fortsetzen / und endlich mit gewünschten Nutzen und jedermanns Prolocken glücklich vollenden mögen. A. 1668. in 4. personatum licet me hoc edocuisse, non verear profiteri.

(2879) N. von Wehrd Voces subjectæ præfationi des herkerquickenden Herken-Spiegels notant Nicolaum HÄUBLIN, Wehrda Noricum ut indicat Symbola Flensburgo-Molleriana relegenda hic ex Anonym. n. 1735. sqq.

(2880) Uldarici Wegweisers Utopiensis Scripta Valentino WEIGELIO asseruntur a Rothio von Propetischen Weissagungen S. 24. & a Nicolao Hunnio in den Christlichen Betrachtungen von der neuen Paracelsischen und Weigelianischen Theologie p. 106.

(2881) Erhardi WEIGELII Professoris Jenensis nomine Propositio Collegii Imperialis Historici signata in Catalogo Nund. Lipsiensi & Francofurtano ei abjudicatur in denen Monatliche

Unterredungen 1689. pag. 86. 87. composita ab Ampliff. quodam Viro, correcta autem & edita à D. Francisco PAULLINI qui Delineationem ejusdem Collegii consignavit. vide Monatliche Unterredungen 1689. p. 80. & 81.

(2882) Roberti WEISII rechtliches Bedencken quod sit Philippi PFLAUMERI Jcti Ulmenis supra in Anonymis num. 988. Deckherri verbis ex p. 225. 226. de Scriptis Adespotis, excerptis docuimus, hic nunc non repetendis.

(2883) Wilhelmus WENDROCKIUS, qui Personati Montaltii literas Provinciales ex Gallico Idiome in latinum vertit notisque illustravit quod sit P. Pierre NICOLE indicat l' Histoire des Ouvrages des Scavans Novemb. 1694. pag. 131. & Bailletus in Indiculo des Auteurs deguisez pag. 612. Faber tamen, quem sub Stubrockii nomine has notas confutasse supra innuimus, in præfatione Apologetici, eundem Blasium Paschalem, qui sub Montaltii persona latuit, & sub Wendrockii larva se occultare suspicatur. vide Monatlichen Unterredungen/ Anno 1693. pag. 806. 807. Quinimo Hermannum CONRINGIUM, decus illud olim Germaniæ nostræ, Wendrockii personam induisse à nonnullis credi refert Symb. Normanniana. Combustæ autem Wendrockii & Irenei notæ una cum Montaltii Literis Provincialibus traduntur à Sarasa Part. II. Artis semper Gaudendi Tract. IV. num. 19. pag. 102. decreto Senatus Regii Sanctioris de die 23. Septemb. 1660. quod Ibidem & Gallicè & latine exhibet Sarasa. Adde quod hic margo Diecmannianus suppeditat excerptum sub lit. (a) additum & Symbolam Mastrichtianam sub (a)

(a) Margo Diecmannianus h.l.

Wilhelmi Wendrockii Salisburienensis Theologi nomen præscribitur Latine ex Gall. lingua versioni Literarum Provincialium Lud. Montaltii, de quo supra pag. 227. & Notis Theologicis, quibus illustrata sunt, cujus operis novam editionem Sam. Rachelius Helmst. 1664. 4. procuravit. Sed sub eo tot elegantibus scriptis maximam partem Gallicè & αἰωνίως editis, & ad Theologiam tum moralem, tum polemicam pertinentibus, celebrem, eundemque genuinum Antonii Arnaldi discipulum & intimum amicum Petrum Nicolle vel Nicole (utroque enim modo scribi vides) Anno 1695. mortuum latere certissimum est. v. Hist. des Ouvr. des Scav. Novemb. 1694. pag. 131. Bayle Diction. Hist. & Crit. Tom. 2. pag. 660. 740. qui eum p. 659. l' une des plus belles plumes de l' Europe esse judicat.

(b) Symbola Mastrichtiana. n. 1. 2.

1.

Wendrockius die op de brieven van Montaltius heeft seer uytneemende en geleerde anteikeningen gemacht. Oomius in diff. de praxi Theol. in de inleiding pag. 88. a.

2.

Wendrockius personatus qui scripsit notas ad literas provinciales. Est Mons. Nicole.

Contra hunc scripsit Stubrockius notas in notas, quas secunda editione, uti & sub hoc nomine confutationem Epistolarum Montalti, item tertii & quarti præloquii ejusdem operis, genuina etiam appendicis, Conringiana Epistola Racheliani opusculi & novi indicis Wendrockiani

kiani edidit Tom. I. Apologetici Doctrinae Moralis Honoratus Faber cujus sunt pleraque si non omnia istius romi.

WERNERUS Johannes v. Gebhardus.

(2883 a) Jo. Sigismundi WERNERI, Pastoris Lignicensis, nomine excusam *Postillam*, esse Casparis SCHWENCKFELDI, haeretici illius famosi, testatur Conrad Schlüsselburg. libr. 10. de Schwenckfeldianis p. m. 37.

(2884) M. WESSELIUS idem est Thoma Hyde in Cat. Bibliothec. Bodl. p. 277. col. b. qui BASILIUS GANSFORTIUS sive GOESVORT, Gröningensis, cujus ibidem citantur Opera Theologica edita Amstelod. 1617. Dubitanter hoc asserit Deckherrus de Scriptis Athespotis p. 96. 97. utpote qui magnam nominis & materiae congruentiam reperit in M. JOHANNES DE VESALIA. Monendum autem hic nobis est, quod tractatus de Potestate Papae & Praelatorum Ecclesiae quem hic Gansfortio adscribendum censet Deckber, à Thoma Hyde citetur sub BASILII PHRYSII Groningensis nomine Bibliothec. Bodl. post N. pag. 252. col. a. de quo nos in *Basilio egimus*. Distinguit autem hos aperte Hydeus, ne verbulo quidem ostendens *Basilium Phrysius* Gröningensem eundem esse cum *Basilio Gansfortio* Gröningensi, utpote de quibus separatim agit locis citatis.

(2885) WESTPHALIAE Jurisconsulti Gravissimi nomine, extat in S. Romani Imperii Jure Publico edito Hanov. 1614. in 4to erudita Dissertatio Juridico-Politica de Jure Principatus distincta thesibus 95. pagg. continens 86. cui adscriptum manu p. m. proavi mei Vincentii Molleri, meritissimi quondam Civitatis nostrae Consulis nomen D. Johannis NORDERMANNI. Ulterius Ergo inquirens eandem Dissertationem de Jure Principatus sub vero Auctoris Johannis Nordermanni Westphali nomine insertam Tom. IV. Disputationum Historico-Politico-Juridicarum Basileensium num. II. inter distinctam Conclusionibus ut hic vocantur, XCV. pagg. non numeratis, plagulis autem 12.

(2885 a) Ernestus Candidus WESTPHALUS quomodo sit Ernestus CASIMIRUS: vide edifferentem *Symbolam Maftrichtianam* his verbis: Ernesti Candidi Westphali bis Suspensi, Parentatio: quam sibi ipsi, ante fatalem casum dixit, ex Schedulis in Marsupio illius inventis furtivis horis, accurate emendata & recognita, ab Ernesto Candido Westphalo Leodii 1694. auctorem habet Ernestum CASIMIRUM Wasserbach, id quod ostendunt initiales literae, ipseque auctor olim discipulus meus qui mihi exemplar misit, & sub meo praesidio de Irminsula Saxonica disputationem nunc secundo editam proposuit. Estque nunc praefectus Comitum Lippiensis lineae Bracensis Barendorffii Milliaro ab acidulis Pyrmon- tensibus distantis.

(2886) Johanni WICLEFO, celeberrimo Theologo Anglo adscribit *Baleus* Illustr. Britan. Scriptor. fol. 157. col. b. Versionem Universi Codicis Biblici Anglicanam, quod suspectum videtur *Wharton*. Auctar. Historiae dogmaticae Joh. *Usserii* de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 426. 427. rejectoque tandem eo, verum Versionis hujus Auctorem JOHANNEM TREVISA substituit quem Biblia Sacra anglice transtulisse, Auctor est p. 567. *Pitfeus*, de Wiclefo, ejusque scriptis, quae vix 200. Voluminibus comprehensa extitisse scribit, *Baleus* loc. cit. plane silens. WICLEPHUM seu WICLIFFE scribit Thomas Hyde Catal. Biblioth. Bodlej. post N. p. 254 col. b. de Versione Bibliorum Anglicana sub hoc nomine nihil memorans.

(2887) Rogerius WIDKINGTONUS. Sub hoc nomine ab illustri Anglo Thoma PRESTONO, Pontificio, *Discussionem Discussionis Concilii Lateranensis* editam disco ex Actis Erudit. Lipsiens. An. 1687. p. 136. Dubitat tamen de *Prestono Bailletus* in Indiculo Scriptorum Personatorum p. 614. *Simonem VIGOT*, sed aequè dubium substituens.

(2888) Joachimi Viti WIGANDI Windeccensis, Philatri, de Medicorum Germanorum itineribus *Dissertationes Posthumae tres* Friburgi Anno 1678. 12mo editae Eruditae sane & Curiosae, debentur Johanni Valentino WILLIO Colmariensi, Medicinae Doctori, & Practico aliquamdiu Castrensi in Exercitu Danico. Haec *Symbola Flensburgo-Molleriana*; adde *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 612.

(2889) Severinus WILDSCHÜZ, Mal Mogiensis Scandus, Slesviga anno 1687. in 4. edidit *Discussionem Calumniarum* Samuelis Pufendorffii, Eride Scandica Indicis Errorum suorum causa D. Josuae Schwartzio (Ducatus Slesvicensis h. t. Superintendenti) indignissime *Impositarum*. Verus Auctor illius est Josua SCHWARZIUS ipse, qui sub Privigni sui Wildschutzii nomine latere voluit, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

WILHELMUS v. Stutgardia.

WILHELMUS Moerbecanus vide supra Cantipratensis.

(2890) Hans WILMSONS Schertz Gedichte in Nedderduntsch geriemet. De Scripto hoc ita commentatur Clarissimus Mollerus Flensburgensis: Satyrae haec Elegantes admodum, & genium antiquorum in isto scribendi genere exprimentes Lingua Saxonica multoties curae ac recusa, Auctorem agnoscunt Johannem LAURENBERGIUM, Professore Soranum, qui, quod Patre Wilhelmo, Professore Rostochiensis, esset natus, Joannem Wilmson se vocavit. Haec ille.

(2891) Johannis WINEI nomine extat Tra-



Tractatus de Successione ab Intestato, qui non est  
 pfius sed *Wilhelmi RANCHINI*, adeo inepte de-  
 scriptus, ut & plagiarius oblitus fuerit loci, in  
 quo Ranchinus, Stephanum Ranchinum, pa-  
 rentem suum laudaverat, eradendi: ut ex *Bi-*  
*bio de Casib. pro Amico* quæst. 1. p. 15. in princ.  
 docet *Deckber de Scriptis Adespotis* p. 345. qui &  
 eadem iisdem fere verbis mihi in peculiari *epistola*  
*de die IV. Decemb. 1676.* affirmavit.

(2892) *Nigello WIRECKERO* adscri-  
 unt *Pitfeus de Illustribus Angliæ Scriptoribus*  
 dan. 1200. pag. 270. & *Frisius Biblioth. Gesner.*  
 pag. 636. col. b. *Contra Barbariem* librum unum,  
 quem tamen non ejus sed *JOHANNIS SARIS-*  
*LURIENSIS* aut *SALESBERIENSIS* esse evincit  
*Clarissimus Jacobus Thomafius*, *Dissert. de Ni-*  
*ello Wireckero* §. 52. ad §. 56. V. *Anon. n. 1606.*

(2893) *Joannis WITHLINGI* nomine  
 scriptam à *Johanne BRENTIO* in Exilio suo  
 xplicationem *Psalmorum Davidis* 94. & 130. im-  
 pressam *Basilæ 1550.* cum præfatione *Gamalielis*  
*GRATHI*, id est, *Gasparis GRETERI*, refert  
*Imlerus Bibliothec. Gesner.* pag. 217. & 427. H.  
*Johannis Withlingi* nomine a *Brentio* editum  
*Malæ Svevorum* in 8vo *de pena Anabaptistarum.*  
*recenset Frisius Bibliothec. Gesner.* pagina  
 13. col. a.

(2894) *Joannem WITHUM* Anglum  
 Vintoniensem Episcopum præferre Auctorem  
 citatur *Miræo Biblioth. Ecclesiast. lib. II.* pag. 51.  
 ber editus *Lond. 1553.* in 4to inscriptus: *Diacofio-*  
*artyrium*, hoc est, *Testimonium Ducentorum*  
*de veritate corporis & Sanguinis Christi in Eu-*  
*charistia, adversus Petrum Martyrem hæreticum:*  
*quem an non Stephano GARDINERO* adscribat  
 idem *Miræus*, judicet *Lector.* Certe *Bailletus*  
*Catalogo des Auteurs deguifez* p. 614. verba  
*Firai* ita interpretatur, quæ a nobis exhibentur  
 pra sub *M. Anton. Constanio* lit. a. Alium cogno-  
 inem v. in voce *Albius.*

(2895) *WITTEBERGENSIUM* Scho-  
 licorum nomine *Responsionem ad Narrationem*  
*anturiatorum Magdeburgensium &c.* editam *Wite-*  
*bergæ 1558.* scriptam a *Philippo MELANCH-*  
*ONE* suspicatur, & conjecturam suam robo-  
 Summe *Reverendus Dominus Doct. Joh.*  
*idericus Maierus* nostras, in *Dissertatione Epi-*  
*olica* n. 27. quod & supra in anonymis num.  
 50. jam innuimus.

(2896) *WITTEBERGENSIUM* Theo-  
 gorum nomine extat

(I) *Catechismus Latine* An. 1571.

(II) *Grund, Geste / seu Fundamentum firmum*  
*persona & incarnatione Jesu Christi.* Horum Scri-  
 orum Auctor habitus *Caspar PEUCERUS*, *Ge-*  
*rt Philippi Melanchtonis*, ut ex *Hornbeck.*  
*mma Controvers.* 528. & 531. indicat *Symbola*  
*ormanniana.*

(2897) *Christophoro WOLFFGANGO* Au-

ctore prodiit anno 1674. *Guilielmi Principis*  
*Furstenbergii Detentio iusta, utilis & necessaria;* quam  
 a plurimis *Francisco Illustrissimo Baroni DE ISOLA*  
 adscribi notat *Cl. Deckberrus de Scriptis Adespo-*  
*tis* pagina 160. 161. qui ipse potius *Scriptum hoc*  
*Præillustri Domino, Johanni Alberto PORT-*  
*NERO* tribuere mavult. *Contra Bailletus veri-*  
*similiorem de Isola* conjecturam esse sibi persva-  
 det *Indiculo des Auteurs deguifez* p. 614.

(2898) *Ambrosii WOLFFII* nomine pro-  
 diisse opposita *Formulæ Concordiæ A.C. 1570.*  
 & 1580. duo scripta dira, auctorem verum ha-  
 bentia *Christophorum HERDESIANUM, Syndicum*  
*Noribergensem* probatur teste *Conrado Schlüssel-*  
*burgio*, & eum citante *Draudio*, hunc vero denuo  
*Geislero* dec. 5. n. 8. Imprimis vide *Leonardi Hutteni*  
*Concordiam concordem, scriptum operosum ac*  
*doctum*, in defensionem *formulæ Concordiæ*  
*adornatum* cap. 30. ubi *Rabulam Noribergensem* vo-  
 cat hunc *Christophorum Herdesianum.* Ipsa Scripta  
 sic inscripta vidisse memini. *M. Ambrosii Wolffii fun-*  
*damenta Lutherane doctrine de Ubiquitate, atque adeo*  
*de corporali præsentia corporis Christi in Eucharistia,*  
*ad Orthodoxæ fidei normam expensa, & sub veritatis censu-*  
*ram revocata, ex Orthodoxo consensu* (De quo anon. n.  
 32.) *contra Patres Bergenses* *Genev. 1529.* in 4. Eo-  
 dem sub nomine fictitio prostat *Victoria de Trium-*  
*phata communicatione Idiomatum reali* *Serveti 1584.*  
 in 8. Sub vero autem ipsius nomine præter ex-  
 pressa n. 33. anonymor. extare deprehendi *Refuta-*  
*tionem Dogmatum de fictitia Christi carnis omnipræsentia,*  
*Neapoli Nemetum 1583.* Quod solum scriptum  
 superiora eidem deberi probat, non *Cyriaco Pro-*  
*fessori Historiarum P. Francofurti ad Viadrum,*  
 cujus etiam habetur, *Icon animorum, de differentiis*  
*ingeniorum dissertatio*, *Francof. 1619.* impressa  
 in 4.

*Cyriacum* nihilominus nominat *D. Rechen-*  
*berg, Append. Libb. Symbb.* pag. 35. *Christophorum*  
 autem recte *Johannes Gerhardus* disput. *Theo-*  
*log.* p. 170. indicante *Symbola Normanniana.* Sub  
*Christophori Herdesiani* nomine citat scripta *Ambro-*  
*sium Wolffium* mentientia, *fundamenta, nempe doctri-*  
*na Lutherane &c.* Et *Historiam Confessionis Augustanæ*  
*Germanice* scriptam in 4to *Freherus* in *Theat.*  
*Viror erudit. Claror.* pag. 899. col. a. adde *Bail-*  
*leti Catalogum des Auteurs deguifes* p. 614. At  
*Deckberrus* in *Epistola ad me* scripta 4. Decemb.  
 1676. ubi de *Ambrosio Wolffio*, cogitata sua expo-  
 nit, benevole adjicit: contigisse sibi magnam ejus  
 Bibliothecæ partem, & præcipua Bibliothecæ  
 Reformatæ opera & inter hæc nominatum quo-  
 que opus (quodnam autem intelligat, non hario-  
 lor) ex quo si confero (pergit) literas ab ipso sua  
 manu scriptas cum hocce libello, tarde alii tribu-  
 ere possum: Nam in aliis operibus hunc librum  
 suum sibi adscribit & allegat: itaque subsisto. Hæc  
*Deckberrus.* Personatum nihilominus *Wolffium*  
 hunc & *Mendaciorum Cretensium Mulciberem* vocat  
*Rango Histor. Syncretismi part. II. Sect. XX.*  
 p. 813. Addit hic nota *Diecmanniana marginalis:*  
*Conf. Epist. Theol. super. Seculi à Fechtio* edit. p.  
 618. *Chytra. Epist.* p. 389. In *Ind. lib. proh. & ex-*  
*purgand. Hisp. A. 1662.* fol. recuso *Opera Ben-*  
*Turretini*, p. 13. hæc satis insulsa legas: *Ambro-*  
 sius

fius *Wolphius* seu *Wolfius* Theol. Luth. Aug. Conf. & item *Zwinglianus* seu *Calvinianus* scribebat *Genevæ* 1579. Adde *Gerhardi Disp.* Theol. Part. 2. p. 849. Addit *Margo Mastrichtianus* de *Wolffii* hujus libris agentem *Hospiniani* formulam concord. cap. 34. v. supra *Ambrosius*.

(2898 a) **WOLFGANGUS THEODORUS**, Cæsar-Augustanus.

Scriptit *Chronicon Augustanum*, est autem *Achilles Pyrminius GASSARUS*. Auctor der beständigen und wohlgegründeten *Wiederlegung / eines über die beyden Reichs-Städten / von Alters herkommene Reichs-Vogteyen* &c. getruckt 1643. in præfat. discursus bezieht sich auff einen in dem Reich-gesessenen nemlich berührter Stadt *Mugsburg* gewesenem *Chronographum*, so er zwar *Wolfgangum Theodoricum Cæsarem* nennet / aber der ihm nomine religione, Patriatenus wolbefandte *Achilles Pyrminius Gassarus* ist. Hæc *Symbola Mastrichtiana*. vide supra in *Achille* plura, & in *Anonymis* num. 1096.

(2899) *Gasparus WOLPHIUS*, Tigurinus, medicus & Physicus professor, in publico edidit: *Viaticum novum, de omnium fere particularium morborum curatione, auctoris incerti* Id tamen postea quidam *HOLLERII* esse docuit, simul falso & inhumaniter *Wolphium* accusans, quasi ejus rei conscius, sibi alienum laborem vendicare voluisset: verum hic vicissim *apologia* publicata calumnias hæc refutavit. Tiguri excudit *Froschoverus* in octavo. Verba sunt ipsissima *Josix Simleri* addita *Gesnerianæ Bibliothecæ* pag. 219. a. repetita *Frisio* pag. 260. b. *Aureum à Wolphio* editum, incerti auctoris *Viaticum* & incomparabilem librum nominat *Mercklin*. *Linden. Renov.* p. 165. col. a. At *Hollerio* hoc opus deberi neque hic, neque p. 484. ubi de *Jacobi Hollerii* scriptis agit, indicat.

(2900) *Joannis à WOWEREN* de *Polymathia* Tractationem ex *Frobeniano* Bibliopolo 1603. in 4. postmodumque in 8 reculam habemus longe doctissimam: Eam *Isaaco CASaubONO* vindicare nititur *Mauffacus*, in prolegom. ad *Plutarchi* lib. de *Fluminibus* tanquam à quo ipse omne quod edidit hujus operis imperfecti habuerit *Woverius* & pro suo ediderit, quem tamen hac in re fidem invenire nullam videas apud *Vossium* *artis Grammat.* l. 1. c. 6. & *Mart. Schoockium* *Fabulæ Hamelens.* part. 2. c. 4. p. 61.

Quæ repetunt fere *Thomæ de plagio* literario §. 593. 594. & *Morhof. Polyhist.* Liter. lib. I. cap. 1. pag. 7. *Woverum* hunc ab alio cognomine distinguens contra *Scaligerana* *CASaubONO* vindicant *Polymathiam* hanc p. 363. quod & ex eis notant *Jugemens des Savans* Part. II. T. II. pag. 347. imo ipsi *SCALIGERO* a nonnullis asseri innuit *Bartholinus* *Dissert.* 2. de legendis libris p. 43. *Woverium* absolvunt *Casaubonus* in pietat. pag. 135. & *Baudius* *Centur.* I. Epist. 87. Adde *Wover* in pietat. 135. citatos a *Symbola Schraderiana*. Adde *Barthium* *Adversariorum* lib. XI. c. 3. p. 2847.

II. *Woveri* Tractatum de *Umbræ JANO*

*GVILIELMO* asserere nititur *Lindenbrogius* apud *Morhofium* *Polyhist.* Literar. lib. I. c. XXIV. p. 304. ast hujus tamen ingratiis

III. *Libros de Bibliorum Interpretibus CASaubONI & GELASINI* esse audacter asserit *Lindenbrogius* apud *Morhofium* l. cit. p. 314. 315. librum etiam de *Cognitione Novi orbis Woverio* abjudicanti.

(2901) *Jacobo WIECO*, aut *WUJEKO*, *Jesuitæ Polono* adscriptum à *Sorvello* in *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu* librum de *Divinitate Christi Domini nostri, & Spiritus S. contra ejus temporis Arrianos*, p. 391. col. b. cui *Anti-Wujekum* *Duplicem* *Polonice & latine* opposuit *Faustus Socinus*, hujus Auctoritate *Roberto BELLARMINO* assignant *les Satyres Personnelles* Tom. I. p. 271. 272. 273. vide quæ *Anti Wujeko* apposuimus *Anonymor.* n. 632.

(2902) *Fridericus Achilles Dux WURTEMBERGICUS*. Ejus nomen præfert prima Editio *Tubingensis, Consultationis Thomæ LAN-SII* de *Principatu Regnorum Europæ*. Rationem addit *Symbola Flensburgo-Molleriana* istam, quæ Principi huic in *Declamationibus* istis primæ fuerint assignatæ partes.

(2903) *Theologorum WURTEMBERGENSIUM* *Refutatio Compilationis Cinglianae & Calvinianæ, quam illi CONSENSUM ORTHODOXUM S. Scripturae & Vet. Ecclesiæ De Controversia Sacramentaria* appellarunt *Tubing* 1595. *Lipen. Biblioth. Theol.* Tom. I. p. 413. col. a. memorata.

Quod *Jacobi ANDREÆ* sit, *Academiæ Tubingensis Theologi & Cancellarii* testes hæc dubiæ fidei sunt *Jacobus Heerbrand*. Th. D. & Professor *Tubing.* *Orat. funeb.* de *Vita & obitu ipsius F. I. b. Melchior Adami*, huic sua debens, in *eius Vita* (a) ubi simul plura de contentis ejusce scripturæ leguntur.

Contra refutationem hanc scripsit *Marcus Beumlerus* *Tigurinus*, v. *König* *Biblioth.* p. 108. col. b. & infra tit. *Neostadianorum defensio*.

(a) *Adam.* in *Vit.* p. 652.

Hoc tempore cum *Adversarii Orthodoxum suum Consensum* edidissent nec prolixum librum quisquam refutandum susciperet, refutatio illius *D. Andreæ* publica auctoritate est mandata.

(2904) *Der Württembergischen Theologen* *Wiederlegung / der von den Predigern zu Bremen Anno 1581. im Monat Julio* herausgegebenen *Verantwortung: palam soli Jacobi ANDREÆ* ascribitur in alio libro *Bremensium* 1683. in 4. edito, sub titulo *Antwort der Diener Göttliches Wortes in der Kirchen und Gemeinen Christi zu Bremen auff Jacobi Andreæ, unter dem Nahmen der Württembergischen Theologen &c: Libri tractantes præcipue de Natura Christi utraque, & præsentia corporis in S. Cœna: Bremensibus Calvinum Jac. Andreæ Lutherum, defendentibus. Vi oppositum scriptum, cui titulus: Gründlich Bericht von zweyen Schrifften der Calvinischen Predicanten zu Bremen unter den Titulen: Abfertigung*

der berühmten Widerlegung Jacobi Andreae &c: Item Antwort auff Jacobi Andreae unter dem Nahmen der Württembergischen Theologen ausgesprengte / vermeinte Wiederlegung. Anno 583. ausgegangen &c: durch die Württembergischen Theologen

verfertigt. Tübing 585. 4. quo imprimis hoc pernegant Theologi illi quod falsi suo omnium nomine inscriptum sit opus à Jacobo Andreae, sed illud sibi conjunctim vindicant.

\* \* \* \* \*

## X.

(2905)



**X**ANTHUS Lydus *Lydiaca* scripsisse dicitur, quorum plures libri à Veteribus memorantur. Verum tamen eorum Auctorem fuisse DIONYSIUM SCYTHOBRACHIONA ex *Artemonis* Cassandrei libro περι ἀναγωγῆς βιβλίων inquit *Athenæus* lib. 12.

(2906) D. *Francisci* XARQUE, fratris sui nomine edidit *Joannes Antonius* XARQUE Jesuita Hispanus

(I) *Vitas Patris Antonii Ruiz, de Montoya, & P. Josephi Cantalini* ex Societate Insignium Operatorum in Paraquaria Cæsaraugustæ, typis Michaëlis de Luna 1662. in 4to.

(II) *Sacrum Solamen hujus temporis bellis, & Calamitatibus publicis Domus Austriacæ & Catholicæ Monarchiæ afflictæ.* Valentix per Bernardum Nogues 1641. in 8. vide *Sorvellum* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 402. col. a. Nicolaus Antonius vero Bibliotheca sua Hispanica inter reliqua Joannis Antonii Xarque scripta horum non meminit. p.482.

(2907) XAVERIUS: *Conrad Samuel* SCHURZFLEISCH. *Baillet* liste des Auteurs degvifez pag. 614.

(2908) XENOPHONTEM quomodo fecerit ANNIUS *Viterbiensis* v. Rhod.n. 18. ubi

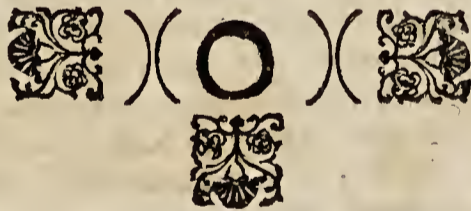
citatis adde *Voss.* Aristarchi sive de Arte Gramm. lib. 2. c. 26. p. 86. editionis secundæ. Et in genere de Annio insuper citatos *Schookio* Fab. Hamelenf. part. 2. c. 4. p. 66. & seq.

(2909) *Francisci* XIMENEZ notæ in diversa loca Scripturæ Sacræ cum Animadversionibus *Nicolai* DE LYRA confusæ dicuntur in *Historia Cardinalis Ximenez* pag. 792. Editioni etiam Bibliorum ab ipso procuratæ præfationes ejus nomine præmissæ suspectæ videntur *Auctori du Journal des Sçavans* 1693. pag 427. 428. adde pag. 506.


(2910) *Joanni* XIPHILINO, Patriarchæ Constantinopolitano inscriptam vulgo *Epitomen Historia Dionis* de XXV. Imperatoribus Romanis Paris 1551. & Franc. cum versione *Blanci* 1590. XIPHILINO ejus Nepoti tribui etiam notat *Hyde* Catal. Bibliorh. Bodlej. post N. pag. 263. col. b. sub finem & huic etiam pluribus eandem asserit *Clarissimus Caveus* in Epistola ad me dat. Islington. 8. idu. Decemb. 1676.

XISTUS vel XYSTUS vide *Sixtus II.*

\* \* \* \* \*



## Y.


**YVO CARNUTENSIS v. Ivo.**

Scav. 34.

(2911) **YVO VILLIOMARUS, SCALIGER.** Et quidem *Josephus Julii Caesaris Scaligeri filius, cujus extant sub hoc fictio nomine:*

*Epistola in Fabium Paulinum Utinensem Paris. 1587. in 4to.*

*Animadversiones in locos controversos Roberti (editos Florent. 1584. in 4.) apud Commelin. 1597. in 8. Vide confirmantem hoc Georgium Erhardum in Symbolis Petronianis pag. m. 626. in ibique exagitantem hunc Robertum Titium. Adde Frider. Geisler. de Mutat: Nom. Exempl. Dec. 2. num. 4. Vide præterea Henricum Ernestium Observat. variar. lib. 2. cap. 36. Ipse tamen de se in Scaligerianis nuper editis ita loquitur pag. 87. Monsieur Cujas n' eust seu escrire comme Yvo de Villiomarus; & pag. 358. Yvo Villiomarus, Monsieur Cujas n' eust seu escrire comme luy; c' est Monsieur du Puy qui l' a fait imprimer, il reprend en Titius l' interpretation de Capreola dans Juvenal. Sed novum hauderat ipsi πειρατολογειν imo laudes suas canere, id que cum contemptu aliorum. Sane intolerabilia sunt modestis auribus sequentia ipsius quæ in eodem libro leguntur p. 90. Delrio au prix de moy ne scait rien, voilà pourquoy il me sdit de moy & pag. 190. On diët que je suis Grammairien, Ouy vraiment, je le suis, & bon avec, il n' y auroit Grammairien qui sceut deviner cela. tum pag. 192. Ego nihil scio, sed vellem plus præstare, quam illi omnes simul (Jesuitas intelligit): porro 214. Manilium nullus fuit qui posset intelligere sicut Ego pag. 236. En ce mestier (il parle de la Critique. Ego optime possum distinguere quid hic vel ille possit. pag. 299. Si bis hominem alloquar statim scio qualis sit) Ego scribo Syriace ut Syri ipsi, & à nemine didici, pag. 312. Il n' y a personne qui puisse si bien refûter Barónius que moy. pag. 313. Auratus dicebat Julium Casarem Scaligerum Regi alicui facie simi lem. Ouy à un Empereur qui eut si belle façon que luy. Regardez moy je luy ressemble en tout & par tout, le nez aquilin &c. & alia ejuscemodi plura. Nam quod alibi dixit pag. 91. Les Diables ne s' adressent qu' aux foibles, ils n' auroient garde de s' adresser a moy, je les tuerois tous: hoc equidem joco dictum arbitror. Alias utinam ei apparuissent! habuissimus quem Persa-*

rum Alii opponeremus, qui Diabolum fertur medium ense dissectum dedisse uno ictu, de quo vide *Olearii Persicum Itinerarium.* Ut verbo dicam, ejusmodi inconsiderati sermones etiam jocularis arguunt internum fastum aliquem: Et ego de me pessime meritum censerem, qui ejusmodi colloquia mea ad familiares habita divulgaret, nedum typis mandaret. Notandum etiam extare *Roberti Titii Assertiones pro suis locis Florent. 1589. en 4. excusas.*

*Animadversiones autem Yvonis in Titium esse Josephi Scaligeri confirmant præter modo citatos etiam Colomesius in Gallia Orientali pag. 115. Witte in Memoria Scaligeri quæ extat inter Philosophorum pag. 43. & fuse Villani nella Visiera Alzata Hecatostes num. LXI. pag. 65. 66. Sciopp. Scal. Hypobol. 226. b. 231. 235. Lipsius Cent. 2. Epist. Misc. 17. & 31. Oper. Tom. II. pag. 59. quibus adde Teissieri Eloges des hommes sçavans Tom. I. pag. 149. Hyde Catalogum Biblioth. Bodlej. post N. pag. 234. & Colomesii Bibliothéque choisie pag. 103. Pertinent & huc quæ Morbæsius Polyhist. lib. I. cap. XVI. pag. 186. dicit, quod male profecto de virorum illustrium fama mereantur, qui omnia illorum dicta factaque sine ullo delectu in publicum protrudunt; ut fecit Colomesius in Opusculis suis literariis, ubi habentur quædam relationes Gallicæ de variis doctorum rebus & institutis Secretioribus, minime propalandæ. Hæc ille. Etiam hoc hac occasione notari potest, aliquando & carnali modo (ut loquuntur talium scriptores) fustibus contusos (diabolos,) si quas fides conditoribus plerisque Monachis. Videtis *Sangallensem* in Vita Caroli M. l. 1. cap. 24. qui Spectrum ita sauciavit gladio, ut balneas integras tabe & cruore fœdaret. *Everhardum* in vita Notkeri, qui ita sæviit, ut baculum sanctum confringeret, malo Spiritu miserrime ejulante, cap. 26. *Paulinus* autem ipse, nullo Sanctorum, qui unquam fuerunt, inferior, utpote qui & venundari se captivo liberando passus est, fidem facienté *Gregorio Magno* Dialogor. l. 3. c. 1. verba sunt *Barthii* Adversariorum lib. VI. cap. 18. fol. 288. Adde *Thomasium* de plagio literario §. 531. lit. b. de armis Pselli ex libro ejus de Dæmonibus sub finem. N. LXI. p. 65 66.*

\* \*

\* \*

\* \*



## Z.

**Z**ABARELLA v. de *Tournes da*  
*Monza*

(2912) ZABOI, & JACOMETTO: *Charles François FOPPA*. *Baillet liste des Auteurs deguisez* p. 614.

(2913) ZACHARIAS Propheta, quod aliquos DAVIDIS *Psalms* fecisse credatur minus bene v. apud *ciratos supra* in *Aggæo*.

Sunt autem ei & *Aggæo* inscripti *Psalms* CXXXIIX. CXXXIX. CXLVI. CXLVIII. CXLIX. vid. *Sextum* Senensem *Biblioth Sanctæ* pag 14. quod de tribus prioribus notat etiam *Po- lus* Tom. II. *Crit. Sacr.* col. 1280. 1283 & 1323. nullum *Zachariæ* relinquens, sed illos vero Auctori suo *Davidi* ibidem restituens.

ZADEEL v. *Sadeel*.

(2914) Martini Michalovviczi ZAGIELI nomine, Polonice scripsit Jesuita Polonus, *Hieronimus STEPHANOWSKI* sequentia, teste *Alegambe* p. 187.

I. *Terminum contra protestationem Ministri cuiusdam Evangelici, seu Responsonem ad quadruplicem tractatum contra Primatum S. Petri, & ejus Successoris Pontificis Maximi* Vilnæ 1599.

II. *Censum disputationis Vilnensis, per Daniele Mikolajewcki Ministrum Radziowiensem editæ, seu, Defensionem veritatis ac integritatis ejus editionis, quam Catholici de Disputatione illa vulgarunt.*

III. *Responsonem precipuarum narrationum Evangelicarum, seu à Ministris, qui se Evangelicos nominant propositarum.*

Totidem verbis hæc lego apud *Sorvellum* *Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu* pag. 187. At *Vittenius* primi tantum Scripti sub *Zagieli* persona ab *Hieronimo Stephanowsky* emissi meminit *Diar. Biograph. an.* 1606. m. Augusto. De reliquis Scriptis plane mutus.

(2915) Melchior ZAMBRANUS, Clericus Hispalensis, cujus nomine extat *decisio casuum occurrentium in articulo mortis circa sacramenta*, *Hispani* 1604: est *Didacus ALVAREZ*, Jesuita Granadensis, docente *Alegambe* p. 89.

Repetit hæc *Sorvellus* B. S. S. J. pag. 167. col. a. adde *Thomæ Hydei* *Catal. Biblioth. Bodl.* p. 23. & post N. p. 267 col. a. & *Bailleti* *liste des Auteurs deguisez* p. 614. At vero *Nicolaus Antonius*

peculiarem Scriptorem *Zambranum* constituit, eique opus hoc assignat, miratus, unde in *Bibliotheca Scriptorum Societat. Jesu* illud assignetur *Didaco D' ALVAREZ*. pagina II. pag. 103.

(2916) ZAMARIEL assumpta persona est *Antonii DE CHANDIEU*, sive de *ROCHE-CHANDIEU*, ex Hebræo ejusdem significationis. ZAMARIEL enim æquat latine *Cantum Dei*, i. e. *Chant-Dieu* ut notant *Colomesius* in *Clave Epistolarum Josephi de Scala* p. m. 192. & *Bailleti* *liste des Auteurs deguisez* pag. 328. vide supra *Sadeel*.

(2917) ZAMBECCARI nomen assumptum in scripto quodam ab *Johanne Antonio DE VERA ET ZUNIGA*, *Comite de la Rocca*, excusat *Varillas*, *Histoire de la Revolution dans l'Europe*, en matiere de Religion, quam recensent *Acta Erudit. Lipsiens.* An. 1687. p. 492. De personato hoc *Zambeccari* nomine silet *Nicolaus Antonius* in *Biblioth. Hispan.* pag. 482. De *Comite* tamen de *Rocca* confirmant hoc *l'Histoire de l'Academie Françoise* pag. 306. & *la Politique de la maison d'Autriche* par *Mr. de Bonair* pag. 51. qui *Zambeccari* tanquam libri titulum citat, *Le Comte*, inquit, *de la Roque dans son Zambeccari*.

(2918) *Joannes ZAMOSCHIUS*, sub quo nomine editus est in 8. liber *de Magistratu Romano sine Die & Consule*, est *Carolus SIGONIUS*, ut jam olim in *Rhodianis* num. XIX. indicavimus, *Testes* nunc advocantes *Bertholinum* de legendis libris dissertat. II. p. 43. *Teiffier*. in *Catalogo Auctorum & Bibliothecarum* pag. 3. & *Eloges des hommes Sçavans* Tom. II. pag. 47. qui amatoribus Antiquitatis libellum hunc maxime commendatum vult. *Deckber.* de *Scriptis Adespotis* pag. 335. Itemque *Bibliographiam Curiosam* §. 27. sub lit. k. 6. b. & *Bailleti* *liste des Auteurs deguisez* pag. 615. *Zamoscio* tamen vindicat *Colomes.* in suis *Remarques ad Scaligerum* pag. 257. monente *Symbola Normanniana*. Ceterum de veris *Zamoscii* scriptis vide in *Anonym.* n. 974. *Thuanus* familiaritati arctæ ipsius cum *Sigonio* id tribuit lib. 134.

(2919) *Jascerus ZAMOSCIUS*, qui edidit *Coloniæ* apud *Anton. Hierat.* 1604. in fol. *Jus Saxonicum & Municipale*, quod sit *Nicolaus JASKIERUS*, *Secretarius Cracoviensis*, qui

glossis suis Speculum Saxonicum ornavit, ex Schedis B. Theodori *Buffi*, Cancellarii Provincialis Holfatici didicisse se refert illustris Dominus *Schraderus* in transmissa Symbola.

(2920) *Antonino* ZANCUME quod sit *Vincentius* MONTANA docent *Villani nella V.A.* Hecatoestes num. X. & *Bailletus* in Indic. pagina 615.

(2921) ZANGMAISTRE, *Jean Paul*: Laurent JOUBERT. *Baillet* ibid.

ZANINUS v. *Petolottus*.

(2922) ZEGERS *Jacobus*: Libert FROMOND, douteux. *Baillet* ibid.

(2923) *Nicolai de Pio* ZELO *wolgemeinte* Abfertigung eines so genandten *Christian Friederich* Palmen. Scriptum hoc Excellentissimo Domino D. *Johanni Friderico MAIERO* videtur tribui velle à *Clariss. Thomasio* in dedicatione seiner weitem Erläuterung der Wissenschaft andere Menschen zu erkennen p. 8. 9. 10. & c. monente *Symbola Schröteringiana*.

(2924) ZENOBIO adscripta *Epitome* Proverbiorum *Tarrhai & Didymi* sapius impressa, primum autem secundum ordinem Alphabeticum excusa. Florentiæ 1497. ZENODOTO asseritur ab *Erasmio* in Prolegomenis ad *Adagia*, quæ extant inter opera Tom. II. col. 4. Cum quo facere etiam videtur *Schottus*, Notis in *Procli Chrestomathiam* pag. 31. *Frisius* autem in *Bibliotheca Gesner*. sub utroque nomine *adagia* citat. p. 831. col. a.

(2925) ZENONIS *Veronensis* nomine, *Guarinus*, *Veronensis* Orator, diversi generis sermones quod emiserit *Bellarmin.* ad A. C. 260. pag. m. 66. *Possavinus* alique Pontificii vel ipsi agnoscunt. Ex iis *Sermo in illud: Attende Tibi*, est *BASILII MAGNI*, v. *Theoph. Raynaud.* de mal. & bon. lib. pag. 158 *Bellarmin.* l. c. *Cocum* pag. 155. *Rivetum* l. 2. cap. 19. pag. 244. Ita & *Sermo in Evangelium Luca*, & de *jejunio*, & alius de *Livore*, Item alius de *Invidia*, sunt ejusdem *BASILII*, testibus iisdem. *Sermones vero in Psalmos* magna ex parte sunt *HILARII*, testibus iisdem, & oculari inspectione; adde Citatos *Oleario* pag. 472. Abaci *Patrologici*.

Pene eadem est sententia *Du Pinii* Tom. I. de la Nouvelle Bibliothéque des Auteurs Ecclesiastiques pag. 202. dubitantis an unquam *Zeno* hic *Veronensis* fuerit, quod tamen testimonio *Rabreii* *Veronensis* Scriptoris X. Seculi satis evidens esse persuadet *Caveus* *Histor. Liter. Scriptor.*

*Ecclesiast.* pag. 124. 125. de suppositis ei a *Guarino* scriptis nihilominus consentiens. De *Basilii* etiam *Sermone Zenoni* supposito testem citat *Margo Normannianus* *Höttinger*. *Script. suppos* 76.

(2925 a) ZEPHYRINUS, Papa: Et ipsi *Duas epistolas affictas à peccatore MERCATORE*, seu *Pseudo-Isidoro*, *Gerh. von Mastricht* in *H. S. C.* à p. 232. ad 268. docet.

(2926) *Joannes* ZERCOWSKI *Lauream Academicam Serenissimo Uladislao, Poloniae Regi obtulit Lyrico carmine*, *Vilnæ* 133. estque detracta *Persona*, *Andreas ROSEWALD*, *Jesuita Prutenus*. *Alegambe* p. 29.

Itemque *Sorvel* *Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu* p. 56. col. a.

(2927) *Mutius* ZICATTA tacito veri Auctoris nomine edidit *Italice* verum librum *Johannis Antonii DE VERA ET ZUNIGA* *Venet.* 1646. in 4to quem hic *Hispanice* emiserat *Hispani* 1621. in 4to. sub titulo: *El Embaxador, sive, de Legati munere*: teste *Nicolao Antonio* *Biblioth. Hispan.* p. 482. col. b. Verum an h. cita se habeat, dubium movet la *Visiera Alzata* *Pentecostes* num. XXX. pag. 125. ubi sub *Mutii Zicatte* persona à *Matteo ZUCCATI* *Italice* editum librum de *Mr. de Silbon* *in scriptum Gallice le Ministre d'Etat* ait.

(2927 a) *Perlone* ZIPOLI, sub quo nomine extat *Italice* *Il Malmantile racquistato* edit. *Florent.* 1674. in 12mo reducto *anagrammate* fit *Lorenzo LIPPI*. Teste la *Visiera Alzata* *Pentecostes* num. XXXIV. p. 126. 127.

ZOILUS v. *Ardelio*.

(2928) ZOROASTRIS nomine quæ citantur à *Frisio* *Biblioth. Gesner.* pag. 831. col. b. *Oracula Græca Magica* versibus *Hexametris* excusa cum *Scholiis Græcis Parisiis* 1538. à *Lambecio* *Histor. Literar. Prod. lib.* 1. c. 7. pag. 93. vindicantur *JULIANO CHALDÆO* Scriptori Juniori cognomento *THEURGO*, vide & *Commentar.* de *Biblioth. Cæsar.* lib. VII. p. 29. & *judicio clarissimi quidem Cavei* satis solide & non contemnendis argumentis, quæ verba ejus sunt in *Epistola ad me data Islingtonio* 8. Idu. Decembris 1676. Pleraque etiam *Chaldæorum Scripta* a *Porphyrio* in *vita Plotini* *9911111* damnata refert *Galeus* notis ad *Jamblichum de Mysteriis* pag. 184. 185. cui *Zoroaster* idem est qui *ZARADUST*, *ZARATA* vel *ZABRATA*, a quo *Pythagoram* sua. hausisse ibidem docet.

(2929) *Matteo* ZUCCATA est *Mutius* ZIC-

ZICCATA docente *Villani Viziera Alzata Pentecostes* num. XXX. p. 130. hisce verbis:

XXX. MUTIO ZICCATA. Capitò di Francia il *Ministro di stato del Sig. di Syllon* in Idioma Francese, e *Matteo Zuccati* con nome supposito come sopra, lo fece fauellare in Italiano. Mi ritrouai piu volte à sentirlo à leggere à parte, mentre lo traduceua; Egli è Cittadino Venetiano, ma appena vscito da torchi il Libro fù arruolato alle insegne de libri proscritti.

(1730) ZYTHANDER à *Bude*. Sub hoc nomine prodiit liber de *Braxatione*, ejusque Privilegiis & Juribus; cujus se Auctorem professus est Anno 1674. *Theodosius SCHÖPFFER*, Advocatus *Quedlinburgensis*, qui & eundem tractatum Anno 1677. in 4to *Jenæ* correctum &

Auctiorem edidit nomine suo præfixo hoc titulo: *Tractatum succinctum de Braxandi eidemque annexis juribus*, pluribus in foro frequentibus, & in vita communi toties quoties obvenientibus quæstionibus, novis præjudiciis, sententiis, & statutis Municipalibus allegatis auctum, revisum, & correctum revelato & detecto sipario, cum indice rerum & verborum locupletissimo exhibet *Theodosius SCHÖPFFER Sanderslebia-Anhaltinus & Advocatus Ordinarius Quedlinburgensis, Franckofurti & Lipsiæ Sumtibus Theodori Philippi Calvisii Bibliopolæ Quedlinburg.* Anno M. DC. LXVII. in 4to paginis 304. non computato indice Alphabetico.

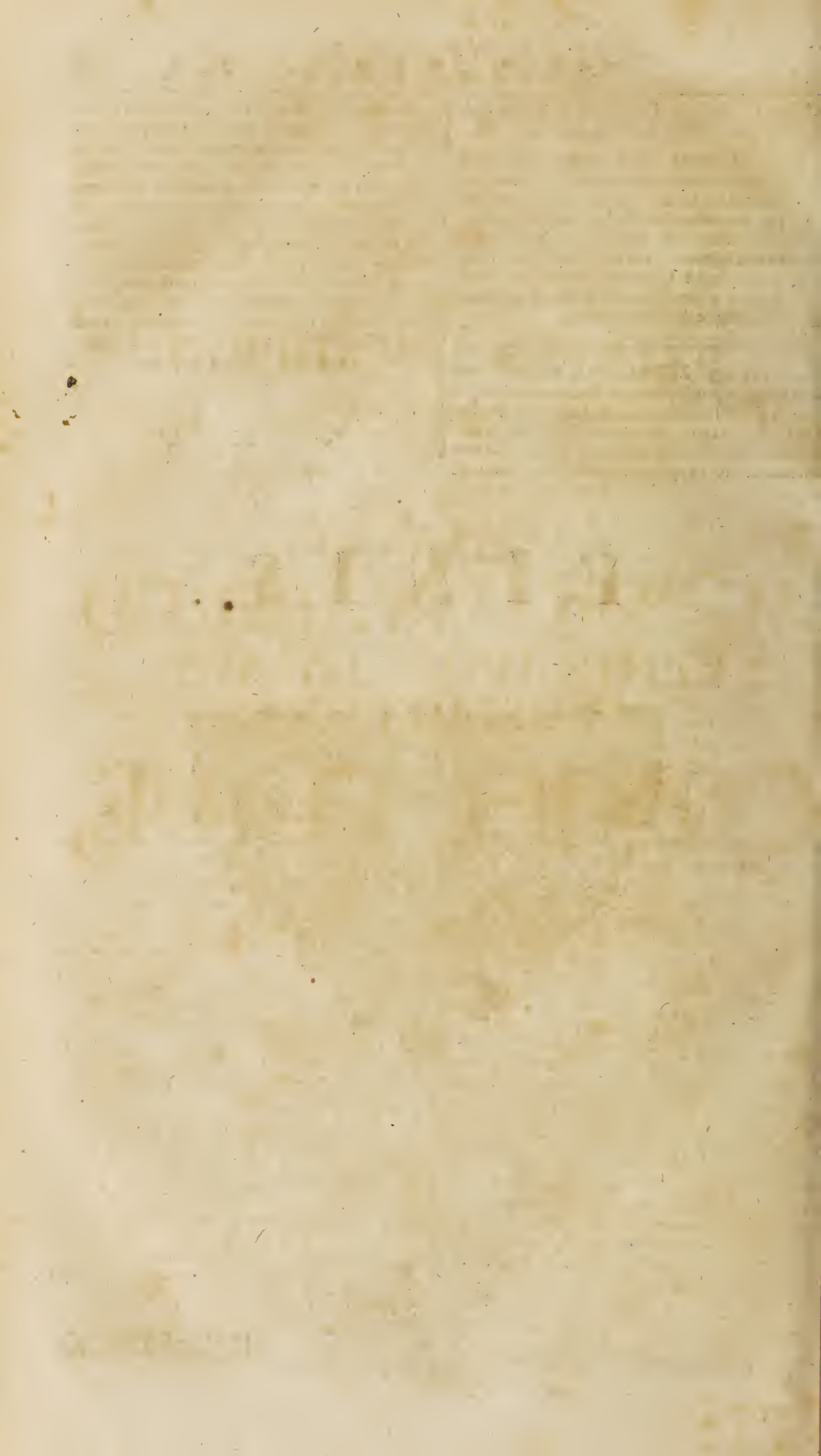
\*\*

\*

\*\*

FINIS.







B.

JOHANNIS DECKHERRI,

*Doctoris & imperialis Camerae Judicii Spirensis, Advocati  
& Procuratoris*

DE

SCRIPTIS

AESPOTIS, PSEUD-  
EPIGRAPHIS, ET SUP-  
POSITIIS

CONJECTURÆ,

CUM

ADDITIONIBUS VARIORUM,

*Ad Editionem ultimam*

AMSTELÆDAMENSEM,

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1152 FOLIO, 217

1874

1874

COLLEGE

CHICAGO

1874

*Nobilissimo & Experientissimo*

DOMINO  
THEODORO JAN-  
SONIO

*AB*

ALMELOVEEN

*Illustri Medico*

S. D.

JOH. DECKHERR. D.



**S**i mihi unquam in animum escendisset, DOMINE, de Scriptis Adespotis &c. aliquid ex professo, ut loquuntur, litteris consignare, vel, consignata quæ erant, adaucta, in publicum dare, majori apparatusi conquirendo operam dedissem: Et quicquid vel domesticæ diligentæ labor, vel florentius, quod mihi cum Eruditis est, commercium, vel felicioris seculi scripta, omni amœniore vi in societatem, & grata legentibus avocamenta arcessenda fuissent: Verum ab hisce sevocant me negotia supremi, cui servio, Judicii; unde litibus, his componendis, his jure dirimendis, illis recipiendis repellendisve, ut fortuna forensis, sæpius omni prudentiâ major, fortes clientum dispensare imperat, incubare cogimur. Fortuita erat hora, quæ tenue hoc exclusit, nec forte Academiis videndum; quæ solitudinem non semel invidenda adsociatione solata est; quæ ingratiſſimas curas animo sæpius excussit, liberaliori studiorum disciplina consecranda; ut Dialogi de jactura temporis illi rei fidem facturi sunt. Sevocaverunt me etiam, quod ex necessitate adscribo, ab omni ferme augmento parando, non ganeonum, vulturum, hirundinumque molestæ, aut bonis auribus blande ferundæ, vociferationes; sed calumniosa scripta & epistolæ, quæ refutando *Illustri* PLACCIO hac conjecturas destinatas, qui tamen mihi solus in hanc materiam manu ductor fuit, & summe æstimandus, impudentissime vulgaverant; unde amœnioris cum eo commercii declinatio & mox, cui non inique indoleo, casus; quem ita excidisse nollem: Hisce visis, cur nihil prolixius subnotatum sit, ut singulari confidentia & humanitate desideraveras, facile, qui amicus est, conjiciet; addiditamen de Patribus nonnulla ingens ubique disputandi argumentum; fori quoque negotiorum subinde memini; nec novos scil. Philosophos transire permisi; junctis non, ut puto, injucundis digressionibus, innocuis censuris, & carminibus; vel delectationi servituris, vel pusilla temporis jactura redimendis. Hanc itaque degenerem filiolum meam, quæ inter breve tempus omnem suum mundum, omnia vestimenta, neglexerat, ruperat, tertium vestitam Nobiliss. Dignationi Tuæ nescirem, an sub tectum, & in longe meis feliciores lares, ac sacra familiæ alienæ adsciscendam? nisi de adoptatoris in me meamque fide & affectu certus essem, honorifice commendo; ubi assensu Tuo firmabitur, lætam; si eo destituetur, correctionem inter basia suscepturam; parituram ubique. Et his Te optime valere, & rei literariæ promovendæ natum sero mori desinere, & post Stephanorum vitas Plantinianam etiam edi, ut promisisti, omni animo opto. Vale. Scrib. Spiræ Kal. Jan. clō lōc LXXXVI.

# CONSPECTUS EPISTOLÆ.

De Anonymorum & Pseudonymorum instituto laudabili, vel se-  
cus: in Theologicis, Jure, Medicina, & Philosophia: de Po-  
lemicis, Historicis, Satyricis, & liberali Apologia, brevis dif-  
fertatio.

NB. Posita sunt ad marginem prioris Editionis pagine.

## SECTIO I.

<b>D</b> <i>E</i> Authoribus Biblicis Veteris fœderis; & non nullis ex Novo; cum digressionibus.	20
II. De Versionibus Bibliorum, Latina, Græca, Syriaca, Dalmatica, Go- thica, &c.	48
III. De Scriptis Patrum Ecclesiæ ex ævo antiquissimo.	59
IV. De Scriptis ad Statum Religionis & Ecclesiæ, junctis huic vicinis, & variis, per- tinentibus, ex ævo recentiori.	82
V. De Scriptis ad Statum publicum Germanici Imperii, cum annexis, vicinis simili- ter, & variis, spectantibus.	130
VI. De Scriptis Juris-Consultorum; & publicatis Actis nonnullis; pars prior.	191
VII. De iisdem, pars altera: Ubi & de Scriptoribus Cameralibus, & Affribus.	205
VIII. De Historicis; pars prior.	229
IX. De Scriptoribus Fabularum, quas Romanas vocant, & de Processu contra ma- leficos.	238
X. De Relatoribus ex Parnasso; felicibus, & infelicibus.	253
XI. De Historicis; Pars altera.	260
XII. De Poëtis; ubi Pan (IMP. CÆS. AUG.) Filio auctus in Bucolico exhibi- tus.	269
XIII. De Annii Viterbiensis Beroso, & Catone, vel geminis, vel suppositis.	299
XIV. De Scriptis Miscellaneis.	305
XV. Epistola obsignatio: ubi de Wineo, Vettero; cum Paranesi de fatiis proprii laboris.	345
PAULI VINDINGII Epistola.	349
PETRI BALII Epistola.	367





# CONJECTURARUM

DE

SCRIPTIS

AESPOTIS

PSEUDEPIGRAPHIS,

ET

SUPPOSITIIS,

EPISTOLA.

*De Anonymorum & Pseudonymorum instituto ; laudabili vel secus : in Theologicis, Jure, Medicina & Philosophia : de Polemicis, Historicis, Satyricis, & liberali Apologia, brevis dissertatio.*



ONJECTURAS se appellat hoc, quicquid est, Epistolaris ad Consultiss. Dom. VINCENTIUM PLACCIUM IC. *Hamburgensem*, scriptiois ; Neque ita, nisi cum justa ratione ! Notitia Scriptorum Aespotorum & Pseudepigraphorum Argumenta

duo eminent ; *Conjectura, Autoritas* ; nam, qui se ipsos prodidissent, scriptores, rari inventi sunt. Hæc duplex, *propria & aliena* ; utraque, si origines intuearis, conjectasse videtur, firmiteribus alia, reliqua tenuioribus firmamentis, levioribusque præsumptionibus inducta. Primus itaque *Conjecturis* locus ex merito assignatus, & æstimatio ; ut, si forte peccatum esset, vel à Bibliothecæ suæ incola, vel advena extero (quod ulla ratione penitus evitari posse, genius materiei non patitur) involuntarium errorem spetiosi refugii titulus occuleret ; Illisque solis, si de Scriptoribus ante propiora secula natis oratio instituitur ; sive Bibliici illi sint, sive Patres Ecclesiæ Christianæ, ut vocamus, considerentur : aut juxta Historias Germaniæ præcæ quis hæc metiri velit : aut Jurisconsultos, Medicos, Philosophos quis in exemplum ex veteribus seculis repetat. Eorum autem, qui proximis temporibus, vel Patrum ævo se prodidere ex hoc scriptorum ordine facilior certiorque ratio iniri potest ; & ha-

ctenus aliis nobisque inita ; geniis seculi auctorumque promptius sese ostendantibus, & concurrente cum conjectura probatissima alius autoritate. Inter *Conjecturas* vero magni æstimant ex temporibus editi scripti, eorumque temporum genio, statu fatoque collectas : inde ex convenientia styli, adsertionumque alibi ejusmodi Scriptori probatarum, & quæ sunt in his dignoscendis Criticorum curiosa judicia, ingenii, judicii, orationis, quæ à multis dissimulari non posse, ajunt, Emblematis, veritatem eruere intendunt : nec dedignantur porro Officiorum, Consiliorum, Professionis & Vocationis fortunas in consilium & subsidium adhibuisse. Fictiois & detectionis eventus sortemque, quæ sequuntur, pauca, apertura.

AUTHORITAS autem laudatur ejus, cui cum Anonymo Pseudonymove coævitate vivere datum ; porro, quem Officii, Voti, Consiliique ratio cum Scriptori conjunxit : reliqua in testimoniis probatæ integritatis Virorum consistunt : quæ sequiora sunt, ut dictum, ad *Conjecturas* spontanea revolutione relabuntur : Unde vel approbatio, vel neglectus, sæpe & dedignatio ex necessitate sequitur ; Indignatio autem justissima, ubi in detegendis authoribus librorum minus probæ notæ aut castigatæ lectionis temeritati suæ nonnullos indulsisse deprehensum. Exempla pessime nominatorum Balduini, Castalionis, Cassandri, Puffendorffii in promptu ; detectores male dimissi ; ut inferius consignatum.

ANONYMUS scriptor sua, sine omni prorsus nominis designatione, vel sub litteris solis initialibus, hisque iterum vel

perverſis, vel ſecus, publicat: PSEUDONYMUS, ficta præſcribit nomina; idque duplici ratione facere adſolent noſtri: Aliena Eruditis jam nota nomina uſurpando; vel nova fingendo: Illud ſæpius accidit; hoc plerumque in uſu eſſe videmus. Prius non poteſt non averſari, qui Confuſiones, in Scriptis Patrum maxime conſpicias, aut, in

6 Bibliotheca Orbis Eruditi quacun- que, metuendas altius perpenderit. Poſterius feliciffime adſecuti, qui ingenioſo Anagrammatifmo uſi; qui adſumptis ex aliena lingua appellationibus ſe ferme non nominant; qui Officiorum nomina retinere; unde cognofci poſſent, qui ſerio latere vel omnino noluerunt, vel ſe detectum iri detectosve jam ſua ingenuitate freti, non erubescunt. In qua multifaria omnium uſurpatione multorum ingeniorum felicitas, ambitio, metus, fiducia, temeritas, ut ſummatim enunciem, deprehenſa: prout ſcriptionis argumentum auctorem, vel commodo, vel diſpendio, vel famæ vel infamiæ eſſe potuit. Et erat proſecto, de quo conquereretur in ejuſmodi Scriptis, ingenuum, honeſtum, generoſum boni ſæculi Monumentum & Theſaurus;

7 apertæ frontis Bibliotheca: quod averſaretur temporum integritas; ſcripta ſæpe, aut non ingenua, aut ſervilia, quin & ſpuria; adſpota omnia vel infide tecta publice proſtitui, ſub libertatis, & quidvis non audendi temeraria præſcriptione publicari arripique: quod denique culparet ſaltem cordatior. Unde pro animorum vario habitu multa per averſionem damnata; pauca rude donata & dimiſſa; ſiniſtra contra omnes præſumptio omnia retenta. Ob id (a) maxime in Rempublicam Venetam, fatale & decretorium Pontificis fulmen ſæviit, quod contra Tridentini Concilii Decreta, ab ipſa ſolemni deliberatione ſine exceptione probata Fratris Pauli Servitæ & Joh. Geronis Opuscula cum præfatione Anonymi qui idem Paulus agnitus fuerat, adeoque de rebus ſacris, libros

8 ſine Authoris nomine typis mandari paſſa fuerit; contrariæ cauſæ Patrono Roberto Bel- larmino (b) perorante; Et hiſce calamitoſis temporibus inſit ſæpius cum elogio di- cendus Covarruvias, tot hæreſibus Religionem Chriſtianam oppugnantibus, totque libris ab hæreticis ſine auctoris nomine, ut minime repudientur in publicum editis Tridentina Synodus, ut tot malis obviaret, eos imprimi, vendi & penes ſe retineri prohibuit, (c) ſanctiffime! ita Vir ſumme Catholicus: vel juſte, vel injuſte, vel abſurde! ita Sarpius, Servita: vel vage: ita Pallavicinus. Noſtra tenuitas ita cenſet; cum concurrant cum hac latitatione *Suppoſitio, & Plagium*, & ut Ærodius vult, (d) *furtum*: quorum illa temeraria vel ambitioſa manus ſua ſub alio Scriptoris nomine, fide & emen-

dicata authoritate Rei litterariæ imponit: Hoc improbus furtivus calamus alienis laboribus indigniſſimum nomen præfigit: Illam ſine diſcrimine improbandam fore; ſive id ſcleris in Sacris, quod nefandum! commiſſum, ſive profanis: ratio ſententiæ jam reddita! Hunc temeratoſem protinus, in flagrante crimine deprehenſum: Illa ſuppoſiti partus rea eſt; Hunc Fabia de plagiariis, aut de furto XII Tabularum Lex, Prætorisve Ediſtum punitura erunt, ex notis hinc & inde peti ſolitis infligendarum pœnarum argumentis. Ab his diſpar Noſtrorum, ita appellare liceat Anonymos & Pſeudonymos, cenſus, quis enim eorum, quorum nomina vel incuria ſæculum vel injuria, aut ſenectute labentis in peiora temporis intercidere, ſcriptorum fidem, niſi illos malitia huc raperet, in judicium malæ fidei inſontes probosque accuſandos vocaverit? Abſit id.

Hoc etiam penitus; ut probentur latebræ ejus, qui in THEOLOGICIS, emendicato nominis occulti vel transformati velo ſe tuetur, niſi hoc honeſtiſſime utatur! (e) Neque enim, ſi pro Gloria Dei & Sacroſancta Eccleſiæ fide ſcribitur, habet vel Deus hac umbra opus, vel Evangelium. Neque ſecreti Commentatorum metus, ſi modo vocatio juſta præceſſit, juſtus; quia in adjutorium Deus, pro innocentia teſtis legitima & inculpabilis vocatio; Si extra oleas agunt, ſapiuntve, vituperium non evadent. Si neglecta (f) in libris Dei & Eccleſiæ cura, amorque proximi; & nomen, ſicubi adest & velum improba ſunt: & eo ſceleſtior eſt ſcriptor, quod pietatis & Religionis ſpecie fallit; ſub Theologi pallio graſſatur hoſtis Dei & Imperii. Nomen occultat pantherina fraude; abſcondit odioſiſſimum caput, ſimulata pietatis odore allicit incautos: cœca manu &c.

De JURISCONSULTIS, MEDICIS & reliquarum honeſtiſſimarum Diſciplinarum Doctõribus largius ſentire licet. His plura indulgere poterit, qui tanti periculi, quale in prioribus vertitur, rem non eſſe crediderit; de his itaque breviter in ſequentem formam cenſeo: Si de permiſſione, juſta vel ſecus, quæſtio ſuboritur, liberam hiſ adſeruerõ ſcribendi rationem: nam nonnullos intimarum ſcientiarum ſcrutatores decora & amœna ratione, quidquid novum arduumque ab ipſis inventum, a principio ſine nomine edidiſſe, ut, ſi probaretur eruditio, confidentiora ſint ſequentia; & ut poſt tabulam Apelles, judicia, publico, vel confirmando vel reformando quæ edita, profutura, exciperentur, periculumque ſuæ intentionis facerent, palam eſt. Si de juſtitia conſilii; ipſi in publicis judiciis viderint! Si de authoritate, vel pro ſe, vel adverſus tertium; modicam, vel ſi rei ſtatus id ita fieri exigit, nullam. Inutilem erronem, fugitivumve ſervum,

(a) Jac. Aug. Thuan. lib. cxxxviii Hiſt. pag. 1258.

(b) Lib. xv. Reſol. 17. ag. 63.

(c) Lib. xv. Hiſt. Conc. Trid. pag. 428. & 429. Lib. xv. Hiſt. Conc. Trid. cap. 18. 19.

(d) Lib. xv. Reſ. jud. cap. 2.

(e) Balth. Schupp. in Oper. paſſ.

(f) Nicol. Rigalt. in Apolog. pro Ludov. XIII. Gall. & Nav. Rege cap. 1. princ.

vum, filiumve, qui vel à Domino Parenteve projectus vel protrusus foràs non potest, vel, qui malæ fidei, Domino invito sui furtum commisit, vel Patrios Lares deseruit, non vult, nisi cum crimine, nominare! Inepte prætendit quondam in miseriam expositus infans splendidos natales, rarissime fidem de his facturum, nisi se S. P. esse, cum dedecore confessus.

POLEMICA autem omnium cujuscunq; fidei sortisq; sint, hominū, monumenta; in Publicis Imperiorum fatis, ciendis seditionibus, evertendis nocentibus æque ac innocentibus, armandis in Magistratus Regesque subditis (quod Henrico III. Gallorum Regi necem attulit:) in subditos Magistratibus Regibusque, committendis diversarum Religionum civibus, instruendisque lanienis Sathanica media; seditiosas chartas ex abdito infami orco, obvelatis authoribus in vulgus spargere: Ita & in privatis privatorum in re litteraria litibus, nisi modestissima pro salvando temerato honore meditatione erecta; non tantum contemno, quod vile esset, sed abominor. Ita fieri jubent salus publica, quæ est lex suprema, malorum immanitas, & bonorum religiosa detestatio & ejuratio. Cui enim ignota sunt mala pessima rei principia: invehi in quoscunque dira exprobratione, ex occulto abditoque proximi sui personam, famam, eruditionem, honores improbo ausu discerpere, & venenato telo publica impietate lædere: Calumniari audacter: semper enim aliquid hæret, libris, ut Thuanus ait (g) Carnificis manu puniendis: Exempla suos inferius designatus locus detestabitur. His malis hospitio est securus sub Anonymiæ & Pseudonymiæ ferali antro receptus; hos ultore igne scrutetur Majestas, (h) conquistos lectitatosque, vel minus, libellos corrumpi, exuri jubeat, juxta vetus Neronianum (i) contra Fabritium Vejentonem præjudicium. Sed & hi plerumque occultantur & eduntur, donec habendi licentia oblivionem afferat, (k) nimirum nulli sunt Romani, qui Orbi dominantur; (l) & Typographiæ luxu in plures sparguntur libri, nec prohibitio ultra prohibentis territorium extenditur. Ergo quod in Italia scribi non poterit, in Germania poterit; & quod ibi non licebit, Galli edent, &c.

HISTORICO quoque, hic enim memoria excidere non debuit, occultandi nomina sua artes neglectas spretasque velim. Si vera loquitur, ut Historiarum lex exigit; si virtutes & vitia hominum, si bene gesta cum male factis non injuriosa animositate posteritati traditurus est, nunquam dissimulandum nomen; tum, ne unius simulationis culpa reliquis, etiam verissimis, fidem vel affligat vel abroget; ut prioris ævi Francorum

Historia de Statu Regni & Religionis in Regno Galliæ; Vita Catharinæ Medicæ Regi-  
næ Matris; Casparis Colinii Ammiralii, Principis Condæi, aliorumque, Protestantibus acceptæ & pro veris agnitæ; ab Adversariis pro libellis famosis jactatæ, non secus ac nova Gallorum aliarumque Gentium exempla hæc ignorantem instituent (m) tum, ne metuas, præsentis potentia extingui posse sequentis ævi memoriam, aut juste quæsitam famam & nomen: *Neque mors neque venenum!* ut Thuanæ sibi in Inscriptionibus gratulantur.

SATYRAS quoque, vel omnino removeri, vel præscriptis non fucatæ integritatis titulis in publico versari terique ex re publica est. Corrigendis mali seculi improbitatibus non improbandum remedium & censura; si modus servatus; si id fieri necessitas vel vocatio jubeant; si personis tangendis, materiis irridendis, honestati styli, & ut paucis dicam, Reipublicæ optima maximaque fide cautum; tunc enim, qui probus est, honestissimis ausibus se quoque præscripturus erit: Si illis minus rite cautum; & ubi virtutem commendant, omnia opinio continuæ atrocitatis corrumpet: (n) Quod si è latebris quem quis imitari vel æquare desperat, ignobili invidia conatur opprimere, & sine nomine laborem & cum opere nomen, sicubi invenietur, melius execrabitur seculum. Hæc sigillatim, & dissertatorie!

Hodie ferme aliter, ita nostrum plerique, neque enim APOLOGISTÆ desunt, observatur. Non adimi posse, generaliter præfati, Domino rei suæ arbitrium; formam Authori liberam, lege non ademptam: hanc potestatem & licentiam ipsi relinquendam inviolabilem! Ita; si id fieri sine dispendio probitatis potest. Dein, excusabilem esse timorem ejus, qui ineptissimi vulgi procellis innocenti refugio se subducit; (o) Victimam ejus quoque sacram, qui averfa fronte invidiæ litat; qui modestiam, si non ambitionem! prætendit; qui gloriam, quam vulgo adfectant, deserit, qui virtutem sibi per vindictam adserit in abdito, (p) publicam hujus vel alterius æstimationem procul habiturus; qui innocentem suam conscientiam à proximi sui læsione, publica rei fraude, impostura & deceptione alienam; suam bonam fidem, procuratæ aliorum utilitatis industriam, religiosa adseveratione testatur. Ita est! & cum in libera litteraria Republica, luxuque scriptorum his adeo delicate, ut res exigebat, prævideri non potuisset; ἐν αὐτῶν Φόρῳ etiam deprehenderentur qui nomina sua, cum eos ineptæ, proletariæ & triobolaris evulgatæ schedæ liquido puduisset, solícite suppresserant, repetita fideli Parænesi, ad cuiusque conscientiam animi studiorumque decora

(g) J. A. Thuan. lib. ij. de vita sua pag. 10.

(h) Tacit. xiv. Ann. 50 vers. 1. 3.

(i) Ulpian in l. cætera 4. §. Mala. 1. P. fam. excise.

(k) Tacit. iv. Ann. 35. 4. S. d. c. 50. in fine.

(l) Forstner. ad d. lib. iv. Tac. pag. 613.

(m) Tacit. a. l. iv. cap. 35. 5.

(n) Barcl. p. 3. Ephorm. in princ.

(o) Dan. Heyder. in Reichs Vogt. Apolog. à princ.

(p) Henr. Oldenburg in Epist. x. ad S.

cora, æstimationem famæ, curamque publicæ salutis observandam facta, discessum.

Tu vero LECTOR siste gradum, hujusque Epistolæ, inter negotia forensia & se-

ria alia domestica studia, divertendi animi causa fortuito, & quasi ab aliud agente, scriptæ CONJECTURAS, si legeris, si perpende- ris, boni consule!

## SECTIO I.

*De Authoribus Biblicis veteris fœderis; & nonnullis ex novo; cum digressio- nibus.*

**I**N SCRIPTORIBUS BIBLICIS, à quibus & in Deum pietas, & in Scriptores reverentia ordiri nobis jubent, detegendis studia sua absolventur litteratissimi ex omni Religione Theologi; tractavere dubiam rem Juris-Consulti, & invaserunt scenam Philosophi.

Principio autem nihil rei Epistolæ erit cum *Isaaci PEYRERII Systemate Theologico de Præ-Adamitis*, aut *Leviathane HOBBSII*, ferme non omnibus sacris monumentis fidem detracturis; aut cum illis, qui tempore captivitatis <sup>21</sup> Babylonicæ omnes Antiquitates Judaicas vetusque fœdus intercidisse putant (quem ambiguum casum se non sperare profitetur *Christ. Besold. ad Dig. coroll. 16.*) ab *ESDRA* vero divini Numinis afflatu denuo conscriptas, editumque adserunt: quod cum Antiquitate plus facere, existimaverim; Aut cum recentiore Philosopho, qui *PENTATEUCHUM* integrum à Mose non profectum, sed ab *Esdra* compositum; sequentibus temporibus, restitutum universum prisci fœderis Opus à sola Pharisæorum secta, exclusa Saducæorum, probatum; & denique ætatum successu, & traditionum invalescentia vim divini operis sortitum. Id præfiscine addendum, *SUPPLEMENTUM DEUTERONOMII*, Cap. XXXV. Historiam <sup>22</sup> mortis & sepulturæ *Moylis* Prophetæ consignans, ipsi servo Dei *Moyli* (quod penes se constituerat *Joh. Henr. Ursinus in Nov. Prometh. Præ-Adamit. Plaste, Exerc. II. cap. 2. §. 1.* ubi de *Mose* Numine afflato & vaticinante, sine omni legitimo subsidio agitur: tribui non posse, cum præterita, non futura, memoret; (vid. *Th. Brownei Relig. Med. sect. xxix. in fin. & ibid. Molck pag. 182. & ad sect. xxij. pag. 150.*) & miracula non sint multiplicanda præter necessitatem: Placuit itaque nonnullis, qui non negant id à Prophetis (quibus in memoratio- ne præteritorum nulla opera,) aliisve viris sanctis eodem, cum Mosaico Spiritu, eademque cum fide Ecclesiæ Judaicæ retentum *JOSUÆ* filio Nun debendum. *Moysem* etenim ab illo capite conjectura notata; ab omni- <sup>23</sup> bus novi Philosophi removent. *DEUM* im- mediate scripsisse *Israelitisque* tradidisse, probabile non est. Reliqui more solito, imo invalescente, ad *Esdram* referunt.

At cur à Mose dicendi primordia sumpta? Nihil itaque ante ipsum Divinæ sapientiæ & Canonice authoritatis scriptum.

editumque? Sane *JOBLIM* de quo ilicò res erit, librum Canonicum Moseque seniore esse, fere omnes fatentur: Et tamen *Ursinus d. l. §. 4. ita*: quæ de Libris *Henochi*, inquit, *Justorum*, *Bellorum Domini*, *Jobi*, Christiani quidam Doctores in speciem contraria huic effato; & quæ à *Sabæis*, à *Magis*, ab *Hæreticis*, aliisque nugatoribus afferuntur de libris *SETHI*, *NOHÆ*, *ABRAHAMI* & similibus, partim non difficilem (neque tamen adjectam, quod convincendis imposturis summe necessarium:) habent explicationem; partim Diabolicæ præstigiæ & quisquilæ sunt &c. An ad irritandum *Peirerium*? an alio fine? nescio. Antequam illos libros ad Diabolicas præstigi- as referamus? an sine selectu? an sine judicio in illos reddito? prolixius informandi sumus; quia in illo libello affectus sæpius non serviunt, sed imperant: cum & *Judas Aposto- lus in Epist. vers 14. 15.* librum *Enoch* alleget ejusque testimonio, licet *hodie* Apocrypho, utatur: ex *Augustino* & *Hieronymo*; juncta præfatione *Beati Rhenani ad Tertull. de Cult. sæm. p. m. 501.* & splendido elogio ipsius *Tertull. d. l. pag. 506. n. 3.* scio, inquit, in scripturam, *Enoch* non recipi à quibusdam quia nec in armarium Judacium admittitur. Opinor, non putaverunt illam ante cataclysmum editam, post eum casum *Orbis omnium rerum abolitorum*, salvam esse potuisse; (dein, interjecta de successibus Traditionum Historia, pergit:) sed cum *Enoch* eadem Scriptura etiam de *Domino* prædicarit, à nobis quidem nihil omnino rejiciendum est, quod pertinet ad nos &c. nec utique mirum hoc, si Scripturas aliquas *Judæi* non receperunt de *Christo* locutas, quem & ipsum coram loquentem non erant recepturi &c. & in *libr. de Idololatr. p. m. 737.* *Selden. de Jur. Nat. & Gent. lib. V. cap. 9. pag. 609.* *Peirer. Syst. Theol. lib. IV. cap. 2.* Sed quorsum, inquis, hæc inania de libro, qui aut non extitit, aut inter rudera tot millium annorum satis quiete compositus & sepultus est litigia! aut de quo Europa informari nescia est? Imo vero, & visus est, & extat, & reddi *Orbi terrarum poterit!* En locum plane insignem & memorabilem apud *Gassendum in Vita Peirescii lib. V. pag. 395. ad annum 1633.* Sub ipsum tempus ex *Ægypto* rediit *Vir omnino bonus Ægidius Lochiensis*, è *Capuc- norum familia*, ubi toto septennio linguas Orientalibus operam navarat. Memorabile est



est eum inter cœtera animadvertisse, MA-  
ZHAPHA EINOK, seu PROPHETIAM  
ENOCHI, declarantem ea quæ ad finem  
usque sæculi eventura sunt, Librum Euro-  
pæ pridem invisum, illeic autem caractere  
ac Idiomate Æthiopico, seu Abyssinorum,  
apud quos is fuerat servatus, conscriptum:  
ideo Peireskius sic fuit accensus ejus quoque  
pretio comparandi studio, ut nullis parcens  
sumptibus ipsum denique sui fecerit ju-  
ris &c. Eruntne & hæ præstigiæ? adde de  
ejusdem generis libro in Hispania invento  
Historiam apud Gobelin. Person. *Cosmodrum.*  
*etat. VI. cap. 65. pag. 236.*

Historiam JUDICUM Israelis, Historiam  
RUTH, & LIBRI I. SAMUELIS *capita priora*  
*XXIV.* in Augustiss. Bibliothecæ Vindobonensis  
descriptione, non ita pridem suis fatibus  
defunctus Illustris Petrus Lambecius, ex anti-  
quissimis documentis ipsi Prophetæ Dei SA-  
MUELI filio Elkanæ & Hannæ adserit.

Inter scripta Hagiographa ESTHERIS  
libellus Ecclesiæ Dei semper agnitus; itidem  
de supplemento, nimirum cap. X. XI. XII. XIII.  
XIV. XV. & XVI. horumque authore lis est.

Lyran. *in fin. Comm. Esth. Josepho* tribuit, qui, ut  
homo litteratus & eloquens, ideo excogita-  
vit, ut ostenderet, qualiter Aman potuit de-  
center describere machinationem suam co-  
lorando apparenti bonitate, & quomodo  
Mardocheus revocatorias litteras potuit de-  
center dictare, honore Regis servato &c.  
(quæ censura nimis frigida est nec seria!) eò  
probabilius tamen *Josephus* dicitur, quo magis  
evidenter cap. XIII. & XVI. de verbo ad verbū  
ex *Joseph. lib. XI. Antiq. cap. 6.* desumpta sunt.  
*Sixtus Senensis lib. 1. Bibl. 2. p. 20. incertum* Græ-  
cum scriptorem ex diversis Historiis, & par-  
tim ex *Josepho* hæc compilasse putat. Ipse au-  
tem *Estheris* libellus *Canonici* monumenti fi-  
dem dudum adsecutus fuit, explosa Eusebii  
opinionem; authorem *Esdra* recentiore;  
ut & *Philonis* Judæi, JOACHIMUM, Jesu Sa-  
cerdotis magni filium, Hebræorum Pontifi-  
cem: & denique Latinorum, MARDOCHÆ-  
UM ipsum nominantium; ex Hebræorum  
Christianorumque consentiente sententia  
ESDRÆ Librorum Veteris Testamenti Ca-  
nonicorum compilatori vindicandus videba-  
tur *Joh. Gerhard. Confess. Cathol. lib. 2. spec. p. 1.*  
*art. 1. cap. 1. pag. 38. 39 add. Covarruv. lib. IV.*  
*Var. Resol. 14. n. 5. pag. 34.* cum singularibus  
ibidem notatis.

JOBUS quoque liber non unius labor  
est: cassata quippe appendice, quæ præmissa  
erant, nostris Canonica habentur. Porro,  
duo priora capita & ultimum Idiomate He-  
braico, reliqua Arabico scripta sunt. Deni-  
que, illa orationem solutam, liber ligatam,  
versuque, ut videtur, mensuram enim & nu-  
meros perdifficile fuerit ostendere Hexame-  
tro, carmineque Heroico præ se fert: proæ-  
mium & libri finis Historiæ sunt narratio-  
nes; reliqua meri, nec sibi conformes, dialo-  
gismi. Alii, frustra quæri, ajunt, de ejus libri  
scriptore, quem Spiritum sanctum fuisse non

dubitetur: ita, si probarent! Alii Jobum  
ejusque Amicos conjunctis inter ipsos operis  
perscripsisse. Sed quis consilio adfedit? Re-  
liqui Moysen apud Midianitas peregrinan-  
tem; vid. *Theod. Beza Jobum. Ann. 1589. Ge-  
nevæ editum, pag. 2.* Accuratus conjectat, quis  
enim rei testis fuit? *Hieron. Drexel. in Job.*  
*Divin. Prov. theatr. c. 2. pag. 21. 22. & cap. 3. pag. 35.*  
Moysen, cum in Arabia, pastorem ageret li-  
bello Jobi capita 1, 2. & ult. quæ ad histori-  
am pertinent addidisse, eumque Hebrææ  
linguæ reddidisse, qui Jobo ipsi juste non ab-  
judicandus. Quibus hactenus consentire  
possimus; add. *Schupp. tom. 1. Oper. pag. 293.*  
*& ibi citatum Torniellum: omnia pene negan-  
te Hobbes. d. c. 33. pag. 178. 179.* argute subscri-  
bente: Versus neque illis, qui in magnis  
doloribus constituti sunt, ut Job nec illis,  
qui miseros consolaturi veniunt, ut Amici  
ejus, stylus usitatus est, sed Philosophis Mora-  
libus præcis frequentissimus. Nec dissentit  
alter ex *Novat. cap. X. pag. 130.* quæ in eo con-  
tinentur, ut etiam stylus, non viri inter cine-  
res misere ægrotantis, sed otiose in Musæo  
meditantis, visa, visusque. Verum opinioni  
nostræ cum adjunctis patrocinator *Did. Co-  
varruv. lib. IV. Var. Res. cap. 14. pag. 33.* & ab uno  
scriptum, una methodo, uno sensu, nemo, ut  
puto, sive contradictione adfirmaverit; &  
species ipsa Carminum docet, non impetu  
& instinctu, nec uno ore fluens. *Tacit. XIV.*  
*Annal. 16. 2.* Eruditissime tamen, qui celsus illi  
in his genius est, ostendente *Frederico SPAN-  
HEMIO* in particulari opere, librum ætate  
Salomonis scriptum; nominante & submi-  
nistrante exemplar Illustr. Dn. Dn. MAURI-  
TIO, *supremi nostri judicii eminentissimo Adseffo-  
re.* In quo post infinitæ eruditionis docu-  
menta præcipue miramur, Historias Origines-  
que Dearum à Gentilibus in Africanis & con-  
finibus Regionibus adoratione quondam cul-  
tarum ad tres Jobi filias JEMIMAM, KEZI-  
AM & KERENHAPUCH summa diligentia  
& acumine revocatas: manifesto indicio;  
Jobum, cum in acerba & dubia, de peranti-  
qua, Gentilium sapientissimis, & præ aliis Se-  
necæ trutinata quæstione, Cur malis & im-  
probis hominibus prosperi successus contin-  
gant? bonorum virorum sortes vel malæ vel  
neglectæ conspiciantur, cum unus sit Deus.  
Cum Deo & Amicis depugnata lucta victor  
abiisset, in posteritate non solam admiratio-  
nem meruisse, sed & adorationem.

SUPPLEMENTA LIBRI DANIELIS;  
quæ sunt, *Oratio Hazariæ, Hymnus trium puero-  
rum, Historia Susannæ & Belis* narratio; prorsus  
non esse Prophetæ Danielis de tribu Juda;  
sed partem alicujus historiæ, quam de alio  
quodam Daniele Sacerdote filio Abdæ scri-  
psit HABACUC filius Judæ, de tribu Levi,  
vel, ex Julii Africani sententia, Græci alicujus  
Scriptoris commentum; probat *Sixt.*  
*Senens. lib. 1. Bibl. sect. 2. p. 22. Gerhard. Con-  
fess. Cathol. d. 1. pag. 44. 45.* Et sic tamen, præ  
aliis cœlestis spiritus scriptis, procul ablega-  
tis, ut dictum, hi erronei in jus civitatis Bi-  
bli-

bibliothecæ Biblicæ, vel intruserunt se, vel intrusi fuere, magno incommodo & nullo merito.

*Liber quoque SAPIENTIÆ*, nullius minus, quam Salomonis est magis autem PHILONIS Judæi Alexandrini, Athenis nutriti, & in Lingua Græca & Chaldaica peritissimi, qui dicta Salomonis undique dispersa, & in lingua Græca scripta, prout diversi Sapientes ab ipso exceperant redolente eloquentia (sed itidem Græce:) sub adscito Salomonis titulo (non movente libri cap. 9. vers. 7. 8.) compilata publicavit. Jac. de Valent. in *Præf. Cantici*. SYRACIDI, uti sunt, 35 qui contendunt, minime adscribi potest. Quæ vero de duplici Philone disputantur, evolvit Gerhard. *Confess. Cathol. d. l. pag. 57. 58. 59.* & inter JC. Covarruv. *d. l. IV. cap. 14. pag. 32.* sed omnia, quæ de illo libro, ab Hebræis solis confecto, homines mentiuntur, falsa esse & absurda, qui vel solum Neandrum Soraviensem legerit, cognoscet.

Librum TOBIÆ, suo Authori cognomine affini, alii restituunt: Torniiell. in *Ann. 3329. n. 4.* alii malunt, authorem ejus libri incertum esse, decernere: adnotante Gerh. *d. l. pag. 49.* & cespitante Covarr. *d. l. pag. 33.* qui in his nimius, & ferme pro ostentanda horum Scriptorum Patrumque notitia, & reverentia Concilii ultimi ambiciosior! Sed, quid porrò fatigaret Tobiana Fabula? hæc enim, 36 & satis incongrua est, ad studia adlegatorum Virorum.

Idem prorsus accidit SYRACIDIS monumentis; Quæ nonnulli certissime JESU filio Syrach. Hierosolomitæ, Jesu Sacerdotis magni nepoti adsignant: secundus prorsus abjudicat, substituto ex Patrum sententia Salomone (quæ cum imaginationibus lepidus lusuisse videtur!) Qui supersunt, solam translationem Syracidi relinquunt: ut videre est apud Gerhard. *d. l. pag. 61. citatos.* Diximus, & hæc falsa esse! Arrepta sunt à Judæis, elegantiora, quæ ex disciplina Gentium terræ, haberi poterant; adoptata in jus Hebræorum: imposita nomina eorum, qui apud eos maxima autoritate valebant, vel fama prudentiæ quondam valuere; indigesti operis moles! add. Covarruv. *cit. loc. p. 32.* & allg. Philosophos; à quibus omnibus bona cum gratia nec divertendum, nec cum singulis coalescendum, ne ex amoribus, vel odiis, vel mediis prehenfis opinionibus, intricatissimæ disputationi maximi Juris Consultorum Covarruviæ *d. l. IV.* & Hobbessii *d. Cap. 33.* aut cujuscunque Novatoris ulla ratione immergi videamur.

De NOVI FOEDERIS, seu Testamenti scriptis, scriptorumque principiis novissimus Philosophorum periculosa pleraque, & tacenda, in *Cap. XI.* prodidit. MATTHÆI Evangelium Hebraice scriptum, constat; ejus in Græcam linguam translatio, an Matthæi sit? an Jacobi? Pauli? an Johannis? Salmasius docebit; Hunc enim cum Grotio, Riverto, Spanhemio in his singulari in eorum eru-

ditionem observantia commendamus: ex 38 Juris-consultis Noster Covarruvias:

MARCUM, qui Christum non vidit, Evangelium suum scripsisse, dictante Petro, ex Origene & aliis:

LUCAM, adjutum colloquio, convictu & familiari consuetudine Pauli cæterorumque Apostolorum:

JOHANNEM vero sui authorem fuisse, quod sub temporibus Juliani in quodam lapide sub Templi Hierosolymitani fundamentis inventum dicitur; qui & de cap. VIII. ejusd. Evang. vel genuino vel supposito, *d. l. pag. 39.* non temnenda producit.

*Epistolam AD HEBRÆOS*, de quo Calixtus *Epit. Theol. pag. 49.* vulgo quidem in Authore suo incognitam, testimonio tamen Ecclesiæ & Patrum à Paulo scriptam; à Luca in 39 Græcam linguam translata; vel à Clemente I. Pontifice, vel à Luca ex Pauli Apostoli dictis transcriptam & editam, ibidem adferens; quæ omnia suo loco & dignationi pie relinquenda; si quis enim vagas, vanasque, nulla probabili syllaba jutas, divinatorias Conjecturas in rigorosius judicium vocare vellet, magnam earum rerum converteret opum & autoritatis vim.

DE SALVATORE NOSTRO vulgata sunt etiam, sed sub seculo minus erudito & civili, quædam, quæ exhibebimus: *Epistola Jesu ad Abagarum Regem* (ita Covarruv. *d. l. IV. pag. 72.*) sive ad Agbarum Edessæ Civitatis ultra Euphratem Regem, (ita Pontifex in *c. sancta Romana Ecclesia. 3. dist. xv.*) & responsio Jesu ad eandem; quarum hic sensus formæque apud Euseb. *lib. I. Hist. Eccles. cap. 14. pag. 14.* 40 convincendæ simplicitati hominum serviliter credentium, transcribenda:

AGBARUS *Toparches Edessenus* JESU, *Servatori* bono in regione Hierosolymitana comparenti χαίρειν! Relatum est ad me, quomodo una cum tuis sanitatem absque, pharmacis, & herbis mortalibus conferas. Etenim, sic ut fama refert, cæcis ut respiciant, claudis ut ambulent, præstas, leprosos, etiam mundas, spiritus impuros ac Dæmonas ejicis, eos qui diutinis ac prolixi temporis morbis torquentur, curas, ac mortuos, excitas. Et ubi hæc omnia de te audivi, aliterum ex his duobus esse cogitavi, nimirum, quod, aut Deus sis, cælitusque delapsus ista, facias, aut Filius Dei existens hæc opereris. Quapropter his ad te litteris scriptis precor, 41 ut molestiam hanc ad me veniendi suscipias, passionemque, qua premor, cures. Nam & hoc percepi, quod Judæi adversum te murmurent, teque affligere conentur. Est autem mihi civitas admodum exigua & honesta; quæ tamen utrique sufficet.

Respondit Salvator Agbaro:

Agbare, beatus es quod in me credidisti, cum non videris me. Scriptum enim est de me, non credituros in me qui viderint me, ut qui non viderint credant & vivant. De quo vero ad me scripsisti, ut ad te veniam, scias, mihi cuncta, quorum gratia missus sum,

„sum, hoc loco esse adimplenda: & postquam  
 „ea complevero, mox ad eum redeundum,  
 42 „qui me misit. Ubi autem assumptus fuero,  
 „mittam tibi aliquem ex Discipulis meis, qui  
 „passioni tuæ medeatur, vitamque tibi, & iis  
 „qui tecum sunt, præstet.

Quibus quædam Syriaca adjecta de  
 rei eventibus, & expeditione Judæ Thaddæi;  
 quæ si non ab Eusebio, Nicephoro & Euagrio,  
 nimium tamen & superstitiose credulis, tra-  
 derentur, inter aniles fabulas, & rem bar-  
 baro seculo dignam numerarentur. Stolina  
 enim sunt, Jesum petiisse textum linteum, in  
 eoque prius loto faciem suam expressisse, &  
 ad Abgarum misisse; deinde, Chosroe obsi-  
 dente Edessam impressæ imaginis divina vir-  
 tute, quicquid in obsidione apparatus ignem  
 „cipientis erat, consumptum. Covarrv.  
 „cit. loc. legi posse, & Christiana sinceritate  
 43 „observari, ut existimemus, vere potuisse con-  
 „tingere, tametsi non cogamur illis omnino  
 „credere. Quæ omnia falsura sunt, & ina-  
 nia. Nec quæ Anno nostri ævi XXII. à Pa-  
 rentibus visa Jesu Christi manu scripta id com-  
 mercium litterarium digna sinceritate adfir-  
 mare ausa sunt.

DE EODEM GLORIOSISSIMO  
 SALVATORE locus est, non quidem divi-  
 nus, Christo tamen non prorsus indignus, ne-  
 que per aversionem repudiandus apud Joseph.  
 „lib. XVIII. Antiq. Jud. cap. 4. quod fuerit Vir  
 „nominandus; mirabilis in Operibus suis;  
 Doctor veritatis, &c. maximis Theosophis  
 probatus; nonnullis neglectus; aliis spretus;  
 quem diligenti commentatione sua exequi-  
 tur D. Joh. Christ. Rumetsch. in Conject. ultimi  
 4 temporis sect. 3. n. 7. & seq. Nam, sicut obfir-  
 mandæ fidei Christianæ in Flavio Josepho mi-  
 hi semper insufficiens habitus, (enunciando  
 enim historiam frigidius fatur, quam ut Chri-  
 stianus censeretur) ita nondum me hercle  
 id necessitatis deprehensum, ut testimonium  
 Viri alias cordati, falsitatis nec ab adver-  
 parte rite damnatum, protinus foras protur-  
 bemus; Christianos, interpolati operis, ad-  
 missi falsi, usurpatarumque piarum fraudum  
 veloci præjudicio incusantes. Rita ergo &  
 firma sit loci singularis autoritas; non se-  
 mel in salutem, insolatium, in auctoritatem  
 advocanda!

Sed obsignanda est tractatio, quæ pro-  
 lixos Commentarios, non Epistolam, sibi po-

stulat, paucis, aliena & peregrina fide reddend-  
 dis:

Ex GASSENDO: Pluris nihil fecit<sup>45</sup>  
 Peireskius, inquit lib. V. pag. 438. quam Vo-  
 lumen quatuor Evangelistarum Eleuphti-  
 ce seu Coptice scriptum, Arabiceque decla-  
 ratum; & maxime propter appositos an-  
 nos, quibus singuli Evangelistæ scripserunt.  
 Quippe tametsi initio defuit præfatio in  
 Matthæum, qua annus contineri debuit, &  
 præfatio in Johannem mendose visa est se-  
 habere, scriptam historiam anno sexto Im-  
 perii, TARSOS, & Dominicæ Ascensionis  
 trigésimo; quod tamen spectat ad duas ali-  
 as, altera in Lucam, planum fecit, scriptam  
 ab eo Antiochiæ, anno Claudii duodecimo,  
 & Ascensionis vigésimo: altera vero, quæ  
 in Marcum, scriptum ab ipso Evangelium  
 anno quarto ejusdem Claudii & XII Adscen-  
 sionis, &c. quam animadversionem nollem<sup>46</sup>  
 neglectam!

Ex Philosophorum ultimo, & ejus pag. 131.  
 An scriptura eatenus tantum sacra sit, quate-  
 nus per ipsam intelligimus res in eadem si-  
 gnificatas, at non quatenus verba, sive lin-  
 guam & orationes, quibus res significantur,  
 intelligimus: & præterea libri, qui res opti-  
 mas docent, & narrant, quacunque demum  
 lingua, & à quacunque natione scripti fue-  
 rint, æque sacri sint?

Ex hujus ANTECESSORE, cap. XXXIII.  
 pag. 180. An Libri Testamenti Novi ab alio-  
 re tempore derivari non possint, quam ab  
 eo, quo Rectores Ecclesiarum illos college-  
 runt, probaverunt, & ut scriptos ab Aposto-  
 lis & Discipulis Christi, quorum nominibus<sup>47</sup>  
 inscribuntur, nobis commendaverunt?

Ex COVARRUV. d. I. pag. 30. An  
 aliunde quis scire non possit, scripturas esse  
 Divinas aut Canonicas, quam ex Ecclesia,  
 quæ traditionibus Apostolicis, magisterio  
 Spiritus Sancti ejusque lumine edocta de-  
 crevit & professæ est? cum Canonicum sit  
 Evangelium Marci, qui Christum non vidit  
 nec tamen admissum Evangelium Nicode-  
 mi, qui Christum vidit & audivit? &c.

Sed hæc omnia, ut & ex veteri novo-  
 que Fœdere hic non recensita; ab allegatis  
 Scriptoribus in dubiam ancipitemque cen-  
 suram trusa; & generalia jam proposita Philo-  
 sophorum attentata exequantur Theologi.

## SECTIO II.

De Versionibus Bibliorum; Latina, Græca, Syriaca, Dalmatica, Gothica &c.

**D**E VERSIONIBUS BIBLIORUM  
 in Linguas cuique Genti vernacu-  
 las Theologi, ut solent, prolixè  
 commentantur; conferente rei  
 absolvendæ lectu dignissima Ger-  
 hardo, Confess. Cathol. d. I. cap. 20. Hic ex nostris  
 privatis lectionibus, adsequendo Epistolari

scopo, salvis quorumcunque opinionibus no-  
 stræ meditationi intentis, sermo faciendus  
 est. Celebriores sunt Latinæ, Græca, Sy-  
 riaca, Dalmatica, Gothica, &c. de quibus  
 strictè:

Inter LATINAS eminet vulgata, HIE-  
 RONYMO tributa, sed male, ut ostendit Ger-  
 hard.

49 hard. d. loc. pag. 130. & seq. quam acriter per-  
tyram perstringit Joh. Himmel. in *Apolog, Diss.*  
*quæst. 4. pag. 69.* Et, contra, splendide defendit  
Albericus Gentilis, in Epistola ad filium de  
Latinitate versionis veteris Bibliorum, Hano-  
viæ Anno 1606. edita; quamque emendare  
ausa est, quæ

Sequitur, à SEBASTIANO CASTA-  
LIONE, præfixo nomine Basileæ Anno supe-  
rioris seculi LXXIII. publicata: de qua ita  
censet Illustriss. Thuanus *tom. II. Hist. libr. 35.*  
*pag. 212.* Sebastianus Castalio Allobrox, cum  
puriorum linguarum cognitionem ad The-  
ologicam scientiam adjunxisse se putaret,  
impuras manus, multorum iudicio, ad sacra  
tractanda attulit, cum à rebus ad tantum  
opus necessariis, homo imparatissimus, no-  
50 vum Bibliorum interpretationem insolenti  
temeritate molitus est, à Gallicis & Helveti-  
cis Ecclesiis, quarum alioqui doctrinam am-  
plectebatur, in quibusdam dissidens &c. Ver-  
sio certe, quam habeo, quam vidi ego, legique  
non indecora est; Omnia Hebrææ linguæ  
æigmata solve, non est hujus neque fu-  
turi seculi; nec magis hominis Latini, & non  
Prophetias aut mysteria, scribere volentis.  
Hæc ut necessaria scitu monituque per tran-  
situm!

GRÆCA versio publicis manibus ex-  
posita, & Anno MDXXVI. Argentina excusa  
(hoc enim unum exemplar post Roberti mihi  
contigit) quod ab imperitioribus male LXXII  
Interpretum labor credatur, eleganter vul-  
gus convicit Gerhard. *d. l. & Theolog. pass.*

51 Ob versionem SYRIACAM Emanu-  
li Tremellio subtractam, juste, an in-  
juste plagii à quibusdam postulatus fuerit *Guido*  
*Fabritius* Boderianus, Peregrinarum Lingua-  
rum Interpretes, Autographum Parisiis Anno  
MD LXXXIV. editum docebit; nec sane si-  
ne successu! Si enim ille Versionis, vel solus,  
vel cum aliis Author, ut certe ex Historia Edi-  
tionum *in præf. pag. 16. 17.* probabile est, quid  
in Clariss. Viro culpæ, vel reatus? Si non est,  
neque hunc Fabritium se venditasse, probari  
potest; in fronte etenim libri nulla penitus  
Fabritii mentio: in laudata autem ad Hen-  
ricum III. Gallia & Polonia Regem præfatio-  
ne ipse sibi soli (socius enim laborum erat Ni-  
colaus Fabritius frater, & alii;) nihil adscri-  
psit meriti, quamvis iteratam suam editionem  
52 commendat; in utrumque casum criminali  
iudicio eximendus. Quis enim crederet  
Professorem Regium, non solum in præsentia  
tot illustrium censorum furari, sed & rem fur-  
tivam in sinu tanti Principis abscondere au-  
sum? quid ni restem vel petiisset, vel metu-  
isset?

Inde & de Interprete Bibliorum *Para-*  
*phrasæos*, Sahadia Gaone: & *Persica*, Jacobo Ta-  
vasio, vel Pavone: itemque Chaldaicis, Ara-  
bis, Æthiopicis, Armenicis versionibus nobil-  
issima notitia, publico profutura usui, com-  
paranda.

GOTHICA Lingua Novum Testa-  
mentum donasse ULPHILAM; quem alii *Gul-*

*filam*; alii *Wulfilam*, Gothorum Episcopum,  
vocant, author est Herm. Conring. *de. Const.*  
*Episc. Germ. th. 5. circ. fin.* Verum scriptores  
alii de gente Gothica, Isidorus etiam & Jor-  
nandes universæ scripturæ versæ meminere. 53  
Franciscus Junius pure Gothicam versionem  
esse putat: Johannes Loccenius ex veteri Go-  
thica & Teutonica Lingua mixtam: ipsum  
autem Ulphilam, qui post Christum Anno  
370, vel 380, vel 415 docuit Gothicarum  
litterarum inventorem; Ulphilæ litteras  
cum veteribus Runis, vel quoad caracte-  
rem, vel quoad ipsum idioma & linguæ geni-  
um convenire, prorsus negat. *Antiq. Sueco-*  
*Gothic. lib. II. cap. XIV. pag. 70.*

DALMATICA, sive Sclavonica, Ver-  
sio auctorem ex conjectura Petri Galedini,  
*in tr. de. Interpr. Bibl.* nata est B. HIERONY-  
MUM: ex Cromeri sententia *lib. 1. Rer. Polon.*  
*cap. 15.* CYRILLUM, vel METHODIUM,  
ex quibus hic Prophetico Spiritu claruisse 54  
Bohemicis Scriptoribus narratur, vel credi-  
tur; ita docente Melch. Goldasto *lib. V. de Re-*  
*gno. Bohem. cap. 2. pag. 556 & 560.*

Qua occasione pauca notanda ad Gerh.  
Meyeri *Bibl. Theol. contr. lib. 1. cap. 1. §. 12. &c.*  
cujus hæc sunt verba: Novas plane totius  
scripturæ translationes dederunt &c. Ru-  
dolphus Gualterus: (de quo nulla, quod sciam,  
sive apud Historicos, sive ejus temporis Theo-  
logos, Editoresve ejus scriptorum fuit conje-  
ctura: nam præter Homilias, unde Homilia  
dicitur Thuanus, *tom. IV. Hist. l. LX XXV. p. 114.* qua-  
rum aliquot tomi Tiguri prodire, pauca su-  
55 persunt) quam plurimi per errorem VATA-  
BLI Professoris Hebraicæ Linguæ Parisiensis  
esse putarunt: (sane de Vatablo jam tum  
constabat, ipsum, sive naturali pigritia,  
quod ipsi exprobatum est, sive morte præven-  
tum, nihil omnino scripsisse, satisque habu-  
isse sacræ linguæ arcana discipulis diligen-  
tioribus aperire, illustri nominis sui fama &  
alieno præconio contentum. Thuan. *lib.*  
*III. Histor. pag. 98.*) eò, quod Henricus Ste-  
phanus (imò verò Robertus Stephanus,  
Pater, ut ex ejus responsione ad censuras  
Theologorum Parisiensium Anno MDLII.  
edita liquido constat) eam Parisiis edidisset,  
hac inscriptione: cum versione & Notis Va-  
tabli (Interpres horum Robertus, *d. l. pag. 14.*  
solas Notationes Vatabli à discipulis exceptas;  
versionem alius esse, palam confessus) Dece-  
56 pit inscriptio ejus Hispanos, quibus ea ver-  
sio adeo placuit, ut Salmantica typis recusa  
fuerit, quam tamen, si scivissent Reformato-  
rum esse, ad orcum potius damnassent. (Fal-  
lor, si id omnino latuit Hispanos, ut ait, dece-  
ptos; namque Inquisitores Hispani publica-  
runt equidem, sed, ut ex Indice expurgatorio  
liquet, multis mutatis.)

VERITATEM ex his habemus: Theo-  
dorus BIBLIANDER, novæ Bibliorum Edi-  
tioni Anno CIO XLIII Tiguri publicata,  
quam Leo Judæ inchoaverat, & moriens,  
ut opus persequerentur, Collegis, in fidem  
religiose adactis, transcripserat, ultimam  
manum

„manum imposuit *Conradi Pelicani*, & *Petri Chollini*, Tugiensis, Græcæ linguæ peritissimi opera adjunctus: quam translationem in sua editione biennio post ad veterem adjecit *Robertus Stephanus*, suppressa eorum qui in illa laborarunt, mentione: & Hispani Theologi diu post recognitam per Guiliel- mum Rovillium denuo Lugduni excuden- dam curaverunt. Quod eò commemo- randum duxi, ut Versionis tanti apud nos & Hispanos ipsos factæ origo cognosceretur, & insigne documentum extaret, quid utili- tatis ex adversariorum libris & industria, si semotis odiis charitatem & æquitatem induamus, ad Dei gloriam capi possit. Tan- tum exceptione major Thuan. *tom. II. His- tor. lib. 36. pag. 287.* Quæ autem de Roberto

Stephano & Vatablo ulterius dicenda, ea con- signata sunt ab illustri Medico D. Theodoro Janonio ab Almeloveen, in *Dissert. de Vitis Ste- phanorum pag. 16. 17. 18.* & Did. Covarruv. *IV. var. resol. pag. 68.* Extant, inquit, Eusebii de Ecclesiastica Historia libri decem ab ipso Græcè scripti, & nuper typis traditi, opera Roberti Stephani, insignis apud Gallos Ty- pographi; si a Lutheranis quibusdam hære- sibus typo cudendis abstinuisset &c. scilicet in crimen vocandus erat!

Laudabili etiam, & digno, quod ad po- steritatem transmittatur, pietatis exemplo, versionem Bibliorum CROATICAM & TURCICAM procuravit *Johannes Ungenadins*, de *Sonneck*. Thuan. *lib. XXXIIX. Histor. pag. 351.*

59

## SECTIO III.

## De Scriptis Patrum Ecclesiæ ex ævo antiquissimo.

**D**E puriore Christianismo, (hic est VERITAS EUANGELICA,) & vera Θεοσφία præcipue meriti videntur, qui, in THEOLOGIA PATRUM, horum scripta germana à nothis & Pseudepigraphis, ut & erronee cui- dam tributis, accurata diligentia discrevere. Horum Catalogum aliquem hic adnecti pu- blica monet utilitas, ut, vel saltem transeun- do, demonstretur, quam multa ex illis suppo- sititia sint, vel incerta: vel bono vel malo fine subjecta; quam infelix ille sit, qui multis patribus, unus suffecisset! nimiam fidem de- fert. Tu, quisquis es, ex Exemplis cognosce, & decerne!

60 S. JUSTINO Martyri falso adscripti li- bri sequentes: Expositio rectæ fidei. Solutio Quæstionum 146. ad Christianos ortho- doxos. Quæstiones ad Græcos, cum Græco- rum responsione, & hujus confutatione. Quæstiones Græcanicæ ad Christianos, cum responsione. Aristotelicorum quorundam dogmatum eversio, & appendix ad Græcos. Rationes reddit Abrah. Scultetus *tom. 1. Me- dull. Theolog. Patr. sub Justin. cap. X. & seqq.*

ORIGENEM authorem non esse Com- mentariorum in Jobum: tres Psalmos: & Ho- miliarum quarundam in diversos Psalmos, dudum judicavit Erasmus ostendente eod. in *vita Origen. cap. 2. pag. 157.*

61 CYRILLI Homiliæ in *Liviticum*, non ipsum, sed *Origenem*, vel nescio aliquem alium genitorem habent; non magnæ authorita- tis fœtus, litteram Biblicam destruens & my- sticos sensus ex capite suo statuens. Gerhard. *Conf. Cathol. d. c. 1. pag. 43.*

Inter scripta Q. SEPTIMII FLOREN- TIS TERTULLIANI, *Carthaginensis Presbyteri* duo tantum notha videntur; liber de Pœni- tentia quidem, quia phrasin judicio Erasmi habet à Tertulliana discrepantem; & alter, de Trinitate, quia mentionem fecit Sabelli-

anæ hæreseos (in *Edit. Basl. pag. m. 608.*) cum Sabellii nomen sub ætatem ejus nondum in Ecclesia auditum fuerit; hominis forsitan tum nondum nati. Extat ille in Editione Rhenani Anno MDL curata, *pag. 477.* hic *ibid. pag. 596.* De illo nihil dixerim, cum semper varius fuerit in phrasi; in Disputa- tionibus dilucidior ac simplicior; in Locis Communibus durior & affectatior. *Beatus Rhenan. in vita ejus.* Dedit libellus tamen ansam evulgandæ magni præjudicii Histo- riæ de Pœnitentiâ in Ecclesia, ab omni ferè hujus ævo; de *Johannis Geylei*, gravis ac sancti Theologi, libello *von dem Beichtweh/* sive *de morbo Confessionis*, quo negabant esse tri- stiore, qui eo tenebantur; de miseris & afflictionibus acerbis ad Confessiones ad- actorum &c. conscriptæ ab eodem *pag. 468. cum seqq.* quod argumentum sollicitius com- mendamus, quo sollicitius hæc ipsa in Histo- ria Concilii Tridentini P. Sarpis, *lib. IV. pag. 312. & 323.* à Curiosis tractata & trutinata visuntur. De hoc, Scultetus in *lib. VII. Med. Patr. Eccl. cap. 1. pag. 172.* ita fantem audimus: Hieronymus Novato adscribit. Ego sic statuo, quisquis libri de Trinitate author est, scriptum esse illum ex genio & ingenio Ter- tulliano, & idcirco merito illius nomine allegari, quando tam pulchra est libri hujus cum nobili illo adversus Praxeam scripto consensio. His addendus *Joh. Gerhardus in Patrologia*; *Andreas Rivetus in Critica Sacra*; & *Dissertat. de vita & scriptis Tertulliani.* Li- bros ejus, de Spectaculis (cujus Epitome à Scultet. *d. l. cap. 32. pag. 268.*) de testimonio animæ (ab eod. *cap. 30. pag. 263.*) & de anima (*ibid. cap. 31. pag. eod. & seqq.* exhibita:) non re- periri, juxta suæ ætatis notitias, modernæ enim prolixiores, dixerat Rhenanus; quæ opinio jam evilit! add. *Jac. Gothofred. de velandis mulieribus, deque Exuvia capitis Dissertat. ad 64 locum Pauli I. Corinth. XI. & Covarruv. d. l. IV. Var.*

*Ref. cap. XVII. n. 8. pag. 70.* floruit autem Anno Domini ferme CC. sub Severo & Antonino Caracalla, Principibus.

Inter CYPRIANI Opera dubia sunt: Libri duo adversus Judæos, & tertius ad Quirinum; Epistola contra Novatianum: Oratio pro Martyribus; & alia quæ sub die passionis suæ dixit: & Libellus de disciplina & bono pudicitia. Scultet. *in Vit. Cypr. cap. 21. pag. 355.* Supposititia vero omnium consensu præter adnotata: Tractatus de montibus Sina & Sion: de revelatione capitis Johannis Baptistæ, *d. c. 22. pag. 356.* de qua laudatus Covarruv. *d. cap. XVI. pag. 60. & seq.* prolixior est: „Festum, præmittens, quod Ecclesia IV. Cal. „Sept. celebrat, non dicendum decollationis 65 „Johannis Baptistæ, sed collectionis capitis „Joh. nominandum; postea auctoritatem „libro abrogat, tum, quod mentio ibi facta „Pipini Aquitanorum Regis qui fere quin- „gentis post Cyprianum annis vixit; tum & „Theodosii Principis, qui annis plus centum „post eundem Imperium tenuit; quem & de „libro, de Inventione capitis, ducentis post „Gelasium annis ab obscuris Monachis scri- „pto, consulere licebit. Exhortationem vero ad Martyrium, ut & Epistolam ad Jubajanum suo Cypriano vindicat idem Scult. *pag. 312. & 313.* Expositionem Symboli Apostolici, RUFFINO; *pag. 357.* Librum de duplici Martyrio, sed dubitanter, ERASMO. *pag. 359.*

ARNOBIO AFRO, quod male ad- 66 scribantur, Explicationes Psalmorum, & fragmenta Notationum in Johannem & Lucam, confirmat idem, in ejus vita sive *lib. IX. cap. 1. pag. 374.* Dialogus vero, OCTAVIUS inscriptus (quem alii, sed minus vere, sub Arnobii octavo adversus Gentes venditarunt) MINUCII FELICIS Causidici Romani, asserit Lactantius *lib. V. de Justit. pag. m. Edit. Ven. 153. b. in med. & lib. I. de fals. Relig. pag. 19. b. in princip. Scult. d. l. IX. cap. 9. pag. 391.*

In LACTANTII FIRMIANI suppositiis removendis omnium ferme unus est „sensus. Scult. *lib. X. cap. 1. in fin. pag. 396:* His „libris adiciuntur, *inquit,* hodie Elegiæ quæ- „dam: quas Lactantii non esse, vel ex eo per- „spicitur, quod Phœnicem nominant Solis „Sacerdotem & Phœbum loco Dei habent (in Operibus Venet. excus. *pag. 324* incipit:

67 *Est locus in primo felix oriente remotus,  
Qua patet æterni janua celsa poli &c.)*

Et scribit Thomasius, inter Opuscula Venantii Fortunati se Elegiam de Resurrectione in Bibliotheca Vaticana invenisse, (incipit *d. l. pag. 327.*

*Salve festa dies toto venerabilis ævo;  
Qua Deus infernum vicit, & astra tenet, &c.)*

de quo Joh. Baptista Egnatius Venetus ad „Anton. Trivultium: Quin etiam Carmen de „Resurrectione, quod Lactantio adscriptum „inveni non modo dignum ejus viri eloquen-

tia mihi visum est, sed ne cum Phœnicæ qui- 66 dem, quem cecinit, comparandum: cum 66 ad alia in syllaba etiam claudicet &c. Co- 66 varruv. *IV. Var. Ref. XVII. n. 8. pag. 70.*

IGNATII & POYCARPI Epistolæ, an 68 sint genuinæ? nothæ, vel interpolatæ? disputat in utramque, & denique etiam tertiam, partem: eas non omnino supposititias, ab aliis tamen interpolatas esse, concludens Idem *lib. XI. cap. 1. pag. 439. 440.* cui jungendi Isaacus Vossius, & Stephanus le Moyne, qui rei indagandæ accuratiores incubuere.

CONSTITUTIONES APOSTOLORUM, à Carolo Capellio Veneto ex insula Creta adportatæ, & libris VIII. de Vita fidelium & Regimine Ecclesiastico disponentes, supposititiæ sunt; neque vel APOSTOLIS, vel CLEMENTI Pont. Rom. juste tribuendæ: considerante Eod. *d. l. cap. V. pag. 455.*

Nec majoris fidei auctoritatisque sunt 69 CANONES APOSTOLORUM, CLEMEN- TI Petri Successori, ab his, ab aliis *Isidoro* cuidam, ab aliis *Severino*; ab ultimis, ipsis *Apostolis*, sed interpolati, adscripti. Vid. Bellarm. *lib. 1. de Verb. Dei. cap. 20.* Gerhard. *Confess. Cathol. cit. cap. 1. pag. 68.* Rittershus. *in Nov. pag. 1. cap. 1. n. 11.* Scultet. *cit. loc. pag. 463.* & inter præcipuos Covarruv. *d. l. n. 6. pag. 68.* à CLEMENTE I. difficulter se dimoveri passus; auctoritatemque eorum, vel omnium, vel saltem versionem; illos quidem Apocryphos male judicatos; hanc Clementis esse, vindicans qui cum prolixis allegatis videndus; ut & Fratres Puteani, *in Perronian. lit. C. pag. 42.*

CAROLI MAGNI, & aliorum incertorum Authorum de vetustis Ecclesiæ ritibus 70 & cæremoniis libellus, quis, & qualis sit? & quod præter Epistolam quatuor paulo ampli⁹ pagellis comprehensam, nihil ejusdem sit, probat, & cum connexis deducit Cassander *in Præf. ad Ord. Rom. de Off. Missæ in Ejus Oper pag. 91. & 92.*

Omnia quoque SUPPOSITITIA sunt, ipsius Bellarmini judicio, quæ prostant: Prot-Evangelium & Liturgia *Jacobi*: Evangelium *Nicodemi*; (de quo superius dicta nondum defero:) Historia *Prochori* de Johanne Evangelista; Epistolæ *Martialis*: *Abdias*, de Vitis Apostolorum. Scultet. *d. l. cap. VI. pag. 464.* *Clementis* Epistolæ in tom I. Concil. Libri decem *Recognitionum*: *Hermæ* (de quo Paulus *ad Rom. XVI. vers. 14.*) quatuor visiones, Covarruv. *d. cap. XVII. pag. 66.* quem intensa oratione ut in omnibus ab ipso tentatis Antiquitatis 71 & Jurisprudentiæ disceptationib⁹, ita & in his materiis, & ad Can. Sancta Romana Ecclesia 3. Dist. XV. de Libris Apocryphis, sive in Ecclesia prorsus non, vel custodite à piis legendis, ferme ultra exemplum scribentem commendamus.

Nonnulla, quæ ad institutum sunt, excitando, si quis contigerit, Lectori, subnectamus! dictum Canonem, ut res feret, in vestigiis lecturi.

EVANGELIA, quæ falsavit *Lucianus*; quis ille? an nepos ex sorore Eunomii hæretici

tici & Episcopi Constantinopolitani, qui sub Arcadio & Honorio in Episcopatu Eudoxio successit?

Liber PASTORIS; cujus Author HERMES, Discipulus Paulinus, ex testimonio Origenis, Hieronymi & Nicephori; de quo supra.

PENTAMETRUM, rectius, *Centimetrum* de CHRISTO, Virgilianis compaginaturn Versibus; quod, necessariis & notandis præmissis, ad PROBAM FALCONIAM, Matronam Romanam, Adolphi Viri Pro-Confularis Conjugem; & *Centonem ex Homeri Carminibus* de CHRISTO ad EUDOCIAM, Theodosii junioris Conjugem; Carminum ERYTHROEÆ SIBYLLÆ de Christo Græci idiomatis, versionem in linguam Latinam ad Ciceronem refert: pag. 67. quod ante ipsum à nemine observatum fuisse, ait.

Auctor *Contradictionis*, sive POENITENTIÆ SALOMONIS, quod falso venditatus sit. *Ambrosius*, demonstratit ab eodem, pag. 73. Quo omnes Commentarios ad singula Gelasiani Canonis, in emendanda lectione, examinibusque scriptorum, remittimus; rivum demonstrasse contenti, quo quisque ad annum pervenire possit; & denique ad mare!

Sub celebri DIONYSII AREOPAGITÆ nomine libri in Bibliotheca Patrum *quatuor* exhibentur: de Hierarchia Cœlesti, de Hierarchia Ecclesiastica, de Divinis nominibus, & de Theologia mystica; an sint *Dionysii*, à S. Paulo, Actor. XVII. conversi, primi Episcopi Atheniensis? ut adserunt Romanæ Fidei defensores; negant Protestantes, & inter illos nonnulli singulariores: An *alius* nondum cogniti? An, ut doctissimi Viri apud Laurentium Vallam judicaverunt, *Apollinarii*? disputat cit. Scultet. d. l. cap. IX. pag. 483. & inter Jurisconsultos, Anton. Mornac. *ad l. 1. §. sed neque vers. omnia C. de Vet. Jur. enucl. pag. 114.* Librum de Divinis Nominibus, & alterum de Cœlesti Hierarchia S. Dionysio „Areopagita tribuendum non esse inter litteratos omnes, qui studio non scribunt, sed „judicio, constare; neque fore, qui dixerit, „suppressum fuisse nomen tanti cœlestium interpretis, ab iis, qui Græce olim & Latine de „Christiana fide scripserunt? ex sententia Nicolai Fabri, Præceptoris Ludovici XIII. Gall. & Nav. Regis, contendens; non obscure substituto *Dionysio Corinthio*, quia Doctore suo *Hierotheo* inchoata perfecerat, &c quem sequimur.

ATHANASIO dubitanter adscribenda, vel manifesto supposita, enarrantur ejusdem Scult. tom. II. lib. I. cap. 40. & 41. Inter quæ, libros *adversus Sabellium*, *Photinum* & *Arrium* sub ejus nomine bona mente, sed intentione non usquequaque inculpabili, publicavit VIGILIUS MARTYR, ut ipse lib. V. contra Eutychem fatetur: & accurate docet Cassander. in *Præfat. ad opera Vigilii*, in Edit. Paris pag. 451. 452. juncto sequenti judicio: Illud certum est, inquit, hunc auctorem, quamvis dictione, si superiora vel præsentia

tempora inspicias, asperiores paulò, & impolitiores esse, tamen Eloquentiæ genus, quod tunc in usu erat, verbis illud quidem nonnunquam sordidius & putidius, compositionis tamen elegantia, & numerorum venustate non penitus aspernandum, feliciter adsecutum fuisse: Eruditione certè rerum sacrarum & Ecclesiasticorum dogmatum, argumentorum soliditate, rationum firmitate, sententiarum gravitate, & orationis vehementia nulli in hoc genere scriptorum inferior extitit; quamvis id cum reliquis quoque Ecclesiasticis Scriptoribus commune habeat, quod in disputatione adversus hæreses magis laborarint, ut multa testimonia congererent, quam ut aptissima quæque deligerent, & ut adversarium etiam pondere & multitudine argumentorum obruerent, non tantum acumine & firmitate configerent &c. *Dialogos quinque contra diversas hæreses* scripsit MAXIMUS, vir doctissimus, ut ex vetusta membrana conjectat Scult. d. cap. 41. pag. 74.

COMMENTARII in omnes Epistolas Pauli, VULGARIO alicui, eidem pag. 90. dubito an recte? adscribuntur; consentio itaque eruditiori conjecturæ in Pseud. Pl. n. 93. consignatæ. Inquisivisse etiam altius in genuinos *Athanasii* fœtus, examinatis ingenii ejus & orationis emblematicis: Sed unica lis, de *Symbolo Athanasii suppositio*, abrogandoque illi, quod per tot secula Christianæ Fidei norma existimatum, titulo, animum calamumque fere excussit. Adde Covarruv. d. cap. XVI. pag. 51. & 52. quod scriptis Patrum speciatim ab eo destinatum, prolixâ commendatione non eget: Vitam Sancti ANTONII, conscripsisse ATHANASIIUM: *Actus beati Sylvestri*, furciferum & nebulonem; vel, quod ægre sibi persuaderi patitur, EUSEBIUM Cæsariensem, vel DAMASUM Pontificem, pag. 57. inter cætera referens.

GREGORII NYSSENI falso appellatâ scripta, eadem ratione dijudicat Scultet. in tom. 3. pag. 238. & seqq. nimirum libros octo de *Philosophia*, quos Bellarminus huic authori tribuit, non ejus, sed NEMESII esse, teste Ellobodio Nemesii Interprete, Edit. Antverp. 1565. *Librum de Vita perfecta*, in vita Moylis mystice expressa ORIGENEM potius, quam hunc Gregorium sapere. *Epistola de iis, qui adeunt Hierosolymas*, judicio Morelli & Molinæi, ut & Baronii, genuina dicta, dubitante tamen Bellarmino Alterâ, de *Santa Trinitate*, BASILIO magis, quam Gregorio, tribuenda est: quod etiam de tractatu, de differentia Essentiæ & Hypostaseos, dici potest. Neque author est libri de *Trinitate* adversus Judæos, quia Chrysostomum, tanquam patrem, citat, qui Gregorio posterior fuit? Suppositus etiam ei *Catecheticus Major*, Anno 1568. à Morello Parisiis editus. Et in hunc censum referenda videntur scripta de *Virginitate*, & *Oratio in eos, qui differunt Baptisma*. *Epistolam vero ad Eusebiam* &c. Casaubonus, ex quibusdam argumentis, eidem in Editione Parisiensi adseruit.

OPTATO MILEVITANO suppositus est liber septimus adversus Parmenianum. *Vid. eund. Scult. pag. 436.*

De BASILIO MAGNO ferme eadem, quæ ex prioris seculi eruditione habere poterat, censet cum enarratis in PL. Pseud. n. 131. & seqq. idem in Vita Basil. tom. IV. cap. 2. qui eodem tom. pag. 321. Hilario suppositam Epistolam ad Abram, sive Apram, filiam ad ejus 80 confictorem FORTUNATUM remittit.

De AMBROSII Commentariis in Epistolas Paulinas HILARIO adscribendis, testatur Conring. de Const. Episc. Germ. tb. XI.

Hæc ex alienis, partim & nostris laboribus colligere opus duxi; non quasi Sculteti à nostra Confessione alieni, vel alius cujusdam, auctoritatem, testimonia, conjecturas, sine exceptione probare voluissim; sed ut de cujusque scripti fide aliquantis per constaret, firmandis reliquis; tum vel maxime, ut serio agnoscerent, quam temerario, saltem lubrico, fundamento insistant, qui juxta Biblica scripta Θεόπνευστα, quicquid sub Pa-

trum nomine venditur, in argumentum fidei Evangelicæ salvificæ arripiunt promiscue, & exponunt simplicioribus! Homines enim, non Dii, erant; Fidei, credulitati, erroribus æque, ac mortalium quisquam, obnoxii; sapè & suæ causæ impigre servientes: Neophyti multi, multi malis Magistris, alii Philosophiæ Gentium ineptissimæ dediti. Quis etenim diffitebitur, multos, & enormes errores ab integris hominum cœtibus pro vera disciplina fuisse receptos ultro, patienter admissos, & veluti sarcinas, posteritati impositos, quoties ipsa rei, circa quam versantur, origine in longinquo ac retro nimis posita, hominum seculorumque, à quibus primo, & per quæ dein in posteros id, quod recipitur, manavit, indoles, verborum sensus, ratio, interpretationes, & veluti Mediorum discrimina, Veterumque, quibus hæc omnia docentur, testimonia, insuper omnino citra examen sunt habita. Ita honos Britannicæ Selden. lib. I. J. N. & G. cap. pag. 1. 10.

82

## SECTIO IV.

De scriptis ad Statum Religionis & Ecclesiæ, junctis huic vicinis, & variis, pertinentibus ex ævo recentiore.

**P**ROVINCIALE ROMANÆ ECCLESIAE composuit TANCREDUS, Juris-consultus; quod per Episcopum Civitatis (sed quem? vel cujus?) sub nomine Provincialis omnium Ecclesiarum, ponentis Stylum Cancellariæ Romanæ Curia, canonesque pœnitentiales, editum: scripsit Joh. Bapt. Zilettus in Indic. omn. libr. Jur. pag. 47.

EXPOSITOR ROMANI-ORDINIS, „qui Vir diligentissimus, & ut ea ætas ferebat, integritatis & puritatis in obeundis divinis ministeriis observantissimus; adeo, ut „inolecentes jam abusus, nondumque universalis consuetudine & Romanæ sedis auctoritate, cui plurima, imò omnia deferebat, confirmatos, liberè notarit & reprehenderit, se sub annum 1089. scripsisse testatus, videtur esse BERNOLDUS Presbyter „Constantiensis. Nam & libelli argumentum, „& ætas à Trithemio commemorata satis „conveniunt. Georgius Cassand. in Pref. ad Liturg. pag. 4. in Catal. Script. pag. 7.

BRUTI FULMINIS SIXTI V. 84 PONTIF. adversus Henricos, Navarream & Bourbonium, author indubius est Franciscus HOTTMANNUS; in quo joculari stylo veteres „Sanctorum Historiæ, obsolete devotis viris „scriptæ, ridicule discutiuntur. Thuan. tom. IV. Histor. lib. 82. pag. 48. quam scriptionem sub turbato Gallorum Regno susceptam, concurrente fidei suæ periculo, voluntario secessu ex Patria luit: quo in puncto recte sensit Goldast. tom. 3. Monarch. Imp. in eo autem minus: dum Anno 1586. librum editum puta-

vit, cum publicatio in Annum 1585. incidere: nec bene in eo, quando fronti voluminis præscripsit, se exhibiturum Scriptores Catholicos (Pontificios) cum notorium sit, Hottmannum talem non, sed Reformatæ Religionis addictum, fuisse; cum Argentina, Basileæ, & apud Genevenses, jura doceret, qua in Religione etiam Basileæ mortuus est, testibus Thuan. tom. V. Histor. lib. 89. pag. 100. Melch. Sebizio in Vit. Profess. 10. Argent. quem errorem quoque admisisse dici posset, in inserta Job. BARCLAI Pietate contra Bellarminum Anno 1612. edita: quo tempore ille adhuc Protestantem secutus fuit; mutata longe post Romæ Anno XVII, cum Pontificia, sua Religione; nisi hoc negaret Barclajus in Prefat. Paræneseos ad Sectarios, se inter Britannos Catholicæ Religionis semper addictum fuisse, in ea se vixisse, & moriturum, fervide, ut solet, adserens: de quo illi, quibus rationes vitæ ejus oculatius perspectæ judicare poterunt; & judicavit etiam, ut legimus, ingenio meritisque æstimandus PETRUS GASSENDUS, Philosophus & Medicina Professor Parisiensis, in vita Peireskii lib. 3. pag. 222. Johannem Barclajum, post editum de Summo Pontifice Opus (posthumum scilicet Parentis Guilielmi Barclai, quod est apud Goldast. tom. 3. Monarch. Imp. pag. 261.) nec jam solita apud Regem suosque pollentem gratia (en catastrophem!) basiatum à Britannis, Gallis & Protestantibus virum, & librum tam Parentis, quam proprium, est apud Goldast. d. tom. 3. pag. 847. in cujus favorem Bellarmini liber adversarius solemniter Parlamento Lutetiani placito damnatus; vid. Ludv. Servin.



vin. in *Commenefact. adv. Bellarm. ibid. pag. 773.*  
Gramond. lib. 1. *Hist. pag. 10.* Scilicet,

*Ipsa dies quandoque parens, quandoquo noverca est.*

87 Aulæ favore excussam!) subduxisse se ex Angliâ (sunt formalia ipsi Barclaiio in *Pref. Paren. usurpata*) & in Amici sinum se, cum omni charitate sua effudisse, gratitudinis monumentum etiam Coniuge celso Peireskio, *ibid. pag. 254.* in carmine ad Viassium redente: dignum, quod in amœnissimè de sua Poësi mentientis illustris foeminae speciosissimam memoriam recudatur:

*Vera loquor, multum, divine Viassie, juvit,  
Quo fugerem luctus tunc meminisse tui,  
Ingentisque viri, servent quem Numina Gallis,  
Peireskii; nihil hoc hospite triste dabunt.  
Ingenium spectes credas de Pallade natum:  
Virginis hæc quam sic ponere nomen amet!  
Quicquid erant Musæ, quicquid prudentia quondam;  
Hunc unum Gallis scilicet esse putes.  
Vivat, ametque meum, rata sint ea pacta, Maritum;  
Vivat & in laudes crescat ubique tuas!*

88 Atque ita transactum est, arbitro magno Viro, negotium de Religione; iisdem fere, quibus cum Julio Pacio à Beriga; Luca Holstenio & aliis actum erat, rationibus & conditionibus suaforiis, & absolutum; cum aliis nullo successu tentatum. Barclajus, non sibi soli, sed omni ævo, victurus erit, qui, præter se solum, in dicendi facultate, & formandi fortunarum ingeniorumque ideas arte vix quenquam parem, superiorem neminem, invenit.

Idem, de quo dictum, HOTTOMANNUS, Anno MDLXXIV suppresso suo nomine (ut allegat Thuan. *tom. II. Hist. lib. 51 pag. 969*) Franco-Galliam, celebre opus, publicavit; quod velum hodie remotum est, in id quod ita Boecler. *ad Grot. lib. I. cap. 4. §. 6. pag. 275.* scribit: Utinam in his (scil. quæstionibus, & historiis tricarum Langueti, vel Junii Bruti vindiciis contra Tyrannos, aliorumque,) non tam pertinaciter nominari voluisset Hottomannus, mali utique Exempli, author in Franco Gallia sua: ubi *eis τὸ δειλότιον* etiam historiam non semel corrumpit, &c. Quorum Virorum auctoritas, etiam Viris cætera innoxiiis & moderatis, illicio amicitia primo imposuit, ac horum opera deinceps aliis &c. quibus jungatur idem *ad lib. II. cap. 6. §. 8. pag. 215. 216.* Stephano (ita habet editio Hanoviana de Anno MDVC. cum rectius, & ad historiam Livianam aptius, L. Junius Brutus, ut & Boeclerus *ad d. lib. I. Grot. pag. 271.* scripserat, legitur.) Junio Bruto subjungi Tractatum de Magistratum Jure in subditos, & Officio Subditorum erga Magistratus, ut mansuetioris ingenii foetum meretur? An Brutus ille

Mornæus fuerit. An Hubertus Languetus? cujus Schedas quasdam Lausannæ inventas, (memini Anno LXVII. integri libri ibidem inventi mentionem injectam) notavit ex Boecl. *Dn. Placcius*: An Hottomannus cum Lausannæ jura doceret, quod ob temporum distantias difficiliter constituitur, materiam igni, qui illis & quæsecuta sunt; temporibus universam pene Galliam lachrymabili furore depastus est, iudiderit? An non Ibericæ fraudes & suggestiones aliquid contulerint? Vid. Alphonsi Menesius Benavides, Tarracensis *ad Galliam: apud Brut. pag. 200.* non adseruerim; certe nondum

*Inscriptum domitis, Brute, Magister eras!*

Contra eandem Censuram Sixti V. nomine Condæi Principis, affixum est Romæ *Programma*; quod subsecuta est Nobilis cujusdam Galli *Declaratio* ad pulchram Italianam, Italice conscripta, cujus Author Franciscus PERROT-TUS, Gallus. Thuan. *d. l. 28. pag. 48.*

GLOSSA ORDINARIA BIBLIORUM tres habere authores Nostratibus dicitur: *Alcuinum, Strabum Fuldensem*; illum, ex allegatione Antonini (ita enim legendum) *p. 3. r. 4. c. 15.* Ganguini &c. Hunc ex Trithemii, Sixtique Senensis fide me hercle! hic conjecturis locus, & eas fingere licet! tertius *Britonem* nominat: & quid si labores conjuncti essent? Vide autem uberiora apud Robertum Stephanum in Epistola Glossæ illi præmissa; & Dn. Th. Janson. ab Almelooven *de Vit. Stephan. pag. 46.*

Inter Jesuitica & Anti-Jesuitica, memorandus FRANCISCUS VERONA, cujus extat Apologeticus pro Patribus & Scholasticis Societatis Jesu; qui mutato nomine sistit Illustr. Cardinalem, Robertum BELLARMINUM ejus Societatis non ignobile membrum. Idem, occasione litigii cum utriusque Barclaiis author confictus Franciscus ROMULUS. Joh. Barcl. *Vindic. cap. VI. §. 1. &c.* sub nomine Matthæi TORTI latitaturus; ab eodem in *princ. pref.* detectus: quod suo ad sensu firmat Meteran. *lib. XXIX. Histor. pag. 126.* Scripsit autem in controversia Britannorum cum Pontifice Maximo, de juramento fidelitatis subditis præscripto adversus Apologiam (de qua luculenter agit PL. Anon. n. 177.) sub titulo *triplici nodo triplex cuneus*, evulgatum, cujus author vere designatus JACOBUS, *Magne Britannie Rex*, Defensor Fidei. Jesuitæ Romano, qui eandem Idiomate Anglico aggressus fuit, respondit D. Baelo, Episcopus Lincolnienfis: Torto vero D. Andros, Episcopus Chichestriensis, quorum Tortus Regem, & defunctam Reginam Elisabetham atrociter traduxit: Magna vero & blanda civilitate Regium animum distrahere ausus est Anti-Apologético suo Gallice edito M. CHOLFETAN. Ordin. Prædicat. Concion. An. Regis Galliarum. Vid. Meteran. *d. l. pag. 227.* Episcopus Eliensis, pro quo Thomsonius scripsit,

psit, est nominatus ANDROSIUS: plura inferius dicturi!

ASTROLOGIA ECCLESIASTICA, & ASTRUM INEXTINCTUM, ex quibus illa de Claritate Ordinum Monasticorum; hoc de Veterum Ordinum honore ac patrimonii salvandis? sollicita sunt, in Editione, quæ mihi, ex officina San-Georgiana Anno 1634. curata, contigit, non in titulo solo, sed & omnibus paginis GASPARIS SCIOPPII, *Cæsarei & Regii Consilarii* nomen præferunt. Ejusdem est *Infamia Famiani Stradae*, sive de Erroribus falsisque ab eo in lib. XX. Historiarum de Bello Belgico. Et quis, quæso, magnorum ejus & antecedentis ætatis Virorum, cujus scripta & famam ipse non majori cum infamia polluisset?

Eidem Officinæ, eidemque anno debentur *Fratri LUDOVICI SOTELI, Minorite*, Regni Oxensis Apostoli ac designati Martyris ad Urbanum VIII. *de Ecclesiæ Japonicæ statu Relatio*: & *Fr. JUNIPERI DE ANCONA Consultatio de causis & modis religiose discipline in Societate Jesu instauranda*: quem & non utramque, certe posteriorem, ob similitudinem styli, connexitatem argumenti, Editionis & anni denique facillime Scioppio adscribo.

Nec omittenda de L. CORNELII EUROPÆI *Monarchia Solipforum* Conjectura, ubi nec Pelleri opinionem, quamvis in Societatem duram & asperam, adeoque non probabilem, sperno: nec Taboriana de SCIOPPIO (ex Vatiniano in Jesuitas odio omnium ejus generis scriptorum (nam & *Actio Perduellionis in Jesuitas* publico scripto instituta, EJUSDEM est. Conring. *ad Bull. Innocent. pag. 295.*) reo præsumpto) contemno. Id succurrit: an non magis libri origo petenda à GABRIELIS BARIACI LERMÆI, *Nobilis Volcæ* laboribus: argumenta sunt utriusque libri tam præfatæ Monarchiæ, quam introductionis in Artem Jesuiticam, eadem; methodus, stylusque consimiles; & promissio tum de ulterioribus præstandis facta: unde Conjecturas in hujusmodi disceptationibus derivari solemus in principio ostendimus.

M. WESSELII *Tractatus, de Potestate Papæ & Prælatorum Ecclesiæ*, sub hoc ficto nomine, quod tamen rigide hic non adseruerim, tegit *Basilium GANSFORDIUM Gröningensem*, licet magna sit nominum & doctrinæ cum *M. Johanne de Vesalia* (hunc autem Goldastus diversum ab illo ex Catalog. Test. Verit. facit) non in nominibus solis, sed & materiis conspicua in Monarchia Imperii Goldasti: ex cujus præfixo tomo I. Catalogo Scriptorum & præm. *Repl. pro Imperio contra Gretserum* insignis antiquorum Scriptorum notitia comparari potest. Hic, quia liber non in cujusvis manibus est, quæ ad institutum erunt, succincte enotabimus:

*Tractatus de Juribus & Privilegiis Imperatorum in Imperio Romano*, qui indicante Matthæo Flaccio Illyrico in *Catalog. Test. Ver. ætatis* prodiit, & in manuscriptis nullum nomen Authoris præ se fert. EUTROPII, Pres-

byteri Longebardi est, ut Vadiani, Bullingeri, Lavateri & recentiorum testimoniis evincunt; exstat apud Goldast. *d. tom. I, Mon. Imp. pag. 8.* sub Anno DCCCC. ubi & de scriptore *Historiæ vetustæ* à quodam non adeo litterato descriptæ, scil. *Quaratione! quibusve fraudibus quidam Pontifices Cæsarum potentiam imminuerint?* ipsi EUTROPIO, ob nominis similitudinem, nam & ipse ita adpellabatur, subjectæ, plura in deliberationem arcessi possent.

Disputatio *super Potestate Prælati Ecclesiæ atque Principibus terrarum commissâ*, temporibus Bonifacii VIII Pont. Rom. sub forma dialogi inter clericum & militem conscripta, (quæ habetur *ibid. pag. 12.*) *M. Wilhelmi DE OCKAM, sive DE CAMPO*, natione Angli, Professoris Regii Parisiensis, & post secessum ex Gallia, Ludovici Bavari Imp. adversus Johannem XXII Pont. rigidi defensoris merito habetur; cujus memoria prolixè recolenda fuit Joh. Georg. Herwarto, in *Ludov. Bav. defenso.*

De Informatione *de Nullitate Processuum Papæ Johannis XXII. contra Ludovicum Bav. Imperatorem* pro superioritate Imperatoris in temporalibus, *M. Job. de GAUDINO*, de GANDAVO, vel JANDUNO, adserenda, quæ est in *d. tom. I. pag. 18.* ad ann. MCCCXXXIX relata, ipse Goldastus, sed, ut videtur, citra necessitatem, monitu Canonici amici sui dubitat; & Conjecturam de Authore, actis quoque gratiis, revocat; sed libellus, litigiosi elogium, aut non, aut vix meretur, quippe inter ejus seculi monumenta minimus; postmodum tamen *M. Henrico DE CHALHEM*, Monacho Franciscano, & Ludovici IV. Imp. Cancellario, ex veteris libri testimonio, & quod ad oram editionis Freherianæ hoc nomen adscriptum esset, adjudicatus.

Authorem libri *de Ætatibus Ecclesiæ* (est *ibid. pag. 25*) quem se investigare non posse, Flaccius professus fuit, ad *FR. BONAGRATIAM, Bergomensem*, sed dubitanter, refert Goldastus, & putaverim, his Conjecturis, ferme omnibus, excipiendis sinum pandisse Bullam d. Johannis XXII. Ao. MCCCXXX, editam, in fatos authores fulminantem.

De WALLTHRAMI, *Episcopi Naumburgensis*, Epistola ad Ludovicum Thuringiæ Landgravium, sive *de Apologia pro Henrico IV. Imp.* fuse Goldast. differit in *Dissert. Repl. pag. 22.* in omnibus dubitans, in singulis hærens. Libri omnino tres sunt; quorum sub præscriptione, de Unitate Ecclesiæ ab Hutteno editorum, scriptor, vel VENERICUS *Vercellensis* (sed hunc repudiat Dissertator, quia Apologetes A. D. MXCIII, adeoque post exitum Hildebrandi, scribendo se accinxerat, cum Venericus, vivente etiamnum eodem Pontifice, Anno MLXXXVII. excessisset) vel CONRADUS *Trajectensis*, (sed nec hic placuit, qui Monachus Hersfeldensis nunquam, qualem tamen author se venditat, *lib. II. cap. 28. 31. & 33.* fuerat, vel SIGEBERTUS *Monachus* (qui quidem absurde in scenam tractus) vel denique WALLTHRAMUS; ut prolixè, suæ intentioni, totique

que Historiæ serviturus, probat & confirmat idem, qui in limine laudatus, Goldast. *cit. loc.* Sunt & alia apud eundem, de *Authore Gestorum Trevirensium* Monacho S. Matthiæ Trevirensi, quem GOLSCHERUM fuisse putare noluit. De *Epistola ad Concilium Wormatiense*, quæ est ENGELBERTI, sive Engilberti Archi-Episcopi Trevirensis; ut & in *Rationali Constit. Imp.*: quæ huc deferre & illustrare mihi non propositum.

PHILOTHEUS ACHILLINUS, ex somnio Viridarii celebris, potuisset verè designari *Philippus MÆSERIUS*, cum Goldasto, ejusque conjecturis, nisi ipse in eruditissimo *de Regno Bobem. lib. III. cap. 13. pag. 355.* qui & priorum mentionem & sequentium iniecit, relicta, ut videtur, prima opinione *Alanum CHARTARIUM*, auctorem substituisset; & ubique nimium fluctuasset; *ex Pralleo, Oresmio, Fabro, Dormantio*, aliquem certum eligere nec sciens; à *Dormantio* non videri abluere; num is dormiens hoc sibi somnium finxerit? Verum, si quid Conjecturis fidendum esset, non alienum esse hoc somnium à Philippo Mæserio, consideratis in calce libri verbis, de *Vetulo Peregrino*, sive de se, jam decrepito sene scribente, compositum; proinde non absurdum esse credere ipsum in *Viridario Cœlestinorum* hæc meditatam fuisse. Qui per me, vel sit, vel non sit: Elegia libri apud *Molinæum, Flaccium, Protestantes, Massonum, Verderium, & alios* eminentia leguntur. Sed auctorem *VIRIDARIUM* dictum fuisse, ut crederant *Compilatores Indicis Librorum prohibendorum Anno MDLXIV. 24. Mart. Pio IV. Pont. oblatis & ab ipso postmodum confirmati, id equidem risum excutit.*

Anonymi cujusdam Græci *Disceptatio cum Cardinalibus Romanis de Primatu Papæ*, exhibita in *Mon. Imp. d. l. pag. 242.* NILI, Archi-Episcopi Thessalonicensis opus esse, fertur; non adeò verisimiliter! cum Nilus nomen suum nunquam suppressere solitus fuerit. „Sunt tamen, *inquit Editor*, qui putent *Nicolaum CABASILAM* scripti auctorem extitisse, qui tempore Concilii Constantiensis, ut putat, vixerit; eamque disceptationem Constantinopoli cum Legatis Romani Pontificis habuerit: ex Conjectura!

De *MARSILII PATAVINI Defensore pacis* nulla dissensio est; præfixit autem Editor Præfationem, sub persona *LICENTII EVANGELI*, Sacerdotis, qui à *Goldast. cit. loc. in fin. Dissert. ex Ludovici Lavateri, Tigurini testimonio BEATUS RHENANUS, Selestadiensis*, dicitur; quod non inficias iverim, licet ejus vitæ diligentissimus scriptor *Johannes Sturm*, nihil de hac, generatim tamen de Præfationibus ab ipso editis mentione facta, adnotaverit; ut videndum in *Edit. Anni MDLI.*

*Johannis PURVÆI* (qui circa Annum 1390, vel 1421. vixit) *Commentarii in Apocalypsin* in Germania Anno 1528, sed sine nomine auctoris *Johannis WICLEFI*, Angli, sunt, à *Purvæo* ex prælectionibus ejus collecti. Ger-

*hard. Confess. Cathol. p. 2. l. 2. art. 4. cap. 6. pag. 723.* Dogmata Wiclefi videat Lector ad admirationem apud *Goldast. Dissert. de Auth. Mon. Imp. sub quatuor. †. De Squaloribus Romane Curie*, emisit in publicum tractatum *P. LURZIUS*, quod scriptum non magis genuinum, quam ullum priorum; igitur veritas detegenda in persona *Matthæi DE GRACIOIO, Episcopi Wormatiensis*: ea de causa maximè latitantis, quod adversus sedem, tunc omnibus agnitam adeo cordata cum sinceritate scribere, magni discriminis res visa; majoris, ab Episcopo talia sine velo publicari.

*HILDEBERTO*, porro, *Cenomanensi Episcopo*, perperam adscriptum librum, de *Corrupto Ecclesiæ Statu*, idem *Gold* testis est; cum sit genuinus *Nicolai de CLEMANGIS, Archidiaconi Bajocensis* fœtus, sub illo nomine latitantis, add. *GERHARD. cit. loc. pag. 724.*

De *Libello, de Officio Viri Pii in hoc Religionis diffidio*, tanta non est sicut olim, contentio; cum Editio Operum Authoris, Anno hujus seculi XVI. Parisiis procurata, cultu & ingenio eximia & illustria scripta publicans, pag. 780. & ea, quæ possideo, fidelia manuscripta, hunc quoque non dissimulato nomine *CASSANDRI*, volumini inseruerint. *VERANIUM* etiam *MODESTUM*, se ipsum esse, profitetur, idem *Cassander. Oper. pag. 798.* Rationes vero judiciorum, de magno, & *Concordiæ Ecclesiæ nato viro, ferendorum, remitto ad lectu dignissima Thuanæa in Præf. Histor. ad Henr. Gall. Reg. & tom. II. Histor. lib. 36. pag. 46. ut & 286. & 363.* Actaque ipsa in ejus Operib. pag. 896. & seqq. Ego *Symbolum boni Viri, & necessaria plura addo:*

Quando erit, ut Tandem discordia noxia cesset,  
Concordi, ut celebrent omnia, mente, Deum!

Cessabit enim cum Christiani, gloriosissimi, quem præferunt, nominis *JESU CHRISTI*, ejusque præceptorum, memores, justitiam & charitatem sincere induent. Cujus *Christianæ, scilicet! Charitatis monumentum, erga librum Cassandri innocentissimum, Anonymum, usurpatæ, ex necessitate, sine cuiusvis præiudicio, adferendum; nam, quicquid actum fuit Historiam DE DETECTIONE NOMINUM, nimis quam propinque, tangit, & in exemplum futurum! Attulerat ad Colloquium Possiacenum, permissu Caroli IX. Galliarum Regis CIO IO LXI. habitum Franciscus BALDUINUS, Jurisconsultus Arrebas, Consultationem Theologorum Wittebergenſium de S. cœna; post in Aulam veniens, librum de Officio Viri in Religionis diffidio; Verum, cum liber sine Authoris nomine venditaretur, præiudicio personæ, quæ librum extrudebat, statim à Protestantibus damnatur, & in eum, tanquam à *Balduino, quem illi desertorem; & alterum Ecebolium* vocabant, factum, summa petulantia debacchati sunt; & quidem virulento admodum scripto, *Johannes CALVINUS*, contra eum scripsit; qui postmodum aculeatè respondit &c. (*Thuan. lib. XXIX.*)*

XXIIX. *Hist. tom. II. pag. 16.*) (Calvini Criminationum formula est in Operib. Cassandri, pag. 799. Responsionum Balduini, in *huj. Oper.*) Monitus interim de iacienda dubia alea *Calvinus*: ne se immergeret tam vasto gurgiti; damnatum hominem ex præiudicio, qui forsan eius adversarius non esset; si inveheretur in innocentem convitiis, prælium cum umbra male cessurum; eius quoque animi habitus, cum sociorum periculo, periculosius expositum iri censuræ prætereuntium; acquiesceret; donec de Pio illo Viro evidentior lucem dies attulisset; &c. hæc Amici. *Balduinus*, non temere cessurus, virulenta reposuit; & interim detectum, Pium Officium pientissimum *Cassandrum*, dissidentibus in Germania Galliisque Religionibus pio Zelo exhibere voluisse. Unde *Calvinus*, (nam rem uti se habet integram, sine calumnia memorabimus;) Balduino infensor, errori suo indignatus, neque tamen eum confiteri, sed hostis cervicibus, quicquid sedatiores obloquerentur, atrocius imminere certissimus, „(uti erat vir acri, & vehementi ingenio, „& admirabili facundia præditus, *Thuan. lib. XXXVI. Histor. tom. II. pag. 287.*) tenta tunica obtortoque collo, iam ipso iure liberatum, in ius scenamque retrahit, & scandalose obiurgatur: (Acta sunt in Oper. *Cassandr. pag. 807. „ & 808.*) & tunc innocentissimus optimus, „doctissimus, ac purissimus sua ætate Thologus (ita *Thuan. d. l. XXIIX:*) qui tot dotibus „instructus nunquam fastu intumuit, contumelias petitus nunquam paria reddidit, nullumque ullius arrogantia ferocis vestigium, vel in moribus, vel scriptis deprehendit, sivit, (*Thuan. libr. XXIIX. pag. 363:*) qui Calvinum nulla per omne ductæ vitæ tempus Syllaba læserat, ab ipso, homo ab hominum „consuetudine remotus, nec noscendus; qui „ex solitudine *av Sadeias* ita contraxisset ut „omnes fere ejus sensus obstupescerit morositas; lamia & larva ex suo antro, ubi latuit, extracta; iacens in sterquilinio suo Coloniensi; cum aliis &c. appellatus. Respondit miraculosa modestia *Cassander* in Defensione infantis libelli, de Officio Pii Viri, adversus iniquum & importunum castigatorem; (exstat in *Ej. Oper. pag. 809:*) denique contractum velum, tragædialique lusui finis positus. Nimirum hoc erat peregrinos libros nominibus ex præiudicio insignire; hoc erat proscindere convitiis pium & talia non meritum, Anonymum! (vid. iudicia Imperat. & Regis Roman. in *Oper. ejus;* & *Thuan. lib. XXXVI. Histor. pag. 286:*) non explorata causa, „nec magis decentiore charitate! Addam de „concordia, & hoc unum: Ut breviter dicam, quod sentio, ita arbitror, si *Melanchthonis* animum *Lutherus*, *Cassander* autem mentem „habuisset Patriarchæ Occidentis, melius „actum iri cum rebus Europæ, quæ nunc misera, sub titulo Evangelii, pene totum jam „per seculum bellis funestissimis concutitur. „Nunc cum ipsi illi qui Romanam partem „deserere, paucas ob controversias adeo

implacabiliter dissideant; quid de concordia totius operis sperandum est? & tamen laudandi in re præclara infausti quoque conatus. Quod si præsens ætas hoc supplicii debet, ut sana consilia respuat, imminet forte felicitior posteritas, quam tandem capiat, aut Pacis studium, aut pugnandi tædium. Hug. Grot. in *Epist. XIV. ad Gall. pag. 22. & XXXIIX. pag. 92.*

Sub ficto GABRIELIS BARLIETI nomine, *Suspiciones de quatuor Monarchiis, & de Anti-christo*, scripsit *Bartholomeus GERICKIUS*, Jctus Magdeburgensis: & *Speculum Jesuiticum*, sub præscriptione *Joachimi URSINI*, Christianus BECKMANNUS: ita conjecturandi occasionem præbente *Goldasto. lib. III. de Regn. Boh. cap. 13. pag. 363.*

ELIÆ PRÆTORII Spiegel der Mißbräuch bey dem heutigen Christenthum / testimonio filii Typographi Hamburgensis, in Addit. ad Parentis Commentationem in Canticum: *Der Christ der einig Gottes Sohn* p. est Christianus HOHBURG. De quo breviter: videri Virum fuisse profundi in Theologicis sensus, & sinceræ devotionis: castigatæ, sed infelicis, vitæ: tranquillæ superatis ærumnarum fluctibus, ex hac vita discessus: sed quia, fallor, an non malo, sydere! omnia ejus pro Hæreticis habita; rara sunt ejus ab amicis privato ære sibi suisque edita monumenta, & ab ipso mutatis nominibus, ne in personam odium doctrinam elegantiorum suffocaret, vulgata. Sicut ejusdem est *Bernhardi BAUMANN. Uergerliches Christenthum: Et Andrea SEUBERLICH, Seimischer Prüfungs Vortrag: & Christiani de MONTALDO, Meditation, in Canticum: Nun komm der Seyden Seyland.* Sepultus est in Cœmiterio Reformatorum Altenaviensi, prope Hamburgum; ita suis excidit fati!

De *diversis Gentium Religionibus*, sive, ut *Brouneus Britannus*, in versione *Merryweather*, locutus, Religionum Geographia, ante XXX & plures annos libellus Amstelodamo prodiit; author, qui tum tectus, *Bernhardus VARENIUS. Molck. ad Relig. Med. pag. 4. & 5.*

Anno MDCXLV, sub infelici Pseudonymia HILARII von PROEKSHORST edidit *Scholam Cathægeticam* Weigelianismi virus tegentem, ut ex transpositione litterarum adparet, *Christophorus ROSSELIUS*; Anno MDCLX ab insigni Spirensium Theologo, Doctore Joh. Christophoro Schragmullero, in libello, cui titulus: *Weigelius redivivus*, est detectus & enectus, erroris sui convictus & dimissus.

Epistola de interdicta Christianorum cum Gentilibus communionem, deque Pontificatu Maximo, num Christiani Imperatores eum aliquando gesserint? mihi sub JACOBI PACIDII nomine nondum visa, à Scavenio *Jacobo GOTHOFREDO* tribuitur. Nec est, qui dubitaverit, an recte? Viro de Codice Theodosiano, maxima & magnificentissima Juris Civilis parte, de Antiquitatibus Ecclesiæ, & curiosis disputationibus præclarissime merito; & ferme Dionysium genitorem

rem suum, si opera spectes, notitia rerum, & instruendi facultate supergresso. Notitiæ ratio una hæc & simplex; quod Joh. Anton. & Samuel de Tournes Anno LIV, hanc etiam Epistolam, præfixo fronti Gothofrediano nomine publicaverint: quod hucusque nostrates in allegando retinuisse, facile demonstrat. Tabor. in *Element. Partit. concl. pag. 287.* Defensum autem ibidem eruditissime, nunquam ad nostros usque, Christianos Imperatores Pontificatum Maximum gessisse; fundamenta his adstruendis admota, erronea partim; partim falsa esse & supposititia monumenta. A qua tamen sententia novissime consulendo discessit *Wilb. Christ. KRIEGSMANN, in Dissert. de Pontif. Max. ab Imperat. Ecclesiæ & Reipubl. capeffendo*, occasione Epistolæ Goldastianis insertæ ante decennium edita: tenui, aut ludicro, aut nullo merito; unde explosa.

*Constantini Magni Donatio, cum Donatione Otthonis III. Sylvestro Papæ, facta, cum Commentariis ad Instrumentum Donationis*, typis Gothardi Vögelini edita, cum adhuc ea de re dubium superesset, *Isaaco CASAU-BONO* manifesto noluit adscribere Ampliff. Dn. PLACC. *Pseud. N. 255.* recte & sollicite! Unus enim & verus Commentariorum evulgator est, sapius cum elogio dicens, *Marquardus FREHERUS, JC. & Consil. Palat.* testantibus Actis Heydelbergensibus, nec negante Gerardo in *Confess. Cathol. part. spec. lib. 2. art. 9. c. 9. pag. 941, 942.* quibus addenda, quæ noster Covarruv. *IV. Resol. cap. 16. n. 6. à pag. 57. usque 60.* Carolum Molinæum (de quo singularia habet Thuan. *tom. II. Histor. pag. 293.*) virum sane nimis audacem, parumque modestum erga SS. Sedem Apostolicam, quod eam fabulam dixerit, increpans, fuscè commentatus est.

Sclesti de tribus *Impostoribus*, in Gallia, ut referunt, passim venalis libri, authorem *Bernhardinum OCHINUM* fecit usque huc fama publica; scripti & scriptoris ætas, autoritas in Placc. Rhod. N. 50. adducta; & denique pessima viri illius apud bonos æstimatio. <sup>20</sup> (Thuan. *d. tom. II. Hist. lib. 35. pag. 272. Goldast. lib. IV. de Regn. Boh. cap. 9. pag. 488.*) Ut eruditi, visis ejus sceleratis de *Polygamia* Dialogis, & *Actis Pilati*, in quibus turpiter Historiæ sacræ, & Christo Jesu, (quod & in dicto de trib. impostor. libro patrauerat) illusum, existimaverint, quod, cum alii servis servorum serviendo ab ipsa etiam servitute degeneraverint; hic sceleribus scelera addendo ipsum etiam scelerum nomen superaverit. Quibus equidem cunas dedit Itala sordida tellus! de iisque testatus est mihi, qui & ACTA PILATI nominaverat, *Consiliarius Elect. Palat. Dn. GEYER*, nuper bono, sed præmaturo, fato cælo adfertus. Neque tamen reticeo, non defuisse, qui pro Ochino, læsæ Divinæ Majestatis accusato, <sup>21</sup> sobrie intercederent: Quicquid instruendæ liti lapsa seculo adversus ipsum in forum prolatum erat testimoniorum, dicentes, nimis affectibus eorum qui abjectum ab eo cucul-

lum, derelictam Italiam, Protestantium Confessionem adgnitam, acerbis indignati, condonandum: Eloquentiam Viri cæterasque virtutes nec ipsis ejus adversariis incognitas, & illaudatas: Nec, quas pro concione dixerat, Orationes, Augustæ impressas, id monstri alere: nec toleraturum fuisse hominem in suo convictu, non improperæ æstimationis Petrum Martyrem: & alia. Quid itaque, si, ut Serenissima persona censuit, alius quis? quid si Gallus? *Franciscus* enim RABELÆSIUS, qui litteris Græcis Latinisque instructissimus, & Medicinæ, quam profitebatur, peritissimus (verba erant J. A. Thuan. *lib. 122 VI. de vit. sua pag. 95.*) postremo omni studio serio omisso se toties vitæ solutæ ac gulæ, mancipavit, & ridendi artem hominis propriam amplexus, excelsissimo testimonio auctor appellatus, cum jam tum democritica libertate, & scurrili interdum dicacitate, scripto ingeniosissimo Vitæ, Regnique Gallici cunctos Ordines, quasi in scenam sub fictis nominibus produxisset & populo deridendos propinasset. Unde perspectis vendi rationibus ejus, forsitan non insolens dictu erit, eum, qui famam temporum, Regni, propriamque profligaverat, etiam in Superos injurium fuisse. Id testamur, *Thomam CAMPANELLAM*, ex Italia profugum execrandi illius monstri deliria, in *Atheismo Triumphato*, Parisiis adlato, ita diligenter, ita accurate, ita ambitiose ad Orcum relegasse, & convicisse, eloquentia & *vi Intellectus Humani*, quam ostentat, ut victoriam sincere, at subtristes, ipsi gratulentur illi, quibus datum est hæc profundius discernere. Namque ignorasset forsitan Carcinomatæ humani generis tam librum, quam infandas ratiocinationes, nisi ipse refutando protulisset: & nescivisset atrocitates scelerum, humanæ nequitia, si non Juvenalis, eas per Satyras exagitando, castitati innocentium revelasset. *Rabelæsi* hominis ridiculi, qui tota vita ac scriptis ridendi aliis materiam præbuit, memoria id meruit, ut, cum domus ejus publico diversorio, in quo perpetuæ comestationes erant, hortus adiacens ad ludum Chinonensibus Oppidanis per festos dies se exercentibus, projectum in hortum despiciens vinariæ cellæ serviret; <sup>124</sup> maximus Thuanus ille Carmen elegantissimum, invitante Calignono scriberet: quod lepori & ingenio ejus debitum tale est:

Ipse Rabelæsius γελωποιοῦς ita loquatur:

Sic vixi, ut vixisse mihi jocus, atque le-  
genti

Quos vivus scripsi sit jocus usque jo-  
cos;

Per risum atque jocos homini data vita  
fruenda,

Inter amarescit seria felle magis.

Et nunc, ne placidos lædant quoque seria  
manes,

Cavit Echionii provida cura Dei.

- „ Nam quæ à Patre domus fuerat Chinone  
 relicta,  
 „ Qua vitreo Lemovix amne Vigenna  
 fluit.  
 „ Postquam abii communis in usum versa  
 tabernæ  
 „ Lætifico strepitu nocte dieque sonat.  
 125 „ Ridet in hac hospes pernox, ridetur in  
 horto,  
 „ Cum populus festo cessat in urbe die,  
 „ Tibiaque inflato saltanteis incitat utre,  
 „ Tibia Pictonicos docta ciere nodos;  
 „ Et quæ Musæum Domino, quæ cella li-  
 bellis,  
 „ Nectareo spumat nunc' Apotheca mero:  
 „ Sic mihi post minimum vitæ tam suaviter  
 actum  
 „ Dent hodie ad priscos fata redire jo-  
 cos,  
 „ Non alia patrias ædeis mercede lo-  
 care,  
 „ Vendere non alia conditione velim.

Dicta sunt hæc de derisore! Scribamus de  
 feriis:

126 HIERONTMI SAVONAROLÆ, Florentini,  
 Monachi Dominicani, Prophetæ, ut sua æta-  
 te esse & æstimari voluit, vel fuit! *Processum*  
*inquisitionis, & examinationis, cum reputatione er-*  
*rorum ejus, Anno MCCCCXCIX editum à Francisco*  
 APULO, Ordinis Minorum, sive Franciscanorum,  
 scripsisse dicitur Simon RUCELLANUS,  
*Canonicus Florentinus, de Justitia stupendi*  
*Processus, vid. Sixt. Senens. lib. IV. Bibl. Sanct.*  
*pag. 849. & Luther. in Meditat. Savon. & Historia vitæ ejus:*  
 Si quid à Minoritis profectum, sive ipse Apulus,  
 sive Rucellanus ediderit, authores ferme præstigiatores  
 facit; dum utraque factio, vesana captandæ vulgi  
 benevolentia libidine incensa; altera quidem,  
 pro hominis integritate; altera, pro impostura;  
 unum ex ordine suo per medios arduos ignes,  
 spectante populo ire voluit; ut, cujus factionis  
 mysta salvus pertransisset, 127  
 eius sententiæ adhereretur. Infami tentandi  
 Divini Numinis ausu. Pro innocentia eius,  
 videndi elegantissimi scriptores: Johann. Francisc.  
 Picus, in *Apolog. pro Viri propheta innocentia*,  
 ap. Goldast. tom. III. *Monarch. Imp. pag. 1635.*  
 Phil. Cominæus *lib. III. Hist. de Bell. Neopol. Edit. Sleid. pag. 582. & lib. V. pag. 655.* Non


mihi, ait, sumo partes, illum, aut accusandi, aut  
 purgandi; neque iudicare possum, recte? anperperam  
 sit damnatus? hoc unum tamen affirmare possum,  
 multa illum verè prædixisse, de quibus nemo mortalium  
 ipsum potuisset admonere &c. Damnatus autem  
 fuit, & exustus; & norunt omnes, quid sceleris  
 fastidium præsentium; & rerum novandarum  
 cupiditas; quid præcepta ira; quid contempta  
 paupertas frequenter hominibus suadeant. Abiit  
 itaque in fenum *divina autoritas* longius usurpata  
 (Vid. Francisc. Guicciard. *lib. II. Histor. pag. 153. & seqq.*  
 & *lib. III. pag. 344. & seqq.* diligentissimus  
 hujus historiae scriptor; addito:) à multis fallax,  
 ab aliis verus & pius fuit iudicatus: qui  
 Confessionem editam & invulgatam, aut falso  
 conscriptam & commentitiam; aut in ejus  
 constitutione corporis admodum molli ac delicata,  
 plus tormentorum vim, quam veritatem potuisse:  
 eamque imbecillitatem Principis Apostolorum  
 exemplo excusabant, qui nec custodia traditus,  
 nec acerbitate quæstionis aut alia externa vi  
 compulsus, sed ad ancillarum & servorum  
 simplicem sermonem, ejus se Magistri discipulum  
 esse, à quo tot salutaria præcepta audierat,  
 divinaque viderat patrari miracula, non semel  
 negavit.

SIMONIS, *Theolog. Doct. & Protonot. Apostol.*  
 129 qui Anno MDCXIII de Colloquio inter  
 Marchionem Badensem, Georgium Fridericum,  
 & Franciscum, Ducem Lotharingiæ, de controversis  
 fidei articulis instituto scripsit, quod sit  
 Jesuita, GONDIER, ostendit Thom. Wegelin.  
*in Ej. Colloq. relat. & id fideliter* Carolo IX  
 inculcatum, qui ejus generis Colloquia,  
 instituunt, vel admittant eos, irritare magis  
 vitia, quam corrigere; destruere magis, quam  
 ædificare.

Anno MDCLXXII Argentinæ Sebastianus  
 SCHMIDIUS Theol. Doct. Prof. & Conv. Eccles.  
 Præses, libellos edidit duos; *alterum, das*  
*überzeugte Pabstum / wegen des an der Lehr der*  
*Ausburgischen Confession verübten Unrechts /*  
 sub litteris S. S. D. P. C. E. A.: *alterum,*  
*den kurtzen Beweis &c.* sive de ratione  
 Concordiæ cum Reformatis faciendæ; sive  
 pro mitigandis dissidentium animis & opi-  
 nionibus; successu, ut in hisce fieri solet,  
 nullo!

## SECTIO V.

De Scriptis ad Statum Publicum Germanici Imperii, cum annexis, vicinis  
 similiter, & variis, spectantibus.


 Ubet fortuitus ordo Bibliothecæ profanae  
 libros hic subjici. Quorum alii statum nostræ  
 Reipublicæ, vel inter se, vel cum exteris  
 constituendum respiciunt; alii secus; inter  
 hos Juris-Consulti, Historici & reliqui

politioris litteraturæ; de quibus, ut res  
 ferret, dicemus.

Statum autem Imperii tangunt labores  
 ingenii, judicii que eminentissimi Domini  
 JOHANNIS FRISCHMANNI, Christianissimi  
 Galliarum Regis in Trebocis Legati-Residentis: qui  
 ne

sine nominis adjectione, in gravissimis Imperii negotiis dijudicandis operas impendit: edito *Collegio Electorali*, de quo in *Placc. Anon. N. 121*. Deinde, Anno M D CLXIX, *Consilio de eligendo Polonorum Rege*; & Anno LXXVII, *Pace Theresiana*, sive, Consultatione de sancienda Pace perpetua inter Invictiss. Imperatorem & Galliarum Regem. Ejusdem est *monumentum in laudem Gentis Burrhorum*, Calend. Jan. M D CLX. Francisco Josepho Burrho, Medico Italo, litteris publicis structum, subsignatis litteris F. R. C. R. quæ Frischmannum, Regis Christianissimi Residentem, denotant: in  
 32 quo potens Artifex plantas in cineres, earundem cineres ad eandem pristinam speciem, ignis beneficio rite suppositi balneo Mariae, deducens Romæ ut fama, sed incerta, est, similem suam *παλιγγενεσίαν*, quæ est combustorum e cineribus resurrectio, expectans, laudatus est. Vid. Dn. Franck. in *Virid. Heydelb. pag. 6. §. 10.* & ad cognoscendas imposturas ejus, Narratio Processus & Inquisitionis S. R. E. cum sententia M. Decembr. Anno eod. LX. Romæ lata, apud Editor. *Politic. Hist. Thuld. part. IV. pag. 303.*

*Ominosam Rerum in presentibus Ratisbonensibus Comitibus gestarum seriem*, septem partibus conscriptam, morte interruptam, arguto stylo, & insigni libertate pandit BECHTIUS Serenissimi S. Principis in memoratis Comitibus  
 33 Secretarius; Historia ad usque Annum LXXIII. absoluta. Sed, an ille solus Germanici status derisor? Volebant, supplementa, sextam, septimamque partes, ejus esse; reliquas priores alienas. Neque deest, ex declinante, ut videre est, stylo & animo conjectatio. Id prorsus autem concessum, rem, vel fabulam universam, quanta illa vel satyra, vel consilio, vel dicendi facultate, in publico est, ad Serenissimi tum regentis Electoris Palatini Secretarium BALTHASARUM VENATOREM pertinere. Confessus id mihi Magni Principis inter primarios Minister Dn. Geyer. Et prodere, addunt, id derisoriam Epistolam ex Purgatorio exhortatoriam in  
 34 part. V. pag. 5. quam in Dn. Legatum de Mauderoda, cum ipsius rem familiarem subito, nescio quid, turbasset, se affectusque suos vindicaturus, rubicundo igneoque, qui illi, quem non credebat, loco proprius dicitur, colore expressit, si reliquas partes quis eidem reservare vellet, non impediam; quamvis unum scripsisse, ex animo styloque, discretis, creditu impossibile sit! Excessit autem vivis, quo fato? Author.

Eodem tempore prodiit *Consilium status Secretius Regis Galliarum*, Gallice & Germanice manifestatum: die *Frangösi che Racht Stube*; non sine veri conjectura, suæque rei, inde spe, hinc metu, à Germanis arreptum, à Gallis cum indignatione rejectum: ut ex libello nuper in contrarium edito, *Dominum Franciscum Baronem de ISOLA* authorem incusante, curioso nostræ Reipublicæ Vindici patefcit.

35 Idem forsitan *consilii Secretioris Suecici*

editor, ex Conjectura non infideli, censendus est.

Talia equidem agitabant Galli & Sueci: Germaniam funesto, nec adeo inevitabili bello immixtam, rebus jam corruptis, transitoque Rubicone, ubi de fastigio res prosperæ ad Rhenum cadere, non descendere amplius poterant, fideli, & ELECTORI BAVARICO quoque probato, Consilio, eines des *Seyligen Reichs Fürsten / Reichsrey-hoch-wolgemeyntes Bedencken über den jetzigen Reichs Krieg* etc. ab interitu evocare voluit viribus veri nixus, uti vera, ita gravissima, & non, nisi sub Principe, secura libertate Serenissimus Dn. ERNESTUS, *Landgravius Hassiaco-Reinfelsus*.

*Bibliothecam Gallo-Suecicam*, in qua ERASMUS IRENICUS Gallorum Suecorumque ista tempestate; Belli proferendi, Pacis evertendæ studia publico exhibuit, sine die & Consule ediderunt *Jesuitæ Moguntini*, vel ex eorum Collegio Sodalis, censente *Berneggero*, Anno MDCXLV. liber, cum paucis, tam memorabili salium acumine, & publicorum malorum fatyrica detestatione comparandus.

*Monarchia Gallica*, Anno MDCXLIX ab Anonymo contra calumnias, in libello, cui titulus, *Bibliotheca Gallo-Suecica*, intentatas, adserta, & Europæ salutaris futura ostensa, in utramque Gentem injurium, malignum, & ultra Satyræ legem mordacem ac maledicum, increpat; meritone viderint illi & judicaverint, quibus occultæ abditæque Re-  
 37 gum & Principum artes, tum usurpatæ, accuratius perspectæ; & hodie satis palam integris voluminibus evulgantur. Sed quis, ais, hujus Monarchiæ Gallicæ scriptor. Is est *Dominus Johannes STELLA*, *Galliarum Regis apud Argentinenses*: eâ ætate *Legatus Residens*; ut ex coævorum fida relatione cuius erudito pridem constitit. De Viri fama & meritis sequentia docebunt. Inde Eccestor! ut verentur Germani, sperant Galli, metuit Hispania, repensum ituri erunt illi, penes quos arbitrium Europæ cerni videtur, ea, quæ Theodoricus Piespordius, *Archi-Ducibus seu Principibus Belgii à Secretis*, imitatus Jacobum Valdesium, *Consiliarium Hispanum*, conatus est, *Austriacam Familiam mascula serie à Pharamundo Francorum Rege deducere*; atque  
 38 idcirco Franciæ Regnum Catholico seu Hispano Regi ipso successionis jure vindicare (breviter & eleganter confutatus à Peireskio apud Gassend. *lib. III. pag. 234. & seqq.*) eadem ratione, iisdemque & prolixioribus re-torsionibus sibi aliquando Austriaca, & quid non? Romani Imperii scepra deberi, stylo piloque firmaturi. Gramond. in *Dedic. Hist. ad Ludov. XIV.* & famosus Auberius.

*Anonymi Authoris Epistola de Comitibus Electoralibus Ratisbonæ celebratis Anno MDCXXXI à Theofio BERENICO*, *Norico*, publicata, & Forstnerianis Epistolis, pag. 145. & seq. inserta, debetur sine dubio, CHRISTOPHORO FORSTNERO, Sereniss. Würtembergici, lineæ Montis-beligardensis, Ducis Cancellario, editio  
 vero,

139 vero, sub Berenico sæpius honestissime latere solito, *Matthiæ* BERNÉGGERO, *Profess. Elog. & Histor. Argent.* ut testatur honorandus noster Fautor & Amicus Dn. Joh. Christoph. Stirnius, *de Constit. Princ. tit. XII. §. 12. pag. 362.*

Contra Bullam Pontificis Innocentii X, qua Pax Germaniæ Monasteria Osnabrugensis convellenda, intentabatur, Juris-Consultus de MONTE SPERATO, scripsit; qui vere, nisi fallor, erat celeberrimus *Hermannus* CONRINGIUS: prout & iste liber postmodum libello de Pace perpetua inter Imperii Germanici Ordines religione dissidentes ferenda, adjectus.

Adversus eandem nocentem Innocentianam AMANDUS FLAVIANUS stylum strinxit; qui indicio Conringii *in Pref. ad libr. de Pace Civili Protestant. danda*; Celeberrimus *David* BLONDELLUS est. O malum tum Germaniæ omen! ut cui nocivum sex lustrorum dissidium noxam & perniciem intentaverat, ejus jugulum nunc etiam innocentia peteret.

Neque tacenda JUSTI ASTERII *Deploratio Pacis Germanicæ Pragensis* (cum privilegio Ludovici XIII. Galliarum Regis typis excusa) & *Examen Comitiorum Ratisbonensium. Quorum* scriptorum prius *Hugoni* GROTIUS tribuit *Hornius*: Utrumque eidem alii. Et *Hornii* quidem rationes & conjecturæ mihi incognitæ: Id autem satis notum, requisitum in hoc negotio Virum rebus Germanicis, Austriacis, & Saxonis altissime innutritum; Ejusmodi Grotiani neque muneris neque vocationis ferre fuisse. Id autem porro notissimum; authorem utriusque scriptionis certissimum esse supra nominatum Dn. *Johannem* STELLAM *Bipontinum*, ut omnibus, qui in acutissimi Viri consuetudinem admissi fuere, vel quos Argentina tum fovit, constat. Adversarii *Asterii* multi ex Germanis fuere; *Saxones* omnes; Transactionem Pragensem acriter, pellendis ex finibus Imperii Suecis, ut iniquis mediis, ita luctuoso fine, firmaturi. Et reminiscimur, Juris Communis regulam esse: ADVOCATO (& advocato Sueco) salarium deberi, etiam quando inter partes transactum est, licet ipse concordiam sua ope non juvisset. Alter ad Rhenum adversarius *Petrus* OSTERMANNUS, *Moguntinus*, in tentata refutatione, dissimulato in speciem nomine, Stellam erraticam vocat: Galli contra:

Stella *Bipontina* est Gallorum provida Stella;  
Qua præeunte lucent omnia in Imperio.

Magis nunc secura, post concessam togatis quoque Ministris belligerantium Pacem & Amnistiam de HIPPOLYTO à LAPIDE disceptatio est; communi prorsus Germanicæ iracundiæ, maximè autem eorum, qui, ut solent, omnia, quæ optant, metuunt; & quæ metuunt, laudant, objecto. Equidem in *Bogislaum* Philippum CHEMNITIUM (hic enim Conjecturis locus) difficulter consentire volunt, existimantes, eum scribendis volumi-

nibus duobus Germanicis, & uni Latino, de Bello Sueco-Germanico intentum, hic facile cessasse. In *Joh. Joachimum* à RUSDORFF VIX proclivior esse potest; qui styli *Rusdorffii* & *Lapidis* inæqualitatem; rationem scribendi illius ubique juridicam, eruditam & Theoricam; hujus ubique Practicam & Politicam; diligentiori judicio discreverit. Non dissimulasset, creditur, *Rusdorffius* tam delicate omne, in ipso æstimabile alias privati juris studium: (sed huic apperiendo forsitan materia & occasio defuit!) non instituisset morosum contra Domum Austriacam discursum (ita declinandæ invidiæ, pace sancita scribere jubemur) cujus & non alius humanitate Dominus ejus restitui volebat; eoque tempore, quo, aut sanè prorsus nullo, quicquid innocentia Domino obesse, vel magnitudine indignum videri poterat, Ministro evitandum erat. Conferri possent cum *Ratione Status Vindiciæ Causæ Palatinæ* pro *Sereniss. Dn. Dn. CAROLO LUDOVICO, Electore Palatino*, ex liberalitate Magnæ Britannia Regis in Germania Legati-Residentis, *Domi- ni Willhelmi Curtii*, nostræ Bibliothecæ insertæ: hinc in dubia re conjectandum: An *Rusdorffius* non solum stylo, sed & pilo Austriacam Domum oppugnaverit? hæreo: sanè id certum ferme eum, ab initio rerum à se paulo post splendide gerendarum, soli literariæ Reipublicæ nomen, & quidem, ut ipse speraverat, habita Relatione in causa *Quad de Landcron*, contra *Archi-Episcopum Electorem Coloniensem Camera Imperiali Spirensi*, gerendo *Assessorio* muneri, dedisse. Post, ubi *Serenissimorum Palatinorum* fortunam atrior & atrocior casus afflixerat, & quicquid altissime eluxerat, umbris tentaretur fatalibus, indefessis publicis & privatis operibus, quorum magna in Actis Publicis vestigia sunt, ingentem molem sustinuisse. Qui ultimi labores, eos, qui *Rusdorffium* elegerant, ad verum Authorem vel duxerunt, vel, nisi dispiceret id dici, seduxerunt. Amoliendo ergo probabili reatui ego *Joachimum* DRANSEUM, *Bogislai* illius *Chemnitii* in cujus notissimo nomine prorsus nihil fictionis est, affinem, eligerem authorem; nam ita à maximis Viris habeo: & hunc quidem eo liberius, quo magis officii in Aulis Germanorum, plerisque Austriacis infensis, gesti conjectura juvat. Cæterum insigni nostræ Reipublicæ dispendio & ruina constat, *Consilia Hippolyti in part. 3. cap. 2. & pass.* sub aliena larva Germaniæ bruto consilio, rebus jam pridem pacati, quamvis, ut videtur, non satis sanatis, & mox iterum ægrotaturis, ut nova pharmaca propinare, magnorum, & sibi vel Aulæ placere ambitiosorum ingeniorum lepidissimos & generosissimos æstimari partus! imo vero abortus-

SCIPIONIS ARETINI gündliche Deduction, wie es mit dem Kaiserlichen Religions-Edict, und der geistlichen vermeynten Vorbehalt eigentlich bewant / Anno M D CXXXIII, magno status Protestantium publici compendio



dio Francofurti edita, vi & virtute sua, alibi graphice offensa, *Jacobum LAMPADIUM, JC.* & postea Consiliarium intimum ac Pro-Cancellarium Brunsvico Lunæburgicum lineæ Calenbergensis, genitorem negare non potest.

Confusâ autem novis motibus cum Galliarum Rege Germaniâ, satis in ostentandis viribus suis, nunquam sane antea ita adversus unum hostem junctis ambitiosâ, emittit, quantum eminentiorum Principum, unius & alterius Familia, bello post etiam paci, momenti adferre possit? quanta inde juxta Coronas eminentia? docuit *CÆSARINI FÜRSTENERII, de Jure Suprematus, ac Legationis Principum Germaniæ* (quid? Commentarius; Dissertatio; aut cujus nominis generisque scriptum? nescio. Nec enim nominativus adest: nec cujus, masculini, an fœminini generis? an utriusque, vel nullius? vel si forsan plurales Cæsarini? quod probabile; quæsitis satisfactum) *CIOCLXXVII.* subiratos libro <sup>148</sup> Electores; invidentis æmulos Principes; & majora timentes inferiores Status; servitutum, Respublicas. Magnum illi præsidium, potentia & veritas; decora, ex erecto liberoque, id est, Germano stylo, solidissima doctrina, & argumentis magna meditantibus, sunt. Unus illi, si Diis placet, nævus: Rem tam ingentem novamque, non minus ingenti novaque prudentia; &, ut ajunt, plusquam civilia agitante felicitate, tractasse. Qui usurpatum illi differendi modum formamque; terminos ad novitatem fictos; disputationes cum Hobbio; Linguarum Exoticarum notitiam; in obitis Legationibus experientiam respiciunt, *Esaie PUFFENDORFFIO, Samuelis fratri, tribuunt.* Qui aliorum autoritatem, Dno *ALEXANDRI* adserunt: Reliqui <sup>149</sup> Dn. *Ludolphum HUGONEM JC.* &, qualis etiam prior est, Consiliarium Ducis Brunovico-Lunæburgici, prioribus nominibus præferunt. Et ita, vel est, vel videtur. Securus certe est Jovis telorum, nec refutantium insectationibus, ut Severini, Pacifici, Waremundi, & qui ex hoc censu alii sunt, obnoxius. Laceratus est; sed universi sensus ejus ænigmata à quibusdam culpandis magis, quam strenuis, argumentis solvi nescia. Sibi que, quod ingens arrogat, habiturus est, si est, quem moderni allegantes præferre cœperunt, *D. Bernhardus KÖHNE!*

In Imperii quoque rebus, non infelici pseudonymia, occupatus fuit *ÆMILIUS CHREGGRENE, Saxo;* scripta velitatione de septem sacri Romani Imperii Officialibus; qui dissolutis litterarum connexitatibus, & <sup>150</sup> evidentius expressa patria, invenitur *Michaël GERINGERUS, Hijanus, JC.*

*Vaticinium de futuro S. Rom. Imp. statu,* sub ficto *SIBALDI BRANDINI* titulo, publici juris fieri voluit Concionator Aulicus Electoralis Palatinus, *Bartholomæus PITISCUS:* detegente *Goldast, de Regn. Boh. lib. IV. cap. 14. pag. 541.*

Des heiligen Römischen Reichs Nativität / allen desselben Gliedmassen zu beständiger

Information / Warnung / und respectivè Trost bey jetzigen gefährlichen Läuften vorgestellt / von einem Christlichen Politico: Anno MDCLXX. testimonio eorum, qui sua ope edendam juvere, repræsentata est, ab eo, quem in aliis mox laudabimus, Senatore Ratisbonense *D. Job. Ludovico PRASCHIO.*

*Christianus Gottlieb von FRIDBERG, & Christophorus ab UNGERSDORFF;* quorum ille den neuen Calvinischen Modell des S. Römischen Reichs &c. Hic, die Erinnerung von der Calvinisten Urth und Feindseligkeit gegen dem Röm. Reich &c. apud Londorp. *tom. I. Act. Publ. lib. I. cap. 67.* edidere: an utriusque author sit *Wilhelmus Ferdinandus AB EFFEREN,* Consiliarius Moguntinus, & Archi-Episcopus vice-Dominus &c. cujus extat Manuale Politicum, de Ratione Status, disputavit *Wernerus Albertus ab Obrinca* (sed & hoc fictum nomen: ) in der kurzen Erinnerung und Vermahnung auff die zwei unterschiedliche Anno 1616 wider die Calvinisten ausgesprengte Laster-Schriften. Verum id persancte negat (verba sunt *Goldasti d. I. lib. II. cap. 16. pag. 238.*) *Nobiliss. Dominus ab Efferen,* in <sup>151</sup> der nothwendigen abgetrungenen Ehrenrettung / wider den böshaffrigen Calumnianten &c. Conjectura itaque in contradictorio judicio accuratius stabilienda.

In eadem jurgia exarsere Authores duo; adversus Reformatos *Guilielmus REGINALDUS,* Anglus, in Calvinio-Turcismo: adversus Pontificios, Turco-Papismus, authore *T. M. S.* alter alterum Turcicæ in alterius partibus extirpandis atrocitatis accusantes. Quorum prior, iudicio Londorp. *tom. I. Act. publ. lib. IV. cap. 175.* ex *Gold.* est *Guilielmus GIFFORDUS,* Anglus, posteriorem scripsit Theologus, *Matthias SULTLIVIVS,* prioris conterraneus.

De *Jacobi SYLVANI Philippica* in incognitum Prædicantem Societ. Jesu mendacis onerantem, & authore *Jacobo Kellero,* Jesuita, certissima enarrata in *D. PL. Pseud. N. 817.* Sed Anti Philippicæ, ut & der Rettung und fernerer beweisung der Anno 1606 beschehener wohlmeynender Warnung wider *Jacobi Sylvani &c.* ausgegangene Philippicam scriptor omissus, qui est sapius dicendus *Michaël LOEFENIUS, Consil. Palatinus.* Vid. *Goldast. Dissert. de Jesuit. Pract. San sint belli Bohemici presentiumque motuum ac turbarum authores.* *cap. 9.*

Nobilis & præclari Scripti, des kurzen und gegründeten Berichts / über die Frag: Ob die Römische Käyserl. Majest. in Sachen Fürstenthum ic. belangend / allein / und zwar durch dero Reichs-Hoffraht; oder mit Zuziehung der Chur- und Fürsten zu erkennen und zu sprechen? Cujus Author sapius solícite indagatus, feliciter detectus est *Goldasto,* & post eum Londorpio *tom. I. Act. Publ. lib. I. cap. 5.* incomparabilis lectionis & judicii in Re Germanica scriptor *Dn. Marquardus FREHERUS* Consiliarius Electoralis Palatinus.

Ejusdem, vel qui equidem posset præferri,

ferri, alius, nimirum *Michaëlis LOEFENII*,  
 Consil. Palat. est accuratus labor, in dem  
 gründlichen Unterrichts; Ob der Käyserliche  
 Hoffrath mit und neben dem Käyserlichen  
 Kammer-Gericht zu Speyer concurrentem  
 jurisdictionem in allen und jeden Sachen ha-  
 be? Ambergæ, Anno 1613. impressus. Non  
 est dubium, labores saltem utriusque in officio  
 conjuncto coniunctos fuisse. Ansam ita senti-  
 endi præbente Historia & gravaminibus  
 Comitibus eius anni; Palatinorum Mini-  
 strorum tum ostensa vulgataque instructione,  
 & eius temporis Actis.

Prout & eiusdem *LOEFENII* est, tum  
 temporis exhibitus discursus: In quibus casi-  
 bus majora vota valere non possint, nec debe-  
 ant? Et ex eo Extractus: Begriff etlicher  
 durch die Protestirende auff dem Reichs-Tag  
 Anno 1613. übergebener Fällen / in welchen sie  
 nicht gestatten können / daß die maiora vota den  
 Vorzug haben sollen / arguente Goldast. d. l.  
 pag. 237.

Hocce Libellos, ingruente fatali ne-  
 cessitate bellandi, cum Germani soli super-  
 essent, qui nec servitutem ferre, nec tueri  
 libertatem poterant, secutum tricennale  
 bellum; Cuius rationes, ortus, progressus  
 designant, publicata *ARCHIVA & CAN-  
 CELLARIÆ*; Quibus in quantum fidere de-  
 beas, erudite Censor, iudica: temerarium  
 appello, qui omnia; simplicem, qui nihil eo-  
 rum crediderit; fiat prudens selectus.

*Cancellariam* itaque *HISPANICAM* in qua  
 occultis, mox manifestandis, artibus quasi-  
 tus Hispanorum in Germania Dominatus  
 perstringitur, ex documentis authenticis pu-  
 blicare voluit *LUDOVICUS CAMERARIUS*, *D. Con-  
 sil. Palat. Goldast. de R. B. lib. III. cap. 365.*

Præcessit Discursus Germanicus, &  
 si quisquam, bonæ fidei: Warum die Römi-  
 schen Catholischen in Teutschlandt sich billich  
 von Spaniern ic. sondern sollen. Anno 1616.  
 quem *Londorp. tom. I. Act. Publ. lib. 1. cap. 65.*  
 ad *Vincentium MULLERUM Hamburgensium  
 Consulem* refert.

Hunc aliquot post annis excepit Can-  
 cellaria Secreta *ANHALTINA*, die Anhalti-  
 sche Geheime Cansley / Bohemorum Confœ-  
 deratorumque consilia detectura. Goldastus  
 Authorem facit ex testimonio *Plessei Palatini*,  
*Wilhelmum JOCHERUM* Ictum, & Consilia-  
 rium Bavaricum, vel Doctorem *LEICKARDUM*,  
 vel, quod probabilius *ECKARDUM*; arbitrium  
 Lectoribus permittit. *Jochero* vindicat argu-  
 mentum satis firmum, nimirum, perpetuæ  
 eius, in flu Principis sui, in hic designatis mate-  
 riis, occupationis, à negotio usque *Donawer-  
 thensi* inhaerentis: Librum explosis diploma-  
 tibus & scripturis acri cum responso dimise-  
 runt, qui ab adverso erant status.

Idem labor sumptus incognito Autho-  
 ri *archivi UNITO-PROTESTANTIUM*; in quo  
 præcipua *Unito-Protestantium* facta, atten-  
 tata, & consilia ex ipsis eorum originalibus in  
 publicum exhibita prætenduntur, Anno  
 cl. l. cxxviii. quod *LEICKARDO*, vel *ECKAR-*

*DO*, succenturiatori *Jocheriano* tribui po-  
 tuisset.

*DEDUCTIO BOHEMICA*, das ist / nothwendige  
 Ausführung ic. deren Ursachen und moti-  
 ven, warum Käyser *Ferdinandus II.* nach tödt-  
 lichem Abgang weyland Käysers *Matthiæ des  
 Regiments im Königreich Böhmen* ic. sich ver-  
 lustigt. Anno *MDcxx.* recusa; pro funda-  
 mento totius litis hætenus allegari solita;  
 merito adscribitur *Johanni Baptista ETSENIO*,  
*Adessori Curie Appellationum Bohemica*; pessima  
 morte ob eam mulctato; teste *Goldast. rer.  
 in Bohem. gestar. peritissimo lib. II. de R. B. cap.  
 11. pag. 209.*

Den gründlichen Bericht wegen der  
 zwischen dero Römis. Käyserl. Majest. Herrn  
*Rudolph dem andern / und der Königl. Wjrde  
 zu Hungarn Herrn Matthia* getroffener Vergleich-  
 dung und Abdandung des *Passavischen  
 Kriegs-Volcks* quem *Sereniss. Henricus Ju-  
 lius Dux Brunsvicensis*, Princeps litteratissi-  
 mus, suo sub nomine publicari voluit, Prin-  
 cipis sui iussu & nomine scripsit *Wernerus KÖ-  
 NIG, Jctus, & Cancellarius eius.*

*GULIELMI PRINCIPIS FÜRSTENBERGII  
 DETENTIO*, ad Cæsaris auctoritatem, tran-  
 quillitatem Imperii, Pacis promotionem,  
 iusta, perutilis, necessaria: authore *Christophoro  
 WOLTFANGO*, Anno *MD CLXXIV*, pu-  
 blicata, illustri stylo, experientia profunda,  
 consummata eruditione prorsus excellens,  
 ab orbe erudito abscribi meruit *Præ-Illustri  
 Antonio PERIANDRO*, *Rbato*; qui susce-  
 ptam modestam nominis detectionem gra-  
 tiose interpretari non dedignabitur: Causa  
 enim ibi pro honore Imperatoris & Salute  
 Imperii magnifice defensa; neque styli *Mars  
 Venusque PORTNERUM* serio dissimulare visi;  
 quamvis hodie *Illustrem Dom. Franciscum Ba-  
 ronum DE ISOLA*, negotiatoribus irritæ pacis  
 immixtum, authorem videre & eligere malu-  
 erint.

Eadem, & nescio, an non atrociora?  
 in Regem Regnumque *Daniæ* nostra memo-  
 ria molitus est, Vir, in quem coniectum erat,  
 quicquid *Dii* hominesque in *Aulicum* con-  
 ferre poterant, ut *Seneca de Seiano* ait, *Corsicicus*,  
 (quem insectatores post luctuosum ca-  
 sum, qui in *Aula* motus est, mortuo leoni in-  
 sultare, *Cornificium* dixere) *Ulefeldt*, in quem  
 præter temporum eorum *Annales*, scriptæ  
*Machinationes*, sive succincta narratio varia-  
 rum eius *machinationum*, in 12. quas ex  
 diversis & certis rationibus, *Dno. Jacobo Hen-  
 rico PAULI Secretario Danorum Regio*, confiden-  
 ter & iuste hic ad scribo: O spectaculum,  
 cui, (si *Ulefeldii* fortuna non igno-  
 ratur) vix sit habitura fidem posteritas!  
 fluxam *Aulæ* fortunam! triste humanæ vitæ  
 spectaculum, (ut cum *Gramondo lib. XI. Hi-  
 stor. Gall. pag. 521. dicam*) cui si attentus in-  
 trospicient *Aulici*, spernent, quæ tanti fa-  
 ciunt, honorem instabilem, familiarum  
 decora, divicias & luxum. Hic finis viro,  
 quem in summa rerum evexerat fortuna  
 parum constans: adeo mediocribus mo-  
 ,,men-

„mentis transacta, est felicitas, quam adeo  
 „ingentibus operata fortuna. Quam aspe-  
 rum, quam arduum resistere Principi in sum-  
 ma vadenti; fortunam & vota subditorum  
 in numerato habenti; & fata amica! Sed præ-  
 ivit is alii sub Christiano V. Rege Daniae, Fri-  
 derici III. filio, successuro, simili & funesto  
 262 casui suas fortunas allisuro; magno Daniae  
 Cancellario, *Petro de Greiffensfeldt*, perpetuis, ut  
 metus est, vinculis addicto. Cujus fata spetio-  
 sis a despotis scriptis sollicitata; & ut animi ju-  
 dicantium se habuerant, accusata, vel excu-  
 sata; Quorum Authores diligenter quæsitos  
 „non datum est comperire. Certe dubitare  
 „cogor, fato & sorte nascendi, ut cætera, ita  
 „Principum inclinatio in hos, offensio in il-  
 „los: an sit aliquid in nostris consiliis, lice-  
 „atque inter abruptam contumaciam, & de-  
 „forme obsequium, pergere iter ambitione  
 „& periculis vacuum! (Tacit. *IV. Annal.* 20.  
 4.)

Adjicienda etiam est SEVERINI DE  
 MONZAMBANO curiosior mentio. Operis,  
 quod Aulæ magis quam scholæ statum Impe-  
 263 rii Publicum (nimirum, ita spectaculum fa-  
 cti sumus mundo! ut securi proximus Libel-  
 lorum Supplicum in Regia Parisiensi Magi-  
 ster Franciscus Augustus Thuanus, inclama-  
 vit) argute, speciose & per Satyram cogno-  
 scendum præbuit. Author dubio procul  
 PUFFENDORFFIUS: suasores cellissima ingenia:  
 Præmia mercesque, qualia Sp. Tarpeii filia  
 sub Romulo contigerunt, cui, sicut ex conge-  
 stis in ipsam aureis Sabinorum armillis magni  
 ponderis brachio lævo gemmatisque magna  
 specie habitis annulis, superingestis post &  
 armis clypeisque, loco præmii mors contigit;  
 ita lepidissimo libello ex nimis superinje-  
 ctis Commentariis, Notis, Animadver-  
 sionibus, stricturis, (quædam ex his ex  
 auro erant, pleraque ex ferro lutoque)  
 sub oneribus gementi ferme non mors  
 264 imminuit. Honestè tamen dissimulat Puf-  
 fendorffius, in *Apolog. prose & suo libro de Jur.  
 Nat. & Gent.* Mordaci vero, & viro bono pro-  
 tinus indigna scelestaque ratione exprobat,  
 dignus cujus nomen ferali sub umbra lateat,  
 „*Veridicus Constans*: Huic, inquit, suavis, si  
 „Diis placet, accuratus, imò ineptus, Sarck-  
 „masius, proximus *Pacificus à Lapide* est, multis  
 „notatus, paucis intellectus: Miror, utrum-  
 „que à multis carpi, & fideliter tamen à car-  
 „pentibus describi. Alii equidem etiam  
 mirantur, sed quid? En! Viro tam fervide  
 laudari scriptum, (*Pacif. à Lapide*) quo Res-  
 publica Eruditorum post pleraque *ἀναπολογη-  
 τως* ex Conringianis descripta, ex jocularibus  
 266 saria conjecta, plura jam pridem edita, non  
 „sine lucro carere potuisset. Nimirum id  
 „hodie solenne est, pergit Sarckmasius, ut  
 „Scriptor Scriptori tenacius insistat, & dum  
 „ipse non habet, unde se ornet, aliis plumis  
 „veniat ornatus, veritati & omnibus bonis  
 „fucum facturus: Sed hoc alio pertinet.  
 Imo vero vel maxime huc! Scripsit autem

*Pacificum à Lapide* inter studiorum publican-  
 dorum primordia *Philippus Andreas* OLDEN-  
 BURGERUS, ex fictis *Burgoldensis, Francisci Irenici,  
 Waremundi von Friedberg &c.* nominibus ad suf-  
 ficientiam, & nauseam usque manifestatus.  
 Nobilis & fœcundus scriptor, si Instrumento  
 Pacis Germanicæ locupletius expedito, à scri-  
 bendo *Itinerario Germaniæ*, sub nomine *Constan-  
 tini GERMANICI*, in quo Principum Imperii  
 existimatio sane incolis exterisque, stylo, nec  
 vero, nec bono, nec Satyrico, nec plebeio, &  
 valde simplici, ne dicam pio scilicet turpiter pro-  
 167 fituta, abstinere sustinuisset: unde indignitate  
 rei & diffamationis motus vir bonus libro ri-  
 gide præscripsit:

*Hic prostituta est Principum Germaniæ fama, &*

*mores,  
 Risu maligno, lusibusque turpibus;  
 Et Incolis, & exteris;*

*O prostitutam tam malignis ausibus vesaniam.  
 Dignam cachinno, aut corrigendam fustibus,  
 Ab incolis, & exteris.*

*Syntagma de Vicariatu Palatino*, certis de  
 causis, sub PHILOECI nomine scripsisse *Dn. Jo-  
 hannem FREINSEMIUM*, Cognatum nostrum,  
 (Contingium enim authorem esse, ut Bur-  
 gold. *II. part. Instr. Pac. pag. 281*; auguratus  
 est, vix cuidam probabile visum:) testatus est  
 168 Bœclerus in *Not. ad Dan. Otton. Jus Publ. cap. 16.  
 in fin.* Nos de hoc; de admissione Electorali  
 Saxonica; de Jure disponendi de Sigillo Ca-  
 merali; de Sigilli formis & rerum mutatio-  
 nibus, ex sinceris Camerae Documentis, multo  
 studio denique comparatis, in Vindiciis ad  
 Blumium!

De eodem, nomine omni prorsus tacito,  
 Idiomate Gallico commentatus Illustris, Se-  
 reniss. Electori Palatino Carolo Ludov. à Con-  
 siliis Status, & in Tractu inferioris Residens  
*Dn. Ezechiel SPANHEMIUS.*

In vindicandis juribus & præeminen-  
 tiis S. Rom. Imp. liberi & immediati Equestris  
 Ordinis felicissime versatus est AUTHOR, der  
 politischen Frage; *Ob des Heil. Reichs Rit-  
 terschaft ein Standt des Heil. Reichs seye?* qui  
 fuit Eques, apud Rhenanos, sine exemplo eru-  
 169 ditus *Casparus LERCH, von Dürmslein*, vigore con-  
 fessionis *Ord. Eq. Germ. Cas. p. 2. §. 57. pag. 138.  
 ZZ. facta*: Et *Hippolytus à TREISBACH*, in materia  
 de præcedendita Ordinis Equestris immedia-  
 ti præ Civitatibus liberis Imperialibus (speci-  
 ciosissimo Evrimate pro illo adversus has Mo-  
 nasterii elusa:) dudum jam in illustri memo-  
 rati *Lerchii* nomine quibusdam agnitus; ei-  
 demque hucusque jure meritoque vindicatus.  
 Neque tamen negaverim ab aliis *Job. Conra-  
 dum KREIDENMANNUM* Ordinis Equestris Sue-  
 vici, & Reip. Eslingensis Syndicum, Au-  
 thorem venditari; quod in illiquido. Si  
 quidem, ut refertur, *Kreidenmanni* gener,  
*Philippus KNIPSCHILDT*, cum non semel eum  
 suscepti operosi oneris, ob contractas sibi suis-  
 que Imperialium Civitatum, sub quarum tu-  
 170 tela ipsi dubiis & ferme conclamatis in Ger-  
 mania

mania rebus vivendum erat, inimicitias & simultates, pœnitisset, honestissimi, sed ipsi damnosi, facinoris reum sponte sese fallus est, postquam ejusdem Ordinis Equestris Suevici Syndicatus munere cohonestatus esset, ita, inquam, referunt!

Eandem operam, in honorem Ordinis Equestris Alsatia Inferioris, præstitit, subducto nomine suo *Johannes Henricus WIELANDT*, JC. ejusdemque Ordinis Syndicus, edendo, *des Seil. Königl. Reichs Greyer / ohnmittelbarer Ritterschafft im untern Elsass Adelige Ritter-Ordnungen / Privilegia und Kayserliche Rescripta*; anno MDCLII.

In causa WILDFANGIATUS Palatina, cum aliis Böckelmannianis, duo, Vicinis non negligenda, scripta A despota, pro Justitia causæ Palatinæ, edita: quorum alterum proxime nominatus *Samuel PUFFENDORFFIUS*; alterum *Johannes LINDENMANNUS*; ille Londini Scanorum postea; hic Upsalia, utrique in Regno Suecorum Professores, confecerunt. Fasciculus Actorum hæc exhibiturus est.

In ejusdem præliminari defensione edito, pressio nomine suo, *Prodromo Justitiae Palatinæ*, occupatus esse voluit Clariss. Dn. *Samuel PUFFENDORFFIUS*, tum temporis in Cathedra Archi-Palatina Academica Professor; cujus in rem bonarum litterarum merita non sine laudis encomio in publico versantur.

*Orationem pro Jure Administrationis & tutelæ Electoralis Palatinatus*, acerbo tum litigio, Anno 1611. sine nomine editam scripsit, & in Lauringensi Gymnasio habuit constitutus Professor *Georgius CLEMINIUS*, J. U. D. prout ipse titulo, sua manu, præscripserat.

*Candidus EBLANUS*, de Prælio Pragensi Pragaque deditioe Anni MDCXX Scriptor Palæo-Pragensis, esse memoratur Jesuita, *Johannus LABENUS*.

Et quia in Obsidiones, victis æque ac victoribus luctuosa certamina incidisse videmur: se ipsam ab oblivione vindicavit, rerum in ea gestarum amplitudine, defensorum heroica animi magnitudine, oppugnantium contumaci virtute, *Hafniensis*, ab VIII. Augusti LVIII. usque ad Calend. Jun. LX. sustentata; enarrata ab H. M. W. in Diario Polemico-Metrico, Anno 1660. edito, qui est *Henricus Matthæi Filius, WALENSPECKIUS, Ecclesie Holmensis Diaconus*.

Sed hæc præteritique (de Anno 1643.) inter Septentrionales belli discrimina jam pridem præviderat *Cornicen Danicus*, seu, de auro Cornu Principis Christiani Danici, Anno XXXIX. in Cimbria invento, Regum Danicorum ejus temporis statum, inexpectatam Suecorum irruptionem, certissimam Danorum liberationem, adumbrans, in receptaculo Mogimalano (Malæogiano;) conscriptum Carmen, ab eo, qui ad cœlestem *πλιτὸμα* tendit, per Portam Vitæ; Anno MDCXLIV: qui est *Petrus*, Petri filius, *WINSTRUPIUS, Ecclesiastes Aulicus*, & *Episcopus Scaniensis*; cujus vitam meritaque in Academia Regia Hafniensi, ab Ill. Erasmo, Pauli filio, Vindingio, repræsen-

tata, videre est, pag. 328. cum seqq. Cornu amplissimis Observationibus laudavit, & dignum erat, *Thomas BARTHOLINUS, Pater*: quas in tribus de Tibiis Veterum, earumque usu antiquo, Amstelodami apud Wetstenium, annis LXXIIX. & IX. editis libris filius *Casparus BARTHOLINUS* publicavit.

Eosdem Danicos motus, Arctoaque Regna, vicinaque, quorum inimicitia fatales aliquibus creditæ concernit *Dissertatio de Bello Dano-Anglico, deque dissensionum inter geminos populos & contentionum causis Orosii ANILONIS*, in 4 edita: quæ Historiographi Regii *Viti BERINGII*; cui præter alia historica & Panegyrica à laudatiss. Vindingio d. l. pag. 396. & 397. numerata, Obsidio Hafniæ, & quæ ea durante illustria per Septentrionem contigere, Regi oblata; tum nondum typis prodita, paucis autem, antequam mori desisset, annis, publico concredita dicta.

Cum autem de Danicis Rebus agimus, necesse visum adpellari *Epistolas tres Amici ad Amicum: primam, secundamque Lubecâ Hagam Comitum 25. Jan. LXXIX & seq. Kalend. Febr. transmissam; tertiam Lubeca Noviomagum, Idibus Martii, perscriptas*. In quarum hac, de naufragio Suecorum militum Anno LXXIIX Mens. Decembri ad Bornholmiam insulam facta, pro & contra differitur: & Regem Daniæ jus detinendi eosdem habuisse, probatur. In altera Memoriale Anhaltinum Servestianum contra Danos, Mediotoribus Pacis Noviomagensis exhibitum oppugnatur & convellitur. *Prima*, Memoriale Ablegatorum Gottorpiensium contra Danos, Cæsareæ Legationi, in iisdem Tractatibus extraditum, refutat, statumque controversiæ eadem opera examinat. Ministrum Danicum fuisse, interesse Regis, ejusque manifestant; Stylus & scribendi decora ratio: *Jacobum Henricum*, celeberrimi Simonis Medici filium, PAULLI, Regium Historiographum, & Legationis Lutetia Parisiorum subsistentis illo tempore Secretarium Litteræ ex Hollandia, & Agrippinensi Colonia datæ: de quo videndus Dn. Vinding. in *Acad. Hafniensi* pag. 440. & Albert. Barthol. de *Script. Dan.* pag. 60.

Denique inter Danica, quæ irruptionem Suecicam attinent, de qua superius perscripsimus, & Historia loquitur (Joh. Loccen. lib. IX. *Hist. Suec.* pag. 720.) refero *Daniam ad exteros*, de perfidia Suecorum, Anno (MDCXLIII) quo:

*Danica paCta trVCI frangVnt perfIDia SVeCi. RagVZI & TrVCI perfIDa paCta perVnt.*

tenue, sed famæ Suecorum grave & molestum scriptum: palam vulgant, authorem esse *Theodorum REINKINGIUM*, operosis & piis scriptis præstantissimum habitum, tum Archi-Episcopi Bremensis Cancellarium; addito, vel præsumpto, hanc iniquissimæ captivitatis & detentionis non relaxatæ causam fuisse, nisi vel cervicem ferro præberet, vel in pulmento, quod ediderat, deglutiret: quod factum

ctum esse Sueci propalant. Sed stylus non est Reinkingianus; nec id, quod affingitur pusillanime magno Viro dignum.

*Justitiam exstructionis Idumææ*, memorabilis Germaniæ fortalitii, credidissent superioris Rheni accolæ, ipsis fatalis, pro Jure Episcopi Spirensis (de quo Carol. Caraffa, in *Germ. Sacr. restaur. pag. 57, 60.*) edidit Augustus FISCHER, *Dresdensis, D. & Professor.* Vid. Act. Spir. pag. 59. & Londorp. tom. I. Act. Publ. lib. 2. cap. 18. Censuram in Personam Celsissimi ædificatoris, in metuendos temporum successus prædictiones, in Viciniæ collisiones, præliminarem invectivam subscribere, quæ sequuntur, dubito, an alibi inventa, vel invenienda, verba: Quorsum, quæso tam sollicitus est Spirensis Episcopus Udenheimio suo, Philippoburgum, postea insignito, Idumææ nomen imponere? quam ut universo Orbi manifestum faciat, se Idumæis, de quibus Psalm 137. loquitur, similem esse, omnesque juxta se vicinos Imperii status subsannare & naso suspendere adunco velle. Impii siquidem ab Esau descendentes Idumæi, cum Babyloniiis carminibus maledicentibus, irrisionibus invidis & inimicis in Vicinos suos Israëlitas ita insultarunt, ut illorum exinanitioni, devastationi, direptionique sategerint. Verum enim vero, sicuti illi Idumæi ob casum fratrum generis Jacobilætati, paulo post per Nabuchodonosor Babyloniæ Regem abducti sunt, & non longe à captivitate Jerusalem devastata Babylon per Medos & Persas, ita ut Parvuli alliderentur ad lapides. Esai. XIII. XVII. Jerem. LI. ita captum Philippoburgum à Schmidtbergio, in Gallorum manus devenit; Episcopus custodiæ ab Imperatore mancipatus delirii sui pœnas luit promeritas: Interim vero C. S. plectuntur Achiyi. Quæ an à recentissimis doloribus accensa? an sensus temporum iniquitatibus subirata? an utilitates domesticas, viciniæve, aut ejus, cui vivebatur, Principis promotura; se in vulgus effuderint? non judicabo, nec errabo: saltem publicam causam privatam facere, non visum est consilio!

In demonstrandis originibus præcipuarum Germaniæ Familiarum, non inutilem operam, ANONYMUS *Author quatuor decim Tabularum Genealogicarum* locavit Tubingæ Rauschus, Profess. Eloq. ex Oldenburgeri sensu. Author autem Martinus RAUSCHERUS, & ex aliorum relatione MOLITOR additionator ditionator dicendus est.

De REPUBLICA VENETA, ejusque Libertate ab Austriacis Italisque attentata, vulgatum est rarissimæ eruditionis *Scrutinium*, anno nostri seculi XII, cujus Author, uti fama cum incomparabilem, & ex Historia Boica, Augustana, aliisque omni laude superiorem Marcum VELSERUM, *Augustanum*, fecit: ita ex certiore prolixioreque notitia, scriptisque in Italia (quæ Antonium ALBIZIUM, Nobilem Florentium laudasse feruntur:) Galliæque (quæ Nicolaum Claudium PEIRESKIUM,

Senatorem Aquensem prætulerant: ) publicatis, dubiæ scriptioni eximi tentatus: & quis omnino adpellandus? vel ignorant, vel hæsitant. Locum elegantem & integrum reddo ex Gassend. *de Vita Peiresc. lib. III. pag. 200.* Prodiit per hæc tempora liber Italice scriptus, titulo *Squitinii*, quo libertas Veneta ab ipsis Republicæ fundamentis fuit discussa. Is, quia visus est continere eximiam quandam Imperii Gothorumque Regum Historiæ notitiam, idcirco statim creditus fuit, (quæ etiamnum est multorum persuasio: ) Peireskium habere authorem. Enim vero testari licet, nihil tale ipsi venisse in mentem. Quin potius sic semper reveritus fuit Majestatem Reipublicæ, quosque in illa Amicos habuit, ut ad præstandum obsequium potius, quam ad contumeliam fuerit comparatus. Ac non disquiro quidem, an Auctor hujus libri fuerit Antonius Albizius, Nobilis ille Florentinus, qui Christianorum Principum stemma ediderat ante duos annos, ut nonnullis persuasum est: an, ut videtur, verosimilius, insignis ille Marcus Velserus, ob consummatam eruditionem, propensionemque singularem erga Domum Austriacam. Addo duntaxat, immerito videri quosdam suspicatos, tam Gualdum (cujus historiam vitæ Pinelli, eruditissimi nostrorum, ut obiter dicam, commendant: ) quam Pignorium aut contulisse operas in eo Operæ conscribendo, aut communicasse cum Peireskio, quos digereret, Commentarios. Ii enim fuerunt magis ingenui, Patriæque suæ magis amantes, quam ut ea impietatis labe commaculari voluerint. Utcumque sit; Peireskio certe nihil simile unquam cogitavit! Judicent ergo, qui post hæc scripturi erunt!

Ejusdem *Reipublicæ Jura Maris Adriatici*, sub simplici nominis inversione, si Goldasto fides est defendit *Itenen Ichanom* ITNEGLUF, in Epistola Monitoria, de Mari Venetorum ad Laurent. Monitum Romanum; qui est Fr. FULGENTIUS, ex Ordine Servitarum Monachus Venetus; Socialis sui Fr. Pauli Sarpii, de quo dicturi erimus, individuus Comes; & Agricola TACITUS.

*Acta inter Paulum V Pontif. & eandem Sereniss. Rem publicam* ab Eruditis dijudicata exhibit Goldastus pleraque, in tom. III. *Monarch. Imp. Historiam* vero eorum J. A. Thuan. *lib. CXXXVII. Histor.* Inter illa *Anonymi Historia* de rebus inter nominatissimas partes gestis Anno XXIV. Mirandolæ Italice Idiomate publicata, ad dicta Reipubl. severum adversus sedem Romanam Vindicem, *Petrum Suavem Polanum*, ex Historia Concilii Tridentini celebrem à multis referenda putatur. Vid. Molck. *ad Relig. Med. pag. 33. & 34.* An conveniat cum illa hæc Historia? non temere judicaverim. Ita autem: Historiam Suavis Polani de Concilio Tridentino; omnium qui ex hoc seculo de eo scripserunt, præstantissimum & æstimatissimum genitorem FR. PAULUM SARPIUM, ex Servitarum familia, Venetum lau-

186 laudare: & merito suo, ad solide investigandas spiritus & carnis vias, quæ hominum mentes summa contentione transversas agunt, subtilissimam, & fide, ultra exemplum, integra, manu ducentem; inter delicias humani generis, & præsertim Christianorum numerandam? Ubi utrique parti, quid Deo, sibi, & proximo, debeant? quid officii & charitatis illis præstitum? quid prorsus negatum, strenue & magnifice dictum. A quo elogio non divertit Grotius *Epist. ad Gall. CXXIX. pag. 288.*

„Maximum omnes, quibus vera sapientia  
 „cordi est, lucrum fecerunt, reperto libro  
 „Viri incomparabilis Pauli Servitæ, præfer-  
 „tim de argumento tam nobili, causaque ali-  
 „bi magnorum motuum, apud nos etiam bel-  
 „li tam pertinaciter gesti. Summa sane cum  
 187 satisfactionis, præ *Sfortia Palavicini*, quæ ob im-  
 portuna ignobilia jurgia non est ad hominem; & *Scipionis Henrici*, Messanensis, quæ brevi suo gradu graditur & labitur; tertia, Historiis, versanda: si modo Cæsar Aquilinus in *libr. de trib. Histor. Conc. Trident.* (quis ille? mihi non liquet) *pag. 44* tranquillam in tan-  
 „to Viro acquiescentiam non turbasset: In il-  
 „la, dicens, quam plurima quæ fortè Petri  
 „Soave non sunt, sed ab alio aliquo superposi-  
 „ta, &, juxta aliquorum Conjecturas à *Marco*  
 „*Antonio de Dominis*, olim Spalatrensi Archi-  
 „Episcopo adjuncta &c. unde credibile est di-  
 „gressiones istas, & pro Protestantium opi-  
 „nionibus argumenta ab ipso fuisse compo-  
 „ta &c. nec desunt ipsi Cæsari rationes. Quic-  
 188 quid sit! Historiam suam esse Sarpus Princi-  
 pi Condæo negare non ausus. Vid. *Vita* ejus prope fin: cujus scriptor individuus illius secundi & adversi fati socius *Fr. FULGENTIUS*, ut notatum est.

In litigio de Anglorum bonis & meritis 29. Dec. 1568. ab Albano in Belgio de-  
 tentis prodiit famosus libellus in contume-

liam Elisabethæ Reginae, sub titulo, *Amasis ORI-  
 ANÆ*; cujus author *Herardus DESPESIUS*, ex Ordine Calatravæ Eques, Hispani in Anglia Legatus. Satis equidem extra fines mandati Cambden. in *Ann. Elisab. pag. 166. & 168.*

Eandem Reginarum illustrissimam, non majore clementia *Obertus BERNESTAPO-  
 LIUS* habuit; scripto vulgatoque Ingolstadii Anno *MDLXXXIX*, de Cæde Mariæ, Scotiæ Franciæque Reginae, libro; in quo fama & virtutes Elisabethæ temere perstringitur; qui est *Robertus TURNELLUS*. *Bœcler. coll. sec. Controv. XXXI. & Not. ad n. 8.*

Et ante hunc, *Vorago, qua Anglia Gallico connubio absorbenda*, sive, de Nuptiis inter ipsam, & Franciscum Herculem, Alenonium, de quibus provisionali tractatu conveniebatur (*Meteran. lib. XI. Hist. princ.*) recusandis; in quo aculateo libro illa obliqua insectatione perstringitur, Anelinus convitiis dilaceratur & Gallica Natio odiose proscinditur; cujus editor *Johannes STUPPUS*, ex Lincolnensi Juris Collegio fervidus religionis catholice Professor, supplicio dextræ, cultro lanario præcisæ, scelus Anno *MDLXXXI.* extinguens. *Cambden. add. Ann. pag. 345.*

In eandem, SEMPER EANDEM de *Gene-  
 vensis Ecclesiæ disciplina in Anglia constituenda*, Hierarchiam Anglicam insectando, & Præsulibus apud Populum invidiam conflando, editos libellos, quibus tituli: *Martinus Præsulibus exitiosus*, vel *Præsulo-Mastyx*, *Mineralia*, *Diotrepes*, *Demonstratio Discipline* &c. calumniis & convitiis virulentissimos, adeo scurriliter debacchatos, ut authores non pietatis cultores, sed è popina ganeones viderentur, refert isdem; *PENRIUM* & *UDALLUM*, verbi Ministros, & *Jobum TROCMERTONUM*, virum doctum, & facete dicacem, *pag. 522.* ad ann. 1588, authores nominans.

## SECTIO VI.

*De Scriptis Juris - Consultorum; & publicatis Actis nonnullis; pars prior:*

**H**is expeditis JURIS-CONSULTORUM in foro & Schola illustrium ordo, sed, ut sæpius notavimus, fortuitus, succedit. Præponendi itaque Legum Compilatores:

Et des *Käyserlichen Landt- und Lebens-  
 Rechts* compiler est satis certo, *Bertholdus à GRIMMENSTEIN*, indicante *Goldast. de R. B. pag. 21.*

192 *Author Speculi Saxonici*, quam imperite *CAROLUS MAGNUS* venditatus, ostendit *Gryphiander de Coloff. Ruland. cap. 37. n. 12.* substituit. *Erckone de REPKAU.* *Goldast. d. l. & in commendabili præfatione der Reichs Sa-  
 zungen unde vulgari rhythmo compositi ver-  
 sus:*

*Nun dancket allgemeine/  
 Dem Herrn von Salckensteine/  
 Der da Graff Hoyer war genannt/  
 Das nun in Teutsche Sprach verwandt/  
 Dis Buch ist worden auff sein Bete/  
 Ercke von Repke dasselb thäte.*

sed de sola versione loquuti: reliqua ad *Goldastum* examinanda remittuntur.

*Glossatorem Speculi Saxonici* duplicem, idem facit *Goldast. d. lib. 3. cap. 5. pag. 294.* Antiquæ glossæ; *Burchardum à MANGEL-  
 FELDT*, Sequestratorem Sacri Palatii, quem *ανισρησias*, inscitia & impudentia, illuso nomine ejus, con vincit *Gryphiand. de Coloff. Ru-  
 land. cap. 52.)* aut *Theodoricum à BOCKSDORFF*,  
 Episco-

Episcopum Naumburgensem. Posterioris, Scabinum quendam Polonum. Rectius dubio procul Gryphander, Glossam non unius Authoris esse, cap. 53. n. 11. contendit: sed Burckbardo accessisse Tamonem à Buxtorff, authorem glossæ historicæ; denique Christophorum Zobelium.

Ex Collectoribus Juris Feudalis celebrantur, (verba sunt Gryphand. cap. 50. n. 11.) 2. Feud. 6. Philipertus, sive FULBERTUS (Vielebart, oder Vulbart.) Episcopus Carnotensis &c. Obertus DE ORTO (Ohnbart vom Orth) 2. Feud. 1. & Gerhardus CAPEGI-STUS Niger, Consul Mediolanensis (Gerhardt Kopwisch der Schwarz) 2. Feud. 28. qui ex se non ignoti. Genuinos autem in Rei Feudalis fontes inquisituro (quam viam, controversamque litem monstrare hæc linea recusat) præivit Illstr. Dn. AB ETBEN, in Elect. Feudal. cap. 1. §. 6. & seqq. Libros Feudorum Meriputianos ab Illustr. Dn. Collega jam suo Duo. Assess. Imp. Cam. Spir. Erico MAURITIO, quos, adsequendo huic fini, Mauritianos appellavit, studiosa interpellatione, Goldastianis & Freherianis juxta non insuper habitis, desiderans.

Ad Jus Canonicum Glossas scripsisse Joh. SEMECAM, adnotat Gerhard. Confess. Cathol. d. 1. pag. 6. qui vocatur à Glossa Saxonica Johannes TEUTONICUS, der alte Teutsche Doctor; de quo uberius Gryph. d. 1. cap. 53. n. 5. Henric. Meibom. in Chron. Marienthal. pag. 34. & seqq. Sagittar. in Histor. Halberstad. pag. 311. Ejus Epitaphium in Choro summi Templi Halberstadiensis, hoc legitur:

*Est, erit, atque fuit, qui desit esse Johannes:  
Dogma viget, vixit, florebit & omnibus annis,  
Lux Decretorum, Dux Doctorum, Via morum.  
Hic jacet, & placet, ut vacet à pœnis miserorum.*

Ordinationem Judicii Camera Imper. Spir. Anno MD XLIX, sub auspiciis CAROLI V. confectam, sed sub Augustiss. FRATRIS felicissimo regimine additis Passaviensis transactionis, & Augustanæ Pacis placitis promulgatam, recepto regio MD CC aureorum nummorum honorario, confecerunt Casparus CUÑO, Moguntinus, U. J. D. & Imp. Cam. Jud. Assessor, & Conradus VISCHIUS Electoralis Moguntinus Consiliarius, & Cancellariae Camerae Director; qua de re repetò Dissert. de C. I. C. cap. VII. pag. 47.

Communium Opiniorum, sive Réceptarum Juris Sententiarum à Johanne Fichardo editum Opus Francofurti, anno 1571. quatuor tomis constans; in Primo Turfani ab Incisia; Villalupi, Vivii, ab Aquila, Gribaldi Mophæ, Clarii Portii & Fichardi: Secundo, ejusdem Vivii librum secundum, Benedicti de Benedictis & Clari, opera Raymundi Pii Fichardi: Tertio, Scarezii de Ribeira, & Mariani Socini: Quarto, Laurentii Kirchovii, cum libris duobus Michaëlis Grossi, sicut diversis authoribus, ita magis diversis ingeniis natos labores exhibet.

Discursum Practicum, de Constitutione,

facie, morbis, & cura Camera Imperialis Spirensis, 197. Anno hujus seculi XXXIII. indicante stylo, ætate, experientia, opinionibus insertis, composuit æstimatissimus & superius memoratus, LAMPADIUS. Nos, ne pretiosum manuscriptum pereat, magnam ejus partem in Præfatione ad Rerum in Camera judicatarum periodos reddemus.

Annotata de Judicii Imperialis Camera Personis, Origine & progressu, Ingolstadii sine nomine edita, deberi memoriis W. gulei HÜNDTII, olim Assessoris, conjecturas per Epistolam subministravit Consultiss. Dn. PLACCIUS: de Viri æstimatione Jul. Magenhorst pass. & adnotata ad Cuspiniani Cæsares, quæ opinio etiam mihi hætenus retenta, usque dum ex antiquis manuscriptis alia notitia, sed non firmior de Adamo Henrico PETRI, supervenit. Siquidem mihi jam liquidissimum, omnia a manu Assessoria Raphaëlis SAILERI profecta: nunc jure meritoque eo remittenda.

Relationem Donawërthensem, à parte Boicæ, publicatam à Willhelmo Cancellario Bavarico: Informationem juris & facti, à parte Protestantium, à Sebastiano FABRO, Pro-Cancellario Würtenbergico, & Ludovico, MULLERO, Cancellario Ottingensi: Necessariam denique Admonitionem, Replicarum loco, ab eodem JOCHERO; demonstravimus in Dissert. de Cult. Jur. Cam. pag. 104. testes: Goldast. de R. B. lib. 1. cap. 2. pag. 17. ex Mageri Ind. ad tract. de Advocat. armat. Burgold. ad Instr. Pac. pag. 2. disc. 8. pag. 66.

Eodem Dissert. loco, pag. 103. ex adscripto ab ipso Authore meo Exemplari nomine, detectus Author Defensionis, in causa successioneis Freundsbergica, anno 1602. editæ, & inter maxima eruditissimi laboris, in intricatissima facti specie testamentaria, exerciti emblemata, locanda, Lucas GEIZKOFFLERUS, Doctor.

Discursus von Kloster Saden, in quo de potestate Supremi Camerae Spirensis judicii, in definiendis illis, & justitia petitarum Revisionum in famosis quatuor Monasteriorum causis: quæ sunt des Carmeliter Ordens contra Hirschhorn, Mand. de solv. & restit. 2. Jul. 1597. Speyer, contra Baden und Eberstein 15. May 1598. Sanct. Maria Magdalena Kloster in Strassburg contra die Stadt Strassburg 19. May 1598. Cartheuser Orden contra Ottingen Mandati 16. Jan. 1599. (quibus, quo hæc scribimus tempore, succollantibus variis belli pacisque artibus funus ductum) pro Interesse Protestantium; ut & de quæstione: quæ sint causæ Religionis? (eventendæ jurisdictioni, & intentatæ actioni pericula facienda, abolendæque vi rei judicatæ; promptissimis remediis) quæ Monasteriorum, sive etiam quorumcunque jura? & connexis eruditissime agitur, sed indignantibus Catholicis, est Ludovicus MULLERUS, Cancell. Ottingensis jam nominatus, indicio Viti Breitschwerdt in Consil. de Jur. Ord. Equest. circ. Relig. n. 74. quod Consultationi de Pac. Civ. Relig. data, subnecti jussimus. Quibus adde Archiv. Unito-Protest. cap. 3. pag. 160. & pass.

201 *Actorum* quoque *Lindaviensium*, pretiosa diligentia & eruditionis operis; die Unversehens abgelöste / und der Erz-Hergogin Claudia, pendente lite, cedirte Reichs-Sandt-Schafft betreffend / in Annis 1641. 42. & 43. in fol. editorum author ibidem monstratus & laudatus Daniel HEYDER Jc. & Reipubl. Lindaviensis Syndicus (add. Recess. Execut. 25. Maji Anno 1649. à Commissariis Cæsareis confectum, apud Londorp. tom. VI. Act. Publ. lib. 4. cap. 96.)

202 Illi & præter hoc incomparabile Actorum Opus debetur, nunquam satis ab Antiquitatis Germanicæ & Juris-Prudentiæ peritis laudatus tractatus, de *Advocatis* (male Oldenburgerus *Prætoras* vocavit:) *Imperialibus*, von Reichs-Dogteyen (in liberis Germaniæ Respublicas, cohibendis illarum regiminibus, promovendis Executionibus in puncto restitutionis bonorum Ecclesiasticorum & similibus, neque ad interim, neque perpetuis (ut Aula Bavarica in Consilio proposuit apud Londorp. tom. III. Act. Publ. cap. 152. pag. 1046.) inducendis:) hujusque *Apologia*, contra Consiliarium Episcopi Augustani male in hoc negotio interventientem Anno MDCLV edita: bella omnino, si Consilium succederet, novis deprædationibus materies!

203 Memorabilem *destitutionem christianni II, Danorum Regis* ab Ordinibus ejus Regni factam, memorat Historia: Acta res coram Germanorum Regimento, & in Camera Imperiali, sub inscriptione: *Dennemarck contra Dennemarck* in puncto spoliis & fractæ pacis publicæ; Unde jurisdictio judicis contra Exteros, in exteris provinciis agentes tum fundata, nisi ex prorogatione, non constat. Eorum Actorum, ut conjicio, sicut & Apologeticorum pro Rege editorum author, *Cornelius Duplicius SCEPPERUS, Cancellarius Danicus: Victo-*

riam Regis futuram, credente Goldast. d. l. pag. 46. & videtur, negotio manum quoque admovisse *Fridericum REIFFSTECK D. Jud. Cam. Advocatum.*

In causa *Braunschweig contra Braunschweig* / publicis typis sæpius jam evulgata *Defensionum* à parte civitatis scriptor esse perhibetur *Johannes RHÆRANDIUS*, Jc. & ejus Reipubl. Syndicus: *Deductionis* vero *Historicæ der Hergogenzu Braunschweig Land: Fürstliche hohe Obrigkeit betreffend* / ipse Dux *HENRICUS JULIUS BRUNSVICENSIS*, inter Principes suæ ætatis litteratissimus, indicante eod. Gold. pag. 24.

Vasti operis pro *Justitia causa Wertheimensis*, contra Episcopum *Herbipolensem* editi, in *Differt. de Cult. Jur. Cam. pag. 105.* laudati; compiler à *Besold. de Majest. sect. 3. n. 10. pag. 104. Johannes Philippus RHEINHARDUS*, nominatur: sequente *Gold. d. l. pag. 104.*

205 Qui & detector est nominis eruditissimi Viri, quidem *gründlichen Bericht / des Heil. Reichs Stadt Friedberg: Stand: Regalien / und Privilegien ic. betreffend.* Anno MD CX. edidit; nimirum, vel *Henrici ROSENTHAL:* vel, ut *Besoldus* putavit, *Johanni GOEDDÆI Jc. & Professi olim Marpurgensis.* Vid. *Gold. lib. 2. cap. 17. pag. 246. & lib 3. cap. 13. pag. 366.* Scriptum, ut par erat, laudatum de *C. I. C. pag. 103.* De authore in utramque partem dubito.

Acta in celeberrima causa *Waldecensi* contra Principem *Frisiæ Orientalis*, ante aliquot annos publice communicata, à parte Dn. Actoris defensa est à Dn. *Job. Philippo WITTSTEIN*, Vice-Cancellario *Waldecensi*; à parte *Frisiæ* à Dn. *Wolffango LAVTERBACH* litis excessui advenienti.

Satis de Actis Forensis diciplinæ: merita in publico!

## SECTIO VII.

206

*De iisdem, pars altera; ubi & de Scriptoribus Cameralibus & affi-*  
*nibus.*

**D**E *Jacobi Ayzeri Processu Juris Belialem* inter & Jesum Filium Omnipotentis, hæc ex Bibliothecæ domesticæ Exemplaribus tribus adnoto: Primum libri typum, & si ita appellare licet, primam inventionem Anno MCCCCLXXV. sub hoc titulo prodiisse: *Tractatus Procuratoris*, editus sub nomine *Diaboli*, quando petiit *Justitiam* coram Deo, & beata *Virgo Maria* se opposuit contra ipsum, & obtinuit, nec non obmutuit pugna contra genus humanum: impressus per *Bartholomæum Guldbeck.* Postmodum, plerisque mutatis, editum Anno MCDLXXXIV. inscriptum nomini *Urbani VI. Pontificis*, sub nomine, *CONSOLATIONIS PECCATORUM*, quo tempore in modicum excrevit opus, auctore *JACOBO DE THERAMO*, (*Ayzerus*

*Jacobum von Theren* appellat) *Archi-Diaco-*  
*cono Aversano, & Canonico Aprucino.* Hisce demum, ex genio & pietate seculi XV facile dijudicandis, successit *Ayzeriana*, si in alia non adeo scandalose elaborata materia, quæ in effectu Deum Christum risui habet, & Apostolos imposturæ arguit, exercita fuisset, laudatissima practica diligentia: nescio, an à *Diabolo* dignis muneribus pensata; nisi quod virorum fide dignorum enunciata existent: Actorem authori, ultimis vitæ animæque curis, inter tristissimas præteritorum memorias, excessui suo indolenti, fidelis patrocinii gratiam cum hoc elogio reddidisse: *Ipsum, ut Advocatum causam clientis strenue egisse; Oppositas Christo & Apostolis exceptio-*  
*nes, sibi ipsi, si lis instruenda fuisset, pudendas; Usurpatas & passim artes destruenda-*  
*adver-*



208 „adversæ parti, sibi incognitas; Rem cum ip-  
 „so sibi in posterum nullam futuram; gratis-  
 „que actis utrinque discessum. Temerant pro-  
 „fecto Divinam Majestatem, qui scurriliter de-  
 „fendunt! Historiæ quidem fidem accuratam  
 eam habeo, quam vel causæ secessus Sancti  
 Brunonis in eremum, vel Advocato ab infer-  
 ris reverso, testatoque prædicanti leg. Aure-  
 lius 48. D. de liber. leg. causam suæ perpetuæ  
 damnationis fuisse, apud Costal. *aa l. 1. D. de*  
*Just. & jur.* tribuo; quæ vel modica, vel nulla  
 „est: Exemplo tamen sunt hæc omnibus  
 „Pragmaticis, non auditurum olim Deum eo-  
 „rum exceptiones: Defensiones scelestarum  
 „causarum ostentandi ingenii & versutiæ cau-  
 „sa susceptas: eas magnis stipendiis elocatas;  
 „juramenta ex usu fori, sæpe & in alienas ani-  
 209 „mas, sæpe non à se ipsis in suas, præstita: tra-  
 „ditiones suas fuisse, quid ad se, quod iudex  
 „non deprehenderit, &c. fingi solitas; magno  
 „cum, pridem dilaniatæ & excoriatæ justitiæ,  
 „& morientis, supplicio. Terreat saltem Histo-  
 ria Brunonis; & elegans Dissert. de Vera causa  
 secessus S. Brun. in eremum de Johann. de  
 Launoys; ab illustri Portnero edita.

De Francisci BURGKARDI *Autonomia*,  
 sive *Don Greystellung mehrerley Religion und*  
*Glauben* &c. magnum litigium. Sunt, qui  
 genuinum Burgkardi partum; dum Cancel-  
 larius Coloniensis esset, adserunt. Schütz.  
*vol. II. Jur. ubl. disp. 4. th. 11.* refert, retulisse  
 ipsi senem Canonicum Coloniæ; se audivisse  
 ex Burgkhardi filiis, quicquid ibi extat, pro-  
 210 „fectum esse à PATRIBUS SOCIETATIS JE-  
 SU. Alii, præeunte Antonio Possevino, *lib.*  
*Bibl. pag. 125.* ANDRÆ ERSTENBER-  
 GERO, itidem Coloniensi Cancellario,  
 (quem Scipio Aretinus *in libro de Reserv. Eccle-*  
*siast. pag. 121.* *Andream EISENBERGERUM*,  
 vocat) tribuunt. Denique ANDRÆ GAI-  
 LIO, rariore exemplo adjudicat Limnæus *lib. I*  
*Jur. Publ. cap. 13. n. 19.* Oldenburg. *Limn. E-*  
*nucl. lib. I. cap. 11. §. 4.* De verisimilibus Con-  
 jecturarum rationibus, in promptu futuris;  
 & ex duabus Schedis famosis; altera XXX ver-  
 suum, cujus prior est, An Doctor Gallius abi-  
 vit? ivit, Comotus discessit Spira? ira &c. ulti-  
 mus: & Revisoribus quid debetur pro Arrestis?  
 restis. altera, XII in Carmine exhibitorem à  
 nonnullis evocatis, nihil attinet dicere. Li-  
 211 „bri censuras consignant Schepliz. *in Consuet.*  
*Brand. p. 3. t. 8. n. 8.* Warem. ab Ehrenb. *lib.*  
*1. de Fæder. cap. 2. n. 50.* Musæ. *de Conv. success. cl.*  
*1. concl. 5. lit. a.* non rejiciendi ad eum, qui mo-  
 derno seculo contra suorum causam; justa, ut  
 videtur, arma mens non præfaga futuri, sæpe  
 subministravit.

Æquali cum Burgkhardo fama gavisa  
 est COMPOSITIO PACIS *inter Ordines Imperii*  
*Catholicos & Augustanæ Confessioni addictos*, Anno  
 1629 publicata; & hucusque sub nomine Ju-  
 ris Consultorum Dillingensium, quia Dillin-  
 gâ primum exierat, citari solita: ab Evange-  
 licis subvertendæ Paci Religiosæ; stabilien-  
 doque Edicto Ferdinando, scripta, acculata.  
 Mallem ego, ut *& in Consult. de Pac. Civ. Rel. dat.*

pag. 11. eam alicui ex Ecclesiastico Ordine Vi-  
 ro tribui; nimirum, ut puto LAURENTIO 212  
 FORERO, *è Societ. Jesu.*

Editas nuper *notas in Wesenbecium* à Joh.  
 Richardo Malcomesio WILLHELMI LUD-  
 WELLI esse, probant meæ, & aliorum manu-  
 scripta, & in Bachovii Treutleriana perpetua,  
 ipsiusque nota characteristicæ, inclinatio  
 (aliis quidem, qui sua, hinc & inde subducta,  
 venditare adsueta; Ludwello autem minus  
 contumeliosa, cum testamento diris quem-  
 cunque, ut memorant, editurum devovisset,  
 objicienda) non dissimulata.

Cum iisdem Ludwellianis, ejusdem, &  
 DINNERIANA nonnulla in manus nostras  
 pervenerunt, digna, quæ publicam lucem ter-  
 tis editionibus viderent: quorum præcipua:  
 curiosa & singularis disputatio de Ovo & pul-  
 213 „lo: de notis contractæ Locationis & Condu-  
 ctionis: de Responsis & Informationibus à  
 Collegiis Jctorum, & Scabinatibus petendis,  
 eorumque auctoritate: de Denunciatione  
 Evangelica: de præsumpta Donatione, para-  
 doxon: de facienda contra debitores execu-  
 tione: & de constituta pecunia, Commen-  
 tarii.

*Notæ in Ordinationem Camera* à JULIA-  
 NO MAGENHORSTIO prolata, Caspari KO-  
 CHII Assessoris sunt; supplementa Werneri KO-  
 CHII; reliqui centones ex Mynsingero, aliis-  
 que adfuti; quod plenius dictum de C. J. C.  
 pag. 58. & 59. Illarum Originale penes me  
 est: Reliquorum ambitiosa copia, sed nota-  
 bilis, & fida manu scripta. Observationes  
 novæ Editioni, sed ex Veteri Prudentia adje-  
 ctæ, horum omnium. Authorem non ha- 214  
 bent; sed exules sunt eruditio Advocato ad-  
 scribendæ: Nec diffitetur Satyra in Obs. 84.  
 ibi: in Camera omnes Procuratores Advoca-  
 tos quoque esse, Saltem nomine, notissimum  
 est. Descripsit omnes, sed pessime, Blumius.  
 Memorati vero Kochii Epitaphium, multis  
 visum, a nemine vel paucis lectum, ferro in-  
 fusum, hoc legitur apud nos:

Clarissimo. Viro. Domino. Casparo. Koch. Bilveldiano. Licentiato. Consultissi-  
 215 „mo. Qui. primum. duorum. Principum. Electorum. Archi-Episcoporum. Coloniensis. Consiliarius. postea. Imperialis. Judi-  
 cii. Camera. Assessor. dignissimus. factus. vitam. hic. cum. morte. commutavit. Ma-  
 ter. mœstissima. & Fratres. superstites. po-  
 fuerunt. cujus. anima. æterna. fruatur. bea-  
 titudine. Vixit. circiter. annos. quadragin-  
 ta. Obiit. Anno Domini. MDLIII. die XIV. Mens. Sept.

Guilielmi RODINGI *Pandectarum Came-*  
*ralium*, quanta æstimatio, constat. Notarum  
 Anno 1660 adjectarum & parentheseos signo  
 inclusarum Authores nobis omnibus adgnos-  
 cuntur Dn. Paulus GAMBSIUS, & Bernhardus  
 Dietericus BRAWER: Ille quondam Imperia-  
 lis Camera Advocatus & Procurator: hic  
 tum, ejusdem Advocatus & Lubecensium Syn-  
 dicus, jam Consul. Anno 1668 editarum cu-  
 ra debetur illustri Domino. Dom. CAROLO  
 (E) Au-

AUGUSTO, BARONI DE LEUBELFING, Assessori Electori Bavarico, pridem fati-  
 216 functo; ur è duobus manuscriptis, & certifi-  
 simis aliorum testimoniis omnes compertum  
 habent: quibus etiam nonnulla addidit ho-  
 noratissimus Collega beatæ memoriæ DN.  
 GABRIEL FROELICH, J.C. & Advocatus Ca-  
 mære: adde quæ dicta de C. J. C. pag. 82. & 83.

JOH. VALENTINUM WINTHER, Consiliarium olim Pomeranum, præter VEN-  
 TURÆ DE VALENTIIS nomen, in præscri-  
 ptione Partheniiligiosi adgnoscit Editio  
 Argentinensis, de Anno 1628. memorandi  
 cum elogio operis, si minus sarcasmis, plus  
 pharmacis actum fuisset, & remedia gravami-  
 nibus responderent! Ingenue etenim di-  
 cendum, nunquam hæctenus in centrum  
 voraginis suffocandæ justitiæ descensum;  
 nunquam cadaver agonizantis, remoto  
 217 omni involucro, inspectum; nunquam,  
 qui lethalia vulnera inflixerant, latrones de  
 insidiarum structarum technis, adhibito om-  
 ni armorum genere, itinerum ad veram Ju-  
 stitiam obsidionibus, immensisque eorum  
 qui illi defendendæ in Tribunalibus accur-  
 rerant, removendorum & distinendorum,  
 artibus examinatos; ET, SI ID FACTUM, PA-  
 LAM DIMISSOS IMPOSTORES REM OMNEM PER  
 LUDOS ET JOCOS TRANSACTAM. ID VERÒ  
 ITA SIT! unum, quod à nobili manu habeo,  
 addo Generosiss. Juvenes, quibus prior edi-  
 tio se commendaverat, esse quinque Pomer-  
 anorum Duces, Christianum von Seele. Phi-  
 lippum II. Stedinensem: Franciscum von  
 Meer, Franciscum, Episcopum Caminensem:  
 218 Alexandrum von der Oosten, Philippum Juli-  
 um: Georgium von Waldt, Georgium: Fri-  
 dericum von Bodewills, Udalricum.

In negotio controversi meri Imperii  
 Reipublicæ Spirensis in Personas Camerales  
 contra Petrum Denaysium (hic enim primæ  
 disputationis author) scripta APOLOGIA ope-  
 ras suas elocavit AGGÆUS ALBADA, nomine  
 Circuli Burgundici quondam Assessor; de  
 quo, (excidit enim suis dignitatibus de  
 Schwenckfeldianismo suspectus) antiqua  
 MSSa. ad Ord. videnda: de auctore testis  
 Befold. in *Thef. Pract. tit. Cammer-Gericht.*

Et quia in Camerales Scriptorum sermo  
 incidit, non transeundus, NUCLEUS RESPON-  
 219 SIONUM cujusdam Imp. Cam. Advocati Anno 1678.  
 Spiræ editus: cujus responsiones Epistolares  
 extractæ sunt ex Missivali, ut vocant, quon-  
 dam Joachimi WILLERI, post resignatum Adse-  
 soratum Advocati (vid. nostra ad Ord. Cam pag.  
 205.) Altera ex adjectis Relationibus est de  
 functi Assessoris Burgundi, Magnerici BRO-  
 QUARD. Formulæ Processus Austrægarum, ex  
 Museo Advocati, ut omnia, temere, & sine  
 selectu, ut ex versicoloribus crepundiis pur-  
 pura fieret, mutuo sumptæ; majori cum em-  
 ptorum dispendio, quam scriptorum gloria.

At nullane Cameralibus de vasto ope-  
 re ADRIANI GTLMANNI, sub Symphorematis  
 titulo in quinque tomos (nam sextus à Weh-  
 220 nero longè post additus) distributo notitia?

qualem aliquem vel Gylmannum, vixisse, vel  
 illud edidisse, nemo, aut non satis distincte,  
 meminit: Figmentum vero esse Illustris, &  
 posteris, quamdiu Tribunali sua vita & honor  
 constiterit, memorandus Assessor, Thomas  
 Merckelbach, apud Klock. tom. 1 Consil. 6. n. 94.  
 censuit. Necessaria consignata à me in d. Diff. de  
 C. J. C. cap. VIII. pag. 75. Et nuntium nobis de  
 eo, fallor, si non turpiter! misit Goldast. in  
 Repl. pro Imp. cap. XI. pag. 104. in verbis: Et  
 Decisionum sex tomos, (quod primum πα-  
 221 ρόεμα est) ante hos paucos annos edidit Fri-  
 dericus Gylmannus (quod alterum) quæ ab  
 Imperatoribus Carolo V. Ferdinando I. Ma-  
 ximiliano II. & D.N. Rudolpho II. (quod ter-  
 tium) in Camera factæ sunt: de cujus tamen  
 fide dubitari vidi. Et retulit mihi D. Gilc-  
 kenius quondam Episcopi Herbipolensis  
 Consiliarius, & in Academia Antecessor, in  
 gravissima causa coram Consistorio Princi-  
 pis agitata, prolatam fuisse decisionem ex  
 Gylmanno: tum, de Consilii sententia, cum  
 perscriberetur ad judicem Cameræ, ut origi-  
 nalia inspiciundi copia daretur, in iis plane  
 diversam & contrariam sententiam fuisse  
 compertam & Gylmannum manifesti falsi  
 fuisse convictum! Ego in re, quæ meri facti  
 est, nihil decerno, placide addens, forsitan,  
 non, ut oportebat, discreta opera inter se;  
 duo volumina priora, à tribus sequentibus;  
 nec, à quatuor, tertium; Itemque Relationes.  
 Vota, & Suffragia singulorum, à decisione  
 222 judicum omnium &c. (quod quartum.)

Verum id aliquanto durius, quod mar-  
 gini sub lit. a illevis: Extant etiam aliquot  
 223 tomi Cammer-Gerichts Bey, und End Ur-  
 theil (sunt Assessoris Christiani Barthii tomi  
 V) quæ tamen fuitiles sunt, & nauci æstiman-  
 tur. Nollem hæc dicta, vel scripta; namque  
 multa hic in conditione personarum, rerum,  
 & æstimatione studiorum ab ipso peccata;  
 quæ remittimus.

Anno LXXVII. sub inscriptione J. C. L.  
 C. J. A. Francofurti prodiit Processus Informa-  
 tionis supremis Imperii Tribunalibus usurpa-  
 tus, von Schreiben um Bericht / und Gegen-  
 bericht: cujus litteræ nominis initiales non  
 dissimulant esse DN. JOH. CHRISTOPHORUM  
 224 LIMBACH, Doctorem, Cam. Imp. Advocatum & Pro-  
 curatorem; nuper Serenissimi Ducis Brunovi-  
 censis, in Regimine Hannoverano, consiliis  
 admotum.

JACOBO BLUMIO, famosi Processus Came-  
 ralis editori palam nuntiavit Bibliopola Spi-  
 rensis Jacobus Siverts, in Præfat. ad Edit. Roding.  
 ann. 1668. in secreto plures; sed periculosio-  
 rem, vulgus. Ille ita: versatur in propatulo,  
 hominem quempiam ex dicta mea nupera  
 Rodingi editione ea quæ noviter addita fue-  
 runt, eripuisse, & inter sua, quæ molitus est,  
 trantulisse. Parco ipsius nomini, floret au-  
 tem alienis PLUMIS & floribus quos compi-  
 lavit, & hortulo suo antea sterili meo cum  
 detrimento intulit. Alii librum, quantus il-  
 le est, prorsus ab eo non profectum, sed Au-  
 thorem, qui inde gloriam lucrumve, sive lau-  
 224 ream

ream in mustaceo quærere, tum non amplius  
necessum existimavit, Blumio ad edendum  
tradidisse; ut inde securus post tabulam Apel-  
les judicium aliorum experiretur, suo præconio,  
& aliena inde quæsitâ fama contentum. Prior  
sane prorsus injustam; judicantibus à nobis  
olim (de C. I. C. cap. X. pag. 95.) notatis utri-  
usque libri Emblematis; & in Rodingo fere  
omnia diligentia accurata; practica, experi-  
entissima sunt. In Blumio, e diametro contra-  
ria, hinc & inde male confarcinata, & in mül-  
tis titulis ponderosi momenti nec versiculus;  
& sæpe non plura sunt verba, (ut ait Anton.  
Faber. de var. nummar. debitor. solut. cap. 21. n. 11.  
pag. 360. adversus Carolum Molinæum, de Usu-  
<sup>25</sup>ris) quam errata: ut in Vindiciis pro Veritate  
& justitia Rei Jurisquæ Cameralis adversus  
errores Pragmaticorum, nondum editis, ante  
decennium sigillatim probatum ivimus, &  
sine cujuscunquæ injuria, ut spes est, probavi-  
mus. Posteriores non probabilem; & nol-  
lent prudentiores, ejus, qui latitare dicitur,  
Advocati famam adeò incorrecto libro onerare.  
Commentarium vero ad Recept. Imp. Noviss.  
qui circumfertur, defuncti GAMBESII esse,  
notissimum est.

Circa miserabilem Germaniæ Statum,  
& hinc deplorandam debitorum creditorum  
causam demonstrandam, pro Creditoribus,  
sæpe & ipsis jam miseris, contra debitores,  
quorum miseria sæpe plus fictionis, quam ju-  
stitiæ & integritatis habet, intercessere duo  
libelli: VERITAS INVICTA; Anno 1645. ex-  
<sup>28</sup> causa: & IVONIS RENATI verum patrocinium;  
quos utrosque conscripsit PHILIPPUS PELAU-  
MERUS J. C. Advocatus Constantiensis & Überlingen-  
sis: qui & ut non vano constat indicio in cau-  
sa Compromissaria Rheinaviensi, & S. Blasii  
sub nomine ROBERTI WEISSII, rechtliches Be-  
dencken/ rei juridicæ exhibuit.

Eaque occasione memorandum; IN-  
FORMATIONIS sive REFUTATIONIS contra Dedu-  
ctionem Augustanorum Creditorum, Spiræ 1671.  
excusæ in causa Burgermeister und Rabt  
Evangelischen Theils der Stadt Augsburg/  
contra der Stadt Augsburg vermeynte Credi-  
tores, Citationis &c. editorem esse JOH. PHI-  
LIPPUM SCHÆFFER, Campidonensem, Juris  
Licent. quod litigium ab Illustriss. Senatu Ca-  
merali 22. Octobr. 1673. per sententiam fini-  
tum.

Jus Publicum etiam mentionem fieri  
jubet libelli, in quo cum venustate eruditio,  
hæc cum illa, cum utraque integritas & experi-  
entia, licet non sine aliquo affectu, junctim  
tamen pro salute Reip. certant, DIE GRUNDT-  
FESTE DES H. RÖM. REICHS, von Eitel Sriderich  
von Serden vorgestellt. de quo varii varie.  
Non enim desunt, qui nihil in hoc nomine fi-  
ctionis agnoscunt; Virum Aulæ Saxonicæ Vi-  
nariensi addictum: alii ab HETDEN appellant;  
& jam, ut confirmamur, auctoris nomini ho-  
nori que proximum: reliqui, Consiliarium  
alium Ministrumve Saxonicum fuisse scire  
contenti sunt. Non habet res aliquid certi:  
Fuisse autem Cancellarium Brunsvicensis,  
Johannem SCHWARZKOPFF, ex celeberrimi Bœ-  
<sup>228</sup>cleri discursibus testari licet. Ex aliorum:  
fuisse Consiliar. Saxon. Dn. HETDENREICH;  
qui germanum generosorem partem inter  
temporum successus agnoscere non dedi-  
gnatus dicitur.

Tractatus de Pace Religionis, JUSTUS  
SPRINGERUS, serio Author dicitur, qui non  
est; nam id fictum nomen est: verum autem  
PETRI SYRINGII; ut ipse vol. V. Diss. Basil. 20.  
th. 12. & apud Arumæum vol. II. Jur. Publ. disc. 10.  
d. th. 12. confitetur.

## SECTIO VIII.

### De Historicis, pars prior.

**N**ominandi etiam hoc loco HISTO-  
RICI, priorum nostrique seculo-  
rum, quorum in vera nomina per  
transitum penetrare licuit;

GOBELINUM autem PERSO-  
NAM Decanum Bilefeldensem, Cosmodromii sive  
Chronici universalis ab orbe condito ad usque suam  
ætatem verum authorem esse; non PIUM II.  
PONTIFICEM, convincunt eruditissima testi-  
monia Henrici Meibomii Antiquitatum Ger-  
manicarum peritissimi, Edit. Francofurt. de  
Anno 1599. præfixa. Eundemque esse ad-  
ferit; Vir in æstimandis ejuscemodi Scriptis  
(& præcipue hoc; quod mediante Horario  
<sup>30</sup>Temporum Gobelinum allegante, Virum  
Romanæ Catholicæ Fidei alias addictissimum,  
ob Historiam S. Catharinæ, ut novitiam, ab-  
furdam & ridiculam in dubium vocatam, ma-  
gnis discriminibus, cum eapropter ejus Scho-

lia in Hymnos Ecclesiasticos à Theologis Lo-  
vaniensibus inter libros vetitos in Catalogo  
Expurgatorio numerarentur, objecit) accu-  
ratissimus Georg. Calland. in Schol. ad Hymn. Ec-  
cles. inter ejus Opera, pag. 278. & in Epist. XIV. ad  
Molinæum in med. pag. 1095.

CHERSONESI CIMBRICÆ ANNA-  
LES laudatissimos, publici juris fecit JONAS  
AB ELVERFELDT, Eques Holstatis; qui  
non aliis, quam Produx Regius HENRICUS  
RANZOVIUS, ob alia ab eo in eminentiori-  
bus studiis edita scripta, illustrissimæ famæ.

EPITOMEN RERUM GERMANICA-  
RUM, Historiam Belli Germanici XXVI. an-  
<sup>231</sup>norum succincta, diligenti, sed partes non dis-  
simulante, ratione, pandentem PAPPUM ge-  
nitorem habere, certum est; prænomen illi  
LEONHARDTO; teste Dn. Stirn. de Constit.  
Princ. pag. 364. qui prævit diligentissimo,  
(E) 2 ityli

styli venustate, & commentandi facultate certe Romanis aliquibus comparando ADOLPHO BRACHELIO, feliciori, quia & de Pace huic scribere contigerat; quem secutus CHRISTIANUS ADOLPHUS TULDENUS, proluxior, non nitidior, scriptor, suæ Confessioni nimium addictus juratusque; unde immodicum in partes studium, & in alios infames narrationes; rem quoque suæ factionis apud integriores non mediocriter la-  
 232 beficientes, & stylus molestus: denique historiam ad Annum LXXII. continuavit HENRICUS BREWER, *Juliacensis*, in curiosa ratione, narratione dissoluta, hilari, & juxta merum animato genio, sui & Reipublicæ incuriose negligens; cum tribus tomis Politicorum, sive Actorum Publicorum, quos suo in litteras amore ductus edidit laudatissimus Dn. KINCKIUS *Coloniensis*: neque procul abest, ut de his tribus in sensum Gustavi Adolphi, Suecorum Regis, de Pappenheimio, Tillio & Wallensteinio, apud Wassenberg. *Flor. Germ. Edit. Amstel. pag. 306* censentis, judicetur. Pansa etiam est Historia ad Ann. LXXXII. à DN. VALCKENIER, quæ examinari hoc loco, ut fateor, alieno dedignatur.

Ejusdem funesti tricennalis belli, ex  
 233 cujus initiis orsi sunt Pappus & Brachelius, Historiam à nugis & falsitatibus Eberhardi WASSEMBERGII, in Floro Germanico posteritati impositis, maxima libertate ex militari experientia vindicavit Author Adnotationum & correctionum libro in Edit. Amstelod. Anno XLVII, adjectarum; quarum & author, & rerum gestarum testis est (ut Bœclerus memorat:) Illustriss. COMES DE FURSTENBERG, *Generalis Vigilum inter Cæsareos Præfatus*.

Funesti Belli Historias, sequitur altera, desideratissimæ augustæ Pacis: nimirum, HISTORIA PACIS GERMANO-GALLO-SVECICÆ, MONASTERII ATQUE OSNABURGÆ TRACTATÆ, ET ANNO MDCXLIIX PERFECTÆ: Ire-nopoli, Anno LXXIX. florido stylo, decora-  
 234 que fide ac libertate, eloquio tamen satyrico magis, quam historico, sæpius valde amarulenta, parentibus in belli pacisque negotiis tractandis admissa peccata, vitia, errores graviter objiciente, industria, rebus tractatis se inter connexis, pandit Dn. TOBIAS PFANNERUS, *Sereniss. Saxonie Ducis, Lineæ Gothanæ Secretarius*; cujus honorabile nomen etiam Liber *de Diversis Principum Germaniæ Gentibus*, cui isdem stylus, amœna docendi ratio, & judiciorum dexteritas est, eruditissimis commen-  
 dat.

FASCICULUS TEMPORUM sive das Bündlein der Zeit / quod sit WERNERI ROLEWINCK præter testimonium Goldast. *lib. V. cap. 1. pag. 553.* Chytræ. *de Lect. Histor. pag. 515.* probat & Gryphiand. *d. l. c. XV. n. 15.* ex multis fabulosis, fictis & falsis narratio-  
 235 nibus colligatus, parvoque merito dignandus.

Cum eodem, nescio, an non idem? est AUTHOR HORARII TEMPORUM, sub hoc titulo non; FASCICULUS autem in duobus Exemplaribus, quorum alterum, certe pretiosissimum, penes me est, notus; qui, ut ad Gobelinum notatum, *Cassandro* magnas difficultates causatus est; de quo ita ad Bonavent. Vulcanium, *Epist. XIII. pag. 1093.* & Joh. Molinæum, *Epist. XIV. pag. 1095.* scripsit: scrupulum de vulgata Catharinæ historia, primus mihi  
 236 injecit, vel certe adauxit, Auctor Horarii Temporum, qui summa diligentia ex variis scriptoribus historiam collegit, & quod maxime probandum est, auctores suos, unde quodque desumpserit, indicat; de quo auctore pauca adjicienda putavi: Ei nomen est NICOLAUS CLOPPER, vixitque sub  
 Ann. Dom. MCCCCLXXII ac in Monasterio Endomensi Canonicus Regularis, opus hoc amplissimum & laboriosissimum conscripsit, hortatu maxime & subsidio Nicolai Clopper, Viri sibi cognominis & Adgnati, Decani Ecclesiæ S. Gudelæ Bruxellensis, cui & opus suum inscripsit, cujus operis legendi copia fuit; &c.

JOHANNIS TURPINI, *Archi-Episcopi*, ut se appellat, *Remensis, Historiam Caroli. M.* Scriptoribus Rerum Germanicarum hodie à Reubero *pag. 67.* insertam, falsitatis & ineptiæ ream agit Joh. Gryphiand. *de Coloss. Ruland. cap. 13. 14. 15. & 16.* Authoremque esse suspicatur, *cap. 15. n. 1.* ROBERTUM, Monachum in cella S. Remigii Episcopatus Rhenensis: inductus, tum propter inepti styli similitudinem, cum alio ejusdem scripto; tum propter fabulas de Ense inviolabili, de Gothefridi Ducis admirando ictu, quo Ammiralium Babylonium medium dissecuit, aliaque miracula, utriusque libro communia.

Quæ libelli ineptia, sicut eruditiss. Gryphiandro ansam præbuit *d. c. XV. & seq. cap. XVI.* de Scriptoribus Romanis, ROMANAS dicimus, venusto discursu judicium exhibendi: Ita mihi eadem, ad detegenda nomina otiosorum ingeniorum, quæ tantos impenderunt ad detinendos otiosos lectores, labores ut operose dicantur lusisse: Pauca aliquid ex vero afferuat.

## SECTIO IX.

De Scriptoribus Fabularum, quas Romanas vocant; & de Maleficis.

238

**R**imogenitus ROMANARUM FABULARUM partus est incondita proles, liber pestilens, corrumpendæ juventuti excretus, AMADÆUS, sive libri AMADISI: de quo Lipsius in Nos. ad lib. 1. Polit. in fin. Camerar. ib. 1. Medit. Histor. 82. Gryph. d. l. cap. 16. n. 8. Hispanum fuisse authorem & Hispanice conscriptum notorium: quis autem ille fuerit? omnes silent, & vero nomen intercidisse putant: cui sententiæ intercedit autoritas Ant. Augustini Dial. 2. Antiq pag. 16. ex testimonio Lusitanorum, VASCUM LOBERAM, nominantis: & Laurenbergii; Aulicum quendam Hispanum, Magicæ rei callentissimum, sub hoc involucro artes Diaboli propagare satagentem, Mahometanum illum, vel Saracenum; Dæmoniacum & Dæmonomaniam professum; Librum vero sub Henrico II Gallorum Rege, noviter exornatum fuisse; III. Histor. 87. Subit omnino memoriam: an infamis AMADISI; & D FAUSTI evidenter diabolicorum &c. lectio, juxta alia non atrociora, sufficiens sit ad torturam indicium? Responsum (nam in hisce sæpius torquemur) Amadæum plerarumque Aularum deliciis sepositum, & ex incestu cum ineptissimis cogitationibus miserrimis amatoribus commendatissimum, foro & jure pene non exiisse: Faustum vero cum gratia & privilegio editum, 240 (abeat autem in malam rem nefandus nebulo Typographus, qui hæc suo scelere, ut sæpius contingit, fronti illinivit) bonisque Auctoribus allegatum; Autumn. in Collat. Jur. Gall. & Rom. ad l. 3. C. de Malef. & Mathem. (ita; ut ad supplicium raperetur; ignique cremandus traderetur; sed non in consequentiam) non indecentis; neque puniendæ lectionis esse (quod nollem tam Illustri Consilio excidisse) adeoque nihil prorsus ad torturam hinc rite adferri; nisi professio esse debeat? qui illius complexus? non dixerim.) Vid. Dn. Joh. Otto Tabor. Racemat. Crim. ad tit. de crim. Stellion. pag. 27. Nescio, an homines crediderint? maleficos-magos dari? & inde effugiis excusationes quæsitæ? Quis autem hic modus procedendi usurpandus? religiosus, cau- 241 tus, solers, & lenis.

EXEMPLUM neglecti vel observati moniti insigne vide in Actis Ludovici Gaufridi, & Magdalena Paludana; in quibus de vera fama dubitatum (Gramond. lib. 1. Histor. pag. 22.) pleraque tamen temere vulgata, non deficientibus, qui Parlamento Provinciæ imputarent vanæ credulitatis errorem. Quæstio facti erat, & tamen ultrici flamma vitæ exempti præstigiatores: An convicti? an confessi? videbimus: digna res quæ monito sit præcipitibus Arrestis non præcipitandis. Res ita se habet: Contigit illo eodem anno (1610, an, 1611?

illud verosimilius) decantatissima Historia de Ludovico Gaufrido, cacomagiæ infamato, deque Magdalena Paludana illius præstigiis correpta à Dæmone. Ea res vero, ut totam Curiam, sic præsertim ipsum Peireskium admodum sollicitum habuit, qui universam historiam litteris prolixis descripsit. Ac pro tempore quidem ipso in eadem cum vulgo opinione fuit, movebantque præsertim ipsum stigmata illa insensilia corpori utriusque inusta, & Cacomagiæ credita indicia: at dubitare postmodum cœpit, num in toto negotio impostura quædam, aut stupor animi latuisset. Placitum tamen semper defendit, quo Curia magum cremari jussit: quippe qui alias sacrosancta Religionis mysteria libidinosus pessum dedisset. Ajebat quoque, tametsi Magi non tantum habeant cum Dæmone, quantum putatur, commercium; nihilominus pœna afficiendos, ob pravum affectum, quo desciscunt à Numine, & Cacadæmonem implo- rant. Sic, licet factis unctionibus non transferantur revera in eas Synagogas, in quibus nihil non patrent nefandum; puniendam tamen voluntatem, qua id appetunt, seseque operi accingunt. Quod permovit autem ipsum impostura fuit, qua non multo post Massiliensis quidam Sacerdos accusatus magiæ fuit, prodente quodam Dæmone, quem Gaufridus dicebatur in mulierculam intrusisse. Is quippe judicio absolutus est, sed corpore tamen toto interpunctus, ut designata à Dæmone conquirerentur stigmata, quæ deprehendi nulla potuerunt. Tanto vero magis rem vocavit in dubiū, quanto post tres proxime annos accepit à Winghemio, similem historiam contigisse in Flandria, hoc est, interpunctum toto corpore Canonicum quendam, qui tamen denique habitus fuit innocuus. Documentum sane insigne, ne facile adeo si- des habeatur Dæmoni, quem Scriptura S. appellat patrem mendacii; sive muliercula, quæ partim nativa imbecillitate, partim vehementia vaporum cerebrum exturbantium, partim malitia, aut odio, partim concepta, innutrita, defixa altum opinione, imponere facile potest. Quod ad stigmata illa spectat, hæsit: num revera essent notæ Cacomagiæ? idque præsertim ex quo agnovit, rem vocatam in controversiam a Martino Delrio, aliisque viris impense doctis. Forte enim posse esse à natura, pertinereque ad singularem Elephantiaseos speciem; aut saltem posse ipsos Magos eas sibi, quasi cauteria inurere, ac per turbatæ menti defigere, in unctione illam perinde referendam ad Dæmonem, ac referre solent unguenta, quæ ipsimet parant & inter se communicant, consili, se ipsorum vi ad maligna illa Concilia transferri; Gassend. lib. II. pag. & 190. seqq. Quæ in usum & Judici- (E) 3 um

um Judicum Criminalium, Advocatorum & Philosophum formandum, & arbitrium informandum, serio & justo motu addidi; qui, quanta levitate hinc; illinc auctera tyrannide procedi soleat ex Parentis mei, JCTI in his Processibus & fiscalium querelarum narratis librandis, judicio, sine controversia, dum viveret, maximi & solertissimi Dn. FRIDERICI DECKHERRI, *Profess. Pandect. in Academia Argentinenfi & divers. Imper. Stat. Consiliarii*, & propriae forensis consultationis actis monitus, & saepe territus. Verum ab hac digressionem utili, in viam!

Econtra soboles amœnissimi ingenii est Historia SOPHONISBES AFRICÆ, Zælio Germanice versa, & Christianæ Suecorum Regi- næ dedicata: quæ vel una detectione fraudis circa miracula à Gentilibus usurpata, ut de venustissima inventionem taceam, illustris esse meruit; magis autem ob ingenium, filia in omni scientiarum genere exercitatissimi JOHANNIS GEORGII TRISSINI, *Vicentini Itali*, quem hoc elogio decorat Illustr. J. A. Thuanus *tom. I. Hist. lib. VI. pag. 200. circ. fin.*

Historiam & res gestas MAXIMILIANI I. IMP. in historia Equitis THEURDANCK comprehensas, alii aliis tribuant: verissimum censeo, juste gloriosissimo Cæsari laboris honores subtrahi non posse. Licet enim id obscure testetur Gerard. de Roo, *lic. VIII. Rer. Austr. pag. 315.* & Conrad. Decius à Weydenb. *in Praef. ad eund.* Omni tamen exceptione majus est testimonium à Dno. Placc. *An. n. 355.* allegati Sebast. Franken, historici coævi: & magis, Joh. Cuspiniani, individui ejus Comitæ, Medici & Historiographi, quem veritas latere non potuit, *in Historia vitæ Ejus pag. 486. Edit. Francof. de Anno 1601*, à qua tamen Editores libri subinde manus abstinuisse, non adfirmaverim. Quo vero in statu ipse liber & olim fuerit, & hodie sit, in Augustissimi Bibliotheca Vindobonensi, videndum in Ill. PETRI LAMBECCI, *Bibliothecarii Cæsarei*, Commentariis.

HERCULEM & HERCULISCUM &c. magnæ molis fabulam, in qua plus largitionibus erogatum fingitur, quam avara potentissimi Principis gaza sibi asserere auderet, non negante principio libri matutinas ad Deum preces fundente, & universo complexu ejus, Theologi filium & nepotem esse, dudum existimatum: Fictor est Superintendens Brunsv. Dn. ANDREAS, *Joachimi Frater*, BUCHHOLZ.

STRIACA ARAMENA felicior; vita pluribus tomis descripta: amator ex Augusta Selenica stirpe. Sereniss. Principe Dn. D. ANTONIO ULRICO, ter incluto *Brunovicensium & Lunaburgensium Duce* non indignus labor, & amores regii.

Satyrici illustris Barclaii, qui se EUPHORMIONEM LUSININUM appellavit, in part. V. continuator erat ALITOPHILUS, cum veritatis lachrymis, Johannem Barclajum, amœnissimi ingenii virum, & quem, suo merito, omnis elegantiae compendium,

Forstner. *ad Tacit. lib. 2. pag. 232.* colit, affecturus, MORISETUS legitur, non MORISOTUS, in Eiusd. Forstner. *Epistol. pag. 131.* Invito me hercle, in aliis ad statum Rei Germanicæ directo spectantibus, testimonio; ut ejus Epistola Apologética testatur; & umbras tanti Viri publicationi illarum Epistolarum restituras, quis dubitat? Aliter ad Amicum scribentis, aliter publicæ Europæ luci secretiores animi sui sensus aperientis: Videant itaque, quantum authoritatis conciliandum illis Epistolis, quas tam insignibus amoribus deperimus! Sed quod ad *Alitophilum*; nunc magis puto, Typographum in cudendo nomine errasse, legendumque MORISOTUS, cujus Orbis Maritimus, magna cum celebritate inter Opera Grotii, Seldeni, Graswinckelii, Strauchii, Loccenii, Stypmanni, jura Maris persequitur.

Inter Satyrica Scripta hodiè etiam censerit meruit HEUTELIA, sive Descriptio Itineris à duobus Germanis per Helvetiam confecti. Exules, ut vocantur, GRAVISETHUS, *Nobilis Bernensis*, qui satyræ author, & notissima in Suevia Familiæ infelici Besoldiana affinitate claræ, D. BREITSCHWERDT. Adjecta est clavis, sed sanè pauca referans: addamus, quæ conjectatu non difficilia, & partim aliunde comperta: *Tircoingum*, esse D. Wurtembergicum, Breitschwerdt; qui & *Lätigladius* appellatur: *Boltarigiam*, Balliage de Lausanne: *Cleromagum*, St. Gallen: *Castelloburgum*, Wifflisburg: *Cogentium*, Theodorum Zwingerum: *Corinos*, Norimbergenses: *Dilmunum*, Milden: *Genifferum*, Feringerum: *Geirôcampum*, Königfelden: *Galenium Sibaritem*: & successorum regium (*pag. 218.*) Jacobum VI Regem Angliæ: *Balladin*, Davidem Rizium: *Pompeium Naborium*, Ducem Rohanæum: *Ducem Guessanum*, Carolum Burgundum: *Pearum*, Davidem Paræum: *Tasibrium* & *Firbatium*: *Fabritium*, *Transcaucasistas*, Italos: *Zollhemium*, Molzheimium in Alsatia: *Druidam Aviburgensem*, Johannem Schmidium, Theol. Doct. & Prof. Argentinensem: *Ramurbum* & *Thamurum*, Murtten. &c.

Ipsam autem mendaciam ad stupendos ictus & casus, in libro Rhythmico, das HELDENBUCH genant/ narratos, obstupesceri credo: quærunt in Fabula aliquam prici Idiomatis Germanici sive Francici notitiam Publici quoque Juris Doctores; quia ex antiquissimis temporibus ad nos pervenit: (vid. Freher. *in Comment. ad Constit. Karoli III. de Expeditione Romana sub lit. g. ij. & alibi pass.*) Autumant etiam aliquid veritatis subesse: & multa vicini Vangiones de hac loquuntur: quod non affirmo. Fortissimæ scil. fictionis narrator tamen creditur WOLFFRAMUS AB ESCHENBACH.

Sed his derelictis ad seria, saltè minus ludrica & jocosa, utut non minus ficta, abeundum.

## SECTIO X.

## De Relatoribus ex Parnasso, felicibus &amp; infelicibus.

**T**Rajani BOCCALINI, Relationes ex Parnasso (speciatim earum centurias, primam & secundam) non Cardinali Cajetano adscribendas, sed illi ipsi vindicandas, testis est incomparabilis Viri in Politicis prudentia non in illis solum, sed vel maxime in ingeniosissimis Notis in Tacitum, à Republica Veneta Christinae Suecorum Reginae donatis, & nunc Italico Idiome Cosmopoli (Genevæ, ut videtur:) typis mandatis: testatur consonans ubique ingenium, lepor & interpretationis profunditas, juncta cum constantissima & illæsa fama. Post, ob Hispanicæ Monarchiæ liberaliorem censuram & exagitationem illi exitium improba sicarii, ab Hispanis, ut creditur, subornati manus, in foro S. Marci Venetiano intulit, *Cajæ Cornelii Taciti Martiri!*

Quod *Lapidem Lydium*, den politischen Proberstein / concernit; ejus scriptis sæpe sine, sæpe cum nomine del *Pietro de PARAGONE* adjectum, *Cardinalis CAJETANUS* author est. Id precor:

Indoleant luctuosus, vitæ ejus mortifque fatis lachrymis stipendiariis Politici, & justis cineribus ejus persolutis, victimas insuper ipsi cædant, ineptos, absurdos & furiosos homines, qui, subrepto *Boccalini* nomine, in cudendis famosis libellis, & scelestissimis invectivis, abutuntur: Addant & illos, qui ingenioli sui excrementa sub eodem, & *Relationum* nomine occultentes, nisi deprecentur, ostiatim stipem petere, & cum sacco per Parnassum pontificare, stercora pro auro venundantes, prehendentur.

*Excerpta ex Actis Senatus in Parnasso, Apolline Senatam habente;* Coss. Liberio Germano, & Desiderio Gallo, de gestis adversus nonnulla capita dissertationis Politicæ de Tractatibus inter Regem Christianissimum & Carolum Lotharingæ Ducem, Anno LXIII. edita; à nonnullis, malè omnino, sub præscriptione: *De Jure Gallie in Lotharingiam*, evulgata sibi, repudiato hoc titulo, vindicavit Celeberr. „BOECLERUS: quod enim non statim nomen apposuerit suum, ea causa factum esse „existimari oportebat, quod eliciendæ judiciorum libertati magis ita convenire videbatur. Statim tamen decrevit, ultro manifestare, id est, legi parere quam sibi ipsi dixerat, ne quid unquam suppresso nomine ab ipso exiret. *ex Epist. sive Prefat. pag. 2.* Cæterum de Negotio ipso olim lepide *Hugo Grotius*, cum res turbaretur, ad Jacobum Puteanum Francosurto Anno XXXIV. in hunc sensum scripsit: Adversus Lotharingum videmini „mihi non multo aliter agere, quam is, qui „cum trabe caput alterius percussisset, ei, sibi „ut caveret, inclamabat. Post vim non dee-

rit juris species? *Epist. 168. pag. 362.* Ut autem jure, ut armis, transactionibus controversia acta gesta que sit? Vid. informantes *Gravmond. lib. XV. Histor. ad Ann. XXV. Minister. Card. Richelii lib. IX. per rot. Pacta Gall. apud Mazarineum, Tractatus Pacis Pyrenæ, & Noviomagensis.*

Ex eodem Parnasso, sed infeliciter, *de 257* *Scriptoribus Prudentiæ Civilis novissimis*, ad Senatam Eruditorum retulit, *Eubulus Theofidatus SARCKMASIUS*, toti Germaniæ notus: In quo libello, sicut multa ingenio studio, & cordato sensu, prodita sunt, ita non poterat non opprimi, qui in negotio judicandi operoso, contra viventes, quorum Censura difficilis, citra vocationem legitimam, immixtis hinc inde Scabiosis personalibus, ut vocant; non alia, quam sua viribus, non sine ambitionis specie, versari voluit. Quamvis hoc illi invidendo solatio; ex Viris tum in judicium (quod tamen in generalibus, ut Pragmatici loquuntur, Articulis se continuit) vocatis, aliquos magis se suamque famam, animorumque præcipitando præcipites motus, censuræ exposuisse in se defendendis, quam ille exposuerat in judicandis. En! atrox & horridum scriptum, sub emblemate: *Canis sub fustem remissus*: fulgur ejus quem proxime nominavimus; affectus impotentissimi! Porro castigatus est à *Labrone à VERASIO*, in Satura Sarckmasiana publice detecta: quem ipsum *Schurzsteischium* fuisse, amico, nihil enim similitudinis vel in animo, vel stylo, attestatur Burgoldensis creditit. Alter *Petrus NASTURZIUS*, de Judiciis Sarckmasianis, multa etiam vere, pro salvanda eruditi seculi & amicorum publica & prospera æstimatione, oratione nec duranimis, nec plus, quam rei status exigebat, mansueta & molli commentabatur, dignitate Senatoria in Patria, & egregio apud exteros memoriæ censu illustris, *Joh. Ludovicus PRASCHUS*; cui de Bono Cive *Φιλοσοφείδρα* cum compluribus aliis Philosophia Moralis debet. *258* Hæc acta palam: Continnavit tamen illis procellis non territus; aut confusus, Judicia Sarckmasiana *Galliotus Gallicæus KARELSBERGIUS*, *Teutoburgensis*, eodem animi stylique robore; an audacia? Ubi ad Tribunal Censorium vocati; *Feldenus*; *Loccenius*; *Pifetzkius*; *Hesenthalerus*; (servo constitutos ab ipso ordines) *Gockelius*; *Brandisius*; *Felwingerius*; *Textor*; *Winckelmannus*; *Teutoburgius*; *Relfendso*; ab *Efferen*; *Schmidelius*; *Multzius*; *Mylerus*; *Author Mediorum Pacis in Imperio conservandæ*; morientis *Poloniæ*; consilii pro redintegrando *Polonorum Regno*; *Auberius*; *Author Reginae Christianissimæ jurium in Brabantiam*; *Graswinckelius*; *Klenckius*; *de Roy*; *Hobbesius*; & *Scharockius*: à nemine alio, nisi nominati-

natissimo *Conrado Samuele* SCHURZFLEISCHIO: quæ, sub tunica acta, scriptis ad nos pervenerunt: An autem fugitivarum animadversionum in hæc judicia scriptarum ipse

Author sit? me latet; nam esse, nequaquam crediderim. Seditio minori, quam creditum, mora, oppressa; & ultima prorumpens, honeste cohibita fuit!

260

## SECTIO XI.

### *De Historicis, pars altera.*

**I**NTER HISTORICA: J. GUAL-  
TERII, *Chronicon Chronicorum Politi-  
cum*, nomini plerique adimunt,  
substituto ex *Conring. Bibl. Aug.*  
pag. 72. *Jano* GRÜTERO. Qui  
salvari librum Gualthero volunt, huic eadem,  
quæ mox memorando Carioni adversabun-  
tur, fata augurantur; Chronicon ipsum à Gual-  
tero profectum, secutis postea additioni-  
bus omnia Grutero attributa; cum tamen  
ille ad esse contulerit, hic ad bene esse; ille  
genitor libri, hic in justum volumen educa-  
tor, extiterit.

*Johannis* CARIONIS *Chronicon*, tenue o-  
pus, natalibus suis fortuito excidit. Poppe-  
linierius ex Epistola Dedicatoria à Peucero  
præfixa omnia habere videtur; ita enim ea  
„loquitur: Occasio nominis hujus inde exti-  
„tit, quod cum *Job. Carion* Mathematicus, an-  
„te annos quadraginta cœpisset contexere  
„Chronicon, & recognoscendum illud atque  
„emendandum, priusquam prælo subjicere-  
„tur, misisset ad *Philippum Melanchthonem*; hic,  
„quod parum probaretur, totum abolevit  
„una litura, alio conscripto, cui tamen Cario-  
„nis nomen præfixit &c. *in præf. pag. 21.* Sane  
libellus Carionis penes me integer est, pau-  
corum dierum labor, superiori seculo à liti-  
ram unam non ferentibus in lucem datus: Et  
ipse *Peucerus* in Edit. Francof. modestiam so-  
ceri præteriens in Anno 1594. non ejus solum,  
sed & suum nomen prolixo jam operi præscri-  
bere voluit.

*Catharina Mediceæ* Reginæ Matris Vitæ,  
Actorum, & Consiliorum stupendam eamque  
veram narrationem, ut & *Casparis Colinii* Magni  
quondam Franciæ Ammiralii, vitam; con-  
scriptas esse à *Jean de SERRE*, sive *Johanne SER-*  
*RANO*, sive (quod sæpius prætuli nomen,  
*SERRARIO*, cujus mentio inter *Placc.*  
Anon. N. 158. facta:) ex multis & probabili-  
bus conjecturis, quarum ratio libris cœva est,  
mihi constat.

Sub eadem *Catharina* infamis lanienæ  
Parisiensis defensor *Michael Seureus*, *Eques Hie-*  
*rosolymitanus*, coram Ordinibus Regni Polo-  
niæ fuit; adversus cujus defensionem con-  
traria admodum virulenta defensio Anno  
1572. sub nomine *Zachariæ FÜRNESTERI*, à Gallo  
quodam in Germania profugo edita est; qui  
est *Hugo DONELLUS*, Jc. Replicarum vero, vel  
magis, *Præscriptionis* pro *Monlucio*, Episcopo  
Valentino, cujus nomen & pudorem ille ad-  
modum fugillaverat, author est *Jacobus CU-*  
„JACIUS, Jc. in hoc scribendi genere qui-

dem non exercitatus, & aliis gravioribus  
studiis occupatus, tamen amicissimo Viro  
hoc officium minime denegare voluit, &  
interim, quid in simili argumento posset, lu-  
culenter ostendit. Epistolæ sub *ornatissimi*  
*Viri* nomine ad *Stanislaum Elvidium*, ejus-  
dem argumenti scriptæ *Vidus FABER Pibracius*,  
majore cura, ornatu & artificio testimonio  
*Thuan. rom. II. lib. 53. pag. 843.* quem sub nomi-  
bus *Petri BURINI*, qui *Guilielmo Paponi* inscri-  
pserat; & *Stanislai ELVIDII*, pari vel etiam  
majori acerbitate, quam *Fürnesterus* fece-  
rat, Epistolæ ejus autor proscinditur, Galli re-  
futarunt.

*Narrationum cædis Ludovici Borbonii*, hu-  
jusque Principis Epitaphiorum compositor  
ex parte est & omnium compilator; *Henricus*  
*STEPHANUS*, *Parisiensis*.

Les Mémoires de la Regence de la Rei-  
ne Marie de Medices sive, *Memoria Regiminis*  
*Reginæ Mariæ Mediceæ* viduæ *Henrici IV.* Gall.  
& Nav. Regis Parisiis Anno 1666. editæ scri-  
ptorem *Cardinalem RICHELIIUM* habere; ex ju-  
stis fundamentis dicuntur in *Ephemerid.*  
*Erud. Gall. XI. pag. 137.*

Author vulgarissimæ *Schedæ Historias*  
*Amorum in Aula Gallorum Regia*, pendentis, sub  
titulo: *Les Histoires amoureuses des Gaules*,  
ou les Amours de la Cour de France, est *Do-*  
*minus DE RABUTIN*. Vid. *la Connoissance*  
*des bons livres* *cb. 4. pag. 413.*

*Ministerii* autem *Cardinalium RICHELII*  
& *MAZARINI*, unum authorem scripsisse mi-  
nus accurate credidisse videtur *Burgolden-*  
*sis*. Consentire enim volentem retrahit ma-  
nifesta, styli, ingenii, judicii, & scopi, qui in  
utroque libro sane penitus diversus occurrit,  
discrepantia; & quemadmodum multum  
*Historiarum* continet *Richeliacum*; ita plus  
acuminis *Politici* habet *Mazarineum*; plus  
etiam *Gallicæ sagacitatis*: Nec, nisi plera-  
que hiulca utrinque essent & destituta, de-  
erat *Conjecturâ*, *Mazarinum* stellis *STEL-*  
*LAM* ambitiose inferuisse; nisi ejusdem *Car-*  
*dinalis Secretarius SILLONIUS*, sive *Sieur*  
*DE SILHON*, dans le livre de *Ministre d'*  
*Estat* sua sibi monumenta reddenda nec aliis  
adscribenda demonstrasset, quod jam fa-  
ctum!

*Notarum* vero *Politicarum* *Richeliaco*  
adsutarum quis scriptor? ignoro. Est in illis  
aliquis labor, licet male de ejusmodi labo-  
ribus ominetur indignabundus *Thuanus*, *in*  
„*Præf. ult. ad Libr. Histor.* notas enim, quas  
„*Stulti Politicas* vocant, suis *Historiis* quen-  
„dam



dam adpersisse, ineptas ac frivolas, con-  
questus: à quo raro, hic tamen plus decli-  
nando, dissentiendum.

Neque, ut juxta viam moneam, Histo-  
riæ Bibliothecariæ conjectura defuit, de ip-  
so *Armando RICHELIO*, Galliarum maximo,  
in Pseudonymorum Familiam adsciscendo;  
cum adversus Petri de Marca (Archi-Episco-  
pi, cum alterum pedem in tumulo haberet,  
Parisiensis) de Libertatibus Ecclesiæ Galli-  
canæ operam OPTATUS GALLUS insurrexisset:  
de quo ita Paulus Fagetus, in ejus vita, inten-  
sa, nec hic adoptata, vel optanda, oratione,  
pag 38. Eodem ipso anno (1640.) prodiit fa-  
mosus quidam libellus, sub Optati Galli no-  
mine, duo Volumina, de Libertate Ecclesiæ Gal-  
licanæ recens edita graviter insimulans, quod  
ex eorum lectione Schismatis periculum

perimescendum esset, cujus authorem fore  
RICHELIIUM ambitione Gallici Patriarcha-  
tus atrociter (Marca,) præfagebat &c. &c.  
mox: Postea editus est liber Consensus Hie-  
rarchiæ & Monarchiæ inscriptus, qui larvati  
illius Optati furiosam petulantiam fortiter  
& eloquenter retudit. Præparaciones dis-  
sensionis videat Lector in G. B. Gramondi  
lib. XV. *Histor. Gall. post. med.*

CHRONICI PARVI AUGUSTANI, ita al-  
legant, quia nomen non præscriptum. Von  
viel und mancheley Historien in viel Landen  
und Gegenden geschehen von dem Jahr 903.  
bis auff 1521. author dicitur Conradus PEUTIN-  
GERUS, 7c. apud Gold. d. l. lib. IV. cap. 8. §. 3. pag  
473.

## SECTIO XII.

De Poetis; ubi Pan (Imp. Cæs. Aug.) filio auctus in Bucolico exhibitus.

**I**N POETARUM Anonymorum la-  
borum censu collocandi *Libri tres*  
*Hieracoso Dis, sive de Re Accipitraria,*  
Lutetiæ Anno 1584. per Typogra-  
phum Regium editi; quorum li-  
cet in princ. libr. *Sævola* SAMMARTHANUS, au-  
tor laudari videatur; tamen illi merito (cum  
alter solius *Pædotrophie*, quæ etiam penes me,  
& ex ejus dono Melissi facta est, compositor  
fuerit:) adscribendi Illustriss. Jac. Aug. THU-  
ANO, ejusque judicio, & congenitæ venu-  
stati: uti ipse non solum dissimulat in *lib. II.*  
*de vita sua pag. 22. & 29.* sed & laudati Melissi  
manus, ita præscribentis: Ex dono Jacobi  
Augusti Thuani, Emerii, Consilarii Regii,  
Auctoris, cujus pater fuit Cancellarius Alen-  
sonii. Lutetiæ 1584. Mense Quintili: testa-  
tum facit.

PASTOREM FIDUM, Pastorale opus, ab  
Italibus inter spetiosissima & eminentissimi spi-  
ritus Poemata locatum *Baptistam* GUARINUM,  
lectissimum Equitem Ferrariensem effinxisse;  
ut & eundem, *Defensionis contra Jasonem Deno-  
rem, Cyprium*, sub nomine VERATI publicatæ  
authorem esse, memorat Thuan. *lib. V. Hist. lib.*  
*99. pag. 102.*

*Commentarius in Satyras Persii*, sub COR-  
NUTI nomine ad ACRONEM pertinere dictus,  
neque repugno; sed quia ejusdem Cornuti  
etiam in Virgilium Notæ extant, submitto:  
an non pro retinendo priori nomine etiam  
in Persianis sequentia valere debeant? Ma-  
crob. *lib. V. Satur. cap. 19. pag. 437.* ita: Hanc  
Virgilius non de nihilo fabulam fingit, sicut  
Vir alias Doctissimus, *Cornutus* existimat: &  
mox; sed me pudet, quod tantus vir, Græ-  
carum etiam doctissimus litterarum, igno-  
ravit Euripidis nobilissimam fabulam Alce-  
stim &c. A. Gell. *lib. 2. Noct. Attic. cap. 6.* ita:  
Nonnulli Grammatici ætatis superioris, in  
quibus est *Cornutus Annæus*, haud sane indocti,

neque ignobiles, qui Commentaria in Vir-  
gilium composuerant &c. add. Henr. Ernstii  
*lib. 1. Observ. cap. 7.*

Inter Poetas dubito, an rectius inter Hi-  
stóricos referam *Anonymi Episcopi, sive Abbatis li-  
bros tres de Henrici IV. Rom. Imp. expeditione contra*  
*Saxones* apud Goldast. in *Adj. Repl. pro Imp. pag. 272*  
*20. §. seqq.* quos RUPERTUM, Goslariensem  
Præpositum, & postea Babenbergensem Epi-  
scopum Anno 1075. in Regio comitatus scri-  
psisse opinatus est, Goldastus: Quam vero  
opinionem revocavit, in *Dissert. de Author pag.*  
*14.* Quod de Ruperto Præposito Goslari-  
ensi adscriptum est, nunc muto, & nolim fa-  
ctum. Quippe memoriam meam decepit  
nominum Ruperti & Rulandi initialis affini-  
tas. Rulandum autem quemdam pro Hen-  
rico IV. Imp. scripsisse in rerum gestarum  
monumentis legeram, inde ad Ruperti con-  
jecturam perveni &c. additis tamen, de ip-  
so, de Cæsare, de tempotum injuriis, singula-  
ribus; quæ commendamus, etiam latitan-  
te authore. Cuspinian. in *Vita Henrici pag. 283.*  
scripsit quidam Carmine heroico bella quæ  
in Saxonia Henricus gessit, versu quidem  
triviali, (ut tempora erant:) quibus quis-  
que maluit scribenda facere, quam facienda  
aut facta scribere. Si quis & hunc incertum  
tum voluerit legere scriptorem, operis quod  
tres continet libellos, initium hoc est:

*Henrici Regis volo dicere Prælia Quarti, cum*  
*seq;*

Carmina vero, si quæ unquam, veri Spiritus  
Poëtici, ingeniosissimarum inventionum,  
& tersissima eloquentiæ abhinc viginti plu-  
ribusque annis multa publicata, partim nul-  
lo, partim nomine per litteras initiales de-  
signato J. C. K. & C. K. ingenium Viri illu-  
stre famæ offerunt: Is est Dom. *Job. Christia-*

nus KECK, *JCrus, & Consl. Aul. Badensis, linea Durlacensis*; Patria mihi, & aliqua necessitudine conjunctus, cujus alia quoque in invictiss. Imperatorem; Reges; Galliarum, Daniæ, Sueciæ; Electores, Brandenburgicos, Palatinos, Principes, Badenses aliosque Heroës scripta exstant. Quæ si uno in Volumine comprehensa edita fuissent, haberet Orbis E-ruditus ipsi maximam gratiam, & ille post excessum fulgentissimam gloriam. Sed illam mortuo rependere non licet, & hæc se ipsa major est; cineres ejus fatali omnibus urna captos memoria seculi componente. Ne autem omnia una perire sinat posteritas, & quis temporum proximis annis status; quis Regionum ad Rhenum; quis privatorum me-

tus & spes irrita; terruerit homines, vel leverit quosdam (nam tales inventi sunt; ) 275

*Qui tacito mutosvolvunt sub pectore questus.  
Non ausi timuisse palam:*

Præcinente Propheta M. Anno Lucano lib. 1. *Pharsal*, nimium ut putant veridico: )

*Quoties Romam fortuna laceffit  
Hæc iter est bellis!*

Noscatur; reddo unicum Lectori Poëtæ, Virgiliani æmulum, carmen; quod est;



# PAN FILIO AUCTIONIS. BUCOLICON

AD

## CUNAS REGII PRINCIPIS

*Augustiss. InVictissimoque Imperatori Cæsari*

# LEOPOLDO

Recens nati Anno MDCLXXIIIX,

DAMOETA S. LYCIDAS.

<p>„ <b>D</b>ic mihi, quale canis tam duro tempore carmen?</p> <p>„ Nunc animi læti subeunt tibi, verbaque læta?</p> <p>„ Aut, si non animi læti tibi, verbaque læta,</p> <p>„ Qui canere omnino, Lycida, potes? Alfata cultu</p> <p>„ Ex quo rura vacant, octo numeramus aristas,</p> <p>„ Tot vervaeta magis. Nam qui numeramus aristas?</p> <p>„ Nulla fuit messis. Pecoris fugere magistri.</p> <p>„ Impius omne pecus villarum miles abegit;</p> <p>277 „ Opilio quid agat, rapto grege, quidve bubulcus?</p> <p>„ Miles equos etiam rapuit, nec sprevit asellos,</p> <p>„ Tardum animal, furesque sequens non passibus æquis.</p>	<p>Per centum villas nulla est gallina, nec ovum,</p> <p>Nexa catenatim præterquam quæ parit anguis,</p> <p>Sola casas habitans, ex quo cessere coloni. „ Nam nos hinc alii glaciales ivimus Alpes, „ Pars Styriam, &amp; rapidum Bojorum venimus „ Istrum:</p> <p>Pars sumus, Hercynios ubi pandit Suevia „ faltus,</p> <p>Suevia, væ miseris nimium vicina Tribocis! „ Fæx hominum, pertæsa famem, dat nomina „ castris,</p> <p>Panem armis quærens libertatemque no- „ cendi.</p> <p>Exactis apibus crabrones alvear opplent, „ Alvear heu! cassura mellis, quod condidit „ olim.</p> <p>Est usum mel sorte pari, cum nectare Bacchi: „ Reli-</p>
---	--

- „Reliquiæ furum plenis periere lacunis.  
 „Horti vastantur: non asseruere salutem  
 „Arboribus sua poma, suæ non vitibus uvæ:  
 „Ultrasque excidit rabies horrenda latronum.  
 „Pabula Vulcani quin nostra mapalia fiunt:  
 „Est nihil ex plerisque super, quam postis ad-  
 sus;  
 „Effigiesque Deum & tot sæclis culta sacella  
 „Non jam thure dato, sed vitro & sulphure,  
 fumant,  
 „Quoque feram patriam redolet nidore taba-  
 cus.  
 278 „Omnibus hisne putem silvis tot crescere  
 quercus,  
 „Aut, si deficient quercus, abiegna tot extent  
 „Ligna, quibus reparent hæc rudera pace re-  
 nata  
 „Victuri? sed cura quidem manet ista nepo-  
 tes;  
 „Si tamen ipsi olim gaudebunt pace nepotes.  
 „Quis carros, quis aratra dabit? Sunt igne  
 cremata  
 „Rastræ, nec æs superest, redimatur ut usta su-  
 pellex.  
 „Æs omne emunctum est, onerumque voca-  
 bula crescunt,  
 „Quæ capere insueta dum discimus aure, so-  
 lutum  
 „Rustica consumsit patrimonia mille miner-  
 val.  
 „Præcisa agricolæ est lucrandi occasio num-  
 mi,  
 „Et rerum pretiis inopes vexamur adauctis.  
 „Scortea nonne vides ut me vix penula cin-  
 git?  
 „Hanc tamen ah! quantis tauro palearibus  
 emi!  
 „Hæc tegumenta pedum futuri ut solvere  
 possem,  
 „Frumenti modius migravit, & amphora vini.  
 „Frumentum hoc vinumque diu defossa te-  
 nebam,  
 „Ne mihi surriperent fures: & miror, ad Or-  
 cum  
 „Condita cum magicis reperissent artibus,  
 horum  
 „Nil reperisse tamen. Panis tria crusta salisque  
 279 „Addere tres micæ me iusserat augur Jopas.  
 „Num custodierint hæc, nescio. Salvâ retexi  
 „Ipse dein, vænumque dedi, ne nudus abirem.  
 „Hic status est rerum patriæ, sic vivitur illic.  
 „Quid mirum, si lætitiæ instrumenta quie-  
 scunt?  
 „Præ lituis hilares ruris tacuere cicutæ;  
 „Nemo canit: nulli resonant Amaryllidis  
 ignes  
 „Utre cavo: pagi non Ambarvalia cûrant.  
 „Nec sacra funeribus patrum polluta juven-  
 tus  
 „( Miles ab hibernis egressus febribus arva  
 „Implevit, febres vacuarunt arva colonis )  
 „Annua rite facit: mœrent quoque voce re-  
 pressa  
 „In campo volucres super ex animalibus unæ.  
 „Sola gemit turtur, nulla exauditur acanthis.  
 „Tristis alauda silet. Sua trux sub vesperè sero
- Omina bubo tonat. Lycida bone, quid tibi  
 mentis?  
 Quid tibi nunc animi! Tu scis hæc cuncta,  
 canisque?  
 L R C.  
 Quas mihi, Damoeta, memoras, verbosè,  
 querelas,  
 Non equidem ignoro, miseror magis: ipse  
 reliqui  
 Jugera bis centum pinguissima; quippe pro-  
 fundos  
 Condieram sulcos lætamine: messis eorum  
 Horrea rupisset sed non mea mansit: & ipsa  
 Nunc inculta jacent, & habent vice farris  
 avenas.  
 Eccui poma ferent, missum genus Ausone  
 terra, 280  
 Insevi quas ipse pyri? quis amygdala carpet,  
 Prunaque grata recentia, grata trahentia  
 rugas?  
 Mala quis Armenia, arbuscula aut quæ Perfi-  
 ca quondam  
 Progenere domi virosa, salubria nobis?   
 Hirsutas quis castaneas, lapidosa quis intus   
 Mespila, quæque sua primos ex arbore fru-  
 ctus?  
 Fur idem ille, reor, carpet, qui cætera car-  
 psit,  
 Qui quoque nostra olera, & luctucas carpsit,  
 & herbas.  
 Luxuriasse quibus patrios cognovimus hor-  
 tos?  
 Sed, quod acerbius est, nostris qui vescitur  
 agnis  
 Hælluô, qui nostris sua bubus edulia farcit.   
 Et botulis fumo extractis, pernisque suillis.   
 Omnia ea amissi: rapuerunt omnia fures.   
 Nam, mihi quæ patriis errabant monti-  
 bus agnæ,  
 Montibus, heu! vanum queis dat concor-  
 dia nomen,  
 Si super, atque boum numerus foret, unde  
 repleram  
 Multas mane decem, sex sero, famelicus  
 ervum  
 Non ederem siliquis excussum, ut cernis,  
 & asper  
 Antè Jovem victus non me pro panè ciba-  
 ret. 281  
 Ah! modo salva foret (sed enim despero)  
 capella  
 Quæ procumbit ibi, & sensum languentius  
 halat.  
 Divitiæ extremæ miseri! D A M. quæ fascina  
 perduunt  
 Hoc animal grave (namque gravis tua ca-  
 pra videtur)  
 Quodve malum afflixit, Lycida: L R C. num sit  
 gravis, anceps  
 Hæreo; namque caper custodit equile Tri-  
 buni  
 Insidiis pridem exceptus. Semel illa ge-  
 mellos  
 Est enixa domi. Sed agi dein ubera cæptæ  
 (Fugimus interea) lac amisere capellæ.   
 Hinc hædi periere siti; morientibus hædis.   
 Et

„Et nostra cessante fuga, jam lacte recepto  
 „Non iterum frustra pressavimus ubera pal-  
 mis,  
 „Mater & huc sospes venit: processit aqua-  
 tum  
 „Sic quoque heri saliens ad notum flumen  
 Anisi;  
 „Hei mihi, ne redeat luxato crure, verebar,  
 „Tantos præcipiti saltus in littore fecit:  
 „Et (nec eo inficias) hinc rejicienda fuisset.  
 „Proxima nam fluvio, si quis violentius instat,  
 „Cedit arena pedi, & ripæ male creditur alta.  
 „Sed nihil hoc nocuit; nocuit sorpsisse flu-  
 entum.  
 „Hausit aquas saniemque simul, qua fluxit in  
 amnem  
 „Desuper ex arvis, ubi millia multa virorum  
 282 „Semisepulta jacent. Sanie mox tussit hausta,  
 „Et bis terque cavos flens lumina torfit in or-  
 bes,  
 „Et sima dominum respexit nare misella,  
 „Procubuitque, datasque herbas gustare ne-  
 gavit,  
 „Nec cythiso recreanda dehinc, nec flore sa-  
 licti.  
 „Nunc moritur, luctuque mori me mortua  
 coget.  
 DAM.  
 „Cum tamen interea cantes, quæ gaudia cura-  
 ras  
 „Dispellant, agedum, da nobis. Semper amici  
 „Nam fuimus, neque te celavi, si quid habe-  
 bam.  
 „Magnum aliquid fuerit, quod cantus expri-  
 mat ægro.  
 LYC.  
 „Magnum utique & quo nil majus tibi finge-  
 re possis  
 „Nec melius; si vis, cantando protinus edam.  
 DAM.  
 „Ne canta, nudam, numeris sine, redde  
 poësin.  
 „Sæpe trahunt aures numeri, nec verba te-  
 nentur.  
 LYC.  
 „Nec sic officium tibi denego; quippe per  
 Orbem  
 „Fama diu nostri fert carminis argumentum,  
 „Mirarique subit, te nuncia tanta latere.  
 DAM.  
 „Me pudor exilii latebras irreperere dudum  
 „Compulit, ignarum vasto quid in Orbe ge-  
 ratur.  
 283 „Tu modo sta dictis, Lycida, LYC. non opti-  
 me, fallam,  
 „Damæta; modo tute reponas sensibus imis  
 „Quæ tibi narrabo; res est non parva, supina  
 „Nec vult aure capi. DAM. quæso, dic ante,  
 quis auctor?  
 „Pondera metiri rerum ex auctore solemus.  
 LYC.  
 „Auctor in incerto est; bona res, quicumque  
 sit auctor.  
 „Sunt tamen, è cœlis qui dicant esse profecta  
 „Nuncia, Mercuriumque fidem fecisse novo-  
 rum.

DAM.  
 Sat suspendisti, Lycida, me; dic tua tandem  
 Carmina. LYC. PAN ovium custos, ex san-  
 guine divum,  
 Cujus uterque DOMUM Sol tempore lustrat  
 eodem,  
 Ipse fide, virtute, opibus, Jove vix minor  
 uno;  
 Adde per Amphrysum doctissimus ipse ca-  
 nendi,  
 Et verba ad numeros, numeros ad verba,  
 ligare  
 Artifices priscos supra bonus, atque recen-  
 tes,  
 Septa pedo patriæ quatuor jam lustra coër-  
 cet,  
 Bistoniosque lupos, inimicaque monstra,  
 potentes,  
 Arcendo meruit pecoris defensor haberi,  
 Cui par inter AVOS per bis duo sæcula nullus  
 Vixerit; illorum quamvis per pascua laudes  
 284 Cuncta sonent, tituli que haud uno cortice  
 crescant,  
 Hic genus omne suum virtutum laude reli-  
 quit,  
 Pastorum hic hederas mutavit duplici lauro.  
 Huic cognatus uber fulvas submittit arenas,  
 Pro sale quas ovibus PAN in præsepia spargit.  
 Huic lac distendit matres, huic ubera ma-  
 trum  
 Siccant capreoli; stat pingui farta colostro  
 Spes gregis; impastus stabulum fremit ante  
 Lycaon.  
 Tanta sed improlis corrumpit gaudia lectus.  
 Ter thalamum stravit magno Venus aurea  
 PANI:  
 Tres CHARITES uni fixerunt oscula PANI. C  
 Prima per Hesperium PANI subvecta profun-  
 dum  
 Oceanitis erat, successit Oreades inter C  
 Educta Alpinas: patriam sibi tertia jactat C  
 Nupta Palatinos, Dryadum pulcerrima, lu-  
 cos.  
 Optabat puerum PAN ex amplexibus ha-  
 rum,  
 Nec fuerant steriles, & quid speraret, habe-  
 bat.  
 Sed spes vana fuit: binæ periire priores C  
 Ante diem, & gravidæ quoties sunt utraque  
 factæ,  
 Vel mas non venit, vel statim est mortuus, C 276  
 Hæres.  
 Hæc incantando Mœrin fecisse, vel her-  
 bis,  
 Damna putant; herbis, Mœris quibus ipse C  
 lupus fit  
 Quum vult, pastorumque indagat ovilia C  
 late,  
 Raptandis inhians, si PANI filius absit, C  
 Damna sed hæc Mœris per carmina, sive ve-  
 nena,  
 Fecerit, an proprio motu nos ira deorum C  
 Punierit; dubium est. Certum hoc, qua Ve-  
 sper & Ortus  
 Tempora distinguunt, & in Afris Syrtibus, C  
 & qua

- „Arctos hyperboreum sicco pede circuit  
 axem,  
 „*PANA* quod ex sortem Natorum luxerit Or-  
 bis.  
 „Novit enim gregibus vim perniciemque  
 minari  
 „Non tantum quodcunq; genus terrestre fe-  
 rarum,  
 „Profectosve ætate lupos, urfosve, tigresve,  
 „Aut semper pronos in regna aliena leones:  
 „Triste sed imprimis animal procedere ponto  
 „Bella quod indicat pastoribus, horrida bella,  
 „Quod miseris Ovibus tenero minitetur in  
 ævo;  
 „Contra naturam per prisca exempla proba-  
 tam.  
 „Hinc pater ut fiat genita *PAN* prole virili  
 „Præsidio septis terrorique hostibus horum,  
 „Vota quidem sonuere diu: non audit æther  
 „Vota tamen; fuit hoc pastores unde dole-  
 rent.  
 „Ast hodie *PUERO* vivace puerpera fertur  
 „*ASTERIE*, triplici distinguens nomine sidus,  
 „Et, nisi nata foret, regina creanda Dearum,  
 „Exhilarasse *PATREM*. Pastores inde canori  
 „Oblitas artes recolunt, sanctumque cele-  
 brant  
 „Natalem, atque alio fœcunda Palilia mense.  
 „Lucent festi ignes, & thus adoletur in aris,  
 „Et pia saltantes portant munuscula Nym-  
 phæ,  
 „Omne genus florum, calathis, exceperis  
 unum,  
 „Qui patrios gravibus vitiavit odoribus hor-  
 tos,  
 „Candidus in foliis, in fundo decolor imo.  
 „Dicitur ipsa favos Hyblæos regina Juno  
 „Purificare malis, alimenta Infantis, ab her-  
 bis,  
 „Pestifero quarum succo nocet improba Col-  
 chis,  
 „Eque suis mammis lac immulgere *PUELLO*  
 „Fortunata dies, nox fortunata, per utram  
 „Damnamur votis ex longo tempore fusis!  
 „Scilicet *AUGUSTÆ* pignus memorabile *GEN-  
 TIS*  
 „Fata feret secum dexterrima, læva fugabit.  
 „Mars nihil, hoc *PUERO* terris nascente, no-  
 cebit,  
 Tisiphone nihil, anguineis armata flagellis.  
 „Hunc *PUERIUM PAN* sospes adhuc in septa  
 reponet.  
 „Quæ tradant moderanda viro post fata *PA-  
 RENTIS*  
 „Pastores. Addit regni quoque signa futuri,  
 „Quæ doluit Mœris huic quum donata vide-  
 ret,  
 „Et, si non alibi turbasset, mortuus esset.  
 „Jam sagulum, jam pera tribus distincta cru-  
 menis,  
 „Formosumq; pedum puero datur, &, timor  
 hircis,  
 „Flagrum. Quin Ararim terrens Hellesque  
 profundum  
 „Fistula, qua tenerum jam nunc terat iste la-  
 bellum.
- Hujus forte sono grandes excita molossos  
 Emisit, millo armatos, inimica luporum  
 Albion, & vis lapsa canum de monte Pyre-  
 nes  
 Ad signum hoc lustra invadunt (fert rumor  
 utrumque)  
 Et lacerant monstra occurrentia vindice  
 rictu.  
 Vos cunæ interea nostri salvete doloris  
 Curarumque levatrices, pacemque datura  
 Agricolis; sed quæ Regum quoque recreet  
 aulas:  
 Insignes ebena cunæ nitidisque lapillis,  
 Ex silvis rivisque suis incognita nobis  
 Numinis *AUSTRIACI* cultrix quos India mit-  
 tit!  
 Salve chara Deum soboles, amor unice re-  
 rum,  
 Tam solii quondam, quam nunc venerabilis  
 arrha  
 Cunarum; mandræ restaurature ruinas  
*PAN* minor, ast magno *PANI* olim æqualis  
 adulte!  
 Salve, sisque diu, tuaque hostes coge fateri  
 Non nisi finito finiri stemmata mundo!  
 O qui crescentes æquabit carmine dotes  
 Spiritus, atque olim sat erit tua dicere fa-  
 cta,  
*PUSIO*, cum detonsa genis lanugo juventæ  
 Tempore prima cadet! vagitibus acria pellis  
 Tympana vix natus: blandis extinguis  
 ocellis  
 Fulmina; fasciolæque Tuæ Furias Eridem-  
 que  
 Plus gyaris atque ære ligant; firmata quid  
 ætas  
 De te promittat? miracula quanta vir edes?  
 Quam sapiunt populi, quorum devotio pla-  
 cat  
 Muneribus vixdum demissum pignus O-  
 lympo,  
 Conciliatque sibi! nobis par suppetit ardor,  
 Sed rapuit Bellona, quibus, *PUER* inclute,  
 donis  
 Exhibuisse tibi meritos poteramus honores.  
 Quod superest unum, neque Mars extorserit  
 armis,  
 Imperium offerimus nato tibi nosmet in-  
 ipsos:  
 Sis ovium, sis noster Herus, *PUER* alme, gre-  
 gisque  
 Teutonici rector jam nunc assuesce vocari,  
 En tibi nostra ultro sese pomœria pandunt;  
 Herbida concedunt tibi mille novalia pa-  
 stum;  
 Quod si quæris aquas, non desit lympha salu-  
 bris:  
 Lympham Istro similem Rhenus, Nicer, Al-  
 bis, habebunt.  
 Tandem (namque sequi pronum est, quo-  
 cumque præibis)  
 Vepribus ex mediis, mediaque ex morte,  
 quietas  
 Duc pecus in caulas miseris erroribus  
 actum!

D A M.

„Ergo *PUER* venit, quem tot speravimus an-  
nis!  
„Jam neque te miror cantasse, nec improbo  
cantus,  
„Nec me pœniteat diductum audisse poëma.  
„Quale coronandæ rosa vernans suave puellæ,  
„Quale per æstivos messoribus umbra calores;  
„Tale tui cantus nobis, & causâ canendi,  
„O Lycida! Lycidas eris ex hoc tempore nobis.  
„Non igitur posthac tanti est habuisse capellam:  
„Vile pecus moriatur, ager tibi salvus & horti,  
„Ipse revivisco, nec sum memor ante malorum.  
„Cuncta refert *PUER* iste. Quibus vos laudibus, Horæ;  
„Horæ vitarum dominæ lucisque, colamus?  
„Te, Lucina, quibus? sed nec prælagia deerant.  
„Jamq; bonum hoc nobis (si mens intenta fuisset)  
„In cœlo geminos memini prædicere Soles;  
290 „Captus prædixit parvus Jovis armiger ales  
„Franconiæ juxta fines & Saxonis oræ.  
L Y C.  
„Huic mecum succede casâ, dilecte sodalis.  
„Tauro sacrificent in honorem Numinis orti  
„Tityrus atque Almon, sua quis armenta suspersunt,  
„Nectar & amborum de vitibus imbuat aram.  
„Nec pecus est, nec vina mihi, nec quicquid odores  
„Aut halat dulces, aut templis arcet amaros.  
„At, ne forte Deum videar sprevisse novel-  
lum,  
„Pauper ego hunc sinum lactis libabo caprini  
„Lactè Lari facimus, superest lac, perdo capellam.  
„Hauriet iste calix ex sinu pocula lactis:  
„Iste calix, mira quem fecerat arte Menalcas  
„Ex malo, ad quam reclinis fera Celtica strata est,  
„Pestis agrorum olim, vix perdita fulminis ictu.  
„En! ibi rura madentia sanguine, & asperatellis!  
„En! contra ingentem tormento Heroa necatum!  
„Quam facili torno superradditus horror in ore est!  
„Frons minitatur adhuc, & adhuc fax vultibus exit  
„Diffraçto se mitti humero ringentis ad umbras,  
„Nec Pelopis saltem superos ebur addere trunco.  
291 „Hinc annem exutum vinclo, castrumq; receptum,  
„Inde faber posuit nostra adversantia rostris,  
„In medio duo signa; aquilam: sed quæ fuit ales

Altera, præ cunctis quæ nunc cristata superbit?

Non rapuit nobis hæc lignea pocula miles. “  
Tam cælaturæ, quam nescius unde venirent. “  
Sumsi ego discedens, & adhuc mihi condita “  
servo,

Et statuam Genio spumantia lacte deinceps. “  
Jamque propino tibi, tu respondebis iisdem, “  
Nec tu vile serum spernas de lacte caprino: “  
Lac capræ reges ægri forbere jubentur: “  
Suxit Amalthææ puer ubera Jupiter ipse. “

D A M.

Si mihi fas bibere est genialis pocula festi, “  
Fas quoque ferre sacrum fuerit. Sed, proh “  
dolor! Irus

Possideas gazas præ me pauperrimus Indas, “  
Ecce, parum farris falsi, quod restitit olim, “  
Cum daret extremam pultem mihi Thesty- “  
lis, ajens,

Nunc ede, cras aliam (friget mea) quære “  
culinam;

Far simul infudit burfæ, quam cernis, ovinæ. “  
Postquam migravi patriis ex sedibus, ullum “  
Non ardere focum vidi, nec juscula coxi. “  
Forte nec abjicient amborum altaria mu- “  
nus,

Si tu lacte litas, ego falso farre litabo? “ 292  
L Y C.

Non erras. Sunt grata Deis hæc fercula ruris. “  
Potabo interea, tu, quod superaverit, hauri. “  
Labra sed huic calici prius ac nos admovea- “  
mus,

Ambo piis votis haustumque diemque sacre- “  
mus;

D A M.

Horrea quot quondam granis calcata bo- “  
vino

Crure tegebantur, quot torcularia botris, “  
Donec messis erat, donec vindemia nobis: “  
Tot *PUER AUSTRIACUS* felices exigat annos, “  
Sive regat stabula alta domi, seu protegat “  
extra,

Utrobique potens, & bello & pace trium- “  
phans!

L Y C.

Quale suum volucer ducens trans aera pul- “  
lum,

Ramorum tenebris emissum & carcere nidi, “  
In patrios nisus gaudet felice volatus “  
Scandere, tale precor *PAN* sentiat incre- “  
mentum

*HÆREDIS*, geniumque suum moresque re- “  
ferre

Jam tenerum, & grandes imitari *CÆSARIS* “  
actus.

D A M.

Illius annosis occultum quercubus ævum “  
Certet, & ætatem cervorum transgrediatur. “

L Y C.

Ante thymi flos lædet apes, ros ante cicadas, “ 293  
Quam *PUERUM* dolor hunc, aut infortunia, “  
lædant.

D A M.

Ante sub occasum retro Danubius ibit, “  
Quam regina dies hæc desinat esse dierum. “

L Y C.

LYC.

„Carpatus Hungaricis à finibus ante recedat,  
„Quam non vota ferat pietas huic annua festo.

DAM.

„Unquam si dabitur sub pristina tecta reverti  
„Intra ædes PUERI divina exstabit imago.

LYC.

„Non tantum intra ædes exstabit imago, coronis

„Ipsa sed impositis & relligione coletur.

DAM.

„Audio pastores exquisitissima cultus  
„Indicia, & regum meditari digna trophæis.

LYC.

„Talia si verum est alibi monumenta parari,  
„Nosne piis studiis nil contribuisset decebit?

DAM.

„Dalmata det marmor, Panno aurum, adamantamanta Bohæmus.

„Tu vivax operi carmen dabis, Alfatè vates,

LYC.

„Tam vivax equidem non spondeo, spondeo carmen:

„PANA. DII. SERVENT. SUA. DONAQUE, PANOS. ALUMNUM.

DAM.

294 „Vena tibi non sicca, neque illaudabile carmen.

„Verum, cur versu, metuens quasi, desinis uno!

LYC.

„Subtimide facio, facio quæ carmina PANI,  
„Nam PAN ipse facit tersissima, iudice Phæbo.

DAM.

„Quis tamen hic Phæbus? nam sapius audio Phæbum,

„Nec scio, quo vates hoc tempore rege regantur.

LYC.

„Phæbum, si nescis, Istri fovet ora beati.

„Mixti Istri Regano summum fovet ora poetam.

„Ille regit vates hoc tempore, PAN amat illum,

„Æstimat illum PAN; & agens in littore cervos

„Sæpius auscultat, quid ab illo deferat amnis?

„Phæbus hic, & PAN hic; uno bene tempore vivunt,

„Ambo in eo æquales, quod egent æqualibus ambo.

„Nam PAN imperiis opibusque ut numina vincit,

„Sic SUPRA cunctos Istri sapit accola vates.

„Sive choro doceat pastorum mixtus Ebræos,

295 „Seu faciles Elegos pedeque impare euntia pangat

„Carmina, Romano non inficianda Philetæ:  
„Sive tubam heroi prævertat voce Maronis,

„Magnorumque virum decora intonet haud minor ipse:

„Seu majora canat vincitque ingente cothurno

„Per laudes ductoris eat gentemque Cherusci,

Et dominaturos Orbi trahat inde Penates, “  
Et PUERUM hunc, puerique PATREM præla-“  
giat hujus:

Nemo certet ei; tot in artibus eminent unus, “  
Par sibi, sive cedros in carmina, sive myricas “

Pertrahat: hoc cedri saliunt, hoc vate my-“  
rica.

Nec tantū cantat, loquitur sed & ore rotundo “  
Verba pererratis propria, at vernacula, ter-“

ris  
PANAQUE consiliis, & ovilia jure, tuetur, “

Jure sub illustri SOCERO quod funditus  
hausit;

Quin stupratores Astrea virginis arcet, “  
Atque gubernando studium utile vindicat “

Orbi.  
DAM.

Jam meminisse subit mihi plurima dicere “  
Daphnin,

Daphnin, quo didici calamos inflare magi-“  
stro,

(Et nec eo melior, nec erat callentior artis) “ 296  
De Damone suo. Damon in pectore, Da-“

mon  
Creber in ore fuit. Daphnin penes omnia “  
Damon.

Huic quoque vicinum fato sua plectra de-“  
disse,

Plectra lyramque, ferunt (ebur illa, sed hæc “  
erat aurum)

Et dixisse: tene quæ nosti verrere solus, “  
Hic Damon ille est, quem te puto dicere “

Phæbum;

Montibus Aoniis hic ergo regnat Apollo? “  
Præsidet hic Musis, & mulcet PANA canen-“

do?

Di bene, sospes agit quod sedibus ille quietis! “  
Nam quis eo melius PANOS cantaret ALUM-“

NUM?

Nos miseri in triviis vix ausi dicere versum, “  
Si vel haberemus (quod abest aberitque) “

poetæ  
Huic par ingenium, si par in carmina robur, “  
An potuissemus tamen ulla poemata nuper “

Fundere, mi Lycida, quum nostras rumor ad “  
aures

Ferret, ovile premi patrium vi mille lupo-“  
rum?

Et sub idem tempus PUER hic est natus in au-“  
ras.

LYC.  
Vix potuissemus, Damoceta; non ego certe. “  
Exploraturum: nam me videre priores “

Forte lupi, statimque mihi vox faucibus hæ-“ 297  
sit.

DAM.  
Et mihi (nam, quid edam?) suavitatis im-“  
probus ardor

Juglandès. Illæ fecerunt rauca comestæ “  
Guttura, quæque siti fluxi aspera sorba levan-“

dæ.  
LYC.

Sed prius esse lupis visum, non tam mihi vo-“  
cem

„Abstulit, ac patriæ clades, & nuncia dira.  
*D A M.*  
 „Hæc imma uris eadem magis aspera sorbis  
 „Quamque nuces rapuere magis mihi nuncia  
 vocem.  
*L Y C.*  
 „Obstupui, audito, pecori laniena quod instet  
 „Ultima, quodque lupi stabuli sint sæpe potiti.  
*D A M.*  
 „Et quid ego, audito, quod fluminis, occupet  
 oram  
 „Bestia, nec pastor, nec grex eat amplius il-  
 luc?  
*L Y C.*  
 „Nunc autem (*PANI* natus *PUER* omnia sanat)  
 „Paulatim rediit mihi vox, & deficit horror.  
*D A M.*  
 „Me nova solentur licet hæc, canere haud ta-  
 men ausim.  
 „Hactenus oravi superos, orabo deinceps.  
*L Y C.*  
 298 „Placarunt superos humili pietate coloni.  
 „Nescio quid Proceres in commoda nostra  
 laborent,  
 „Agricolæ *PUERUM* cœlis expressimus istum.

*D A M.*  
 Non tamen hinc erimus, Lycida jucunde,  
 superbi:  
 Offensi fastu superi sua dona reposcunt: „  
 Quicquid agant Proceres, nos, quæ debe- „  
 mus, agamus.  
*L Y C.*  
 Justa mones, venit, ecce, meis his cratibus „  
 emptor,  
 Quas modo viminibus plexi. Solatia ventri „  
 Inde reportandus pariet mihi nummulus „  
 offam.  
*D A M.*  
 Hei mihi, si simili possem placare lucello, „  
 Chare, famem, Lycida! sed inertem deficit „  
 æris  
 Copia, & esuriens cornis, proh! vescor „  
 acerbis.  
*L Y C.*  
 Hæc tulimus, bone Damœta; sed tempus „  
 adest nunc,  
 Quo *PVER* ambrosia superiorum & nectare „  
 pastus  
 Desueto miseros saturabit pane colonos. „

### SECTIO XIII.

De *Annii Viterbiensis Beroso*; & *Catone vel genuinis, vel suppositis.*

**I**T quia ANNIUS VITERBIENSIS tam insigniter ob suppositos par-  
 tus & ova adulterina vapulat, ut  
 ferme iudicium in eum, à Cæsare  
 in Europhilum, quod in C. Marii  
 nomen invalisset, dictaretur: paucis, ad sele-  
 ctos ex iudiciis recurrendum. Adversarii  
 ita: neque enim acerbiorum censuram ullus  
 publicavit præter Beat. Rhenan. *lib. III. Rer.*  
 „*Germ. pag. 191. 192. & 193.* Annum impostorem  
 „& Asinum Cumanum esse: in iis quæ à Dio-  
 „doro sumere potuit, atque aliis Scriptoribus  
 „antiquis Berosus iste (ab Annio suppositus:)  
 300 „Jesse, quæ probari possunt; verum in iis,  
 „quæ vel ad Hispaniam, vel Galliam, vel  
 „Germaniam (in cuius notitia, ut addam,  
 „ipse sæpe nimis eleganter hallucinatus est  
 „Beatus:) pertinent, impudentes plerum-  
 „que fabulas tradi. De Antonii Augustini  
 „iudicio quod in mea Edit. *Antiq. Dial. IX. pag. 124.*  
 „*b. & Dial. XI. pag. 160 & 161.* fertur jam constat.  
 „Media via incedit Sleidan. *lib. 1. de IV. Mo-*  
 „*narch. pag. 14. 15.* Berosus, de quo quidem  
 „scripto plerique omnes valde dubitant &  
 „adulterinum esse putant; sed quoniam aliis  
 „monumentis hac in parte destituimur, hunc  
 „ordinem sequimur. Quibus add. Meibom.  
 „*ibid.* Goldastus Berosum, Annii commenta &  
 „Fabulas Annianas, *lib. 1. de Regn. Boh. cap. 3. pag.*  
 „*28.* appellat. Mitior omnibus David Chy-  
 301 „træus de *Leß. Histor. pag. 476.* Et si, inquit,  
 „non satis adseverare ausim quinque libros  
 „Antiquitatum, qui cum Annii Viterbiensis  
 Commentariis circumferuntur, illius Be-

rosi, qui Alexandri tempore vixit, opus esse,  
 &c. tamen libellum illum lectu non inuti-  
 lem, aut insuavem esse, & multis Biblio-  
 rum, & Diodori Siculi, & Dionysii Hali-  
 carnassei, & aliorum scriptorum locis lucem  
 singularem afferre, manifestum est. Nus-  
 quam certe alibi origines, & propagationes  
 omnium Gentium, & regnorum vetustissi-  
 morum & continua xxxiix Regum pri-  
 mæ Monarchiæ Assyriorum series, &c.  
 deducta exstat, præterquam in Bero-  
 so, & deinceps in Manethone Ægyp-  
 tio, (quamvis & hujus natales dubii dican-  
 tur:) Quæris, quid tandem iudicandum?  
 302 Nihil addo: nisi, in dubio contra accusatio-  
 nem ob crimen publicum institutam pronun-  
 tiandum. Probanda, quæ Besold. in *Oeconom.*  
*Digg. Coroll. 2. pag. 183.* inductus à Munstero *lib.*  
*V. Cosmog. cap. 8. & M. Crus. Ann. 1. cap. 1.* ex  
 Bernh. Baldo *Præf. Divin. in Tab. æn. Eugub.* pronun-  
 tiat: potiora hæc: scriptorem, quem à  
 prisco genuino Chaldæo longe alium esse,  
 necessario fatentur, neque tamen Annii,  
 aut non multo superiori ætate confictum,  
 sed tum mala manu corruptum & interpo-  
 latum fuisse, existimant, non abjiciendum,  
 quin cum delectu legendum, sentire, &c.  
 Munsterus evidentius *d. l. ita.* Porro invenio  
 complures ex Priscis claros viros de Rebus  
 Germanicis scripsisse, nomine Berosum,  
 303 tribus seculis, circiter nativitatem Christi  
 seniore, Strabonem &c. Et dictum Bero-  
 sum nonnulli rejiciunt, quia cum reliquis  
 scriptoribus sapius ipsi non convenit: Cui  
 „obje-



„objectioni quidem nihil habeo, quod re-  
 „spondeam: Id autem scio, in vocabulis He-  
 „braicis, quorum multa ibidem occurrunt,  
 „prorsus nihil fraudis imposturæve admis-  
 „sum; Imo magis me ad adhibendam illi li-  
 „bro fidem adigere ea maxime, quia eo tem-  
 „pore, in quo Berofus per Monachum apud  
 „nos ex tenebris erutus & editus est, nemo  
 „inter Christianos, qui Linguae Hebraicæ ac-  
 „curatam noticiam habuisset, vixerat. Et  
 „quis indocto Monacho dixisset quid Estha,  
 304 „Maja, Arcia & Ruha fuerint, qui Exotica-  
 „rum linguarum imperitissimi tum erant.  
 „In eo autem non repugno, temerarium  
 „quendam genuinis & veris Berofii laboribus  
 „aliquid lolii immiscuisse, &c. Sed prolixio-  
 „ra in utramque famam testimonia consi-  
 gnantur à Did. Covarruv. *lib. IV, Var. Resol. cap.*

14. n. 5. pag. 35. ubi speciatim de Breviario  
 temporum, sub PHILONIS titulo publici  
 juris facto, mentio injecta, quem sequimur. “

Idem Befoldi locus honeste de M. CA-  
 TONIS *Fragmentis, de Originibus* docet: Nec  
 est mihi dubium, scribit, quin sint excerpta  
 ex secundo & tertio Originum libris, in qui-  
 bus tractavit de Origine & Situ Urbium  
 Italicarum, sed non ausim affirmare esse con-  
 textum verborum Catonis; quin potius  
 305 crediderim, illum, qui excerpfit summa re-  
 rum capita, partim Catonis, partim suis ver-  
 bis retulisse. Vellem ego post Augustinum  
 examinari falsas inscriptiones & quicquid  
 huic studio accumbit, vel veritatis vel impo-  
 sturæ ad sensum d. Ant. August. *Antiq. Dialog.*  
*pag. 154. & Dial. XI. pag. 163.*

## SECTIO XIV.

### De Scriptis Miscellaneis.

**R**estat, ut de MISCELLANEIS  
 Scriptis & Scriptoribus differat  
 præfens conjectatio; Authores ut  
 quisque memoria obversatus no-  
 minandi.

306 *Philippum MELANCHTHONEM* Com-  
 mentationis de vocabulis Regionum & gen-  
 tium apud Tacitum, authorem non esse; sed  
 operam vel *Henrico GLAREANO*, vel *Hiero-*  
*nymo FROBENIO* adscribendam; rectius *Johanni*  
*BRENTIO* vindicandam ex *Mart. Frechto*, &  
*Basilio Fabro* deducit *Goldast, d. l. pag. 42.*

*Panegyricus Maximiano & Diocletiano di-*  
*ctus*, in Edit. de Ann. 1599. *part. 2. pag. 283.* tri-  
 buitur *MAMERTINO*; *Cuspinianus* vero in  
*Dioclet. EUMENIO Rhetori* adscribit, quibus  
 add. *Wolff. Hungeri Annot. in Cuspin. n. 107.*  
*pag. 553.*

ANTI-MACHIAVELLUM (decorum jux-  
 ta & famosum opus: ) *Innocentium GENTILET-*  
*TUM* scripsisse testatur isdem *Goldast, de R. B.*  
*pag. 43. & 48.* Mavult alius tamen *Scipionem*  
 GENTILEM substitui; dubito, an accura-  
 tione conjectura? ut videtur, ea sola  
 qua rei Gallicæ minus peritus, nisi *Alt-*  
 dorffinum Gentilem, cujus priores Syllabæ  
 07 ita sonarent neminem noverat. Atque ita  
 discerpunt catuli Leonem; & pessimi, alla-  
 trando, se probant esse canes. Summatim!  
 Machiavellum illi maxime probris & lapidi-  
 bus laceffunt qui maxime idolum, vel domi,  
 ad restinguendam famem, colligendisque  
 à simplici & devoto auditore nummis, aut ad  
 compendia ususque Aulicos, (nam priva-  
 tum in re familiari eum unquam, nisi, ut di-  
 ctum, vel modice juvisse, nemo meminit vel  
 adnotavit: ) vel in Aula ardentissimis amo-  
 ribus complectuntur, damnantque per aver-  
 sionem: &, de *Historia Florentina*, in qua mi-  
 grationes Populorum Septentrionalium, post  
 devictos à Mario Cimbris; item; Ruina Im-

perii Romani, & incrementa Pontificum ac-  
 curatissime describuntur, non crediderim 308  
 quemquam sequi aliquid sensurum, dictu-  
 rumve: *Ob Principem* ejus, *Commentationesque*  
*in primam Decadem Livii*, in utramque partem  
 sapius præpostere dijudicatus, dicam: discer-  
 puse est: Vide, si placet, civilem & aliis in  
 exemplum civilitatis in judicando propo-  
 nendam sententiam *Schuppium in Pref. ad Tract.*  
*de Opinione*, & *Anonymi in Tract. Polit. cap. V. 87.*  
 Quibus mediis Princeps, qui sola dominan-  
 di libidine fertur, uti debet, ut imperium  
 stabilire & conservare possit, acutissimus *Ma-*  
*chiavellus* prolixè ostendit, quem autem in fi-  
 nem non constare videtur. Si quem tamen  
 bonum habuit, ut de viro sapiente creden-  
 dum est, fuisse videtur, ut ostenderet, quam  
 imprudenter multi Tyrannum è medio tol-  
 lere conantur, cum tamen causæ, cur Prin-  
 ceptus sit Tyrannus, tolli nequeant; sed con-  
 309 tra eo magis ponantur, quo major Principi-  
 timendi causa præbetur: quod sit, quando  
 multitudo exempla in Principem edidit, &  
 parricidio, quasi re bene gesta, gloriatur.  
 Præterea ostendere forsitan voluit, quantum  
 libera multitudo cavere debet, ne salutem  
 suam uni absolute credat, qui nisi vanus sit,  
 & omnibus se posse placere existimet, quoti-  
 die insidias timere debet; adeoque sibi po-  
 tius cavere, & multitudini contra insidiari  
 magis, quam consulere cogitur, & ad hoc  
 de prudentissimo isto viro credendum ma-  
 gis adducor, quia pro libertate fuisse con-  
 stat, ad quam etiam tuendam saluberrima  
 consilia dedit. Cæterum puerilia sunt, si  
 310 cum *PONCETI Catharinæ Medicæ*, *Reginæ*  
*Matri*, *Regique Galliæ subministratis*, quæ  
 ipsum *Diabolum Furiasque ex Tartaro* pro-  
 rumpentes ejuraturum, & detestaturas fuisse,  
 conferantur. En illa, apud *Thuan. Tom. II. Hi-*  
*stor. lib. LVII. pag. 970.*

Sub *Liberii* à *BODENSTEIN* nomine, pessima ratione lucripetas Bibliopolas notissimi *Laurentii GRIMALII, Goslicii*, qui in plerorumque manibus est, de Optimo Senatore, librum venditare, *Gold.* queritur, (nam ejusmodi Exemplar mihi non visum) *lib. III. de R. B. cap. 7. pag. 172.*

311 Cum *Martiali Repurgato* se res ita habet: „*Andreas Fruſius*, Soc. Jesu, vir moribus, ut scribunt, gravis, & pereruditus, Anno 1557. „vita defunctus, repurgationem Epigrammatum instituit, & obscœnitate detracta & carminibus ipsis sæpius immutatis; nihil autem ipse publici juris fecit; sed anno 1558. „provincia edendi concedita *Edmundo Augerio*, Jesuitæ, qui Romæ eodem anno edit; recusatus est *Antverpiæ* 1568. An vero & reliquos Scriptores lascivos à turpitudine rerum verborumque vindicaverit? adfirmari non permittit dicta *Augerii* præfatio: Videntur certe labor in hoc uno cœptus, in eodem acquievisse; morte, quas destinabat, repurgationes interrumpente.

In *Henrici Stephani* Anno 1574. Parisiis procurata editione *Librorum IV. Argonauticōv Apollonii Rhodii adjecta vetusta Scholia*, quæ palmam inter alia omnia in alios Poëtas Scripta obtinere existimantur, quis primus ediderit? dubitatio est. *LUCILLUS TARRHÆUS* vulgo adpellatur; an sit *Sophocleus THECAS* Platonicus magis, ex opinione prælaudati *Stephani*, cujus diligentia omnino multa tribuenda, ut Exemplar meum attestatur, non difficulter consentio; & juvat suo ad sensu *Goldast. d. l. pag. 6.*

312 Dissertatio de *Comparanda Latina Lingua facultate*, ab *Argentinesibus* palam *BOECLERO* adscripta; sub eoque nomine, uti aliis, ita & mihi venum data, à *Jenensi Typographo* typis excusa, cujus jam sit? nolo adferere; cum *Bœclerus* in præfat. ad *Notit. Imp.* eundem, quem appellavimus, *Typographum* injuriarum postulaverit; sane id, quod communicatum nobis, manuscriptum iis vitiis non scattet, quibus alia Exemplaria scaterere dicuntur: „& esto in styli genium, decora dicendi rationes viresque inquirere nolo esse hujus *Epistolæ*.

De *Sebastiano Castellione*, sive, quod nomen ipse postea prætulit, *Castalione* dictum eum scelestos *Ochini* Dialogos *Latinæ* linguæ tradidisse, sufficit testem produxisse *Thuanum Tom. II. Histor. lib. 35. pag. 172.* Neque tamen tacendum, virum multum injuriarum indigne passum, & sæpe plus quam serviliter lacescitum; quapropter in præcipuis ratio habenda ejus defensionis Anno 1578, *Aresdorffii* editæ, in qua se contra librum adversus ipsum publicatum, cujus titulus est: *Calumniæ Nebulonis: Finis: compeſcat te Deus Satban. Author*, si index contentorum non mentitur, *Johannes CALVINUS*: ut & *Libri de Calumniæ honestissime defendit*: unde & de pessime ipsi adscriptis *judicium* institui potest.

314 *LOTTINI* Legati Veneti apud *Cæsarem* *Theſaurum Politicæ sapientiæ* ex *Italico* in

*Latinum sermonem* convertit, non *Philippus HONORIUS*, sed, admonente *Interpretem* sæpe laudato *Goldasto*, *Julius BELLUS*, *Justinopolitanus* primum *Cardinalis Valerii Veronensis Romæ*, dein *Cardinalis Dietrichsteinii in Moravia secretarius*, ut testatur ipse *d. l. pag. 14.*

*Tractatui de Consanguinitate Auri, Sacchari, & Spiritus vini*, nomen suum hoc Anagrammate præfixit: *Hoc Viro Sancta cos nidet: Johannes TACKIUS*, *Archiater Hasso-Darmstadinus. Dn. Georg. Franck. in Virid. Heydelberg. pag. XI. 8. 26.*

Opera *Hermetica Mercurii TRISMEGISTI*, à *Christianis* conscripta, illique nomini, fallendis pie *Gentilibus*, supposita esse fatentur omnes: *Opiniones* tamen *Mercurialis* continere, & licet *Philosophorum Græcorum* stylo sæpe loquantur, esse tamen ex *lingua Ægyptiaca* in *Græcam* translata, putat *Jamblich* in *lib. de Myſter. Casaubonus* vero, *Exercit. in Append. Ann. Baron. cap. X. n. 18.* a *Græcis* omnia esse conscripta, & ficta, nec ex alia lingua versa *Conring. cap. 4. & 5. de Medic. Hermet.* ea non esse multum antiqua, & incertæ fidei. Edita sunt à *Marsilio Ficino*; *Francisco Patricio*; & *Fr. Hannibale Rosselio*, *Minorita. Vid. Molck, ad Relig. Med. pag. 51. & 69. 70.*

De *arcana numerorum Magia*, quam *Algebra & Cabala* profitentur, *Patavii* ante aliquot lustra publicatus est liber, sub titulo, *Algebra novæ*, cujus *Author*, *Johannes de LUNESCHLOSS. Molck. d. l. pag. 65.* An vero per secretissimam *Cabalæ* viam investigari possit consummatio seculi, juxta *Picum Mirandulanum*, post 514. annum, & 25. dies? posterorum posterum, & qui nascentur ab illis, experientur. *Vid. Guid. Fabrit. in Epist. dedic. Novi Testam. Syriaci ad Henr. III. Gall. Reg.*

*Prudens futuri temporis exitum  
Caliginosa nocte premit Deus:*

*Montisbeligardi* Anno 1615. prodiit de *Christiani Cosmoxeni genitura* *judicium*; magnum fortis *Christiani* adversus prædictiones, sive maledictiones *Astrologicas*, solatium: edidit *Christophorus BESOLDUS*, ut sua manu adnotavit ejus victor *D. Wolff* de *Todenwarth*. Nimirum, adeo facile est, inquit argute *Hobbes. Leviath, cap. XII. pag. 59.* cujus ignorantiam molliter tractare didiceris, quocumque velis, ducere: adeo inquam, facile, adeo impium & nefarium est, sub hoc involucro turbas ciere, & ante diem in *Principum* annos inquirere. *Exempla* in utramque partem ingentia & memorabilia per occasionem, vide, perpende, judica! Allatum est in *Galliam* ex *Hispania* Anno *MDCX* ad *Peireskium*, *Prognosticon* annum sive *Allmanach*, ab *Hieronymo OLLERIO*, *Beneficiato Barcinonensi* compositum, accuratissime *Henrici IV.* necem præfagiens; *Ostensum* id *Guilielmo Vereo*; *Galliæ Pro-Cancellario*, tum *Proto-Præsidi Aquensi*, & *Josepho Galterio*, *Astronomiæ peritissimo*, transmissum exemplum ad *Regem*,

gem, & ab hoc genere speretum; consummatum tamen postea facinus; gloriante de fide sua Ollerio. Anne ex ipsis Astris, an potius aliunde rem eventuram coniciens? An vana Astrologia? An Vati cum pravo Genio commercium, qui id præfagierit? An conscius infandæ machinationis! An hæc in Hispania, vel ab Hispanis cusa? Non apparet: cæsus profecto Rex! quæ suo more decenter exequitur Gassend. *in lib. II de Vit. Peiresc. pag. 178. cum seqq. add. Mornac. ad tit. de Sagan; & ad l. II. C. de Epist. Aud.* Illi itaque rei non credendum? non deficit exemplum propriæ prædictionis in momento designato adimpletæ, & hanc propter religiosæ vitæ, mortisque negotiorum compositionis, alibi vix quærendum, in vita *Andreae DUDITHII* Episcopi quinque Ecclesiensis, descripta à *Quir. Reutero*. add. *Thuan. tom. IV. Hist. lib. 96. pag. 476. Andreas VESALIUS*, qui Comiti Maximiliano Egmontano diem & horam mortis, quæ incidit in Ann. 1548. accuratissime prædixit. *Thuan. tom. I. Hist. lib. 5. pag. 164.* nec alii; quod quidem dicam non habeo: nisi quod *Ulpianus ex Viviano in l. 1. §. idem Vivianus. 10. D. de edilit. edict.* refert; Quamvis aliquando, quis circa fana bacchatus sit, & responsa reddiderit, tamen, si nunc hoc non faciat, nullum vitium esse. Neque eo nomine, quod aliquando id fecit, actio est: sicuti si aliquando febrem habuit. Cæterum si nihilominus permaneret in eo vitio, ut circa fana bacchari soleret, & quasi si demens responsa daret, etiamsi per luxuriam id factum est, vitium tamen esse, sed vitium animi, non corporis, &c. *Anton. Augustin. lib. IV. Emend. cap. II. pag. 190. add. P. Aërod. lib. VIII. Rer. Jud. tit. 7. cap. 8.* Ejusdem *Wolffii* testimonio, *Libertatis veri Christianismi*, & servitii Mundi; Theologiæ Encomii, & Fiduciæ bonæ causæ, *Argentinae*, Anno 1618. publicatæ, author est *Joh. Valentinus ANDREÆ*.

*Lotharius Sarsi*us, adversus cujus Libram Astronomicam *Galileus* Opus de Cometis condidit *Horatius Grassius* omnino est, ap. *Gassend. lib. IV. de Vit. Peiresc. pag. 289.* & *Dn. Placc. Pseud. n. 776.*

*Institutio Philosophiæ secundum principia D. Renati des Cartes*, *Antonii le Grand*, Anno 1679. primum in Germania impressa, privilegioque Cæsar. Maj. (in quo dictus *le Grand*, ita supplicante Typographo, Vir de Republica litteraria optime meritis laudatur:) munita, ut & *Historia Naturalis*; & de non Existentiâ, sive Carentia sensus in brutis, tractatus ejusdem; nomina adoptiva, non genuina præferant: restituendi autem libri omnes, ita tamen non nominato, (à qua opinione jam diverto:) societatis Regiæ in Britannia membro, & Professori Oxoniensi; memorante Bibliothecario Regio. Quisquis autem ille sit *Cartesianus* certe in omnibus non est; namque *Ethica* nihil ex *Cartesio* habet, & in rerum Naturalium principiis (quæ inutilia esse, ne dicam, absurda, refert *B. d. S. Epist. LXX.*) sapius è via regia ex-

cedit: Non cohibituro risum, vel iras; eodem, si vidisset legissetve *Cartesius* sub schemate *Disciplinæ suæ*, Angelos esse, & hominibus apparere, ex *Laurentio Surio*, omnium, qui de hisce, apparationibus ab aliquot seculis scripsere, mendacissimo; & *Mariam Magdalenam* ab Angelis in cælum tolli, & iterum loco suo restitui, solitario presbytero vidente, ex *Marulo* probantem. *part. 3. art. 2. pag. 217.* Verum ignoscendum est; nam præstigiatori, aut ventriloquo artifice, fictori callido, & narratori mirabilium, impudenti, perjuro strenuo, simulatori sanctitatis histrionico, vel, maxime, multis simul fœderatis quis non credat homo illarum artium imperitus? *Hobbes. Leviath. cap. 37. pag. 208.*

Et cum de maximo Philosopho mentio injecta: subnectam seria, vel Lectoris delectationi servitura, vel modico temporis dispendio luenda: de *Tribus maximis hujus seculi Philosophis*: quos inter maximus

*Thomas CAMPANELLA*, ex *Dominicano*-rum Familia; cujus extant *Metaphysica* ex se solis, (nam noviter quædam principia, nec alibi obvia, diciplinæ subjecerat:) interpretationem habitura. *Atheismus Triumphatus*; de quo superius dictum; Philosophatur, magna severitate, sed sua *Metaphysica* methodo; proinde molestus; Docet, obtestatur, blanditur, ut res tulit, & tractationis ordo: dum sapius magis suasoriis, quam fortibus & heroicis argumentis armatus in prælium, magis luctam dixeris fuisse, descendit; in arduis cespitat, hostem; armis ferme exutum jam, dimittit, aut negligit; sapius, cui periculo sustinendo, præjudicio Orbis Christiani se commiserit? ut recordaretur, objurgandus, & in aciem per campanam reducendus, multa per jocos singulariter proposita; *Imposturæ Gentilium*, ad *Sacerdotes Christianos* scandalosæ translata; & comparationes Principum cujusque Religionis ridiculæ. Omnia altissime silentio premenda vel magis austerâ ratione convincenda, damnanda fuissent. Vapulant equidem ad cruores usque *Achitophel* & *Machiavellus*: nescio, an parem ob culpam multati? Nescio, an magis infami, nec oblivioni unquam tradenda pœna? quam qua *Neapolitani* in ipsum, ob tentatam *Crotonis* dedicationem *Turcis*, evocatum *Zigalem Bassam* in *Italiam*, inducendis novæ Religionis, & ritibus, comparatum ad montana exercitum, (sed sola spe? & quæ alia ipsi à *Cæsare Branchedaurio*, de *mutat. Imp. Rom. & ortu Pontif.* objecta:) animadvertere constituerant, adfecti? perpetuis illi carceribus immensas viri cogitationes conclusisse, contenti. Ex quibus liberatus, quid in itinere, cum *Peireskio* contigerit? singulariter à *Gassendo*, *lib. V. pap. 425. & 426.* ad Ann. 1634. Quæ fata ipsum postea in *Aula Gallica* manserint? ab ipso illo in *Præf. dd. II.* consignatum. Meritus tamen, ut dictus *Cæsar* enunciaret: in eo homine, quid ingenium humanum possit? videri *Naturæ Damonem* experiri voluisse,

326 „luisse, ita omnes ignei, & sublimissimi ani-  
 „mi vires in eo scintillare, & excellere maxi-  
 „me; cum seqq; De Johanne Bodino, ita  
 „Thuan. lib. CXIII. Histor. pag. 702. d. postea &  
 „Dæmonomaniam Gallice scripsit, in qua  
 „dum materiam, ab aliis tantopere agitatum,  
 „adversus Joh. Wieri plerumque sententiam  
 „enucleatius retractat, magicæ rei ac vetita-  
 „rum istiusmodi artium crimen minime effu-  
 „git. Vertat, si videbitur, materias, Lector  
 „& personas, & judicet! Curiosa est *Disputatio*  
*ejus contra murmurantes citra & ultra montes in Bul-*  
*las SS. Pontificum Sixti V & Urbani VIII. adversus ju-*  
*dicarios editas*; sed magis excellit amœnitate,  
 necessitati, eruditioni, excelsisque bonis lit-  
 teris, & veræ Philosophiæ servitura tractatio,  
 de *Gentilismo non retinendo*, sive de Gentilium  
 Philosophia, præsertim Peripatetica, non re-  
 tinenda: quam, si, ut lectu dignissimam ni-  
 mium laudavero, videat Problematis necessa-  
 riam discussionem: ex ea neglecta infames  
 errorès, sententiasque Patrum Concilii Tri-  
 dentini mihi animose suffragantes, apud P.  
 327 Sarpium *Histor. Concil. Trident. lib. IV. vers. nec diffi-*  
*mile erat, & c. pag. 323. & seqq. De Prædestinatione*  
 &c & reliquis Operibus fusius dici institutum  
 non patitur.

Ne omnino plura, de THOMA HOBBE-  
 SIO, *Malmesburiense Britanno*: quem cum suis  
 principiis omnes sui ipsius naturæ suæ infe-  
 ctæ, congenitæ malitiæ humanæ propriique  
 mali genii, tot laboriosis virtutibus emen-  
 dandi, oblii & immemores, ex consortio Phi-  
 losophorum, sed nullo unquam successu (ma-  
 jori & feliciori; si Theologiam ejus infecta-  
 rentur, futuro) propellere conantur. Si  
 quid ipsi humani excidit, nimio id in Regem  
 suum exulèm studio, ardentiorique in Patri-  
 amamori condonandum; reliquum cum cu-  
 ra legendum, & discutiendum. Judicium,  
 quod nuper *Galeoctus Galeatius Karlsbergius* in  
 eum instituit; & Epigrammata duo (nam  
 328 quicquid curiosi de illo legi meretur, in vita  
 ejus Anno 1679. Carolopolis excusa, pri-  
 dem notatum:) subjiciamus. *ille ita*: Fa-  
 mam numerorum proportionumque scien-  
 tia comparavit, Prudentiæ studiis adeo non  
 auxit, ut quoque labefactaverit maxime.  
 Nam justum & injustum perperam æstimat,  
 legem male definit, Principem impie solvit  
 lege. Civitatem cum adornat, aut defor-  
 mat, aut evertit. Pactorum religione non  
 multum tangitur. Societates civiles non  
 considerat, ut debet, jamque principia no-  
 va confingit, jam vetera, majori, dubi-  
 um, libidine, an contradicendi procacita-  
 te destruit. Absolutum Principi Imperi-  
 um afferit civem non juri, sed mero Princi-  
 pis arbitrio subjicit, affirmans, faciendum,  
 patiendum, cum facere, pati, agere, omit-  
 tere, pro fructu velit jubeat Princeps. Ve-  
 reor, ne hac Cyclopica licentia Cyclopicam  
 Rempublicam condat. Vivat in ea Hob-  
 besius si velit: nobis longe alia placet. In  
 Volumine, de Materia, Forma ac Potestate  
 Civitatis Ecclesiasticæ & Civilis multa salu-

briter admonet, plurima inferit pessime  
 concepta, petulantissimeque defendit reji-  
 cienda. Rationes ad liquidum perductas  
 sæpe reddit perplexas. Meditationes suas  
 non publica utilitate sed privata subtilitate  
 rependit &c. &c. Quod ut hostile nimis, &  
 cavillatorium improbo! Epigrammatum *al-*  
*terum* in conjunctionem de Cive ejus, cum  
 Grotio de Verit. Relig. Christ. conceptum,  
 ad Lectorem, hoc est: 330

*Miraris Christo, cur sit sociatus, Hobbeus?*

*Non miror, Christum prævaluisse puto.*

*Grotius, Hobbeus, vi judicii miranda*

*Iste equidem Patriam, sed colit iste Deum,*

*Conjuncti, ut doceant, quam vana scientia nostra,*

*Aque Deo mundus distet, ab orbe Deus.*

*Alterum*, pro comparatione & conjunctione  
 ejus Civitatis Civilis & Ecclesiasticæ, cum  
 P. P. Sarpium *Historia Concil. Trident. ad Le-*  
*viathanem*:

*Quandoquidem nostri, quid sis? per inania certant*

*Jurgia; dic, amo te, quid Leviathan eras?*

*Ecce ego Regnorum sum summa Potentia doctus;*

*Indoctis Dæmon; denique forte Nihil,*

*Si sic: per me sis Majestas, Dæmon, aut ovus;*

*His tamen in libris tu Leviathan eris.*

Tantum & de Hobbessio.

De tertio, nisi & ob non adjectum no- 331  
 men, & Philosophiæ novitatem locum po-  
 stulasset, siluisssem. Exiit autem Hamburgo  
 Anno LXX. *Tractatus Theologico-Politicus*, con-  
 tinens *Dissertationes aliquot, quibus ostenditur, Liber-*  
*tatem philosophandi non tantum salva pietate, & Rei-*  
*publica pace concedi posse, sed eandem, nisi cum pace*  
*Reip. ipsaque pietate tolli non posse.* Sine adjecto,  
 inquam, homine; (ne, ut videtur, disciplina  
 ex ipsa haberet nomen, vel ipse qualis etiam  
 cunque ambitionis accusari posset) sed cum  
 præfatione, ardua illa, & magnanima. Sum-  
 ma libri est, de Captivitate Rationis huma-  
 næ: &, utrum terminatio Theologicorum  
 discursuum in illa; ut & necessitate credendi  
 cuicunque quodcunque, publica autoritate,  
 & privata sapientiæ opinione obrudenti:  
 non minus in servili, vel ingenuo postulato 332  
 respiciendi ad traditiones, ut sibi videri vo-  
 lunt, infallibiles &c. solis acquiescere obliga-  
 ta sit? differere. Quæ libri infortunatæ, aut  
 secus, *cenfura*? Vid. in Epist. L. D. V. M. D.  
 (quæ est XLVIII.) quæ fortunatæ, vel minus,  
*exculpationes*? (quæ extant in Epist. Ej. XLIX.)  
 censeat, qui viderit, si omnino, Lector erudi-  
 tus: hic tacere magis oratorium est, quam  
 dicere: nam laudare, vel vituperare, utrum-  
 que in ancipiti, & debacchari in alios nimis  
 indecorum.

Author est *Benedictus DE SPINOSA*, *Am-*  
*stelodamensis*, à gloriosiss. memoriæ Electore Pa-  
 latino DN. CAROLO LUDOVICO Heydelber-  
 gam ad Professionem vocatus, sed ad Stoicam  
 excusationem studioso otio & tranquillitati  
 reli-

relictus; vitamque anno suæ ætatis, XLIV. salutis, MDCLXXVII. IX Calend. Mart. Hagæ-Comitis occlusit. Eiusdem sunt *B. d. S. Opera posthuma*, Anno LXXIIX præfixa tersissima incogniti Authoris Præfatione, publicata. *Ethica* certe maximi iudicii: De *Mente*, de *Affectibus*, de *Servitute & Libertate Humana*, & de *Intellectus emendatione*, subtilissimæ meditationis: *politica*, an satisfaciunt? non dixerim: *Epistola*, & ad eas *Responsiones*, sensus & experientiæ tam ejus (ubi Theologiam, & doctrinam de Christo temere non invasit) quam Britannorum, subactæ; & *Hebraica* extra exemplum! De turbata per ipsum Religione, & hujus periculo, quam summa sollicitudine se curare, omneque dissidium excindere visus esse voluit, conquestus Henr. Oldenburgius, in *Epist. XVIIII.* cui ipse respondit, in *Epist. XIX.* Permittat mihi quæso, Lector, ut de his tribus, exorbitantis in utraque sapientia sensus, Philosophis, adnotata obsignet Horatianum. (*lib. 1. Carm. Od. 3. in fin.*)

*Nil mortalibus arduum est.*

*Cælum ipsum petimus stultitia, neque*

*Per nostrum patimur scelus*

*Iracunda Jovem ponere fulmina!*

CL. SADILETUS, qui omnium Facultatum studiorum Cynosuram Tabulis comprehensam Anno 1664. scripsisse dictus est, ex transpositis litteris priscus ALSTEDIUS, sub cujus nomine & titulo *Consilarii Academiæ*, jam pridem Anno 1610, & 1617. ea Argentinæ prodierat, noscitur. Consilio dividendis residuis Exemplaribus aptato, sed aliis forsitan non, nec magis mihi probando.

Ad *Carolus SIGONIUM* pertinere *Petri CRASSINI* *Poloniam*, testis est veracissimus *Thuan. lib. 1. de vita sua pag. 10.* Et ad eundem, *Bernardinum LAURENTANUM*; ut & *Johannem ZAMOSCHIUM*, *ibid.*

Das Bedenken / welcher massen ein Standt sein Einkommen verbessern möge? quod explicaverit *Georgius OBRECHTUS*, JC. & ejus Programmata publica de his scripta; & manifesta nominis Obrechtiani, in Edit. Ann. 1617. adscriptio; nam de alia, quæ nomine ejus careret, mihi non constat, manifestant. Testata certe est *Respublica Argentinensis*, adserendo omnia Exemplaria suæ Cancellariæ, nolle se, consilia civis sui, quæ illi in praxi pessime cessere, omnibus palam fieri. Qua de causa, si conjectare ex stylo, tempore, ætate, licet: ipse quoque Editor est *Montium Pietatis Romanæ*, Argentinæ publicatorum. Sed hoc conjectare erat! Jam certiora consignanda. Montes enim *Pietatis Romanæ* (de quibus in *PL. Pseud. N. 322.*) ab *Ellychnio GOTTLIEB*; & *Liberis Jesuitica*, à *Theophilo ELLYCHNIO*, edita: itemque der *Mönchen Ziffenspiel*: & von des *Pabsts Janizaren* (si hæc duo alterutrum ex supra dictis nomen præ se ferunt) cum accuratius mutationem nominis *Theophili*, in *Gottlieb*; & versionem adsumpti *Græci* nominis *Ellych-*

nii perpenderem, vero jam authori *Theophilo DACHTLERO*, *Senatus Minoris Argentinensis Actuario & Referenti* restituo; & si tertium scriptum, aliud ab *Obrechtiano*, sub illa præscriptione extaret, quod accidisse potest, eidem redderem.

*De justa Reipublicæ Christianæ in Reges impios & hereticos* (digno prorsus titulo, de cuius definitore, & definitione inquiretur) *animadversione* &c. *Guilielmum GIFFORDUM* malo sydere commentatum fuisse, memorat *Scavenius*: Author autem *Processus Parlamenti Parisiensis*, contra *Ravaillacæum pag. 10.* *Jesuitam REINALDUM* nominat.

Is eodem loco cum *PL. N. 704.* consentit, quod scil. *Andreas PHILOPATER*, sit *Josephus CRESWELLUS*, *Jesuita*.

Superiori seculo *Guilianis Rem Gallicam* fataliter turbantibus, eorum subornatione prodiit *Declamatio*, de tormentis, cruciatibus & suppliciis *Catholicorum in Anglia*, ad exacerbandos jam tum nimis seditiosos nationum animos, sub nomine *CATHOLICI ANGLI*; qui est *Ludovicus AURELIANUS*, *causarum Patronus*; adversus quem pro salute publica causam, tecto nomine, dixit alius in foro *Advocatus*, qui est *Dionysius BUTILLERIUS*. *Thuan. tom. IV. Hist. lib. 81. pag. 5.*

Eodem: non expresso Authoris nomine vulgatus libellus, de *Potestate Principis*, *Lugduni combustus*: in quo *Principis*, & *Magistratus* ab ipso constituti *authoritas*, detortis ex *Sacra Scriptura* argumentis, cavillatorie in dubium vocatur: author, sed falso, dictus est *Carolus MOLINÆUS*, JC. quem alii *Hugoni Sorello Roserio* tribuunt. *Thuan. lib. 34. Hist. pag. 227.*

Non omitemus hoc loco *Scholæ Salernitanæ* mentionem: sive *Carminis* de conservanda bona valetudine; principio quidem: authorem *Johannem de MEDIOLANO* recte designari, confirmante ex *Zachar. Sylvio*, *Dn. Franco*, in *Satyr. Med. VII. de Anguill. prop. fin.* deinde ex *Thomæ Bartholini Dissert. de Medicis Poëtis*, pag. 128. *Johannes de MEDIOLANO*, *Medicus Salernitanus*, nomine *Scholæ Salernitanæ* Anno Christi MC. carmine leonino, de conservanda bona valetudine librum; vel, ut alii legunt, *Regimen Sanitatis*; vel *Florem Medicinæ*, à se compositum, *Roberto Guilielmi nothi Normanniæ Ducis* Filio è *Palæstina* reduci; & *Regii Angliæ* sceptri proximo heredi dedicavit; cum consuleretur *Universa Schola de vulnere Regis* designati brachio dextro accepto, in *Obi-dione Hierosolymitana*, quod in *fistulam* degeneraverat. *Arnoldus de VILLA-NOVA*, *Commentariis* suis *Opus enarrans*, nomine *Scholæ Salernitanæ*, vero auctore dissimulato, inscripsit, ut narrat *Joh. Georg. Schenck. in Biblioth. Medic.* Doctiores denique non ita pridem *animadversiones* addidit, *Renatus MOREAU*, *Medicus Parisiensis* magnæ eruditionis; cujus auctior editio, ex schedis paternis, expectatur à filio *Joh. Baptista Moreau*, sicut testis est *Paulus Colomesius*, in *Col-*

341 *lect. Gall. Part. pag. 107.* Versibus Macaronicis Gallicis, quos *Burlesques* vocant, nuper Parisiis divulgavit, *Joh. COCHART* summo Guidoni Patino dedicatis; quorum versuum Patinus ipse author creditur.

Dialogum de *Polygamia*, Epistolæ *Balthasaris Menzeri*, de divortio, *Holmiæ* conscriptæ, oppositum, sub ficto nomine *Sincerii WÄHRENBURG*, disseminatum, *Samuelem PUFFENDORFFIUM*, vel ejus fratrem evulgasse; temere aliquem privatim sensisse: improbe Christianum Vigilem Germanum, publice denuntiasse, ipse sui Vindex est laudatus *Puffendorffius*, *Apolog. pro se & suo libro de J. Nat. & Gent. §. 2. & 3.* quod exemplum male alicui tributi libri, cujus contenta periculosa sunt, ostendit, vera esse *Castalionis* dicta in „ejus defens. pag. 4. si nihil præter conjecturam habebas, cur me vel dubitanter nominasti? an ut odiosum me redderes; at istud est hominis parum candidi: An quod conjecturæ credebas? at istud est plenum periculi. De eo testor: mihi non liquere, qua fatali declinatione homines ubi de *Polygamia* (& speciatim *Triumphatrice*, quæ ejus esse dicitur:) sermo est, illius maxime personæ, & maximis studiis, certe non spernendis, incubuerint? Similiter, quid Germanos & peregrinos in eam rabiem adigat, ut Germanos, egregio honestatis, toro immaculato debita, exemplo laudatissimos (*Thuan. lib. II. de Vit. sua pag. 19.*) jam demum, uno alterove facinore in *Ephemerides* reddito spatiofo encomio, privent spolientque? Sed utriusque fortis libri jameo usque evolvere, ut resisti petulantia temporum posse in desperatis habeatur.

343 *Hercules Commodianus*, qui indigne tulit, fabulam, de *Doctore Parisiensi*, tribus vicibus è feretro exsurgente tribus ut & tot diebus judicium Dei Omnipotentis in clamante; eamque secessui *S. Brunonis* in eremum, instituendæque *Carthusianorum* Familiæ anam, protinus ullam dedisse, eruditis non credi, & ea de causa fascinatus, quæ sita è tabernis & prostibulis maledicta, & portenta mendaciorum, quæ ne *Diabolus* quidem

345

## SECTIO XV.

*Epistola ob signatio; ubi de Wineo & Vettero, cum Paranesi de fatiis proprii laboris.*

**T**at tandem quæsitum, de *Scriptis* ultimum in his conjecturis locum occupaturis; Electa duo;

*Johannis WINEI*, de successione ab intestato *Guilielmi RANCHINI*; adeo inepte descriptus, ut & plagiarius oblitus fuerit loci, in quo *Ranchinus* *Stephanum Ranchinum*, parentem suum laudaverat, eradendi. *Bitseh de Casib. pro Amico, quest. I. pag. 15. in princ.*

Idem *Winei* nomen in memoriam revocat *Processum Cameralem Nicolai WINEI* qui de verbo, ut loquuntur, ad verbum ab *Adriano Gylmanno* tom. I. *Symph.* sub inscriptione, *Tractatus Methodici Processus Cameralis* insertus. Quandoquidem autem in *Dissert. de*

*Calumniatorum omnium parens* evomeret, in *Joh. de LAUNOT*, *Constantiensem*, Theologum *Parisiensem*, effudit, est *Theophilus RATNAUDUS*; Vide *Edit. Portner. de vera causa d. secess. pag. 6. & 7.*

*Andreae Dominico Flocco*, *Florentino*, ab impostore *L. FENESTELLÆ*, adscriptum librum, de *Magistratibus & Sacerdotiis Romanorum*, *Ægidius WITSIUS* adseruit; memorante *Ant. Augustin. Antiq. Dial. VII. pag. 97.* Et si non diffiteatur, *Fenestellam* doctum hominem fuisse & in *Pandectis. Juris* recenseri (de loco, & ingenue fateor, mihi jam non constat; & aut non extat, aut infeliciter memoria illorum excidit, qui omnem vitam, his locis colligendis, summa cum industria impenderunt;) & fortasse *Hispanum* fuisse.

Eadem pag. *PL. Pseud. pag. 394.* mentionem injicit *S. POMPONII* vel rectius *Pompeji* *Festi de Verborum signif.* Quæsitum: quis ille *Paulus Abbreviator*? Et equidem *Paulus V. Pontifex Rom.* esse non potuit; nam Anno 1605. in *Pontificale* solium elatus, libri tot secula ad natales usque suos numerantis an Author? negandum: & in *Epistola* ab *Aldo* in *Edit. Cornucop. pag. 1124.* usurpatum *Pontificis* nomen nihilo pluris urget, quam hominem *ecclesiasticæ* professionis fuisse. Est itaque nemo alius, quam *Paulus Longobardus, DIACONUS* (verba sunt *Josephi Scaligeri* in *Præfat.*) homo confidentissimus ac, ut res ipsa docet, ineptissimus: is victo ac profligato *Desiderio*, *Longobardorum Rege* ultimo, captus à *Carolo M. Imp. Magnam* & a victore, & à posteritate se initurum gratiam putavit, si *S. Pomponium Festum*, quo scriptorem utiliore lingua *Latina* non habet, mutilaret, & tanto posteritatis damno se à *Victore* redimeret. Quid autem *Ludi magister* ad *Carolum Magnum*? quisquiliæ sunt!

Non minus de *Pauli DIACONI Aquilegensis Historia* *Miscellanea* diversæ sunt opinionones: aliis *ANASTASIO* *Bibliothecario*; aliis *LANDULPHO Sagaci*, eam adscribentibus prout vestigia sunt apud *Goldast. d. lib. cap. 4. pag. 39. & cap. 8. pag. 64.*

*Cult. Jur. Cam.* verum debitorem non prehenderim, nolo temere alterutrum plagiarium accusare. 346

Alterum *Conradi VETTERI*, qui *M. Conradi Andreae* nomine adsumpto, celeberrimo *P. Jacobo Andreae*, Theologo, ut fratri, illusurus, libros convitiis refertissimos in auram lucemque publicam trahit, dignus, cum averfatione, ad *L. Rheinmiam* remissus.

Tantum est, quod tenuis *Epistola*, honorando fideliter & ingenue *PLACCIANO NOMINI*, ejus in *Præfatione Syntagmatis* hortationibus inducta, nuntiavit libens meritoque, cum ob neglectos ab altero *Typographo* *Vindictiarum* tomos; ab altero, subductam *Rerum Cameralium* duodecennalem periodum, à tertio suppressum ad *Recess. Imp. Noviss. Commentarium* non satis bene affectus uno alterove momento, inter forensium negotiorum, quibus eum officii rationes alligavere, turbamenta, ad amœniora studia digredi voluisset, post plura jam edita, author, qui non minus esse sibi, quam cum sunt, otia, jusit; nulla permisit. Vale.

*Joh. Deckherr, D.*

# PAULI VINDINGII

AD

*Virum Amplissimum*

# JOHANNEM DECKHERRUM EPISTOLA

de

Scriptis nonnullis Adespotis.

*Viro Amplissimo*

# JOH. DECKHERRO P. VINDINGIUS.

S. P. D.

**D**abis veniam nomini apud vos ignoto. Imperarunt mihi has scribendi partes felicituæ de Scriptis adespotis conjecturæ. Placuit intueri cominus personatos istos actores; detractis Larvis, orbi litterato redditos. Quorundam nomina, temporum injuria, aliorum, insignis modestia, plurimum, publici metus suppresserat: Te vindice, omnes sibi suisque redduntur. Ignosces, si quædam à te prætermissa indicavero; vel sponte omissa. Nec multis tibi molestus ero, cum schedulas meas, quas ex illustri Bibliotheca Oxoniensi de hac materia congesseram, in Patriam miserim, brevi ipse secuturus. Quicquid adhuc mihi in memoria residuum est, paucis constringam, veniam exposcens, si tua patientia abutar.

In dignoscendis Ecclesiæ primitivæ Scriptoribus plurimi jam dudum non pœnitendos devorarunt labores. Longum foret per singula ire. Exhibuit Cl. FR. SPANHEMIUS, Præceptor meus ante quadriennium in Acad. Leidensi, plurimos Canones, in introductione sua ad historiam Ecclesiasticam, quibus vera à supposititiis discernere jubet, & quantum distant æra lupinis.

CLEMENTIS Epistola I. ad Corinthios à Junio publici juris facta, inde Oxonii recusa Gr. Lat. studio Ven. Episcopi Oxoniensis, ho-

die ab omnibus fere pro genuina habetur; de altera eruditorum contrariæ sunt opiniones.

BARNABÆ Epistolam ISAAC. VOSSIUS notis illustravit, viro Apostolico tribuendam ratus; Quid de ejusdem auctore sentiat Cl. E. BERNARDI *Astronomiæ in Oxon. Academ. Professor*, qui ejus editionem meditatur, brevi forte videbimus, si per antiquitates FL. JOSEPHI licuerit, quæ ejusdem studio ex prelo Scheltoniano splendidissimæ emergent. Si ex stilo hujus Epistolæ de Authore conjiciendum erit, vix sapit genium illius ævi; & occurrentes ibi mysticæ interpretationes, ut de Abrahami famulis &c. BARNABÆ hunc fœtum abjudicandum suadent.

De DIONYSII AREOPAGITÆ scriptis res in aprico est. Quin supposititia exinde contendit PH. BRIETIUS e Societate Jesu in annalibus mundi, quod Monachorum meminerit; cum cucullati hi Patres serius in mundo comparuerint.

De Donatione CONSTANTINI MAGNI, ipsi etiam, quorum interest hæc mysteria propugnare; jam non dubitant, tantum, sed aperte pronunciant. Ipse MAIMBOURG e Soc. Jesu, in historia Iconoclast. p. 181. edit. in 4. inquit: *la Donation de Constantin particulièrement pour ce qui regarde Rome & l'Italie, si elle n'est fabuleuse, & supposee grossièrement & sans aucune vraisemblance, par un extravagant imposteur du X. Siècle.*

*Siecle, comme la plupart des Scavans le tiennent pour indubitable; elle fut du moins sans effet, puisque les*  
 353 *Empereurs, ou les Rois Barbares en furent toujours maitres &c.* Et jucundum sane est, quod memini me legisse in Authore quodam Angliano: Cum Veneti rogarentur à Papa, ut Archiva depromerent, è quibus suum in mare Hadriaticum jus defenderent, respondisse eos, aureis diplomata sua litteris inscripta esse à tergo Donationi Constantinianæ, quæ Romæ asservabatur. Quin BRIETIUS ad an. 1664. LAURENTIUS VALLA ait, scripsit adversus ineptum Librum, qui inscribitur *Donatio Constantini*, sed majori in Pontificem odio, quam eruditione.

S. JULIANUM TOLETANUM *Episcopum*, qui seculo VII. floruit, & jussu ERVIGII Regis Hispaniarum adversus Judæos scripsit, cum JULIANO POMESIO Presbytero  
 354 in Galliis, tempore Gelasii Papæ, quidam confundunt, quod uterque Librum suum Prognosticon inscripserit, cum neque stilo, neque tempore aut dignitate conveniunt, teste BRIETIO in annal. mundi ad an. 686.

Morale Speculum non VINCENTII BELLOVACENSIS, qui anno 1256. claruit, sed alterius junioris Vincentii creditur, cum ex prima parte & secunda SECUNDÆ S. Thomæ Aquinatis compositum & fere descriptum sit. Obiit vero S. Thomas 1247.; Et illum plagii crimine onerare nimis durum quibusdam videtur.

Opusculum nitidissimum de imitatione Christi, apud plerosque THOMAM à KEMPIS Canonicum Regularem S. Augustini Auctorem meruit. Sunt vero qui obtrudunt JOANNEM GESSENIUM *Abbatem Italum* ex MSS. Benedictinis, quæ adulterata esse alii contendunt.

VINCENTIUM LIRINENSEM, Presbyterum & Monachum, cujus laudatissimum opus contra omnes hæreticos habemus, Baronius autumat esse Vincentium istum, quem tempore St. Martini Galliarum præfectum, SEVERUS SULPITIUS laudat.

CYPRIANI Opera cum optimis MSS. collata & suæ integritati restituta, nuper Oxonii, labore Amplif. Dn. Episcopi Oxoniensis luci reddita sunt.

Pag. 48. *Conjecturarum*, meministi cujusdam Episcopi Lincolnensis Dn. BACLO; Is, si placet, est THOMAS BARLOVIUS  
 356 magni apud Anglos nominis, & de nostratibus optime meritis. Optandum foret videre aliquando *ἀνέκδοτα* ipsius, quorum magnam in instructissima sua Bibliotheca copiam habet, & nuperrime uno & altero opusculo præsertim contra Curiam Romanam magnum Litteratis desiderium excitavit. Historia ejus de Conspiratione contra JACOBUM ANGLIÆ REGEM, vulgo *The gunpowder Treason*, non ita pridem publicum vidit.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCUM cum 100. MSS. collatum, Oxoniique ante quinquennium editum, curæ præcipuæ Episcopi Oxoniensis, Doctoris JOHANNIS

FELL debemus. Intra breve spatium meliorem adhuc pollicentur Oxonienses editionem, & vidi ipse optimos Codices in hunc finem congestos. Multum isti viro Respublica litteraria debet, nec pauci hodie in Anglia sunt, qui eidem vindicant illustre illud opus & omni auro pretiosius, sub titulo: *The Whole duty of man*. Alii pro Archiepiscopo Cantuariensi militant; sed magis inclino ut Oxoniensi asseram; qui varias hæctenus publicavit, nomine suo suppresso. VII. vero volumina sunt quæ vulgo vocantur: *The works of the author of the whole duty of man*. (1) *The whole duty of man* (Officium totum hominis) (2) *The causes of Christian piety*: (Causæ decrementi Christianæ pietatis.) (3) *The Gentlemans calling*. (Juvenis nobilis vocatio) (4) *The Ladies calling* (Virginis vocatio) (5) *The government of the tongue* (gubernatio linguæ) (6) *The art of contentement* (ars contente vivendi.) (7) *The living oracles* (Oracula viva.)

In DANIA ante quadriennium, ni fallor, apparuit CHRISTIANUS THEOPHILUS pro Defensione TH. BARTHOLINI; Ipsum DN. BARTHOLINUM, *ὄν ἐν ἀγίοις* authorem habuit. Cum enim Magnus ille vir disquisitionem Medicam scripserat de sanguine vetito; B. VANDALINUS Episcopus Selandiæ eandem sibi oppugnandam desumpsit in disputatione publica de Libertate Christiana, quam morte præventus publice tueri non potuit. Contra quam sub Nomine CHRISTIANI THEOPHILI iterum B. TH. BARTHOLINUS defensionem composuit.

In Gallia magnum applausum meruit Liber cui titulus: LA RACHERCHE DE LA VERITE III. vol. Auctor ejus est MAILBRANUS, *Peregrinatio Oratoire*; Cum autem Tomum I. in lucem  
 359 emiserat, insecutus est libellus: *La Critique de la recherche de la Verite par un Academicien*. Is est Cl. SIMON FOUCHERIUS, *Canonicus Divionensis*, mihi in paucis carus. MAILBRANUS vero ab hoc Antagonista provocatus, defensionem suam conscripsit in præfat. tomi II. operis sui; quam iterum adortus est Dn. FOUCHERIUS tractatu: *La réponse pour la Critique*. Dum hi ita digladiantur, Monachus Benedictinus è Loteringia, Don ROBERT DE GALES, si recte memini, (nomine enim tacetur) litem componere aggressus est; per: *La Critique de la Critique de la recherche de la Verité*: Cui iterum responsum est à Dn. FOUCHERIO per *la réponse à la Critique de la Critique de la recherche de la Verité*. Idem Dn. FOUCHERIUS auctor  
 360 est brevissimi Tractatus inscript. *Nouvelle Façon d'Hygrometre* par S. F. h. e. SIMON FOUCHERIUS. In Belgio qui prodiit tractatus contra Historiam Criticam V. T. per RICHARDUM SIMONEM, Gallico idiomate conscriptus Ampl. FR. SPANHEMIUM SS. antiquitat. Profess. authorem habet.

Addam jam pauca de Geographorum antiquorum uno aut altero. MARCIANI HERACLEOTÆ *ἑρηνίου* sub NICOMEDE BITHYNIÆ rege conscriptam, ab HOESCHELIO Græce saltem editam, inde à PAREN-



PARENTE MEO Gr. Lat. & notis illustratam esse SCYMNI CHII jam omnes fatentur. Id autem LUCAS HOLSTENIUS vindicavit; & plura forte reperientur in notis ejus ad STEPHANUM de Urbibus, Leidæ studio Cl. Dn. RYCKII ante triennium imprimi captis. In STEPHANO tria aut quatuor loca inveni, quæ SCYMNUM CHIUM hujus descriptionis Auctorem esse palam testantur. Et nisi insigniter fallor, in ANTIGONI CARYSTII histor. memorabil. SCYMNI locum citatum, aut nomen saltem legi.

De ANTONINI itinerario adhuc litigant eruditi. Plerique captum illud volunt sub JULIO CÆSARE, & OCTAVIANO AUGUSTO, sed postea auctum à sequentis ævi scriptore non uno; sive is fuerit ANTONIUS BASSIANUS Severi fil. sive ÆTHICUS ISTER sive OROSIUS qui sub Constantino M. florere. Potuit etiam mereri titulum ANTONINI Imp. sc. sub ipsius auspiciis compositum; licet aliquot nominibus postea interpolatum sit.

Vetus Orbis descriptio Græci Scriptoris sub Constantio & Constante Imp. cum duplici versione & notis JAC. GOTHOFREDI, Genevæ 1629. in 4to, Authorem meruit ALIPIUM, de quo in præfat. ita GOTHOFR. *Geographia hæc non est nisi alicujus operis historici ætiosæ & Eclogæ. Auctor videtur ALIPIUS quidam, de cujus Geographia JULIANUS Epist. XXX. qui ANTIOCHENUS erat, teste AMMIANO lib. XXII. at aliter quibusdam videtur, quodcum ille vicarius Britanniarum fuerit, de Britannia ut sibi ignota loquitur; cum tamen potuit scribere Geographiam etiam ante præfecturam suam. Auctorem religione paganum fuisse ubique constat &c.*

Eundem esse PTOLEMÆUM qui Geographiam & Almagestum, consignavit, à JOH. BAPT. RICCIOLIO probatum est Lib. VII. cap. X. quicquid contrarietur BAROCIUS Lib. III. Cosmograph. cap. III. Ipse quippe in Almagesti lib. II. ult. pollicetur se opus Geographicum constructurum & locorum longitudes computaturum à Meridiano, qui transit per Alexandriam, quod etiam in Geographia sua exsecutus est. Nec JULIUS ille MARTERNUS, quem in Geographia memorat, ille est qui sub CONSTANTINO floruit, & qui ad LOLLIANUM scripsit de Astrorum judiciis, sed alius ab illo diversus.

De ÆTHICO quædam subjungam

forte aliis non observata. Omnium fere manibus teritur ÆTHICI Cosmographia ex recensione SIMLERI: Auctorem huic cognominem, sed plane alium in MS. Bibliothecæ Bodlejanæ inveni & quidem vulgato longe antiquiorem. SIMLERIANUS quidem post CONSTANTINI M. tempora vixisse creditur, quem monstroforum Vocabulorum authorem vocat ORTELIUS: si BURTONO credam comment. in Itiner. ANTON. pag. 5. in MS. THUANI vocatur JULIUS ORATOR, cujus CASSIODORUS meminit. Alter vero ÆTHICUS, quo Oxonii usus sum, una cum SOLINO in optima membrana scriptus erat, & quidem sub DOMNO THEODOSIO ut Clausula MS. indicabat. Titulus hic fuit: *Incipit Liber ÆTHICI (al. ÆTHNICI) Philosophico editus oraculo, ab HIERONYMO presbytero translatus in Latinum ex Cosmographia & mundi scriptura; & statim in initio: Hic ÆTHICUS Istria regione Sophista claruit, primusque Codices suos Cosmographiam nuncupavit.* Innumeras in hoc opere fabulas deprehendi, & monstrosas voces vix ipsi Apollini explicandas, sed quædam exinde tamen cum fructu decerpsi. Interpolatum à monacho opus statim suboluit. Quid de hujus authoris ætate senserit GUALTHERUS RALEIGH in historia mundi Anglice conscripta, ex litteris Cl. Dn. RYCKII Profess. Leidensis celeberr. Amici optimi responsoriis judicare licet; Cum enim ipsi indicaveram RALEIGHI sententiam hunc Æthicum temporibus PTOLEMÆI PHILADELPHI antiquiorem statuentis, rescripsit: ÆTHICUM à vulgato promissit olim SALMASIUS, in notis ad Histor. Aug. 140 ex THUANEÆ Bibliothecæ, ni fallor, & Danielis Schedæ. Memini etiam me vidisse Codicem ÆTHICI MS. in Bibliotheca VOSSIANA à publico diversum. Multifariam autem errat Anglus ille, quem adducis, in Æthici ætate notanda. Primo confundit ÆTHICUM cum ISTRO CALLIMACHIO qui PTOLEMÆI EVERGETÆ temporibus floruit. Deinde alium adhuc antiquiorem perperam confingit. ISTRI autem enumerantur à VOSSIO tres & forte aliquis istorum Cosmographiam scripsit Græcè, quam B. HIERONYMUS latine vertit, quamque inepti monachi, sicut scribis interpolant, adscripseruntque ÆTHICO, quoniam is & ISTER natione erat; & simile Argumentum traflaverat.

Sed longius non licet esse molesto. Vale itaque, Vir amplissime, & fave nominis tui devoto cultori. Argentorati D. IV. M. DC. LXXXI.



PETRI BÆLII

A D

*Virum Doctissimum*

THEODORUM J.

AB

ALMELOVEEN

EPISTOLA

*de*

Scriptis Adespotis.

VIRO CLARISSIMO

THEOD. JANSONIO

AB

ALMELOVEEN,

*Medicinæ Doctori*

PETRUS BÆLIUS

*Philosophiæ Professor Roterodami*

S. P. D.



Non illepidum sane neque illibera-  
le est argumentum in quo jam ante  
aliquot annos Vir multijugæ le-  
ctionis Joh. Deckherrus operam  
suam industriamque voluit collo-  
catam, *emissis in lucem de Scriptis Adespotis, Pseude-  
pigraphis & Suppositiis Conjecturis.* Placent mul-  
tis viris doctis ejusmodi disquisitiones, & in  
amœnitatibus Literarum quas plerumque  
omnes consecrari amant numerantur. Sunt  
quidam gravioris supercilii, & nimium deli-  
cati fastidii qui non se credunt præcium ope-  
ræ facturos, si veritates id genus unde non  
pendeant Musarum fata indagaverint. Uta-  
tur quisque suo judicio, & quemadmodum  
æquum est nos ista non scribere viris illis su-  
pra nubium tractus vaga sidera sequentibus,  
ita patienter illi ferant detegi isthæc arcana  
taliū studio correptis hominibus, librorum  
ut plurimum, atque adeo humanioris litera-

turæ amantissimis; à quibus profecto ma-  
gnam inibis gratiam quod tuis curis effectum  
sit ut typis nitidioribus prædeant in lucem  
conjecturæ Deckherrianæ auctiores multo  
quam in utraque præcedenti editione. Quia  
vero à me intellexeras non solum ex Reipu-  
blicæ Literariæ Excerptis mense Sept. novis-  
simo vulgatis p. 1013. sed etiam coram & ex  
literis observasse me nonnulla in opusculo  
optimi Deckherri quæ secus quam oportue-  
rat observata fuissent, egisti apud me ut ea  
Tibi indicarem, vadem te præstans fore ut  
Autor id non ferret parum æquo animo, scie-  
bas enim quid hac super re ipsemet Tibi scri-  
psisset. Tum si quæ addere possem ex pro-  
pria penu, ea ut tecum communicarem operi  
quod sub prælo sudaret annectenda, non se-  
mel pro tua in me proluxa voluntate petiisti.  
Ego vero qui tui causâ multo plura eaque am-  
pliora si vires suppeterent facere paratum me  
sen-

sentio, libens conditionem amplexus sum, quamquam non nescius exiguam mihi esse admòdum talium rerum suppellectilem. Sed dicent fortasse aliqui Lectores stetit per excerpta Reip. Literariæ mihi singulis mensibus adornanda, (opus ad se rapiens univèrsum otium ac tempus viri multo me diligentioris, laborisque patientioris) quominus plura Tibi hoc super argumento scripserim. Quidquid id est æqui bonique consulite Tuque operis editor, & Clarissimus Deckherrus Author; hæc qualescunque meas tum animadversiones, tum additiones.

Ea quæ habentur pag. 88. de Hottomanno, & de Junii Bruti vindiciis contra Tyrannos revocant me in memoriam ejus quod subinnui in Excerptis mensis Sept. 1684. pag. 151. Hottomannum haberi Autorem earum vindiciarum. Rogavit me paulo post per epistolam causarum patronus doctissimus apud Trajectum ad Mosam D. Niset, num ea diceret Clarissimus Huberus, cujus de jure civitatis commentarii egregii epitomen tunc dabam, nam ex Grotii sententia sub ficto Junii Bruti nomine latere Mornæum Plessiacum; judice vero Bœclero, Hubertum Languetum: Jacobum vero magnæ Britanniæ regem existimasse foetum hunc esse pontificii cujusdam qui voluisset Reformatis creare invidiam nomine doctrinæ principibus detestatæ. Dicam hic me ex Hubero ea non sumpsisse, sed ex libro Gallico Parisiis impresso anno 1589. cui titulus, *Traité de la puissance des Rois contre le Roi de Navarre.* An vero iste Tractatus idem sit de quo Cl. Deckherrus p. 338. loquitur tanquam Lugduni combusto, & falso ascripto Carolo Molinæo JC. sed quem alii tribuant *Hagoni Sorello Roserio*, non mihi liquet.

Pag. 93. extat duplex mendum; prius annotat Cl. Paulus Vindingius in Epistola ad Deckherrum scripta secundæque editioni apposita; sic enim loquitur, *meministi cujusdam Episcopi Lincolnienfis Dn. BACLO*; Is, si placet est *Thomas BARLOVIUS*. Subjungit quædam de operibus illustrissimi Reverendissimique senis, sed cum non loquatur de scripto egregio super excommunicatione Regum quod ex Anglico Gallice versum ab Anonymo prodit in lucem anno 1681. sub ficto Claudii Barbin Typographi Parisiensis nomine, non gravabor hinc ea de rememinisse. Posterius erratum in eo consistit quod M. CHOFFETAN Ordin. prædicat. dicatur scripsisse in Apologiam Jacobi Regis. Haud ita vocabatur, sed *Coeffeteau*, vir in paucis Gallica facundia clarus, & tandem evehctus ad Episcopatum Massiliensem. Vertit Gallice *Florum*, & *Historiam Imperatorum Romanorum usque ad Constantinum eadem lingua elucubravit.*

Pag. 119. sic loquitur Autor; *Scelesti de tribus impostoribus in Gallia, ut referunt, passim venalis libri authorem Bernardinum OCHINUM fecit hucusque fama publica.* In 2. editione desunt hæc verba, *ut referunt*, quibus fides sit vi-

sam fuisse viro docto nimium crudam & parum tutam priorem assertionem. Certum est falsissimum esse rumorem hunc librum emi posse in Gallia, vix ullus alius tam difficile reperiri potest emendus ab iis qui hæc sagacissime ruspantur. Sed ut credamus Ochinum non conscripsisse famosum adeo tractatum facit quod ait Grotius in Appendice de Antichristo p. m. 84. *Librum de tribus impostoribus absit ut aut Papa tribuam aut Papa oppugnato-ribus. Jam olim inimici Friderici Barbarossæ Imperatoris famam sparserant libri talis, quasi jussu illius scripti. Sed ab eo tempore nemo est qui viderit: quare fabulam esse arbitror.* Hæc ultima verba probant ut quod maxime falsum esse hunc librum facile in Gallia reperiri. Si res ita se haberet, nequaquam Grotium latuisset. Observavit Paulus Colomesius Rupellensis in suis *Miscellaneis Historicis*, vernacula lingua Arausione vulgatis anno 1675. Vir, ut probe notasti in novissima tua Epistola, harum rerum callentissimus, quique in Gallia sua Orientali p. 27. dudum promisit dissertationem cui titulus sit futurus, *Decouverte d'Autheurs cachez*, observavit, inquam, in illis *Miscellaneis* p. 28. errasse Grotium dicentem inimicos Imperatoris Barbarossæ tribuisse illi librum de tribus impostoribus, non enim illum sed Fridericum II. jaçtatum esse Autorem ejuscemodi libri, ut patet ex Epistolis Petri de Vineis, ipsi à secretis & à sigillo, utque ipsemet Grotius scripsit in notis in 3. partem Philosophiæ realis Thomæ Campanellæ. Debuisset dicere Colomesius Fridericum Barbarossam teste Grotio jussisse ut liber ille conscriberetur, non vero fuisse Authorem illius, hæc enim duo non tam parum differunt ut dubium relinqui debeat lectori utrum affirmetur. Quidquid id est hoc unum saltem patet non fuisse Ochinum illius teterrimi libri Autorem, quippe de quo fama fuerit vagata multo antenatum Ochinum.

Haud prorsus dijudicare valeo sint ne certa quæ refert Doct. Autor pag. 135. *Bibliothecam Gallo-Suecicam à Jesuitis Moguntinis fuisse editam, vel ab aliquo eorum Collegio sodali.* Hoc unum scio Dominum Graverolium Nemausi in Gallia Juris-consultum eruditissimum dicere in suis observationibus super senatus consultis Tolosanis ab Rupe-Flavino collectis, Autorem Bibliothecæ Gallo-Suecicæ esse Isaacum Wolmarum, ejusque libri Typographum à Senatu Parisino flagris fuisse damnatum.

Pag. 181. agit Cl. Autor de scripto celeberrimo in Originem libertatis Reipublicæ Venetæ anno hujus sæculi 12. publici juris facti Italice cum hoc titulo *Squittinio della libertà veneta.* Vere equidem refert adscriptum fuisse id operis Marco Velfero, at ignorasse eum Virum miror superesse jam fere nullum dubium quin autor Operis sit Alphonfus de la Cueva, Marchio de Bedemar, Regis Hispaniarum apud Venetos Legatus, & tandem in Cardinalium album relatus. Legere illud est tum in præfatione Versionis Gallicæ *Scrutinii* illius

illius quam D. Amelot de la Houffaye creditur concinnasse & notis locupletasse, atque Ratisbonæ (si operis titulo fidem adiungas) typis tradidisse anno 1677. tum ex libello elegantissimo, cui titulus *la Conjurat[i]on des Espagnols contre la Republique de Venise en l'année 1618*, quem Abbas de S. Real patria Sabaudus Parisiis in lucem edidit ante aliquot annos. Ille idem Abbas Autor est trium quatuorve aliorum opusculorum Anonymorum, quorum ecce Tibi titulum. *Dom Carlos, Nouvelle Historique: De l'usage de l'Histoire: Memoires de Madame la Duchesse Mazarin* (degit nunc ea in Anglia, magna famæ, formæ, ingeniique fœmina) *Cesarion, ou Entretiens divers*, de quo opere nos in Excerptis Reip. Literariæ mensis Oct. 1684. p. 266. &c.

Pag. 262. credit Dom. Deckherrus Catharinæ Medicæ vitæ, actorum, & consiliorum stupendam narrationem, scriptum esse Joh. SERRANI, sive SERRARII. Illum sine dubio intelligit quem vulgo vocamus *Jean de Serres*, quique composuit *l'Inventaire de l'Histoire de France*, non quidem usque ad suam ætatem sed usque ad excessum Caroli VII. At parum verisimile est scripsisse illum narrationem supra memoratam de rebus gestis Catharinæ Medicæ. Sapit hoc scriptum aliud longe ingenium & dicendi genus. Non ægre crederem Henricum Stephanum esse Autorem illius libri prout ipsi à Maimburgio tribuitur in *Historia Ligæ*. Solet divendi & compingi ille libellus cum Diario Henrici III. cujus Autor ignoratur, & cum divortio Satyrico Henrici IV. & Margaretæ Valesiæ, nec non amoribus ejusdem Regis, atque Confessione Catholica DE SANCT. Suspiciantur quidam priorem illam Satyram de divortio Regio fuisse conscriptam a nobilissimo Historico *D' Aubigne*, nemo vero dubitat quin fecerit Confessionem Catholicam *de Sancy*, opus dicitur aculeatis & salibus urbanissimis quamquam non raro acrioribus refertissimum, multoque lepidius altera Satyra ab eodem scripta sub titulo *le Baron de Feneste*. Cæterum Johannes ille *de Serres* Minister fuit verbi divini in Delphinatu; qui ejus opus ad Henricum usque IV. deduxit erat quoque Minister & vocabatur Monliart.

Quæ habentur pag. 265. continent me Hercule errorem non levem, sed qui condonandus sit viro peregrino. Dicit nempe Autor Cl. *Emphemerides Eruditorum* anni 1666. p. 137. testari librum cui titulus, *Memoires de la Regence de la Reine Marie de Medicis*, scriptorem habere Cardinalem *Richelium*. Minime gentium extat illud in *Ephemeridibus eruditorum*, sed fuisse illum librum conscriptum pro Cardinali *Richelio*, sive ad ejus usum. Verus Autor Operis est *Franciscus Annibal d' Etrées* Par & *Polemarchus* Franciæ qui anostissimus obiit anno hujus sæculi 70, quippe centenario propemodum æqualis. Is bellicæ artis apprimè sed non minus politicæ prudens, opus hoc contexuit, multaque alia hucusque inedita & publica luce di-

gnissima ut intelligere datur ex literis patris le Moine Jesuitæ celeberrimi operi præfixis. Sic enim interpretor & jure quidem hanc subscriptionem epistolæ præfixæ le P. L. M.

In iis quæ proxime sequuntur melius id quod res est assequutus fuit Deckherrus, quippe Historiæ amatoriam Galliarum genuinum opus est Comitis *Bussi Rabutini*, Viri olim præclaris muneribus instructi, quorum jactura & aliquot mensium carcere luit pænas omnes quas metuere habebat, asperiores sine dubio futuras sub Rege minus clementi. Est ille dudum inter quadraginta viros Academia Gallicæ, nec temere reperias qui stilo comptiori & venustiori scribat. Fama est illum in conscribenda Historia Franciæ laborare.

Subsequitur mox observatio de Autore *Ministerii Cardinalium Richelii, & Mazarini*, quæ me in summam admirationem rapit. Nam qui fieri potest ut quis crediderit utrumque horum librorum conditum esse ab eodem scriptore, quandoquidem prioris Cardinalis *Ministerium* Gallicæ duntaxat scriptum est, posterioris vero Italice primum ab Comite Galeazzo Gualdo Priorato, (viro multis aliis Historiis in lucem editis inclyto, quique Vicentiæ in patria obiit anno 1678. Cæsareæ Majestatis Historiographus) dein Gallicæ versum. Accedunt multæ aliæ rationes quas profert Deckherrus ut conjecturam Burgoldensis valde absonam confutet. Quæ postea subnectit, videntur significare Joh. Silhonium sibimet ipsum asseruisse *Ministerii Mazarinei* Historiam quam videret aliis tribui. Citat librum *du Ministre d'Etat* vere a Silhonio concinnatum, sed cum minime mihi nunc satis sit otii ad librum hunc evolvendum, & festinanter omnino ista Tibi sint mittenda, (operæ enim omnis moræ sunt impatientes ob instantes Francofurtenses Nundinas quibus opus Deckherrianum adornant) non possum hoc quidquid est frustrationis probe corrigere. Dicam tamen nihil quicquam aliud videri mihi scriptum esse à Silhonio circa *Ministerium* Cardinalis Mazarini, præter *Tractatum* haud ita crassum quem vocavit, *Eclaircissement de quelques difficultez touchant l'administration du Cardinal Mazarin*, Opus sane egregium: præterea certum est librum *du Ministre d'Etat*, longe ante fuisse vulgatum quam Cardinalis Mazarinus ad clavum federet. De *Ministerio* Cardinalis Richelii legere memini apud Sorellum cap. 2. Biblioth. Gallicæ p. m. 27. Autorem illius esse *Dom Charles de S. Paul* Ful-

ensium Monachorum Præsidentem, & Episcopali infula tandem donatum. Ejus alia quædam sunt opera & in his Geographia sacra in quam Lucas Holstenius annotationes quædam edidit Romæ ante 20. annos plus minus.

Quæ leguntur pag 267. ea sunt ut accidisse aliquid humanitus Erud. Deckherro probent apertissime. Ait nempe ipsum Armandum Richelium in Pseudonymorum familiam

miliam adsciscendum visum esse cum adversus Petri de Marca de libertatibus Ecclesie Gallicane operam OPTATUS GALLUS insurrexisset. Primo fallitur dum dicit opus de libertatibus Ecclesie Gallicane in quod Optatus Gallus insurrexit, fuisse scriptum à Petro de Marca, cura enim prodierat Petri Puteani, & quod Petrus de Marca composuit hoc super argumento subsequutum est non vero præcessit Tractatum *Optati Galli*. Sed hic alter, venia sit verbo gravior est error circa sensum verborum quæ ex Fageto vite P. de Marca scriptore laudat paulo post Cl. Deckherrus. En verba. *Eodem ipso anno (1640) prodiit famosus quidam libellus sub Optati Galli nomine, duo volumina de libertate Ecclesie Gallicane recens edita graviter insimulans, quod ex eorum lectione Schismatis periculum pertimescendum esset cuius authorem fore RICHELIIUM ambitione Gallici Patriarchatus atrociter (Marca) præfagebat.* Duplex hic quoque lapsus, nam neque Petrus de Marca ille est qui præfagebat; Optatus Gallus id faciebat, neque qui præfagebat aut quispiam alius suspicatus est Richelium esse Authorem libri qui sub fictitio Optati Galli nomine prodierat. Tantum abest ut Cardinalis esset Autor illius libri remotus vel proximus, ut è contra in eo acriter fugilletur, eumque refutandum majorem in modum Petro de Marca tradiderit. Dicit Clarissimus Baluzius in ejusdem Præsulis vita, Autorem qui sub nomine Optati Galli latere voluit satis alioqui esse cognitum si larvam illi detrabere liberet.

Plura potuissent dici his quæ de Castellione extant pag. 313. Autor ille fuit libri, *de non puniendis Hereticis*, qui sub nomine Martini Bellii vulgatus est post Servetum ultimo supplicio Genevæ punitum, cui libro ut scis Theodorus Beza respondit. Posuerunt Galli nuper illum Tractatum Martini Bellii in suo Indice librorum prohibitorum Parisiis autoritate senatus & Archiepiscopi typis mandato.

Recte omnino sententiam mutavit Deckherrus pag. 321. de Antonio le Grand: is enim revera Autor est librorum qui non pauci numero sub ejus nomine prodierunt; Diu est cum inter Anglos vivat, Pontificiæ sectæ addictus, nec semel iter Gallicum instituit præfectus studiis & moribus nobilium quorundam Ephæborum ex ea gente. Duaci natus est in Flandria, & si bene memini, opus Gallicum anonymum conscripsit ante annos 20. plus minus, cui titulum fecit, *L'homme sans passions selon les sentimens de Seneque*, in Gallia primum, deinde in Batavia typis excusum. Ejusdem est alius tractatus Parisiis publici juris factus cum hoc titulo, si bene memini, *l'Epicure Chretien & spirituel*.

Pag. 333. dicit Autor operibus posthumis Benedicti de Spinoza anno 1678. typis exscripta præfixam esse *versissimam incogniti Authoris præfationem*. Dictum est mihi nuper præfationem illam fuisse primo Belgice conscriptam ab viro quodam è Menonitarum Secta cui nomen *Jarich Jelles* qui postquam Mercaturam exercuisset Amstelodami, in privato

otio & ex quæsitis redditibus vixit, vir cætero quin literis haud ita instructus; Eam vero præfationem creditur postea latine vertisse prout extat in libro Spinozæ Ludovicus Meyer Medicus Amstel. ante paucos annos vivis exemptus, Autor ut fama est, Dissertationis paradoxæ cui titulus *Philosophiæ sacre Scripturæ interpres*, quæ non immerito displicuit Theologis, utpote sapiens Hæresim. Contra eam stilum strinxerunt varii Theologi in hac Belgica Fœderata.

Jam ego in Excerptis Reip. literariæ mensis Junii 1684. p. 341. retuli ex Diecmanni tractatu de *naturalismo*, truculentissimum librum de *justa Republica Christiana in Reges impios & Hereticos auctoritate* prodidisse anonymum Parisiis anno 1590. & biennio post Antwerpia Pseudonymum sub Guill. Rossæi nomine (citatur Diecmannus V. Placcium Pseudon. pag. 249. 250.) verumque ejus Autorem esse Jesuitam quemdam. At hic pag. 337. dicitur Scavenius testatus pestilentem hunc factum deberi acceptum ferri Guilielmo GIFFORDO.

Circa Autorem recentium librorum de polygamia, de quibus Cl. Deckherrus pag. 341. legantur nostra Excerpta Rei. Lit. anni superioris p. 359 & 1351.

Hæc sunt quæ carptim observare potui dum festinanter legerem folia libri Deckherriani adhuc à prælo madentia quæ submittenda mihi curasti docte & Benevole ALMELOVEENI. Fac me quæso ut purges apud Autorem de libertate qua usus sum in recensendis quibusdam ipsius erroribus.

NUNC ad Clar. Vindingii Epistolam venio, & paucis absolvo meas in eum emendationes.

Dicit ille Io: libri cui titulus, *la Recherche de la verité*, Auctorem esse MAILBRANUM Pere de l'Oratoire. Dicendum fuerat MALLEBRANCHIUM. Io. Dum ille Autor ejusque censor digladiarentur, *Monachum Benedictinum è Lotharingia, Don Robert de Glaces si recte memini (nomen enim tacetur) litem componere aggressum esse per la Critique de la recherche de la verité*. Dicendum erat *Dom Robert des Gabets*, cujus opus vocatur *la Critique de la Critique de la Recherche de la verité*. 3. In Belgio qui prodit Tractatus contra Historiam Criticam V. T. per RICAREDEM SIMONEM Ampl. FR. SPANHEMIUM authorem habere. Dicendum erat, *Richardum Simonem*, & *Ezechielem Spanhemium* Oratorem Electoris Brandenburgici. Cæterum Robertus ille *des Gabets* Monachus Benedictinus, Lotharingus, ex Congregatione S. Venne bonus fuit Philosophus, Cartesianæ sectæ addictissimus. Missi sunt huc non pauci ejus Tractatus Philosophici qui fortean propediem in lucem prodibunt. In his est brevis responsio Epistolæ cuidam quæ sine nomine Autoris prodit Parisiis ante annos 15. circiter, sub hoc titulo. *Lettre d'un Philosophe à un Cartesien de ses amis*. Credit ipse Autor responsionis Jesuitam Rapturam

pinum scripsisse illam Epistolam, sed fallitur. <sup>392</sup> Scripsit eam, vel omnia conjiciendi argumenta me fallunt, ipsaque adeò opinio summorum hac in re iudicium, Jesuita *Pardies* ex Prov. Benearnia oriundus, & Lutetiam accersitus docendæ Matheseos ergo, qua in Sparta egregie inclaruit.

TANDEM supplementa quædam, ne prorsus *δούμολοι* accedamus, suppeditemus, nullo servato vel temporum, vel materiarum ordine, sed prout unum quodque nomen memoriæ occurrerit. Non meliorem curam nobis liberam faciunt hinc aliæ occupationes *quæ caput & circa salient latus*, illinc Typographi ardor Nundinas Francofurtenses anhelantis, indocilisque aliquam moram interponere inter opus Cl. Deckherri prælo exemptum in eumque statim communicatum, & istam appendicem prælo submitendam.

Occurrit mihi omnium primus larvatus ille Joannes Baptista Gallus J. C. qui notationes edidit in Jacobi Augusti Thuani Historiam, quas Ingolstadii excusas anno 1616. & recens ex Nundinis Francofurtensibus alatas Prætor Parisinus damnandas & supprimendas curavit. Autor earum erat Jesuita quidam Parisiensis nomine Joannes Baptista de MACHAUD, seu MACALDUS fatente Philippo Alegambe pag. 224

Jesuitarum Catechismus qui prodiit in lucem anno 1602. quique deinde anno 1677. recusus est Ultrajecti (quamquam in fronte libri videas, *A Ville Franche chez Guillaume Gremer*) Autorem habet Stephanum Pasquier egregium virum & in Gallia præclaris muneribus secunda fama præfectum. Non diffitetur filius cum respondet acerbo scripto <sup>394</sup> Jesuitæ Francisci Garassi in parentem, cui titulus *la Recherche des Recherches*, in quo inter alia crimini datur Stephano Pasquier quod dixit de miraculis Xaverianis in suo Catechismo Jesuitarum. Videtis pag. 795. libri Jesuitæ & pag. 316. Apologiæ pro Stephano illo.

Tractatus celeberrimus *de la Politique de France* qui anno 1669. prodiit in lucem cum hac appellatione Autoris P. H. Marquis de C. continente primas literas nominis illius, scriptus est à Marchione du Châtelet nobili Aremorico ex antiqua Hajorum familia, filio ut mihi verisimile videtur *Pauli* illius *Hay Domini du Chalelet* de quo Pelissonius non pauca refert scitu digna in eleganti Historia Academiae Gallicæ. In 2. & 3. Caput supradicti tractatus ubi de Religione agitur vulgavit aliquas observationes Petrus Molinæus Petri <sup>395</sup> filius Canonicus Cantuariensis, sed mutato vero nomine in fictum de *l'Ormeigrigni*. Tertio vero Capiti in quo de Reformatis agit Autor respondit Minister & Professor Arausionensis Dominus de Chambrun, assumpta in fronte operis nomenclatura Græca, nimirum de M. de *Melanchthon*. Idem ille Canonicus Cantuariensis Autor est *clamoris Regii sanguinis ad cælum adversus parridas Anglicanos*, qui liber

vehementer stomachum movit Jo. Miltono in Alex. Morum quem vel credidit, vel finxit edidisse eum clamorem.

*La connoissance des bons livres*, opus typis mandatum Parisiis, & in Hollandia quoque anno 1672. Autorem habet Dom. Sorel, multorum aliorum librorum parentem, quos ipsemet recensuit ad calcem Bibliothecæ suæ Gallicæ.

Prodiit Parisiis liber Gallicus venuste <sup>396</sup> admodum scriptus anno 1672. sub hoc titulo, *Entretiens d' Ariste & d' Eugene*, cujus Autor vocatur *Bouhours*, Jesuita Parisinus. In eum censuram strinxit quæ summopere placuit anonymus quispiam Cleanthis nomen mentitus, qui vocatur *Barbier d' Ancour*, Advocatus Parisinus, & nunc Academicis Gallicis cooptat<sup>9</sup>, postquam præfuisset studiis unius ex filiis Clarissimi Colberti, sed pro Jesuita Apologiam concinnare aggressus est Abbas non incelebris, edito in lucem libello *de la Delicatesse*, qui sane minori in numero habitus est, quam opus quod non multo antè conscripserat, cum hoc titulo, *le Comte de Gabalis, ou Entretiens sur les sciences secretes*. Erat hic Author l' Abbe de Villars.

*Les Conformitez des Ceremonies modernes avec les anciennes*, qui liber si ritulo stes impressus <sup>397</sup> fuit Lugduni Batavor. apud Jo. Sambix anno 1667. sed si rem ipsam sequaris Genevæ, opus est Petri Mussardi Genevensis, viri admodum Illustris, qui postquam Lugduni in Gallia verbi divini Ministrum egisset summa cum laude, ex eaque statione migrare coact<sup>9</sup> fuisset, cum Rex Galliæ Ministros extraneos suo munere abire jussisset, in patriam se contulit, unde vocatus Londinum inter Gallos verbi divini præco, quoad vixit, extitit. Ejus est aliud opusculum haud illepidum nec indoctum, cui titulus *Jugement de Messieurs de la propagation de la Foy sur le Traite du purgatoire de M. A. Bobye*. Scripsit præterea *Historiam Deorum Fatidicorum* in 4. quæ primum Genevæ excusa, Francofurti ad Mænum recusa est anno 1680.

Scripserunt multi in expositionem <sup>398</sup> Doctrinæ Catholicæ quam composuit Episcopus Condomiensis, nunc Meldensis, sed omnes suum nomen professi, si unum excipias, quem ideo Episcopus in præfatione posteriorum editionum anonymum solet vocare. Vocatur is *D. de la Bastide* patria Ruthenus in Occitania, diu multumque in partem curarum Ecclesiasticarum vocatus quippe unus ex senioribus, quos vocabant, Carentonensibus. At nunc ille derelicta nostra religione vexatus novissimis procellis pontificiæ Ecclesiæ Mysta est. Duos libros edidit in Episcopum Meldensem; priorem adversus 1. editionem Expositionis; posteriorem vero adversus præfationem novæ editionis. Nec non etiam in arenam descendit cum Clero Gallicano anno 1682. scripta de illius cætus Actis religionem spectantibus, responsione Apologetica primum Parisiis, deinde Amstelodami <sup>399</sup> typis mandata. In eundem cætum scripsit celeberrimus Joh. Claude, ab ipsius enim

enim calamo prodierunt *les considerations sur les lettres Circulaires de l'Assemblée du Clergé de France*, Hagæ anno 1682. typis mandata.

Percrebuit majorem in modum Tractatus Gallicus de Episcopo Aulico, carpens in primis Episcopum Ambianensem, & Archiepiscopum Rothomagensis. Fuit iste antea Episcopus Sagiensis in Neustria, & ab eo multa mala passus est Presbyter quidam nomine *le Noir* Theologalis, ut vocant, ejusdem sedis Episcopalis, qui cum acriori esset indole non modo diem dixit Præsuli, hæresumque criminumque postulavit; sed Scripto juxta erudito & falso Episcoporum superbiam, & aulicos mores perstrinxit. Hic ille est liber quem vocant *l'Evêque de Cour* qui in ipsa Gallia furtim impressus in 4. minori deinde forma recusus est in Hollandia. Apposita est epistola ejusdem *le Noir* ad ducem Guisiam faminam negotiis Religionis immerfam. Ille tandem pœnas dedit gravissimas inimicis suis ad triremes damnatus, sed mutata est pœna carcere perpetuo.

Miror nostrum D. Deckherrum qui tot libros politicos anonymos recensuit, & conjecturis suis submitit, tacuisse de solidissimo illo Baronis Lisolâ Opere quod juribus Galliarum Reginae in Brabantiam oppositum est sub titulo, *le bouclier d'Etat & de Justice*. Fama est ex interceptis literis Domini de Lionne cognitum esse fateri eum ingenue hoc scriptum esse omni exceptione majus. Nunquam audivi quidquam reposuisse Gallos tali clypeo.

Tractatus de *Origine Fontium* qui prodiit Parisiis anno 1674. opus est Dom. Perreault, non illius qui Præfectus est ædificiis Regiis, & versionem Vitruvii commentariis locupletatam concinnavit, estque unus ex 4. Academicis Gallicis; nec illius qui Medicinæ Doctor Parisiensis, & Academiæ Regiæ scientiarum socius tentamina Physica edidit Gallice anno 1680. 3. vol. in 12, sed tertii horum fratris.

Dissertatio de *Trisagii* origine Authore P. A. V. D. M. quæ prodiit in lucem Rothomagi anno 1674. non ab Ministro Rothomagensi ut perperam Maimburgius censet in sua Pontificatus Gregorii magni Historia, concinnata est, sed à Domino Allix nuper Pastore Carentonensi, nunc vero Londini commorante. Ex eodem fonte emanarunt Homiliæ Gallicæ de quibus nos in Excerptis mensis Aprilis 1685. p. 431, nec non *Anastasi Sinaitæ anagogicarum contemplationum in Hexæmeron* liber 12. hætenus desideratus, cui præmissa est *expostulatio de S. Johannis Chrysostomi epistola suppressa*, qui liber Londini lucem aspexit in 4. anno 1682.

Nullus liber melius indicat quam pauci sint homines qui genium habeant ad jocos & sales rite interpretandos factum, eo qui ante decennium vulgatus est sub hoc titulo *Jani Alexandri Ferrarii Cœnobitæ Augustiniani EUCLIDES CATHOLICUS*. Ridetur in eo false & urbane præsentia Pontificiorum qui non secus ac si fidem suam firmis stabilirent fundamentis gloriantur, & alios præ se contem-

nunt; tamen ille liber multis Reformatis tantum non visus est impius hæud quaquam discernere cautis *quid distent æra lupinis*. Sed quid facias cum eo genere hominum qui curbitas lippiunt, qui fatue sapiunt ad cibos exquisitissimos? an propterea ironiæ valedicetur? Non censebunt, opinor, periti rerum æstimatores. Videtis supra laudatum Diecmannum pag. m. 19. qui melius judicat de *Euclide Catholico*, cujus non ignorat esse Authorem, celeberrimum Fabricium Heidelbergæ Theologiæ Professorem.

Richardus Simon, de quo supra, Autor esse creditur libri qui sub nomine de *Simonville* impressus est Parisiis anno 1681. & continet versionem Tractatus Leonis Mutinensis de Ceremoniis Judæorum cum notis, tum etiam ipsi tribuitur versio Itineris ad Montem Libanum Jesuitæ Dandini, notis exquisitis comitata, nec non *l'Histoire Critique de la creance des Nations du Levant & l'Histoire de l'origine & du progrès des revenus Ecclesiastiques*. Videantur Excerpta Reip. Litterariæ mensis Maji 1685. pag. 531. & mensis Maji 1684. art: 2. & 3.

Egregium poemation vidimus ante paucos annos, cui titulus *l'Art de precher*. Crediderunt quidam Autorem ejus esse eundem illum Poëtam nominatissimum qui Satyris suis adeo inclaruit ut regiæ Historiæ conscribendæ Provincia fuerit donatus. Alii vero dixerunt artem illam concionandi factum esse Monachi S. Genovevæ, quod fortasse non ignorarent esse quemdam in ea Congregatione Monachum qui quam plurima composuit carmina inedita quibus acerbe carpit pravos mores Clericorum. Falluntur utrique. Author operis vocatur *le P. de Tilliers* ex Jesuitarum Sodalitio. Admonet me titulus istius Poëseos, alterius tituli similis, nempe *de l'art de parler*. Liber ille ter jam fuit impressus, & factus est à patre Bernardo Lami Presbytero Oratorii ut vocant. Idem Autor est alterius libri anonymi, *Entretiens sur les sciences*, de quo videas mentionem in Excerptis mensis Decemb. 1684. pag. 468. Versatur nunc ille Gratianopoli in Delphinatu, & multis operibus nomen decusque aliquod sibi peperit quæ anonyma prodire non passus est, de quibus proinde hic sileri oporteat.

Plurimi fiunt à multis Lectoribus tria hæc opuscula, *Somnia sapientis*, *Genius sæculi*, *Gyges Gallus Auctore Petro Firmiano*. Verus Autor erat Monachus quidam Capucinus nomine Zacharias Lexoviensis. Tribuitur eidem opusculum satis atrox in Janfenistas, cui titulus, *Relation du pays de Jansenie, par Louis Fontaines Sieur de S. Marcel*, Parisiis typis mandatum anno 1660. Vide Sorellum *Biblioth. Gall.* pag. m. 172.

Inter eos qui Expositioni Episcopi Meldensis responderunt nomen suum professus est Advocatus quidam Monspelienis, nomine Brueys, qui nunc ejusdem Episcopi castrâ sequutus, & in clientelam admissus, non raro in nostra dogmata calamum exerit. auspiciatus est ab examine rationum quæ lo-

406 dederunt Seceſſioni majorum noſtrorum ab Eccleſia Romana. Hunc librum tres ex noſtris reſutarunt. Primo celeberrimus Petrus Jurieu Theologiae hac in urbe Profeſſor, Collega mihi æternum colendus & de me ſemper optime meritus, qui libellum eximium vulgavit cui titulus, *ſuite du Preſervatif*. Ratio tituli haud ignota eſt iis qui ſciunt jam oppoſuiſſe illum Authorem Expoſitioni Condomienſis Præſulis, Alexipharmacum optimum, *ſive preſervatif contre le changement de Religion*. Secundus qui in Brueyſium inſurrexit, edito in lucem tractatu, *le proſelyte abuſé, ou fauſſes veues de M. Brueys*, eſt D. de Larroque filius illius inſtyti fama Miniſtri Rothomagenſis cujus elogium videre eſt in Excerptis noſtris menſ. Mart. 1684. ubi quoque videntur nonnulla de ſcriptis ejus anonymis. Tertius Adverſarius Brueyſii, fecit obſervationes generales in ejus librum ( Vide Excerpta noſtri ejusd. menſis p. 100. ) & vocatur D. *L'enfant*, verbi divini Miniſter Heidelbergæ, vir in ætate parum provecſta jam fructus edens qui ætatem ferent. Pater ejus olim Caſtellione ad Lupam Miniſter, nunc in Heſſia eodem munere fungens ſcripſit in Methodum pacificam Jeſuitæ Maimburgii. Ut hoc obiter dicam, liber qui Roterodami vulgatus eſt in eandem Methodum pacificam, ante triennium, opus eſt Theodori Maimburgii Cognati Jeſuitæ illius, qui Theodorus dudum valedixerat Eccleſiæ Pontificiæ, & in noſtram ſe receperat. Agit nunc ille Londini. Ejus eſt aliud opus quod jam Groningæ typis mandatum fuerat cura celeberrimi Samuelis Mareſii anno 1664. cum hoc titulo: *Reponſe ſommaire au livre de Monſieur le Cardinal de Richelieu par le Sieur R, DE LA RUELLÉ.*

408 Prodiit Hagæ anno 1683. liber qui admodum placuit Lectoribus; en Titulum ejus. *Apologie pour les Reformez ou on voit la juſte idée des guerres civiles de France & les vrais fondemens de l'Edit de Nantes.* Autor illius operis vocatur D. Fetizon, tunc Verbi Divini Miniſter in finibus Campaniæ apud nobiliſſimum & ſtrenuiſſimum Virum Dominum de BRIQUEMAU, nomen Reformatis jure merito cariſſimum, nunc eandem Provinciã ſtrenue obit Lipſtadii, cujus urbis præfectura data eſt ab Sereniſſ. Electore Brandenburgico, eidem Dom. de Briquemau.

Non hic repetam quæ in Excerptis

menſis Januarii proxime præteriti habentur de Autore Anonymo libri adverſus Methodos Cleri Gallicani adornati, ſub hoc titulo, *Examen des Methodes*. Jam ſatis notum eſt prodiiſſe opus è calamo D. Baſnage Miniſtri Rothomagenſis facundiſſimi, & patroni cauſarum celeberrimi adhuc ſuperſtitis, filii. Si quis diligenter evolvat Excerpta Reip. Litterariæ videbit detectos aliquot alios Autores anonymos.

Tractatus Gallicus *de voluntate*, qui anno ſuperiore prodiit in lucem Pariſiis, quemque nonnulli falſo tribuerant Domino Nicollé, Autori anonymo, *de la Perpetuité de la foi; des prejugés legitimes contre les Calvinistes; des Essais de Morale, des Pretendus Reformez convaincus de Schisme*, factus eſt à Theologo Pariſienſi qui vocatur D. Ameline ad quem extant Epistolæ Jo. Launoii inter Opera celeberrimi illius viri.

*Les Observations sur la nouvelle defense de la Verſion Francoiſe du nouveau Testament imprimée à Mons*, de quibus Excerpta noſtra menſ. Maji 1685. p. 479. factæ ſunt à Jeſuita quodam qui vocatur *le Tellier*.

HABES his Clariffime Vir, quæ mihi venerunt in memoriam feſtinanter ſcribenti de argumento *Deckheriano*. Plura potuiſſem fortaffe, & minus vulgaria congerere, ſi ſcrinia evolvere, & libros quosdam examinare, atque amicos ſciſcitari per temporis anguſtias licuiſſet, tum etiam ſi non veritus fuiſſem moleſtiam creare iis authoribus quorum nomen dias in luminis oras revocaſſem. Erunt ſine dubio qui dicent tanti non fuiſſe appendicem iſtiusmodi aſſuere operi Deckherri, quippe agere me tantum de ſcriptis cuiſlibet obviis, & recentiffimis. Sed o utinam cum olim ſcripta athespota recens è manu Typographi evolaverant, aliquis notum feciſſet nomen Autorum. Nunc facilius eſſet ſuum unicumque fœtum vindicare. Promiſit vir eruditus, Dominus Baillet in iis quæ publici juris fecit *Doctorem judiciis*; Tractatum uberio-rem de ſcriptis anonymis, & pseudonymis, quem ſperare fas eſt nobis ad ſatietatem præbiturum quæ hac in re deſiderantur. Vale Vir Clariffime & me ama, Tibi omni obsequio devinctum. Dabam Roterodami ipſis Nonis Martiis CIO DE LXXXVI.





A. C.

# DISSERTATIO

*ductu*

L, un, C, de mutat. nomin.

D E

# NOMINUM MUTATIONE

E T

# ANONYMIS SCRIP- TORIBUS,

*Quam*

A. C. 1669. d. 29. April.

*in publica Lipsiensium cathedra  
defendit,*

*Nunc autem Auctiorem exhibuit*

FRIDR. GEISLER. Reuffendorff - Silesius,  
Phil, & J. U. D, ac Prof. Publ. Maj.  
Princip. Coll. Collegiatus.

---

Juxta Exemplar LIPSIÆ an. 1671. impressum.



A Ω.



Disputatio hæc imitatur Janum aut Naves quasdam: bifrons est  $\alpha$ . biprora  $\beta$ . est, monstratque *Rubricam bipertitam*. Noli hoc mirari, Lector: Ingentuorum hic mos est, ut prodant & promant Fronte, quod gestant in Pectore  $\gamma$ . Pectus corpusque inspice: dices bipertitum. *Prior* pars est Juridica & continet quasi Monita meditationum legalium: *Posterior* est Philologica maxime & exhibet Exempla ac observationes historicas. Hæc recenset, Illa censet: hanc Memoriam debeo, illam Themidi consecro. Nolo tamen TE, BENEV. LECTOR, in *Gene-*

rali præfatione fatigare, ut etiam sufficias *Specialibus*, quas tua meaque causa Ultrique parti præmittam. Si hoc ægre feres, inspice *Novellas Justinianæas*  $\delta$ . perpaucæ sunt sine præfatione.

- $\alpha$ . Princeps poetarum latinorum lib. 7. Æn. vers. 180.  
- - - Janique *bifrontis* imago  
Vestibulo adstabat - - -
- $\beta$ . *Biprora* navis apud C. Barin in advers. lib. 10 c. 20. f. p. 497. ubi tamen dicit: *Navis biprora* non à duabus proris, sed firmitate unius altera subtextæ dici videtur. ex Aviano.
- $\gamma$ . Pacatus in panegy. Theodos. c. 37. in speculo Frontium imago extat Pectorum.
- $\delta$ . Leonis Imp. autem novellæ nullas plane præfationes habent. *Præfationum* tamen utilitatem ostendit Cæjus in L. 1. pr. ff. de orig. Jur.

# PARS ANTERIOR *eaque* JURIDICA *de* MUTATIONE NOMI- NIS.

L. un. C. de nomin. mutat. examinaturi, non discedemus à more modoque Majorum: sequemur *Methodum*, quam, ut alibi, ita etiam in hac *Lipsiensi Academia* sequuntur Candidati Baccalaureatus, Licentiatuæ & Doctoratus. Sed quæ illa methodus? in carmine hoc *μνημονικῶν* exhibetur:

*Præmitto Scindo Summo Casumque figuro  
Perlego de Caussas Connoto & Objicio. α.*

Quod itaque Theseo fuit filium Ariadneum  $\beta$ . quod Viatori est Herma  $\gamma$ , quod Nautis veteribus fuit urfa major vel minor  $\delta$ , & recentioribus Pyxidecula nautica  $\epsilon$ : illud nobis in evolutione determinati Textus erit versus decantatus. Verba ejusdem ubi (non tam numeraveris, quam) ponderaveris, exclamabis veteri formula: omnia *ὄθο* habet!  $\zeta$ . *Totidem* quoque membra habebit pertractatio nostra. DEUS NOBISCUM!  $\eta$ .

- $\alpha$ . M. G. I. C. recitat & explicat hos versus. ubi? in tractatibus juris civilis editis Francof. ad Mœn. A. C. 1919. 8. p. 242. seqq.
- $\beta$ . nota hæc sunt ex Nat. Comit. mythol. L. 7. c. 9. p. 740.
- $\gamma$ . hæc & similes locutiones habet Allsted. c. I. system. logici apud Chr. Pomarium in consiliario scholastico p. 289. fin. conf. Kippingi antiquit. Rom. lib. 1. c. 1. §. 21. p. 46.
- $\delta$ . videatur Frölichii viator. part. 1. lib. 1. §. 53. p. 72.
- $\epsilon$ . inventa circa A. C. 1300. à *Joh. Gojá*, cive Amalphanano, ut vult Lanfius orat. pro Italia p. m. 700. vel à *Flavio Blondo*, ut notat J. Buno ad Claverii geogr.

L. 3 c. 39. p. 357. \* in eadem Melphitana urbe (bonum omen!) repertæ sunt PANDECTÆ juris civilis, Scholzius in prolegom. ad Synops. Instit. p. 11.

- $\zeta$ . *ἀπαντολῶν*. Erasmi adagia p. 572. b. ubi simul de Hellogabalo notat morem ei fuisse, ut ad cœnam vocaret. 1. octo Calvos. 2. octo Lufcos. 3. octo Podagrosos. 4. octo Surdos. 5. octo nigros. 6. octo Prælongos. 7. octo Præpingues. 8. octo Obesos.
- $\eta$ . in prælio Lipsiensi A. C. 1631. d. 7. Sept. Casarianorum hoc symbolum fuit; Maria Jesu! sed Saxonorum ac Svecorum (Deo unice se committentium) tessera erat: NOBISCUM DEUS! Vide Æg. Strauchii continuat. Sleidani de quat. Monarch. p. 287.

## I. PRÆMISSÆ:

§. 1.

Præmittenda afficiunt 1. Librum, 2. Titulum, 3. Legem.

§. 2.

I. LIBER intelligitur is, qui est Nonus in codice repetitæ lectionis: qui vocari potest Terribilium \* liber: quique agit de Delictis publicis.

\* arg. const. Tanta, de confirm. ff. §. 8.

PUBLICORUM CRIMINUM variae sunt species, puta † Majestatis læsio, de qua lib. IX. Cod. tit. 8. Adulterium & stuprum tit. 9. 10. 11. Violentia t. 12. Raptus t. 13. Homicidium t. 14. 15. 16. Parricidium t. 17. Incantationes t. 18. Sepulchri violatio t. 19. Plagium t. 20. FALSI crimen, quod committitur vel quoad Statum personæ t. 21, vel in Testa-

Testamentis t. 22. 23. vel in Moneta t. 24. vel etiam in *Nomine*, hinc tit. noster XXV.

† loquor cum Jul. Pacio in *Isagogicis* ad Codicem, ubi etiam in eorundem præfatione p. m. 454, comparat *Institutionum* libros IV. cum quatuor *Elementis*, *Pandectarum* partes VII. cum septem *Planetis*, *Novellas* constitutiones titulis destitutas, cum Primo mobili astris carente, in octava sphaera, *Codicis* XII. libros cum duodecim signis *Zodiaci*.

## §. 3.

II. TITULUS est de *Mutatione nominis*.

En duas Voces, sed unum Conceptum! quia sunt incomplexum significatione, uti loquuntur Logici. §. Unde sequitur, hanc Rubricam 1. non esse Concretive . sed Abstractive conceptam, 2. non continere Oratiorem aliquam vel Imperfectam . vel perfectam. λ.

§. Vide Joh. Girberti logic. tab. 12. pr.

λ. uti in ff. sunt rubricæ de Senatoribus & de officio Consulibus, quas rubricas Cl. WOLFG. VOIRATH in accurata juris Romani analysi recte sic concepit: de Senatu, de Consularibus &c.

κ. uti rubrica ff. si Mensor falsum modum dixerit, &c.

λ. Sic in ff. est rubrica: quod quisque juris in Alium statuerit, ipse eodem jure utatur. it: ne vis fiat ei, qui in possessionem missus erit, &c.

\* Ex rubrica, quæ habet *orationem perfectam*, sumi posse decisionem causæ, notat Gothfr. ad rubr. ff. de rebus creditis, & Keyger in thesauro juris sub Rubr. n. 1. p. 1058. Hilliger ad Donell. L. 26. c. 2. litt. A. p. 1394: ubi de vocula UT & NE agit.

Nunc, visor rubro, videamus nigrum: agnita clave legis, \* referemus quoque conclave legis.

\* Hieronymus dixit: *Tituli* sunt claves legum sive scripturæ. Cujac. in lib. 7. respons. Papin. ad L. 19. §. ult ff. de pecul. legat.

## §. 4.

III. LEX quotâ sit, noli, quærere: numerari nequit, unica est † & adeo solitarie sub sua Rubrica latitat, ut per anagramma dici possit ΝΟΜΟΣ ΜΟΝΟΣ καὶ μονοδῶν. Ostendit tamen suam Inscriptionem & Subscriptionem.

† *μονος* sive UNITAS non est numerus, sed Principium & Finis omnium numerorum. Hainlini arith. lib. 1. parte 1. sub theor. 1. p. 8. ubi Unitatem dicit esse symbolum DEI, A quo omnia & AD quem referenda sunt omnia, conf. Ovveni epigr. ult. lib. 1. ad Edward. Noël.

## §. 5.

INSCRIPTIO ita habet: Imp. Diocletianus & Maximianus AA. & CC.

Juliano.

Primores voces dicunt QUIS constitutionem emiserit, nimirum Imperatores Diocletianus & Maximianus, Augusti & Consules.

Ultima vox indicat eum AD QUEM rescriptum fuerit, scil. ad Julianum. \*

\* Quod apud Curtium L. 7. c. 8. §. 17. legatus Scythicus ad *Alexandrum* dicit: Quis sis, unde venias, licetne nobis ignorare? Illud etiam ad hunc *Julianum* dicimus. Non enim (puto) de hoc accipienda erunt quæ adducit Rupertus ad Beloldi synops. hist. c. 14. p. 395.

## §. 6.

SUBSCRIPTIO hisce litteris absolvitur: S. XV. Kal. Jan. A. A. Conf. id est, Scriptum 15. calendarum Januarii (s. 18. Decembr.) Augustis Consulibus.

De Loco . nihil additur, *Annus urbis conditæ* . omittitur, omittitur quoque *Consularium numerus*; ζ.

μ. fortassis tamen subaudienda erit

Ferrarum dea gentiumque *Roma*,

uti vocatur à Martiale lib. 12. epigr. 8. vers. 1.

ν. anni U. C. quibus Diocletianus & Maximianus collegæ in Consularibus fuerunt, hi sunt: 1039 1042. 1045. 1051. 1055. 1056. Ita colligo ex Fastis consularibus, sed quinam Annus in lege nostra subaudiendus sit, ignoro. Davus sum, non Oedipus, inquit servus ille apud Terent. in Andr. act. I. sc. 2. vers. 24. ζ. nam Diocletianus & Maximianus fuerunt *sexies* in consularibus collegæ. vide Sethi Calvisii chronol. ad jam enumeratos annos U. C.

Sed sine ullo dispendio cognitionis Legalis arg. §. 10. constit. Tanta, de confirmat. Digest. Scrutentur talia, qui multa scire volunt, ο. quibusque omne ignotum pro magifico est π. nobis isthic neque seritur, neque metitur. ρ.

ο. alluditur ad locum Senecæ ep. 88. n. 63. ubi de inutilibus *Quæstionibus* disserens ait: talia sciat oportet, qui multa vult scire.

π. Tacitus in vita Agric. c. 30. §. 4.

ρ. vox servi Epidici apud Plaut. in Epidico act. 2. sc. 2. vers. 80.

## §. 7.

Occasione *Inscriptionis*

1. poterat HISTORICE (secundum λελθῆναι sive Dicta & παραλθῆναι sive Facta) agi tum de Diocletiano, tum de Maximiano; sed hunc laborem præoccuparunt Joh. Busfières in floscul. hist. part. 2. c. 1. p. 54. seq. Joh. Jonston. in polyhist. parte 3. c. 14. p. 563. Joh. Cluverus epitome hist. in vita C. Aur. Val. Diocletiani & M. Aurel. Valer. Maximiani. Christian. Matthias in theatro hist. sub Imperatore XLI. à p. 646. editionis de anno 1668.

2. poterat POLITICE agi de illa Quæstione: an apud Romanos *Monarchia* fuerit cum Imperatores sibi legebant *Collegas*, uti fecerunt Marcus Aur. Antonin. philosophus qui L. Aurel. Verum, Fl. Gratianus qui Valentinian. II. Fl. Theodosius M. qui suum Arcadium, Fl. Theodosius II. qui Fl. Placid. Valentinianum III. assumpsit? negantibus aliis, nobis *Affirmativa* sententia arridet cum Kippingio in instit. polit. L. 1. c. 13. §. 4. p. 98. Dan. Ottone de majestate imperii c. 2. §. 14. p. 39.

3. poterat PHILOGICE agi de *Consularibus imperatorum* AA.; sed satisfecit dudum huic negotio Jul. Cæs. Bulenger in curioso tractatu de Imperat. Rom. L. 1. c. 18. ubi simul p. 37. explicat illam Distinctionem notabilem, inter Consules *Ordinarios* & *Honorarios* sive *Suffectos*.

## II.

DIVISIO & *οικονομία*

## §. 8.

Politicorum regula est: divide & impera. σ. Uti ergo anatomici melioris cognitionis gratia dissecant cadavera τ, Carpi υ. ob commodiorem usum resolvunt edulia: ita nostrum est, Dividere textum φ. ut melius intelligatur. κ.

(I) 2

σ. hæc

- ε. hæc regula comprehendit arcanum *Papa* contra imperium Germanorum, Burgold, notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 8. p. 244. & disc. 5. §. 6. p. 176. item arcanum *Imperii* contra Principum potentiam, Id. ibid. parte 3. disc. 16. §. 1. pag. 121. Conf. Saavedr. symbol. polit. 90. p. 735. ubi agit de Armorum divisione.
- ζ. Carpovii criminal. part. 3. qv. 137. n. 72.
- η. de quibus Carpis sive Carptoribus & cibicidis agit Salelius ad Petron. satyr. c. 36. p. 20. & Comm. p. 145. Nostratibus vocantur Tranchirer.
- φ. Totum illud non Essentiale aut Universale; sed *Integræ*.
- χ. Teste enim Accursio in procem. Inst. §. 4. verb. partiri. *Partitio* animum legentis incitat, mentem intelligentis præparat, memoriamque artificiosè informat.

## §. 9.

Partes habet tot, quot olim agnovit Orbis ψ, quot agnovit templum Salomonis, ω. quot Objecta partialia agnoscit Jctus α. quot Gratias β. agnoscit Poëta. Quot ergo? Tres.

- ψ. divisas adhuc in Europam, Asiam & Africam. Illa repræsentat figuram *Draconis aut Virginis*; illa similis est *Mirra* ducis Venetorum; hæc habet formam *Lunæ* dimidiatæ vel conchæ marinæ. Alsted. encycl. lib 18 parte 3. c. 5 p. 1145.
- ω. templi partes tres erant 1. Oraculum sive Adytum. 2. Palatium sive atrium. 3. Porticus sive vestibulum, videatur Quisterp. in annotat. ad I Reg. c. 6 vers. 3. ubi exhibet ideam templi Salomonis depictam.
- α. ductu §. ult. J. N. G. & C. omne jus quo utimur, vel ad Personas, vel ad res vel ad Actiones pertinet, confer ad eundem §. MANZII commentarium λογικώτατον καὶ χρησιμώτατον π. 6.
- β. Hesiodus in *Θεογονία* vers 909. tres Charites nominat, Aglaiam Euphrosynen & Thaliā.

## §. 10.

Prima pars disponit per Regulam extantem tum κατ' ἴδιον: *Nominum mutatio periculosa non est.* tum κατ' ὑπόθεσιν & accommodationem: *mutare itaque Nomen vel Prænomen sive Cognomen, secundum ea quæ sæpe statuta sunt, minime prohiberis: nullo ex hoc præjudicio futuro.*

Secunda pars (quæ tamen in textu præponitur) exponit Rationem partim Legis, partim cur Nomina sint inventa: *quia ab initio nominis cognominis prænominis (recognoscendi singulos) impositio libera est:*

Tertia pars apponit & interponit Limitationem & temperamentum regulæ: *Nomen mutaturus sit quoad Statum liber, quoad Intentionem Ingenius i. e. sine Fraude.*

## III.

## SUMMARIUM.

## §. 11.

Brevitas delectat L. 1. ff. ubi glossa, quod met. ca. Erasmi adag. p. 109. b. γ. Uti ergo Chimici ex metallis δ. mineralibus & vegetabilibus quintam Essentiam eliciunt, & Arithmetici varias numerorum series in Summam Summarum ε. colligunt: ita quoque ex textu nostro Quinta quasi essentia & Summa ζ. extrahenda venit.

γ. elegans est locus Platon. de Legib. lib. 1. p. 780. litt. B. Græci omnes ATHENAS verborum studiofam & verbosam, LACEDÆMONEM Bretiloquam, CRETAM vero Intelligentiæ magis quam verbis studentem dixerunt. \* Illic φιλόλογοι καὶ Πολυλόγοι, Isthic βραχυλόγοι inveniebantur, Hic vero πολύνοια μάλλον ἢ πολυλογία vigeat.

δ. Comprimis autem ex Auro. Vide Corn. Drebbelii tra-

ctat de quinta essentia c. 1. Insetus est Alstedii encyclop. L. 29. Sect. 7. p. 1907.

- ε. communiter vocant das *Facit*, hinc illa notissima vox Adami Niesß Arithmetici: das *Facit* fommt an *Salgen*. Vide Zinegr. apophth. part. 1. p. 229. \* quid autem de illa adducta locutione sentiendum sit, indicat Becman. de origin. lat. linguæ litr. S p. 1041: qui *Summa Summarum* male dictum existimat, is Sus Minervam i. e. barbarus reprehendit veræ Latinitatis Lumina.
- ζ. Videatur L. in summa 65. pr. ff. de condict. indeb. & ibi Gothfr. L. in summa 2. ff. de aqu. pluv. arcen.

## §. 12.

Imo dudum hanc legem λακωνίζειν η. fecit tum Bartholi discipulus Baldus Ulbaldu

- θ. Italus: tum Jul. *Pacius*, Germanus. ι.
- η. quid hoc sit, distincte explicat Erasmi. in adagiis p. 352. a. \* sæpius hunc auctorem allego, quia non solum pueris sed etiam adultioribus, tanquam κέρως ἀμαλθείας (uti loquitur Jas. Crucius lib. 2. ep. 21. p. 161. edition. Amstelod. de anno 1642. 12.) omnium elegantiarum copiam abunde suppeditat.
- θ. Elogia ejus vide ap Arn. Reygerum in thesaur. Jur. sub voce Doctor. n. 156. p. 1059.
- ι. ad GERMANOS eum refert Val. Forster in append. ad hist. jur. Rom. p. 711. m. sed Andr. Clagius apud J. A. Quenstedt de patria illustrium doctrina scriptis ve virorum p. 286. refert eum ad ITALOS. Alias tamen docuit in Monte-pestulano sive Mönspelli.

## §. 13.

BALDI verba \* hæc sunt: Mutatio nominis non fraudulosa libero homini est permissa.

\* glossato corpori adspersa.

## §. 14.

PACIUS \* vero ita loquitur: Qui sine dolo nomen mutat, pœnam non meretur.

\* in Isagoge ad Cod. lib. 9. tit. 25. p. 661. editionis Ger. Wassenaer.

## IV.

## CASUS.

## §. 15.

Quid h. l. Casus sit, præmonerimus. Sed quomodo? partim ἀρνητικῶς sive Negative, partim θετικῶς sive Affirmative.

## §. 16.

Casus NON EST id quod A. ad Grammaticorum declinationes spectet κ. B. aut ad Medicorum curam pertineat, λ. C. aut Procidendi actum μ. referri, D. aut ad Fortunam adversam ν. trahi, E. aut Eventui cuiunque ξ. applicari possit;

κ. ad illos *Casus* alluditur in proverbio satis noto: etlis the kommen zu den Nemetern per Nominativum & c. videatur Weidner in apophth. part. 3. p. 66. fin.

λ. *Casus* enim nonnunquam pro Morbo accipitur, uti patet ex Corn. Celso de re medica L. 4. c. 20. pr. p. 232. edition. Joh. Antonidæ vander Linden. Lugd. Batav. 1657. 12.

μ. talis *Casus* extinxit Eutychem Act. 20. vers 9. talem Casum ceciderunt in sua juventute Albertus WALLENSTEIN & Johannes BANNERUS, quorum ille tandem Casareæ, hic Svecicæ militiæ dux Supremus evasit: infortuniis fortunæ præudentibus M Zeiler dialogo 49. p. 329. De tali quoque *Casu* loquitur Matth. Abel in seltsamen Gerichts-Handeln parte 1. casu 6. p. 23. & Zinegr in Apophth. part. 1. p. 253. De *Casu* Elpenoris & Icarī canit Ovidius lib. 3. Trist. eleg. 4. vers. 19 21.

ν. nota est L. 83. §. 5. ff. de V. O. ubi ἐπιχειρέεκακῶς satis nervose stringuntur, dum dicitur: Casum adversamq;

famq; fortunam liberi hominis spectare ( aut sperare. ) neque civile neque naturale est. O verba bona dignaque non solum Paulo J.Cto, sed & Paulo Apostolo.   
 §. doctrinæ de Substitutionibus satis familiare est. vocabulum *Casus*. Hinc Forma substitutionis *Vulgaris*, dicitur fieri in casum non aditæ hereditatis : *Pupillaris* in casum, si liberi Impuberes heredes erunt, & ante pubertatem decesserint : *Quasi-pupillaris*, in casum si liberi Mente-capti heredes erunt & in infirmitate decesserint. Ludvv. ex 8. th. 4. 5. 6. J. Pacii analysi. ad rubr. J. de Vulg. substit.

## §. 17.

Sed EST ID quod Lexicographi explicant per *Controversiam* quæ casu contingit  $\alpha$  : Cicero  $\pi$ . & L. 12. ff. de LL. vocat *Causam* : sed frequentius *Facti species*  $\rho$ . aut *Exemplum*  $\sigma$ . appellatur.

$\alpha$ . huc refero L. 10. ff. de L. L. lex omnes casus comprehendere nequit.

$\pi$ . lib. in Verrem §. 116. ubi dicitur : tantum quod Hominem non nominat; *Causam* quidem totam perscribit. \* Sic etiamnum *Causas* *Casusque* formamus, suppressis Personis Veris aut expressis Fictis. Hinc apud Jctos toties occurrit vox *Titri aut Mævis*; uti apud philosophos terminus *Sortes* & *Blitri*. Sam. Marelius in notis ad Castanæi distinction. sub voce LY. p. 243. m. confer Calvinum lex. juris sub τω Nomina p. 623. b.

$\rho$ . adspiciatur L. 83 ff. de legat. 2.   
 $\sigma$ . hinc illud : *Exemplo* res fit manifestior L. 3. §. 2. ff. de Collation. L. 51. §. 2. ff. ad L. Aquil. conf. L. 15. C. de transact. & L. s. C. de impuber. substit. Et Seneca epist. 6. n. 14. longum iter est per Præcepta, breve & efficax per Exempla.

## §. 18.

Nunc formabimus Casum verbis primo *Glossa*, postea *Propriis*.

## §. 19.

GLOSSA sic infert : aliquis Nomen impositum mutare sibi cupiens, an mutare possit, quærit? & dicitur, quod Sic: si Liber fuerit, si in alterius Fraudem non fecerit.

## §. 20.

NOSTRA formatio alludit ad ea quæ Lud. 7. Vives. narrat : *Pomponius Latus* v. adeo studuit Latinitati, ut græca attingere non auderet : tantus fuit admirator Romanæ vetustatis, ut non solum diem natalem Romanæ urbis sacrum habuerit, Romulum coluerit seque Dictatorem nominaverit ; sed etiam Christiano PETRI  $\phi$ . nomine rejecto, se dixerit POMPONIUM.

$\tau$ . apud Chr. Matthiam in theatro hist. sub Fridr. III. Imp. c. 3. §. XIV. p. 10. 15. & apud auctorem exercitationum XII in Sever. Monzamb. exerc. 2 p. 15.

$\nu$ . qui alias scripsit de Romanis Magistratibus &c : de antiquitatibus urbis Romæ ; historiæ Romanæ compendium ; commentarium reipublicæ Romanæ in exteris provinciis bello acquisitis constitutæ : item de exortu Mahomedis. Draudius in biblioth. class. sub libris Hist. Geogr. Polit. p. 1255. 1171.

$\phi$ . PETRI nomen in *Erfurdensibus* Senatoribus non tolerari, communiter credunt. Zeiler von den zehen Reichs-Kraissen tit. 5. p. 330. m. Idem in Miscellan. lit. N. p. 240. fin.

Quæritur : an Itali factum peccaverit in legem Corneliam de falsariis? nostra L. un. C. de mutat. nom. hoc Negabit, quia probabile est illum fuisse Liberum & à Dolo remotum.

A Dolo, inquam : nam Affectationi & affectatæ Superstitioni videtur fuisse vicinissimus. Adeo etiam inter Italos  $\chi$ . invenias specie Sapientiæ Stolidos!  $\psi$ .

$\chi$ . qui tamen (TALI) ob acutum atque igneum ingenium Summi sunt inter filios seculi hujus, uti loquitur Pacif. a Lapide in notis ad Monzamb. disc. 1. §. 3. p. 8. confer Lansii oration. pro Italia p. 700. m.   
 $\psi$ . uti milites de suo Imp. Juliano loquuntur apud Amm. Marcell. libro. 17. c. 18. m. \* *Gelehrte Phantasien* addit Piccartus in observ. hist. polit. dec. 8. c. 1. p. 69.

## V.

## LECTIO LEGIS

& Scrutinium Vocum.

## §. 21.

An Leges à Legendo derivari debeant, alii  $\alpha$ . viderint. Leges  $\beta$ . legendas esse, certum est. arg. l. 24. ff. de LL. conf. Numer. 15. vers. 39. Lectio illa occupatur vel circa *Verba* vel circa *Sententiam* ac vim legis, arg. L. 17. & 29. ff. de LL. Strauch. dissert. 1. th. 14.

$\alpha$ . quos citat Coll. J. Arg. ad tit. ff. de LL. th. 1 p. 15.   
 $\beta$ . scilicet in Scriptorum redactas, uti fiebat apud *Athenienses* & *Romanos*; nam jura *ἀγαθα* simpliciter memorantur, uti factum est apud *Spartanos* §. 10. J. de J. N. G. C. & *Germanos* nostros, qui leges suas cantilenis inclusas canebant, ( uti nos adhuc canimus hymnum illum : *Dis sind die heiligen Zehen Gebot / die uns gab &c.* ) Heideri polit. c. 1. p. 153. & c. 2. p. 541. Hinc etiamnum cantilenarum quarumlibet ( etiam non legalium ) partes vocantur *Gesänge*.

*Verborum* putamina in hac V. parte tangimus, mox etiam in parte VI. *Rerum* & *Rationum* \* nucleos eruturi.

\* ut ita loquar cum Barth. Keckerm. in plenar. system. Logices parte 2. c. 4. sub §. 8. p. 849. b.

## §. 22.

Notabiliores voces nobis videntur I. NOMEN, COGNOMEN, PRÆNOMEN. de his quædam Generica quædam Specifica observasse juvabit.

## §. 23.

In *Genere* tenendum, sermonem hoc loco esse de Nominibus non Appellativis sed Propriis, per quæ alias individua denotantur. Apud Romanos autem Ingenui plerumque Duo  $\gamma$ . Tria  $\delta$ . imo quandoque Quatuor  $\epsilon$ . nomina habebant : hinc nata nominum priorum differentia, secundum quam aliud Nomen aliud Prænomen aliud Cognomen aliud denique Agnomen est. Rebhan hodegeta jur. charta 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

$\gamma$ . *Romanorum Reges* erant : Numa Pompilius, Tullus Hostilius, Ancus Martius, Tarquinius Superbus, Vide Florum lib. 1. hist. c. 2. seqq.

$\delta$ . v. g. M. Tullius Cicero. \* quem Petr. Crinitus de honesta disciplina L. 1. c. 8. p. 82. vocat Sacrosanctum eloquentiæ principem.

$\epsilon$ . e. g. P. Corn. Scipio Africanus. \* unus ex Quatuor maximis Ducibus qui ( ex mente Hannibalis apud Plutarchum in vita I. Q. Flamini c. ult. p. 381. a. & sub Pyrrho c. 4. p. 387. C. ) erant 1. Alexander M. 2. Pyrrhus 3. Hannibal. 4. Scipio ille.

## §. 24.

In *Specie* nunc videbimus. A. Prænomen. B. Nomen. C. Cognomen D. Agnomen.

## §. 25.

A. PRÆNOMEN erat nomen singulis Peculiare ac Proprium, & si Theophilum \* recte percipio, hoc *κίερον ὄνομα* vocatur, ideo

ideo quia Nomi in specie sic dicto five Gentilitio *præponebatur*.

\* in §. 29. J. de legatis. p. 337. editionis C. A. Fabrotti, impressæ Parisiis 1657. 4.

Vocatur alias *nomen Verum*, item *Proprium nomen*; imo & *Nomen*, absolute. Jac. Sirmondus in præfat. notar. ad Apoll. Sidonium p. 8. \*

\* ubi simul de Romanis duo singularia notat :

1. quod circa Proprium nomen aliud *Ante*, aliud vero *Post* everfam rempubl Romanam observatum fuerit. *Stante* republica proprium id nomen fuit quod PRIMUM i.e. PRÆNOMEN. v. c. P. Corn. Scipio & L. Corn. Scipio fratres; M. Tull. Cicero & Q. Tull. Cicero fratres. *Postea* vero, cum multis nominibus nobiliores uterentur, illud unicuique Proprium esse censebatur, quod POSTREMUM locabatur. e.g. Salvius Otho & Salvius Titianus fratres, Fl. Vespasianus & Fl. Sabinus fratres.

2. quod proprium & alia adjuncta nomina (quæ omnia in singulis prope capitibus variabant) à Parentibus ut plurimum Cognatisque desumerint. v.g. Fulgentii episcopi nomina fuerunt; *Fabius Claudius Gordianus Fulgentius*: ex quibus *Claudius patri*, *Gordianus avo* proprium nomen fuerat, *Symmachi* oratoris filius vocabatur *Q. Flavianus Memmii Symmachus*. Flavianum cognomen à *Patre*, Memmii ab *avo* paterno & *Symmachi* à *Patre* sortitus. Hæc ex Sirmondo collegi.

Pueris antequam togam virilem sumerent, & Puellis antequam nubere, prænomen non imponebatur. Valer. M lib. 10. de nominibus p. 839. editionis Thyrsianæ. conf. Joh. Niehofs Allgemeine Beschreib. des Reichs Sina c. 4 p. 278. b. ubi agit de Sinenisum 1. Zunamen. 2. Bornamen. 3. Schulnamen. 4. Wenn jemand den Männlichen Gut aufsetzt und ein Weib nimmt/wird er von einer vornehmen Person mit einem was ehlichen Nahmen begabt / welchen die Sineser selbst die Liter nennen. 5. grossen Nahmen.

§. Pueri Rom. utebantur *Palliolo* usque ad XIII. æt. annum: postea *Prætextam* sumebant, usque ad annum XVII. tandem *Togam virilem* sumebant cum magna pompa. Vide Ph. Caroli antiquit. Rom. lib. 4. c. 10. p. 128. confer antiquitatibus vestiariis refertissimam L. 23. ff. de auro argento legato. J R. Textoris officin. lib. 4. c. 94. p. 510.

Prænomina ut vulgo notiora, litteris tantum Initialibus \* signabantur.

\* Vel una T. Titius: vel duabus CN: Cneus, SP Spurius: vel tribus SEX. Sextus. SER. Servius. Calvini lex. jur. sub voce Spurius p. 865. b.

Hodie huic Prænomini aquipollet cuiuslibet nomen Baptismales. v. c. Caspar, Melchior, Balthasar. §.

¶. Der Taufname / quod in Baptismatis sacramento acceptum differt à nomine Familæ. Speideli specul. notabil. litt. N. n. 20. p. 381.

§. Ita vocatos fuisse illos tres Reges aut Magos ad cunabula Christi venientes, Pontificii credunt vide Ph. Hen. Fridlibii observat. ad Matth. 2. vers. 1. qv. 12. p. 43. & confer. H. Hermetis jus publ. c. 31. n. 82. p. 565. ubi agit de more illorum qui *Jannus adium* inscribunt hos characteres: C. M. B.

§. 26.

B. NOMEN In specie illud dicebatur, quod familæ originem five Gentem declarabat, & non tam personam à persona, quam gentem à gente (ein Geschlecht von dem andern) distinguebat. Unde etiam *Gentilitium* & *πατριωνυμικόν* vocatum. Sequebatur statim prænomen. v. c. Luc. *Annaeus* Seneca. ¶.

1. allegati Rebhani hodeg. jur. chart. 2. clim. 3. parall. 2 §. 59. p. 506.

¶. Sophorum apex vocatus à Fr. Taubm. in dissert. de LL. p. m. 27.

Nomen hoc imponebatur Puellis octavo, Pueris nono λ. à nativitate die μ. qui dies, quia infantes ante nominis impositionem lustrabantur ν. & purgabantur, Lustricus ζ. audiebat.

λ. imo Septimo; scil. apud Græcos. Aristot. hist. animal. lib. 7. c. 12.

μ. Ratio cur illos dies elegerint Romani, invenitur apud Plutarch. quæst. Rom. 102. p. 288. B.

ν. Sext. Pomp. Festus litt. L. p. m. 1127. Macrobi. Saturn. lib. 1. c. 16. p. 333. Er. Puteani musæthen. c. 15. p. 189.

ζ. & *Lustralis Solemnitas* apud Symmach. L. 2. ep. 47. fin. sed Tertullian. lib. de Idololatr. c. 16. pr. vocat *Nominalia*. hinc nostrum illud: der Namens-Tag.

Quod apud Romanos erant Nomina, id nostratum Cognomina esse videntur. e.g. *Æg. Hunnius*, *Georg. Mylius*, *Polyc. Lyserus*. \*

\* Stratem. theat. hist. exitu 10. ad A. C. 1610. p. 1106. de his tribus Sympatriotis (nati enim fuerunt Winendæ five Winendaviæ in agro Württembergiæ, quarto à Tubinga milliari. Quenstedt de patria illustr. doct. viror. p. 161.) συγγενούς hoc circumfertur dictum: D. *Æg. Hunnius* doctissimus: D. *Georg. Mylius* eloquentissimus: D. *Polyc. Lyserus* formosissimus. Docuerunt Wittenbergæ.

§. 27.

C. COGNOMEN erat, quod nomini conjungebatur, ut cognationis nomen. ο. Sed quo fine? ut discernerentur inter ipsos gentiles familæ. π. v. gr. M. Tullius *Cicero*, ρ. L. Ann. *Seneca*.

ο. Gothfr. ad L. 4. C. de testam. litt. n. ubi etiam *tertium nomen* & *ἐπώνυμον* dici probat.

π. Æm. Ferretus ad §. 29. J. de legat. apud Rebhan loco laudato.

ρ. cum hujus *Cognomen* exagigaretur dieteris amicisque hortarentur, ut id mutaret, dixit: ego *Ciceronis* nomen illustrius efficiam quam *Catonum Catulorum* Scavorumque. Plutarchi apoth. p. 204. E.

§. 28.

D. AGNOMEN putemus Cognominis speciem; at paucis communem, fuisse. Adhærebat ob Mores, peculiaria Facta aut Facta σ. v. c. C. Marius *Coriolanus*, τ. C. Valer. Flaccus *Flamen*, L. Corn. Sylla *Felix*, Licin. Crassus *Dives*, υ. C. Fabius Maximus *Cunctator* à cunctando, *Verrucosus* à verruca in labris & *Ovicula* à clementia morum. φ.

σ. Gothfr. ad d. L. 4. C. de testam. lit. n. & Rebhan loco citato. Uterque conqueritur de infrequentiori usu vocis *Agnomen*. Imo Rebhan accusat quoque historiam Romanam & Fastos consulares, qui ob turbatam seriem *Nominum*, hanc doctrinam reddunt intricatam.

τ. Vide Plutarch. in vita *Coriolani* 2, 5. p. 218. D. Locus est notabilis & ἐν τῷ φανεῷ five ex professo in *Cognominibus* occupatus.

υ. de his omnibus videri potest Valer. Max. lib. 5. c. 9. confer. B. Brisson. de formul. lib. 7 p. 733. C Rhodigini lect. antiq. lib. 24. c. 6.

φ. C. Nepos, aut quisquis etiam sit, de viris illustr. c. 43. pr.

§. 29.

II. RECOGNOSCENDI) i. e. cognoscendi. Verbum Compositum advocatur, cum Simplex suffecisset: uti sapius vox Simplex ponitur pro Composito. \*

\*. v. c. in lege Aquilia accipitur *Raptum* pro corruptum §. 13. J. de L. Aquil. L. 27. §. 3. ff. de furt. L. 7. §. 2. ff. arb. furt. cæsar.

Alias notæ sunt hæ phrasæ: *Recognoscere feudum* χ. Feud. L. 2. c. 17. fin. *Recognoscere instrumenta* ψ. L. 56. pr. ff. de V. S.

χ. i. e. beneficii feudalis auctorem agnoscere, eique illud acceptum ferre, ac eo nomine fidem & obsequium referre. Calvini lex. juris in append. de verbis feudilib. p. 1041.

ψ. hinc illud apud Carpzovium in processu tit. 14. art. 2. n. 79. *documenta recognoscere* est res magni momenti & præjudicii, quippe quæ vim Confessionis habet & paratam operatur Executionem.

II. IMPOSITIO NOMINIS.) *Imponere nomen*. Quid sit, notum est: notum quoque est epigramma α. scriptum in fœminam Nominem bonam, Moribus malam: β.

Qui-tibi-cunque Bonæ, sacris dum tingeris undis,

*Imposuit nomen, omnibus imposuit.*

α. nescio, cujus auctoris.

β. hoc carmen *Unam* tantum stringit fœminam; sed illud Q. Ciceronis in fragm. Petron. c. 115. in *Omnes* fulminat:

Fœmina nulla bona est: & si bona contigit ulla,  
Nescio quo fato res *Mala facta Bona* est.

§. 31.

V. INNOCENTIBUS) sive non fraudulenter facientibus, uti explicat Glossa h. t. innocens enim, utpote nocere nescius c. 23. a. 22. qv. 4. nihil commercii habet cum fraude, quæ est nociva arg. L. 1. pr. ff. de solo.

§. 32.

7. FRAUS) *Quid sit*, patere puto ex descriptione vel Servii vel Labeonis in L. 1. §. 2. ff. de dolo malo L. 7. §. 9. ff. de pactis. *Quotullex* sit, indicat μεθοδικωπαθός τε καὶ χρησιμώτα-  
© γ. Jctus J. Pacius: δ. duplex est fraus, altera in Mente, altera in Rebus; in mente est Dolus, in rebus est Damnum arg. L. 7. §. 10. ff. de pactis. Exemplum hujus divisionis rui posset ex L. 21. §. 7. ff. de furtis. ε.

γ. his vocibus utitur Alsted. in encycl. lib. 5. c. 3. reg. 2. fin. p. 135. a. ubi de Lexicis loquitur.

δ. in analysi §. 3. J. qui manumitt. non poss.

ε. ubi agitur de eo qui *Animo* furandi in greditur ædes alienas postea tamen *Rem* nullam furatur.

§. 33.

LICITO JURE) τὸ Expedit Licet & Decet sunt quidem verba Impersonalia, sed tamen personarum omnium actiones dirimunt.

quod *Expedit* & *utile* est, non confundatur cum *licito* ζ. aut *Decenti*. η.

ζ. non enim quod tibi *Expedit*, semper fecisse *Licuit*. v. c. ultra dimidium circumvenisse emptorem, venditori expedit; sed non licet per L. 2. C. de rescind. vendit. Econtra multa *Licent* mihi, sed non omnia *Expediunt*, inquit Paulus I. Cor. 6. vers. 12. conf. Grotium de J. B. & P. lib. 3. c. 4. §. 2. pr. ubi Exemplis illustrat.

η. *Utilia* publice aut privatim non debent separari ab *Honestis*. Socrates apud Cicer. de offic. lib. 3. §. 11. Treutl. vol. 1. disp. 1. th. 3. C. Quam confidenter Lucanus lib. 3. v. 488. canit!

- - - Sidera terra

Ut distant & Flamma mari: sic utile Recto.

Inde dijudicamus *Rationem status* honestam, & inhonestam, de qua Imhof in singular. politicis rat. stat. 26. p. 1.

quod *Licet* *permissum est* & *toleratur*, differt ab eo, quod *Decet* & *honestum* est. \*

\* Ratio, quia non omne, quod *Licet*, est simul *Honestum* L. 144. ff. de R. I. & ibid. Ludvveli exempla. Grotius de J. B. & P. L. 3. c. 4. §. 2. m. ubi citat locum Claudi- diani, qui extat in paneg. de 4. consulatu Honorii V. 267.

Non tibi quid *Liceat*, sed quid fecisse *Decebit*, Occurrat, mentemque domet respectus *Honesti*.

quod *Decet* & *honestum* est, cætera includit. \*

\* *Honeste* vivere spectat ad Universalia præcepta, quæ sese offerunt in §. 3. J. de J. & J. ad quem §. videantur Dd. moralistæ.

§. 34.

VII. LIBER) est Concertum accidentale, ejus Abstractum & forma est LIBERTAS, quæ (si Homonymiam spectas) accipitur vel *Materialiter*, ubi magis est Facti quam Juris. vide pr. J. de libert: vel *Formaliter* pro aliqua conditione Civili opposita Servituti: quo sensu magis Juris quam facti est. Struvii synt. jur. civil. ex. 3. th. 8. p. 77. Et hæc describitur in Inst. \*

\* tam Justiniani §. 1. J. de jure person. quam Florentini, vide in script. L. 4. ff. de statu hom.

§. 35.

IIIX. PRÆJUDICIUM.) *Hoc loco* nihil aliud significat quam periculum, incommodum, læsionem, damnum θ. *Alibi* vero sumitur 1. pro Sententia sive judicio à superioribus lato, quod postea inferioribus judicibus præbere potest Exemplum 1. 2. pro Quæstione, quæ in concursu aliarum prius decidi debet. κ.

θ. & ita etiam capitur in L. 2. C. quib. res judic. non nocet.

κ. Vultejus ad §. 12. J. de action. n. 5. confer Barbofæ locos comm. lib. 14. c. 59. n. 1. ubi *Præjudicia* summarum Curiarum sequi jubet; sed caute, imo cautissime.

λ. Pacii analysi & Manzii comment. ad §. 12. J. de action. ubi Expl. subjiciunt.

§. 36.

In hac parte Vta. Criticam λ. exercere mos est, eo fine ut *Lectiones varie* sistantur & *peccata Librariorum* in legibus describendis admissa emendentur; ast vero nihil tale circa textum nostrum observavi: quotquot Exemplaria videre licuit, uno spiritu parique voce μ. loquuntur. Aristachus ν. juret hanc legem religiosis & quasi Longobardicis ξ. manibus descriptam fuisse.

λ. utilissimam certe & saluberrimam, si modice adhibetur & modeste, verba sunt J. Lipsii de milit. Rom. L. 2. dial. 2. m. p. 52.

μ. Prophetæ opus mundi ac opificium Dei *uno spiritu* & *pâri voce* testantur, inquit Lactant. L. 2. instit. c. s. edit. Thyrsian quem respeximus.

ν. pro Censore capitur, explicante Erasmo in adag. p. 152. nam *Aristachus* grammaticus censuit & recensuit Homeri versus. Subdititios *ὀβελισκούς* & *Γενουίνους ἀσπερίσκους* notando. Eadem sentit Ph. Caroli de Criticis dissertat. præmissa animadversione. Gellianis p. 8.

ξ. Franc. Robertellus laudat codices vett. à Longobardis exaratos, quia illorum manuscripta mendis tantopere non laborant. Zeiler. cent. 3. ep. 32. p. 679.

VI.  
CAUSARUM scrutinium five

Αἰτιολογία.

§. 37.

Felix qui potuit *Rerum* cognoscere  
Causas!

Virgilius Georg. 2. vers. 495. exclamat; ego  
contra, vel potius per *παρωδίαν*:

Felix qui potuit *Legum* cognoscere  
Causas!

Objicis cum *Juliano*: non omnium quæ à ma-  
joribus constituta sunt, Ratio & Causa reddi  
potest L. 20. ff. de LL. o. & sæpius more Py-  
thagoricorum illud *ἀνθὸς ἔφα π.* (legislator)  
ingeminandum est.

- o. ne irrationales quidam Jcti ad hanc legem . . . velut ad  
*ignorantia asylum* ( vide Sperlingi physio. L. 2. c. 3.  
ad præc. 9. & 10. p. m. 325. & Baconis hist. natural.  
cent. 10. experim. 999. p. 965. ubi de Qualitatibus  
occultis agunt ) confugerent, nervose eam explica-  
vit Manzius in questione prælimin. ad comm. Inst.
- π. G. Hornii hist. philos. lib. 7. c. 12. p. 369. illud *ἀνθὸς ἔφα*  
circumspecte explicat.

Respondeo cum *Cello* ex præambula L. 17. ff.  
de LL. tunc leges scimus \*, si non tam verba  
quam vim ac potestatem earum tenemus.

- \* *Sic* est per Causas cognoscere rem, Stratem. logica  
lib 5. c. 1. can. 1. p. 1131.

Lacoñes ρ. igitur atque Catonem σ. imi-  
tati, inquiremus in *causas* τ. legis nostræ.

- ρ. Plutarch. in vita Lycurgi 14. p. 51. C: apud Spar-  
tanos muniendum erat responsum *Ratione* & proba-  
tione, quæ in concisa & compendiosa verba esset con-  
tracta.
- σ. Cato ex præceptore suo Sarpedone quærebat *Causam*  
singulorum & percutabatur rationem. Plutarch. in  
vita c. 1. p. 760. A.
- τ. five Rationes. Ratio est anima legis, ut loquitur  
Otto in dialect. jur. L. 1. c. 1. pag. 2.

§. 38.

Cur non modo *Nominis* sed etiam *Cognominis*  
ac *Prenominis* sit mentio? quia hæc distinctio  
*Romano* more recepta fuit. *Græci* & *Barbari*  
plerumque singulis nominibus contenti fuisse  
videntur \*, ut Demosthenes, Aristoteles,  
Lycurgus, Agesilaus: Cyrus, Cambyses, Oro-  
des.

- \* Gyraldus. confer Fr. Connani comm. jur. civil. lib. 2. c.  
11. n. 3. p. 182. ubi disquirat cur Romani *tria nomina*  
usurpaverint.

§. 39.

Quare nomina imponi cæperunt hominibus?  
u. 1. ad Recognoscendos singulos, ait L. un.  
C. de mutat. nom. §. 29. J. de legat. & ibid.  
Borcholt n. 1. L. 10. C. de ingen. manumiss.  
Plato in Cratylo p. 268. A. & Franc. Connan.  
Comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 4. p. 183. &  
distinguaenda individua ϕ. 2. quia nominis  
impositio vel mutatio est signum Potestatis &  
Dominii x. 3. ut sint indicia & symbola Pro-  
fessionis: hinc nomen *Israëlitæ* ψ. aut *Christiani*  
ω. non est abjiciendum. 4. ut sint in-  
citamenta Virtutis. α.

- υ. in *Bestiis* rarior est nominum propriorum usus. Legi-  
mus tamen de *Bucephalo*, Supplem. Curtian. Freinshe-  
mii lib. 1. c. 4. §. 11. & de *Inestato*, equis. Sveron. in  
Caligula c. 55. fin.

φ. *Ebræi*, *Chaldæi*, *Ægyptii* & *Phrygii* dispiciebant, ut  
nominibus impositis non solum *Discretiva*, sed etiam  
*significativa* vis inesset. Gyrald. conf. Rivetum  
exerc. 39. in Gen p. 160. a & comm. in Exod. c. 2. p.  
761. b. ubi agitur de nominibus in historia Mosaica  
occurentibus.

χ. Chr. Matthiæ theat. hist. sub Nabuchodonosore II.  
cogn. Magno p. 70. confer nitidum locum Chryso-  
st. Tom. 3. operum, homilia de ferendis reprehensionibus  
& c. p. 291. ubi de Adamo protoplasto.

ψ. Basilius Seleuc. orat. 39. post med; nomen quo tu,  
*Israël*, appellaris, Dei cogniti argumentum est & c.

ω. spectant huc non proletaria verba Montacutii de  
origin. eccles. Tom. 1. part. 1. p. 109. pr: quemad-  
modum, si quis nomen *Christiani* abjiceret, nomine  
amisso rem quoque nomini subjectam amississe crede-  
retur: ita, si quis nomen *Baptismales* abjiciat, bap-  
tismus irritum fecisse eidemque abrenunciasset videtur.  
Notabilia quoque sunt verba Salviani de gubern. Dei  
Lib. 4. pr. p. 101. : in nobis *Christianum* vocabulum  
quasi aureum decus est, quo si indigne utimur, fit ut  
sues cum ornamento esse videamur; conf. Rittersh,  
in notis ad eund. librum p. 107. seqq.

α. si scil. sunt nomina emphatica & pulchra. vide Expl.  
apud Limn. in jure publ. 1. c. 11. §. 48. seqq. Pulchra  
itaque nomina maxime sunt procuranda, adeo ut, si  
venderentur, maximo euni deberent pretio. Dd. alle-  
gati apud Barbosam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155. Pul-  
chrum nomen excitet virtutem! Adolescens, aut  
Nomen mutato aut Mores, dicebat Alexander Mag.  
ad militem sibi *ὀμώωνυμον*, sed virtutis non æque me-  
morem. Moller. in allegor. sacro-profan. parte 1. c. 5.  
§. 178. n. 3. p. 82.

§. 40.

Quamobrem *nominum impositio relicta est Li-*  
*bertati privatorum?* quia hæc res tanti momen-  
ti non videbatur. *Rationis Ratio* 1. est, quia  
*Nomina* pertinent ad Verba, in *Verbis* au-  
tem sumus faciles, modo conveniamus in *Re-*  
*buis*. \* 2. quia *Personarum* potius habenda  
est ratio quam *Nominum* §. 29. J. de legatis.  
3. quia sola *Nominatio* nihil juris Tribuit L.  
12. ff. de jure patronat. vel Adimit.

- \* Andr. Meurers regula element. 43. n. 3. p. 178.

§. 41.

*Mutatio nominis innocentibus Periculosa non*  
*est.* Ratio decidendi est, quia *innocentes*  
non puniuntur L. 5. pr. ff. de pœnis L. 17. C.  
de accusat. *Rationis Ratio* est, quia hoc ca-  
su non peccant in L. Cornel. de falsis, Dd. ad  
L. un. C. de mutat. nom. *Rationis Ratio* Ra-  
tio, quia ab iis abest dolus, sine quo delicta regu-  
lariter non committuntur. L. pen. ff. ad L.  
Jul. de adult. Ludw. comm. ad L. 108. ff. de  
R. I. n. 1. \*

- \* conf. Gothfr. ad L. 20. c. de falsis, ubi dicit: falsum sine  
• Dolo non punitur.

*Mutatio nominis libera est:* si scil. fit non  
fraudulenter & à libero homine. *Ratio* 1.  
quia *nominis Assumptio* ab initio libera fuit L.  
un. C. de mutat. nom. & pependit ex *Placito* α.  
*Initium* vero rei spectare non insolens est  
apud Jctos β. 2. quia vitiosum est intende-  
re controversiam propter *nominis Mutatio-*  
*nem* γ. 3. & nonne quilibet est rerum sua-  
rum moderator & arbiter? δ.

- α. uti ait Jac. Menoch. de arbitrar. judic. quæstion. lib.  
2. cent. 4. casu 318. n. 2. p. 436.  
β. L. 8. pr. ff. mandati L. 12. ff. de Scito Macedon.  
γ. Cicero lib. 2. ad Heren. §. 42.



δ. I. 21. C. mandati hanc legem allegat Cypr. Regner in censura Belgica ad L. un. C. de mutat. nom.

## §. 43.

Cur nominis mutatio dicitur Liberis hominibus competere? ut excludantur Servi. 1. Ratio, quia in Servo nomen suum sibi mutante præsumitur Fraus. glossa ad L. un. C. de mutat. nom. Rationis Ratio, quia facit rem prohibitam arg. L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis, & L. un. C. de mutat. nom. ε. Rationis Rationis Ratio est, quia Servis non fuerunt nomina propria, sed eorum Impositio pendebat ab arbitrio domini. ζ. Ergo etiam Mutatio spectabat ad dominum. 2. Ratio, ne servi sibi adoptarent nomina Magnorum hominum virtute quasi sacrata. η.

ε. confer L. 41. ff. ad L. Falcid. L. 8. §. 9. ff. mandati L. 7. pr. ff. de administr. tutor. unde colligitur regula: Dolo facere præsumitur, qui facit id quod facere non debuit.

ζ. Hilliger ad Donellum Lib. 2. c. 15. litt. F.

η. Penetrantia sunt verba Herodis Attici apud Agell. in noct. attic. L. 9 c. 2. : Athenienses nefas ducebant nomina Harmodii & Aristogitonis (nomina Libertati patriæ devota) Servili contagio pollui.

## VII.

## NOTABILIA,

& legis Ampliationes Restrictionesque.

## §. 44.

Apes in floriferis saltibus θ. imitatus, libenter Excerpto. Nisi fallor, hic mos etiam Plinio Majori ι. J. Lipsio κ. & Jer. Drexelio λ. placuit. Eundem morem urget septima tessera methodi legalis: CONNOTO, quid autem? quædam Ex lege, quædam Ad legem, quæ vero Contra legem faciunt, apparebunt in parte VIII.

θ. Lucret. lib. 3. vers. 11.

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:

Omnia nos itidem depascimus aurea dicta.

ι. Plinius Junior lib. 3. ep. 5. p. 92. sic de Plinio seniore: nihil legit, quod non excerpteret.

κ. vide Cent. 3. miscell. ep. 25. ubi *Electa* sive *Excerpta* vocat segetem veram doctrinæ. conf. Cent. 3. ad Belgas ep. 38 ubi saluberrima habet monita.

λ. qui inde etiam Aurifodinam sive Excerptandi solertiam descripsit, in parte 1. c. 10 p. 104. dicit: otiosa, vana, nugatoria est *LECTIO*, cui nulla miscetur *SCRIPTIO*.

## §. 45.

Diocletianus & Maximianus Impp. μ. sunt auctores Legis nostræ. Uterque ε. nomen suum mutavit ζ: quid ergo miremur, si mutationem nominum Aliis quoque in lege nostra permittunt? noluerunt quippe in aliis Reprobare, quod in se approbaverant. ο.

μ. Inscriptio legis hoc evincit. Adspiciatur.

ν. Ille cum adhuc privatus esset, *Diocles* vocabatur; imperator autem factus appellari voluit *Diocletianus*. Rupertus ad Befoldi synopsin hist. c. 14. p. 391. imò assumpsit quoque nomen Jovii; uti Maximianus nomen Herculei. Joh. Cluverus epit. hist. in vita utriusque p. 320. 321.

ξ. si non mutatione *Alterativa* tamen *Quantitativa*, uti physici de motu alias dicunt. Stratem. phys. lib. 2. c. 2. p. 206.

ο. per L. II. G. de inoffic. testam. Chr. Ph. Richter. cent. Regul. 88. n. 5.

## §. 46.

Mutatio nominis alibi *Periculosa* π. est alibi *Permissa*, de illa loquitur lex Cornelia de falsis ρ. de Hac audiri vult constitutio Diocletiani & Maximiani de nom. mutat. σ.

π. hoc sensu definit Alsted in encycl. Lib. 26. c. 17. reg. 5. §. 16. p. 1721. MUTATIONEM NOMINIS, quod sit crimen Falsi, quo Quis Dolo malo sibi nomen novum imponit.

ρ. L. 13. ff. de falsis disponit Indifferenter & ad instar Regulæ. Prosp. Farinacii crimin. qv. 150. n. 138.

σ. L. un. C. de mutat. nom. disponit Distinguendo inter Liberos & servos, adeoque ad instar Exceptionis.

## §. 47.

Liberis hominibus mutatio nominis est permissa; si nimirum fit *sine Dolo*; quid si vero *Dolo* fieret? cadit in prohibitum crimen Falsi, quod postea meretur Pœnam. \*

\* ergo explicandi erunt casus, in quibus dolus censetur (A) Abesse vel (B) Adesse, & si adsit, quali (C) Potna sit coercendus.

## §. 48.

(A) LICITA adeoque à dolo remota est mutatio nominis 1. si fit ob metum Violentiæ, ut ita nobis nostrisque vim defendamus & pericula effugiamus. \* Pr. Farinac. qu. 150. n. 145.

\* nam & nominis mutatio ad Defensionem sui (quæ omni jure est licita Otton. jus publ. c. 11. p. 282. & ne Diabolo deneganda est, Burgold. notit. imper. part. 2. disc. 20. §. 19. p. 224.) conducere potest: sic Carolus II. R. Angl. in fugâ sua audiri voluit Wilhelmum Jonam. Gothfr. Schultzens Chronic. ad A. C. 1661. p. 261. Ulysses apud Polyphemum cyclopem vocari malebat ἄτις quasi Nullus. Homer. odyss lib. 9. vers. 366. & 408. de Sentio Saturnino vide infra th 61.

## §. 49.

2. si fit ob metum Infamiæ τ. aut Perjurii. υ.

τ. more apud veteres recepto, quæ Stupri licentiam apud Ediles profitebantur, nomina mutabant, uti docet Taubm. ad Plauti pœnul. act. 5. sc. 3. v. 20. Petr. Pappus in Anmerkungen zum Holländischen Kriegs-Recht art. 69. p. 187. die Huren/ die öffentliche Huren-Häuser wolten halten / pfeigten ihre Namen zu ändern. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis litt. B. *Meretricibus* jungit *Spurios*, qui sibi nomen mutare queunt licitè \* conf. Piccart. dec. 11. c. 6. ubi exempla habet *Urbium*, quibus nomina *δυσφημίας* vitandæ causa mutata sunt. v. c. pro Malevento Beneventum, pro Nequino Narnia, pro Poneropoli Philippopolis invaluit.

υ. Ulpian. in L. 29. §. 6. ff. de donat. non improbat Conditionem eam qua juravi, me alterius Nomen latutum esse. vide Chassan. catal. glor. mundi parte 1. confid 38. concl. 46. p. 43. b.

## §. 50.

3. si fit spe Hereditatis aut Legati. \*

\* ut ita nomine mutato impleatur Condicio sub qua quis est institutus. Naurath in annotat. ad comm. Zælii in L. un. C. de mutat. nom. conf. infra th. 71. Octavius Cæsar heredes instituit primos Tiberium & Liviam, quos & *ferre Nomen suum* jussit. Sveton. vita c. ult. pr.

## §. 51.

4. si fit amore Modestiae, φ. Honestatis χ. odioque Turpitudinis. ψ.

φ. Anonymi aut potius Heteronymi quidam scriptores huc trahi queunt. vide part. post. hujus disp. th. 6.

χ. non videtur satis Honestum nomen habere, quod Turpe quid significare potest. Gr. Tholof. synt. jur. civ. libro 36. c. 4. n. 3. p. 705. hinc excusarem contra

(K)

G. Thom-

G. Thomson, in vindice veritat. p. 72. LIPSIUM, cui pro nomine *Fodoci* (quod significat *Εθηρβ-βαστ*) placuit nomen *Fusti*. Eleganter ergo clauditur, Lipsius oration. de Calumnia: muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur adversus JUSTUM. ex Psalmo 31. vers. 19.

- ↓ sapiens presbyter *Eustathius* pro divino suo in improbos odie, etiam idem sibi cum impuro & scelerato Eustathio nomen esse, graviter & molestè ferebat, ac Nomen suum immutare cupiebat. Isid. Pelusiota lib. 3. ep. 311 p. 329. Huc spectat exemplum de SERGIO II. PAPA, qui ob *Turpitudinem cognoments* (*osporci* enim vocabatur) Sergii nomen in sede pontificia sumsit. platina in vita Sergii II. pr. p. 141. edition. Colon. de anno 1626. 4. sed Linn. in jure publ. L. 1. c. 11. §. 66. Rationem datam explodit, distinguens inter nomen Proprium *Sergii* (quo etiam pater claruerat) & nomen Gentilitium *Os porci*: illud maluit præ hoc. Sed cur?

### §. 52.

5. si sit ob novum vitæ Statum vel in Oeconomicis vel in Scholasticis vel in Ecclesiasticis vel denique in Politicis. \*

- \* totidem hierarchias vitæque status statuit Heidefeld in sphinge c. 36. P. 1155. sed in analect. ænigmat. p. 1378. non Quadrigam sed Trigam statuum sistit:

Wass supplex ora. Fürst protege, Baurque labora hæc Basileæ in curia super imaginibus horum Trium.

### §. 53.

In OECONOMICIS occurrit potestas Maritalis Herilis & Patria.

Illius vigore Nupta familiæ suæ nomen immutat & mariti assumit. \*

- \* non abludabant uxores Romanæ, quæ mariti domum ingressæ dicebant: ubi tu Cajus, ego Cajo ero! videatur Dietherus ad Besoldi thesaur. pract. litt. N. n. 9 p. 680. b. ubi simul exemplum elegans de *Martia*, Cantonis antea (sed postea Hortensii) uxore adducit, *Eve* exemplum adducit Matthias in theatr. hist. sub Nabuchodon, M p. 71. m.

Illius vi dominus Servo pro sua libidine nomen imponit ω. vel immutat α.: & Libertus nomen patroni assumit. β.

- ω. Gothfr. ad L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis litt. B. Donell enucl. lib. 2. c. 11. litt. F. ubi de nomine servili Erotas, Stichus & Philargyros. Plato in Cratylo pt. p. 265. E. eonf. J. Gœdd. comm. ad L. 206. ff. de V. 8. n. 2. p. 171.
- α. nam *Servi* nomen in domini potestate est. th. 43. supra. qua de causa & *Libero* homini redacto in servitutem dominus mutat nomen, ut *Josepho* Pharao, ut *Danieli* Nabuchodonosor Rex, sunt verbe Cujacii in paratitl. ad L. un. C. de mut. nom.
- β. Gothfr. ad L. 9. C. de liberali ca. & ad L. 10. C. de ingen. manumiss. litt. E. Donell. enucleat. loco cit. Fr Connan Comm. jur. civ. lib. 2. c. 11 n. 3. \* nam simul ac Manumissi essent servi, demebantur ipsis Capilli, ac capiti raso seu calvo imponebatur in Feroniæ templo Pileus. Plaut. amphitr. act. 1 sc. I. vers. ult. & ibi Taubm hinc suo Nomiini præmittebant Prænominis loco nomen heri. Perlius hoc lepide explicat in Sat. 5. comprimis vers. 78.
- Verterit hunc dominus, momento turbinis exit  
*Marcus* Dama - - -  
 prius nomen est Heri, posterius spectabat ad Servum jam manumissum.

Huius vigore pater γ. Liberis nomina imponit & mutat: loquor autem de patre non solum Naturali sed & Civili sive adoptante δ. ne quid dicam de educatoribus, qui sæpe nomina mutant Alumnis. ε.

- γ. Atheniensium (apud Joh. Eichel in dissert. habitâ Helmstadii 1655. 4. de jure naturali parent. & liber. parte priori th. 32.) lex voluit, ut *Patres* nomina ab

initio liberis darent, & postea etiam, si placeret, rursus mutarent. Ratio, cur *Patribus* jus imponendi & immutandi nomina liberis competat, derivari potest ex Grotio de J. B. & P. lib. 2. c. 5. §. 1. Exempla videantur de Lamecho Gen. 5. vers. 28. de Jacobo Gen. 35. vers. 18. & de Zacharia Luc. 1. vers. 60. & 63. de Sinenibus videatur Joh. Neuhof. in der Allgemeinen Besch. des Reichs Sina c. 4 p. 278. b. \* hinc gratia Principis concedi debet, ut quis nomen familiæ à lineâ *Materna* propaget Zahn. de mendaciis L. 2. c. 63. n. 1. p. 283. ubi agit de familia Losoneziana & Wolferstorff.

- δ. nam Adoptatorum aut Arrogatorum nomen gentilitium coalescebat cum adoptantis nominibus. Hilliger ad Donelli lib. 2. c. 22. litt. K. sic Octavius post adoptionem dictus est *Caj. Jul. Caesar* Octavianus. Dio Cass. lib. 46. p. 322. A. locus est notabilis. & lib. 55 p. 557. A. ubi de Domitio Nerone, qui adoptatus fuit à *Claudio Tiberio* Druso.
- ε. aureæ Bullæ auctor acceperat in sacro baptismatis nomen *Wenceslai*: unde ergo illud *Caroli*? à Carolo Pulchro rege Franciæ, apud quem pueritiæ rudimenta exegit. Cuspinian. in vita Caroli IV. p. 474.

### §. 54.

in SCHOLIS sæpe præceptores nomina mutant Discipulis. \*

- \* ita, qui alias David Wängler audiebat, svafore præceptore suo postea audivit David PAREUS. (nam *παρεὺς*, αἷς η̄ exprimit apud græcos Genam, maxillam) J. L. Gottfrids Erhonic in notatis ad iconem Davidis Parei \* alia exempla alibi, *Des didavt* & suppeditabimus.

### §. 55.

in ECCLESIASTICO statu, cui quidam præesse volunt Pontificem, mutationem nominis ζ. Sergius II. vel IV. η. Pontifex introduxit, jus Canonicum θ. vero & superstitio i. confirmavit.

- ζ. puta ut malefico Bonifacii, timido Leonis, rustico Urbani, improbo Innocentii, maledicto Benedicti, & feroci Clementis nomen adaptetur Polyd. Virgil. de rer. inventor. lib. 4. c. 10. pr.
- η. Dieterich. breviar. pontif. ad A. C. 844. p. 152.
- θ. illud in hanc sententiam trahere conatur Greg. Tholosan. in synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 3. ubi dicit: dominus noster Jesus Christus primo summo Pontifici à se instituto, SIMEONI nomen in PETRUM seu Cepham mutavit.
- i. man ist in der opinion, wenn ein Pabst seinen Namen nicht ändern / so lebe er nicht lange / als wie dem Hadriano VI. und Marcello II. begegnet / welche bey der reformation Römischer Kirchen viel wården gethan haben / wenn sie länger gelebt hätten. sunt verba Zeileri cent 2. ep. 81. p. 507. ubi plura reperias.

Huc refero mutationem nominum, quæ olim ad Christianæ professionis auspicia κ. nunc ad Confirmationis λ. solennitatem spectat.

- κ. ex gentilibus Christiani facti malebant ferre nomina sanctorum Prophetarum quam Idolorum. videatur Eusebius, lib. 8. c. 21. p. 239. B. hist. ecclesiast. & P. Contzen. in comm. ad Romanos in præfat. quæst. 4. ubi disquiritur, cur Saulus PAULI nomen sumferit. 2. cur post sumtum nomen Pauli, nihilominus adhuc audiverit Saulus.
- λ. Contzen. in comment. ad Roman. in præfat. quæst. 7. \* *Confirmatio* die Fîrmung oder Fîrmirung quomodo fiat, accurate monstrat Speidel. in speculo notabil. litt. F. n. 39 p. 339. & Corvinus in jure Canon. lib. 2. tit. 4.

Legimus etiam hominum nomina ab ipso Deo mutata: μ. imò legimus quoque nomina

mina mutata hominibus, qua facti fuerunt

Dii. v.

μ. quoties vero Deus nomina imponit vel mutat, toties infigne quid portenditur vel indicatur, inquit Quistorp in annotat. ad Lucæ 1, vers. 13. p. 103. Abram *Abram*, Sarai *Sara*, Jacob *Israëlis* nomen accepit: Iacobus & Johannes novo nomine Boanerges veniunt. Chr. Matthiæ theatr. hist. sub Nabuchodon, M. p. m. 70. & Zeiler in miscellan. litt. N. p. 247. ubi subicit: Die Persier haben lange Namen / (non tam prolixitate quam pluralitate nominum superbiunt Hispani vide J. L. W. arcana dominant. hispan. c. 33. §. 17 p. 187.) Die Hebræer kurze.

v. Lactant. divin. instit. L. 1. c. 21. p. 64. hoc testatur: solent mortuis consecratis Nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuisse, nam & Romulus post mortem Quirinus dictus est; & Leda Nemesis; & Circe Marica; & Ino postquam se præcipitavit, Leucothea; materque Maturæ; & Melicertes filius ejus, Palæmon atque Portumnus. Demsteri paralipom. ad Rosini antiquit. lib. 3. c. 18 p. 478. P. confer Platon, in Cratylo p. 270, A.

§. 56.

circa POLITICAM administrationem occupandis sæpe mutantur nomina. \*

\* apud *Babylonios* imperii gubernationem mutato nomine suscipere, moris erat. Heurnius lib. 2. barbar. philosoph. p. 153. apud *Persas* idem invaluisse testis est B. Briffonius de regn. Periar, lib. 1. p. 8. pr. hinc Darius Nothus, antea Achos sive  $\Omega\chi\theta$ , cum imperio Nomen  $\Delta\alpha\rho\iota\alpha$  suscepit, ex Otesia Scaliger de emendat. tempor. lib. 5. p. 224. quod litt. B. apud Limnæus de jure publ. lib. 1. c. 11. §. 62. 63. & 68. ubi dicit, quod reges *Heroldus* creatis pro placito imposuerint nomina. Sic *Imperatoribus* creatis antiquitus & nomina & cognomina nova licite deferebantur, uti exemplo Vitellii, Severi, Juliaani & Commodi probat Greg. Tholosan, synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 4.

Licite mutatur nomen, si quis sit Miles, Doctor, Nobilis vel quid tale. \*

\* nam in hujusmodi Status mutatione permixta est Nominis mutatio. Bartolus apud Gothfr. in notis ad glossam L. un. C. de mutat. nom.

§. 57.

Denique nec illa mutatio nominis in legem Corneliam de falsis impingit, quæ proficiscitur ab Aliis, sed ob nostras vel virtutes  $\xi$ . vel culpam.  $\sigma$ . confer supra th. 28.

$\xi$ . qui prius Tyrtanus postea ob divinum orationis fluxum dicebatur Euphrastus & Theophrastus: sic Aristocles ob amplitudinem sermonis accepit nomen Platonis. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 9. 10. & 11. ubi de Homero, qui ante cœcitate dictus fuit Melesigenes.

$\sigma$ . Tiberius Claudius Nero ob vini aviditatem dictus fuit Biberius Caldus Mero. Sveton. in vita c. 42.

§. 58.

(B) ILLICITA adeoque cum dolo conjuncta mutatio nominis est, quæ commodo Privato vel Publico iniquiorem conditionem inferre \* intendit.

\* sed propter commoda nostra cæteris iniquiorem conditionem inferre non licet. L. 74 ff. de R. I. Non debet unum Altare disco operiri, ut alterum cooperiatur. Ant. de Butrio apud Barbosa lib. 1. c. 54. axiom. 6. p. 107.

§. 59.

Intentionem hanc dixeris Generalem; Speciales adducuntur à Jul. Paulo, \* nimirum

1) ut aliena Intercipiantur aut possideantur.  
2) ut alius Terreatur aut concutiatur.

\* in recept. sentent. lib. 5. tit. 25. §. 10. & 11.

(Animum) fit 1. si quis se pro Principe ferat.

\* de pseudo Nerone apud Romanos, pseudo-Richardo & Eduardo apud Anglos, pseudo-Mustafa apud Turcas agit Forstner ad Iaciti ann 5. 10. 1. p. 673. Georg. Richter in axiom. œcon. § 273. p. 449. de pseudo-Martino apud Gallos, Limn. jur. publ. L. 1. c. 11. §. 59. de pseudo-Sebastiano apud Portugallos Zeiler. in miscellaneor. appendice litt. P. p. 556. & Chr. Richter in Historischen Schauspiel cent. 3. c. 43. à p. 403. ubi totam rem, stupentibus lectoribus, narrat.

2. si mercator ad fraudanda Vectigalia vel in præjudicium Alterius, nomen vel signum alterius assumat. \*

\* J. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 24. ubi etiam agit de *Notariatus signo* non mutando. nam Tabellio (inquit Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3.) signum semel assumptum & consecutum, citra falsi crimen mutare nequit.

3. si quis in celebratione Contractus aliud nomen assumit,  $\pi$ . Carpzovius in crimin. part. 2. qv. 93. n. 35. Limnæus de jure publico L. 1. c. 11. n. 58.  $\rho$

$\pi$ . ne postea contraxisse dicatur, & ex instrumento obligatorio conventus excipere possit, se non esse eum qui in instrumento dicitur promississe. Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.

$\rho$ . Uterque allegat in hanc rem Gilhausens arbor. judic. crimin. c. 2. tit. 26. n. 33. sed (quantum ex meo exemplari constat) falso. \* de fallacibus Allegationibus conqueritur quoque Jac. Cujacius in dedicat. consultationis veteris cujusdam Jureconsulti (quæ extat in operib. Cujacianis p. 343. editionis Francofurt. 1623. fol.) ad Jac. Gueslæum, ubi dicit: locos auctorum meliore fide notavi quam illi, quibus sæpe falsos locos notare pudori non est: aut, quod pene idem est, Generaliter & persusorie consultorem remittunt ad ea, quæ doctores illo vel illo loco notant, in qua persusione aut erat certe Dolus aliquis aut Ignorantia mera.

4. si quis falso Diplomate vias commutat. L. 27. §. 2. ff. ad. L. Corn. de falsis & ibi Gothfr.

5. si quis Insignia aliena  $\sigma$ . sibi arrogat: item si Privilegia  $\tau$ . aliena usurpat.

$\sigma$ . Aliena, inquam, & altioris forte ordinis. J. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11. Schönborn. polit. lib. 1. c. 10. p. 58. ubi nitidum producit epigramma. Apud Qv. Pegeum in der Kunstq. part. 2. §. 3997. p. 222. rusticus Hollandicus sibi Insignia leonibus aquilis equis & aureo vellere exornata arrogat; quæstus autem de sua insolentia respondet: *wel myn Her / dat staht so fry!* Hanc simplicitatem L. Corn. Sylla risa potiusquam poena excepisset, opinor.

$\tau$ . Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 36.

6. si quis sibi falsum Genus vel Parentes fingat, animo fraudandi alios. Jac. Cujac. ad Pauli sentent. lib. t. 25. n. 10.

7. si quis pro nobili  $\nu$ . se venditet aut Doctoris.  $\phi$  titulum (velut asinus Leoninam pellem  $\chi$ .) nondum datum aut debitum affectet.

$\nu$ . Gilhaus. arb. judic. criminal. c. 2. tit. 26. §. 33. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. Carpz. in crimin. part. 2. qv. 93. n. 37. 38 ubi Limitationem, & n. 39. 40. ubi Exempla nobilitatis furtivæ refert.

$\phi$ . Dd. jam allegati.

$\chi$ . nota est fabula VIII. Aphthonii sophistæ, quam Avianus fab. 3. vers. ult. sic concludit:

(K) 2

Forst.

Forſitan ignotos mutato murmure fallis;  
At mihi, qui quondam, ſemper Afelluseris.

8. ſi quis Comitum Palatinum ꝑ.  
mentiatur, Notarii publici nomen ſibi ad-  
ſcribat ω. aut aliis talibus modis α. alium  
ſe fert quam eſt.

ꝑ. & lic Actum ejusmodi dignitati convenientem cele-  
brat. v. c. notarios creando, ſpurios legitimando: en  
Limitationem B. Carpzovii ex crimin. part. 2. qv. 93.  
n. 38. & n. 35. ubi agit de eo, qui ſe aſſerit *Creditorum*  
mercatoris falliti.

ω. fraudulentem ſcl. Reygeri theſaur. jur. litt. N. p. 447.  
n. 2.

α. proverbium illud forte huc ſpectat:  
Vox eſt *Jacobi*, manus eſt immanis *Eſaus*,  
apud Heiſfeld. in ſphinge c. 2 p. 41. ex Gen. 27 verſ.  
22. & verſ. 19. De ipſo faſto Jacobi videatur c. ult.  
ca. 22. qv. 2. Joh. Hall. 1. Theil Bibliſcher Geſichter  
lib. 3. p. 130.

### §. 61.

(2dum) ſit 1. ſi quis Militiam conſingat  
in alterius terrorem β. vel necem. γ.

β. L. 27. §. 2 ff. ad L. Cornel. de falſis. Paul. lib. 5. recept.  
ſentent. t. 25. §. 11.

λ. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falſis lit. B.

2. ſi quis pro Prætorum ꝑ. aut alio Ma-  
giſtratu ε. uſurpatis illicitis inſignibus, ſe  
g'eſſerit.

δ: Jac. Cujacius ad Pauli ſentent. lib. 5. tit. 25. §. 11. ubi  
tamen excuſat Sentium Saturnum: qui (uti eſt apud  
Valer. Max. lib. 7. c. 3. §. 9. inter.) Prætorum inſignia  
uſurpaverat, ſed ut eſſugeret proſcriptionem. vide  
th. 48.

ε. cum tamen privatus homo ſit, Gr. Tholoſ. ſynt. jur.  
civ. lib. 36. c. 4. num. 6.

### §. 62.

(3tium) etiam addi poteſt, nimirum ſi  
quis nomen mutat, ut Scelera ſua commodius  
& impunitius perpetret, ζ. aut perpetrata  
in Alios transferantur. η.

ζ. Chr. Prætorii polit. part. 1. c. 3. qv. 23. p. 121. Hinc  
fortaſſis eſt quod *Noſtu inventus* non poſſit ſibi licite  
nomen mutare. Joh. de Anania apud Reygerum in  
theſauro juris litt. N. p. 447. n. 1.

η. puta ſi quis cum Meretrice negotium habens, Hone-  
ſti juvenis nomen aſſumat, Manzii comm. ad §. 1. J. de  
injur. n. 37.

### §. 63.

(C) POENA, qua nominum falſarii  
coërcentur, non eſt eadem: pro qualitate ad-  
miſſi Falſi & Damni dati augetur vel minui-  
tur. W. H. D. art. 112. 113. Relegatione  
aut Fuſtigatione ſæpe expeditur, Carpz. cri-  
min. part. 2. qv. 93. n. 39. 40. imo aliquando  
Capitalis eſt coërcitio. \*

\* Althufii dicæol. lib. 1. c. 104. n. 94. p. 397. Brunnem.  
ad L. un. C. de mutat. nom. ubi quosdam talium fal-  
ſariorum, quia tumultibus occaſionem præbuerant,  
*ſuſpenſos fuiſſe* ait. conf. J. Cujac. ad Paul. recept. ſen-  
tent. iib. 5. t. 25. n. 10. ubi Exempla hiftorica ſuggerit.

### §. 64.

è Nomine ſæpe Monitum arg. L. 26. C.  
de episc. & cleric. 9. & ſupra th. 39. fin. aut  
Omen. 1.

9. ubi Monachi, vi ſui nominis, patientiæ & modetiæ  
admonentur, conf. Limxi jus publ. L. 1. c. 11. §. 49.  
50 51. 52. ubi adducit & explicat nomina propria Ari-  
ſtotelis, Pythagoræ, Socratis & Plutarci.

2. ſecundum illud apud Barboſam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155:

Nomina ſunt Omen: venturi præcius Idmon

Fertur & Hippolytus dilaceratus equis:

Sæpe tamen nomini nudo nimium tribuit ſuperſtitio.  
als wie man vor Zeiten geſagt / wo ein Johannes im  
Haufe ſey / da ſchlage der Donner nicht ein ; und da  
er gleich einſchlage / ſo thue er doch keinen Schaden.  
Dahero iſt der Name Johannes ſo gemein worden &c.  
Zeileri Miscell. litt. N. p. 340. ubi commodiorem ex-  
plicationem ſubjungit.

### §. 65.

Contumelia eſt, ſuperiorem nomine  
Proprio alloqui, diſſimulato quaſi titulo Di-  
gnitatis. \*

\* Servius ad Virgil. Æn. lib. 12. verſ. 652. apud Taubm.  
ad Plauti amphitr. art. 1. ſc. 3. verſ. 45. confer. eun-  
dem ad Bacchid. act. 1. ſc. 2. verſ. 30. ubi ex Douſâ  
monet, quod non ſolum Noſtrates ſed etiam Veteres  
dignitatis & honoris potius *Titulo* quam Nominibus  
propriis cieri ac compellari ſe præoptaverint.

### §. 66.

Rebus mutatis ſæpe vetera Nomina  
non mutantur. Exemplo ſit 1. Quarta le-  
gitima κ. 2. Sponſalia λ. 3. Conditio μ.  
4. actiones Perpetuæ. 1.

κ. Wiſenbach. ad Inſt. diſp. 23. th. 2. p. 169.

λ. Hilliger ad Donell. lib. 13. c. 18. litt. E. Cujac. ad pa-  
rarit. ff. de ſponſalibus. p. 29.

μ. diſſertiffimus eſt textus in §. 15. J. de action.

ν. Manz. ad pr. j. de perpet. & tempor. act. n. 16.

### §. 67.

Vitiſorum nomina cum nominibus  
Virtutum commutare, ſpectat ad blandimen-  
ta ſeculi corrupti. \*

\* jam pridem Vera rerum vocabula amiſimus, inquit Ca-  
to apud Salluſt. in Catilin. c. 58. fin. inde iracundus  
vocatur Apertus, avarus Providus, prodigus Libera-  
lis, ſuperbus Magnificus. vide in obſerv. hift. Piccar-  
tum, dec. 1. c. 9. per tot.

### §. 68.

Propria nomina in hiftoriis varie mu-  
tantur: idque vel ex Affectatione vel ex Igno-  
rantia. \*

\* Utrolibet autem modo fiat, parit dubia & errores, vi-  
de citati Piccarti obſerv. hift. dec. 15. c. 1. per tot.  
ubi Exempla aſſert. confer. Lipſii polit. lib. 1. c. 9.  
§. 9. N. ubi in *Æm. Paulo* taxatur, quod nomina pro-  
pria Hodierna in Veterem formam redegerit; & cent.  
2. miscell. ep. 17. ubi eandem ob cauſam *Pet. Beza*  
inſultat.

## VIII.

## OBJECTIONES

& Diſſentanea.

### §. 69.

Ex lapidum attritu Ignis elicitur: &  
ex alternantium imo & altercantium ſermo-  
num conflictu ſæpe proſilit Veritas, ξ. Uti  
ergo Hannibal Romanis toto orbe hoſtem  
quærebat ο. ita ego textui hactenus illuſtra-  
to repugnantes Leges vel Rationes excitabo.  
Jaſta eſto alea! π.

ξ. Lipſius de recta pronunciat. LL. c. 17.

ο. Florus lib. 2. hift. Rom. C. 8. §. 5.

π. vox Cæſaris apud Sveton. in vita c. 32. f.

§. 70.

I. In L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis, ita dicitur: falsi Nominis vel Cognominis adseveratio *Pœna falsi coërcetur*. \* Sed quid ad hæc textus noster in L. un. C. de mut. nominis? nominis mutatio (inquit) *periculosa non est*.

Gothfredi notæ sic propositionem allatam efferunt: nomen falsum sibi assumere non licet:

Quis mihi jam tam solers erit, ut hos textus oggannientes conciliet? Securus esto, tanta solertia opus haud erit, modo non committatur cum fallaciarum patre \* Fallacia à bene compositis ad male divisa.

\* vide diaboli objectionem Matth. 4. v. 6.

Si enim textui posteriori adjicies adjicienda, non erit cur exclames ad arma ad arma! ρ. vel, alala alala! σ. Rem totam habe in syllogismo hoc, ubi Majoris propositionis Subjecto addam Limitationem, quæ postea Minoris acrimoniam diluet:

A. O. falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa*) Pœna falsi coërcetur,

Atqui O. nominis mutatio est falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa?*) It! pax!

B. vel ita:

Quodc. Pœna falsi coërcetur, (*tam Semper & indifferenter, quam Quandoque & certo respectu*) illud est periculosum.

Atqui nominis mutatio Pœna falsi coërcetur (*tam Semper & indifferenter quam Quandoque & κατὰ τὴν*.)

Hoc concedo, illud nego & pernego.

Tu, si vir es τ. affirma et: cætera nosti! υ.

ρ. voces notissimæ in castris Romanorum. B. Briffon. de formul. lib. 4 pag. 344.

σ. ante pugnam milites vociferabantur *Alala*, quod erat quasi præludium & incitamentum ad manus conferendas. Fr. Hildebrand in append. ad antiquit. Rom. litt. A. p. 28. & J. Lipsius de militia Rom. lib. 4. dial. 11. p. 204. ubi de voce *ἀλαλάειν* disserit.

τ. vide Wowerium Pythæum & Erhardum ad Petron satyr. c. 73. ubi illud, *si vir es*, explicant in duplici sensu.

υ. ex L. 2. C. de probationibus: Affirmanti incumbit probatio.

§. 71.

II. Ex L. un. C. de mutat. nom. constat, Mutationem nominis ἀλλάξιν esse LIBERAM in liberis hominibus. Sed hunc textum limis (quod dicunt) oculis & taurinè φ intuetur L. 63. §. 10. ff. ad SCt. Trebell. ubi legatarius DEBET mutare nomen suum assumpto alio. Nonne τὸ LIBERUM & τὸ DEBET sibi opponuntur? concedo: quid ergo jam sibilabis? χ. quod ipse textus adjectus suggerit. Itane instar Marii ψ.

—patiar telis vulnera facta meis? ω.

φ. Erasmus, adag. p. 553. a.

χ. *Sibilare* serpentum proprium ad Caussidicos transferant Germani in clade Variana apud Flor. lib. 4. hist. c. 12. §. 37. unius Caussidici os sicutum recisa prius lingua, quam in manu tenens barbatus, *Tandem* (inquit) *vspera*, Sibilare desiste!

ψ. *Marius* unus è triginta tyrannis occisus est à milite cum exprobratione conditionis pristina: hic est gla-

dus quem ipse antehac fecisti! Trebellius Pollio apud Rupertum ad Besoldi. hist. c. 14. p. 378.  
ω. Ovidius lib. 1. Heroid. ep. 2. vers. 48. recitat sic verba Phyllidis ad Demophontem,

Audi sodes: si ego testator α. jure Legati Fideicommissi aut Hereditatis 100. solidos concederem ea tamen conditione, ut nomine tuo abdicato meum ferres; annon adhuc LIBERUM est, mutare nomen vel non? sed me DEBERE mutare, Prætor dicet. Resp. 1. non Absolute & simpliciter dicet, sed si (enecessitatem *Hypotheticam* sive expedientiæ!) legatum volueris. β. 2. Distinguit ipse textus inter assumptionem nominis *Honesti* & famosi ac *Turpis*. γ. 3. imo si Juliani verba ibidem recte capio δ, *Remitti poterit conditio recusata*, permittis nihilominus pro obtinendo legato actionibus Utilibus.

α. etiam in Testatricibus hoc valuisse, patet ex Cic. ad Attic. lib. 7. ep. 8. m. ubi Dolabella nobilis adolescens à Livia institutus fuisse dicitur.

β. Chassan. de glor. mundi part. 1. confid. 38. concl. 46. p. 34. b.

γ. Ratio hujus est in L. 7. ff. ad SCt. Trebellianum Dignitatis ratio habenda est; hinc Vespillonis nomen ferre nemo tenetur.

δ. scil. *Generaliter* & de quocunque nomine testatoris; nam Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3. videtur ad *Turpe nomen solum* restringere.

Ne Rhetorem egisse & ἀνάδυσιν declamatoriam instituisse videar, Logices instrumentum \* applico, ita συλλογίζων:

Quodc. continet Debitum & necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam*) illud excludit eatenus Libertatem.

Atqui legatum, quod legatario Conditionem nominis mutandi injungit, continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam?*) Hoc reprobò, illud comprobo, nam hic omnia per conditionem expediuntur 1. si legatum legatarius voluerit. 2. si nomen legantis fuerit honestum. 3. si Actiones à prætore debent dari Directæ.

\* quatuor sunt Instrumenta logica, quibus unumquodque Thema tractari potest: 1. *Definitio*. 2. *Divisio*. 3. *Syllogismus*. 4. *Methodus*. Herbordi synopsis logica lib. 2. c. 1. p. 151. ubi utiles speculationes adducit.

§. 72.

III. Sufficere poterat bina illa oppositio; sed agedum transeat,

—numero Deus impare gaudet. ε.

Ex l. un. C. de mutat. nom. colligo, mutationem nominis non nisi Liberis hominibus competere. Bene colligis. Ergo vi oppositorum ζ. Servi non poterunt pro lubitu suum nomen mutare? Et hoc bene; Imo male & pessime, sic argumentator:

O. quod est juris Gentium, illud cadit in Servos,

O. nominis Impositio & consequenter etiam Mutatio est juris Gentium,

Ergo &c.

Majorem probò per L. 32. ff. de R. I. & ibid. Dd.

(K) 3

Mino-

Minoris autem Subjectum bifidum demonstratur partim per ea quæ alibi de *ὀνοματοθεσία* adduci solent η. partim arg. L. un. C. de mut. nom.

ε. Alphesibœus apud Virgil. ecl. 8. vers. 75.

ζ. Contrariorum contrariæ sunt consequentiæ. Stratem. logica L. 2. c. 11. can. 2. p. 441.

η. à Platone in Cratylo, circa pr. Alex. ab Alexandro in genial. dier. L. 2. c. 25. p. 99. a. ubi agitur de Impositione nominum apud varias Gentes. Abr. Rogeri offe. ne Ehr̄um verborgenem Heydentum part. 1. c. 7. p. 69. Confer ea quæ in disp. hujus parte post. §. 3. dicentur.

Responderi potest dupliciter:

1. *Negando* Minorem propositionem, quæ nimis Catholica est. Dari enim potest nominis mutatio, quæ sit Fraudulosa: An talem juris Gentium dixeris? dii & gentes meliora! Regebis: displicet Minoris propositionis laxitas & per barbaram barbare formata Assumptio; placet pugna per modum d'ArII. Resp. & sic quoque Darius θ. eris, nam licet tibi concedam, quod *Quædam* nominis mutatio scilicet Innocens sit juris Gentium; tamen in Servo talis non præsumitur, sed semper habetur pro Nocente & fraudulosa mutatione, uti notat glossa ad nostr. text. i

θ. vicus fuit Darius Codomannus tribus præliis: 1. ad Granicum amnem. 2. ad Issum fluvium Asiæ minoris. 3. ad Arbelam in Ninives campis, ita narrat Joh. Jonston. in polyhist. L. 2. de Persicis c. 3. p. 270. 271.

ε. arg. L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis. Confer quæ supra monuimus th. 43.

2. *Limitari* potest Major partim ratione SUBJECTI, ita: Quodcunque est (Mere juris Communis &) juris Gentium κ. &c. partim ratione PRÆDICATI, ita: illud (nisi additionem vel detractionem patitur à jure Proprio civium Romanorum L. 6. pr. ff. de J. & J. λ.) cadit in Servos.

κ. adde quod Ludv. in Comm. ad L. 32. & L. 22. ff. de R. I. dicit: Servus pro nullo habetur, non solum jure Civili sed etiam Gentium. scilicet in iis quæ *Juris* sunt; nam quoad ea quæ *Facti* sunt; nec jus Civile servos pro nullis habet.

λ. confer exemplum de patria potestate apud Manzum in comm. ad pr. J. de his qui sui vel alieni jur. n. 5.

Ratio limitationum est, quia Nominis mutatio non mansit in *Meris nudisque juris gentium* terminis; sed accepit *determinationem à jure Civili*, quod vel textus noster evincit.

\* \* \*

Sed nunc rogo Missionem. Ergo victus fuisti μ. meis argumentis? De eo viderint alii & quidem (uti Augures dicebant ν.) alio die.

μ. *Missionem* petere erat in arena gladiatoria victorum; sed *Rude donari* erat victorum: illud beneficium erat Temporarium, hoc Perpetuum. Vide J. Lipsii Saturn. lib. 2. c. 23. m.

ν. Ph. Caroli in dissert. de Criticis præmissa animadversionibus Gellianis p. 19.

## PARS POSTERIOR

eaque

## PHILOLOGICA

de

# ANONYMIS SCRIPTIS.

Autores ANONYMOS cur in lucem protraham, facile subodoraberis Lector. Nihil frequentius jam est, quam scribere SINE NOMINE, nescio quo Omine. Si mihi fidem denegas, adi & audi Bibliopolas. Quot, quæso, evolarunt scripta Anonyma intra unum annum, & quidem in sola Germania, ac in Politicis tantum? quasi Lustrici diei recordationem spernere debeat Christianus, ubi Politicum specimen edit! Aram ignoti Dei ægre tulit Apostolus: per me quoque licet, ut aliquis exarata ab ignotis Scriptoribus inique ferat; meum tantum est, Quosdam talium indicare. Indicare, inquam, non Judicare. Nam ut odia effugerem, Indicis laborem suscepi, non Judicis, Dogmatici non Ephectici, Nomenclatoris non Censoris. Ut tamen etiam agnoscas ingenium propriis speculationibus intentum, præmittam *Theses* quasdam, sed vulgaræ methodi sphaeram non egressuras: mox

sequentur *Exemplorum decades*, an omnes? neutiquam, multas de industria nunc retinebo & reticebo. Ulti vero Platonis testamentaria vox est, *Nulli quicquam debeo*: ita ego, quicquid Exemplorum exhibebo, aliis debeo, debitum ingenue ubique professurus: V.

### 1. Etymologia.

Anonymi vocabulum derivatur ab α privativo & ὄνομα, pro quo in Æolide scribebatur ἄνυμα. hinc \* ἀνώνυμο ὁ καὶ ἢ sine nomine, nomine carens, cujus nomen reticetur: item, qui obscurus & ignobilis est.

\* ἀνώνυμο καὶ ἐφελευσµόν littera ν.

### 2. Synonymia.

Scriptor Anonymus potest etiam vocari Innominatus α. ein Ohnbenahmter β. & Incertus γ. auctor. Scripta talium vocare licebit cum Pacif. à Lapide δ. ἀδίστατα.

α. quæ

- α. quæ vox *CTIS* satis est frequens in divisione *Contrastuum* Ludvv. exerc II. th. 2. F. *Delictorum*. Vultej Jurispr. Rom. lib. I. c. 50. p. 297. & *Servitutum* Barth. Cæpolla in tit. de servit. Urban. præd. c. 9. n. 2. p. 28. edition. Colonienfis de anno 1650. 4 sed apud PHLOLOGOS est rarior : invenitur tamen apud Sarisber. in policrat L. 2. c. 27. p. 132. ubi de Saulo dicitur : duo viri *inopinati* & inonomiabile cum eo abierunt.
- β. sic I. N. D. Parival in præfat. ad lectorem *des erläuterten Interests von Holland : das Buch / genant Interest von Holland / welches ein Ohubenamter Scribent an das Licht gegeben / hat Dränung angerichtet.*
- γ. Joh. Rich Malcomelius edidit ad π. ff Wesenbecii notas *Incerti* auctoris. \* certum tamen est (fortassis etiam apud Malcomesium, qui alias diligentius Ψευδογραφήματα debet expurgare) illarum Notarum auctorem esse WILH. LUDWELUM, uti pleræque paginæ cum Commentario ad Instituta collatæ, demonstrabunt : præprimis conferri debet commentatio ad pr. J. de verb. obl. n. 2. cum notis ad π. ff. Wesenb. tit. de verb. obl. n. 2. p. 755.
- δ. in not. & strictur. ad Sev. Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 3.

## 3. Homonymia :

Vox Anonymi aliquando *Arborem* ε. denotat : aliquando etiam *Deo* ζ. tribuitur ; sed hac occasione accipitur pro *SCRIPTORE* vel *personato* η. i. e. qui nomen profitetur non κατὰ τὸ εἶναι sed κατὰ τὸ φαίνεσθαι, vel qui *Nulum plane nomen* θ. *subscripsit* & proprie Anonymus auctor salutari meretur.

ε. notante Joh. Scapula in lexico sub radice *ἄνωνμο* & voce *ἀνώνμο*. Ubi tamen eandem Arborem κατ' ἀντιφρασιν etiam *ἐνώνμων* (de qua Plin. nat. hist. lib. 13. c. 22. pr.) dici statuit. \* Sic in Arbore consanguinitatis occurrere solent personæ vel *ἐνώνμοι* i. e. Peculiarior nomina habentes, vel *ἀνώνμοι* & non nisi Comuni nomine vel Majorum vel Posterorum distinguendæ. Ita scribit Chr. Matthias in System. polit. lib. 1. exerc 1. p. 49.

ζ. cum Trisnegisto loquor, qui apud Lactant. lib. 1. divin. instit. c. 6. n. 6. ait : ὁ δὲ Θεὸς εἷς, ὁ δὲ εἷς ὀνόματι & προσδέχεται. Ἐστὶ γὰρ ὁ ἓν ἀνώνμο. Deus quia Unus est, nomen non habet Ita sensum exprimit Christ. Besold in different. divin. & human. sapient. §. 11. p. 22. m.

η. Ita Hippolithum à Lapide nec non Sever. de Monzambano *personatos* vocat ipse *personatus* Pacific. à Lapide in strictur. ad Monzamb. c. 1. §. 2. p. 4. 5.

θ. comparandus ideo cum ATLANTIBUS aut BORNIS, qui etiam nullum nomen habuisse leguntur. Plin. nat. hist. lib. 5. c. 8. a: ATLANTES degeneres sunt humani ritus, si credimus. Nam neque Nominum a lorum inter eos appellatio est, & solem orientem occidentemque dira imprecatione contuentur. Herodot. lib. 4. c. 184. p. 146. οἱ Ἀτλαντες ἀνώνμοι εἰσι μὲνοι τῶν ἀνθρώπων ἡμεῖς ἴδμεν.

δε BORNIS J. C. Scaliger exerc 266. p. 166. sine Nominibus multi vivunt in ima Æthiopia : in qua Borni populi sub Libya, sine legibus sine Religione Nominibus propriis non utuntur.

## 4. Forma.

Quidam enim scriptores Nullam ὀνομαστικήν vel προσωπογραφίαν suorum libellorum (ut ita dicam) clypeis ι. apponunt, uti fecit auctor Politici scelerati κ. auctor arcanorum Turcicæ reipublicæ λ. ad quos etiam refero P. Virgilium Maronem μ. & auctorem pasquilli suggesti Henrico IV: Gallia Regi ν.

ι. alluditur ad morem Romanorum, welche die Mahmen der Soldaten und ihrer Haupt-Leute pflegten auff die Schilder zu dicken / damit ein jeder bekant wäre / inquit Dietherrus in addition, ad Besoldi thes. præct. litt. N. n. 9. p. 680. b.

κ. quem Chr. Pellerus impugnavit & iterum imprimi curavit Norimbergæ 1665. 8. Idem tamen in præfat. priori ad Lectorem p. 4. monet, exemplaribus quibusdam litteras hæc C. R. C. B. adjectas fuisse : ita ut Prænomen Cognomen & cum Officio etiam Locus subinui videretur.

λ. editus est A. C. 1664. 8. ubi? fortassis Lipsiæ, quia & auctor ibidem vivit.

μ. Duo hic recensenda sunt de Virgilio :

PRIUS est, quod eclogam VI. (cui nomen Silenus) non ipse sed per Cytheridem, nobilissimam meretricem & Volumnii libertam, in theatro recitaverit, *Nomine suo dissimulato*, Cicero tamen admiratione carminis captus inquisivit in auctorem, eoque cognito dixisse fertur & ad Suam & ad Virgilio laudem : *magnas spes altera Roma*. Servius ad eclogam 6. v. 11. apud Magir. in eponymol. sub Virgilio.

POSTERIUS est hoc : cum Virgilius distichon, quod laudem felicitatemque Augusti continebat, fecisset, valvisque *non nominato auctore* infixisset (id erat hujusmodi :

*Nocte pluit tota, redeunt spectacula Mane :*

*Divisum imperium cum Jove Casar habet !)*

diu quæritans Augustus, cujusnam hi versus essent, eorum auctorem non inveniebat. Bathyllus vero Poëta quidam mediocris, tacentibus aliis sibi adscripsit. Quamobrem donatus honoratusque à Cæsare fuit Quod æquo animo non ferens Virgilius, iisdem valvis affixit quater hoc principium : *sic vos non vobis*. Postulabat Augustus, ut hi versus complerentur, quod cum frustra aliqui conati essent, Virgilius præposito disticho sic subjunxit :

Hos Ego versiculos feci, tulit Alter honores :

Sic vos non vobis nidificatis Aves,

Sic vos non vobis vellera fertis Oves,

Sic vos non vobis mellificatis Apes,

Sic vos non vobis fertis aratra Boves.

Quo cognito, aliquandiu Bathyllus Romæ fabula fuit, Maro vero exaltatior. P. Virg. Mar. vita per Æl. Donatum (ut creditur) edita, circa med. edition. Venetæ excusæ 1574 fol.

ν. Zinggr. apopht. part 2. p. 87. es ward dem Könige ein Pasquill in seinem Gemach auff den Tisch gelegt, dieses Inhalts : Herr König / schafft Eure Maistresse (intelligenda fortassis est Madame d'Antagvès, de qua idem ibid. p. 85. fin.) ab / und Eure vier Secretarien / so werden Eure Sachen besser stehen. Als er es las / sagte er : es ist wohl gemacht / und nichts daran vergessen / als nur des Auctoris Name.

Quidam auctores Aliquam, si non nominis tamen Personæ suæ *περίφρασιν* ex accidentibus generalibus decerptam subjiciunt : puta, si auctor des *Schau-Platzes. 5. jämmerlicher Mord-Geschichte lese* vocat ein *Mut-Glied der hochlöblichen fruchtbringenden Gesellschaft.* ο.

ξ. iterum impressi apud Hamburgenses 1666 8 \* auctor nullus alius est quam G. Ph. Harsdörfferus Patrit. Noricus.

ο. sic auctor manualis Historici impressi Lipsiæ 1665. 12. vocatur *der Jugend dienst-beflissener Liebhaber*. Auctor spectaculi Historici editi Jenæ 1661. 8. vocari vult *Liebhaber der Welt-Geschichte.*

## DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Quidam vero Nomen subscribunt, sed vel *μυσικῶς* & per quandam dissimulationem, vel *μυσικῶς* & quasi per Simulationem. Utrunque dicere possis, factam esse θ. confessionem Nominis ; sed hic est *Falsi & commentitii*, π. illic autem *Veri & Genuini*. Verum nomen dupliciter abscondi & velut implicari potest :

1. per *Apocopen* ; si Quædam tantum litteræ eaque Primores (Nominis Cognominis Patriæ aut Dignitatis) innuntur, relictis cæteris, ς.

2. per

2. per *Metathesin*; si Omnia quidem elementa nominis, sed ordine dispositionis turbato indicantur. σ.

- π. Chr. Forstn. ad Tacit. annal. L. 13. c. 54. p. 445. dicit: sub *commentitio* nomine Hippoliti à Lapide non satis tuto latet auctor qui de Ratione Status scripsit.
- ε. P. L. edidit genialia Apophthegmatum Rerumque memorabilium. Razeburgi 1666. g. V. D. H. scripsit *Interest von Holland* / quod opusculum illustrandum & refutandum sibi sumsit I. N. D. Parival, impressum est Grünoviae 1666. 12. I. S. edidit Londini 1660. vitam Oliv. Cromvveli, politici sine exemplo. W. A. V. F. *Hand-Buch der Fürsten und Fürstlichen Beamten* Bremæ 1660. 12. I. L. V. A. *vertentschte* Stratonica typis Amstelodamensibus signata fuit 1666. 12.
- Ϟ. Exemplà vide *Infra dec. 1. §. 3. 5. & dec. 2. §. 10.*

### 5. Materia:

Scripta auctorum ἀνωνύμων vel ἐπιωνύμων versantur vel circa PERSONAS τ. vel circa RES: hic quidem potius circa *practica* v. quam Theoretica occupantur, plerumque ventilant *Polemica* ϕ. rarius Thetica, citius judicant de negotiis *Præsentibus* χ. aut *Futuris* ψ. quam de statibus casibusque Antiquis. ω.

- τ. eminentes vel *Internis* vel *Externis* qualitatibus. Hinc PRINCIPES sæpe ab anonymis vellicantur. Saavedr. Symb. polit. 14. p. 108. Quamquam meticulosa plane res est, in illos *allegare* qui possunt *relegare*, illos multis verbis *describere*, qui uno verbo possunt *proscribere*, inquit Er. Gockelius in præf. ad libr. de Europæis regibus p. 8. Eadem fere recitat Gotf. Fibigi- us in *Elect. jur. publ. semidec. 1. qv. 4. n. 3.* difficile & periculosum est, de iis scribere qui *proscribere*, & contra eos *disputare*, quibus licet *amputare*.
- υ. quod dico Exemplis (postea subjiciendis) manifestus, inquit Julianus l. 3. §. 2. ff. de collation. \* Nolo tamen omittere ἐπιωνύμων & iudicium Pacifici à Lapide, iudicantis, quid sentiendum sit de Scriptoribus anonymis tum in Genere tum in Specie & quando politica scrutantur: ANONYMA illa & ἀδίσποτα (inquit in *strictur. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 3.*) de *rebus Publicis* edita scripta; quamvis non levis contra illa surgat præsumtio, & vario quandoque etiam canino semine in necem veritatis luci sint exposita, non tamen indistincte respuenda: cum nonnunquam & in his multa *Notabilia*, *Vera* & scitu *Necessaria*, ab aliis timidulis iniquo transmissa silentio, reperiuntur. Ultima verba non abluunt ab hisce Saavedræ Symb. polit. 14 p. 108: SATYRAS & LIBELLOS probare *Omnino* non ausing: nam plerumque aut veritatis excedunt limites, aut scandala tumultus ac seditiones concitant; *Aliquid* tamen indulgeri ea in re ob effectus bonos forte expedit. Libertatis in republica signum est *Obtrectatio*: in ea enim, quam Tyrannis oppressam jam tenet, neutiquam permittitur. *Rara temporum felicitas, ubi sentire, qua velis, & qua sentias, Dicere licet*, Tacit. hist. l. 1. c. 1. §. 6. p. 384.
- ϕ. dolendum est, ipsa quoque *Theologorum militantium* specimina sæpius sub larvatis Nominibus & Satyrico vultu in publicum propelli. Quantum distat (inquit Petr. Firmianus in genio seculi diss. 5. p. 159.) ab illa S. Augustini, seculi nostri inquieta Eruditio!
- χ. A. C. 1655. edita fuit Stetini epistola Cyriaci Thra- symachi de justitia armorum Svecicorum in polonos.
- ψ. circa auspiciam hujus anni 1669. edidit anonymus Comitum Warfovia de eligendo Polonorum rege. A. C. 1658. edebatur collegium Electorale de eligendo Romanorum Imperatore.
- ω. Nam ad characteres, si non Omnium tamen Multorum anonymorum scriptorum pertinet *Innovandi studium* & (uti Lipsius in *manu duct. ad Stoic. Philos. L. 1. c. 6. p. 39.* vocat) *καινοτομία*. Innovandi tamen libido à Cive Viroque bono abesse debet, secundum illud Augusteum (apud Macrob. lib. 2. Saturn. c. 4. p. 400.) de *Casone* iudicium: quisquis præsentem sta-

tum civitatis commutari non vult, & Civis & Vir bonus est, conf. Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 12. §. 14. p. 288. ubi reprehenditur *Hippolitus à Lapide*.

### 6. Efficiens.

Scriptores anonymi (quorum A. alii sunt Ingeniosi aut Docti α. alii indocti β. B. alii ad Indigenas alii ad Alienigenas pertinent. C. alii Patrio alii Peregrino utuntur idiomate) nomen suum celant vel ex *Modestia* v. ex *Timore*. γ.

- α. Sextilius Hena fuit Poëta *Ingeniosus* magis quam Eruditus. Seneca apud Gyrald. de poët. dial. hist. 4. p. 172. fin.
- β. *Experientiæ* vox est, quam retulit Horat. lib. 2. ep. 1. vers. 117.

*Scribimus Indocti Doctique poemata* ( volumina )  
*passim:*

- γ. Idem Horatius lib. 1. ep. 16. vers. 52. 53. ita exprimit:  
- - - *Virtutis amore.*  
- - - *Formidine pæna.*

MODESTIÆ instinctu delitescere voluit Johannes Evangelista, δ. P. Virgilius Maro ε. Apollinaris Sidonius ζ. & Augustus dux Brunsvic. & Lunenburgensium, η. Princeps pietate justitia & litteris insignis nomen promeritus, fatente Burgold. in notit. imperii parte 3. disc. 16. §. 3. p. 126.

- δ. qui non est solitus in scriptis *Nomen* suum præfari, uti ex Eusebii historia refert Volateran. lib. 16. anthropol. c. 3. p. 587. B. cui adjicio locum Saavedræ symb. polit. 10. p. 77: SANCTUS JOHANNES, etsi insignem illum favorem sibi à Christo Salvatore in superna cœna exhibitum refert, tamen tacet *Nomen* suum. Quæ si humana Politica non fuit, prudentem tamen fuisse *Modestiam* non negaverim. Erat (inquit ipse S. Johannes c. 13. v. 23.) recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.
- ε. de quo vide supra § 4. litt. M. Modesti autem ingenii fuisse VIRGILIUM, vel exinde colligas, quod tam verecundis & vitginalibus moribus fiterit, ut etiam Neapoli *Parthenias* audiverit. Lil. Greg. Gyraldus de poëtis dialogo hist. 4. p. 150. edition. Basileensis de an. 1580. fol.
- ζ. Appollinar. Sidonius lib. 4. ep. 8. fin. sic ait: si tantum amore nostro teneris, ut scribere hæc nugas (carminum meorum) non erubescas, *occulle auctorem*.
- η. vide *infra* decad. 2. §. 2.

Ex TIMORE nonnulli nomen suum subtrahunt, memores, sese alias *Castigationibus* θ. vel *Verbalibus* vel *Realibus* certiusque exponi, sive jam Vera ι. sive Falsa κ. sive Honestas sive Turpia λ. sive Proprio aut Candido Marte sive etiam per Plagii crimen μ. aliquid consignaverint.

- θ. exponuntur tamen etiam *Castigationibus* licet nomen siluerint. Hinc ille CONRINGIANI nominis defensor sic p. 17. alloquitur fictitium illum ERANC. MARINIUM POLON: puderne te, Marini, Veri nominis, in tenebris natum nec in publicum prodire ausum? Nequissimum certe hominem oles, licet Polonum te profiteraris. Ego vero, si Silesius es, fœdistragum & rebellem; si Polonus, adtentatorem & obtrectatorem dixerim. *Sed nec moleste feras, si te hisce nominibus ornaveris; cum Verum tuum nomen latere volueris, hæc ille.* Ego tamen nollem cum auctore larvato aut (quod in proverbio est apud Erasum. in adagiis p. 326. b.) *cum larvis luctari*: Præprimis quia etiam Magni viri calumniantium injurias mussitarunt & silentio præterierunt. Vide Zeileri miscell. litt. L. p. 195. ubi exemplum *Reichsmi, Erasmi, Fabri Stapulensis & Keckermanni* adducit.



1. nam Veritatis professio sæpe est periculosa dicenti, ut monstrat Freinsh ad Curtii lib. 3. c. 2. § 11. exemplo *Charidemus*. *Wiel hätten länger gelebt, wenn sie weniger (Wahrheit) geredet hätten*, inquit in germanicum versus Tr. Boccalin. in secret. Apoll. ep. 48. p. 97 proinde quidam ἀλλ' ὄφραλοι Nomen suum recondunt. Optandum tamen esset, ut tales auctores spe latitandi non excuterent saluberrimum illud monitum à *Martialis* exemplo capiendum. Sic autem ille lib. 10. epigr. 33 vers. 9.

*Hunc no vere modum nostris servare libelli  
parcere Personis, dicere de Vitiis.*

2. uti *Diabolus* sub forma serpentis insidiabatur innocentibus protoplastis Gen. 2. vers. 1. & 13. uti *Tæcer* sub clypeo Ajacis fratris latitans lædebat Trojanos, Homer Iliad. 8. vers. 266: ita quædam maligna ingenia obtentu nominis Fictitii innocentium hominum famæ insidias exitiumque ponunt.

3. ad hunc censum & censuram refero anonymos illos Poëtas, qui in Repotiis & postriduanis nuptiis (bey den Brautsuppen) ithyphallica carmina suggerunt. Dubites licet, an talia scripta sapiant Scholam s. *Petri* an vero *T. Petronii*. Conjugium à benedictione Sacerdotali incipere & cum Fescenninis jocis finire quid aliud est, quam *Christo Belislem* jungere? contra mentem 2. Cor. 6 v. 15. Quantopere enim *versus Catulli* s. *mores Catonis* differant, dixit Muretus apud G. J. Vossium de imitat. poet. c. 4. §. 7. p. 68 Conferri posset patheticum & Exemplis illustratum monitum G. Ph. Harsdörfferi in des *Frauenzimmers Gesprächspielen* p. 61. in annotat. ad part. 6.

4. Exempli nolo addere; sufficiat notasse verba *Martialis* in *Fidentinum* malum Poëtam lib. 1. epigr. 54. v. 11.  
*Indice non opus est nostræ nec vindice libri,  
Stat contra dicitq; tibi tua pagina: FUR es!*  
confer Dan. Bartoli *Vertheidigung der Gelehrten* part. 2. c. 2. p. 162. Vom Kunst-Diebstal.

### 7. Finis.

Insulsus esset ille auctor, qui instar prædonis Ulpiani. v. interrogatus Cur (cum nomen suum celat) id faciat, responsurus sit, Quia facio & scopum enim aliquem suæ κρυπτογραφίας habeat necesse est. Ille autem est, ut lateat ο. & ἄγνωστο π. maneat, vel perpetuo vel certe ad tempus ρ.

v. L. 12. ff. de heredit. petit. conf. Arum. ad ff. disp. 19. th. 12.

ξ. ita quoq; alludit Chr. Besold. de arcen. rerumpubl. c. 1 §. 10. p. m. 25.

ο. adeo scriptores anonymi sibi certo modo dictum esse putant, quod Ovidius Trist. lib. 3. eleg. 4 v. 25. cecinit:  
*Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit.*

π. i. e. Incognitis. Venetiis erudita est societas INCOGNITORUM, ex quibus eminet Giov. Franc. Loreddano Ph. Jac. Sackß in præloquio ad ampelograph. p. 7. med. Et fortassis ad idem sodalicium spectat epistola Apollinis. cuius inscriptio apud Tr. Boccalin. in secret. ep. 17 p. 31. hæc est: an die hohe Schule der Ungenanten.

ε. quemadmodum Ægyptius quidam architectus in Pharo ædificata suum nomen ad tempus ingeniose abscondit. Videatur Pegei *Kunstquäll* part. 1. §. 293 p. 611.

### 8. Tempus.

Plerique scriptores anonymi prodeunt Tempore V. C. Comitiorum, Reformationis, Confœderationum, Belli, σ. Induciarum, Electionis & Mortis regis.

ε. scripsit *Hippolithus à Lapide* illo tempore, cum maxime bellum inter Cæsarem & Svecos ferret. hoc sine, ut Paci, quæ tunc temporis efflorescere cœpit, moras neetere vel eam plane impedire posset. Pacif. à Lapide in strictur. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 4. Eadem verba habet Burgold. in notit. imperii part. 2. disc. 5. §. 1. p. 40. 41. & part. 1. disc. 12. §. 14 p. 282.

### 9. Locus.

Interesse videtur scriptorum anonymorum ut *Locus*, ubi exprimuntur, à typographo dissimuletur. Fieri id potest facile, si vel Nulla τ. urbs vel Fabulosa υ. vel Alia aliqua φ. annotatur.

τ. G. G. C. N. Anzeiger der vornehmsten Kriegs- und anderer Händel von 1618. bis 1660. nullum natalium Locum fatetur.

υ. sed sæpe fit ut chartæ impressus character & clypeus (das Papis-zeichen) prodatur & refutet fraudem typothetarum \* Exempla fabulosæ urbis damus hæc: Erasmi Irenici bibliotheca Gallo-Svecica expressa est Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique ad insigne Veritatis hoc anno, in 4. Sic etiam Pacificus à Lapide suas in Sever. Monzamb. stricturas edidit Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique; ad insigne Veritatis 1669

φ. Venturæ de Valentis parthenius litigiosus impressus est Veronæ 1613. 4. Exercitationes XII. in Sever. Monzamb. impressæ sunt cis Veronam apud Severum Myfocophantam 1668. 12. \* Ex his aliisq; exemplis constat α. quam familiaris sit talibus schedis Verona. β. quamq; necessarium sit, iptum Typographum fieri anonymum.

### 10. Definitio.

Ex dictis colligamus talem Descriptionem SCRIPTUM ANONYMUM (Definitum) EST SCRIPTUM (Genus) CUJUS AUCTOR MODESTIA VEL TIMORE DUCTUS (Efficiens) DISSIMULAT NOMEN SUUM Forma) ANIMO DELITESCENDI (Finalis causa. Materia autem objectiva sunt PERSONÆ & RES.)

### 11. Exemplorum Species.

## I. DECAS.

#### 1.

Durus de Pascolo.

Wahremundus ab Ehrenberg.

Mirabilis de bona casa.

*Duri de Pascolo* Aulicus Politicus spectat ad EBERHARDUM A WEIHE, qui etiam alibi sub fictitio nomine *Wahremundi ab Ehrenberg* prodiit. Testantur id ipsum ipsius opera χ. edita Francofurti sumtibus Joh. Beyeri A. D. 1642. 8. Testatur illud quoque Limnæus lib. 1. c. 11. jur. publ. n. 72. ubi de nominum mutatione sic loquitur: hoc licentioso seculo, numero plurimos reperire licet, qui nescio qua pravitate, cum Edmundo Campiano concert. eccles. Anglic. 3. sæpius & Nomina & Vestes mutant & Protheo mutabiliores in teatro litterario apparent. Ita mox videbimus EBERH. A WEIHE, mox *Durum de Pascolo*, mox *Wahremundum ab Ehrenberg*, mox *Mirabilem de bona casa*, unum eundemque Politicum constituere.

χ. nimirum meditationa pro Fœderibus; verisimilia Theologico Juridico Politica; Aulicus politicus.

#### 2.

Hippolithi à Lapide

differtatio de Ratione Status in Imperio Romano-germanico impressa Freistadii 1647. 12.

spectat ad Dn. à DRANSE Berolini res gi-

is Sveciæ Residentem, uti autumat Burgol-  
censis. ψ.

ψ. notitia imperii part. 1. disc. 3. p. 154. & part 1. disc.  
12. p. 289. Uterq; allegatus locus continet Judicium  
& Characteres Hippolito à Lapide tributos.

3.

Honorius Reggius

per anagramma GEORGIUS HORNI-  
US: scripsit de statu ecclesiæ Britannicæ.  
D. n. m. 1648. 4. ω.

ω. Theoph. Spizelius in Scrutinio Atheismi historico-  
ætiologico Scrutin. 2. §. 10. p. 40.

4.

Andreas Philopater

scripsit contra edictum (Elisabethæ) regi-  
næ Angliæ; sed revera est CRESWEL Jesui-  
ta. α.

α. Henr Braschius in labyrintho apostatarum c. 12 in  
der 2. Eintheilung §. 2 p. 267. impresso Hamburgi  
1663. 4.

5.

Tarræo Hebio Nobili à Sperga

auctore prodiit Hanov. 1612. 12. Saty-  
ricon hac epigraphæ distinctum: Cave ca-  
nem; de vita, moribus rebus gestis, divinita-  
te Casp. Scioppii Apostatæ.

Recluso anagrammatis mysterio, ani-  
madvertimus, illud Satyricon prodiisse au-  
ctore GASPARE BARTHIO BRROLI-  
NÆO. ε.

ε. ex amici cujusdam relatione.

6.

Centuriæ IV. variarum quæ-  
stionum

germanice scriptæ & expressæ Ulmæ A.  
C. 1661. 8.

spectant ad MARTINUM ZEILE-  
RUM. γ.

γ. J. G. Schottel von der teutschen Haupt-Sprache lib.  
5. tract 4. p. 1179. ubi simul omnia aut pleraq; solertif-  
simi Mart. Zesleri scripta recenset.

7.

Franciscus Marinius

de scopo Reipublicæ Polonicæ adversus  
Hermannum Conringium. Vratislavia  
1665. 12.

JOHANNES SAX (aut SACHS) Frau-  
stadiensis Polonus illius scripti auctor fer-  
tur. δ.

δ. nec abludit auctor ille, qui contra Francisc. Marini-  
um pro Herm. Conringio Vindicias scripsit A. C. 1665.  
12 nam pag. 38. hæc verba ἐμφοτικῶς inferuit:  
per nos sibi licet porro adhaerere of itania tua, ut Poly-  
pus adhaeret AXO. Pag. ultimam sic concludit: *factu  
dix SAXUM volvi, sat prae biberunt.*

8.

Antimachiavellus

sive auctor librorum ε. Trium de Re-  
gno adversus Nicolaum Machiavellum, est  
INNOCENTIUS GENTILLETUS Jctus  
Delphinensis. ζ.

ε. prodierunt Laufannæ A. C. 1571. 8. item Lugd. Ba-  
tav A. C. 1647. 12

ζ. Pellerus in notis ad Politicum sceleratum impugna-  
tum c. 4. p. 505.

Observationum politicarum η.  
de nuperis Galliarum motibus  
auctor creditur esse CAROLUS à GROTT-  
NIZ, Nobilis Pomeranus. θ.

η. editarum A. C. 1649 in 12.

θ. Joh Schmidelius in observation. ad M. Z. Buxhorniū  
de imperio Romano dissertat. 5 p. 298.

10.

Schola Salernitana

sive Medicina Salernitana sive de Con-  
servanda bona Valetudine sive regimen sani-  
tatis Salerni sive Flos medicinae. Diversimo-  
de enim formatur titulus libri hujus, quem  
Kenatus Moreau Medicus Parisiensis cum Ani-  
madversionibus edidit Parisiis 1625. 8. Au-  
ctor hujus Scholæ est IOHANNES, dictus à  
patria MEDIOLANENSIS sive de Mediola-  
no. ι.

ι. Quenstedt de patriis illustr. viror. p. 291. Eadem, sed  
pluribus verbis fatetur allegatus Ren. Moreau in pro-  
legom. c. 3. p. 13. & 2 ubi de Arnaldo Villano auro, qui  
hoc opus Medico-poëticum commentariis enarravit.  
Numerus versuum non est apud omnes idem; codex  
Schenkianus 1239. Tullovianus 1096. Morroviaus  
664. Vulgatus 372. Naudinianus 183. annumerat.

## II. DECAS.

1.

Theur-Dand.

De hoc libro (nondum à me viso) sic scri-  
bit Tob. Wagnerus κ. MAXIMILIANUS I.  
IMP. ipse res gestas suas *poëmate Teutonico* em-  
blematicè conscripsit, libro titulum Theur-  
Dand præscribens, fingens Curiositatem &  
Invidiam, quasi personas comicas, quas pru-  
dentia sua aut vitaverit aut vicerit: cujus  
*poëmatis clavis* extat apud Sebastianum Stang-  
cken in chronico germanico.

κ. in instit. histor. lib 7. c 8 p. 596.

2.

Gustavi Seleni

Iustus Schaccorum sive Schach-oder Kö-  
nigs-Spe. Lipsiæ 1616. fol.

spectat ad AUGUSTUM BRUNSVI-  
CENSIVM & LUNEBURGENSIVM Du-  
cem, teste Chr Lud. Dietherro in addition.  
ad Befoldi Thes. pract litt S n. 13. p. 661. b.  
& Herm. Conringio de bibliotheca Augusta.  
151. λ.

λ. verba ejus hæc sunt: Elucet autem ingenium & Indu-  
stria & varia plane ac recondita Doctrina Principis in  
voluminibus propriis: quæ inter anno 1616 cum ap-  
plausu eruditorum Germaniæ nostræ, exceptum est  
GUSTAVI SELENI, ficto eleganter nomine, illud  
grandioris formæ de Lucò & acchico volumen, vernacu-  
lo sermone exaratum. &c.

3.

Gustavi Seleni

jam dicti, sunt Cryptomenitices & Cry-  
ptographiæ libri IX. in quibus planissima Ste-  
ganographiæ à Joh. Trithemio olim conscri-  
ptæ enodatio Latine traditur. Luneburgi  
1624. fol. μ.

μ. hæc collegi ex Drauidii biblioth. class. sub libr. Philo-  
soph p. 1486. & epistolâ Herm. Conringii de biblio-  
thecâ Augustâ p. 153. ubi pluribus hoc opus stegano-  
graphicum commendat.

Chr,

Chr. Lud. Dietherrus in addition. ad Befoldi thef. pract. litt. B. n. 75. p. 112. a. de Steganographicis loquens, hæc subjicit: clandestinos scribendi modos illustrarunt superiori seculo Joh. Trithemius, Hier. Cardanus, Joh. Bapt. Porta: hoc vero seculo præter Blas. Vigenerium, Eryc. Puteanum, Herm. Hugonem, Athan. Kircherum, Hercul. à Sunde, & alios, Gustavus Selenus h. e. AUGUSTUS LUNÆBURGICUS, Serenissimus Brunsvicensium dux, & omni litterarum genere excultissimus Princeps.

4  
Ivo Villiomarus.

edidit Animadversaria in locos controversos Titii; v. sed revera est JOSEPHUS SCALIGER. ξ.

o Robert. Titius ediderat prius Locorum controversorum (philosophicorum maxime) libros X. Florentiæ 1584.4.

ξ. J. Lipsius in polit. 14 c. 3 §. 5. Georg. Erhardus in Symbolis ad Petronii Satyr. c. 37 p. 626.

5.  
Ch. G. B.

Schmiede des Politischen Glückes. Hamburg. bey Johann Naumann / Buchhändler 1664. 12.

Illos fortunæ Fabros fabricavit CHRISTIAN-GOTTFRIED BESSEL, Harburgensis antehac Cancellarius: nunc vero o. Brunsvigæ vitam degens.

o. quantum mihi ex Amici cujusdam honorifica de illo Viro relatione constat.

6.

Philippi Andrea Burgoldensis

Notitia rerum illustrium imperii Romano-Germanici tripertita: sive, Discursus juridico-politico-historici ad instrumentum sive tabulas Pacis Osnabrugo-Monasteriensis recusi Freistadii A. C. 1669. 4

utiliter in multorum versantur manibus. Sed de auctore vero jam quæritur, Equis ille? Joh. W. Relfensio π. de summa princip. germ. potestate c. 5. p. 67. pntat Burgoldensis ficto nomine dici voluisse Dn. PHIL. ANDR. OLDENBURGER.

π. Quia ad Dn. Relfensio, qui itidem est Anonymus Scriptor, provocavi, poterat quis Quærere: num etiam Anonymorum vel Heteronymorum scriptorum testimonia allegari possint? Affirmativam svadent

1. Exempla α. quoties citatur, etiam à gravibus & circumpecti judicii viris, Antimachiavellus, Parthenius litigiosus, Hippolithus à Lapide & alii? β. an Dnn. Scabini aut Rotæ Genuensis assessores ideo consulentium litteras rejiciunt, quia requirentes subscriperunt nomina ficticia Caji, Titii &c.?

2. Rationes: nam α. dissimulato nomine scriptoris non semper dissimulatur veritas. Modo vera dicantur, parum refert Quis dixerit, an Aristoteles, an mutato nomine Plato. V. Læert lib. 3 c. 1. p. 188 c. Res ubi habetur (inquit Petr. Firmianus in gyge Gallo ad lectorem) frustra quæritur Unde illa ortum ducat. Nilum venerabantur & utebantur Egyptii etiam si ortum ignorabant: & tu, si Aurum obtines non quæris an sol illud preparaverit in montibus an vero Raymundus, ipsis sideribus diligentior in Museo. β. Debemus etiam in scriptores anonymos Grati esse per ingenuas allegationes En exemplum! postquam Casp. Barthius lib. 9. adversar. c. 5. p. 423. aliquid de su-

peritioso cultu Veneris apud Turcas ex Anonymo auctore retulisset, his sinceris & laudabilibus verbis concludit: hæc Christianus ille suo ævo eruditissimus scriptor: cui, licet Anonymo, magnas tamen gratias pro hoc monumento habemus.

7.

Quirinus Pegeus

artem Apophthegmaticam, das ist Kunst-Quellen denckwürdiger Lehr-Sprüche und ergeklischer Hoff-Neden edidit Norinbergæ A. C. 1655. 8.

Latitat sub illo nomine GEORG. PHILIPPUS HARSDORFFER Patritius Noricus. ζ.

ζ. id quod ex Joh. Christoph. Horn / inslitore Endterorum bibl. Norimbergenisium, me didicisse memini.

8.

Severini de Monzambano Veronensis

de statu Germaniæ liber unus prima vice impressus Genevæ 1667. 12.

adscribitur SAMUELI PUFENDORFF, Professori Heidelbergensi ante hac, nunc (si adhuc vivit) Holmiensi in Svecia. σ.

σ. hæc distantia fama communi: quam fortassis etiam secutus est Sarckmasius in judiciis de novissimis prudentiæ civilis scriptorib § 8. & 3; confer anonymi exercitat. 2. contra Monzambanum, in fin p 19.

9.

G. G. L. L.

nova methodus discendæ docendæque Jurisprudentiæ, edita Froncofurti 1668. 12.

est scriptum GOTTFR. GVILIELMI LEIBNÜTZ Lipsiensis τ.

τ. Ejusdem ingenio debemus libellum de ratione Corporis Juris reconcinandi, impressum Moguntia 1668. 12.

10.

Jo. W. Relfensio Heromontanus

de summa Principum Germanicorum potestate. Anno 1669. 12.

Litteras indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius scripti non alius videatur auctor, quam JOHANNES WOLFGANGUS ROSENFELD. υ.

υ. Heromontani vero vocabulum alludit ad scribentis patriam, quæ est Heldburg in Franconia. In opusculo edendo sudarunt typi Lipsiensis typographi.

### III. DECAS.

I.

Collegium Electorale

de eligendo Romanorum Imperatore prodiit A. C. 1658. 4. Sed quo auctore? recito aliena φ. verba: circa materiam Electionis ac Coronationis imperatoris præter Auream Bullam & Pastorii labores Electorales, lectu jucundissimum est collegium Electorale, quod anno 1658. in electione invictissimi Leopoldi Imp. prodiit cujus auctor à nonnullis creditur esse Dn. FRISCHMANNUS.

φ. Burgoldens. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 12. p. 248.

2.  
Asti inextincti,  
quod lucere cœpit A. C. 1636. auctor est  
ROMANUS HAY, ordinis S. Benedicti &  
quidem in monasterio Ochsenhusano Sve-  
viæ. x.

x. Pellerus in notis ad c. 1. politici scelerati impugnat  
p. 15. ubi etiam Alphonsi de Vargas Toletio-Hispani  
*judicium de prefato Astro inextincto* recitat. Conf.  
Mart. Zeilerum ep. 531. p. 788. ubi multa ex laudato  
ROMANO HAY citat, præprimis autem ex ejusdem  
aulâ ecclesiasticâ & Horto Crusiano hæc (ex pag.  
192.) verba: credebat, opinor Bremensis, \*\* me,  
quia Monachus sum Ochsenhusanus, etiam bovinum  
intellectum habere.

\*\* cur Bremensis vox additur? quia sel. JOHAN.  
CRUIJUS Bremensis, Jesuita, *contra Astrum inextinctum*  
scripserat.

3.  
A. C. 1571. exhibiti fuerunt in 8va forma &  
tribus partibus Commentariorum de sta-  
tu Religionis & Reipublicæ  
in regno Galliæ

Libri novem, absolventes historiam ab  
A. C. 1557. usque ad A. C. 1570. quo tempore  
in Gallia regnarunt Henricus II. Franciscus II.  
& Carolus IX.

Mei exemplaris frontispicio adscripsit  
(nescio quis) hæc verba: Auctor hujus histo-  
riæ de initio & progressu religionis Calvinia-  
næ putatur esse FRANCISCUS HOTTO-  
MANNUS Jctus. Sed nomen suum noluit  
profiteri, metu periculorum. Ergo (addit  
ille,) merito suspectus est totus Commentari-  
us; nec cum Joh. Sleidano conferendus.

4.  
Parthenius Litigiosus  
auctore Ventura de Valentiis, Jcto Vo-  
ronense, Comite S. Palatii, Equite aurato, Ci-  
ve Romano. Veronæ, anno, Instante Deo  
pla CaVsa trIVMphat. Prostat apud Pau-  
lum Ledertz bibliopolam Argentinensem. 4.  
Genuinus auctor est GEORGIUS (sive  
Jurga,) VALENTINUS Wynthher. ψ.

ψ. Th. Lansius orat. contra Italiam p. m. 785. in mar-  
gine. Mart. Zeiler cent. 2. epist. 36 p. 402. fin. Imo  
ex ipsius libri dedicatione p. 7. (*ubi Jurga Valentinus*  
*Wynthher vocatur J. U. D. Comes Palatinus & Philip-  
pi II. Ducis Pomeranorum Consiliarius*) dispalescit.

5.  
Judicia de novissimis. prudentiæ civilis  
Scriptoribus ex Parnasso cum

Eubulo Theosdato Sarkmasio  
in secessu Albipolitano ingenue com-  
municata & Martismonte A. C. 1669. 4. ex-  
cusa,

Tribuuntur CONRADO SAMUELI-  
SCHURTZFLEISCHIO Phil. Magistro, ha-  
ctenus (relicta academia Lipsiensi apud Wit-  
tenbergenses moranti ω.

ω. Dictam illam censuram minari videtur in dissertat. de  
Induciis th. ult. litt. ee, in notis.

6.  
Arcanorum dominationis  
Hispanicæ  
auctorem esse JOHANN-LEONHAR-

DUM WEIDNERUM Palatinum, scholæque  
Heidelbergensis Rectorem, colligo ex Bur-  
goldensi. α.

α. In notitia imperii part. 1. disc. 1. §. 76. p. 84. Locus,  
quem ibidem Burgoldensis alludit, est ap. J. L. W. in c.  
17. §. 11. §. 101. editionis Lugd. Batavæ de anno  
1653. 12.

7.  
Bienen-Korb des heiligen Römischen Im-  
menschwarms ꝛc.

Durch Jesuwald Viechhart/ des Canonischen  
Rechtens canonisirten oder Gewürdigten. Ge-  
druckt zu Christlingen bey Ursino Gottgwin. 8. Au-  
ctor est PHILIPPUS MARNIXIUS Dn. de  
Aldegonde, Nobilis ex Belgio. β.

β. J. L. Weidnerus in apophthegm. part. 4. p. 67. ubi  
tria præprimis proponit: 1. vitam Marnixii. 2. Judi-  
cium de illo Apiario Romano. 3. excerpta quædam  
aus dem Bienen-Korbe.

8.  
Mulieres non esse Homines,  
statuit quidam in disputatione edita γ.  
A. C. 1595. 4.

Illas theses (forte in Polonia elaboratas)  
communicante VALENTE ACIDALIO ad  
typos revocavit Osthausius bibliopola; sed  
quo eventu? ut ipse *Valens Acidalius* postea  
censeretur Auctor. Quanquam metu infam-  
iæ irarumque Lipsiensium & Wittebergen-  
sium *apologeticam epistolam d.* scripsit Nyssæ ad  
Jac. Monavium Vratisl. Videatur etiam  
Nic. Henelius in otio Vratislaviensi c. 42. p.  
354. ubi *Acidalii innocentia* patrocinator, dete-  
stus prius Feminei sexus obtrectatores.

γ. Uti percepi ex *Jac. Thomasio*, viro & memoriæ & judi-  
cii præsentissimi, Præceptore meo cum cura nomi-  
nando.

δ. quæ accessit centuriæ epistolarum editarum Hanoviæ  
1606. S. \* Obiter autem notentur verba Val. Aci-  
dalii inserta epistolæ 100. ad Fridr. Taubmanum scri-  
ptæ p. 333. in patriâ meâ ne erres, *non Silesium me, sed*  
*Marchicum esse scito.* Fatum huc, nescio quod, me  
traduxit: vix tamen ibidem perpetuo aut in longum  
tenebit. † Imo eodem anno 1595. eodem loco, quin  
& mense mox sequenti Majo fatum suum explevit.

9.  
Monarchia Sol-ipsorum  
Lucii Cornelii Europæi  
ad virum clariss. Leonem Allatium: cui  
nuperrime accessit Clavis onomastica, juxta  
exemplar Venetum 1648. 12.

Hæc scripti illius Inscriptio & rubrica: sed  
Auctor quisnam? J. O. Tabor ε. innuit  
CASPAR SCIOPPIUM; at Chr. Pellerus ζ.  
indicat NICOLAUM INCKHOFERUM.

ε. in princ. præfat. ad disputationes V. (editas Giffæ  
1663. 4.) de Confrontatione. Ubi dicit: Lucius  
Cornelius Europæus, sive is sit *Casspar Scioppius*, sive  
quis alius ex genere scriptorum Satyricorum.

ζ. in notis ad præfat. Politici scelerati impugnat p.  
9. Verba Pelleri hæc sunt: *Monarchiam Sol-ipsorum* per-  
hibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N.*  
*Inckhoferum* Germanum, postea Romam profectum,  
nunquam reversum.

10.  
Florimundus Ræmundus  
Senator Burdegalensis non censetur illo-  
rum

rum librorum,  $\eta$ . qui tamen Nomen ejus ja-  
ctarunt, auctor fuisse;  $\theta$ .

qui potius LUDOVICO RICHEOMIO  
Jesuitæ adscribendi sunt. Certe de *Remundo*  
non solum Burdegalæ, sed etiam in tota Gallia  
rumor sparsus fuit, eum

judicare sine Conscientia

scribere sine Scientia

ædificare sine Pecunia.

$\eta$ . edidit Historiam de Hæreseon ortu, progressu & rui-  
nâ, versam ex Gallico in latinum & continuatam usq;  
ad A. C. 1650. Coloniae 1655.4.

$\theta$ . ex D. Sam, Marefio ( qui Gröningæ A. C. 1658.4.  
edidit Johannam Papissam restitutam ) refert Mart.  
Zeilnerus in miscellan. sub lemmate Bücher p.36. Ea-  
dem refert Joh. Georg. Dorschæus in dissertat. de  
providentiâ divinâ circa August. Confess. p.4. pr. edit.  
Francof. 1655.4.

#### IV. DECAS.

1.

Præclarum est Scriptum, cui titulus:

*Historischer Bericht von des Reichs*

*Vogttheyen.*  $\iota$ .

cujus auctorem constat esse DANIELEM  
HEIDERUM, Virum Germanicarum rerum  
peritissimum, Consiliarium Lindaviensem;

Contra quem prodiit aliud scriptum (cui  
titulus, *Refutation des Reichs-Vogts*) Apolo-  
getico scripto alio HEIDERI dudum jugula-  
tum  $\kappa$ .

$\iota$ . prodiit Stutgardia 1655.4.

$\kappa$ . Phil. Andr. Burgoldensis ad instrum. pacis Osnabr.  
Monaster. parte 1. discursu 21. membro 4. §.17. p.  
392. fin.

2.

*Die Verteutschte Stratonica*

Gedruckt zu Amsterdam 1666. 12. dissimu-  
lat Interpretis nomen, his tantum litteris

J. L. V. A.

admissis.

Revera autem est specimen versionis  
Virginalis. Eccujus vero Virginis? JO-  
HANNÆ LAURENTIÆ Von Adlershelm:  
Id quod 1. inserta Imago 2. Dedicatio ad  
Henricum Piccad, 3. Fama apud nos com-  
munis confirmatum ivit.  $\lambda$ .

$\lambda$ . Gratulati tunc tacite fuimus *Consuli Lipsiensi de tali*  
*Filia*: nunc autem Gratulamur *Comiti de Oppersdorff de tali*  
*Conjuge!*

3.

JOHANNIS SAUBERTI est Epistola  
illa egregia, qua, sub nomine

Justi Baræi Antverpiani,

ad Abrahamum Scultetum, majestas  
omnipræsentiæ carni Christi communicata,  
docte asseritur.  $\mu$ .

$\mu$ . Joh. Micrælii hist. Ecclesiast. lib.3. sect.2. q.48. p.  
540 pr.

4.

Joan. Gualtherius

Chronicon Chronicorum, vel Chroni-  
con Ecclesiastico-Policum 4. tomis con-  
scripsit, eoque omnia scitu digna  $\nu$ ., quasi  
uno fasciculo collegit. Editum Francofurti  
apud Aubrios 1614. 8.

Sed sub hoc Gualtherii nomine latitare  
voluit JANUS GRUTERUS, Bibliothecarius  
Palatinus longe celeberrimus!  $\xi$ .

$\nu$ . nimirum Imperatorum Regum Ducum & Principum

&c. gesta, dies natales, imperia, matrimonia, victo-  
rias & clades. Draudii bibliotheca classica sub libris  
Hist. Geograph & Polit. p. 1059.  
 $\xi$ . Herm. Conringius de Bibliothecâ Augustâ in epistolâ  
ad Boineburgium p.m.72.

5.

Petrus Syringus

scripsit de Pace Religionis in imperio  
Romano commentationem Politico-Juridi-  
cam.  $\omicron$ . Delituit sub illo fictitio nomine  
JUST. SPRINGERUS, quemadmodum litte-  
ræ in ordinem debitum redactæ evincunt.  $\pi$ .

$\omicron$ . impressam Lipsiæ 1607.4. & Jenæ 1625.4.

$\pi$ . Consentit nobiscum tum Linnaeus de jure publ. lib 1.  
c 11. u.72. ubi dicit: *Syringus & Springer* unum re-  
præsentrat; tum Draudius in bibliotheca classica sub  
lib. juridicis p.801. ubi tamen ( sed manifesto sphal-  
mate ) *Fusti Spr Engeri* nomen ponitur.

6.

*Die sussen Todes-Gedanken*

aus dem Frankösischen des Jani Serre Deutsch  
gegeben durch

B. M. V. O.

Per initiales illas litteras indicatur nul-  
lus alius quam MARTINUS OPITIUS Von  
Boberfeld.  $\rho$ .

$\rho$ . uti mihi retulit Caspar Müllerus, bibliopola Vratisla-  
viensis, qui aureum libellum per typos Breslavienses  
A. C. 1658. in 12. refuscitavit.

7.

Alitophilum seu Veritatis

lacrymas

Euphormionis Satyrico plerumque jun-  
ctas,  $\sigma$ . edidit CLAUDIUS BARTHOLO-  
MÆUS MORISOTUS, qui alias Henrici IV.  
Galliæ Regis vitam  $\tau$ . scripsit.  $\upsilon$ .

$\sigma$ . vide editionem Amstelodamensem anni 1664.12.

$\tau$ . editam Genevæ 1629.12.

$\upsilon$ . Chr. Forstnerus in epistolis negotium pacis Osnabru-  
go-Monasteriensis concernentibus ep. 10. extr. p. 131.

8.

Elegantissimus pariter ac Civilissimus  
liber est GEORGII ROLLENHAGEN,  
quem  $\phi$ .

*Grosch-Mausler.*  $\chi$ .

inscripsit.  $\psi$ .

$\phi$ . vidi Lipsiæ editum A. C. 1637.8.

$\chi$ . i. e. dd *Ranarum & Murium* mirabili Aulico statu.

$\psi$ . usus sui verbis Burgoldensis in notitia Imperii parte 1.  
discursu I. §.16. §.12. pag. 12.

9.

R. Z.

autor elementorum Jurispru-  
dentia  $\omega$ .

scripsit Juris & Judicii fecialis, sive Juris  
inter Gentes explicationem, Est autem RI-  
CHARDUS ZOUCHEUS.  $\alpha$ .

$\omega$ . impressus Hagæ-Comitis 1659.12. Latine scilicet;  
nam & Germanico idiomate familiarem fecerunt  
hunc libellum Francofurtenses 1666.12. tali fronti-  
spicio præmisso: *allgemeines Völkcr-Recht / wie*  
*auch allgemeines Urtheil und Ausspruch aller Völkcr.*

$\alpha$ . Sam. Reyher in dissert. de jure Primigeniorum, in al-  
legatione ad caput 4. signatâ litt. Z. p.46.

10.

A. C. 1605. prodiit in formâ 12. dissertatio  
de Idoio Hallensi, Justi Lipsii mango-  
nio & phaleris exornato atque producto,  
in qua confabulones introducuntur Christia-  
nûs & Papista. Conscriptam fuisse à PETRO  
DNAISIO, auctor mihi est J.H. Bœclerus.  $\beta$ .

$\beta$ . in dissertat. ad Polit. Lipsii c.5. p.53.

## DECAS V.

I.

Theophili Elychnii

nomine varia prodierunt opuscula. In his :

der Mönche Uffen-Spiel/

Item :

von den Janigaren des Papsts/

Necnon :

Bedencken/welcher Massen ein Stand  
sein Einkommen verbessern  
möge.

Sed quis est ille personatus Elychnius? Nacti nuper codicem fuimus, cui sub isto fictio nomine adscriptum erat nomen GEORGII OBRECHTI Jcti. γ.

γ. Sic gratâ mente fidâque manu exhibeo verba Clariff. Jacobi Thomasi Prof. Lipsiensis, quibus, tanquam corollario, clausit Disputationem de *Duellarum moralitate* habitam Lipsiæ A. C. 1671. mense Septemb.

2.

Cum A. C. 1635. Johannes Georgius I. Elector Saxoniae cum Ferdinando II. Imperatore pacem Particularem eamque Pragensem iniisset, conquestus fuit de ejus Injustitia tractatus quidam,

Justi Asterii

nomen præ se ferens. Svecicis partibus addictum fuisse auctorem liquido constat. Constat insimul δ. eundem laborem HUGONI GROTIIO adscriptum fuisse.

δ. ex G. Hornii orbe Politico parte 2 pag 41 f. Intelligo *Latinam* editionem: nam *Germanica* (& multiformis mutilata) editio, quæ prodiit Budissæ 1669 8. cætenus muta est.

3.

Editus sub nomine

Petri Firmiani

Genius Seculi, Somnia Sapientis &amp; Gyges Gallus agnoscunt auctorem P. ZACHARIAM LEXOVIENSEM, ε. Monachum &amp; concionatorem Capucinum. ζ.

ε. de Lizieux scribitur gallicè.

ζ. Cognovi hoc ex privilegio Regis Galliarum A. C. 1653. d. 9. April. &amp; ex approbatione Theologicae Facultatis Parisiensis A. C. 1657 d. 26. Aprilis de super impertitâ.

4.

Acerræ Philologicae

auctorem fuit una alteraque editio sed sequentes editiones prodiderunt PETRUM LAUREMBERGIUM Rostochiensem.

5.

Teutscher Secretarius

debitur politissimo &amp; modestissimo calamo GEORGII PHILIPPI HARSDORFFERI; ut nomen hoc ne recentibus quidem exemplaribus adscribatur. η.

η. J. G. Schottelin Haupt Sprache lib. 5. tractat. 4. p. 1176.

6.

Cyriaci Thrasimachi

epistola θ. ad Andream Nicanorem de Justitia armorum Svecicorum in Polonos, missa fuit primum è museo HERMANNI CONRINGII Professoris in Academia Helmstadiensi. ι.

θ. Erici Mauricii specimen dissertationum de principiis juris Publici c. 2. pag. 16. n. 25.

1. Epistola hæc juxta exemplar primigenium &amp; Stetinense repetita fuit typis Helmstadiensibus 1656.4 imo etiam in Germanicam linguam versa prodiit Hamburgi, 1656 4.

7.

de T. Petronio Arbitro &amp; ejus scriptis Homologumena i. e. Elogia, Testimonia &amp; judicia veterum recentiorumque Scriptorum, olim sub

Georgii Erhardi, Franci

nomine edita, pertinent ad MICHAELEM CASPARUM LUNDORPIUM Francofurtianum Mœnigenam historicum &amp; Philologum. κ.

κ. id quod Johannes Petr Lotichius in editione T. Petronii (impressa Francofurti 1629 4.) parte ult. pag. 1. monet.

8.

Ambrosius Wolfius

duo admodum dura ac dira scripta publicavit A. C. 1579. & 1580. contra *Concordiæ Formulam*.

Is autem fuit D. CHRISTOPHORUS HARDESIANUS Syndicus Noribergensis, qui etiam perhibetur auctor

Orthodoxi Cinglianorum consensus. λ.

λ. ita secutus fui Draudii biblioth. classicam sub Theologicis libris p. 142. Sed D. Johann Olearius in appendice ad Carpzovianam Hægogen librorum Symbolicorum § 1. p. 1705 f. pro voce *Christophori* substituit *Cyriaci*; nec Hardesianum sed Herdesianum vocat. Cui assentior.

9.

Continuator Argenidis Barclajanae

quisnam? Audiamus verba Johannis Weizii p. 183. in observation. μ. ad illa Petronii verba, *frigidior hieme Gallica factus*.

Hunc, inquit, locum imitatur MOUCHEMBERGIUS, Gallicus auctor, vel potius ejus Interpres (Latinus) JOHAN-LUDOVICUS GOTHOFRIDUS, Argenidis continuata parte 2. lib. 7. c. 1. totum ejus corpus nive Getica frigidius obrigit, ut incluso spiritu &amp;c.

Ex quibus constat, Cuinam debeamus Continuationem Gallicam &amp; continuationis Versionem Latinam.

μ. intertæ sunt editioni Joh. Petr. Lotichii apud Francofurtenses 1629 in quartâ formâ divulgata.

10.

Circa initium hujus 17. mi seculi prodiit Satyrica ν. contra Casparum Schoppium s. Scioppium, in qua continetur

Confutatio stultissimæ Burdonum fabulæ ξ.

auctore J. R. juris stud.

JANO RUTGERSIO eam adscriptam fuisse, animadvertit ο. amicus noster M. Christophorus Schrader, Halensis Saxo.

ν. Hæc Satyra cum aliis duabus (1. Hercules tuam fidem s. Munsterus Hypobolimæus. 2. Virgula divina.) iterato edita fuit Lugduni Batavorum 1617. 12.

ξ. Fabulæ in Jul. Cas. Scaligerum injuriosa auctor fuerat jam dictus Munsterus Hypobolimæus i. e. CASPAR SCIOPPIUS.

ο. in *Societate Conferentium* habita Lipsiæ A. C. 1667. mense Junii.

JO. FRID. MAYERI

*Doctoris & Professoris Theologi*

EPISTOLICA DISSERTATIO

ad

*Consultiss. Excellentissim. q̄ Virum*

DN. Lic.

VINCENTIUM  
PLACCIUM,

Actum & Polyhistorum celeberr. Philos. Pract.  
& Eloqu. Profess. P.

qua

Anonymorum & Pseudony-  
morum

farrago obiter indicatur,

nec non

LECTORES O. O. HONORATISSIMI

ad prælectiones æstivas

telam enarrationis

in augustissimum Lutheranorum Symbolum

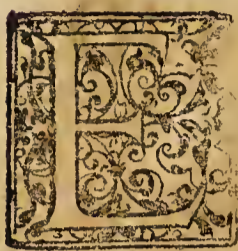
ulterius deinceps pertexturas

*ad 22. Aprilis A. O. R. 1689.*

Comiter perque amanter invitantur.



## JESU Fortunante!



T amœnissima, Vir Amplissime, Juris ac literaturæ omnis consultissime, Christianarum hoc tempore meditationum felicitas, nonnisi propria TRIUMPHANTIS de morte JESU commentatione; & hæc nonnisi divino ÆTERNI SPIRITUS nascitur influxu. Scilicet confederam horis pomeridianis, quas publicæ continuandarum in A. C. prælectionum significationi impendere decreveram, operandique efficaciam cœlitus efflagitaram, ubi statim menti denuo obversabatur meæ reverendum illud, quo de superioribus feriis in cœtu sacro pronunciaveram, spectaculum Mariæ Magdalena unice carum animæ suæ JESUM, ambitiosissime omnium, licet frustra, in sepulchro requirentis, eundemque mox adstantem sub habitu hortulani, qualis ipsi videbatur, de ambiguo, quippe de commonstratione sui, officio compellantis; cumque alere has cœpisssem cogitationes, altiusque cum animo meo calidissimum fœminæ exputassem affectum, quasi Kempisii de Imit. Christi Libro III. Cap. XXI. p. 109. verbis, agnitum deinde JESUM suum ita audiebam alloquentem: *Super omnia & in omnibus, requiesces in Domino anima mea semper, quia ipse Sanctorum æterna requies. Da mihi dulcissime & amantissime JESU, in Te super omnem creaturam requiescere: Super omnem salutem & pulchritudinem, super omnem gloriam & honorem, super omnem potentiam ac dignitatem, super omnem scientiam ac subtilitatem, super omnes divitias & artes, super omnem lætitiã & exultationem, super omnem famam ac laudem, super omnem suavitatem & consolationem, super omnem spem atque promissionem, super omne meritum & desiderium, super omnia dona & munera, quæ potes dare & infundere, super omne gaudium & jubilationem, quam potest mens capere & sentire: denique super Angelos & Archangelos, & super omnem exercitum cœli: super omnia visibilia & invisibilia, & super omne quod tu Deus meus non es &c. &c.*

Atque vix replicaveram libellos, cum de transverso mentem subit agitata inter auctores haud ignobiles de illorum auctore controversia. Stabant heic in acie, quam mihi, perfunctoriam recordationem attentans, adornabat animus, Constantinus Cajetanus, Abbas S. Baronti, Ordinis, S. Benedicti, qui concertationem Romæ Anno 1616. edidit & responsionem Apologeticam Rosweydo Anno 1618. reposuit, quorsum vid. Val. Andrea Bibliotheca Belgica. Franciscus Valgravius in Argumento Chronologico contra Kempensem edito, Robertus Quatremarius, Asceta Benedictinus, vid. Launojum præfat. ad suam Dissert. Aderat huic Johannes Launojus, in-

genus ille Pontificius, Frontonis inde adversus se irritans calamum, peculiari dissertatione de auctore Librorum, de imitatione Christi, & in Remarques sommaires sur un livre intitulé, la Contestation touchant l'auteur de l'imitation de JESU-Christ &c. qui pro JOHANNÆ GERSONE notissimo illo Cancellario Parisiensi, aut JOHANNÆ de GESSEN vel GERSEN Abbate Vercellense acriter propugnabant, illic numerosus Kempensium procedebat exercitus, qui Thomam à KEMPIS Canonicum regularem Ordinis S. Augustini, bonæ fidei possessorem vel asserbant, vel eundem postliminio restituebant in liberam operis sui possessionem. Conspiciebantur illic pone primipilum Heribertum Rosweydem S. J. in editis Anno 1617. Vindictis Kempensibus adversus concertat. Constantini Cajetani, Simon Werlinus, Diessensis Præpositus, in libro, quo Vindicta Vindictarum Kempensium Rosweydi adversus Constantinum Cajetanum & Franciscum Valgravius repetuntur: Johannes Fronto in Refutatione adversariorum Thomæ Kempensis: Georgius Hæserus qui pro Thoma librum, Dioptram nomine confecit, & his succenturiati stabant in insidiis Abrahamus Bzovius, qui in Annalibus Ecclesiasticis ad Annum Christi 1571, num. 21. affirmat Rosweydem invincibilibus argumentis adversus Cajetanum demonstrare, opus illud esse Thomæ, non Gessenis, aut alterius ullius. Robertus Bellarminus de Scriptoribus Ecclesiasticis, Antonius Possevinus in Apparatu Sacro, Valerius Andrea in Bibliotheca Belgica. Non tam efflictim, credo olim de stirpe illustri Homeri certasse septem Græciæ Urbes, quàm hi, incerti ad instar vulgi, studia in contraria scindebantur. Novissime Gersenistis, numero imparibus, accedebant Mabillonius & Germanus, Italici itineris observatores curiosissimi nuperrimique, fide Codicis Aronensis JOHANNEM GERSEN Abbatem in auctoritate scripti confirmantes. Musei Italici pag. 21. cum qua conf. p. 208. & 219. Ego neque pugnam neque litem meam facere, aut fusius disceptare, utrum ille Aronensis sit ipse Codex autότογος, juxta quem de Imitat. Christi libros Henricus Somalius castigaverit, postea per Johannem Wielewicki, ut habet Phil. Alegambe in Bibl. Jesuitica p. 277. & 279, editos. Estimulabat interea mentem ipsa, quæ suavissimè subiens, eam à libro illo, ex quo de affectu Evangelicæ mulieris conjectarã, dimovebat, perhonorifica tua, Vir Excellentissime, invitatio, cui fortè mihi, beatiori aliquando licebit copia satis facere. Nunc quidem certè, quæ neque Te fugiens sancti muneris est interpellatio, vix hoc vacivum pomeridiani temporis, & ipsius deductione funerum contractioris redditi, ipsamque adeo gratificationem



nem contrahentis, mihi impetrare potui, quo hanc Tibi promissidem, qualem qualem, tumultuariâ operâ confectam, propinarem. Agant id luculentius alii, consummatiores rei literariæ Antistites, quibus datum est sagaci ingenio ac diurnâ nocturnâque manu ejusmodi verfasse atque peruestigasse libros, qui laudatissimo huic instituto congruunt, propensione in ipsam hanc curam haudquaquam me temere à quoquam patiar exsuperari. Ita namque animum induxi meum, liquidam nullam facile dari posse rerum notitiam sine accurata auctorum cognitione, eosque detestatus semper sum quam maxime, qui ad oblectationem auscultantium magis, quam ad ipsam doctrinæ rationem hæc pertinere opinantur. Eodem consilio, quod meum erat, imbuebam & olim in Academia auditores meos, cujus quosdam certe scio neque dum pœnitere. Sed quorsum hæc? Neque enim vel publica utilitas meo suffragio indiget, vel Tibi ignotum est, quâ docendi lege in Cathedra Hamburgensi sim perfunctus, conjunctissime viventi cum iis inclytis Viris, qui toties gratiam mihi auscultationis fecerunt. Tam bene hicce labor nostro utriusque, quam Tuum institutum universæ Reip. Literariæ apertissimo congruit commodo. Quidnam enim in Orbe erudito excogitari præstantius, amabiliusve potest, quam veri cupidis commonstrare veros, & vel detracto personato nomine, genuinos auctores, per quos proficere debeant iidem? Quid fructuosius, quâm in aprico constitutis iis causis, ob quas prudentes dissimulatores nomen suum vel involverunt vel plane reticuerunt, in pulcherrimarum rerum eventuumque subinde cognitionem induci? Quod qui aspernantur aut vili pendunt, næ illos inficetos pari aliquando se ignorantia crimine obstringere oportet, ac illum *Lud. a S. Carolo, Biblioth. Pontif. Lib. II. p. 455.* qui ex libro hominem facit, sine magiæ tamen suspitione, mox, magnum Pomeranorum Theologum, *Danilem Cramerum* eundem facit cum *Daniele Chamiero* Calvinista, p. 458. qua eadem ignorantia similiter in unum compingit *Mornæum* & *Marnixium*; p. 474. vicissimque unum hominem in binos diducit, diversa ponendo nomina *Roberti Abbatis* vel *Abbatii* & *Roberti Abbotis*, quidam quasi *Historiæ Literariæ Nestorius Eutychesque* futurus, quem condignis forte excipiamus modis, si eandem formulam de eo pronunciemus, quam de *Ambrosio de*

*Altamura*, auctore *Bibliothecæ Dominicanæ*, adhibet *Oudinus Supplem. Script. Eccles. Bellarm. p. 653: Miror nec possum parcere Ambrosio Altamura no insignem, quam hic admittit, hallucinationem omnino indignam Bibliothecario, scribente intra seculum oculatissimum.* Novimus quosdam qui *cranium pro meta sciendi*, (quibus vocabulis *Julii Casaræ Scaligeri Cranium Conspectum* appellabat *Amplifsimus ingeniosissimusque Poeta Caspar Kinscho-tius Poem. pag. 100.*) se circumferre vivi videri volebant. Quorum tamen nonnulli misere lapsi sunt in rebus ejusmodi. Cui hoc mirum videatur, adeat *Th. Reinesium*, *Variar. Lect. Lib. I. c. II. p. 6.7.* & videbit, quot doctissimis ceteroquin Viris & Criticis summis, in quibus, quod mireris, sunt *C. Barthius* & *Had. Junius* levicula res crucem fixerit, qui ex non intellecto titulo libri *Κυρανιδων* nescio quem auctorem naturalis magiæ commententi sunt. Ita hæc minutia contemptum sui vindicant. Talia autem ne deinde accidant, magnus publicæ utilitatis, *Vir Excellenssime*, intercessisti Conciliator, defectuumque literariorum averruncus. Atque dum ibi sum, non possum non vero animo, Tibi, & per Te *Seculo* literatissimo, cujus illustrandi personam sustines, gratulari, quod *Germanorum in rem Literariam merita*, hujus, quod apud nos ante Te nemo occupaverat, argumenti tractatione cumulaveris, Teque ipsum, *Scriptis* pridem inclytum fructuosissimis pariter atque exaltatissimis, suffeceris, quem *Italorum Jul Clem. SCOTO*, *Professori Patavino*, qui aliquam hæc de re *Dissertationem conscripsit*, *Gallorumque SORELLO* auctori libri, *la Bibliotheque Francoise*, quo & *Gallicos Anonymos recenset*, digne latanterque possimus opponere. Quid? quod in hoc amplum satis Te *justitiæ Sacerdotem* perhibes. Suum enim cuique reddi *jura* omnia non concedunt modo, sed & præcipiunt. Ut *juste adeo laudabiliterque*, dum de auctore operis certatur & *humanis armis certando veteris comædiæ licentia dispungitur certari posse*, merito *Launojus, Epist. dedicat. citata Dissert.* existimet. Jam ne probare magis quam quantum in me est, humaniores hosce tuos labores, quibus perficiendis firmam constantemque valetudinem ut Tibi divina præstet gratia, ex animo precor, adjuvare velle videar, en Tibi aliqualem farraginem scriptorum Anonymorum & Pseudonymorum suis deinde locis, cum aliis, qui a me expectari poterunt, in *Syntagmate* tuo inferendam!

## SCRIPTORES ANONYMI.

**U**T adeo de *Biblicis Commentatoribus* ducam auspiciam, *Glossæ ordinariæ* auctor *Walafridus Strabo* creditur, quo de inter *Mirañi*, *Vossium*, *Possevinum* atque *Labæum* lites multæ, an idem hic *Strabus Augiensis*, *Abbas* qui *Fuldensis* fuerit.

*Biblia Vinariensis* Expositiones *Sacro Codici* à *Theologis* quibusdam, *Vinariensium*, ab

auspiciis serenissimi *Ducis* lineæ *Vinariensis*, & *Noribergensium* à loco impressionis sibi nomen adoptantibus, concinnatæ, quemadmodum à *Venerando* *Academiæ Wittebergensis Seniore D. Andreæ Sennerto*, *Collega* olim conjunctissimo qui annum jam superat 84. & non ita pridem fascis *Academiæ* deposuit, accepi, sequentes agnoscunt *Auctores*. *Et in Veteri quidem Testamento Genesis* elaborata

à D. Job. Gerbardo professoire Theologo Jenensi. Exodus à M. Job. Ilshnero Archidiacono Sondershusano. Leviticus à D. Job. Elsnero Professore Theol. Erfurt. Deuteronomium à D. Job. Grosbeimio Concionatore Aulico Vinarienti. Josua, Judicum, Ruth à M. Ant. Mylio, Contionatore Aulico Kranigfeldensi. Prior & Poster. Regum à Mag. Hippolito Hubmayero Superintend. Heldburgensi. 3. & 4. Reg. à Mag. Job. Mose Archidiac. Ortruviano. 1. & 2. Chron. à M. Job. Mullero Archidiac. Jenens. 1. & 2. Esdræ, item Ester à M. Paul. Slevogtio Profess. Jenens. Jobus à Dilbero Phil. & Theolog. tunc Profess. Jenens. Psalterium, Proverbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum à D. Salomone Glasfio Theol. Profess. Jen. Esaias, à D. Job. Webero Superintend. Ortruviano. Jeremias & Thren. à Job. Kronmciro Superintend. Gen. Vinar. Ezechiel à D. Andrea Keslero, Superint. Gen. Coburgico. Daniel à D. Job. Gerbardo. Oseas, Joel, Amos, Obadiah, à M. Jos. Thilone. Jonas, Micheas, Nahum, Habacuc à M. Sigism. Evenio Consil. Eccles. Gothano. Judith, Sapientia, Tobias à D. Andr. Keslero. Ecclesiasticus à D. Arnolde Mengerio Superintend. Halensi. Baruch, 1. & 2. Macc. Fragmenta Esther, Historia Susannæ & Danielis, Historia Beli, Historia Draconis, Oratio Asarjæ, Canticum trium Virorum, Oratio Manassis, 3. & 4. Esdræ à D. Job. Keslero.

*Novi Testamenti libri sunt accurati a seqq.* Matthæus à M. Hier. Pratorio Superintend. Sleusing. Marcus & Lucas à M. Chr. Cellario Superintend. Smalcald. Johannes à D. Job. Gerbardo. Acta Apostolica à D. Job. Majore Prof. & Superintend. Jenensi. Epistola Pauli ad Romanos à Magistro Davide Lübaebio 1. & 2. ad Corinth. à D. Job. Himmelio, ad Galatas & Ephesios, Philipp. & Colossenses à M. Job. Sutorio. 1. & 2. ad Thessalonicenses, item 1. & 2. ad Timoth. it. ad Tit. à M. Job. Grobio. ad Philemonem, it. Epist. Petri 1. & 2. à M. Job. Seibero. Epistola Johannis 1. 2. & 3. à D. Job. Majore. Epist. ad Hebræos à M. Job. Neandro. Epist. Jacobi, Epist. Judæ, Apocalypsis à Doct. Job. Gerbardo.

*Versionis Anglicane in Act. Synod. Dordracene pag. m. 19.* ita commemorantur auctores: in opere distribuendo hæc observata ratio. Totum Corpus Bibliorum in 6. partes fuit distributum. Cuilibet parti transferendæ, destinati sunt septem vel octo viri primarii, linguarum peritissimi, duæ partes assignatæ, fuerunt Theologis quibusdam Londinensibus: quatuor v. partes reliquæ divisæ fuerunt æqualiter inter utriusque Academiae Theologos post peractum a singulis pensum, ex his omnibus duodecim selecti viri in unum locum convocati integrum opus recogoverunt ac recensuerunt, postremo reverendiss. Episcopus Winthoniensis Bilsobonus, una cum D. Smitho, Episcopo Glocestrensi, viro eximio & ab initio in toto hoc opere versatissimo, omnibus mature pensitatis, & examinatis, extremam manum huic versionis imposuerunt.

*Versionis Belgicæ recentissimæ auctores referunt* Epistolæ Arminianorum p. 514. b. & 515. a: Electi sunt ad Translationem Veteris Testamenti Job. Bogermannus, Wilb. Baudartius, Gerson Buzerius; ad Novi Testamenti translationem, Jacob. Rælandi, Petrus Cornelii Minister Enchusianus, Herm. Faulkelius. Ad revisionem Veteris Testamenti electi sunt Antonius Thysius, Polyander, Plancius, Jodocus Larenus, Sybrandus Luberti, Revius, Franc. Gomarus. Ad revisionem novi Testamenti Sebastian Damman, Festus Hommins, Geldorpius, Walæus, Langius, Fullenius, Ulbo Emmius. Job. Caperoos.

*Versio Novi Testamenti Racoviensis Sociniana elaborata à Joachimo Stegmanno & Job. Crellio,* tribuitur à plerisque Georgio Enjedino, at ille diem jam obiit supremum anno 1597 cum hoc seculo & quidem 1630. hæc versio prodierit in conspectum lucemq;. Fatetur id Sandius in Bibliotheca Anti Trinitariorum p. 94.

*Centuriarum Magdeburgensium, eorumque Gubernatorum vel Operariorum nomina hæc sunt; Ebelingus Aleman Consul. Martinus Copus D. Medicinæ. M. Job. Wigandus Pastor ad S. Huldericum. M. Mattheus Judex minister verbi Dei ibidem. M. Basilius Faber, M. Job. Veldpock, Ambrosius Hiddefeld, David Cicelerus, Casparus Leunculus, Wilb Radensis, Nicolaus Beumlerus, Bernb. Niger, Petrus Schröder, Conradus Agrivus.* Processum tractationis suæ, (quem ipsi describunt in narratione contra Menium & Scholasticorum Wittebergensium Epistolas, postea cum responsione Scholasticorum Wittebergensium ad eandem edita Wittebergæ anno 1558. cuique hæc nomina subscripta reperimus) in istas quatuor quasi operas distributū, ex ipsorum narratione hic subjungere placuit, primum scribunt, alimus certis stipendiis jam septem Studiosos, doctrina & judicio non mediocri præditos, qui Autores sibi propositos evolvunt, summa attentione & fide, ac juxta methodi metas sollicite & curiose singula excerptunt, & quasi Anatomiam Autorum faciunt, suoque loco qualibet ascribunt idque faciunt semper unum seculum post aliud in manus accipientes. Deinde alimus duos Magistros ætate, doctrina & rectitudine judicii præstantes, quibus quod priores sedule ac industrie apiculæ ex variis locis ac floribus convexerunt, traditur, ut rerum congestarum dijudicationem faciant, delineent ac disponant, quæ in inscriptionem venire debent, ac denique pertractent & connectant narratione historica. Tertio constituti sunt, ex gubernatorum numero quidam inspectores, qui collectoribus materias distribuunt & ea quæ sunt delineata examinant, & rerum judicium atque partium collocationem adjuvant (nihil enim scribitur, nisi prius hac ratione dijudicatum sit) scripta deinde rursus sub limam vocant, ac denique etiam quædam pro necessitate ipsi contextunt ac scribunt. Quarto alimus Amanuensem, ut vocant, qui sic composita mundius describit. Ultra hosce sunt communes totius operis gubernatores & inspectores optimæ fidei homines, qui consiliis præsunt & idoneas personas arcessunt, quique habent sumtuum rationem. Unus autem ex istis, si quid contribuitur, custodit & habet libellos acceptorum & expensorum. Singulis porro anni quadrantibus præsentate Consule rationes subducuntur & annotantur. Hactenus de se narratores ipsi Centuriatores. Narra-

Narrationem autem allegatam patrem agnoscere Mag. Johannem Wigandum, in Collegio Centuriatorum tertio loco nominatum, constat ex initio responsionis Scholasticorum Wittebergensium, in qua gubernatores & operarii hujus historici operis acerrimis nominibus & allusionibus perstringuntur. Cujus responsionis autorem ut credam existisse Philippum Melanchtonem, facile inducor inspersis passim formulis, quibus *Philippum Melanchtonem*, quem Centuriatores *livoris, ambitionis, odii & virulentia veneno conspuerint*, defendunt, ejusque voces jaectant, vel dum aperte *invidiam suam* ita testantur adversus Flacium, *cui tam liberaliter omnes ad illam Historiam contribuerint* (ipse possideo Epistolam eo tempore manu Cantuariensis Episcopi scriptam, qua 20. Angellottose Flacio transmisisse perhibet) cum ipsorum *Præceptor qui Chronicon scribat non minus laudabile, quam Historia Magdeburgensis esse possit, ne decimam quidem millesimam partem benignitatis similis senserit. Quæ loca ceu conjectationis fundamenta substernere debui.*

*Necessaria defensio Pupillæ Saxonica* i. e. *Gründliche Haupt-Vertheidigung des Augapfels* conscripta jussu Electoris à Doct. Matthia Hoë ab Hoëneg, D. Polycarpo Lysero Jun. D. Henrico Hopffnero, D. Wilhelmo Lysero & D. Joh. Hulfemanno.

*Decisio solida Theologorum Saxonorum* maximam partem elaborata à D. Henrico Hopffnero vid. Weber in Hopffnero Angelico Doctore.

*Compositio pacis* Jctorum Dillingensium Auctores agnoscit Laurentium Forerum & Paulum Leymannum Jesuitas teste Alegambe.

*Triumphus Catholicæ Veritatis adversus Novatores s. Jansenius damnatus à Conciliis, Pontificibus, Episcopis &c.* Parisiis Anno 1651. Philippi Labbei S. J. est. Ita Bibliotheca Anti-Janseniana (scriptum ipsum quoque Anonymum Parisiis Anno 1654. quod nullum alium Auctorem, quam jam dictum Philippum Labbe habet) pag. 54.

*Libri de Ecclesiastica & Politica Potestate Parisiens.* ao. 1611. qui jura atque Libertates regni Galliaë adversus curiam Romanam defendit Auctor est Edmundus Richerius Socius Sorbonicus, confer *decretum sacra congregat. Indicis* 2. Febr. 1622. & M. C. S. Theol. Doct. Tractatus de libertatibus Ecclesiæ Anglicanæ, qui hoc anno prodiit Leodii apud Matthæum Hovium & *Vindicias doctrinæ Majorum Scholæ Parisiensis* Edmundi Richerii Doctoris ac Socii Sorbonici Coloniaë, anno 1683. editas, in quarum *Præfatione* ita Richerius: Hæc, inquam, attentius apud me reputans, post varias lucubrationes pro defensione *Libelli de Ecclesiastica & Politica Potestate à me conscriptas &c.*

*Epistola Cardinalium Archiepiscoporum & Episcoporum Galliaë ad Innocentium X.* pro damnanda Jansenii hæresi Auctorem agnoscit *Petrum de Marca* vid. Biblioth. Anti-Janseniana pag. 50.

*Monita Salutaria B. Virginis Mariæ ad cultores suos indiscretos.* Gandavi anno 1674. liber

utilissimus, in quo Maria cultum sui superstiosum per ipsos cultores deprecatur, quem nos aliquando edidimus, laudatus & approbatus Petro de Wallenburg, Wenero Franken, Gotofredo Molano aliisque Doctoribus Pontificiis: defensa per Gilbertum Episcopum Tornacensem in Epistola Pastoralis, prodierunt per *Adamum Widefeldt* Jctum Coloniensem, qui & sua esse agnovit & professus est, alium tamen hujus fœtus parentem Jesuitæ esse volunt: vid. *Francisc. Ludoviscium Bonamæ* Theologum *Præfatione defensionis beatissimæ Virginis Mariæ* ann. 1674.

Non possum hic præterire *Libertatis Venetæ scrutinium, Tibi, Vir Excell.* oppido cognitum, quod *Paulo Sarpio Veneto* occasionem dedit Concilii Tridentini historiam edendi, quo de olim noster Wagenfeilius, quem Deus servet, ad nos hunc in modum scripsit, neque quæ de *Ferrantis Pallavicini* libro ad nos dedit subdicebimus: *Quod ad Pauli Eremitæ Theologi Veneti & Ferrantis Pallavicini fata attinet, discrucior animi, non posse me omnia ad amissim percensere, fateor, non admodum me de iis fuisse sollicitum, & quæ tibi narravi, forte fortuna cum in Italia iter facerem a familiaribus didici. Summa rei est Paulum Eremitam à Senatu Veneto jussum esse confutare libellum inscriptum: Scrutinium Libertatis Venetæ, qui dum Romana curia auspiciis prodixisse credebatur, etsi non una omnium propemodum sententia est, Auctorem illius fuisse Marcum Welferum virum clarissimum. Quicquid de hoc sit, quia Veneti persuasi erant, aliquem Pontificiis nepotibus devotum illud scriptum elucubrasse, ideo istis ne contra egre faceret, Paulus Eremita, historiam Concilii Tridentini sub nomine Petri Suavis concinnavit, quæ in publicum emissæ dici non potest, quantam bilem curiæ Romanæ tribulibus moverit. Ergo conductus sicarius, qui Paulum stricto pugione adortus multa ei vulnera inflixit, ut etiam peremptum crederent; ac Paulus Medicorum industria, quos Senatus Venetus undecunque acciverat, convaluit & pugionem Deo servatori donarium obtulit, sicarius sceleris pœnas capite suo luit. Ferrantes Pallavicinus miro & ad eloquentiam à natura effictio ingenio præditus, & ipse aule Pontificiæ indignationem provocavit, tum aliis magna libertate scriptis, tum in primis libro, quem vocavit *Il Corriere sualignato*, & qui in vernaculam nostram conversus *der geplünderte Postreuter* inscribitur. Sed ne quis crederet impune sibi licere aulam Romanam laceffere, etiam illi insidiæ struæ sunt, ac huic negotio perficiendo adhibitus est Carolus Morsî homo Gallus, qui *Pallavicinum* falsis literis decepsit, quasi Cardinalis Richelius eum in Galliam ad res suas gestas literis consignandas vocaret, enimvero Ferrantes iter ingressus, atque à traditore Avenionem perductus supremo supplicio ibidem est affectus.*

*Monita privata S. J.* Auctorem habent Plebanum quendam Polonum, quod plurimis locis fatetur Gretserus contra famosum libellum, cujus inscriptio est: *Monita privata S. J.* pag. 43. 65. 101. 115.

*Fortalitium fidei* in quo agitur de armandis fidelibus ac de sex armorum spiritualium generibus, quia & quibus armis muniendi sint concionatores. Autoris nomen ignorat *Possevinius*; sed nonnulli *Guilielmo Tholano* alii *Thomæ*

ma Patriarchæ Barbarenfi, alii Alphonso à Spina adscribunt. Conferatur Casimirus Oudin. supplemento de scriptor. à Bellarmino omiffis pag. 714.

REFORMATI *Catechismum Palatinum & Admonitionem Neostadianam Zachariæ Ursino debent.*

*Synodi Dordracenæ Acta, quæ Dordrechtii 1620. prodierunt, sequentibus tribuenda ex recensione Autoris Vitæ Antonii Walæi, quæ extat inter selectas Londinenses anno 1681. editas pag. 644. Defensio Religionis Reformatæ facultati Theologica (Leidensi) & in ea maxima ex parte Walæo incubuit. Prima fuit Acta Synodi Nationalis Dordracenæ in publicum dare. Intererat Ecclesiis Reformatis per Belgium, imo per totum orbem dispersis, novisse qua via quove ordine causa Arminii & Remonstrantium examinata fuisset, quid singulis Patrum visum quid ab omnibus esset conclusum. Ad eam conditionem à fœderati Belgii ordinibus delegati fuere, Johannes Poliander, Antonius Walæus, Antonius Thysius, Dan. Heinsius, Festus Hommius, Dan. Colonius, Job. Latus. Sed maxima editionis laus Festo Hommio debetur, qui in scriptum promptus & elegans, Synodi quoque scriba, reliquis diligentius annotaverat quæ in Synodo acta fuissent.*

*Anti-Cottoni Autor Petrus Molineus est. Ita Encomiastes Molinæi pag. 705. Post nefariam magni Regis (Henrici IV. Regis Galliarum) cædem Molinæus librum edidit, cui est titulus Anti-Coton, in quo probat Cottonum & totum adeo Jesuitarum ordinem Regiæ cædis reos teneri. Libro nomen suum non apposuit Molinæus, eum tamen libri Auctorem fuisse nemo dubitavit. In eo Anagramma Pierre Cotton: Perce ton Roy, adversarios provocavit, ut sic in Molinæi nomen luderent, Petrus du Moulin: Erit mundo lupus.*

*Observationes in Ignatianas Pearsonii Vindicias & in Annotat. Beveregii in Canones SS.*

Apostol. Rothomagi 1674. auctori suo *Matthæo Roquano* vindicantur à Jacobo Basnage in Epistol. IV. quæ adjuncta est D. Chrysolomi Epistolæ ad Cæsarium Monachum ab ipso editæ pag. 107.

Libri *de tribus Impostoribus Magnis* putativum post cæteros patrem *Bornandum* indicavimus in Proœm disput. nostræ *de Comitibus Taborniticis*. Gustum aliquando ex hoc libro excerptorum peculiari dissertatione cum Deo datur, ut meticulosas, additis, quod in proclivi arbitramur, justis Christiani nominis vindiciis, plurimorum suspensiones castigemus præfidiisque suis improvidos exturbemus Deistas.

*Ephemeridum Literatorum in Gallia Collectores* ab anno 1665. huc usque celebres, quamvis à plerisque tantum habeantur Dn. Hedovilius Consiliarius Parlamenti Parisiensis, sub nomine Dn. de Sallo cognitus, Dnn. Abates Galleus, Roquius, & Medicus Regius Dionysius. Iniquum videri poterat nullam unquam mentionem fieri laboris, in hunc scopum collati à Dn. Abbate *Comerio*, scriptis eruditis de Cometis, Phosphoris, & inventis curiosis Mathematico-Hydraulicis, ab Angelo Hubino fabricatis, in Republica literaria illustriori, qui multis coram Lutetiæ Parisiorum retulit, se quondam illi operi utramque porrexisse manum, easdem tamen paucos ante annos penitus subtraxisse ex aliorum injuria, studia sua sibi solis arrogantium, ut nunc ingeniosissimi Viri in solitudinem secessum, ob invidiam partim vitandam, partim ob fatalem à propinato veneno excoactionem, publicum merito conquertur. Cujus rei documentum præstat οὐδὲν τὸ longe conjunctissimus honoratissimusque Dn. D. Korberus, qui mihi, hos autores pseudonymos consignanti, forte adest.

## PSEUDONYMI.

**L**us generis sunt falsarii, qui Spurius foetus supponunt. Talis qui aliorum scriptis confingendis, & sub nominibus Illustrium autorum supponendis venditandisque, operam suam pessimam impendit, præcedenti seculo fuit satis per Italiam celebris falsarius, *Alphonsus Ciccarellus*, qui postquam multis diuque imposuisset suis ementitis manuscriptis, antiquitatibus, Actis, libris, usque ad omne confictis argumentum, turbasque haud leves & confusiones molitus esset, præcipue novis suis hæreditatum & familiarum, bonorumque excogitatis instrumentis, & quasi autographis, tandem sub Gregorio XIII. sceleris dignissimas pœnas luit, excisa prius per Carnificem manu, tum ipso ad palum laqueo suffocato, & combusto, saltem famosa morte sublato, ut referunt. Catalogum, seu indicem scriptorum à se sub egregiis & celeberrimis nominibus vel con-

fictorum, vel citatorum, ut sub nominibus Epiphani, Cyrilli, Dorothei, Anselmi, Rabanni, atque plurimorum ignotorum, exhibuit *Leo Allatus*, vel qui ex ejus opere de *Libris Apocryphis*, istam ejus partem edidit, contra Ciccarellum; juxta aliam, qua de Antiquitatibus Etruscis ab Inghiramio frustra editis, atque post Annum Viterbiensem iterum infeliciter exsuscitatis, disputat. Ipseque Ciccarellus, in libello supplice, plerorumque adversus se allatorum veritatem falsus, inter alia prolixè exponit, qua ratione confingere studuerit *Donationem Constantini Imperatoris*, ejusque *Confirmationem à Theodosio Imperatore factam*; citatis vel ementitis ad id probandum variis scriptis, & Actis nullibi in rerum naturanotis, qualis *Pauli Patriarchæ Constantinop.* de vera donatione Constantini liber, item *Bemarchii Cæsariensis Cappadociæ Sophistæ*, *Decii Episcopi Hispani*, *Libanii*, *Epiphani Chronicon*, aliaque istius furfuris, sed

, dice-

„dicebat, se hæc tentasse, *in favorem Ecclesie*, ut  
 „contra hæreticos illam Constantini donatio-  
 „nem sic validius confirmaret: *licet enim*, in-  
 „quit, *& maxime in favorem Ecclesie elicere verita-*  
 „*tem non solum ex veris & canonicis libris, sed etiam*  
 „*ex Apocryphis, ut probatum per glossam &c.* scili-  
 „cet ejusmodi defensoribus jam Roma eget.  
 „Adfertque in sui subsidium, illud, quod de  
 „sententia Pilati in Christum circumfertur, ex  
 „illis verbis, *& sedens pro tribunali lavit manus,*  
 „conficta aliterque ab Antonino, Paulo Bur-  
 „genfi aliter, & iterum diverse à Landulpho,  
 „atque aliis excogitatum. Quorsum videat-  
 „tur Joh. Hoornbeck. *Miscell. Sacror. p. 10. & 11.*

In nomen *Gratiani Vulturii Bassarii* sese in-  
 duere velle memorat *Gerh. Jo. Vossius Epist. Ar-*  
*min. p. 665. a. ep. 400. ad Grotium perscripta.*

Spectant huc gentiles, sive ejusdem no-  
 minis, quorum facile scripta permutantur.  
 Ita in *Revelationibus S. Brigittæ* assignandis per-  
 peram nominari *Brigittam Lagenensem Scotam,*  
 cum rectius *Brigittæ Sæticae* adscribantur, an-  
 notat *Jacobus Walæus de Scriptoribus Hyberniæ*  
 p. 9.

Binos *Amularios* itemque Binos *Deme-*  
*trios Phalereos* inter se facile permutari tradit  
 Cardinalis *Bona Opp. p. 937. & 951.*

Ad nomen *Prosperi Aquitanici, Tyronis, seu*  
*Prosperi Tyronis Aquitani* *Th. Hyde in Catal. Bi-*  
*blioth. Bodlejane p. 11. ab lit. M. p. 80. b. annotat.*  
*non bene liquet, an Prosper & Tyro sint diversi, nec cui-*  
*nam eorum quædam horum tribuenda sint.*

Facitatum id olim passim observavi-  
 mus, præsertim in Carminibus Poëtarum at-  
 tribuendis: in quibus quædam *Pythagoræ Cato-*  
*nisque* præferre nomina scimus, non quod hi  
 eorundem sint Auctores, sed, quod vel ex sen-  
 tentiis & scriptis eorum sint composita, vel  
 quod collecta sint ad normam diarum illarum  
 Sententiarum, ab his profectarum, vulgoque  
 usurpata, qualia vide, *Vir Excell. numne peculi-*  
*arem Pseudonymorum Classem* constituent! Largo-  
 ri manu aliquando ad hos, rem literariam spe-  
 cialissime concernentes auctores conferam,  
 quod nunc temporis pagellarumque angustia  
 excludit.

*Vincentius Lenis* est *Libertus Fromondus.*

*Antonius Morines* est *Job. Martinus* qui  
 Anti-Jansenium scripsit.

*Vincentius Severinus* est *Franciscus Annatus,*  
 vid. *Bibl. Anti-Janseniana p. 9. 35. 13. & 63.*

*Antonius Richardus* est *Stephanus Dechamps,*  
 homo sua ipsiusmet laude, quod memorabile  
 perque ridiculum est, sordidissimus. Scrip-  
 serat contra hæresin Jansenianam *Lib. 3.*  
 quorum titulus sic habet: *Lib. 3. Opus ante an-*  
*nos novem sub Antonii Richardi nomine inchoatum.*  
 Et ipse *Dechamps præfat. ad Lect. quamvis, ex*  
*primo hujus operis conspectu quilibet intelligat, eo per-*  
*fici absolvi que, quod sub Antonii Richardi nomine pri-*  
*dem inceperam &c.* Ita vero ipse de se *Disp. 1. sect.*  
*1. fol. 2. Atque ut sapienter notavit eleganterque*  
*scripsit Antonius Richard in epistola præfixa disputa-*  
*tionis de libero arbitrio.*

*Petri Aurelii Opera,* defensionem Hierar-  
 chici Ordinis & dignitatis Episcopalis com-

plexa, Clero Gallicano adeo accepta fuerunt  
 ut (*quem admodum habent acta Conventus Cleri Gal-*  
*licani, habiti Lutetie Parisorum apud Augustinenses*  
*anno 1636. vid. Testimonia Petri Aurelii Opp. præfixa.*)  
 Abbatem *Valensem & Marchierium* ad Jo-  
 hannem *Filefacium* Facultatis Theologicæ  
 Decanum allegarint percontaturos de aucto-  
 re, cum quo forte ipsum communicare con-  
 silia credebant, iisque in mandatis dederint,  
 si rescissent, annuam ei certæ summæ pensio-  
 nem offerre. Verum *Filefacius* interposita  
 sacerdotali fide testatus est per sancte, sibi pror-  
 sus incognitum esse *Petrum Aurelium*: ad se  
 quidem allatas quasdam paginas, quæ typis  
 excuderentur, sed à diversis hominibus, & iis  
 ut plurimum ignotis. Adde his Cleri Galli-  
 cani deputatis *Virum summum H. Grotium*  
 curiosissimum de *Petro Aurelio* alias ad *Cor-*  
*desium Epistolâ 313.* (edit. in folio Amstelod.  
 ab anno 1687.) moxq; *Epist. 318.* alias ad *Jaco-*  
*bum Puteanum Epist. 20.* percontatorem. Di-  
 gnus ergo cum primis Liber, cujus auctor  
 detegatur. Proditur vero is *Joh. I. ergerius*  
*Hauravnius Abbas Sancyranus* esse a *Sirmondo* ad-  
 versario. Confer. *Dorscheus Disp. de Ecclesia*  
*Romana monstro Tricipiti §. 26.*

*Montaltium esse Blasium Pascalem* aperit  
 dissertatio sub Præsidio nostro *Kilonii* habita  
 de quæstione: *Utrum pro veritate religionis apud*  
*hereticos convertendis liceat aliquo sacramento con-*  
*tendere.* pag. 30.

*Franciscus Juniperus de Ancona* est *Caspar*  
*Scioppius.*

*Theodosius Berenicus* est *Matthias Berneg-*  
*gerus.*

Habes, *Vir Excellentissime,* quæ impræsens  
 extemporali manu consignavi, in quibus Te  
 si argutam quodammodo diligentiam & de-  
 mitioribus quoque literis bene merendi stu-  
 dium meum agnoscere intellexero, operam  
 dabo sedulo, ut instituti tui, subcisivis horis,  
 rationem porro habeam. Atque ita cala-  
 mum sisto, deprecatus audaciam, quod coram  
*Roscis* saltaverim. Spes me ferme ipsum pro-  
 missorum meorum, ut pote supervacaneo-  
 rum, destituere incipit, quoties in mentem  
 venit opimæ illius messis, quam apprimè ex-  
 spectas ab *Illustri nominis Viro MAGLIA-*  
*BECHIO,* cujus pridem inventam ex literis  
 famam, à *Wagenheilio & Schurtzsteischio* meis cul-  
 tam assidue, mihi que commendatissimam ve-  
 neror; neque tamen desinam cum aliis post  
 messem spicilegium adornare, rectisque fave-  
 re, ubi possim, studiis.

*Quod super est Viri,* incluta hac in Urbe,  
 sapientiæ Antistites & promotores, pro graduum stu-  
 diorumque ratione longe honoratissimi! date hoc mi-  
 hi, date inter vos de literis optime merenti  
 PLACCIO, ut cognoscamus, dissertationem  
 nostram nihil quicquam præjudicasse vel de-  
 bitæ meæ, in rogando, quod prolixius alias  
 factum oportebat, auscultationem vestram,  
 observantiæ, vel vestræ adeo quæ facilitatis  
 laude nunc abundare poterit, humanita-  
 ti. Ita Valete. P.P. Dom. Jubilate.

ANNO CIO IXC LXXXIX.

(M) 3

INDEX



# INDEX

## ANONYMORUM,

juxta

numeros librorum, non paginas libri  
dispositus.

A.	intra eum & quadragesimam tem- pus transigendi modus
<b>A</b> bbatis Urspergensis Chronicon 1018 ε	an <i>Advocatia</i> , Satrapia, seu Praefectura Rom. Imperii sint reducendae 1807 αα
Ad Dn. Abbot responsio 1964	de <i>Advocatis</i> armatis Imperii 1807 α
<i>Abdicatio</i> Henrici 1126	ad <i>Aëdo</i> (D. Diego de) responsio 2637
De <i>Aberrationibus</i> hominum, in via salutis 2117	<i>Aëgrotorum</i> Consolatio 1929
<i>Abominatio</i> seditionis 1674 α	<i>Aegyptiorum</i> Anachoretarum Apophtegmata 618
Ad <i>Absentes</i> admonitio 2492	<i>Aeliani</i> Excerpta Graeca 1275
<i>Academia</i> Gallica 2492 α	Historiae Interpretatio 1420
Ejus Historia 2289	de <i>Aenea</i> in Italiam profectio Epistola Bocharti 1420 α
Mulierum 2493	<i>Aeneidos</i> Virgilianae versio Gallica 2494
Veneta 1586 δ	<i>Aequationis</i> auferendi terminos methodus 1314
de re <i>Accipitraria</i> 1590	<i>Aequivocationum</i> ars 618 α
<i>Accusationes</i> Varillasii 2608 α	<i>Aëris</i> indigens Germania 1858
<i>Acerra</i> Philologica 1823 α	de <i>Aëris</i> pressione Experimentum 1276
<i>Achitophel</i> 2090	<i>Aesculapius</i> 1586 β
<i>Acta</i> Anglicanae Societatis 1033	<i>Aesopica</i> Strenæ 2495
Apostolorum 12. 1019	<i>Aesopi</i> vita 1208
Donauwerdensia 1793 α. β	<i>Aetas</i> liliata 1592
Eruditorum Lipsf. 1419	<i>Aetates</i> Ecclesiae 14. 618 β
Freundspergensia 1796	<i>Aeterni</i> Evangelii Prodrumus 673 α
Friedbergensia 1796 α	de <i>Aeternitate</i> Diff. 1966 α
Lindaviensia 1809	<i>Aeternitatis</i> annulus 17. 623 α. 1929 β. 2118 α
Perpetuae & Felicitatis 1170	<i>Aethici</i> Istri Cosmographia 1019 α
Philosophica 1550 β	pro <i>Aethiopicis</i> instituendis Catechismus 663
Pilati 1171	<i>Affectibus</i> vacui characteres 2404
Rothomagensium Archi-Episcoporum 1183 αα	de <i>Africano</i> Caesaris Bello 1045
Waldeccensia 1818-19	<i>Agathoclis</i> vita 2067
<i>Actio</i> perduellionis in Jesuitas 1503	<i>Agathyrus</i> 1593 α
de <i>Actione</i> oratoria 2403	<i>Agriatis</i> Fabula 2496
<i>Acute</i> dicta veterum poetarum 1591	In Comitibus d' <i>Aglic</i> exequiis plausus virtutum 1421
<i>Adalberti</i> vita 1207	S. <i>Agnetae</i> vita 1209. 1951 α
<i>Addimenta</i> 2655	<i>Agni</i> Nuptiae 1751 β
S. <i>Adelgunda</i> vita 2066	Ad <i>Agriam</i> rerum gestarum narratio 1020
<i>Administratio</i> Coenae, ubi Pastores non sunt 681	<i>Agrimensorum</i> Schola 1404 α
ei praefixa Praefatio 681 α	<i>Ajax</i> Volradi Blessii 1500
<i>Admonitio</i> ad Catholicos Angliae 1968	<i>Aimonii</i> historia 1100 α
Populi Anglicani 2005 α	<i>Albani</i> Anatomia Papae 2770
pro vivis, ut orent pro defunctis 1965	<i>Albigensium</i> Historia 2290
<i>Admonitiones</i> variae 1951	<i>Album</i> Marianum 1151. 1594
de <i>Adoratione</i> servatoris nostri in Eucharistia 1966	<i>Alcidia-</i>
<i>Adventus</i> tempus transigendi methodus 1675	

<i>Alcidiana</i>	2656	ad eos <i>Admonitio</i>	1968
<i>Alcinoi</i> Epitome Platonis Dogmatum Græca	1276 a	in <i>Anglia</i> pro Non-Conformistis Apologia	809
de <i>Alearum</i> forte problema	1316	<i>Angliæ</i> Gallico Connubio absorbendæ vorago	1035
<i>Aletophanes</i>	2281	Conversiones tres	1994 a
<i>Alexandri</i> M. gesta	1021	Eventuum Chronicon	1026
Monachi de Inventione sacre crucis oratio versa latine	1420 a a	Mutationum Historia	1026 a
<i>Alexis</i> & Paulini mors, cum variis Epistolis	2636	Protestantium Reconciliatio	2118
<i>Alfea</i> venerabunda	2656 a	Reformatio	622
<i>Algebra</i>	1315	Regimen	1952
de <i>Allegoricis</i> novis Relationibus	2496 a	Regis Caroli I. imago	717
<i>Allocutiones</i> sacre super Evangelia & Festa	619	Tempora Venerabilis Bedæ	1043
<i>Almanach</i>	2090 a	<i>Anglica</i> Justitia	650. 2130 a
<i>Alphon sine</i> Tabulæ	1316 a	Heroologia	1028 a
<i>Amadisi</i> Fabulæ	2497	Liturgia	2024
S. <i>Amantii</i> vita	1210	Paralipomena	1028 γ
<i>Amantium</i> Politica	2498	Samaria	1421 a
<i>Amasis</i> Oriana	1023	<i>Anglicana</i> Aula	2298
Inter <i>Anatores</i> Crucifixi tacitum pactum	780	Historia	1028 β
<i>Amatoria</i> Epistola	1595	& Scotica Liturgia	2024
<i>Ambrosii</i> vita	1211	<i>Anglicane</i> & Catholice Ecclesie concertatio	621
de <i>Anbrun</i> Episcopi Epistola Apologetica	2163 a	Ecclesie Disciplina reformanda	2001 ββ
<i>Amelinde</i>	1912	Doctrinae Expositio	1970
<i>Amici</i> ad Amicum Epistola &c.	1001 a	Doctrinae Expositionis Defensio	1971
<i>Amicus</i> in Necessitate	1858 a	Defensio secunda	1972
<i>Amæba</i> & notæ ad S. Paulinum	823	Trophæa	1034
<i>Amor</i> Dei	1929 γ	Societatis acta	1033
Jesu Christi	2610	in <i>Anglicanam</i> messem Adventus Causa	1968 β
Interpres	2685 seqq.	<i>Anglicani</i> Populi Admonitio	2005 a
verus & perfectus	2500	in <i>Anglicano</i> Collegio gestorum narratio	1028
<i>Amoris</i> Dei & Contritionis actus	619 a	<i>Anglicanum</i> Iter	1824
Effigies in Matrimonio	2502	Parliamentum	1031
Mappa Geographica	2500 β	Sesqui-seculum	1032. 1825
Olla fortunæ	2503	<i>Anglicarum</i> Rerum Annales	1027
Regio	2501	Monumenta	2081 a
stimuli	2503 a	<i>Anglici</i> Parlamenti Historiæ Breviarium	1030
<i>Amorum</i> Epistolæ	1596 & 2500 a	<i>Anglicorum</i> Scriptorum in V. & N. Test. Catalogus	2069 β
Errores	2499 a	<i>Anglicum</i> Nov. Testam.	2053 δ
olim	456	<i>Anglorum</i> Historiæ Epitome	2068
Gallicorum Historia	2291	Motus	1029
ad <i>Amphilochium</i> Quæstiones	620	ad <i>Anglos</i> persecutores Responsio	651
<i>Anachoretarum</i> Egypt. Apophtegmata	618	<i>Anhaltina</i> Secreta Cancellaria	1781
<i>Analysis</i> Probl. de Inventione Lineæ Descensus &c.	1317	Ejus Vindiciæ	910
ad <i>Anatolium</i> Epistola	635	<i>Animadvertiones</i> in specimen Salmasianum	909 a
<i>Anatomia</i> Bartholini	1820	de <i>Anima</i> celebres Opiniones	1277
Cabrolii Belgice versa	1000 a a	triplici Dispp.	1277 a
Societatis Jesu	1485	de Ferrante Pallavicino	2656 a
ad eam Isagoge	996 a	<i>Anima</i> historia	1277 β
ejus Tabulæ Casserii	1821	de ejus immortalitate	1389. 2013
<i>Anchora</i> Christianæ Doctrinæ	1967	Passionibus	2406. 2407
in <i>Anconitano</i> Collegio exerceri solitæ Devotiones	2611 a	Peregrinatione	2108 γγ
<i>Ancyranæ</i> Synodo subjectæ Latinæ subscriptiones	1024	post mortem statu	623
<i>Andegavensium</i> Consulium Gesta	1025	purgatæ statu	107. 869 γ
in structuram ædis St. <i>Andree</i> de la Valle	2656 β	de <i>Animarum</i> humanarum revolutione	869 ββ
<i>Andree</i> vox libera	1679 a	Purgatorio Commemoratio	1929 a
de <i>Angelis</i> Meditatio	620 β	<i>Annales</i> Anglicarum Rerum	1027
<i>Angliæ</i> Catholicis liber ad Protestantium sacre patefactus aditus	1968 a	Bavarici	1041-2
		Congregationum B. M. Mariæ	1042 a
		<i>Annales</i>	

<i>Annales Francorum</i>	1107	<i>Antonini Cogitationes Morales</i>	2407 a
<i>Helveticorum</i>	1124	<i>Antonio</i> votum	1600 a
<i>Annotatio de proferata &amp; simplex</i>	1735	<i>Apelles</i> post tabulam	1317 a
ad Problema &c.	1320	<i>Apes Barberinæ</i>	1278
<i>Annotationes super Arndii de vero Christianismo</i>	1683	pro iis pulsus pelvis	2656 γ
<i>Annulus Æternitatis</i> 17. 623 a. 1929 β. 2118 a		Mysticæ	632 β
<i>Annus aureus</i>	1929 γ	<i>Aphtonii</i> interpretatio	1422
<i>Anscharii</i> vita suecice	2275	<i>Apiarii Romani</i> præfatio	1860 a
metricè verfa	1597	in <i>Apocalypsin</i> Notæ	633 a. 1929 γγ
<i>Antenoris</i> Innocentia	1859	Commentarius	633. 2121 aa
de ejus Persecutione Relatio Parnassica	1913	ejus declaratio	2121 a
<i>Anti-Aurelius</i>	2119	<i>Apodixes</i> tres blasphemiarum Ecclesiæ Calvinisticæ	904
<i>Anti-Baccinata</i>	2657	<i>Apollinis</i> legatio ad Universit. Pragensem	1598
<i>Anti-Barbarus</i> Nizolii Philosophicus	1548	memoriales sententiæ	1861
<i>Anti-Christi</i> Excidium	625	Plausus	1599
de eo Commentatio ad Loca N. Test.	624	<i>Apollonii Tyrii</i> historia	1204 a
contra Dounæum	1975	<i>Apologetica</i> Epistola Episcopi de Aubrun	2163 a
cum Papam dicendo, Romanum Imperium, Casareamque Majestatem injuria affici, necessaria depulsio	626	<i>Apologia</i> Augustanæ confessionis	688
<i>Anti-Cichovius</i>	626 a	Barclaji	1690
<i>Anti-Claudianus</i>	1600	Beafortii Ducis	2302
adversus <i>Anti-Cottonum</i> Responsio Apologetica pro Soc. Jesu	627. 2091	Casualis	662 a
ejus Testamentarius codex	627 a	Catechismi Palatini	667 aa
Horoscopus	627 β	catholica contra libellos Ligatorum in Gallia	2354 a
<i>Antidotarium</i> Bononiense	998 a	contra Loyolitas	1486
Messanæ editum	998 β	Gersonis	1463
<i>Antidotum</i> generale contra omnes animi morbos	628	pro Heinsio	1471 a
Spirituale	628 d. 629	Hamburgensis	1798
de <i>Antidyssenterico</i> novo Americano Relatio, GGL.	997	Monmutii	958 ζ
<i>Anti-Frimalius</i>	629 a	imperii Civitatis Spirensis	984
<i>Anti-Hispanus</i>	2292	Remonstrantium	864-68
<i>Anti-Jansenistica</i> Bibliotheca	2045 ε	pro Archipresbyterio	1976 a
<i>Αντιμαχέων</i> libri duo	630	Castanæo	2503 β
<i>Anti Machiavellus</i>	1389 a. 1860. 2293	Christianis Gallis Religionis reformatæ	225. 1389
contra <i>Antimonium</i>	2281. 2282	Concilio Elector. Bavari	954. 955
<i>Anti-Mortonus</i>	1976	Henrico IV.	1125
<i>Anti-Museus</i>	631	Juramento fidelitatis	736
<i>Antinomicæ</i> Theses	631 a	Societate Jesu	1487
contra illas disputationes	ibid.	<i>Apologia</i> duæ pro catholicis Angliæ	1969
de <i>Antipodagrisci</i> aurei arcani viribus	998	ad <i>Apologiam</i> pro Hierarchia Ecclesiastica	1976 β
<i>Antiqua</i> monumenta	2295	<i>Apophtegmata</i> Anachoretarū Ægyptiorum	618
de <i>Antiquis</i> dissertatio	2294	<i>Apostolica</i> constitutiones	639
<i>Antiquitas</i> Academiæ Cantabrigiensis	1066	<i>Apostolorum</i> Acta	1019
Britannicæ Ecclesiæ	1067	Canones	637. 638
Temporum restituta	2296	ad eorum <i>Acta</i> & N. T. usque ad <i>Apocalypsin</i>	
<i>Antiquitates</i> abstrusiores in novo fœdere à Matthæo cæterisque Evangelistis memoratæ	632	Commentarius marginalis	887
Domburgenses	1953	in eorum canones commentarii	
Etruscæ	1541	Balsamonis	637
<i>Antiquitatum</i> liturgicarum arcana	786	assertiones Beveregii	824
<i>Antrosarium</i>	632 a	de Quæstionibus inter catholicos & Protestantes Judicia	1976 γ
<i>Anti-Tami-Cami</i> Categoria	1666 aa	<i>Apparitio</i> de Coccejanismo & Cartesianismo	1929 ε
<i>Anti-Theophile</i>	2264 β	an per eas et jamnum post Ascensionem Christi Deus se revelet,	
<i>Anti-Tribonianus</i>	911. 921	Epistola	1680
<i>Anti-Wuyeck</i>	632 aa. 2758 aa	<i>Appendix</i> ad <i>Apologiam</i> pro Hierarchia Eccles.	1976 β
<i>Antoinette</i> Bourignon vita	2306	catalogi testium veritatis	1072
<i>Antonii</i> Cardinalis fuga	2638	Bourignonicæ veræ & solidæ veritati adjuncta	649
		de <i>Aqua</i> benedicta s. lustrali	2611
		ad <i>Aquenses</i> Jesuitas admonitio	2504
		<i>Arabica</i>	



<i>Arabica</i> versio N. Testamenti	2704	super ejus Libros de Christianismo	
<i>Arabica</i> linguæ Lexicon & Grammatica	2706 β	annotationes	1683
<i>Arabicus</i> Pentateuchus	2706 γ	<i>Ars</i> Æquivocationum	618 α
<i>Aramena</i> Syriaca	1914	cogitandi	2422
de <i>Arboribus</i>	1422 α	nihil credendi	634 α
<i>Arcadia</i> Anglicæ Lib. I. pars altera	2091 α	vitæ sanctioris	628 x
<i>Arcana</i> Chymica	1822	<i>Archeologi</i> Ducis Caroli numismata	1037
Jesuitarum	1488	<i>Artes</i> Christianorum	1684
de <i>Arcani</i> aurei Antipodagræci viribus	998	de <i>Artibus</i> bonis Tractatus	1280 α
<i>Arcanum</i> Hermeticum Philosophorum lapis	1010 ε	de <i>Articulatis</i> libellis consilium	1782
Punctationis	1558	<i>Articuli</i> fidei Eccles. Cath. per quæstiones	1685
<i>Archæologia</i> Philosophica	1279	visitatorii	1686
de <i>Archi-Episcoporum</i> Cantuariensium antiquitate	1067	eorum defensio	1687
Rothomagensium Actis	1183 α α	<i>Artificia</i> hominum miranda naturæ in Sina & Europa	1037. 1825 α
pro <i>Archipresbyterio</i> Apologia	1976 α	<i>Artilleriæ</i> descriptio	1318
<i>Architectura</i> , Sculpturæ, & Picturæ Principia cum dictionario	2408	<i>Artium</i> malarum philosophica castigatio	1280 β
<i>Archibrenius</i>	1601	<i>Ascetica</i> Capita cum Epistola ad Anatolium	635
<i>Archivum</i> Unito-Protestantium	1036	orum, quæ inter Patrum opera reperiuntur indiculus	636
in <i>Areopagitæ</i> Dionysii Opera Scholion	640	us Tractatus de Militia spirituali	801
<i>Argenidis</i> Fabulæ continuatio	1422 β	de Peregrinatione vitæ humanæ, ac Filiorum Dei	828
Gallicæ continuat.	2505	<i>Aschafnaburgense</i> Chronicon	1072 β
<i>Argenti</i> & Auri solutionem spectantia experimenta	1000	<i>Aschami</i> (Rogerii) Vita	1213 α
<i>Argentinenfis</i> ordinatio Ecclesiastica	1751 β β	<i>Asini</i> Laus	235. 1425 α
<i>Arias</i> (Francisci) de mortificatione	1703 ε	orum legatio ad Parnassum	1425
<i>Aridii</i> Leniodicini Abbatis vita	1212	us Palmatus	1426
<i>Ariosti</i> versio Gallica	2505 α	in Parnasso	1602
<i>Aristaneti</i> epistolarum versio	1423	<i>Asma</i> Poëticum	1602 α
<i>Aristi</i> & Eugenii dialogi	2409	pro <i>Aspricollæ</i> Virgine Apologia	2124 β
<i>Aristippus</i> peregrinans	1862	<i>Asserta</i> ex universa Philosophia	1281
<i>Aristotelis</i> librorum II. de plantis interpretatio	1280	<i>Assyriorum</i> & Medorum canon græcus	1038
Politicorum interpretatio	1390	<i>Astrologia</i> Ecclesiastica	1490
Versio antiqua latina	1279 α	<i>Astronomia</i> inferior & naturalis	2282 α α
in ejus Rhetoricam hypomnemata	1424	mici baculi Descriptio	1319 α
de salute	633 β	<i>Astrum</i> inextinctum	1489
Vita	1213	<i>Athanasii</i> Dialogi περὶ τῆς τριᾶδος interpretatio	640 α. 1427
<i>Arithmetica</i> in numeris & speciebus institutio	1317 β	ad ejus Opera Appendix	1428
quæstiones	2091 α α	de eo Epistola	2297
<i>Arithmetici</i> libri	2091 β	contra <i>Atheismum</i> & hæresin efficax remedium	1977
<i>Armaturæ</i> Elementa	2091 γ	de <i>Atheniensium</i> mensibus	1319
<i>Armenica</i> versio Bibliorum	2707	in <i>Atlantem</i> præfatio Franc. Baconis	1429
<i>Armenorum</i> Confessio fidei	2708	de Mutii <i>Attendule</i> , Cottingnolani gestis	2038 α
<i>Arnaldi</i> spiritus	2124	S. <i>Auberti</i> Vita	1214
contra <i>Arnoldi</i> lib. de freq. Commun.	2124 α α	<i>Auctarium</i> justæ defensionis	1489 α
ad eum admonitiones de Bibliotheca Jansenistica	2124 α	<i>Auctores</i> personati	2297 β
an hæreticus?	2123	<i>Augustæ</i> Taurinorum solennitas in electione Xaverii in Patronum	1039
Responsio	2210	<i>Augustana</i> Confessio	687 α
<i>Arndii</i> Christianismi collecta similia	673 β	ejus Apologia	688
pro ejus doctrina Apologetica disputatio	807 α	Defensio	1703 μ
Christianismus genuinus	673 β	Biblioth. Codicum Græc. ] Catal.	1046
Libris de fide, unione cum Christo & apologetica repetitioni præfixa præfatio.	1682	omnium ]	1047
Librorum de Christianismo præfatio	1681	anum Chronicon parvum	1826
Librorum de Christianismo summaria recensio	673 β	orum creditorum deductio refutata	1783
		(super) Profelytorum causis Colloquium	1688
		<i>Augusti</i> Cæsaris Horoscopus	2658
		D. <i>Augustini</i> Confessiones	2611 β
		Flores	641. α
		(N)	Episto-

Epistolæ gallice versæ	2124 γ	cum <i>Baroniana</i> Ciacconianæ Historiæ collatio- nes & ad Ciacconium annotationes marginales	1076 α
<i>Antonii</i> dialogorum versio Italica	2656 ββ	adversus <i>Baronium</i> de Papæ Potestate	816
<i>niana</i> clavis	641	<i>Bartholini</i> Anatomia	1820
ex <i>Augustino</i> Doctrina fidei catholicæ de Pur- gatorio	1770 γ	<i>Bartoli</i> Contrarietatum Concordantiæ	913
de <i>Aula</i> Tr.	2412	Danielis homo literatus	1865
<i>Anglicana</i>	2298	<i>Basilica</i> seu Regia scheda	1391
a meribus	1395	<i>Basilicorum</i> libri LX.	914
<i>ica</i> vita institutio	1863	Synopsis	915
de <i>Aulica</i> vita Satyra	2603	<i>Bassa</i> illustris	2507
<i>ici</i> & cameræ judicii concurrentia	1784	de <i>Bastiano</i> debitæ gratiæ	2612
<i>icum</i> directorium	1395	<i>Batavica</i> Apocalypsis reformata	237. 1429 β
d' <i>Aunoy</i> Comitissæ iter Hispanicum	1827	apud <i>Batavos</i> Professorum Lugdunensium	
<i>Auranchii</i> donum pacificum	2301	Elogia & Vita	1146
de <i>Aurei</i> arcani antipodagrici viribus	998	<i>Batavum</i> Colloquium de bello præsentis	1829
<i>Aurclii</i> hæreses & errores	2120	vorum religio	2245 αα
<i>Auriaci</i> Principis fraus detecta	1864	<i>Batrachomyomachia</i>	1914 α
de ejus usurpationibus dialogi	2299	Ejus argumentum	1425 ε
horumque continuatio	2300	pro <i>Bavari</i> (Ferdinandi Serenissimi Principis & Electoris) concilio ordinario in Civi- tate & Principatu Leodiensi Apologia	954. 955
de fœdere cum <i>Auriaco</i> Principe disquisitio Theologica	642	<i>Bavarici</i> Annales	1041
<i>Aurum</i> Auræ vi magnetismi universalis attra- ctum	919	<i>Bavaricorum</i> Annalium fragmenta	1042
de <i>Auri</i> sacchari & spiritus vini confanguini- tate	1004	in <i>Baudii</i> Gnomas Commentarius	1429 γ
<i>Auri</i> & <i>argenti</i> solutionem spectantia experi- menta	1000	<i>Baxteri</i> Abnegatio sui	1691
<i>Autarcias</i> Ars	1822	de Conversione	ibid.
<i>Authentica</i>	912	<i>Beaufortii</i> Ducis Apologia	2302
<i>Autographa</i> Lutheri	1040	<i>Beckeri</i> <i>Balthas.</i> versio	1822
		contra <i>Beckerum</i>	1941 α
		<i>Beckmanni</i> Consulis Spiritus	2128
		<i>Beda</i> venerabilis de Angliæ temporibus	1043
		<i>Bedelli</i> <i>Wilb.</i> vita	2069
		<i>Belgarum</i> defensio contra evocat. & jus circa Bullarum receptionem	916
		ad <i>Belgas</i> Cantilena	1954. 1954 α
		<i>Belgii</i> fœderati status	1044
		<i>Belgica</i> & Danicæ classis conjunctionis neces- sitas	1085
		<i>Belgicarum</i> Ecclesiarum Confessio	2124 ζ
		<i>Belgicorum</i> Tumultuum ortus	1956
		<i>Belgicum</i> Itinerarium	1955
		<i>Belgicus</i> veridicus	1429 α
		<i>Bella</i> Jehovæ	643
		<i>Bellarina</i> politica	1866
		<i>Bellarmini</i> Catechismus major	1979
		delle <i>Belle</i> Creanze delle Donne	2680 β
		<i>Belli</i> & Pacis statera	1417 γ
		in Bohemia exorti causæ negotium	1053 2303
		sacri historia	1045 δ
		ad <i>Belli</i> Thomæ Ruinam Papatus responsio	1978
		de <i>Bello</i> Cæsaris Africano	1045
		Cæsaris Alexandrino	1045 α
		civili Cæsaris & Pompeji	2304
		Hispaniensi	1045 β
		Fragmentum quod libro de <i>Bello</i> Hispaniensi subjicit Jungermannus	1045 γ
		de <i>Bello</i> præsentis Colloquium <i>Batavum</i>	1829
		imperii præsentis	1830
		<i>Bellum</i> Auctorum	2507 α
		Grammaticale	1430
		juridicum	1950 α
		Papale intestinum	1831
		<i>Bene-</i>	

## B.

de <i>Babylone</i> & Ecclesia	1699 α
<i>Baconis</i> (Franc.) Præfatio in Atlantem	1429
<i>Baconis</i> Francisci vita	1214 α
<i>Baculi</i> Astronomici	1319 α
<i>Bajana</i> & <i>Puteolana</i> Thermæ	1699 γ
in <i>Bakers</i> Chronica animadversiones	2068 α
<i>Baldesani</i> Guilielmi stimulus virtutum	2125 ε
<i>Balsamonis</i> , Theodori, Commentarii in Cano- nes Apostolorum	637
<i>Balsaziana</i> eloquentiæ conformitas cum anti- quorum & præsentium Temporum Elo- quentia	2505 β
<i>Bambergensis</i> Myrrha	1689
de <i>Baptismo</i> , Conscientiæ coactione, & blas- phemiis	691
hæreticorum	642 α
<i>Baptistiana</i> summa Rosella casuum conscientiæ	869
<i>Barbarica</i> servitutis theatrum	1828
ex <i>Barbarosæ</i> Augustini Axiomatibus concin- natus Thesaurus locorum communium Jurisprudentiæ	912 α
<i>Barbatus</i> immodice	2506
pro <i>Barberinis</i> Apibus pulsus pelvis	2656 γ
<i>Barclaji</i> Apologia	1690
<i>Barlai</i> Epigrammatis Analysis	1603
<i>Barloviani</i> Responsi discussionis supplementum	1980 γ
contra <i>Barloum</i> Pseudo-Episcopum Præfatio confutatoria	1980 α
de <i>Barometris</i> Thermometris & notiomtris	2412 α
<i>Baron.</i> de Feneste eventa	2542

<i>Benedictionis cerei Paschalis restitutio in integrum</i>	644	<i>Bobemia exorti belli causæ</i>	1053
<i>Bernhardi Claravallensis miracula</i>	1216	<i>Bobemiana Theologiæ Idea</i>	646 d
<i>Vita</i>	1215	<i>Bobemica Biblia</i>	2708 a
<i>Bernhardinus s. Bernardi flores</i>	645	<i>Confessio</i>	2708 β
<i>ad a Bernoullio Jac. solutum Problema annotationatio</i>	1320. 1321.	<i>Deductio</i>	1785
<i>in Beveregii annotationes observationes</i>	824	<i>Bobemici Processus exemplar</i>	1785 a
<i>Biblia Anglicana Genevensis</i>	1980	<i>Bonifacii Vita</i>	1217 a
<i>critica</i>	1979 aa	<i>de Bonis ecclesiasticis seu Canonicalibus Ultrajectinis</i>	995 a
<i>Armenica</i>	2707	<i>de Bonorum ecclesiasticorum invasione ab exercitu confœderato, judicium Theologorum</i>	647
<i>Belgica recentissima</i>	1930	<i>Borbonii Ludovici cædis narrationes</i>	1054
<i>Bohemica</i>	2708 a	<i>Borgia solemnia poetica</i>	1604
<i>Croatica</i>	2718	<i>Borri Relatio de Cocincina</i>	1054 a
<i>Dalmatica</i>	2720	<i>de Borromai Frider. Cardinalis vita &amp; morte narratio</i>	1054 β. 1218
<i>Danica</i>	2720 a. 2721	<i>du Bose præfatio</i>	2413
<i>Ernestina sive Vinariensis</i>	1693	<i>contra Bossueti Benigni expositionem doctrinæ Catholicæ libri II.</i>	548
<i>Finnica</i>	2727	<i>Bourbonii Principis historia</i>	2305
<i>Gallica</i>	2127	<i>de Bourignonia Antonia Relatio</i>	1055
<i>Genevensis</i>	2125	<i>Bourignonia de vera &amp; solida virtute liber</i>	1931
<i>Gothica</i>	2728	<i>Ejusdem Appendix</i>	649
<i>Islandica</i>	2755 a	<i>Scripta</i>	2129
<i>Italica</i>	2612 a	<i>vita</i>	2306
<i>Latina</i>	646	<i>Brandenburgicum jus in Pomeraniæ ducatus</i>	1785 β
<i>Lovaniensis</i>	646 aa	<i>An Brandenburgicus Elector præ Domino Brunsvicensi &amp; Luneburgensi sit favore prosequendus</i>	2273 a
<i>Polyglotta</i>	646 ββ	<i>Quo jure Brandenburgicus Elector exorto inter Sveciæ &amp; Poloniæ Reges bello Svecica castra secutus sit</i>	984 a
<i>Svedica</i>	2766	<i>Bremense subsequium Archi-Episcopale</i>	1788
<i>seu Verbum Diaboli</i>	1694 a	<i>in Bremensem civitatem Jurium Archi-Episcopalem assertio</i>	1786
<i>Tigurina</i>	1694	<i>contra Bremenses pro Svecis</i>	1817 a
<i>Turcica</i>	2718	<i>de Bremensis urbis statu</i>	1058 a
<i>in Biblia universa dominicales labores</i>	1709 β	<i>Breviarium politicum</i>	2467 β
<i>Biblia Ascetica</i>	1692	<i>Breviarii Romani versio Gallica</i>	2130
<i>Biblica Paraphrasis Saxonica</i>	1695	<i>Britannia heroidum manipulus</i>	1059
<i>Biblica Concordantiæ</i>	685	<i>Britannica historia</i>	1028 β
<i>Bibliographia curiosa</i>	1431	<i>Justitia</i>	650. 2130 a
<i>de Bibliorum editionibus disquisit. critica</i>	696	<i>contra eam ad persecutores Anglos pro Catholicis persecutionem sufferentibus responsio</i>	651
<i>Bibliorum gallice versorum historia</i>	2126	<i>Britannica Ecclesiæ antiquitas nationis vindiciæ reliquiæ</i>	1067 2307 1981
<i>Glossa ordinaria</i>	744 a	<i>ad Brueysii Examen rationum, quæ Protestantes ad separationem moverunt, considerationes</i>	2130 β
<i>Bibliotheca Anti-Janseniana</i>	1045 e	<i>Brugas introeuntis Ferd. Hisp. infantis honor publicus</i>	1605
<i>Chalcographica</i>	1047 a	<i>Brugensis Catechismus</i>	1931 a
<i>Gallo-Svevica</i>	1048	<i>Brunellus</i>	1606
<i>Græca Patrum</i>	1432	<i>an præ Brunsvicensi &amp; Luneburgensi Domino favore sit prosequendus Elector Brandenburgicus</i>	2273 a
<i>Hispanica</i>	1049	<i>Brunsvicensis Dicasterii ordinatio Regionis descriptio</i>	216 a. 1791 1867
<i>Janiniana</i>	1050	<i>de Brunsvicensis Ducis itinere ad Conventum Ratisbonensem</i>	1302
<i>Jansenistica</i>	2304 a	<i>Brunsvicensium Acta contra Brunsvicenses</i>	1790
<i>Parisiensis Collegii Societ. Jesu</i>	1051	<i>Oldekop.</i>	1790 a
<i>Politica</i>	1391 a	<i>Brutum</i>	
<i>Romanorum Pontificum &amp; Cardin.</i>	1052		
<i>universalis &amp; historica</i>	2508		
<i>in Bibliotheca Augustana extantium Codicum græcorum Catalogus</i>	1046		
<i>Bibliotheca Augustanæ Librorum omnium Catalogus</i>	1047		
<i>Elucidarium</i>	1450 c		
<i>Biliariorum vasorum structura</i>	1000 a		
<i>circa Bilis motum ab epate observatio</i>	1000 β		
<i>Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὀσίας συγχαλ.</i>	838		
<i>Bionis &amp; Moschi Idyllia</i>	2509		
<i>Bivium Religionis</i>	646 γ		
<i>contra Blackwellum spes Pacis</i>	2090 β		
<i>de Blasphemiis, Conscientiæ coactione, baptismo</i>	691		
<i>Blessii Volradi Ajax</i>	1500		
<i>Bocharti Epistola de Aeneæ in Italiam profectio</i>	1420 a		

<i>Brutum fulmen</i>	651 a	sententiæ de gratia & libero arbitrio	
de <i>Buceri</i> vocatione sententia delectorum	651 β	examen	654
<i>Budeus</i> Gvilielmus de contemptu rerum fortuitarum	1393	<i>Campus</i> Florum Latinitatis	1434
de <i>Bullarum</i> Pontificiar. recipiendar. Jure Belgico	916	<i>Cancellaria</i> Anhaltina	255. 910
<i>Bulle</i> Urbanianæ Veritas	757	Ejus Appendix	256. 1500
ad eandem Appendix	758	Hispanica	1065
pro ejusdem Auctoritate Tractatus apologeticus	759	Ejus Litura	ibid.
in <i>Bullialdi</i> Astronomiæ philolaicæ fundamenta inquisitio & prælectio de Cometis	1331 γ	<i>Candidatorum</i> Sceptri Polonici Censura	1172
<i>Bullionia</i> Testamentum	2639	<i>Canisii</i> Petri Catechismus	664
<i>Buniani</i> Joh. versio	1822	<i>Canon</i> S. Scripturæ	658 α
<i>Burdonum</i> fabulæ Confutatio	239. 1432 α	<i>Canones</i> Regum Assyriorum & Medorum Apostolorum	1038
pro <i>Burignonia</i> (Antonia) Relationis defensio	1058	in <i>Canones</i> Apostolorum Commentarii Balsamonis	637. 638
<i>Burignonia</i> de solida virtute libri versio	1929 ε	<i>Canones</i> Nicæni Concilii Arab. Græci	637
<i>Burrho</i> Franc. Josepho sacrum	1433	Evangeliorum	2705
<i>Buxtorffii</i> Synagogæ versio	652	Epistolarum Pauli Græci	659
<b>C.</b>		de <i>Canonicalibus</i> s. Ecclesiasticis bonis Ultrajectinis	658
<i>Cabala</i>	652 α	<i>Canonici</i> Corporis glossa juris Collectio	128. 937 β
<i>Cabala</i> Chimerica	2509 α	Corpori additæ notæ	919
<i>Cibrolii</i> Anatomix versio	1000 α α	de <i>Canonicis</i> horis reformandis Consultatio	920
S. <i>Cæs.</i> Majestatis & Imperii Romani Splendor	1581 α	<i>Canonicum</i> Jus	754
C. <i>Cæsar</i> , Julius	1060	<i>Canonum</i> pœnitentialium summa	919
C. Jul. <i>Cæsaris</i> oratio, cum notis politicis ex Dionis Cassii lib. 38. Hist. Rom.	1394 β	de <i>Cantabrigiensis</i> Academia Antiquitate	836
de <i>Cæsaris</i> Bello Africano	1045	in <i>Cantica</i> sacra Moyfis, Hannæ Matris Samuelis, Habacuc Prophetæ, Esaia Prophetæ, trium puerorum apud Danielelem Commentarius	1066
<i>Calculi</i> differentialis usus ad constructionem tangentium	1380	<i>Cantilena</i> ad Belgas	071
de <i>Calculo</i> quodam in equo reperto observationes	1282	responsoria Belgica	1954
contra <i>Calendarii</i> Foxii primam partem	1981 β	<i>Cantiones</i> sacre svedicæ	1954 α
secundam partem	ol. 385	de <i>Cantuariensium</i> Archi-Episcoporum antiquitate	2767
<i>Calendarium</i> triplex	2090 α	<i>Capella</i> tres	1067
<i>Calepinulus</i>	1433 α	<i>Capellani</i> Carmen	1434 α
<i>Calixti</i> Frid. Ulrici consilium de studio Concordiæ Ecclesiasticæ	655. 687	in <i>Capellani</i> puellam Aurelianensem distichon	1607
de <i>Calixtino</i> desiderio Judicium	656	contra <i>Capellum</i> Lud. Epistola. E. V.	2510
<i>Calixtinum</i> Consilium de unione & Tolerantia restabil. in Eccles.	1696	<i>Capita</i> Doctrinæ & praxis Christianæ	660
<i>Calumniæ</i> adversus Lutherum renovatæ confutatio	1149	<i>Capitaneus</i> perfectus	676
de <i>Calviniana</i> Cœna	680 α	<i>Capitolini</i> Fasti	2414-15
<i>Calvini</i> hæresium refutatio	2131	<i>Caragrates</i> s. Carigratius	1068
<i>Calvinistica</i> Ecclesiæ blasphemiarum Apodixes tres	904	<i>Caraffæ</i> Vincent. Fasciculus Myrrhæ de quinque Christi vulneribus	1914 β
<i>ica</i> everbio moralium J. C.	2132	<i>Caraffæ</i> Petri Aloysii iter Fuldense	660 α. 807
in <i>Calvinistico</i> Triumpho dialogus	1697	<i>Cara</i> -Mustaphæ Vita	1069
<i>Cambiorum</i> stylus	1950 β	<i>Carauane</i>	1832
in <i>Camdeniana</i> Schola Prælectiones Academicæ	1061	<i>Cardilucii</i> Joh. Hist. Tr. de Peste Examen	1776 α
<i>Cameracense</i> Chronicon	1062	de <i>Cardinalitio</i> Gallico	1822 α
de <i>Cameræ</i> Imperialis Judicii Personis	1063	<i>Cardinalium</i> decretum de Chalcedonensi controversia	1867 α
<i>Cameræ</i> Judicii ordinatio concurrentia	917	Ecclesiæ Romanæ Nomenclator	661 α
<i>Cameræ</i> Relationes	1784	Epistola ad Innocentium X. pro damnanda Jansenii hæresi & Pontificum R. Bibliotheca	1069 α
ad <i>Cameronis</i> defensionem responsio	918	<i>Carinthia</i> chartæ geographica	661
<i>Cameronis</i> Opera	653	<i>Carionis</i> Johannis Chronicon	1052
	1064	don <i>Carlos</i>	1322
		<i>Carmen</i> Lux festa &c.	1069 β
		Catharinæ Reginae ad Colleam	2511
			1609 α
			1617
			1619
			de

de Congressu Caroli & Leonis	1610 α	cum veteri Romana	immutarunt	1697 α
in nomen Caroli Svecorum Principis		Ducum, Marchionum & Comitum		2068 β
Carmina Fichardi	1612	Scriptorum Anglicorum in V. vel		2069 α
in Diœt. Francf.	1610	N. Testamentum		1070 α
in Imagine primi Seculi Soc. Jef.	1645	Testium veritatis		1071
M. K. vel. M. K. S.	1957	ad eundem additio		1072
varia	1609	Appendix		1131
in Carmina selecta Commentarius	1608	Catalonia Geographica & Historica descriptio		1131
Carniolice Catechismus & Evangelia	1436	ad Catecheseos Heidelbergensis quæstionis		LXXX. responsi intelligentiam observa-
Caroli Comitæ Flandriæ Martyris vita	2717	tiones		665 δ
Emanuelis, Ducis Sabaudia, adventu	1221	Catechesis ex corpore Doctrinæ Christianæ		669
Nicæa festivo cultu nitens	1160	Græca		665 γ
& Leonis congressu carmen	1611 α	Catechesis Raccoviana		667 α
a Lotharingia vita	1222	Catechetica doctrinæ exemplum		1983
Magni castra impietatis victricia	1127	institutiones Episcopi Hierosolym.		665 β
IX. Regis Gallia vita	1220	Catechismi Praxis Lubecensis		1698
I. Angliæ Regis imago	717	forma Breviarium ad salutem		2134
IV. Imperatoris cum Carolo V. Rege		Romani Praxis		24. 667 β
Gallia colloquium	2308	Catechismus pro Æthiopicis		663
VI. & VII. Regum Gallia Chronicon		& Evangelia Carniolice		2717
vel Historia	2314	Lucæ Brugensis Flandricus		1931 α
in Caroli Principis Svecorum nomen carmen	1612	Lingua Cambro-Britannica		1879 α
Carolomachia	1613	Canisii		665 α
sub Carolo IX. gestarum Commentariis inserta		Catholicus explicatus		664
oratio	2310	Gratiæ		2135
de Carolo I. Britannorum Rege in iudicium vo-		Lutheri		666 α
cando declaratio	927	Jesuitarum		1494
sub Carolo IV. Rege gestarum Comment.	2309	pro convincendis Judæis		666
ad Carolum Sudermannia Duc. Melos	1611	Palatinus, cum apologia		667 α α
Carpi Jacobi Berengarii de fractura cranii præ-		parvus		1699
fatio	1000 66	Politicorum		1985
Cartesiana conjuratio	2511 α	Pontificius censuris interpolatus		665
peregrinatio mundana	2417	Romanus		1697
de Cartesianismi Historia Commentarii	2312	Tridentini Concilii		668
de Cartesianismo & Coccejanismo Apparitio	1929 ε	Catena in Lucam, Matthæum, Acta Apostolo-		670
contra Cartesianos defensio sententiæ suæ de		rum &c.		671
naturæ legibus G. G. L.	1284. 1285	in Psalterium &c.		671
ad Cartesianum Epistola	2416	Catenaria sive Funicularis, lineæ problema		1325
Cartesii & aliorum circa legem naturæ erroris		Catharina Regina Joh. III. conjugis Epitaphi-		1617
demonstratio	1324	um		621
Machinarum explicatio	1323	Catholica & Anglicæ Ecclesiæ concertatio		2140
Vita	2311	fidei puncta principalia contra Cha-		2140
Cartesius cum naturali sua Philosophia	1282 α	rentonienses ministros		1968 α
vindicatus	1285 α	Catholicis Angliæ liber ad protestantium sacra		651
Cartusiana solitudinis Encomiasticum	1615	patefactus aditus		1699 α α
ad Casaubonum Epistola Perronii	2092	pro Catholicis persecutionem sufferentibus re-		2511 β
Casimiriana Pompa	1614	sponsio ad persecutores Anglos		2512
Casimiri Lilium	1616	Catholicismi veri revelatio		546. 621 α
Casserii Tabulæ anatomicæ	1821	Catholicon Anglicum		1984
Cassiani Joh. X. Patrum in scythica Eremo		Hispanicum		1984
commorantium Collationes	1070	ad Catholicorum in Angliæ regimen		1984
Cassiani semipelagiani Opera cum notis	662	eorum progenies		1968
ex Cassii Dionis lib. 38. Histor. Rom. Oratio		ad Catholicos Angliæ admonitio		710
C. J. Cæsaris cum notis politicis	1394 β	inter eos & Confessionis Augustanæ		710
pro Castaneo, Episcopo Pictaviensi Apologia	2503 β	socios Compositio pacis		753
Castigatio philosophica artium malarum	1280 β	in Hibernia Epistola Pastoralis		Cathe-
Castigationes ad Is. Vossium	697	(N) 3		
Casualis Theologia vel orthodoxia	662 α			
Casuitarum Apologia	2133			
Catalogus Regum, Ducum &c. qui Mahome-				
tanam, Gentilem & Lutheranam sectam				

<i>Catholicum</i> Dictionarium	1437	<i>Christiani</i> II. Responsio ad II. Epistolas Ducis	
Extractum	1931 a	Holsatiæ	1080
<i>Catholicus</i> discretus & verus	1699 a	<i>Christianismi</i> rationabilitas	1987 a
<i>Catonis</i> Disticha	1623 a	reconciliatio	2142
<i>Causæ</i> Belli in Bohemia	1053	restitutio	674 a
Curlandiæ Ducis custodiæ	1797	de <i>Christianismi</i> sterilitate querimoniæ Chri-	
cur Sveciæ Rex Poloniam sit adortus	1196	stianæ	1939 a
<i>Causarum</i> secundarum efficacia	2418	<i>Christianismus</i> genuinus	673 ß
<i>Cautio</i> criminalis de Processu contra Sagas	980	<i>Christianitas</i> propugnata adversus replicam	
ad <i>Cecilium</i> Guilielm. literæ	1435	Chillingwortii	1987 a
<i>Censura</i> Candidatorum sceptri Polonici	1172	<i>Christianorum</i> artes	1684
de <i>Censura</i> Forensi Epistola	955 a	novorum defensio	2156 a
<i>Censuræ</i> Decadis Decadum	1447	via recta	1776 a
Theologorum Parisiensium Confu-		sacrificium	1985 a
ratio	690 a	<i>Christi</i> confessio & querela	1986
<i>Centuriæ</i> Magdeburgenses	1150	formitas	675
Virtutis militum è Societatis Jesu		de <i>Christi</i> matri exhibendo cultu	798 a
ordine	1497	vita	1700
<i>Cerealis</i> Cremonensis idea Sacerdotum	671 a	de <i>Christo</i> V. Eclogæ Propheticæ	716
<i>Cerei</i> Paschalis restitutio in integrum	644	<i>Chronica</i> pœnarum & infortuniorum	1834 a
<i>Ceremoniale</i> ordinis	672	ca Temporum Epitome	1022
Romanum	1177	ci Scala	1190
<i>Ceremonia</i> Romanæ Ecclesiæ	671 ß. 1072 a a a	con Alexandrinum	1022
<i>Ceremoniarum</i> recentiorum cum antiquioribus		Aschafnaburgense	1072 ß
conformitas	2136	a creatione Mundi ad Just. II.	
de <i>Ceremoniis</i> antiquis	2136 a	1073. 1073. ß	
Aulicis	1395	Carionis	1069 ß
<i>Certamen</i> triplex	1072 a	Norimbergense	1073 γ. 1834
<i>Certamina</i> gloriosa Christianorum in Japonia		Paschale	1022
	2032	<i>Chronicorum</i> & Historiarum mundi Epitome	
<i>Cervicodurorum</i> secta	672 a		1096
<i>Cevæ</i> Thomæ instrumentum &c.	1327	<i>Chronologia</i>	1074 a
de <i>Chalcidonenſi</i> controversia Cardinalium De-		Ecclesiastica	1327 a
cretum	661 a	Succincta	628 v
<i>Chalcographica</i> Bibliothecæ chronicon	1047 a	<i>Chronologia</i> sacræ & humanæ brevium	
<i>Charabon</i>	1776 a		1073 a
<i>Characteres</i> affectibus vacui	2404	<i>Chronologica</i> Collectanea	1073 a a
Theophrasti	2482	ica Tabulæ	1074
ad eos notæ	1417 d	icum opus R. B.	1075
in <i>Charki</i> & Hammeri libros censura	1984 a	de <i>Chrysoſtomi</i> Joh. epistola ad Cæsarium expo-	
ejus defensio	1984 ß	ſtulatio	677
contra <i>Charentonienses</i> ministros fidei catholi-		ejus Opusculorum Versio	2146
cæ puncta principalia	2140	Vita	1223
pro <i>Charitate</i> & Tolerantia congressus verita-		<i>Chylimotus</i>	1001
tis & Religionis	2245 γ	<i>Chymiatrica</i> praxis Rationalis	1002 a
<i>Charitatis</i> defensio	673	<i>Chymica</i> Arcana	1822
<i>Charondæ</i> effigies	1438	Non-Entia	1002
<i>Charron</i>	1868	<i>Chymicum</i> lumen	1010 ß
<i>Chartæ</i> Geographicæ Carinthiæ	1322	ad <i>Ciacconium</i> annotationes & collationes	
<i>Chemia</i> rationalis	1002 a	cum Baronio	1076 a
<i>Chilias</i> sancta	673 a	ad <i>Cibo</i> Cardinalem Epistola	1075. 2315
<i>China</i> Historia ex Hispanico versa	1072 a a	<i>Cicero</i> relegatus & revocatus	1440
de <i>China</i> Relatio nova	2314 a a	<i>Ciceronis</i> pro Milone oratio	2513
<i>Chinensis</i> fœminæ Historia	2314	Officia	2513 a
<i>Chirurgicorum</i> LIII. instrumentorum usus & fi-		in ejus ad Atticum Epp. observatio-	
guræ	2065 ß	nes	1439
contra <i>Choreas</i> festivas	2141	& pro Sexto Roscio orationem	
<i>Chorus</i> Poetarum	1438 a	Scholiales antiquus	1570 a
<i>Christiana</i> militia	1776 a	Orationes Commentaria	1440 a
<i>Christiane</i> doctrinæ discendæ modus	2613	<i>Cid</i> Comœdia	2514
& praxis capita	676	<i>Cisrarum</i> interpretatio	2418 a
<i>Christianarum</i> Exercitationum & precum libel-		<i>Cimbria</i> populosa	1835
lus	2719	<i>Circulus</i> Proportionis	1331 a
<i>Christiani</i> hominis directorium	2001 a a	de <i>Circularium</i> Directorum & Ducum officio	
			929 a
		<i>Ciris</i> poëma	1618
			<i>Cister-</i>

<i>Cisterciensis</i> ordinis exordium magnum	1076	mysterii consideratio	1702
de <i>Civilibus</i> officiis	2515	pro S. <i>Cœnam</i> frequentaturis quaestiones	1703
<i>Civilis</i> & militaris defensio	1394 a	de XX. circa eam realibus contradictionibus Lutheranorum dialogus	680 G. 705
vitæ officia	2421	<i>Cogitandi</i> Ars	2422
de <i>Civitate</i> Morum gallica	2419	bene in operibus ingeniosa ratio	2423
ejusdem Tractatus continuatio	2420	<i>Cogitationes</i> ingeniosæ veterum & recentiorum	2424
<i>Civitas</i> super montem posita	678	jocosæ atque seriæ	1893
<i>Civitatis</i> unius responsio ad Interim	1730	Nobilis qui vitam in Aula & Bello transegit	2425
de <i>Clade</i> ad Papiam dialogi	1899	de <i>Cognitione</i> , veritate & Ideis	1286
<i>Clamor</i> Regii sanguinis ad Cœlum	922	<i>Collatio</i> Legum Mosaicarum & Romanarum	959
<i>Classis</i> Danicæ & Belgicæ conjunctio necessaria	1085	ad <i>Colleam</i> carmen	1619
ad <i>Claudii</i> librum responsio	2147	<i>Collectanea</i> in Clementem	680
ejus vitæ breviarium	2316	eorum Chronologicorum libri sex	1073 a a
<i>Claves</i> cœli duæ	25.619 a. 678 a	<i>Collectio</i> fragmentorum Historiæ	2317
<i>Clavis</i> cœli	1931 G	de <i>Collegio</i> Anglicano narratio	1028
paradyfi	1988	<i>Collegium</i> Imperii deputatorum ad electorale	923 a
Augustiniana	641	de progaganda fide	734 a
<i>Cleagenoris</i> varia fors	2516	<i>Colloquia</i> menstrua Joco-seria	1893
la <i>Clelie</i>	2517	in ea Considerationes	1893 a
in <i>Clementem</i> Alexandrinum collectanea	680	<i>Colloquii</i> habiti inter Episcopum Ebroicensem & Philippum Plessæum relatio	1991 a
de <i>Clementis</i> X. Pontificis Romani Electione		um Diaboli cum Luthero	1149
Dialogus	1836	religiosum super causis Profelytorum Augustanorum	1688
<i>Cleopatra</i> orans non exorans	1441	<i>Collybi</i> stylus	1950 G
in <i>Cleri</i> Gallicani conventibus gestarum rerum narratio	2137 a	pro <i>Coloniensi</i> Archidiœcesi juris coronandi iteratarum vindiciarum Examen	958 y
ad Epistolam considerationes	2137	in <i>Coloniensis</i> Apologia Historica	1076 G
Politica	2138	<i>Coloniensis</i> Concilii Canones	681 G
contra ejusdem Politicam Apologia	2139	juris defensio Anti-Conringiana	958 d
remonstratio ad Regem	2139 a	<i>Columbani</i> ordinis Idea	1837
<i>Cleri</i> Svedici censura super actibus irenicis Joh. Duræi	714	<i>Columna</i> Ecclesiæ	682
ex <i>Clerici</i> Dav. Germanica latina Buxtorffii Synagoga	652	de <i>Coma</i>	1442
icorum Evangelicorum exemptio	933	<i>Combinatoria</i> Ars	1329
<i>Climaci</i> versio	2147 a a	<i>Comeniani</i> vestibuli præfatio	2521
<i>Clypeus</i> inexpugnabilis	1931 y	de <i>Cometa</i> anni 1681.	2632
status	2273 G	Anni 1618.	2426
& justitiæ	1792	cogitationes variæ	2425 a
<i>Clysmatica</i> novæ ortus & progressus	1003	de <i>Cometis</i> comitia Astronomica	2632 a
de <i>Coccejanismo</i> & Cartesianismo Apparitio	1992 e	prælectio, & inquisitio in Bullialdi Astronomiæ Philolaicæ fundamenta	1331 y
de <i>Cocincina</i> relatio Christophori Borri. vid. Borri.		tribus disputatio	1331 G
<i>Codex</i> juridicus	2061	de <i>Comitiis</i> Electoralibus Ratisbonensibus	1181 a
Juris Gentium diplomaticus	937	<i>Comitiologia</i> Ratisbonensis	1792 a
Theodosianus	987	<i>Comitis</i> Flandriæ S. Caroli vita	1221
<i>Cœlestium</i> motum causæ	1328	<i>Commentaria</i> in Ciceronis orationes	1440 a
<i>Cœli</i> claves duæ	678 a	<i>Commentarii</i> de actis in Republ. Christiana	2071
clavis	1931 G	historici gallici	2318
iter certum	770	<i>Commentarius</i> in Carmina	1436
Porta	628. 791. 840	philosophicus ad verba J. C. co-ge &c.	2147 a
de <i>Cœna</i> Calviniana	680 a	ejus supplementum	2147 G
de S. <i>Cœna</i> Consensus orthodoxus	691 a	<i>Commentatio</i> ad Loca N. T. de Anti-Christo	624
de <i>Cœna</i> Domini Commonefactionis consideratio	682 a	Commer-	
Doctrina ex Augustana Confessione	1700 a		
libellus	1703 a		
vera Doctrina	1989. 1990		
in fractio panis	1701		
<i>Cœna</i> administratio ubi Pastores non sunt	681		
ei præfixa præfatio	681 a		
devotus participator	1990		
in usu flectendi genua ritus	1991		

<i>Commerciorum</i> Tractatus	1792	6	<i>Conformitas</i> S. Francisci	737	6
<i>Communefactionis</i> de Cœna Dominici confideratio	682	α	<i>Confutatio</i> Calumniæ adversus Lutherum	1149	
de <i>Communione</i> indigna Tract.	1703	ε	Censuræ quor. Theol. Paris. novæ Calumniæ	690	α
ad <i>Communionem</i> & Confessionem Exercitia Spiritualia	689		<i>Confutii</i> Moralia	2426	
pro <i>Communionem</i> frequentaturis instructio	1703	6	de <i>Congressu</i> Caroli & Leonis Carmen	1611	α
contra <i>Communionem</i> privatam	1703	λ	pro <i>Conicis</i> sectionibus Theorema	1330	
de <i>Communione</i> sub utraque specie	683. 683	α	<i>Conicaram</i> sectionum Quadratura	1331	
	1703	κ	<i>Conjecturæ</i> de residuis mundi Temporibus	1704	6
ad Tr. de <i>Communione</i> sub utraque Dn. de Meaux responsum	2148		de <i>Conjunctione</i> magna	1869	
<i>Comœdia</i> de Academia Gallica	2518	6	<i>Conjuratio</i> sulphurea	1077	
de	2518		Wallensteiniana	1269	α
de <i>Comœdiis</i> variis	2518	α	in <i>Connubiis</i> Consiliarius fidus	2632	β
<i>Comparatio</i> Homeri cum Virgilio	1442	α	<i>Consanguinitas</i> auri, sacchari, & spirit <sup>9</sup> vini	1004	
<i>Compositio</i> Pacis inter Catholicos atque Confessioni Augustanæ adhærentes	710		<i>Conscientiæ</i> casuum decisiones	689	γ
de <i>Conceptione</i> immaculata beatæ Virginis	684		quis magis consulat, qui verbum Dei cum respectu ad Ecclesiam Rom. Cathol. censet, an secus?	900	α
	1650		Resolutiones	1992	
<i>Concertatio</i> Ecclesiæ catholicæ & Anglicanæ	621		de <i>Conscientiæ</i> coactione baptismo & blasphemiiis	691	
ad <i>Conciliabula</i> responso	2279		libertate	2149	
<i>Conciliorum</i> Synopsis	784	6	&c. concilium	1705	
<i>Concincina</i> . De ea Borri Relatio	1054	α	<i>Consensus</i> orthodoxus de s. Cœna 32.	691	α
<i>Concio</i> ad Rom. XVI. 15.	1991	6	pro <i>Consensu</i> ad Reformatas Ecclesias fraternæ Exhortatio	738	
Anglica funebris super Gen. Monk	2028	αα	<i>Considerationes</i> in Colloquia jocosa & seria	1893	α
italica in justis funebribus Spinelli	2614		& Exempla statuum	1963	γ
<i>Concionandi</i> Ars	2520		<i>Consilia</i> Sapientiæ	2474	
<i>Concionator</i> theoretico-philologico-practicus	1703	αα	<i>Consiliarius</i> status	2427	
ad <i>Concionatores</i> &c. quæstiones	1939	ι	fidus in <i>Connubiis</i>	2632	6
<i>Conciones</i> de Jesu Christo Deo & homine	2148	α	<i>Consilium</i> amico datum	1985	α. β. γ
<i>Concordantiæ</i> biblicæ	685		ex animo cupientis consultum Rom. Pontif. & Christianæ Relig.	693	
Contrarietatum Bartoli	913		de defectibus ex Ecclesiis Evangelicorum tollendis	692	
de <i>Concordia</i> Ecclesiæ Calixti Consilium	655		de officio Magistratus, de Libertate Conscientiæ, deque obligatione conventionum & jure jurandorum in rebus Religionis	1705	
	687		Juris in puncto honoris & duelli	924	
<i>Concordia</i> rationis & fidei	687	6	Baldi	925	α
repetita	685	α	in causa Testamenti	925	
<i>Concordiæ</i> formulæ apologia	685	6	requisitum	1764	
latina versio	686		super controversia inter Paulum V. & rempubl. Venetam	693	α
<i>Confessariorum</i> instructio	685	γ	ulterius	1765	
<i>Confessio</i> Augustana	687	γ	<i>Consolatio</i> ægrotorum	1929	
catholica	689	6	animarum afflictarum	2615	
Ecclesiæ orientalis	689	α	<i>Conspiratio</i>	1992	α
fidei Argentorati, Constantiæ, Memmingæ & Lindaviæ	1704		<i>Constantiæ</i> Vita	1963	ζ
Armenorum	2708		ad <i>Constantiam</i> in Evangelica doctrina exhortatio	1706	
Belgicarum Ecclesiarum	2124	ζ	<i>Constantiensis</i> Concilii Acta	1837	α
Evangelico-catholica	1704	α	<i>Constantinopolitanum</i> iter	1235	α
Theologica	689	6	<i>Constitutiones</i> Apostolicæ	639	
ad <i>Confessionem</i> & <i>Communionem</i> Exercitia Spiritualia	689		de <i>Consuetudine</i> Tr.	2094	
<i>Confessiones</i> Anabaptistarum	620	α	<i>Consultario</i> de itinere Brunsvicensi	1392	
Augustini	2611	6	<i>Consultationes</i> ex Protocollo Heidelbergensi	926	
<i>Confessionis</i> Augustanæ Apologia	688		cum glossis	1499	
reformatæ defensio	1703	μ	<i>Contemplationes</i> morales & divinæ	1993	
pro <i>Confessionis</i> & <i>Communionis</i> sacramenta frequentaturis instructio	1703	6	de		
de <i>Confessionis</i> integritate	1703	9			
<i>Confessionum</i> reformatarum Ecclesiarum in Gallia Harmonia	752				
<i>Confessorum</i> XVII. Vitæ	2071	α			
de <i>Conformitate</i> ad Dei voluntatem	690				



de <i>Contradictionibus</i> XX. realibus Lutherano- rum de s. Cœna dialogus 680 β	de satisfact. Christi Refutationis spe- cimen 695
<i>Contrarietatum</i> Bartoli Concordantiæ 913	<i>Critica</i> Ars 2521 α
<i>Contrariorum</i> sive <i>Αντικειμενων</i> libri 630	differtatio de Germaniæ Poëtis 1444
de <i>Contritione</i> pia 1994	<i>Critica</i> historia V. T. 2152
<i>Contritionis</i> & Amoris Dei Actus 619 α.	de <i>Critica</i> historia V. T. Epistola 2155
1929 αα. 1931 δ	pro <i>Critica</i> historiae Auctore apologia 2155 α
<i>Controversia</i> nostri Temporis 694. 2538 α	<i>Critica</i> observationes super usum linguæ Gal- licæ 2522
<i>Controversiarum</i> de religione considerationes 2150	<i>Critica</i> disquisitiones de Bibliorum variis edi- tionibus 696
de <i>Controversiis</i> modernis 2151	<i>Critici</i> Dictionarii Delineatio 2529
Helmenstadio Saxonici modestum consilium 1707	contra <i>Croji</i> Calumnias Apologia Heinsii 1471
inter Ord. Eccles. & Secul. in Polo- nia 843	de <i>Cromwellianis</i> propositis epist. 2319
<i>Conversations</i> morales 2428	<i>Cromwelli</i> historia 2320
<i>Conversacionis</i> Regulæ Christianæ 1707 α	<i>Cruciatu</i> Christi 674
<i>Conversio</i> boni latronis 2616	inter <i>Crucifixi</i> Amatores tacitum pactum 780
de <i>Conversionibus</i> tribus Angliæ 1994 α	<i>Crucis</i> & Altaris sacrificium perpetuum 776
<i>Conversionis</i> in diœcesi quadam Gallica relatio 2318 α	de s. <i>Crucis</i> inventione Alexandri monachi oratio 1420 α
<i>Convertendorum</i> Judæorum methodus 1731 α	<i>Crusca</i> (de la) Dictionarium Academicorum 2659
<i>Copernici</i> Revolutionum præfatio 1333	<i>Crusianus</i> Hortus Hay 1495 α
<i>Copernico-Cœlestium</i> Theoricorum Exercita- tio 1332	<i>Crux</i> perpetua 777
de <i>Copia</i> Verborum & rerum Carmen 1620	S. <i>Cyrani</i> Reliquiæ 2156
contra <i>Coquum</i> (Edvardum) 1994 β	<i>Curlandiae</i> Ducem quare Rex Sveciæ custodiæ tradiderit? 1792 γ
Super <i>Corde</i> Henrici IV. defensio Societ. Jesu 1995	<i>Curiosa</i> theologica 697
<i>Cor</i> Deo placens Confessioni & s. Cœnæ præ- parandum 1707 β	de <i>Curfibus</i> ecclesiasticis 698
<i>Cor</i> Deo sacrum 1958	<i>Cursor</i> spoliatus 2523
<i>Cordialium</i> recreationum horæ 1717	temporarius 2321
<i>Cordis</i> speculum lucidissimum 1707 γ	<i>Curtii</i> Q. supplementa 1078 & 1079
<i>Cordi</i> Valerii dispensatorium pharmacorum 1007 α	versio 1837 β
il <i>Corindo</i> 2691. & seqq.	<i>Curva</i> Accessus & Recessus æquabilis 1335
in <i>Coronandis</i> Regibus Romanorum juris Mo- guntini assertio 958 αα	de <i>Curvarum</i> dimensione 1335 α
de <i>Coronatione</i> & Electione imperatoris diatri- ba 970	<i>Curvas</i> determinandi methodus 1336
<i>Corpori</i> Juris Canonici additæ notæ 920	<i>Curva</i> Diacausticæ 1337
<i>Corporis</i> Juris reconcinnandi ratio 971 β	<i>Curva</i> Geometrica 1338
humani partium interpretatio 1288	Isichrono paracentrica 1339
Christi realis præsentia 1894 γ	<i>Curvilinearum</i> Dimensio 1340
Theologiæ prodromus 694 α	<i>Curva</i> terminatæ figuræ Quadraturam deter- minandi methodus 1341
de eodem Examen judiciorum 694 β	<i>Curvilineas</i> figuras quadrandi methodus 1341 α
<i>Corpus</i> Prutenicum 850 αα	<i>Curvarum</i> tangentes determinandi methodus 1342
<i>Correctio</i> A. N. 1932	de <i>Curvarum</i> evolutionibus & flexuris 1343
<i>Cosmographia</i> Æthici Istri 1019 α	circa <i>Curvarum</i> quantitates Geometriæ pro- motio 1344
Christiana 782 δ	<i>Curvatura</i> Laminae Elasticæ 1345
<i>Cosmoxeni</i> genitura 1443	<i>Cyclometria</i> 1345 α
de Mutii Attendulæ <i>Cottingnolani</i> gestis 2638 α	<i>Cymbalum</i> Mundi 698 α
<i>Cottoni</i> Petri meditationes de Vita & Passione Salvatoris 694 γ	<i>Cynæ</i> Novus 2524
ejusdem sermones de principiis fi- dei 694 δ	<i>Cynofura</i> 1708 β
<i>Cracoviensis</i> diœcesis divi Tutelares 1621	<i>Cynthia</i> Hlebouucianæ decora 1622
ad <i>Craige</i> Joh. Figurarum methodum Respon- sio 1334	<i>Cypriani</i> Meditationes de mortalitate Vita 1225
<i>Crameri</i> Dan. Breviarium biblicum 1708	<i>Cyrilli</i> de recta in D. N. Jesum Christum fide librorum latina versio 699
de <i>Creatione</i> liber belgicus 1933	<i>Cythara</i> laudum divinarum 699 α
a Mundi Chronicon 1073 β	
<i>Crellii</i> Vita 1224	D.
	<i>Demonior.</i> ejiciendor. fraudes Pontificiorum 1998 α
	<i>Dalmatica</i> Versio Bibliorum 2720
	(O) <i>Danckel-</i>

<i>Danckelmanno</i> Everhardo scriptus panegyricus	1898	<i>Demosthenis</i> Orationes latine	2658 <i>aa</i>
<i>Dandini</i> iter ad montem Libanon	2322	de Deo & Christo & Spiritu s. ipsis s. scripturæ	701 <i>a</i>
<i>Dania</i> de Perfidia Suecorum	1084	verbis concinnata doctrina	703
<i>Danica</i> Bibliorum versio	2720 <i>a</i>	veteri & Deo novo	703
<i>Danica</i> & Belgicæ classis conjunctionis necessitas	1085	& attributis suis affectus sacri, vel	2619
<i>Dania</i> defensio	2323 <i>a</i>	Paradyfi fodina	1496
Status	1956 2323	<i>Depulsio</i> Accasationum Jesuiticarum	1999
& Norvegiæ Eccles. ordinatio	813	adversus <i>Descensum</i> Christi ad infernum objectiones	2611 <i>a</i>
ad Holsatiæ Ducis Epistolas II. responsio	1080	<i>Devotiones</i> exerceri solitæ in collegio Anconitano	2001
ad <i>Danica</i> scripta duo responsio	1888	in <i>Deuteronomii</i> cap. IV. vers. 9. Concio Anglicana	628 <i>γ</i> . 792
de <i>Danica</i> naufragorum Suecorum detentione Epistola	1081. & seqq.	<i>Diallectica</i> Chrysipina	1290
<i>Danica</i> fidei & svecicæ perfidiæ speculum	1086	<i>Diallacticon</i>	704
Nobilitatis responsio de ordine subditorum in Dania	1089 <i>a</i>	<i>Dialogi</i> de Clade ad Papiam	1899
de <i>Danico</i> -Holsata Nuptiali solennitate relatio	1833	Sacri	707
cum <i>Danico</i> Rege controversiæ Holsaticæ	938 seqq.	<i>Dialogus</i> de XX. realibus Contradictionibus	680. <i>β</i> 705
<i>Danicum</i> a Rotskeldensi Pace continuatum bellum	1089	Lutheranorum de s. Cœna	706
<i>Danielis</i> libri supplementa	11	de Azymis	316 <i>a</i>
<i>Dares</i>	1445	inter Clericum & militem de Ecclesiastica & civili potestate	1697
<i>Davidicum</i> melos Psalterium Christiano-Ducalle	1709 <i>a</i>	<i>Dialogus</i> a D. Hoe confutatus in Triumpho Calvinistico	1005
<i>Decalogi</i> explicatio	700	Medico-Chymicus	2001 <i>a</i>
<i>Decas</i> scriptorum recentiorum	1446. 1447	inter secularem Sacerdotem & Laicum Nobilem	885
	1448	de Templo Salomonis	708 <i>a</i>
<i>Decimarum</i> & beneficiorum Ecclesiasticorum origines	2324	<i>Dianæ</i> resolutionum moralium compendium	708
<i>Declaratio</i> fraudum Pontificiarum in ejiciendis Dæmoniis	1998 <i>a</i>	<i>Diarium</i> hominis pie Christiani	2682. 1546
De vocando ad Judicium Carolo I. Britannorum Rege	927	Parmense	1623
causæ Regiæ	928	Polemico metricum	708 <i>a</i>
libri Jacobi Schegkii	700 <i>a</i>	<i>Diatefferon</i> Evangelium	1992 <i>a</i>
de <i>Decori</i> & justis principiis	1394	<i>Diatrise</i> Anglicana adversus Fr. Whitum	1090
<i>Decretalium</i> additiones	928 <i>aa</i>	<i>Diazii</i> Johannis Historia	2529
de <i>Defectibus</i> Ecclesiarum Evangelicarum	692	<i>Distionarii</i> critici Delineatio	2659
Naturæ arcanis	1302 <i>a</i>	<i>Dictionary</i> Academicorum de la Crusca	1437
<i>Defensio</i> Christianorum novorum	2156 <i>a</i>	catholicum	1449
Belgarum	916	latino-gallicum	892
Civilis & militaris innocentium Ecclesiæ Christi	1394 <i>a</i>	<i>Dic</i> ubi sit scriptum?	709
<i>Defensio</i> per Epistolam ad Amicos	1451 <i>a</i>	<i>Differentia</i> Regiæ & Eccles. potestatis	929
Decreti Cardinalium	661 <i>a</i>	<i>Differentiæ</i> Juris civilis & Saxonici	1380
Ecclesiæ	2157	<i>Differentialis</i> calculi ad constructionem tangentium applicatio	928 <i>a</i>
Regia pro Carolo I.	928 <i>β</i>	<i>Difficultatis</i> inter Religiosos B. Mariæ de Dunis, & Dn. Principem Oraniæ deductio	1822
Relationis pro Burignonia	1058	<i>Digby</i> Arcana chymica sal Tartari volatile reddendi	709 <i>a</i>
Societat. Jesu super Corde Henrici IV.	1995	<i>Digitus</i> Dei in bivio	711
contra Guilielmum Crashau	1996	de <i>Diluvii</i> universalitate	1347
contra Edvardum Hobbium	1997	de <i>Dimensionibus</i> figurarum	1091
contra Chillingworthum	1998	ex <i>Diodoro</i> Siculo excerpta	2325
<i>Defensionis</i> justæ Auctarium	1489 <i>a</i>	de <i>Diaceseos</i> Romanæ extensione	1645
De <i>Definitionibus</i> excerpta Græca	1289	in <i>Dieta</i> Franc. Jesuitarum Carmina	1623 <i>aa</i>
<i>Deipara</i> Mater Misericordiæ	796. 1939 <i>β</i>	<i>Dionysii</i> Alexandrini Periegeseos Metaphrasis hexametris versibus	640
<i>Delicia</i> eucharistica	701	in <i>Dionysii</i> Arepagitæ Opera Scholion	799
Lusitano-Hispanicæ	1148	<i>Diotrephes</i>	1395
piorum spirituales	701	<i>Directorium</i> Aulicum	380. 2001 <i>aa</i>
<i>Demonstratio</i> Errorum Triglandii de Pontificatu	1948	hominis Christiani	929 <i>a</i>
de <i>Doctrina</i> salvifica	702	de <i>Directorum</i> & Ducum Circularium officio	710 <i>a</i>
		<i>Disceptatio</i> de Primatu Papæ	Disci-

<i>Disciplina</i> Ecclesiae Anglicanae reformanda	2001 ββ	<i>Ducis</i> Infortunati Cogitationes divinitus inspiratae	1709. ββ
nascens	2158	de <i>Ducum</i> & Directorum circularium officio	929 α
scotica	2001 β	S. <i>Dunstani</i> Vita	1226
Ecclesiastica in reformatione Eccles. Gallicarum	2158 α	<i>Duodecim</i> Tabularum leges	951
<i>Discordia</i> concors	687 α	<i>Duodenarius</i> historico-biblicus	713
<i>Discursus</i> trium peregrinantium ad Batavos	1870	<i>Duplatio</i> Trianguli Isagoni	1346
<i>Discussio</i> Judicii theologici super quaestione an Pax qualem desiderant Protestantes sit illicita?	726	Super <i>Duræi</i> Joh. actibus irenicis Censura Cleri Svedici	714
renovatae quaestionis	1742	Dyke <i>Dan.</i> Nosce te ipsum	1711
<i>Disgratia</i> del Conte Olivarez	2656 ζ	<i>Dynamicum</i> specimen	1291
<i>Disputatio</i> Apologet. pro Potestate summi Pontif.	838 γ	E.	
Grammatica	41. 710 β	inter <i>Ebroicensem</i> Episcopum & Philippum Plesæum habiti colloquii relatio	1991 α
De X. <i>Disputationibus</i> publicis Oxon.	2001 γ	<i>Ecclesia</i> ingenii humani debellatrix reformata	1996-7-8
<i>Disquisitiones</i> criticae de Biblior. versionibus politicae	697	de <i>Ecclesia</i> & Babylone	2160
Mathematicae	1395 α	<i>Ecclesia</i> Aetates	1699 α
de <i>Dissidio</i> in religione	1345 β	Anglicanae & catholicae concertatio	618 ε
<i>Dissidiorum</i> sacrorum causae & remedia	711 α	Trophæa	621
<i>Disticha</i> Catonis	712	Christi innocentium defensio	1034
<i>Distillatoria</i> Ars	1623 α	Columnae	1394 α
<i>Diva</i> cui a Gratia a felice itu redituque nomen est	2065 ββ	Concordia	682
bonae spei	773 γ	defensio contra Claudii librum	687
Misericordiae	2197 β	disciplina nascens	2157
de <i>Divinitate</i> J. C.	2197	Gallicanae libertas	2158
le <i>Divi</i> tutelares Cracoviensis diocesis	2159	Unitas	739 α
<i>Divortium</i> caeleste	1621	<i>Ecclesiam</i> lumine rationis inveniendi methodus	2161
<i>Doctor</i> & studiosus	2656 δ	ad ejus unionem redeundi obligatio	715
de <i>Doctoratus</i> Juris & verae nobilitatis natura	2062	ad <i>Ecclesias</i> omnes reformatas pro unanimi consensu constituendo exhortatio fraterna	2206 α
<i>Doctrina</i> de Deo & Christo & Spiritu S. ipsis scripturae verbis concinnata	1410 α	<i>Ecclesiastica</i> Astrologia	738
<i>Doctrina</i> & praxis Christianae capita	703 α	Bremenensis & Hamburgensis Historia	1490
<i>Documenta</i> practica ad humilitatem acquirendam	676	Libertas	1094
Virtutis	755	de <i>Ecclesiastica</i> concordia Calixti consilium	784 α
<i>Domburgenses</i> antiquitates	771	Chronologia	655. 687
<i>Dominicales</i> labores in universa Biblia meditationes Affectuosae	1953	& civili potestate dialogus	1327
ad <i>Dominicos</i> dies festosque pie transigendos institutio	1709 ε	Ordinatione Regnorum Daniae & Norwegiae	813. 1757
Antonii de <i>Dominis</i> Apostasiae manifestatio	1747 α	Theologia Eusebii	728
Sopra la condotta di M. Antonies de <i>Dominis</i> Osservationi	773 β	<i>Ecclesiasticae</i> historiae compendium	1093
<i>Donati</i> medulla	2002	<i>Ecclesiasticarum</i> Legum reformatio	784. 2063
in <i>Donationibus</i> immodicis & debitis relictis de obligatione successorum principum	2002 α	de <i>Ecclesiasticis</i> Cursibus	698
<i>Donawertensis</i> informatio	1450	de <i>Ecclesiasticorum</i> bonorum invasione Judicium theologicum	647
relatio	1793 ε	muneribus rite constituendis consultatio	754
de <i>Donawertensi</i> relatione recordatio	1793 α	ex <i>Ecclesiis</i> Evangelicorum tollendi defectus	692
<i>Donnes</i> Joh. Pseudomartyris censura	1793	<i>Ecloga</i> Basilicorum	915
<i>Dordracena</i> Synodi Acta	2003	<i>Eclogae</i> propheticae de Christo	716
in eam praefatio	1092	<i>Eclogarius</i> Vet. Not. in Persium	1571 γ
ex <i>Dositheo</i> fragmentum	712 α. 1450 α	<i>Edda</i> & Scalda	2768
contra <i>Douneum</i> de Anti-Christo	949	<i>Edictum</i> perpetuum	932
<i>Doxoscopia</i> physica	1975	pro <i>Educatione</i> Domini Juvenis Regulae	2430
<i>Drama</i> de Ethnica Hispana	1290 α	de <i>Educatione</i> liberorum	2429
in <i>Drusi</i> mortem ad Liviam Elegia	1963 ζ	(O) 2	Effectus
adversus Franc. <i>Duarenum</i> Jctorum Commo- nefactio	1624		
	931		

<i>Effectuum</i> quorundam bonorum naturæ declaratio	1302 f	Viri doct ad amicum, à Camerone	refutata	720
Εικὼν βασιλική s. imago Caroli I. Angliæ quondam Regis	717	de Jonathanis oculorum cura		1452 a
de <i>Electione</i> & Coronatione Imperatoris diatriba	970	ad Jurieu de Regno Christi		2168 a
de <i>Electoralibus</i> Ratisbonæ Comitibus Epistola	1181 a	ad Neophytarum Ecclesiarum ministros		2166
<i>Eleemosyna</i> spiritualis	1712	Neophyti responsoria		2165 a
<i>Elegia</i> Barthii	1624 a	novi catholici		2165
<i>Elegie</i> de morte conjugis & liberorum	1624 aa	<i>Epistole</i> obscurorum virorum præstantium		1540 a
de S. <i>Elisabetta</i> fil. Reg. Hung. historia	2074	in Palatinæ Justitiæ causa		863 a
adversus <i>Elisabetham</i> Reginam admonitio	2073	Parænetica de fuga peccati		995
<i>Elixir</i> Jesuiticum	1496 a	Pastoralis ad Hibernos Catholicos		733
<i>Elogia</i> ad imagines Sanctorum Virorum & fœminarum Eremiticarum	1094 a	Perronii ad Casaub.		2092
& Vitæ Professorum Lugdunensium	1146	de Salomonis nummo		1539 a
doctorum Virorum & Monumenta		<i>Epistole</i> &c. excerptum		1453
literaria	1203	<i>Epistole</i> ad Hebræos aliarumque paraphrasis gallica		2214 a β
Rantzoviana	1560	ex Helvetia		2166 a
de <i>Eloquentia</i> Christiana	2162 a. ol. 455.	imaginariæ		2168
S. <i>Elphegi</i> Vita	1227	sinceræ		2538 β
<i>Elucidarium</i> Bibliothecæ	1450 β	Socraticorum		1457
de <i>Emendatione</i> rerum humanarum	754 aa	Spirituales Christianæ		2167
<i>Eloquentia</i> cathedralis & styli S. literar. considerationes	2162	ad <i>Epistolam</i> adversus Venetos de Brevi & censuris a Paulo V. responsio		693 a
<i>Emmii</i> Ubbonis elogium	1095	J. A. L. responsio		1934
<i>Enchiridion</i> medicum	1005 a	Spanhemianam respons.		2155
<i>Encyclopædia</i> C. philosophicis observationibus explicata	1291 a	per <i>Epistolam</i> ad amicum Defensio R. B.		1451 a
<i>Enthusiasmus</i> Ecclesiæ Romanæ	2004	<i>Epistolarum</i> conscribend. Thesaurus		1456
non <i>Entia</i> Chymica	1002	& Evangeliorum textus		720 a
<i>Ephemeris</i> expeditionis Maximil.	1094 c	περὶ τῶν ἐπιστολικῶν τύπων		1455
<i>Ephemerides</i> literariæ	1451	<i>Epitaphia</i> Poetica		1915
<i>Ephemeridum</i> piarum meditationes	2005	<i>Epitome</i> Historiarum & Chronicarum Mundi		1096
<i>Epicteti</i> Hand. Büchlein	1871	<i>Epocha</i> annorum incarnationis Christi		1097
Paraphrasis	1396	<i>Equestris</i> ordo imperii		1805
<i>Epicuri</i> Moralia	2431	ordinis imperii in Alsatia privilegia		1806
<i>Epigrammatum</i> fasciculus	1624 γ	<i>Equitum</i> Christianorum in Hungaria laurus		1841
<i>Epigrammata</i> vetera	1624 β	in <i>Erasmus</i> Orationes		1458
de <i>Episcopali</i> Prælatura	2005 β	ad <i>Eremiticarum</i> fœminarum & Virorum sanctorum imagines, Elogia v. Elogia.		
<i>Episcopii</i> Operibus præfixa præfatio	717 a	in <i>Erfurtensem</i> Civitatem Justitia Protectionis Saxonica, &c. &c.		933. 934. 935
<i>Episcoporum</i> XVI. anonymorum methodi	2564 aa	<i>Erotemata</i> Juris civilis		958
Vindiciæ per admonitionem Populi Anglicani	2005 a	<i>Errorum</i> XXIV. quos Latini tribuunt Græcis		745 a
<i>Episcopus</i> aulicus	2163	refutatio		1935
περὶ τῆς ἐπιστολικῆς χρακατῆς	1454	ad Qu. an <i>Eruditio</i> fidelibus conducatur responsio		1419
<i>Epistola</i> amatoria	1595	<i>Eruditorum</i> Lips. Acta		958 ζ
apologetica Episcopi de Ambrun	2163 a	de <i>Essex</i> Comitibus homicidii detectio		2328
ad Amicum Tr. Cardilucii de Peste	1822 a	de <i>Estensis</i> & Brunsvicensis domus connexionepistola		1963 ζ
de Censura forensi	955 a	de <i>Ethnica</i> Hispana Drama		2168 aa
ad in Anglia detentum Sacerd.	718	<i>Etcetera</i>		1545
de Antiquitate veræ religionis	2164	<i>Etrusca</i> antiquitates		1459
Augustini Gallice	2124 γ	ad <i>Etymologiam</i> restituta nomina german.		1460
Belgica anonyma	1933 a	Lingua german. manu ductio		1461
a Camerone refutata	720	<i>Etymologicum</i> græcum		243. 1401 a
ad Fratrem	1452	<i>Etymologicus</i> auctor manuscriptus		2703
Hebræos	13	<i>Evangelia</i> Ægyptiæ		619
Synodalis	720 c	super <i>Evangelia</i> Allocutiones sacræ		ad
de Temporis hujus materiis	2538 a			

ad <i>Evangelicæ</i> doctrinæ Constantiam exhortatio	1706	cum <i>Expositione</i> catholica Psalmorum liber	854
ad <i>Evangelicam</i> reditus a Pontificiis veritatem informatio	1712 β	F.	
<i>Evangelici</i> , quom. Pontificios &c. refutare queant	899 α α	<i>Faber</i> Fortunæ	1874
<i>Evangelista</i> Johannis Catechismus- <i>Lehre</i>	1776 α	<i>Fabriciana</i> Poemata	1625
<i>Evangelium</i> æternum	721	in <i>Fabri</i> Nicolai obitum oratio funebris	1541 G
ejus prodromus	673 α	<i>Faces</i> ad Virtutes	2617
<i>Evangelium</i> cur sit receptum nudum	722	<i>Fallibilis</i> Infallibilissimi Historia	1728
Regni H. N.	1938	<i>Familiarum</i> Bellomaneriæ Claromontanæ &c. Genealogia	1118
<i>Evangeliorum</i> Canones	11	<i>Fasciculus</i> Epigrammatum	1624 γ
& Epistolarum textus	720 α	Temporum	1099 α
de <i>Eucharistia</i> Collocutiones	2006 α	Myrrhæ	660 α. 807
Colloquia pacifica	2170	<i>Fasti</i> Capitolini	1068
libellus	723	Ludovici M.	1100
<i>Eucharistia</i> Encomia	723 α. 731 α.	Mariani	794 ζ
historia	2199	Senenses	1100 α
de <i>Eucharistia</i> sumptione sub utraque specie	725	Siculi	1022
frequenti usu	724	in <i>Favore</i> positorem apud magnates historia	2330
<i>Euclidis</i> curiosi compendium	1960	<i>Faustus</i> Annus, Mensis, hebdomas, dies, hora Christiani hominis	731 δ
& Exercitationes ei opposita	1872	<i>Favus</i> mellis ex variis S. S. Patribus collectus	732
contra <i>Evocationes</i> Belgarum	916	<i>Febrium</i> per corticem Chinæ curatio	2282 α
<i>Europa</i> vivens	2329	<i>Fecialis</i> Juris & Judicii explicatio	935 β
<i>Europa</i> & Sinæ miranda	1037 α. 1821 α	S. <i>Felicis</i> Acta	1101
<i>Eusebii</i> de præparatione Evangelica libri XIV. translati	730	de <i>Felicitate</i> æterna	1703 ζ
Cæsariensis versio nova	729	<i>Felicitatis</i> & Perpetuæ Acta	1170
libri duo adversus Marcellum notis illustrati	729 α	de <i>Feneste</i> Baronis eventa	2542
de <i>Eusebiis</i> Ernesti Judicii theologici iniquitates	727	<i>Ferdinandi</i> II. Gratulatio	1627
earum discussio	726	contra <i>Ferdinandi</i> III. Imp. Rom. electionem	1102
<i>Eustachiana</i> crux	2461 β	Georg. <i>Ferrarii</i> Vita spiritualis	732 α
<i>Eustochia</i> Patavinæ Vita	1228	Affectus selecti sponsi cœlestis & animæ devotæ	732 β
<i>Eutalia</i>	2660	super <i>Festa</i> allocutiones sacrae	619
<i>Euthanasia</i>	628 λ. 731	ad <i>Festos</i> Dominicosque dies pie transigendos institutio	773 β
<i>Euthymiaca</i> historia	1098	<i>Feudale</i> Jus	1794
<i>Eutropii</i> Versio græca	1099	<i>Feudorum</i> Consuetudines	936
<i>Examen</i> accuratum	731 ε	<i>Fida</i> Relatio	1737
& refutatio XXIV. errorum quos Latini tribuunt Græcis	745 α	<i>Fichardi</i> Carmina	1610
libelli adversus religionem &c.	2179	de <i>Fide</i> Gregorii Nazianzeni	733
Cameronis de Gratia &c.	653.654	& Operibus explicatio trium locorum N. T.	735
de <i>Excommunicatione</i> libellus tractatus	702	propaganda Collegium veteri & nova	734 α
<i>Excommunicationis</i> Pontificiæ Decretum contra Henricum IV. Gallia Regem	731 β	<i>Fidei</i> Christianæ & Vitæ praxis Evangelica potentia	1710
<i>Excusatio</i> D. J. B.	1473 α	rudimenta	1713
<i>Exegetis</i> Sacramentaria	872	formulæ IV. quæ Notis super Concilium Antiochenum inseri solent	734
<i>Exercitationes</i> XII. in Monzambanum	935 α	fortalium	737 α
<i>Exercitia</i> sodalitatis Hujensis	2171 α	& rationis concordia	687 G
Spiritualia Ign. Lojolæ	762 β	de <i>Fidei</i> & hæresis natura perpetuitate circa Eucharistiam	2009
<i>Exercitiorum</i> spiritualium libellus	731 γ		2173
de <i>Exercitiorum</i> sacro secessu	689	<i>Fidei</i> perpetuitatis defensio	2174
<i>Exhortatio</i> fraterna ad reformatas Ecclesias	738	ad librum de <i>Fidei</i> perpetuitate & Sacramento	
<i>Exorcismus</i> stultorum	1916	Eucharistiæ responsio	2175
<i>Exordium</i> magnum Ordinis Cisterciensis	1076	ad ejus librum secundum responsio	2176
<i>Expeditionis</i> Maximiliani Ephemeris	1094 G	adversus alterum ejus librum responsionum	2177
<i>Explicatio</i> numerorum simplicium theologica	811	(O) 3	pro

pro <i>Fidelitatis</i> juramento Apologia	736	<i>Francofurtenſium</i> Relationum Historicarum ſe- meſtria	1106
de ſua ad <i>Fidem</i> converſione & de rebus ad re- ligionem pertinentibus diſquiſitiones	2007	<i>Iranco-Gallia</i>	1109
<i>Fides</i> ad limites revocata	2172	<i>Francorum</i> Annales	1107
Romano-Catholica ſervanda	1699	aliorumque Hieroſolymitanorum geſta	1109 α
triumphans	2618	præclara facinora	1108
de <i>Fiducia</i> in Deum	2621	de <i>Francorum</i> origine rebus & geſtis	1110. α
de <i>Figurarum</i> dimensionibus	1347	per <i>Francos</i> geſta Dei	1109 α
<i>Flagellum</i> Hebræorum	733 α	<i>Fraterna</i> & modeſta ad reformatas Eccleſias pro Conſenſu exhortatio	738
<i>Flandriæ</i> Comitum S. Caroli vita	1221	de <i>Fraternitate</i> ovilla Pellis	827
<i>Florentinæ</i> Proſæ	2662. 2663. 2664. 2665	<i>Fraudum</i> Pontificiarum declaratio	1998 α
<i>Florentini</i> Concilii inſtructio Armeniorum	737	<i>Fremiot</i> Vita	1230
<i>Flores</i> D. Auguſtini ex ſuis libris de Civitate Dei	641 α	<i>Freundſpèrg</i> Georg. Deſponſio cauſæ hæredi- tatis	937
Bernhardi	645	<i>Freundſpergenſia</i> Acta	1796
Meditationum ex S. Ignatio	628 β	<i>Friedbergeniſis</i> civitatis ſtatum ſpectans Relatio	1796 α
Rhetoricæ	2635	<i>Friedlandiæ</i> Ducis Alberti v. Conjuratio.	
ſparſi ſuper tumulum Stanisla Zbo- rouski	1660 μ	<i>Frontebraldeniſis</i> ordinis naſcentis Clypeus	1103 α
<i>Floridorum</i> ſertum	2694 & ſeqq.	de <i>Frugifera</i> Societate	1877
<i>Florilegium</i> poeticum	1461 γ	de <i>Fuga</i> peccati parænetica Epistoſa	824 α
ex <i>Florum</i> conſideratione ſanctitas vitæ	772	<i>Fuggero</i> donatum Panegyricum Carmen	1627
ad <i>Florum</i> Germanicum Waſſenbergii notæ	1270	S. <i>Fulgentii</i> Vita	1231
<i>Florus</i> Polonicus	1837 γ	<i>Fulmen</i> brutum	651 α
<i>Floſculi</i> Historiarum	1103	an <i>Fundationes</i> Archi- & Episcopales in impe- rio conſervandæ conſilium	1797
de <i>Fœdere</i> cum Principe Auriaco diſquiſitio theolog.	642	<i>Funebris</i> concio	2028 αα
adverſus <i>Fæminarum</i> regimen primus ſonus Buccinæ	2008 2098	<i>Funicularis</i> lineæ Problema	1325. 1326
<i>Fodina</i> Paradyſi	2619	<i>Funiculus</i> triplex	2011
<i>Fontaineblaunenſe</i> colloquium	2177 α	<i>Fürſtenbach</i> Metamorphoſis regnorum & re- rum publicarum	1888
<i>Fontani</i> (Franc.) reſponſio ad quæſita cujuſdam Prælati	735 α	<i>Fuſtis</i>	993
<i>Fontium</i> origo	1292	<i>Futurorum</i> per ſigna temporum inſtigationis	738 β
ad <i>Forenſem</i> Praxin Introductio	976		
<i>Formule</i>	686		
<i>Fortalitiuum</i> fidei contra Judæos, Saracenos, &c.	737 α		
<i>Fortificationum</i> Ars	2432		
de <i>Fortitudine</i>	2433		
<i>Fortis</i> Gubernator	1104		
<i>Fortunæ</i> Faber, v. Faber. Olla	2580 α		
<i>Forum</i> Regium	1876		
<i>Foffæ</i> novæ Chronicon	1105		
contra <i>Foxii</i> Calendarium	1981 β		
<i>Fractura</i> Joſephi	878		
<i>Fragmentum</i> græcum ωει γ παντός de Juris ſpeciebus & manumiſſioni- bus,	814		
<i>Fragmenta</i> de Vita S. Bernardi	949		
<i>Fragmentum</i> libro de Bello Hispanienſi ſubje- ctum	1217		
<i>Franciſca</i> Fremiot Vita	1045 γ		
S. <i>Franciſci</i> conformitas	1230		
Vita	737 β		
Floſculi	1229		
<i>Francckens</i> Colloquii Jeſuitici Translatio An- glicana	2665 α		
<i>Francofurtenſis</i> Reformatio	2010		
	1795		
		<i>Gallia</i> Politica	2467
		belloꝝ civilium noviffimorum Historia	2331
		Regis reditus	1878
		Caroli IX. Vita	1220
		contra <i>Gallia</i> perturbatores liga comprehen- ſorum libros apologia	2354 α
		<i>Galliarum</i> Jura & prærogativæ Politica	2334 β
		Regis Henrici III. juſta abdicatio	2334
			1126
			<i>Gallica</i>

<i>Gallica</i> Academia	2492 α	<i>Juris Gentium</i> Codex diplomaticus	937 α
ejus historia	2289	<i>Genuensis</i> fœmina illustris	2335
<i>Gallica</i> historia inde ab Anno 1550 n.	2332 α	de <i>Geographia</i> libri quinque	1120 α
Monarchia	1116	<i>Geographia</i> Nubiensis	2706
in <i>Gallica</i> diœcesi quadam conversio	2318 α	Strabonis	1193
<i>Gallicæ</i> linguæ dubia	2563	<i>Geographica</i> & Historica descriptio Cataloniae	1131
genius	2563	Mappa amoris	2500 β
Latinæque prærogativa	2565	orbis Terrarum historia	1120
in <i>Gallicam</i> linguam animadversiones	2564 α	<i>Geographica</i> tabulæ cum Ptolomæo edi solitæ	1121
<i>Gallicanæ</i> domus tertiæ nobilitas	2333 α	<i>Geographicarum</i> Tabularum Epitome	1837 δ
Ecclesiæ Vindicis secundum libertatem	739 1112	<i>Geographiæ</i> veteris & novæ quæstiones	1837 ε
Libertates	739 α	<i>Geomantia</i>	1294 α
<i>Gallicani</i> Cleri Politica	2138	<i>Geometria</i> Germanica	1879
remonstratio ad Regem	2139 α	restaurata	1347 γ
in ejus conventibus gestarum rerum narratio	2137 α	de <i>Geometria</i> recondita & Analyfi indivisibilium	1352
ad ejus Epistolam considerationes	2137	<i>Geometriæ</i> dimensoriæ supplementum	1379
contra illius Politicam Apologia	2139	Elementa	2434
in <i>Gallicarum</i> Ecclesiarum reformatione Ecclesiastica observata disciplina	2158 α	Empiricæ Jungii Præfatio	1347 ε
Ecclesiarum Reform. historia Ecclesiast.	2327 α	<i>Geometrica</i> Ars	1347 α
<i>Gallici</i> status politici & religiosi sub Francisco II. Historia	2334 β	<i>Georgarchontamachia</i>	1462
de <i>Gallicis</i> bellis civilibus postremis Historiæ rebus (Laniena Parisiensi) epistola	1113 1114	<i>Germania</i> æris indigens	1858
<i>Gallico</i> Connubio absorbendæ Angliæ vorago	1035	antiqua & nova	1122 αα
<i>Gallicorum</i> Amorum historia	2291	corruptissima	1880
bellorum historia	2331 α	milite destituta	1398
pro <i>Gallis</i> Pastoribus Apologiæ defensio	2181	querula in causas Turcici belli inquirens	1882
a <i>Gallis</i> vindicata veritas	2640	<i>Germania</i> respublica	1399
<i>Gallorum</i> Exulum receptionis historia	2332	carum rerum epitome	1122 α
<i>Gallo-Svecica</i> Bibliotheca	1048	de Poëtis Dissert. Critica	1444
ad <i>Gallos</i> Exules admonitio	2178	icæ linguæ sertum	1881
de antiqua <i>Gallos</i> inter & Hispanos conjunctione	1117	ici nominis vindiciæ	1588
Henr. de <i>Gandavo</i> annexa appendix XI. scriptorum	1117 α	orum historia	1122 β
in <i>Garsia</i> ab Horto historiam aromatum notæ	1293	aliquot nomina propria ad Etymologiam restituta	1459
<i>Gassendi</i> Operum præfatio	1294	ad <i>Germanos</i> imperii Romani translatio	945 α
<i>Gaudier</i> Antonii Tr. de Amore Jesu	2181 β	pro <i>Gersone</i> Joh. Apologia	1463
<i>Genealogia</i> Familiarum Bellomaneris, Claramontanæ, de Gallerande & Memmiæ	1118	<i>Gesta</i> Trevirensia, & Trevirensium Pontificum	1201. 1202
Hugonis Capeti	2334 ε	<i>Gestarum</i> rerum ob religionem in Gallia lib. III.	1114 α
Rantzoviana	1181	de <i>Getarum</i> literis & lingua	1464
<i>Genealogicæ</i> Tabulæ quatuordecim illustrium aliquot in Germania Familiarum vid. <i>Specilegium Rittershusianum</i> .	1118 α	<i>Gigantologia</i>	2282 γ
in <i>Geneseos</i> Cap. I. Commentarius interpretationem Notæ	740 742	<i>Gigas</i>	2665 ε
<i>Geneseos</i> Historia	1713 α	<i>Gilii</i> ex ordine Prædicatorum officium	744
<i>Genesis</i> cum Catholica Expositione Ecclesiastica	741	la Continuatione de Corziero di <i>Ginifaccio</i> Spironzini	2656 κ
in f. <i>Genesum</i> Martyrem Homilia	742 α	<i>Gladii</i> spiritus theca	888 α
<i>Geneva</i> restituta	1119	<i>Gladus</i> perpetuus Reginae Martyrum	778
<i>Genevæ</i> status præsens	2072	<i>Globus</i> cœlestis	1347 δ
de <i>Genevensis</i> Ecclesiæ disciplina	1119	S. <i>Glodesindis</i> Vita	1232
<i>Gennadii</i> Confessionis interpretatio	743	<i>Glossa</i> Bibliorum ordinaria	744 α
inter <i>Gentes</i> juris feccialis explicatio	1797 α	Corporis Canonici	937 ε
		<i>Glossæ</i> marginales ad f. Biblia	1739
		<i>Glossographia</i>	2098 α
		<i>Gnomonicorum</i> fundamentorum exegetis	1347 ε
		contra <i>Godellum</i> Satyræ	1667. 1668
		<i>Goldasti</i> Epistolæ	1464 α
		in <i>Gæssi</i> Pilatum Judicem stricturæ	744 ε
		ad <i>Gonarum</i> moratorem Antapodixis J. B. R.	745
		B. <i>Gonzagæ</i> Aloysii Vita	1232 α
			<i>Gothe</i>

<i>Gothæ captæ soloque æquati castri Grimmenstein</i> descriptio	1122	<i>Gubernator Fortis</i>	1104
<i>Gothana</i> Historia Ecclesiastica	1838	<i>Guietti</i> Vita	1235 a
in <i>Gothani</i> Gymnasii usum systema physicum	1306	<i>S. Guilhelmi</i> Abbatis Vita	1236
<i>Gothica</i> interpretatio <i>Rimberti</i>	2728 a	<i>Gutmanni</i> revelatio Majestatis divinæ	1714.
Versio Bibliorum	2728		1747
<i>Gottorpienses</i> Holsaticæ cum Rege Daniæ controversiæ super suis & Oldenburgicis atque Plönensibus negotiis	938. 939.	<i>Gylmanni</i> Adriani Symphoremata supplicatio-	941
	940	num	1560 a
<i>Græca</i> Catechesis	665 γ	<i>Gymnasii</i> boni Idea	749
<i>Græce</i> Grammaticæ Enchiridium	1468	<i>Gynæceum</i> leve	1883
<i>Græci</i> orthodoxi cum latino dialogus	706		
<i>Græcis</i> quos Latini tribuunt, XXIV. errorum refutatio	745 a	H.	
<i>Græcorum</i> Canones	659	in <i>Habacuc</i> Prophetæ canticum commentarius	671
<i>Græcum</i> N. Testamentum	886	<i>Hadriani</i> Nummus Pantheus	1123
<i>Græcus</i> interpres Hieronymi	1130	<i>Hadriani</i> II. Vita	1237
<i>Grammatica</i> Scioppii philosophica	1465	<i>Hæmorrhagiæ</i> sistendæ experimenta circa usum	1009 a
<i>Grammaticæ</i> Græcæ Enchiridion	1468	externum Spiritus Vini	de <i>Hæreticæ</i> pravitate V. & N. Testamenti inventoribus & defensoribus discursus in-
Quæstiones	1466	quisitorius	751
institutiones Restaldi	1467	de <i>Hæreticis</i> dialogus	750
<i>Granadilla</i> v. <i>Granatula</i>		in <i>Hæreticos</i> Inquisitio sancta	
de <i>Granditate</i> & sublimitate morali	2435	carmen Leoninum	1625 a
de <i>Gratia</i> & libero Arbitrio Cameronis Examen	653. 654	contra <i>Hæreticos</i> Tract.	1715
immediata Doctrinæ Jurii critica	2184 γ	<i>Hæreticorum</i> Baptismus	642 a
& providentia immediata	2183	contra <i>Hæresin</i> & Atheismum efficax remedium	1977
cui a <i>Gratia</i> & felicitate redituque nomen est		<i>Hallesæ</i> Idolum	760 a
Diva	773 γ	<i>Hallensis</i> Academiæ laudatio	1898
Victrice	746	<i>Hali</i> Commentarii in artem parvam Galeni	1006
de methodo in <i>Gratia</i> & providentia Dei explicanda rigida & laxiori Judicium	2182	<i>Hamandi</i> Ars	2099
<i>Gratiosorum</i> Historia	2330	<i>Hamburgensis</i> Apologia	1798
<i>Gratulatio</i> de inauguratione Ferdinandi II.	1627	immedietatis Documenta	1799
<i>Gravitas</i> & non Gravitas sive		ejusdem documenta ulteriora	1800
<i>Gravitatio</i> & non Gravitatio	1381	reformationis Ecclesiasticæ Historia	
<i>Gravitatis</i> centri novus usus	1352	Manuscripta	1839
Causa contra Cartesianos	1358	Logica	1294 β
de <i>Gravium</i> momentis in planis inclinatis	1367	de recessu circa <i>Hamburgensem</i> senatus electionem arbitrium	1801
<i>Granatule</i> seu <i>Granadillæ</i> descriptio	1469	in <i>Hammeri</i> & <i>Charki</i> libros censura	1984 a
ad <i>Grebnitzium</i> Epistola petitoria	1743	Ejus defensio	1984 β
<i>Gregentii</i> Disputatio	747	<i>Hamtoniæ</i> Colloquii summa	2012
<i>S. Gregorii</i> Vita	1233	In <i>Hannæ</i> matris Samuelis Canticum sacrum	
<i>Gregorii</i> VII. alias Hildebrandi Vita	1233 a	Commentarius	671
Magni Homiliæ Gallicæ versæ	2183 a	<i>Harmenopuli</i> Epitome continuata	942
<i>Gregorio</i> XV. exhibitum Consilium	748	<i>Harmonia</i> Confessionum	752
<i>Greseri</i> Danielis Vita	1234	Ecclesiastica Evangelica	1715 a
<i>Grimmenstein</i> æquati solo castri & urbis <i>Gothæ</i> captæ descriptio	1122	quatuor super revelatione	2184 a
de <i>Grönlandia</i> relatio	2335 a. 1838 a	<i>Hærocrates</i> de recta silendi ratione	1401
<i>Grotii</i> Dissertationi de Cœna administratione ubi Pastores non sunt præfixa præfatio	681 a	<i>Harsdorffii</i> de tribus Coronis observationes	1469 β
ad Gallos Epistolarum præfatio	1469 a	contra <i>Hastingi</i> Librum	2012 a. ol. 381
de Veritate religionis	2184	ad <i>Hastingum</i> modesta admonitio	2012 β.
Testamentum	1938 aa		ol. 382
in <i>Grotii</i> Libros de Jure B. & P. index	1400	<i>Haywards</i> afflictæ animæ sanctuarium	1715 β
<i>Gryphes</i> in integrum restitutus	1797 β	<i>Hæatomachia</i>	2100
<i>S. Gualberti</i> Vita	1235	<i>Hebræorum</i> flagellum	733 a
		ad <i>Hebræos</i> Epistola	13
		<i>Hebraicæ</i> Phrases	1470
		voces Hieronymi operibus additæ	753 β
		de <i>Hebraici</i> studii methodo	1471
		<i>Hecatombe</i>	1625 β
			ex



ex <i>Heidelbergensi</i> Protocollo conclusa	926	Presbyteri Vita	1238. 1239
ad <i>Heidelbergensis</i> Catecheseos quæstionis		Stridonensis Acta	1129
LXXX. responsum observationes 665 d		interpretæ græcus	1130
<i>Heidelbergensium</i> Prædicantium Emigrationes	1839 a	<i>Hierosolymitani</i> Episcopi institutiones cateche-	665 6
pro <i>Heinsio</i> Apologia	1471 a	ticæ	1109 a
<i>Helene</i> raptus	2685 & seqq.	<i>Hierosolymitanorum</i> & Francorum gesta	1629
<i>Heliodori</i> Historia Æthiopica	2546	locorum descriptio	2436 a
<i>Hellenistarum</i> innocentia	1473	<i>Hilaria</i> Gallica	2548 a
de <i>Hellenistis</i> & <i>Hellenistica</i> dialecto	1472	Mussipontana	1240
dissertatio	1473 a	<i>Hilarii</i> Arelatensis Vita	1233 a
ab <i>Helmont</i> Franc. Merc. Parodoxales discursus	1822	<i>Hildebrandi</i> Vita	1007
de <i>Helmstadio</i> Saxonis controversiis modestum consilium	1707	<i>Hippocratica</i> medicinæ cum hermetica comparatio	1963 2
cum <i>Helvetiis</i> Dei Opt. Max. expostulationis profopopœja	1716	<i>Hispana</i> Ethnica Drama	1802
<i>Helvetiorum</i> Annales	1124	ab <i>Hispania</i> quare separare se debeant Catholici	2339
<i>Henoticum</i> Christianorum	769	<i>Hispania</i> historia generalis abbreviata	2100 a
<i>Henrici</i> III. Galliarum Regis justa abdicatio	1126	status præsens	1049
<i>Henrici</i> IV. Apologia	1125	Bibliotheca	1131
Bellum contra Saxones	1124 a	Marca	1928
Epitaphium	1628	<i>Hispanica</i> Cancellaria	1498
& Ludovici XIII. Reg. Gall. pro Soc. Jes. Apologia	2017	<i>Hispanica</i> Cancellariæ Litura	1130 a
super <i>Henrici</i> IV. Corde defensio Soc. Jes.	1995	Dominationis arcana	1148
<i>Hercules</i> in Erimantho	2685. & seqq.	<i>Hispanico</i> -Lusitanæ Deliciæ	1117
& <i>Herculiscus</i>	1918	de antiqua <i>Hispanos</i> inter & Gallos conjunctione	1100 a
Thebis	2666	<i>Historia</i> Aimonii	2290
<i>Herculis</i> Clava	1474	Albigensium	1072 a a
Ad <i>Herennium</i> libri	1474 a	Chinæ ex <i>Hispanico</i> versa	2332 a
<i>Hermæ</i> versio	821 a	Ecclesiastica, gesta Religionis ex	1122 6
<i>Hermenygildus</i>	2574	Hamburgensi & Bremenfi Ecclesiis &c.	2339 a
<i>Hermes</i> Christianus	48. 752 a	Gallica ab anno 1550 num.	1132
cum <i>Hermetica</i> Hippocraticæ medicinæ Comparatio	1007	Germanorum	2756
<i>Hermeticum</i> Arcanum	1010 e	Historiarum	1120
Manuale	1008	miscella	1110 3
de <i>Herniis</i> dissertatio	1009	Norvagica	2341
ad litt. & discurs. super <i>Herodem</i> Infantidam responsio	2436	Orbis Terrarum Geographica	2641 3
<i>Herodis</i> Aula impia, Theodosii pia	1127	Orientalis	1093
de <i>Herodoti</i> vocibus	1476	ad principia revocata	1133
<i>Heroici</i> poematis defensio	2547	Sancta quæ Pentatevcho continentur	2342
<i>Heroidum</i> Britannia Manipulus	1059	<i>Historia</i> { Ecclesiasticæ } Compendium {	2340
<i>Herologia</i> Anglica	1028 a	{ universalis } de <i>Historia</i> usu	1147
ad <i>Herovallium</i> Antonium Wionem Epistola	2548	ad <i>Historiam</i> instructio	1147
Consiliarii Regii	1626	<i>Historiarum</i> Lumen	1841
<i>Heroum</i> Homericorum Epitaphia	1917	<i>Historica</i> Laurus Equitum Christianorum in Hungaria &c. pro Christianismo qui pugnarunt	1076 3
<i>Hesiodi</i> Theogonia	1477	quæ in Electoris Colonienfis historia comprehenduntur	2075
<i>Hesperidum</i> Horti	1128	<i>Historica</i> applicationes & meditationes occasionales	1481
<i>Hetrusca</i> Antiquitates	1541	de <i>Historicis</i> Romanis Judicium	713
adv. <i>Heuschenium</i> & <i>Papebroch.</i> Libelli	1478	<i>Historico</i> -Biblicus Duodenarius	1241
<i>Heutelia</i>	1475	<i>Hobbessii</i> (Thomæ) Vita	2098
ad Catholicos in <i>Hibernia</i> Epistola Pastoralis	753	in <i>Hobbii</i> (Thomæ) Philosophiam Exercitatio Epistolica	1133 a
<i>Hibernica</i> Collectio	1479	<i>Hodegus</i> Svecicus	1561
<i>Hibernica</i> Ecclesiæ Articuli	753 a	<i>Hodæporicon</i> Ruthenicum	2344 a
pro <i>Hierarchia</i> Ecclesiastica Apologia	1976 a	<i>Hollandia</i> delicia	2343. 2344
<i>Hieroclis</i> dæmonia	1480	Historia	2245 a a
<i>Hieronimi</i> operibus additæ voces hebraicæ	753 3	<i>Hollandorum</i> Religio	1840
Pragensis, Wiclefi & Hussi Historia	2401	<i>Holsatici</i> Chronici Compendium	Holsa

- Holsaticæ* Gottorpienses cum Rege Daniæ  
 controversiæ 937. 938. 939. 940  
*de Homero* apud Jctos auctoritate 2548 β  
*Homeri* Scholiastes Græcus 1571 α  
 Versio latina 1482  
 cum Virgilio Comparatio 1442 α  
 in ejus & Virgilii Poemata observa-  
 tiones 2482 α  
*Homero*-Cento 1630  
*Honoris* summa 2436 G  
*Hora* recreationum cordialium 1717  
 subcisiuæ 2012 γ  
*Horas* utiliter legendi praxis 2184 β  
 in *Horatii* Lyrica Commentarius 1483  
 de *Horis* Canonicis reformandis Consultatio  
 754  
*Horologia* describendi ratio 2436 γ. ol. 424  
*Horologiorum* & Cylindri praxis 2436 δ. ol. 425  
*Horti* Academici Lugduno-Batavi Plantarum  
 Catalogus 1010 α  
*Hesperidum* 1128  
*Hortulus* devotionis 754 α  
*Hortus* Crusianus 1495 α  
 B. Virginis Mariæ 2024 α  
 Sanitatis 1010  
*Huartis* scrutinium ingeniorum 1311 α. 1884  
 de *Humana* naturæ prærogativa 2013  
 de *Humanarum* rerum emendatione 754 α α  
 de *Humiliatione* Animæ 2013 α  
 de *Humilitate* Meditatio 754 β  
 ad *Humilitatem* acquirendam documenta 755  
 2762  
*Hungaria* liberata 1133 α α  
 e descriptio 1840 α  
 super *Hungaris* exulantibus Cogitationes 1719  
*Hungarorum* Christianorum equitum laurus  
 1841  
 contra Joh. *Hussum* disputatio 756  
*Huss*, Wiclefi & Hieronymi Pragensis Historia  
 2401  
 in *Hyginum* & *Polybium* Commentaria 1489  
*Hygometri* novi fabrica 2437  
*Hymni* Germanici 1922  
*Hymnus*: Alma Redemptoris &c.  
 græcus in Pandoram 1636  
 in dulci júbilo 1639  
 in Natali Domini gaudent &c. 1642  
 Nobis est natus hodie 1643  
 Pange lingua gloriosi 1637  
 Puer natus in Bethlehem 1640  
 Quem Pastores 1641  
 Salve Regina 1635  
 Te DEum Laudamus 1644  
 Veni Sancte Spiritus 1634  
*Hypocrisis* & sinceritas 2101 α
- J.
- Jacobi* donum regium 2438  
 Regis imago 2076  
 Patriarchæ testamentum 887 α.  
 2185  
*Jane* Lade 1691  
*Jansenius* suspectus 759 α  
*Jansenii* Hæresis damnanda 661  
 Mars Gallicus 1152 α  
*Jansenismi* Geographica Tabula 2548 γ
- Phantasma 2188  
*Jansenismus* damnatus 2186  
 contra eum præjudicia legitima  
 2189  
*Jansenista* variorum sophismatum convictus  
 2204  
 ad *Jansenistarum* propositiones responsio 2187  
 de *Jansenistica* Bibliotheca admonitiones ad  
 Arnaldum 2124 α  
*Jansenistica* Bibliothecæ novæ delineatio  
 2304 α  
*Janua* latinæ Linguae 1484 α  
*Japonia* Christianorum certamina gloriosa  
 2032  
*Japonicorum* legatorum iter 1842  
*Javersaci* Paladini clades 2548 δ  
*Ibrahim* Bassa 1919  
*Iconoclastarum* Historia 2077  
 contra *Iconomachos* disputatio 760  
*Jctus* verus & personatus, v. *Jurisconsultus*.  
*Idea* Theologiæ Christianæ juxta Principia  
 Jac. Bohemi 646 δ  
*Idololatriæ* natura 2015  
*Idolum* Hallense 760 α  
*Idumæa* exstructionis Justitia 943  
*Jehior* 1725  
*Jehova* Bella 643  
*Jesunium* Achabi 1938 β β  
 in *Jempterlandia* gesta 1843  
 de *Jesu* Christo, Pontifice M. 761
- Jesuitica* & *Anti-Jesuitica*  
*separatim.*
- Ajax Volradi Blessii 1500  
 Anatomia Societatis Jesu 1485  
 Apologia secunda adversus Lojolitas  
 1486  
 pro Societate Jesu 1487  
 Arcana Jesuitarum 1488  
 Altrum inextinctum 1489  
 Astrologia Ecclesiastica 1490  
 Auctarium justæ defensionis 1489 α  
 Blessii Volradi Ajax v. Ajax  
 Carmina 1645  
 Caroli Molinæi super commodis & in-  
 commodis novæ sectæ Jesuitarum  
 1491. 1492. 1493  
 Catechismus Jesuitarum 1494. 1884 α.  
 2550 α  
 Centuriæ meritæ virtutis militum e  
 minimo Societatis Jesu ordine 1495  
 Constitutio & Regulæ 1884 δ  
 Consultationes cum Glossis 1499  
 Crusianus Hortus 1495 α  
 Defensionis justæ Auctarium 1489 α  
 Depulsio necessaria Accusationum Je-  
 suiticarum 1496  
 Doctrina Jesuitarum & Vita 2102  
 Ethica Jesuitarum 2551  
 Elixir Jesuiticum 1497 α  
 Imago primi seculi 1975  
 Instructio secreta S. J. 1497  
 Litura Hispanicæ Cancellariæ 1498  
 Monita privata Societatis Jesu 1501  
 Mora-

Moralis Philosophia Jesuitarum	2551	<i>Indignatio Valeriana</i>	1672
practica	2553	ex <i>Indiis</i> orientalibus reditus	2351 α
Motuum ex Controversiis Jesuit. De-		de <i>Indivisibilium</i> Analyfi vid, Geometria re-	
claratio	1502	condita.	
Mysteria Jesuitica	1502 α	<i>Indulgentiæ</i> Rosarii	2620
Perduellionis Actio in Jesuitas	1503	de <i>Indulgentiis</i>	2190 α
Poloni Nobilis Apologia pro Societa-		<i>Infallibilismi</i> Historia	1726
Jesu Clericis	1503 α	fallibilis Histor.	1728
Regulæ Jesuitarum	1884 β	de <i>Infallibilitate</i> Papæ Articuli IV.	2190 C
Speculum Jesuiticum	1503 C	<i>Informatio</i> de Nullitate Processuum Papæ Joh.	
Ratio atque institutio studiorum So-		XXII. contra Ludovicum Bav. &c.	810
cietatis Jesu	1504	<i>Informativus</i> summorum in Germania Tribu-	
de studiis Jesuitarum abstrusioribus	1505. 1506	nalianum Processus	945
Theatrum Jesuiticum	1507	<i>Informatorium</i> maternum	1885
Theologia moralis Jesuitarum	2554	<i>Infortunati</i> Ducis Cogitationes divinitus inspi-	
Thesaurus spiritualis ad Societatem Je-		rata	1709 ββ
su pertinentium	1508	<i>Ingenii</i> cum judicio disceptatio	2560
Triumphus vanus Jesuitarum	2555	de <i>Ingenio</i> bello s. Ingeniositate	2438 α
in <i>Ignatianas</i> Pearsonii vindicias observatio-		<i>Ingratus</i> personatus	2675
nes	824	<i>Iniquitates</i> judicii theologici &c.	727
S. <i>Ignatii</i> Conclave	2018	<i>Innocentii</i> XI. Zelus	909
Loyolæ exercitia	762 β	<i>Innocentium</i> Ecclesiæ Christi defensio	1394 α
Vita	2078. 2649 β	<i>Inquisitio</i> sancta in hæreticos	764
Vitæ compendium	2649 γ	<i>Inscriptio</i> Ancræi tergemina	1510
Epistolæ versio latina	762 α	Portæ Romanæ	1511
Gloria	1133 αα	Ad <i>Inscriptionem</i> L. Scipionis animadversiones	
S. <i>Ignatio</i> de Loyola honor habitus	165. 1133 C	Inscriptiones Antiquæ	1509
S. <i>Ignatius</i>	762 α	de <i>Inspiratione</i> divina	2020
<i>Ilias</i> parva	1645 α	librorum sacrorum	2191
<i>Illusio</i> contra Librum &c.	255	<i>Institutio</i> Catholica Petri Cotoni	55. 764 C
de <i>Illustribus</i> Viris liber	1134 α	Christianæ Religionis	1728 α
<i>Illustris</i> orbis	1847 α	ad Dies Dominicos bene transigen-	
<i>Illustrium</i> virorum imagines	1134	dos	773 β
in <i>Imagine</i> primi Seculi carmen Soc. Jes.	1957	methodica de mysteriis Vitæ chris-	
<i>Imagines</i> illustrium Virorum v. Illustr.		tianæ	764 α. 2020 α
<i>Imaginum</i> Insula vel Civitas 2500. α. olim	483	<i>Institutiones</i> Juris Gallici	2273 γ
contra earum usum in templis	763	Juris publici	947
<i>Imago</i> Caroli I. Angliæ Regis	717	Juris Gallici & Romani	2274
<i>Imago</i> Regia ejusd.	1961	ad <i>Institutiones</i> Juris Justinian. annotatt.	946
<i>Immaculata</i> conceptio B. Virginis	2190	<i>Instructio</i> moralis parentis ad filium	2439
<i>Immaculata</i> Virginis Triumphus	898	secreta S. J.	1497
<i>Immortalitas</i> Animæ	1389 2013 2406 2407	Christiana de reditu ad veritatem	
de <i>Imperatorum</i> Juribus & privilegiis	944	Evangelicam	1729
de <i>Imperii</i> diata præsentem	1803	novorum Catholicorum	2193
origine observationes	2103	circa intellectionem humanam	
Romani Procerum notitia	1135	Tentamen	2104
Præfecturis	1807 α	<i>Interesse</i> Batavum	1963 β
summi Sanctitate	1402	Ecclesiæ	2193 α. ol. 408
<i>Imperii</i> utriusque notitia	1136	<i>Interim</i> liber	764 γ
Romani Notitia	1135 α	ad <i>Interim</i> responsio civitatis unius	1730
splendor	1581 α	super <i>Interim</i> Consilium	1730 α
nativitas	1807	Parænesis, qua <i>Interim</i> fugere jubentur Chri-	
<i>Imperii</i> Romani translatio ad Germanos	945 α	stiani	1730 β
Diata vota majora	1804	<i>Interpretatio</i> latina avthenticarum novella-	
Equestris ordo	1805	rum	912. 868
ordinis in Alsatia privilegia	1806	<i>Interpretationes</i> variæ	1951
de <i>Impositivis</i> nominibus	1531	<i>Interpretum</i> LXX. versioni V. T. præfixa præfa-	
de <i>Impositoribus</i> nominibus	892 α 2079	tio	846
<i>Incarnatio</i> mystica	675	de <i>Interregnis</i> & Vicariatibus Germanicis	1844
<i>Incogniti</i> Gloriosi	2640 α ol. 498	de <i>Interursuris</i> meditatio juridico-mathematica	
Philosophi fors	2282 C	G. G. L.	948
<i>Indagator</i> indefessus	2019	<i>Introductio</i> ad Praxin forenses	976
de <i>Indictionibus</i>	1097	summam sapientiam	1402 α
		de <i>Invasione</i> Bonorum Ecclesiasticorum Judi-	
		cium theologicum	647
		(P) 2	<i>Inventa</i>

<i>Inventa nova</i>	1348	<i>Judicium</i> cujusdam viri catholici de Apologia	
<i>Investigatio</i> futurorum per signa Temporum	738 C	Jacobi Regis	2016 α
de <i>Joanna</i> Papissa <i>judicium</i> viri docti	1137	de <i>Exercitationis</i> paradoxæ refutatione	780 α
B. <i>Joannis</i> Dei Vita	1241 α	super Jus feciale	935 β
<i>Jobi</i> liber Heroico græco carmine, Proverbia, & Ecclesiastes, & Canticum Cantorum	1645 β	theologicum de bonorum Ecclesiasticorum invasione	647
græco & latino reddita		<i>Judicum</i> Liber	1
<i>Joco</i> seria Colloquia menstrua	1893	<i>Judith</i>	11
in eadem considerationes	1893 α	<i>Jugulum</i> Causæ Pontificiæ	780 β
<i>Johannis</i> Evangelistæ Catechismus & Lehre	1776 α	ad <i>Julium</i> M. PP. Oratio pro indicendo libero Concilio	782
Nicolai detectio	2102 α	<i>Julius</i> Dialogus	1513 α. 1886
de <i>Johannis</i> XXII. Papæ contra Ludovicum Imperatorem processuum nullitate Informatio	810	Mensis	1920
in <i>Johannis</i> Cap. I. Explicatio	765. 766. 1938 β	<i>Jundavastaw</i>	2758
de <i>Jonathanis</i> oculorum cura Epistola	1452 α	<i>Junosani</i> Agni aureum vellus	1593
B. <i>Josaphat</i> Epinicion	1646	<i>Jupiter</i> Gamelius, & Juno Gamelia	1886 α α
<i>Josephi</i> Antiquitates	1138	<i>Jura</i> Conscientiæ & Principis	2192
de S. <i>Josepho</i> conscriptum opus theologicum	767	& Privilegia Imperatorum	944
<i>Josephus</i> sanctus Advocatus	1939	pro <i>Juramento</i> fidelitatis Apologia	736
<i>Joseph</i> Tragœdia	2694 & seqq.	contra <i>Juramentum</i> fidelitatis catholicis Angliæ à Rege proponendum	2016
<i>Iprensis</i> Mariæ B. Vita	1244 α	<i>Jure</i> jurandorum & conventionum in rebus religionis obligatio	1705.
de <i>Ira</i> poëma	2557	<i>Juridicum</i> bellum	1950 α
<i>Irenæi</i> versio latina	768	ad <i>Jurieu</i> (Petrum) Epistola	2168 α
<i>Irenicum</i> Irenicorum	769	<i>Jurii</i> de gratia immediata doctrinæ Critica	2184 γ
<i>Irenico</i> -Mastryx	ibid.	<i>Juris</i> Canonici Corpori additæ notæ	920
iterato victus	ibid.	Collectio	919
<i>Irenicum</i> stabiliendum	1730 γ	Civilis historia	1139
<i>Iridis</i> descriptio Optica	1352 α	Corpus	921
<i>Irlandicæ</i> expeditionis Memorix	2349 α	& Saxonici differentix	929
<i>Islandiæ</i> historia Monastica	2350	Consultus verus & personatus	947 α
<i>Islandica</i> Biblia	2765	divini & humani Observationes	969 α
<i>Ismenii</i> incantamenta	2676	Doctoratus natura	1410 α
<i>Israëlis</i> lætum nuncium	1731	Gentium Codex diplomaticus	937
<i>Italiae</i> admonitio	2678	Naturalis origo	1403
de <i>Italica</i> linguæ pronuntiatione	2579	prudentiæ discendæ docendæque methodus	958 α
<i>Iter</i> cœli certum	770	locorum communium thesaurus ex Axiomatibus Barbarosæ concinnatus	912 α
constantinopolitanum	1235 α	publici Institutiones	947
ducus Svecicus	1133 α	Rapsodia	976 α
novum Italicum	2351	Gallici institutiones	2273 γ
per orientem	2352	Romani & Gallici institutiones	2274
in septentrionem	2080	ad <i>Juris</i> scientiam methodus	1807 β
<i>Itinerarium</i> belgicum	1955	de <i>Juris</i> speciebus & Manumissionibus.	949
Monialis Heidenheimensis	1513	<i>Jusculum</i> pro Omphacio	2560 α α
Pietatis	774	<i>Jus</i> populi	2065 α
Regis Anglorum Richardi	1182	præhonorarium & Retractus	1813 α
Romanum	2643	<i>Justa</i> funebria Philippi III. Regis Hispanorum	1513 β
<i>Itineris</i> Peruviani descriptio	2353	de <i>Justi</i> & decori principiis	1394
& Reditus ex Indiis orientalibus memoria	2351 α	<i>Justificatum</i> gratia non excidere, etsi peccet, Dialogus s. causa provocans	2021
de <i>Jubilei</i> Gratia augenda servandaque	775	<i>Justi</i> Lipsii Vindiciæ	1513 β
pro <i>Judeis</i> convincendis catechesis	666	<i>Justitia</i> Britannica	650
<i>Judeorum</i> convertendorum methodus	1731 α	contra <i>Justitiam</i> Britannicam inscriptum libellum responsio	651
Dux sublatus	781	<i>Justitiæ</i> Thronus	618 η. 890
adversus <i>Judeos</i> Epistola	1732	<i>Juticus</i> Nomocanon	2723 α
<i>Judaicæ</i> Synagogæ Joh. Buxtorffii traductio latina	652	<i>Juvenalis</i> redivivus	2763
<i>Judicia</i> Dei occulta	811 β β		<i>Juvenæ</i>
Eruditorum de Primariis scriptis Autorum	2558		
contra ea Dialogus	2559		
de Historiis Romanis	1481		

<i>Juventa</i> heroica educatio	2104 α	qua <i>Lermensium</i> & Castri Comitum fratres ex-	
<i>Juventutis</i> vernantis cogitationes superfluae	1886 α	cepti sunt, Oratio	1541 ε
K.		Comitis de <i>Leslie</i> Legatio Caesarea	1141 α
<i>Κακῶν βασιλέων Ασσυρίων καὶ Μήδων</i>	1038	contra <i>Levi</i> (Nathan) Judaeum Epistola	1887
<i>Kelile</i> Wadimne	2706	<i>Lex</i> cum Evangelio conciliata	2023
de <i>Kempis</i> (Thomae) Elementa Christianae perfectionis	782 α	<i>Lexicon</i> graeco-latinum	1518
de imitatione Christi	2022	graecum & institutiones Graecae Linguae Arabicae	2706 β
libri IV. in locos Communes redacti	782 β	in <i>Lexicon</i> Phavorini indices	1520
libro de imitatione Christi recte utendi methodus practica	782 γ	<i>Leycestrensis</i> v. <i>Leicestrensis</i>	
de <i>B. Kofka</i> Oda	1647	ad <i>Libanon</i> montem iter Dandini	2322
L.		de <i>Libellis</i> Epistola Consiliarii Regii	2548
ad <i>Labadium</i> Joh. propempticum	732 ε	de <i>Libero</i> arbitrio & Gratia sententiae Cameronis Examen	653. 654
<i>Labyrinthus</i>	2560 β	<i>Libertas</i> veri Christianismi	785
de <i>Letitia</i> & <i>Tristitia</i>	1733	Ecclesiastica	784 α
de <i>Laniena</i> Parisiensi	1113	philosophandi	889
de <i>Lapide</i> physico disceptatio	1010 αα	filiorum Dei	2194
de <i>Lapidibus</i> & Gemmis carmen	1648	de <i>Libertatibus</i> Ecclesiae Gallicanae	739 α.
<i>Lapis</i> Lydius politicus	2467 β	<i>Libertatis</i> Ecclesiae Vindiciae	2259
<i>Larva</i> detracta	1139 α	Venetae scrutinium	1727
<i>Lascaris</i> Constantini opusculum	1514	<i>Liberum</i> mare	1205
<i>Latina</i> Bibliorum versio	646	de <i>Librorum</i> bonorum notitia	956
<i>Latinae</i> linguae elementa	1515	ad <i>Lichtscheidium</i> circa altitudines & velocitates pendulorum	2354
Janua	1484 α	contra <i>Ligatorum</i> in Gallia libros Apologiae	1354
<i>Latini</i> sermonis observationes	1517	<i>Limes</i> Hispanicus	2354 α
<i>Latinitatis</i> florum campus	1434	<i>Lincolniensis</i> Episcopi Responsum	1131
Schola	1516	<i>Lindaviensia</i> Acta	2105
<i>Latitudinum</i> & <i>Longitudinum</i> Tabula	1348 α	<i>Linguae</i> Gallicae Genius	1809
<i>Latronis</i> boni conversio	2616	graecae & latinae addiscendae methodi	2544 α
<i>Lavardini</i> Marchionis Legatio Romam	1140	latinae Elementa	2564
	1404	Janua	1515
<i>Laudiensium</i> αυτοκατάκεισις	2022 α	<i>Lipsiensia</i> Acta	1484 α
<i>Lauretana</i> historia Horatii Tursellini	2080 α	<i>Lipsii</i> (Justi) Vindiciae	1419
ad <i>Lauretanam</i> aedem peregrinatio spiritualis	2626 α	<i>Lis</i> sive de Lite epistola s. Satyra	1513 γ
<i>Lectus</i> emortualis	1734	<i>Literae</i> familiares	1648 β
Legatio Caesarea Comitum de <i>Leslie</i>	1141 α	sinceræ	1921
de <i>Legato</i>	2440	temporariae	1538 β
ad Commentarios pro <i>Legatis</i> , considerationes	2353 α	<i>Literaria</i> Monumenta	2561
<i>Legatus</i> fidelis ad Oratores Christianos	783	de <i>Literarum</i> natura & usu	1203
Svecicus	950	<i>Litura</i> Hispanicae Cancellariae	1521 β
de <i>Legendi</i> bene ad mensam utilitate	2679 α	<i>Liturgia</i>	1498
<i>Leges</i> duodecim Tabularum	951	Anglicana & Scotica	787
Uplandicae	952	<i>Liturgia</i> reformatio	2024
Wisigothicae	953	<i>Liturgicarum</i> antiquitatum arcana	2195
Wittenbergensis Academiae	995 β	<i>Livii</i> T. Epitome	786
de <i>Legibus</i> Naturae contra Cartesianos	1285	Liber XXXIII.	1144
<i>Legum</i> Ecclesiasticarum reformatio	784.	S. <i>Livini</i> Vita & Historia	1143
	2063	<i>Loberi</i> Refutatio Speculi Cordis	1903 ε
Mosaicarum & Romanarum collatio	959	<i>Loci</i> usitatiores ex s. scriptura	1735
de <i>Leibnitzium</i> (Gothofred. Gvil.) Epistola C. H. Z.	1353	<i>Locorum</i> communium historicorum Typus	787 α
<i>Leicestrensis</i> Comitum Respublica	1142	<i>Locupletatio</i> Animae	1144 α
<i>Leodensis</i> Concilii Apologia	954	de <i>Logarithmica</i> spirali loxodromiis Nautarum & arcis angulorum dimetienda	1973
Reipubl. descriptio	1405	<i>Logica</i> didactica	1378
<i>Leo</i> inquietatus	1961 α	s. ars cogitandi	1887 α
S. <i>Leonis</i> IX. Vita	1242	<i>Logicae</i> Generalis Synopsis	2422
<i>Leonis</i> Sapientis Oracula	1141	Hamburgensis compendium	1295
qua		de <i>Logices</i> origine	1294 α
		<i>Logicae</i> peripateticae compendium	1295 α
		(P) 3	1296
			Rameæ,

Rameæ, & Rhetoricæ Aristotelicæ compendium	1297	M.	
Lobmeieri Tabulæ historico genealogicæ	1846	Maccabæorum I. II. III. IV.	7. 8. 9. 10
Lojola (Ignatii) constitutiones Societatis Jesu hispanice conscriptæ	761 α	Machiavelli dissertationum politicarum in Li- vii decadem I. versio Gall.	2443
Exercitia spiritualia	762 β	Machinarum ἀπομύτων inventio	2106
honor habitus	1133 β	Machinationes Corficii ab Ulfefeld	1269
adversus Lojolitas Apologia secunda	1486	Magdeburgenses Centuriæ	1150
in Lombardi sententias libri 4.	1298	Μαγικῶν sive Magicorum liber	1298 α
Longi Pastorales	2566	de Magistratus officio &c. consilium	1705
Longitudinum ac Latitudinum Tabula	1348 α	de Magistratum Jure in subditos	1406
de Longobardorum gestis Historia miscella	1132	de Magistratu politico	227. 1406 α
Longolii Vita	1143	de Magnete tr.	243 α
Loquela Ars	2441	Magnetismi universalis vi attractum aurum au- ræ	999
a Lotharingia Caroli Vita	1222	S. Magni Vita	1244
de Jure Galliæ in Lotharingiam Excerpta	1145	Magnum ordinis Cisterciensis Exordium	1076
de Lotteria felicitate & infelicitate	2580 α	Mahumetis IV. depositi historia	2361
Lovanensia Biblia latina	646 αα	Majestatis divinæ revelatio	1714 1747
de Luce	2442	de Maimburgii controversia tractatus Examen	2196 α
Lucidorus	1521	prærogativis	2379 α
Lucis semita	878	de Majoratu & prærogativa senioris Principis in familiis Regiis &c.	956 α
Ludorum domus	2565 α	Manichæismi Historia	2081
incogniti continuatio	2565 β	Manifestum Principis Monacensis Palatini	2641 α 971 γ
Ludovici de Ponte, Compendium	838 α	de Manna diss.	2630
Meditationum Breviari- um	838 β	Mantissa Thesium Joh. von der Wayen	788 α
Ludovici XIV. Historia	2357	Manuale annotationum pro doctrina Christia- na utiliter tradenda	2622 α
ejus Supplementum	2359	divinarum admonitionum & do- ctrinarum	1939 α
S. Galliæ Regis Historia	2360	Manu ductio ad veram Pietatem, E. W. L. Lectioem Script. S.	834 876
Ludovico Magno Carmen panegyricum	1649	ad universum Jus civile & canoni- cum	957
de Ludovico XIII. Oratio funebris	2355	de Manumissionibus fragmentum,	949
XIV. minorenni commentarii	2358	Manus hominis & dies hominis Christiani	794 α 1939 αα
Lugdunensium apud Batavos Professorum Elo- gia & Vitæ	1146	adversus Marcellum Eusebii Libri duo	729 α
Lugduno-Batavi horti academici Plantarum Catalogus	1010 α	Mare liberum	956
Lumen chymicum	1010 β	Maresiana Elenchi ignorantia	2197
Historiarum	1147	de Maresii & Voëtii dissidiis	1962
rationale medicum	1011	Margarita philosophica	1299
an præ Lüneburgensi & Brunsvicensi Domino favore sit prosequendus Elector Bran- denburgicus	1273 αα	Maria causa omnium bonorum	794 γ
Lusitano hispanicæ deliciae	1148	Mater agonizantium	794 β
quod Lutherana non reformata Calviniana Ec- clesia verbo Dei ejusque interpretationi adhærescat	1741	misericiendiæ	1939 β
de Lutheranismo ex Lutheri scriptis quæstiones tres	1770 α	Mariæ conceptionis immaculatæ manuale	794 λ
Lutheri Autographa	1040	congregationum annales	1042 α
Catechismus	666 α	Encomia	794 ε
cum Diabolo Colloquium	1149	Fasciculus laudum	794 η
Lutheri Glossæ marginales	1739	Festivitates præcipuas transigendi modus	1679
libelli VII. dona, refutatio	1740	Hortus	2024 α
querela	787 β	Iprensis Vita	1244 α
pro ejus Doctrina de Missa Disserta- tio, v. Missa,		illibita Virginitas & ejusdem laudes	795
Lutherus redivivus	1776 α	monita ad cultores suos	798
Lux orientalis	2105 α	Nativitas	1152
in Tenebris	788	Officium	2760
Lycurgus Italicus	955 β	Magdalene lachrymæ ad sepulchrum Christi	2024 β
Orbem in ordinem redigens	1405 α	erga Mariam Magdalenam devotio	798 β
Lydius Lapis politicus	2467 β	de Mariæ cultu	2198
Lyrical Poëmata	2684	conce	
Lysandri & Calistes amores	2567		

conceptione. immacul.	parodia	<i>Medicina</i> Mentis & corporis	1012
effigie duplici	1650	Pauperum	2283
de <i>Maria</i> de Medices regimine	2197 α & 2363	<i>Medicine</i> Hippocraticæ cum Hermetica comparatio	1007
in <i>Maria</i> canticum commentarius	671	<i>Medico-chymicus</i> Dialogus	1005
ad <i>Mariam</i> preces tres	848	<i>Medicorum</i> illustrium Vita	1245 α
Psalterium	797	<i>Medicus</i> beneficus	2284
erga B. <i>Mariam</i> devotio	2199	Romanus LX. solidis	1012 α
vera,	2199 αα	<i>Mediolani</i> (Balthaf. Caroli Dominici) Principis Hispanorum Natalis celebrata	1156
Devotionis origo & progressus	2197 β	<i>Meditandi</i> mysteria praxis Christi	80. 799 α
Magdal. devotio	798 β	<i>Meditatio</i> de Angelis	16. 620 β
<i>Mariana</i> hebdomas	794 x	<i>Meditationes</i> didascalicæ exhortatoriæ Epanorthoticæ	2025
<i>Mariani</i> fasti	794 ζ	<i>Meditationes</i> dominicales affectuosæ inter orandum Rosarium	1747 β
super <i>Mariani</i> sacramenti formula exegesis	794 α	Exulum	870
<i>Marianis</i> cultoribus compendio exposita Dei para Mater	796	<i>Meditationum</i> manuale	1724
<i>Marianorum</i> sodalium Vitæ	1244 α	<i>Medulla</i> Justiniana	2025 α
<i>Marianum</i> Album	1151 1594	S. <i>Meinulphi</i> Vita	958
<i>Marianus</i> Cliens	1650 α	de <i>Melchisede</i> cho Tractatus	1245 β
Zodiacus	794 θ	<i>Mela</i> (Pomponius) de situ orbis	2026
<i>Marinii</i> (Franc.) refutatio	1407	<i>Melisse</i> (Antonii) sermones & loci communes	1157
de <i>Maritimo</i> Jure	2064	S. <i>Memmii</i> Vita	1523
<i>Maritorum</i> corruptor	1889.	<i>Memoria</i> Sachiana	1246
<i>Mars</i> Gallicus,	1152 α	<i>Memoriale</i> a Clericis sciendum	1186
<i>Mortality</i>	2024 γ	<i>Memorialis</i> libellus Christianus	799 β
<i>Martialis</i> Epigrammata gallicè	2567 α	<i>Memoria</i> Virorum illustrium	1748
<i>Martinus</i> præsulibus exitiosus	1650 β	<i>Menagiana</i>	2082
<i>Martini</i> Turonensis Aetas	799	<i>Menestrier</i> supplementum Regis Ludovici M. Historiæ	2569 α
Vita	1153	<i>Menippus</i>	2359
<i>Martis</i> conditio	1245	<i>Menologium</i>	1523 α
<i>Martyrii</i> trium Patrum Relatio	2568	<i>Mensa</i> philosophica	799 γ
<i>Martyrologium</i>	1154 α	de <i>Mensa</i> sacre nomine & re	1299 α
Ægyptiacè	1153 α	<i>Menstrua</i> Colloquia	800
Bohemicè	2703	Jocoseria	1890
Parisiense	2711	<i>Menstrue</i> Curiositatum artificialium & naturalium variarum enarrationes	1893
Romanum	1154	quæstiones	1891
<i>Martyrum</i> Reginae perpetuus gladius	2199 α	<i>Mercurius</i> : s. des Götter: Boten Monathliche Relationes	1892
trium sanctorum vita & mors	2622	historico-politicus	1894
cum <i>Mascurato</i> dialogus Angeli	1154 β	historicus	2366
<i>Massæ</i> Lubrensis Civitatis descriptio	2569	Iepidus	2367
ex <i>Mathematicis</i> propositiones selectæ	2641	Panormas	2680
<i>Mathematique</i> universelle	2444	Mr. de la <i>Mere</i> Conversationes	2570
de cultu <i>Matri</i> debito exhibendo monita Christi maxime salutaria	2445	<i>Messanense</i> Antidotarium	998 β
in <i>Matrimonio</i> Amoris Effigies	798 α	<i>Messanensis</i> Portus laus	1524
<i>Matthæi</i> cæterorumque Evangelistarum antiquitates abstrusiores	2502	in ejus laudem discursus Academicus	2680 α
<i>Matthæus</i> Tortus	632	<i>Metamorphosis</i> regnorum & rerum publicarum	1888
<i>Maturata</i> philosophia	117. 891 γ	<i>Metaphysica</i> Epitome	1560 α
de s. <i>Mauri</i> miraculis	1822	<i>Methodica</i> Institutio	764 α
<i>Maxima</i> & minima determinandi methodus	1155	<i>Methodi</i> Episcoporum XVI. Anonymorum	2564 αα
	1349	de <i>Methodo</i> Tr.	2446
<i>Maxime</i> & sententiæ morales	2449	<i>Methodorum</i> Cleri Gallicani examen	2200
pro <i>Maximis</i> & minimis methodus	1350	<i>Methodus</i> nova discendæ docendæque Jurisprudentiæ	958 α
<i>Maximiliani</i> res gestæ	1155 α	piè transigendi tempus Adventus	1675
in <i>Maximilianum</i> I. Carmen	1650 γ	in <i>Michaelis</i> Regis Polon. Coronat. odæ	1651
<i>Mayenburgiani</i> Calvinismi critica	2196	<i>Microcosmus</i> immobilis	1300
<i>Mazarina</i> Ducissæ Commentarii	2365	physico-mathematicus	1355
de <i>Mazarini</i> Cardinalis Minist. historia	2364		de
contra <i>Mazarinum</i> editorum examen	2364 α		
ad <i>Mazza</i> (Thomæ) Apologiam responsio	1522		
<i>Mecklenburgica</i> ordinatio Ecclesiast.	1760		
<i>Mediatoris</i> Nativitas	807 γ		

de <i>Militari</i> Re, liber	1525	de <i>Monstrosa</i> Republ. contra Monzambano	1408
ad <i>Milites</i> in statu salutis esse queant	1749	<i>Montalbanus</i> justificatus	2201
<i>Militia</i> Christianæ Enchiridion	802	contra <i>Montanum</i> Autor antiquus	804
<i>Militia</i> Romanâ	1158	<i>Montemajoris</i> Theses refutatae	805
de <i>Militia</i> spiritali Tractatus asceticus	801	<i>Montis</i> Fortis Comitis Simonis gesta	1108
<i>Mineralia</i>	799	<i>Montis-Sereni</i> Chronicon	1159
<i>Minerarum</i> æstimationem præsentandi Hydro-		<i>Monumenta</i> Paderbornensia	1169 a
statica methodus	1556	ex Thuano literaria	1203
<i>Minister</i> status	1203 a	Rerum Anglicarum	2081 a
de <i>Miraculis</i> a S. Bernardo in Germania patra-		in <i>Monzambanum</i> XII. Exercitationes	935 a
tis	1216	contra <i>Monzambano</i> Resp. monstrosa	1408
<i>Miraculorum</i> D. J. liber	1933. 1939 dd	<i>Morales</i> conversationes	2428
& Martyriorum in Gallica refor-		Maximæ & sententiæ	2449
matione Gebennensi & Nar-		& politicæ Maximæ, sententiæ, & re-	
bonensi relatio	2333	flexiones	2450
<i>Miranda</i> hominum artificia naturæ in Sina &		& politicæ reflexiones sententiæ &	
Europa	1037 a. 1825 a	maximæ novæ	2451
<i>Mirandulani</i> Picilibri de rerum prænotione	852 a	<i>Moralia</i> Gratianopolitana	2448
<i>Miscellanea</i> historica	2368	tentamina, specimina, conamina	2452
<i>Misericordie</i> diva	2197 y	per auctorem de veritatis inquisitio-	
Mater Dei para	796. 1939 ß	ne	2447
<i>Missæ</i> Papistica Lutherana seu Liturgia	787	<i>Moralis</i> Practica Jesuitarum	2551. & seqq.
de <i>Missæ</i> sacrificio	2200 a	Theologia hodierna	1723
<i>Modus</i> orandi	1939 e	<i>Moralium</i> resolutionum Dianæ compendium	
studendi utiliter	1312 a	Veritatis splendor	707 a
pie vivendi	833	<i>Morandi</i> Confessoris Vita	1247
disponendi se ad bene moriendum	837	<i>Moreri</i> Dictionarium	2575
in <i>Moguntini</i> Archiepisc. mortem comploratio	1526	<i>Moretum</i> Carmen	1651 aa
<i>Moguntini</i> Juris in coronandis Regibus Roma-		<i>Moribundos</i> juvandi praxis	807 aa 2623
norum assertio	958 aa	<i>Morini</i> (Joh.) Præfationis in Biblia Græca exa-	
pro <i>Moguntino</i> Electore de jure coronandi ite-		men	806
rata dissertatio	958 ß	Vita	1248
<i>Moliere</i> Comœdiæ	2572	<i>Mori</i> (Thomæ) Vita	2083
<i>Molinæi</i> (Caroli) super commodis & incom-		Utopia	2453
modis Jesuitarum consilium	1491.	Henr. de anima Tractatus	1528
1492. 1493		<i>Mortem</i> latam obtinendi facilis modus	807 ß
pro <i>Molinofio</i> libellus Apologeticus	860	1939 y	
<i>Mompenseria</i> Principissa	2573	contra <i>Mortis</i> metum solamen	1749 ß
<i>Monacensis</i> Principis Programma bellicum		pro <i>Mortis</i> bonæ exercitio pietas solatio desti-	
2641 a		tuta	2626 y
<i>Monachus</i> Alexander de Cruce Christi ex Græ-		de <i>Morte</i> conjugis & liberorum elegiæ	1624 aa
co	1420 a	<i>Mortis</i> meditationes	1749 a
<i>Monarchia</i> Gallica	1116	Templum	2574
<i>Monarchiæ</i> liberæ Jus	958 e	Triumphus	2028 a
de <i>Monastica</i> re Ascetica capp.	635. 989 y	contra <i>Mortonum</i>	2028 ß
de <i>Monasterialibus</i> rebus	1810	Mortoni generalem defensionem	
<i>Monasteriensis</i> Pacis Tractatus, ubi sint	1165 a	trium ceremoniarum Angliæ	2028 d
<i>Monasterii</i> & Osnabrugæ Tractatæ pacis Histo-		<i>Mortuorum</i> dialogi	2576
ria	1166	<i>Morum</i> seculi characteres	2451 a
<i>Monasteriorum</i> in Ducatu Wurtembergico re-		<i>Mosaicarum</i> & Romanarum legum collatio	959
diviva documenta	1273	<i>Moscoviticæ</i> Republicæ descriptio	1409
de <i>Monetariis</i> Responsis Consilium	1811	de <i>Motuum</i> cœlestium causis	1328
<i>Monita</i> Christi maxime salutaria de cultu de-		<i>Motus</i> ex Controversiis Jesuitarum	1502
bito matri exhibendo	798 a	iu <i>Moyfis</i> canticum Commentarius	671
privata S. J.	1501	<i>Mulier</i> Samaritana	1938 aaa
spiritualia	803	<i>Mulierum</i> Academia	2493
v. Mariæ ad Cultores suos.		<i>Mulieres</i> non esse homines dissertatio	1517 a
<i>Monitio</i> critica adversus Gallos	1527	<i>Mundana</i> peregrinatio Cartesiana	2417
<i>Monitorium</i> de fide Romano-Catholica	1749 aa	<i>Mundi</i> cymbalum	698 a
<i>Monitum</i> Petri Poireti de Apologia Bourigno-		de <i>Mundi</i> temporibus residuis v. Conjecturæ.	
niæ	1056	vanitate	
<i>Mon-Mutii</i> Apologia	958 ç		
<i>Monosticha</i>	1651 a		



vanitate	1669 β	ad <i>Nieveritit</i> (Bernard.) circa methodum dif-	
<i>Mundo</i> toti declarata veritas	1722	ferentialem Responsio G. G. L.	1360
de <i>Mundorum</i> pluralitate	2455	<i>Nili</i> Calabri Vita	1249
<i>Mundus</i> nascens	2454	<i>Nizolii</i> Antibarbaro præfixa editoris G. G. L. L.	
<i>Municipale</i> Jus Saxonicum	981 α	epistola	1548
<i>Musagetes</i> seu de studiis recte instituendis con-		<i>Nobilitatis</i> Danicæ Responsio ad epistolam sub-	
silium	1529	ditorum in Dania	1089 α
<i>Musica</i> cordis domestica	1750	de <i>Nobilitatis</i> veræ & doctoratus Juris natura	
<i>Musicalia</i>	1350 α		1410 α
contra <i>Mutationem</i> religionis præservativum		<i>Nomenclator</i> Cardinalium	1069 α
	1751. 2202	latino-germanicus	1530 α
ad illud animadversiones	2203	de <i>Nominibus</i> impositivis	1531
ejus continuatio	2205	<i>Nomo-canon</i> Juticus	2723 α
de <i>Mutinesi</i> negotio	1159 α	pro <i>Non-Conformistis</i> Ministris in Anglia	
<i>Mutinesis</i> præscriptionis Justitia	960	Apologia	809
in <i>Mutuo</i> non esse alienationem Tractatus		<i>Norberti</i> Vita	1250 α
	961	<i>Norimbergense</i> Chronicon	1834
fieri alienationem	ibid.	<i>Norvagicorum</i> Regum historia	2773
de <i>Mutuo</i> disquisitio S. D. B.	962	<i>Norvegica</i> historia	2756
diatribæ confutatio	963	<i>Norvegia</i> & <i>Daniæ</i> Eccl. ordinatio 813.	1757
<i>Myrrha</i> Bambergensis	1689	<i>Nosce te ipsum</i>	1711
<i>Myrrha</i> fasciculus	807	<i>Nostradamus</i>	1652
<i>Mysteria</i> Artis & Naturæ	2106 α	<i>Notariatus</i> Ars	967
Jesuitica	1502 α	de <i>Notiometris</i> , Barometris & Thermometris	
Politica	1410		2412 α
<i>Mysterium</i> iniquitatis Pseudo - Evangelicæ		<i>Notitia</i> Procerum Imperii	1135
	807 α	utriusque Imperii	1136
<i>Mystica</i> Incarnatio	675	<i>Nova</i> ex orbe literato	1896
Theologia abbreviata	2206	Literaria	2580
		<i>Novelle</i> hebdomadariæ historicæ	2578
		jocosæ	2577
		Londinenses	2579
		<i>Novellarum</i> latina versio	968
		<i>Novorum</i> Christianorum defensio	2156 α
		in <i>Novi Testamenti</i> textum & versionem ob-	
		servationes	2153
		<i>Novi Testamenti</i> versio	2608 β
		ad Acta Apostolorum & <i>Novi Testamenti</i> reli-	
		quas partes Commentarius	887
		<i>Novum Testamentum</i> Anglicum	1053 δ
		Arabicum	2704
		Gallico - Lovaniense	2261
		græcum	886
		Montibus editum	2262
		Svedicum	2766
		Syriacum	2777
		<i>Nubes</i> sine aqua	1532
		<i>Nucleus</i> Responsionum	969
		<i>Nugæ</i> Torricelliani Experimenti de Grav. &	
		non-Gravitate.	1382
		de <i>Nullitate</i> Ecclesiæ Anglicanæ Protestanticæ	
			2029
		Processuum Papæ Joh. XXII. contra	
		Lud. Bavarum &c.	810
		<i>Numerorum</i> simplicium ab unitate ad denari-	
		um Theologica explicatio græca	811
		<i>Numismata</i> antiqua illustrata	1537
		Gallorum	1533
		in <i>Numismata</i> Imperatorum Rom. Commenta-	
		rius	1534
		<i>Nummarie</i> Rei ponderum & mensurarum	
		Vocabula græca, latina, hebraica	1535
		<i>Nummaria</i> rei notitia	1536
		<i>Nummus</i> Britannicus	1538
		de	
		(Q)	



ad *Orthodoxos* v. Quæstiones.

ad *Orthographiam* & Etymologiam in Lingua Germanica manu ductio 1460

*Oscillationis* centri demonstratio 1363

de *Oscillationis* centro inter Hugenum & Catalanum controversia 1365

de *Osculi* & contactus Anguli natura 1364

de *Osculis* Dissertatio 1543

*Osnabrugo*-Monasteriensis Pacificatio 1665 a

*Osnabruga* & Monasterii Pacis Tractata Historia 1166

*Offa* post *Offam* 992

*Offuni*ana conjuratio 673

S. *Ottonis* Vita 1253

*Ovidii* Catalecta 1653 a

in *Ovidii* *Metamorphoseon* libros argumenta 1543 a

*Ovilla* Pellis de fraternitate 827

*Oxonienfes* Athenæ 2085

P.

adversus *Pacem* Pragensem 1178

*Paciani* lilieti Decora 1544

*Pacificationis* Christianæ & Ecclesiæ ratio 815

*Pacificum* donum Auranchii 2301

de libro *Pacificus* versus censuræ applicatio 2209

*Pacis* Aquensis tractatus & Belli statera 2273

compositio inter catholicos & Augustanæ confessionis confessores 1417 γ

*Pacis* Generalis repræsentatio Monasterii & *Osnabrügæ* historia 1165

Monasteriensis Tractatus 1166

de *Pacis* obstaculis abrogandis consilium 1897

*Pacis* compositio 1167

Saxonæ Vindiciæ spes contra Blackwellum 1189

Theatrum 2090

in *Pacis* Tubam Prætorii consideratio 986

*Pactum* tacitum inter amatores Crucifixi 1767 aa

*Paderbornensis* Academiae Natalis 780

1169.

1545 a

*Paderbornensia* monumenta 1169 a

*Paladini* Javersaci clades 2548 δ

*Palatii* Ephemerides 2276

*Palatinus* Catechismus 667

Imperii Vicariatus 971

Electoralis tutelæ jus 971 δ

*Palatina* causa Justitiæ 989 β

Justitiæ Prodromus 994

pro *Palatini* Electoratus vicariatu 2277

*Palatinum* Electorale manifestum 1811 ε

*Palatino* Wildfangiatui oppositæ Vindiciæ 989 a. γ

2656 a

di *Palavicino* (Ferrante) Anima 1545

*Pallium* exulans 2032

*Palma* Christianæ fortitudinis 979

*Pandectæ* Camerales Rodingi 1898

*Panegyricus* Danckelmanno (Everhardo) scriptus 1898

super triplici tessera S. Francisci de Paula, Humilitate, Pœnitentia & caritate 2614 a

de natali Academiae Paderbornerensis

1545 a

*Panegyrico* nuttiale 2681 β

*Pannonia* liberata 1133 aa

*Pansophiæ* diatyposis Technographica 1303

de *Pantheo* Hadriani Nummo 1123

*Pantographia* 1365 a

περὶ τῆς Παντοῦς 814

*Pape* Anatomia Albani 2770

de *Pape* Infallibilitate 2190 β

Pontif. Max. Potestate temporali 816

Primatu disputatio 817

*Papagay* 1950 aa

*Papale* puerperium publicum 1849

*Papam* non esse Anti-Christum ostenditur objectionibus X. 2033

Anti-Christum dicendo Romanum Imperium, Cæsareamque Majestatem injuria affici, necessaria depulsio 626

*Papatus* Romanus 815 a

ad *Papatus* ruinam Thomæ Belli responsio 1978

ad *Papam* de Clade dialogi 1899

super animadversiones in *Papismi* male repræsentati auctorem annotationes 2033 ζ

*Papista* protestantes contra Protestantis *Papismum* 2033 ε

*Papista* non male repræsentatus 2033 δ

*Papista* male repræsentatus ad eum responsio 2033 ε

in illam responsionem animadversio 2033 γ

de libris contra *Papenbrochium* & Heuschonium epistola 1478

*Paracelsi* Chymici 1010 γ

*Paradisi* clavis 1988

*Paradisus* Animæ super litanias Lauretanæ Voluptatis 2034

1939 ζ

*Paradisi* Fodina 2619

*Paradoxum* de spiritu S problema 882

*Parænetica* epistola de fuga peccati 824 a

Musa 1654

præfatio versionis LXX. V. T. 846

*Paralipomenon* libri duo 4

*Parallele* entre Mr. Corneille & Monsr. de Racine 2586 a

*Parallelismum* Calvinismi & *Papismi* 2211

*Paraphrases* Gallicæ in varios libros N. T. 2214 β

*Paraphrases* Græcæ in Ethica Nicomachia 1410 β

*Parasitus* politicus 1900

*Paratizla* 972

*Parentalis* splendor Catharinæ Potociæ 1553

*Parergon* de tempore Concilii Nicæni celebrati 1161

*Parisense* Martyrologium 1154

de *Parisensi* Laniena 1113

*Parisensis* Collegii S. J. Bibliotheca 1051

ad eos, qui post *Parisiam* lanienam religionem ejuraverunt, Admonitio 2373

de *Parisinis* bellis 2372

ad <i>Parifinos</i> de proceffione admonitio	2214 <i>d</i>	inter Palatinum atque Moguntinum de Wildfangiatu	990
ad <i>Parkeri</i> libellum refponfio	2208	<i>Pax</i> Therefiana	1168
<i>Parlamentum</i> Pacificum	973	in <i>Pearfonii</i> Ignatianas Vindicias obfervationes	824
<i>Parlamenti</i> refponfio ad M. Witgiffi admonitionem	2116 <i>a</i>	<i>Peccatoris</i> pusillanimitatis folatium	2626
<i>Parmenfe</i> diarium literatorum five <i>Parmenfes</i> Ephemerides	1546-7. 2682	de <i>Peccati</i> fuga Epiftola Parænetica	824 <i>a</i>
<i>Parnaffi</i> nova	2682 <i>a</i>	de <i>Peccato</i> Originali	825
<i>Parnaffus</i> reformatus	2587	philofophico denunciatio	2215
Satyricus	2588	de eodem denunciatio fecunda	2216
<i>Parnaffi</i> Trutina	1909 <i>a</i>	tertia	2217
<i>Parochi</i> <sup>salis</sup> obediens	818 <i>a</i>	quarta	2218
<i>Parochiophilus</i>	ibid.	quinta	2219
<i>Parochorum</i> hoc age	819	circa <i>Peccatum</i> philofophicum de fententia Jefuitarum Epiftola	2220
<i>Particulare</i> & univerfale	1014	de eadem II. Epiftola	2221
ex univerfali	1823 <i>aa</i>	III. Epiftola	2222
à <i>Pafcha</i> ufque ad corpus Chrifti tempus tranfigendi modus	1678	<i>Pelagianifmi</i> hiftoria	2081
<i>Pafchale</i> Chronicon	1022	adverfus <i>Pelagium</i> libellus	826
<i>Pafchalis</i> cerei benedictionis reftitutio in integrum	64	<i>Pellis</i> ovilla de fraternitate	827
<i>Pafchaffi</i> Difquisitiones difquifitionum	2213	de <i>Penfionibus</i>	2278
de <i>Pafchate</i> ultimo Domini noftri J. C.	2212	<i>Pentateuchus</i> Ægyptiace	2703
<i>Pafphaës</i> fabula	1654 <i>a</i>	Arabicus	2706 <i>y</i>
de <i>Paffavienfium</i> copiarum miffione	1850	<i>Pentateuchi</i> verfio Saxonica	1762
de <i>Paffionibus</i> Animæ	2108 <i>yy</i>	quæ <i>Pentateucho</i> continetur hiftoria	2641 <i>β</i>
de <i>Paffione</i> & Cruce Chrifti	89. 820 <i>a</i>	<i>Perduellionis</i> Actio in Jefuitas	1503
Chrifti meditationes	2625 <i>a</i>	<i>Peregrinantium</i> trium ad Batavos Difcurfus	1870
Domini Oratio	2625	de <i>Peregrinatione</i>	2108 <i>a</i> ol. 383
in <i>Paffionem</i> & Sepulturam Chrifti Oratio	820	vita humanæ ac Filiorum DEI,	828
<i>Paffionis</i> Domini memoria	91. 820 <i>y</i>	de <i>Peregrinationis</i> utilitate	2460
	1939 <i>n</i> . 2213 <i>a</i>	<i>Peregrinatio</i> S. Mariæ Magdalena ad Paradifum	2035
de <i>Paffionis</i> memoria & Actionibus Emblemata	820 <i>β</i>	de <i>Perfectione</i> Chriftiana	1762 <i>a</i>
de <i>Paffionibus</i> , virtutibus & vitiis	1411	<i>Perfectionis</i> Chriftianæ Epitome	2037
<i>Pafforalis</i> Epiftola	2213 <i>aa</i>	<i>Peripatetica</i> & Philofophicæ doctrinæ comparatio	1302 <i>y</i>
ad Catholicos in Hybernia	753	<i>Peripati</i> Chriftiani effata	200. 1302 <i>d</i>
<i>Pafforalia</i> poëmata	2590	a W. <i>Perkinfio</i> deformata Catholicorum reformatio	2036
<i>Paffor</i>	821	<i>Perpetua</i> & Felicitatis Acta	1170
abfurdus	2589. ol. 474	<i>Perpetuum</i> facrificium Crucis & Altaris	776
apoftolicus	1655	<i>Perroniana</i>	1549
fido	1923 2682 <i>β</i> . ol. 528	<i>Perronii</i> Epiftola ad Cafaubonum	2092
<i>Pafforis</i> feu Herma verfio	821 <i>a</i>	de <i>Perfecutione</i> Epiftola	2038
de <i>Pafforum</i> officiis & populi circa perfecutiones & martyria	2213 <i>β</i>	ad <i>Perfecutionis</i> favitiæ fuccumbentis perfonæ quæftiones refponfio	2223
<i>Paffavina</i> ftatuta Academiae	974	ad <i>Perfecutores</i> Anglos pro Cath. refponfio	651
<i>Pater</i> Familias	773 <i>a</i>	in <i>Peffum</i> Eclogarius	1571 <i>y</i>
de <i>Patientie</i> virtute	1412	<i>Personatus</i> & verus Ictus	947 <i>a</i>
de <i>Patientium</i> fubditorum officio & folatio		<i>Peffpectiva</i> practica	2461
Epiftola <i>Pafforalis</i> ad Catholicos in Hybernia	753	contra <i>Peffem</i> efficacia remedia	2631
ex SS. <i>Patribus</i> collectus favus mellis	732	<i>Pervigilium</i> Veneris	1656 1657
<i>Patrocinium</i> Torunenfe	843	<i>Petri</i> conflictus cum Simone Mago.	829
<i>Patronus</i> bonæ fidei in caufa Puritanorum	858	S. <i>Petri</i> querimonia	2108
<i>Patrum</i> Bibliotheca Græca	1432	<i>Petronii</i> Satyricum cum Fragmentis Albæ Græcæ recuperatis	1550
de <i>Patrum</i> lectione	2214	contra <i>Pffaffenreuterum</i>	1762 <i>β</i>
<i>Patrum</i> Vita	1254	<i>Phædri</i> verfio,	2591 <i>a</i>
<i>Pauli</i> Epiftolæ 4. Ægyptiace	2703	<i>Phænomena</i>	1551
<i>Paulini</i> & Alexis Mors cum variis Epiftolis	2636	<i>Pharamond</i>	2591
<i>Paulini</i> Nolani Epifcopi opera	822	<i>Pharmacopœa</i> Auguftana	1015
S. <i>Paulini</i> Vita	1256 <i>a</i>	<i>Pharus</i> Sarmatica	1550 <i>a</i>
ad S. <i>Paulinum</i> Notæ Amœbææ	823	in <i>Phavorini</i> Lexicon græcum Indices	1520
<i>Pax</i> in imperio turbata per occafionem litis		<i>Philagæ</i> folitudo	1626 <i>β</i>
		<i>Phila-</i>	

<i>Philaletha</i> , (Cyrenæi) Erklärung über die sechs Chymische Pforten des Englischen Philoso- phi Riplæi 1822	<i>Piscopia</i> tumuli Epigramma 1660
(Eugenii) Euphrates 1822	<i>Placendi</i> ars in Conversatione 2464
<i>Philippi</i> Nicolai Speculum Lætitiae 1763	super eo, quod <i>Placere</i> vel displicere possit, considerationes 2464 α
<i>Philippoburgi</i> Idumææ extructionis iustitia, 943	de <i>Plani</i> cujusque invenienda declinatione 1366
<i>Philippus</i> Tragœdia 2694 & seqq.	in <i>Planis</i> inclinatis Gravium momenta 1367
<i>Philosophandi</i> Libertas 889	de <i>Plantis</i> librorum II. Aristotelis interpreta- tio 1280
in <i>Philosophiam</i> antiquorum introductio 2462	<i>Platonis</i> dogmatum Epitome græca Alcinoi 1276 α
<i>Philosophia</i> libera 1304	in <i>Platonem</i> præannotamenta 1307
maturata 1822	in <i>Platonis</i> universam Philosophiam prolego- mena generalia 1308
pia 2109	in <i>Plessæum</i> & Episcopum Ebroicensem habiti Colloquii relatio 1991 α
de <i>Philosophiæ</i> primæ emendatione & substan- tiæ notione 1313	<i>Plinii</i> C. Epistolæ 1552
<i>Philosophia</i> Scripturæ interpres 830	ad <i>Plinii</i> historiam mundi annotationes 1552 α
vera hominis Christiani 2223 α	super <i>Plönensibus</i> & Oldenburgicis negotiis con- troversia 938. & seqq.
vetus & nova 1305	contra <i>Plön</i> in causa Holsatica Slesvicensi R- latio 1813
universa 1278	de <i>Podagra</i> dissertatio 2285
ex <i>Philosophia</i> universa asserta 1281	<i>Poemata</i> varia 1660 α. &c. 2684. 2685. & seqq.
<i>Philosophiæ</i> totius Compendium, 1287	de mysteriis vitæ Christi 2108 γ
<i>Philosophica</i> Acta 1550 β	scenica 2691. & seqq.
Archæologia 1279	<i>Poematum</i> Cantus & Virtutes Rhythmi 1554
Margarita 1299	<i>Pœnitentia</i> dilata 773
Mensa 1299 α	de <i>Pœnitentia</i> doctrinæ analysis 2210
mille Theoremata 1305 α	Tractatus pro doctrina Jesuitica 835
<i>Philosophicæ</i> collectiones 2110	<i>Pœnitentialium</i> Canonum summa 836
transactiones 2110 α	<i>Pœtarum</i> Corpus 1660 β β
<i>Philosophicum</i> specimen 2109 α	Gallorum Carmina selectissima 2593
<i>Philosophorum</i> Lapis 1010 ε	veterum acute dicta 1591
de <i>Phœnice</i> carmen 1657 α	in <i>Poetica</i> & Poetas antiquos Animadver- siones 2594
<i>Phœnix</i> Philosophicus 1823	in <i>Poeticam</i> artem Rapini Annotationes 2465
redivivus s. de renovatione interio- re sodalis Mariani 628 μ. 831	<i>Poëticum</i> florilegium 1461 γ
<i>Phrases</i> Hebræicæ V. T. 1470	<i>Poëtices</i> Tragi-Comicæ Compendium 2682 γ ol. 529
<i>Physica</i> Doxoscopie 1290 α	de <i>Poëtis</i> Germaniæ observationes criticae 1444
<i>Physica</i> restituta 1010 δ	<i>Poirai</i> (Franc.) modus disponendi se ad bene moriendum ex Gallico translatus 837
vetus & nova 1305 ε	<i>Poireti</i> (Petri) continuata Bourignonix Vita 1057
<i>Physicum</i> Systema in usum Gymnasii Gothani 1306	<i>Polaris</i> stella 1708 β
<i>Pia</i> desideria <i>Meisneri</i> 832	<i>Poli</i> Reginaldi Vita 1257 β
Speneri 1764	Πολιτεία τῆς συγκλητικῆς 838
<i>Pici</i> Mirandulani libri de rerum prænotione 652 α	de <i>Politia</i> Ecclesiastica 2003 α
<i>Picta</i> Poesis 1658 α	<i>Politia</i> Ecclesiasticæ Vindicix ibid.
<i>Pictoria</i> Ars 2592	<i>Politica</i> considerationes de reformatione gal- lica 2466
<i>Pietas</i> victrix 1658	& militares Dissertationes in Taciti- tum 2466 α
de <i>Pietate</i> Christiana 2224	<i>Politica</i> Amantium 2498
de <i>Pietate</i> opera diversa ex Patribus versa 2224 α	sanctio Regio-Ducalis 1812
ad <i>Pietatem</i> manuctio 834	<i>Politici</i> Dialogi 2633
Via 1940	Dicursus 1963 δ
<i>Pietatis</i> Itinerarium 774	Pictura 2090
Praxis 1763 α	<i>Politicorum</i> fundamentorum Ostensio 1963 α
Quadriga 790. 859	<i>Politicum</i> Breviarium 2467 α
<i>Pietismi</i> Imago 1766	(Q) 3
<i>Pietismi</i> super imaginem relatio & monitio 1767	
<i>Pie</i> vivendi modus 893	
de <i>Pigritia</i> Tract. 2463	
<i>Pilati</i> Acta 1171	
in <i>Pilatam</i> Judicem Goëssii stricturæ 744 β	
de <i>Pileo</i> 1551 α	
<i>Pinelli</i> Vita 1256 β	
de perfectione religiosa 1703 γ	
<i>Piscator</i> in rete suum incidit 2110 ε	

Compendium bifolium	1413	Potocæ Catharinæ Parentalis splendor	1553
<i>Politicus</i> Lapis Lydius	2467 β	<i>Practicam</i> moralis Jesuitarum	2551. & seq.
Parasitus	1900	de <i>Præadamitis</i>	848 α
sceleratus impugnatus	1413 α	<i>Præbendæ</i> plures an uni conferendæ	844 β
Tractatus Gallicus	2468	<i>Præcognita</i> Juris universi	975
<i>Polonia</i> turbata	1850 β	de <i>Prædestinatione</i> sermo Gallicus	2228
in <i>Polonia</i> Controversiæ inter Ordinem Ecclesiasticum & secularem	843	doctrinæ reformatæ defensio	2244 α
<i>Polonia</i> amantis Viri Oratio	1126 α	<i>Prædestinationis</i> & salutis Tessera	628. 840
Regem Joh. Casimirum cur Rex Carolus Gustavus bello adortus	1196	<i>Prædestinatus</i>	845
status	1850 α	<i>Præfatio</i> parænetica V. T. versioni præfixa	846
ad Senatam Equitesque Oratio	843 ε	ad Grotii dissertationem de cœnæ administratione	681 α
adversus <i>Polonia</i> Regem Sigismundum III. Calumniam discusio	1173 α	an <i>Præfectura</i> , satrapia, seu Advotatiæ armatæ Imperii sint reducendæ?	1807 αα
super <i>Polonico</i> bello motus animorum	1171 α	<i>Præhonorarium</i> & Retractus Jus	1813 α
<i>Polonici</i> sceptri Candidatorum Censura	1172	<i>Præjudicia</i> contra Calvinianos	2229
<i>Polonicus</i> status Regius	1900 α	ejus libri examen	2230
de <i>Polonorum</i> Rege eligendo consilium	1173	contra Papismum	2231
<i>Polyandri</i> Historia	2594 α	super <i>Prælati</i> Ecclesiæ commissa Potestate disputatio	843
<i>Polybii</i> Excerpta	1174	de <i>Prælatura</i> Episcopali	2005 β
S. <i>Polycarpi</i> die habitæ concionis excerpta	2225	de <i>Prænotione</i> rerum libri Pici Mirandulani	652 α
de S. <i>Polycarpo</i> Concionis supplementum	2226	<i>Præparatio</i> ad fructuose administrandum pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramentum	2038 α
<i>Polychronicon</i>	1175	de <i>Præsepi</i> Christi Dissertatio	2232
<i>Polyglotta</i> Biblia	646 ββ	de <i>Præservatione</i> sui contra Hobbesium Lex naturæ	2064 α
<i>Polyxena</i> Continuatio	2594 β	<i>Præsidium</i> adversus peccatum	1939 β
de <i>Ponderibus</i> & mensuris libellus	1552 β	facile certumque adversus omne peccatum	824 β
de <i>Ponte</i> (Ludov.) Compendium	838 β	<i>Præsulibus</i> exitiosus Martinus	799
Meditationum breviarium	838 α	<i>Prætor</i> in Colognole	2666 & seqq.
de <i>Pontifice</i> maximo Jesu Christo a Dæmone misso	761	in <i>Prætorii</i> Tubam Pacis Consideratio	1767 αα
<i>Pontificiæ</i> Excommunicationis Decretum contra Henricum IV. Gallia Regem	731 β	contra <i>Prætorium</i> (Eliam) defensio	1767 α
<i>Pontificiale</i> Romanum	1177	adversus <i>Pragensem</i> Pacem	1178
in <i>Pontificibus</i> Romanis confirmandis Juris Ruminatio	1176	contra <i>Pragenses</i> Pontificios & Rokitsanum Dispp.	858 α
<i>Pontifici</i> Romano ex animo cupientis consilium	693	ap <i>Pragensem</i> Universitatem legatio Apollinis	1598
pro <i>Pontificis</i> potestate Disputatio	838 γ	<i>Partum</i> Spirituale	1178 α
<i>Pontificius</i> Catechismus	665	ad <i>Praxin</i> forenssem Introductio	976
contra <i>Pontificios</i> Pragenses & Rokitsanum Dispp.	858 α	<i>Praxis</i> bonarum intentionum	2232 α
<i>Pontificum</i> Trevirensium gesta	1202	Catechismi Romani	667 β
de <i>Porcorum</i> pugna ablegatus Mercurius	1901	& Doctrinæ Christianæ Capita	676
in <i>Porphyrii</i> locum libellus	839	Pietatis	2039
<i>Porta</i> Cœli	628 α 791. 840	Trivii,	2586
<i>Portæ</i> regiæ trophæa everfa	2227	<i>Præcationes</i> tres ad B. M. Virginem	848
<i>Portulano</i>	2697	<i>Præces</i> Calvini	847
<i>Portus</i> Messanensis laus	1524	ad stationes Passionis	848 β
<i>Portus</i> Regii Typographiæ errata	2595	<i>Præcum</i> Christianarum libellus	2719
<i>Postilla</i> Harmonica Waltheri continuata	844	familiarium libellus	848 α
<i>Postulata</i> ab Ecclesia Romana dissidentibus à scrutatore veritatis proposita	841	de <i>Præburgensi</i> Reformatione Colloquium	1721
de <i>Potestate</i> Ecclesiastica & politica	842	<i>Præiosa</i> Linguæ dictionarium	2595 α
Papæ	816	<i>Præiosarum</i> mappa Geographica	2595 β
pro <i>Potestate</i> Pontificis disputatio	838 γ	<i>Priapeja</i>	1660 δδ
super <i>Potestate</i> Prælati Ecclesiæ atque Principibus terrarum commissa temporibus Bonifacii Disputatio	843 αα	<i>Prima</i> Resurrectio	869 α
de <i>Potestatibus</i> debito	2468 α	in <i>Primogenitum</i> R. J. jus Repræsentationis	956 α
de <i>Potestatis</i> Regiæ & Ecclesiasticæ differentia	709	<i>Princeps</i> in Compendio imaginarius	1414
		de <i>Principis</i> Christiani officio	1414 α
			potest.

potestate	1415	<i>Psalmodum</i> Catholica expositio	854
<i>Principis</i> interesse novum	2469	<i>Psalmodum</i> liber	855 α 2239
Philosophia	2470	versio latina	646 852
de <i>Principum</i> causis ab imperatore solo agnos-		in <i>Psalmodum</i> Commentarii	855
cendis	1814	in <i>Psalmodum</i> LI. Meditationes	2044 α
subjectione Deo & Ecclesiæ	2040	XXV. meditatio	702
<i>Privata</i> devotionis specimen	2041	<i>Psalteriolum</i> Cationum Catholicarum	1663
contra <i>Privatam</i> communionem	1703 λ		1924
<i>Privilegia</i> Privilegiorum	2771	B. M. Virginis	789 1662
<i>Privilegia</i> B. Virginis	2627 α	<i>Psalterium</i> Davidis cum annotationibus Bu-	
<i>Problematis</i> Bernoullii constructio	1369	genhagii Pomer.	1926
Leibnitziani solutio	1368	Glossatum	853
ad idem Additio	1370	S. Mariæ &c.	1768
<i>Problema</i> paradoxum de Spiritu S.	882	<i>Pseudo</i> -Evangelicæ iniquitatis mysterium	
<i>Procerum</i> S. Rom. Germ. Imperii Notitia	1135		807 α
de <i>Processione</i> admonitio ad Parisinos	2214 γ	in <i>Pseudo</i> Jubilæum Wittenbergensem Aegid.	
<i>Processus</i> judiciarii Sciagraphia	1815	Hunnii,	907
de <i>Processuum</i> Papæ Johannis XXII. contra Lu-		<i>Pseudo</i> -Scripturista	2044 γ
dovicum Bavarum Imperatorem nulli-		<i>Psittacus</i> ,	1950 α
tate; v. <i>Informatio</i> .		<i>Psychologia</i> vera J. B.	856
<i>Procli</i> Hypotyposis Astronomicarum Hypo-		<i>Pugna</i> Spiritualis 856 α 1769 α 2045 2627 G	
theseor	1371	<i>Pufendorffii</i> Historia Svecica	1851
<i>Prodromus</i> æterni Evangelii	673 α	ad <i>Pufendorffium</i> Epistola encyclica cum Nico-	
Justitiæ Palatinæ	994	lai Becmanni libello	1559
<i>Professorum</i> Lugdunensium Elogia & Vitæ		contra <i>Pufendorffium</i> de Polygamia	1769
	1146	in <i>Pufendorffii</i> Sam. Jus Naturæ & Gentium in-	
<i>Programmata</i> Decanatum	1554 α	dex	1416
<i>Prolegomena</i> ad Gesta Francorum	1110	<i>Pufendorffiana</i> Introductio in Historiam	1179
de <i>Propaganda</i> fide Collegium	734 α	<i>Pulmonalis</i> venæ propago	1016
<i>Propempticum</i> ad Joh. Labadium	782 ε	<i>Punctationis</i> Arcanum revelatum	1558
<i>Prophetarum</i> Vitæ	1258	<i>Pupilla</i> Saxonica defensio	1770
<i>Prophetiæ</i> notabiles	2043 α	<i>Purgatorii</i> Animarum commemoratio	1929 α
<i>Prophetiarum</i> implementum	2233	de <i>Purgatorio</i> doctrina fidei catholicæ	1770 γ
ejus Continuatio	2234	rii igne gr. lat.	857
<i>Prophetica</i> Eclogæ de Christo	716	<i>Purgatorium</i>	857 α, 1884 ζ
<i>Proportio</i> sanguinis	1016 β. 1311	<i>Puritanorum</i> Patronus	858
<i>Profelytus</i> deceptus	2235	<i>Puritanus</i> Proteus	1421 α
<i>Profodia</i> Bononiensis	271. 1554 β	<i>Puteolana</i> Thermæ	1669 γ
de <i>Prostitulis</i> Veterum	1555	<i>Pyrotechnica</i> i. e. Artilleriæ descriptio	1318
<i>Protestantismus</i> vacillans	2043		
<i>Protestantium</i> Apologia	2042		
errores prodentia argumenta	2044	<b>Q</b>	
querelæ	2236	inter Adventum & <i>Quadragesimam</i> tempus	
ad <i>Protestantium</i> querelas responsio	2237	transigendi modus	1676
<i>Protestantium</i> Religionis absurditatem decla-		<i>Quadragesimæ</i> tempus transigendi modus	1677
rantes Articuli seu rationes	2050 α	<i>Quadratura</i> Circuli	1372
<i>Protevangeliium</i>	849	<i>Quadraturarum</i> & rectificationum curvarum	
<i>Proteus</i> Puritanus	1421 α	effectationis additamentum	1373
<i>Protogea</i>	1308 α	de <i>Quadraturis</i>	1374
<i>Proverbialia</i> Carmina	1660 γγ	<i>Quadriga</i> Pietatis	790. 859
de <i>Providentia</i> Dei Carmen	1661	<i>Questiones</i> ad Concionatores &c.	1939 ε
Doctrinæ reformatæ defensio	2244 α	de Lutheranism	1770 δ
<i>Provinciale</i> Romanæ Ecclesiæ	850	ad Orthodoxos	860 αα
<i>Provincialis</i> Epistola de Sacramento	2238	Theologicæ, naturales, morales, po-	
<i>Provisional</i> Vidimus	1776 αα	liticæ	2239 α
<i>Prudentii</i> Sandovalii de Sanctis Commentarius	1556	<i>Questionum</i> phiiosophicarum summa quadri-	
<i>Prudentia</i> Justorum in educandis liberis		partita	1308 β
	1767 ααα	variarum Centuriæ	1902
<i>Prutenicum</i> Corpus	850 αα	definitæ ex triplici philosophia	1308 γ
<i>Prytanæum</i> immortalis gloriæ	1557	<i>Quakeranismi</i> ortus historia	2239 αα
<i>Psalmi</i> ,	6	<i>Querelæ</i> Protestantium	2236
<i>Psalmodum</i> flores	850 α	ad easdem responsio	2237
annotata ex Hebræorum Commen-		<i>Querimonia</i> Christianæ de sterilitate in Chri-	
tariis	851	stianismo	1939 x
		<i>Querulas</i>	1663 α
			<i>Quichos</i>

<i>Quichot de la Manche</i>	2596	<i>Regii Sanguinis ad Cœlum Clamor</i>	922
<i>Quietista</i>	800	<i>Regimen fœminarum monstrosum,</i>	2098
		<i>Reginæ Martyrum v. Gladius perpetuus.</i>	
R.		<i>de Regno Christi glorioso</i>	861 1940 α
<i>Rabelæsus reformatus</i>	2597	& Tyrannide	1417
<i>Raccoviana Catechesis</i>	667 α	<i>Regule S. Augustini</i>	2124 δ
<i>de Radicum quadratarum extractione</i>	2470 α	bonæ Vitæ	2046 α
<i>Rameæ Logicæ &amp; Aristotelicæ Rhetoricæ Com-</i>		<i>Regum libri</i>	3
<i>pendium</i>	1297	<i>Regularium ordinis ceremoniale</i>	672
<i>de Rami Libris Regis Gallia decretum</i>	1180	<i>Reineke Vulpecula</i>	1926 α
<i>Ramus Olivæ</i>	811 ε	<i>de Reipublica optimo statu</i>	1405 α
<i>Rantzoviana Elogia</i>	1560	<i>in Reiskiana causa Relatio ex Parnasso &amp; decre-</i>	
<i>Rantzovianæ Familiæ Genealogia</i>	1181	<i>tum Apollinis</i>	1905
<i>Rapini Poëma latinum gallice versum</i>	2597 α	<i>Reiskii (M. Joh.) liber de vaticiniis Sybillinis</i>	1904
<i>Rapsodia Juris publici</i>	976 α	<i>Relatio Successus conversionis in diœcesi qua-</i>	
<i>Rarigratius. i. e. Theurdanck.</i>	1914 β	<i>dam Gallica.</i>	2318 α
<i>de Ratisbonæ celebratis Comitibus Electoralibus</i>	1181 α	<i>Relationes Camerales</i>	918
<i>Ratisbonensis Collegii medici initia</i>	1663 β	<i>Relationis Defensio pro Antonia Burignonia</i>	1058
<i>Comitiologia</i>	1792 α	<i>Relationum Francofurtensium historicarum se-</i>	
<i>in Ratisbonensibus Comitibus ominosa rerum se-</i>		<i>mestria</i>	1106
<i>ries</i>	1164	<i>de Relationibus novis Allegoricis</i>	2496 α
<i>Ratramni editio duplex</i>	2240 41	<i>Religio Medici</i>	861 α
<i>Ratiocinandi artis specimen</i>	1300	<i>de Religione veteri &amp; nova</i>	703
<i>de Rationalitate religionem habentium</i>	2048	Controversiarum considerationes	2150
<i>Rationis &amp; fidei Concordia</i>	687 β	Conversations	2245
consideratio	2055 α	Miscellanea	2111
status Anatomia	1903	Ratisbonensi liber	862
<i>Raymundi Summula</i>	860 α	& regimine	2050
<i>de Re militari</i>	1525	vera	2245 α
<i>Reconciliationis &amp; Reunionis religionum in Gal-</i>		<i>in Religione dissidium</i>	711 α
<i>lia media</i>	2145 α	<i>Religioni Christianæ &amp; Rom. Pontif. ex</i>	
<i>Reconcinnandi corporis Juris ratio</i>	971 β	<i>animo cupientis consultum, consilium</i>	693
<i>de Reditibus</i>	977	<i>Religionis veræ speculum</i>	2245 β
<i>Reditus Gallia Regis</i>	1878	& Veritatis congressus pro charitate	
<i>Reflexiones curiosæ</i>	2242	& tolerantia	2245 γ
<i>Reformatæ Confessionis Augustanæ defensio</i>	1703 μ	Veritates contra hæreses antiquas	2247
doctrinæ de providentia & Præde-		Veritas & cum recta ratione confor-	
stinatione defensio	2244 α	mitas	2049
<i>Reformatarum Ecclesiarum in Gallia Confessio-</i>		bivium	646
<i>num Harmonia</i>	752	Christianæ Veritas	2246
<i>ad Reformatas Ecclesias pro consensu consti-</i>		contra mutationem	1751 2202
<i>tuendo Fraternali Exhortatio</i>	738	fundamenta	2047
<i>Reformati Schismatis convicti</i>	2244	in occidente status	2376
<i>Reformatio Angliæ</i>	622	Protestantium absurditates decla-	
Ecclesiasticarum legum per Henr.		rantes rationes aut articuli	2050 α
VIII. & Eduvv. VI. 784.		reformatæ historia	2377
Religionis	860 β	reformatio	860 β
<i>de Reformatione puriore Epistola</i>	2046	triumphus	2597 β
<i>ad Apologiam pro Reformatibus &amp; Reforma-</i>		<i>in Religionis rebus jurejurandorum &amp; conven-</i>	
<i>tione responsum</i>	2243. α	<i>tionum obligatio,</i>	1705
<i>Reformatorum Apologia</i>	2243	<i>de Religionibus Gentium diversis</i>	863
<i>Refutatio libelli: Lutheri septem dona</i>	1740	<i>Religionum in Gallia reconciliationis media</i>	2145 α
Motivorum Wigandi	1779	Geographia	863
Pugnæ oblatae Cathol. a IV Ministris		<i>de Religiose vitæ officiis</i>	2248
Calvinianis Sylvæ - Ducensibus	860 γ	<i>Religiosorum Vitæ</i>	1258 α
<i>Regalia</i>	739 β	<i>Reliquiæ Britannorum</i>	2111 α
<i>Regaliæ Causa</i>	2259	<i>Remarquable Historische Briefe</i>	1852
<i>Regia defensio pro Carolo I.</i>	928 β	<i>de Re militari</i>	1525
Institutio	2772	<i>inter Remonstrantes eruditorum &amp; præstantium</i>	
<i>pro Regia Institutione præcepta</i>	2471	Virorum Epistolæ	863 α
<i>pro hoc opere Apologia prior</i>	2472		una
<i>pro Regibus Romanorum coronandis Juris Mo-</i>			
<i>guntini assertio</i>	958 αα		



una cum controversiis , 863. G. γ.	<i>Rodingi</i> (Gvil.) Pandectæ	979
<i>Remonstrantium</i> confessio fidei , 864 865 866	<i>Rodingus</i> reformatus	ibid.
867 868	<i>Rodriguez</i> (Alphonfi) exercitium perfectionis	869 δ
Apologia	bohemice	2713
Confessionis censura	Tractatus IV.	1703 δ
doctrinæ Vindicinæ, 803. γ.	<i>Robanii Ducis</i> Commentarii	2378
<i>Remonstrantium</i> Apologia excerptum Specimen calumniarum	contra <i>Rokitsanum</i> & Pontificios Pragenses Disp.	858 α
Responsum contra specimen	<i>Roma</i> triumphans	1065
Prodromus contra illud	civica Comœdia	2599
Responsum contra Prodromum,	<i>Roma</i> descriptio	2379
Replica	eorum quæ <i>Roma</i> inter Ducem de Crequy & militiam Corsam accidere, narratio	2642
<i>Remonstrantium</i> Vindicinæ doctrinæ	de <i>Romana</i> diœceseos extensione	2325
<i>Remonstratio</i> ad Regem Cleri Gallicani	<i>Romana</i> doctrinæ plena detectio	1992 α
super <i>Repræsentatione</i> Socinianismi Admonitio	Ecclesiæ doctrina & praxis	2051
de <i>Residuis</i> mundi Temporibus Conjecturæ	<i>Romanenses</i> fabulæ	2598
de <i>Resistentia</i> mediæ & motu projectorum gravium &c.	<i>Romani</i> Catechismi Praxis	667 β
solidorum	Imperii splendor	1581 α
<i>Res</i> iudicata contra Trapezitas	ad <i>Romano</i> -Germanicam historiam introductio	1183 α
<i>Response</i> à la Lettre & au Discours de Balzac sur la Tragedie d'Heinsius, intitulée Herodes Infanticida	<i>Romanum</i> Itinerarium	2643
<i>Responsio</i> ad Cameronis defensionem cum Examine sententiæ ejusdem	Pontificiale	1177
brevis ab scurrilem librum ab N. D. publicatum	<i>Ronsardi</i> Templum	2600
ad Conciliabula	<i>Rosa</i> ursina	1376 α
<i>Responsionum</i> Nucleus	S. <i>Rosa</i> Vita	1259
<i>Respublica</i> monstrosa contra Monzambano	<i>Rosalba</i>	2691. & seqq.
Moscovitica &c.	de S. <i>Rosalia</i> Oratio	1541 γ
<i>Rositutio</i> Christianismi	S. <i>Rosalie</i> Vita	1258
in integrum benedictionis Cerei Paschalis	<i>Rosalinda</i>	2685. seqq.
<i>Resurrectio</i> prima	<i>Rosarium</i>	1940 αα
spiritualis	inter <i>Rosarium</i> recitandum meditationes	870
<i>Rete</i> di Vulcano	<i>Rosarii</i> recitandi modus	2627
sur la <i>Retraite</i> des Pasteurs de France Sentimens desintereffez.	in suo <i>Rosario</i> B. Virgini serviendi modus	2024 α
super <i>Revelatione</i> Harmoniæ quatuor pro <i>Reunione</i> Christianismi Apologia	<i>Rosella</i> Casuum Conscientiæ	869 β
ejus Examen	<i>Rosier</i> de Guerres	2601
ad eam responsio	<i>Rotbomagensium</i> Archi-Episcoporum Acta	1183 αα
duarum Religg. in Gallia	<i>Rudbecki</i> (Olai) Atlantica	1184
de <i>Revoluzione</i>	<i>Ruminatio</i> Juris	1176
Animarum	de <i>Rumore</i> solos Pontificios aut Lutheranos tollerandos	1771
<i>Rhadamantus</i> Poëticus	<i>Ruth.</i> liber,	2
<i>Rhetorica</i> delle P. Cambrai	<i>Ruth</i> Textuum Syriaci & Arabici Versio latina	870 α
<i>Rhetorica</i> Epitome	<i>Ruthenicum</i> Hodæporicon	1561.
flores		
Synopsis	S.	
Hermogenianæ Synopsis	<i>Sabaudie</i> domui debitus Titulus Regius	1185
de <i>Rhythmi</i> Viribus	de <i>Sabaudie</i> Domus Titulo	2628
<i>Rhymi</i> pii Belgici	Ducis Amadei & Eugenii IV. controversiis commentarius	1185 α
<i>Richardi</i> Regis Anglorum Itinerarium	Ducis Caroli Emanueis adventu Relatio	1160
<i>Richt</i> -Steig	in <i>Sabaudie</i> Ducis Nuptiis Epithalamium	1166 α
<i>Rictrudis</i> Vita	de <i>Sabaudica</i> pace	1405 α
<i>Rittershusianum</i> spicilegium	pro <i>Sabaudie</i> principibus Apologia,	2380 α
<i>Rix</i> Cupidinis pacata	<i>Sabaudus</i> Eques	2380
de <i>Roa</i> (Martinus) de statu animæ purgatæ	il <i>Sabbathai</i> &c.	2652 α
869 γ. 1770 G	ad Tract. de <i>Sabbatho</i> responsio	2051
	ad <i>Sacerdorem</i> vinculis in Anglia pro Christiana fide detentum epistola	718
	(R)	de

- de *Sacchari* Auri & Spiritus vini consanguinitate 1004
- Sachsiana* memoria 1186
- in quâ *Sacoma*, lineæ constructio 1374
- Sacramentaria* exegesis 872
- de *Sacramentario* dissidio inter Eyangelicos simplex Institutio 871
- de *Sacramentis* Mstum 870 αα
- Sacrificium* Crucis perpetuum 776
- de *Sacra* alienis non adeundis 109. 872 α
- de *Sacrorum* dissidiorum causis & remediis 712
- contra *Sagas*, Cautio criminalis 980
- Sagitta* Wolovviciana, 1674
- Salamander* ardens 1822
- Sulernitana* Schola 1015 α
- de *Salis* & aquæ dulcis separatione 1016 α
- in *Salmasianum* Specimen animadversiones 909 α
- Salomon* & *Marcolphus* 981
- de *Salomonis* nummo epistola 1539 α
- templo dialogus 885
- de *Saltationibus* 1906
- Salt tartari* volatile reddendi Arcana chymica per Ken. Digby 1822
- de *Salute* Aristotelis 633 β
- ad *Salutem* necessaria Scientia 779
- in *Salutis* Via hominum aberrationes 2117
- Samaria* Anglica 1421 α
- Sanctæ* Terræ invasio 2699 α
- Sanctioris* Vitæ Ars 628 α
- de *Sanctis* ex omni hominum genere selectis 1771 α
- de *Sanctitate* summi Imperii 1402
- inter *Sanctitatem* D. N. Papæ & Agentes Majestatis Cæsareæ Capitulatio 2629
- Sanctitas* Vitæ ex consideratione florum 772
- Sanctorum* Vitæ 1259 β
- Sanctuarii* Clavis 2249
- statera 2250
- Sandii* Bibliotheca Anti-Trinitariorum 1187
- de *Sanguine* Corporis Christi post resurrectionem 873
- circa *Sanguinis* intra vasa animalium fluctuantis proportionem observatio 2311
- Sanguinis* proportio 1016 β
- Regii clamor ad Cælum 922
- de *Sanitate* Dialogus 2286
- Sanitatis* Regimen 2288
- cum *Sannazarii* Poematibus editæ notæ 1562
- Sapientia* Consilia 1474
- eorum Continuatio 2474 α
- Cum *Sapientibus* & Magnatibus mundi conversatio theologica 2473
- ad *Sapientiam* introductio 1402 α
- Sippo* 2600 α
- Sarasini* Operibus præfixa præfatio 2602
- Sarmatarum* doctrinæ summa 843 α
- quod *Satisfactio* Christi divini duntaxat decreti ratione non vero absolute fuerit necessaria, testimonia 874
- de *Satisfactione* Christi libri Crellii refutatio 695
- de *Satrapis* Imp. Rom. 1807 α
- an *Satrapie* Imp. Rom. sint reducendæ 1807 αα
- Satyræ* seu Admonitiones ad emendationem legitimam regiminis & morum in Polonia 2763
- Satyræ* in aulicam Vitam 2603
- Feneloni 2604 α
- Satyræ* (1) Dii vestram fidem (2) Nos canimus furdis 1563 αβ
- de Erroribus 2605
- contra Godellum 1667. 1668
- de lite 1563
- Nescimus quid serus Vesper vehat. 1668 α
- (1) Hercules tuam fidem 1563 γ
- (2) Virgula divina 1563 δ
- (3) Cras credo hodie nihil 1563 ε
- Satyricus* Parnassus 2588
- Savilius* Hieron.) de militia Romana 1158
- Saxo-Lüneburgici* Principes ut ad Electoratam pervenerint 1853 αα
- Saxoniæ* Domus Stirps & origo 1853
- origines 1853 α
- prætensio in Duc. Jul. ac Cliv. 1188
- Saxonica* Pacis Vindicia 1189
- Saxonicum* Jus municipale 981 α
- speculum 982. 1816 α
- Saxonum* Conv. v. Herodis Aula impia 1127
- de *Scaccary* negotiis dialogus 2112
- Scala* Chronici 1190
- Jacobi 628 α. 840
- Virtutum 628 β. 875
- Scalda* & *Edda* 2768
- Scaligeriana* 1564. 1565. 1566
- Scanderbegi* (Georgii) Historia 1260
- de *Scepticismo* Ecclesiæ Romanæ 2052
- Schafnaburgense* Chronicon 1072 β
- Schegkii* (Jac.) declaratio de una Persona & duabus naturis Christi 700 α
- Scheda* regia s. Basilica 1391
- Scherlociana* Meditationes Mortis 1927
- de *Schismate* adversus factiosos in Ecclesia Anglicana 876
- Schlißelburgii* Theologia Calvinistarum 1772
- Schönemannus* Heautontimorumenos 1772 α
- Schola* Salernitana 1015 α
- Latinitatis 1516
- Scholia* Apollonii 1569
- in Callimachum 1570
- de figuris rhetoricis 1567
- in Juvenalem 1571 β
- ad Pindarum 1572
- in Ptolomæi Tetrabiblon 1573
- in Synesii Epistolas 1574
- in Theocritum 1575
- Scholiastes* in Ciceronis Orationem pro Sexto Roscio 1570 α
- Florilegii Agathiæ 1568
- Germanici 1570 β
- Græcus in Homerum 1571 α
- Iliados Homeri 1571
- in Persium 1571 γ
- de *Scholis* Medicis Parisinis & Montpelienibus disquisitiones 2287
- Scholion* in Areopagitæ Dionysii Opera 640
- Schookius* Martinus ἀργος δῖονος 1566 α
- Sciagraphis* Juris Naturæ 964
- Scientia* per Icones, ad Salutem necessaria 779
- Scipio* Carthagine 2666. & seqq.
- Scotica

<i>Scotica &amp; Anglicana Liturgia</i>	2024	inter <i>Smithæum</i> & M. Walkerum colloquii ha-	
<i>Scoticronicon</i>	1191	biti narratio	2044
<i>Scriptorum recentiorum decas</i>	1445. 1447.	ex Mr. <i>Smith</i> libro excerpta	2479
	1448	de <i>Societate Jesu</i> Catalogus quorundam	
<i>Scripturæ quæsitio</i>	2052 α		
<i>facræ lectio</i>	876 α	<i>Societatis Anglicanæ Acta</i>	1133 γ
in <i>Scripturam</i> S. <i>Considerationes</i>	2254	<i>Sociniani</i> libelli belgicus interpres	1033
<i>Scrutator Veritatis</i>	877	<i>Socinianismi</i> Tumulus	1944
<i>Scrutinium Libertatis Venetæ</i>	1205	<i>Socini</i> (Fauſti) Vita	2256 α
<i>contra Sectarios</i>	2052 α	<i>Sodalis</i> Marianus	1261
<i>Securis ad radicem posita</i>	981 αα	<i>Parthenicus</i>	1579
<i>Seder Olam</i>	877 α	<i>Solatium</i> Catholicorum in vinculis	1580
<i>Seditionis</i> abominatio	1674 α	peccatoris pusillanimitatis	2053 α
<i>Semita Juris</i>	981 β	<i>Solidorum &amp; Hyperſolidorum Constructio</i>	2626
<i>Lucis</i>	878		
<i>Senatus Deorum</i> in præsentibus Germaniæ mi-		<i>Solis</i> Elliptici novum Phenomenon	1377
<i>feriis</i>	1576		
<i>Seneca Christianus</i>	1417 α. 2476	<i>Solitudo</i> Deo placens	1376 γ
in <i>Senecam</i> Rhetorem notæ	1577	<i>Solmensis</i> statuta	1772 β
<i>Senenses</i> Fasti	1100 α	in <i>Sophiæ</i> domo actorum relatio	983
de <i>Secessu</i> Exercitiorum sacro	689	<i>Sophonibe</i> Africana	2605 α
<i>Sententia</i> delectorum de vocatione Martini		<i>Sorberiana</i>	1928
<i>Buceri</i>	651 β	<i>Sorbierii</i> Itinerarium	2480
<i>Sententiæ</i> documentales	1942	<i>Spanhemianam</i> ad Epistolam Resp.	1853 β
<i>Sententiarum</i> receptarum s. Opiniorum com-		<i>Specilegium</i> Rittershusianum	2155
<i>muniarum Juris Syntagma</i>	971 α	<i>Suadæ</i>	1183
de <i>Separatione</i> Salis & Aquæ dulcis	1016 α	<i>Specilla</i> Circularia	619. 1581
<i>Septalii</i> opinio circa rationem status	1417 β	de <i>Speculorum</i> Artificio	1377 α
<i>Septuaginta</i> Interpretum Versionis præfatio		<i>Speculum</i> Cordis lucidissimum	1854
	846	<i>Fidei Danicæ &amp; Perfidie Suevicæ</i>	1772 γ
in <i>Sepulturam</i> & Passionem Christi oratio	820	<i>historicum</i>	1086
<i>Domini sermo</i>	881	<i>Jctorum</i>	1503 β. 2103 β
<i>Sereni</i> Montis Chronicon	1159	<i>Juventutis</i>	1816
<i>Sermo</i> in sanctorum festo quotannis legendus	880	<i>Religionis veræ</i>	1960 α
	879	<i>Saxonicum</i>	2245 β
<i>Sermones</i> quadragesimales	879	<i>Stultorum</i>	982. 1817
<i>Serva</i> nobilis	2666. & seqq.	<i>Vitæ</i>	1606
<i>Serveti</i> Libri belgice versi	1943	<i>Ustorium</i>	881 α
<i>Servitutis</i> Barbaricæ Theatrum	1828		1386-87-88
<i>Sesquiseculum</i> Anglicanum	1032. 1825	<i>Spicilegium</i> v. <i>Specilegium</i>	
<i>Sfortiæ</i> (Francisci) Historia	2653	in <i>Spinelli</i> (Petri Antonii) justis funebribus ha-	
<i>Siamense</i> iter Patrum Jesuitarum	2381	<i>bita</i> concio	2614 G
<i>Siamensis</i> Regni historia naturalis & politica	2382	<i>Spinofianis</i> Epistolis inserta Epistola vicesima	
	1691		1312
<i>Sibbes</i> Selbstreit	1022	de <i>Spirali</i> Logarithmica Loxodromus Nauta-	
<i>Siculi</i> Fasti	2691. & seqq.	<i>rum</i>	1378
il <i>Sidonio</i>	1191 ααα	<i>Spirensis</i> Civitatis Apologia	984
<i>Sigeberti</i> Gemblacensis continuator	1197	<i>Episcopatus Jus</i>	943
<i>Sigismundus</i> III. Regio Jure cum omnibus po-	1578	de <i>Spiritu</i> s. Problema Paradoxum	882
<i>steris exutus</i>	673 β	<i>Spiritualium</i> Exercitiorum manuale	2627 γ
<i>Silenus</i>	2477	<i>Spirituale</i> Pratum	1178 α
<i>Similia</i> Christianismi Arndiani collecta	2152	<i>Spiritualis</i> Resurrectio	702
de <i>Simonettum</i> decollante gladio prosopopœia	2154	<i>Theſaurus Societatis Jesu</i>	1508
	1077 α	<i>Spiritus</i> Amoris	1945
<i>Simonis</i> (Rich.) Critica sacra	1037 α. 1825 α	<i>Jesuitici probatio</i>	1485
super ejusdem Historiam Criticam V. T. Epi-	1538 β	<i>Vini usus externus Haemorrhagiæ</i>	
<i>stola ad Amicum</i>	2101 α	<i>sistendæ</i>	1009 α
<i>de eadem</i> Judicia quorundam Theo-	1191 αα	<i>Spirituum</i> diversorum Manifestatio	2053 β
<i>logorum Hollandiæ</i>	2478	<i>Splendor</i> S. Cæs. Majestatis & Imperii Rom.	1581 α
in <i>Sina</i> & Europa miranda hominum Artificia	1191 α		
	1538 β	ad <i>Sponii</i> Epistolam Responsiones	2251
<i>Sincera</i> Epistolæ	2101 α	in responsionem Arnaldi ad <i>Sponianam</i> Episto-	
<i>Sinceritas</i> & Hypocrisis	1191 αα	<i>lam</i>	2253
<i>Sinica</i> novissima	2478	<i>Stanislai</i> Kostkæ officium	2761
<i>Sirenes</i>	1191 α	<i>Statera</i> Belli & Pacis	1417 γ
In <i>Steidani</i> libros Tabulæ		(R) 2	<i>Statisti-</i>

<i>Statificorum</i> Artificiorum considerationes	2480 a	<i>Sufficientia</i> Ars	1822
<i>Statua</i> Nomico-Mercurialis	985	<i>Suffragiorum</i> usus	1945 a
de <i>Statu</i> bona electione	2634	<i>Sulphurea</i> conjuratio	1077
<i>Status</i> & Imperia	2085 a	<i>Summa</i> Baptistiana s. Rosella casuum consci-	
Peccatoris & illius prædestinatio	2257	entia	869 β
<i>Statuum</i> Exempla & considerationes	1963 γ	doctrina Christiana,	882 a
<i>S. Stephani</i> Equitum defensio	2698	Sarmatarum	843 a
<i>Stephani</i> miracula & vita	1192	<i>Summaria</i> recensio libellorum Arndii de Chri-	
de <i>Sterilitate</i> in Christianismo querimoniam	1939 a	stianismo	673 c
Christianam	1939 a	de <i>Superbia</i> Tract.	2481
<i>D. Steyarto</i> propositæ difficultates	2258	<i>Supplementum</i> ad annum Christianum	2260
<i>Stigliani</i> (Thomasi) datum flagellum	2699	Geometriæ Practicæ	1383
in <i>Stillingfleeti</i> librum Observationes cum vin-		<i>Supplicatio</i> ad Elisabetham	2053 γ
dicatione S. Ignatii	2053	de <i>Supposito</i> Tr.	882 a a
<i>Stillingfleeti</i> origines sacrae	1822	<i>Sylvestri</i> Papæ Actus	1199
<i>Stimulus</i> peccatoris	1703 η	<i>Symbolum</i> Nicænum	809 a
<i>Stow</i> (Johannis) delineatio	2113	<i>Synagoga</i> judaica Joh. Buxtorffii traductio la-	
<i>Strabonis</i> Geographia	1193	tina	652
<i>Stratonica</i> Gallicè	2606	<i>Synagoga</i> & Ecclesiæ Altercatio	882 β
Germanicè	1928 a	de s. <i>Synaxi</i> Propos. XXXIII.	883
<i>Strena</i> boni ominis	1609	in <i>Synesium</i> Scholia	884
<i>Strena</i> Æsopicæ	2495	<i>Syngramma</i> suevicum	884 a
<i>Studendi</i> utiliter modus	1312 a. 2635	<i>Synodalis</i> v. Epistola	
<i>Studia</i> Jesuitarum abstrusiora	1505	<i>Synodo</i> Ancyranae subjectæ latinæ subscriptio-	
<i>Studiorum</i> Arcana	1582	nes	1024
ratio atque institutio Soc. Jesu	1504	<i>Synopsis</i> Basilicorum	915
de <i>Studiis</i> recte instituendis consilium	1529	<i>Syntaxis</i> Grammatica	1582 a
<i>Stultus</i> coactus	2666. & seqq.	<i>Syriaca</i> Versio Veteris Testamenti	2776
<i>Sturlessoniana</i> Historiæ excerpta	2725	Novi Testamenti	2717
additamenta	2726		
<i>Sturlessonii</i> Historia Norvegica	2724	T.	
<i>Suada</i> Specilegium	619 1581	<i>Tabella</i> belgicae	1945 β
de <i>Suburbicariis</i> Regionibus & Ecclesiis	1194	ex <i>Taboris</i> (Ottonis) Analectis concinnatus	
de <i>Substantiæ</i> notione	1313	Thesaurus locorum communium juris-	
<i>Suecia</i> Regis Castra quare secutus sit Elector		prudentiæ	912 a
Brandenburgicus, exorto inter Sueciæ &		<i>Taboris</i> Loci communes ex Barbofa	812 a
Poloniæ Reges bello	984 a	<i>Tabula</i> perpetua ad horam & diei longitudi-	
Rex Carolus Gustavus cur Johannem		nem cognoscendam	2635 β
Casimirum Regem Poloniæ bello		<i>Tabula</i> Alphonsina	1316 a
adortus	1196	Anatomicæ Casserii	1821
Rex, quare Bellum Danicum con-		Chronologica	1074
tinuarit	1089	Genealogicæ illustrium aliquot in	
Status	2385	Germania Familiarum vide Spe-	
de <i>Sueciæ</i> Regis morte Epistola	2644	cilegium Rittershusianum	1183
in <i>Sueciam</i> Regi ad Livoniam Regno Poloniæ		perpetuæ, quibus designantur horæ	
Jus nullum	1198 a	præceptis Ecclesiasticis attributæ	
de <i>Suecica</i> expeditione in Borussia	1855		2635 γ
<i>Suecicus</i> Hodegus & iter ducus	1133 a	<i>Tabularum</i> Sinuum ordo novus facilior	1376 β
<i>Suecica</i> revolutiones	2380 c	in <i>Tacitum</i> dissertationes politicæ & militares	
pro <i>Suecis</i> contra Bemenses	1817 a		2466 a
<i>Suecica</i> perfidiæ & Danicæ fidei speculum	1086	<i>Tangentium</i> Methodus inversa	1381
<i>Suecici</i> Aranei Tela disrupta	1087 1195	ex <i>Tangentium</i> conditione multiplex lineæ	
de <i>Suecico</i> legato	950	constructio	1379
<i>Suecorum</i> Epistolæ de Naufragorum Danica de-		<i>Tartari</i> sal volatile reddendi arcana chymica	
tentione	1081 1082 1083		1822
de <i>Suecorum</i> Perfidia ad Exteros, Daniæ	1084	in Dissertationes super <i>Tassum</i> considera-	
<i>Suecorum</i> Regis Caroli Gustavi nomine divul-		tiones	2700
gata Scripta	1198	<i>Tecla</i> Actus	1200
<i>Suedica</i> Bibliorum versio	2765	<i>Teeling</i> Himmlisches Jerusalem	1691
<i>Suedici</i> Cleri Censura super actibus Irenicis		<i>Tela</i> Suecici Aranei Disrupta	1195
Joh. Duræi	714	<i>Tempe</i> Sacra	689
<i>Suedicarum</i> Revolutionum historia	2380 β	<i>Templi</i> mysterium	1773
apud <i>Suedos</i> Jure Regio cum posteris exutus Si-		de <i>Templo</i> Salomonis dialogus	885
gismundus	1197	<i>Templum</i> Pacis	985
		honoris	1669 a
			de

de <i>Temporibus</i> mundi residuis conjecturæ 1704 β		de <i>Theologicis</i> variis Colloquia	2265
de <i>Temporis</i> hujus materiis epistolæ	2538 α	<i>Theonis</i> Progymnasmata	1584
<i>Temporum</i> fasciculus	1099 α	<i>Theophilus</i> Parochialis } . 818 α. 889 α	
historia	2386	<i>Theophile</i> Paroissial } . 2264 α	
<i>Tempus</i> S. Adventus transigendi methodus	1675	<i>Theophrasti</i> characteres	2451 α. 2482
intra Adventum & Quadragesimam		ad eosdem notæ	1417 δ
transigendi modus	1676	<i>Theoremata</i> mille ex universa Philosophia	1305 α
a Pascha usque ad corpus Christi		<i>Theresiana</i> Pax	1168
transigendi modus	1678	<i>Therma</i> Carolinae	1018
S. Quadragesimæ transigendi mo- dus	1677	Puleolanae & Bajanae	1669 γ
<i>Tenebrae</i> horribiles	1738	de <i>Thermometris</i> , Barometris & Notiometris	2412 α
de <i>Tentationibus</i> varia fortuna & scriptis	885 α	<i>Thesaurus</i> Aphorismorum politicorum	1418
<i>Terentii</i> Comœdiæ	2607	Christianarum institutionum	889 β
Vita	1262	Precum	889 δ
<i>Tergiversatio</i> hæretica	1946	locorum communium Jurispruden- tia ex Axiomatibus Barbarosæ	912 α
<i>Terra</i> Pacis H. N.	1947	Spiritualis rerum ac documento- rum	889 γ
<i>Terræ</i> sanctæ invalio	2699 α	Spiritualis Societ. Jesu	1508
<i>Tessera</i> Salutis & prædestinationis	628 840	<i>Theurdanck</i> f. Rarigratus	1914 β
<i>Testamenti</i> Veteris Historia	2387	de S. <i>Thomæ</i> de Cantilupo Vita	2086
in <i>Testamenti</i> causa consilium	925	in <i>Thomasi</i> (Jacobi) Collegiorum oblationem	
ad Acta Apostolorum & reliquas N. <i>Testamenti</i>		confideratio	1908
partes Commentarius	887	<i>Thronus</i> Justitiæ	628 η 890
<i>Testamentum</i> novum Anglicum	2053 δ	<i>Thuanea</i>	1585 α
Arabicum	2704	<i>Thuaneæ</i> historiae præfixa Epistola	2483
Græcum	886	<i>Thuani</i> Epitaphium	1585
Syriacum	2777	nominum priorum latinorum e Gallico Thuani latine reddito- rum, index	2388
vetus	2776	<i>Tigurina</i> Versio Bibliorum	1694
Patriarchæ Jacob	887 α 2185	<i>Tigurinorum</i> Ministrorum & Heidelbergensi- um Judicium de censura & dogmate contra adorandam Trinitatem in Po- lonia nuper sparso	891
<i>Testium</i> Veritatis Catalogus	1071	<i>Tillotsons</i> Joh. Predigten	1776
<i>Tetraameron</i> autoschediasticum pro defen- sione sententiæ And. Libavii	1017	<i>Timoris</i> prætensi confutatio	2114
<i>Tetragonismorum</i> effectio per motum	1379	S. <i>Timothei</i> Martyrium	1203 α
de <i>Tetragrammato</i> Dei nomine fragmentum	635 888	de <i>Titulo</i> Regio domui Sabaudia debito	1185
<i>The</i> , Caffè & Chocolata	1017 α	de <i>Tolerantia</i> Epistola	891 α. 2267
<i>Theatri</i> idea	2264	pro <i>Tolerantia</i> & Charitate congressus Verita- tis & Religionis	2245 γ
<i>Theatrum</i> orbis imperantis	1856	<i>Topica</i> generalis Compendium	1560 β. n. 2.
Jesuiticum	1507	<i>Tortura</i> Torti	116, 891 β
Pacis	986	<i>Tractatus</i> theologico-politicus de libertate philosophandi	889
Romanum	2700 α	de <i>Traditionum</i> Auctoritate	892
Servitutis barbaricæ	1828	de <i>Tragedia</i> componenda	2701
<i>Theca</i> Gladii Spiritus	888 α	de <i>Translatione</i> imperii Romani ad Germanos	945 α
<i>Theoclia</i> Lojolæa	1648 α	de <i>Transsubstantiatione</i>	2056
<i>Theocrenus</i>	1666	circa <i>Transsubstantiationem</i> doctrina catholica	2057
<i>Theocriti</i> Idyllia Gallicè	2608	contra <i>Trapezitas</i> Resjudicata	1950 ααα
ad <i>Theocritum</i> Prolegomena	1583 α	ad Dr. <i>Trenchard</i> Epistola	2097 α
<i>Theodosianus</i> Codex	987	<i>Tres</i> Impostores	892 α
<i>Theodosii</i> Aula pia, Herodis impia &c.	1127	<i>Trevirensia</i> Gesta	1201
<i>Theologia</i> Christianæ idea juxta Bœhmii prin- cipia	646 δ	<i>Trevirensium</i> Pontificum &c. Gesta	1202
Corporis prodromus	694 α	<i>Tridentini</i> Concilii Catechismus	668
de illo judiciorum examen	694 β	historia	2388 α
<i>Theologia</i> Ecclesiastica Eusebii	728	Epistola	2270 α
Germanica	888 αα. 1775	<i>Tridentinum</i> Concilium	1203 β
Moralis Jesuitarum	2554	(R) 3	<i>Triga</i>
Mystica abbreviata	2206		
<i>Theologica</i> curiosa	697		
explicatio numerorum simplicium	811		
<i>Theologicum</i> Onomasticum	811 2		
<i>Theologico</i> Politicus Tr. de libertate philoso- phandi	889		
<i>Theologica</i> tentamina de providentia & gratia	2266		

<i>Triga</i> prudentissimorum	1909	<i>Udenheimii</i> Idumæ extractionis Justitia	943
<i>Triglandi</i> de Pontificatu errorum demonstratio	1948	<i>Vechneri</i> Heilenolexia	1586 γ
ejusdem errorum refutatio	1949	<i>Vedelius</i> Rapsodus	863 ε
<i>Triglandius</i> in sacco	1650	<i>Vellus</i> aureum agni Junosiani	1593
<i>Trigonometriæ</i> demonstratæ idea	1388 α	<i>Vena</i> Pulmonalis propago	1016
de <i>Trinitate</i> brevis disquisitio	894	pro <i>Venatione</i> Apologia	2485
doctrinæ refutatio	2053 ε	de <i>Veneficis</i> & <i>Veneficio</i>	2115
<i>Trinitatis</i> comparatio cum tribus dimensi- bus corporis	2270	<i>Veneta</i> Academia	1586 δ
<i>Triodion</i>	893	<i>Veneta</i> Libertatis scrutinium	1205
<i>Triplici</i> nodo triplex cuneus	117. 891 γ	origines	2644 α
de <i>Trisagii</i> Origine disputatio	895	super Controversia inter <i>Venetam</i> Remp. & Pau- lum V. Consilium	693 α
ad <i>Tristani</i> Chalchi Mediolanensem historiam	1203 γ	<i>Venetiarum</i> notabilia	2644 γ
<i>Trivium</i> cœleste	628 9. 896	<i>Veneti</i> (Pauli) descriptio Orientis	1206
<i>Trivii</i> Praxis	1586	ad Epistolam de Brevis & censuris a Paulo V. adversus <i>Venetos</i> publicatis responsio	693 α
in <i>Triumpho</i> Calvinistico confutatus Dialogus	1697	<i>Venetum</i> interdictum	2654
<i>Triumphus</i> catholicæ Veritatis	897	Scrutinium	2644 β
hermeticus	2288 α	<i>Veni</i> Sancte Spiritus	1634
mortis	2028 α	<i>Venus</i> cœlestis	2685
Religionis	2597 β	de <i>Verbi</i> latini & græci differentiis & societatibus	1521 α
Veritatis	2058	<i>Verborum</i> copia	1586 ε
Virginis immaculatæ	898	B. <i>Verdionæ</i> Legenda	1263
in <i>Trium</i> puerorum Canticum Comm.	671	<i>Veridicus</i> Germanicus	1857 α
<i>Trophæa</i> Ecclesiæ Anglicanæ	1034	<i>Veritas</i> aperta	2059
<i>Troposchematologicum</i>	1670	a Gallorum Sophismis vindicata	2640
<i>Trutina</i> Parnassi	1909 α	invicta	988
Veritatis	877	<i>Veritas</i> mundo toti declarata	1722
in <i>Tubam</i> Pacis Prætorii consideratio	1767 α α	pacifica	900 α α
<i>Tullie</i> Colloquia cum Octavia	2493	<i>Veritatis</i> certa Victoria	1745
<i>Turbo</i>	1671	moralis splendor	805 α
in <i>Turcici</i> belli causas inquirens Germania		Scrutator	877
querula	1882	Testium Catalogus	1070 α
de <i>Turco</i> -Papismo	899	de <i>Veritatis</i> inquisitione	2486
<i>Turonensis</i> (Greg.) Chronicon	1204	inquisitione critica Critica	2488
pro Jure <i>Tutele</i> Electoralis Palatinatus & ad- ministrationis	971 δ	in <i>Veritatis</i> inquisitionem Critica	2487
<i>Tutela</i> res divi diocesis Cracoviensis	1621	ad Criticam Criticæ de veritatis inquisitione	2489
<i>Tychoni</i> adjecta Appendix	1384	responsio	2489
de <i>Typographia</i> Relatio	1857	<i>Verle</i> Joh. Baptist. Oculi humani Anatomia	1018 β
<i>Typus</i> Mundi	899 α	artificialis ex italico latine reddita	1018 β
<i>Tyrannicidium</i> homicidium non esse	2484	<i>Versio</i> Aristotelis vulgata	1279 α
<i>Tyrannum</i> occidere non est crimen	2114 α	Bibliorum latina <i>Vulgata</i> dicta	646
<i>Tyræ</i> , Apollonii historia	1204 α	N. Testamenti Anglicana	2053 δ
		Syriaca {Novi } Testamenti {	2777
		{Veteris } Testamenti {	2776
		<i>Vesuviani</i> Incendii narratio	2646
		de <i>Veteri</i> Deo & novo Deo	713
		<i>Veteris</i> Testamenti <i>Versio</i> Syriaca v. <i>Versio</i> .	
		<i>Veterum</i> Galliæ & Belgii Scriptorum opuscula	
		sacra	900 ε
		Poetarum acute dicta	1591
		de <i>Via</i> recta Christianorum ad salutem	1776 α
		<i>Viaticum</i> novum de curatione morborum	1010 β β
		<i>Vibrey</i> Jarza, Johannes de	2740
		contra <i>Vicesfori</i>	2353 α
		<i>Vices</i> Temporum,	2685 seqq.
		<i>Victoria</i> ab Ecclesia adversus Hæreticos in Con- gressu Asprensi reportata	2271
		Veritatis	1744
		Ferdinandi Card.	1673 α
		<i>Vidimus</i> (Provisional)	1776 α α
			la
U. V.			
<i>Valedictoria</i> Epistola	1720		
<i>Valeriana</i> indignatio	1672		
<i>Valeriani</i> M. de A catholicorum credendi regu- la judicium solide ac evidenter refuta- tum	899 α α		
<i>Valetudinarium</i>	1586 α β		
in structuram ad S. Andream de la Valle	2656 β		
de <i>Vanitate</i> mundi	1669 β		
<i>Varie</i> variis editionibus editæ admonitio- nes &c.	1951		
<i>Variationum</i> historiæ Critica	2389		
In <i>Vatignonianum</i> librum animadversio	1385		
<i>Varillasi</i> Accusationes	2608 α		
<i>Vaticanum</i> languens	2702		
<i>Vaticinium</i> Regale	1673		
<i>Ubalinum</i> s. Vita Antonii Mariæ <i>Ubalini</i>	2654 γ		
de <i>Ubiquitatis</i> origine	900		
<i>Ubiquitisticum</i> breviarium	899 β		

la Vie de Malherbe	2395
Dni de Villanova epistola	900 γ
Super Villa regii Vitam consideratio	1263 α
ad libr. de la Ville declarationes	2272
Vindiciae Anhaltinae	910
Brittannicae Nationis	2307
secundum libertatem Ecclesiae Gallicanae	1112
Nominis Germanici	1588
Ursulanae	794 906
Vini Spiritus circa usum externum sistendae Haemorrhagiae experimenta	1009 α
Virgiliana Aeneidos versio Gallica	2484
Virgili cum Homero comparatio	1442 α
Viri illustres	1134 α
Virorum obscurorum Epistolae	1540 α
Virtutis documenta	771
de Virtutibus Mstum.	901
Virtutum Gymnasium	749
Scala	875
Stimulus,	2124 ε
Vita Adalberti	1207
S. Adelgundae	2066
Aesopi	1208
Agathoclis	2067
Agnetis	1209
Agricolae (Isidori) Bohemice	2710
Aloysii Gonzagae	1232 α
Amantii	1210
Ambrosii	1211
Anscharii	2275
Aridii	1212
Aristotelis	1213
Armani Josephi	2647
Aschami Rogeri	1213 α
Auberti	1214
Baconi	1214 α
S. Bernhaldi	1215
S. Bibianae	2644 α
S. Bonifacii	1217 α
& mors Borromaei	1218
Bourignonae,	2306
Bregwini	1219
Cara Multaphae,	1832
Caroli IX. Regis Galliae	1220
S. Caroli Comitis Flandriae	1221
Caroli a Lotharingia	1222
Cartesii	2311 2390 ε
Catharinae Mediceae	2391
Christi	1700
Joh. Chrysoptomi	1223
Joh. Claudii	2391 α
Colinii	2392
Coadjutorum Societatis Jesu	2648
Colnagi S. Bernhaldi	2649
Constantiae	1963 ζ
Joh. Crellii	1224
Cromwelli	2392 α
S. Cypriani	1225
Johann. Dei	1225 α. 1241.
	1857
S. Dunstani	1226
S. Elphegi	1227
B. Eustochiae	1228
S. Francisci	1229.

Vita Fremiot (Joh. Franciscæ)	1239
Fulgentii	1231
S. Glodesindis	1232
Gonzagae Aloysii	1232 α
Gregorii	1233
Gregorii VII. al. Hildebrandi	1233 α
Greferi Daniel.	1234
Gualberti S. Johannis	1235
Guietti	1235 α
Guilielmi Abb. Cisterc.	1236
Hadriani II.	1237
Helena & Margarethae Reginarum Sororum	1857 ε
Helyotae	2393
S. Hieronymi	1238. 1239
Hilarii Arelatensis	1240
Hildebrandi	1233 α
Hobbessii Thomae	1241
Ignatii Lojolae	357. 1857 β.
	2649 β γ
Joannis Eremitae	2714
B. Johannis Dei	1225 α. 1241 α
	1857 γ
S. Leonis IX.	1242
S. Livini	2394 α. 1963 ε
Longolii	1243
Loyolae Ignatii	1857 ε. 2649 ε γ
Lugdunensium apud Batavos Professorum	1146
Magdalenae Austriacae	1857 δ
S. Magni de Malherbe	1244
Bernhardi de Manton	2396
B. Mariae Iprensis	1244 α
Marianorum sodalium	1244 β
Martini Turonensis	1245
Medicorum illustrium	1245 α
Meinulphi	1245 β
de Melino	2650
Memmi	1246
Morandi	1247
Mori (Thomae)	2083
Morini	1248
Mornaei de Pleffis	2397
Nili	1249
Norberti	1250
Odonis	1251
Odulphi	1252
Otonis	1253
Patris Pauli	2396 α
Patrum	1254. 1255-56
Paulini	1256 α
Pinelli	1256 β
Poli (Reginoldi)	1257 α
Prophetarum	1258
Reginarum Sororum Helena & Margarethae	1857 ε
Religiosorum	1258 α
Rictrudis	1257
S. Rosae	1259
S. Rosaliae	1258 ε
ad eam digressiones	2652
Salomonis	1259 α β
Scanderbegi, Georgii Castriotae	1260







# INDEX

## AUTORUM

tam Anonymorum, quam Pseudonymorum, ubi *numerus* quidem Anonymos, *asteriscus* \* autem Pseudonymos arguit, horum scilicet *priori* nomine *vero*, *altero* autem (quandoque multiplici) *fictitio* s. Pseudonymo.

### A.

**A**ron, Levi \* Antonius Montezinus  
 Abadie, 2246. 2307  
 Abarbanel, \* Leo Hebræus.  
 Abba, Bahaila \* Enoch.  
 Abbadie, vel Abadie.  
 Abbo, Monachus S. Germani a Pratis \* Floriacensis.  
 Abbot, William 2036 a β  
 Abdias, \* Melito Sardenfis.  
 Babylonius \* Acta Apostolorum.  
 Aberby, ou Abercrombe, David \* Imocreba ou Ibmoceba.  
 Ablancourt, 2286  
 Perrot \* Le Pere du Bosc.  
 d' Abondance, Jean \* Maistre Tyburce.  
 R. Abraham, Ben Esra \* Elias Levita.  
 Abrahamus, Davidis \* Gerhard de Vryburgh \* David.  
 Abravanel, \* Leo Hebræus.  
 Abuali, Alscheich Al Rais Ibu Sina \* Avicenna.  
 Abi-Merwan, \* R. Abhomeron, Abimeron, Abymeron, Abiu Zohar.  
 Abu-Nasr, seu Abunasra \* Alfarabius. 1644  
 Abundius, 2353  
 Acarete,  
 Acciajolus, Donatus \* Plutarchus.  
 Achaja Presbyteri \* Andreas Apostolus.  
 Achmet, \* Apomasaris.  
 ben Chasem \* Abioseiba. 1517 a  
 Acidalius, Valens 788  
 Acoluthus, Joh.  
 Acron, Cornutus.  
 Acuticus, Marcus \* Plautus Sarsinas.  
 Adalberon, \* Ascelinus.  
 Adami, M Joh. Samuel \* Misander.  
 Petrus \* Septimontanus Squillas.  
 Adamus, \* David.  
 de Adarzo, & Santander Gabriel \* Petrus de Berrocal.  
 D. Emanuel de Vargas.

von Adlershelm, Johanna Laurentia 1928 a  
 Adrasder, Jo. \* Joachimus Monachus.  
 Adrichomius, Chretien \* Christianus Crucius.  
 Aegidius \* Æmilius Macer.  
 \* Columna Corboliensis.  
 Aegidius, Romanus \* Bonaventura.  
 Ælfricus, Abbas 1713 a  
 Ælianus, \* Emanuel Philo.  
 Ælvedus, \* Aurelius Augustinus.  
 \* Bernardus Burgundus.  
 \* Petrus Blefensis.  
 Ælshufius, 852  
 Ælricus, 1762  
 Æneas, Joh. 2708 a  
 Æpinus, Joh. \* Hamb. Concionatores.  
 \* Lubec. Hamb. Luneb. Minist.  
 Æschines, \* Plato,  
 Æsopus, Locman.  
 Æthicus, \* Antoninus Pius.  
 Ætius, \* Claudius Galenus.  
 Affinas, Jacobus \* A d' Acuto.  
 Afbackerius, Aegidius \* Salomon Theodotus.  
 Africanus, Julius 1073 a a  
 Abdias Babylonius.  
 Africanus Sextus.  
 Q. Julius Hilarion.  
 Victor \* Basilius.  
 Agapetus, Diaconus \* Agapetus Papa.  
 Agathodemon, Grammaticus 1121  
 d' Agen, Poullain \* Nicolas Georg Pavillon.  
 Agmonius, Nadabus \* Curopalata.  
 Agocchia, Gio-Battista \* Grazia-Dio Maccati.  
 Agricola, Johannes 631 a. 764 γ  
 Michael 2727  
 Theophilus 1771  
 Agrippa, Henry Corneille \* Philalethes Hyperboreus.  
 Agvayo, Michael \* incognitus.  
 de Aguirre, Joseph Saenz 2259  
 Agur, fils de Jake \* Congregans,  
 Aicherus, Otto \* Dodo Richea.  
 (S) Aime-

- Aimonius*, Monachus 1110 a  
*Akiwa*, Rabbi \* Abrahamus Patriarcha.  
*Alagona*, Pierre \* Petrus Guevarra.  
*Alanus*, 1992. 2073  
     Cardinalis \* Dolmann.  
     Magnus de Infulis 1600  
     Adamus Siculus  
     Wilhelmus 651. 1600  
     Bonaventura.  
*Albada*, Aggæus 984  
 de S. *Albano*, Radulphus 1021  
     Gualtherus aut Galterus Hemling-  
     tonus.  
*Alberti*, Leon Baptiste \* Philodoxius Diare-  
     tes.  
     Lepidus Comicus Vetus.  
     Valentinus \* Christianus Aleto-  
     philus.  
*Albertinus*, Franciscus 2614 a & ß  
*Albertus*, Aquisgranensis 1110  
     Ferdinandus 1857 ß. 1884 ß  
     Salomon \* Lubertus Estius.  
     Magnus 795 \* Thomas Aquinas  
     Bonaventura.  
*Albicius*, Bartholomæus 737 ß. Bartholo-  
     mæus Pifanus.  
*Albinus*, \* Ambrosius.  
     Flaccus Alcuinus.  
     Levita \* Aurelius Augustinus.  
*Albius*, Thomas 1977  
*Albucazes*, \* Mesua.  
*Albus*, Henricus 2190  
     Rodericus Castellus \* Amatus Lu-  
     sitanus.  
*Alby*, Henry \* Paul de Cabiac.  
*Alchero*, \* Aurelius Augustinus Hipponens.  
*Alciatus*, Terentius \* Erminius.  
*Alcman*, \* Locman.  
*Alcuinus*, 720 a. 744 a. 1610 a  
     Albinus.  
     Ambrosius.  
     Aurelius Augustinus.  
     Beda Britannus.  
     Calliopius.  
     Carolus M.  
     Eusebius Emiffenus.  
     Ferus Hilpericus ou Helpericus.  
     Paulinus Aquilejensis-  
     Johannes Scotus.  
     Theodulphus Aurelianensis.  
     Flaccus \* Columbanus Abbas.  
 Dn. de *Adelgunde* \* Stephanus, Junius Brutus  
     Celta.  
*Aldes*, Theodorus \* Aldes.  
*Aldhelmus*, 1651 a. Abbas Columbanus.  
*Aldobrandinus*, Hippolitus \* Fidentio Glotto-  
     chryso.  
*Aldrovandes*, Ulysses 998 a  
     \* Collegium Bononiense.  
*Aldus*, \* Censorinus de die Natali.  
*Aleander*, Hieronymus \* Doletus.  
*Alemand*, 2350  
*Alemay*, Leonhardus 2541  
*Alexander*, ab Alexandro \* Alexander de l'  
     Hales seu Halensis.  
     Aphrodisiensis 1424  
     Eslebiensis 1209 \* Hildebertus.  
     Grammaticus Dolensis \* Alexan-  
     der Neckam.  
     Numenius \* Alexander Aphrodi-  
     sienfis I. Trallianus.  
     VII. Papa \* Philomathus.  
     de Vicentinis \* Menedemus Rho-  
     diensis.  
*Alexandri*, \* Cæsarius Furstenerius.  
 d' *Alexandrie*, Pamphile \* Conclax.  
*Alexandrinus*, Clemens \* Cyrillus Alex.  
     Demetrius \* Demetrius Phalereus.  
     Georgius \* Leo Imperator.  
     Petrus 1022  
*Alexius*, Patritius v. Armachanus.  
*Alfonfus*, Petrus \* Moyfes Judæus.  
*Alfredus*, 1768 1848 2764  
     \* Augustinus.  
*Aliardus*, Bonifacius. 1441  
     \* Facibonius Galiardi.  
*Alibrandus*, Franciscus \* Bernardino Afscalco.  
*Allen*, William 2114 a  
 de *Alliaco*, Petrus \* Joan de Gersen vel de  
     Gessen.  
*Allixius*, Petrus 677 895 2254  
     \* Eusebe Eremita Exocionite.  
*Almaini*, Jacobus \* Johannes de Gessen f. Ger-  
     sen vel Gerson.  
*Almannus*, 1246  
 l' *Alouette*, Francois \* Jean Faluel.  
*Alphamus*, Carolus 2652 a  
*Alpharabius*, \* Alpatragius  
     Aven pace.  
 van *Alphen*, Simon 1950 a a  
*Alpez*, seu de Phes R. Ifaac \* R. Abraham  
     Rophe aut Hariph.  
*Alphonsus*, Petrus \* Moyfes Judæus.  
     Rodriguez 869 d  
*Alsharif*, vel Aldrifius 2706  
*Alferus*, Antonius \* Sterenif Otonali.  
*Alstedius*, Joh. Henricus \* Claudius Sadiletus.  
*Altaemps*, 2660  
 Jean *Ange*, Duc \* Bonagrata, Nuncio.  
*Altermannus*, 738  
*Altheer*, Egolehus 1857 d & e  
*Alusiodorensis*, Claudius \* Ambrosius.  
 d' *Alva*, & Astorga, Petrus \* Petrus a Concept.  
     \* Juan Garcia de Loayfa.  
     Rodericus Rodriguez.  
     Johannes de Si es no-es.  
*Alvarez*, Didacus \* Melchior Zambranus.  
*Aluccus*, Cæsar \* Georgius Postius.  
*Alvernus*, seu Arvernus \* Guilielmus Divus.  
*Amalarius*, Fortunatus \* Flaccius Alcuinus.  
*Amasenus*, Asterius \* Joan Chrysoftomus  
 de *Amatis* Fr. Maria \* Marcellus Cervinus.  
*Amatus*, Moine du Mont Cassin \* S. Aurelius  
     Augustinus.  
     ou Peramatus \* Daniel Miedhoven.  
*Ambrogi*, Gioseppo Maria. 2679  
 d' *Ambroise*, Francois \* Thierry de Timophile.  
*Ambrosius*, 690 749  
     \* Aurelius Augustinus.  
     Egesippus.  
     Ephram S. Ephrem Syrus.  
     Gerbertus Philosophus.

- Ambrosius*, \* Maximus.  
Theodulphus Aurelianensis.  
Maximus Taurinensis.  
Johannes Maria 690. 1521  
Monachus 1644
- Ambsterdamus*, Johannes 1751 γ
- Ameline* 2490
- Ameling*, Georg \* Adhaltini Ducatus Ecclesie  
Ministri.
- Amelot*, de la Houffaie \* l' Abbé de S. Marc.  
le Sieur de la Mothe Joffeval d'A-  
ronfel.
- Amersbach*, Henricus \* Hansen.  
Victorinus.  
Christian Warner.
- Amesius*, 858. 2028 δ
- d' Amiens*, Jean Luys \* R. P. Seigneur de la  
Motte.
- Amilarius*, Metensis Diaconus \* Amalarius  
Fortunatus.
- Amjot*, v. Amyot.
- Ammersbach*, vel Amersbach.
- Ammiratus*, \* Bellermontanus.  
Scipio 2466 α
- Ammonius*, Clemens 1047  
Alexandrinus \* Tatianus Alexan-  
drinus.  
Monachus 1110 α  
Sacas \* Johannes Philoponus.
- Amphora*, Onuphrius 731 γ
- Amsdorff*, Nicolaus ab \* Saxonie Theologi.
- Amyot*, 2546 2566
- Amyraldus*, Moses 2214 β
- de Anaplis*, Nicolaus \* Bonaventura.
- Anastafius* \* Guilielmus Bibliothecarius.  
Paulus Longobardus Diaconus  
Aquilegiensis.  
Bibliothecarius 1132. \* Damasus  
Papa.  
Eutropius.  
Philippus 2658  
Johannes \* Adamus Christianus.  
Patriarcha \* Anastafius Sinaita.  
Sinaita 1177. 1237  
S. Athanasius.  
S. Flavianus.
- Anaximenes*, \* Theopompus.  
Lampiacenus \* Aristoteles.
- Ancillonius*, Carol 2332
- Anckelmannus*, Eberhard 742
- de Ancona*, Fr. Juniperus 1493
- Anconitanus*, Cyriacus 1509
- d' Ancre* Marechal 2330
- Ancyranus* Theodotus \* Amphilocheus.
- Andala*, Ruardus 788. α. 1941 α
- de Andernach*, J. Gvinther \* Antoniatu Jan-  
nus.
- Andertonus*, Laurentius 1984. 2011. 2055  
*d' Andilly* 2147. 2494
- Andrea*, Ernestus 643. 878  
Jacobus \* Consensus orthodoxus  
685 α  
Tillem. Heshufius.  
Wilhelmus Holderus.  
Jacobus Smidelinus.  
Wurtembergische Theologi
- Joh. Valentin 673 6. 785.  
888 α. 1523 α  
Joh. Valerius 1671  
Laurentius 2766 α  
Valerius \* Salomon Theodotus.
- Andreas*, Jodocus, 15. 17. 619 α. 623 α. 678 α.  
731 δ. 775. 776. 777. 778. 779. 780.  
794 δ. ε. 807 β. 808 α. 812 α. 820. β. γ.  
824 β. 848 β. 857 α. 1939 γ. δ. ε. ζ. η. θ.  
1940 α α  
\* Bruxellensis Collegii Rhetores.  
Eudamon Johannes Cidonius 627.  
891 γ  
Casariensis \* Methodius.  
Monachus 1235  
\* Gregorius.  
Valerius \* Valerius Andreas Ta-  
xander.
- Andrelinus* Faustus 1513 α
- Andrews* Lancelottus 891 β  
Casariensis \* Methodius.
- Andries*, v. Andreas.
- Andronicus* Rhodius 1410
- Angeloni* Joh. \* Bonani.
- Angeluccius*, Ignatius \* Theodorus Angeluc-  
cius.
- Angelus*, Michael \* Michael Florio
- Angeftus*, Hieronymus \* Gvilielm. Mander-  
stonus.
- Angilramus*, \* Hadrianus I. P.
- Anglicus*, Bartholomæus \* Albertus Magnus.  
Thomas Aquinas.
- Anguilbert*, Theobaldus 1299 α
- Anhaltina* Dorothea 1709 α
- Anbornius* Bartholomæus \* Bartol. ab Hartwis.  
987
- Anianus*,  
\* Cajus vel Gajus, JCrus.  
2137 α
- Annatus*,  
Antonius \* Vincentius Severinus.  
Franc. 759 α  
Eugenius Philadelphus.  
Vincentius Severinus.
- Annius*, Viterbiensis, Johannes 1509  
Antoninus Pius.  
Archilochus.  
Q. Marius Aretius.  
Berosus.  
M. Cato.  
Fabius Pictor.  
Manethon.  
Metaftenes.  
Myrsilus Lesbicus.  
Philo.  
C. Sempronius Afellio.  
Xenophon.
- Anselmus*, \* Ambrosius.  
Aurelius Augustinus  
Hieronymus Stridonensis  
Holkotus.  
Hervæus Brito.  
Honorius.  
Ildefonsus.  
Walafrius Strabo.
- Antelmus*, Josephus 1153
- Antias*, Valerius \* Valerius Maximus.
- Antiochenus*, Anastafius \* Anastafius Sionita.  
Antio-

- Antiochus*, \* Porphyrius.  
*Antisthenes*, 1298 α  
*Antonius*, \* Æthicus Iſther.  
 Pius \* Constantinus Imperator.  
*Antonius*, Ulricus \* Dux Gvelfherbytanus.  
 Parvus 879  
*d' Anvers*, Henri 2168 α  
*Anulus*, 1659  
*Apollinaris*, Laodicentis \* Dionysius.  
 Gregorius Nazianzenus.  
 Gregorius Neo-Cæsariensis.  
 Julius Papa.  
 Hierapolitanus \* Asterius.  
 Senior \* Christus patiens Nazian-  
 zeni.  
*Apollinarius*, \* Dionysius Areopagita.  
 Sidonius \* Hildebertus.  
 Athanasius.  
*Apollonius*, \* Asterius.  
*Apostoli*, sancti 638. 4. \* Symbolum Aposto-  
 lorum.  
*Apostolici*, Viri 638. α. \* Canones Apostolo-  
 rum.  
*Apostolius*, Michael \* Philo.  
*Aprosius*, Angelicus \* Masotto Gallistoni.  
 Anti Vigilmus.  
 Carolus Galisto.  
 Genari ou Januarius.  
 Marsottus Galisto.  
 Scipio Glareanus.  
 Paragerio & Paragesius.  
 Sapricius Saprici.  
 Gio Pietro Giacomo Villani.  
 Robertus 2641 α  
*Apulejanus*, herbarius \* Antonius Musa.  
*Apulejus*, \* Sextus Placitus.  
 Platonicus \*  
 Beda Britannus.  
 Petronius.  
*ab Aquapendente*, Hieron. \* Franc. Plazonus.  
*Aquiba*, vel Akiva Rabbi \* Abrahamus.  
*Aquila*, Caspar \* Saxoniæ Theologi.  
 Ponticus \* Onkelos.  
*Aquinas*, Thomas 836  
 Cyrillus Alexandrinus.  
 Vincentius Bellovacensis.  
*d' Aquirre*, 739 α  
*Aquitanus*, \* Prosper.  
*Aranea*, Vincent. 1281  
*Arbertus*, Gorziensis 1232  
*Archibius*, 1570  
*Archimedes*, \* Apollonius.  
 Hero Alexandrinus.  
*Arengo*, \* Apolo Stenonio Gorago.  
*Arctinus*, Guido \* Paschalis Papa.  
 Leonh. 892 α  
 Petrus 892 α  
 \* Parthenius Etirus.  
 Ser Agresto.  
*de Argentina*, Ulricus \* Thomas Aquinas.  
*Argou*, 2273 γ  
*Argyropylos*, Byzantinus \* Acciajulus.  
*Arias*, Alvarius 723 α. 731 α. 794. ε  
 Montanus Benedictus 646 β β  
*Aribon*, \* Cyrinus Frising.  
*Arignotes*, \* Pythagoras.
- Arimnestus*, \* Simus Harmonicus.  
*Aristarchus*, Sanius. 1371  
*Aristides*, \* Ælius.  
*Aristo*, \* Hippocrates Cous.  
*Aristoteles*, 1298. 1626  
 Avempace.  
 Theodectus.  
*Armachanus*, Alexius Patricius \* Alexander  
 Patricius.  
 Richardus 2729  
*Arminius*, Jacobus 868  
*Arnaldus*, Antonius 2123. 2139. 2147. 2149 α.  
 2157. 2168. 2173. 2174. 2188.  
 2189. 2203. 2219. 2251 2258.  
 2262. 2422. 2434. 2550. 2555.  
 2556  
*Arnaldus*, \* Joh. Awraus.  
 Antoine Godefroy.  
 Sieur Barnabe.  
 Claude de Beaubourg.  
 le Sieur de Bonneval.  
 le Sieur de Damvilliers.  
 Germain.  
 Louys de Montalte.  
 le Sieur de la Motté.  
*Arnaud*, Robert. \* Messieurs de Port Rojal.  
*Ambrusterus*, Johannes 1526  
*Arnd*, Johann 807 α  
*Arnobius*, \* Prædestinatus.  
 Junior \* Arnobius Afer.  
 Hesiodus.  
 Johannes Auræus.  
*Arnoldus*, \* Cæcilius Cyprianus Martyr.  
 Tobias 1770 β  
 Simon Johannes 1429  
*Arnoldi*, Franciscus \* Randolphus Francus.  
*Arnulphus*, \* Dacius Archiep. Mediol.  
*Aromaticari*, Joseph degli \* Falcidio Melam-  
 podio.  
*Aroms*, 2773  
*Arrhenius*, \* Claudius Oernhjälmus.  
*Arrianus*, \* Athanasius Episc.  
 Claudius Ælianus.  
*Arrianus*, \* Epictetus.  
 Menna Patriarcha.  
 Johannes \* Johannes Chryosto-  
 mus.  
 Julius Cælius \* Cælius Aurelianus.  
*Artemidorus*, \* Doldianus.  
*de Artieda*, André Rey \* Artemidorus.  
*Artistus*, 2180  
*Artopæus* Joh. Christ. 623. 1093  
*Arturus*, Fauntejus Laur. 843  
*Ascensius*, Jod. Badius 1623 α  
 \* Afcanius.  
 Theodosius Imperator.  
*Aſchbeus*, al. Thimbelaus, Richardus 2053  
*Aſchendorff*, Guilielmus \* Romanus Altglaub.  
*R. Aſcher*, \* Haraaſch.  
*Aſchetonus*, Abdias 1265  
*Aſconius*, \* Pedianus Corn. Nepos.  
*Aſhmole* Elias \* James Haſolle.  
*Aſinius*, Pollio \* Svetonius Tranquillus.  
*Aſitus*, \* Lætus.  
*Aſterius*, \* Proclus.  
 Amasenus \* Gregorius Nyſſenus.  
 \* Joh.



- Ballus*, Joseph \* Allisus Phœbus.  
*Balsamon*, Theodorus 637  
*Balsamonus*, 972  
*Balazius*, Jean Louys Guez \* Amyntas.  
*Balzacius*, 2395 2506 2548 d.  
*Banchieri*, Adriano \* Camillo Scaligeri Fratta.  
*Bandellus*, Vincent 684  
*Bandinus*, \* Pet. Lombardus.  
*Bangius* Thomas \* Palæmon.  
     \* Claudius Dorus.  
*Banner*, Andr. \* Monachiense Collegium Je-  
     suiticum.  
*Bannez*, Dominicus 805  
*Baranus*, Justus \* Justus Barræus.  
*Baratta*, Marcus Clemens 2648 2649  
*de Barbasane*, Thomas \* B. Angelicus.  
*Barberinus* Maph. vel Maffœus 1510  
     Urbanus VIII.  
     \* Biondi.  
*Barbezzi*, André \* Robusto Pogommega.  
*Barbier*, d' Aucourt Jean \* Cleante.  
*Barksdatius*, 1203  
*Barclajus*, Joh. \* Euphormio Lusinius.  
*Bardefanes*, \* Clemens Romanus.  
     Petrus Apostolus.  
*de Bardi*, Jean Carlo \* Fioretti da Vernio.  
*Bardior*, R. Abraham \* Haraavad.  
*Bardus*, Hieronymus 2644 γ  
*Bariacus*, Gabriel \* Lucius Cornelius.  
*Barisonius*, Paulus 724  
*a Barksdale*, Clemens 2082  
*Barlaamus*, 706  
*Barleus*, Caspar \* Johannes de Voss.  
*Barleus*, Caspar 665. 863 α  
*Barlovius*, Johannes 2012. 2105  
     Episc. Lincoln.  
*Barnabas*, 13  
*Barnesius*, Joann. 805 α  
*Baroncini*, Sinibaldus \* Girolami Nicolini.  
*Baronius*, Cæsar \* Coira.  
     Justus 907  
     \* Cæsar Baronius.  
     Trebonianus Lassi de Sesterfurt.  
*Barretarius*, Sebastianus \* Jac. a Fossa.  
*Barrius*, Gabriel \* Guilielmo Sirleto.  
*de Barry*, Paulus 2636  
     \* Pescher.  
*Barryn*, 2454  
*Barsonius* Georgius 1722  
*Barthius*, Caspar \* Eustathius Svvarzius.  
     Jacobus Hailbrunnerus.  
     Tarræus Hebius.  
     Hildebertus.  
*Bartholinus*, Thomas \* Martinus Bogdanus.  
     Theophilus Christianus.  
*de Bartholomæo*, Mastanensi de Sicilia Andreas  
     \* Barbatia.  
*Bartholomæus* Monachus 1495 α  
*Bartoli* Dominicus \* Democritus Philosophus.  
*Bartolus*, 913  
*Bartschius*, Fridericus 889 γ 889 δ 1508  
     Frid. Brussus.  
     Societas Jesu.  
*Basilus*, Joh. Baptista \* Gian Aleffio Abba-  
     tutis.  
     \* Athanasius.  
*Gregorius* Nyffenus.  
*Magnus* \* Aur. Augustinus.  
*Origenes*.  
*Zeno Veronensis*.  
*Seleucensis* \* Athanasius Alexan-  
     drinus.  
*Basnagius*, \* 2377  
     Henricus 2430  
     Jacobus 2200 1453 2297  
*Bassean*, Bonaventura 889 α  
*de Bassiano*, Ald. \* Manut. Rom. Aldustius.  
*de Basily*, 2535  
*Bassus*, Calpurnius 1370 β  
     Casianus \* Constantinus Impera-  
     tor.  
*de la Bastide*, 648. 2239  
*Bate*, John. 2106 α  
*Bateus*, Georgius 1029  
*Barburstinus*, Radulphus 1241  
*Battelerius*, Jacobus 731 ε  
*Battens*, Guilielmus 54. 764 α  
     \* Hiberni Salmant. Jesuitæ.  
*Baudartius*, Wilhelmus 1930. 1960 α  
*Baudelot*, Dairval 2460  
*Bauderwinus* Johann. 1710  
*Baudius*, Dominicus \* Belgii ordines.  
     Julianus Hosbeius.  
     Pacatus Latinus.  
     Julianus Rosbequius.  
*Baumann*, Christianus 1277 α. 1461 β  
     Nicolaus \* Ludovicus Romanus.  
*Beauchateau* \* Lufancy.  
*de Beaumont* I. Beaumont, Ludovicus \* Lu-  
     dovicus de Beaumanoir.  
*de Beaumes*, Richard. 2112  
*Beaumont*, Rozel 891 α  
*de Beaufobre*, 2244 α  
*de Beauvais*, 2309  
*de Beauval*, Basnagius 2344  
*Bebelius*, Balthasar 1712 δ  
*Bebius*, Philippus 580. & seqq. 628. α. β.  
     γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. 619.  
     731. 762. 789. 790. usque 794. 801.  
     831. 833. 840. 859. 875. 890. 896.  
     906. 1436. 1383. 1662  
     Albert Malberg.  
*Becanus*, Martin \* Everhardus Enotus 891 γ  
*Becherus*, Joh. Joach. 1792 ε  
*Bechmannus* Fridemannus 1306  
*Becmannus*, Christian. 899 β  
*Bechtius*, 1164  
*Becillus*, Cæsar 1076 α  
*Becker*, a Thienen Adrianus 955 α  
*Beckhofius*, 1767 ααα  
*Beckmannus*, Nicolaus \* Veridicus Constans.  
*Becmannus*, Christianus 1120  
     Massonius.  
     Orthvinus Gratius.  
     Wilibaldus Thumbach.  
     Theophilus Mofanus.  
     Nicolaus 1559  
     644  
*Beda*,  
     \* Aurelius Augustinus Hippon.  
     \* Beda Britannus.  
     \* Eucherius.  
     \* Eusebius Emiffenus.

Hieronym. Stridonensis.		Bonavallensis	1215
Philippus Presbyter.		Ernoldus s. Arnoldus.	
Junilius	869. 880	Gessen l. Gersen.	
Venerabilis	720 α	Guido	1232
M. Aurelius Cassiodorus,		Ildefonsus.	
<i>Bedda</i> , v. Beda.		<i>Berndes</i> , Henr.	1772
<i>Beem</i> , Antonius	1511	<i>Berneggerus</i> , Matthias * Berengarius.	
<i>Beer</i> , Wolfgang Dominicus	1318	Jacobus Lyckius.	
<i>Beierus</i> , Hartmannus * Andreas Epitimius.		Theodosius Berenicus.	
<i>Beiffelius</i> , Jodocus * M. T. Cicero.		Theodor. Irenæus.	
<i>Bckmannus</i> , Nicolaus	1416	<i>Bernier</i> ,	2272
<i>Belanger</i> , Francois Adolph.	2193 α	<i>Berno</i> , Augiensis * Guido Abbas.	
<i>Belbonus</i> , Archangelus * Guerrerius.		<i>Bernou</i>	2314 α α
<i>de Belestat</i> , Pierre Langlois * Blondel Marin.		<i>Bernoullus</i> , Jacobus	1316 1317 1330 1335
<i>Belhomus</i> , Gothardus	1300	1135 α 1337 1343 1345 1363 1306	
<i>Belinus</i> , Albertus	2282 β	1373 1377 1378 1381	
<i>Belise</i> , Antoine * Benancio, Lifet.		<i>Berosus</i> ,	1038
<i>Belke</i> , Thomas *	2052 α	Claudius Ptolomæus.	
<i>Bellage</i> ,	2303	<i>Berotius</i> , Jean * Johannes Etrobis.	
<i>Bellari</i> , Servazzio * Udenius de Nully.		<i>Berry</i> ,	2314 β
<i>Bellarminus</i> , Robertus	891 γ	* Alain Chartier.	
* Matth. Tortus.		<i>Bersmann</i> , Georg	1609
Franciscus Romulus.		<i>Bertinius</i> , * Vatablus.	
Samonius.		<i>Bertbarius</i> , Abbas Casinensis	630
Adolphus Schulkenius.		* Julianus Pomærius Episc. Toleta-	
Franciscus Verona.		nus.	
Jacobus Wieceus aut Wujekus.		<i>Bertillus</i> , Canutius * Libertus Aquilonius.	
<i>de Bellegarde</i> ,	2464 α 2542	<i>Bertolottus</i> , Joan.	1649 α
<i>Bellifortus</i> * Gregorius XI.		<i>Bertramus</i> , Bonaventura Cornel.	2125
<i>Bellori</i> , Jean Pierre * Bonano.		<i>Bertrandus</i> Senior Petrus * de Columbano.	
<i>Belloy</i> , Petrus	2354 α	<i>Bertrix</i> , * Tanquerel.	
<i>Bellus</i> Julius * Philippus Honorius.		<i>Berzetus</i> , Nicolaus * Alberto Buronzi.	
<i>Benamatus</i> , Guid * Astori Grifagni.		<i>de Bergarole</i> ,	2366
<i>Benedict</i> , Conradus * Peregrinus.		à <i>Bester</i> , (l. potius Besser) Johannes	1898
<i>Benedictus</i> s. Benoict (Pater)	2290	<i>Besoldus</i> ,	1273. 1443
<i>Bener</i> , Alexandre * Benedetto Laffarno.		Bellermontanus.	
<i>Beni</i> , Paul Cavalcante.		Thomas Campanella.	
<i>Benius</i> , Daniel	861	<i>Bessel</i> , Christian Gotfrid	352. 1874
<i>Benoist</i> ,	2148 α	<i>Besser</i> , Joh. à	1898
<i>Benou</i> ,	2181 α	<i>Betaut</i> ,	2473
<i>Benjerade</i> ,	2586	<i>Betbetanus</i> , * Moses.	
<i>Benthem</i> , Henr. Ludolph	1831	<i>de Betique</i> , v. Gregoire.	
<i>von Bentings</i> , ex Brekelkamp Wilh.	1624 γ	<i>Betti</i> , Antoine Marie * Belus de Rocca Con-	
<i>Bentivoglio</i> , Charles * Giulio Centralbo.		trada Lucianus.	
<i>Beolque</i> , Ange * Ruzante.		<i>Beveregius</i> Wilhelm.	638
<i>Berardus</i>	2187	<i>Beverini</i> , * Mart. ab Holubervero.	
<i>Berent</i> , Simon	1350 α	<i>Beverlandus</i> , Hadrianus	825. 1555
<i>Beregandus</i> , sive Berengarius * Ambrosius.		<i>Beukelaer</i> ,	1953
<i>Berengarius</i> , * Bonifacius VIII.		<i>Beumlerus</i> , Marcus * Neostadianorum studio-	
Jacob * Carpus.		forum defensio.	
* Bertramus,		<i>Beutherus</i> , Michael.	1319
<i>di Bergamo</i> , Andrea * Pietro Nelli.		<i>Beyerus</i> , Andreas * Theophilus Rabanus Saa-	
<i>Bergerus</i> ,	952	vedra.	
<i>Bergius</i> ,	1730 γ	<i>Beza</i> , Theodorus	940 α. 1114 α. 1406.
* Montanus.		1427. 2125.	
<i>Berguntius</i> ,	968	* Ludovicus Alectorius.	
<i>Beringius</i> , Vitus * Orosius Anilo.		Christ. Hefsiander.	
<i>de Berkley</i> , Baro	2075	Nathanael Nefekius.	
<i>Bernard</i> ,	891 α	Stephanus Junius Brutus Celta.	
<i>Bernardinus</i> , Theophilus	2232 α	Benedictus Passavantius.	
Abbas	1232	Adeodatus Seba.	
<i>S. Bernardus</i> , * Aurelius Augustinus.		<i>Bezetus</i> , Nicol. * Albertus Buronzus.	
Hugo de S. Victore.		Cleo Torbizius.	
Archi-Episcopus Toletanus.		<i>Bezzcalova</i> ,	2656 α
Bernardus Burgundus.		<i>Bianchus</i> , Andreas * Candidus Philalethes.	
Petrus Damianus.		<i>Briato</i> -	

- Biatowicz*, Valentinus 1592. 1616. 1622.  
 1646. 1650. 1651. 1674  
*Biber*, \* Ernestus de Eusebiis.  
*Bibliander*, Theodorus v. Biblia Tigur.  
*Bidermannus*, Jacobus \* Didacus Bernardinus.  
*Biegeisen*, Joh. 1839 α  
*Bignon*, Jerome \* Francois Pyrad de Laval.  
*Bilotta*, Bartolomeo \* Aleffandro Michaelē  
 Sannito.  
*Binettus*, Stephanus 93. 850 α  
 Fran. Fontanus.  
 René Francois.  
*Bion*, \* Theocritus.  
*Biragus*, Lupus \* Castelliunculus.  
*Birrhinus*, Petrus 1571 ε  
*Biscola*, Lælius \* Paulus Biscola.  
*Bisdominus*, Thomas 1305 α  
*Bishop*, William 2036 α  
*de Bisschop*, Pieter 1954 α  
*Bisselius*, Johann 1646 1648 α 1650 α  
 Concilium Constantiense.  
 Societ. Jesu.  
*Bivarius*, Franciscus \* Flavius Dexter.  
*Blache*, 2131  
*Blackvellus*, 876. 1676 α. 1994  
*Blaclos*, 1977  
*Blampinus* \* Benedictini Monachi.  
*Blaeuw Jean* \* Henricus Dendrinus.  
*Blanckenpote* \* Albertus Fridericus Knopius.  
*Blandrata*, 765. 766  
 Vera & falsa unius Dei cognitio.  
 Georgius \* Sarmatiæ & Trans. syl-  
 vaniæ Ministri.  
*Blasheil* 2273 α  
*Blasius*, 1235  
*Blemmida-Nicephorus* \* Maximus Planudes.  
*Blesensis* Petrus \* Alexander III.  
 \* M. Aurel. Cassiodorus.  
*Blochius* } Johannes Costerius.  
*Blockius* }  
*Blomius*, Joh. \* Lucas Escarbotus.  
 Reinholdus 911  
 \* Anshelmus Janssonius.  
*le Blond Jean* \* l' Humble Esperant.  
*Blondellus* Fr. 2276. 2271  
 \* Aletophanes.  
 Amandus Flavianus.  
 Johannes Auræus.  
 Philippus Douteus.  
 David 966  
*Bloom*, \* Henricus Dendrinus.  
*Blofius*, Ludovicus \* Dacrianus.  
*Blount*, Thomas 2068 α. 2098 α  
*Blutingius*, Joach. 1808  
*Bocager*, 2274  
*Boccatius*, 892 α  
*Böclerus*, Henr. 935. 989 γ. 1093. 1145.  
 1400. 1431  
 Joh. 989 α γ  
*Bodin Jean* \* René Herpin.  
*Boeclerus*, Joh. Henricus \* Collegium Gellia-  
 num.  
 989 α γ  
*Bäckelmann*, Joh. Frid. 989 β. 1012 α  
*Boëthius*, Annius \* Cato,  
 Gregorius \* Faustinus Presbyter.
- Bogermannus*, Joh. 1930  
*Bogerus*, Laurentius \* Daphnæus Arcuarius.  
*Böhm*, Jacobus 646 d. 856  
 \* Franciscus de Monte.  
 Tevtonicus Philosophus.  
*Bohn*, Joh. 1000. 1000 α. 1000 β. 1009 α  
 1016. 1016 β. 1311  
*Bojerus*, Laurentius 1614  
*Boileau*, 2379 α  
 Gilles \* Claude Colet Champenois.  
 Darinel de Tirel.  
 Jacobus 873 2241  
*Boineburg* \* Pufendorff.  
*du Bois*. 2124 γ 2513 1257  
*de Bois-Regard*. 2522  
*Bolgari*, Belissarius \* Alexander Carriero seu  
 Carrerus.  
*Bollandus*, Johannes 1541 α  
*Bolfec*, Jerome \* Martinus Bellius.  
*Botbe*, Jean \* Petrus Cœlestius.  
*Bolton*, Edmundus 2091 γ  
*Bolvitus*, Franciscus 2647  
*Bolus*, s. Eubolus \* Democritus Abderites.  
*Bombinus*, Paulus 2649 β  
 Pompeius, Mutus.  
*Bomplanus*, Ignatius 2619  
*le Bon Jean* \* Marc Antoine Guymata.  
 Solon de Vauge ou Voge.  
 d'autre ville \* Jean Macer.  
*Bona*, Jean \* Johannes a S. Catharina.  
*Bonacio*, Giov. \* Gabriel Fallopius.  
*Bonagrata*, Franciscus 618 β  
*Bonaventura*, 797  
 Albertus Magnus  
 Aurelius Augustinus.  
 Bassean 889 α  
 Eustachius seu Eutyechius.  
*Bonavillacenus* \* Cyprianus Martyr.  
*Boncampagnus*, Hugo \* Gregorius XIII.  
*Bongarsius*, Jacobus 731 β. 816. 1110  
*Bonifacius*, Balthasar \* Pier Antonio Salmone.  
*de Bonilla*, Martin \* Joannes de Cruce.  
*Bonitus*, \* Alvarus Cordubensis.  
*Bonizo* \* Onithon.  
*de Bonneau*, } 416. 2282 β  
*Bonnellus*. }  
*Bonnichius*, 1707 β. 1762 α  
*Bonnizo*, Bonifius, Bobinus, Bonnitzus.  
 \* Donnizo Onitho.  
*Bonnus*, Hermannus 1069 β  
*Bontekoe*, 1929 ζ  
*Boonartius*, Nicol. 1929 d. 2124 ε.  
*Boot*, Arnoldus. 806  
*Borastus*, Petrus \* Georgius Trifarolus.  
 1173 α  
*Borbonius*, 2457  
*Borckius*, 1118 α  
*Borcardus*, 1215  
*Bordefius*, Joh. 2168 αα 2200 α  
*Boreel*, Adam 1939 i.  
*Borellus*, Alfonsus \* Pier Maria Mutoli.  
*Borello*, Carolo \* Ferdinandus Ughellus.  
*Bornaudus*, 892 α  
*Borrastus* Georgius 1196  
*Borrachius*, Olaus \* Benedictus Blotelandæus.  
*Borrus*, Christoph \* Honuphrius s. Onuphrius.  
 Bofc.



<i>Bosc, de du,</i>	1413	<i>Brigantus, Annibal</i>	2630
<i>Bose, Augustus* Talander.</i>		<i>Brigitta, Lagiensis scotica * S. Brigitta Sue-</i>	
<i>Bosellus, Cyprien * Girolamo Semenzi.</i>		<i>tica.</i>	
<i>Girolamus * Anicius.</i>		<i>S. Brigitta</i>	
<i>Bosendorff, Hermannus</i>	904	<i>Brignole Sale Giulio * Gio Gabriele Antonio</i>	
<i>Hermes Pistorius.</i>		<i>Lufino.</i>	
<i>Bosius, Joh. Andreas</i>	1391 α	<i>Brinkelow Henry * Rodericus Morfius.</i>	
<i>Bossardus,</i>	981 αα	<i>M. Brincklejus * Edmundus Bunney.</i>	
<i>Boucher, Jean * Gimontius Sclavonensis.</i>		<i>Brinon, Jean * Jean Norbin.</i>	
<i>Franciscus Verona.</i>		<i>Brinsley, Joh.</i>	2090 β
<i>Boubours, * Bas-breton.</i>		<i>Brisfacierus,</i>	2187
<i>Dominicus</i>	2163 α 2220 2409	<i>Briffonius, Barnabas</i>	969 α
	2423-4 2464 2525 2553	<i>Brito,</i>	744 α
	2552 2581 2597 α	<i>Brocquart,</i>	969
<i>Bovillacensis, v. Bonavillacenus.</i>		<i>D. Brodkorb, * Corbinianus!</i>	
<i>Bovillius, Petrus</i>	2197 α ol. 410 411	<i>Broeil,</i>	2461
<i>Bovius, Franciscus Benedictus</i>	2613 2621 2626	<i>Broukhusius, Janus</i>	1442 α 1562
<i>Bourbon, Nicol.</i>	1672	<i>Broughtonius, Hugo</i>	2026
<i>Bourdonne,</i>	2425	<i>Brousson, Claude,</i>	2333
<i>Bourzeis, Amable de * Jean Armand Riche-</i>		<i>Browerus, * Hermannus Alexander Roëll.</i>	
<i>lieu.</i>		<i>Browne, Thomas</i>	861 α
<i>Amable de Volvic.</i>		<i>Brucknerus Henricus * Heidenus Borrhomæus.</i>	
<i>Bowel, Gabriel * Paulus Britannus.</i>		<i>Brueil, Johannes</i>	2432
<i>Boxhornius, Marcus Zuerius</i>	1044	<i>Brueys,</i>	2170
	1395 α 1399 1405 1409 1471 α	<i>Brugensis, Joh. * Despautier.</i>	
<i>Boyle, Robert</i>	1301 1356-7 2106 αα	<i>Brulius,</i>	1037 α
<i>Boys,</i>	2124 γ	<i>le Brun, Antoine * Wolffgangus Papenhausen.</i>	
<i>Boza, Jean Baptiste * Balthasar Villela.</i>		<i>* Sprenger Ubicium Consul.</i>	
<i>Bozzomo, Cherubin * Buonchier.</i>		<i>le Brun, Joh. Bapt.</i>	822
<i>Brabantinus, Guilielmus * Bartholom. Ange-</i>		<i>de la Brune,</i>	1349 α
<i>licus.</i>		<i>Brunemannus, Joh.</i>	923
<i>Moorbecanus.</i>		<i>Brunner, Andr. 794 [ 1259 α 1651 6 1712 γ</i>	
<i>Thomas Apiarius.</i>		<i>v. Banner.</i>	
<i>Cantipratensis.</i>		<i>Bruno, Astensis * Eucherius.</i>	
<i>Braccarenfis Mart * Seneca Philosophus.</i>		<i>Bruno Carthusianus!</i>	
<i>Brachet, Theophilus * Milleterius.</i>		<i>Eusebius Emiffenus.</i>	
<i>Brandesius, Johannes * Johannes Bersandius.</i>		<i>Christophorus</i>	1078
<i>Brassavolus, Antonius Musa * Antonius Musa.</i>		<i>Herbipolensis.</i>	
<i>Anucius Foës.</i>		<i>Bruno Magnus Archi-Episcopus Co-</i>	
<i>Brannovius, Castellio * Chanveau ou Chau-</i>		<i>lonienfis.</i>	
<i>veau.</i>		<i>Leo IX. Papa.</i>	
<i>Braver, Bernhard Dietericus</i>	979	<i>Signienfis * Bruno Carth.</i>	
<i>Brecklingius, Fridericus</i>	1694 α	<i>Antonius</i>	1527
<i>Brederodius,</i>	1165	<i>Brunsmannus * Ignotus Philalethes.</i>	
<i>Petrus Cornelius</i>	1394 β		1907
<i>Breerly,</i>	1976 γ	<i>Brunus Antonius * Leonhardus Aretinus.</i>	
<i>Breitschwerd,</i>	1475	<i>Guil. Rudolphus Gemberlachius!</i>	
<i>Brelerus, Melch.</i>	807 α	<i>Brunsvicensis, &amp; Luneburgensis Dux antonius</i>	
<i>Brendelius, Ferdinandus</i>	1469	<i>Ulricus</i>	1914
<i>Brenius, Daniel</i>	633 α. 1929 γ γ. 1940 α	<i>de Brunswick, Dux * Selenius Amator.</i>	
<i>Brentius, Johannes</i>	884 α. 1761 α	<i>Bruffianus Alexander</i>	1540
<i>Ulricus Encauftius.</i>		<i>Bruffoni, Girolamo † L. Aggiratus Academi-</i>	
<i>Halæ Saxonum Doctores.</i>		<i>cus.</i>	
<i>Philippus Melanchton.</i>		<i>Bruffonus, Claudius</i>	2333
<i>Johannes Vithlingius f. Withlin-</i>		<i>Brutus,</i>	1174
<i>gus.</i>		<i>de Bruxellis, Petrus † Crocart.</i>	
<i>Breton, Johannes * Eduardus I.</i>		<i>Bruxius, Adamus † Sebaldu Smaragifius</i>	
<i>Brevil,</i>	2151. 2561		1005
<i>Briarlins,</i>	2042	<i>de la Bruyere,</i>	2482
<i>Briccio, Jean * Burghefius Scipio.</i>		<i>Buccassenus, Nicolaus † Benedictus X. al. XI.</i>	
<i>Lucas de Carolis.</i>		<i>Nicolaus Becafius.</i>	
<i>Bridelius, Fridericus</i>	2716	<i>Bucella, Nicolaus † Georgius Chiakor.</i>	
<i>Bridgewater, Johannes * Aquæpontanus.</i>		<i>Bucellenus, Joan</i>	660 α. 671 α. 732 α β
<i>de la Briere,</i>	2187		738 α. 799 α. 807 αα. 869 γ.
<i>Brietius, Philippus</i>	1591		1054 α
<i>Philippus Tiberius Belga.</i>		<i>Bucerus, Martinus</i>	862. 1926. 1751 β β
		<i>(T)</i>	Feli-

- |   |                   |  |                          |
|---|-------------------|--|--------------------------|
| Felinus Aretius.  |                   | Buzerus, Bartholomæus † Polonica Ecclesiæ.                   |                          |
| Varemundus Luitholdus.                                  |                   | Bythnerus, Joh.  | 738                      |
| Joh. Fischer.   |                   |  |                          |
| Gerfon 1930. v. Buzerus.                                |                   |  |                          |
| <i>Buchananus</i> , † Junius Brutus Polonus.            |                   | C.   |                          |
| David   | 1277 $\alpha$     | <i>Cabasilas</i> , Nicolaus                                  | 710. 817. 857            |
| <i>Bucherus</i> , Johannes                              | 1126              | de <i>Cabriera</i> , Christophorus † Christophorus           |                          |
| <i>Buchholz</i> , Andreas                               | 1918              | à Jesu Maria.  |                          |
| <i>Buchnerus</i> , Augustus † Basilius Faber.           |                   | <i>Cabrolus</i> , Bartholomæus                               | 1000 $\alpha\alpha$      |
| Johannes Schuppius.                                     |                   | <i>Cæcilius</i> , v. Cecyl.                                  |                          |
| <i>Buckeridge</i> Jean † Johannes Roffensis.            |                   | <i>Cædmones</i> , Whitbiensis                                | 1695 1713 $\alpha$       |
| <i>Buckinghamia</i> Dux, Georgius                       | 2048              | <i>Cælestinus</i> , † Eugenius Lombardus.                    |                          |
| <i>Budaus</i> , Guilielmus † Leonardus Portius.         |                   | <i>Cælius</i> , Secundus Curio † Irenæus.                    |                          |
| <i>Bugenbagius</i> , Johannes                           | 813. 1752-9. 1761 | <i>Cæpolla</i> , Bart. † Joannes Baptista Cacialupus         |                          |
| <i>Bubursius</i> , v. Bouhours.                         |                   | vel Caccialupus f. à Caccialupis.                            |                          |
| <i>Buletus</i> , Claudius                               | 2380              | <i>Cæpolla</i> , Esaias                                      | 2708 $\alpha$            |
| <i>Bulgarus</i> ,                                       | 968               | <i>Cæsar</i> , Arelatensis † Hieron. Joachimus.              |                          |
| <i>Bullenius</i> , Pelgromius † Johannes Peregrinus.    |                   | Joachimus † Æschacius Major.                                 |                          |
| <i>Bullialdus</i> , Ismael * Philolaus.                 |                   | Æschacius Stridonensis.                                      |                          |
| <i>Bullingerus</i> , Henricus                           | 761. 1133. 1716   | Anhaltinus.  | 1884                     |
| Athanafius.   |                   | <i>Cæsarius</i> Arelatensis † Eucherius.                     |                          |
| Matthias Erbius.  |                   | Ambrosius.   |                          |
| Tigurini Ministri                                       |                   | Eusebius Emiffenus.  |                          |
| Tigurinae Ecclesiæ confessio.                           |                   | Hieronymus Stridonensis.                                     |                          |
| <i>Bulver</i> , John                                    | 2104 $\alpha$     | Junior † Cæsarius Georg. Nazian-                             |                          |
| <i>Buneman</i> , Joh. Michael                           | 1674 $\alpha$     | zeni frater.   |                          |
| <i>Buonmatei</i> , Benedetto † Benduccio Riboboli.      |                   | <i>Casius</i> ,  | 1570                     |
| <i>Buonsante</i> , Angelus Matthæus † Friano Forbotta.  |                   | Philippus Ritterhold von Blauen.                             |                          |
| <i>Bureus</i> , Andreas                                 | 2770              | <i>Cassarius</i> , Franciscus                                | 2518                     |
| <i>Burchardus</i> , vel Borcardus                       | 1215              | J. <i>Cagnatus</i> , ou Cagnasso † Johannes de Tabra.        |                          |
| Gratianus.  |                   | <i>Cajetanus</i> , Cardinalis † Pietro de Parragone.         |                          |
| Ivo & Yvo Carnutensis.                                  |                   | de Cailly † Acilly.  |                          |
| Justinus Nomicus.                                       |                   | <i>Cajus</i> ,   | 814 949 1066 * Origenes. |
| de <i>Burdonni</i> ,                                    | 2425              | Johannes † Londinensis.                                      |                          |
| <i>Burgenfis</i> , Paulus † Paulus Mittelburgensis.     |                   | <i>Cala</i> , Charles † Laca Larcando.                       |                          |
| <i>Burgkardus</i> , Franciscus † Andreas Ernstenberger. |                   | <i>Calaber</i> , Petrus † Pomponius Lætus.                   |                          |
| <i>Burgius</i> , Albertus                               | 715               | Sabinus.   |                          |
| <i>Burghesius</i> , Camillus † Paulus V.                |                   | <i>Calaveronus</i> , Guilielmus † Franciscus San benedictus. |                          |
| <i>Burgundus</i> , Nicolaus                             | 916               | de <i>Caldarius</i> , Dominique † Domitius Calderinus.       |                          |
| <i>Burbill</i> , Robertus                               | 891 $\gamma$      | <i>Calèpinus</i> , Ambrosius † Johannes Passeratius.         |                          |
| <i>Buridge</i> , E. B.                                  | 1026 $\alpha$     | <i>Calderwodus</i> , David † Diodoclavus.                    |                          |
| <i>Burleus</i> , Gualterus † Anton. a Salâ.             |                   | <i>Calenus</i> , Matthias † Johannes Spangenbergus.          |                          |
| <i>Burmantus</i> , Franciscus                           | 744 $\beta$       | <i>Calignonus</i> Gofridus                                   | 2275                     |
| <i>Burnetus</i> , Gilbertus                             | 2069 2389         | <i>Calixtus</i> Georg † die Helmstädtischen Theologi.        |                          |
| Fagel.  |                   | Fridricus Ulricus  | 655                      |
| Guilielmus  | 2208              | Gesenius.  |                          |
| <i>Burnetus</i> , Thomas                                | 1279              | <i>Calliergus</i> , Zacharias                                | 1575                     |
| <i>Burtonus</i> , Henricus 1986 1992 $\alpha$ 2021 2041 |                   | Varinus Phavorinus.  |                          |
| 2044 $\alpha$ 2051.                                     |                   | Madame de <i>Calprenede</i>                                  | 1582 $\alpha$            |
| Robertus † Democritus Junior.                           |                   | <i>Calpurnius</i> , Bassus.                                  | 1570 $\beta$             |
| <i>Bury</i> ,   | 2006              | Pontianus  | 1699 $\alpha$            |
| <i>Burzesius</i> ,                                      | 1533              | Siculus * M. Aurelius Olympius                               |                          |
| <i>Busaus</i> , Johan. † Godofredus Driellius.          |                   | Nemesianus.  |                          |
| <i>Buscherus</i> , Stadius † Christianus Petrus.        |                   | <i>Calvi</i> , de Bergamo Donatus * C. Vito Canaldo.         |                          |
| <i>Busbius</i> , Hermann                                | 1540 $\alpha$     | <i>Calvin</i> , * Lucanus & Lucianns.                        |                          |
| Albertus Pifiphilus.                                    |                   | Franciscus Vatablus,   |                          |
| <i>Busgape</i> , Charles * Lucca Vandoni.               |                   | <i>Calvinus</i> , Joh.                                       | 815. 847                 |
| <i>Busius</i> , Paulus                                  | 1418              | * Alcuinus.  |                          |
| de <i>Buffieres</i> , Joan                              | 1103              | <i>Calvinus</i> , Justus * Justus Baronius.                  |                          |
| <i>Buffon</i> ,   | 2568              | <i>Calzaveglia</i> , Vincent * Evandrophylax.                |                          |
| <i>Buxtorffius</i> , Joh. † Gasp. Scioppius.            |                   | <i>Camariota</i> , Matthæus                                  | 884. 1310. 1574          |
| Junior  | 652 1471          |  | 1560 $\beta$             |
|   |                   | <i>Cambillion</i> , Joh.                                     | 1505                     |
|   |                   |  | Camb-                    |

<i>Cambden</i> , William	1028 γ. 1981. 2070 2111 α	Clavigero Giro- lamo.	
<i>Camerarius</i> , Joach.	665 γ. 711 α. 787 β	<i>Caprinus</i> ,	1278
Ludovicus	1114. 1583 α. 1584	Joh. Steph. Lincuski.	
* Justus Justinopolitanus.	1053. 1065. 1785 α	<i>Caracciolus</i> , Antonius *	Decius Caraffa; Joseph Hernandus. Petrus Marianus.
Nicolaus Harsteinius.		Bartholomæus *	Giovanni Villani.
Robertus	1028	Joh. Antonius	2245 β
<i>Cameron</i> , Joh.	653. 654. 720	Thomas	1578
<i>Camerota</i> , Joh.	1133. γ. 2681 α	<i>Caraffa</i> , Carolus *	Alberto Carca. Vincentius * Aloysius.
<i>Camerce</i> , Giovan	1509	<i>Caramuel</i> , Jean *	Ernestus de Eusebiis. Melrose.
<i>Camillus</i> , Jo. Jac. *	1666	<i>Caravaggio</i> , Pierre Paul *	Alberto Tirelli.
Jul.		<i>Carbonel</i> , Bertrand *	Hugues Brunet.
<i>Camiterus</i> , Andronicus *		<i>Carbonus</i> , Franciscus	733 α
* Manuel Imp.		<i>Cardani</i> , Thomas *	Manardo Catofi.
<i>Campanella</i> , Thomas *		<i>Cardanus</i> , Hieronymus *	Hieronymus Casta- lionæus.
Seraphinus Nuceri- nus.		<i>Cardone</i> , Vincenzo *	Gio Nicolas Ciminello Cardone.
<i>Campbergius</i> ,	1944	<i>Carel</i> ,	2280 2539
<i>Campianus</i> , Edmundus	621	<i>Carivel</i> , Tignetus *	Homerus.
Guilielmus	2057	<i>Caristius</i> , Diocles *	Hippocrates.
a <i>Campis</i> , Thomas v. Thomas a <i>Campis</i> .		<i>Carli</i> , Ferdinand *	Zoilus Ardelio. * Solfridus Duncarena.
<i>Campofulgojus</i> , * Baptista Fulgojus.		<i>Carnolius</i> , * Loranicus.	
<i>Campuzanus</i> Balthasar *		de S. <i>Caro</i> , Hugo *	Alexander ab Hales seu Ha- lensis vel Alensis.
D. Francesco de la Carrera,		<i>Caroliloci</i> , Petrus	1236
le <i>Camus</i> ,	2213 αα	<i>Carolestadius</i> , Andreas *	Abecedarius. Aloysius Sidereus. Carolus Magnus J.
Jean Pierre *		<i>Carolus</i> , Ludovicus Elector Palatinus *	Seve- rinus de Monzambano.
P' Abbé Olenix du Bourg.		Philotheus.	
Modestin.		I. Rex Angliæ *	D. Richardus Pe- rincheiff.
le Passavant.		<i>Carpeinterius</i> ,	1533
Polemarque.		<i>Carpentarius</i> , Nathanael	1304. 2090
<i>Camuzatus</i> , Nicolaus	2629	Cosmopolitanus.	
de <i>Candale</i> , * Nuysement de sale secreto.		<i>Carpirnius</i> ,	1570 β ibid.
<i>Candidus</i> , Pantaleon *		<i>Carpzovius</i> , Benedictus *	Ludovicus de Mon- tesperato.
Nathanael Hodo- pæus.		Fridericus	726 1419. 1766
<i>Canero</i> , Alexandre *		<i>Carrerius</i> , Alexander *	Henricus Calderius.
Scandelens.		<i>Carrus</i> , Nicolaus *	Joannes Checus.
<i>C'ange</i> , * Regius Consiliarius.		<i>Carcesius</i> , Renatus	2446
<i>Canisus</i> , Jacobus *		<i>Carthusiensis</i> , Ord. quidam *	Bonaventura.
Christianus Thanaso- phrastus.	1259	<i>Cartwright</i> , Thomas	2005 α. 2000. 2116 α
* Gretserus.		Jacobus Usserius.	
Petrus	665 α. 882 α	<i>Carvellus</i> , Thomas	1982.
<i>Cantacuzenus</i> , Joannes *		<i>Carus</i> , Annibal *	Ser Agresto.
Christodulus Josua- phus.		de la <i>Casa</i> , Academici incogniti *	Stepha- nus de la Casa.
<i>Cantipratensis</i>	1244 α 1279 α	Claudio Casola.	
Albertus Magnus.		Egidio Crudelio Padovano.	
Apiarius.		Girolamo Scacchi.	
Wilh. Brabantinus.		<i>Casalis</i> , Ludovicus *	Hippolitus Filarete.
de <i>Cantiprato</i> , Thomas † B. Angelicus.		<i>Casaubonus</i> , Isaacus	784 α. 928
Guilielmus Moorbecanus.		Jacobus Rex.	
<i>Canutius</i> , † Bertillus Aphemus		Junius Brutus Polonus.	
Libertus Aquilonius.		Constantinus M.	
<i>Caorsin</i> , f. Canoersin Guilielmus *		(T) 2	Misopo-
Bernardus Bredenbachius.			
<i>Capellanus</i> ,	1533		
<i>Capellus</i> , Ludovicus	1064 1558		
Rudolphus *			
Georgius Ernestus Cravelius.			
Henning, Lochovius.			
<i>Caperoos</i> , Joh.	1930		
<i>Capito</i> ,	1751 ββ		
Joh.	2708 α		
<i>Cappidus</i> , Stauriensis	1252		
<i>Capponi</i> , Gio Baptista *			
Charisius Therma- rius.			
Joannes vel Jean *			
Bastone Sci- pione.			

Misoponerus.		<i>Caussin</i>	1127 2549
Isaacus Hortibonus seu Hortibona.		<i>Cauve</i> , Franciscus † Franc. Carolus Reymækerius.	
Jo. a Woweren.			
<i>Cascina</i> , Pietro	2656 α	<i>Cazzoni</i> ,	739 α 2259
<i>Casem</i> , Achmed Ben aut AbuEla ighbas Achmed Ben † Abiob seiba.		de <i>Ceccano</i> , Joannes	1105
<i>Casimirus</i> , Ernestus † Ernestus Candidus Westphalus.		Chronicon Fossæ Novæ.	
<i>Cassander</i> , Georg	683. 811 δ	<i>Cecyl</i> , Guiliel.	650
Czecanovius seu Cieckanoviecki.		<i>Cedmonus</i> ,	1695
Veranius Modestus.		<i>Cedrenus</i> , † Eusebius Pamphilus.	
<i>Cassianus</i> , Joh.	689 β	<i>Celani</i> , Carolus † D. Ettore Calcolona.	
Hieronimus Stridonensis.		<i>Cellarius</i> , Christianus	1693
<i>Casiodorus</i> , † Theodoricus.		Jacobus	1502 α v. Keller.
<i>Casius</i> , C.	1833	Michael † Conr. Riff.	
<i>Castaigner</i> , Ludov.	1069 α	<i>Celsus</i> , † Cyprianus Martyr.	
<i>Castalio</i> , Sebast.	707. 750. 811 α	Cajus Julius Cæsar.	
Mart. Bellius.		Julius	1045 γ
Theophilus.		Samuel Przicipovius.	
Vaticanus.		<i>Celtes</i> , Conradus	1624 α
<i>Castel</i> † Letfac.		<i>Cenamensis</i> , Hildebertus † Anselmus.	
Lindius.		<i>Cerda</i> , Joan. Ludov. de la † Antonius Nebrisensis.	
de <i>Castelbianco</i> , Jean Rodríguez † Dilectus Lusitanus.		<i>Cerintbus</i> , † Joannes Apostolus.	
<i>Castellani</i> , Jacques † Fulvio Savojano Valerio.		<i>Cerisi</i> , Habert † Madame des Loges.	
<i>Castellano</i> , Giacomo * Franc. Berfabita.		<i>Cervin</i> , Marcelle † Alexander Farnesius.	
Valer. Fulvius.		<i>Cesarini</i> , Virginio † Princ. Ludovisius.	
<i>Castelli</i> , Raphael † Cæsar Cantelli.		<i>Cesarius</i> † Augustinus Eucherius.	
Cardullus.		de <i>Cespedes</i> , Balthasar † Laurentius Ramiresius de Prado.	
<i>Castellio</i> , Christoph † Raphael Fulgosus.		& Meneses Gundisalvus † Gerardus.	
Raphael Raymundus.		<i>Cevalerius</i> , † Brunnerus.	
Sebast. † Johannes Theophilus.		Petrus	908
Moses Latinus.		<i>Chatus</i> † Lætus.	
<i>Castellus</i> , Medicus	2278	<i>Chalcidius</i> , † Jovinianus.	
Cardullus.		<i>Chameleon</i> , Ponticus † Theophrastus.	
Petrus † Tobias Aldinus		<i>Chambres</i> , Robertus	1028
<i>Castelvetrus</i> , Jacobus † Baocius Sultaceterus.		<i>Chambres</i> , Sabinus	2024 α
Ludovicus	2655	<i>Chambrun</i> , v. Pineton.	
<i>Castilio</i> , Johannes Baptista † Petrus Franciscus Spinola.		<i>Champerius</i> , Symphorianus † Aggregator Lugdunensis.	
a <i>Castro</i> , Benedictus † Philotheus Castellus.		† Benancio, Lifet.	
Onofrio † Infuriato Academico.		Theophilus du Mas.	
Rodericus	2739 β	<i>Chanterefne</i> ,	2452
Stephanus Rodericus † Rhamnufius.		<i>Chandieu</i> , s. Roche-Chandieu † Antonius Sa-deel.	
<i>Catala</i> , Joh. Baptista † Ignatius a S. Maria.		<i>Chapellus</i> ,	2030
de <i>Catelan</i> , Dn.	1385	<i>Chapuzcau</i> ,	2329
<i>Cathelan</i> , ou Catelan Antoine † Passévant ou Passévent.		Jean Baptiste Tavernier.	
<i>Caterus</i> , Jacobus	1653	<i>Charabon</i> , cælos petens	1776 α
de <i>Catherine</i> , Fradonnet des Roches † Cajus Julius Guersens.		<i>Characus</i> , Joannes † Joannes Philosophonus.	
de <i>Catimpre</i> , Thomas † Guilelmus Moërbecanus.		<i>Charendon</i> ,	2108 γ γ
<i>Cito</i> ,	290 1623 α	<i>Charentonensis</i> , Minister † Philaletha.	
<i>Catullus</i> ,	1618 1656 1660 δδ	<i>Charlus</i> , Antonius	2259
Petronius Arbiter.		<i>Charpentier</i> , Jaques † Marc. Antoine Guymata.	
Virgilius.		<i>Charron</i> , Petrus † Benoist Vaillant.	
<i>Catzaveglia</i> , Vincentius † Evandrophylax.		<i>Chartier</i> , Allain † Allancée.	
<i>Cavalieri</i> , Bernardo	2682	<i>Chasdai</i> ou Chasda de Babylone † Rach ou Rah.	
della <i>Cavalleria</i> , Petrus	908	<i>Chastelet</i> Marchio de	2467
<i>Cavell</i> , Hugues † Hugo Magnesium.		Paulus	2317. 2334. 2492
<i>Cavendicius</i> ,	2086 α	<i>Chastre</i> ,	2358
<i>Cauponis</i> , Wigandus † Frater Pensans Manus.		<i>Chavigneus</i> , † Jean Aimè.	
<i>Caurinus</i> ,	2180	<i>Cheffontaines</i> , Christoffle † Christophorus de Capite Fontium.	
		<i>Cheltini</i> , Prete Giacinto	2654
		<i>Chemnitius</i> , Bogislaus † Hippolithus a Lapide.	
		Marti-	

- Martinus 685 a. 685 β. 850 α α  
 de *Cber* Padre di s. Paolo † Partenio Tosco.  
 du *Cbesne* Andreas † And. Quercetus s. de  
 Quercu.  
 de *Chester*, 973  
 de *Chevanes*, Jacques † Agnes: Charles de  
 Saint Agnon.  
 Hermodore.  
 de *Chevillon*, Michel Ambroise † Fortunè  
 Esclave.  
*Chevreau*, 2314 α  
*Cbigi*, Fabius † Philomathus.  
 Tyrrenus.  
*Chisus*, Fabius † Ernestus de Eusebiis.  
 de *Choisi*, 2224. 2398  
 de *Choisy*, Timoleon † Theophile & Timo-  
 leon.  
*Cholinus*, Petrus 1694  
 a *Choppin*, 2279  
*Chorlotassens*, Johannes † Parvus Agricola.  
*Chretien*, Florent † B. de Montdieu.  
*Christecus*, Theophilus. 1621  
*Chrysologus*, Petrus † Aur. Augustinus.  
*Chrysostomus*, † Aurel. Augustinus.  
 Basilius M.  
 Gregorius Nazianzenus.  
 Johannes Episcopus.  
 Leo Episcopus.  
 Methodius.  
 Origenes.  
 Theophylactus.  
*Chyftus*, l. Sixtus † Sextus Pythagoreus.  
*Chytraus*, David. 685 α 743 811 ζ 1153 α  
 Johannes Georgius Godelmannus.  
*Ciacconius*, Petrus 1070  
 Fulvius Ursinus.  
*Cicero*, 1525  
 Petronius Arbiter.  
 Tiro libertus Cic.  
 Quintus † M. T. Cicero.  
*Cilenius*, Bernardinus † Franciscus Octavius.  
*Cingallus*, Hermannus † Christoph. Sandius.  
*Cinglius*, † Conrad Riff.  
*Cinnamus*, Leonardus † Orlandus Cinnamus.  
 de *Cipellis* Joannes † Baptista Egnatius.  
*Cipriani*, Pratese Antonio 2698  
*Cisnerus*, Nicolaus † Severinus Calonius.  
*Cisterciensis*, † Aurelius Augustinus.  
*Civilis*, Catharinus † Epictetus.  
*Claget* 2015 2033 ζ  
*Clagius*, Thomas † Didymus Hermannovil-  
 lanus.  
*Claire*, 1631  
*Clathirius*, † Vaudius Diathirius Bonglarus.  
*Claudianus*, † Fortunatus.  
 Petronius Arbiter.  
 Mamertus \* Damasus Papa.  
 Gentilis † Claudianus Mamertus.  
*Claudius*, Abbas † Gregorius Magnus.  
 Autissiodorensis † Ambrosius.  
 Charentonensis 2238  
 Donatus Tiberius † Ælius Donatus.  
 Johannes 2137 2175 -6-7. 2227  
 2238  
 Petrus 2724 2725  
*Clausenius*, v. Cotten.
- de *Clemangis*, Nicolaus † Hildebertus.  
*Clemens*, 638  
 Alexandrinus 638. 659  
 Cyrillus.  
 VIII. † Apostolorum Canones 638  
 Origenes.  
 Ammonius 1047 α  
 VIII. † Fidentio Glottochryfio.  
 Sextus V.  
 Papa 638. 639  
 Romanus I. 13. 638. 639  
 Petrus Apostolus.  
*Cleminius*, Georg. 971 δ  
*Cleophilus*, Samius aut Creophylus † Panyasis.  
*Clericus*, David † Joh. Buxtorfius.  
 Johannes 2508. 2575. 2580 α  
 Batavi Theologi.  
 Critobulus Hierapolitanus.  
 Hollandiæ Theologi.  
 Liberius de s. Amore.  
 de *Clerque*, s. Clericus Livinus 1963 ε  
*Clichthovens*, Jodocus † Cyrillus Alexandri-  
 nus.  
*Climacus*, Johannes † Cyprianus Martyr.  
 Damascenus.  
*Cloppenburg*, † Poppius Eurypylus.  
*Closterlassius* † Stockholmenfes Ministri.  
*Clothomius*, † Cato.  
*Clout*, Francois \* Basile de Rouen.  
*Cnigthon*, v. Knygthon.  
*Cnophius*, Andreas 1922  
*Cobavius*, Andreas 1241 α  
*Coccus*, Jodocus \* Molshemensis Academia.  
 Franciscus \* Fabius Cotta.  
*Cochlaus*, Joh. \* Joh. Dobenec Wendelsti-  
 nus.  
*Cochleus*, Johannes \* Thomas Morus.  
 de la Cour, 1963 a. E. γ. δ  
*Codognat*, Martinus \* Johannes Maldonatus.  
 de *Codr*, Jacob. 1625 α  
*Cælestinus*, \* Aurel. Augustinus.  
 Ambrosius.  
 Hieronymus Stridonensis.  
*Cælestius*, v. Cælestinus.  
*Coffinus*, Eduardus 1980 β  
*Cojetus*, Petrus Julius 1089  
*Coignetus*, Petrus 2121  
*Colazus*, Antonius 1154 β. 2744  
*Colbert*, Jacob Nicol. 1305  
*Colerus*, Antonius 1797  
*Colerus*, Sebast. \* Conimbr. Collegium.  
*Collens*, 2053 ε  
*Colletet*, Wilhelmus \* Claudine Uxor Wil-  
 helmi Colletet.  
 \* Lanel.  
 a *Collibus*, Hippolythus 1401  
 Wernerus Gebhardus.  
 Pompejus Lampugnanus.  
 Sinibaldus Ubaldus.  
*Colomesius*, Paulus 2368  
*Colonienfes*, scholastici 633 β  
*Colonis*, 2232 β  
*Colonna*, \* Poliphilus.  
*Coltellini*, Augustin \* Gufo de Gufonibus.  
 Ostilio Contalgeni.

<i>Columbanus</i> ,	1651 <i>α</i>	<i>Cornelius</i> , Nepos	1134 <i>α</i>
<i>Columbus</i> , Johannes	1469 <i>β</i>	Æmilius Probus.	
de <i>Combis</i> , Johannes * Albertus Magnus.		<i>Cornelius</i> Papa * Cæcilius Cyprianus Martyr.	
<i>Comenius</i> , Joh. Amos	754 <i>αα</i> . 769. 780 <i>α</i> . 1282 <i>α</i> . 1303. 1885	Petrus	1930
* Ulricus de Neufeld.		<i>Cornerus</i> , Christoph	685 <i>α</i>
<i>Comestor</i> , Petrus * Aurel. Augustinus.		<i>Cornificius</i> * M. T. Cicero.	
Petrus Blesensis.		<i>Cornutus</i> , * Phurnutus.	
Nicolaus Oresmius.		<i>Coronaus</i> , Martinus	1560
<i>Comibao</i> , Joh. Baptista de	719	<i>Cornarus</i> , Angelus	2702
<i>Comirius</i> , Johannes	1600 <i>α</i>	<i>Cortefius</i> , Paulus	1298
<i>Comitianus</i> , Johannes Baptista	824 <i>α</i>	<i>Corvinus</i> , Andreas	1150
de <i>Comitibus</i> , Odoto * Joannes Ambrosius		Leidensis	745
Spinola.		<i>Corvo</i> , Andreas * Bartholomæus Cocles.	
Sebastianus	1100	<i>Coselini</i> , Stephanus * Buccabella ou Bocca-	
<i>Comitolus</i> , Paulus	2627 <i>α</i>	bella.	
<i>Commire</i> ,	1602	<i>Cosma</i> ,	893
de <i>Conchis</i> , Guilielmus * Helinandus.		<i>Cosminius</i> Johannes	782
<i>Condeus</i>	835	<i>Cosmus</i> , Pragensis	1207
de <i>Conde</i> Nicolaus	1222. 2260. 2355	<i>Cossa</i> , Balthasar * Johannes XXII.	
<i>Conradus</i> * Conradus Lauterbergius.		<i>Cosset</i> ,	2171
Balthasar	629 <i>α</i> . 755	<i>Costa</i> , Carlo Constanzo * Ottone Lazaro	
Episcopus Ultraject.	902	Sacco.	
Saxo * Bonaventura.		<i>Costar</i> ,	2567 <i>α</i>
Trajectensis	1125	N. <i>Costar</i> de Lyon * Octave.	
<i>Conringius</i> , Hermannus	958 <i>ααβγ</i> . 971. 1000 <i>β</i> . 1058 <i>α</i>	<i>Coster</i> , Jean * Columba.	
Daniel Clafenius.		<i>Costerus</i> , Franciscus	889 <i>β</i>
Cyriacus Thrasymachus.		Joann. Perellius.	
Irenæus Eubulus.		<i>Coterellius</i> ,	2252
Julia Academia.		<i>Cothair</i> Mahumed Ibu * Alphraganus aut Fer-	
Hector Joh. Mithobius.		ganius.	
Ludovicus de Monte sperato.		<i>Cotta</i> , Rodericus * de Mingo Rebulgo.	
Sam. Pufendorf.		<i>Cotten</i> Jo. Clausenius	620 <i>α</i>
Wilhelmus Wendrockius.		<i>Cottonus</i> , Petrus	626. 2126
<i>Consalvi</i> , Mendoza Johannes	1072 <i>αα</i>	Montolonius.	
<i>Constans</i> ,	2467 <i>α</i>	Tancredus * Nascoffo.	
<i>Constantinus</i> , * Æthicus Isther.		<i>Coventriensis</i> , Guilielmus * Anselmus.	
Martinus	954 955	<i>Coverdale</i> , Miles	1980
Hieronymus Saracenus.		<i>Coupletus</i> , Philippus	2314. 2426
<i>Contardo</i> , ou Corrado Inghetto * Ighetto da		de la Cour,	1963 <i>α</i> . 2288
Genova.		de <i>Courcillon</i> , de Dangeau Louys * Theophile	
<i>Contarenus</i> , * Lucius Cornelius.		& Timoleon.	
Casparus	1389	<i>Coureur</i> , Martinus	2134 <i>α</i> . 2171 <i>α</i>
de <i>Conte</i> , Pierre * Carlo Fioretti da Vernio.		<i>Courtin</i> ,	2420. 2436 <i>β</i> . 2463. 2491
<i>Conti</i> , v. de Comitibus.		<i>Courtneus</i> , Eduardus	1272
de <i>Conti</i> , Bourbonius	2141	<i>Courtot</i> , Jean * Aletophilus Charitopolitanus.	
<i>Contius</i> , Antonius	919	<i>Coustelli</i> , Joh. Cloufet.	
<i>Contractus</i> , Hermannus	1633-6	<i>Coutures</i> ,	2431
<i>Conturla</i> , Franciscus	2623	<i>Coysfardi</i> , Michael * Franciscus Catinus.	
<i>Coobuck</i> * Robertus Parsonius.		<i>Craanen</i> , v. Cranius.	
<i>Cookus</i> Antonius	704	<i>Cresolius</i> , Ludovic. v. Cressolius.	
<i>Cooperus</i> , Thomas	2028	<i>Cramail</i> * Inconnu Solitaire.	
<i>Coornbertius</i> , Theodor. Volckardus * Theodor.		Le Sieur de Vaux.	
Coornhertius.		<i>Cramerus</i> , Andreas	938 1179 1811 <i>α</i>
<i>Corarius</i> , Angelus * Gregorius XII.		Johannes Frider.	1588
<i>Corbaeus</i> , Ambrosius	1072 <i>α</i>	Thomas	709 2063
<i>Corberus</i> Caspar	1451	<i>Cranius</i> Theod.	1011 1013
<i>Corbet</i> , Joannes * Lyfimachus Nicanor.		<i>Craffetus</i> ,	2199 <i>α</i> 2393
<i>Corbintonus</i> , v. Corbæus		<i>Crassus</i> , Nicolaus * Publius Licinius.	
<i>Corfinus</i> , Joannes	1417 <i>β</i>	Paris	671 <i>β</i>
<i>Corinthiensis</i> Guilielmus * B. Angelicus.		Liberius Vincentius.	
<i>Corinthus</i> , Grammaticus græcus * Cointus		Torquatus * Princeps di Conca.	
Smyrnæus.		<i>Craton</i> , Adamus.	1669
<i>Cornaro</i> , Angelo	2702	<i>Crautor</i> , Petrus * Bonaventura,	
<i>Corneille</i> ,	2514 2527	<i>Creder</i> , Leonard	869 <i>δ</i>
		<i>Crellius</i> , * Junius Brutus Polonus.	
		Johannes	1774
		Johan.	

- Johan. Cirellus.  
*Cremoninus*, Cæsar \* Scipio Africanus de Berti.  
*Crendelius*, Ferdinandus 1469  
*Crepfeld*, M. Josua, a Mosbach 1456  
*Crespi & Borja* Louis. \* Silvius Cipres de Po-  
var.  
*Cressolius*, v. mox Cræsollius.  
*Creswellus*, Josephus 870. 1435. 1969. 2038 a  
Pet. Manrique.  
Jo. Pernius.  
And. Philopater.  
*Crinitus*, Petrus \* Pierre de Chevelu.  
*Crispus*, Franc. 1154 a  
*Crispinus*, Carolus \* Jacobus Crispinus.  
*Christecus*, Theophilus 1621  
*Crobilus*, \* Demosthenes.  
*Crocley*, Jean \* Philalethes Irenæus.  
*Cræsollius*, Ludovicus 764 ß  
Rhodonense Collegium.  
*Crombach*, 794  
*Crommius*, Adrian \* Casimirus Dourmann.  
*Cromwellus*, 2002 a  
Olivarius 1421 a  
*crookius*, \* Jacobus Ulserius.  
Helkias 2065 c  
de la *crose*, 2479 2508  
*Crowans*, Guilielmus 2069  
*Crucaus*, l. crucius, Emericus. 2524  
Mercurius Frondator.  
*Cruciger* 872  
*Crusius*, Jacobus Andreas 984 a  
Joannes 1489  
Philippus \* Passum violenta Chri-  
stus servavit.  
*Ctesias*, \* Herodotus.  
*Ctesibus*, \* Hero Alexandrinus.  
*Ctesiphon*, \* Hieronymus.  
*Cubiac*, 2264 a c  
*Cubicus*, \* Manes ou Manichée.  
*Cudworthus*, Radulph. 1990  
de la *Cueva*, Alphons. 1205  
Louis \* Cæcilius ou Cecilio de Gra-  
nada.  
*Cuffeler*, Joannes Abraham 1309  
*Cujacius*, Jacobus 1144 a  
Antonius Mercator.  
Nicol. Cragius.  
*Cuirot*, Adrien le \* Martinus Sommerus.  
*Culpisus*, v. Kulpisius.  
*Cuno*, Caspar 917  
*Caranus*, Joach. 872. 1886  
*Curcellæus*, 717 a. 1137  
*Curio*, 1513 a  
Cælius secundus \* Martinus Bel-  
lius.  
Hieronymus Marius.  
Theodosius Trebellius.  
Jacobus, \* Hermotimus.  
*Cunerus*, 1414 a  
*Curterius*, Johannes \* Hierocles Philosophus.  
*Curtius*, Albertus 1269 a  
Lucius Barretus.  
curtius.  
collegium Dilinganum.  
Val \* Presbyterium Lubecense.  
*Curtneus*, Eduardus 1059
- Cydonius*, Andreas Eudamon Johannes \* Jo-  
hannes l'Heureux.  
Demetrius \* cydonius.  
*Cynethus*, chius \* Homerus.  
*Cyprianus*, \* Aurelius Augustinus.  
Firmilianus.  
Antiochenus \* cæcil. cyprianus  
Martyr.  
Nicomediensis \* cæcil. cyprianus  
Martyr.  
*Cyprius* Eveclus \* Stafinus.  
*Cyriacus* Salomon 1813 a  
*Cyrillus*, 665 ß 2720  
Alexandrinus \* Athanasius Alexan-  
drinus.  
Origenes.  
Victor Antiochenus.  
Hierosolymitanus 1129  
Monachus 1098  
D.  
*Dacherius*, Lucas 636  
*Dachtlerus*, Theophilus \* Theoph. Elychnius.  
*Daëmfius*, Petrus 1615  
*Dalancens*, 2412 a  
*Daldianus*, \* Artemidorus.  
*Dalleus*, Johannes 2397 a  
Canones Apostolici.  
*Dalman*, de Rocaberti Raimond \* Joseph  
Tomer. 1213  
*Damascius*, Damascenus 1213  
Claudius Galenus.  
*S. Damasus*, \* S. Ambrosius Mediol.  
Claudianus Mamertus.  
Papa 1199  
\* Hormisda.  
Gelafius.  
*Damianus*, Antonius \* Tonantius Madianus.  
Petrus \* Augustinus.  
Basilius M.  
Bernardus Burgund.  
*Damis* \* Philostratus.  
*Damman*, Sebastian 1930  
*Danes*, Pierre \* Petrus Bellocirius.  
Joh. Steph. Durantes.  
de *Dangeau*, 2407  
*Danbauerus*, Joh. Conradus 1764  
Elias.  
*Danckwartus*, Joachimus \* Imaochus Travv-  
knadus.  
*Daniel*, 2417  
*Danielides*, Guilielmus \* Aurelianus Pierius.  
*Darde*, Jo. 838 a  
*Daphnopatus*, Theodoretus \* Joannes Chryso-  
stomus.  
*D'artis*, 2180  
*Datus*, Carolus 2662. & seqq.  
Antiates.  
*Dauces*, Johannes 2099  
*Davenport*, \* Franciscus a. S. Clara.  
*David*, Johannes \* Donaes.  
Jason Petronius.  
Rex 6  
*David*, \* Aggeus.  
Assaph.  
Eman.  
Ethan. Ezechiel

Ezechiel.		<i>Dinarcbus</i> * Demosthenes.	
Jeremias.		<i>Dinnerus</i> , Andreas } Thraſybulus Lepta.	
Korah.		Conradus }	
Mofes.		<i>Diodati</i> , Elies * Theodorus Elaſus.	
Zacharias.		<i>Diodatus</i> , Johannes	2388 α
<i>Daviſi</i> , Urbain * Buonardo Savi.		<i>Diogenes</i> , Oenomaus * Diogenes Cynicus,	
<i>Daviſſon</i> , Guillaume * Jean Chartier.		Tragicus.	
<i>De-Bres</i> , Guido	2124 ζ	<i>Dionyſius</i> , Carolus	2708 α
<i>Deckherrus</i> , Jo.	945	Cato Chriſtianus * Cato.	
<i>Dechamps</i> , Stephanus * Antonius Ricardus.		Halicarnaffeus * Plutarchus.	
<i>Dee</i> ,	2090 α	* Demetrius Phale-	
<i>Delfau</i> , Francois * le Sieur de Froimont.		reus.	
<i>Delphinus</i> , Bernardus * Eusebius Philadelphus.		Johannes	2708 α
<i>Del-Rio</i> , Martinus Antonius * Liberius Sanga.		Junior Corinthius * Dionyſius Areo-	
Rolandus Mirteus.		pagita.	
<i>Democritus</i> * Hippocrates.		Medicus Gallicus Reg.	2534
<i>Demosthenes</i> * Crobilus.		Phaſelites: * Dionyſius Longinus.	
Binarchus.		Scythobrachion * Xantus Lydus.	
<i>Denaiſius</i> Petrus	760 α	Constantinus Imp.	
de ſaint <i>Denis</i> , André	2505 β	Diophanes Nicæenſis.	
<i>Denison</i> , Joh.	1991	<i>Dioſcorides</i> , Phacas * Pedacius Dioſcorides.	
<i>Deniſot</i> , Nicolas * Alſinois.		Hecataus Thaſius.	
Bonaventure du Periers.		<i>Diotimus</i> , * Epicurus.	
<i>Deniſſon</i> * Robert Frevil.		<i>Diſe</i> ,	2145 α
<i>Denrius</i> ,	799	<i>Dodvellus</i> , Henr.	680. 681. 1062
<i>Denton</i> ,	2012 γ	<i>Doltſchius</i> , vel Toltz Johannes * Johannes	
<i>Deoduinus</i> , * Durandus		Veldkirch.	
<i>Derodon</i> , David.	882 αα	<i>Dominic</i> , Conradus * Peregrinus.	
<i>Deſeine</i> Franciſcus	2379	de <i>Dominis</i> , Antonius	815 α
N. du <i>Deſerts</i> * Pacifique d' Auranches.		<i>Donatus</i> , Ælius	1262. 1543 α
<i>Des Farges</i>	2383	Alexander * Alſonſus Ciacconius.	
S. <i>Deſiderius</i> * Ado Trevirenſis.		Tyberius Claudius	1264
<i>Deſmaretſ</i> Jean * Eliachim Michael.		Veronenſis	729
Philotheus Achillinus.		de <i>Dondis</i> ſ. Donis Jacobus * Aggregator Pa-	
<i>Deſpeſius</i> , Herandus	1023	tavinus.	
<i>Deſtrius</i> , Brandanus	1709 α	Arnoldus Villanovanus.	
de la <i>Devere</i> , Roſtolpius	2316	<i>Donellus</i> , Hugo * Zacharias Furneſterus.	
<i>Devonius</i> , Joh.	1445	<i>Donne</i> , Joh.	2018
<i>Devize</i>	2367	<i>Donus</i> , Auguſtinus * Renolzus Donus.	
<i>Devonius</i> , Joannes	1445	<i>Donzellino</i> , Girolamo * Eudoxus Philalethes.	
Joſephus * Pindarus: vide & Iſca-		<i>Doratus</i> , Jo. * Henricus Stephanus.	
nus.		<i>Dorotheus</i> ,	887
<i>Dewellus</i> , * William Biſhop.		Epicoſpus Tyrius.	
<i>Diaconus</i> , Hilarius * Ambroſiaſtes.		<i>Dorſcheus</i> , * Valentinus Petrus Saccus.	
Johannes * Paulus Longobardus		Georgius	1545. 1683. 2554
Diaconus Aquilegienſis.		<i>Dorſchius</i> , Dieterich * Nathanel Ælianus Ma-	
Constantinus M.		thania.	
Paulus	1233	<i>Dofitheus</i> , * Septuaginta Interpretes.	
Flaccius Alcuinus.		de <i>Dottori</i> , Conte Carlo * Croldo Crotta.	
Beda Britannus.		<i>Donjatus</i> , Joh.	920. 1585. 2528. 2545 α
Eutropius.			ol. 457
Sextus Pomponius Feſtus.		<i>Doulie</i> ,	2283
Theodemarus.		<i>Draſé</i> , * Hippolythus a Lapide.	
Theodorus * Paladius Galata.		<i>Draudius</i> , Georſg * Regius Goraddivus.	
<i>Didymus</i> , * Didymus Veridicus.		Simon Majolus.	
de S. <i>Didier</i> .		<i>Drechſeler</i> , * Chreſuldes.	
<i>Didymus</i> , l. Didimus	1571 α	<i>Dreſdenſis</i> , Petrus	1639
<i>Didymus</i> , * Alcinous.		<i>Dreſemius</i> ,	1645
Eusebius Pamphilus.		<i>Drommel</i> , * Cornelius Drebbelius.	
Origenes.		<i>Drufius</i> , * Johannes Driefchus.	
<i>Diecmannus</i> Joh.	1703 λ	<i>Dryden</i> , & Samuel Parker * Bays & Drawcan-	
a <i>Dieskau</i> N.	1425	ſir.	
<i>Dietericus</i> , de Rondeck,	678	<i>Duarein</i> , Francois * Ambroſius Lætus.	
<i>Digbey</i> , Johannes * Sanfordianus.		<i>Ducæus</i> , Fronto	637. 680. 823. 1162. 1432.
<i>Dilherrus</i> ,	1693		1523
<i>Dillingenſes</i> , Jcti	710	<i>Dudriſius</i> , Andr.	1257 α
		Quiri-	



Quirinus Reutherus.		<i>Elibu</i> , * Job.	
<i>Dugdalis</i> , Guilielmus * Henricus Spelmannus		<i>Elimandus</i> , v. Elymandus.	
<i>Duisburg</i> , Joh.	1691	<i>Elisabetta</i> , Sophia Ducissa Brunsvicensis & Lunenburgensis	1912
<i>Duizius</i> , Paulus * Mussipontani Scholastici.		Creutziger	1922
<i>Dunelmensis</i> , Turgotus * Simon Dunelmensis.		<i>Elizalde</i> * Antonius Sella Dei.	
<i>Duplicius</i> , Corn.	1080	<i>S. Eloi</i> , * Aurelius Augustinus.	
<i>Duportius</i> , Joh.	1645 β	<i>Eloy</i> , Houchart * Eligius Eucharius.	
<i>Dureus</i> , Jean	1587	<i>Elscherif</i> , Elidrifi vel Eladrifi	2706
<i>Durandus</i> , Guilielmus * Speculator.		<i>Elsholzius</i> , Sigismundus	1003
Nicolaus * Nicolaus Villagagnus		<i>Elsnerus</i> , Joh.	1693
feu Villagnonus.		<i>Elymandus</i> ,	1076
<i>Duranti</i> , * Pierre Danés.		<i>Eman</i> , * David.	
<i>Durel</i> , Jean * Eusebius a S. Justo.		<i>Emericus</i> seu d' Emeric	1244
<i>Durfeldus</i> , Jacobus	1296	<i>Emesenus</i> , Nemesius * Cydonius.	
<i>Durhamensis</i> , Decanus	844 β	<i>Ernestus</i> , Andreas * Johannes Spangenbergius	
<i>Dymockius</i> ,	2106-7	<i>Emgilbertus</i> , v. Engelbertus.	
		<i>Emmius</i> , Ubbo	1930
E.		<i>Emporagrius</i> Ericus * Consistorium Stockholmense.	
<i>Eadmerus</i> ,	1251	<i>S. Emonerius</i> ,	805 α
anselmus.		<i>Emserus</i> , Hieronymus * Thomas Placentinus.	
Edmundus feu Eadmundus.		<i>Enchardus</i> , f. Enhardus v. Eginhardus.	
<i>Earls</i> , Joh. * Edoardus Blound.		de <i>Encinas</i> , Francesco * Franciscus de Aquifolio.	
<i>Eberhardi</i> , discipulus	1042	<i>l'Enfant</i> ,	2130 β
<i>Eberhardus</i> , Monachus	1216	<i>Engel</i> , P. Arnoldus 1697 α 1704 α 1151 α	1770 δ
<i>Ebionae</i> ,	1019	<i>Engelbertus</i> ,	1271
<i>Eccbellensis</i> , Aqrahamus	870 α	<i>Engsterus</i> , Ulricus * Ulricus Encaustus.	
<i>Eckardus</i> , v. Leikardus.		<i>Enjedinus</i> , Georg.	1774
Justus * Raphael Sulpicius a Munscrod.		<i>Entenius</i> , Johannes	646 αα
<i>Eckbertus</i> , * Bernardus Burgundus.		<i>Ephesus</i> , * Michael Pfellus.	
<i>Ecke</i> , v. de Repkaw.		<i>Ephraemus</i> , * Joann Chrysostronus.	
<i>Eclanensis</i> , Julianus * Ruffinus.		<i>Ephraimus</i> , Johannes	2708 α
<i>Edinerus</i> , * Edmundus f. Eadmundus.		<i>Epictetus</i> , Leonides.	
<i>Edmons</i> , Mac-ma-hone * Franciscus Matthæus.		<i>Epiphanius</i> , * Aurel Augustinus.	
<i>Eduardus</i> , Gee	622	Origenes Junior * Epiphanius.	
ab <i>Efferen</i> Wilhelmus Ferdinandus, * Christian Gottlieb von Friedberg.		Scholasticus	1138
Christophorus ab Ungersdorff.		Flavius Josephus.	
<i>Eggelingus</i> , * Gabriel Biel.		<i>Episcopus</i> , Simon 635 654 720 863 α β γ	
<i>Eggenfeld</i> , Chrysostronus * Amandus Verus.		δ ε 864 865 866 867 868 1064.	
<i>Eginhardus</i> ,	1043. 1107	Minutius Aquilovicanus Friesius.	
Adelmus vel Adelmarius.		<i>Episcopus</i> , ex Clero Romano * Symbolum Apostolicum.	
Flaccius Alcuinus.		<i>Epithyrus</i> , f. Epiurus * Plinius.	
Albinus Anglus.		<i>Erasmus</i> , Desiderius Roterdamus 693 1513 α	
Abbas * Eginhardus Caroli M. Cancellarius.		Cyprianus Martyr.	
<i>Eglinus</i> , Raphael * Heliophilus Percis.		Gerardus Listrius.	
<i>Egoftes</i> , Mæferius Philippus * Philotheus Achillinus		Henricus VIII.	
<i>Fbrensteen</i> , Eduardus Phil.	1089	Siphronius Abbas.	
Pacianus.		Jrenicus	1048
<i>Eichfeld</i> / Christianus	662 α	<i>Erasmus</i> , Thomas	700 α 1703 α
<i>Einardus</i> f. Einhardus, v. Eginhardus.		* Thurecensis Phylicus.	
<i>Eisenberg</i> , Jacques * M. Christian Grundmannus.		<i>Erhardus</i> , Georgius * Caspar Lundorpius.	
<i>Eisenhut</i> / v. Eysenhut.		Comes Truchseß de Wetzhausen,	841
<i>Eleemosynarius</i> , Johannes * Joannes Chrysostronus.			1521 α
<i>Eleutherius</i> , Thyanensis * B. Theodoretus.		<i>Erigena</i> , Scotus	
<i>Eliachim</i> ,	11	Bertramus.	
<i>Elias</i> , Paulus	703	<i>Eriuna</i> , * Anytes.	
<i>Elicaldus</i> , Antonius Celladeus.		<i>Ernhoferus</i> , Sigism. * Lutheri Catechismus minor.	
<i>Elichmannus</i> , Johannes * Ludovicus de Dieu.			1693 1830
<i>Eliezer</i> , filius Jose Galilæi * R. Abrah. Rabiah.		<i>Ernestus</i> ,	716
* David.		Ab Eusebiis	
<i>S. Eligius</i> , * Aurelius Augustinus.		(V)	Dux

- Dux Saxonæ 1763  
 Hassiæ Landgravius 1699 a  
 Andreas \* Joh. Spangenberg.  
*Ernstius*, Henricus \* Paganinus Gaudentius.  
 Joh. Daniel \* Joh. Damian Ehren-  
 holz.  
*Erotes*, \* Cyprianus Martyr.  
*Erstenbergerus*, \* Franciscus Burgkardus.  
 de *Erzilla*, Fort. Garzia \* Fortunius de Ar-  
 teaga.  
*Esaias*, \* Jobus.  
 Salomon.  
*Eschenbach*, Wolframus ab 1917  
*Eschinardi*, 2632  
*Esdra*, I. 3. 4. 6  
 Malachias.  
 Moses.  
*Efra*, Aben \* Avenarius.  
 d' *Essagnet*, Joh. 1010 d e  
 d' *Essars*, 2497  
*Esther*, 5  
*Estrix* Ægidius \* Franciscus Suno.  
*Estius*, Lubertus, \* Salomo Alberti.  
*Esytius*, \* Hefychius.  
*Ethan*, \* David.  
*Etherianus*, \* Aurel. Augustinus.  
*Etherius*, de Thyane \* Athanasius.  
*Evagrius*, \* Hieronymus Stridonensis.  
 Ponticus 618  
 Monachus 635  
 Scithensis 635. 888  
 \* S. Nilus.  
*Evantius*, P. \* Petronius Arbiter.  
*Eucherius*, \* Ambrosius.  
 Aurelius Augustinus.  
 Eusebius Emiffenus.  
 Evagrius.  
*Euclides*, Geometra \* Euclides Megarensis.  
 Megarensis 1457 a  
*Eudemono*-Johannes v. Andreas.  
*Eudocia*, 1630  
 \* Proba Falconia.  
*Eudocia*, \* Pelagius Patritius.  
*Eveclus*, Cyprius \* Stasinus.  
*Evelyn*, Joh. 2079  
*Evenius*, Sigismundus 1693  
*Everhardus*, Antonius \* Cosmopolita.  
*Eugenius*, Papa 737. 919  
 \* Petronius Arbiter.  
*Eulogius*, Cordubensis \* Eulogius.  
*Eumatius*, \* Eustalthius.  
*Eumenius*, \* Mamertinus.  
*Eumericus*. Nicolaus \* Gregorius XI.  
*Ernoldus*, Borcardus 1215 a 6  
*Evodius*, Uzalensis \* Aurelius Augustinus.  
 Prædestinatus.  
 1192.  
*Eurard*, \* Aurelius Augustinus.  
 d' *Evremont*, 2273. 2302. 2528 ß  
*Euriphon*, \* Hippocrates Cous.  
 de *Eusebius*, Ernestus 726  
*Eusebius* \* Hieronymus Stridonensis.  
 657.  
 Ammonius Alexandrinus.  
 Casariensis 658. 716. 1199. 1258  
 Emiffenus \* Eucherius.
- Pamphilus v. Pamphilus.  
 Gallicanus \* Eucherius.  
 Vercellensis \* Athanasius.  
 Constantinus Magnus.  
 Gregorius Syncellus.  
*Eustathius*, Constantinopolitanus \* Eustathius.  
 Sebastenus \* Basilius M.  
*Eutropius*, 944 1211 1256 a  
 Paulus Longobardus Diaconus Aquile-  
 gliensis.  
*Eutychiani*, \* Theodoretus.  
*Ewich*, Engelbertus 707 a  
*Exoniensis*, Josephus v. Ischanus & Ischanus.  
 von *Eyck*, Philippus \* Franciscus von der Brügge.  
*Eymericus*, Nicolaus \* Gregorius XI.  
*Eysenbut*, Eustachius 1749 aa  
*Eysenius*, Joh. Baptista 1785  
*Ezechias*, \* Lamuell. Lemuel.  
 Salomon.  
 Propheta.  
*Ezechieel*, \* David.
- F.
- Faber*, Basilius 1150  
 Consiliar. Elect. Colon. \* Maximilianus Henricus Elector Col.  
 Gregorius 646 γ  
 Guido \* Emanuel Tremellius.  
 Honoratus \* Antymus Coningius.  
 Antimus Farbius.  
 Antonius Coningius.  
 Joh. Charlerius.  
 Hugo Sifilinus.  
 Petrus Mousnerius.  
 Stubrock.  
 Nicolaus 1133 a  
 Sebastianus 1793  
 Theol. \* Severinus de Monzambano.  
*Fabrettus*, \* Jasitheus.  
*Fabricius*, Fridericus \* Johannes Forsterus.  
 Georgius \* Gerardus Faustus.  
 Guilielmus 690 a  
 Joh. Albertus 1446 7-8  
 Joh. Ludov. 665 δ  
 Janus Alex. Ferrarius.  
 Jacobus Daniel Humbertus.  
 Theodosius \* Henr. Dorpius.  
*Fabronus*, Hermannus \* Erasmus Sabinus  
 Haffnerus.  
 Hermannus de Mosa.  
*Facditius*, v. Faudit.  
*Fachsius*, Lud. 929  
*Facs*, Johannes 1664  
*Fagius*, Paulus \* Tobias Hebraicus.  
 du *Fail*, Noell \* Adulfus Leon.  
*Faisne*, Philippus Franciscus 1964  
 a *Falckenberg*, Abrahamus \* Amadeus a Fried-  
 leben.  
*Fannius*, Rhemnius 1623 aa. 1552 a  
 Priscianus.  
 de *Fano*, Franc. \* Octavius Cleophilus.  
 Martinus \* Guido da Suzaria.  
*Fardella*, Tomaso \* Andrea Lamostoso.  
*Farellus*, Guilielmus 2195  
*Farnabius*, Thom. 1570  
*Fasolus*,

<i>Fasolus</i> , Joh. * Guilielmus Durandus seu Durantes.		<i>Ferro</i> , Hieronymus	2658 a a
<i>Fastidius</i> , * Aurel. Augustinus.		<i>Ferveau</i> Johannes * Johannes Adelsreiterus.	
<i>Favardius</i> , Franciscus	2394	<i>Ferus</i> , Georg	2709. & seqq.
<i>Faucherius</i> , Michael * Conrartus.		de <i>Fescamp</i> , Jean Abbé * Aur. Augustinus.	
<i>Faucher</i> , Claude * Pyrame de Candole.		<i>Feschius</i> , Remigius.	1539 a
<i>Fauteur</i> ,	2403	<i>Fetizenius</i> ,	1975 a
<i>Faventius</i> , Albanus	919	<i>Fetizon</i> ,	2243
<i>Favinus</i> , Renius	1552 a	le <i>Fevre</i> ,	2145
<i>Faukelius</i> , Herm.	1930. 1954 a	<i>Feydeau</i> , Matthieu * F. Matthieu.	
de <i>Faur</i> , Guy * Pibrac.		<i>Fichardus</i> , Jo.	983. 1610. 1795
<i>Fauste</i> , de Ries * Eucherius.		<i>Fichetus</i> , Alexander	732. 813 β. 1230. 1438 a
<i>Faustinus</i> , * Gregorius Baticus.			1582. 1660 ββ. 2271. 2396
Salemus * Carlo Ramello.		<i>Fidanza</i> , Jean * Eustachius ou Eutyechus.	
<i>Faustus</i> , Aurel. Augustinus.		<i>Fidinus</i> , Dominicus	2647 a
Jacobus Blumius.		<i>Field</i> , Theophilus	2001
Rejenfis vel Regiensis * Eusebius		<i>Fiera</i> , Johannes Baptista * Baptista Mantuanus.	
Emiffenus.		de <i>Figveyrodo</i> , Rodrigue * Christianus Chuzoze.	
Paschafius.		<i>F. Filidinus</i> , * Franciscus Puccius.	
du <i>Fay</i> ,	2292	<i>Filippot</i> ,	2121 a
Anti-Espagnol.		<i>Filliuccius</i> , Vincentius * Flaminius Filliuccius.	
<i>Faydit</i> , l'Abbe	2226	<i>Filmer</i> , Robert	2065 a a. 2103
Pierre	2225	<i>Fiorenti</i> , Fiorentino * Benedetto Udeno Nisielii.	
<i>Fayemont</i> ,	2125	<i>Fiorentini</i> , Francois Marie * Filofilo five Philophilo Partenio.	
de la <i>Fayette</i> ,	2573	<i>Fiorettus</i> , Carolus	2700
<i>Featly</i> , Daniel	2110 β	<i>Fiorus</i> , Andreas Dominicus * Fenestella.	
de la <i>Febure</i> , Nicolas	1541 β	<i>Fischer</i> , Augustus	943
<i>Fechten</i> , Petrus	787	<i>Fischerus</i> ,	1681. 1691. 2110 β
<i>Fechtius</i> , Johannes	1767 a a	<i>Fischhart</i> , Johannes * Huldreich Ellopofclerus.	
<i>Federicus</i> , Johannes * Sigismundus a Bononia.		Jo. * Henricus VIII.	
Dominicus	2640	Joannes Perfeus.	
<i>Federle</i> , Guilielm	1857 a	W. <i>Fitsch</i> , * Benet.	
Germanicus Veridicus.		<i>Fitzherbertus</i> , Thomas	1980 γ. 2003. 2027
<i>Felckmannus</i> , Petr.	1428	<i>Fix</i> , Francisci.	
a <i>Felden</i> , Joh.	1347 a	<i>Flaccius</i> , Matthias	945 a. 1070 a. 1150
<i>Felgenhauer</i> , Paulus	1773. 673 a. 1725	Achilles Gaffarus.	
<i>Felibenius</i> ,	2295. 2408	Cassander.	
<i>Felicitarius</i> , * S. Caesarius.		Theodorus Henetus.	
<i>Fell</i> , Joh.	886	Johannes Waræmundus.	
<i>Fellerus</i> , * Cholander.		<i>Flaccius</i> , Verrius	1068
Joachim * Franciscus Dermasius Hermundur.		<i>Flest</i> , Joh.	1700
<i>Fenelon</i> , Franciscus de Salignac	2604 a	<i>Fleury</i> , Claude * Charles Bonel.	
<i>Fenton</i> , Rogerius	2065 a a	<i>Flifcus</i> , Sinib. * Innocentius IV.	
<i>Feramus</i> , Charles * Papyrius Censor Carpitanus.		<i>Floccus</i> , Andr. Dom * Fenestella.	
<i>Ferdinandus</i> III.	1414	Dominicus Florentinus.	
<i>Ferguson</i> , Robertus	958 ζ. 2097	<i>Floirneau</i> ,	2538 β
<i>Ferius</i> , Helpericus * Alcuinus.		<i>Florent</i> , Chretien * Petrus Burinus.	
<i>Fermatius</i> ,	2548 β	<i>Florenti</i> , Benedetto * Udeno Nisielii.	
de <i>Fermato</i> , Petrus	1608	<i>Florentius</i> ,	1101. 2090 a a
<i>Fernandez</i> , Navarreta Petrus * Lelio Peregrino.		Constantinus Imperator.	
<i>Fernelius</i> * Johannes Pipinus.		<i>Florus</i> , * Beda Britannus.	
Johannes	1005 a	Fabius Quintilianus.	
Eudoxus.		Annaus	1144. 1656
<i>Ferrand</i> ,	855 a. 2122	Magister * Drepanius Florus.	
<i>Ferrandus</i> , Fulgentius	1231	<i>Floydus</i> , Johannes	546. 621 a. 661 a.
<i>Ferrarius</i> , Gregorius	36. 699 a		1998. 2054
Horatius	2632 β	* Annofus Fidelis.	
Octavianus * Nicolaus Majoragius.		Daniel a Jesu.	
Octavius * Paulo Frambotto.		Goffar ou Goffaert.	
<i>Ferrer</i> , Joh. * Fructuosus.		Johannes Lomelius.	
Frutos Vidal,		<i>Fludus</i> , Robertus * Robertus de Fluctibus.	
<i>Ferrier</i> , Joannes	2186	(V) 2	Joachi-

Joachimus Frisius vel Frizius, Rudolphus Ottreb.	<i>Franckenstein</i> , Christ. Frid.	989 1183 a
<i>Fluffatis</i> , Candalla Franciscus * Euclides.	<i>Franconwitz</i> ,	1070 a
<i>Foedrus</i> , Thomas * Prosper Fesulanus.	Matthias * Matthias Flacius,	
<i>Fœlicitarius</i> , * S. Cæsarius.	<i>Frantzkius</i> , Georgius.	
<i>Fogelius</i> , Martinus	<i>Graundorff</i> , Joh. Joh. Christoph	1776
<i>Folengus</i> , Theophilus * Martinus Coccajus al. Cocalius.	M. Freck,	2053 e
Limerno Pitocco de Mantoa.	<i>Fredegarius</i>	1073 1204
de <i>Folieto</i> , Hugo * Hugo de S. Victore.	<i>Fregofus</i> , Raphael * Raphael Fulgofus.	
de <i>Fontana</i> , Carolus Josephus * Flaminio Lampugnani.	<i>Freberus</i> , Marquardus	1158 1784 1814
<i>Fontaines</i> , Charles * Quintil Horatien.	Pompejus Lampugnani.	
<i>Fontaine</i> , Nicolas * Paul Antoine Marfilly. Le Sieur de Royaumont.	<i>Freinsbemiüs</i> , Joan	623 703 1181 a
<i>Fontenelle</i>	Philoccus.	
2455. 2511 a. 2532. 2576. 2597 e	Marcus a Rechlingen.	
<i>Foppa</i> , Charles Francois * Zaboia Monza & Jacometto.	<i>French</i> , Joh.	2065 ββ
de <i>Forda</i> , Joannes	<i>Frese</i> ,	1118 a
* Johannes Oxfordius.	Jurgen * Eserff Negruï.	
<i>Fordon</i> , vel Fordun vide Forda.	du <i>Fresne</i> Raffaello.	1478
<i>Forerius</i> , Franciscus	Carolus Dnus de Cange	2548
<i>Forerus</i> , Laurentius	<i>Frevillus</i> ,	2014
* Christianus Wilhelmus Marchio Brandenburgicus.	<i>Frew</i> , Abdias v. Trev.	
Dillingenses Jure-Consulti. Th. Vitus.	<i>Freylin</i> , Jo. Maria	2734
<i>Forest</i> , Nicol.	<i>Freyre</i> , Franc. * Blasius de Pinna Freyre.	
<i>Fornerius</i> ,	<i>Fridericus</i> , Joannes Marchio Brandenburgi- cus * Ifidorus Fidelis.	
<i>Forrigius</i> ,	<i>Fridericus</i> , II. Imperator.	892 a
<i>Forsterus</i> , Joh. * Frid. Fabricius.	<i>Friedlerus</i> , Casparus	1692
<i>Forstnerus</i> , Bellermontanus.	<i>Frieße</i> , Detlevius.	1832
<i>Fortegverrus</i> Sebastianus * Sulpizio Tanaglia.	<i>Frischius</i> , Joh.	1828
<i>Fortunatianus</i> , Consultus Chirius * Curius For- tunatianus.	<i>Frischlinus</i> , Nicodemus * Andreas Cragius.	
<i>Fortunatus</i> , * Ambrosius.	<i>Frischmannus</i> , Joh. 923 a 1164 1168 1173 1433 1897	
Hilarius Arelatensis.	<i>Frisius</i> Laur.	
Venantius Lactantius Firmianus.	<i>Frischius</i> , Ahasverus * Scribanius Arcula- rius.	
<i>Foschi</i> , Gabriel.	<i>Frizon</i> , Leonardus	1604
Le Sieur de la Motte.	<i>Frobenius</i> , Hieronymus * Philippus Me- lanchton.	
du <i>Fosse</i> , Pierre Thomas * Beaulieu. le Sieur de la Motte. Le Sieur de Pontis.	<i>Fvælich</i> , Gabriel	979
<i>Fotius</i> , Josephus 2610 2615 2622 2631 2639 2641 β.	<i>Froidmond</i> , Helmand de * Guilielmus de Con- chis.	
* Academicus Expolitus. Josephus Nerif. de Negris.	<i>Fromond</i> , Libert * Chryfippus. Artemidorus Onei rocriticus. Baccal Philetymus. Vincentius Lenis. Jacobus Zegers.	
<i>Foucher</i> , Simon	<i>Froschius</i> , * Joannes Batrachius.	
Philalethe & Empirate.	<i>Frugeni</i> , Francois Fulvio * Flaminio Filairo I. Fidauro.	
<i>Fouquet</i> ,	<i>Fruftus</i> , Andreas 762 e 1582 a 1586 e 1650 e	
<i>Foxus</i> , Sebastianus * Incertus.	de <i>Friburgo</i> , Jo.	860 a
<i>Franciscanus</i> , Generalis * Paulus Venetus.	<i>Fueslinus</i> , Joh.	1124
<i>Francisci</i> , Erasmus	<i>Fulbertus</i> ,	1183 aa 1214
Theophilus Anti-Scepticus. Freundlieb Ehrenreich von Rauffleben.	Aurelius augustinus.	
a <i>Francisco</i> , Joannes	<i>Fulck</i> , vel Fulco	2089
<i>Franciscus</i> , Patritius	<i>Fulgentius</i> ,	1570 β 2396 a 2651 a
<i>Francke</i> , Augustus Hermannus 876 a. 1707 a 1762 a. 1772 e	Ferrandus	1231
<i>Francken</i> , Chretien	Grammaticus * Fulgentius. Monachus * Itenev, Ichanom It- negluf.	
Regius Nicolaus.	Aur. Augustinus.	
<i>Franckenius</i> , Marcellus	<i>Fulgineus</i> , Gentilis * Thomas de Garbo.	
von <i>Franckenberg</i> / Abraham * Amadeus von Friedlieben.	<i>Fuligattus</i> , Jacob	2611 β
Nigrinus de Wandalia.	Franciscus Roghus.	
	<i>Fulkius</i> ,	2089
	<i>Fullenius</i> ,	1930
	<i>Ful-</i>	

<i>Fulmannus</i> , Guilielmus * D. Richardus Perincheif.		<i>Garmerius</i> , * Johannes Feldenus s. a. Felden. Vincentius	1800
<i>Fumee</i> , Adam * Alagona. Messire Artelouche. Paul de la Foy		<i>Garnerius</i> , Joh.	1051
Martin * Alagona Messire Artelouche. Christoffe de la Foy.		<i>Garnettus</i> , Henricus * Darenus, Waierus, Robertius, Philippus, Farnerus.	
<i>Funccius</i> , Christianus David	1728	Wallyus. Henricus	618 a
D. Joh. * Joh. Aurifaber.		<i>Garninius</i> , v. Guarninius.	
de <i>Funez</i> , Martinus	782 γ	<i>Garstinus</i> , Alcadinus	1669 γ
<i>Furstenberg</i> , Comes	1270	<i>Gartnerus</i> , Magnus	1901
de <i>Furstenberg</i> , Ferdinandus	1169 α	<i>Garzoni</i> , Tomaso * Strozzi. Cicogna.	
<i>Fuscararius</i> , Aegidius	668	<i>Gassarus</i> , Achilles	1095
<i>Fusus</i> , Nicolaus * Herm. Langeveltius.		Wolfgangus Theodorus.	
		<i>Gassendus</i> , Petrus	1001
G.		<i>Gauda</i> , * Gedeon van den Bogaerde.	
<i>Gabrias</i> , s. Babrias * Ignatius Diaconus.		<i>Gaudentius</i> , Paganinus	1541
<i>Gabrielius</i> , Antonius * Jacobus Philippus Porcius.		Joh. Chrysofomus. Cyprianus Martyr. Ventidius Gangapanus.	
<i>Gaddens</i> , Joh.	1796 α	<i>Gaudenus</i> ,	717
<i>Gaddius</i> , Jacobus	1111	<i>Gaudunus</i> , v. Gandavus.	
<i>Gaddus</i> , Propheta * Samuel.		<i>Gaufredus</i> ,	2308
de <i>Gaeta</i> , Antonius * Onantio Atega.		Gildas Badonicus. Monumetensis * Pontius Vitruvius.	
<i>Gaetanus</i> , Cardinalis * Trajanus Boccalinus. Nicolaus Filaliteus.		<i>Gaufridus</i> ,	1216-17. 1655
<i>Gajanica</i> ,	1019	Robertus de Brugis. Godefridus.	
<i>Gailius</i> , Andreas * Franciscus Burchardus.		<i>Gebhardus</i> ,	839
<i>Gajus</i> , v. Cajus.		Brandanus Henr.	869 α
<i>Galand</i> ,	2459 2569 α 2584	<i>Gebhardus</i> , Henricus * Gottlieb Heilandus.	
<i>Galaridi</i> ,	2353 α	<i>Gediccus</i> , Petrus	1884 ζ
<i>Galeani</i> Giuseppe * Bruno Cibaldi. D. Pelagio Sugapene.		<i>Gee</i> , Eduardus	622
<i>Galenus</i> , * Hermes Trismegistus. Hippocrates.		<i>Geisler</i> Fridericus	1139 α
de <i>Gales</i> , Robertus	2488	<i>Geitz-Koeflerus</i> , Luc.	937. 1796
<i>Galfredus</i> * Godefridus.		<i>Gelasius</i> , & Casaubonus * Joan à Weren.	
<i>Galganetrus</i> , Leander	971 α	<i>Gelasius</i> , Cyzicenus * Anastasius. Constantinus Magnus. Damasus Papa. Hieronymus. Hormisda. Vigilius Martyr. Papa	813 α
<i>Galileus</i> , de Galilæis	1317 α	<i>Geldorpius</i> ,	1930
<i>Galimartus</i> ,	2470	<i>Gellus</i> , Joh. Baptist. * Justus Doliarius Florentinus. * Herm. Gernbergius.	
<i>Gallasius</i> , Nicolaus	2327 α	<i>Gembergius</i> , Herm.	652
<i>Galler</i> , Joh. Henr.	979	<i>Geminus</i> , * Proclus Lycius.	
<i>Gallio</i> , Janus * M. T. Cicero.		<i>Gemusæus</i> , Hieron.	1280
<i>Galloesius</i> , Joannes	2534	de <i>Genes</i> , Simon * Geniate Cordo.	
<i>Gallucci</i> , Angelus	1541 γ. 1541 δ	<i>Genet</i> ,	2448
<i>Gallus</i> , homo * Athanasius.		<i>Gennadius</i> ,	1239
<i>Gallonius</i> , Joannes a Francisco	2195 α	Flaccius Alcuinus. Aurelius Augustinus. Eusebius Emiffenus. Georgius Scholarius.	
<i>Gamaliel</i> , & Gerson * Rag.		<i>Genebrardus</i> , Gilbert * Guil. Rossanus.	
<i>Gambsius</i> , Paulus	979	<i>Geneviese</i> ,	2485
* Jacobus Bluhmius.		de <i>Genilly</i> , Martin Fumee * Christople de Foy.	
<i>Gambertus</i> , Dominicus	2635	<i>Gennepius</i> , Andreas * Johannes Isaacus.	
<i>Gandavus</i> , Gandanus, s. Jandanus	810	<i>Genschius</i> , Christ.	938
<i>Gansfortius</i> , siive Goesvort Basilius * M. Welfelius.		<i>Gentiletus</i> , Innocentius	225 1389 α
<i>Gansneb</i> , Tegnagel * Matthæus	1963 ζ	V 3	An-
<i>Garassius</i> , Franciscus	2160. 2212		
Charles de l'Espinoeil. Andreas Scioppius.			
<i>Garbius</i> , Josephus * Antonius Arimathæensis. de la Gardie, Jacob.			
<i>Gardinerus</i> , Stephanus * M. Antonius Constantius. Joannes Withum.			
<i>Gargilius</i> , Martialis	1422 α		
<i>Garimart</i> ,	2341		
<i>Garius</i> , -Pontus * Claudius Galenus,			

- Anti Machiavellus.  
 Joachimus Urfinus.  
 George, David \* Jean Bruck.  
 de S. George, \* Hippolytus Gratiolus Eremi-  
 cola.  
 Georgeviziis, Georgius \* Franciscus Sanfo-  
 vinus.  
 a S. Georgio, Bernardino \* Antonius Bembel-  
 lona.  
 Georgius, Episcop. 1223  
 David 1775 1934 -5-6-9 a  
 Gerardo, Pietro 2650  
 Gerberon, Gabriel \* Le Sieur des Bois,  
 Flore de Saint Foy.  
 Rigerius.  
 Gerbertus, 839 \* Frontinus.  
 Gerardus, Joh. alias Thomson. 2045  
 Gerickius, Bartholomæus \* Gabriel. Barlietus.  
 Geringerus, Michael \* Æmilius Chreg-  
 grene.  
 Germanicus, C \* Domitianus Cæsar.  
 Germanus, Jo. \* Primus.  
 Sanctus 2062  
 Germberg, Johannes M. 652  
 Gerson, Jo. \* Hugo de Palma.  
 Thom. a Campis.  
 Peregrinus.  
 Theophorus.  
 Gertmannus, Matthias 798 a  
 Gerwaife, 2382  
 Gerzeran de Pinos Gaspar \* Luis de Vera.  
 Gesenius, Fridericus 1745 1769 1836  
 Anonymus Utopicus.  
 Christianus Vigil.  
 Justus \* Timotheus Fridelieben.  
 Gesnerus, Conr. \* Bolovesus.  
 Evonymus.  
 Gesselius Timannus \* Christianus Simplicius.  
 Gessius, Hieronym. 1268  
 Gessus, Berlingierus \* Gregoricus Belfensis.  
 Getelius, August. 883  
 Gevartius, Caspar 1534  
 Geyerus, Balthasar \* Johannes Huttichius.  
 Gherardellus, Matthæus 2618. 2626 ß  
 2634  
 Ghetti, Jerome \* Pio Religioso.  
 Ghislerius, \* Pius.  
 Giacomini, Laurentius di Pietro 1263  
 Gianottus, Alphonsus \* Alph. Antonius.  
 de Giffen, Hubert \* Fannius Buranus.  
 Gifferdus, Guil. \* Wilh. Reginaldus.  
 Guil. Rossæus.  
 Gilbius, Anton. 1980  
 Gildas, 1479  
 IV. \* {Badonicus.  
 Hybernus {  
 Gildasius, 1663 a  
 de Gileno, Michael Bertoldus \* Seballatus Li-  
 vimaus.  
 Gilinus, Jac. \* Camillus Ghilinus.  
 Gillus, \* Bellonius.  
 Gillot, Jacques 2270 a  
 \* Papius Masso.  
 Mademoiselle de 1910  
 Gilly, 2407. 2505 a  
 Ginnarus, Bernardinus 2635 γ
- Giordano, Fabio \* Jul. Cæsar Capaccius.  
 Giphanius, Obertus 1390. 1482  
 Girard, Claude \* Denis Reimond.  
 Felix \* Cælius Grafredius.  
 Pietro 617  
 Giry, 3533  
 Gisbertus. 882 ß  
 Gisfeliis, Eustache \* Diplici Gelasius.  
 Giustiniani, Pier Giuseppe \* Intirizzito.  
 Giustus, Gerhardus \* Gerhardus Dicaus.  
 Glanvil, Josephus 2105 a  
 Glareanus, Henricus \* Philippus Melanchton.  
 Glasius, Salomon 1693. 1707  
 Glycas, Michael \* Metochita.  
 Gnostici, \* Philippus Apostolus.  
 Adamus.  
 Carmina Sybillina.  
 Gobelinas, Persona 1245 ß  
 \* Jo. Gobelinus.  
 Goblerus, Justinus \* P. Musculus.  
 Gocksenhoven, \* Hæchtanus.  
 Godeau, Anton. v. Godellus.  
 Godefredus, v. Gauffredus.  
 Godellus, 2214 a γ  
 Godscalcus, Joannes 1517  
 Godwinus, Franc. 1027  
 Goeddeus, \* Jaël Curtius.  
 Goericus, Bartholomæus \* Ant. Bembellona.  
 Goes, Emanuel de \* Conimbricense Colle-  
 gium.  
 Goësius, Wilh. 909 a  
 Lucius Verus.  
 Goetelen, Augustinus 883  
 Gofridus, Monachus 1216 ε  
 Goffridus v. Gauffridus.  
 Gohorry, Jacques \* Solitarius.  
 Gja, Jean \* Flavius Campanus.  
 Goldast, d' Haiminsfeld. \* Melchior Mondier.  
 Goldastus, \* Mulhusinus Spignase.  
 Melchior 956 a 1653 a  
 Georgius Erhardus.  
 Jesuita Guldinastus.  
 Justus Lipsius.  
 Rivinus Bachmannus.  
 Golius, Jacobus \* Joannes Fabricius Danti-  
 scanus.  
 Petrus \* Celestinus de S. Lidwine.  
 Theophilus \* Joannes Magirus.  
 Golscherus, Hemmedonensis 1202  
 Gomarus, Franc. 1930  
 Gratianus Civilis.  
 Gombaux, de \* Madame des Loges.  
 de Gomez, 2505 a  
 Gondellus, Antonius. 2465  
 Gondier, 1167  
 Gondinus, Joh. \* Gondinus Laurentius.  
 Gonterius, Joannes 1167 \* Philotheus Gio-  
 vanni.  
 Filoteo d'Asti.  
 Simonius.  
 Gonzaga, Aloysius 620 ß 754 ß  
 Good, Guilielmus 1034  
 Gorckheim, Henr. de \* Joh. de Gessen l. Gersen.  
 Gorcius, Jo. 1010 γ  
 Gorgias, Joh. \* Poliandrinus.  
 \* Veriphantor.

- Gorziensis*, Joan. \* Bernardus Abbas Fontis Calidi.  
*Goselmus*, \* Roccabella.  
*Gossius*, Hieronymus \* Paulus Coltellenus.  
*Gothofredus*, Jacob 1194 \* Jac. Pacidius.  
 Jo. Ludovic. 1422  
*Gottfredus*, Christianus Alexander 1302 d  
 Carolus Robertus.  
*a Gouda*, 860 γ  
 von dem *Goude* Cornelis \* Cornelius Aurelius.  
*Goulartius*, Simon 863 a 1071 2125  
 Samuel de Lys  
 Melchior Mondier.  
*Gouldmann*, Franciscus 1979 aa  
*Goulu*, \* de Phylarque.  
*Gourmelen*, Estienne \* Bide Comperat de Car-  
 cassone.  
*Goutiere*, ou *Goutherius* Jacques \* Eliezer du  
 Calvaire  
 Phædrus.  
*di Goze* Ganges \* Giovanni Savio.  
*Gozelinus*, \* Godefridus.  
 Geofridus.  
 Gofridus.  
 Gaufredus.  
 Galfredus.  
*Grabius*, Joseph. \* Antonius Arimathæensis.  
*Gracian*, de la Mere de Dieu Jerome \* Ana-  
 stasius.  
*de Gracojo*, Matthæus \* Petrus Lurzius.  
*Gradi*, \* Marinus Statileus.  
*Grajus*, Thomas \* Johannes Oxfordius.  
*Grammaticus*, Joannes 1276 α. 1307  
*Gran*, \* Hochlande.  
*de Granada*, Ludovicus \* Edmundus Bunney.  
 Robertus Parfonius.  
*Grand*, Anthonius 2404  
 Eduard 1518  
*Granello*, Ambroise \* Spica Anocopata.  
*de la Grange*, 2124 δ  
*Grasseus*, Johannes \* Parvus Agricola.  
*Grassettus*, Jacobus 2627 γ. 2649 α  
*P. Grassus*, Horatius 1331 ε  
 Lotharius Saffus.  
*Graswinckel*, Dirck 1952. 1961  
*Gratianus*, 919  
*Gratius*, \* Ovidius Naso.  
 Gamaliel \* Johannes Withlingus.  
*Graverol*, 2206 ααα. 2480  
*Graverollius*, Johannes \* Johannes Rollegra-  
 vius.  
*Gravius*, Gualterus \* Godofredus Ruifius.  
*Graut*, Eduardus 1213 α  
*Graziano*, Levi \* Leon de Modene.  
*Grazzini*, Antoine Francois \* il Lasca.  
*Greibenitzen*, Elias 1744  
*Grefflinger*, Georg \* Celadon.  
*Gregorius*, \* Corinthus.  
 Pelagius II.  
 Theophanes Nicenus.  
 S. Gregoire de Betique \* Ambrosius.  
 Casinensis 1298  
 Eliberitanus. \* Vigilus Tapfensis.  
 Magnus Pontifex  
 \* Ambrosius.  
 Augustinus.  
 Monachus \* Georgius Syncellus.
- Gregorius*, Nazianzenus 732  
 \* Ambrosius.  
 Basilius M.  
 Casarius.  
 Corinthus.  
 Papa \* Isidorus Hispalensis.  
 Ponticus \* Nicenum Symbolum.  
 II. Pont. \* { Gregorius \* Imus.  
 III. Pont. \* }  
 IV. Pont. Agobardus.  
 VIII. Pont. \* Ildefonfus.  
 Protosyncellus \* Gennadius.  
 Thaumaturgus \* Gregorius Nazi-  
 anzenus.  
 Origenes.  
 Turonensis 698 1212  
 Nicodemus. v. Thoromachus.  
*Greinier*, Jon. Rugmann \* Magnus Olavv-  
 sonus.  
*Gremberg*, v Germberg.  
*Gresmundus*, Thomas \* Johannes Hattychius.  
*Greterus*, Caspar \* Johannes Withlingus.  
*Gretserus*, Jacobus \* Ermengardus.  
 891 γ  
 Johannes Baptista Gallus.  
 Erasmus Mylius.  
 Nadabus Agmonius.  
*Greco*, Nehemias 2110 α  
*M. Grickel*, 631 α  
*Griffenbagius*, Andreas Mullerus \* Barnimus  
 Hagijs.  
*Grilli*, Giacinto \* Cintio Raggilli.  
*Grimalius*, Laurentius \* Liborius a Boden-  
 stein.  
*a Grimmenstein*, Bertholdus 1794  
*Gringore*, de Vaudemont Pierre \* More-  
 Sotte.  
*Grinus*, Martinus 2102  
*Grifius*, Michael 1133 β  
*Grivesnes*, le Sieur de 2503 α  
*Grobendoncq* Carolus 1675. seqq.  
*Grobius*, Joh. 1693  
*Grænewegen*, Henricus \* Gamaliel Coenraa-  
 dinus.  
*Gröningius*, Joh. 965  
*Gronovius*, Jac. 1157  
 \* Pomponius Mela.  
*Gropperus*, Joannes 651 β 681 ε 862  
 Colonienfes Theologi.  
*Groschain*, Georg. 1693  
*Grosheimius*, Johann, 1693  
*Grossius*, Christianus 692  
 Georgius 2121 αα  
*Grossotius*, Liffæus 1657  
*Grostese*, \* Robertus Grosthead.  
*Grothans*, Joannes \* D. Heister.  
*Grotius*, Hugo 624 681 700 735 754 956  
 Celsus.  
 Justus Asterius.  
 Sibrandus Lubertus.  
*a Grotnitz*, Carolus 1409 α  
*Grouthead*, \* Robertus Grosthead.  
*Grude* Francois \* la Croix du Maine.  
*Grunewaldus*, 1398  
*Gruterus*, Jacobus \* Simon Jo. Arnoldus.  
 Janus

Janus	1552 α	<i>Gunderus</i> ,	2723 α
Ranutius Gherus.		<i>Gunterius</i> , Johannes *	Giovanni Filoteo.
Ecclesiasticus Swartius.		<i>Gutmannus</i> , Ægidius	1714. 1747
Jo. Gualterus.		Barthol. Carrichter.	
Pelagius.		<i>Guntzius</i> , Hieronymus	1520
<i>Grybius</i> , Johannes	1961 α	<i>Guyot</i> , * Bachelier.	
<i>Gryphius</i> , Christianus	1861	L. <i>Gyncer</i> , ou Gynzer *	Ludovicus Rabus.
Apollo.		<i>Gypsius</i> , Hieronymus	1268. vid. Gessius
<i>Gualdi</i> , Abbé	2700 α		2654 α
<i>Gualdo</i> , Monachus Corbejenfis	1597		
<i>Gualesius</i> , Thomas *	Robertus Holcotus.	H.	
<i>Gualterus</i> , Rudolph *	Franc. Vatablus.	<i>Haagen</i> , v. Hagen.	
Philippus *	Gualterus Hemlingtonus.	<i>Haake</i> , Theodorus	1711
Rod.	1694	van der <i>Haar</i> , * Floridus.	
* Eobulus Dynaterus.		<i>Habeus</i> , Joh.	1792 γ
<i>Cuvrinus</i> , Joh. Baptista	2682 β γ	<i>Habbequius</i> , Maximilianus	1672 β
Attizato Academico.		<i>Haberjack</i> , Maximilianus	1780
Bellino Barbriere.		<i>Habert</i> , d'Issoudun Francois *	Banny de Liffesfe.
<i>Guarinus</i> , Joann Baptista *	Serafino Colato.	<i>Hackius</i> , Francisc.	841. 877
* Veratus.		Lucas Markiewicz.	
Veronensis	601. 1193. 1542 α	<i>Hacohen</i> , Janna *	Riah ou Riach.
	1595	<i>Haddonus</i> , Gualterus	784. 2063
<i>Guarninius</i> ,	1216	<i>Hadrianus</i> , Imperator *	Phlegon.
<i>Gualdo</i> , Joseph *	Ceccone Scapuzzo.	Urbicius.	
<i>Gudius</i> , Marquardus	1465	<i>Haecliffe</i> , Vincent *	Johannes Spenserus.
<i>Guelpherbytanus</i> , Dux Antonius	Ulricus.	<i>Hænichius</i> , v. Hanichius.	
<i>Guerickius</i> , v. Gerickius.	1709 α	van der <i>Haer</i> , Florentius	786
<i>Guerrero</i> , Ludov. *	Hieron. Velasquez.	<i>Heresiarcha</i> ,	638
Abbas Berno Augienfis.		<i>Hagelius</i> , Balthasar *	Daniel Peradinus.
<i>Guerretus</i> ,	2276. 2507 α	von <i>Hagen</i> , Gottlieb	1410 α. 1581 α
<i>Guesnay</i> , Jean Baptiste *	Beaume.		1792 α
<i>Guevarra</i> , Antonius	1509. 1863	<i>Hajot</i> , Juda *	Riah ou Riach.
Antoninus Philosophus.		<i>Haickvillus</i> , D. Gregorius *	Joannes Jonstonus.
de <i>Guetti</i> , Hieronymus *	Pius religiosus.		
<i>Guibertus</i> , Novigentinus *	Anselmus.	<i>Hainal</i> , Matthias	2745
Gubertus.		<i>Hake</i> , Theodorus	1711
<i>Guidiccioni</i> Lelio *	Carlo Aurelio.	<i>Hales</i> , Matthæus	1993
<i>Guido</i> Papa *	Clemens IV.	<i>Hali</i> , Radoham *	Albohazen Hali.
Berno Abbas.		<i>Halitgarius</i> , *	Rabanus Maurus.
<i>Guigo</i> , * Aurelius Augustinus.		<i>Hall</i> , Joseph	2476
* Bernardus Burgundus.		<i>Hallus</i> , Joseph *	Mercurius Britannicus.
<i>Guilbert</i> ,	2193	Oldcornus.	
<i>Guilhelmus</i> , Claræ-Vallensis *	Antonius Demochares.	<i>Haly</i> , Abbas *	Halyabas.
<i>Guilielmus</i> , Abbas *	Bernardus Burgundus.	<i>Halnaris</i> ,	752
Anglus	Guilielmus Stephanus.	<i>Haloander</i> , Georgius	638
Cantuariensis }	nides.	von <i>Hammen</i> , Lud.	1009
Archiepiscopus Ebrodun. *	Bonifacius III.	<i>Hammerus</i> , Joannes *	Hermannus Josefma.
Johannes	800	<i>Hamont</i> , Jean *	Alypius a Sancta Cruce.
Petrus	1237	<i>Hamontanus</i> , Gerhardus	754 α
<i>Guinterii</i> , Joannes *	Janus Autoniacus.	<i>Hahn</i> ,	1866
<i>Guitrodus</i> , Jacobus *	Dionysius Carthusianus.	<i>Hanapus</i> , vel Anapis Nicolaus *	Bonaventura.
<i>Guldbeck</i> , Sebastianus	1477	<i>Hanichius</i> , Daniel	1778
<i>Guilielmus</i> , Janus *	M. T. Cicero.	<i>Hanckenius</i> , Menon	1698
{ Coventriensis }	Anselmus.	<i>Hantwile</i> , Johannes *	Johannes Archithrenius.
{ Parisiensis }			1501
{ Novigentinus }		<i>Happelius</i> , Everhardus Guernerus	1838 α
Malmesburiensis *	Senatus Bravonius.	<i>Harbardus</i> ,	1686
Joan. a Woweren.		de <i>Harberay</i> , Nicolas	2068. 2731
<i>Gulonius</i> , Nicol.	2195 α	von der <i>Hardt</i> , Hermannus	1040
<i>Gumpfenberg</i> , Guilielmus *	Rudolphus Grimming.	<i>Harcottus</i> , Henricus *	Pæon & Pytagoras.
		<i>Hardy</i> , Claudius	1345 α
		<i>Harmenopoli</i> , Scholiastes *	Theod. Hermopolites.
			<i>Har-</i>



- Harprecht*, Johannes \* Sendivogii Filius.  
*Harsfeldus*, Nicol. \* Alanus Copus.  
*Harsdörffer*, Georg Philipp 1747  $\alpha$ . 1854  
 \* Dorotheus Eleutherus Mele-  
 philus.  
 Octavianus Chilas.  
 Quirinus Pegeus.  
*Harsnet*, Samuel 1998  $\alpha$   
*Hartmannus*, Jo. \* Glückradius.  
 Ludovicus 1903  
*Hartnaccius*, Dan. 631. 697. 1785  $\beta$ . 1849  
 \* Daniel Maphanatus.  
*Harvæus*, Eduardus 2005  
*Hastus*, Jo. 1074  $\alpha$   
*Hassæ*, Landgravius \* Uranophilus Cyriander.  
 ab *Hatten*, Henricus 1812  
*Hattus*, Guilielmus 2020  $\alpha$   
*Haublin*, Nicolaus 1738  
 N. van Wehrd.  
*Haukins*, Henricus 2066. 2071  $\alpha$ . 2074  
*Haurannius*, Johannes Vergerius \* Petrus  
 Aurelius.  
 Le Sieur de Lorme.  
*Haußschinus*, v. Oecolampadius Joh.  
*Hauteville*, 1850  $\alpha$   
*Hay*, de Chastelet Paul \* Sabin.  
 Romanus 1495  $\alpha$   
 de la *Haye*, Jacobus 2549  
*Haymon*, Primasius \* Remigius Remensis.  
*Hazen*, Isaac Aben 1316  $\alpha$   
*Hedoville*, 2534  
*Heelu*, J. van \* Jean de Leewe.  
 ab *Heer*, Franc. 848  $\alpha$   
*Heerbrandus*, 686  
*Heerebordus*, Adrian \* Philaletheus Eleutherus.  
*Heeren*, Ludovicus \* Vitus Ludovicus Seckendorff.  
*Hegesias*, Halicarnasseus \* Stasinus.  
*Hegesippus*, \* Demosthenes.  
*Heideggerus*, Joan. Henr. \* Nicander ab Hohenegg.  
*Heiden*, Rudolphus ab } Citel Friederich von Heer-  
*Heidenreich*, Tob. Frid. } den.  
*Heiderus*, Daniel 1480. 1807  $\alpha$ . 1809  
 Wolfgangus 1589  
*Heinsius*, Daniel 1425  $\alpha$ . seqq. 1471  $\alpha$   
 1563  $\gamma$  d e. 1636  
*Heldingus*, Michael 764  $\gamma$   
*Helias*, Petrus 1461  $\gamma$   
*Heli*, Propheta 1  
*Helinandus*, 1076  
 Guilielmus de frigido Monte.  
*P. Heliodorus*, 2206  $\alpha$   
 Herodianus.  
*Hellenista*, Judæus \* Aristeas.  
*Helmontius*, 377  $\alpha$   
 Joh. Baptista 1974  
 van *Helmont*, Mercurius 869  $\beta\beta$ . 955  $\beta$   
 Franciscus Mercurius \* Pega-  
 nius. 1610  $\alpha$   
*Helpericus*, Barthius  
 \* Alcuinus.  
*Helt*, Adolphus \* Elias Prætorius.  
*Helvæus*, Lucas 2708  $\alpha$
- Helvicus*, Christoph. \* Poëtica Giessena.  
*Hemelarius*, Joh. 1534  
*Hemlingthon*, v. Gualterus.  
 de *Hena*, Gabriel \* Bernardi de Atayde.  
*Henckelius*, \* Hippolithus a Lapide.  
*Henelius*, \* de Montalbano, August. Floridus.  
*Henischi*, Georg 1047  
*Henrickmannus*, Jacob \* Andr. Gartnerus.  
*Henricus*, Archi-Episcopus Upsaliensis 2772  
*Heraclides*, Lembus † Heraclitus.  
*Heraclitus*, † Heraclides.  
*Heraldus*, Desiderius † Leidhresserus.  
*Herdesianus*, Christianus † Ambrosius Wolfius.  
 Christophorus. 691  $\alpha$   
 Eusebius Altkircherus.  
 Germanus Bayer.  
 Christ. Hessiander.  
 Herm. Pacificus.  
*Herennius*, Philo † Ammonius.  
*Heringerius*, 723  
*Heringsdorff*, Joh 1663 1924  
 \* Notgerus s. Notkerus.  
 Sigbert Rogerus.  
*Hermanni*, Jac. † Jacobus Arminius.  
*Hermannus*, IVtus Landgr. Hassiæ † Uranophilus  
 Cyriander.  
 Monachus S. Galli 1633 seqq.  
*Hermant*, Godefroy † Hieronymus ab Ange-  
 loforti.  
 Arnaldus.  
 Le Sieur de Saint Julien.  
 Ménartus.  
*Hermas*, } Scripta }  
 es, } Carmina } Sybillina.  
 821  
*Hermes*, Pseudo-Trismegistus † Hermes Car-  
 pus.  
 Pastor.  
 Trismegistus † Kyranus Kyranides.  
 Plato.  
 Claudius Ptolomæus.  
*Hermias*, Alexandrinus } Hermias Philosophus  
 Sozomenus } Christianus.  
*Hermitte*, Franciscus 1946  
*Hermodorus*, 951  
*Hermonymus*, Gregorius, † Johannes Polus.  
 dell' *Heroë*, Ignatius † Da Manelfo Manelfi.  
*Herold*, s. Herolt Johannes † Discipulus.  
*Herrich*, Gottfried † Basilius Faber.  
*Hersenius*, Carolus † Optatus Gallus.  
*Hersentius*, 1486  
*Hersent*, Charles † Optatus Gallus.  
*Hervæus*, Monachus † Anselmus Brito.  
 Thomas Aquinas.  
 Dolensis † Hervæus Brito.  
*Hesiodus*, † Æsopus.  
*Hesius*, Guilielmus 783  
 de *Hesse*, Landgrave † Sincerus Christi-  
 anus.  
*Hesselbemus*, Johannes † Jonas Niheleben.  
*Hesselius*, Jo. † Adam Sasbout.  
*Hessus*, Tobias 888  $\alpha$   
*Hesychius*, † Gregorius Nyssenus.  
 † Junior.  
 Helychius I, Micius aut Isaacius.  
 (X) Hiero-

Hierosolymitanus † Hefychius Sa- lonitanus.	<i>Hodesdonus,</i>	2083
de <i>Heucourt</i> , le Marquis † Mr. de Reucourt.	<i>Hody</i> , Humfredus † Aristeas.	
<i>Heunischius</i> , Caspar † Charisius Puchefanus.	<i>Hoë</i> , Matthias.	1770
<i>Heyder</i> , Daniel 1807 a seqq.	Johannes Mylius.	
<i>Heylin</i> , Henricus † Robert Hall.	Saxonica Pupillæ necessaria de- fensio.	
Petrus † Theophilus Churchmann.	<i>Hoescheli</i> , David	1046
<i>Hezer</i> , Lud. 763	de <i>Hoffbuertu</i> , Martin	1225 a
<i>Hickmann</i> , Henr. 809	<i>Im-Hoff</i> , Jacob Guilhelmi	1118. 1135. 1183
<i>Hidalgo</i> , F. Alphonfus † F. Alphonfus a Con- ceptione.	<i>Hoffæus</i> , Paulus	1697 C
<i>Hieremias</i> ,	Bavariæ Theologi.	
<i>Hierocles</i> , † Eudoxius Philalethes.	<i>Hoffmannus</i> , Christianus	1915
S. <i>Hieronymus</i> ,	Hermannus.	1815
Ambrosius.	Henricus.	2727
Augustinus.	<i>Hobburg</i> , Christian † Elias Prætorius.	
Bonaventura.	<i>Holderus</i> , Wilhelm † Wilhelmus de Stutgar- dia.	
Cyprianus Martyr.	<i>Holiuodius</i> † Johannes Giraldini.	
Origenes.	<i>Holkinus</i> , Antonius	2022
Paulus 850	<i>Hollandus</i> , Henr.	1028 a
Philippus Presbyter.	Guido,	2013
Sixtus II.	<i>Hollerius</i> , Gaspar Wolphius.	
<i>Hierosolymitanus</i> , Episcopus Johannes † Cyril- lus Hierosolymitanus.	Blasius	1018 B
de <i>Higuera</i> , Hieronymus † Flavius Dexter.	<i>Holstenius</i> , Lucas † Christophorus Ranzovius.	
<i>Hikeden</i> , v Hygden.	<i>Homburg</i> . v. Hohburg.	
<i>Hilarianus</i> , Quint. Jul. † Hilarion.	<i>Homerus</i> , † Stasinus.	
<i>Hilarion</i> ,	Sellius † Homerus.	
<i>Hilarius</i> , Arelatensis † Eucherius.	<i>Hommius</i> , Festus	1092 1930
Ambrosius.	Leydenfes Professores.	
Aurel. Augustinus.	<i>Honestus</i> , Petrus † Petrus Damiani.	
Cyprianus Martyr.	<i>Honoré</i> , d'Autun † Aurelius Augustinus.	
Zeno Veronensis.	<i>Honoratus</i> , Episcopus	1240
Arelatensis † Victorinus.	<i>Honorius</i> , II. † Cencius Camerarius.	
Pictaviensis † Hilarius Arelatensis.	Augustodunensis † Anselmus. Augustinus.	
<i>Hildebertus</i> .	<i>Honorius</i> , Julius † Julius Orator.	
Cenomamensis † Anselmus.	<i>Hockerus</i> , Thomas	2013 a
Episcopus Turonensis † Sidonius Apollinaris.	<i>Hockius</i> ,	2110 a
<i>Hildebrandus</i> , † Gregorius VII.	ten <i>Hoorn</i> , Jan	1955
<i>Hildefonsus</i> , Episcopus Toletanus † Isidorus Hispalensis.	<i>Höpfnerus</i> , Henr.	1770
<i>Hildersham</i> , Arthurus 1938 a a a	Saxonicorum Theol. decisio.	
<i>Hilduinus</i> , † Methodius Patriarcha Constan- tinopol.	Saxonica Pupillæ necessaria de- fensio.	
von <i>Hille</i> , Cornelius 1929	<i>Horatianus</i> , Octavianus † Theodorus Priscia- nus.	
<i>Himmeli</i> , Joh. 1693	<i>Horbius</i> , Joh, Henr. 1748. 1765. 1767 a a a	
<i>Hinckelmannus</i> , † Teutonicus Philosophus.	<i>Hormisda</i> , † Anastasius.	
<i>Hippasus</i> † Pythagoras.	Damasus.	
<i>Hippocrates</i> , † Diocles Caristius.	<i>Horning</i> ,	1122 a a
Heraclides † Hippocrates Cous.	<i>Hornius</i> , Georg † Honorius Reggius.	
<i>Hippolitus</i> ,	Irenæus Philalethes.	
Cajus I. Gajus. 814	<i>Horri</i> , 1169. 1232 a. 1545 a. 1556	
Portuensis † Hippolytus Thebanus.	Paderbornense Gymnasium,	
<i>Hiramus</i> ,	Titus Livius.	
de la <i>Hire</i> ,	<i>Hortensius</i> , Landus v. Landus.	
ab <i>Hirtensberg</i> , Pastorius 1224. 1263 a	<i>Hosemann</i> , Abrahamus † Didacus Apolephtes.	
<i>Hirtius</i> , A. 1045 a B	<i>Hosius</i> , Stanislaus	891
<i>Hispalensis</i> , Isidorus † Anastasius Sionita.	<i>Hoskinus</i> , Antonius	2016-7-22-37
<i>Hispanus</i> , homo † Athanasius.	<i>Hosmannus</i> , † Wahrmond Gottlieb.	
<i>Hobbesius</i> , Thomas 1297	<i>Hospitalius</i> , Michael	911. 1563. 1648 C
<i>Hobs</i> ,	<i>Hotmannus</i> , Villierius	2438 2440 2483
<i>Hoburg</i> , Christianus, † Bernhardus Baumann.	Antoine † Charles Lorfenu.	
Christianus de Mon- taldo	Joh. * Nicodemus Turlupinus.	
Andreas Sauberlichius.	<i>Hotomannus</i> , Franc.	651 a 1114

- Jo. Palmerius.  
 P. Stephanus.  
 Johannes de Terra Rubea.  
 Fr. Willerius.  
 Joh. Fr. Aspaltis.  
 Junius Brutus.  
 Theodosius Irenæus.  
 Matagon de Matagonibus.  
*Hottingerus*, Johannes Henricus 1732 1887  
*ab Höveln*, Conradus † candorin.  
*van Hoven*,  
*Hoysgordy*, 1963 δ  
*Huartus*, Ignatius † Ranutius Gigatus. 1532  
*Hubmayerus*, 1693  
*Hübner*, Johannes 1837 ε  
*Huetius*, 2166 α 2312  
*Huetus*, 2267  
*Hugalinus*, † Accursius.  
*Hugenius*, Christianus 1353 1377 α 2442  
     constantinus 1963  
*Hugo* † Richardus a S. Victore.  
     Cameracensis 1250  
     Candidus † Swapham.  
     Catalanus † Ivo l. Yvo Carnutensis.  
     Carenfis. 685  
     † Alexander de Hales.  
     Erasmus.  
     Aurelius Augustinus.  
     Floreffiensis 1250  
     Floriacensis † Ivo l. Yvo Carnu-  
         tensis.  
     Ludolphus † Cæsarinus Furstene-  
         rius.  
     Vercellensis 937 β  
     Victorinus † Aurelius Augustinus.  
*Hugolinus*, † Accursius.  
*Hugutius*, 1437  
*Huldricus*, Johannes Jacobus † Lychardus  
     Neocomiensis.  
*Hulsemannus*, 656 1770  
     Johannes † Saxoniæ Pupillæ neces-  
         saria defensio.  
*Humbertus*, Viennensis Ulricus 1540 α  
     Gerardus Frachetus.  
*Hundius*, Samuel † Numa Sedulius.  
*Hundi*, Wiguleus 1063  
*Hungarus*, Gregorius † Cælius Panonius.  
*Hunnius*, † Luterbachius.  
*Ægidius* 1686-7.  
     Gilles † Pamlerus ou Bamlerus.  
     Nicolaus † Lubeccense, Hamburgense,  
         & Luneburgense Ministerium.  
*Hunt*, Matt. 1028 β  
*Hunton*, 2103  
*Hurtado*, Thomas † Didaco Sanchez.  
*Huserus*, Conradus † Petrus } Lombardus.  
     Marcus }  
*Hussus*, Jo. 633  
*ab Hutten*, 600. 1540 α  
*Huttenus*, Ulricus † Abydenus Corallus.  
     Eleutherius Byzenus.  
     Eubulus Cordatus.  
*Huttenus*, Ulricus † Philalethes.  
     Vadiscus.  
     Udalricus.  
*Hutterus*, Leonhardus † Wilhelmus a Vallo.
- Hyacinthe*, ou Jacinte † Antoine Vion de He-  
     ronval.  
*Hygden*, Ranulphus. 1175  
*Hygenius*, Papa † Concilium Florentinum.  
*Hyginus* \* Prædestinatus.  
*Hygoden*, v. Hygden.  
*Hyperides*, † Demosthenis æmulus, Æschines  
     Or. Gr.  
*Hyperius*, Andreas † Laur. Villavincencius.  
*Hypolitus*, Portuensis † Cajus vel Gajus.  
*Hypsicles*, Alexandrinus † Euclides.
- J.
- Jacob*, Fils d' Eliezer † Riba ou Ribe.  
*Jacobinus*, Hispanus † Esclopez.  
*Jacobus*, seu Jacques Godefroy 2325  
     Minor † Johannes Apostolus.  
     † Melito.  
     Rex Angliæ 736. 891 γ. 928.  
         958 ε. 1077  
     Isaacus Casaubonus. 619  
*Jaboda*, Joh. 725  
*Jaluski*, Lucas  
*Jamblichus*, Syrus † Abammon Adrianus  
     Rhetor.  
*de Jandano* v. Gandanus.  
*Jansenius* Cornelius Iprensis 1152 α \* Alexand.  
     Patritius  
     August. 757. 758 759  
*Jansonius*, Gulielmus † Wilhelmus Cæsius.  
*Jansonius*, Joh. Georgius † Guilielmus Bleau.  
*de Janua*, Joannes 1437  
*Januarius*, Nepotianus † Valerius Maximus.  
*Janus*, Guilielmus † Johannes a Wovveren.  
*Jaquelot*, 2256  
     Johannes Fox.  
*Jaquemot*, 2125  
*Jaquierius*, Nicolaus 756  
*du Jardin*, Joannes 1581  
*Mademoiselle de Jardins*, 1582 α  
*du Jarry*, 2162  
*Jaskierus*, Nicolaus † Jascerus Zamoscus.  
*Jason*, Cyrenæus 8  
     † Cyprianus Martyr.  
*Javellus*, Nicolaus 447. 2124 ε  
*Javersac*, † Aristarque.  
*Idacius*, 1073 α α  
*Idrisius*, Adrisius l. Adrisides 2706  
*Jecheskel*, † Hypsicrates.  
*Jekutiel*, † Jehubi.  
*Jejunator*, Joannes † Johann Chrysoftomus.  
*Jenisonus*, 2014  
*Jens*, 2723  
*Jeremias*, 1. 3. Baruch.  
     Ezechiel.  
     Samuel.  
*Jessenius*, Paulus 2708 α  
*Jesuita*, † Joannes Cluverius.  
     Ludovicus de Cruramonte.  
     Moguntinus 1048  
*Jesuita*, 1410  
     † Hugo Grotius.  
*Jesus*, Syracides † Salomon.  
*le Jeune*, 2184  
*Ignatius*, † Gabrias.

<i>Ildefonsus</i> , a St. Thoma † Franciscus de Pi- tate.		de S. <i>Johanne</i> , Balthasar	744
<i>Ilsherus</i> , Joh.	1693	<i>J. lius</i> , Claudius	247 <sup>1</sup>
<i>Imhoff</i> , Jacobus Wilhelmus	1846	<i>Jom</i> , Tob fils d' Abraham * Ribba.	
<i>Imperialis</i> ,	1010 e	du <i>Jon</i> , Francois * Nadab Agmonius.	
<i>Inchofer</i> , Melchior † Eugenio Lavando.		<i>Jonade</i> Filii * David.	
Lucius Cornelius.		<i>Jonas</i> , Justus * Jodocus Coch.	
Vertumnus Academicus.		<i>Jordanus</i> , Raymundus * Idiota.	
<i>Indopleusta</i> , Cosmas	782 d	<i>Joris</i> , David	1933-4-5-6-9 a d d
<i>Inghiramus</i> } Prosper Fesulanus.		<i>Joris</i> , David Soon	1872
Curtius } Thomas † Phædrus Vollateranus.		<i>Jornandes</i> ,	1120 a
<i>Ingilramus</i> , † Carolus M.		<i>Joscelinus</i> , * Matthæus Parkerus.	
<i>Inglefieldus</i> , Franciscus † Dolmann.		<i>Josedech</i> ,	4
<i>Ingolstetterus</i> , Johannes † Angelus Bassus Po- litianus.		<i>Joseph</i> , fils de Gorion * Ribag. fils de Meir * Ribam.	
<i>Innocentius</i> IV.	836	<i>Josephus</i> ,	8.9
Sinibaldus Fliscus.		Flavius P. * Joseph Gorionides. Cajus vel Gajus.	
de <i>Insulis</i> , Gualtherus † Alanus Autifiodo- rensis.		<i>Josippus</i> , * Egesippus.	
<i>Intorceta</i> ,	2426	<i>Josselinus</i> , Joh.	1067
<i>Joachimus</i> , † Pastorius Augustus. Abbas	721	<i>Josua</i> , * Germannus Bavarus.	
<i>Joakin</i> ,	5. 11	<i>Josue</i> , fils de Levi * Ribal.	
<i>Joannes</i> , Gorziensis † Bernardus. Italus	1288	<i>Joubert</i> , Laurent * Louis Papon. * Jean Paul Zangmaistre.	
<i>Joannicius</i> , † Humain s. Humay.		<i>Jovius</i> , Paulus	2638
<i>Jockerus</i> , Wilhelmus	1036. 1781. 1793	<i>Jourdain</i> , de Saxe * Augustinus.	
† Raphael Sulpicius a Munscred.		<i>Joyeux</i> , Petrus * Petrus Lætus.	
<i>Johanan</i> , Fils de Zachée † Ribaz.		<i>Ireneus</i> , * Lugdunensis Ecclesia. Cajus vel Gajus.	
<i>Johannes</i> † Chrysostomus. Abbas de Fescamp. † Aurelius Au- gustinus.		<i>Irnerius</i> ,	912
Climacus † Johannes Sinaita.		<i>Ironside</i> , Gilbert * Irenæus Philalethes.	
Damasceus † Johannes Sinaita.		d' <i>Isa</i> , Franciscus * Ottavio d' Isa.	
Episcopus	812	<i>Isaac</i> , * Augustinus. Aben vel Hazen. R Phesi s. Alphesi * Hariph aut Ha- riaph. fils de Nathan * Riban. fils de Schefchat * Ribasch.	
† Cyrillus Hierosoymitanus.		<i>Ischanus</i> , Josephus * Daretus Phrygius.	
Evangelista.		<i>Isfording</i> ,	782 e
de Friburg	860 a	B. <i>Isidorus</i> , * Gregorius. Hieronymus Stridonensis. Clemens Romanus. Pontifices Romani.	
Gorziensis Abbas	1232	<i>Isidorus</i> ,	838
à Gouda	860 y	Hispalensis s. de Seville * Aurel. Au- gustinus.	
Grammaticus	1276 a	Hieronymus Stridonensis.	
Guallensis † Idiota.		Mercator	1024
Hircanus	7	Anacletus. Anicetus.	
Hierosolymitanus † Joh. Chryso- stomus.		d' <i>Isola</i> , Baron Franciscus	615. 1792. 2273 β 2560 aa. 2640.
Marcus † Johannes Apostolus.		d' <i>Isola</i> , Baron Franciscus * Christophorus Wolfgangus.	
Monachus † Johannes Diaconus.		<i>Israélita</i> , Isaacus * Halyabas.	
Papa † Gelasius.		d' <i>Isselt</i> , d' Amersfort Michel * Jacobus Doc- comensis.	
Parisiensis Thom. } Corboliensis Ro- de Parma, } manus Ægidius.	721	<i>Itterus</i> , Wilhelmus	977
Pierre * Olivus de Bituris.		<i>Ituren</i> , Thomas * Th. Pius.	
Presbyter } Johannes Apost.		<i>Juda</i> , Hajat * Riah ou Riach. fils de Nahman * Riban.	
Theologus } Sacerdos	10	<i>Judai</i> , * Carmina Sybillina.	
Sarisburiensis † Nigellus Wirecke- rus.		<i>Judens</i> , Hellenista * Aristeas. Salomon.	
Scholasticus † Theodoretus Cy- rus,		<i>Judas</i> , Essenius	7
Scytopolitanus	640	Leo	1694
III.	1255		* Lud.
Vercellensis * Joh. de Gessen, l. de Gersen.			
XXII, * Aurelius Augustinus.			

- \* Lud. Leopoldus.
- Judex*, Matthæus 1150
- Iver*, 2723
- le Juge*, Christophorus 1434
- Julianus*, Archipresbyter \* Julianus Lucas.  
Celamensis \* Ruffinus.  
Augustinus.  
Chaldaeus \* Zoroaster.
- Julianus*, Jctus 932  
Hæreticus \* Ambrosius.  
Hieronymus Stridonensis.  
Toletanus \* Julianus Pomerius.  
Salvianus.  
Pomærius 630  
Pelagianus \* Aur. Augustinus.  
Archi-Presbyter \* Julianus Lucas.
- Julius*, Africanus \* Abdias Babylonius.
- Julius*, \* Antoninus Pius.  
Victor v. Rossus.
- Junckerus*, M. Christianus 1536
- Jungius*, Joachimus 1294 a 1295 1472 1530  
a 1879
- Jungmann*, Justus Henricus \* Christianus Orthodoxus.
- Junius*, vulgo de Jonghe \* Constantius Peregrinus.  
Franciscus \* Francois de John.  
Nadab Agmonius.  
Specularius.
- Jvo*, de la Chârtres \* Aurelius Augustinus.
- Jvon*, \* Gratianus.  
Carnotensis \* Hugo Monachus.  
Johannes Micrologus.
- Jurieux*, Petrus 2751 2124 38-45-79-80-82  
92-96 2205-11-31-34-50-55 2370  
2538-a.-45
- Christianus Theophilus.  
Surien.
- Justiniani*, Josephus \* Mirtius Ligurinus.
- Justinianus*, Benedictus \* Ascanius.  
Giulio Roffo.  
Ottavio de Francesci.
- Justinien*, Pierre Joseph \* Agrippinus Piffenus  
Vegetius.
- Justinus*, \* Cajus vel Gajus.  
Siculus \* Justinus Martyr.  
Martyr. 860 aa
- K.
- Kalbskopff*, \* Philander von Sittwald.
- Kaldi*, Georg. 2746
- Karvat*, Wokiciewick Severinus \* Cracoviense Collegium S. J.
- Keckermannus*, \* Johannes Philippus Pareus.
- Kecpe*, Henricus 2087
- Keddus*, Jodocus 841  
Matthias Prætorius.
- Keinesius*, Joannes \* Joan. Guilielmi.
- Kellerus*, Jacobus 1094 β. 1410-98-99 a 6 γ.  
1500-02 a  
\* Jacobus Aurimontius.  
Fabius Hercynianus.  
Jacobus Sylvanus.  
Didacus Tamia.
- Kellinghâusen*, Christ. \* Christ. Cilicius.
- Kempe*, Andreas 1731
- de Kempis*, Thomas \* Bonaventura.  
Joh. de Gessen. 1839
- Kempius*, Stephanus 2573
- de Kergne*,  
*Kerkoëtius*, Antonius \* Anton. Cercoëtius.
- Kerkove*, Johannes \* Joh. Polyander.
- Keslerus*, Theodorus \* Turrianus.
- Kilian*, Gothofredus \* Theodorus Geilfinck. 1813
- Kilmanus*, Adolphus
- Kimchi*, David \* Radak.
- Kindermannus*, \* Kyrandor.
- King*, Benjaminus 1751 β
- Kinghton*, v. Knygthon.
- Kircherus*, Athanasius \* Salvator Imbrole  
Henricus 1708 β
- Kirchmaierus*, Casp. 930
- Kirchmair von Reichwitz* Carolus 1867 a.  
1878. 1900 a  
685 β
- Kirchnerus*,
- Kirshenius*, Volcmarus \* Macer.  
Michael. 1002. 1609. 1821
- Georg Detharding.  
Philalethes.  
Marquardus Schlegelius.
- Kis*, Emericus 2748. & seqq.  
1689
- Kiselius*, Philippus
- Klosterhassius*, v. Norvvagus.
- Knock*, v. Knox.
- Knopius*, Alb Frid. \* A. F. Blanckenpofst.
- Knorr*, a Rosenroth Christianus 1715 a  
Peganius.
- Knox*, Joan.
- Knottus*, Eduardus \* Goffar ou Goffaert. 673  
2001 β 2008 2098  
1026
- Knoxius*, Joan
- Knygthon*, Henr.
- Kobavius*, v. Cobavius.
- Koch*, Casparus \* Julianus Magenhorst.  
aut Kock, Jodocus \* Justus Jonas.
- Koelmann*, Jacobus Chliarandes.  
Christianus } Parrhesius.  
Theophilus }  
Timotheus Philadelphus.  
Eubulus Theophilus.
- Köhne*, Bernhardus \* Cæsarinus Furstenerius.
- Kolbans*, 1690 1738
- R. Kolongmum*, \* R. Isaac Sprot.
- de Königshoven*, Jacobus } Jac. Congelsho-  
Johannes } vius.
- König*, Wernerus 1850  
\* Henricus Julius Dux Brunswick.
- de Königshofen*, Jacobus \* Congelshofius,
- Köpke*, Balthasar 885
- Korah*, filii \* David.
- Kornbertius*, Theodorus \* Dialogista.
- Kortholtius*, D. Christianus \* Theophilus Sincerus.
- Kozack*, Johannes, Sophronius \* Theophilus Neander.
- Krafft*, Theophilus \* Bartholomæus Carrichter.
- Kralitz*, Henr. 1010 a
- Kraus*, Petr. Pancratius 1684
- Kreidenmann*, Johan. 1805
- Joh. Conradus \* Hippolitus a Treysbach.

- Kreitz*, Carolus à 680 a. 1739  
*Kressen*, \* Christophorus Scheurlus.  
*Kriegelstein*, Gregorius Georgius \* Irenæus  
 Gotthardus Havainus.  
*Kronmeierus*, Joh. 1693  
*Krusenstiern*, Philippus \* Passum violenta Christi  
 servavit.  
*Kublmann*, Quirinus \* Ludovicus Ludovici.  
 Salomon a Kaiserstein.  
 Quirinus Refrigeratorius.  
*Kühn*, Andreas 1699 a  
*Kulpisius*, Joh. Georg 947  
 Conradus Sincerus.  
 Sulpicius J.C.  
*Köningshofen*, v. Köningshofen.  
*Kunrath*, Henricus \* Ricenus Thrasibulus.  
*Kuscus*, Francisc. 2025
- L.
- Laaren*, Daniel van 1938 a a a  
*de Labadie*, Joannes \* Daniel Jonas Beda.  
 Philosophone.  
*Labbe*, Joh. Baptist 1685. 1749  
 Philip. 897. 1045 e  
 \* Rudolph. Capellus.  
 Seldenus.  
*Labenus*, Johannes \* Candidus Eblanus.  
*Laberius*, \* Petronius Arbitr.  
*Lacæus*, Guilielmus 2100  
*Lacapenus*, junior 915  
*Lactantius*, \* Fortunatus.  
*Lælius*, \* Terentius.  
*Lagus*, Jo. \* Bavarus Hallensis.  
*de Laistre*, 2513  
*Lambenus*, 953  
*Lambertus*, \* Honorius II. Papa.  
*Lamoignon*, \* le Sieur de Gendre.  
*Larmormaini*, Henricus 168 735 a. 837.  
 900 γ. 1127. 1154 a  
*Lampadius*, Jac. \* Scipio Aretinus.  
*Lampognanus*, Agostino \* Balbino Balbuzer.  
 Fuggitivo.  
 Magnalpina.  
*Lampridius*, Spartianus Ælius \* Vulcatius Galli-  
 canus.  
*Laneus*, v. Lane.  
*Lancelot*, Claude \* le Sieur de Trigny.  
 Voisin \* 2334 a  
*Lancetta*, Troilo \* Lootri Nacattel.  
 Anello Triacaro.  
*Lancitius*, Nic. 1133 a a a  
*Landgravius*, Hassiæ \* Uranophilus Cyriander.  
*de Landsheere*, Guilielm. 701. 708. 807  
*Landspergius*, Joh. Justus 802  
*Landus*, Hortensius 1440  
 Philaletha.  
*Landulphus*, Sagax 1132  
 Eutropius.  
 Junior & Senior Dacius.  
 Paulus Longobardus Diaconus  
 Aquilegiensis.  
*de la Lane*, 746  
 Noel \* le Sieur de Bonlieu.  
*Lange*, Johannes 1822  
*Langius*, 1930  
*Langeveltius*, Nicolaus \* Caspar Harteveltius.
- de Langen*, 2406  
*Langillus*, Hermannus \* Caspar Harteveltius.  
*Languetus*, Hubertus 1122 2310  
 Junius Brutus.  
*Langwedelius*, Bernh. \* Henricus Julius.  
*Lans*, Jo. 1503 a  
*Lansius*, Thomas \* Fridericus Achilles Dux  
 Wurtembergicus.  
*Lanspergius*, Joh. Justus 802  
*Lanzuzza*, Aloysius 2738  
*Lanzavechia*, Octavius 149 1054 6 1218  
*Lardenoy*, Martin \* Phileremus Palæologus.  
*Lardus*, Guil 622  
*Larenus*, Jodocus 1930  
*Larosques*, 2235  
*de Larray* 2402  
*Larroquanus* 2608 a  
 Matthæus 824  
*N. Larroque* \* Timocrate.  
*a Lasco* Joh. 1611  
*Lasson*, Nicol \* M. Vortficher.  
*Laudo*, Jeremie \* Hortensius Tranquillus.  
*Landulphus* Junior | Dacius Archi-Episc. Me-  
 Senior | diol.  
*Laudunensis*, Anselmus \* Anselmus.  
*Laudus*, Guilielmus 2024  
*Laugier*, Porcheres \* Cher Repos.  
*Laugierius*, Honoratus \* Erandre.  
*Launus*, Petrus \* Jonas le Buy s. Bujeus Pe-  
 rrius.  
*de Launoy*, Jean \* Commodianus Hercules.  
*Lauredanus*, Jo. Franciscus 2640 a 2644  
*Laurelius*, Olavus 2770  
*Laurenbergius*, Joannes \* Daphnorinus.  
 Hans Wilmsen.  
 Petrus 996 a. 1823 a  
*Laurentia*, Johanna v. Adlershelm. 1928  
*de S. Laurentio*, Richardus 795  
 \* Albertus Magnus.  
*de Lauro*, Gregorius de Laude.  
*Lauterbach*, Wolfgangus 1818  
*Lauterbergius*, Conradus 1159  
*Lawson*, Jean \* Irenæus Philalethes.  
*Laymannus*, Paulus 710. 1489  
 Dillingenses Theologi.  
*Lazeus*, \* Melito.  
*Leander*, Hispalensis \* Aurel. Augustinus.  
 Leo Episcop.  
*de Lebrixa*, vulgo, Nebriffensis Ferdinandus  
 Gadea Antonio \* D. F. de Padilla.  
*Lechnerus*, Gaspar 709 a  
*Lecius* Humfredus 2058.  
*Leëtius*, Jacobus \* Reipubl. Venetæ Cives.  
*Legati*, Angliæ & Hollandiæ \* Cyrillus Lucar.  
 von Gehsten/Hans Ulrich 1837 β  
*Leibnizius*, vel Leibnitzius Gothofridus Gui-  
 lielmus 123. 131. 937 a. 948. 958 a.  
 972 β. 997. 1016 a. 1191 a a.  
 1283 1284. 1285. 1286. 1291.  
 1308 a. - 13 - 20 - 21 - 24 - 26.  
 - 28 - 29 - 31 - 39 - 40 - 47 - 50.  
 - 51 - 52 - 53 - 54 - 59 - 60 - 61.  
 - 64 - 67 - 70 - 74 - 75. 1380 - 83.  
 1548. 2328.  
 Cæsarinus Furstenerius.  
 Georgius Vlicovius.

<i>Leichnerus, Gaspar</i>	1580	<i>* Theo Sophista.</i>	
<i>Leickardus,</i>	1036. 1781	<i>Libavius, Andr.</i>	1017
<i>Leidenfes, Theologi</i>	1092	Bafilius de Barna aut de Varna.	
<i>Lemovicenfis, Johannes * Pharao.</i>		<i>Liceti, Fortunio * Conradus van Roël.</i>	
<i>Leo, Bituricenfis * Leo Papa.</i>		Bartholomeus Sovero.	
Cardinalis Diaconus * Leo Marfi-		<i>Lichtenawe, Conr.</i>	1018 e
canus.		<i>Licinius,</i>	959
Hebraus * Philo Hebraus.		<i>Lietzmannus, Jacobus * Jacobus Camalizenus</i>	
Juda	1694	<i>Lii, Samuel</i>	625
<i>Leo, Joh. Bapt. * Joannes Simon Sardus.</i>		<i>Liliebukijs, Baro</i>	1612
M * Cœleftinus Papa Prosper Aquit-		<i>Lilius, * Defiderius Erasmus.</i>	
anicus.		<i>Limbürgius, Philipp.</i>	863 a
Papa * Ambrofius.		Liborius de S. Amore.	
Hieronymus.		<i>Lincolnienfis, Robertus</i>	762 a
Aurelius Auguftinus.		<i>Lindanus, Guil. * Wilhelmus Damafus.</i>	
Philofophus * Andreas Apoftolus.		<i>Lindebrogius, Fridericus * Frider. Tiliobroga.</i>	
I. * Agapetus I.		<i>Lindemann, Ericus</i>	991-2-3
S. * S. Odo.		<i>Linc, Johan von</i>	1715 e
<i>Leon, * Plato.</i>		<i>Linus, * Acta Apoftolorum.</i>	
Pere Leon,	2162 a ol. 455	<i>Lingelskelmius, Georg Mich.</i>	51. 760 a.
<i>Leoniceus Veronenfis * Nicolaus Pechlinus.</i>			1158
<i>Leonides, * Acta Apoftolorum.</i>		Denafius.	
Andreas.		<i>Linskiold, v. Lindemann.</i>	
<i>Leontius, v. Seleucus.</i>		<i>Lippachius, David</i>	1693
<i>Lerch, Casparus</i>	1805	<i>Lippi Lorenzo * Perlone Zipoli.</i>	
Hippolytus a Treysbach.		de Liques,	2397
<i>Leſchafferius, Jac.</i>	693 a	<i>Lirinenfis, Vincent. * Peregrinus.</i>	
Parifius.		de Lifieux, Zacharias * Petrus Firmianus.	
<i>Leſchen,</i>	1645 a	<i>Liffæus, Groffotius</i>	1657
<i>Leſle, Henricus } Lyſimachus Nicanor.</i>		<i>Lifola, ſeu d'Ifola Francois * le Sieur de Wa-</i>	
Johannes } Morganus Philippus.		rendorp.	
<i>Leſſius, Leonardus</i>	805 a	<i>Lithus, Chriftianus Simon * Miſenus.</i>	
Hubertus a S. Dionyſio		<i>Liviera, Gio Battifta * Latantio Caliopeo.</i>	
Leonardus Singletonus.		<i>Livizano, Jean Baptiſte * auſonio Fedele.</i>	
<i>Leti, Gregorio</i>	2072 2633 43-81.	Urbino.	
Gelfio Rogeri.		<i>Lobera, Vafcus</i>	2497 2731
<i>Letus, Pomponius</i>	1509	<i>Lochenfis, f. de Lochis, Thomas</i>	1025
de Leubelfing, Carolus Auguſtus.	979	<i>Locher, Jacques * Philomufus</i>	
<i>Leuchtius, de Francford * Theodorus Cynæus.</i>		<i>Lockius, Joh.</i>	2104
Leonardus * Caſſander Thucelius.		a Lodenſtein, Jodocus * Chriftianus Alethinus.	
<i>Leucippus, * Democritus Abderites.</i>		<i>Loeffenius, Michael</i>	1784 1804
<i>Leucius, * Acta Apoftolorum.</i>		<i>Loemelius Henricus.</i>	661 a
Jacobus Minor.		<i>Loerius, Theodoricus * Dionyſius Carthuſi-</i>	
Matthias Apoftolus.		anus.	
Petrus.		<i>Lobenſtein, Caſpar * Hoffmannswaldau.</i>	
Johannes.		<i>Loifel,</i>	2472
<i>Leucius, v. Seleucus.</i>		<i>Lombardus, Petrus</i>	853
<i>Levejus, * Acta Apoftolorum.</i>		<i>Lombart, Nicolas * Euſebe.</i>	
<i>Levera, Franciſcus * Petrus Palatius.</i>		<i>Lombert, Pierre * le Sieur di Rimantel.</i>	
<i>Levi, fils de Geron * Rabag.</i>		<i>Londel,</i>	1100 2356
<i>Levita, Ægidius * Petrus Rigenſis ſive de</i>		<i>Londinenſis,</i>	1066
Riga.		de Longe Pierre.	2294 2509 2608
Benedictus * Anicetus Iſidorus		<i>Longiano, Fauſto da * Petrus Gerardo ou Gir-</i>	
Mercator.		ardo.	
R. Salomon * Alcabets.		<i>Longo, Laurenzo * Reunaltius Noglus.</i>	
<i>Leunclavius, Joh.</i>	1274	<i>Longolius, Chriſtoph.</i>	1243
Apomafar.		<i>Loocke,</i>	2429
<i>Leurechon, Johann</i>	2436 a y d - 44	<i>Loſe, Cornel * Cornel. Callidius.</i>	
Collegium Colonienſe.		<i>Loppin, Jacob * Benedictini Monachi.</i>	
<i>Leus * Henricus VIII.</i>		<i>Loredanus, Joh. Franciſcus</i>	2656 2640 a
<i>Lentius * Melito.</i>			44-50.1
<i>Leven, Simon</i>	955 a. 1950 a	Gneo Donalero.	
<i>Lewis * Dionyſius Rykel.</i>		Incerto.	
<i>Lexoviienſis, Zachar. * Loys Fontaines.</i>		<i>Lorencovic, Alexander</i>	1673
<i>Libanius,</i>	1454-55	Societas Jeſu.	
		de Sant Lorenzo, Giacomini	2691. & ſeqq.
		Loret,	

- Loret, 2577  
 Loscher, Michael 685 γ. 1703 β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι.  
 Lotharius, Johannes \* Innocentius III.  
 de Lovanio, Jo. 184. 1258 α  
 Louffius, Dorothee \* Alexius Philo-Romæus.  
 a Löwenstein, Fridericus Müller 1018 γ  
 Loysel, Jacques \* Jacques Avis.  
 Jean \* Jean Avis.  
 Lubertus, Sybrandus 1930  
 \* Gratianus Civilis.  
 Lubieniecki, de Lubienietz Stanislaus \* Brutus.  
 Timotheus Christianus.  
 Lucanus, Ocellus \* Achilles Tatianus.  
 P. Ovidius Naso.  
 Virgilius.  
 Lucas, Evangelista. 12 13  
 Episcopus Tudensis \* Isidorus Hispalensis.  
 Lucatellus, Eustachius 668  
 Lucchesinus, Laur. 1259  
 de Lucca, Dominicus. 909  
 Lucianus, 708 α  
 Martyr 734  
 Phalaris.  
 Plato.  
 Lucilius, \* Lactantius Firmianus.  
 Placidus \* Placidus Lactantius.  
 Lucy, Guilielmus \* Guilielmus Picke.  
 Ludinghusius, Joh. \* Statuta Lubecensia.  
 Ludolphus, Jacobus. 189; α  
 Jobus 781  
 Ludovicus, de Ponte 838 α 838 β  
 Ludovicus, XI. 2601  
 Ludovisius, Alexander \* Gregorius XIV.  
 Ludwellus, Wilhelmus \* Malcomesius.  
 Ludovicus IV. Landgravius Hasso - Darmstadi-  
 nus 1925  
 Luines, M. le Duc de \* Monsieur de la Val.  
 a Lukanetz, Johannes 858 α  
 Lunadoro, Hieronymus \* Franciscus Sestiniola.  
 Lundorpius, Michael Caspar \* Georgius Erhardus.  
 1170 α  
 de Luna, Petrus \* Hieronymus a S. Fide.  
 a Lunawitz, Johannes \* Flacius.  
 Waldensium Con-  
 fessio.  
 Luneschlos, Johannes 1315  
 Lupis, Antonio \* Ludovicus Fidelis.  
 Lupus, Alvarus 2735  
 Ferrariensis \* Lupus servatus.  
 Olivetanus \* Hieronymus.  
 Tomaso \* Girolamo Nicolini.  
 Lushington, Thomas \* Jones vel Evans.  
 Lusignanus Stephan \* Texeira.  
 a Lusinga, Renatus 1888  
 Lutatus, v. Luctatius.  
 Lutherus, Mart. 666 α. 1459  
 Hartmuth von Cronberg.  
 Frid. Fregosius,  
 Lutomirsus, \* Brutus.  
 Luxurius, 1656  
 de Lycieux, Zachar. 2548 γ  
 Lycius, Capito. 1099
- Proclus \* Abruculus.  
 Aristarchus Samius.  
 Lycklama, Marcus \* Antonius Mercator.  
 Lyndwode, Guilielmus \* Guliel. de Tilio Ne-  
 more.  
 de Lyon, 2165  
 de Lyra Nicolaus \* Franciscus Ximenez.  
 Lyserus, Johannes 1876  
 \* Theophilus Aletheus.  
 Vincentius Athanasius.  
 Gottlieb Wahrmund.  
 Polycarpus. 1770  
 Junior Polycarpus \* Saxonica Pupilla  
 necessaria defensio.  
 Sincerus Wahrenbergius.  
 Luterbachius.  
 Wilhelmus 626. 960. 1159 α  
 1770  
 \* Pupilla Saxonica de-  
 fensio.  
 Lysterus, v. Blackwellus.
- M.
- Mabbe, Jacobus \* Don Diego Peude Ser.  
 Mabilionius, \* Benedictini Monachi.  
 Mabo, Walaffridus \* Walafrius Abbas.  
 Macaldus, Jo. Bapt. 2356 α  
 Macarius, Ægyptius }  
 Alexandrinus } Macarius.  
 Amathæ Socius }  
 P. Macedo, \* Frater Archangelus de Parma.  
 Franc. 641 1666 α  
 Franciscus a S. Augustino.  
 Henricus Haussen.  
 Hilarius a Ragusa.  
 Annibale Riccio.  
 Fridericus Stumelius.  
 de Machaud, Jo. Bapt. v. Macaldus.  
 Jo. Bapt. Gallus.  
 Macherontinus, Theodoricus 664  
 Machiavellus, Nicolaus \* Amadio Nicolucci.  
 Machiavellus, Nicolaus \* Giellius.  
 Nicolaus Machello.  
 Macmahone \* Edmundus Urfulanus.  
 Meserius, Philippus \* Philotheus Achillinus.  
 de Maets, Carolus 1002 α  
 Magallianus Cosma \* Conimbricense Colle-  
 gium.  
 Magellottus, Laurent. 1276  
 Maggi, Francesco Maria \* Francesco Velli.  
 Magirus, Johannes \* Johannes Austriacus.  
 Magister, Theodoretus \* Johan Chryso-  
 stomus.  
 Magnentius, \* Rabanus Maurus.  
 Magon, Polnus \* Diophanes Nicaensis.  
 Magri, s. Marcus Domenicus \* Nicodemus  
 Grima.  
 May, 2047  
 Majaron, Franciscus, 641 α  
 Maidalchinus, Franciscus \* Cinthius Altima-  
 chius.  
 Maierus, Joannes Fridericus \* Nicolaus de  
 Pio Zelo.  
 Aletophilus.  
 Mailland, Petrus 1941  
 Maillart, Petrus. 1931 γ  
 P. Maim-



<i>P. Maimbourg</i> ,	1075	<i>Madame</i> , de Marcé	2582 a
* François Romain.		<i>Marcellus</i> .	* Vindicianus.
Theodorus	2196 a	Empiricus	* Plinius/Valerianus.
<i>R. Maimonides</i> , Moses	1010	<i>Episcopus</i>	* Marcellus.
Aben Tibbon.		Pontifex	829
R. Abraham Ben David.		Romanus	* Marcellus.
* Ramban.		<i>Marchesinus</i>	* Mammotreptus.
<i>P. de Main-ferme</i>	1103 a	<i>Marchesius</i> , Franc.	1117. 1229
de <i>Maintenon</i> ,	2539 a	<i>Marchianus</i> ,	* Aurel. August.
<i>Majoragius</i> , Marcus Ant.	* Antonius Maria	<i>Marcilius</i> , Theodor.	* Claud. Musambertus.
Comes ou de Comitibus.		<i>Marcion</i>	* Divus apostolus Paulus.
<i>Major</i> , Dan.	* Joh. Frid. Moller.	<i>Marckhamensis</i> ,	Guilielmus
1186		<i>Marcus</i> , Eremita	* Marc. Junior.
<i>Majorone</i> , Francesco Minorita	641 a	<i>Episcopus</i> Eph.	857
<i>Maire</i> , le	* Marius.	Evangelista	2777
<i>Maitre</i> , (le)	2146	Petrus apostolus.	
le Sieur le Menu.		<i>Mardocheus</i> ,	4
Antoine	* Amy.	<i>Marebot</i> ,	Henricus * Bernhardus Comenius.
* Messieurs de Port-Royal.		<i>Marenholtz</i> ,	1862 1867
Isaac	* le Sieur de Mont.	des <i>Mares</i> ,	Toussains * Charles de Condren.
de Sacy	* Paul Ant. Marsilly.	Le Sieur de la Tourelle.	
<i>Majus</i> , Burchard Joh.	1106	<i>Marechal</i> ,	Jacques * Guymier Cosmas.
<i>Malacensis</i> , Episcopus	1507	<i>Maresius</i> ,	* Augustinus.
<i>Malachias</i> ,	4	Samuel	782 e
<i>Malchion</i> , Presbyter	720	Joh. Gratianus	2128 2134 2228
<i>Malcoteus</i> , Odo	* Valerianus Regnantius.		2477
<i>Malebranchius</i>	2447-54-86	Agammenius Nathanael.	
<i>Malebranchii</i> , Discipulus	* Wilhelmus Wanderus.	de <i>Marets</i> ,	Samuel * Borborita.
		André Rivet.	
Conte de <i>Maleurier</i>	2595 e	Jonathan Helosius.	
<i>Malinchrot</i> , Bernardus à	1521 β	Irenæus Simplicius.	
<i>Mallara</i> , Jean	* Philander Melissus.	Jean	* Michaël Eliachim.
<i>Malleolus</i>	* Felix Hemmerlen s. Hemmerlin.	<i>Margolroth</i> ,	R. Naphtali * Julius Conradus Otto.
<i>Malleville</i> ,	2500 a	<i>Margunius</i> ,	799 γ
<i>Mallus</i> , Theodorus	* Manilius.	<i>Maria</i> ,	Cameracensis * Matthias Berengarius.
<i>Malverne</i> , Johannes	* Petrus Arator.	de Monte Johannes	* Julius III.
<i>Malvezzi</i> , Virgile	* Grivilio Vezzalmi.	<i>Mariales</i> ,	Santus * Sigismundo Campeggi.
<i>Mamanus</i> ,	1434 a	Pietro Paulo Torelli.	
<i>Mambellus</i> , Marcus Antonius	* Cinonius Academicus Filergites.	<i>Marigny</i> ,	2114 a 2468
<i>Mambrun</i> , Pierre,	* Candidus Hefychius.	<i>Marineus</i> ,	Lucas * Lucas Flaminius.
<i>Mamertus</i> , Claudianus Eidicius	1637. 1619	<i>Marini</i> ,	Gio Ambrosio * Dario Grifimani.
Damascus Papa.		Gio Maria Indris Boemo.	
Turcus Ruffus Asterius.		Girolamo {Anonymus } de Ari-	
<i>Mamout</i> ,	* Titus de Moldavie.	Jerome {Hieronymus } minis.	
<i>Mamprafius</i> ,	1686	<i>Marino</i> ,	Gio Battista * Giacomo Scaglia.
<i>Manchinus</i> ,	* Augustinus.	de <i>Marinis</i> ,	Leonardo
<i>Mandurus</i> ,	* Damascenus.	<i>Marinus</i> ,	2484
<i>Manerius</i> ,	2019	<i>Marione</i> ,	2517
a <i>Mangelfeld</i> , Burchardus	981 a	<i>Marivault</i>	* le Sieur de l'Isle.
<i>Mangini</i> , Jean Antoine	* Ciro Spontane.	<i>Marius</i> ,	Mercator * S. Aurelius Augustinus.
<i>Mangionius</i> , Valentinus	674	G. <i>Marckham</i> .	2091 a
de <i>Manibus</i> , Joann	* Joannes Artifius.	<i>Markiewicz</i> ,	877
<i>Manichæi</i> , Hæretici	* Adamus.	<i>Marloratus</i> ,	August. 741 854
<i>Manlius</i> ,	* Manilius.	<i>Marnixius</i> ,	Phil. 1951 1954
<i>Manrique</i> , Thomas	668	Jesuvvald Pickarts.	
de <i>Mansvelt</i> , Regnier	* Petrus ab Andlo.	<i>Marsius</i> ,	Domitius 1660 dd
<i>Mantouan</i> , Baptiste	* Johannes Hispaniolus.	<i>Marsotier</i> ,	2324
<i>Manutius</i> , Aldus	1514	<i>Martellus</i>	Scipio * Giovanni Grande.
Paulus	* Aldus Manutius.	<i>Martbe</i> , P. de Sainte.	2165 a 2300
<i>Manzanus</i> , Paulus	1546	<i>Martialis</i> ,	Gargilius 1422 a 1660 dd
<i>Manzurus</i> ,	* Damascenus.	<i>Martianay</i> ,	Joan * Benedictini Monachi.
<i>Mappus</i> , Marcus	* Schallerus.	<i>Martineus</i> ,	* Antonius Pius.
<i>Marais</i> , Jean de	* Eusebe.	<i>Martine</i> ,	Alphonfus 764
<i>Marbodus</i> ,	* Ildebert.	<i>Martinez</i> ,	Didacus 718
de <i>Marca</i> , Petrus	661	Joannes	* Joannes Sanchez.
		<i>Martin</i> ,	André † Ambrosius Victor.
		(Y)	<i>Martini</i> ,

- Martini*, Johannes 1725  
     Rudolphus \* Adamus Pastor.  
     Spiritus Belga.  
*Martinierius*, 2080  
*Martinonus*, Joannes \* Antonin Moraines.  
*Martinus*, Bracarenfis \* Martinus Papa.  
*Martyr*, Vermilius Petrus \* Constante.  
*Mascambrunus*, Thomas 2627 γ ol. 494  
*Mascardus*, Aug. Marcello Giovanetti.  
*Masenius*, Jacobus \* Johannes Semanus.  
*Masius*, Andreas, 1519 1746  
     Hector \* Peter Schipping.  
*Massa*, P. Gio Dominicus \* Fedele Sperandio.  
*Massinus*, \* Monfig. Panigarola.  
*le Masson*, Papyre \* Guillaume Marefcot.  
     1220  
 von *Maftricht*, Gerhardus. 658 α 1402  
     Petrus \* Chevas Scheunenus Agrip-  
     pinas.  
*Masurus*, Marcus, 1461  
*Matthiolus*, Pierre André \* Joann Jacob We-  
     ckerus.  
*Matienzus*, Sebaft \* Sebastianus Burgensis.  
*Matmann*, Rudolphus \* Cornelius Denius.  
*Matthai*, Greg. 2727  
*Mattheus*, \* Hieronymus Stridonensis.  
     Parifiensis 870 αα 901  
*Matthias*, Johannes 811 ε  
     Monachus Trevirenfis 1202  
     Parifiensis \* Johannes Huffus.  
*Matthieu*, Laurent. & Sanz. \* Terzon y Muela.  
*Maudit*. 2285  
*de Mauleon*, Augerius 2375 α  
*Maupas* 2098 ε  
*Maurach*, Matth. 240 1434  
*Mauritianus*, Pamphilus \* Ovidius Nafō.  
*Mauritius*, Samuel Gotthelff \* D. Sempronius  
     Gracchus.  
*Maurus*, Rabanus \* Aurelius Auguftinus.  
*Maxentius*, 640  
*S. Maxime* v. de Ries.  
*Maximianus*, \* Cornelius Gallus.  
*Maximilianus*, Imp. 355. 1914 β  
*Maximilien*, \* Theuerdanck.  
*Maximilla*, \* Carmina Sybillina.  
*Maximinus*, Arianus \* Joh. Chryfoftomus.  
*S. Maximus*, 640  
     Abbas 1568  
     \* Athanafius  
     Aurel. Auguftinus.  
     Cyrillus Alexandrinus.  
     Hieronymus Stridonenfis.  
     Origenes.  
     Confeffor \* Maximus Taurinenfis.  
     Epifcopus 799 γ  
     Johannes Skytopolitanus \* Maxi-  
     mus Monachus.  
     Regenfis \* Eucherius.  
     Eusebius Emiffenus.  
     Taurinenfis \* Ambrofius.  
*Maxwell*, James 2043 α  
*May*, Thomas 1030  
     Paul 1050  
*D. de Mayerne*, \* Brouard.  
*Mayerus*, Joh. Frider. \* Aletophilus.  
*Maymburg*, 2315. v. Maimbourg.
- Mayrhofius*, Matthias 694 γ δ  
*Mazierus*, 2470 α  
*Mazolinus*, Sylvefter \* Sylvefter Prierias.  
*Mazza*, Thomaso \* Didymus Leoclavius.  
*Meaux*, de 2232 β  
*Medices*, Joh. \* Leo X.  
*de Mediolano*, Joannes 1015 α  
*Mediolanus*, Carolus Dominicus 1156  
*Megalus*, 1461  
*Meibomius*, Henricus \* Helmftadienfis Aca-  
     demia.  
*Meier*, von Meienthal Henricus Hartwig  
     811 β β  
*P. Meiers*, 2557  
*Meierus*, Joann 1405 α  
*Meier*, \* Ram.  
     fils de Nathan \* Ramban.  
*Meifnerus*, Balthafar 692  
*Melagius*, 910  
*Melanchton*, Philippus 687 γ. 688. 995 β  
     1760  
     Jo. Carion.  
     Didymus Faventinus.  
     Paulus Dolfcius.  
     Chriftophorus Hegen-  
     dorffinus.  
     Hippophilus Melan-  
     gäus.  
     Philippus de Nigra-  
     Valle.  
     Georgius Sabinus.  
     Meffer Filippo de Terra  
     Nera.  
     Wittenbergenfes Scho-  
     laftici.  
*Melchisedeck*, \* David.  
*Meletius*, \* Gennadius f. Georgius vel Gre-  
     gorius Scholarius.  
     Syrigus 689 α  
     Smotrifius \* Theophilus Ortholo-  
     gus.  
*Meliffa*, \* Antonius Magnus.  
*Meliffus*, Paulus 1480  
*Melito*, \* Abdias Babylonicus.  
*von Mellen*, Jacobus 1147.  
*Mellini*, Benedicto \* Modelle Tientibene.  
*Melvinus*, \* Liberius Vincentius.  
*Melwin*, 1668 α  
*Mena*, Joannes \* de Mingo Rebulgo.  
*Menage*, Gilles \* Capella Veronenfis.  
     Licinius Marcus.  
*Menagius*, Aegidius 2530  
*Menander*, \* Charifius.  
*Menaffe*, v. Manaffe R.  
*Menckenius*, Otto 1419  
*Mendoza*, Didacus Hurtadus \* Baccalaurus  
     Arcas.  
     Johannes Confalvus 1072 β  
     Ifaacus \* Zarabella de Tournes.  
*von Mengden*/ Gustavus \* der Gott vermietete.  
*Mengerdingius*, Arnold. 1693  
*Menjotius*, 2282 α  
*Menius*, Justus \* Saxoniae Theologi.  
*Menochius*, Joh. Stephanus \* Johannes Co-  
     rona f. Coronæus.

- Mentelius*, Jacob \* Jo. Caj. Tilebomenus.  
*Mentel*, Jacques \* Palæophilus.  
*Merbizius*, M. J. Valentinus \* Franciscus Ferdinandus a Trodo.  
*Merboldus*, f. Merbodæus 1648  
*Mercator*, Peccator Isidorus 1024. \* Anastasius Papa.  
     PAPA:                      Liberius.  
     Benedictus I.              Lucius.  
     Cajus.                      Marcellus.  
     Callistus.                Marcellinus.  
     Damafus.                 Marcus.  
     Deus dedit.              Melchiades.  
     Dionysius.                Pelagius.  
     Eleutherius.             Pius.  
     Evaristus.                Pontianus.  
     Eusebius.                 Silverius.  
     Eutychianus.            Siricius.  
     Fabianus.                 Sixtus I.  
     Felix.                     Sixtus II.  
     Felix I.                   Sixtus III.  
     Felix II.                  Soter.  
     Felix IV.                 Stephanus.  
     Felix Siciliae.         Sylvester.  
     Innocentius.             Symmachus.  
     Johannes I.              Victor.  
     Johannes II.             Urbanus.  
     Johannes III.            Zephyrinus.  
     Julius.  
     Leo I.  
*Mercerus*, Josua 1423  
     Aristænetus.  
*Mercurio*, Jerome \* Scipio ou Scipione.  
 de la Mere. 2450 2570  
*Merlatus*, 2180  
*Merlet*, 2282  
*Mersenne*, Marinus, 2239 a  
     Petrus \* Hyginus Thalassus Jungermannus.  
*Mersennus*, Minorita 2239 a. ol. 462  
*Mertloch*, Hieronymus 918 969  
*Merula*, Paulus \* Raphælengius.  
*Masaragiem*, Joannes \* Johannes Damascenus.  
*Messenius*, Johannes 1197  
     Janus Minor Suemensis.  
*Messinensis*, Scipio Henricus \* Cæsar Aquilinus.  
*Mesves*, \* Damascenus Medicus.  
*Metaphrastes*, Simeon 848 1223  
     Antonius.  
     \* Eusebius Pamphilus.  
 van Meteren, Emanuel \* Demetrius.  
*Meth*, Ezechiel \* Elias Sion.  
*Methaphrastes*, v. Metaphrastes.  
*Methodius*, 2720  
     de Tyr \* Eubulius.  
*Metkerque*, \* Despauterius.  
 מחריל \* R. Jacob fil. Mosis.  
*Meudez*, Jean \* Amator f. Amadeus.  
*Meulen*, Gerhardus van der 694 a 738 a 1403  
*Meursius*, Joan. 1146  
*Meyer*, Michael 1823 aa  
     Ludov. 1312  
     Johan. 1405 a  
*Michael*, Ephesius \* Johannes Philoponus.  
*Michael*, Fridericus 2624  
     Johann, 1776 a  
*Michele*, Pietro \* Michel Poretus.  
     Giov. Battista Settimo.  
*Midhoven*, Daniel 1853 a  
*Milagius*, Martinus, 910  
*Milemann*, Franciscus \* Franciscus van der Brugge.  
     Victorius a Campis.  
 la *Militiere*, \* Rochellensis Conventus.  
*Milius*, Abrahamus, 711  
*Miltonus*, Joh. 2001 β β. 2005 β. 2103  
*N. Miniani*, \* Pomponius Emiglianus ou Emilianus.  
*Minficht*, Christianus \* Erasmus Francisci.  
*Minutius*, Felix \* Arnobius Afer.  
*Minutolus*, Dominicus \* Raphaël Moneta.  
     Dominicus Pueroni de Cremone.  
*Mirabellus*, Robertus \* Laurentius Mirabellus.  
*Mirandulanus*, Antonius \* Fabricio Alodnarim.  
     Bernardus \* Joh. Baptist. Possevinus.  
     Joannes Picus \* Idiota.  
*Misrachi*, ou Oriental Elie \* Haram.  
*Misson*, 2351  
*Mithobius*, Jo. Hector 1198 a  
*Mutternacht*, Sebastian \* Jocosus severus Medius.  
 de Modena, Leo Juda \* R. Aben Chabib.  
*Modestinus*, Herennius \* P. Ovidius Naso.  
*Modestus*, Hermannus 2124 2  
*Modius*, Franciscus 1110 a  
*Mogila*, Petrus 689 a  
*Moglinger*, Josephus \* Nemo Peregrinus.  
*Mobr*, Georgius 1960  
*Moine*, Jacob \* Neotericus Franolpinus f. Transalpinus.  
     Alphonfus \* Claudius Franciscus.  
*Moise*, Cohen \* Ramach.  
*Molæus* Lambertus 2184 β  
*Mollay*, Carolus. 2064  
*Moleswoorb*, Heer 1959 2323  
*Molinaus*, Carolus 1415  
     Ludovicus 780 6. 858  
     Casp. Caballinus.  
     Guiscardus \* Nicolaus Oresmius.  
     Ludov. \* Christianus Alethocritus.  
     Ludiomæus Colvinus.  
     Irenæus Philaletha.  
     Petrus 922  
     Hippolytus Fronto.  
     le Sieur de Ormeigrigni.  
*Molinos*, Michael \* Ignatius a S. Maria.  
*Mollerus*, Daniel Guilielmus \* Christianus Weghold.  
     Ollemirus Def.  
     Reinmundus Rimandus.  
     Liberius Morellus.  
     Medulixiconites.  
     Dominicus Romellus.  
*Mollerus*, Johann 1859  
     Nectarius Butyrolambius.  
     Vincentius 1802  
*Moller von Sommerfeld* Goach. 1851  
 de *Moltke*, Justus Gesenius.  
*Moltkius*, Levinus Nic. 861 a  
     (Y) 2 Molza,

- Molza, Maria* \* Ser Agresto.  
*Mombrigni,* 2452  
*de Mommors,* 1607 2510  
*Monachus, Anastasius* \* Anastasius Sionita.  
   *Andreas* \* *Gregorius* \* *Magnus.*  
   *Barlaamus* \* *Barlaamus Hieracensis.*  
   *Bartholomæus* 1249  
   *Maximus* \* *Athanasius Alexandrinus.*  
     *Theodoretus.*  
     *Baruch.*  
   *Monachus quidam Christianus.*  
   *Seculi sexti.* 959  
*Menantheuil, Pithou Loyfel* \* *Musæus Linus,*  
   *Orpheus.*  
*de Moncada, Gabriel* \* *Franciscus Antonius de*  
   *Madrid.*  
*Moneglia, Andr.* 924 998  
*Monetus, Philibertus* \* *Vilbonius.*  
*Moniglia, Gio Andr.* \* *Gianadino Meleagro.*  
*Monguinot* 2282  
*Monilia, Joh. Andreas* 2666. & seqq.  
   v. *Moniglia.*  
*Monnerus, Basilius* \* *Christianus Alemannus.*  
   *Casp. Caballinus.*  
   *Regius Selinus.*  
   *Christ. Thrasylbulus.*  
*Monodus, Petrus* 48. 752 a. 1185. 2380.  
   2628. 2658. 2685. & seqq.  
   *Historiographus Sabaudus.*  
*Monofini, Angelini* 2659  
*du Mont,* 2352  
*Montacutius, Richardus* 728. 729 a  
*Montagnana, Ferd. de* 1372  
*Montagu, \* Eusebius Pamphilus.*  
   *Oxyorus.*  
*Montalbanus, Ovidius* \* *Jo. Ant. Bumaldus.*  
*Montaldus, Horatius* \* *Cesar Cotta.*  
*Montalis, Gregorius* 2617  
*de Montalvus, Garcia Ordognez* \* *Elisabat*  
   *Griego ou Grec.*  
*Montanus,* 1170  
   *Carmina Sybillina.*  
*Montana, Vincentius* \* *Antonino Zancume.*  
*Montfaucon, Bernhard,* \* *Benedictini Mona-*  
   *chi.*  
*de Montfort, Simon* 2331. 2571  
*Montmorel,* 2405  
*Montoya, Ludovicus* \* *Franciscus de Borgia.*  
*de Montoya, Ruitz Didacus* 663  
*de Montreux, Nicolas* \* *Olenix du Mont-Sa-*  
   *cre.*  
*Moquot, Stephanus* \* *Theonestus Cogman-*  
   *dolus.*  
*Mor-Aba* 2776  
*de Moralez, Jean Baptiste* \* *Ly-yo-fan.*  
*Moreau, Carlo* \* *Franciscus Renatus*  
*Morell, Claude* \* *Claudius Franciscus.*  
   *Guillelmus* \* *Gregorius Nissenus.*  
*Morerus,* 2501  
*Morhofius, Daniel Georgius* \* *Didacus Gela-*  
   *sius Modestinus.*  
*Morillon, \* le Sieur de Brun.*  
   *Antoine* 1464  
   *Bonaventura Vulcanius.*  
*Morin, Jean Baptiste* \* *Vincentius Panurgus.*  
*Morinoille,* 2579  
*Morifocus, Claudius Bartholomæus* \* *Alitophilus.*  
*Morlinus, Johannes* 850 aa  
*Morneus, Philippus* 2177 a  
   \* *Baruch. Canephius.*  
*Morneus, \* Cataldo Antonio* \* *Gio. Battista*  
   *Leone.*  
*Morofini,* 2699 a  
*de Morgues,* 2563  
   \* *Le Rabin Benoni.*  
*Mortonus, Thomas* 1992 a  
*de Morscov, Pierre* \* *Veri Promus Custos.*  
*Morus, Henricus,* 1994 γ 2025 a  
   *Alazonomastyx Philalethes.*  
   *Franciscus Evistor.*  
   *Franciscus Palæopolitanus.*  
   *Philophilus Parrhesiastes.*  
   *Thomas* \* *Henricus VIII.*  
   *Guilielmus Rosseus.*  
*Moscherosch, Joh. Mich.* \* *Phhilander von*  
   *Sittwald.*  
*Moschopulus Manuel* 1391  
   *Basilus M.*  
   *Georgius Lecapenus.*  
*Moschus, & Bion. Theocritus.*  
   *Sophronius Abbas.*  
*Moscorovius, Hieronymus* 667 a  
   \* *Fidelis Subditus.*  
*Moses, \* Jobus.*  
   *Moschus.*  
   *Bar Nachman.*  
   *Hermes.*  
   *Ramban.*  
   *Joh.* 1693  
*de Mosbaim, Robert* \* *Fabricius Johannes Pa-*  
   *tavinus.*  
*da Mosto, Aloigio* 2697  
*Mothius,* 1407 1466  
   *Joh.* 1515  
*de la Motte, le Vayer, Francois* \* *Egiste.*  
   \* *Tubertus Ocella.*  
   *Bademius.*  
   *Orasius Tubero.*  
*Moya, \* Amadæus Guimenius.*  
*Mouchenbergius,* 1422 β 2505  
*du Moulin, Charles* \* *Simon Chaludre.*  
   *Pierre* \* *Gratianus Civilis.*  
*Mountagu, Richard* \* *Joannes Roffensis.*  
*Mourgues,* 2544 a  
   *St. Germain* \* *le Pere-Hilarion.*  
   *Matthæus* \* *le Rabin Benoni.*  
   *Cato Christianus.*  
   *Chantelouve.*  
   *Francois Fidele.*  
   *Le Docteur Mulo.*  
   *Nicoleon.*  
*Moya, \* Amad. Guimenius.*  
   \* *Luisius de Valentia.*  
*Muhamed, Kemal Eddin* \* *Abdamir I. Damir.*  
*Muelmannus, Adrianus* 928 a  
*Mulerius, Nicol.* 1095  
*Muller, v. a Lövvenstein.*  
*Mullerus,* 1767 a  
   *Andreas* \* *Fridericus Molanus.*  
*Mullerus, Joannes* 1693  
   *Das Hamburgische Ministe-*  
   *rium.*  
   Joan-

Joannes de Monteregio l. Regio- montanus * Johannes Fran- cus.		Gregor. Nyff.	
Ludov.	1793 β	Nennichen, Matth.	683. 892. 1627.
Mulmannus, * Ernestus de Eusebiis.		Nennius, Britannus * Gildas Badonicus.	
Multzor,	929 α	Helius * Gildas Badonicus.	
Mulzacus, * Mercurius der Götter-Bothe.		Neocharis, * Andreas Apostolus.	
Mulzius,	1894	Neostadiani, Theologi * Angelus Masarellus.	
Munday, f. Mundy Anton.	2113	Nepos, Cornelius 1134 α. * Æmilius Probus.	
Munfortus,	1966	Sextus Aurelius Victor.	
Jacques * Optatus Ductor.		Ausonius * Paulinus Nolanus.	
a Munster, Johannes * Erycus Phonæus.		Nericius, Petrus * Erasmus.	
Münsterus, Sebastian * Matthæus Apost.		Neropus,	1211. 1256 β
Tobias Hebraicus.		Nesota, * Hecateus Milesius.	
de Mure, Conradus.	1655	Nesjulamanus,	2704
Muretus, Antonius * Accius Attius.		Nesteuta, Joh. * Chrysoctomus.	
Afranius Pacuvius.		Nestoriani, * Cyrillus Alexandrinus.	
Martinus	892 α	Nestorius, * Johann Chrysoctomus.	
Marc. Anton.		Athanasius.	
Murus,	1687	Neuciensis, Laur. Petrus	2765
Maseus Grammaticus * Musæus.		Nevillus, Edmundus	2032
Musatus, Albertinus * Lucatius.		Neukirch, Benjamin * Hoffmannswaldau.	
Muscetola, Antonio * Constantino Vatelmo.		Neumeister, M. Erdmannus	1444
Musculus, Wolffgangus * Eutyclus Myon.		Neutonus, Adamus	1203 β
Andreas	685 α	de Newville,	2343
Mussardus, Petrus	2136	Newenarius,	1540 α
Mussatus, Albertus * Mixtatus.		Nexocharides, * Andreas.	
Mussavia, Benjamin * Mezahab.		Acta Apostolorum.	
Musurus,	1461	Niceas, Aquil. Episc. * Ambrosius.	
van der Mye, Isaacus	1654	Nicander, Conchlx.	
Mylius, N.	957 1687	Nicas,	1461
Ant.	1693	Nicasius, Claudius 1123 1461 1539 2478.	
Myndesius, Dolus * Democritus Abderites.		Nicephorus, Theophanes Cerameus.	
Mynsicht, Christianus * Theophilus Urbinus.		Nicero,	2418 α
Georgius 1837 γ 1840 α		Nicetas, Heracleensis.	671
Hadrianus * Henricus Madathanus.		Serro	670 760 808
Hadrianus Tribudenius.		Nicetius,	1644
v. Minsicht.		Nicolas, Janfenista * Clerus Gallicanus.	
Mynsingerus * Julianus Magenhorst.		flein Nicolaus,	1927
Joach.	916 α 1791	Nicolaus, * Bernardus Burgundus.	
* Joachimus Dentalus.		Episcopus Lincopingensis	1597
			2728 α. 2775
		Henricus	1932. 1933. 1937.
			1938. 1942. 1945. 1947
		Jaquierius	756
		Laurentius	860 β
		Norvvegus Studiosus.	
		Nicolaus, Papa * Joannes de Gessen l. de Ger- sen.	
		Nicole,	2161-7-73. 2207-8-29-44. 2551
		Pierre * Barthelemeus,	
		le Sieur de Bon.	
		le P. de Chanterefne.	
		le Sieur Damvilliers.	
		Paulus Irenæus.	
		le Sieur de Mombigny.	
		Wilhelmus Wendrockius.	
		Nicolsonus,	2034-5
		Nicomachus, * Aristoteles.	
		Nictarius, * Victorius.	
		Niels,	2723 α
		Niemannus, D. * Christianus Kortholtus.	
		Niemchanus, Joh.	2708 α
		Niemeritz,	2245 γ
		Nierembergicus, Jo. Euseb * Joh. Pius.	
			24. 667 β
		Niger, Gerhard	936
		(Y) 3	Nigri-

- Nigrinus*, Georgius 1389 α  
Pamphilus Landus.  
Livius Noringius.
- Nigronius*, Julius \* Lucius Horingius.  
Pamphilus Landus.  
Livius Noringius.
- Nilus*, 40 710 α 817 857 1396 1411.  
*de Nimegue*, Gerard \* Vulturius Geldenhau-  
rius.
- Nipfus*, Junius \* Sextus Julius Frontinus.  
R. *Nissim* \* Haram.
- Nizellus*, Antonius 913  
le *Noble*, 2467 α 2495
- Noceto*, Jean Baptiste \* Anaflaride di Clorio  
Cariopo Carcaria.  
Anti-Gastorello.
- Nodotius*, Franciscus 1550  
de *Nointel*, 2708  
le *Noir*, 2163. 2366  
Jean \* René Clerc.  
l' Abbe Verité.
- Nonnerus*, 1687  
*Nonnosus*, 747  
*Norscopensis*, Andreas 1184  
*Nordermannus*, Johannes \* Westphaliae Juris  
Consultus.
- Noris*, Henry \* P: a S. Augustino Macedo.  
Annibal Corradinus.  
Fulgentius Fosseus.
- Noritius*, Sylvester 2044 β. 2052 G  
*Norris*, Johannes 2055 α
- Norrice*, \* M. Smith.
- Norwagus*, Laurentius 787
- Novatianus*, \* Orosius.  
Cyprianus Martyr.  
Tertullianus.
- de la *Nouë*, Francois \* le Sieur Flaminius.
- Novigentinus*, Guilielmus \* Anselmus.
- Nuetius*, Trevirensis \* Hieronymus.
- Numagen*, Petrus 745 α  
*Nutius*, Philippus 1950
- Nyffenus*, Gregorius \* Basilius M.  
Gregorius Nazianzenus.  
Eusebius Pamphilus.  
Georgius Niceta.
- O.
- Chur. Fürstlicher Brandenburgischer Ober-Burg-  
Graf in Preussen 1733
- Obrecht*, Georg \* Theophilus Elychnius.
- Occamus*, Guilhelmus 843 αα 816 α
- Occillis*, Dionysius de \* Theodoro Valle de  
Piperna.
- Ochinus*, Bernard \* Justinopolitanus.  
Pilati Acta.  
Thomas de Senis.  
892 α 1171
- Ochus*, \* Moschus Sidonius.
- Octavianus*, \* Cato.
- Octavius*, Fr. 1596
- Oddo*, Viennensis \* Ado Trevirensis.  
Niccolo \* Academico fortunato.
- Odérico*, Tomaso 2637  
Modero Toascio.
- Odo*, Cluniacensis \* Aurel. Augustinus.  
Ceritonensis \* Odo Morimundensis.
- Medicus \* Æmilius Macer.  
Frisingensis \* Odo Muremundensis.
- Odo*, Sammarthanus 1155
- Odobon*, \* Æmilius Macer.
- Odoenus*, Thomas 627. 1995. 2091. 2092
- Oecolampadius*, Joh. 699  
Polyphemus Boruffus.  
Ratramnus.
- Oenomaus*, \* Diogenes Cynicus.
- Offeuc*, 1703 α
- Ofilius*, Sergianus \* Ovidius Naso.
- Ogerius*, 2472  
Bernardus Burgundus.
- Olbernus*, v. Osbernus.
- Olbertus*, \* Burchardus.
- Oldcorne*, Edvvardus \* Edvv Hallus.
- Oldenburgerus*, Philipp Andreas \* Philip. Andr.  
Burgoldensis.  
Constantinus Germanicus.  
Francimont.  
Franciscus Irenicus.  
Pacificus a Lapide.
- Oldenburgius*, Henricus 2110 α
- Olderonus*, Andreas 2739 α
- Olearius*, Adamus 1709 1840  
Johann 1682
- Olbasus*, Tobias 1803
- Oliequist*, Joh. Matth. 811 α
- Oliva*, Acuerdus 2731  
Marcus Anton. \* Jos. Segala.
- Olsovsky*, f. Olszevski Andreas 1172  
Martinus 647
- Olympiodorus*, 1308
- Ombellio*, Paolo \* Lelio Palumbo.
- Omeis*, Magnus Daniel, 1529
- Onomacritus*, \* Orpheus.
- Opalenius*, Lucas 2763  
\* Paulus Naocelius.
- Opitius*, Martinus 1749 α
- C. Oppius*, 1045 β  
Aulus Hirtius.
- Optatus*, \* Ambrosiastes.
- Opuntius*, Philip. \* Plato.
- Oraus*, Henricus \* Johannes de Hyperiiis.  
Erycus Rhonæus.
- de l' *Orat*, Talon \* le Sieur Girard.
- Orator*, Julius \* Æthicus Ister
- de *Orcha*, Joannes \* Laurentz Calvete.
- Orengo*, Agoftino \* Apolo Stenonio Gorage.
- Oresme*, ou d' Ores Mieux Nicolas Lucifer.
- Origenes* \* Aurelius Augustinus.  
Cyprianus Martyr.  
Cyrillus Alexandrinus.  
Clemens Alexandrinus.  
Hieronymus Stridonensis.  
Methodius.  
Victor Antiochenus.
- Orio*, Grammaticus \* Horus Apollo Niliacus.
- d' *Orlians*, vel Orleans Ludovicus 2511 β  
\* Anglois banni.
- Ormesson*, le Feuvre de \* le Sieur le Gendre.
- Ornbyelmus*, 1612
- Orosius*, \* Antoninus Pius  
Augustinus.  
Paulus \* Eutropius.

<i>Orpheus</i> , * Homerus.		<i>Paludanus</i> , Michael Gardarensis	757-58-59
<i>Orrigoni</i> , Carlo Gioseppo	2684	<i>Pamanus</i> , Henr.	1282
<i>Orsini</i> , Cesar * Stoppinus de Ponzano. Magister Stapinus.		<i>Pamphilus</i> , Alexandrinus * Pedacius Diocorides.	
<i>Ortelius</i> , Hieronymus	1700	Cæsarensis	715
de <i>Orto</i> , Obertus	936	Eusebius	1542
<i>Osbernus</i> ,	1226-7	Nicenum Symbolum.	
<i>Oslander</i> , Andreas * Joannes Funccius.		Pamphilus Martyr.	
	1333. 1406 α. 1730 α	Grammaticus * Constantinus Imper.	
Lucas * Anti-Sturmius a Sturmen- eck.		<i>Panetius</i> , * Plato.	
<i>Ofius</i> , * Nicenum Symbolum.		<i>Panagiota</i> ,	689 α
<i>Ossa</i> , f. Deusa * Johannes XXII.		<i>Panarolus</i> , Dominicus * Despoticus Calathinus.	
<i>Ostbovinus</i> , Balth. * Balthasar Bohemus.		<i>Pantaleon</i> ,	1010 αα
<i>Orthonus</i> ,	885 α. 1217 α	de <i>Pantaleonibus</i> , Dominicus * Dominicus S.	
<i>Ottani</i> , Filippo * Nicolo Calanini.		<i>Panucles</i> , Maximus	1568
Plinio Figna.		<i>Panzirollus</i> , Hippolytus * Panzirollus Octavius.	
<i>Otterburnius</i> ,	1190	<i>Paoletti</i> , Agostino * Gostantino Talpiteo.	
<i>Otto</i> , Jacob	685	<i>Paolucci</i> , Scipion * Paolo Piccinnini.	
<i>Ottonelli</i> , Gio Dominico * Odomenigicus Lelonatus.		<i>Papias</i> , 1437 * Carmina Sybillina.	
<i>Oudaanus</i> ,	2359	<i>Papinus</i> , Carolus	1272.-83-84 γ. 2266
<i>Oudenus</i> , v. Odoënus.		Irresolutus Academicus.	
<i>Overbeckius</i> , Andreas	1740	<i>Pappus</i> , Constantiensis Leonardus	1122 α
<i>Oudinus</i> , Casimirus	900 β	* Peregrinus Simplicius.	
<i>Ovena</i> , (Anna) Hojeri zu Hoyerstwort in Eyderstett * Anevo Hirejo zu Herstrowey in Tesstedrey. Johannes Olanoverus.		<i>Paprocki</i> , Bartholomæus	1550-57
<i>Oughtred</i> Gvilielm	1317 β	<i>Paracelsus</i> , Theophrastus * Rosa Crux Fratrum.	
<i>Ovidius</i> , * Hosidius. Virgilius. Junior } Ovidius Naso. Juventinus }		<i>Paravicino</i> , Hortense Felix * Felix de Arteaga.	
<i>Ouvrard</i> , René * Lorge de Montgomery.		<i>Parcker</i> , Ant. Henry	1067. 2065 α
<i>Owen</i> , Levvis	1503 ε. 2102 ε	Matth. * Joh. Fox.	
<i>Oxenstiernius</i> , Joh.	1165 α	<i>Pardisus</i> ,	2416
<i>Oxfordius</i> , Lelandus Jo.	1190	<i>Pareus</i> , David * Neuhusiani Scholastici.	
	P.	de <i>Pariis</i> , Joh. * Columan.	
<i>Pachomius</i> ,	803	<i>Paris</i> , Crassus	671 β. 1072 ααα
<i>Pachimerius</i> , Georgius * Aristoteles Stagyrita.		Julius * Valerius Maximus. * Cajus Titus Probus.	
de <i>Padilla</i> , Louise * Petrus Henricus Pastor.		<i>Parisiensis</i> , Guilielmus * Anselmus. Thomas Jo. * Ægidius Corboliensis. Ægidius Romanus. Matthæus	870 αα
<i>Paduanus</i> , Hieremias	1018 δ	<i>Parissus</i> , Joh. Paul. * Janus Parrhasius.	
<i>Pagetius</i> , Carolus * William Brovnes.		<i>Parival</i> ,	2344 α
<i>Pajonii</i> , Discipulus	2257 α. -45-65	<i>Parker</i> f. Parkher Matthieu f. Matthaus	1067
<i>Pajonius</i> ,	2230	* Johannes Foxus. Matthevv.	
<i>Paisenius</i> , Matthias	1001 α. 2193 α	Samuel	2003 α
<i>Palama</i> , Gregorius.		* Dravvcansir. Sa Oxon. Thomas * Amesius.	
<i>Palavicinus</i> ,	2530 α. ol. 453	<i>Parkefus</i> , Richardus	2000
v. Pallavicinus.		de <i>Parma</i> , Johannes	721
<i>Palazzi</i> , f. de Palatiis * Joannes Francesco Bardi.		<i>Parrabsius</i> , Janus * Aldus Manutius.	
<i>Palianensis</i> , Johann * Bartholomæus.		<i>Parrn</i> , Joh. Julius	1837 δ
<i>Pallacinus</i> , * omni bonus.		<i>Parsonius</i> , Robertus	694. 1142. 1969 β
<i>Palladius</i> ,	747. 1223		1976 α ε. -79 αα. -80 α. -94 α ε. 2001 αα γ. -33. -88. 2114. v. Personius.
Petrus	2721	Guilielmus Alanus seu Allens seu Allyn.	
<i>Pallavicino</i> , Ferrante	2523. 2656 γ	Didymus Veridicus v. Personius.	
* D. Alcinio, Ginifaccius		<i>Partius</i> , Simon * Simfon Philadelphus Spirensis.	
Sfortia	2674		
Tobias	2656		
Paolo Licinio Taba.			
de <i>Palma</i> , Henricus * Bonaventura.			
<i>Palombus</i> , Niccola * Liconio Bolpami.			

<i>Parvus</i> , Antonius	879	<i>Hieronimus</i>	850
<i>Pascal</i> , Blaise * le Sieur de Ettonville.		M. † Pipinus.	
<i>Pascalius</i> , * Louys de Montalto.		V. Papa	2680 6
Blaise * le Sieur de Ettonville.		† Festus.	
<i>Pasiphon</i> , * Æschines Lyfaniae Filius.		Princeps † Guadagnus.	
<i>Pasqual</i> , v. Pascal.		Venetus † Franciscus Pipinus.	
<i>Pasquier</i> , Etienne	1494. 2550 a	du Pays,	2560
Anti Garasse.		de <i>Payva</i> , Johannes † Johannes de Britto.	
Germain.		<i>Pearsonius</i> , Johannes † Septuaginta Interpre-	
Monophile.		tum Bibliorum præfatio	846
<i>Passera</i> , ou de Passeribus, Balbo Mongiardini		<i>Pechlinus</i> , Johannes Nicolaus † Janus Leoni-	
nire * Genua, Genovese,		cenus.	
ou Genuensis.		† Janus Philadelphus.	
<i>Passeratius</i> ,	1628	<i>Peckius-Walens</i>	1623
* Henricus Kitschius.		<i>Pediscus</i> ,	827
Joh. Christoph Richard.		C. <i>Pedo</i> ,	1624
<i>Pastorius</i> , ab Hirtensberg	1224. 1263 a	<i>Pegna</i> , Franc.	919. 928 aa
<i>Paterus</i> , * S. Aurelius Augustinus.		de <i>Peja</i> , Theophilus † Alstedius.	
S. <i>Patiens</i> ,	742 a	<i>Peirerius</i> , Isaacus	844 a. 2335 a
<i>Patinus</i> , Guido * Joannes Cochart,		<i>Pelagianus</i> , 436 † {Gelafius } Papa.	
Papirius Masso.		{Sixtus }	
<i>Patricius</i> , * Cæcilius Cyprianus Martyr.		<i>Pelagius</i> † Ambrosiastes.	
Franciscus 1135 * Franciscus Luci-		Ambrosius.	
us Durantinus.		Aurel. Augustinus.	
* Justus Lipsius.		Eudocia.	
Simon	1985 a β γ	Gelasius.	
<i>Patricius</i> ,	1630	Hieronimus Stridonensis.	
Constantinus * Carolus Sigonius.		Julianus.	
<i>Patrius</i> , Oliverius * Ebzevirii.		Sixtus III. Papa.	
<i>Patrix</i> , ou Patris * Pecheur Penitent.		Papa	1254
<i>Patru</i> , Guiand * Camusat.		<i>Peletarius</i> , ou Pelecier, Guilielmus † Guili-	
<i>Patzmannus</i> , Petrus	2747	mus Rondelet.	
* Joh. Jemecius.		<i>Pelletier</i> , Jean le † Florent de Crox.	
Stephanus Sallaus.		<i>Pelissonius</i> , Paulus	2150. 2289. 2318 a
<i>Paul</i> , de Saint * Le Sieur de Laval.			2572
<i>Paul</i> , don Charles.		<i>Pellerus</i> , Christophorus	230. 986 1413
Eveque de Frejus † Aurelius Augu-		<i>Pelletier</i> , Jacobus † Bonaventure du Periers.	
stinus.		<i>Pellicanus</i> , Conr.	753 β 1694
<i>Pauli</i> , Broderus	751	<i>Penn</i> ,	2065
Henricus	1269	de <i>Pencorvo</i> , Jerome † Castro de Torres.	
Jacobus * Cornif. ab Ull-		<i>Pennaforti</i> , Raymundus de	919
feld.		† Gregorius IX.	
Simon	1081-2-3	<i>Pentadius</i> , † Petronius Arbiter.	
<i>Paulinus</i> f. Paullinus	1609 a	<i>Peraldus</i> , † Humbertus.	
Anitius	1211	<i>Peranda</i> , J. Franciscus † Cajetanus.	
Antiochenus † Athana-		<i>Perdicus</i> ,	1629
sus.		de <i>Perea</i> , Hieronymus † Geraldus de Cruce.	
Aquilejensis † Augusti-		<i>Perellius</i> , Jo	889 6
nus.		<i>Perettus</i> , felix † Sixtus γ	
Franciscus 1837. 2635 a		<i>Peretz</i> , Andreas † Franciscus Ubeda.	
Nolanus	742. a 1245	des <i>Periers</i> , Bonav.	698 a
Hieronimus Stridon.		Tubal Holofernes.	
Petricorius	1245	Thomas du Clevier.	
Presbyter	826	<i>Perigveux</i> , Paulinus de † Paulinus Petroco-	
<i>Paullini</i> , Francisc. † Erhardus Weigelius.		rius.	
<i>Paullus</i> , Gregorius seu Georgius † Cœtus		<i>Perinchief</i> , Richardus	2067
Racoviensis.		<i>Peripateticus</i> , Nicolaus † Aristoteles Stagy-	
<i>Paululus</i> , Robertus † Hugo de S. Victore.		rita.	
<i>Paulus</i> † Pomponius Festus.		<i>Perizonius</i> , Jacobus † Valerius Accinctus.	
Apostolus	13. 1019	<i>Perreault</i> , 1292 v. Perroltus.	
Acta Apostolorum.		du <i>Perron</i> , Jacques Davy † Henry Conne-	
Broderus	1798	stable.	
Diaconus 1233. † Beda Britan-		<i>Perronius</i> ,	1161
nus		<i>Perroltus</i> ,	1533 2678
† Alcuinus.		<i>Perrot</i> , Francois † Francez Nobile.	
		<i>Perfi-</i>	



<i>Persicus</i> , Petrus Anellus	264 I	<i>Pfeffer</i> , Guil.	1259 α
<i>Persius</i> , Afcanius † Nicod. Macer.		<i>Pfinzing</i> , Michel † Theuerdanck.	
<i>Persona</i> , Gobelinus	1245 β	<i>Pflaumerus</i> , Philipp.	988
† Jo. Gobelinus.		† Ivo Renatus.	
<i>Personius</i> , Robertus	109 622 872 α 1142	Robertus Weisius.	
1981 γ -91 α -92 2001		<i>Pflugius</i> , Julius	764 γ
αα -12 β -16 α -27 -53		<i>Phantasia</i> , † Homerus.	
β 2108 α v. Parsonius,		<i>Phaselites</i> , Dionysius † Dionysius Longinus.	
Alanus.		<i>Phadrus</i> , Thomas † Curtius Inghiramus.	
† Edmundus Bunney.		<i>Philadelphus</i> , † Irenæus Philalethes.	
Robart Coobuck.		<i>Philander</i> , † Fumeus.	
Dolmannus f. Doleman-		Huetius † Athenagoras.	
nus.		<i>Philaretus</i> , † Philarchus.	
Joh. Hauletus f. Hovvle-		<i>Philastrius</i> , † Aurel. Augustinus Hippon.	
tus.		<i>Philippus</i> , † Beda.	
And. Philopater.		Theophanes Cerameus.	
Richardus & Johannes	1979 αα	Comes † Emanuel Thesaurus.	
<i>Perusius</i> , † Bartolus.		Henricus	1327 α
<i>Petavius</i> , Dionysius † Antonius Cercœtius.		Monachus	1216
Paulus	1097	Presbyter † Hieronymi in Jobum	
<i>Petermannus</i> , Andreas † Janus Aristophilus.		Commentarius.	
<i>Petersen</i> , Jo. Wilhelmus	1680	<i>Philiscus</i> , Aeginensis † Diogenes Cynicus.	
<i>Petitus</i> , Petrus † Eutyphron.		<i>Philistion</i> , }	
Hadrianus Scaurus,		<i>Philuta</i> , }	
Marinus Statileus.		Hippocrates Cous.	
Samuel	712	<i>Philo</i> , Carputius † Eusebius Pamphilus.	
Theodorus Cantuariensis.		v. Herennius.	
<i>Petit</i> , l. Abbé	2247	<i>Philo</i> , Judæus 8 † Aristoteles Stagirita.	
<i>Petraus</i> , Æschillus	2727	Jedidæus Alexandrinus.	
<i>Petrarcha</i> , Franc.	1079	Leo Hebræus.	
Cornelius Nepos.		Salomon.	
<i>Petrasanta</i> , Sylvester	1069	<i>Philoponus</i> , Jo.	740
Lælius Servilius.		Cyrillus.	
<i>Petri</i> , Laurentius † Erasmus.	787	<i>Philosophus</i> , Ildus † Lelo Demno Saraceno.	
<i>Petronius</i> , † Aufonius.		<i>Philothæus</i> , † Nic. Cabasila vel Cabasila.	
Arbiter 1660 δ δ. † Petronius		Patriarcha	942
Bononiensis.		<i>Phocus</i> , † Tales Milesius.	
Bononiens. † Hieronymus Strido-		<i>Phœbammans</i> ,	1567
nenfis.		<i>Phoonfen</i> ,	1950 β
<i>Petrucius</i> , Bartholomæus † Laurent. Valla.		<i>Phornutus</i> , f. Phurnutus † Cornutus.	
Petrus Matth.	860	<i>Phorius</i> ,	620 784 β 881 1461 α
<i>Petrus</i> , Apost.	1019	Enantiophanes,	
v. Alexandrinus.		Helladius.	
Aurelius † Justus Vergerius.		Plutarchus.	
Blesensis † M. Aurelius Cassiodo-		Patriarcha	1461 α
rus.		de Pic,	2515
Corbaliensis † Johannes de Ger-		<i>Pica</i> , Basilius	2627
sen vel Gessen.		<i>Picciolo</i> , André † Rapius Renovatus.	
Hispanus † Johannes XIX. aut XX.		<i>Piccolomini</i> , Alexander † Io Stordito Acade-	
Laodicensis † Origenes.		mico.	
Lodovenfis	1108	<i>Piccolomini</i> , Franciscus † Petrus Duodus.	
Neuciensis	2766	Intronato Acade-	
<i>Peucerus</i> , Caspar	180 872 1245 α	micus.	
† Joachimus Curæus.		Marcellus.	
Quirinus Reuterus.		Theopolus.	
Wittebergenses Theologi.		<i>Picus</i> , Mirandulanus	652 α
<i>Peutingerus</i> , Conradus	1826	<i>Pie</i> ,	2421
<i>Peyerus</i> , Johannes Conradus † Peon & Py-		<i>Pieczek</i> , Michael † Petrus Ribaldus.	
thagoras.		<i>Piednu</i> , l. Pienu	2213
<i>Peyrerius</i> , Isaacus	1838 α	<i>Pierius</i> , Platenfis † Bartholomæus a Sancto	
<i>Pezelius</i> , Christophorus	669 872	Fausto.	
† Johannes Nebeltavius.		<i>Pighetti</i> , Giacomo † Gio Battista Settino.	
<i>Pezronius</i> , Paulus	2296	<i>Pignorius</i> , Laurent.	183. 1256 6
<i>Pfannerus</i> , Tobias	1166	<i>Pinchasus</i> ,	I
		<i>Pinckerus</i> , Christophorus	912 α. 1419
		<i>Pinelli</i> , Gian. Pietro † Pirro Mozzi Canfe-	
		sceni.	
		(Z)	Mattheo

Mattheo † Alessandro Sanlorini.	<i>Pock,</i>	1987 a
<i>Pineton,</i> de Chambrun † Mr. de Melanch- ton.	<i>Podboransky,</i> Daniel	881 a
<i>Pintbureau,</i> Franciscus 2119. 2156. 2554	de <i>Podio,</i> Laurentii	1108
Boific.	<i>Poggius,</i> Florentinus	119. 892 a
Christianus Catholicus.	Joannes Freus f. Phree.	
<i>Pipinus,</i> Franciscus 1206	<i>Pöhlmann,</i>	1801
<i>Pippre,</i> Louys † Basseanus ou de la Bassée.	P. Jacobus Bluhmius.	
818 889 a	<i>Pognetus,</i> f. de Poignet Johannes	704
<i>Pirminius,</i>	<i>Pogonatus,</i> Constantinus † Constantinus Im- perator.	
1096		
<i>Pirotus,</i>	<i>Poireus,</i> Franciscus	837
2133	<i>Poiret,</i> Petrus 646 d. 649. 704. 1056 sq.	
<i>Pisanus,</i> Octavius 955 β		2306
<i>Piscara,</i> Andreas 672	<i>Poireres,</i> Adrianns	1673. 1957
<i>Pifecius,</i> Thomas † M. Camillus.	<i>Polancus,</i> Jo.	52. 761 a
de <i>Piffs,</i> {Henricus}	<i>Polensis,</i> Sergius	1663 a
{Hugo }	<i>Poletonus,</i> seu Polentinus Xycho † Aurelius Augustinus.	
<i>Pifistratus,</i> † Homerus.	de <i>Poliaco,</i> M. Parisiensis Joannes † Johannes Parisienfis.	
<i>Pistorius,</i> Johannes 1624 αα	Frater Johannes de Parisiis.	
<i>Pithæus,</i> Petrus 1624 β	<i>Poliphilus,</i>	2189
<i>Pitifcus,</i> Bartholomæus † Sibaldus Brandi- nus.	<i>Potiti,</i> Lancelot † Ambrosius Catharinus.	
18 632 a 827	<i>Politianus,</i> † Antonius Panormitanus Angelus † Gregorius Haloander.	
† Palatini Ministri.	<i>Polla,</i> Argentana † Lucani Pharsalia.	
<i>Pius,</i> Ildus † Johannes Gobelinus.	<i>Pollio,</i> Alinius † Ælius Donatus.	
Æneas Sylvius.	<i>Polus,</i> Reginaldus	1243
de <i>Pize,</i> Henricus 1294 a	<i>Polyander,</i>	1930
<i>Placeus,</i> Petrus 158. 1114 a	Johannes	864 868 1092
de la <i>Place,</i> seu Placeus Josua 666. 2377 a	<i>Polybus,</i> † Hippocrates.	
Claude † Claude de Paris.	<i>Polycarpus,</i>	838
<i>Placentia,</i> Franc. † Ferenzano.	Monachus † Athanasius Alexan- drinus.	
<i>Placentinus,</i> Martinus † Accursius Azon. Petrus † Publicus Porcius.	Barnabas.	
<i>Placette,</i> 2006 a. -52. 2481	<i>Polycrates,</i>	1203 a
<i>Placcius,</i> Vincentius † Nomicus Pacemutus. Analyticophilus. Nicetas Spilius.	<i>Pomarius,</i> Julianus	630
<i>Placiades,</i> Grammaticus † Fulgentius.	Prosper Aquitanicus.	
<i>Placido,</i> Tomasi da Pefaro, Tomaso † In- quieto.	<i>Pompejus,</i> Nicolaus	1887 a
de la <i>Place,</i> Pierre, 2177 a	† Pomponius.	
de la <i>Planche,</i> Estienne 2334 β	<i>Pomponatius,</i>	892 a
<i>Plancius,</i>	<i>Pomponius,</i> † Proba Falconia.	
1930	<i>Pona,</i> Francisc. † Eureta.	
<i>Planucles,</i> Maximus 1208	<i>Poncet,</i> † le Baron de Bresles.	
<i>Planudes,</i> † Æsopus.	<i>Ponga,</i> Franciscus	2626 a
Maximus † Theodorus Gaza.	<i>Pontacus,</i> Arnoldus † Gui du Puy.	
<i>Planus,</i> † Melito.	<i>Pontanus,</i> Giovanus	1509
a <i>Platea,</i> f. Plateanus Petrus 2377 a	de <i>Ponte,</i> Ludovicus	838 a - 9 β
<i>Platellus,</i> Jacobus † Germanus Philalethes.	du <i>Pont,</i> Gabriel † Drusac ou Drussac.	
<i>Platnerus,</i> Gunther Henricus † Georgius Eri- cus Phaletranus.	<i>Pontianus,</i> Calpurnius	1099 a
<i>Plati,</i> Guglielmo † Glemogilio Talpi.	<i>Ponticellus,</i> Dominicus † Cœlius Pintus.	
<i>Plato,</i>	<i>Ponticus,</i> v. Gregorius.	
1289	<i>Pontius,</i> Diaconus	1225
<i>Platonicus,</i> Apulejus † Apulejus.	Meropius Paulinus	1256 a
<i>Plautius,</i> f. Plautus 1663 a	<i>Popeliniere,</i> Lancellottus Voisin 2334 α γ -39 a	
Plautinus Caspar † Honorius Phi- loponus.	Miles Pigverre.	
<i>Plempius,</i> Vopiscus Fortunatus 1000 αα	<i>Porchetus,</i> † Petrus Galatinus.	
du <i>Plessis,</i> Mornai † Conon Superantius Vasco.	<i>Porcius,</i> Latro † M. T. Cicero. C. Salustius.	
<i>Pletho,</i> Georgius Genistus 1091 1275	<i>Porphyrius,</i> † Abelandus.	
<i>Plinius,</i> Secundus † Plinius Valerianus. † Novocomensis † Sextus Aurelius Victor.	Ausonius.	
Junior † Cornvlius Nepos.	Didymus.	
<i>Plot,</i> Robert 2110 a	Jamblichius.	
<i>Plutarchus</i> † Claudius Galenus.		1571 -71 a -73
† Herodotus.	<i>Porphyrogenitus,</i> † Constantinus Imper.	
	<i>Porrée,</i> Jonas	2136 a
	Por-	

<i>Portnerus</i> , Jo. Albert	1133 αα 1235 α	<i>Priscilla</i> , * Carmina Sybillina.	
Antonius Periander.		<i>Priscillanista</i> ,	1019
Lælius.		<i>Priscillianus</i> ,	657
Christophorus Wolffgangus.		<i>Pritzcovius</i> , Sam.	1261
du Port-Royal	2422 2545 α ol. 457	<i>Probus</i> ,	1571 β 1623 α
<i>Portus</i> , Emanuel † Ermanū Polito.		Aemilius * Corn. Nepos.	
<i>Posidonius</i> , † Aristoteles.		* Beda Britannus.	
Apamiensis † Posidonius Alexan-		Valerius Maximus.	
		Titus	1531
<i>Possevinus</i> , Antonius * Joannes Fontana.		<i>Prochetti</i> , v. Porchette.	
Nicolaus Gallerius.		<i>Prochorus</i> , Acta Apostolorum.	
Nicolaus Mylonius.		Cœlestinus Papa.	
<i>Postellus</i> , Guil.	807 γ 849 892 α	<i>Proclus</i> ,	811
le Sieur de Dolerie.		Avempacè.	
Curtius Inghiramus.		<i>Procopius</i> , * Leonhardus Aretinus.	
Jacobus Justus.		Cæsariensis * Procopius Gazæus.	
Elias Pandochæus.		<i>Proculus</i> , Lycius * Abruculus.	
Prosper Fesulanus.		<i>Prodez</i> , Pierre Francois * Beragrem Marquis d'	
<i>Posthumius</i> , Junior † Fabius Quinctilianus.		Almachen.	
<i>Poth</i> , Georgius	1779	de Pron, le Roy Helinand * Guilielmus de Fri-	
<i>Pottero</i> , Francesco	642	gido Monte.	
<i>Pouchenins</i> , Andreas	1758	<i>Prosper</i> , * Ambrosius.	
<i>Pouchot</i> , de Chantassin, Claude Michel, 2351 α		Aurelius Augustinus.	
<i>Pouget</i> , Anton. † Benedictini Monachi		Leo Episcopus.	
<i>Poza</i> , Joh Baptista	2740 -41	Aquitanicus	1661
† Cantabrica Natio.		Tiro * Prosper Aquitanicus.	
Antonius de Saura.		<i>Protospatarius</i> , Sabbathius,	914
delle Pozze, Laurent	2654 γ	<i>Protosyncellus</i> , Gregorius * Gennadius seu Gre-	
<i>Pozzo</i> , Modesta † Moderata Fonte.		gorius Scholarius.	
<i>Præcursor</i> , Jo	1258 α	<i>Protoprophetarius</i> , Johannes * Georgius Cedrenus.	
<i>Prædestinatus</i> , † Augustinus.		<i>Prubacchius</i> , Faber.	1113
<i>Præscianus</i> , * Priscianus.		<i>Prudens</i> , Politicus * Michael Meroschova.	
<i>Prætorius</i> , * Moncæjus.		<i>Prudentius</i> , * Ammonius Alexandrinus.	
Hieron.	1693	<i>Prueschenkius</i> , Zach.	655 1696
<i>Præga</i> , Franciscus.		<i>Prusaus</i> , Diocles	1417
<i>Præschius</i> , Jo Ludovicus	947 α 1807	<i>Przytcovius</i> , Samuel * Julius Celsus.	
Petrus Nasturzius.		Irenæus Philaletha.	
<i>Prætenfis</i> , Severinus * Petrus Severinus.		<i>Psellus</i> , Michael	820 1288
<i>Praun</i> , Michael * Mercurius Platoniffans.		* Georgius Nicomedis	
<i>Præxagoras</i> , Diocles * Hippocrates.		Episcopus.	
<i>Pregitzerus</i> , Ulricus	1118 α	Michael Ephesus.	
<i>Preister</i> ,	940	Petrus Hispanus.	
<i>Premolus</i> , Victorianus	799 6	<i>Prodomæus</i> , * Alipius.	
<i>Presbyter</i> , Asiaticus 1200 * Lucas Evange-		Bethemius.	
lista.		Carpus.	
Philippus * Hieronymus.		Claudius * Hipparchus Bithynus.	
Vincentius * Joannes Auræus.		Aristarchus Samius.	
<i>Pressius</i> , Paulus	2708 6	<i>Puche</i> , Jacobus * Pet. de Giscatredò.	
<i>Prestet</i> , Johannes	2445	<i>Pufendorffius</i> , Esaias * Cæsarinus Furstenerius.	
<i>Prestonus</i> , Thomas * Rogerius Widringtonus.		Theodosius Gibellinus.	
<i>Preudhomme</i> ,	2273 6	Severinus de Montzam-	
<i>Prevelius</i> , s. Preyelius Adamus 1037 α 1825 α		bano.	
<i>Preussius</i> , Johannes * Irenæus Aletophilus.		Sincerus Wahrenbergius.	
<i>Pricius</i> , Johannes	1976 2080 α	<i>Puffendorff</i> , Samuel	994 995 1260
<i>Pricke</i> , * Timotheus Oldmayn.		Severinus de Montzam-	
<i>Prideaux</i> , Jean * Irenæus Philalethes.		bano.	
le Prieur, Philippus * Eusebius Romanus.		Basilius Hypereta.	
<i>Primasius</i> , * Aurel. Augustinus.		Petrus Dunæus.	
Johannes Auræus.		Johannes Rolletus.	
Haymo.		Josua Schvartzius.	
Hieronymus.		Sincerus Wahrenbergius.	
Prædestinatus.		<i>Puteani</i> , Fratres	1565 α 1585 α
Adrumetinus	845	<i>Puteanus</i> , Erycius	1417 γ
<i>Princeps</i> , v. Paulus.			2388
<i>Priscianus</i> ,	1552 β 1623 αα	Isaacus Casaubonus.	
Theod. * Octavianus.			



Joh. Philippus	996	de Richelieu, Jean Arnaud * Jean Chappellain.	
Reinking, Theod.	1788	M. des Mârets de Saint Sorlin.	
Reisch, Georgius	1299	Richelius, * Optatus Gallus.	
Reiserus, Antonius * D. Joan Valentinus Andrea.		Richelmius, Ludov. * Lud. Beaumanoir.	
Reinardus Onesimus.		Florimundus.	
Reinerus Sionatus.		Renatus a Fonte.	
Ein Ungarischer Evangelischer Prediger.		Felix a Gratia.	
Reiskius, Joh. * Matthæus Tatius.		Franciscus Fontanus.	
Remigius, * Ambrosiastes.		* Montanus.	
Lugdunensis.			
Haymo.			
Ecclesia Lugdunensis.			
Remigius Remensis.			
Remy, Abraham * Marcus Natalis.			
Renaldus, * Theodulphus.			
Remaudant,	2578	Richomus, v. Richelmius.	
de la Renandie, Jean * Johannes Theophilus.		Richerius, Edmundus	842. 1463
de Repkaw.	982	Richter / Adam	1853 a
Requier, Angilbert de Saint * Homerus Auricularius.		Riculphus, * Isidorus Mercator.	
Resch, Lakis * Ral.		Riemerus, * Hartmann Reinhold.	
Resendius, And.	1148	de Ries, Fauste * Eucherus.	
Resenius, Jo. Paulus	2722	S. Maxime.	
Restaldus, Alanus Calignius	1467	Rikelius, Joh. Dionysius * Anicius Marlius	
Restaurât, Raymundus * Hippocrates.		Torquatus Severinus,	
Reveau, Georgius * Vellejus.		Boethius.	
Revius,	1930	Rinconus, Franciscus * Cesfranchus Coronein.	
Reuchlinus,	1540 a	Riniewicki, Jacques * Johannes Trembecius.	
de Reucourt,	2304 a	Rinuccini, Francois * Sepuccio Cifranchi.	
Reuterus, Quirinus * Joh. Cysenius.		Ottavio	2675
Reyberus, Samuel	1323. 1452	Rio, Honoratus	2733
Reyna, Cassiodorus	2730	Riolanus, Johannes	1007. 2282 γ. -87
Cyprianus de Valeria.		* Facultas medica Parisiensis.	
Rhabanus, Teutonicus * Rabanus Maurus.		Junior * Joannes Antaretus.	
Rherandius, Joh.	1790	de Ripalda, Joannes Martinez * Martinus Giron de Palaceda.	
Rheboldus, Christianus	981. 1234	Riquel, Nicolas * Johannes Baptista Martignac.	
Rboder, Jacob Daniel * Jac. Dan. Wechsler.		Riserius, Joh.	1094 a
Rbemnius, Fannius Palamon	1552 β	Risinsky, ou Risinius * Salomon Pantherus.	
Rbenanus, Beatus * Licentius Evangelus.		Ristius, Johannes	1823
Rhetius, Fridericus	947	Baptista Armatus Vates Thalofus.	
Johannes	1439	Daphnis aus Cimbrien.	
Rho, Joh	2632 a	Der Nyssige.	
* Josephus Bufonus.		Friedlieb von Sanffleben.	
Rhodius, Joh * Didascalicus.		Rittangelius, Joan. Stephan. * Benedictus de monte Orobrabranto.	
Rhamnusius Satyrus.		Rittersbusius, Georg	1543
Jac. Phil. Tomasinus.		* Eggebertus Schaumijs.	
Joannes Baptista Verus.		Rivetus, Andreas	864. ad 868
Simmias * Theocritus.		Renatus Devireus	} Theologi Leiden- ses.
Andronicus	1410 β 1432 a	Renatus Verdæus	
Rhodo. * Asterius.		Polyander.	
Rhodonus,	1298 a	Borborita.	
Rhuzanus, v. Scholarius	1141	Lupus	} Servatus. } Ferrariensis.
de Ribas, Joh. * Fr. de Pietate.		Rivinus Andreas	
ou Rivas Carrnasquilla * Barragan Botero.		Johannes * Rhyakinus.	
Riccardus, Claudius	1376 β	Rivulinus, Joh.	794 γ
Riccardius, Nicol.	2732	de Roa, Mart. * Lud. Pet. Francesius.	
Ricciohus, Joh. Baptista	1554 G	And. de Morales.	
Richardus, Antonius * Vincentius Lenis.		869 γ	
Cluniacensis * Julianus Toletanus.		Robbinsonius,	2385
a S. Laurentio * Albertus Magnus.		Robertus, Stephanus	851
de Senis * Bonifacius VIII.		Abbas de Monte S. Michaelis	1191 aaaa
Richelieu,	2140 2518 a	Gaudentius.	2682
		Lincolniensis	762 a
		(Z) 3	Mona-

- Monachus Rhemenfis \* Joh. Turpinus.  
*Robertus*, Perfonne de \* Aristarchus Samius.  
*Roca*, Gerhardus aut Ambroife \* Jefu Maria.  
 de la *Rocca*, \* Zambeccanus.  
 Archange \* Teofilo il minore.  
 de *Rochefort*, 2318  
*Rochefoucaut*, 2358 2449  
 de la *Roche-Pozay* Lovis Chafstaigner.  
 de *Roche-Chandieu* \* Zamariel 1069 α  
*Rolandus*, Jacob 1930  
 de la *Rocque*, v. Larrocque 2148-69 2509 α-34  
*Roger*, ou Rugeri Cosme \* Querberus.  
*Rogierius*, Ludov \* Pofnanienfes Rhetores.  
 Nicolaus 675  
 de *Rohan*, 2466  
*Rolandinus*, Grammaticus \* Albertinus Muffus  
 Muffatus.  
*Rolevinck*, Wernerus 1099 α 1875  
*Rollenhagen*, Georg 1014 α  
 Marx hüpff ins Holtz von  
 Mäufebach.  
 David Origanus.  
 Jacobus Sommerfeld.  
*Rollus*, Richardus \* Rich. Hampolus.  
*Roman*, Girolamo \* Luis de Montoia.  
*Rondellus*, 2270 2537  
 de *Rondek*, v. Dietericus.  
*Rookwood*, \* Beaumont.  
*Roquanus*, Matth 824  
*Rorarius*, Georgius 1739  
*Rofecrantzius*, Gundæus 950  
*Rofcelinus*, Robertus de Arbriffello \* Goffridus.  
*Rofellus*, Joh. Bapt. 869 α  
*Rosenfeld*, Jo. Wolffgangus.  
 \* Veridicus a Justiniano.  
 Relfendfo Heromontanus.  
*Rosenbaim*, Petrus \* Conradus Bavarus f. Bo-  
 jus.  
*Rosenkrantzius*, Gundæus 1084 - 5 - 6 - 7 1195  
 a *Rosenroth*, Christian Knorr \* Peganius.  
*Rosenthal*, Henr. 1796 α  
 Olaus 1089 α  
*Roserius*, Hugo Sorellus 1394 α 1415  
*Rosewald*, Andreas \* Jo. Zercowski.  
*N. Rosimond*, \* Jean Baptifte de Mesnill.  
*Roffeffus*, Gregor. 1842  
 Christianus Rofetus.  
*Roffellus*, Christophorus \* Hilarius von Proeck-  
 horft.  
*Roffi*, Jo. Baptift \* Philomarus de Eusebiis.  
 Julien \* Toddaro Conchetta.  
*Roffi*, Etienne \* Nofafto Sorfi.  
 Pierre \* Tripeo Sorfi.  
*Roffignolius*, Bernardinus \* Guil. Baldefanus.  
 de *Roffis*, Vittorio \* Janus Nicius Erythraeus.  
*Roffus* Jo. Baptift. \* Philomarus de Eusebiis  
 Theopolitanus.  
 Francifcus Maria \* Pietro di Giefu.  
 Julius Victor \* Janus Nicius Ery-  
 thraeus.  
*Rofveidus*, Heribertus 1513 γ  
*Rotbertus*, Pafchafius \* Ildefonfus Ratram-  
 mus.  
*Rothe*, 1864  
*Rothmalerus*, Ludov. 1014
- Rouffelet*, Joannes \* Jo. Campanus.  
 de *Roxas*, Jean Turiet \* Flavio Angelo.  
*Roxolanus*, Alexander 1495  
 le *Roy*, Alardus 58. 70. 445. 770. 771.  
 772 &c. 793  
 Guillaume \* le Sieur de la Val.  
 Sieur de la Tour.  
 le *Roy*, Marin \* Thalaffius Bafilides.  
*Rozciszeuski*, Albertus 843 β γ δ ε \* Johannes  
 Bobola.  
 Medzybozius.  
*Rubens*, Albertus 1037.  
 Pierre Paul 2371 α  
 \* de Rubeis, Petrus.  
 de *Rubeis*, Joan. Vincent \* Janus Nicius Ery-  
 thraeus  
 Scipio \* Petr. de Rubeis.  
*Ruccellajus*, Honoratius \* Imperfectus.  
*Rudingerus*, Esromus 710 β 900  
*Rudolphus*, f. Rudolphinus Rolandinus \* Passa-  
 gerius.  
*Ruffinus*, 821 α 1138  
 1654 α  
 Aurelius Augustinus.  
 Evagrius Monachus.  
 Flavius Josephus.  
 Cyprianus Martyr.  
 Petronius Arbitr.  
 Hieronymus.  
 Origenes.  
*Rugeri*, ou Roger Cosme \* Querberus.  
 \* Vannerus.  
*Rugman*, Jonas 2757  
*Ruitz*, de Montoya Didacus 663  
*Runcinus*, Joannes \* Joannes Faber Gallicus.  
*Rupelio*, Hugo \* Thomas de Argentina.  
*Rupertus*, \* Valerianus.  
 162. 1124 α. 1182  
 de *Rupelciffa*, Johan. \* Albertus Magnus.  
 a *Rusdorff*, Jo. Joach. 971 γ  
 Hippolitus a Lapide.  
 de Valle Quietis.  
*Rutgerfius*, Janus 239. 1432 α  
*Rutilius*, Maximus \* Quint. Corn. Maximus.  
*Ryffel*, 1894 α  
*Ryssonius*, Leonardus \* Arnoldus Reyneffius.  
 S.
- R. Saadias*, 2706 γ  
*Sabaita*, Joh. \* Joh. Damascenus.  
*Sabbathius*, 914  
*Sabinus*, Angelus \* Brotheus ou Broteus.  
 Georgius \* Noa l. Lothus Buchol-  
 zerus.  
 Pomponius \* Pomponius Latus.  
*Sable*, 2449  
*Sacas*, Ammonius \* Johannes Philoponus.  
*Sacchinus*, Francifcus 1256 α. 1312. 2679 α  
*Sachs*, v. Sax.  
 de *Sacra*, quercu \* Francifcus Holyoacke.  
 a *Sacrobofco*, Christoph \* Jo. Giraldinus.  
 de *Sacy*, Ifaac le Maitre 2127. 2206 α α.  
 2591 α. 2607 α. -08 α 6  
 Louis de Saint Aubin.  
 Beüil.  
 Bonneval.

- Sadeel*, Anton 2158 α  
*Sadoletus*, Jacobus 1134  
     Andreas Fulvius.  
*Sagax*, Landulffus \* Eutropius.  
*Sagittarius*, Joh. Caspar 1749. 1772 α  
     1911  
     Aletophilus von Selenen.  
     Scribanius Arcularius.  
*Sagon*, Francois \* Matthieu de Boutigny.  
*Sagredo*, Jean \* Ginnesio Gavardo Vacalerio.  
*Said*, ibn Batrick \* Alexander Euty chius.  
*Sailerus*, Raphael 1063  
*Sailius*, Thomas \* Adrian van Loo.  
 de *Saint*, Paul Cath. Agnez \* le Sieur de Laval.  
*Salazar*, Chirinos de \* Hieron. Florentia.  
*Salcolbrugiensis*, Henricus \* Johannes Andrea.  
     Guilielmus de Pratis.  
*Salcovius*, Joh. Demetr. 1126 α  
*Saldenus*, \* Desiderius Pacius.  
     Guilielmus \* Christianus Liberius.  
*Salernitanus*, Andreas 1430  
*Salernus*, Petrus 2652  
 de *Sales*, S. Franciscus \* Philotheus.  
*Salgherius*, Hieronymus 1228  
 de *Salis*, Jo. Bapt. 869 β  
*Salisburgius*, Johannes 1979  
 de *Sallo*, 2534  
     le Sieur de Hedouville.  
*Salmanticensis*, Doctor \* Franciscus Josephus  
     Saenz Cardinal d' Aguirre.  
*Salmasius*, Claudius 922. 928 β. 963. 1194.  
     1442  
     Alexius à Massalia.  
     Franciscus Francus.  
     Grallator.  
     Simplicius Verinus.  
     A. Vlaccus.  
     Wallo Messalinus.  
*Salmon*, Jean \* Macrinus Salmonius.  
*Salnaris* 752  
*Salomon*, \* Agur Filius Jake.  
     Ecclesiastes.  
     Jobus.  
     Lamuel vel Lemuel.  
*Salomon*, fils d' Adrath \* Rasba.  
     Isaaki seu Jarchi Raschi.  
     Simeon &c. \* Rasch  
*Salonitanus*, {Senior} Hefychius s. Isicius l. Efi-  
     {Junior} chius aut Isaacius.  
*Salvartus*, 752  
*Salvettus*, Abbas 2642  
*Salvianus*, \* Cæcilius Cyprianus Martyr.  
     Eusebius Emiffenus.  
*Salviatus*, Leonardo \* Lo 'nfarinato.  
*Salvianus*, Massiliensis \* Julianus Toletanus.  
*Salvius*, Joh. 1165 αα  
     Joh. Adlerus.  
     Hippolitus a Lapide.  
*Sambucus*, Joh. 1020  
*Sammarthanus*, Scævola 1590  
*Samoscius*, \* Reinoldus Heidensteinius.  
*Samoskius*, 1290  
*Samperus*, Placidus 1524  
*Samuel*, fils de Meir \* Rasbam. 1  
*R. Samuel*, Gallæcus \* R. Menachem Aza-  
     ria.
- Sanchius*, Sanchez de las Brozas Franciscus  
     \* Laurentius Ramiresius de Prado  
*Sanctesius*, Claudius \* Gilbertus Genebrar-  
     dus.  
*Sanchez*, Didacus \* Tommaso Hurtado.  
*Sanctius*, Franciscus \* Laur. de Prado.  
     Leo 1291 α. 2625. -65 β. -94.  
     & seqq. 838 γ  
*Sancyranus*,  
     \* Petrus Aurelius.  
*Sanderfonus*, Robertus \* Oxoniensis Univer-  
     sitatit Judicium.  
*Sandius*, Christophorus 882, 1033  
     Christiano Sophrodo  
     Vinerio.  
     Herman. Cingallus.  
*Sandys*, Edwinus. 2084. 2376  
*San Martino d' Aglie Filippo* \* Emanuele  
     Tesauro.  
*Sannazarius*, Jacobus \* Actius Sincerus.  
*Sanseverinus*, Julius \* Pomponius Lætus.  
 de *Santander*, Ferdinandus \* Petrus Penta-  
     reus.  
*Santi*, Mariales P. M. F. \* Pietro Paulo To-  
     relli.  
*Santin*, 1347 γ  
*Santorius*, \* Gabriel Barrius.  
*Saracenus*, Aulicus Hispanus 2731  
*Saravia*, Hadrian 2124 ?  
*Sarazia*, Jean Francois \* Secundus Atticus.  
*Sarbievius*, Matthias Casimirus \* Crofense  
     Collegium.  
*Sarnelli*, Pompée \* Antonio Bulifon.  
*Sarisburyensis*, 1601  
     Johannes \* Nigellus Wirekerus.  
*Sarpis*, Paulus \* Amelot de la Hussaie.  
     Edwin Sandis.  
     Francisc. de Ingenuis.  
     Pietro Polano.  
     2682 α. ol. 514.  
     Petrus 2645  
     Parthenius Etirus.  
     Minuccio Minucci.  
     Paulus Servita.  
     Franciscus Paulus \* l'Ab-  
     bé de S. Marc.  
*Sarracenus*, Hieron. 954 955  
*Sarravius*, 1469 α  
*Sarraz*, Jean Francois \* Sillac de Arbois.  
*Sarsius*, Lotharius \* Horatius Grassius.  
*Sartorius*, Joannes \* Joannes Torasius l. To-  
     farius.  
     Nicolaus 2719  
     Petrus 632 αα  
*Saubertus*, Jo \* Justus Barænus.  
*Savignon*, 2284  
 de *Savona*, Hieronymus \* Olmerio de Mi-  
     cheli.  
*Saxonarola*, Hieronymus \* Hieronymus de Fer-  
     raria s. Ferrariensis.  
*Sawicki*, Gaspar \* Cichockus.  
     Joh. Golubski.  
     Lucas Lunovvski.  
*Sax*, Jo \* Franc. Marinius.  
*Saxo*, Conrad \* Bonaventura.  
 de *Saxe*, Jourdain \* Aurel. Augustinus. de

- de Saxoniam*, Henricus \* Albertus Magnus.  
*Saxoniam*, Hercules \* D. Claudius Deodatus.  
*Scava*, Memor \* Seneca.  
*Scala*, Joannes \* Dubravius.  
*Scaliger*, \* Seldenus.  
     Julius Cæsar 1458 a  
     Robertus Constantinus.  
     Tonso da Burden.  
     Josephus Justus 1060 1293 1571 γ  
     Origenius Chianeus.  
     Eusebius Pamphilus.  
     Janus Rutgerius.  
     Nicolaus Vincentius.  
     Joan. a Wovveren.  
     Yvo Villiomarus.  
     Petrus \* Thomas Aquinas.  
*Scammacca*, Hortensius \* D. Martinus a Farina.  
*Scarabicius*, \* Verante Palmerio.  
*Scattergout*, Ant. 1979 αα  
*Schaar Schmid*, Carolus 978 1135 α v. Schar Schmidius.  
*Schevius*, Henricus \* Euphrosyne von Sittenbach  
     2064 α  
*Schaffus*, Lambertus 1122 β  
*Schardius*, Simon 1176  
*Scharffius*, Jean \* Osvaldus Strumphius l. Stumphius.  
*Scharf Schmidius*, Carolus 978 1135 α 1408  
*Scheccius*, Joh. 1693  
*Scheelius*, Rabbodus Herm. 599 1484  
*Schefferus*, Joannes 964 1420 α  
     \* Hugo Grotius Eucle-  
     atus.  
     Detlevus Marcus Frisius.  
     Constantinus Opelius.  
*Schefflerus*, \* Hieroth. Boranovskii.  
     Christianus Conscientiosus.  
*Schein*, Calintus \* Statuta Luxeccensia.  
*Scheiner*, Christoph 1317 α - 45 β - 47 ε - 60 α  
     - 65 α - 76 α γ δ  
     \* Apelles post Tabulam latens.  
*Schellenberg*, Joh. Bapt. 1417 α  
     \* Collegium Augustanum.  
*Schem*, Tofou Sem Tob \* Raschat.  
*Schererus*, Georg \* Lutheri Catechismus minor.  
*Scherzerus*, Jo. Adam 1491. seqq.  
     Joh. Eberhardus.  
*Scheurlius*, Julius Henr. 1180  
*Schiebel*, Guil 1857 γ  
*Schill*, Joh. Henr. 1881  
*Schlewogtius*, Paul 1693  
*Schlichtingius*, Jonas 626 α 1261  
     Joannes Simplicius.  
*Schmaltzins* Valentinus 667 α  
*Schmid*, Bernhard \* Philander son.  
     Bonaventura \* Euty chius Hephæ-  
     stion.  
*Schmidius*, Sebastianus 1741  
     Samuel Henricus 1847 α  
*Schnegasse*, Elias \* Ant. à Mara.  
*Schneidewinus*, Jo. P. \* Joh. Oinotomus.  
*Schnepffius*, Erhardus 884 α  
*Schokius*, v. Schoockius.
- Scholarius*, Georg 1141  
     Gregorius Protosyncellus.  
*Schönsleder*, Wolfgang 689  
     Volupius, Decorus, Musagetes.  
*Scholastici*, Colonienfes 623 β  
*Schonborner*, G. \* Nicolaus Bellus.  
*Schonmannus*, P. Marcus 689  
     \* Petrus Wahrenfels.  
*Schoockius*, Martinus 711 905 935 α 1473 α  
     \* Philippus Faber.  
     Martinius Themis.  
     Theologistorico-philoso-  
     phophilologus.  
*Schöpffer*, Theodosius \* Zythander a Bude.  
*Schorerius*, Christophorus 1869  
*Schottelius*, Justus Gregorius 1460 1709 α  
*Schottus*, Andreas 242 1049 1420 α 1440 α  
     Andreas Taxander Vale-  
     rius.  
     Alexander Monach. Pere-  
     grinus.  
     Caspar \* Aspasio Caramvelio.  
*Schraderus*, Christoph 1074  
     \* Julia Academia.  
*Schragius*, Johannes 1857  
*Schramm*, David \* Christoph. Agricola Rhæ-  
     tus.  
*Schretelius*, Georg. 1474  
*Schrick*, f. Sckrick, Matth. 787 α 1939 α  
*Schritsmeier*, Leonhardus 1816  
*Schröckius*, Luc. 1015  
*Schucking*, Joannes \* D. Rudolphus Batter-  
     mann.  
*Schulerus*, Petrus \* Marcus Antonius Magi-  
     rus  
*Schumannus*, Christianus 1852  
     Joannes Christianus \* Sandalion.  
     David \* Bartholomæus Kecker-  
     mannus.  
*Schuppius*, Jo Balthasar 1829 1858 α 1913  
     Antenor.  
     Ehrenhold.  
     Melilambius.  
     Philander Hauptmann von  
     Capernaum.  
*Schurtzfleisch*, Conradus Samuel \* Galeotus  
     Galeatus Karelsbergius.  
     Huno ab Hunefeld.  
     Eubulus Theodatus Sarc-  
     masius.  
     Labro Verasius Sarcmasius.  
     Xaverius.  
*Schüts*, Joh. Jacob \* Palingenius Simplicissi-  
     mus.  
*Schütz*, 1748  
     Baron \* Fr. Laurentius Francisci.  
*Schwartzius*, Joannes 1782  
     \* Severinus Wildschütze.  
     Josua. 1416  
*Schwartzkopff* Joh. \* Citel Friederich ab Heer-  
     den.  
*Schwenckfeldus*, 1775  
     \* Joh. Sigismundus Wernerus.  
*Schwemmerus*, Daniel \* Resene Gibronte Ru-  
     neclus Hanedi.  
     Janus Hercules.



- Schwimmer*, Joh. Michael. 1892  
*Scimnus*, Chius \* Marcius Heracleota.  
*Siochus* Antonius \* L. Fenestella.  
*Scionleben*, Gio Ludovicus \* Balduinus Heleonoceus.  
*Scioppius*, Gaspar 1434 a -85-88-89-90-91-97-1503  
Franciscus Juniperus de Ancona.  
Augustinus Ardinghellus.  
Aspasius Grosippus.  
Joh. Andr. Eudemon 627 a β  
Isaacus Casaubonus.  
Clemens Placentinus.  
Lucius Cornelius.  
Theophilus Eugenius.  
Fano, Mariangelus à St.  
Fortunius Galindus Cantaber.  
Giraldus Patavinus.  
Paschasius Grosippus.  
Grubinus.  
Johannes Heureux.  
Holofernes Kriegsfæderus.  
Hypobolimæus Munsterus.  
Melander Philoxenus.  
Nicodemus Macer.  
Romanus Hay. Benedictinus.  
Francois Solangeus.  
Ludovicus Soteles.  
Alphonfus Vargas.  
*Scipio*, \* Terentius.  
Caspar Guilielmus \* Spirensis Rota.  
*Sckrick*, vide Schrick.  
*Scobarius*, vel Scobar \* Barth. de Escobar.  
Franciscus 1422  
*Scortia*, Franciscus 2649 γ  
*Scot*, D. 2116  
*Scotus*, Gaspar \* Aspasius Caramuel.  
Jonas \* Beda Britannus.  
Albertus de Saxonia.  
Johannes † Ratramnus.  
Marianus 1136  
Michael 1299 a  
*Scribanius*, Carolus 661 a 1429 a 6 γ  
Clarus Bonarscius.  
Romanus Veronensis.  
*Scriver*, Christianus \* Gotthold.  
*Scriverius*, Petrus \* Rupex Signatorius.  
*Scroffa*, Camillus \* Fidentio Glottochryso.  
*Scuderi*, Mademoiselle de 2428 2507-17.  
*Scultetus*, Abrah. 680 6 705 1697  
*Scupulus*, Laurentius 856 a 1769 a. 2627 β  
*Scyliza*, Johann \* Curopalata.  
*Scymnus* Chius \* Marcius Heracleota.  
*Scythopolitanus*, Joh. 640  
*Scytrachion* Dionysius \* Xantus Lydus.  
*Seback*, 1855  
*Sebeyde*, Rem. \* Raymundus de Sabaude  
*Sechespee*, Pierre \* Petrus Aridiensis.  
*Seckendorffius*, 676 933 935 1055 1093 1767  
Sagittarius.  
Vitus Ludov. 1058 1149  
1419 1516  
*Sedowick*, Guilielmus. 927  
*Sedulius*, \* Turcus Ruffus Asterius.  
Claudianus Mamertus.  
Johannes Sichardus \* Amoënus.  
Poëta Cælius \* Sedulius Scotus.  
*Seelmatter*, \* Christianus Modestinus.  
*Seemannus*, Burchardus, 1728 a  
860  
*Segnerius*, Paulus  
*Seguin*, & Akakia \* Theodore Mayerne,  
Turgvet.  
Hieron. 2210  
*Seiberus*, Joh. 1693  
*Seidelius*, Bruno 1660 γ  
\* Andreas Gartnerius.  
Hermann Germberg.  
*Seidenbecherus*, \* Warnemundus Freyburgerus.  
*Sejus*, Volcatus 1570 a  
*Seldenus*, Joh 1031  
*Seleucus*, 1152  
\* Acta Apostolorum.  
Hieron. Stridonensis.  
{ Jac. } Apost.  
{ Joh. }  
*Sellerus*, Abrahamus 1990  
*Selneckerus*, Nicol. 685 a β 710 β  
*Sem*, v. Schem.  
*Semeca*, Joh. 937 β  
*Semi-Christianus* \* Æsculapius.  
*Semi-Platonicus* \* Æsculapius.  
*Senarclaus*, Claudius 1090  
*Sendivogius*, Mich. 1010 β  
Heliocantharus Borealis.  
Divus Leschus.  
*Seneca*, 1623 a -56  
\* Cato.  
*Seneschallus*, 2199  
Mademoiselle Senneterre, 2582 a  
*Sepinus*, Servius \* Johannes de la Haye.  
*Septimius*, Lucius \* Dictys Cretensis.  
Florens Quintus \* Francois de la Barochie.  
Severus \* Virgilius.  
*Sepulveda*, Genosius 1390  
*Sequier*, Petrus 1537  
*Sequinus*, Abbas 1538  
*Serarius*, Nicolaus † Petrus Clencherus.  
*Serenus*, Sammonicus \* Æmilius Macer.  
*Sergius*, Polensis 1663 a  
*Serim*, \* Apomasa.  
*Serranus*, Jo. 1114  
*Serro*, Nicetas 670  
de Sers, 2301  
*Servais*, Maitre \* Udenius de Nully.  
*Servatius*, Sacer 1468  
*Servetus*, alias Reves s. Renes l. Rennes.  
Michael 674  
Revez.  
Desiderius Peregrinus.  
Villanovanus.  
*Servinus*, Lud. 739  
*Servita*, s. Pelias Paulus \* Venetus Theologus.  
s. Sorja Paulus \* Parthenius Etirus.  
2376  
*Servitor*, \* Mesua.  
*Servius*, Petrus \* Persius Trevus.  
Andilianus Albertus \* Udenius de Nully  
de Sersmaisons, P. \* Ant. Richard.  
*Sestus*, Ludovicus \* Lucido Ofiteo.  
(A a) Set-

- Sethiani*, Hæretici \* Abraham Patriarcha.  
*Sevenstern*, Casparus \* Ludovic. Elpidius.  
*Severianus*, \* Aurel. Augustinus.  
     Johannes Chrysoftomus.  
     Fulgentius.  
*Severinus*, \* Clemens Romanus. 638  
     Ludov. 1112  
*Severus*, Cornelius \* Virgilius.  
*Sextius*, Pater \* Sextus Pytagoreus.  
*Sextus*, Pytagoreus \* Sixtus II. Papa.  
*Seysfel*, Claude \* Claudius de Aquis.  
*Sfrondrato*, 1140 1397 1404  
     Cœlestinus \* Eugenius Lombardus.  
     Nicolaus \* Gregorius XIV.  
*Sgambatus*, 2647 β γ δ ε  
*Sherlogh*, Paul \* Leonardus Hibernus.  
*Sibram*, v. von *Singen*.  
*Siculus*, Flaccius \* Hyginus. 2101 α  
*Sidenham*, Will.  
*Sida*, Amphilochius \* Amphilochius.  
*Sidonius*, Mich. Hellingus 764 γ  
     de *Sienna*, Antonius \* Ant. a Conceptione.  
*Siffridus*, 1253  
*Sifud*, vel *Siud* \* Sulaca.  
*Sigea*, Aloysia 2493  
*Sigebertus*, Gemblacensis \* Humbold de Fran-  
     cis. 1125  
     Monachus 1481  
     *Sigonius*, Carolus  
         Bernardinus Lauretann<sup>o</sup>.  
         M. T. Cicero.  
         Petr. Crassinus.  
         Jac. Mainoldus.  
         Hieron. Ragatzonus.  
         Carolus Vianellus.  
         Johannes Zamoschius.  
*Silesius*, Nicol. 2708 α  
*Silhon*, 2364 2414  
*Sillebertus*, 1117 μ  
     de *Silva*, Felicianus \* Galeris.  
         Cirfea.  
     de *Silvestris*, Florindo \* Difunito Academico  
         detto l' incapace.  
     de *Simancas*, Didacus \* Didacus Velasquez.  
*Simcock*, Joh. 2019  
*Simeon*, fils de Gamaliel \* Rasbag.  
     Hierosolymitanus \* Petrus fils de  
         Jochai.  
         \* Rasbi.  
     Metaphrastes 848 1199 1223  
     Antonius.  
     Clemens Romanus.  
     Stylita Senior \* Simeon Abbas Me-  
         sopotamiæ.  
*Simlerus*, Josias 1535  
     \* Tigurina Ecclesiæ ministri.  
*Simoncellus*, \* Malachias.  
*Simonetta*, Giovanni. 2653  
*Simon*, ex Dieppa \* Ambrosius.  
     Nicolaus \* Abbas Panormitanus.  
     Richardus. 646 66 696 1248 2152  
         -91 2268  
         \* Petrus Ambrunus.  
         Prior Bollevillanus.  
         Hieronymus le Camus.  
         Hieronymus a Costa.  
         Hieronymus a S. Fide.  
         Richard de l' isle.  
         Dominus de Moni.  
         Origenes Adamantius.  
         Jean Reuclin.  
         Simeon Recared.  
         Dn. de Simonville. 702  
*Simonida*, Menno  
*Simonius*, \* Amadeus Curtius.  
     le Camus. 900 αα  
*Simplicius*, Christianus  
*Sinaita*, Anastasius \* Cyrillus Alexandrinus. 980  
     von *Singen* Sibram Hermannus  
*Singlin*, Antoine \* le Sieur Bourdouin. 2611 α  
*Sinius*, Julius  
*Sinnigh*, Jean Baptiste \* Avitus Aurelius.  
     Paulus Erynachus.  
     Baccal Philetymus.  
*Siri*, Vittorio \* Collenuccio Nicocleese:  
     Latino Verita.  
*Siricius*, Papa \* Stephanus.  
*Sirigattus*, Franc. \* Franc Sarzofus.  
*Siripolus*, Bernardinus \* Martino Frezza.  
*Sirletus*, Guil. 668  
     \* Gabriel Barrius.  
*Sirmondus*, Jacob 1221. 1242. 1512  
     Jacobus Cosma Fabricius.  
     le Sieur du Ferrier.  
     Philippus Labbaeus.  
     Prædestinatus.  
     Joan. \* le Sieur de Cleonville:  
         le Sieur Gazonval.  
         Sulpice de Mandrini.  
         le Sieur des Montagnes.  
         Marcus Natalis Julius.  
         Pomponius Dolabella.  
         Timandre.  
         Francois de Vellay.  
*Sixtus*, \* Aurelius Augustinus.  
*Skytius*, Benedict. & Laurentius 623  
*Skelius*, Magnus \* Philidorus.  
*Sladus*, Matthæus \* Aldes.  
*Slaetsius*, Henricus 1945 β  
*Slegelius*, Vincentius \* Benedictus Blotefandæ<sup>o</sup>.  
*Slewinus*, 2773  
*Slevogt*, Paul 1693  
*Smalzius*, Valentinus \* Theophilus Nicolai-  
     des.  
     Andreas Reuchlinus.  
     Ubervetanus.  
*Smaragdus*, \* Ardo.  
     Carolus M.  
     Rabanus Maurus.  
     Junior.  
*Smidius*, Melch. \* Conrartus.  
     Helmstädiensis Academiæ  
     Prorector.  
*Smith*, Nicolas \* Eduard. Knotrus.  
*Smotrifius*, Meletius \* Theoph. Orthologus.  
*Socinus*, Faustus 667 α. 765. 766. 811 γ.  
     2752  
     \* Discipulus Arrianus.  
     Minus Celsus.  
     Felix Turpio.  
     Dominicus Lopez.  
     Prosper

Prosper Dyfidæus.		<i>Speer</i> , Michael	1771 a
Gratianus.		<i>Spenerus</i> , Phil. Jac.	676. 885. 1705. -6. -12 G. -29
Fratres qui in Polonia & Lithuania de uno Deo Patre unoque Dei filio consentiunt.		<i>Sperlingius</i> , Otto	955 β. 1540
Coetus Racoviensis.		<i>Speroni</i> , Carlo * D. Luis de Gongora.	
Gratianus Turpio.		de <i>Spés</i> , Gerard * Amadis Oriana.	
Lælius	750. 765. 766. 2759	<i>Speusippus</i> ,	1289. 1457
Vaticanus.		Casaubonus * Plato.	
<i>Socrates</i> , * Æschines Lyfania filius.		<i>Spigelius</i> , Adrian * Tarquin. Carponetti.	
Euripides.		<i>Spighetto</i> , Ambr. * Spica Anocopata.	
<i>Soldenus</i> , v. Saldenus.		a <i>Spina</i> , Alphonfus	737 a
de <i>Solea</i> , Andreas * Basilius Valentinus.		Bartholomæus	737 a
<i>Solerius</i> , Anselmus	1551 a	<i>Spinelli</i> , David * Valesiani Scolpato.	
Franc.	2199 a	Petrus Antonius	2622 a
<i>Solicovius</i> , Jo. Demetrius	1126 a. 1541 a	* Aristoteles de Benedictis.	
* Vir Probus.		<i>Spinola</i> , Aloysius	774
<i>Solimannus</i> , Julius * Pragenfe Collegium S. J.		Daniel * A' pefei Londino.	
<i>Solinus</i> , C. Jul. * Julius Solon.		Attizato Academ.	
<i>Solman</i> , * Severinus de Montzambano.		Pierro Emmanuelli.	
<i>Solon</i> , * Homerus.		Giovanni Francesco * Carolus Gug-	
<i>Solopesburiensis</i> , Alexander	2061	lielmus Ingegneri.	
<i>Sommerfeld</i> , Möller von	1851	Johann André 2676 * Alcandro.	
<i>Sommerus</i> ,	1693	Marini Thomas * Alpino Samoffo	
<i>Sophocleus</i> ,	1569	Rima.	
<i>Sophronius</i> ,	1130	<i>Spinofa</i> , Benedictus	830 889 -9 2242
* Hieron. Stridonensis.		L. Antiftius Constans.	
Hierofolymitanus.		a <i>Spira</i> , Joan.	737 a
Sergius		de <i>Spiria</i> , Alphonfus	
Sophron.		<i>Spitame</i> , Jacques * Pierre Richer.	
Sophifta Damascenus * Sophro-		<i>Sponius</i> , f Sponius Carolus	1017 a
nius Abbas.		Jac.	2164
de <i>Sopranis</i> , Hieron.	2654 β	<i>Sprengerus</i> , Adolphus	1527
de <i>Sorbriere</i> , Samuel	1294. 1824. 2319.	Justus * Petr. Syringius.	
2353. 2536. -65		<i>Spucces</i> , Josephus	2651. 2680. 2701
* Sebastianus Aletophilus.		<i>Staffordienfis</i> , Calvinianus * Ernest Frid. Mar-	
Guthbertus Higlandus.		chio Badenfis	
<i>Sorellus</i> , Carolus * le Sieur de l' Isle.		<i>Stalpardus</i> , Jo.	1929 β γ
v. Roserius.		<i>Standifus</i> , Thomas	1528
<i>Sorell</i> , Claud.	2334 δ. -54. -57. 2503. -16.	<i>Staniburftius</i> , Guil.	1151. 1594
-31. -60 a. -65 β. -82.		Richard. * D. Patritius.	
-85. -94 G. -95 a		<i>Stanislaus</i> , Franc.	2761
<i>Sorja</i> , I. Servita Paulus * Parthenius Etirus.		<i>Stapletonus</i> , Thomas * Didymus Veridicus.	
<i>Sofimus</i> , * Hieron. Stridonensis.		Ant. Philopater.	
<i>Sofipater</i> , Charifius Flavius * Donatianus.		<i>Starckius</i> , Joh.	1450
Nonius Marcellus.		<i>Staritius</i> , Joh. * Jonas Strein.	
de <i>Souftelle</i> ,	2223	<i>Stafinus</i> ,	1645 a
<i>Southwellus</i> , Robertus	2024 β. -28 a. -46 a	<i>Stadius</i> , Achilles * Joh. Joh. Bapt. Egnatius.	
-53 γ. 2108 G		Parmenfis Caffius.	
<i>Spaa</i> , Wigerus	952	<i>Statorius</i> , Petrus, Junior.	550 667 a
<i>Spagnetus</i> , Jo.	1010 δ e	Arianus Discip.	
<i>Spangenbergius</i> , Cyriacus * Candidus Sylve-		<i>Staudicius</i> Joh.	2031
fter.		<i>Staurienfis</i> , Cappidus	1252
Christianus Syl-		<i>Stearn</i> , Richard.	2030
vester.		<i>Stegmannus</i> , Joach.	702 a 894 899 a a
Jo.	1347 δ	Magnus amicus honefti.	
<i>Spanhemius</i> , Ezechiel	2232. 2277	Joh. * Justus Aferius.	
* Cæfar. Fürftenerius.		Laurent. * Laurentius Tribander.	
Frid.	1064. 1119. 2384	a <i>Steinberg</i> Jacob. Philippus * Hippolithus a	
<i>Spanus</i> , Laurent. * Ellingerus.		Lapide.	
<i>Sparavieri</i> ,	1522	<i>Steinbrecherus</i> , M. Georg.	1703 a a
<i>Spartianus</i> , * Julius Capitolinus.		<i>Stella</i> , Erasmus * Johannes Garzon.	
Ælius Lampridius Spartianus.		Justus Aferius.	
<i>Spée</i> , Fridericus	989. * Johannes Gronæus.	Johannes.	1116
Theologus Romanus.		Tilemannus	1102
		<i>Stellan</i> ,	1178
		(Aa) 2	Stel-

<i>Stelliola</i> , Nic. Anton * Imperato Napolitano.	<i>Suavius</i> , Leo	1010 $\gamma$
<i>Strebtorius</i> , Christoph.	<i>Succat</i> , * D. Patritius.	
<i>Stelredus</i> , * Bernardus Burgund.	<i>Suedus</i> , Gabriel	1617
<i>Stengelius</i> , Georgius 79 + i. 1280 $\beta$ . 1302 $\beta$ .	<i>Suesferius</i> ,	1858
1586 a $\beta$ . 1660 a. $\beta$ . $\gamma$ . d. e. $\zeta$	<i>Suessanus</i> , Johannes * Augustinus Niphius.	
Eyftetenfe Collegium.	<i>Suetonius</i> ,	1262
<i>Stengerus</i> , Joh. Melch.	* Corn. Nepot.	
<i>Stenius</i> , Simon * Christian Sim. Lithus.	<i>Ælius</i> Donatus.	
<i>Steno</i> , Nicolaus	Sextus Aurelius Victor.	
<i>Stephanides</i> , * William Fitz-Stephen.	Plinius.	
<i>Stephanowski</i> , Hieronymus * Martinus Michalowiczus Zagielus.	<i>Suevezelius</i> , Philippus	1940
<i>Stephanus</i> ,	<i>Suevius</i> , * Virgilius.	
* Stephanus Papa.	<i>Suffrenus</i> , Joh.	887 $\alpha$
Atheniensis * Pedacius Dioscorides.	<i>Sulikovius</i> , v. Solikovius.	
Carolus * Riverius.	<i>Sulpicius</i> , v. Kulpifius.	
Henricus	<i>Sulpitia</i> * Aufonius.	
Franciscus Vatablus.	Tibullus.	
Robertus	<i>Sulpitius</i> ,	1256
* Doletus.	<i>Surculus</i> , Lucius Papius * Publicus Staius.	
II. Papa * Siricius.	P. <i>Surin</i> ,	2224
<i>Sterglerus</i> , Petrus,	<i>Surnerton</i> , Thomas * John Robarts ou Robert.	
<i>Sterpinus</i> , Jo.	<i>Susius</i> , Nicolaus * Gasp. Harteveltius.	
van der <i>Sterren</i> , Richard.	Hermannus Langeveltius.	
<i>Stewartus</i> , Adamus	<i>Sutcliff</i> ,	2095
<i>Stewecheius</i> , * Turselinus.	Matthæus Sutliffius.	
<i>Stieler</i> , Caspar * Cpathe.	<i>Sutelivius</i> ,	899
<i>Stirius</i> , Matthæus	<i>Sutorius</i> , Joh.	1693
<i>Stirnhelmus</i> , Georg.	a <i>Sutra</i> , Petrus * Bonaventura.	
<i>Stiten</i> , Getsch à * Statuta Lubecensia.	<i>Swammerdam</i> , Joh.	1929 $\epsilon$ 1931
<i>Stockbamer</i> , Francif. * Cosmopolita.	<i>Swenckfeldius</i> ,	1775
<i>Stodius</i> , Mart.	<i>Swenterus</i> , Daniel * Petrus Sqventius.	
<i>Stoinski</i> ,	Janus Hercules de Sunde.	
Discipulus Arrianus.	v. Schwenter.	
<i>Stoinsky</i> , ou Stoinius Joannes	<i>Swertius</i> , Franc.	1052
Johannes Statorius.	<i>Swetnamus</i> , Joh.	2034. 2035
<i>Stoupa</i> ,	<i>Swetius</i> , Joh.	2002
<i>Strabo</i> , * Constantinus Porphyrogeneta.	<i>Sybelista</i> , Wendelinus	1008
<i>Strabus</i> , Fuldensis	<i>Sycopolitanus</i> , Johannes * Maximus Monachus.	
Walefridus	de <i>Sylva</i> , Felician * Philastes Campaneo.	
Gallus * Æmilius Macer.	<i>Sylvester</i> II.	1207
<i>Strada</i> , Famianus * Alfonsus Ciacconius.	<i>Sylvester</i> , Bernardus * Bernardus Burgundus.	
Octavianus *	<i>Sylvius</i> , Andreas	1257
<i>Strangius</i> , Rich.	Fridericus	734 $\alpha$
<i>Strauchius</i> , Joh.	<i>Sylvius</i> , * Anucius Foes.	
Brunsvicensis Senatus.	Joh. Franciscus.	
<i>Straussius</i> , Joh. Christoph.	<i>Symmachus</i> , * LXX. Interpretes.	
<i>Strebtorius</i> , Christoph.	<i>Symposius</i> ,	1204
<i>Stregicius</i> , alias Vetterus Georgius	* Apollonius Tyrius.	
<i>Streithagen</i> ,	<i>Symeon</i> , Metaphraustes	848
* Maximil. Henr. El Colonia.	<i>Syncellus</i> , * Georgius Cedrenus.	
<i>Streuberus</i> , Petrus * A. Bresenius.	Eusebius Pamphilus.	
<i>Strozzi</i> , Cicogna.	<i>Syrigus</i> , Meletius	689 $\alpha$
<i>Stryckius</i> , Samuel	<i>Syrnachan</i> , * Apomasar.	
<i>Stryckowsky</i> , Matth. * Alex. Guagninus.	<i>Syrus</i> , Theodoritus * Athanasius Alexandrinus.	
<i>Stubbus</i> , Johannes	<i>Szatmar</i> , Samuel * Nemethus.	
<i>Stübelius</i> , Joh. Jac.	<i>Szembeck</i> , Frider.	1258 $\beta$
<i>Studebojus</i> , Petrus	Josephus Pienorzeckus.	
<i>Stuke</i> ,		
<i>Sturlesonius</i> , Snorro	T.	
<i>Sturnius</i> ,	<i>Taboria</i> , Sufanna Elifabetha	2598
Johann	<i>Tabourot</i> , Etienne * Accordius.	
* Hermannus Sturmianus,	<i>Tachard</i> , P. Guido	1449. 2381
Samuel * Filamon.	<i>Tacianus</i> ,	708 $\alpha$
	<i>Tacitus</i> ,	1134 $\alpha$
		Corne-

- \* Cornelius Nepos.  
Plinius.  
M. Fabius Quintilianus.
- Tackius*, Joh. 1004  
*Taffernerus*, Paulus 1141 α  
*Tagliacarne*, Benoist \* Theocrenus.  
*Taisne*, Phil. Francisc. 1963 η  
*Taiffonnerie*, Guilielmus \* le Sieur Chanein de la Tour des Moles.  
*Talbottus*, Petrus 753. 2009. -|29. -50. -77. -81  
*Talon*, Omer \* Theffalus.  
*Tam*, fils de Meir \* Rot.  
*Tamburellus*, Darius 1308 γ  
Octavius Farnesius.  
*Tanco*, Vascus Diaz al. Clavedan del Estanco \* Vascus Diaz de Frexenal.  
*Tancredus*, 850. 925 α  
*Tannemar*, Joh. 869 γ  
*Tannerus*, Adamus Jesuita Tyrolensis 1487 \* Jac. Gretfer.  
*Tapensis*, Vigilus \* Athanasius Alexandrinus.  
*Tarabotti*, Arcangela \* Galerana Barattoti.  
Donna Angelica \* Filofilus Mifoponerus.  
*Tarlatinus*, Antonius 2661-26 γ  
Alexander Maffæus.  
*Tarphan*, \* Apomasar.  
*Tassius*, Joh. Adolph. 1347 ε  
*Tassani*, André \* Melifone f. Melilifono.  
*Tasso*, Torquato \* Pentito Academico.  
*Tassonus*, Alexander \* Girolamo Nomifenti.  
Androvinci Melifone.  
Crescentio Pepe da Sufa.  
*Tatianus*, Syrus \* Ammonius Alexandrinus.  
*Taulerus*, Joh. 1775  
*Taurinensis*, \* Ambrosius.  
*Teelingius*, Evaldus 1939 α  
Irenæus Philalethius.  
Alexius Philopator.  
*von Teilingem*, Augustinus 1938 α -56  
Peregrinus Amstelius.  
*Telle*, Renier 1943  
*Tellez*, Gabriel \* Tyrfus de Molina.  
*Tempellus*, Guilielmus \* Mildapettus.  
*Temple*, 2071  
*Tengnagel*, Matthæus Gansneb 1963 ζ  
*Tenzelius*, Wilhelmus Ernestus 1890  
*Terbinthe*, \* Buddas.  
*Tertullianus*, \* Cyprianus Martyr.  
\* Hieronymus.  
*Tertullus*, 1660 δδ  
*Tesmondus*, Osvvaldus \* Greenvellus.  
*Tesoro*, Emmanuel \* Franchi Francesco.  
v. Thesaurus.  
*Tetard*, 2443  
*Tetzes*, Johannes \* Johannes Philoponus.  
*Teuber*, Gertmannus 1586  
*Tento*, Thomas \* B. Angelicus.  
*Teutonicus*, Joannes 1073 β  
*Textoris*, Joh. Hieronymus 1660  
*von Teylingem*, Augustinus 1938 α. 39 ζ. 56  
*Thalhem*, Henricus 810  
*de la Thaumassiere*, Gaspard Thaumás \* Johannes Migeo.
- Thaumaturgus*, Gregorius \* Gregorius Nazianzenus.  
\* Origenes.  
*Thays*, \* Facetus.  
\* Acta Apostolorum.  
*Themistocleas*, \* Pythagoras.  
*Theo*, 811 1569 1573  
*Theobaldus*, Anguilbert 1299 α  
*Theocritus*, \* Moschus Sículus.  
*Theodectus*, \* Aristoteles.  
*Theodoretus*, \* Athanasius.  
Maximus Confessor.  
Basilius Magnus.  
Philotheus.  
Daphnopatus \* Joh. Chrysoftomus.  
*Theodoricus*, 1183 αα  
Macherentinus \* Timotheus.  
*Theodorus*, 2776  
Hagiopolitanus \* Theodorus Abucara.  
Magister \* Joh. Chrysoftomus.  
Metochita \* Michaël Glycas.  
Priscianus \* Heraclius Imperator.  
Mopsvestenus \* Theodoretus.  
*Theodotion*, \* R. Jonathan.  
*Theodotus*, 679  
*Theodozion*, \* Onkelos.  
LXX. Interpretes.  
*Theodulphus*, Aurelianensis \* Lactantius Firmianus.  
*Theodulus* \* Theodorus Magister.  
*Theognofius*, \* Ignatius.  
*Theon*, 1569. 1573  
*Theophanes*, 1132  
Georgius Cedrenus.  
Eutropius.  
Nicens \* Theophanes Cerameus.  
*Theophilus*, \* Ambrosius.  
Eusebius.  
*Theophrastus*, \* Aristoteles.  
*Theophylactus*, \* Athanasius Episc.  
Ammonius Alexandrinus.  
Eusebius Pamphilus.  
*Theopompus*, \* Thucydides.  
*Thernemblius*, Georg Erasmus 926  
*Thesaurus*, Emanuel 1156 1513 β  
\* Castilionæus.  
Franchi Francesco.  
*Thesée* Ambrogio. \* Regulus Albonasius.  
*Theurgus*, Julianus Chaldeus \* Zoroastres.  
*a Thienen*, Adrian Becker 955 α  
*Thiers*, Jean Baptiste \* le Sieur de S. Sauveur.  
*Thilo*, Joh. 811 1693  
*Thimbeaus*, 2053  
*Tholanus*, Guilielmus 737 α  
*Tholdenus*, Johannes \* Andreas de Sorea.  
*Thomannus*, Ernestus 1807 αα  
*Thomas*, \* Acta Apostolorum.  
S. \* Bonaventura.  
Anglicus \* Thomas Aquinas.  
Aquinas \* Cyrillus Alexandrinus.  
Vincentius Beliovacensis.  
Cantipratensis 632 ε. 1244 α  
\* Apiarius.

- aS. Thomas, Ildefonsus \* Franciscus, de Pietate.  
 Thomas, Magister 1572. \* Theodorus Mag. Demetrius Triclinius.  
 Patriarcha 737 α  
 Thomafius, Christianus 1893  
 Jac. \* Jacob Andersohn. 1554 α. 1825. 1860 α  
 \* Basilius Faber.  
 Attila Friedr. Fromhold.  
 Josephus Maria Carus.  
 Thomson, Georges 2184 α  
 \* Agricola Thiacus Scotus.  
 Richardus 891 γ  
 Thoralfsonius, Matthæus 2724  
 Thorlachsonius, Gudbrandus 2755 α  
 Thoroldus, 1982  
 Thomas \* Thomas Carvellus.  
 Thoomachus, 1073 αα  
 Thouret, \* le Sieur de S. Catharine.  
 Throcortonus 799  
 Thuanus, Jac. Aug. 1590  
 Thuilius, Jo. \* Constantinus a Monte.  
 \* Ant. Thysius.  
 Anastasius a Valle Quietis.  
 Thulemarius, 1464 α  
 Guntherus 970  
 Thunderus, Henricus 1973  
 Thurmannus, Caspar. 923  
 Thurnajus, Simon \* Simon Tornacensis.  
 Thurnmeier, \* Johannes Aventinus.  
 de Thyard, Pontus 2334 ε 2499 α  
 Thybernatus, \* Angelus Politianus.  
 Thysius, Ant. 864 ad 868 1930  
 Walæus \* Theologi Leidenses.  
 Tiberius, Muscettola \* Ortibeus Muscettola.  
 Tignetius, Carivel † Homerus.  
 Tilenus, Daniel † Abraham Elintus.  
 Tlius, Joh. 2166  
 Tillius, † Eli Philus.  
 Tillotson, 2051. 2056  
 Tillmannus, Godefridus † Menartus.  
 Timolaus, † M T. Cicero.  
 Timotheus, † Julius Papa.  
 Presbyter † Maximus Confessor.  
 Tindallus, † Thom. Matthæus.  
 Tiphernas, Gregorius 1193  
 Tipping, Will. 1966 α  
 Tirimuthensis, Joh. 1219  
 Tiro, Tullius † Cicero.  
 Titelius, Basilius 1346  
 Titius, Gerh. 655 656  
 Tobias, \* Cebes Thebanus.  
 Toinat, 2544  
 \* Thomas Albigenfis.  
 Tolandus, Joh. 2055 α  
 Tollius, \* Arnoldus Villanovanus.  
 Tolomeus, Lævinus 798 β  
 Tomaf, Urbinas, Tomaso 2657  
 Tomson, 2015  
 Tonellus, Hypolithus \* Theophilus Pytho-  
 nullus.  
 de Tongre, Arnauld \* Johannes Pfefferkorn.  
 Torcbillus, celadon \* Celadon  
 Torcigliani, Michael Angelus \* Epimelio  
 Theoroste.  
 Tornacensis, Episcopus 2190 G  
 Toronicus, v. Thoromachus.  
 Torquatus, Alexander Julius \* Menippus re-  
 divivus.  
 Torre, Carolus Bartholomæus \* Marco Ettore  
 Rocobella.  
 Clerarto Ro.  
 de la Torre, Ramila Petro \* Joannes Paulus  
 Riccius.  
 \* Raphael 2638  
 Torrentier, \* le Sieur de Tertre.  
 Torres, Ludov. de \* Joh. Lud. Lellius.  
 Torrino, Bartholomæo, \* Roberto Martino-  
 lio.  
 Tortolettus, Augustinus 513  
 Bartholom. 1164 α. 26-6 β  
 -81 β  
 Academicus Neglectus.  
 Hieronymus.  
 Alexander Severus.  
 Andreas del Arca.  
 Tossanus, Daniel \* Nathanaël.  
 Totanus, Guilielmus 737 α  
 Touffains des Mares \* le  
 Sieur de la Tourelle.  
 de la Tour, 239  
 le Tourneux, 2130  
 \* le Prieur de Saint Georges.  
 Trallianus, Alexander \* Alexander Aphrodi-  
 siensis.  
 Tranquillus, Hortensius \* Hortensius Landus.  
 Transeus, \* Hippolithus à Lapide.  
 Trapezuntius, Georg. 730  
 de la Trappe, \* le Cardinal de Rets.  
 Tremellius, Eman. \* Guido Fabricius.  
 Tresham, Franc \* Georgius Blackwel.  
 Tretzem, Joh. \* Didymus.  
 Trevisa, Joannes \* Johan Wiclef.  
 Trew, Obadias 844  
 Tribbechovius, Adam. 1763  
 Tribonianus, 921  
 Triclinius, Demetr. 1572  
 Empedocles Agrigent. Philof  
 von Triest, Michael 707 α  
 Triglandus, 633 α. 1929 γγ. -40 α  
 de Trigny, 2422  
 Tripolitanus, Petrus \* Beda Britannus.  
 Tristan, 2500  
 de S. Amant Jean \* Crapin.  
 Tritemius, \* Humbold de Francis.  
 Tropilus, \* Aristoteles.  
 Truchses, Erhardus, 842  
 Truglio, Placidus 998 β  
 Tschirnhausen, Ehrenfried Walther 1012 1314  
 1327 1334 -6-8-41-α-2-4-8-9-86-  
 7-8-1588 α  
 Tuccius Stephanus 662 1504  
 Tudebodus, Petrus 1045 δ 1119  
 Tuiford, Roger \* Luick Good ou Godlucius.  
 Tullius, Episc \* Eliphilus.  
 Turbarus, Michael \* Franc. de Ruyz.  
 Turcus, Ruffus Asterius \* Claudianus Ma-  
 mertus.  
 Sedu-

- Sedulius.
- Turgotus, Dunelmensis* \* Simeon Dunelmensis,  
*Turnebus, Adrianus* † Jacques Amiot.  
 Joh. Bodinus.  
 Leodegarius a Quercu.
- Turnell, Robert* \* Bernestapolius Obertus.
- Turnemanus, Matthæus* \* Christianus Nirmu-  
 tanus.
- Turonensis, Gregorius* 698 1212 1171  
 Nicodemus.
- Turrianus,* \* Eusebius Alexandrinus.
- Tusanus, Jacobus* 1393
- Tyardaus, Põntus* 1491-2-3.
- Tychonius,* \* Aurelius Augustinus.
- Tylkowski, Adalbert* ou Albertus \* Alexander  
 Paprocki.  
 \* Fidelis Parochus.
- Typhernates, Gregorius* \* Angelus Bassus Poli-  
 tianus.
- Tzandeck, Joannes* 2717
- Tzeza,* 1571 α  
 \* Didymus.
- U. V.
- Vaillant, Ezech.* 660
- Vaira, Antonius* \* Ludovicus de Ganaji.
- Val, Pierre du* \* Le vray Perdre.
- Valdesius, Johannes* 1899
- Valemon,* 2438 α
- Valentinus, Antonius* 2625 α  
 \* Bertolino R. M. Leone.
- Valerianus,* \* S. Aurelius Augustinus.  
 Cemeliensis \* Aurelius Augusti-  
 nus.
- S. Valerio,* \* Aurelius Augustinus.
- Valeriola,* \* Cyprianus de Valeriis.
- Valesius, Hadrianus* \* Petitus Typographus.  
 Louis \* Academico Instabile Inca-  
 minato.
- Valeus,* 722
- Valladerius, Andreas* 2560 β
- de la Vallée, Geofroy* 634 α  
 Geru Erre.  
 Tubal Holofernes.
- Vallensis, Laurentius* \* Asconius Pedianus Pa-  
 tavinus. 2680 γ
- Valmarena, Aloysius*
- N. de Valois,* \* Louis de la Ville.
- Valvasor, Joh. Weichard* 1322
- Valvassor, Theodosius* 925
- Vandalinus, Joh.* \* Christianus Andrea. 2339
- Vanel,* 863
- Varenius, Bernh.* 1683
- Henr. 2239 αα. 2401
- Varillas, Anton.* 1193
- Varinus, f. Guarinus Veron.*
- Varro, Atacinus* \* Fulgentius.
- de Vasconcellos, Jo.* 1910. 2739
- Vascus, Julius* 898. 1039. 1128. -60.  
 1421
- Vasquez; Antonius* \* Anton. Velasquez.  
 Augustin \* Louis de Salvatierra.
- de Vassan, Joh.* 1547. -64. -65 -66
- Vassor,* 2245 α
- Vatablus,* 1694
- Vatky,* 1133 α
- Vav, Franciscus* \* Paulus Romanus.
- Vavassor, Franiscus* 1667  
 \* Candidus Hefychius.
- Vaugelas,* 2564
- Vaughan, Thomas* \* Eugenius Philalethes.
- Vaumorier,* 2496. 2583
- de Ubaldis, Baldus* 925 α
- Ubertinus,* 812  
 de Ilia Casalensis \* Johannes de Ges-  
 sen vel Gerfen.
- Udalricus, Joan.* \* Accursius.
- Udallus,* 799
- Udemannus, Godofredus* \* Irenæus Poiman-  
 der.
- Vedelius, Nicolaus* 1603  
 Rapsodus 863 ε
- de Vega, Christoph.* \* Antonio Herando.  
 Emanuel 2742-3  
 Lope \* Thomas de Burgillos.
- Vekenstyl,* 1348 α
- Veielius, D. Elias* \* Obadias.
- Velfero, Marcó* 2644 β γ
- a Velthusen, Lambertus* 695 1394
- Venantius, Honorius clementianus* Fortuna-  
 tus 1210  
 \* Tertullianus.
- Venator, Balthasar* 1164  
 \* Johannes G. Bechtius.  
 Janus Meleager.
- de Venere,* Bonaventura \* Eremita Pelle-  
 grino. 2502
- Venette,* 902 1125
- Venetus, Nicolaus* \* Saloncinus.  
*Venericus, Episc. Vercell.* \* Theodoricus Virdunensis.
- Vera, & Zuniga Joan Ant.* \* Petrus Fernan-  
 dez Fragosus.  
 Zambeccari.  
 Zicatta.
- Veranus, Joh. Bapt* \* Petrus Osorius.
- Verecundius, Alixius* \* Tertullianus.  
 Joannes \* Petrus Aurelius Grand-  
 val.
- Verger, Jo. du* \* Alexandre de l'Ecluse.
- Vergerius, Petrus Paulus* 2665 α  
 Athanasius.  
 Boninus de Boninis.
- Verginius,* \* cicero.  
 de la Vergne, \* le Sieur de Saint Germain.
- Verinus, Michael* \* Ovvenus.
- Veritacius, Hieronymus* \* Hieronymus Avan-  
 tinus.
- Verjus, Antoine* \* André Antoine de Saint.  
 de Vernage, 2451
- Veron,* 2126
- Verratus, Johannes Maria* \* Paulus III.  
 de Versé, Albertus Natalis 2020. 2149.  
 2236 α. 2509 α  
 \* Amstelodamenses Rabbini.  
 Theognoste de Beree.  
 Hollandiæ Theologi.  
 Leon de la Gvitioniere. 1041
- Verso,*
- de Vesalia, M. Joh.* \* M. Wesselius. 1715
- Vetter, Cunrad.* \* Conradus Andreas. Geor-

- Georgius 2798 a β  
*Vetula*, Fabianus \* Fabius Vigil.  
*Ugolinus*, \* Gregorius IX.  
*Viale*, Agostino \* Silvius Gaëtanus.  
*Vianelli*, \* Cicero.  
*Viaud*, Theophilus \* Mairet Theophile.  
*Vibius*, Crispus \* Portius Latro.  
*Vicarius*, Johannes \* Johannes Capgravius.  
*Vicarsius*, s. de Vicariis Thomas \* Secundus Curio.  
*Vicelius*, Georgius 862  
 de *Vincentinis*, Alexander \* Menedemus Rhodiensis.  
*Victor*, \* Ambrosius.  
 Ammonius Alexandrinus.  
 Johannes Auræus.  
 Cartennensis } \* Basilii M.  
 Africanus }  
 Antiochenus \* Cyrillus Alexandrinus.  
 Sextus Aurelius \* Cornelius Nepos.  
 Svetonius Tranquillus.  
 Martyrianus 1256  
 a S. *Victore*, Hugo \* Aurelius Augustinus.  
 Basilii M.  
 Bernardus Burgundus.  
 de *Victoria*, Ambros. Ambrosius Nicander.  
*Victorinus*, Afer \* Hilarius Arelatensis.  
 Augustinus.  
 Hugo v. a S. *Victore*.  
 Petavionensis 1625  
 Pictaviensis \* Cyprianus Martyr.  
 Hilarius Arelatensis.  
 Richardus \* Hugo de S. *Victore*.  
*Victurinus* \* Cicero.  
*Vigilius* \* Athanasius.  
 Africanus \* Vigilius Martyr.  
 Tapsensis \* Athanasius.  
 Eusebius Vercellensis.  
 Idacius Clarus.  
*Vignier*, Nicolas 2333 α  
*Vigor*, Simon \* Theophilus Francus.  
*Vigot*, Simon \* Roger. Widrington.  
 de *Villa Dei*, Alexander 1655  
 de *Villalpanda*, D. Hyacinthus \* Fabius Clemens.  
*Villalpandus*, Joh. Bapt. \* Remigius Remensis.  
*Villanovanus*, Arnoldus 892 α  
 Magninus.  
 Simon 1243  
*Villanus*, Nicolaus 1563 α 6  
 \* Aldeano Academico.  
 M. Fagiani & del Foresi.  
 Victorius Rusticus.  
*Villars*, \* Gabalis.  
 Pascale & Aliton.  
 de *Villa*, S. Jac. \* Jacobus de Castillo.  
 de *Ville*, 2475  
 de *Villemandy* 2418  
*Villerius*, Petrus \* Belgici Ministri.  
*Villiers*, 2499. 2520. v. Hotman.  
 de *Villosa*, Raphael \* Martinus.  
 de *Vimaraen*, Auton. \* Ant. a Conceptione.  
*Vincentius*, \* Vincentius Bellocacensis.
- Gallarum Præfectus \* Vincentius Lirinensis.  
 Lerinensis s. Lirinensis \* Athanasius Alexandrinus.  
 \* Vigilius Tapsensis.  
 Victor \* Prædestinatus.  
 Johann AWRÆUS.  
*Vindicianus*, \* Marcellus.  
 de *Vinisauff*, s. Vinosalvo Gaufridus 1182  
*Vinstrup* Pierre \* Danicus Cornicen.  
 N. de la *Violette*, \* Josephus Quercetanus.  
*Vipertus*, 2399  
*Viret*, Pierre \* Firmianus Chlorus.  
*Virgilius*, 1656. 1618. 1660 dd  
 \* Varus.  
*Vischius*, Conradus, 917  
*Vitalis*, Hieronymus \* Nicolaus Vitalis.  
*Vitellius*, Regn. 1943  
*Viterbiensis*, Annii \* Berofus.  
*Vitriarius*, \* Nicolaus Danckvverth.  
*Vvarius*, v. Bivarius.  
*Vives*, Johann Ludovicus 1402 α  
 \* Philalethes Hyperboreus  
 Johannes Warfenius.  
*Vizé*, de 2347  
*Ulfeldiorum*, Familia 1561  
*Ulkenius*, 940  
 d' *Ulloa*, Alphonse \* Sarava il dottor.  
*Ulpila*, 2728  
*Ulpianus*, 949  
*Ulricus*, Antonius Dux Brunsvic. & Lunenburgensis 1914  
*Voëtius*, \* Jsaacus Chabanaeus.  
 Gisbertus 995 α 1059 α 1450 α α α  
 Theophilus Cosmopolita.  
 Leonardus a Ryssen. 1059  
 Martinus Schoockius.  
 Paulus 1566 α  
*Voets*, Melchior † Julius de Monte.  
*Voisin*, Lancelottus, v. Popeliniere.  
*Volkamerus*, Joh. Georg 1007 α  
*Volusianus*, † Huldricus.  
*Vopiscus*, † Julius Capitolinus.  
*Vorßius*, Conradus 843 α 863 α 904  
 Gvilielmus Henr. † Christoph. Græfius.  
*Vorwel*, † Joh. Hooker.  
*Vossius*, Gerardus † Alopecius Desiderius.  
 Gratianus Vulturius Basfarius.  
 Johannes † Alopecius Johannes.  
 Johann Gerhardus, 748  
 Isaacus 711 1554 2538  
*Vouleresse*, 2323 α  
 † Holsatus Nobilis.  
*Urbanus*, Henricus † Cordus Euricius.  
 VIII. Pontifex 1510  
 Rhegius 883  
*Urbicarius*, 1656  
*Urbinas*, Bartholomæus † Beda Britannus.  
 Jo. Gastius.  
*Urepus*, Ruetarius † Joan. Paulus Riccius.  
 de *Vries*, Gerardus 1285 α  
*Urimanus*, † Nicol. Liranus.  
 des



- des *Ursins*, Charlotte † Axiane.  
*Ursinus*, 642 α 682 α  
 Alexander 767 820 α  
 Joh. Henr. 1560 α 1762 β  
 Gottschalk Waremund.  
 Zacharias 667 667 αα 682 α  
 † Joh. Casimirus.  
 Joach. Curæus.  
 Admonitio Neostadiana.  
*Urso*, 1018 δ  
*Ursus*, Jo. Bapt. 1541 ε  
 von *Uryburgh*, Gerh. 691 Ufacides † Elias Mit-  
 zrachi.  
*Urschi*, Salomon † Leon de Modene.  
 de S. *Ussans*, 2462  
 le Sieur de S. Glas.  
 d' *Ussè*, Claud. 2679 β  
*Usserius*, Jacobus 753 α  
 Ecclesia Hibernica.  
*Ustarroz*, Jean Francois André † Solitarius.  
*Uuardus*, 1154  
*Utenbogardus*, vide *Uytenbogardus*.  
*Ultejus*, Justus 1420  
 de *Valturno*, † Autpertus.  
*Uytenbogardus*, s. *Utenbogardus* Jo. 864 ad  
 868 1938 εε
- W.
- Wadsworth*, James 2100 α  
*Wagener*, M. Gottfried † Georg. Freund.  
*Wagenseilius*, Jo. Christoph. 1395  
 † Aletophilus Curiosus.  
*Wagnereck*, Henr. 64 782 β 794 9  
 † Joannes Elching ou El-  
 chingensis.  
 Ernestus de Eusebiis.  
*Wagnerus*, Tobias 727  
 Andreas 1544  
*Wagstaffe*, Joh. 2115  
 de *Waka*, Gvilielmus 1104  
*Wake*, 2004  
*Wala*, † Arsenius.  
*Walens*, Ant. 864 ad 868 1092 1930  
 Thysius Theologi Leydensis.  
*Walckerus*. 1966 71-2  
 Clemens † Theodorus Verax.  
*Waldramus*, † Salomon Episcopus.  
*Walefridus*, 744 α 880  
*Walemburg*, Adrien & Pierre de † Ernest Land-  
 grave de Hesse.  
*Walens-Peckius* Henricus 1623  
*Walkely*, Thomas 2068 ε  
 de *Wallon*, Capelle Petrus † Petrus de Sancto  
 Audomaro.  
*Walpoldus*, 1968 -75  
*Walpoles*, 2093  
*Walpolus*, Michael 1975 2040 -78  
*Walpurga*, 1266 1513  
*Walpurgerus*, Christophorus Wilhelmus  
 † Christophorus Wilhelmus a Vallo.  
*Walramus*, 902  
*Walsinghamus*, 2007  
*Walther*, 844. 1871  
 M. *Waltherus*, † Teutonicus Philosophus.  
*Waltramus*, 902. 903. 1125. † Venericus  
 Vercellensis.
- Wandelbert*, † Beda Britannus.  
 Naumburgensis.  
*Wandelmann*, Godefroy † Theophilus & Tran-  
 quillus.  
*Wappy*, Ludov. 2181 β. 90 α. 2223 α.  
 2548 α  
*Ward*, Sethus 1331 γ. 88 α. 2028 αα. 98.  
 2109 α. -16 α  
*Warfordus*, Guilielmus † Georgius Doulejus.  
*Warsuo*, s. Warfug 1041  
*Warnefridus*, Paulus 1132  
*Warnerus*, Joh. † Jonas Thamo.  
*Warthon*, † Burnetus.  
*Wasmuthus*, Matthias 1731 α  
*Wasserbach*, Ernestus Casimirus † Ernestus  
 Candidus.  
*Watsonus*, Guilielmus 2001 α. 2111  
*Wayen*, van der 788 α  
*Weaver*, Thomas † Clevelandus.  
*Webber*, Zacharias † Joan Adolphez.  
*Weberus*, Immanuel † Levinus von Ambeer.  
 Joh. 1693  
*Wedebindus*, Hermann. † Augustin. Lerchei-  
 mer.  
*Wedelius*, Georg Wolfgang † Utes Udenius.  
*Wegner*, s. *Wägener* Georg 1295 α  
 Gottfried † D. Georgius Finwet-  
 ter.  
 Georgius Freund.  
*Webnerus*, Paul Matth. 941  
 † Gylmannus.  
*Weidnerus*, Joh. Leonhard. 1130 α. 1496 α  
 1503 β  
 Joh. Ludovicus † Gratianus Leo-  
 stenes Salicetus.  
*Weigelius*, Valentinus † Johannes Arnds.  
 † Uldaricus Wegwei-  
 ser.  
*Wejer*, Johannes Rogier † Martialis Vincen-  
 tius.  
 a *Weibe*, Eberhardus 1392  
 Mirabilis de Bona Casa.  
 Wahremundus ab Ehren-  
 berg.  
 Durus à Pascolo.  
*Weisius*, Christianus 1413. 1880. -86 α.  
 1900. -9  
 † Catharinus Civilis.  
 Demetrius Mercator.  
 Tarquinius Eatullus.  
*Weldon*, Ant. 2076  
*Wengerscius*, Andreas † Adrianus.  
 N. von *Werd* 1707 γ  
 a *Werdenbagen*, Joh. Angelus 1417 δ  
 Angelus Mariani.  
 Chilobertus Jonas.  
*Werenbergius*, M. Jac. 807 α  
*Wernerus*, 1586 γ  
*Wesener*, Henricus † Gottliebicus Heilandus.  
*Westingius*, Henricus 1939 εε  
*Wesselius*, † Basilius Gröningensis.  
*Westerham*, Laurentius 1843  
*Westhius*, Joh. 714  
*Weston*, Guillaume † Fhater Edmonds.  
*Westrene*, Johannes † Aloysia Sigæa.  
*Weststeinus*, 1018 β  
 White,
- (Bb)

<i>White</i> , Franciscus	2051	<i>Wolterus</i> , Theodorus	958
Thomas + Thomas Albius seu ex Albiis.		<i>Wood</i> , Antonius	2085
Thomas Anglus.		<i>Woodcock</i> , Franciscus	1991 β
William Richworth.		<i>Wordenboffius</i> , Erycus	834
<i>Whitlockius</i> ,	2081 α	<i>Worgerus</i> , Franc.	1777
<i>Wittinghamus</i> William	1980	<i>Worsleus</i> , Eduard	2059
<i>Wicfort</i> , f. de Wicquefort	2347 †	<i>Wright</i> , Thomas	872 α. 1667. - 68 α. 2044 - 50 α
	Temple.	<i>Wrighter</i> , Clemens	2024 γ
<i>Widefeld</i> , Adam	798	<i>Wulfus</i> , Johannes + Johannes Purvæus.	
<i>Wiedmann</i> , Joh. Jac.	976 α	<i>Wulfferus</i> , Daniel	1473
<i>Wielandt</i> , Joh. Henr.	1806	<i>Wulfila</i> , v. Ulfila.	
von der <i>Wielen</i> , Stalpardus	1929 γ 1931 α α 51 α	<i>Wurffbain</i> , Paulus	1822 α
	† Petrus Reifferius.		
<i>Wigandus</i> , Joh.	1150		
<i>Wilebaldus</i> , l. Wilibaldus	1266 1513	X.	
<i>Wilhelmus</i> , Tornacensis	645	<i>Xarque</i> , Joannes Antonius + Franciscus Xarque	
<i>Will</i> , Joh. Baptista + Elias de Theresia.		<i>Xavierius</i> , + Philippus Guadagnolus.	
<i>Willer</i> , Joach.	969	<i>Xenocrates</i> ,	1457 δ
<i>Willermus</i> , v. Wilhelmus.		Stephanus + Plato.	
<i>Willettus</i> , Andreas	2046	<i>Xenophon</i> , + Plato.	
	† Thomas Draxus.	Thucydides.	
<i>Williamus</i> , Episc.	1964	Junior + Arrianus.	
<i>Willius</i> , Joh. Valentinus + Joachimus Vitus Wigandus.		<i>Ximenez</i> , Franciscus + Nicolaus de Lyra.	
<i>Wilson</i> , Arthurus	2076	Petrus	833 β
<i>Wilsonus</i> , Matthias	673	<i>Xiphilini</i> , nepos + Johannes Xiphilinus.	
	Eduardus Knottus.		
<i>Wimpfina</i> , Conradus + Johannes Tetzelius.		Y.	
<i>Winaus</i> , Nicolaus + Adrian Gylander f. Gylmannus.		<i>Yelverton</i> , f. Gelverton	2049
<i>Winckel</i> ,	1734	<i>Yhuda</i> ,	1006
<i>Winckelmannus</i> , + Stanislaus Minck von Weinsheim.		<i>Youngus</i> , Joh. + Joannes Giuvanus.	
Johannes Justus	1709 6	<i>Yfarnius</i> , Petrus	2400
	1886 α α		
<i>Winfriidus</i> , Paulus + Eutropius.		Z.	
<i>Wingate</i> ,	2091 6	<i>Zabarella</i> , Jacobus + Amiantatus.	
<i>Winter</i> , Georg + Ventura de Valentiiis.		Ascanius Persius.	
<i>Wirtenbergicus</i> , Dux Sylvius Nimrod	1318	<i>Zabrata</i> , + Zoroastres	
<i>Wireckerus</i> , Nigellus	1606	<i>Zacharias</i> , Legatus Nicolai I.	1237
	† Vetus Vigellus.	Propheta + David.	
D. <i>Wisart</i> , + Donatus Gotvvifus.		<i>Zaluski</i> , Lucas	1287
<i>Wissembach</i> , Joh. Jacob.	720 α	<i>Zambertus</i> , Carolus	689 γ
<i>Wissowatius</i> , Andreas	1187	<i>Zamoscki</i> , Jo.	974
<i>Wistius</i> , f. Witsius + Lycurgus Solonus.		<i>Zannachius</i> , Jacobus + Didacus Apolephtes.	
<i>Withe</i> , Francois + Irenæus Philalethes.		<i>Zanonius</i> , Bernardinus + Hieron. Seminus.	
<i>Witt</i> , Richard	2091 β	<i>Zaps</i> , Nicol.	1693
Mr. de <i>Witte</i> , + Aegidius Candidus Palladius.		<i>Zarabella</i> , Jac. + Amiantatus.	
Mr. de <i>Witte</i> , Theodorus + Christophorus Faber.		Ascanius Persius.	
<i>Wuten</i> , Henningius	1214	<i>Zarata</i> , v. Zaradust + Zoroastres.	
a <i>Wittestein</i> , f. Witeststein Carolus + Carolus a Petra Alba.		<i>Zaratino</i> , Castellini Jean + Caesar Ripa.	
<i>Wittichius</i> , Christophorus	882	<i>Zborowski</i> , Stanisl.	1660 μ
<i>Wittstein</i> , Joh. Phil.	1818	<i>Zebedæus</i> , + Jacobus Alphæus.	
<i>Wivallius</i> , Laurentius	1612	<i>Zech</i> , Bernardus	1856
<i>Weswinckel</i> ,	796	Friederich Leutholff von Franckenberg.	
<i>Wocklewick</i> , v. Karvat.		<i>Zeebout</i> , Ambrosius + Jod. Ghistelius.	
<i>Wolffius</i> , Casparus + Diodorus Euchyon.		<i>Zeesen</i> , Philippus	1921-28
Henr.	871	der Fertige.	
Hieronymus + Plutarchus.		<i>Zeidlerus</i> , Melchior	877
<i>Wolmar</i> , Isaacus + Erasmus Jrenicus.		<i>Zeiler</i> , Martinus	1902
<i>Wolphius</i> , Hier.	1163	<i>Zembeck</i> , f. Szembeck Frider.	1258 β
	† Johannes Meursius.	<i>Zeni</i> , Nicolaus	2644 α
Plutarchus.		<i>Zenner</i> , Gothofredus	1896
		<i>Zeno</i> , Veronensis + Hilarius Pictaviensis.	
		<i>Zenodotus</i> , + Zenobius.	
		<i>Zerotinius</i> , Joh.	2708 α

Zesch, Bernhardus † Friedrich Leutholf von Franckenberg.	Zonara, Jo.	808 1530
Zesen v. Zeesen.	Zoroastres,	1298 a 2758
Ziccata, Mutio † Matteo Zuccata.	Kyranus Kyranides.	
Zieglerus, Reinhardus	Zorobabel. † Salomon.	
† Jo. Oedickhofius.	Zosimus, v. Sosimus.	
Ziegler, a Kniphausen † Pasquinus.	Zoucheus, Richard	935 β
Zieniewicz, Andreas	Zozack, Joh. Sophronius † Harcovichus.	
Zigabenus, Euthymius † Andronicus Comnenus.	Theophilus Neander.	
Zilius, Otto † Ruramundenses Oratores.	Zuccaroni, Franciscus † David Sextus.	
Zimmermannus, Joannes Jacobus	Zuccati, Mattheus † Mutius Zicatta.	
M. Johannes Matthæus.	Zucchius, Nicol. † Horatius Urbanus.	
Matthias † Theodorus	Zutphen, d' Achtefeld Conrad de † Merus Pasquillus.	
Althusius.	Zwickerus, Daniel	769 1699 aa
Dorotheus Ascianus.	Zwinglius, Huldericus † Conradus Riff.	
Zinzerlingius, Justus † Jodocus Sincerus.		

## Monitum.

Anon. n. 963. l. ult. supple: ἐκδέσσεως.	
n. 2571. autor est Monf de Montfort.	
n. 2236. allegatum Excerptum Winckelianum supple ex n. 1271. α. B)	
Indici Anon. infere: Ludovico Fusto applausus	2639 β.
ad Ludovicum Gall. R. admonitio	1502 α.
Schoenemannus heautontimorumenos	1772 α.
Indicem Autorum corrige: Beer est num.	1717
Bertolottus	2649 α.
Calpurnius Pontianus	1099 α.
Nominum Propriorum genuinam Orthographiam pete ex Indicibus, multa cum cura circa hæc confectis.	

\* \* \* \* \*

**E**N, Benevole Lector, auxiliato supremo Numine, Vastissimi Operis, cuius MSti moles per complures annos absteruerat Bibliopolas, Finem. Absque mendis omnibus si esset, quam gratularer B. Auctori, quam mihi ! Defunctorum autem jamjam sensa ubique hariolari, amanuensibus usorum variis, licet maximam partem, quos ob eorum Modestiam invitatus sileo, haud mediocriter Doctis, id quidem difficilius paululum, & pervigiliis. crede, cum B. *Dorschei, Commentarium in IV. Evangelistas*, sub Magnifici DN. Dris FECHTII (cui pro publica nupera mei Commendatione gratias heic ago decentes) auspiciis ederem, crebrioribus mihi constitit. Verum enim vero, τὴν αἰὲν τοῖς ἔξ ἑβασί; Ex Spalmatibus certe Typographicis Contentum mei innocentisvé Voluminis accersere velle, insipidum foret, animique minus liberalis aut generosi indicium. Neque eo abjectionis (indulge usui, Lingg. Tyranno) processero unquam, ab iis præcipue Paroramatum veniam suppliciter exprocar, quibus in hanc Palæstram nunquam descensum, ac carpere singula, volupe. Si vilia istiusmodi offendent, equid malum censuræ incurrerent Exteri, interque eos cum primis Itali, quibus ἀξιόβειον sensui, scriptioni non item (teste vel inspersis huic Operi hinc inde Excerptis) plerisque adhibuisse sufficit? Unicæ rei qui segnius vacat, sine acriori virgula dimittendus forte non est: At *instituentæ juvenutus, Versionum Gallico-Anglico-Belgico-Italicarum, Philosophiæque Academiæ petituræ*, propinandæ Onere quisquis diem de die distringitur, facile minutis omnibus devitandis fit imparior. Verbo: Si Nasutulus aut Pedanta es, Lector, vix attendêris: Si Generosus; etiam majora condonando, laudabis, spero, in Suevulo promptum Tui studium, & virtutum apicem, SINCERITATEM.

M. VISCHER.



Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second section of faint, illegible text, also appearing to be bleed-through.

Third section of faint, illegible text, continuing the bleed-through pattern.

Bottom section of faint, illegible text, with some darker smudges and stains.

